DATE DUE

FEB 4		NOV 3 '84	
APR 1 9 1968 M P			
DEC 1 5 '81	SEP 2 0		
SEP 1 '82	JUL 1 7		
	16		

GAYLORD PRINTED IN U.S.A.

HESIODI CARMINA

ACCEDIT HOMERI ET HESIODI CERTAMEN

RECENSUIT

ALOISIUS RZACH

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MCMII

HESIODI CARMINA

ACCEDIT HOMERI ET HESIODI CERTAMEN

RECENSUIT

ALOISIUS RZACH

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MCMII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO

Vatis Ascraei quae feruntur carmina ut novis curis recenserem, haud levibus causis permotus sum. Ac primum quidem his quindecim annis fontes reclusi sunt antea ignoti iique optimi, unde non nihil ad illorum formam genuinam restituendam peti posse sperabam. Accedit quod per id temporis spatium studia Hesiodea minime neglecta iacebant, sed quaestionibus multis et accuratis admodum promota sunt. Itaque ad maiorem me editionem criticam curandam accinxi: ad quod opus perficiendum quos fontes attigerim qualiaque subsidia et auxilia mihi comparaverim, breviter exponam.

Ut initium capiam a libris manu scriptis, principem inter illos locum obtinent antiquitatis monumenta veneranda, papyros dico ex ubere Aegypti solo in lucem protractas.

Atque Theogoniae quidem haec frusta innotuerunt:

Papyrus Parisina supplem. graec. 1099 saec. IV—V (A), quam edidit U. Wilcken Sitzungsber. d. preuss. Akadem. 1887 p. 807—813; quibus de reliquiis v. 75—145 continentibus ipse disputavi Wien. Stud. X p. 261—267. Luculentum profecto Hesiodi exemplum haberemus, si integram papyrum fata nobis non negassent.

Minutiora versuum 210—238 et 260—270 fragmenta leguntur in lacinia CLIX musei Britannici saec. IV (B), quam Kenyon foras dedit Rev. de philol. XVI p. 181—183.

Nuperrime aliae quaedam carminis reliquiae (R) nobis in notitiam venerunt, quas ex insigni papyro Raineri, archiducis Austriae, publicavit C. Wessely, qui illam accurate descriptam et quoad fieri potuit restitutam in ephemeridis 'Studien zur Palaeographie und Papyruskunde' p. III—XXIII (Lipsiae 1901) edidit. Haec autem frusta ad v. 626—640, 658—673, 777—783, 811—817, 838—840, 846—848, 871, 872, 879—881 pertinentia quid auctoritatis habeant, ipse ibidem (p. 11—13) exposui.

Eandem Raineri papyrum, quam in Operibus et Scuto littera A designavi, Operum testem gravissimam esse manifestum est; cuius fragmenta quotquot usque ad annum 1887 innotuerant, cum Scuti frustis quibusdam C. Wessely, vir doctissimus, primum vulgavit in ephemeridis 'Mittheilungen aus der Sammlung der Papyrus Erzherz. Rainer' vol. I p. 73—83; quae postea nova accesserunt cum prioribus coniuncta invenies in eiusdem papyri editione altera, quam supra commemoravi. Referuntur autem ad versus hos: 179—185, 210—215, 243—248, 252—265, 274—279, 283—296, 309—331, 344—363, 491—494, 511—519, 527, 528, 544—552, 686—828. Quanti vero fragmenta illa aestimanda sint, ipse plenius dixi Wien. Stud. X p. 267—277 Symbol. Pragens. 190 sqq. Stud. z. Palaeogr. u. Papyrusk. p. 13—16. Scripturae specimen huic editioni adiunxi, in quo procurando C. Wessely humanissime me adiuvit.

Alias quasdam lacinias papyraceas V fere saec., quibus versuum 111—118, 153—161, 174—182, 210—221 reliquiae continentur (B), a Navillio in Aegypto comparatas I. Nicole edidit Rev. de philol. XII p. 113—116; idem frustula quaedam postea reperta (B^{II}) liberalissime mecum per litteras communicavit. Fragmenta illa nunc Genavensia (bibliothecae publ. pap. 94) propterea perquam memoranda videntur, quod quattuor versus antea ignotos suppeditarunt, quos una cum v. 169 in scholiis servato a veteribus quibusdam criticis e contextu expulsos esse scite perspexit H. Weil (Rev. de phil. XII p. 173—175).

Scuti fragmenta satis exigua (A), quae in libro Raineri superesse dixi, ad v. 1—32, 350—354, 382—384, 426—440, 456—470 pertinent; neque pro tam angusto ambitu desunt lectiones potiores, velut in v. 15 *οὐδέ οἱ ἦεν* invenitur olim a G. Hermanno divinatum.

Aliae quaedam papyrorum reliquiae ex Aegypti harenis prolatae ad Catalogum, cuius antea nisi e veterum scriptis notitiam non habebamus, referendae videntur.

Et laciniam quidem Argentoratensem (pap. gr. 55) saec. II fere (A), quae est de Pelei et Thetidis nuptiis (fr. 81), primus edidit Reitzenstein Herm. XXXV p. 79 sqq., imagine scripturae adiecta denuo publicavit Wilamowitz Sitzungsber. d. preuss. Akadem. 1900 p. 849 sqq.

Amplius vero illius carminis fragmentum (de procis Helenae

fr. 94) inest in papyro Berolinensi musei Aegypt. 9739 II fere saec. (B) restitutum et vulgatum curis Wilamowitzii (ibid. p. 839—848), qui specimen scripturae addidit.

Ad Atalantae fabulam (fr. 21) tertium pertinet frustulum (C), quod in papyris Flinders Petrie oblatum foras dedit Mahaffy (Flinders Petrie Papyri tab. III 3), retractavit Hopfner Wien. Stud. XIV 154 sq.

Longum post temporis intervallum ei libri scripti sunt, quibus tria illa carmina Hesiodea, quae iam antiquitus in unum corpus coniungebantur[1]), integra continentur. Haec exempla, quae quidem alicuius momenti esse viderentur, ut ad ipsos fontes aggressus fundamentum recensionis opere solido iacerem ac munirem, omnia fere ipse denuo excussi, quaedam et aetate et auctoritate praestantia bis terve pervestigavi. Cum autem de carminum forma, qualis nobis tradita sit, non uno loco copiosius disputasse mihi videar, hic quomodo libri inter se cohaereant quaque sint auctoritate, quam brevissime disseram.

Ac primum quidem Theogoniae quotquot extant codices medii aevi meliores, ex uno eodemque exemplo fluxisse ea commentatione quae inserta est Studiorum Vindobonensium vol. XIX p. 15—70 me probasse arbitror. Cuius archetypi recensionem per duo codicum genera propagatam esse manifestum est, quorum priori eique potiori (Ω) adscribendae videntur familiae tres (Ωa, Ωb, Ωc).

Pro gravissimo carminis teste, ubi papyrorum reliquiae deficiant, cod. Laurentianus XXXII 16 saec. XIII (D) habendus est, qui ceteris exemplis omnibus aliquanto praestat. Eidem familiae (Ωa) duo fragmenta (C) assignaverim, quae versus 72—145 et 450—504 complectuntur; ea saec. XII in Athone monte corruptiore quadam scribendi ratione exarata nunc in codice Parisino supplem. graec. 663 leguntur (cf. Sittl Sitzungsber. d. bair. Akadem. phil.-hist. Cl. 1889 p. 351 sqq.).

Ab uno exemplari originem trahunt codices Laurentianus conv. suppress. 158 saec. XIV (E) et qui illi simillimus est Parisinus 2833 saec. XV (F), quibus altera familia (Ωb) efficitur.

Tertiae autem (Ωc) adscribendi sunt codices tres: Vaticanus

[1]) cf. papyrus Raineri quae totius corporis huius fragmenta continet et papyri Parisinae inscriptio ΗΣΙΟΔΟΥ — ΘΕΟΓΟΝΙΑ — ε>ΡΓΑΚΑΙΗΜΕ<ραι — ΑΣΠΙΣ

915 saec. XIV (G), totius familiae princeps, Parisinus 2772 saec. eiusdem (H), Laurentianus XXXI 32 saec. XV (I), qui iam v. 577 finitur.

Contextus effigiem aliquanto deteriorem altera librorum classis Ψ exhibet, cui adnumerandi sunt Venetus Marcianus IX 6 saec. XIV (K) et Parisinus 2708 saec. XV (L) artissimo inter se vinculo iuncti. Neque vero eo genere in Theogonia recensenda carere possumus, in quo compluribus locis quos in priore classe Ω depravatos invenias potiores offerantur lectiones; quales sunt 5 *Περμησσοῖο* 31 *δρέψασαι* 295 *οὐδὲ ἐοικός* 415 *θεοῖσι τετιμένη* 847 *ἔζεε* 878 *αἵ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν* 916 *ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι . . ἐξεγένοντο* 990 *ἀναρεψαμένη*.

Praeterea peioris notae duae carminis recensiones extant; quarum unius (x) natura e tribus cognoscitur libris: e codicibus Romanis Casanatensi 356 saec. XIV et Vaticano 1332 saec. XV, quibus adiungendus est Laurentianus LXXXXI sup. 10 saec. XV, cuius pars postrema (v. 707—1022) desideratur. Hanc recensionem quamvis haud perquam bonam quominus prorsus spernamus eo prohibemur, quod auctor ignotus interdum veram lectionem sive ipse divinando restituit sive aliunde depromptam in usum suum convertit: nam et in v. 228 rectum quem papyrus B confirmat verborum ordinem restitutum videmus et alibi praestantiores occurrunt lectiones velut in v. 326 *φίκ'* (corr. *Φῖκ'* e scholio) 635 *χόλον* 875 *ἄεισι*. Alteram recensionem (t) Demetrius Triclinius ineunte saec. XIV in cod. Veneto Marciano 464 sua manu perscripsit, unde in alios libros translata est; qui grammaticus interpolatione multa corrupit, pauca quaedam correxit.

Multo validioribus fundamentis Operum recensio nititur: nam praeter papyrum insignem A duobus libris praestantissimis uti possumus, Parisino 2771 saec. XI (C) atque Laurentiano XXXI 39 saec. XII (D), quorum de indole copiosius in commentatione 'zur ältesten Überlieferung der Erga des Hesiodos' Symbolis Pragensibus (p. 166—194) inserta disputavi. Uterque liber optimus ab eadem profectus recensione quae in duas partes discessit sui generis quasi dux existimandus est. Nam quae eiusdem originis extant germina recentiora, eis aliquanto minorem auctoritatem tribuendam esse docui in dissertatione mea 'neue handschriftliche Studien zu Hesiods Erga' (Wien. Stud. XX p. 91—118). Quae exempla iam enumerabo.

Ab eodem fonte atque cod. C (*Ω*) originem trahunt tres libri saeculo XIV exarati: cod. Vaticanus 38 (F), Venetus Marcianus IX 6 (G), Laurentianus XXXI 37 (H), quorum consensu quod damni trium foliorum iactura (in his v. 1—16, 320—336, 435—453 legebantur) accepit C, quodam modo resarcitur. Ex his Laurentianus H, cuius partes quaedam deperditae a librario recentiore expletae sunt, minoris putandus est.

Alterius generis *Ψ*, cuius exemplum optimum cod. D supra commemoravi, quattuor libri afferendi sunt: inter quos Laurentianus XXXII 16 saec. XIII (I) correctionibus quibusdam eminet haud contemnendis (cf. 262 *παρκλίνωσι*, quod pap. A firmat, 443 *ἰθεῖάν κ' αὔλακ' ἐλαύνοι*); adde Laurentianum XXXII 2 saec. XIV (K), Ambrosianum G 32 sup. saec. eiusdem (L), Florentinum Riccardianum 71 anni 1428 (M).

Accedit tertia librorum classis (*Φ*), de qua dissertationem scripsi 'die Sippe des cod. Messanius der hesiod. Erga' (Sert. Hartel. p. 209—223). Id genus, quo Byzantini alicuius grammatici recensio contineri videtur, licet quas supra memoravi classium *ΩΨ* auctoritatem nequaquam aequet, habet tamen aliquid utilitatis, cum interdum sive correctiones sive lectiones potiores praebeat. Cuius recensionis exemplum antiquissimum idque optimum est cod. Messanius (bibliothecae universitatis) qui dicitur 'praeexistens 11' saec. XII exeunte vel XIII exaratus. Huius libri foliis aliquot amissis v. 744—769, 776—790, 803—828 interciderunt: eorum in locum quos supplementi causa librarius recentior (saec. XV) adiecit ex alieno fonte depromptos (v. 744—828) omnes neglegendi sunt.

Ex eadem recensione *Φ* pendent exempla haec Messanio recentiora: Ambrosianus I 15 sup. saec. XIV (N), cuius ope Messanii lacunae cum proxime absit ab illo commode explentur; Parisinus 2773 saec. eiusdem (O), Galeanus collegii Trinitatis apud Cantabrigienses O 9, 27, qui v. 760 finitur, saec. XIII et XIV (P); quibus pondere haudquaquam par est Vaticanus 1332 saec. XIV (Q) lectionibus alieno ex fonte inspersis inquinatus.

E ceterorum codicum grege qui mixti sunt generis unum afferam Ambrosianum C 222 inf. saec. XIII, qui exquisitiores quasdam lectiones suppeditat velut 611 *ἀποδρέπεν* 647 *λιμὸν ἀτερπέα*, quas in contextum recipere non dubitavi.

Demetrius Triclinius in sua Operum recensione exemplum quoddam ad alterum librorum genus Ψ pertinens videtur secutus esse.

Ut iam ad Scuti codices transgrediamur, de quibus in Hermae vol. XXXIII p. 591—625 ('die handschriftl. Tradition der pseudohesiod. Aspis') accuratius egi, illos quoque ex eodem archetypo derivatos esse persuasum habeo, id quod praecipue communibus vitiis comprobatur. Ceterum duae meliorum librorum classes (ΩΨ) statuendae sunt, quae binas continent stirpes.

Et prioris quidem generis familiae praestantiori (Ωa) assignandae esse videntur Scuti reliquiae saec. XII, quas ex Athonis montis monasterio quodam oriundas cum Theogoniae partibus quarum supra mentionem feci in codice Parisino supplem. graec. 663 collectas reperies. Fragmenta illa, quorum amplius (B) v. 75—298, alterum (C) v. 87—183 complectitur, ex eodem exemplari descripta (qua de re cf. Sittl l. c. p. 351—370) ipse denuo accurate excussi.

Principatum vero totius classis obtinet cod. Ambrosianus C 222 inf. saec. XIII (D) praestantissimus ab E. Abelio (Egyetemes Philologiai Közlöny IV 360 sqq.) in lucem protractus et a me ipso bis diligenter consultus. Quidnam ille ad recensionem Scuti stabiliendam conferat, eo quem supra attuli loco satis clare me docuisse arbitror.

Agmen claudit cod. Parisinus 2773 saec. XIV (F) consobrinis suis auctoritate inferior neque integer, cum inde a versu 308 omnia perierint.

A communi fonte originem ducunt libri alterius familiae (Ωb), qui inter se plane consentientes contextum aliquanto deteriorem exhibent. Sunt autem hi: cod. Parisinus 2772 saec. XIV (G) et Laurentianus XXXI 32 saec. XV (H) illi simillimus; quibus adiungendus est cod. Harleianus musei Britannici 5724 saec. XV (I), quem G. Kinkel (de codd. Hesiod. nonnull. in Anglia asserv. p. 38 sqq.) diligenter examinavit.

Alterius quoque librorum classis (Ψ) naturam e duplici stirpe (Ψa, Ψb) cognoscimus. Atque prior quidem uno libro Laurentiano XXXII 16 saec. XIII (E) continetur, quem, si Ambrosianum exceperis, omnium plurimum ad Scuti contextum recte constituendum valere manifestum est.

Minoris momenti esse videntur cetera classis Ψ exempla ex uno fonte oriunda, quae alteri familiae (Ψb) adscribimus: codices Romanus Casanatensis 356 saec. XIV (K), cuius pars

postrema inde a v. 322 periit, Laurentianus conv. suppress. 158 saec. XIV (L), Parisinus 2833 saec. XV (M).

Praeterea duos libros consului mixti generis, Venetum Marcianum IX 6 saec. XIV (N) et Parisinum 2708 saec. XV (O), quorum uterque aliis locis cum Ω, aliis cum Ψ conspirat. Verum tamen illos prorsus abiciendos esse praepropere censeas, ex quibus non nihil nos lucrari posse eo quo dixi loco demonstravi.

Ut in Theogoniae Operumque, ita in Scuti quoque recensione sua Demetrius Triclinius iusto licentius verba poetae interpolavit, qua de re fusius dixi l. c. p. 624 sq.

Alia praeter codices enumeratos recensionis instrumenta circumspicienti inprimis mihi considerandum fuit, quidnam e criticorum interpretumque aetatis Alexandrinae observationibus ad carmina Hesiodea restituenda proveniret. Quas admodum paucas et tenues ab oblivione vindicatas esse eo acerbius ferimus, quo uberiorem fructum e veterum praeclara doctrina ad Homeri poesin emendandam percipi constat. Quae cum ita sint, nisi novis subsidiis uti liceat, qualis Hesiodi recensio fuerit sive ab Aristarcho sive ab alio quolibet grammatico parata, ne mediocriter quidem cognosci potest. Nam si quis illam e scholiastarum adnotationibus quae ad veterum studia pertinent et lectionibus Hesiodeis quae e scriptorum testimoniis colliguntur speciosiores quodam modo componi et restitui posse arbitratur, vereor ne eius labor irritus cadat[1]).

Neque vero, quae est praeter libros manu scriptos subsidiorum penuria, veterum scriptorum testimonia neglegenda videntur, qui quidem poetae verba sive commemorent sive explicent. Quibus testibus si recte uti velis, accurate et iuste tibi diiudicandum est, quid auctoritatis habeant, ne quam lectionem sive scriptoris ipsius consilio aut errori sive librariorum vitiis sive aliis causis tribuendam pro vera vendites. Abiciemus igitur Aristotelis auctorisque libri de Melisso testimonia qui Theog. v. 120 sic conformatum produnt 'ὅς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν' Hesiodi verbis cum Hymni Hom. Apoll. Pyth. v. 149 confusis; neque audiemus Philodemum (περὶ εὐσεβ. 27), qui Theog. v. 739 commemorans ζμερ-⟨δαλέ'⟩ ex Hom. Υ v. 65 deprompsit; Aeschini autem qui (de fals. leg. 158) in Oper. v. 241 idem exhibeat atque libri nostri 'μηχανάαται', alibi (in Ctesiph. 135) vero 'μητιάαται', altero loco

[1]) cf. quae dixi Litter. Centralbl. 1899 c. 1616 sq.

diffidendum esse in propatulo est. Contra cum Theog. v. 111 neque in papyro A praestantissima neque apud Theophilum Hippolytumque legatur, Ritschelio subscribere non dubitabimus, qui versum illum aliunde insertum eiecit. Quibusdam locis veterum testimonia sequemur invitis codicibus omnibus: veluti quod in Oper. v. 288 nunc λείῃ receperim Xenophonti Platoni Plutarcho Aristidi Quintiliano probatum (— codicum enim ὀλίγῃ alterius videtur esse recensionis —), me vix a quoquam vituperatum iri spero. Item veram lectionem τὰ μέταζε in Oper. v. 394 Herodiano (scholiisque Dionysii Thracis) debemus, quae in codicibus nostris in τὰ μεταξύ corrupta legitur; unusque Pollux in Oper. v. 462 ἔαρι servavit, ubi Hesiodi libri claudicante metro εἴαρι tradunt (in M ἦρι correctum est); denique in Scut. v. 397 vera scriptura ὅτε τε ex Etymologicis depromenda est, cum libri τε omisso ὅτε praebeant, quod ut metro subveniretur postea in ὅτε περ vel ὁπότε mutatum est.

Cum igitur testimonia veterum haud neglegenda esse videantur, enisus sum ut quam plurima congererem: in qua re ut etiam e fontibus nondum publicatis haurire possem, virorum quorundam doctissimorum beneficio factum est. In quo genere maximo mihi usui fuisse fateor, quod Etymologici 'genuini' testimonia Hesiodea utenda mihi permisit R. Reitzenstein; pari comitate alii viri humanissimi de scriptorum quorum novas parant editiones locis ad hunc poetam pertinentibus me certiorem fecerunt: et Aristidis quidem lectionis varietatem H. Keil, Choricii Libaniique R. Foerster, Pollucis E. Bethe, Stobaei O. Hense, Themistii H. Schenkl ad me perscripserunt, cuius officiosae voluntatis gratias eis ago maximas.

Neque sine fructu aliquo poetas Graecos Latinosque perscrutati sumus, qui in carminibus suis pangendis saepenumero ut aliorum ita Hesiodi versus locutiones verborum formulas in proprium usum vocarunt; quam imitandi rationem non solum poetas antiquiores sed etiam recentissimos secutos esse manifestum est. Quam sedulo Christiani quoque illum expresserint, ut oraculorum quae dicuntur Sibyllinorum auctores Apollinarium alios praetermittam, e commentariolo quod de Gregorio Nazianzeno Hesiodi imitatore composui (Wien. Stud. XXI 198 sqq.) facile intellegas. Eiusmodi autem observationes non nihil habere utilitatis ad pristinam carminum formam vel cognoscendam vel restituendam satis perspicuum est. Qua de causa non solum eos locos, quibus po-

steriores poetae ex Hesiodo pendere aut illius vestigia premere viderentur undecumque conquisivi, sed etiam similitudines quasdam respexi, quae utrum imitando natae sint an sint fortuitae, non satis exploratum habeo. Quem autem ad modum talibus imitationibus uti possimus, paucis exemplis illustrabo.

Theog. v. 276 hemistichium prius *Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε* Nonnus in Dionys. XL 229 transtulit; qua imitatione *Σθεννώ* nominis forma quae procul dubio Hesiodo reddenda est in optimo utriusque carminis exemplari servata (Laurentianum dico, qui idem Dionysiaca continet) egregie fulcitur. Neque in Oper. v. 589 quidquam mutabimus Nauckio obtemperantes, qui *ἀλλά τοι ἡδὺ | εἴη πετραίη συκέη* scribi iussit Vergilio adversante, a quo verba in codicibus nostris tradita imitando expressa sunt in Georg. I 340 sq. III 45. Idem lectioni quam in Oper. v. 804 libri meliores praebent '*γεινόμενον*' subvenit Hesiodi memor in Georg. I 277 sq Simili modo ex titulis aliquid haurire licet, velut ex inscriptione Acharnensi (Epigr. gr. ed. Kaibel 1110) in Oper. v. 198 potiores lectiones *φάρεσσι* et *καλυψαμένα* restituendas esse nemo est quin videat. Interdum iam antiquitus duplicem extitisse scripturam suspicari possumus: cuius rei luculentum exemplum Wilamowitz attulit, qui in fragm. 94 v. 22, quem Quintus Smyrnaeus (V 238) manifesto imitatur, *πολύτροπα* alteram lectionem fuisse conclusit. — Alia vero testimonia re accuratius perpensa videntur neglegenda esse: velut in Oper. v. 20 *ἔγειρεν* aoristum gnomicum, quem in libro praestantissimo C potioribusque tertii generis *Φ* exemplis (E m[1] NO) invenimus, alteri lectioni *ἐγείρει* praeferendum esse puto, quamquam hanc et Arati (6) et Quinti (II 184) oculis obversatam esse veri simile est.

His igitur instrumentis criticis nisus ad Hesiodi carmina recensenda accessi. Idem editionibus commentariisque antiquioribus denuo examinatis accuratius quae cuiusque esset loci alicuius emendatio eruere studui; quem autem fructum e recentiorum observationibus ceperim, dicere supersedeo, cum iam aliis locis de his rebus iudicium protulerim certis argumentis satis munitum.

De rebus orthographicis pauca mihi commemoranda esse videntur: primum rectiorem scribendi rationem sive titulis probatam sive grammaticorum praeceptis flagitatam codicibus invitis restitui; itaque *Ἀρίονι μείχθη* (*μειχθεῖσα*) *μεμείξεται νίσομαι τείσαιτο* (*τεισαίμεθα ἀποτείσῃ*) *φθεισήνορα ἀποφθείσειε Χίρων* alia in con-

textum admittere non dubitavi; deinde ν paragogicum quod dicimus ante voces olim digammo initiali instructas omisi.

In fragmentis disponendis Catalogum cum Eoearum reliquiis a Magnis Eoeis distinxi eorum non immemor quae hac de re Leo disputavit. Unde autem illa deprompta sint quibusque numeris in prioribus editionibus designata, e tabulis adiectis cognoscas.

Haud incommodum visum est Certamen Homeri et Hesiodi, cuius unum codicem Laurentianum LVI 1 accurate examinavi, novis curis recensitum adicere, praesertim cum e papyri lacinia quam Mahaffy (l. c. tab. XXV) vulgavit quaedam corrigi possent.

Haec fere habui quae editionem meam foras emissurus proferrem. Restat ut gratias agam I. Karabacek bibliothecae caesareae Vindobonensis praefecto doctissimo qui ut antiquissimae papyri effigiem huic libro adiungerem liberaliter permisit.

Scr. Pragae pridie Kalendas Apriles MCMII

EPHEMERIDUM COMPENDIA

BphW. = Berliner philologische Wochenschrift
Class. Rev. = the classical Review
Herm. = Hermes, Zeitschrift f. class. Philol.
JbfclAw. = Jahresbericht für die classische Alterthumswissenschaft
JbfPh. = Jahrbücher für Philologie u. Pädagogik
Indog. Forsch. = Indogermanische Forschungen
Kuhns ZfvglSpr. = Kuhns Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung
MGrR. = Mélanges Gréco-Romains
Mnem. n. s. = Mnemosyne (nova series)
Mnem. v. s. = Mnemosyne (vetus series)
Phil. = Philologus
Phil. Anz. = Philologischer Anzeiger
Ph. Rundsch. = Philologische Rundschau
Rev. de phil. = Revue de philologie
Rh. Mus. = Rheinisches Museum für Philologie
Studî ital. d. fil. cl. = Studî italiani di filologia classica
Wien. St. = Wiener Studien
WfclPh. = Wochenschrift für classische Philologie
ZfdAw. = Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft
ZföG. = Zeitschrift für die österreich. Gymnasien

ΘΕΟΓΟΝΙΑ

NOTAE LIBRORUM

A = papyrus Parisina bibl. nationalis 'supplem. graec. 1099' saec. IV—V
B = lacinia papyri Londinensis musei Britannici CLIX saec. fere IV
R = fragmenta papyri Raineri archiducis Austriae, nunc bibl. caesareae Vindobonensis L. P. 22—29 saec. IV

C = fragmenta quae extant in codice Parisino bibl. nationalis 'supplem. graec. 663' saec. XII
D = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII (1281)

E = cod. Florentinus bibl. Laurentianae conv. suppress. 158 saec. XIV
F = cod. Parisinus bibl. nationalis 2833 saec. XV

G = cod. Romanus bibl. Vaticanae 915 saec. XIV
H = cod. Parisinus bibl. nationalis 2772 saec. XIV
I = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 32 saec. XV

K = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
L = cod. Parisinus bibl. nationalis 2708 saec. XV

Ex his adnumerandi sunt

classis Ω { genti a (Ωa) codices CD; genti b (Ωb) codices EF; genti c (Ωc) codices GHI }

classi Ψ codices KL

Libri contaminati

1. recensionis **x**:
   cod. Romanus bibl. Casanatensis 356 saec. XIV
   cod. Romanus bibl. Vaticanae 1332 saec. XV
   cod. Florentinus bibl. Laurentianae LXXXXI sup. 10 saec. XV
2. recensionis **t** (Triclinii):
   cod. Venetus bibl. Marcianae 464 saec. XIV (1316—1320) eiusque satellites

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
αἵ θ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν

POETARVM IMITATIONES ET LOCI SIMILES 2 Hymn. Hom. Ven. 258 *ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε** (cf. ad 23) 3 sq. Sappho Fr. 52 H.-Cr.[4] *Κρῆσσαί νύ ποτ' ὦδ' ἐμμελέως πόδεσσιν | ὤρχεῦντ' ἀπάλοις ἀμφ' ἐρόεντα βῶμον*

TESTES 1 Lucillius Anth. Pal. IX 572, i '*Μουσάων — ἀείδειν*' | *ἔγραφε ποιμαίνων, ὡς λόγος, Ἡσίοδος* 1 sq. Epigr. Thesp. C. I. G. G. S. I 4240 C 2 sq. . . . *Ἡσίοδος Δίου Μούσας Ἑλικῶνά τε θεῖον | καλ⟨λ⟩ίστοις ὕμνοις* . . . Tzetz. in Op. p. 25, 6 G. *καὶ ἐπιλυσόμεθα ἔπειτα, τίνος ἕνεκα ἐν τῇ Θεογονίᾳ ἐξ Ἑλικῶνος τὰς Μούσας καλεῖ* (*Ἡσίοδος*) 2 sqq. cf. ad 7 2 Procl. in Op. p. 4, 8 G. *ἐπάγεται δέ τινας τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ Ἑλικῶνος καλεῖν Βοιωτὸν ὄντα τὰς Μούσας ὥς περ ἐν τῇ Θεογονίᾳ πεποίηκεν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Πιερίας* Tzetz. in Op. p. 31, 20 G. . . . *οὐ μέντοι γε ἀπὸ τοῦ Ἑλικῶνος* (*ἐνταῦθα τὰς Μούσας καλεῖ Ἡσίοδος*), *ὡς ἐν τῇ Θεογονίᾳ ποιεῖ* . . 3 sq. Lucian. de salt. 24 *ὁ δὲ Ἡσίοδος οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας, ἀλλ' ἰδὼν αὐτὸς ἕωθεν εὐθὺς ὀρχουμένας τὰς Μούσας ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπῶν τοῦτο περὶ αὐτῶν τὸ μέγιστον ἐγκώμιον διηγεῖται, ὅτι* '*περὶ — ὀρχεῦνται*' *τοῦ πατρὸς τὸν βωμὸν περιχορεύουσαι* Liban. *ὑπὲρ τῶν ὀρχηστ.* p. 11, 25 Foerst. (Rost. 1878) *φησὶν Ἡσίοδος τὰς Μούσας ἐν Ἑλικῶνι τὰ ᾄσματα πλαττούσας οὐκ ἀμελεῖν ὀρχήσεως* '*καί τε περὶ — ὀρχεῦνται*' Choric. Rh. Mus. XXXVII 484, 19 F. . . *εἴ γε δοκοῦσιν* (*αἱ Μοῦσαι*) *ἥκειν ὀξέως νῦν μὲν ἐκ Πιερίας, νῦν δὲ ἐξ Ἑλικῶνος κἂν τύχωσι περὶ κρήνην ἰοειδέα ποσὶν ἁπαλοῖσιν ὀρχούμεναι* Et. gen. v. *ἰοειδέα· Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ·* '*καί τε — ὀρχεῦνται*' Et. gen. et mag. v. *νῆις* . . . *ὥς φησιν Ἡσίοδος* '*καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα*' *λούσαντο* '*πόσσ' ἁπαλοῖσι*' (*λούσαντο* post *ἁπαλοῖσι* Et. mag.) 3 Priscian. Inst. XIV 34 . . *ut Hesiodus* '*ἀμφὶ περὶ* (cf. Hom. *B* 305) *κρήνην ἰοειδέα*' Et. mag. v. *ἴον* . . *καὶ Ἡσίοδος* '*περὶ κρήνην ἰοειδέα*' *ἀντὶ τοῦ ἀνθώδη* Schol. Hom. Townl. *Σ* 571 (VI 279, 28 M.) *τὰ Ἡσιόδου* '*πόσ⟨σ⟩' ἁπαλοῖσιν ὀρχεῦνται*'

VARIA LECTIO *Inscriptio*: ΗΣΙΟΔΟΥ | ΘΕΟΓΟΝΙΑ A, *ἡσιόδου θεογονία* DF, *ἡσιόδου ἡ θεογονία* (*ἡ θεογονία* iterum scr. m. rec.) G, *θεογονία ἡσιόδου* KL, *ὁ τῆς θεογονίας λόγος τοῦ ἡσιόδου* HI; nulla in CE 1—115 suppositos esse existimavit Guyet Not. in Hes. 172 2 sq. *αἵ τε περὶ κρήνην κτλ.* (omissis *θ' Ἑλικῶνος — καὶ*) primitus scriptum fuisse censuit Paley ed.[1] 158; fortasse vero post 1 secutos esse 4 (initio sic scr. *αἵ τε*) sqq. 2 *θ' Ἑλικῶνος*] *Ϝελικῶνος* Flach Hes. Theog. 65 3 *καί τε περὶ*] Ω Libanius Choricius Et. gen. et mag., *καί τ' ἐπὶ* Ψ (Libanii codd. aliquot); *ἀμφὶ περὶ* (ex Hom. *B* 305) Priscianus

ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος.

καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο
ἢ Ἵππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
καλούς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι,
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην

HOMERI LOCI SIMILES[1]) 4 *Φ* 184 *ἐρισθενέος Κρονίωνος** 5 *Δ* 237 *τέρενα χρόα** 9 *Π* 790 *ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος* *Λ* 752 *καλύψας ἠέρι πολλῇ** 10 *μ* 192 *ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον* 11 *Λ* 551 *πότνια Ἥρη**

---

5 Hymn. Hom. XXXII 7 *λοεσσαμένη χρόα καλόν* cf. Nicand. Ther. 12 *παρ' ὕδασι Περμησσοῖο* Pseudorph. Argon. 123 Ab. *ἐφ' ὕδασι Τερμησσοῖο* C. I. G. G. S. I 1855, 4 *Περμησσοῖο πέλας ζαθέου* 5 sq. Callim. Hymn. Lav. Pall. 71 sq. *ἵππω ἐπὶ κράνᾳ Ἑλικωνίδι καλὰ ῥεοίσᾳ | λῶντο* cf. Stat. Theb. VII 283 sq. *tuque, o Permesse . . et felix Olmie* (Gronow, *hormie* et *ormie* codd.) 6 cf. Arat. 220 sq. *οἱ δὲ νομῆες | πρῶτοι κεῖνο ποτὸν διεφήμισαν Ἱππουκρήνην* 7 sq. Hymn. Hom. Ven. 261 *καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο* 9 Epigr. Hom. IV 8 *ἔνθεν ἀπορνύμεναι** Hymn. Hom. Apoll. Del. 29 *ἔνθεν ἀπορνύμενος** Gregor. Theol. Carm. II 1, 45, 280 *ἔνθεν ἀπορνύμενοι**

---

6 Lucian. adv. indoct. 3 . . *ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν Ὀλμειὸν μήτε τὴν τοῦ Ἵππου κρήνην* 'Hesych.' *Ἱππουκρήνης· . . Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ* 7 Maxim. Tyr. XXXVII 5 (II 207 R.) *τοῦτό μοι καὶ Ἀσκραῖος Ἡσίοδος αἰνίττεται Ἑλικῶνά τινα ὀνομάζων τῶν θεῶν καὶ χοροὺς ἠγαθέους ἐν αὐτῷ* Procl. in Op. 1 p. 24, 12 G. *ἄλλως τε εἰ γὰρ καὶ ἐν τῷ Ἑλικῶνι χορεύειν λέγονται* (sc. *αἱ Μοῦσαι*), *ἀλλ' οὖν ἐν τῇ Πιερίᾳ ταῦτά φασι γεγενῆσθαι* 8 Et. gen. v. *ἐρωή* . . *Ἡσίοδος 'ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν'* (haec om. cod. A) Schol. Hom. Townl. *Ω* 616 (VI 479, 12 M.) *ἐρρωμένην δεῖ καὶ τὴν τῶν θηλειῶν ὄρχησιν γίνεσθαι, ὃ καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ τῶν Μουσῶν* cf. Schol. Ven. A *Ω* 614 11—22 Aristid. XXVIII 20 (II 148, 1 K.) *ἐκεῖνος* (*Ἡσίοδος*) *γὰρ ἀρξάμενος τῆς θεογονίας καὶ τὰς Μούσας ὑμνῶν εὐθὺς λέγει* (22) *'αἵ νύ — ἀοιδήν'. καὶ οὕτω σχέτλιος ἦν καὶ ὑβριστὴς ὥστ' οὐδὲ τοσοῦτον ἐνέμεινεν ἐκτελέσαι τὸ προοίμιον ταῖς θεαῖς, ἀλλὰ λέγων ὅτι αἱ Μοῦσαι ὑμνοῦσι τὸν 'Δία' καὶ 'Λητὼ — ἀγκυλομήτην' εἶτα οὐ καρτερεῖ ἀλλ' ὀλίγου μεταξὺ τῶν θεῶν τῶν ὀνομάτων φησὶν 'αἵ νυ — ἀοιδήν'* . . .

---

4 *ὀρχεῦνται*] *ὀρχοῦνται* HI 5—8 alius recensionis esse pro v. 3 sq. putavit Goettling ed.* 4 5 *Περμησσοῖο*] *Ψ* Nicander Epigramma s. c. Statius schol. 115, 209 Fl.; *παρνησοῖο* D; *Τερμησσοῖο* (E, *τερμησοῖο* FG, *τερμήσοιο* HI) *Ω*bc Zenodotus (*'ἐν δὲ τοῖς Ζηνοδοτείοις γράφεται Τερμησοῖο, κακῶς* schol. 209, 4 Fl.) Pseudorpheus Argon.; cf. quae dixi Wien. St. XIX 54, Hoffmann d. gr. Dial. II 501 6 *Ἵππου κρήνης*] *ἱππουκρήνης* E *Ὀλμειοῦ*] *ὀλμειοῦ* D 7 *Ἑλικῶνι*] *ἐν ἑλικῶνι* HI *ἐνεποιήσαντο*] *ἐνὶ ποιήσαντο* Heyne ad Hom. *Ω* 616, *ἐποιήσαντο* G 8 *ἱμερόεντας*] *ἡμερόεντας* G 9 *πολλῇ*] *πολλῶ* (*ω* ex *η* factum) I, *πολλῷ* D*Ω*bG 10 *ἱεῖσαι*] *ἰεῖσαι* FG 11 *καὶ*] *τε καὶ* G *Ἥρην*] *ἥραν* superscripto *η* m. ead. H

---

1) Sententiae et locutiones stellulis ornatae in eadem versus sede leguntur; ex iis Homeri locis, qui saepius iterantur, unum attulisse plerumque satis habui

Ἀργεΐην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.

---

13 *Κ* 553 *κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη* 14 *Ο* 256 *Φοῖβον Ἀπόλλωνα**, *Ε* 447 *Ἄρτεμις ἰοχέαιρα** 15 *Ν* 43 *ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος* *Ψ* 584 *γαιήοχον ἐννοσίγαιον** 18 *Θ* 479 *Ἰαπετός τε Κρόνος τε* *Δ* 59 *Κρόνος ἀγκυλομήτης** 19 *Μ* 239 *ἠῶ τ' ἠέλιόν τε* 20 *Κ* 297 *νύκτα μέλαιναν** 21 *γ* 147 *θεῶν . . . νόος αἰὲν ἐόντων**

---

14 Hymn. Hom. Apoll. Del. 15 *Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν* 16 cf. Hymn. Hom. VI 19 *χαῖρ' ἑλικοβλέφαρε* (*Ἀφροδίτη*) Pind. Fragm. 123, 4 B.-Schr.[5] *Ἀφροδίτας . . ἑλικογλεφάρου* 17 Pind. Ol. VI 57 sq. *χρυσοστεφάνοιο . . . Ἥβας* Pyth. IX 109 *χρυσοστεφάνου Ἥβας* 19 Inscr. Gr. metr. ed. Preger 233, 3 (Epigr. Hom.) *ἥλιος δ' ἀνιὼν λάμπῃ λαμπρά τε σελήνη* Orac. Sib. III 65 *ἠέλιον πυρόεντα μέγαν λαμπράν τε Σελήνην* 20 Orac. Sib. II 198 *γαῖάν τ' ὠκεανόν τε μέγαν**

---

16 sq. Plutarch. Mor. p. 747 f (IV 392 B.) . . *ὡς τὰ τοιαῦτα 'καὶ Θέμιν — Διώνην'*

---

12 posteriore tempore adiectum esse censuit Goettling ed.[2] 5 *Ἀργεΐην*] Hartel ZfdöG. 1876 p. 622, *ἀργείην* (*ἀργεί///ην* H) libri 15 *Ποσειδάωνα*] *ω* in *ο* mut. m. rec. G, *ποσειδάονα* HI *γαιήοχον*] *γεήοχον* D, cf. quae exposui Dial. d. Hes. 366 sq., Peppmüller Phil. XLI 9 *ἐννοσίγαιον*] *ἐνοσίγαιον* Schulze Quaest. ep. 160 v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 123 sq. 17 additamentum esse censet Peppmüller Hes. 13 adn. 1 *Ἥβην*] *Ἥρην* Plutarchus, *Φοίβην* Schoemann d. hes. Theog. 40 18 sq. hoc ordine dispositos habent Ωb (praeter E, qui v. 19 om.) c Ψ, inverso D; v. 18 suppositum esse duxit Paley ed.[1] 160, v. 19 ut serius adiectum post 20 collocandum Hermann Op. VI 153 18 *Λητώ*] *Λητόα* Nauck MGrR. V 134 *τε ἰδὲ*] libri Aristidis cod. T; *τε ἠδὲ* eiusdem codd. ASQU, *τ' ἠδὲ* Bentley[1]), sed cf. Hermann Orph. 812 Nauck MGrR. IV 614 V 152 Peppmüller BphW 1889 c. 1039 *ἀγκυλομήτην*] *ἀγκυλομῆτιν* D Aristidis codd. ASU, *ἀγκυλόμητιν* (*ι* in ras.) I, quod flagitavit Nauck MGrR. IV 120 V 149 19 *Ἠῶ*] *Ἠόα* Nauck l. c. V 134, *Θείαν* Peppmüller Hes. 13 adn. 1 *λαμπράν τε*] libri (*καὶ* ante *λαμπράν* intulit Ωc, quod in I m. rec. deletum est) cf. Epigr. Hom. Orac. Sib.; *λαμπρήν τε* scr. Hermann; cf. ad v. 371 et quae dixi Dial. d. Hes. 396 Wien. St. V 184 20 *Γαῖάν τ'*] *γαῖαν δ'* (*δ'* m.[2] in *τ'* mutatum I) Ωc

---

1) Bentlei coniecturas manu scriptas Fr. Jacobsii benevolentia cum Goettlingio communicavit (cf. ed.[1] XXXVIII).

αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδήν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὕπο ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,

---

24 *B* 59 *πρὸς μῦθον ἔειπεν**

22—28 cf. Arat. 120—126 (v. Maass Aratea 275) 22 sq. Asclepiades vel Archias Anth. Pal. IX 64, 1 sq. *αὐταί ποιμαίνοντα μεσημβρινὰ μῆλά σε, Μοῦσαι, | ἔδρακον ἐν κραναοῖς οὔρεσιν, Ἡσίοδε* Lucillius Anth. Pal. IX 572, 2 . . *ἔγραφε ποιμαίνων, ὡς λόγος Ἡσίοδος* Ovid. Ars am. I 27 sq. *nec mihi sunt visae Clio Cliusque sorores | servanti pecudes vallibus Ascra suis* idem Fast. VI 13 *ecce deas vidi non quas praeceptor arandi | viderat, Ascraeas cum sequeretur oves* Quint. Smyrn. XII 308 sqq. *ὑμεῖς (Μοῦσαι) γάρ πᾶσάν μοι ἐνὶ φρεσὶ θῆκατ' ἀοιδήν, | πρίν γέ μοι (χνόϊ'* Stadtmueller) *ἀμφὶ παρειὰ κατασκίδνασθαι ἴουλον | Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι* 22 cf. Vergil. Buc. VI 69 sq. *hos tibi dant calamos, en accipe, Musae | Ascraeo quos ante seni* 23 cf. Theocr. XXV 209 *ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι*

22—32 Choric. dialex. ined. init. (cf. Fragm. *ρια'* p. 302 B.) recens. Foerster: *λέγει που ὁ ποιμὴν ὁ Ἀσκραῖος οὐχ ὅτε ὑπῆρχε ποιμήν, ἀλλ' ὅτε ποιητὴς ἐγεγόνει, ὡς γυμνασίας ἄτερ καὶ πόνων οὐ βούλεται θάλλειν ἀνθρώποις τὰ ἔργα. καίτοι σύ γε, ὦ βέλτιστε, οὐ μειράκιον ὢν ἐφοίτας εἰς διδασκάλου, ἀλλὰ νέμων τὰς δις δάφνην εἴληφας ἐκ Μουσῶν καὶ ἄλλα λαβὼν ᾖδες τὰ ἔπη. τί οὖν ἑτέροις πονεῖν παραινεῖς αὐτὸς ἀπόνως φανεὶς ποιητὴς ἐκ νομέως; ἦ* (ἢ cod. Matrit.) *δῆλον ὅτι τοῦτο ἡμῖν ἐθέλων ἐνδείξασθαι, ὡς οὐδὲ Μουσῶν διδαχὴ βέβαιος ἄνευ μελέτης* 22 sq. Dio Prus. I 58 (I 11, 5 A.) *λέγουσιν . . . ἄλλον δὲ ποιμένα ἐν ὄρει τινὶ τῆς Βοιωτίας αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν Μουσῶν* Maxim. Tyr. XXXVIII 2 (II 219 R.) . . *ἐπεὶ καὶ τὸν Ἡσίοδον τί οἰόμεθα ποιμαίνοντα περὶ τὸν Ἑλικῶνα ἐν Βοιωτίᾳ ᾀδούσαις ταῖς Μούσαις ἐντυχόντα, ὀνειδισθέντα τῆς τέχνης τῆς ποιμενικῆς εὐθὺς ᾄδειν . . .* idem XXXVII 4 (II 203 sq. R.) . . *τὴν ἀληθῆ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος Μοῦσαν . . τὴν Ἡσιόδου διδάσκαλον* Liban. IV 1008, 20 R. . . *ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος ποιμαίνων ταῖς Μούσαις ἐνέτυχε* Himer. XX 5 (p. 86, 49 D.) *οὐ γὰρ δήπου αὐτὸς μὲν ὁ Ἑλικὼν ἐκ ποιμένων οἶδε ποιητὰς ἐργάζεσθαι — καὶ τοῦτο πάντως Ἡσιόδῳ πιστεύομεν* idem III 9 (53, 10 D.) *καθ' Ἑλικῶνα . . . ἔνθα δὴ καὶ τοὺς ποιμένας αἱ Μοῦσαι ποιητὰς ἐργάζονται* Schol. Lucian. adv. indoct. IV 229 J. *περὶ τὸν Ἑλικῶνα δέ φησι καὶ Ἡσίοδος νέμων τὰς Μούσας ἰδεῖν καὶ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν* Serv. in Verg. Georg. VI 70 (III 1, 77, 30 Th.-H.): *Hesiodo . . . quem dicuntur Musae pascentem pecus . . . poetam fecisse;* cf. Cosmas Hier. in Gregor. Theol. Carm. v. 38 c. 615 M.: *οὗτος (Ἡσίοδος) γάρ, φασί, ποιμὴν ὢν ἐν Ἄσκρῃ τῇ κώμῃ τῷ Ἑλικῶνι παρακειμένῃ τὰς Μούσας ἐθεάσατο* Eust. Hom. 1288, 23 . . . *ὃ καὶ Ἡσίοδος δηλοῖ ἐν τοῖς καθ' ἑαυτόν, ἐν ὄρει γὰρ ἰδιάσας ταῖς Μούσαις ὡμίλησε* idem l. c. 1658, 42 *καὶ Ἡσίοδος δὲ ἐπὶ ὄρους τελεῖται τὰ τῶν Μουσῶν* Ioann. Diac. Alleg. 296, 12 Fl. *αὐτὸν (Ἡσίοδον) ἐσοφίσαντο (αἱ Μοῦσαι) 'ἄρνας — ζαθέοιο'* 22 cf. ad 11—22; Plutarch. Mor. p. 105 d (I 257 B.) . . *τῶν Μουσῶν ἀναγορεύων ἑαυτὸν μαθητὴν Ἡσίοδος* Dio Prus. LXXVII 1 (II 206 A.) . . *Ἡσίοδος ταῖς Μούσαις ἐντυχὼν καὶ μαθητὴς αὐτῶν γενόμενος* . . Maxim. Tyr. III 8 (I 41 R.) *οὐδὲ Ἡσιόδῳ ὑπὸ Μουσῶν διδασκομένῳ* Hippol. Phil. c. 26 (Doxogr. gr. 574, 14 D.) *Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸς περὶ φύσεως οὕτω λέγει ἀκηκοέναι παρὰ Μουσῶν* 23 Dio Prus. LV 1 (II 115, 6 A.) *ὁ μὲν (Ἡσίοδος) . . . ποι-*

---

23 *ποιμαίνονθ'*] *ποιμένονθ'* EGm^1, *αι* rest. Gm^2 *Ἑλικῶνος ὕπο ζαθέοιο*] *ἑλικῶνδς ὑπὸ ζαθέοιο* (*α* et *ον* m^1 superscr.) D 24 *τόνδε δέ*] *τόντε* (*τε* e corr., fuit *δὲ*) *δὲ* I *πρώτιστα*] *πρῶτα* F *ἔειπον*] *ἔειπαν* G

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα γηρύσασθαι.
ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον

25 *B* 598 *Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο* *B* 491 . . *Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο | θυγατέρες* 26 *Σ* 162 *ποιμένες ἄγραυλοι** *E* 787 *Θ* 228 *αἰδὼς Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί* *B* 235 *ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιίδες οὐκέτ' Ἀχαιοί* 27 *τ* 203 *ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα* 28 *ξ* 125 *οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι* Z 382 *ἀληθέα μυθήσασθαι** 29 *κ* 46 *ὣς ἔφασαν* *ν* 356 *κοῦραι Διός*

26 Epimen. Fr. 5 K. *Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί* Timon Fr. 33, 1 W. *σχέτλιοι ἄνθρωποι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον*, cf. Parmen. Fr. 6, 4 D. *βροτοὶ εἰδότες οὐδὲν . . . δίκρανοι* Fragm. Orph. 76 Ab. *βροτῶν τ' ἀλιτήρια φῦλα | ἄχθεα γῆς κτλ.* 27 sq. cf. Parmen. Fr. 8, 50 sqq. D. (v. Diels p. 10) *ἐν τῷ σοι παύω πιστὸν λόγον ἠδὲ νόημα | ἀμφὶς ἀληθείης· δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε βροτείας | μάνθανε κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν ἀκούων* 27 Theogn. 713 *οὐδ' εἰ ψεύδεα* (sic cod. A) *μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα* cf. Horat. Epist. II 3, 338 *ficta voluptatis causa sint proxima veris* 28 cf. Apoll. Rhod. Arg. *B* 845 *Μουσέων ὕπο γηρύσασθαι* Orac. ed. Hendess 161, 4 (= Porphyr. Vit. Plot. 22, I p. 30, 4 V.) *κλήζω καὶ Μούσας ξυνὴν ὄπα γηρύσασθαι* 30 sqq. Asclepiades (vel Archias) Anth. Pal. IX 64, 3 sqq. *καί σοι μαίνων ἐν τῷ Ἑλικῶνι* . . cf. Nicephor. in Synes. p. 373 D Pet. *φασὶ καὶ τὸν ποιητὴν Ἡσίοδον πρότερον μὲν ὄντα ποιμένα προβάτων* Tzetz. vita Hes. 7 R. *συνέβη τὸν Ἡσίοδον τοῦτον πρόβατα ἐν τῷ Ἑλικῶνι ποιμαίνειν*

26 Hesych. *'γαστέρες οἶον'* (*ὡς Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ*) 27 Athenag. lib. pro Christ. 24 (p. 33, 5 Schw.) . . *καὶ κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ὕλης 'ἴσμεν — ὁμοῖα'* 29 Et. gen. et mag. v. *ἀρτιέπειαι* (schol.)· *Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ 'ὣς — ἀρτιέπειαι'* 30 sqq. Lucian. Rhet. praec. 4 *εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη καὶ ᾖδε θεῶν καὶ ἡρώων γένη κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος* . . . 30 Dio Prus. LV 1 (II 115, 7 A.) *ὁ μὲν* (*Ἡσίοδος*) *γάρ φησιν . . . παρὰ τῶν Μουσῶν λαβεῖν ἐν δάφνης ὄζῳ τὴν ποίησιν* Aristid. XXVIII 22 (II 148, 26 K.) . . . *οὗτος* (*Ἡσίοδος*) *ἀλαζὼν καὶ φιλότιμος ἦν ὥστε καὶ σκῆπτρόν φησι λα-*

25 uncis seclusit Paley ed.[1] 160, qui etiam 22 sq. a rhapsodo quodam additos esse censuit 26 *ποιμένες*] *ποιμέναις* K *οἶον*] *ἀργαί* (ex Epimenide) dubitans Blaydes Advers. in var. poet. gr. ac lat. 9 26 post hunc quaedam desiderasse videtur Apollonius Rhod., cf. schol. 101 Fl.: *Ἀπολλώνιος μὲν ὁ Ῥόδιος λείπειν ⟨τινὰ μετὰ⟩* (add. Schoemann Op. II 538) *τὸν πρῶτον στίχον φησίν* 27 *ψεύδεα*] *ψευδέα* Bergk Poet. lyr. Gr.[4] II 182 *ἐτύμοισιν*] *ἑτοίμοισιν* K 28 *ἴδμεν*] *ἴσμεν* Athenagoras *εὖτ' ἐθέλωμεν*] *εὖτε θέλωμεν* F, *εὖτ' ἂν ἐθέλωμεν* K *γηρύσασθαι*] K, cf. Apollonius Rhod. Orac. ed. Hendess; *μυθήσασθαι* superscr. *γρ. γηρύσασθαι* (manu quae scholia adiecit) L; cf. schol. 211 Fl.: *γρ. γηρύσασθαι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν*; *μυθήσασθαι* (m. alia superscr. *γηρύσασθαι* E) *Ω* 29 *ἔφασαν*] *ἄρ' ἔφαν* dubitans Fick Hes. Ged. 70 *κοῦραι*] *μοῦσαι* in textu, in marg. m. alia *γρ. κοῦραι* I; *μοῦσαι* H, *κεῖναι* *Ω*b *μεγάλου Διὸς*] *διὸς μεγάλου* *Ψ*, *μεγάλαι Διὸς* Triclinius 30 *ἔδον*] (o e corr. G) *Ω*, *ἔδων* *Ψ*

δρέψασαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μ' ἀοιδὴν

---

31 α 328 θ 498 *θέσπιν ἀοιδήν*

καλλιπέτηλον ἐρυσσάμεναι (*ἐρεισάμεναι* Hermann) *περὶ πᾶσαι* | *ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρεμόνα,* | *δῶκαν δὲ κράνας Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,* | *τὸ πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,* | *οὗ σὺ κορεσσάμενος μακάρων γένος ἔργα τε μολπαῖς* | *καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων* cf. Auctor Culic. 94 sq. *o gratissima tempe* | *frondis hamadryadum, quarum non divite cultu* | *aemulus Ascraeo pastor sibi quisque poetae* | *securam placido traducit pectore vitam*

31 sq. Certam. Hom. et Hes. 91 *Μοῦσά γέ μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόβεῖν παρ' αὐτῶν* (*τῶν Μουσῶν*) Lucian. adv. indoct. 3 *πόθεν, εἰ μή ποτε παρὰ τῶν Μουσῶν κλῶνα δάφνης καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος λαβών* idem Demosth. encom. 12 . . . *μηδ' οὖν ἐπὶ τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα τὴν ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τῶν ἐπῶν ἐπιπνέουσαν* Paus. IX 30, 3 *δῆλα γὰρ δὴ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπῶν ὅτι ἐπὶ ῥάβδου δάφνης ᾖδεν* (*Ἡσίοδος*) Maxim. Tyr. XXXVIII 2 (II 219 R.) . . *καὶ τὸν Ἡσίοδον τί οἰόμεθα . . . παρ' αὐτῶν* (*τῶν Μουσῶν*) *λαβόντα δάφνης κλάδους εὐθὺς ᾄδειν, γενόμενον ποιητὴν ἐκ ποιμένος* Liban. I 503, 16 R. *τῷ δὲ ἓν ἔπος ἤρκει τοῦ τὴν δάφνην παρὰ τῶν Μουσῶν λαβόντος* idem Epist. 410 W. *σὺ δὲ εἶ μὲν* (ex Vatic. 83, 85 inserit Foerster) *ἐκ Μουσῶν μᾶλλον ἢ ᾧ δάφνην ἔδοσαν* idem Epist. 1147 W. *ἐπεὶ δὲ ποιητῶν ὁ φίλτατός ἐστι ταῖς Μούσαις καὶ ὡς ἀληθῶς κλάδον εἴληφε παρ' ἐκείνων* . . idem Epist. 1152 W. *τὰς δὲ τῆς μουσικῆς μητέρας, αἳ ὅπως ὀξέως ὃν ἂν ἐθέλωσι πιμπλᾶσι λόγων, ἄλλοι τε πολλοὶ μαρτυροῦσι καὶ ὁ βέλτιστος Ἡσίοδος, ὃς ἐν τῷ κλάδῳ τὴν μανίαν εἰλήφει* Themist. XXX 1 p. 348 b (p. 421, 1 D.) *Ἡσίοδος ὁ Ἀσκραῖος, ὃς μετὰ τῆς δάφνης τὴν μουσικὴν παρὰ τῶν Μουσῶν αὐτῶν δέξασθαι λέγεται, τὴν ποίησιν διανείμας εἰς ἡρώων τε καὶ Μουσῶν ἐπαίνους καὶ τὴν γεωργίαν ἐν τούτοις ἔταξε* Gregor. Theol. Carm. II 1, 41, 15 *μὴ καὶ σὺ μουσόπνευστος ἡμῖν ἀθρόως,* | *ὥσπερ λέγονται τῶν πάλαι σοφῶν τινες,* | *μὴ καί σε δάφνης ἐξέμηνέ τις κλάδος* Serv. in Verg. Buc. VI 70 (III 1, 77, 30 Th.-H.) *Hesiodo . . . quem dicuntur Musae pascentem pecus, raptum de monte Parnaso poetam fecisse munere calamorum* Anecd. Ox. III 226, 29 Cr. . . *εἰ μή που καί σε κατὰ τοῦτον τὸν ποιητὴν* (*Ἡσίοδον*) *φαῖμεν ὑπὸ Μουσῶν σεσοφίσθαι ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν δαφνινῇ τῇ ῥάβδῳ αἱ Διὸς ἐσόφισαν θυγατέρες κατὰ τοὺς μύθους* Cosm. in Gregor. Theol. Carm. v. 38 c. 615 M. *αἱ* (*Μοῦσαι*) *δὲ τοῦτον* (*Ἡσίοδον*) *φιλοτιμούμεναι δάφνης αὐτῷ χαρίζονται κλάδον, δι' ὃν τὴν σοφίαν ἐπλούτησεν.* cf. Niceph. in Synes. p. 373 D Pet. *φασὶ καὶ τὸν ποιητὴν Ἡσίοδον πρότερον μὲν ὄντα ποιμένα προβάτων* (cf. ad 23), *ἐν μιᾷ δὲ* (*νυκτὶ*) *πρὸς ὕπνον παρὰ τὸν Κιθαιρῶνα τὸν ἐν Θετταλίᾳ ὄρος κατακλιθέντα δόξαι τὰς Μούσας θεάσασθαι προσελθούσας τε αὐτῷ καὶ δάφνης φύλλῳ θρεψάσας αὐτὸν καὶ παραχρῆμα ἀφυπνισθέντα εἶναι σοφὸν καὶ δεξιώτατον ποιητήν* Tzetz. Vit. Hes. 8 R. *φασὶ δ' ὡς ἐννέα τινὲς ἐλθοῦσαι γυναῖκες καὶ δρεψάμεναι κλῶνας ἐκ δάφνης Ἑλικωνίτιδος αὐτὸν* (*Ἡσίοδον*) *ἐπεσίτισαν καὶ οὕτω σοφίας καὶ ποιητικῆς ἐμπεφόρητο* idem Alleg. Iliad. 51, 11 H. *δαφνοσόφοι καθ' Ἡσίοδον* Niceph. Chumn. Anecd. Gr. III 385 Boiss. *Ἡσίοδον τίνα; τὸν μετὰ τὸν Ὅμηρον τὸ τῶν Μουσῶν δαφνοφάγον θρέμμα, καὶ οὗ γ' ἡ ποίησις οὐκ ἐξ ἀνθρώπου τινὸς διδάξαντος ἀλλ' αὐταῖς ἦν ταῖς Μούσαις αὐτοδιδάκτως ἐξειργασμένη* Ioann. Diac. Alleg. p. 219, 13 Fl. *αὐτὸν ἐσοφίσαντο* (*αἱ Μοῦσαι*) . . . *δάφνης ἐριθηλέος αὐτῷ κλάδον παρασχοῦσαι καθεύδοντι*

31 sq. Aristid. XXVIII 23 (II 149, 6 K.) *ἐν ὑπερβολῇ δὲ σεμνύνων τὰ*

---

31 *δρέψασαι θηητόν*] *θηητὸν δ' ἔθρεψαν,* (sc. Hesiodum) post 30 interpungens haud probabiliter Hermann Op. VIII 50 sq. *δρέψασαι*] Ψ Asclepiades vel Archias (qui tamen fortasse *δρεψάμεναι* legit, quod praebet Tzetz.

θέσπιν, ἵνα κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα.
καί μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;

---

32 *Α* 70 *ὃς ᾔδει τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα* 33 *Ω* 99 *μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες** 34 Β 281 *πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι** 35 *Λ* 407 *ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα** *Χ* 126 *ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης* *τ* 16 *οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης*

μενα πρό τ' ἐόντα (sc. *ἀείδει*); cf. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 340 sq. *οἷσί τε Μοῦσα | ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν* Pseudorph. Arg. 5 Ab. *πέμπε δ' ἐπὶ πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἐτυμηγόρον αὐδήν, | ὄφρα πολυσπερέεσσι βροτοῖς λιγύφωνον ἀοιδὴν | ἠπύσω Μούσης ἐφετμαῖς* (cf. ad 22)

34 Hymn. Hom. XXI 4 *σὲ δ' ἀοιδὸς . . . πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει* Theogn. 3 sq. *ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν | σ' ἀείσω* (Hartel, *τε μέσοις σε* Bergk) Arat. 14 *μιν ἀεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἱλάσκονται*

αὐτοῦ τί φησιν (*Ἡσίοδος*); ⟨*'δάφνης ἐριθηλέος ὄζον*⟩ (supplet Keil) *δρέψασθαι θηητόν'· ὡς οὐδὲ τὸν κλαδίσκον λαβὼν ἀλλὰ πολλῶν ὄντων τὸν μάλιστα περίβλεπτον εἶναι σκῆπτρον Ἡσιόδῳ. καὶ οὐδ' ἐνταῦθα ἔστη τῆς ὕβρεως ἀλλ' ὥσπερ σε ῥηγνὺς ἐξεπίτηδες προστίθησιν 'ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδήν' καὶ τοῦ μὲν ἔπους ἐτελεύτησεν, τοῦ δ' ἐγκωμίου οὐδὲν μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ θεσπεσίην πάλιν αὖ προσέθηκεν καὶ τό γ' ἔτι κάλλιον, ὥσπερ οἱ πανταχῇ περιττοὶ τῶν σοφιστῶν 'ἵνα κλείοιμι — πρό τ' ἐόντα'. τοῦτο δ' ἐστὶ τί; τὰς Μούσας φησὶν ὑμνεῖν 'τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα' καὶ ταύτην εἶναι φύσιν αὐτῶν· κἀγὼ οὖν, φησιν, ὑμνῶ ταὐτὰ ἅπερ αἱ Μοῦσαι* Lucian. diss. c. Hes. 1 . . . . *ὡς διὰ τοῦτο λάβοις τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τῶν θεῶν ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα* 31 cf. Niceph. Progymn. 3 (I 449, 10 W.) . . *ὅσα περ ἐπιπνοίᾳ Μουσῶν Ἡσίοδος ἀποφαίνεται*

33 Liban. IV 874, 24 R. *οἶμαι γὰρ δὴ καὶ τοὺς παῖδας τοῦτο ἐγνωκέναι, ὡς μάλιστα δὴ τῶν ὑμνουμένων ποιητῶν Ἡσίοδος ὁ Μουσόληπτος γένοιτο. καὶ παρ' ἐκείνων προσταχθείη γένος τε θεῶν καὶ πολλὰ χρηστὰ* (codd. teste Foerstero) *τοῖς ἀνθρώποις ᾄδειν* 35—37 Et. gen. v. *ἀλλά* (schol.) *Ἡσίοδος* (*ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις* falso addit cod. A) *'ἀλλὰ — Ὀλύμπου'* 35 Porphyr. vit. Plot. 29, 20 V. *'ἀλλὰ — πέτραν', φησὶν ὁ Ἡσίοδος, λέγειν* (cf. Macar. ap. Arsen. 185 adn. 11 W. *δρυὸς καὶ πέτρας λόγοι ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων καὶ μυθολογούντων παράδοξα*)

Vit. Hes.); *δρέψασθαι* *Ω* schol. 211 Fl. Aristides; *θρέψασαι* Nicephorus uterque *θηητόν*] *θειητόν* I *μ' ἀοιδὴν*] scripsi Wien. St. XVI 219, *μοι ἀοιδὴν* Aristidis cod. U Scheer Misc. crit. 10; *ᾠδήν* Lucianus; *μοι αὐδὴν* libri et Aristidis codd. praeter U

32 pro insiticio habuit Guyet Not. in Hes. 172 *θέσπιν — τά*] *θεσπεσίην κλείειν ἅμα* Muetzell de em. Theog. Hes. 378 *θέσπιν*] ex Homero Goettling ed.[2] 9, *θεσπέσιον* (*ᾠδήν*) Lucianus, *θεσπεσίην* (*αὐδήν*, U *ἀοιδήν*) Aristides, *θείην* libri, *δῖαν* dubitans Goettling ed.[1] 7 *ἵνα κλείοιμι*] HI Aristidis codd. AS et ante ras. T, *ἵνα κλεῖοιμι* Nauck MGrR. III 213 adn. 8, *ἵνα κλείοιμι* ex *κλύοιμι* factum GLm[2], *ἵνα κλύοιμι* (superscr. *ει* E) *Ω*bΨ Aristidis codd. US et post ras. Q[2], *ἵνα* (m.[1] in *ὄφρα* mutatum) *κλύοιμι* D, (*θείην*) *ὥστε κλύοιμι* Triclinius *πρό τ'*] *πρῶτ'* F 33 *μ' ἐκέλονθ'*] DΨ, *με κέλονθ'* *Ω*bc 34 *τε καὶ ὕστατον*] *καὶ ἐς ὕστερον* coll. Op. 351 Paley ed.[1] 162 *τε*] *Ω*cΨ, om. *Ω*b, *με* D *ὕστατον*] ex *ὕστερον* factum D, cf. Hymn. Hom. Theognis Aratus; *ὕστερον* *Ω*bcΨ 35 *περὶ — πέτρην*] *ποτὶ δρῦν ἢ ποτὶ πέτρην* dubitans Schoemann d. hes. Theog. 41 *πέτρην*] *πέτραν* Porphyrius

Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
σκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου
δώματά τ' ἀθανάτων. αἳ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἱεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν,

---

36 Γ 350 *Διὶ πατρί** 38 Α 70 *ὃς ᾔδει τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα* cf. Β 484 39 sq. Α 249 *τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή* 40 ζ 296 *δώματα πατρός** 41 Ο 293 *Ζηνὸς ἐριγδούποιο** Γ 152 *ὄπα λειριόεσσαν* 42 Σ 616 *Οὐλύμπου νιφόεντος* 44 α 338 *ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί** 45 α 188 *ἐξ ἀρχῆς** Ο 36 *γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς**

---

36 cf. Arat. 1 *ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα* 37 cf. Theocr. XXX 31 *Διὸς . . μέγαν νόον* 40 sq. cf. Marcell. Sid. Epigr. gr. ed. Kaibel 1046, 67 *δώματα πατρὸς ἐριγδούποιο*; ibid. 169, 4 *καὶ γλυκεροῦ στόματος ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσα* 42 Hymn. XV 7 *νιφόεντος Ὀλύμπου** 43 sq. cf. Hymn. Hom. XXVII 18 *αἳ δ' ἀμβροσίην ὀπ' ἱεῖσαι | ὑμνεῦσιν Λητώ*

---

38 sq. Tzetz. Ex. Il. 19, 1 sqq. H. *καὶ τοῦ Ποσειδωνίου οἶμαι μὴ ἀκηκοὼς λέγοντος αὐτὸν τὸν Ἡσίοδον ὕστερον γενόμενον πολλὰ παραφθεῖραι τῶν Ὁμήρου ἐπῶν, μὴ δὲ προσεκτικῶς ἀναγνοὺς τάχα τὰ ἐν τῇ Θεογονίᾳ Ἡσιόδου ἔπη ταυτί· 'ὃς ᾔδη — αὐδή'* idem Ex. Il. 147, 5 H. *ὁμηρεῦσαι . . . ἐγὼ δὲ Ἡσιόδου τοῦτο ἐκδέχομαι· μ⟨ετὰ⟩ τὸ εἰπεῖν 'τά τ' ἐόντα — ⟨πρό⟩ τ' ἐόντα' ἐπιφέρει, ἵνα φω⟨νῇ ὁμη⟩ρεύσω . .* 38 Hesych. v. *'εἰρεῦσαι'· λέγουσαι . . Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ* 39 Et. gen. v. *ὁμηρεῦσαι· . . 'φωνῇ ὁμηρεῦσαι' ὡς παρ' Ἡσιόδῳ* (haec tria verba evanida in cod. B) Et. mag. v. *Ὅμηρος . . Ἡσίοδος 'φωνῇ ὁμηρεῦσαι' τουτέστιν ὁμοῦ εἴρουσαι* (cf. Hesych. v. *ὁμηρεῦσαι· ὁμοφωνοῦσαι, ὁμοῦ λέγουσαι*) 43 Et. gen. et mag. v. *ὄσσα 'αἳ δ' — ἱεῖσαι'* (ex parte corrupta verba in Et. mag.) *Ἡσίοδος τὴν πᾶσαν φωνὴν 'ὄσσαν' λέγει* 44—46 Schol. Hom. Townl. Α 604 (V 56, 17 M.) *ὡς Ἡσίοδος ἄειδον δ' 'οὓς γαῖα — ἐγένοντο'* 45 Schol. Eurip. Hipp. 601 (II 76, 17 Schw.) *γῆ μὲν πάντων μήτηρ κατὰ Ἡσίοδον* (cf. ad 106, 421, 644)

---

36 sq. om. Et. gen. cod. B 37 *ὑμνεῦσαι*] *ὕμνευσι* Et. gen. cod. A (hic unicus) *μέγαν*] *μέγα* E *ἐντὸς*] DΩbI, *αἰὲν* GHΨ 38 removit Hermann Op. VIII 51 *εἰρεῦσαι*] *εἴρουσαι* dubitans Schoemann l. c. 41 *πρό τ'*] *πρῶτ'* F 41 *ἐριγδούποιο*] *ἐριγδούπου* D *θεᾶν*] (superscripto ῶ G) Ωc, cf. schol. Vat. 212 Fl.: *τὸ δὲ θεᾶν ἀντὶ τοῦ θεῶν Δωρικῶς*; *θεῶν* DΩbΨ 42 *σκιδναμένῃ*] *κιδναμένῃ* D 43 compositoris prooemiorum esse (ex 40 et 65 confectum) censuit Koechly Op. I 258 *δώματά τ'*] L, *δώματα* om. *τ'* D, *δώματ'* (in *δώματά τ'* m. rec. mutatum G) ΩbcK 44 *αἰδοῖον*] *αἰδοίων* (ω e corr. I) HI *κλείουσιν*] *κλεΐουσιν* Nauck MGrR. III 213 adn. 8 45 *ἐξ ἀρχῆς*] cum *ἔτικτεν* coniunctum in scholio 212 Fl.; *ἤειδον δ'* e scholio Hom. Bergk in marg. exempli sui cf. Phil. LVII 385 *καὶ*] *τε καὶ* Ωc *ἔτικτεν*] *ἔτικτον* Clericus ed. 10

οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
[ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσαί τ' ἀοιδῆς,]
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτεΐ τε μέγιστος.
αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων
ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς

---

46 *θ* 325 *θεοὶ δωτῆρες ἐάων** 47 *Α* 544 *πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε* 49 *Α* 186 *ὅσσον φέρτατός εἰμι σέθεν* *Β* 118 *τοῦ* (*Διὸς*) *γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον* 52 cf. ad 25 56 *Α* 175 *μητίετα Ζεύς**

---

47 sq. Theocr. XVII 1 *ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῦσαι* 48 cf. Hymn. Hom. XXXIV 17 sq. *οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ | ᾄδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ'* . . . 52 sqq. cf. Eumel. Fr. 16 K. *Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐννέα κοῦραι* Solon Fr. 13, 1 sq. B.[4] Crates Fr. 1, 1 sq. B.[4] (cf. Epigr. gr. ed. Kaibel 1029, a 1) *Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα | Μοῦσαι Πιερίδες* 55 Theogn. 1325 *μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακάς*

52—57 Hippol. Phil. c. 26 (Doxogr. gr. 574, 15 D.) . . *Διὸς δὲ εἶναι τὰς Μούσας θυγατέρας. ἐννέα γὰρ νύκτας ὁμοῦ καὶ ἡμέρας δι' ὑπερβολὴν ἐπιθυμίας ἀδιαλείπτως συνευνηθέντος τῇ Μνημοσύνῃ τοῦ Διός, ἐννέα ταύτας τὴν Μνημοσύνην συλλαβεῖν ἐν μιᾷ γαστρί, ἐφ' ἑκάστης νυκτὸς ὑποδεξαμένην μίαν* cf. Plutarch. Mor. 743 d (IV 379 B.) . . . *συνήσαμεν τῷ Ἐρατῶνι πρὸς τὴν λύραν ἐκ τῶν Ἡσιόδου τὰ περὶ τὴν τῶν Μουσῶν γένεσιν* 54 Et. gen. et mag. v. *Ἐλευθήρ* (*Ἐλευθῆρος* Et. gen.) *ὄνομα πόλεως τῆς Βοιωτίας· 'Ἐλευθῆρος μεδέουσα' Ἡσίοδος* 55 Et. gen. v. *ἄμπαυμα* . . . *Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ οἷον 'λησμοσύνην — μερμηράων'* 56 Et. gen. v. *ἐννέα γάρ οἱ* · . . *οἷον 'ἐννέα — Ζεύς' Ἡσίοδος*

---

46 e v. 111 huc illatum esse dixit Goettling ed.[2] 11 *δωτῆρες*] *δοτῆρες* superscr. *ω* m. ead. D, *δοτῆρες* Ωbc*Ψ* *ἐάων*] *ἑάων* D*Ψ* 48 spurium esse censuit Guyet Not. in Hes. 173; *ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσί τ' ἀοιδῇ* ('tacite ex praecedentibus repetendum *Ζηνός*') Io. Dan. Lennep Animadv. ad Coluth. I 1 (p. 90 ed. Schaeferi); *ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσιν ἰδὲ λήγουσαι ἀοιδῆς* L. Dindorf ed. 103 adn.; *ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγοντέ τ' ἀοιδῆς* Bergk Op. II 746; *ἀρχομένη τε θεὰν ὑμνεῖ λήγουσά τ' ἀοιδῇ* Ludwich JbfPh. 1888 p. 131; cf. Ellger d. Zus. z. d. Prooem. d. Hes. Theog. 5 et quae disputavi Wien. St. IV 317 sq. *ὑμνεῦσι*] *ὑμνουσι* sine accentu D *λήγουσαι*] *λήγουσι* DHI, *γρ. λήγουσαι* in marg. m. rec. I 49 *ὅσσον*] *γρ. τόσσον* superscr. E, *τόσσον* (in textu) D *φέρτατος*] *φέρτερος* Ωc, *γρ. φέρτατος* in marg. m. rec. I *κράτεΐ*] *κάρτει* Ωbc. 50 *αὖτις*] *αὖθις* DE *ἀνθρώπων τε*] *τε* om. D *κρατερῶν*] *καρτερῶν* FG 51 prooemiorum compositoris esse (e 37 fere repetitum) dixit Koechly Op. I 258 54 *μεδέουσα*] *μεδεύουσα* Et. gen. 55 *λησμοσύνην*] *γρ. μνη* (i. e. *μνημοσύνην*) in marg. E *μερμηράων*] superscr. *μεριμνάων* E, *μερμνράων* D 56 *ἐμίσγετο*] *μίσγετο* D

νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ
μέμβλεται ἐν στήθεσσιν, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου.

[ἔνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
πὰρ δ' αὐτῇς Χάριτές τε καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν
ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἱεῖσαι
μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἤθεα κεδνὰ

---

57 Θ 291 ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι* 58 = κ 469 59 = τ 153 [ω 143] 60 cf. ω 60 Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ | θρήνεον 62 Ν 12 ὑψοῦ ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς* Σ 616 Οὐλύμπου νιφόεντος 63 κ 13 καὶ δώματα καλά* 64 ι 505 οἰκί' ἔχοντα

---

62 cf. ad 42 65 cf. Pseudorph. Arg. 420 Ab. ἐκ στόματος μελίγηρυν ἱεὶς ἀνέπεμπον ἀοιδήν

---

61 (cf. Hesych. μέμβλεται· μέλει, φροντίζει, ἐπιμελεῖται) 64 Schol. vet. Pind. Ol. IX 39 (II 1, 212 B.) ὅτι δὲ πάροικοι ταῖς Μούσαις αἱ Χάριτες καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ· 'πὰρ δ' — ἔχουσιν' cf. Schol. rec. l. c. (317, 20 Ab.) φησὶν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ μετὰ Μουσῶν εἶναι τὰς Χάριτας 'πὰρ δ' — ἔχουσιν' Plutarch. Mor. 49 f (I 120 B.) . . . ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ καλὸν καὶ τὸ σεμνὸν αὐτῆς (τῆς φιλίας) ἡδὺ καὶ ποθούμενόν ἐστι 'πὰρ δ' αὐτῇ — ἔθεντο'

---

58 sq. eiecit Gruppe, üb. d. Theog. Hes. 31 sq. 58 ἐνιαυτὸς ἔην] ἔην ἐνιαυτὸς Ωc ἔτραπον] ἔτραπεν D 59 πόλλ'] πάντ' Koechly Op. I 258 ἐτελέσθη] ἐντελέσθην cod. Romanus Casanatensis 356, ἐτελέσθην ed. Aldus 60 κούρας] accentus atramento oblitus in D, rubrica scriptus in E; κοῦρας Gaisford ed. 61 (sed cf. Ahrens de dial. Dor. 29 sqq.) 61 μέμβλεται ἐν] DΩbG, μέλλεται ἐν HI, μέμηλέ τ' ἐν Ψ, μέμβλετ' (= μέμβλετο) ἐνὶ v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 370 adn. 1 ἐν στήθεσσιν] hic distinxit Peppmüller Phil. LVII 385 62—64 ex alio prooemio illatos esse censuit Hermann Op. VI 157 62 olim post v. 53 aut 56 positum ab interpolatore huc translatum esse putavit Schoemann Hes. Carm. 105 ἀπ'] ἐπ' D 63—67 uncis seclusit Wolf ed. 71; 64—67 seposuit Goettling ed.[2] 14; 65—67 delendos esse censuit Schoemann d. hes. Theog. 305 64 αὐτῇς] αὐταῖς D scholia Pindari (vet. et rec.); αὐτῇ in contextu suo Plutarchus τε καὶ] DG Plutarchus schol. Pindari, τε om. ΩbHIΨ Ἵμερος] ἵμεροι scholiorum Pind. rec. cod. Laurent. XXXII 41 οἰκί' ἔχουσιν] ἑδριόωνται dubitans Dav. Iac. Lennep ed. 164 ἔχουσιν] ἔθεντο Plutarchus 65—67 primitus hoc ordine: 66, 67, 65 scripti erant in I 65 ante hunc excidisse versum censuit Paley ed.[1] 165; cf. Macalister Academy 1896 n. 1260 p. 530; ἐν θαλίῃς δ' ἐρόεσσαν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἱεῖσαι (sic) Schoemann d. hes. Theog. 42 ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ] ἐν θαλίῃς δ' ἐρατήν γε Heyne in Wolfii ed. 146 θαλίῃς] θαλίαις D στόμα] in στόματ' mutatum G 66 sq. om. Ψ, in marg. m. alia additos exhibet H 66 κεδνὰ] καλὰ (e v. 63) superscr. κεδνὰ G

ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι.]

αἳ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει,
νισομένων πατέρ' ὅν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,

---

68 *Α* 604 ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ* 69 *Β* 699 γαῖα μέλαινα* 70 π 10 ποδῶν ὑπὸ δοῦπον* *Ι* 573 δοῦπος ὀρώρει* 75 *Β* 484 Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι*

---

68 cf. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 8 ἔνθεν δὲ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς ὥς τε νόημα | εἶσι (Ἀπόλλων) 70 sq. cf. Theocr. VII 25 sq. ὥς τοι ποσὶ νισομένοιο | πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει 74 cf. ad 885 76 Procl. Hymn. 3, 2 L. ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους Fragm. Orph. 218 Ab. ἐννέα θυγατέρας*

---

73 sq. Theophil. ad Autol. II 5 p. 83 C (p. 58 O.) ἔτι δὲ καὶ τὸν Κρόνον πολεμεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Διὸς τοῦ ἰδίου παιδὸς ἱστορεῖ (Ἡσίοδος)· οὕτως γάρ φησιν· 'κάρτεϊ — τιμάς' 75 Schol. Hes. Theog. 216, 7 Fl. οὕτω δὴ καὶ Ἡσίοδος 'ταῦτ' — ἄειδον' 76—79 Arnob. adv. nat. III 37 (p. 136, 5 R.) . . *ad extremum Hesiodus novem cum nominibus* (Musas) *prodit dis caelum*

---

67 olim cum 61 cohaesisse sic scripto: ἐν στήθεσσι δ' ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσαι | ἀθανάτους κτλ. ratus est Hermann Op. VI 158; v. 67 suppositum esse censuit Koechly Op. I 258 κλείουσιν] κλεΐουσιν Nauck MGrR. III 213 adn. 8, κλείουσαι F 68 cf. schol. 101 et 215 Fl.: ἐπεσημήνατο ταῦτα ὁ Ἀριστοφάνης. νῦν περὶ τῆς ἀνόδου αὐτῶν φησι τῆς εἰς τὸν Ὄλυμπον. πρότερον γὰρ ἦν ὁ λόγος αὐτῷ περὶ τῆς ἐν τόπῳ αὐτῶν χορείας ἀγαλλόμεναι] ἀμειβόμεναι ex Hom. *Α* 604 dubitans Wolf ed. 72' 71 νισομένων] cf. Epigr. Astyp. 4, 4 Bull. de corr. hell. XV p. 632 Hymn. Delph. II[b] 8, νισσομένων codd. πατέρα ὅν] Brugmann e. Probl. d. hom. Textkr. 29, πατέρ' εἰς ὃν libri, πατέρα σφόν Scheer Rh. Mus. XXIII 685 δ'] δὲ I οὐρανῷ] ῷ in rasura m[2] I, οὐρανὸν H ἐμβασιλεύει] ἐμβασίλευεν cod. Oxon. Bodleian. Barocc. 60 saec. XV teste Paleio ed. 165 72 βροντὴν] hic incipit codicis C fragmentum prius ἠδ' αἰθαλόεντα] ἠδὲ θαλόεντα C 73 κάρτεϊ] κράτεϊ K ἕκαστα | ἀθανάτοις] ἑκάστῳ ἀθανάτων schol. 215 Fl. ('τουτέστιν ἑκάστῳ τῶν θεῶν καλῶς τὴν ἁρμόζουσαν παρέσχε τιμὴν ἔχειν') 74 διέταξεν ὁμῶς] διέταξε νόμοις Guyet Not. in Hes. 175, διέταξε νόμους Lennep ed. 10 ἐπέφραδε] πέφραδε Theophili cod. Bodleian. 25 saec. XV, quod commendavit Muetzell de em. Theog. Hes. 383 75 ταῦτ' ἄρα] ΤΑΥΤ· ΑΡΑ Α, τ' αὐτάρα C ἄειδον] ΑΕΙΔ⟨ον Α Ὀλύμπια — ἔχουσαι] ολυμ⟩-Π⟨ια⟩ ΔΩΜΑΤ· ΕΧΟΥ⟨σαι Α 76 μεγάλου — ἐκγεγαυῖαι] ΜΕΓΑΛ⟨ο⟩Υ-Δ⟨ι⟩ΟϹΕΚΓΕΓΑΥ⟨ιαι Α

Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε
Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
Καλλιόπη θ'· ἣ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.

77—79 Hymn. Orph. 76, 8—10 Ab. *Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε | Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε | Καλλιόπη σὺν μητρί* 79 Hymn. Hom. Cer. 110 *Καλλιθόη θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἁπασῶν* Hymn. Orph. *Εὐχὴ πρὸς Μουσ.* 2 (*εὐχήν*.) *ἣ δή τοι προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων** Fragm. Orph. 35, 1 Ab. *ἥδε γὰρ ἀθανάτων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων* cf. Leonidas Anth. Pal. IX 344, 4 . . *ὁππόσον Οὐρανίην Καλλιόπη προφέρει* . . . Epigr. gr. ed. Kaibel 272, 20 *πουλύ τι πασάων προφερεστάτη ἔσκε ⟨γυναικῶν* Pseudohesiod. Scut. 260 *τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε* cf. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 113 *πασάων προφερεστάτη ἔπλετο νηῶν* Gregor. Theol. Carm. II 2, 5, 266 *ὃς μύθων προφερέστατός ἐστιν ἁπάντων*

---

et sidera locupletans Tzetz. in Op. p. 25, 22 G. *παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ ἐν Θεογονίᾳ ἐννέα* (*Μοῦσαι*) *λέγονται εἶναι· Κλειὼ Θάλεια Εὐτέρπη Τερψιχόρη Ἐρατὼ Πολύμνια Μελπομένη Οὐρανία καὶ Καλλιόπη*; idem l. c. p. 27, 16 G. . . *χωρὶς τῶν παρ' Ἡσιόδῳ ἐννέα* (*Μουσῶν*); idem l. c. p. 29, 11 G. *αἱ δὲ παρ' Ἡσιόδῳ ἐννέα λεγόμεναι* (*Μοῦσαι*) cf. Plutarch. Mor. 744 d (IV 382, 27 B.) 77—79 Diodor. IV 7, 2 *Ἡσίοδος δὲ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν* (*τῶν Μουσῶν*) *ἀποφαίνεται λέγων 'Κλειώ — ἁπασέων'* Ioann. Diac. Alleg. Hes. Theog. 303, 10 Fl. . . *τὰ ὀνόματα αὐτῶν* (*τῶν Μουσῶν*) *κατίδωμεν· 'Κλειώ — ἁπασέων'* 77 Epim. Hom. Anecd. Ox. I 278 Cr. (Herodian. II 1, 20 L.) *τὸ μὲν γὰρ προσηγορικὸν θεά, εἶτα μοῦσα, εἶτα ἑκάστης τὰ κύρια 'Κλειώ — Μελπομένη τε'* 78 Epim. Hom. l. c. I 164, 12 Cr. et I 172, 2 Cr. *'Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε'* 78 sq. Macrob. in Cic. Somn. Scip. II 3, 2 (p. 592, 14 E.[1]) *unde Hesiodus in Theogonia sua octavam Musam Uraniam vocat . . . et ut ostenderet nonam esse et maximam . . . adiecit 'Καλλιόπη — ἁπασέων'* 79—87 Stob. XLVIII 12 (II 252 M.) *Ἡσιόδου Θεογονίας 'Καλλιόπη — κατέπαυσε'* 79—85 Themist. IX 122 a (p. 145, 28 D.) *ταύτην δὲ τὴν παιδείαν φησὶν Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ὅτι παιδεύει τοὺς βασιλέας ἡ Καλλιόπη . . . . φησὶ δὲ λέγων ὑπὲρ τῆς Καλλιόπης ὅτι προφερεστάτη ἐστὶ τῶν Μουσῶν, ἣ 'βασιλεῦσιν — θέμιστας'* 79. 92 Stob. (*ἐκ τῆς Ἰαμβλίχου ἐπιστ. πρὸς Δέξ. περὶ διαλεκτ.*) l. II c. 1 s. 5 (v. II 18, 16 W.) *ὡς δ' οἱ*

---

77 *Κλειώ*] *Κληώι* Fick Hes. Ged. 72 *τ'*] Τ· A *Θάλειά τε*] ΘΑΛ⟨ει⟩Α⟨τ⟩Ε A, *θάλῃα τε* C *Μελπομένη τε*] ΜΕΛΠΟΜΕΝ⟨η *τε* A 78 *Τερψιχόρη*] Ψ e corr. (fuit Π) A; ΣΤΕΣΙΧΟΡΕ vas Clitiae et Ergotimi (Françoisii) saec. VI ineuntis cf. H. Schmidt, Observ. archaeol. in carm. Hes. (Diss. phil. Hal. XII 113) *τ' Ἐρατώ*] *τερατῶ* C *Πολύμνια*] ΠΟΛΥ⟨μ⟩ΝΙΑ A, *πολυμνία* C, ΠΟΛΥΜΝΙΣ ex eodem Clitiae vase recipi voluit L. Schmidt Rh. Mus. VII 149, adversatus est Luckenbach Verh. d. gr. Vasenb. z. d. Ged. d. ep. Kykl., JbfPh. Suppl. XI 561 *τ'*] Δ· A *Οὐρανίη τε*] ΟΥΡΑΝΙ⟨η *τε* A, *οὐρανηι τε* C, *οὐρανίη* (*η* in *α* m. rec. mutatum) *τε* I 79 *Καλλιόπη*] *καληόπη* C *θ'· ἣ δὲ*] *θηδὲ* C; *θ'* om. schol. Hom. Genav. et Anecd. Matr., *τ' εἴδει* Stobaeus *ἣ δὲ*] *ἡ δὲ* m[2] in *ἡ δὴ* mutatum D, *ἥδε* Ψ, *δὲ* (om. *ἡ*) schol. Matr., *ἡ δὴ* Macrobius utroque loco, *δὴ* (om. *ἡ*) schol. Hom. Genav., *ἡ σφέων* Diodorus, *ἡ καὶ* Ioannes Diac. 303 Fl., *ἥ τε* Hermann Hymn. praef. p. XV *δὲ — ἁπασέων*] *πασάων προφερεστάτη ἐστί* Fick Hes. Ged. 72 *προφερεστάτη ἐστίν*] om. schol. Hom. Genav. *προφερεστάτη*] ΠΡΟΦΕΡΕϹ⟨τατ⟩Η A *ἁπασέων*] ΑΠΑϹΕ⟨ων A, *ἁπασάων* (*α* ex *ε* m. rec. factum) I, *ἁπασάων* GΨ Anecd. Par. III 155, *ἁπασῶν* superscr. *ῶν* E, *ἁπασῶν* schol. Hom. Genav. Anecd. Matr. Anecd. Par. III 280

ἣ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὅν τινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο
γεινόμενόν τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλήων,

---

80 *η* 165 *ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ* 81 sqq. cf. *ϑ* 167 sqq. 81 *I* 502 *Διὸς κοῦραι μεγάλοιο** 82 *A* 176 *διοτρεφέων βασιλήων**

---

80 sqq. cf. Theocr. ad v. 96 sq. 81 sq. cf. Callim. Epigr. 23, 5 sq. Schn. *Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας | ἀρχιβίους, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους* Theocr. IX 35 sq. *τόσσον ἐμὶν Μοῖσαι φίλαι· οὓς γὰρ ὁρεῦντι | γαθεῦσαι, τοὺς δ' κτλ.* Horat. Carm. IV 3, 1 *quem tu, Melpomene, semel nascentem placido lumine videris* etc. Epigr. gr. ed. Kaibel 403, 1 sq. *ὄλβ⟩ιος ὃν μοῖραι παναεικέες ἐ⟨κπερόωντα | νη⟩δύος ἀθρήσωσι γαληναίῃσι⟨ν ὀπωπαῖς*

δεδοκιμασμένοι καὶ πρόκριτοι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διατείνονται, ἡ τῶν Μουσῶν πρεσβυτάτη Καλλιόπη τὴν ἄπταιστον ἀσφάλειαν τοῦ λόγου καὶ ἀνέλεγκτον 'αἰδοῖ μειλιχίῃ' διαπρέπουσαν παρέσχηκεν 79 Schol. Hom. Genav. *B* 484 (I 45, 22 N.) (cf. Schol. in Anecd. Gr. II 478, 16 Matr., Anecd. Par. III 155, 13 et III 280, 27 Cr.) *καὶ γὰρ Ἡσίοδος Καλλιόπην κυριωτέραν φησὶν οὕτως* (*λέγων οὕτω* Anecd. Par. utroque loco) *'Καλλιόπη — ἁπασῶν'* Macrob. in Cic. Somn. Scip. II 3, 2 (p. 592, 23 E.[2]) *et . . adsignavit illi* (Calliopae) *universitatis vocabulum 'ἣ δὴ — ἁπασέων'* 80—87 Aristid. II 131 23 D. *Ἡσίοδος δ' αὖ φησι καὶ τοὺς βασιλέας θείᾳ μοίρᾳ καὶ δόσει γίγνεσθαι λόγων μετόχους λέγων ὅτι ἡ Καλλιόπη 'καὶ βασιλεῦσιν — κατέπαυσε'* 80 Plutarch. Mor. 801 e (V 69, 11 B.) . . *ἀλλὰ καὶ τὴν Καλλιόπην παρεκάλουν, 'ἣ δὴ — ὀπηδεῖ'* Cornut. c. 14 (p. 17, 6 L.) *Καλλιόπη δὲ ἡ καλλίφωνος καὶ καλλεπὴς ῥητορική, δι' ἧς καὶ πολιτεύονται καὶ δήμου προσφωνοῦσιν ἄγοντες αὐτοὺς πειθοῖ καὶ οὐ βίᾳ ἐφ' ὅτι ἂν προαιρῶνται δι' ἣν αἰτίαν ταύτην μάλιστά φησι βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖν* Plutarch. l. c. 746 d (IV 389, 1 B.) *αὐτίκα τοῦ λόγου τὸ μέν ἐστι πολιτικὸν καὶ βασιλικόν, ἐφ' ᾧ τὴν Καλλιόπην τετάχθαι φησὶν ὁ Ἡσίοδος* cf. idem l. c. 743 d (IV 379, 22 B.) . . *ὑμεῖς οἱ τὴν Καλλιόπην ἀποσπῶντες ἡμῶν, σὺν τοῖς βασιλεῦσιν αὐτὴν παρεῖναί φασιν* (*φησίν*, sc. *ὁ Ἡσίοδος*, Madvig) Liban. I 71, 11 R. *λέγω δὴ πρὸς τὴν Καλλιόπην, ὅτι, ὦ Μουσῶν μὲν ἀρίστη, τὴν πόλιν δὲ ἡμῖν ἄγουσα* 80—82 Dio Prus. II 24 (I 21, 10 A.) *φαίνεται . . . καὶ Ἡσίοδος οὕτω φρονῶν, ὡς φιλοσοφίας τε ἅμα καὶ ῥητορικῆς τῆς ἀληθοῦς τῷ βασιλεῖ προσῆκον, ἐν οἷς φησι περὶ Καλλιόπης 'ἣ γὰρ — βασιλήων'* 81 Themist. XXXI 355 c (p. 429 D.) *καλεῖται γὰρ οὐ στρατήγιον οὐδὲ θέατρον οὐδὲ ταμιεῖον ἀλλὰ*

---

80 *ἣ γὰρ καὶ*] libri Dio Aristides, *ἣ γὰρ* Stobaei codd., *ἣ δὴ* Plutarchus, *ἣ* Themistii lib. *A H*, *ἥδε καὶ* eiusdem *Π*, *ἣ καὶ* eiusdem libri cett. (*ἣ γὰρ καὶ* in Themistio Stephanus) *ἅμ' αἰδοίοισιν*] ΑΜ· ΑΙΔ⟨ο⟩ΙΟΙϹΙΝ A, *ἀμαὶ δοίοισιν* C *ὀπηδεῖ*] ΟΠΗΔ⟨ει A, *ὀπηδοῖ* F 81 *ὅν τινα*] *ὃν δ' αὖ* dubitans Peppmüller Hes. 17 adn. 2 *τιμήσωσι*] Dio Stobaei cod. M (*-σιν*), *τιμήσουσι* (*ου* m[2] in *ω* mutatum) AD, *τιμήσουσιν* C, *τιμήσουσι* *Ω*bc*Ψ* Aristides Stobaei codd. SA Themistius utroque loco (in or. IX *τιμήσωσι* Stephanus) *μεγάλοιο*] Μ⟨εγ⟩ΑΛΟ⟨ιο A 82 *γεινόμενον*] (*γεινόμεν* C) libri, Themistii codd. *ΑΠΗΨ*X_2M_2, *γιγνόμενον* Stobaei codd. MA, *γινόμενον* Aristidis codd. Themistii codd. X_1M_1 cett. *τε ἴδωσι*] Stobaeus (*ἴδωσιν* cod. M) Themistius (*τε ἴδωσι Π*M_2, *τε εἴδωσι* M_1 cett.), cf. schol. 216 Fl. *καὶ ὅντινα, φησί, βασιλέα ἴδωσι καλοῖς ὀφθαλμοῖς . . .*); ΤΕ⟨σ?⟩ΕΙΔΩϹΙ A, *τ' ἐσίδωσι* (*ταἰσίδωσι* C) *Ω* Dio Aristides Exegesis (*εἰσίδωσι*) 374, 29 Fl.; *τ' ἐπίδωσι Ψ*; cf. Hymn. Hom. II 163, ubi cod. Moscov. optimus *ἡ δὲ ἰδοῦσα*, cett. *ἡ δ' ἐσιδοῦσα* exhibent *διοτρεφέων*] ΔΙ⟨οτ⟩ΡΕΦΕΩΝ A, *διοτροφέων*

τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἐέρσην,
τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ τε λαοὶ
πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
ἰθείῃσι δίκῃσιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων

---

84 sq. ϑ 170 sq. *οἳ δέ τ' ἐς αὐτὸν | τερπόμενοι λεύσσουσιν* β 13 ρ 64 *τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενοι θηεῦντο* 86 ϑ 171 *ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει**

---

83 sq. cf. Nestor Anth. Pal. IX 364 *σπείσατέ μοι, Μοῦσαι, λιγυρὴν εὐτερπέα φωνὴν | ἡδὺν ἀπὸ στομάτων Ἑλικωνίδος ὄμβρον ἀοιδῆς· | ὅσσοι γὰρ προχέουσιν ἀοιδοτόκου πόμα πηγῆς, | ὑμετέρων ἐπέων λιγυρῇ τέρπονται ἀοιδῇ* 83 Theocr. VII 82 *οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ*, cf. Pseudorph. Arg. 73 . . *προχέω μελίγηρυν ἀοιδήν* 84 sqq. Apoll. Rhod. Arg. Δ 1178 sq. (*σκῆπτρον*) . . . *ᾧ ὕπο λαοὶ | ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμιστας* Apollinar. Psalm. metaphr. IX 16 *ὄφρα . . . σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι*

γερουσία καὶ βουλευτήριον, ἐν ᾧ τῆς Καλλιόπης ἡ προεδρία καὶ ἀνδρός 'ὅν τινα — μεγάλοιο'

85—92 Stob. II ἀ 4 ʂ. 1 (II p. 26, 8 W.) ⟨*Ἡσιόδου*⟩ '*πάντες — ἀγρομένοισιν*' 85 sq. Choric. in Brum. Iustin. 9 F. (Ind. lect. Vrat. 1891—92 hib. p. 4, 17) . . *σύμβολον, ὡς ἄρα ἡμῖν ὁ βασιλεὺς καθεδεῖται 'ἰθείῃσι δίκῃσι' κατὰ τὸν Ἀσκραῖον δικάζων* 85 Aristid. II 131, 7 D. *ὁ δὲ εἰς τὸ μέσον λέγων ἅπαντας ἐφέλκεται καὶ 'πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσιν'* adiunctis ex Hom. ϑ 171 sq. '*ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει | αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν*'

E *βασιλήων*] ΒΑϹΙΛ⟨*ηων* A, *βασιλεῖων* C, *βασιλείων* (superscr. *η* m. ead.) H, *βασιλήων* (*η* m. rec. in ras.) I

83 posterius adiectum (et *δ'* post *τοῦ* in v. 84 insertum) esse suspicatus est Paley ed.[1] 166 *τῷ*] *τοῦ* Themistius *γλώσσῃ*] Γ⟨*λ*⟩ΩϹ⟨*σῃ* A *γλυκερὴν*] *γλυ*⟩Κ⟨*ε*⟩ΡΗΝ A *χείουσιν*] A (ΧΕΙ⟨*ουσι*⟩Ν) CΩbc Aristides Themistii cod. *Π* Stobaei cod. A m.[2], *χεύουσιν* D Themistius (om. Themistii cod. *AH*), *χέουσιν* Stobaei codd. SMA m.[1] cf. Pseudorpheus *ἐέρσην*] AΩab (ΕΕΡ⟨*σην* A, *εέρσιν* C) schol. 101, 216 Fl. Themistius (*ἐέρσιν* Themistii codd. *AHΠ*); *ἀοιδήν* (superscr. *ἐέρσην* G) ΩcΨ Aristides Stobaeus (Pseudorpheus) 84 *τοῦ — στόματος*] ΤΟΥΔ· ΕΠΕΚϹΤΟ⟨*ματο*⟩Ϲ A, *τόῦ' δέπε εκστόματοσ* C, *τοῦ δ' ἔπ ἐκ στόματος* rubra tinctura mutatum in *ἐπ*^{η}*ἐκ* E, *τοῦ δ' ἔπη* (ex *ἔπε'* ut videtur corr. Stobaei cod. M[1]) *ἐκ στόματος* Stobaeus Themistii cod. *Π*; *καὶ Ϝέπε' ἐκ στόματος*? Paley ed.[1] p. 166 *ῥεῖ*] periit in A, *ρεῖα* C, *ῥέει* Themistii cod. *Π*, *ρε̄ι* (superscr. *ησι*) (i. e. *ῥεῖ* superscr. *ουσι* eiusdem cod. *H*) *μείλιχα*] ΜΕΙ⟨*λιχα* A, *μειλίχια* Themistii codd. *AHΨIM* *οἱ*] periit in A *δέ τε*] A Aristides Themistius, *δέ νυ* ΩΨ Stobaeus (*νοί* cod. M) *λαοὶ*] ΛΑ⟨*οι* A 85 *πάντες*] *π*⟩ΑΝΤΕϹ A *ἐς αὐτὸν*] *εσσαυτὸν* C, *δ' ἐς αὐτὸν* Stobaei codd. S et A, *δ' αὐτὸν* in Stobaeo Meineke, *εἰς αὐτὸν* Themistii codd. praeter *Π* *ὁρῶσι*] *ο*⟩ΡΩϹΙ A *διακρίνοντα*] *δια*⟨ΚΡ⟨*ι*⟩Ν⟨*ο*⟩ΝΤ⟨*α* A, *διακρίνοντα* e *διακρίνουσαι* m[1] restitutum D *θέμιστας*] *ϑ*⟩ΕΜΙϹ⟨*τας* A, *θέμηστασ* C 86 *ἰθείῃσι*] ΙΘΕΙΗϹΙ A, *ἰθ*/////// (cetera oblita) C *δίκῃσιν*] ΔΙΚΗϹΙΝ A *ὃ δ' ἀσφαλέως*] libri (ΟΔ⟨*ασφα*⟩ΛΕΩϹ A, *ὅδασφαλέωσ* C) Stobaeus, *ὁ δ' ἀτρεκέως* l. ad v. 79—87 c. Aristides *ἀγορεύων*] ΑΓΟΡΕΥ A, *ἀγορέων* K; *ἀγορεύει* ex Hom. ϑ 171 adiuncto ϑ 172 (= Theog. 92) Aristides l. ad v. 85 c. (quam scripturam recipi voluit Io. Dan. Lennep Animadv. ad Coluth. I 10, p. 122 ed. Schaeferianae)

αἶψά κε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσεν·
τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα θεὸν ὣς ἱλάσκονται
αἰδόι μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

---

87 cf. σ 263 sq. *οἵ κε τάχιστα | ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιίου πτολέμοιο* Ο 400 *μέγα νεῖκος* 89 ρ 51 *ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ** 90 κ 70 *μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν** Ω 771 *ἐπέεσσι παραιφάμενος* 91 θ 173 *ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὣς εἰσορόωσιν* 92 = θ 172

---

93 Pind. Ol. VII 7 *Μοισᾶν δόσιν*

---

87 Epict. diss. II 12, 16 p. 139, 18 Sch. *διὰ τοῦτο εἰκότως καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐν μεγίστῳ ἐπαίνῳ λέλεκται τὸ 'αἶψά τε — κατέπαυσεν'* 88—90 Aristid. II 132, 11 D. *καὶ προστίθησι (Ἡσίοδος) 'τοὔνεκα — ἐπέεσσιν'* Stob. XLVIII 10 (II 252 M.) *Ἡσιόδου 'τοὔνεκα — ἐπέεσσιν'* 88 Schol. Soph. Phil. 137 (p. 355, 1 P.) *καὶ Ἡσίοδος 'τοὔνεκα — ἐχέφρονες'* 91 Schol. Hom. Ven. B Ω 1 (IV 333, 17 D.) *παρὰ δὲ Βοιωτοῖς ἀγὼν ἡ ἀγορὰ καὶ τὸν ἀγορανόμον ἀγώναρχον καλοῦσιν, ὅθεν καὶ ἀγωνίους θεοὺς Αἰσχύλος τοὺς ἀγοραίους καὶ Ἡσίοδος 'ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα'* extrema exhibent Schol. Hom. Townl. l. c. (VI 445, 3 M.) 92 cf. ad 79. 92 93 cf. Liban. II 363, 6 R. *ἔστι δέ σοι . . . καὶ δόσις παρὰ Μουσῶν, οἵα ἂν παρὰ Μουσῶν γένοιτο*

---

87 *αἶψά κε*] ΑΙ⟨ψ⟩ΑΚΕ A (divinarat Peppmüller Phil. XXXIX 386); *αἶψά τε* ΩΨ Epictetus Aristides Stobaeus; *αἶψ' ὅ γε* (vel *αἶψά τι*) Schoemann d. Hes. Theog. 43, cui adversatus sum Jb. f. cl. Aw. 1881, 144; *αἶψά γε* Ellger, d. Zus. z. d. Prooem. d. Hes. Theog. 13 *νεῖκος*] ΝΕΙΚ⟨ος A, *νίκσο* C *ἐπισταμένως*] *επ*⟩ΙΣΤΑΜΕΝΩΣ A, *ἐπιστάμενος* Stobaei codd. SA *κατέπαυσεν*] ΚΑΤΕ⟨*παυσεν* A 88—90 delet Peppmüller Hes. 17 adn. 2 88 *γὰρ*] ΓΑ⟨ρ A *ἐχέφρονες*] post hanc vocem (coll. Hom. θ 480) '*ἠδὲ δίκαιοι | τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς*' excidisse putavit Schoemann d. hes. Theog. 307 *οὕνεκα λαοῖς*] *οὕνεκ' ἄλλοις* Stobaei codd.; in exitu Λ⟨*αοις* A 89 *βλαπτομένοις*] ΒΛ⟨α⟩ΠΤΟΜΕΝΟ⟨ι⟩Σ A *ἀγορῆφι*] ΑΓΟΡΗ⟨*φι* A, *ἀγορίφῃ* C *τελεῦσι*] ΤΕΛΕ⟨*υσι* A 90 *μαλακοῖσι*] ΜΑΛΑΚΟ⟨*ισι* A *παραιφάμενοι*] ΠΑΡΑΙΦΑΜΕΝΟΙ//// (O littera erasa videtur esse) A *ἐπέεσσιν*] ΕΠΕ⟨*εσσιν* A 91 sq. post v. 87 collocari voluit Bergk Gr. Litg. I 988 adn. 60, qui v. 75—93 Theogoniae epilogum esse suspicatus est 91 *ἐρχόμενον*] *ἐρχόμενοι* K *ἀν' ἀγῶνα*] A (ΑΝ Α⟨γω⟩ΝΑ) schol. Ven. B et Townl. Hom. Ω 1 schol. Theog. (101 et 217 Fl.: *γρ. ἀν' ἀγῶνα ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὸ ἄθροισμα καὶ τὴν ἄγυριν*); cf. Eust. Hom. 1335, 58 (v. Pseudohes. Scut. 312); *ἀνὰ ἄστυ* addito in marg. *γρ. ἀν' ἀγῶνα* Ψ, *ἀνὰ ἄστυ* (rubrica superscr. *γρ. ἀν' ἀγῶνα ἀντὶ τοῦ ἀνὰ ἄθροισμα* E, *ἂν αάστυ* C) Ω Stobaeus (cf. Hom. θ 173) *θεὸν ὣς*] *θεῶνωσ* C *ἱλάσκονται*] ΩΨ, ΕΙΣΟΡ⟨οω⟩Σ⟨ιν (ex Hom. l. c.) A 92 *αἰδόι*] scripsi ed.[1], *αἰδοῖ* libri Stobaeus *μετὰ*] *με*⟩ΤΑ A *ἀγρομένοισιν*] ΑΓΡ··· A 93 *τοίη*] A ('*tale munus*' interpres ed. Basil. anni 1542, *τοίη* Winterton ed. a. 1635, *τοία* vel *τοίη* Guyet Not. in Hes. p. 173); *διά τε* C, *οἷα* vocula sequente, quae *τε* videtur fuisse, atramento oblita D, *οἷά τε* Ωbc, *οἷα τε* Ψ *Μουσάων*] ΜΟΥΣ⟨*αων* A *ἱερὴ*] *ιερ*⟩Η A, *ἱερῶν* dubitans Blaydes Advers. 9 *δόσις*] *δ*⟩ΟΣΙΣ A *ἀνθρώποισιν*] ΑΝΘΡΩΠ⟨*οισιν* A, *ανθρόποισιν* C

ἐκ γάρ τοι Μουσέων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὅν τινα Μοῦσαι

---

94 *A* 14 ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος*

94—97 = Hymn. Hom. XXV 2—5 96 Callim. Hymn. Iov. 79 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες* (βασιλῆας Schneider, sed cf. Kuiper Stud. Callim. I 39) 96 sq. Hymn. Hom. Cer. 486 sq. μέγ' ὄλβιος, ὅν τιν' ἐκεῖναι | προφρονέως φίλωνται Theocr. XVII 73 sq. Διὶ Κρονίωνι μέλοντι | αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλήσῃ | γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ

94—96 Cornut. c. 32 p. 68, 6 L. 'ἐκ γάρ — βασιλῆες' φησὶν ὁ Ἡσίοδος Schol. Hom. Ven. A et B *A* 176 (I 31, 2 et III 38, 12 D.) οἱ δὲ κιθαρισταὶ καὶ μουσικοὶ καὶ ἀοιδοὶ ἐκ Μουσῶν καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος (sc. εἰσί), ὡς καὶ (ὁ B) Ἡσίοδός φησιν· 'ἐκ γάρ — βασιλῆες' (cf. Anecd. Gr. II 405, 24 Matr. et Anecd. Par. III 275, 19 Cr.); Themist. VII 89 c (p. 107, 4 D.) ἤδη οὖν ποτε ἤκουσας Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ ὅτι ἄλλοι μὲν ἄλλα σαφῶς κτῶνται ⟨παρὰ add. Stephanus⟩ τῶν θεῶν, ἐκ μὲν Μουσάων καὶ Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο κιθαριστάς (Stephanus, κιθάραν libri) τε εἶναι καὶ ποιητάς, ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆας idem XIII 170 b (p. 208, 29 D.) μαρτυρεῖ δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ ὁ Βοιώτιος ποιητής. λέγει γὰρ ἐκ μὲν Μουσάων καὶ Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο ποιητάς τε εἶναι καὶ κιθαριστάς, ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆας Eust. Hom. 76, 2 διὸ καὶ Ἡσίοδος λέγει ὡς ἐκ μὲν Μουσῶν καὶ Ἀπόλλωνος ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταί, ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες 94 sq. Schol. Pind. Pyth. IV 313 (II 1, 362 B.) ὁ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικός 'ἐκ γάρ — κιθαρισταί' Schol. Pind. Nem. III 1 p. 72, 1 Ab. μητέρα ἑαυτοῦ εἶπε τὴν Μοῦσαν ὁ Πίνδαρος, ὡς ἂν ἐπιπνεόμενος ἐκ τῶν Μουσῶν 'ἐκ γάρ — ἔασιν' Eust. Hom. 161, 27 . . ὡς καὶ Ἡσίοδος παραδηλοῖ κατάγων γενεαλογικῶς τοὺς ἀοιδοὺς ἤτοι τοὺς ποιητὰς ἐκ Μουσῶν καὶ Ἀπόλλωνος 96 sq. Stob. XLVII 7 (II 244 M.) Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ 'ἐκ δέ — αὐδή' Apostol. VI 99 a (II 392, 14 L.-Schn.) 'ἐκ δέ — αὐδή' Ἡσιόδου 96 Schol. Hom. Ven. A *P* 251 (II 137, 29 D.) . . παρὰ τὸ 'ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες' Schol. Hom. Townl. *A* 175 (V 20, 16 M.) . . ὡς καὶ τὸ 'ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες'

94—97 qui etiam in Hymn. Hom. XXV 2 sqq. leguntur, uncis inclusit Wolf ed. 12 et 75 94 om. in textu Ψ, in marg. talem, qualem Hymn. Hom. exhibet, addit L ἐκ — Μουσέων] A scholiorum Pind. Nem. codd. B (Vatic. 1312 saec. XII omnium antiquissimus) et D; scholiorum Pind. Pyth. cod. Gotting.; ἐκ γάρ τοι Μουσάων Ω schol. Hom. Ven. AB scholiorum Pind. Nem. et Pyth. codd. cett., Cornuti codicum genera a et b edit. Langii, (Anecd. Gr. Matr. et Anecd. Par. Cr.); ἐκ γὰρ Μουσάων versus rec. in marg. codicis L adiectus = Hymn. Hom. XXV 2, Cornuti codicum genus c; ἐκ μὲν Μουσάων Themistius (utroque loco) Eustathius; ἐκ μὲν γὰρ Μουσέων dubitans Paley ed.[1] p. 168 καὶ — Ἀπόλλωνος] Κ⟨αι ε⟩Κ⟨η⟩ΒΟΛΟΥΑΠΟΛΛΩ⟨νος A, κ. Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο (ex Hom. *H* 83 *Υ* 295 Hymn. Apoll. Del. 1) Themistius utroque loco (ἑκατηβόλου or. VII *BX* in textu [uterque γρ. ἑκάτοιο in marg.] *T*, γρ. ἑκατηβόλου *A* marg. *H* marg. m[3]) 95 ἔασιν] om. schol. Hom. Ven. AB ἐπὶ χθόνα] Ε⟨πι⟩Χ⟨θονα A, ἐπὶ χθονὶ Hymn. Hom. XXV 3 schol. Hom. Ven. AB schol. Pind. Pyth. et Nem. Cornuti codd. PMV m[2], (ἔασι) καταχθόνιοι Cornuti codd. genera bc κιθαρισταί] ΚΙΘ⟨αρι⟩C⟨ται A 96 δὲ] om. schol. Hom. Townl. βασιλῆες] βασιλεῖες C ὄλβιος] ολβι⟩ΟC A ὅν τινα Μοῦσαι] non conservata in A

φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέι θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλέεα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσῃ μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
αἶψ' ὅ γε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.

---

97 cf. ad 39 sq. 98 λ 39 *νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι* 100 *E* 637 *Ψ* 332 *προτέρων ἀνθρώπων** 101 ξ 394 *θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν** *E* 890 *θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν* 104 α 421 *ἱμερόεσσαν ἀοιδήν**

---

99 sq. Hymn. Hom. XXXII 18—20 *κλέα φωτῶν | ἄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοί* Choeril. Sam. Fr. 1, 1 sq. K. *ἴδρις ἀοιδῆς, | Μουσάων θεράπων** 99 sqq. Theocr. XVI 1 *αἰεὶ τοῦτο Διὸς κώραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς | ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν* 100 Margit. Fr. 1, 2 K. Epigr. gr. ed. Kaibel 101, 3 *Μουσάων θεράπων** Theogn. 769 *Μουσῶν θεράποντα* (cf. Bacchyl. V 13 *Οὐρανίας κλεινὸς θεράπων*); Apoll. Rhod. Arg. *A* 1 *παλαιγενέων κλέα φωτῶν* 104 Hymn. Hom. XXV 6 *χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν* Hymn. Hom. X 4 sq. *χαῖρε, θεά, ... | δὸς δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν* Orac. Sib. XI 324 XIII 173 *δὸς δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν**

---

98 sq. 103 Et. gen. v. *νεοκηδέι θυμῷ* (schol.) *Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· 'εἰ γάρ τις — ἀκαχήμενος' ἕως 'ταχέως δὲ — θεάων'* (omnia om. cod. B) 104—115 excepto 111 Theophil. ad Autol. II 5 p. 83 c (p. 58 O.) *λέγει γὰρ* (*Ἡσίοδος*)· *'χαίρετε — αὐτῶν'* 104 Cyrill. Alex. c. Iulian. III 75 Aub. (t. 9 c. 615 A M.) *ἐπευξάμενος γὰρ ταῖς Μούσαις καὶ παρ' αὐτῶν αἰτήσας τήν, ὡς αὐτός* (*Ἡσίοδος*) *φησιν, 'ἱμερόεσσαν ἀοιδήν'* . . .

---

97 *φίλωνται*] GH, ΦΙΛΩΝΤΑΙ A, *φίλωνται* m^1 e *φιλῶνται* restitutum D, *φιλεῦνται* (*εῦ* in ras., accentus super *ι* erasus; primitus scr. fuit *φίλωνται*) L, *φίλοντ' αἱ* C, *φιλῶνται* Ωb Stobaei libri, *φιλεῦνται* (*ευ* e corr., fuit *ω*) I *ἀπὸ*] Α<*πο* A *στόματος — αὐδή*] non servavit A *ῥέει*] *ῥέεν* K, *ῥέει ι* in ras. (fuit *ῥέεν*) L 98—103 cancellis saepsit Schoemann d. hes. Theog. 44 98 *πένθος — θυμῷ*] *κῆδος ἔχων νεοπενθέι θυμῷ* Nauck MGrR. V 135 *ἔχων*] ΕΧΩ<*ν* A *νεοκηδέι θυμῷ*] non servavit A 99 *ἄζηται*] suspectum Nauckio MGrR. V 135, *αὔξηται* Et. gen. cod. A (hic unicus), *ἵζηται* Wakefield Silv. crit. I 24 *κραδίην*] *καρδίην* K *ἀκαχήμενος*] *ἀκαχημένος* D Et. gen. cod. A, ΑΚΑΧ<*ημενος* A, *ἀκεχημένος* (prius *ε* m^2 in *α* mutatum I) HI *αὐτὰρ ἀοιδὸς*] perierunt in A *αὐτὰρ*] *αυτ' ἆρ* C, *ἀτὰρ* F 100 *θεράπων*] Θ<*ερ*>Α<*πων* A *κλέεα — ἀνθρώπων*] non conservata in A *κλέεα*] Nauck MGrR. III 210 (cf. *Κλέεια* Hes. Fragm. 180, 2), *κλεῖα* libri *προτέρων*] *πρωτέρων* C 101 *ὑμνήσῃ*] *ῃ* m^1 in *ει* mutatum C, *ὑμνήσει* Ωc, ΥΜΝΕ////CΑΙ A *μάκαρας*] Μ<*α*>ΚΑ<*ρας* A *τε — ἔχουσιν*] non conservata in A 102 *αἶψ' ὅ γε*] ΑΩ (*αἶψόγε* C); *αἶψα δ' ὅ* Ψ (post ὃ aliquid erasum in L); duas antiquitus fuisse scripturas *ἆψ ὅ γε* et *αἶψα δὲ* existimavit Paley ed.[1] 169 *δυσφροσυνέων*] A (ΔΥCΦΡΟCΥ<*νεων*) ΩaL, cf. v. 528; *δυσφρονέων* ΩbHIK (quod alterius recensionis esse censet Peppmüller Phil. LVII 370), *δυσφρονάων* G *ἐπιλήθεται — κηδέων*] perierunt in A *οὐδέ τι*] *οὐδ' ἔτι* Nauck MGrR. V 136 103 *ταχέως*] ΤΑΧΕΩ<*ς* A *δὲ — θεάων*] non conservata in A *παρέτραπε*] *παρέτρεψε* Et. gen. cod.

κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆς τ' ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτός τε δνοφερῆς, οὕς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
εἴπατε δ', ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἴδματι θυίων,
ἄστρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν

---

106 *Ε* 769 *γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος* 109 *κ* 195 *πόντος ἀπείριτος** *Φ* 234 *οἴδματι θυίων** 110 *Ο* 36 *καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν**

---

106 cf. Fragm. Orph. 44, 2 Ab. *οὕνεκα Γῆς ἐγένοντο καὶ αἵματος Οὐρανίοιο* 108 sqq. Parmen. Fr. 11 D. *πῶς γαῖα καὶ ἥλιος ἠδὲ σελήνη | αἰθήρ τε ξυνὸς γάλα τ' οὐράνιον καὶ ὄλυμπος | ἔσχατος ἠδ' ἄστρων θερμὸν μένος ὡρμήθησαν | γίγνεσθαι* Emped. 130 sqq. St. *εἰ δ' ἄγε, νῦν τοι ἐγὼ λέξω πάνθ' ἡλίου ἀρχήν, | ἐξ ὧν δὴ ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορώμενα πάντα | γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἠδ' ὑγρὸς ἀὴρ | Τιτὰν ἠδ' αἰθὴρ σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα*; cf. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 496—512 *ἤειδεν δ' (Ὀρφεύς) ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα κτλ.* 109 Fragm. Orph. 121, 5 Ab. *καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος** 110 Orac. Sib. III 22 *ἄστρα τε λαμπετόωντα**

---

106 cf. ad 45 108—139 (omissis vv. 111, 125, altero hemistichio v. 114) Hippol. Phil. c. 26 (Doxogr. Gr. p. 574, 19 D.) *καλέσας οὖν τὰς ἐννέα Μούσας ἀπὸ τῆς Πιερίας τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου διδαχθῆναι παρεκάλει (Ἡσίοδος) . . 'ὡς τὰ πρῶτα — ἔχοντας'* 108—110 Cyrill. Alex. c. Iulian. II 53 Aub. (t. 9 c. 581 B M.) *πολυπραγμοσυνήσωμεν, ὡς ἔνι τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας τὸ ἀκριβές· σκήπτεται μὲν γὰρ τὸ θεοκλυτεῖν καὶ τὸ μουσόληπτος εἶναι δοκεῖν προσνενεμηκὼς ἑαυτῷ ὡς μέγα τι χρῆμα καὶ ἀξιέραστον· 'εἴπατε' φησὶν 'δ' ὡς — ὕπερθεν'*

A (hic unicus) 104—112 versu 111 reiecto (quem post 45 fuisse iudicat) sic disposuit Ritschl Op. I 729: 104, 108—110, 105—107, 112 104 *χαίρετε*] *χαίρεται* C *δότε — ἀοιδήν*] non conservata in A *δότε*] *δὲ τὸ δ'* codd. Theophili *δ' ἱμερόεσσαν*] *δὴ ἱμερόεσσαν* C

105—115 uncis saepsit Goettling ed.[2] 17 sq.; 105 sq., 107, 109, 110, 112 suspecti Schoemanno Hes. Carm. 106 105 *κλείετε*] *κλ*⟩ЄΙЄΤЄ A, *κλεῖετε* C, *κλύετε* codd. Theophili, *κλήετε* Fick Hes. Ged. 72, *κλέ(ϝ)ετε* Schulze Quaest. ep. 401 *ἀθανάτων*] ΑΘΑΝΑΤ⟨*ων* A *ἱερὸν — ἐόντων*] non conservata in A *ἱερὸν*] *μακάρων* Theophili codd. 106 *οἳ*] periit in A *Γῆς τ' ἐξεγένοντο*] D (quod hoc quidem loco videtur ferri posse), *γῆς* (*γὴς* C) *ἐξεγένοντο* CΩbcΨ; praeter duo Є vocis extremae omnia perierunt in A; *Γαίης* (*τ'* addit Peppmüller Phil. Rundsch. 1885 c. 388 adn.) *ἐγένοντο* Koechly Op. I 256 *καὶ — ἀστερόεντος*] perierunt in A 107 totus periit in A *Νυκτός τε*] ΩabGH Theophilus, *Ν. δὲ* IΨ, *καὶ Νυκτὸς* Gerhard Lect. Apoll. 58 *θ'*] om. C Theophilus 108—113 in alia recensione (pro 105—107) fuisse arbitratus est Hermann Op. VI 161 108 *ὡς — θεοί*] non conservata in A *θεοὶ*] *χάος* (Ritschelii transpositionem versuum 108—110 secutus) Scheer Rh. Mus. XXIV 624 *γένοντο*] periit in A 109 *ποταμοὶ*] Π litteram solam servavit A *καὶ — οἴδματι*] perierunt in A *οἴδματι θυίων*] *οἴδμά τε πόντου* Hippolytus *θυίων*] ΘΥ. . . A (quem ΘΥΙΩΝ exhibuisse verisimile est, cf. v. 131); *θύων* ΩΨ; cf. Schulze Quaest. ep. 315 110 *λαμπετόωντα*] *λαμπετόοντα* C, *λεπτόεντα λεπτέοντα λεπτήεντα* Hippolyti codd. *καὶ*] periit in A *οὐρανὸς — ὕπερθεν*] *ουρανο*⟩CЄΥΡ⟨*υς υπ*⟩ЄΡΘЄ⟨*ν* A, *εὐρὺς* om. Theophili codd.

[οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων·]
ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο
ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.
ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
[ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ', ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.]

Ἦ τοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα

---

111 cf. ad 46 113 *Υ* 5 *Οὐλύμποιο πολυπτύχου* 114 *B* 484 *ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι* 116 *Γ* 273 *αὐτὰρ ἔπειτα**

---

116 sqq. cf. Aristoph. Av. 693 *Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτοι καὶ Τάρταρος εὐρύς, | γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν* 116. 127 Gregor. Theol. Carm. I 2, 1, 66 *ἤ τοι μὲν πρώτιστα φάος γένεθ', ὥς κεν ἅπαντα | ἔργα πέλοι χαρίεντα φάους πλέα· αὐτὰρ ἔπειτα | οὐρανὸν ἀστερόεντα κυκλώσαο* 116 Pseudorph. Arg. 421 Ab. *πρῶτα μὲν ἀρχαίου Χάεος μέλανα σκότον ὕμνουν* Orac. Sib. V 2 XII 2 *ἤ τοι μὲν πρώτιστα** Gregor. Theol. Carm. I 2, 1, 63 *πρωτογόνου χάεος* cf. Manil. I 125 *permixta chaos rerum primordia quondam | discrevit partu*

116—137 Manil. Astron. II 12 . . *Hesiodus memorat divos divumque parentis | et chaos enixum terras orbemque sub illo | infantem et primos titubantia sidera partus | Titanasque senes* (confusa narrant Theodoret. Graec. adfect. cur. VIII de martyr. 735 Schulz t. 83 c. 836 A M. *Ἡσίοδος μὲν γὰρ ἐκ τοῦ Χάους ἔφησεν Ὠκεανὸν καὶ Τηθὺν γεγενῆσθαι. ἐκ δὲ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν· ἐκ δὲ τούτοιν Κρόνον τε καὶ Ῥέαν καὶ τούτων τοὺς ἀδελφούς* Cosmas Hier. in Gregor. Theol. Carm. v. 38 c. 491 M. *ἐν τῇ οὖν Θεογονίᾳ Ἡσίοδος ἄρχεται καταριθμεῖσθαι τὰς γενέσεις τῶν θεῶν· καὶ γάρ φησιν· ἐν ἀρχῇ ἦν ἔρεβος καὶ χάος, τοῦτ' ἔστι ζόφος καὶ βυθός· ἐκ*

---

111 om. A Theophilus Hippolytus (reiecit Ritschl l. c.), habent *ΩΨ* *δωτῆρες*] *δοτῆρες* Ωbc *ἐάων*] *ἑάων* DK 112 *τ' ἄφενος*] (*τάφενοσ* C, *τ' ἀφενὸς* F) ACΩbHIΨ Theophilus (*τἄφενος* Theophili cod. Venetus 496 saec. XI, *τὰ φενὸς* eiusdem cod. Bodleianus 25 saec. XV), *τ' ἄφενος* *ς* ex *ν*, ut videtur, facto G; *τ' ἄφενον* D, *στέφανον* (e *τ' ἄφενον* corruptum) Hippolytus; cf. not. ad Op. 24 et var. lectiones in Hom. *A* 171 *Ψ* 299 *δάσσαντο*] ΔΑC⟨*σαντο* A *ὡς*] *ὧς* FΨ, *ωσ* C *τιμὰς διέλοντο*] non conservata in A 113 *πολύπτυχον*] ΠΟΛΥΠΤΥΧ⟨*ο*⟩Ν A *Ὄλυμπον*] ΟΛΥΜ⟨*πον* A 114 sq. schol. (219, cf. 115 et 101 Fl. = M. Mueller de Seleuco Hom. p. 43 Fr. 27): *ταῦτα δύο ἔπη ὁ Σέλευκος ἀθετεῖ· οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον τὸ 'ἐξ ἀρχῆς' μόνον ψέγουσιν* (corr. Geel cf. edit. Lennepii 175, *λέγουσιν* traditum retinet *ἀθετεῖσθαι* supplens Diels Doxogr. p. 574 adn., *ἀθετοῦσιν* Koechly Op. I 260); solum 115 ex Aristarchi sententia uncis inclusi 114 *ταῦτά μοι Μοῦσαί, φησι, ἔσπετε* omissis *Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι* Hippolytus *ταῦτα*] *τα*⟩ΥΤΑ A *ἔσπετε*] *ἔσπεται* C, *ἔσπετε* E *δώματ' ἔχουσαι*] Δ⟨*ωμ*⟩ΑΤ·ΕΧΟΥ⟨*σαι* A 115 *ἐξ*] *ε*⟩Ξ A *εἴπαθ', ὅτι*] *ἔπειτα* (*ἔπειθ'* Diels), *ὅτι περ* Hippolyti codd. *γένετ'*] ΓΕ⟨*νετ* A, *γίνετ'* E, *γένεθ'* G *αὐτῶν*] *α*⟩ΥΤΩΝ A 116 *ἤ τοι*] (*η*⟩ΤΟΙ A) libri Philo Plutarchus Theophilus Hippolytus Alexander Sextus Achilles Anonymus isag. Arat. Proclus Probus Stobaeus Schol. Clem. Alex. Orac. Sib. Gregorius Pseudoclemens Rom. Simplicius Philoponus, *πάντων* Aristoteles Asclepius schol. Hom. *μὲν*] *μ*⟩ΕΝ A, *μὲν γὰρ* Hippolyti codd. L et B, *γὰρ* Philoponus *πρώτιστα*] libri (*πρότιστα* C) testes (praeter Sextum l. c.) omnes Orac. Sib. Gregor. Theol.; *γὰρ πρῶτα* Sextus Empir. Pyrrhon. Hypot. *αὐτὰρ*] ΑΥ⟨*ταρ* A

Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ

---

117 ζ 42 *θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί**

---

117 Pseudorph. Arg. 423 Ab. *γῆς τ' εὐρυστέρνου γένεσιν*

τοῦ χάους καὶ τοῦ αἰθέρος ἐγεννήθη οὐρανὸς καὶ γῆ. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὁ Κρόνος . . .) 116—133 omissis 124 sq. Theophil. ad Autol. II 6 p. 84 A (p. 60 O.) *καὶ ὕλην μὲν τρόπῳ τινὶ ὑποτίθεται καὶ κόσμου ποίησιν λέγει* (*Ἡσίοδος*)· *'ἤ τοι — βαθυδίνην'* 116—124 Cornut. c. 17 p. 28, 2 L. *πάλιν τοίνυν πρῶτον μὲν ἐμύθευσαν τὸ Χάος γενέσθαι, καθάπερ ὁ Ἡσίοδος ἱστορεῖ, μετὰ δὲ αὐτὸ τὴν Γῆν καὶ τὸν Τάρταρον καὶ τὸν Ἔρωτα, ἐκ δὲ τοῦ Χάους τὸ Ἔρεβος καὶ τὴν Νύκτα φῦναι, ἐκ δὲ τῆς Νυκτὸς τὸν Αἰθέρα καὶ τὴν Ἡμέραν·* in codicum generibus b et c haec (iam ab Osanno scriptori abiudicata) adduntur: [*εἰδέναι γοῦν δεῖ ὅτι Ἡσίοδος καταρχὰς τὸ χάος ἔφησε γενέσθαι λέγων· 'ἤ τοι — ἐξεγένοντο'*] 116—123 Theophil. ad Autol. II 12 p. 91 d (p. 92 O.) *τὸ δὲ εἰπεῖν Ἡσίοδον τὸν ποιητὴν ἐκ Χάους γεγενῆσθαι Ἔρεβος καὶ τὴν Γῆν καὶ Ἔρωτα κυριεύοντα τῶν κατ' αὐτόν τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων, μάταιον καὶ ψυχρὸν τὸ ῥῆμα αὐτοῦ καὶ ἀλλότριον πάσης ἀληθείας δείκνυται* 116. 117. 119. 120 Plutarch. Mor. 374 c (II 531, 18 B.) *δόξειε δ' ἂν ἴσως καὶ Ἡσίοδος τὰ πρῶτα πάντα χάος καὶ γῆν καὶ τάρταρον καὶ ἔρωτα ποιῶν οὐχ ἑτέρας λαμβάνειν ἀρχάς, ἀλλὰ ταύτας* Pausan. IX 27, 2 *Ἡσίοδον δὲ ἢ τὸν Ἡσιόδῳ Θεογονίαν ἐσποιήσαντα οἶδα γράψαντα ὡς Χάος πρῶτον, ἐπὶ δὲ αὐτῷ Γῆ τε καὶ Τάρταρος καὶ Ἔρως γένοιτο* Damasc. de prim. princ. c. 124 p. 383 K. *Ἡσίοδος δέ μοι δοκεῖ πρῶτον γενέσθαι τὸ Χάος ἱστορῶν τὴν ἀκατάληπτον τοῦ νοητοῦ καὶ ἡνωμένην παντελῶς φύσιν κεκληκέναι Χάος, τὴν δὲ Γῆν* (Ruelle, *τὴν* cod.) *πρώτην ἐκεῖθεν παράγειν ὥς τινα ἀρχὴν τῆς ὅλης γενεᾶς τῶν θεῶν. εἰ μὴ ἄρα Χάος μὲν τὴν δευτέραν τῶν δυοῖν ἀρχῶν, Γῆν* (Ruelle, *τὴν* cod.) *δὲ καὶ Τάρταρον καὶ Ἔρωτα τὸ τριπλοῦν νοητόν, τὸν μὲν ἔρωτα ἀντὶ τοῦ τρίτου, ὡς κατὰ ἐπιστροφὴν θεωρουμένην* 116. 117. 120. 127 Lucian. diss. c. Hes. 1 . . *καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνοχας* (*Ἡσίοδε*) *θεῶν τε γενέσεις διηγούμενος ἄχρι καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων, χάους καὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ἔρωτος* 116—119 Stob. I c. 10 s. 1 (I 118, 19 W.) *Ἡσιόδου Θεογονίας 'ἤ τοι — εὐρυοδείης'* 116. 117. 119 Cornut. c. 17 p. 28, 15 L. *εἰκότως οὖν ἔφασαν μετὰ τὸ Χάος τήν τε Γῆν γενέσθαι καὶ τὰ ἠερόεντα Τάρταρα* [*ἃ δὴ μυχὸν Γῆς ὠνόμασεν ὁ προειρημένος ποιητὴς* (*Ἡσίοδος*) *τῷ περιειληφέναι αὐτὴν καὶ κρύπτειν*] 116. 117. 120 Plat. Symp. 178 B *ἀλλ' Ἡσίοδος πρῶτον μὲν Χάος φησὶ γενέσθαι 'αὐτὰρ ἔπειτα — αἰεὶ'* | *'ἠδ' Ἔρος'* Aristot. Metaph. I 4 . . *Ἡσίοδος δέ φησιν 'πάντων μὲν — εὐρύστερνος' 'ἠδ' Ἔρος, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν'* Idem de Meliss. 1 *αὐτίκα δ' Ἡσίοδος πάντων μὲν πρῶτον φησί 'χάος — εὐρύστερνος' 'ἠδ' Ἔρος, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν'* Sext. Empir. adv. math. IX 8 (p. 393, 2 B) . . *ὃ μὲν Ἡσίοδος λέγων 'ἤ τοι μὲν — αἰεὶ' 'ἠδ' Ἔρος — θεοῖσιν'* Asclep. in Arist. Metaph. p. 29, 30 H. *Ἡσίοδος δέ φησιν ὅτι 'πάντων μὲν πρώτιστα χάος γένετ'' ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς περιόδῳ, μετὰ δὲ ταῦτα ἡ γῆ, εἶτα ὁ ἔρως ὁ μείζων πάντων* Stob. I c. 9 s. 5 (I 112, 20 W.) *Ἡσιόδου 'ἤ τοι μὲν — ἔπειτα'* ⟨117 *'γαῖ' — αἰεὶ'*⟩ (supplet Wachsmuth) *'ἠδ' Ἔρος — θεοῖσι'* Schol. Clem. Alex. Protr. I 437, 32 D. *ὅτι πρεσβύτατον τῶν θεῶν τὸν Ἔρωτα μετὰ τοῦ χάους καὶ τῆς γῆς γεγονέναι καὶ Ἡσίοδος λέγει ἐν οἷς φησιν 'ἤ τοι — εὐρύστερνος' 'ἠδ' Ἔρος'* 116 sq. Philo de aetern. mundi c. 5 p. 6, 11 Cum. . . *τὸν ποιητὴν Ἡσίοδον, ὅτι φησίν 'ἤ τοι — αἰεί'* Sext. Empir. adv. math. X 11 (p. 478, 13 B) . . *κἀντεῦθεν ὁρμηθεὶς ὁ Ἡσίοδος ἀνεφώνησεν· 'ἤ τοι — αἰεί'* Anonym. I isag.

---

117 *Γαῖ'*] *γαῖα* Ωb Theophili et Philoponi libri, Hippolyti codd. LB, *γαία* C, *γαῖά τ'* Cornuti interpolatio *ἕδος ἀσφαλὲς*] Є⟨*δο*⟩CΑCΦ⟨*αλες* A *αἰεί*] *εεὶ* C

[ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]

---

118 cf. ad 42

---

118 cf. Hymn. Hom. XV 7 ἕδος νιφόεντος Ὀλύμπου*

---

in Arat. p. 90, 26 M. *διά τοι τοῦτο καὶ Ἡσίοδος τοῦτ' εἰδώς φησιν 'ἤ τοι — αἰεί'* Chalcid. in Plat. Tim. 122 . . *velut ait Hesiodus 'prima haec est caligo, dehinc post terra creata est | spirantum sedes firmissima pectore vasto'. post chaos enim . . . substitisse terram docet in medietate mundani ambitus, ut fundamenta, fixam et immobilem* 116—117 *ἕδος*] Sext. Empir. adv. math. X 18 (p. 479, 32 B.) *ὁ μὲν γὰρ εἰπών 'ἤ τοι — ἕδος' ἐξ αὐτοῦ περιτρέπεται* 116—117 *εὐρύστερνος*] Aristot. Phys. IV 1 *δόξειε δ' ἂν καὶ Ἡσίοδος ὀρθῶς λέγειν ποιήσας πρῶτον τὸ χάος· λέγει γοῦν· 'πάντων μὲν — εὐρύστερνος'* Alexand. Aphrod. in Arist. Metaph. p. 690, 9 H. *ὅταν γὰρ Ἡσίοδος λέγῃ 'ἤ τοι μὲν — εὐρύστερνος'* . . Philopon. in Arist. Phys. p. 501, 1 V. *'ἤ τοι γὰρ πρώτιστα' φησί (Ἡσίοδος) 'χάος — εὐρύστερνος'* 116—117 *Γαῖ'*] Alexand. Aphrod. in Arist. Metaph. p. 65 H. *μετὰ γὰρ τὸ χάος ταύτην (τὴν γῆν) πρώτην γεννᾷ (Ἡσίοδος)* Asclep. in Arist. Metaph. p. 58, 30 H. . . *ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος· μετὰ γὰρ τὸ χάος πρώτην ταύτην (τὴν γῆν) γεννᾷ* 116 Prob. in Vergil. Buc. VI 31 p. 21, 20 K. *hanc quidem Thaletis opinionem ab Hesiodo putant manare, qui dixerat 'ἤ τοι — ἔπειτα'* 116 — *γένετο*] Plutarch. Mor. 678 f (IV 194, 15 B.) *εὐδοκιμεῖ δὲ θαυμαστῶς καὶ Ἡσίοδος εἰπών 'ἤ τοι — γένετ''* idem l. c. 955 e (VI 1, 7 B.) *συμφωνεῖ δὲ καὶ Ἡσίοδος εἰπών 'ἤ τοι — γένετο'* Sext. Empir. Pyrrhon. Hypot. III 121 (p. 149, 1 B.) . . *καὶ τῶν ἀρχαίων ἀκούων λεγόντων 'ἤ τοι μὲν γὰρ πρῶτα χάος ἐγένετο'* . . Achill. isag. excerpt. Comm. Arat. p. 31, 30 M. *ὃ (τὸ ὕδωρ) δὴ καὶ χάος καλεῖ ὁ Φερεκύδης, ὡς εἰκὸς τοῦτο ἐκλεξάμενος παρὰ τοῦ Ἡσιόδου οὕτω λέγοντος 'ἤ τοι — γένετο'* Procl. in Plat. Cratyl. 115 (p. 71 B.) *ὁ δέ γε Ἡσίοδος καὶ σιγῇ πολλὰ σέβει καὶ τὸ πρῶτον ὅλως οὐκ ὠνόμασεν, ἀλλ' ὅτι μὲν τὸ μετ' ἐκεῖνο ἀπ' ἄλλου προῆλθεν δηλοῖ διὰ τοῦ 'ἤ τοι μὲν πρώτιστα Χάος ἐγένετο'* Simplic. in Arist. de caelo p. 556, 6 H. . . *ὡς Ἡσίοδος καὶ τὸ πρώτιστον τῶν παρ' αὐτῷ γενέσθαι λέγων 'ἤ τοι — γένετ''* idem l. c. p. 560, 16 H. . . *Ἡσιόδου* . ., *ὃς καὶ τὸ πρώτιστον τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων εἶναι τὸ Χάος γενητὸν ποιεῖ λέγων 'ἤ τοι — γένετο'* idem in Arist. Phys. p. 527, 17 D. *τοῦ Ἡσιόδου ἐν τῇ Θεογονίᾳ λέγοντος 'ἤ τοι — γένετο'* . . . idem l. c. p. 523, 17 D. *κἂν γὰρ ἔδοξεν Ἡσίοδος λέγων 'ἤ τοι — γένετο'* Pseudoclem. Rom. Homil. VI 3 (vol. 2, 197 C M.) *Ἡσίοδος δὲ ἐν τῇ Θεογονίᾳ λέγει 'ἤ τοι μὲν πρώτιστα χάος ἐγένετο'* verba poetae non afferuntur: Varro de ling. lat. V 20 . . . *sic ortum unde omnia apud Esiodum a chao* (*cavum a* Scioppius) *cavo caelum* Festus Pauli 107 p. 76, 9 Th. *inchoare videtur ex Graeco originem trahere, quod Hesiodus omnium rerum initium esse dixerit chaos* Narrat. fab. Ovid. Mythogr. Lat. p. 788 Stav. (ed. a. 1742): I *Chaos ut Hesiodus indicat volumine quod deorum originem continet fuit initio quaedam rerum confusio, quae postea in suas species distributa est* Laert. Diog. X 2 p. 255 C. . . *τὰ περὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χάους* . . . Lactant. div. inst. I 5, 8 (I 14, 19 B.) *sed tamen nihil dedit* (Hesiodus) *non a deo conditore sumens exordium, sed a chao* Themist. in Arist. Phys. paraphr. p. 108, 28 Sch. *ἱκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα*

---

118 sq. habent libri Theophilus II 6 Hippolytus Stobaeus I c. 10 s. 1; non commemorant Plato Aristoteles auctor lib. de Melisso Sextus Empir. Asclepius Stobaeus I c. 9 s. 5 schol. Clementis Alex. Protrept. 118 num legerint Plutarchus Mor. 374 c Pausanias Cornutus c. 17 (utroque loco) Damascius, ignoramus, non legit Chalcidius, expunxit Guyet Not. in Hes. 173 *οἳ*] *οἱ* et *τοὶ* Cornuti libri *κάρη*] *κάρην* Hippolytus *Ὀλύμπου*] ΟΛΥΜΠΟ<ν A

Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,

---

119 *Θ* 13 *Τάρταρον ἠερόεντα* *Π* 635 *χθονὸς εὐρυοδείης** 120 *Η* 102 *ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν**

---

119 Orac. Sib. IV 186 *Τάρταρά τ' εὐρώεντα μυχοὶ* (*μυχοῖς* Maass) *στυγίη τε γέεννα* Hymn. Orph. 37, 3 Ab. *οἴκοις Ταρταρίοισι μυχῷ χθονὸς ἐνναίοντες* cf. Gregor. Theol. Epigr. Anth. Pal. VIII 104, 1 *ταρτάρεοί τε μυχοί* 120 sqq. Sappho Fr. 40, 1 *Ἔρος δ' αὖτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει* Theocr. XXIX 22 sq. *Ἔρος . . ., ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται* cf. Archil. Fr. 85

δεῖξαι, ὅτι ἔστιν τι ὁ τόπος, οὐκ ἀτιμαστέον δὲ οὐδὲ τὸ ποιητικὸν φῦλον οὐδὲ Ἡσίοδον, ὃς καὶ πρῶτον ἁπάντων τὸν τόπον ποιεῖ· τὸ γὰρ χάος τοῦτο βούλεται αὐτῷ σημαίνειν ὡς δέον πρῶτον χώραν τινὰ ὑπάρξαι τοῖς οὖσι Schol. Hom. Ven. AB *Ξ* 246 (II 46, 14 et IV 55, 18 D.) *πῶς Ἡσιόδου πάντων πρῶτον εἰπόντος γεγενῆσθαι τὸ Χάος Ὅμηρός φησι Ὠκεανόν* (*φησὶ γεγενῆσθαι τὸν Ὠκεανὸν ποταμόν* schol. B), cf. Schol. Hom. *Ξ* 200 in Anecd. Par. III 19, 22 Cr.; Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 498 p. 329, 31 K. *καὶ Ζήνων δὲ τὸ παρ' Ἡσιόδῳ χάος ὕδωρ εἶναί φησιν* Cyrill. Alex. c. Iulian. II 53 Aub. (t. 9 c. 581 B M.) . . *εἶτα χάος καὶ νύκτα* (v. 123) *γενέσθαι λέγων καὶ τίνα τρόπον οὐκ ἐπιειπών* (*Ἡσίοδος*) . . . Simplic. in Arist. de caelo p. 560, 24 H. *καὶ γὰρ καὶ Ἡσίοδος εἰπὼν πρῶτον γενέσθαι τὸ Χάος ἐνεδείξατο εἶναί τι καὶ πρὸ τοῦ Χάους* idem in Arist. Phys. p. 534, 1 D. . . *ὅπερ ἐδόκουν οἱ τὸ Ἡσιόδου φάος προφέροντες* Philopon. in Arist. Phys. p. 50, 24 V. *δόξειε δ' ἂν καὶ Ἡσίοδος ὀρθῶς λέγειν ποιήσας πρῶτον τὸ χάος.* cf. Schol. Aristoph. Av. 693 (225 col. b 29 D.) *Χάος ἦν καὶ Νύξ· ταῦτα οὐκ ἀναγκαῖον ἀπευθύνειν πρὸς τὰ Ἡσιόδου* (cf. v. 123) 117 Aristot. Metaph. I 8 *φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος τὴν γῆν πρώτην γενέσθαι τῶν σωμάτων* Plutarch. Mor. 433 f (III 130, 1 B.) *αὐτὴν μὲν οὖν τὴν γῆν ὥσπερ Ἡσίοδος ἐνίων φιλοσόφων βέλτιον διανοηθεὶς 'πάντων ἕδος ἀσφαλὲς' προσεῖπεν, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἀίδιον καὶ ἄφθαρτον νομίζομεν* Schol. Eurip. Hipp. 601 (II 76, 17 Schw.) *γῆ μὲν πάντων μήτηρ κατὰ Ἡσίοδον* cf. Simplic. in Arist. Phys. p. 527, 28 D. *τοῦ δὲ δοκεῖν ὀρθῶς λέγειν τὸν Ἡσίοδον αἰτίαν ἐπήγαγε τὸ ὡς δέον πρῶτον ὑπάρξαι χώραν*

119 Plutarch. Mor. 948 f (V 481, 10 B.) *δηλοῖ δὲ καὶ Ἡσίοδος εἰπών 'Τάρταρά τ' ἠερόεντα' καὶ τὸ ῥιγοῦν πάλλεσθαι καὶ τρέμειν ταρταρίζειν* Schol. Hom. Ven. A *Α* 312 (I 45, 6 D.) (v. Anecd. Par. III 5, 19 Cr. Anecd. Gr. II 419, 22 Matr. Et. gen. et mag. v. *κέλευθος*) *ὁ Τάρταρος ἀρσενικῶς . . . . . καὶ οὐδέτερον, τὸ τάρταρον, Ἡσίοδος* (*οἷον* Et. gen.) *'Τάρταρά τ' ἠερόεντα'* 120 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 498 p. 329, 33 K. *τρίτον δὲ Ἔρωτα γε-*

---

119 ad hunc v. referendum scholion 221 Fl. (cf. Flach Gloss. u. Schol. 39): *Ζήνων δὲ ὁ Στοικὸς ἐκ τοῦ ὑγροῦ τὴν ὑποστάθμην γῆν γεγενῆσθαί φησιν, τρίτον δὲ Ἔρωτα γεγονέναι, ὅθεν ὁ ἐπαγόμενος ἀθετεῖται στίχος* *Τάρταρά τ'*] *τάρταρόν τ'* Plutarchi codd. *ἠερόεντα*] *ἠνεμόεντα* Hippolytus, *εὐρώεντα* Orac. Sib. *μυχῷ*] *μυχὸν* Cornuti Theophili Stobaei libri *χθονὸς*] om. C *εὐρυοδείης*] periit in A, *εὐρυοδίης* Theophili cod. Venetus Hippolyti cod. L Stobaei libri; (*εὐρυεδείης* coll. Simonid. Cei fr. 5, 17 *εὐρυέδους — χθονός* apud Homerum rescribi volt Schulze Quaest. ep. 488) 120 *Ἔρος*] (ΕΡ⟨*ο*⟩C A, *ἐρος* C) AΩac, *ἔρος ο* in ras. L, *ἔρως* (superscr. *ο* E) ΩbK Hippolyti codd. LB, scholiorum Clem. Alex. codd. MP, Stobaei cod. P *ὃς — θεοῖσιν*] *ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν* Aristoteles auctore l. de Melisso (v. Hesiodi cum Hymn. Hom. Apoll. Pyth. v. 149 *ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν* confunditur), cf. Goettling ed.^{2} 19 *θεοῖσι*] ΘΕΟ⟨*ισι* A

λυσιμελής, πάντων δὲ θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,

---

121 Ξ 233 *πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων** 122 γ 128 *νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ** π 242 *καὶ ἐπίφρονα βουλήν**

ἀλλά μ' ὁ λυσιμελής, ὦ 'ταῖρε, δάμναται πόθος 120 Meleager Anth. Pal. XII 56, 3 *ὁ θεῶν κάλλιστος Ἔρως* (cf. Parmen. Fr. 13 D. *πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων* [*δαίμων*] Pseudorph. Arg. 424 Ab. *πρεσβύτατον καὶ αὐτοτελῆ πολύμητιν ἔρωτα*)

122 cf. Fragm. Orph. 80 Ab. *νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν** 123 Aristoph. Av. 691 *Ἐρέβους τε Χάους τε* Tzetz. Antehom. 67 *ἐκ Χάεος Ἐρέβους τε** cf. Arat. 408 *ἀρχαίη Νύξ*

γονέναι καθ' Ἡσίοδον ibidem Arg. Γ 26 p. 451, 3 K. *ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέγει τὸν Ἔρωτα* Plutarch. Mor. 756 f (IV 418, 6 B.) *Ἡσίοδος δὲ φυσικώτερον ἐμοὶ δοκεῖ ποιεῖν Ἔρωτα πάντων προγενέστατον* cf. Schol. Theocr. XIII 1 (II 353, 23 A.) *ἀμφιβάλλουσι τίνος υἱὸν τὸν Ἔρωτα· Ἡσίοδος μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς . . .* Eust. Hom. 136, 34 (cf. 1863, 60) *τὸ δὲ ἔρον Αἰολικόν ἐστι καὶ εὕρηται αὐτοῦ εὐθεῖα παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ δὲ ἐν τῇ Θεογονίᾳ* (cf. v. 201, 910)

123 Schol. Eurip. Or. 176 (I 116, 12 Schw.) *ἔδει ἐκ Χάους εἰπεῖν, ὡς Ἡσίοδος 'ἐκ Χάεος — ἐγένοντο'* Schol. Arat. 408 p. 420, 6 M. *ἀρχαιοτέρα γὰρ καὶ πρεσβυτέρα (Νὺξ) τῶν θεῶν καὶ παρ' Ἡσιόδῳ 'ἐκ Χάεος — ἐγένοντο'* Cyrill. Alex. c. Iulian. II 53 Aub. (t. 9 c. 581 B M.) . . *εἶτα χάος καὶ νύκτα γενέσθαι λέγων καὶ τίνα τρόπον οὐκ ἐπιειπών* (*Ἡσίοδος*) . . . Nonnus Abb. in Gregor. Theol. Orat. I c. Iulian. t. 36 c. 1025 B M. *ἐν τῇ οὖν καλουμένῃ Θεογονίᾳ ὁ Ἡσίοδος ἄρχεται καταριθμεῖσθαι τὰς γενέσεις τῶν θεῶν· ὅτι ἐκ τοῦ χάους καὶ ἐκ τοῦ αἰθέρος ἐγεννήθη ὁ δεῖνα* 123 sq. cf. ad 211 124 Schol. Pind. Ol. II 58 (II 1, 68 B.) *τὴν δὲ ἡμέραν θυγατέρα τῆς νυκτὸς* (Boeckh, *τοῦ ἡλίου* codd.) *ἔφη ἐναντίως Ἡσίοδος. ἐκεῖνος γάρ φησιν '⟨Νυκτὸς δ' αὖτ'⟩* (supplevi) *Αἰθήρ — ἐξεγένοντο'*; v. 124 in Schol. Eurip. Troad. 855 (II 366, 6 Schw.) excidisse viderunt Cobet et Schwartz, cf. ad Theog. 371; Ammon. de diff. adf. voc. v. *Ἡμέρα* p. 66 V. *Ἡμέρα . . . ἣν Ἡσίοδος Νυκτὸς γενεαλογεῖ 'Νυκτὸς — ἐξεγένοντο'* Et. gen. et mag. v. *ἡμέρα· Ἡσίοδος σωματοποιῶν λέγει 'Νυκτὸς — ἐξεγένοντο'* Eust. Hom. 1527, 56 *Ἡσίοδος γοῦν τὴν μὲν ἡμέραν νυκτὸς μητρὸς γενεαλογεῖ ἐν τῷ 'Νυκτὸς — Ἡμέρη'* Moschop. in Hes. Op. 39, 12 G. *παρὰ δὲ τούτοις τοῖς τᾷ ἡρωικῷ μέτρῳ χρωμένοις πολλάκις* (sc. *ὁ τε σύνδεσμος περιττὸς τίθεται*), *ὡς ἐν τούτῳ καὶ ἐν ἄλλοις οὗτος· 'Νυκτὸς — ἐξεγένοντο'*

---

121 *λυσιμελής*] *λυσιτελής* Cornuti interpolatio *δὲ*] Peppmüller Rh. Mus. XL 462, *τε* libri *τ'*] om. Ψ *ἀνθρώπων*] AN⟨θρ⟩ΩΠ⟨ω A 122 *δάμναται*] *δ*⟩AMNATAI A, *δαμνάται* C, *δάμνατε* G, *δαμνᾶτε* Hippolyti codd. LBT, *δαμνᾷ τ'* (*τε* post *πάντων* retinentes et post *ἀνθρώπων* interpungentes) Salvini et Hermann Op. VI 161; *δαμνάς τ'* (*τε* post *πάντων* servans) Schoemann Op. II 65, qui *δαμνάς* postea scripsit d. Hes. Theog. 45 adn. *στήθεσσι*] *στήθεσιν* C, *στήθεσφι* Hippolytus *καὶ ἐπίφρονα*] KA⟨ι επιφ⟩PONA A 123 *Χάεος*] *χάους* F *δ'*] om. schol. Eurip. Or., T (= *τ'*) A *Ἔρεβος*] ΕΡΕ⟨β⟩ΟС A *μέλαινα*] ΜΕΛΑ⟨ινα A, *μέλενα* C *τε Νὺξ*] periit in A *ἐγένοντο*] *εγ*⟩ΕΝΟΝΤΟ A, *ἐγένετο* C Hippolyti cod. L, *ἐγίνετο* Hippolyti cod. B 124 sq. om. Theophilus 124 *δ' αὖτ'*] *δ' αὖ* Ωb, *τ' αὖτ'* IΨ *Ἡμέρη*] *ἡμέρα* schol. Pind. Et. gen. cod. B *ἐξεγένοντο*] periit in A

οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἕ' αὐτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,

---

125 τ 266 φιλότητι μιγεῖσα* 127 Ο 371 οὐρανὸν ἀστερόεντα Ρ 243 περὶ πάντα καλύπτει*

126—153 Theophil. ad Autol. II 6 p. 84 D (p. 62 O.) εἰπὼν γὰρ (Ἡσίοδος) γῆν καὶ οὐρανὸν καὶ θάλασσαν ἐξ αὐτῶν τοὺς θεοὺς βούλεται γεγονέναι καὶ ἐκ τούτων ἀνθρώπους δεινοτάτους τινὰς συγγενεῖς θεῶν καταγγέλλει Τιτάνων γένος καὶ Κυκλώπων καὶ Γιγάντων πλῆθύν τῶν τε κατὰ Αἴγυπτον δαιμόνων ἢ ματαίων (ἡμιθέων coll. Op. 159 Heumann) ἀνθρώπων 126—128 Stob. I c. 10 s. 9 (I 120, 13 W.) Ἡσίοδος Θεογονίᾳ· 'Γαῖα — αἰεί' Cornut. c. 17 p. 29, 3 L. τὸ δὲ Ἔρεβος ἐκ τοῦ Χάους ἐγένετο, ὁ ποιῶν ἐρέφεσθαι καὶ περιλαμβάνεσθαί τι ὑφ' ἑτέρου λόγος, καθὸ καὶ τούτου τυχοῦσα ἡ Γῆ παραχρῆμα ὁμοιόσχημον αὐτῇ (αὑτῇ Struve) τὸν Οὐρανὸν ἐγέννησεν 'ἵνα μιν — αἰεί', τοῖς ἐπ' αὐτῷ θέουσιν ἄστροις μακραίωσιν οὖσιν ἀσφαλὲς οἰκητήριον 126 sq. Schol. Pind. Nem. VI 1 p. 174, 3 Ab. ὅτι δὲ κοινὸν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις πρὸς τοὺς θεοὺς τὸ γένος καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ, ἐπὶ μὲν τῆς τῶν θεῶν γενέσεως λέγων· 'Γαῖα — καλύπτῃ' Cyrill. Alex. c. Iulian. II 53 Aub. (t. 9 c. 581 B M.) 'γαῖα', φησί (Ἡσίοδος), 'δέ τοι — καλύπτῃ' καὶ Γῆς τέκνον ἀποφήνας τὸν Οὐρανόν . . . Et. gen. et mag. v. οὐρανός . . . Ἡσίοδος (ὥς φησιν Ἡ. Et. mag.) 'Γαῖα — καλύπτῃ ('Γαῖα — μὲν' om. Et. gen.)' Meletius Anecd. Ox. III 94, 2 Cr. . . ὡς καὶ Ἡσίοδος 'Γαῖα — καλύπτῃ' cf. Laert. Diog. VIII 1, 25 p. 216, 1 C. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην· ὡς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων Ἡσίοδον 126—127 ἀστερόεντα] Schol. Arat. 22 p. 341, 27 M. καὶ αὐτὴ (ἡ γῆ) γὰρ σφαιροειδὴς καὶ ὁ οὐρανός. Ἡσίοδος 'Γαῖα — ἀστερόεντα' Schol. Soph. El. 86 p. 104, 24 P. οὕτως ἔχει καὶ τὸ Ἡσιόδειον 'Γαῖα — Οὐρανόν' Galen. XV 68 K. αὐτὴν γὰρ (τὴν γῆν) καὶ τὸν οὐρανὸν γεννῆσαι καθάπερ Ἡσίοδός φησι, καὶ τὰ ζῷα τὰ κατ αὐτήν 127 Schol. Hom. Townl. Μ 5 (V 433, 10 M.) οἱ δὲ ἐπὶ παρατάσεως τὸ ἀμφί, ὡς τὸ 'ἵνα μιν περὶ πᾶσαν ἐέργοι'

---

125 om. Hippolytus, uncis saepsit Paley ed.[1] 172 κυσαμένη] A, superscr. altero σ L, κισσαμένη D, κυσσαμένη libri cett. Ἐρέβει] ἐρέβη C, primam litteram solam servavit A φιλότητι] φι>ΛΟΤΗΤΙ A, φιλότητι^α E 126 δέ τοι πρῶτον μὲν] libri Theophilus schol. Soph. schol. Arati Cyrillus Stobaeus Et. mag. Meletius, δέ τοι πρώτη μὲν Hippolytus (cod. O, πρῶτα LB), δέ τοι πρώτιστον schol. Pind. τοι] τὸ Paulson Stud. Hes. I 68 adn. 2 ἐγείνατο] εγε>ΙΝΑΤΟ A, ἐγίνατο Hippolyti cod. B, ἐγείνετο Meletii cod. K, ἐγίνετο eiusdem cod. M (cf. Ritschl Op. I 700) ἶσον ἕ' αὐτῇ] scripsi, cf. Wien. St. XVI 220 (v. Hom. Ν 495 δ 38 ἑοῖ αὐτῷ et Ρ 551 ἕ' — ἓ codd. — αὐτήν); ἶσον ἑαυτῇ (ἴσον εαυτὴ C) ΩΨ Didymus (cf. schol. p. 223, 1 Fl. Δίδυμος δὲ τὸ ἶσον ἑαυτῇ κατὰ τὸν γεννήσεως λόγον) Hippolytus schol. Soph. schol. Pind. Nem. schol. Arati Cyrillus Stobaeus Et. gen. et mag. Meletius; ἶσον ἑωυτῇ A (ΪCΟΝΕѠΥΤΗΙ cum signo coronidis) Theophilus (Zenodoti lectio? cf. Aristonicus ad Hom. Ξ 162 Ζηνόδοτος γράφει 'ἑωυτήν' — v. etiam schol. eiusdem ad Α 271); ἶσον ἀπάντῃ (ex Theog. 524) Muetzell de em. Theog. Hes. 406, ἶσά οἱ αὐτῇ Goettling ed.[2] 21, οἱ (pro τοι) . . πάντοσε ἶσον Hermann Op. VI 161, οἱ . . ἶσον ἐόντα dubitans Koechly Op. I 263, (ϝίσϝον ἀπάντῃ Fick Hes. Ged. 31) 127 ἀστερόενθ'] ΑCΤΕΡΟΕΝ<θ' A, ἀστερόεντα Ωb Hippolytus Theophili cod. Venet. scholiorum Pind. Nem. cod. B antiquissimus Et. gen. Meletius, ἀστερόεντ/// (τ' m. alia in θ' mutatum) I ἵνα μιν] δύναμιν Hippolyti codd. ἵνα] periit in A μιν] μι>Ν A, μὴν C, μὴ Meletii codd. B (Bodleianus) K (Cracoviensis) M (Monacensis),

ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
γείνατο δ' Οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
[Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.]
ἡ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἴδματι θυῖον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,

---

128 *E* 819 *μακάρεσσι θεοῖς** *ζ* 42 *θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί** 129 *N* 18 *οὔρεα μακρά* 129 sq. cf. *Ω* 615 *ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς | Νυμφάων* 130 cf. *ζ* 123 *Νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα* 131 *Φ* 234 *οἴδματι θυίων** 133 *Π* 176 *θεῷ εὐνηθεῖσα* *κ* 511 *ἐπ' Ὠκεανῷ βαθυδίνῃ*

---

128 Pind. Nem. VI 4 *ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος | μένει οὐρανός* 129 sq. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 501 sq. (*ἤειδεν*) *οὔρεά θ' ὡς ἀνέτειλε καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες | αὐτῇσιν νύμφῃσιν .... ἐγένοντο*; idem *Α* 1226 *Νύμφαι ... | ὅσαι σκοπιὰς ὀρέων λάχον ἢ καὶ ἐναύλους* 129 Alcman Fr. 34 B.[4] *πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα | θεοῖσιν ἅδῃ πολύφαμος ἑορτά* 130 Dionys. Perieg. 1183 *οὔρεα βησσήεντα** 133 sqq. Fragm. Orph. 95, 5 sq. Ab. (*ἡ Γῆ*) *τίκτε ... Κοῖόν τε Κρῖόν τε μέγαν Φόρκυν τε κραταιὸν | καὶ Κρόνον Ὠκεανόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε*

129—132 (omisso 130) Cornut. c. 17 p. 29, 16 L. *ἡ δὲ Γῆ τὰ ὄρη καὶ τὸ πέλαγος ἑξῆς λέγεται γεννῆσαι 'ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου'* 133—137 Cornut. c. 17 p. 30, 8 L. de Titanibus Hesiodeis loquitur, quos nominatim

---

cf. Ritschl Op. I 700 *περὶ πάντα καλύπτοι*] sic Cornuti codicum genus a (optimum) praeter cod. Bodleian. Barocc. 131; *περὶ πᾶσαν ἐέργοι* (vel *ἐέργῃ* vel *ἐέργει*) Cornuti codicum genera b et c cum Bodleiano, schol. Hom. Townl. *καλύπτοι*] ΩaHI Et. mag., *καλύπτῃ* AΩbGΨ schol. Pind. Theophilus Cyrillus Stobaei cod. F (*-ει* P) Et. gen. Meletius, *καλύπτειν* Hippolyti libri

128 eiciendum esse censuit Heyne Comm. soc. scient. Gotting. II (1779) 138 adn. 1 *ὄφρ' εἴη*] (*ὄφρεἰη* C) libri Cornuti codicum genus a Stobaei cod. F Meletius, *ὄφρ' ἔνι* Hippolyti cod. B, *ὄφρα ἔῃ* eiusdem cod. C, *ἠδ' εἴη* Cornuti cod. Bodleian., *ἠδ' εἴη* eiusdem codicum genus b, *ὅς ῥ' εἴη* Stobaei cod. P; *ὅς τ' εἴη* Kock de prist. Theog. forma 21 *μακάρεσσι*] ΜΑΚΑ<ρ>ΕССΙ A *θεοῖς ἕδος*] *θεοῖσ ἕδος* C *αἰεὶ*] *εεῖ* C 129 *γείνατο*] *γείνετο* Theophili codd. *θεῶν*] ΘΕ<?>Ν A, *θεᾶν* (quod e v. 41 [cf. Hom. *Ω* 615 sq.] dubitans coniecit Hermann Op. VI 162) Theophilus; *ὅσα* (OCA) Hippolyti libri, unde *θεὰ* (ΘΕΑ) expiscatus est Usener, cf. Diels Doxogr. Gr. 575 adn. *χαρίεντας ἐναύλους*] *χαρίεσσαν ἐν αὐτοῖς* Theophili codd. *ἐναύλους*] *ἐπαύλεις* d'Orville Animadv. ad Chariton. 283 130 a recentiore quodam additum esse suspicatus est Goettling ed.[1] 16 (ed.[2] 21) *Νυμφέων*] *νυμ*>ΦΕΩΝ A, *νυμφαίων* C Hippolyti codd. BC, *νυμφάων* Ωc Hippolyti cod. L, *νῦν φωναὶ* corrupte Theophili libri *ναίουσιν*] *νέουσιν* C Hippolyti cod. B *ἀν' οὔρεα*] *ανούερα* C *βησσήεντα*] Β<η>ССΗΕΝΤΑ A, *βισσήεντα* C 131 *ἣ δὲ*] periit in A, *ἡ* (*ἡ* D) *δὲ* Ωa, *ἠδὲ* ΩbcΨ Hippolyti libri, *ἣ* (om. *δὲ*) Theophili codd. *οἴδματι*] ΥΔΜΑΤΙ A, *οἴδμασι* D *θυῖον*] ΘΥΙΟΝ A (cf. *θυίωσι* Hymn. Hom. Merc. 560, *ἔθυιεν* Apoll. Rhod. *Γ* 755, *θυίῃσι* Nicand. Ther. 129, *ἔθυιεν* Hesych.), *θῦον* (*θύον* F, *θύων* CG Hippolyti codd. BT) ΩΨ Theophilus 132 *Πόντον*] *πο*>ΝΤΟΝ A *φιλότητος*] ΦΙΛΟΤΗ<τ>ΟС A *ἐφιμέρου*] *εφημέρου* C, *ἱμέρου* F 133 *Οὐρανῷ*] *ου*>ΡΑΝΩΙ A *εὐνηθεῖσα*] ΕΥΝΗΘΕΙС<α A, *ευνηθῆσα* C Hippolyti cod. B *τέκ'*] *τέκεν* Ωb *βαθυδίνην*] ΒΑΘΥΔΙ<νη>Ν A

Κοῖόν τε Κρῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε
Θεῖαν τε Ῥεῖαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
τοὺς δὲ μέθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,

---

137 Δ 59 *τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης**

---

135 sq. Fragm. Orph. 95, 1—4 Ab. *θυγατέρας μὲν τίκτε (ἡ Γῆ) Θέμιν καὶ ἐύφρονα Τηθὺν | Μνημοσύνην τε βαθυπλόκαμον Θεῖαν τε μάκαιραν | ἠδὲ Διώνην τίκτεν, ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν, | Φοίβην τε Ῥείην τε, Διὸς γενέτειραν ἄνακτος*

---

appellat; Cyrill. Alex. c. Iulian. II 53 Aub. (t. 9 c. 581 B M. *καὶ Γῆς τέκνον ἀποφήνας τὸν Οὐρανόν, ὅτι καὶ Θαλάσσας τέτοκεν (ἡ Γῆ) Οὐρανῷ παρευνηθεῖσα 'Κοῖον — Μνημοσύνην τε | Φοίβην τε' πρὸς ταύταις, ἣν καὶ 'χρυσοστέφανον' ὀνομάζει (Ἡσίοδος), καὶ μέντοι τὴν Ἠῶ, ὁπλότατον δὲ πάντων γενέσθαι φησὶ τὸν Κρόνον* Clem. Rom. Recogn. X 31 (interprete Rufino) t. 1 c. 1437 B M. *subiungit autem his et Hesiodus post chaos statim caelum dicens factum esse et terram, ex quibus ait progenitos illos undecim, quos interdum et duodecim dicit, ex quibus sex mares, quinque feminas ponit: nomina autem dat maribus Oceanus, Coeus, Crius, Hyperion, Iapetus, Cronus, qui et Saturnus; item feminis: Thia Rhea Themis Mnemosyne Tethys* 133 sq. Cyrill. Alex. c. Iulian. III 75 Aub. t. 9 c. 615 B M. *Γῆς γὰρ γενέσθαι καὶ Οὐρανοῦ φησι (Ἡσίοδος) Κοῖόν τε καὶ Ὑπερίονα καὶ πρός γε τούτοις Ἰαπετόν*

134 Plutarch. Mor. 880 c (V 280, 12 B.) *Ἡσίοδος γὰρ βουλόμενος τοῖς γενητοῖς θεοὺς* (Diels, *θεοῖς* libri) *πατέρας συστῆσαι εἰσήγαγε τοιούτους αὐτοῖς* (Wilamowitz, *αὐτὸς* libri) *γεννήτορας· 'Κοῖον — Ἰαπετόν τε'* Et. gen. (schol.) et mag. v. *Κοῖον· 'Κοῖον — Ἰαπετόν τε' Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ* (verba *Ἡ. ἐν Θ.* om. Et. gen. cod. B et Et. mag.) 135 Eust. Hom. 978, 56 *ἡ δὲ Ῥείη ἀναλογίαν ἔχει πρὸς τὴν παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ Θεῖαν. ὡς γὰρ Θέα Θείη ἐν Θεογονίᾳ, οὕτω καὶ Ῥέα Ῥείη* . 137 sq. Cornut. c. 17 p. 31, 8 L. *Κρόνος δέ ἐστιν ὁ προειρημένος πάντων τῶν ἀποτελεσμάτων λόγος, δεινότατος ὢν τῶν παίδων. ὁπλότατον δ' αὐτὸν γενέσθαι (Ἡσίοδος ἔφη) διὰ τὸ καὶ μετὰ τὴν τῶν εἰρημένων γένεσιν ἐπιμένειν αὐτὸν ὡσὰν ἐν γενέσει ὄντα*

---

134 *Κοῖον*] *κοιο*>N A, *κοίον* C *Κρῖον*] Et. mag. v. *Κρῖος· Κρῖος ὄνομα Τιτᾶνος παρὰ τὸ κεκρίσθαι· προπερισπᾶται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ 'κριός' τοῦ προσηγορικοῦ· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος καὶ τὸ κύριον ὀξύνει·* cf. Lehrs de Arist. stud. Hom.[2] 285; K<*ρ*>ЄΙΟΝ A, *Κρεῖον ΩΨ* Zeno (cf. schol. 233, 26) Plutarchus Hippolytus Cyrillus Et. gen. et mag. *Ὑπερίονά τ'*] Υ<*περι*>ΟΝΑ<*τ'* A, *ὑπερίονα* om. *τ'* Et. gen., *θ'* C *Ἰαπετόν τε*] evanuit in Et. gen. cod. B, *ια*>ΠЄΤΟΝΤ<*ε* A 135 *Θεῖαν τε Ῥεῖαν τε*] CΩc Cyrillus, *θεῖαν τε ῥεῖάν τε* EΨ, *θεῖαν τερῥεῖαν τε* D, nihil servavit A nisi extremas litteras NTЄ; *θία τ' ἐρείαν τε* Hippolyti libri LT, *θεά τί ἐρείαν τε* eiusdem cod. B; cf. schol. Didymi Hom. Ξ 203 (Ludwich Arist. Hom. Textkr. I 372) *διὰ τοῦ ᾱ Ῥείας αἱ Ἀριστάρχου· οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης; Θείην* Eustathius; *Θείην τε Ῥείην τε* L. Dindorf ed. p. 183 *Θέμιν τε*] ΘЄ<*μιν τε* A *μνημιοσύνην τε*] *μ*>ΝΗΜΟCΥΝΗΝΤ<*ε* A 136 *Φοίβην τε*] periit in A, *φύβην τὲ* C, *φοίβην* e corr. (*θήβην* videtur fuisse) *τε* D, *τε* om. Hippolyti codd. *χρυσοστέφανον*] *χρυσοσ*>ΤЄΦ<*ανο*>N A *Τηθύν τ'*] *τ'* om. *Ψ* 137 *τοὺς δὲ*] periit in A *μέθ' ὁπλότατος*] praeter ultimam litteram periit in A, *μεθοπλότατοσ* C, *μεθ' ὑκρότατος* Hippolyti codd. *γένετο*] *γίνετο* E *Κρόνος*] *κρ*>ΟΝΟ<*ς* A *ἀγκυλομήτης*] *ἀγκυλομῆτης* C, *ἀγκυλομήτις* Hippolyti libri, *ἀγκυλόμητις* Nauck MGrR. IV 120 V 149

δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον,
[οἳ Ζηνὶ βροντήν τε δόσαν τεῦξάν τε κεραυνόν.]
οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐνέκειτο μετώπῳ.

[οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες] 142 b

---

139 δ 321 ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντες* 142 τ 267 θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι*

---

139 sqq. cf. Apoll. Rhod. Arg. Α 509 sq. οἳ δέ μιν οὔ πω | Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῷ | βροντῇ τε στεροπῇ τε Vergil. Aen. VIII 424 sq. *ferrum exercebant vasto Cyclopes in antro | Brontesque Steropesque et nudus membra Pyracmon* 141 Fragm. Orph. 92, 1 Ab. οἳ Ζηνὶ βροντήν τε πόρον τεῦξάν τε κεραυνόν 143 Callim. Hymn. Dian. 53 sq. πᾶσι (Κύκλωψι) δ' ὑπ' ὀφρὺν | φάεα μουνόγληνα 143. 145 Moschus I 85 κύκλος δ' ἀργύφεος μέσσῳ μάρμαιρε μετώπῳ

139—141 Eust. Hom. 1622, 49 ἄλλως δέ γε οὐδὲ Ἡσίοδος περὶ Κύκλωπος τούτου ἢ τῶν λοιπῶν συγκυκλώπων τὸν λῆρον λόγον ἐκεῖνον ἐξεφύσησεν, ἀλλὰ περί τινων τριῶν, οἳ καὶ τὸν κεραυνὸν ἐχάλκευον τῷ Διΐ· οἷς ὀνόματα Βρόντης Στερόπης καὶ Ἄργης 140 sq. cf. Nonnus Abb. in Greg. Theol. or. I c. Iulian. t. 36 c. 1025 C M. κεραυνοφόρους δὲ λέγει νῦν θεοὺς . . . ἢ Στερόπην ἢ Βρόντην τοὺς χαλκεύσαντας τῷ Διῒ βροντὴν καὶ τὴν ἀστραπὴν καὶ τοὺς κεραυνούς 140 Choerob. p. 160, 21 H. Ἄργης — τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται οἷον παρ' Ἡσιόδῳ 'Βρόντην — ὀμβριμόθυμον' 141 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Α 730 p. 342, 29 K. καὶ Ἡσίοδος 'οἳ — κεραυνόν' 143 Herodian. περὶ μον. λέξ. I 18, 30 (II 924, 28 L.) ἀναλογώτερον ἄρα ἕνεκα τόνου τὸ ἕεις βαρυνόμενον 'ὀφθαλμὸς δὲ ἕεις μέσσῳ ἐνέκειτο (G. Dindorf, ἐν μέσῳ ἔκειτο cod.) μετώπῳ' (v. 143 cum 145 confuso)

---

138 periit in A; (coll. 155) proscriptus a Ruhnkenio Epist. crit. post Hymn. in Cer. 151 θαλερὸν] schol. (101 et 224 Fl.): Ἀρίσταρχος δὲ ἐπιλαμβάνεται, ὡς οὐ καλῶς τοῦ πρεσβυτέρου Οὐρανοῦ θαλεροῦ εἰρημένου δ' ἤχθηρε] δήχθηρε C τοκῆα] τοκεῖα C 139—153 postea insertos esse censuit Gruppe üb. d. Theog. d. Hes. 148 adnuente A. Meyero de comp. Theog. Hes. 60 (qui γὰρ particulam in v. 154 retinent) 139—146 (cum 138) additos esse Meyero concessit Peppmüller Hes. 28 139 γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας] perierunt in A ὑπέρβιον ἦτορ] υπερ>BIO\<η>TOP A, ὑ. ὕβριν E 140 Βρόντην — Ἄργην] non conservata in A τε καὶ] τε om. C Ἄργην] ἄρπην H ὀβριμόθυμον] CFΨ, ὀμβριμόθυμον DEΩc Choeroboscus, ... ΘΥΜΟΝ A 141 subditicius visus est Goettlingio ed.[2] 22 οἳ — δόσαν] non conservata in A Ζηνὶ — δόσαν] βροντὴν Ζηνὶ ἔδοσαν schol. Laur. Apoll. Rhod. τε δόσαν] La Roche Wien. St. XXII 72, τ' ἔδοσαν DΩbcΨ, ἔδωσαν (om. τ') C, τε πόρον Fragm. Orph. τεῦξάν τε] τευξ>ANTE A, τεύξάν τε C, τεύξαντο m[1] in τεῦξάν τε mutatum D 142 schol. (116 et 225 Fl.): Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· 'οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες'. πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοῖς ἐναλιγκίους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππίδων καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀνῃρῆσθαι ποιεῖ; οἳ — θεοῖς] non servavit A δή τοι] δ' ἤτοι ΩbG ἐναλίγκιοι] εναλιγ>KIOI A ἦσαν] εἶσαν m. ead. superscr. ή C 142b. 144—146 seclusit Paley ed.[1] 174

[*Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων*
κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·]

144 η 54 *Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον**

145 Aristeas Fr. 4, 1 K. *ὀφθαλμὸν δ' ἕν' ἕκαστος ἔχει χαρίεντι μετώπῳ* Theocr. XI 33 *ἧς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι* (cf. Ovid. Met. XIII 851)

144 sq. Porphyr. Quaest. Hom. ι 106 p. 85, 1 Schr. = Schol. Hom. l. c. (II 415, 2 D.) *γελοίως δ' αὐτοὺς* (*τοὺς Κύκλωπας*) *ἐτυμολογεῖ Ἡσίοδος· 'Κύκλωπες — μετώπῳ'* Epim. Hom. in Anecd. Ox. I 254 Cr. cf. Anecd. Ox. II 456, 34 Cr. . . *οὐχ ὡς Ἡσίοδος 'Κύκλωπες — μετώπῳ'* Et. gen. mag. Gud. Tittm. v. *Κύκλωπες· ὡς Ἡσίοδος* (om. Et. mag.) *'Κύκλωπες — μετώπῳ'* Gell. Noct. Att. III 11 *de Cyclope itidem, inquit* (Accius in primo didascalico) *vel maxime quod unoculus fuit, rem tam insignem non praeteriisset* (Homerus), *nisi aeque prioris Hesiodi carminibus involgatum esset* Nonnus Abb. in Gregor. Theol. or. I c. Iulian. t. 36 c. 1020 A M. *Κύκλωπας δὲ ἐλέγοντο, ὡς μὲν Ἡσίοδος, ὅτι ἕνα εἶχον κυκλοτερῆ ὀφθαλμὸν ἐν τῇ ὄψει* 145 Choerob. p. 204, 17 H. *ἀμέλει ὅταν πλεονάσῃ τὸ ε̄ καὶ ὑπερβῇ τὴν μονοσυλλαβίαν βαρύνεται, οἷον ἕεις ὡς παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ 'κυκλοτερὴς — μετώπῳ'* Et. gen. (gl. non exhibet codicis A ser. II) et mag. v. *ἕεις· . . . ἀπὸ τοῦ εἷς ἕεις πλεονασμῷ τοῦ ε̄· οἷον 'κυκλοτερὴς — μετώπῳ'* Et. Tittm. v. *ἕεις· ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ· οἷον 'κυκλοτερὴς — μετώπῳ'* Eust. Hom. 1392, 36 *Θεόκριτος δὲ ἀκολουθῶν οἷς φησιν Ἡσίοδος περὶ τῶν μυθικῶν Κυκλώπων ὧν ἑκάστῳ 'κυκλοτερὴς — μετώπῳ' φησίν, ὅτι τῷ Κύκλωπι ἕνα ἔχοντα γλυκὺν ὀφθαλμὸν ᾧ ἑώρα ὀφρὺς μία ἐξ ἑτέρου ὠτὸς εἰς ἕτερον τέτατο* idem l. c. 286, 25 . . . *οἷς* (*τοῖς Σικελικοῖς Κύκλωψιν*) *οὐδὲν κοινὸν πρὸς τούτους, τρεῖς μόνους ὄντας ἢ ἑπτὰ κατά τινας, ὧν ἑκάστῳ εἷς ὀφθαλμὸς ἐνέκειτο μετώπῳ κατὰ Ἡσίοδον* idem l. c. 1622, 47 *εἰ δέ γε κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἷς κατὰ τὸν Ἡσιόδου μῦθον καὶ τῷ τοῦ Κύκλωπος τούτου μετώπῳ ἐνέκειτο, οὐκ ἂν ἐσίγησε τὴν ἰδιότητα ὁ ποιητής* Schol. Hom. α 69 (I 23, 14 D.) *οὐκ ἦν δὲ μονόφθαλμος ὁ Κύκλωψ καθ' Ὅμηρον, ὡς καθ' Ἡσίοδον* 145 — *ἕεις*] Schol. Callim. Hymn. III 53 (I 118 Schn.) *καὶ Ἡσίοδος· 'κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις'* 145 *ὀφθαλμὸς κτλ.*] Theognost. Can. in Anecd. Ox. II 134, 13 Cr. *ἀμέλει εἰς δισυλλαβίαν μετελθὸν βαρύνεται ἐν τῷ 'ὀφθαλμὸς — μετώπῳ'* Eust. Hom. 1055, 13 *καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ τὸ εἷς ὀφθαλμὸς 'ἕεις' φησί* idem l. c. 1202, 8 . . *ὡς τὸ εἷς ὀφθαλμὸς 'ἕεις' παρ' Ἡσιόδῳ*

143 *ὀφθαλμὸς δὲ ἕεις ἐν μέσῳ ἔκειτο* (*μέσσῳ ἐνέκειτο* corr. G. Dindorf Praef. ad gramm. Gr. I p. XIII) *μετώπῳ* (cf. v. 145) Herodianus, (qua de scriptura v. Nauck MGrR. IV 491); *μοῦνος δ' ὀφθαλμός σφιν ἕεις* (*ἑεὶς* H.) *ἐνέκειτο μετώπῳ* abiectis v. 144—146 Hermann Op. VIII 54 *μοῦνος — μέσσῳ*] perierunt in A *μέσσῳ*] *μέσῳ* CΩcΨ *ἐνέκειτο*] *εν*>ΕΚΕΙΤΟ A *μετώπῳ*] *μετόπω* C

144 sq. uncis inclusit Wolf ed. 80 144 *Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν*] non conservata in A; ο (sic) ante *Κύκλωπες* habet Et. gen. cod. A *ὄνομ' ἦσαν*] *οὔνομ' ἔσαν* Ψ Et. gen. et mag. *ὄνομ'*] *οὔνομ'* D, ου ex ο factum I *ἦσαν*] *ἔσαν* G *ἐπώνυμον*] *επων*>ΥΜΟΝ A, *επόνυμον* C, *ἐπώνυμοι* Et. gen. et mag. Anecd. Ox. *οὕνεκ' ἄρα σφέων*] ΟΥΝ<*εκ αρα σφε*>ΩΝ A, *οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῖς* Et. mag. Gud. Anecd. Ox., *οὕνεκα* (*οὕνεκ'* cod. B) *αὐτοῖς* Et. gen. 145 hoc versu terminantur A et codicis C fragmentum prius; nihil servavit A nisi litteras ‥ΚΕΙ‥ *κυκλοτερὴς*] *κυκλοτερεῖς* G *ἕεις*] DEHIΨ schol. Callimachi Porphyrius Choeroboscus Theognostus Etymologica v. *Κύκλωπες* et v. *ἕεις* Eustathius Anecd. Ox.; *ἕεις* FG Herodianus, *ἑεις* C, *ἑέεις* Et. gen. cod. A[1] (series prior); (*ἕεις* formam imitantur Poeta incertus [Proclus?] Anth. Pal. VII 341, 4 Epigr. Gr. ed. Kaibel 985, 7 Paulus Silent. Descr.

ἰσχὺς δ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀίσσοντο
ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·

---

148 cf. τ 260 *Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν** 150 Ψ 627 sq. *οὐδέ τι χεῖρες | ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί* 151 cf. Β 719 *ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα**

---

147 cf. Orac. Sib. III 111 *Γαίης τέκνα φέριστα καὶ Οὐρανοῦ ἐξεκάλεσσαν* 150 sqq. Emped. 348 St. *οὐ μὲν ἀπαὶ νώτοιο δύο κλάδοι ἀίσσονται* Arat. 67 sq. *ἀπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων | χεῖρες ἀείρονται* Apoll. Rhod. Arg.

147—151 Schol. Hom. *Α* 312 in Anecd. Par. III 6, 1 Cr. *Ἡσίοδος ἐν τῇ αὐτοῦ Θεογονίᾳ φησὶ τά τε ἄλλα περὶ τῶν γεννηθέντων ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ δὴ καὶ ταῦτα 'ἄλλοι — πεντήκοντα'* cf. Schol. Plat. Leg. VII p. 795 C *Οὐρανὸς ἐκ Γῆς πρώτους γεννᾷ Κόττον Βριάρεω Γύγην ἑκατόγχειράς τε καὶ πεντήκοντα κεφαλὰς ἔχοντας* 147 sqq. Schol. Hom. min. *Α* 402 p. 33 B. *τοὺς ἑκατόγχειρας δὲ γράφει Ἡσίοδος Οὐρανοῦ καὶ Γῆς γένος* Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 1165 p. 374, 7 K. *τὸν δὲ Αἰγαίωνα Ἡσίοδός φησιν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Βριάρεως δὲ καὶ Αἰγαίων καὶ Γύης ὁ αὐτὸς λέγεται συνωνύμως* 149—152 Nonnus Abb. in Gregor. Theol. or. I c. Iulian. t. 36 c. 1025 C M. *τὰ δὲ ὀνόματα ταῦτα, ἃ λέγει ἐνταῦθα ὁ Γρηγόριος* (or. I c. Iul. 141 *Κόττος κτλ.*) *οἷον Κόττον καὶ Βριάρεων ὁ Ἡσίοδος λέγει γενέσθαι τινὰς ἀνθρώπους ἀπὸ ἑκατὸν χειρῶν ἔχοντας* (v. ad 628) cf. Cosmas Hier. in Gregor. Theol. Carm. t. 38 c. 492 M. *καὶ γοῦν Ἡσίοδος τοιαῦτά τινα ὀνόματα παρεισάγει· Κόττον καὶ Βριάρεων λέγει τινὰς γεννᾶσθαι ἀπὸ ἑκατὸν χειρῶν ἔχοντας* 152 Moschopul. in Batrachom. 141 p. 266, 33 L. *ὅτι δὲ γίνονται ἐκ τοῦ μέσου παρακειμένου ἴδια ῥήματα, μαρτυρεῖ καὶ τὸ 'ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν' ὅπερ φησὶν Ἡσίοδος* (cf. Theog. 673 Op. 149 Scut. 76) Eust. Hom. 1596, 11 . . . *οὗ* (*τοῦ πέφυκα*) *παρατατικὸς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν Θεογονίᾳ τὸ 'ἐπέφυκον'* (cf. v. 673)

Amb. 29); *ἑῷ* Robortelli Annot. ad Verg. p. 1448 Grut., *ἑὸς* Sittl ed. p. 422 *ἐνέκειτο*] *ἐπέκειτο* Anecd. Ox. II 134 *μετώπῳ*] *μετόπω* C
146 *ἰσχὺς δ'*] D, *τ'* ΩbcΨ *ἠδὲ βίη*] *ἄπλητος* (e v. 153) Koechly Op. I 266 *ἠδὲ*] *ἰδὲ* G *ἦσαν ἐπ' ἔργοις*] *ἦν* (cf. v. 321, 825) *ἐπὶ Ϝέργοις?* Lennep ed. p. 23 adn., *ἦν ἐπὶ ἔργῳ* Koechly Op. I 266 147 *ἐξεγένοντο*] *ἀστερόεντος* superscr. *γρ. ἐξεγένοντο* E, *ἐξ ἐγένοντο* Fick Hes. Ged. 31 148 sq. inverso ordine exhibet F 148 in marg. habet E *τε*] supplevit Hermann Op. VI 163 (cf. Aristophanis et Aristarchi lectio in Hom. *Γ* 227 quam Didymus tradit '*κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους*', v. Ludwich Arist. hom. Textkr. I 236); om. libri et Anecd. Par. *ὄβριμοι*] ΩbΨ Anecd. Par., *ὄμβριμοι* DΩc *οὐκ*] ex *ἠδ'* m.[1] corr. D 149 *τε Βριάρεως*] *τ' Ὀβριάρεως* Hermann Op. VI 185 (cf. Schoemann d. Hes. Theog. 64), *τε ΒριϜαρεύς* Fick Hes. Ged. 31 *Γύης*] DH, *γύης* m. rec. superscr. *γ* I, *γύγης* ΩbGΨ Anecd. Par. *θ'*] om. Anecd. Par. 150 *ἀίσσοντο*] *ἀίσσαντο* I 151 *ἄπλαστοι*] *ἄπλατοι* F, *ἄπλητοι* Hermann Op. VI 164 *δὲ*] *δ'* Ωc 152 pro supposito habuit Guyet Not. in Hes. 174 *στιβαροῖσι μέλεσσιν*] libri Empedocles, *στιβαροῖς μελέεσσιν* Moschop. in Batrachom.

ἰσχὺς δ' ἄπλητος κρατερὴ μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.

Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι
ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός. ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη

---

158 cf. ξ 228 *ἄλλοισιν . . . ἐπιτέρπεται ἔργοις* 159 *B* 784 *στεναχίζετο γαῖα*

Δ 944—946 *ἓξ γὰρ ἑκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθονται, | αἳ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθεν | τέσσαρες αἰνοτάτῃσιν ἐπὶ πλευρῇς ἀραρυῖαι* Pseudorph. Arg. 517 Ab. *ἓξ γὰρ χεῖρες ἑκάστῳ ἀπ' ὤμων ἀίσσοντο* Eudocia II 131 sq. L. *μυρίοι ἐκ κεφαλῆς δ' αὐτῷ πόδες ἠώρηντο | μοῦνοι σμερδαλέοι* 152 Emped. 238 St. *ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν** 152 sq. Orac. Sib. I 100 sq. . . . *ἄπλητόν τε δέμας· στιβαροὶ μεγάλῳ* (correxi, *μεγάλοι τ'* codd.) *ἐπὶ εἴδει | ἦσαν* 153 Pseudorph. Lith. 438 Ab. *ἐπ' εἴδεϊ κάρτος ἄρειον* 157 Fragm. Orph. 46, 8 Ab. *πάντας γὰρ κρύψας αὖθις φάος ἐς πολυγηθὲς | ἐξ ἱερῆς κραδίης ἀνενέγκατο* 158 Fragm. Orph. 224, 7 Ab. *γαίης ἐς κευθμῶνα**; Epigr. gr. ed. Kaibel 109, 3 *στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕ⟨βρει* 159 Theogn. 9 Quint. Smyrn. II 225 VI 335 X 72 Gregor. Theol. Carm. I 2, 1, 78 Tzetz. Hom. 468 *γαῖα πελώρη** Orac. Sib. III 646 VIII 33 *γαῖα πέλωρος*

---

156 sqq. Plat. de Rep. II p. 377 E *πρῶτον μὲν τὸ μέγιστον καὶ περὶ τῶν μεγίστων ψεῦδος ὁ εἰπὼν οὐ καλῶς ἐψεύσατο, ὡς Οὐρανός τε εἰργάσατο, ἅ φησι δρᾶσαι αὐτὸν Ἡσίοδος, ὅ τε αὖ Κρόνος ὡς ἐτιμωρήσατο αὐτόν·* unde eadem Euseb. Praep. evang. XIII 3, 3 (II 165, 12 D.) et XIII 15, 12 (II 226, 17 D.) 158 Et. gen. et Gud. v. *κευθμός . . ἐκ δὲ τοῦ κευθμὸς γίνεται κευθμών· ‛γαίης — ἔργῳ'*

---

153 *δ'*] codd. recensionis x (cf. Wien. St. XIX 62 sqq.) Casanat. 356 et Laurent. LXXXXI sup. 10, *τ'* *Ω*, om. *Ψ* *ἄπλητος*] *Ω* Orac. Sib., *ἄπλαστος* *Ψ*, *ἠδὲ βίη* (e v. 146) Koechly Op. I 266 *ἐπὶ*] *ἐπεὶ* F 154—156 omisso 155 primitus hunc in modum scriptos fuisse censuit Paley ed.[1] 175: *ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο | ἐξ ἀρχῆς, τῶν μέν τις ὅπως πρώτιστα γένοιτο κτλ.* 154 *ὅσσοι γὰρ*] *Ω* (cf. ad 139—153), *ὅσσοι δὲ* *Ψ*; *ὅσσοι δ' ἄρ* Hartung Lehre v. d. Partik. d. gr. Spr. I 185, *τόσσοι γὰρ* Muetzell de em. Theog. Hes. 95 (qui p. 416 *ὅσσοι γὰρ* retinet eiectis v. 156 sq.), *ὅσσοι μὲν* abiecto 138 Hermann Op. VIII 54, *οὗτοι δ' ἄρ* Overbeck Rh. Mus. XIX 626, *οὗτοι πὰρ* Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. aest. 1872, 3, *ὅσσοι γ' ἄρ* Sittl ed. p. 423 *ἐξεγένοντο*] *ἓξ ἐγένοντο* (in capite versus *οὗτοι δ' ἄρ*) Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. aest. 1869 p. 4 155 *δεινότατοι παίδων*] *οὗτοι δεινότατοι* (sc. *Ἑκατόγχειρες ἦσαν*) Flach Syst. d. Hes. Kosmog. 34 *σφετέρῳ δ'*] *δ'* delevit Guyet Not. in Hes. 174, *γ'* dubitans Heyne in Wolfii ed. 147, *τ'* Overbeck (cf. ad v. 154) Rh. Mus. l. c. 156 *καὶ τῶν*] (*ὅσσοι δ' ἄρ* recepto) *τούτων* Schoemann Op. II 98 157 *ἀποκρύπτασκε*] (cf. Hom. *Θ* 272 *κρύπτασκε*), *ἀποκρύπτεσκε* E (eiusmodi formam praefert v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 362), *ἀπεκρύπτασκε* *Ψ* *ἀνίεσκε*] *Ω*b (cf. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 622 *ἐξανίεσκον*, *Γ* 274 *Δ* 799 *μεθίεσκε*); *ἀνίησκε* D*Ω*c*Ψ* 158 *ἐπετέρπετο*] *ἐπιτέρπετο* *Ω*c (*ἐπετέρπετο* m[2] I) Et. gen. cod. A, *ἐτέρπετο* *Ψ* 159 *ἡ δ'*] *ἠδ'* I *στοναχίζετο*] D*Ψ*, *στεναχίζετο* *Ω*bc (*ε* in *ο* m[2] mutatum I)

στεινομένη· δολίην δὲ κακήν τ' ἐφράσσατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·
  παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τεισαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
  ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἕλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
φθέγξατο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
ἂψ αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν·
  μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
  ὣς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.

---

160 δ 529 δολίην ἐφράσσατο τέχνην* 163 δ 804 φίλον τετιημένη ἦτορ* 165 Λ 142 νῦν μὲν δὴ οὐ πατρὸς ἀεικέα τείσετε λώβην Τ 208 ἐπὴν τεισαίμεθα λώβην* 166 Χ 395 ἀεικέα μήδετο ἔργα* γ 261 μέγα μήσατο ἔργον* 167 ω 450 τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾖρει ω 533 τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλεν 168 cf. ad 18 169 κ 8 μητέρι κεδνῇ 170 Κ 303 τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν 171 Α 180 σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω* 172 cf. ad 166

---

173 cf. Theogn. 9 sq. ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη, | γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς, cf. ad 159

164—182 cf. Origen. c. Cels. IV 48 (I 320 K.) ἐπὶ τίνων τοῦτο ἢ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν χρὴ λέγειν ἱστοριῶν, ἐν αἷς υἱοὶ θεοὶ πατέρας θεοὺς ἐκτέμνουσιν 164 Maxim. Planud. Anecd. II 159, 20 Bachm. καὶ Ἡσίοδος 'παῖδες — ἀτασθάλου'

---

160 insiticium esse censuit Gruppe l. c. 149 στεινομένη] γρ. ἀχνυμένη (e scholio) superscriptum E; ἀχνυμένη Seleucus, cf. schol. 117 et 227 Fl. (v. M. Mueller de Seleuco Hom. 44): Σέλευκος ἀχνυμένη γράφει· οὐ γὰρ ἐστενοχωρεῖτό φησιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς κρυφθέντας παῖδας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐλυπεῖτο δὲ] Aldus, τε libri τ' ἐφράσσατο] Goettling ed.[1] 20 ed.[2] 25 adn. coll. Hom. δ 529 Nonn. Dion. XXXVII 351; κακὴν ἐπεφράσσατο libri, quod olim defendi (Hes. Unters. 36) coll. Hom. ο 444 Hes. Op. 655 161 ποιήσασα] ποιήσασθαι F 163 θαρσύνουσα] θρασύνουσα L 164 κ' ἐθέλητε] κε θέλητε F 165 πατρός] πρς DΩbG, πατέρος HIΨ κε] in ras., ut videtur, D, γε ΩbGΨ, δὲ HI τεισαίμεθα] τισαίμεθα libri 167 ἄρα] ἀνὰ Ωb ἕλεν] λ in ras. L, ἕλε FGH, ἕλε m. rec. superscr. ν I 168 μέγας] μέγα G ἀγκυλομήτης] ἀγκυλόμητις Nauck MGrR. IV 120 V 149 169 αὖτις] αὖθις Ωb, δ' αὖθις D 170 γ'] om. F 171 πατρός] πρς codd. recensionis x (cf. Wien. St. XIX 62), πατέρος ΩΨ 173 γήθησεν] γήθησε FΩcΨ μέγα] e μετὰ ortum et ἐνὶ praepositionis loco insertum esse censuit Nauck MGrR. IV 617 adn. 50

εἷσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χερσὶν
ἅρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καί ῥ' ἐτανύσθη
πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάις ὠρέξατο χειρὶ
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην

---

176 Φ 388 μέγας οὐρανός* 178 Ψ 99 ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν

---

179 sqq. cf. Archil. Fr. 138 ἶνας δὲ μεδέων ἀπέθρισεν Antim. Theb. Fr. 35 K. λέχρις δὲ δρεπάνῳ τέμνων ἄπο μήδεα πατρὸς | Οὐρανοῦ Ἀκμονίδεω λάσιος Κρόνος ἄγχι τέτυκτο Callim. Aet. II (cf. Reitzenstein Ind. lect. Rostoch. 1890/1 p. 12) κεῖθι γὰρ ᾧ τὰ γονῆος ἀπέθρισε μήδε' ἐκεῖνος | κέκρυπται γύπῃ ζάγκλον ὑπὸ χθονίῃ Apoll. Rhod. Arg. Δ 985 sq. δρέπανον . . ᾧ ἀπὸ πατρὸς | μήδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος Nonn. Dion. VII 226 sq. . . ἀμερσιγάμῳ Κρόνος ἅρπῃ | μήδεα πατρὸς ἔτεμνεν idem Dion. XII 45 . . ὅσσα τέλεσσε γέρων Κρόνος, ὁππότε τέμνων | ἄρσενα πατρὸς ἄροτρα λεχώιον ἤροσεν ὕδωρ | σπείρων ἄσπορα νῶτα θυγατρογόνοιο θαλάσσης

---

176 sq. Eust. in Dionys. Perieg. Epist. ad Ioann. p. 75, 12 B. καὶ γίνεταί τις οἷον κάθοδος οὐρανοῦ πρὸς τοὺς κάτω προσφυέστερον ἤ περ ὁ τοῦ Ἡσιόδου μῦθος αὐτὸν κατάγει πρὸς φιλότητα γῆς καὶ μὴν καὶ σεμνότερον, τά τε ἄλλα δέ, καὶ ὅτι ἐκεῖνον μὲν νύκτα ἐπάγειν Ἡσίοδος λέγει, ἐπειδὰν κατέλθοι, ὁ δὲ οὐρανὸς οὗτος, ὃν ἡ τῆς μαθήσεως θεωρία πρὸς τῇ γῇ ποιεῖ, οὐ σκότος ἐπάγειν οἶδεν ἀλλὰ γνῶσιν τεχνικὴν φωσφορεῖ 178—181 cf. Plat. ad 156 sqq.; Et. gen. v. ἅρπη (schol.) Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· 'ὃ δ' ἐκ — φέρεσθαι' (om. cod. B) 178 Schol. Hom. Ven. A Ψ 160 (II 254, 8 D.) = Herodian. II 121, 6 L. καὶ παρὰ τὸ λοχεύω δὲ ὁ λοχεὸς ἔσται, κατ' ὀξεῖαν τάσιν. 'ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάις'. ἀλλ' οὖν γε βαρυτόνως οἱ πλείους ἀνέγνωσαν, πλεονασμὸν ἐκδεξάμενοι τοῦ ε, ὥστε παρὰ τὴν λόχον γενικὴν λόχοιο γενέσθαι καὶ λοχέοιο 179 Plutarch. Mor. 275 a (II 278, 9 B.) οὐχ ὡς γέγραφεν Ἀντίμαχος Ἡσιόδῳ πειθόμενος 'λέχρις κτλ.' 179—181 Et. mag. v. ἅρπη· Ἡσίοδος 'δεξιτερῇ — ἤμησεν' Schol. Hom. min. Β 205 p. 61, 17 B. (cf. Anecd. Par. III 7, 1 Cr. Anecd. Gr. II 465, 26 Matr. = Et. Gud. v. ἀγκυλομήτεω) ἀγκυλομήτης ὁ Κρόνος ἐκλήθη ἤτοι ὁ ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευσάμενος κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν παίδων, ὥς φησιν Ἡσίοδος (μύθῳ addunt Anecd. Par., Ἡσιόδου μῦθος Anecd. Gr. Matr.). τοῦ μὲν γὰρ τὰ αἰδοῖα τῇ ἅρπῃ ἀπέτεμε (ἀπέταμε Anecd. Par.), τοὺς δὲ κατέπιεν (κατέπινεν Anecd. Par.)

---

174 χερσὶν] D, χειρὶ ΩbcΨ 175 ὑπεθήκατο] ἐπεθήκατο Ψ 177 καί ῥ' — πάντῃ] πάρ τ' ἐτανύσθη· | αὐτὰρ ὃ ab antiquo poeta scriptum fuisse censuit Hermann Op. VIII 54; πᾶς τ' ἐτανύσθη· | αὐτὰρ ὃ in una recensione extitisse putavit Koechly Op. I 264, qui in altera (v. 177 omisso) initium versus 178 sic conformatum fuisse suspicatur: πᾶς τέτατ'· ἐκ δὲ λόχοιο . . 178—181 om. Et. gen. cod. B 178 ἐκ λοχεοῖο] Schol. Hom. Et. gen. (cod. A); de accentu cf. Aristonicus in schol. 102 et 228 Fl.: Ἀριστόνικος λοχεοῖό φησιν ὡς θυρεοῖο· λοχεὸς γὰρ λέγει. βεβίασται δὲ τὸ λοχέοιο παρὰ τὸ ἔθος. v. schol. Herodiani Hom. Ψ 160; ἐκ λοχέοιο DHI, ἐκ λεχέοιο G, ἐκ λοχέοιο in marg. addito γρ. καὶ λόχοιο E, ἐκ λόχοιο FΨ, ἔκ τε λόχοιο dubitans Heyne in Wolfii ed. 148, ἐκ λόχοιο (= λόκχοιο coll. σκύπφος ὄκχος βρόκχος ὄπφις) Paley ed.[1] p. 177; ἐκ λεχρίοιο φίλον ἀπὸ μήδεα πατρὸς ex Antimacho Ahrens (in Gruppii lib. üb. d. Theog. d. Hes. 157 sq.), cf. Koechly Op. I 266 ὠρέξατο] ὀρέξατο Ωc 179 δὲ] τε dubitans Guyet Not. in Hes. p. 175 ἔλλαβεν] DK Et. mag., ἔλαβεν ΩbcL Et. gen.

μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὔ τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι

---

182 Ξ 407 (*βέλος*) *ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός** 184 α 16 *περιπλομένων ἐνιαυτῶν** 186 Σ 510 *τεύχεσι λαμπόμενοι** Δ 533 *δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες** 187 Η 446 *ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν**

---

186 (Bacchyl. V 72 *τεύχεσι λαμπόμενον*) 188 sqq. Fragm. Orph. 101, 1 sqq. Ab. *μήδεα δ' ἐς πέλαγος πέσεν ὑψόθεν, ἀμφὶ δὲ τοῖσι | λευκὸς ἐπιπλώουσιν ἑλίσσετο πάντοθεν ἀφρός. | ἐν δὲ περιπλομέναις ὥραις ἐνιαυτὸς*

---

180 sq. cf. Procl. in Plat. Remp. 368 I p. 72, 20 sqq. Kr. .... *μοιχείας λέγω καὶ κλοπὰς καὶ ἀπ' οὐρανοῦ ῥίψεις καὶ πατέρων ἀδικίας καὶ δεσμοὺς καὶ ἐκτομὰς καὶ ὅσα ἄλλα παρά τε Ὁμήρῳ θρυλεῖται καὶ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς* idem 371 I p. 82, 2 Kr. . . *οὔτε τὰς Ἡφαίστου ῥίψεις ἀπορήσομεν ἀνάγειν εἰς τὴν περὶ θεῶν ἀνέλεγκτον ἐπιστήμην οὔτε τοὺς Κρονίους δεσμοὺς οὔτε τὰς Οὐρανοῦ τομάς* (cf. I 82, 16) 180 Eust. Hom. 234, 32 *Ἡσίοδος δέ φησιν αὐτοὺς* (*τοὺς ὄρχεις*) '*μήδεα*' *ἐν Θεογονίᾳ* 183—185 Et. Gud. v. *Ἐρινύες* . . *οἱ δὲ παρὰ τὴν ἔραν, γηγενεῖς γάρ εἰσιν, ὡς καὶ οἱ γίγαντες, παρὰ τὸ τῆς γῆς σταλαγμὸν γεγενῆσθαι ὡς Ἡσίοδος μαρτυρεῖ* '*ὅσσαι — Γίγαντας*' Tzetz. in Lycophr. 406 II 585 M. *καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ ἐγένοντο* (*αἱ Ἐρινύες*) 183. 190 Pseudochoric. in Rhod. 129, 7 Boiss. *ἡ μὲν* (*ποίησις*) *ἐξ Οὐρανοῦ σταγόνας δίδωσι τῇ θαλάσσῃ* 184 sq. Serv. in Vergil. Aen. III 212 (I 380, 24 Th.-H.) . . *cum furiarum mater secundum Hesiodum Terra . . . sit* 185 Pausan. I 28, 6 *πλησίον δὲ ἱερὸν θεῶν ἐστιν, ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνάς, Ἡσίοδος δὲ Ἐρινῦς ἐν Θεογονίᾳ* 187 Eust. Hom. 1210, 39 *δῆλον δ' ὅτι καὶ νυμφῶν ὄνομα αἱ Μελίαι, ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ* 188—191 cf. Clem. Alex. Protrept. c. II 10 (I 16 D.) . . *μηδέων ἐκείνων τῶν ἀποκεμομμένων*

---

180 *μακρὴν*] *μακρὸν* D *δ'*] *τ'* dubitans Guyet l. c. *μήδεα*] *μέζεα* coll. Op. 512 Nauck MGrR. IV 104 181 *ἤμησε*] *ἤμμησε* malit Schulze Quaest. ep. 365 adn. 3 182 *ἐξοπίσω*] *ἐς πόντον* Scheer Rh. Mus. XXIII 685; *ἐξορίσων* ('exterminaturus') Wieseler (Ind. Georg. Aug. aest. 1872 p. 3, sed cf. Bolling, the partic. in Hesiod, Cathol. Univ. Bullet. III 438 (Washington 1897) *ἐτώσια*] *ἐτώσι' ἅμ'* Flach d. Hes. Theog. 25 183 *ἀπέσσυθεν*] *ἀπεσσύαθ'* v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 419 184 *πάσας δέξατο*] Ω (*πᾶσας* I) Ψ Et. Gud. (sed *δείξατο*), *πάσας δ' ἐδέξατο* cod. Casanat. 356, *ἐδέξατο* cod. Oxon. Bodleian. Barocc. 60 teste Paleio ed.[1] 177 (sic Goettling ed.[1] 22) *περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν*] *περιπλομένῳ δ' ἐνιαυτῷ* Et. Gud. 185 *γείνατ'*] *γείνετ'* Et. Gud. *Ἐρινῦς*] H, *ἐρινῦς* altero *ν* m. recentiore superscr. I, *ἐριννῦς* DΩbGΨ Et. Gud. 186 rhapsodi alicuius additamentum esse censuit Goettling ed.[1] 22 (ed.[2] 27), sed cf. Schoemann d. hes. Theog. 114 et adn. 1 187 *καλέουσ'*] *καλέουσιν* F 188 *μήδεα*] *μέζεα* Nauck MGrR. IV 104 *δ' ὡς*] *θ' ὡς* Ψ, *δ' ὡς* superscripto *γρ. εἰῶς* E

κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὣς φέρετ' ἂμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἔνι κούρη
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισιν ζαθέοισιν
ἔπλητ', ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὕπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην
[ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθέρειαν]

---

189 δ 354 *πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ** 190 ε 330 *ὣς τὴν ἂμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον* 192 Ο 432 *Κυθήροισιν ζαθέοισιν** 194 sq. Ξ 347 *τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην* 196 ϑ 288 *ἐυστεφάνου Κυθερείης**

ἔτικτε | παρθένον αἰδοίην, ἣν δὴ παλάμαις ὑπέδεκτο | γεινομένην τὸ πρῶτον ὁμοῦ Ζῆλός τ' Ἀπάτη τε

190—192 cf. Nonn. Dion. I 87 sq. . . *ὅτι βρυχίην Ἀφροδίτην | Οὐρανίης ὤδινεν ἀπ' αὔλακος ἔγκυον ὕδωρ* 194 sq. Lucret. I 7 sq. *tibi* (Venus) *suavis daedala tellus | summittit flores* 194 Hymn. Hom. VI 1 *αἰδοίην . . . καλὴν Ἀφροδίτην* 196 Hymn. Orph. *Εὐχὴ πρὸς Μουσ.* 11 *ἀφρογενής τε*

Οὐρανοῦ, τῶν λάγνων, τῶν μετὰ τὴν τομὴν τὸ κῦμα βεβιασμένων, ὡς ἀσελγῶν ὑμῖν μορίων ἄξιος Ἀφροδίτη γίνεται καρπός

189—192 Schol. Hom. Genav. Γ 374 I 61, 22 N. (cf. Schol. Ven. B III 186, 5 D. et Schol. in Anecd. Par. III 160, 23 Cr.): *σημειωτέον ὅτι ὁ μὲν Ἡσίοδος ἐκ* ⟨*τῶν*⟩ (supplet Nicole) *τοῦ Οὐρανοῦ αἰδοίων καὶ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀφροῦ τὴν Ἀφροδίτην φησὶ γεγενῆσθαι κτλ.* Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 52 p. 452, 20 K. *Ἡσίοδος γὰρ αὐτὴν* (*Ἀφροδίτην*) *ἐκ τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ φησι γενέσθαι* 195—198 Plat. Cratyl. 406 C *περὶ δὲ Ἀφροδίτης οὐκ ἄξιον Ἡσιόδῳ ἀντιλέγειν, ἀλλὰ ξυγχωρεῖν, ὅτι διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀφροῦ γένεσιν Ἀφροδίτη ἐκλήθη* Schol. Eurip. Troad. 990 (II 368, 24 Schw.) *τὴν Ἀφροδίτην ἐτυμολογοῦσιν οἱ μὲν παρὰ τὸν ἀφρὸν ἐν τῇ συνουσίᾳ, οἱ δὲ παρὰ τὸν ἐν τῇ θαλάττῃ ἀφρὸν ὡς Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ* 195. 196. 199 Pseudochoric. in Rhod. 129 Boiss. . . *καὶ Ἀφροδίτην δημιουργεῖ ἀφρογενῆ τε καλεῖ* (*ἡ ποίησις*), *εἰ μὴ τοῦ ἔπους εἰς λήθην ἀφῖγμαι, 'ὅτι', φησί, 'γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ'* 196—200 Et. gen. v. *Κυθέρεια . . . ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ Κυθείρας πόλεως Κύπρου, ὡς* (*οἷον* cod. B) *Ἡσίοδος· 'ἀφρογένειαν — ἐξεφαάνθη'* 196—198. 200 Et. mag. v. *Ἀφροδίτη· Ἡσίοδος τὴν*

---

189 *κάββαλ'*] *κάμβαλ'* Ωc *ἠπείροιο*] *ἠπείρου* Ψ *πολυκλύστῳ*] *πολυκλύστω* L 190 *ἂμ πέλαγος*] *ἀμπέλαγος* ΗΨ, *ἂν πέλαγος* D *πουλὺν*] D, *πολὺν* ΩbcΨ, *πολλὸν* v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 239 191 *ὤρνυτο*] *ὡρμᾶ* D 192 *ἐθρέφθη*] *ἐτρέφθη* I *δὲ — ζαθέοισιν*] v. 193 omisso *δ' ἱεροῖς προσέκυρσε Κυθήροις* Koechly Op. I 265 *ζαθέοισιν*] *θ* ex *η* corr. D 193 *ἔπλητ'*] *ἔπλετο* Ωc (ita dubitans Koechly Op. I 267) *περίρρυτον*] *περίρυτον* E 194 *αἰδοίη*] *αἰδοίων* coll. schol. (230 Fl.) Io. Dan. Lennep Animadv. ad Colluth. II 5 (p. 150 ed. Coll. Schaeferianae) 195 *ὕπο ῥαδινοῖσιν*] alterum *ρ* superscr. m¹ D; *ὑπὸ* ex *ὑπαὶ* m. rec. factum I *τὴν δ'*] *τὴν* Et. mag. 196 aliunde insertum esse suspicatus est Heyne Comm. soc. scient. Gotting. II 140 adn. s; eiecit Wolf ed. 84 *ἀφρογενέα*] Werfer Acta phil. Monac. II 152 (1815), cf. Hymn. Orph.; *ἀφρογένειαν* libri Etymologica, *ἀφρογενῆ* Guyet l. c. 175 *τε*] om. Et. mag.

κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
[Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
ἠδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.]

---

197 cf. Ξ 291 . . *χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν* 199 cf. ad 189

---

*θεά** 196 sq. cf. Ovid. Met. IV 537 sq. . . . *si tamen in dio quondam concreta profundo | spuma fui* (Venus) *Graiumque manet mihi nomen ab illa* idem Fast. IV 62 *a spumis est dea* (Venus) *dicta maris*
199 Orac. Sib. IV 129 *Κύπρον . . . πολύκλυστον*

Ἀφροδίτην 'ἀφρογένειαν — Κυθήροις'· 'ἠδὲ φιλομηδέα — ἐξεφαάνθη' 196. 199. 200 Clem. Alex. Protrept. II 10 (I 16, 9 D.) *ἡ μὲν οὖν ἀφρογενὴς καὶ κυπρογενής, ἡ Κινύρα φίλη, τὴν Ἀφροδίτην λέγω, τὴν 'φιλομηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη', μηδέων ἐκείνων τῶν ἀποκεκομμένων Οὐρανοῦ . .*
198. 200 Eust. Hom. 650, 44 . . *Ἡσίοδος . . ἐτυμολογεῖ, καὶ ἔνθα δὲ τὴν φιλομειδῆ καὶ τὴν Κυθέρειαν, τὸ μὲν ὅτι Κυθήραν προσέπλασε, τὸ δ' 'ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη', ὅ ἐστιν αἰδοίων τῶν τοῦ Κρόνου* 198 Schol. Hom. Ven. B *E* 422 (III 252, 29 D.) Hesych. v. *Κυθέρεια* Et. mag. v. *Κύπρις* 546, 48 . . *ἡ Κυθέρεια δὲ* (*ἡ Ἀφροδίτη* Hesych.) *καθ' Ὅμηρον οὐχ 'ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις'*. . Photius (I 297 N.) et Suid. II a 442 B. v. *Κυθέρεια . . οὐχ 'ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις', ὡς Ἡσίοδός φησιν* Et. Gud. v. eadem (cf. Anecd. Par. IV 49, 2 Cr.) *Κυθέρεια ἡ Ἀφροδίτη ἡ κεύθουσα τοὺς ἔρωτας ἢ ἀπὸ τοῦ τόπου διότι 'προσέκυρσε Κυθήρας'* (*Κυθήρης ὅτι προσέκυρσε* Anecd. Par.) Et. mag. v. eadem . . . *ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ τῆς Κυθήρων πόλεως* Eust. in Dion. Perieg. 498 II 310, 35 M. *τὰ Κύθηρα δὲ νῆσός ἐστι πρὸς τῇ Κρήτῃ . . . δοκοῦσα αἰτία εἶναι τοῦ τὴν Ἀφροδίτην καλεῖσθαι Κυθέρειαν κατὰ τὸν Ἡσιόδου μῦθον, λέγοντος Κυθέρειαν τὴν Ἀφροδίτην λέγεσθαι, διότι προσεπέλασε Κυθήροις* Eust. Hom. 1024, 49 *καὶ ἡ Ἀφροδίτη Κυθέρεια κατὰ τὸν Ἡσιόδου μῦθον λέγεται* 199 sq. Schol. Hom. Ven. B *E* 422 (III 252, 5 D.) = Et. mag. v. *Κύπρις* 546, 18 (cf. Et. Gud. v. eadem) . . *συμπλανηθέντες γὰρ* (*δὲ* Et. mag.) *τῷ Ἡσιόδῳ ἔδοξαν* (*οἳ οὐκ ἐνόησαν τὸ ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης*), *ὅτι Κύπρις λέγεται, ὥς φησιν Ἡσίοδος, Κυπρογένεια, διὸ γεννᾶται 'περικλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ'* (*ἐν τῷ περικλύστῳ, ἐν Κύπρῳ* Schol. Ven. B), *ὥσπερ καὶ τὴν φιλομειδῆ, 'ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη'* 199 Schol. Hom. *θ* 362 (I 389, 14 D.) *οὗτος ὁ στίχος ἐπλάνησε τὸν Ἡσίοδον εἰπεῖν Κυπρογένειαν τὴν Ἀφροδίτην* 200 Tricha de metr. p. 73 F., Helias Monach. Anecd. Var. gr. Append. I

---

197 *ἐν*] om. Ωb 198 *θρέφθη*] *τρέφθη* G, *τράφη* Et. gen. *ἀτὰρ*] *αὐτὰρ* HI Et. gen. 199 sq. seclusit Wolf ed. 84 sq. 199 *Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο*] *Κύπριν δ', ὅττι γένοιτο* aliam fuisse scripturam censuit Hermann Op. VI 166 *Κυπρογενέα*] Werfer l. c., *κυπριγενέα* (addito in marg. *γρ. κυπρογένεια* E) Ωb, *κυπρογένειαν* DGΨ, *κυπρογένεια* Et. gen. H (in marg. m. rec. adscripto *κυπρογένειαν*), *κυπρογένεια* m. rec. superscr. *ν* I, *Κυπρογενῆ* Schrevelius ed. p. 216 *δ'*] DG, *θ'* ΩbK, *τ'* e *θ'* factum L, om. HI *ὅτι*] alterum *τ* postea additum L *γέντο*] verbum erasum (*γέντο* videtur fuisse) L, *γένετο* HI, *ἐγένετο* Et. gen. *πολυκλύστῳ*] cf. Orac. Sib.; *ρρυ* rubro superscr. (i. e. *πολυρρύτῳ*) in E; *περικλύστῳ* schol. Hom. Et. mag. *Κύπρῳ*] ΩΨ schol. Hom. Et. gen. cod. A, *πόντῳ* codd. recensionis x (cf. Wien. St. XIX 65) Pseudochoricius Et. gen. cod. B 200 *ἠδὲ*] *καὶ* in rasura L, *ἡ δὲ* pars codd. Heliae, Et. gen. *φιλομμηδέα*] D, *φιλομμήδεα* cod. L Heliae, *φιλομηδέα* H Clemens Et. mag., *φιλομήδεα* ΩbGIK, *φιλομήδειαν* (*ει* in ras.,

τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
γεινομένῃ τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.
τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκε

---

203 *λ* 304 *τιμὴν δὲ λελόγχασι ἶσα θεοῖσιν* 204 *H* 102 *ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν** 205 cf. *X* 128 *ἅ τε . . παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν* 207 *Σ* 487 *ἐπίκλησιν καλέουσιν*

---

201 Horat. Carm. I 2, 34 (Erycina) *quam Iocus circum volat et Cupido* 202 Theocr. XVII 75 *γεινόμενον τὰ πρῶτα** Callim. Hymn. Dian. 23 *γεινόμενον τὸ πρῶτον* Fragm. Orph. 101, 5 Ab. *γεινομένην τὸ πρῶτον* 207 sqq. Fragm. Orph. 39 Ab. *κούρους δ' Οὐρανίωνας ἐγείνατο πότνια Γαῖα, | οὓς δὴ καὶ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέουσιν, | οὕνεκα τεισάσθην μέγαν Οὐρανὸν ἀστερόεντα*

---

c. 1, 2 p. 180, 5 Stud. *παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ καὶ δύο συνεκφωνήσεις πολλάκις κατὰ τὸν στίχον εὑρίσκονται, ὡς ἐν ἐκείνῳ 'ἠδὲ — ἐξεφαάνθη'* Schol. Hom. min. *Γ* 424 (p. 116 b 47 B.) = Anecd. Par. III 9, 2 Cr. *φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη] κατὰ δὲ Ἡσίοδον 'ὅτι μειδέων ἐξεφαάνθη' ὅ ἐστι τῶν αἰδοίων* Anon. Laurent. deor. epith. Anecd. var. gr. 269 Stud. *φιλομειδοῦς· ὁ δὲ Ἡσίοδος η̅· 'ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη'* Herodian. *περὶ ὀρθογρ.* v. Reitzenstein, Gesch. d. gr. Etym. 307 *φιλομει⟩δής· ει̅ . . . ⟨ἢ παρὰ τὰ⟩ μήδεα ὡς Ἡσίοδος*, cf. Anecd. Par. IV 193, 20 Et. Gud. v. *φιλομειδής·* (*φιλομμειδής* et *μείδεα* Anecd. Par.) Eust. Hom. 439, 35 *τὸ δὲ φιλομειδής, ὅ περ Ἡσίοδος ἐκ τῶν τοῦ Κρόνου μηδέων ἐτυμολογεῖ, ὡς Βοιωτικῶς διὰ τῆς ει̅ διφθόγγου τὴν παραλήγουσαν γράφεσθαι, διπλάζει τὸ μ̅ διὰ τὸ μέτρον* idem l. c. 558, 16 . . *οὐκ οἶδεν ἄρα Ὅμηρος τὴν καθ' Ἡσίοδον ἐκ μηδέων γέννησιν αὐτῆς, καθ' ἣν ἐκεῖνος φιλομηδῆ οἶδεν αὐτήν*

201 Et. gen. v. *ἵμερος· ἔρως καὶ ἵμερος διαφέρουσιν· Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· 'τῷ δ' — καλός'* 205 Cornut. c. 24 (p. 45, 23 L.) *ἔχει γὰρ (ἡ Ἀφροδίτη) κατὰ μὲν τὸν Ἡσίοδον 'μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε'* 207—209 Eust.

ν littera m. rec. addita, — primitus scriptum fuit *φιλομήδεα*) L; cf. Anon. Laur. Eustathius 558, 16; *φιμηδέα* Et. gen. cod. A, *φημιδέα* cod. B; *φιλομμηδῆ* Guyet l. c. 175; *φιλομμειδέα* (cf. Eustathius 439, 35) flagitat Bergk Phil. XVI 581 Gr. Litg. I 315 adn. 7 *ὅτι*] *ὅτε* Tricha *μηδέων*] *μειδέων* cod. Casanat. 356 schol. Hom. *Γ* 424 (Anecd. Par.), flagitat Bergk ll. cc. *ἐξεφαάνθη*] *ἐξεφαένθη* praefert v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 390, *ἐξεφάνθη* Et. gen. cod. B

201 *Ἔρος*] *ο* in ras. (fuit *ω*) L, *ἔρως* (minio superscr. *ος* E) EK *ὡμάρτησε — καλὸς*] *ὡμάρτησε, καὶ ἱμέρῳ ἕσπετο, καλὸς* ('*Amor ipse desiderio obsequutus esse dicitur*') Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. aest. 1869 p. 4 *ὡμάρτησε*] *ὡμάρπτησε* Et. gen. codex uterque *ἕσπετο*] *ἕπετο* Et. gen. cod. B, *ἕπετο* eiusdem cod. A 202 *γεινομένῃ*] *γειναμένῃ* Ωb *τ'*] delet Schulze Quaest. ep. 186 (cf. Addend. 522) 203 *δ'*] m[1] postea additum D *ἔχει*] *ἔχεν* D 204 spurius esse videtur Paleio ed.[1] 179 *ἀνθρώποισι*] *ἀνθρώποις* Ωc 205 *τ' ὀάρους*] *γρ. τ' ἀόρους* in marg. E *μειδήματά τ'*] *τ'* m[1] postea additum D, *τ'* om. Ψ, *μειδήματά τ'*, in marg. *γρ. μηδήματα* E, *μελεδήματά τ'* F 207—210 suspicionem moverunt Wolfio ed. 86 207 *τοὺς*]

παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.

Νὺξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων,
— οὔ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή —

---

208 cf. ad 176 210 cf. *ν* 144 *σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί* 211 *Β* 859 *κῆρα μέλαιναν** 212 cf. *ω* 12 *δῆμον Ὀνείρων** 213 *Θ* 488 *νὺξ ἐρεβεννή**

---

211 sqq. cf. Emped. 386 sqq. St. *ἔνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν | αὐχμηραί τε Νόσοι· καὶ Σήψιες Ἔργα τε ῥευστά* (*λευστά* Roscher Lex. d. Myth. c. 467) | *Ἄτης ἂν λειμῶνά τε καὶ σκότον ἠλάσκουσιν* 211—228 cf. Vergil. Aen. VI 273 sqq. *vestibulum ante ipsum primisque in faucibus Orci | Luctus et ultrices posuere cubilia Curae | pallentesque habitant Morbi tristisque Senectus | et Metus et malesuada Fames ac turpis Egestas, | terribiles visu formae, Letumque Labosque; | tum consanguineus Leti Sopor et mala mentis | Gaudia mortiferumque adverso in limine Bellum | ferreique Eumenidum thalami et Discordia demens*

Hom. 712, 25 *τὸ δὲ τιταίνειν, ὅ ἐστι τείνειν, παράγει μὲν καὶ τοὺς Τιτᾶνας κατὰ τὸν Ἡσιόδου μῦθον* (cf. 849, 53) cf. Et. Gud. v. *Τιτάν* Et. mag. v. *Τιτᾶνες . . . ἢ παρὰ τὸ τιταίνω γίνεται Τιτάν* (*γ. Τ.* om. Et. mag.) *οἱονεὶ οἱ τιταίνοντες* (*τείνοντες* Et. mag.) *χεῖρα* (*τὰς χεῖρας* Et. mag.) *καὶ κόπτοντες τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρός* (*εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου, ἤγουν τοῦ Οὐρανοῦ* Et. mag.)

211—229 Cic. de deor. nat. III 17, 44 *quod si ita est* (si Caelus est deus), *Caeli quoque parentes di habendi sunt, Aether et Dies eorumque fratres et sorores, qui a genealogis antiquis sic nominantur, Amor, Dolor, Metus, Labor, Invidentia, Fatum, Senectus, Mors, Tenebrae, Miseria, Querella, Gratia, Fraus, Pertinacia, Parcae, Hesperides, Somnia, quos omnes Erebo et Nocte natos ferunt* 212 Schol. Eurip. Hec. 71 (I 19, 24 Schw.) *καὶ Ἡσίοδος περὶ τῆς Νυκτὸς λέγων ἐπιφέρει 'ἔτικτε — Ὀνείρων'* 213 Anecd. II 1143 Bekk. (= Herodian. I 552, 21 L.) *'οὔ τινι κοιμηθεῖσα'*

τὴν G *Τιτῆνας*] in extremo versu ponit I; in textu om., in marg. m[1] adscr. habet H, *τιτ///νας* superscr. *ῆ* E

208 *νεικείων*] *νεικέων* G *τέκεν*] *τέκετ'* Koechly Op. I 263 209 *φάσκε*] *εἴφασκε* (sine accentu E) Ωb 210 *ἔργον — τίσιν*] non conservata in B *τοῖο δ' ἔπειτα*] e *τοῖο* minio *τοῖς* factum E, *τοῖς δ' ἤπειτα* Ψ *μετόπισθεν ἔσεσθαι*] ΜΕΘΟΠΙϹΘΕΓΕ<*νεσθαι* (Τ m. alia restitutum) B 211 ante hunc in G versus spurius legitur: *ἐκ παιδός περ ἑοῦ· ὧς γὰρ πέπρωμένον ἐστί* *Νὺξ — στυγερὸν*] perierunt in B *Κῆρα μέλαιναν*] nihil conservatum nisi hasta litterae Κ in B 212 *καὶ — τέκε δ'*] perierunt in B *Ὕπνον*] *υ*>ΠΝΟΝ· B *ἔτικτε δὲ*] BDΩbΨ, om. Ωc, *ἔπειτα δὲ* Mure Hist. of the I. litter. of anc. Greece II 414 *φῦλον Ὀνείρων*] non conservata in B 213 eiecit Gruppe üb. d. Theog. d. Hes. 105 sq.; post 214 collocavit Schoemann d. hes. Theog. 48 adn., qui etiam de altero utro delendo cogitavit; duas recensiones agnoscens v. 213 uncis seclusit Paley ed.[1] 180 213 *οὔ τινι κοιμηθεῖσα*] perierunt in B *οὔ τινι*] *ὧ τινι* D *θεὰ — ἐρεβεννὴ*] in ras. L

δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεσσαν

Ἑσπερίδας θ', ἧς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρύσεα καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
[Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε βροτοῖσι

---

215 sq. Fragm. Orph. 196, 2 Ab. *μῆλά τε χρύσεα καλὰ παρ' Ἑσπερίδων λιγυφώνων* (cf. ad 518)   217 cf. Pseudorph. Arg. 1365 Ab. *νηλιτόποινον* (Ruhnken, *ἠλιτόποινον* libri) *Ἐρινύν*   218 sq. cf. Solon Fr. 13, 63 B.[4] *Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν*

---

215 sq. cf. Serv. in Vergil. Aen. IV 484 (I 552, 22 Th.-H.) *Hesiodus has Hesperidas .... Noctis filias, ultra Oceanum mala aurea habuisse dicit* (cf. Fragm. 270)   217—219 Stob. I c. 5 s. 5 (I 75, 6 W.) '*καὶ Μοίρας — κακόν τε*'   217. 220—222 Stob. I c. 3 s. 38 (I 59, 4 W.) '*Ἡσιόδου Θεογονίας* '*καὶ Μοίρας — νηλεοποίνους*' '*αἵ τ' ἀνδρῶν — ἁμάρτῃ*'   217 Tzetz. in Lycophr. 144 (I 405 M.) *Νυκτὸς δὲ παῖδες αὗται (αἱ Μοῖραι) καθ' Ἡσίοδον*   218 sq. Lucian. Iupp. conf. 1 *ἀνέγνως γὰρ δῆλον ὅτι καὶ σὺ τὰ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου ποιήματα. εἰπὲ οὖν μοι, εἰ ἀληθῆ ἐστι τὰ περὶ τῆς Εἱμαρμένης καὶ τῶν Μοιρῶν ἃ ἐκεῖνοι ἐρραψῳδήκασιν, ἄφυκτα εἶναι ὁπόσα ἂν αὗται ἐπινήσωσι γεινομένῳ ἑκάστῳ;*   218 Schol. Pind. Ol. VII 118 (II 1, 176 B.) *τριῶν δὲ οὐσῶν (τῶν Μοιρῶν) τῶν πασῶν Ἡσίοδος μνημονεύει* '*Κλωθώ — Ἄτροπος*'

θεὰ] om. K, ··| B cf. Kenyon Rev. de phil. XVI 183 'la lettre qui précède *τέκε* se termine par un trait perpendiculaire (|) si bien que le mot ne peut être *θεά*'   *ἐρεβεννή*] nihil in B servatum nisi pars litterae primae, *ἐρεβαινή* HI

214 *δεύτερον — καὶ*] perierunt in B   *Μῶμον*] minio superscriptum *λον* E, cf. Ioann. Diac. Alleg. 311 Fl.: *ἀλλὰ καὶ τὸν Μῶλον καὶ τὴν Ὀιζὺν γεννᾷ· τὸν Μῶλον μέν, ὅτι ἀοράτως οἱ πόλεμοι ἀναφύονται . .*   *Ὀιζὺν*] ο⟩ΪΖΥΝ B, *διξὴν* I   *ἀλγινόεσσαν*] ΑΛΓΙ!⟨*οεσσαν* B, *ἀλγηνόεσσαν* minio superscr. *ει* E, *ἀλγεινόεσσαν* G; de *ι* brevi cf. Solmsen, Kuhn's Z. f. vgl. Sprachf. XXIX 76   215—222] 215—217 et 220—222 ab interpolatore illatos (218 sq. postea additos) esse probabiliter exposuit A. Meyer de comp. Theog. Hes. 3—11   215 in marg. super. m. ead. scriptum exhibet F   '*Ἑσπερίδας θ', ἧς*] perierunt in B   *ἧς — 216 καλὰ*] *αἷσίν τε πέραν κλυτοῦ Ὠκεανοῖο | χρύσεα μᾶλα* Fick Hes. Ged. 33   *ἧς*] scripsi (cf. v. 904), *αἷς* libri   *κλυτοῦ*] *κλειτοῦ* F   *Ὠκεανοῖο*] periit in B   216 vix genuinum esse censuit Paley ed.[1] 181; fortasse olim scriptum fuisse *κούρας θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο, | Ἑσπερίδας· καὶ Κῆρας ἐγείνατο κτλ.*   *χρύσεα καλὰ μέλουσι*] non conservata in B   *μέλουσι*] *μελοῦσι* E, *μέμηλε* in mentem venit Muetzellio de em. Theog. Hes. 433   *φέροντα*] *φ*⟩ΕΡΟΝΤΑ B   *δένδρεα*] ΔΕΝ⟨*δρεα* B, *δένδρα* E   *καρπόν*] periit in B   217—222 uncis cinxit Goettling ed.[1] 24 sq.   217 *καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας*] perierunt in B, *Κῆρας δ' αὖ καὶ Μοῖρᾰς* Hermann Op. VIII 52 (*καὶ Κῆρας καὶ Μοῖρᾰς*? Peppmüller Variat. im pseudohes. Heraklessch. 18), *καὶ μογερὰς* (vel *μιαρὰς*) *δὴ Κῆρας* Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. aest. 1869 p. 5, (*καὶ Μοῖραν καὶ Κῆρας* Braun Gr. Götterl. § 258)   *ἐγείνατο νηλεοποίνους*] 'fortasse *Ἐρινῦς τ' ἠεροφοίτους*' in exemplo suo Bergk (teste Peppmüllero l. c. 18)   *ἐγείνατο*] supra add. E   *νηλεοποίνους*] DΩcΨ schol. 233 Fl. Ioannes Diac. 312, 8 Fl., ΝΗΛΕ⟨*οποιν* . . B, *νηλεοποίνας* superscr. *ου*, in marg. *γρ. κλεοποίνους* E, *νηλεοποίνας* F, *κλεοποίνους* Stobaei codd. P et (in marg. additum, in textu om.) F, cf. Ioann. Diac. 312, 12 Fl.: *ἢ Μοῖραι καὶ Κῆρες τῆς νυκτὸς εἶεν ἂν*

γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,]
αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσιν·
οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἁμάρτῃ.

τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.

---

219 *θ* 63 *δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε** 220 *Α* 544 *ἀνδρῶν τε θεῶν τε* 223 *η* 210 *θνητοῖσι βροτοῖσιν** 224 *λ* 19 *νὺξ ὀλοή*

---

224 sq. Theogn. 390 *ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας* 225 Hymn. Hom. Ven. 243, 245 Theogn. 1011 sq. *γῆρας . . . οὐλόμενον* Theogn. 272, 768 *γῆράς τ' οὐλόμενον** Pind. Pyth. X 41 *γῆρας οὐλόμενον*

---

220 Eust. Hom. 302, 19 *τὴν δὲ τοῦ Λυκάονος ἐπὶ τῷ Διὶ 'παραιβασίαν' εἰπεῖν καθ' Ἡσίοδον* 225 Procl. in Hes. Op. 11 p. 45, 1 G. . . *ἐν Θεογονίᾳ μίαν γέννησιν παρέδωκεν Ἐρίδων* (*Ἡσίοδος*) . . Tzetz. in l. c. p. 45, 5 G. *ἐν τῇ Θεογονίᾳ ἓν γένος ἀντὶ τοῦ εἶδος εἰπὼν τῶν ἐρίδων ὁ Ἡσίοδος . . .*

τέκνα κλεοπόνα, αἱ δόξαι αἱ ἐπιγενόμεναι καὶ μειρόμεναι καὶ ὡς γέρας παρεχόμεναι καὶ κλέα τοῖς ἀνθρώποις ἐκ πόνων τῶν ἐν νυκτί·; *νηλιτοποίνους* Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. p. 147 e Pseudorph. Argon. 218 sq. neglexit Stobaeus l. poster., seclusit Paley ed.[1] 181 218 *Κλωθώ τε*] periit in B, *Κλωθόα τε* Nauck MGrR. V 134 *τε Λάχεσιν*] *τε///λάχεσιν* (alterum *λ* erasum) D *Λάχεσιν*] extrema littera Ν sola conservata in B *τε*] ΤΕ· B *αἵ τε*] ΑΊΤΕ B *βροτοῖσι*] periit in B
219 *γεινομένοισι*] periit in B, *γειναμένοισι* (ut videtur) D, *γινομένοισι* Stobaei codd. FP *διδοῦσιν*] *δίδουσιν* cod. Casanat. 356 *ἀγαθὸν*] ΑΓΑΘΟ<*ν* B *τε κακόν τε*] non conservata in B 220—222 ab interpolatore profectos esse arbitratur A. Meyer de comp. Theog. Hes. 8 sqq. 220 *αἵ τ' ἀνδρῶν*] perierunt in B *αἵ τ'*] *αἳ δ'* (post 219 puncto distinguens) Peppmüller Variat. im pseudohes. Heraklessch. 18 *θεῶν τε*] om. G et Stobaei cod. P, ΘΕ<*ων τε* B *παραιβασίας*] *πα*>ΡΑΙΒΑCΊΑC B, *παραιβάσιας* F, *παραβασίας* G *ἐφέπουσιν*] D, ΕΦ<*επουσ*.. B, *ἐφέπουσαι* ΩbcΨ, *ἐφέπουσ' ἀεὶ* Stobaei codd. (FP) 221 *οὐδέ — λήγουσι*] perierunt in B *οὐδέ ποτε*] Hermann Op. VI 167, *οὐδέποτε* libri Stobaeus *λήγουσι*] *///λήγουσι* superscr. *αι* m[1] D (littera erasa fuit *λ*, cf. Wien. St. XIX 35), *λήγουσαι* cod. Casanat. 356 et Stobaei codd. FP[1] *χόλοιο*] e *λόχοιο* corr. D 222 *πρίν-δώωσι*] praeter exigua vocis extremae vestigia non conservata in B, *πρὶν ἂν ἀποδώωσι* Stobaei codd. (FP) *δώωσι*] *δώωσιν* E *κακὴν*] *κα*>ΚΗΝ B, *κακὸν* F *ὅς τις*] ŐCTIC B *ἁμάρτῃ*] ΑΜ<*αρτῃ* B 223 *τίκτε — Νέμεσιν*] perierunt in B *Νέμεσιν*] *Μέμψιν*? e Ioanne Diac. 385, 7 Fl. Heyne Comm. soc. reg. Gotting. II 141 adn. y *πῆμα*] *πη*>ΜΑ B *βροτοῖσι*] ΒΡ<*ο*>ΤΟΙCΙ B 224 spurium esse censuit Ruhnken Epist. crit. post. Hymn. in Cer. 150 *Νὺξ — τὴν δ'*] perierunt in B *Ἀπάτην τέκε*] *α*>ΠΑΤΗΝΤΕ:<*κε* B *Φιλότητα*] ΦΙΛΟΤ<*ητα* B, *Amor* Cicero, cf. Schoemann Op. II 461; *Δολότητα* Guyet l. c. 175, *Κακότητα* coll. Theogn. 433 Peppmüller Rh. Mus. XL 463 225 *Γῆρας — Ἔριν*] nihil servatum in B nisi vestigia litterae ultimae Ν *τέκε*] *τε* Ψ *καρτερόθυμον*] : ΑΡΤΕΡΌΘΥΜ<*ον* B, *κρατερόθυμον* Ψ, *καρτερόμυθον* HI

αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα
Ὑσμίνας τε Μάχας τε Φόνους τ' Ἀνδροκτασίας τε
Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλλογίας τε
Δυσνομίην τ' Ἀάτην τε, συνήθεας ἀλλήλῃσιν,
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους

---

228 λ 612 ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε 231 Δ 45 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων*

---

226 Orac. ed. Hendess 53, 6 στυγερῆς Ἔριδος 227 Fragm. Orph. 6, 15 Ab. καὶ πόλεμος καὶ λοιμὸς ἰδ' ἄλγεα δακρυόεντα Orac. Sib. III 603 καὶ πόλεμον καὶ λοιμὸν ἰδ' ἄλγεα δακρυόεντα Fragm. Orph. 4, 12 et 5, 13 Ab. καὶ πόλεμον κρυόεντα καὶ ἄλγεα δακρυόεντα 228 sq. Orac. Sib. III 379 καὶ φόνος οὐλόμεναί τ' ἔριδες καὶ νείκεα λυγρά

---

231 sq. Schol. vet. Pind. Nem. XI 30 p. 339, 4 Ab. . . ὡς καὶ Ἡσίοδος 'Ὅρκον — ὀμόσσῃ' Stob. III c. 28 s. 8 (III 618 H.) Ἡσιόδου Θεογονίας· 'Ὅρκον — ὀμόσσῃ'

---

226 αὐτὰρ — μὲν] perierunt in B ἀλγινόεντα] ΑΛΓΙΝΟΕΝ⟨τα B, ἀλγεινόεντα Ωc, cf. ad v. 214 227 om. in textu, m. rec. in marg. additum habet H Λήθην — καὶ] perierunt in B Λήθην] Ἄτην (omisso v. 224) Ruhnken (e v. 230, ubi Ἀπάτην scribendum esse censuit) Epist. crit. post Hymn. in Cer. 150, Λοιμόν Heyne l. c. 141 adn. z, Δῆριν (id quoque iam Heyne l. c. suspicatus erat) Schoemann (ex Hom. P 158) Op. II 484 adn. 15, Λάσθην Emperius Op. 304 (Bergk Gr. Litg. I 992 adn. 68) τε Λιμόν] superscr. altero λ D, λιμόν (om. τε) H, λοιμόν (om. τε) I, τε Λοιγόν dubitans Schoemann l. c. (Λοιμόν praeferens), τε Λυμάν Fick Hes. Ged. 33 Ἄλγεα] ἄλγαια H δακρυόεντα] δακρυόοντα (ο m. alia in ε mutatum) H 228 ut ex Hom. λ 612 desumptum eiecit Kirchhoff Odyss. 233 Ὑσμίνας τε] periit in B, ὑσμείνας τε I, τε om. F Μάχας τε Φόνους τ' Ἀνδροκτασίας τε] μαχας τε φον⟩ΟΥCΤ· ΑΝΔΡΟ⟨κτ⟩\CI/ (cetera perierunt) B, quem verborum ordinem (cf. Hom. λ 612) exhibent etiam codd. recensionis x (v. Wien. St. XVI 222 et XIX 64; in Laurent. LXXXXI sup. 10 Μάχας τε deest); cf. Bergk Gr. Litg. I 102 adn. 138 Kenyon Rev. de phil. XVI 183; φόνους τε μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε Ωbc, φόβους τε μάχας τ' (τε Ψ) ἀνδροκτασίας τε DΨ, quam scripturam Ciceronem et Vergilium legisse suspicatur Peppmüller Phil. LVII 371 sq. 229 Νείκεα — Λόγους] nihil conservatum in B nisi litterae extremae ΥC ψευδέας τε Λόγους] DF Exegesis 385, 23 Fl. (ψευδεῖς Λόγους), cf. Aristarchi lectio in Hom. Δ 235 teste Herodiano (II 1, 45, 23 sqq. L.); ψεύδεά τε λόγους (λόγοις K) GHK (altera recensio ex Hermappiae praecepto constituta, cf. ibid.); ψεύδεά (m. rec. superscr. ς) τε λόγους I, ψεύδεά (σ add. m²) τε λόγους, in marg. γρ. ψευδέας τε λόγους E; ψυδέας τε Λόγους Fick Hes. Ged. 6 et 33; Ψεύδεά τε Λόγους τ' Blaydes Advers.

9 Ἀμφιλλογίας] ΑΜΦΙΛΛ⟨ο⟩ΓΙΑC B, ἀμφιλογίας m¹ superscr. altero λ D (duplicem consonam requisiverat Guyet Not. in Hes. 175, cf. ΑΜΦΙΛΛΕΓΟΜΕΝΩΝ tit. Cret., Bull. de corr. hell. III 292, 10, ΑΜΦΕΛΛΕΓΟΝ tit. Megar. Collitz Dialektinschr. n. 3025, 4); ἀμφιλογίας (superscr. ἀντι H) ΩbcΨ τε] om. Ωb, Τ⟨ε B 230 Δυσνομίην — τε] non conservata in B τ'] D, om. ΩbcΨ Ἀάτην] Nauck MGrR. III 231 sq. (cf. ad Oper. 352), ἄτην libri, Ἀπάτην Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. 151; cf. ad 227 τε συνήθεας] συν⟩ΗΘΕΑC B, τε συνηθέας E, τε συνήθε' K, τε συνήθε^ας (ας m. alia,

πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
πρεσβύτατον παίδων· ὅν τ' ἄρ καλέουσι γέροντα,
οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων

---

232 *Γ* 279 *ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ** 236 *Δ* 361 *ἤπια δήνεα οἶδε* 239 *Ν* 487 *ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες**

---

232 Incert. Edyll. VIII 76 . . *ἅς κε μέγα βλαφθείς τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσαι* 233 sq. Pseudorph. Arg. 336 Ab. *Νηρέα μὲν πρώτιστα καλῶ πρέσβιστον ἁπάντων* 234 Apoll. Rhod. Arg. *Α* 157 *πρεσβύτατος παίδων**

---

233. 240 sq. 263 sq. Aelian. Hist. anim. XIV 28 *τῷ Νηρεῖ τῷ θαλαττίῳ, ὅν περ οὖν ἀληθῆ τε καὶ ἀψευδῆ ἀκούομεν δεῦρο ἀεί, πεντήκοντα μὲν θυγατέρας τὴν Ὠκεανοῦ Δωρίδα Ἡσίοδος ᾄδει τεκεῖν* 240 sq. Et. gen. et Tittm. v. *μεγήρατα· Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ* (*ἐν Θ.* om. Et. Tittm.)· *Νηρῆος — ἀτρυγέτῳ'* (verba inde ab *Ἡσίοδος* non exhibet Et. gen. cod. B) 240 Et. mag.

---

cuius loco primitus ' apostrophus scripta erat) L; *θ' ὁμοϝήθεας* Menrad Phil. Anz. 1887 p. 430 *ἀλλήλησιν*] α⟩ΛΛΗ · · · CIN B, *ἀλλήλοισιν* IΨ 231 *Ὅρκον — πλεῖστον*] non conservata in B *θ'*] *τε* Stobaei libri *ἐπιχθονίους*] ε⟩ΠΙΧΘ⟨ο⟩ ꟷΙΟ⟨υς B *ἀνθρώπους*] \ΝΘ⟨ρωπους B
232 *πημαίνει — τις*] non conservata in B *κέν τις ἑκὼν*] *τίς κε ϝεκὼν* Flach d. Hes. Theog. 40, *τίς τε ἑκὼν* Peppmüller BphW. 1890 p. 559 adn. *ἑκὼν ἐπίορκον*] εκω⟩ΝΕΠ⟨ιορκον B, *ἐπὶ ὅρκον* Stobaei codd. LM[d] *ὀμόσσῃ*] periit in B, *ὀμόσῃ* F Stobaei codd. SLM[d] 233 *Νηρέα — καὶ*] non conservata in B *δ'*] in ras. I, *τ'* Ψ *ἀψευδέα*] *ἀψυδέα* vel *ἀψυθέα* (coll. Hesych. *ἀψυθές· ἀληθές*) Fick Hes. Ged. 6 (cf. 33) *ἀληθέα γείνατο*] *αληθ*⟩ΕΑΓΕ⟨ινατο B *Πόντος*] periit in B 234 *πρεσβύτατον παίδων*] non conservata in B *ὅν τ' ἄρ*] C. Schenkl in ed. mea[1], · · · ΑΡ B, *αὐτὰρ* DΩc, *ἀτὰρ* ΩbΨ, cf. Gerhard Lect. Apoll. 112 Nauck MGrR. IV 615; *τὸν δ' ἄρ* Schoemann d. Hes. Theog. 142 adn. 1, *ὃν δὴ* Wernicke ed. Triphiodori p. 60, *τὸν δὴ* Hermann Op. VIII 55, (*τῷ καὶ* Koechly Op. I 267) *καλέουσι*] ΚΑ⟨λεουσι B *γέροντα*] periit in B 235 *οὕνεκα — καὶ*] non conservata in B *τε*] *ἐστι* Ψ *ἤπιος*] ꟷΠΙC⟨ς B, *ἤπιος* DK, *νήπιος* G *οὐδὲ θεμιστέων*] periit in B *θεμιστέων*] GHΨ, *θεμισθέων* (*ε* ex *ι* correctum) I, *θεμίστ*ων (littera post *στ* erasa, puncta in ras. posita) D, *θεμιστάων* Ωb; cf. ΘΕΜΙΣΣΤΑ (deae nomen) in titulo Thessalico, Roehl I. I. G. A.[2] 24, 3; *θεμίστων* Gerhard ed. 7 et Nauck MGrR. IV 624 236 *λήθεται — ἤπια*] nihil servatum in B nisi exiguum litterae Α extremae vestigium *ἤπια*] *ἦπια* DF *δήνεα*] ΔΗΝ⟨εα B *οἶδεν*] periit in B 237 *αὖτις — μέγαν*] non conservata in B *αὖτις*] *αὖθις* ΩbG *καὶ ἀγήνορα*] : ΑΙΑΓꟷΗΝC⟨ρα B *Φόρκυν*] periit in B 238 *Γαίῃ — Κητὼ*] non conservata in B *Κητὼ*] *Κητόα* Nauck MGrR. V 134 *καλλιπάρῃον*] ΚΑΛΛΙΠΑΡΗΟ⟨ν B; qua voce desinit papyri B fragmentum prius 239 *Εὐρυβίην*] *ἐριβίην* addito in marg. *εὐρ* E 240 sq. *Νηρῆος — ἀτρυγέτῳ*] om. Et. gen. cod. B 240 *δ'*] om.

πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὠκεανοῖο, τελήεντος ποταμοῖο,
Πλωτώ τ' Εὐκράντη τε Σαώ τ' Ἀμφιτρίτη τε
Εὐδώρη τε Θέτις τε Γαλήνη τε Γλαύκη τε
Κυμοθόη Σπειώ τε Θόη θ' Ἁλίη τ' ἐρόεσσα
Πασιθέη τ' Ἐρατώ τε καὶ Εὐνίκη ῥοδόπηχυς
καὶ Μελίτη χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυὴ

---

241 *β* 370 *πόντον ἐπ' ἀτρύγετον** 243 sqq. cf. *Σ* 39 sqq. 245 *Σ* 40 sq. *Σπειώ τε Θόη θ' Ἁλίη τε βοῶπις** | *Κυμοθόη τε* 247 *Σ* 42 *καὶ Μελίτη**, *καὶ Ἀγαυή**

---

243 sqq. cf Emped. 393 sqq. St. Vergil. Aen. V 825 sq. *Thetis et Melite Panopeaque virgo,* | *Nesaee Spioque Thaliaque Cymodoceque* cf. Georg. IV 336 sqq.

---

v. *μεγήρατα· Ἡσίοδος 'μεγήρατα τέκνα θεάων'* Schol. Hom. Townl. *X* 349 (VI 395, 6 M.) = Et. mag. v. *εἰκοσινήριτα* (297, 47 G.) *καὶ 'μεγήριτα τέκνα θεάων' οἷον* (om. Et. m.) *θεαῖς ἐρίζοντα*

243 sqq. Eust. Hom. 1130, 37 *ἰστέον δὲ ὡς ὀνόματα ταῖς ἀνωτέρω μνημονευθείσαις Νηρηίσιν Ὅμηρος πλάττει καθά που καὶ Ἡσίοδος ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων ἢ ἄλλως ἐνθεωρουμένων τῇ τε θαλάσσῃ καὶ τῷ στοιχείῳ τοῦ ὕδατος* 247 Et. gen. et mag. v. *'Εὐνείκη ῥοδόπηχυς'· ὄνομα Νηρηίδος*

Et. gen. cod. A *ἐγένοντο*] *ἐγίνοντο* Et. gen. cod. A *μεγήριτα*] *ΩΨ* Hesychius schol. Hom. Townl. (= Et. mag. 297, 47); *μεγήρατα* codd. rec. x Et. mag. v. eadem Et. Tittm.; utramque lectionem agnoscunt scholia (236 Fl.); *μεγαλήρατα* Et. gen. (cod. A); *ἐπήρατα* Nauck MGrR. IV 625

242 *τελήεντος*] *τελείεντος* DE 243 *Πλωτώ*] sic in v. 248 (ubi v.) Gyraldus, cf. ΠΛΩΤΩ in scypho Xenotimi, Conze Ant. Denkm. I tab. 59; *πρωτώ* libri schol. (236 Fl.) Exegesis (387 Fl.); *Πρωθώ* Ioannes Diac. (313, 6 Fl.); *Κραντώ* e Graevii coniectura (v. ad v. 248) hoc loco Wolf ed. 18 et 89, qui etiam *Πλωτώ* vel hoc vel illo loco substitui posse dixit (p. 89) *Εὐκράντη*] *Ω*bG (cf. Apollodorus), *εὐκράτη* D*Ψ* scholia (236, 313, 387 Fl.), *εὐκράτην* (*τ' εὐκράτην* ex *τε κράτην* corr. H, *εὐκράτην*, *ν* linea transversa postea deleto I) HI, *Εὐκρήτη* Goettling ed.[1] 26 244 *Γαλήνη τε*] *Γαληναίη τε* (voluit *Γαληναίη*) Triclinius 245 *Κυμοθόη*] *τε* addit I, *κυμοθέη* *Ψ* (cf. Ioannes Diac. 313 Fl.: *καὶ κύμασι θέειν*); ΚΥΜΑΘΟΕ lecythus Neapol. n. 3352 (Bull. Napol. n. s. V 2), ΚΥΜΟΘΕΑ cantharus Epigenis ap. Klein Gr. Vas. m. Meistersign.[2] 187 et pyxis mus. Britannici ap. Dumont et Chaplain Céram. d. la Grèce propre t. 9; ΚΥΜΑΘΕΑ patera Camirensis Journ. of Phil. VII 185 *Σπειώ*] libri (Hom. *Σ* 40, Apollod. I 2, 7 p. 8, 12 W., *Spio* Verg. Aen. V 826); cf. Zacher WfclPh. I c. 1318; ϟΠΕΩ crater Wirceburg., Urlichs Verz. d. Würzb. Antikens. III 397, *Σπεεώ* Nauck MGrR. III 217 *Θόη θ' Ἁλίη*] Valckenaer ad Ammon. p. 165; sic Aristarchus Hom. *Σ* 40 (cf. ΗΑΛΙΗ vas C. I. G. 8362 c); cf. quae dixi Wien. St. XVI 222 sq.; qua scriptura recepta, si *Νημερτής* et v. 259 retineantur, Nereides quinquaginta una commemorantur; varie legitimum numerum restituebant veteres, cf. schol. ad v. 253 et 262 infra cc.; *θοὴ θαλίη* libri schol. (236 Fl.) Exegesis (387 Fl.) *τ' ἐρόεσσα*] *τε βοῶπις* Hom. *Σ* 40 246 sq. hoc ordine exhibent *ΩΨ*; 246 ignorasse videtur auctor Exegesis (387 Fl.) 246 *Εὐνίκη*] Apollod. I 2, 7 (p. 8, 13 W.), quod placuit Graevio Lect. Hes. (1667) 118 (cf. Hermann Op. VI 167); *εὐνείκη* libri Etymologica 247 *Εὐλιμένη*] libri, cf. Apollod. I 2, 7 (p. 8, 14 W.); ΕΥΛΙΜΕΝΗ scyphus Xenotimi l. c.,

Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια
Δωρὶς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια
Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα καὶ Ἱππονόη ῥοδόπηχυς
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
πνοιάς τε ζαέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηΰνει καὶ ἐυσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
Κυμώ τ' Ἠιόνη τε ἐυστέφανός θ' Ἁλιμήδη

---

248 = Σ 43 250 Σ 45 *Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια* 252 γ 294 *ἐν ἠεροειδέι πόντῳ**

---

252 sqq. cf. Pseudorph. Arg. 1007 sq. Ab. *κοιμήσας δ' ὅ γε φῦλα πανημερίων ἀνθρώπων | καὶ ζαμενεῖς ἀνέμων πνοιὰς καὶ κύματα πόντου . .* 254 Hymn. Hom. Merc. 417 *ῥεῖα μάλ' ἐπρήυνεν*

---

cf. vas Eretriense *Δελτ. ἀρχαιολ.* 1892 p. 77; *Εὐλίμνη* malit Fick, d. gr. Personenn.² 457 *Ἀγαυὴ*] (*ἀγαβὴ* G) libri, cf. Herodian. ad Hom. *I* 150 (II 1, 64 L.); *Ἀγαύη* Paley ed.¹ 183

248 *Δωτώ τε Πρωτώ τε*] *Δωτώ θ' ἱμερόεσσα* Muetzell de em. Theog. Hes. 443 *Πρωτώ*] libri Ioannes Diac. (313, 8 Fl., sed cf. 313, 17 Fl.) Exegesis (387 Fl.) Hom. Σ 43; *Πλωτώ* (*Ploto*) hoc loco Gyraldus Oper. omn. (1580) I 167, 45, quod in v. 243 recipiendum censeo; *Κραντώ* (ex Apollodoro) Graevius Lect. Hes. 118, *Πρωθώ* (cf. Ioannes Diac. in v. 243) Schoemann Op. II 174 (qui etiam in Hom. Σ 43 *Πρωθώ* lectionem oblitteratam esse censet), *Ῥωτώ* vel *τ' Εὐρωτώ* coll. Apollod. II 1, 5, 7 p. 56, 5 W., ubi *Εὐρωτώ* B (= consensus Palat. Vatic. 52, Parisinorum 1653 et 1658), Peppmüller Phil. XXXIV 181 *Δυναμένη*] de accentu cf. Herodian. I 329, 27 L., *Δυναμενή* Sittl ed. p. 432 249 *τε καὶ*] *τ'* (om. *καὶ*) G, *καὶ* (om. *τε*) libri cett. *Ἀκταίη*] *Ἀκραίη* L. Dindorf ed. 34 *Πρωτομέδεια*] *Πρωνομέδεια* Blomfield ad Aeschyl. Septem 123 p. 109 250 *Δωρὶς — εὐειδὴς*] Hermann Orph. 728 (cf. Op. VI 168) v. Nonnus Dion. XLIII 100, 264 *Πανόπεια*; adde ΠΑΝΟΠΗΑ in vase C. I. G. 6784, *Panopeaque virgo* Vergil. Aen. V 240, 825; *Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ εὐειδὴς* libri, *Πανόπη* etiam Apollod. I 2, 7 (p. 8, 17 W.); *Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ* (ex Hom. Σ 45) Flach d. Hes. Theog. 26; *Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ ἐΰ(Ϝ)ειδὴς* Paulson Stud. Hes. I 150; *καὶ Δωρὶς Πανόπη τε καὶ εὐειδὴς* Peppmüller WfclPh. 1891 c. 1204 252—254 alius recensionis esse putavit Puntoni Riv. di fil. XV 289 sqq. 253 *ζαέων*] (*εω* synizesi pronuntiandum) coll. schol. '*ἄγαν πνεόντων*' (237 Fl.) Bergk Op. II 756, 27 (cf. Pseudorphei Argon.), *ζαῶν* (coll. accus. *ζαήν*) Prellwitz, Bezzenb. Beitr. z. K. d. indog. Spr. 1896 p. 83 adn. 1; *ζαθέων* libri; *ζαχρηῶν* ex Ioanne Diacono ('*πνοαῖς ζαχρειῶν ἀνέμων*' 313, 11 Fl.) Scheer Rh. Mus. XXIII 685 *Κυματολήγῃ*] (*κυματολόγῃ* G), Nereis in cratere Wirceburgensi l. c.; *κυματολήγη* (pro epitheto) quidam, cf. schol. (p. 237 Fl.) '*ἐὰν κατὰ ὄνομα ἀκούσωμεν, ὥς φησιν Ἀρίσταρχος, ἔσονται μία καὶ πεντήκοντα Νηρηίδες κατειλεγμέναι*' 254 secluso v. 253 sic primitus scriptum fuisse censuit Bergk Op. II 756, 27: '*πρηΰνει πνοιάς τ' ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ*' *πρηΰνει*] (*πρηύνη*, prius *η* ex *ε* corr. I) Ωbc, *πραΰνει* DΨ *καὶ ἐυσφύρῳ*] *σύν τ' εὐσφύρῳ* Triclinius 255 *τ' Ἠιόνη*] *τε Ἰόνη* (= *τε Ϝιόνη*) ex antiquiore scriptura ΤΕΙΟΝΕ ortum malit Fick, d. gr. Personenn.² 452 *τε*] *τ'* Ωb *θ' Ἁλιμήδη*] *θ'* e *τ'* correctum D, *θ' ἁλμήδη* G, *τ' ἁλιμήδη* ΨI m¹ (*θ' ἁλιμήδη* I m²)

Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς καὶ Ποντοπόρεια
Ληαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια
Πουλυνόη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα
[Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος]
καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας δίη τε Μενίππη
Νησώ τ' Εὐπόμπη τε Θεμιστώ τε Προνόη τε
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαι.

Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα

---

262 Σ 46 *Νημερτής τε** 264 I 128 *ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας** 265 Φ 195 *βαθυρρείταο . . . Ὠκεανοῖο*

---

263 sq. Pind. Isthm. VI (V) 6 *Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα* Pseudorph. Arg. 336 sq. Ab. *Νηρέα . . . . ἄμμιγα πεντήκοντα κόραις* 264 Hymn. Orph. 23, 2 *πεντήκοντα κόρῃσιν* 265 sq. cf. Nonn. Dion. XXVI 359 sqq.

---

263 sq. cf. ad 233 265—267 Serv. in Vergil. Aen. III 212 (I 380, 23 Th.-H.) *has* (Harpyias) *Hesiodus dicit Thaumantis et Electrae filias* 265 sq. Plat. Theaet. p. 155 D *καὶ ἔοικεν ὁ τὴν Ἶριν Θαύμαντος ἔκγονον φήσας οὐ κακῶς γενεαλογεῖν* Asclepius in Aristot. Metaph. p. 18, 31 H. *διὸ καὶ τὴν Ἶριν ὁ ποιητὴς Θαύμαντος θυγατέρα εἶπε* Elias in Porphyr. Isag. p. 41, 19 B. *καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἡ Ἶρις Θαύμαντος λέγεται θυγάτηρ . . .*

---

256 *τε*] om. Ψ, superscr. m^2 L *φιλομμειδὴς*] D, *φιλομειδὴς* ΩbHIΨ, *φιλομηδὴς* G 257 *Ληαγόρη*] cf. Fick l. c. 457, Sittl ed. p. 432; *Λειαγόρη* libri *Λαομέδεια*] auctori schol. 238 Fl.: *'ἡ τῶν ἀλλοτρίων ἐν πλῷ μνήμη πραγμάτων' Ἀλλομέδεια* scripturam ante oculos obversatam esse suspicatus est Muetzell l. c. 444 258 om. G, om. in textu, in marg. m. alia addit H *Πουλυνόη τε καὶ Αὐτονόη*] *Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόμη* Aldus ed. *Πουλυνόη*] ex Apollod. I 2, 7 (p. 8, 18 W.), ubi *πουλυνόη* et *πολυνόη* codd., Hesiodum corrigi posse sensit Muetzell de em. Theog. Hes. 265, correxit Peppmüller Phil. XXXIV 182 (*Πōλυνόη* v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 240 adn. 2), *πουλυνόμη* (*πολυνόμη* I) libri Exegesis (388 Fl.) *Λυσιάνασσα*] *Ὑσιάνασσα* Goettling ed.^{1} 27, sed cf. schol. p. 238 Fl. Apollod. I 2, 7 (p. 8, 15 W.) 259 seposuit Ahrens Gött. gel. Anz. 1842 p. 1272 260 hoc versu papyri Londinensis B fragmentum alterum incipit *καὶ — χαρίεσσα*] perierunt in B *Ψαμάθη*] *ψαμμάθη* G, $^{\psi\alpha}$*μάθη* (*ψα* m. alia) H *δέμας*] om. G *δίη τε*] *δι*>ΗΤЄ B, *ἥ τε* (in marg. adscr. *γρ. καὶ δίη* E) Ωb, *καὶ δῖα* (vel *καλή τε* vel *ῥοδίη τε*) Goettling ed.^{2} 35, *θείη τε* Paley ed.^{1} p. 184 adn. (cf. Fragm. 277 *δίη τε Κελαινώ*, Dial. d. Hes. 396) *Μενίππη*] *μ*>ЄΝ<*ιππη* B; *τε* addit G 261 *Νησώ — Θεμιστώ*] perierunt in B 262 recentius additamentum esse arbitratur Fick Hes. Ged. 23 *Νημερτής — ἔχει*] non conservata in B *Νημερτής θ'*] libri, cf. Hom. Σ 46 *Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής*, Emped. 396 St. *Νημερτής τ' ἐρόεσσα*; (in ea recensione, in qua *Νημερτής θ'* legeretur, unum ceterarum Nereidum nomen defuisse, ut quinquaginta essent, monuit Hermann Op. VI 168); *νημερτής* quidam legerunt cf. schol. 237 Fl.: *οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ 'Προνόη Νημερτής τε, ἣ πατρὸς ἔχει νόον' τό 'τε' περισσόν φασι κεῖσθαι· ἵνα κατὰ τοῦ Προνόη ἀκούσηται ἐπιθετικῶς. ἡ γὰρ προνοου-*

ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἣ δ' ὠκεῖαν τέκε Ἶριν
ἠυκόμους θ' Ἁρπυίας Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε,
αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται
ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρήους
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν

---

266 *O* 172 *ὠκέα Ἶρις*

266—269 Apoll. Rhod. Arg. *B* 298 sqq. *Ἅρπυιαί τ' Ἶρίς τε διέτμαγον· αἳ μὲν ἔδυσαν | κευθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἣ δ' ἀνόρουσεν | Οὔλυμπόνδε, θοῇσι μεταχρονίῃ πτερύγεσσιν* 269 Hymn. Hom. Merc. 553 *ὠκείῃσιν . . πτερύγεσσιν* Hymn. Orph. 82, 2 *ὠκείαις πτερύγεσσι*

---

266 sq. Et. gen. et mag. v. *Ἅρπυιαι· Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ·* (*ἐν Θ.* om. Et. mag.) (schol.?) '*ἣ δ' — Ὠκυπέτην τε*' 268 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *B* 276 (p. 404, 8 K.) *ἤτοι ταχίονες τῶν πνοιῶν τοῦ λιβός, ἢ ἴσα ταῖς πνοαῖς* (Hermann, *εἰς τὰς πνοὰς* cod. Laur.) *ἔτρεχον, ὡς Ἡσίοδός φησιν* 270 Pseudodraco 94, 11 H. *τὸ δὲ Φόρκυς Φόρκυος τὸ δίχρονον βραχύ . . . ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ συνέστειλεν· 'Φόρκυϊ — καλλιπαρήους'*

μένη πάντων ἀληθής ἐστι. Νημερτίς Heyne ad Hom. *Σ* 46 (*Νημέρτεια* Goettling ed.[1] 28); an *νημερτέος?* *νόον*] *νο*>ON B 263 *αὗται — ἀμύμονος*] perierunt in B 264 *κοῦραι — ἀμύμονα*] non conservata in B *πεντήκοντα*] *πεντήκοντ'* G *ἀμύμονα*] *ἀμύμον'* G *ἔργα ἰδυῖαι*] *ἔργα Ϝιδυῖαι* Lennep ed. 38, cf. Ahrens Rh. Mus. II 176; ЄΡΓ' ЄΙΔΥΙΑΙ B, *ἔργ' εἰδυῖαι ΩΨ* 265 *Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο*] non conservata in B, *θαύμας δ' ὠκεανοῦ* I *βαθυρρείταο*] *βαθυρρύταο* GH, *βαθυρρεέταο* Nauck MGrR. V 136, *βαθυρεϜέταο* Fick Hes. Ged. 33 *θύγατρα*] ΘΥΓ⟨*ατ*⟩ΡΑ B, *θύγατραν* Ωb

266 *ἠγάγετ' — ὠκεῖαν*] non conservata in B *ἣ δ'*] *ἤδ'* D *τέκε*] *τέκεν* (*τε*>KЄN B) libri 267 *ἠυκόμους — Ἀελλώ τ'*] perierunt in B *ἠυκόμους*] *ἠυκόμου* Et. gen. cod. A *θ'*] ex *τ'* m[2] restitutum I *Ἁρπυίας*] (spiritus asper m[2] rest. I) ΩcΨ Et. gen. (cod. A hic unicus), *ἅρπυιας* DΩb (schol. 240 Fl. *Δωρικῶς δὲ συνέστειλε τὸ ᾱς*); *Ἀρέπυιας* commendavit Nauck MGrR. V 127 adn. 17 (v. ΑΡΕΠΥΙΑ dualis in vase Berolin. 1682, Arch. Zeit. 1882 tab. 9), *Ἀρέπυιας* Fick Hes. Ged. 33 *Ἀελλώ*] *Ἀελλόα* Nauck MGrR. V 134 *Ὠκυπέτην*] ωΚΥΡΟΗ⟨*ν* B, quod ex Oceanitidum catalogo (v. 360) illatum videtur esse, cf. Wien. St. XIX 19 et Fragm. 56; *Ὠκυπόδαν* Fick Hes. Ged. 33 (*Ὠκυπόδην* Sittl Wien. St. XII 42) ex Apollodoro *τε*] periit in B, om. Et. gen. cod. A 268 excepta prima littera Α totus periit in B *πνοιῇσι*] *πνοῇσι* Ψ *ἕπονται*] *ἔσσονται* superscr. m[2] *γρ. ἕπονται* H, *ἕποντο* Schoemann d. Hes. Theog. p. VII 269 praeter primam litteram ω periit in B; *ὠκείῃς πτερύγεσσι μεταχρόνιαι κατ' ἄελλαν* Labahn, Progr. v. Schwetz 1884, 6 *ὠκείῃς*] *ὠκείῃσι* Ωb *γὰρ*] *γ' ἄρ'* Sittl ed. p. 106 270 nihil servatum in B nisi prima littera Φ *Φόρκυϊ*] (*φόρκει* ex *φόρκοι* = *φόρκυ* factum I) Ωbc, *φόρκυνι* DΨ *αὖ*] linea transversa deletum G *Γραίας*] *παῖδας* Goettling ed.[2] 36, *κούρας* Koechly Op. I 268, *πηρὰς* Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. hib. 1864, 7 *καλλιπαρήους*] ΩΨ Exegesis (338 Fl.) Pseudodraco, *καλλιπαρήας* codd. recensionis x, v. Wien. St. XIX 65 (cf. *εὐπαράον . . . Μεδοίσας* Pind. Pyth. XII 16); *καλλιπάρῃος* Seleucus secundum schol. (117 et 240 Fl. = M. Mueller de Seleuco Hom. p. 44 Fr. 29): *ἄμεινον δὲ γράφειν 'καλλιπάρῃος', ἵν' ᾖ ἐπὶ τῆς Κητοῦς τὸ ἐπίθετον ὡς Σέλευκος. ἄλλως τε καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω* (Theog. 238) *τὴν Κητὼ καλλιπάρῃον εἶπεν.* utraque

ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεμφρηδώ τ' ἐύπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἣ μὲν ἔην θνητή, αἳ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης

---

272 Ε 442 *ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων* 277 ε 218 *σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως** 278 cf. Υ 224 *ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ*

---

276 Nonn. Dion. XL 229 *Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε** 278 Nonn. Dion. XLII 407 *Ἀμυμώνῃ παρελέξατο Κυανοχαίτης**

---

273 Et. gen. v. *πημαίνειν . . . τὸ δὲ Πεφρηδὼ Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· 'Πεφρηδώ — κροκόπεπλον'. ὀνόματά εἰσι θεῶν· ὁ μὲν Ἡσίοδος Ἐνυὼ μίαν λέγει τῶν Φορκύνων, ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν πολεμικήν· ἢ Πεμφρηδὼ τὴν ἐναλίαν λέγει πομπὴν καὶ τὸν πλοῦν* (*λέγει* add. cod. A) *Ἡσίοδος* 274 sqq. Schol. Hom. Ven. B et Townl. Ε 741 (III 268, 7 D. et V 195, 9 M.) *Ἡσίοδος γὰρ τὸν τῶν Γοργόνων μῦθον διέπλασε* (*διέπλασε τὸν μῦθον τῶν Γοργόνων* Townl.) Schol. Hom. Ven. B et Townl. Λ 36 (III 457, 20 D. et V 381, 6 M.) *τὸν γὰρ περὶ Γοργοῦς* (*Γοργόνος* Townl.) *μῦθον Ἡσίοδος ἔπλασεν* 274 Agatharch. de mari Erythr. I 9 (Geogr. Gr. min. 116, 5 M.) *οὗ* (*τοῦ Ὠκεανοῦ*) *φησὶ πέραν οἰκεῖν τὰς Γοργόνας Ἡσίοδος* Schol. Hom. Ven. B et Townl. Θ 349 (III 363, 2 D. et V 280, 7 M.) *οὔτε γὰρ ὁ ποιητὴς οὔτε Ἡσίοδος Γοργὼν φασιν, ἀλλὰ Γοργώ* (reliqua om. schol. Ven. B) . . . *καὶ 'Γοργούς θ', αἳ ναίουσιν'* 274—280 Schol. Hom. λ 634 (II 528, 4 D.) *ἐκ τούτου τὸ πλάσμα τὸ περὶ τὴν Γοργόνην γέγονεν Ἡσιόδου καὶ συγγένειαν αὐτῆς γενεαλογεῖν ἐπεχείρησε καὶ ὀνόματα περιέθηκε καὶ ὅτι ἐκαρατομήθη* 276 Herodian. *περὶ μον. λέξ.* I 13, 1 (II 919, 27 L.) *Μέδουσα μία τῶν Γοργόνων 'Σθενώ — παθοῦσα'* Et. gen. et mag. v. *Γοργών· . . . Γοργόνες· τρεῖς γὰρ ἱστοροῦνται καὶ καθ' Ἡσίοδον*

---

lectio ex antiquiore litteratura nasci potuit 271 sq. insiticios esse suspicatur Paley ed.[1] 185 271 praeter partem primae litterae nihil servatum in B *γενετῆς*] *γενεῆς* F

272 *τε*] om. DΩc 273 *Πεμφρηδώ*] Ωb schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 1515 (*Πεφρηδώ* scripsit Keil) schol. Et. gen., *μεμφρηδώ* (lege *πεμφρηδώ*) codd. Apollodori II 4, 2, 3 (61, 20 W.), cf. *Pemphetru* in speculo Etrusco Mon d. Inst. IX t. 56, ΠΕΜΦΡΗΔΩΝ vas Hal. Herm. XXXVI 159; *πεφρηδώ* DΩc Et. gen., *πεφριδώ* Ψ scholion (240 Fl.) Ioannes Diac. (315 Fl.); *τεφρηδώ* cod. Laurent. LXXXXI sup. 10 (*Τεφρηδών* Fick Hes. Ged. 33) *τ' ἐύπεπλον*] GI, *τ' εὔπεπλον* libri cett.; *τ' ἰόπεπλον* Lolling ap. Wieselerum Ind. schol. Georg. Aug. aest. 1872 p. 4; *Δεινώ τε* Paley ed.[1] p. 186 (tertiam Graeam desideravit Goettling ed.[1] 29) *Ἐνυώ*] *ἐννυώ* HIΨ, *Ἐννόα* Nauck MGrR. V 134, (*Ἐννών* Fick l. c.) 275 *νυκτός*] *Νυκτός* Gerhard ed. p. 9 et 33 *Ἑσπερίδες*] *ἑσπεριάδες* H 276 *Σθεννώ*] D (sic cod. idem in Nonni Dion. XL 229), v. quae dixi Wien. St. XIX 29 adn. 11 et ZfdöG. 1895 p. 740; (*Σθεννώι* Fick Hes. Ged. 33); *σθενώ* (*σθηνώ*, sed *η* e corr. I) ΩbcΨ Ioannes Diac. (315 Fl.) Exegesis (389 Fl.), *σθένω* Herodiani cod. (Havniensis 1965) 277 *μὲν ἔην*] *μὲν οὖν* in marg. D *αἳ*] *ταὶ* Herm. Op. VI 169 *ἀγήρῳ*] *ἀγήρω* ΩbΨ, *ἀγήρως* DΩc, *ἀγηράω* (synizesi pronuntiandum) Menrad Phil. Anz. 1887 p. 430

ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν.
τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἔκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦεν, ὅτ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσιν.
χὠ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει
βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικέφαλον Γηρυονῆα

---

279 Β 89 ἐπ' ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν* 283 Ψ 99 χερσὶ φίλῃσι* 284 Β 696 μητέρα μήλων* 285 α 51 δ' ἐν δώματα ναίει*

---

279 Hymn. Hom. XIX 25 ἐν μαλακῷ λειμῶνι*, cf. Epigr. ed. Kaibel 649, 4 ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσι 280 sq. cf. Ovid. Met. IV 785 (narrat Agenorides se Medusae) *eripuisse caput collo. pennisque fugacem | Pegason et fratrem matris de sanguine natos* 281 cf. Pind. Ol. XIII 63 ὅς τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς | Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν 285 cf. Arat. 223 sq. αὐτὰρ ὁ Ἵππος | ἐν Διὸς εἱλεῖται καί τοι πάρα θηήσασθαι 287 cf. Pseudorph. Arg. 976 Ab. τρισσοκέφαλος ἰδεῖν (Ἑκάτη)

---

280 Hesych. v. Γοργείην κεφαλήν . . . Ἡσίοδος δὲ πλανηθεὶς ἀνέπλασεν ἐκ τούτων τὰ περὶ τὸν Περσέα, ὅτι ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν Γοργόνος Cosmas Hier. in Greg. Theol. Carm. t. 38 c. 493 M. λέγεται δὲ ὁ Περσεὺς τὴν μίαν τούτων (τῶν Γοργόνων) ἀνελεῖν τῷ λόγῳ δρεπάνῳ· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας 280 sq. Schol. Pind. Ol. XIII 89 (II 1, 281 B.) ὅτι δὲ τῆς Γοργόνος ἀποτμηθείσης τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ Περσέως ἀνεδόθη ὁ Πήγασος ἵππος, καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ 'τῆς ὅτε — ἵππος' Schol. Nicandr. Alex. 101 p. 83, 16 K. γονόεντα Μεδούσης· ἐπειδὴ ὁ αὐχὴν τῆς Μεδούσης Γοργόνος ἀποτμηθεὶς ἐγέννησε τὸν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον ἵππον, ὡς Ἡσίοδος· ἐκ γὰρ τοῦ αἵματος αὐτῆς οὗτοι ἐγένοντο cf. Schol. vet. Nicandr. l. c. p. 34, 9 Ab.-V. ὅτι ἐγέννησεν ἀποτμηθεῖσα τὸν Πήγασον καὶ τὸν Χρυσάορα, ὡς Ἡσίοδος 281 Eust. Hom. 1014, 62 Ἡσίοδος μέντοι δαιμόνιον οἶδέ τι ἕτερον τὸν Χρυσάορον . . idem l. c. 577, 37 . . τῷ ἐν τῇ καθ' Ἡσίοδον Θεογονίᾳ μυθευομένῳ Χρυσαόρῳ 286 Schol. Arat. 205 p. 376, 15 M. ἱερὸς δὲ ὁ Ἵππος . . . ἢ ὅτι 'βροντήν τε στεροπήν τε' φέρει 'Διὶ μητιόεντι'. εἴληφε δὲ τὴν ἱστορίαν (Ἄρατος) παρ' Ἡσιόδου 287 Schol. Aristoph. Eq. 416 p. 48, 46 D.

---

279 ἄνθεσι] ἄνθεσιν libri 280 δ'] om. schol. Pind. Περσεὺς κεφαλὴν] κεφαλὴν Περσεὺς codd. aliquot scholiorum Pind. ἀπεδειροτόμησεν] ἀπεδηροτόμησεν HI 281 ἔκθορε] cod. Paris. bibl. nat. 2678 (coniecit Guyet Not. in Hes. 175), ἐξέθορε ΩΨ schol. Pind. Χρυσάωρ] DΩbHI, χρυσάορ GΨ 282—286 proscripsit Goettling ed.[2] 37 282 sq. reiecit Wolf ed. 94 282 bis scriptus in G ἦεν, ὅτ'] Nauck MGrR. IV 390 adn. 8 V 140, ἦν, ὅτ' ἄρ' libri (cf. lectiones in Fragm. 123, 3) ἧς, (ὅτ' ἄρ') doricum dubitans Fick, Bezzenb. Beitr. XII 2 περὶ] DHI, παρὰ ΩbGΨ πηγὰς] πηγὴν F 283 γένθ'] Triclinius, γείναθ' D, γένεθ' (γενέσθ' F, m[2] ι insertum = γείνεθ' L) ΩbcΨ ὃ — ἔχων] (γείνεθ',) ὃ δ' ἄορ ἔχεν χρύσεον Muetzell de em. Theog. Hes. 67 a Paulsonio Stud. Hes. I 121 adn. 1 reprobatus χρύσειον] χρύσιον E ἔχων] libri, ἔχεν Aldus ed. χερσὶ] φρεσὶ H, φρεσὶν I φίλῃσιν] φίλοισι οι in η mutato E, φίλοισι F 284 χὠ] χῶ DI (ω, ut videtur, e corr. I), χῶ ΩbHK, χ' ᾧ L, χ' ὁ G 285 δ' ἐν] δὲ Ψ 286 φέρων] φέρει in suo verborum conexu schol. Arati 287 Χρυσάωρ]

μειχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη
βουσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ
ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο
Ορθον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
σταθμῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲ ἐοικὸς

---

289 *Λ* 690 *βίη Ἡρακληείη** 290 Z 424 *βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι** 291 *B* 351 *ἤματι τῷ, ὅτε** *Λ* 154 *βοῦς ἤλασαν* *Τ* 495 *βόας . . εὐρυμετώπους**

---

293 Quint. Smyrn. VI 255 *βουκόλος Εὐρυτίων* 295 sqq. cf. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 173 *ἡ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσιν | δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν* Fragm. Orph. 41 Ab. *σὺν δὲ Φάνητ' ἄλλην γενεὴν τεκνώσατο δεινὴν | νηδύος ἐξ ἱερῆς, προσιδεῖν φοβερωπὸν ἔχιδναν, | ἧς χαῖται μὲν ἀπὸ κρατός, καλὸν δὲ πρόσωπον | ἦν ἐσιδεῖν, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη φοβεροῖο δράκοντος | αὐχένος ἐξ ἄκρου*

(Suid. v. *κυνοκέφαλος* II a 460 B.) . . *ὁμοῖος* (*ὁποῖος* Suid.) *ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ Γηρυονεύς· 'Χρυσάωρ — Γηρυονῆα'* Schol. Aristid. III 547, 10 D. *ὁ Ἡσίοδός φησι τὸν Γηρυόνα* (*Γηρυόνην* Oxon.) *τρεῖς κεφαλὰς ἐσχηκέναι λέγων 'τρικέφαλον Γηρυονῆα'*

292—294 Tzetz. in Lycophr. 651 (II 718 M.) *καὶ Ἡσίοδος, οἶμαι, ἐν Θεογονίᾳ· . . . 'διαβὰς — Ὠκεανοῖο'* 293 Schol. Pind. Isthm. I 15 p. 360, 8 A. *ἑνὸς γὰρ ὄντος τοῦ Γηρυόνου κυνός, ὥς γε καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ· '"Ορθον — Εὐρυτίωνα'* . . .

χρυσάορ DΨ, *χρυσάορα* G *ἔτεκε*] *ἔτεκεν* I *τρικέφαλον*] ΩΨ (*γρ. τρικάρηνον* — Triclinianum — m. recentissima adscr. in I) Ioannes Diac. (317 Fl.) Exegesis (390 Fl.) schol. Aristophanis (Suidas) et Aristidis; v. Tzetzes Theog. 153 *'ἄνθρωπον δὲ τρικέφαλον γεννᾷ τὸν Γηρυόνην'*; cf. ex hexametris: Hes. Theog. 312 *πεντηκοντακέφᾰλον*, Fragm. 62 *Μακροκέφᾰλοι*, epigr. Atticum saeculo ut videtur IV. recentius Inscr. Gr. metr. ed. Preger 188, 1 (p. 148) *τετρακέφᾰλε*, Eubul. Fragm. hexam. 107, 10 (II 201 Kock) *ἀμφικέφᾰλος*, Pseudorph. Arg. 976 *τρισσοκέφᾰλος*; ex iambis Aristoph. Eq. 416 *κυνοκεφάλῳ*; *τρικάρηνον* temere Triclinius

288 in marg. super. m[1] D, in marg. post v. 279 L, om. HIK *μειχθεὶς*] *μιχθεὶς* codd. *κούρῃ*] *κόρῃ* in marg. L *κλυτοῦ*] om. G 289 *ἄρ'*] om. FΨ *ἐξενάριξε*] *ἐξηνάριξε* D *Ἡρακληείη*] *ἡρακλείη* GH, *ἩρακλεϜεείη* Nauck MGrR. V 140 290—294 duas recensiones statuit Gruppe üb. d. Theog. d. Hes. 78, quarum unam v. 291 sq., alteram 290, 293 sq. continere 290 *βουσὶ παρ'*] DΩbΨ Exegesis (390, 25 Fl.), *βουσὶν ἐπ'* Ωc (cf. Hom. Z 424) *εἰλιπόδεσσι*] *εἱλιπόδεσσι* D, *εἱλοπόδεσσι* H *περιρρύτῳ*] *πολυρρύτῳ* D *εἰν Ἐρυθείῃ*] (spatio vacuo relicto) om. G *εἰν*] ex *ἐν* m[1] restit. D, *ἐν* e corr. (fuit *εἰν*) I, *ἐν* Ψ (commendavit Sittl Phil. Anz. 1885 p. 402) 291 *περ*] *περὶ* GK, *περ///* (*ι* deletum) HL 293 sq. om. G, m. ead. postea additos exhibet H 293 *Ὄρθον*] libri schol. (242 Fl.) scholion Pind. Tzetzes in Lycophr.; *Ὄρθρον* (sicut in v. 327) Ioannes Diac. videtur legisse, cf. 316, 29 *κτείνει μέντοι ὁ Ἡρακλῆς καὶ τὸν Ὄρθον* (l. *Ὄρθρον*) . . . *τοὺς ὄρθρους τοὺς μεγάλους δηλαδή* *καὶ*] *ἰδὲ* F 294 *πέρην κλυτοῦ*] *περικλυτοῦ* F 295—336] v. 295—332 ex alio carmine illatos esse ab interpolatore (ex eius ipsius fabrica ortos

θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἐν σπέεϊ γλαφυρῷ θείην κρατερόφρον' Ἔχιδναν,
ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα καλλιπάρῃον,
ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε
αἰόλον ὠμηστὴν ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
ἣ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,

---

296 ω 64 *ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι* ϑ 343 *ἀθανάτοισι θεοῖσιν** 297 β 20 *ἐν σπέεϊ* (*σπῆι* codd.) *γλαφυρῷ** 300 *X* 482 *ὑπὸ κεύθεσι γαίης** 302 cf. *Σ* 404 *οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων* 303 ω 304 *κλυτὰ δώματα ναίω** 304 sq. cf. *B* 783 *εἰν Ἀρίμοις, (ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς)*

---

299 Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 223 *πέλωρ μέγα τε δεινόν τε* 300 cf. Inscr. gr. metr. ed. Preger 225, 2 = Anth. Pal. XI 271, 2 *ἄγριον ὠμηστήν** 301 Epigr. gr. ed. Kaibel 309, 2 *ἔσω κοίλης κατὰ πέτρας** 302 Pseudopythag. Aur. carm. 50 *ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων**

---

304 Schol. Lycophr. 1353 p. 109 Sch. (Anecd. II 278, 29 Bachm.) (*τὰ Εἰνάριμα ὄρη*), . . *ἔνθα ἡ γυνὴ Τυφῶνος Ἔχιδνα κατὰ Ἡσίοδον τὸν δεινόκοιτον καὶ κακοκοίμητον τοῦ κευθμῶνος ἐνδιατρίβει μυχόν* cf. Schol. vet. Lycophr. 1351 p. 188, 20 K. *πλησίον δὲ Λυδίας εἰσὶ τὰ Ἄριμα ὄρη, ὅπου φησὶν Ἡσίοδος εἶναι τὴν Ἔχιδναν· ταύτῃ δὲ συνεμίγη ὁ Τυφών*

---

esse v. 333—336) exposuit A. Meyer de comp. Theog. Hes. 19 295—305 duas recensiones statuit Hermann Op. VI 171 sq., quarum alteri v. 295—300, 303 alteri 295—299, 304, 305, 301, 302 adscripsit; Goettling ed.[2] 39 prius uni recensioni v. 295—297, 300—302, alteri 295, 296, 298, 299, 304, 305, 303 attribuerat 295 *ἥ*] *Γῆ* Halbertsma Advers. crit. 12 *ἀμήχανον*] *ἀμαίμακον* Nauck MGrR. III 23 adn. 6 (V 136) *οὐδὲ ἐοικὸς*] *Ψ* (cf. Exegesis 391 Fl. *ἐγέννησεν ἄλλο μέγιστον θαῦμα μήτε θεοῖς μήτ' ἀνθρώποις ἐοικός, ἣν Ἔχιδνάν φησιν κτλ.*), *οὐδὲν ἐοικὸς Ω*; *οὔτι ϝεϝοικὸς* dubitans Paley ed.[1] 187

297 *ἐν σπέεϊ*] Nauck MGrR. III 217, *σπῆι ἔνι Ω* (quod retinere volt Brugmann Indog. Forsch. IX 170 et 174), *σπῆι ἐν Ψ*, *ἐν σπῆι* Gerhard Lect. Apoll. 176, *σπέει ἐνὶ* dubitans Schulze Quaest. ep. 403 *κρατερόφρον'*] *καρτερόφρον'*] DΨ 300—305 sic disponendos esse censuit Heynium (cf. Comm. soc. scient. Gotting. II 144 adn. k) maximam partem secutus Wolf ed. 20: [300] 304 [305] 301, 302 [303]; Schoemann vero Op. II 188: 300, 303, 302, 304, 305, 301; 300 et 304 sq. eiecit Wilamowitz Eurip. Her.[2] II 258 300 *αἰόλον*] Scheer Rh. Mus. XXIII 685 coll. scholio (243 Fl.) *αἰόλον· ἢ ποικίλον διὰ τὸ διάφορον τῆς κινήσεως ἢ ποικίλον διὰ τὸ πολυέλικτον τῶν κλάδων καὶ πολυειδὲς τῶν φυτῶν*; *ποικίλον* libri (quod ex interpretatione scholiorum videtur irrepsisse) *ὠμηστὴν*] *ὠμεστὴν* Wackernagel, Bezzenb. Beitr. z. K. d. indog. Spr. IV 267, sed cf. Schulze Quaest. ep. 121 adn. 1 *ὑπὸ κεύθεσι*] *ὑποκεύθεσι* L 301 *δέ*] om. G *κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ*] *κοίλην ὑπὸ πέτρην* Sittl ed. p. 111 *κοίλῃ*] cf. M. Schmidt Rh. Mus. XX 304 sq.; *κοίλη* libri 303 recentius additamentum esse dixit Peppmüller Hes. 113 adn. *δάσσαντο*] *δάσαντο* D, *ἐδάσαντο* Gerhard Lect. Apoll. 111 304 sq. suspecti Paleio ed.[1] 188 304 *ἣ δ' ἔρυτ'*] *ἣ ϝέρυτ'* ? Paley l. c. *εἰν*

ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι
δεινόν θ' ὑβριστήν τ' ἄνομόν θ' ἑλικώπιδι κούρῃ·
ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·
δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον οὔ τι φατειὸν
Κέρβερον ὠμηστήν, Ἀίδεω κύνα χαλκεόφωνον,
πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
τὸ τρίτον Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λυγρὰ ἰδυῖαν

---

305 Θ 539 ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα 306 Β 232 μίσγεαι ἐν φιλότητι* 307 Α 98 ἑλικώπιδα κούρην* 308 cf. Ζ 26 ἡ δ' ὑποκυσαμένη* λ 299 κρατερόφρονε γείνατο παῖδε 310 γ 161 δεύτερον αὖτις 313 λ 432 λυγρὰ ἰδυῖα*

---

307 Soph. Trach. 1096 (de Centauris) ὑβριστὴν ἄνομον ὑπέροχον βίαν Orac. Sib. II 259 δεινοί θ' ὑβρισταί τ' ἄνομοί τ' εἰδωλολάτραι τε Theodoridas Anth. Pal. VII 738, 2 ὑβριστής . . . (Λὶψ) ἄνεμος

---

306 sq. et 311 Philodem. περὶ εὐσεβ. 14 tab. 42, 12 sqq. G. Ἡσίοδος . . . ⟨καὶ Ἀ⟩κουσίλαος ⟨ἐξ Ἐχίδν⟩ης καὶ Τυφῶ⟨νος τὸν κύ⟩να Κέρβε⟨ρον 309 Schol. Pind. Isthm. I 15 p. 360, 5 A. εἷς γὰρ ἦν ὁ Γηρυόνου κύων· Ἡσίοδος εἶπεν 'Ὄρθον μὲν πρῶτον' εἰς τὸ αὐτό 312 Schol. Soph. Trach. 1098 p. 341, 9 P. Ἡσίοδος 'πεντηκοντοκέφαλον' αὐτόν (τὸν Κέρβερον) φησιν εἶναι Schol. Hom. Ven. A B Townl. Θ 368 (I 287, 9 D., III 364, 5 D., V 281, 25 M.) . . Ἡσίοδος δὲ πεντήκοντα ἔχειν αὐτὸν (τὸν Κέρβερον) κεφαλάς φησιν

Ἀρίμοισιν] Εἰναρίμοισιν auctor Exegesis 391 Fl. (αὕτη δὲ ἡ Ἔχιδνα, ἤγουν αἱ ῥίζαι τῶν δένδρων συνεπινοουμένων καὶ τῶν καρπῶν φυλάττονται ἐν τοῖς Εἰναρίμοις ἤγουν ἐν τῷ ἐαρινῷ καιρῷ) εἰν] ἐν Sittl Phil. Anz. 1885 p. 402 λυγρὴ Ἔχιδνα] λυγρὰν ἔχιδναν D

306 φασί] φησὶ L, om. K ἐν] ἐνὶ Ωb 307 τ'] om ΩbcΨ ἄνομον] ΩΨ Sophocles Orac. Sib.; ἄνομον et ἄνεμον schol. (102 et 243 Fl.): ἄνεμον, ἂν μετὰ τοῦ ō γράψῃς, ἄνομον ἀκουσώμεθα, ἐπεὶ τῇ τοῦ Διὸς ἀρχῇ ἐπέθετο· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ε̄, ἐπειδὴ αἱ πνοαὶ τυφῶνες λέγονται; ἄνομον superscripto ε cod. Roman. Casanat. 356 et Vatican. 1332; ἄνεμον videtur legisse Theodoridas θ'] om. Ωc κούρῃ] in textu, γρ. νύμφῃ in marg. F; νύμφῃ in textu, γρ. κούρῃ in marg. E 308 ὑποκυσαμένη] ὑποκυσσαμένη GΨ, ὑποκισσαμένη I, ι in υ mutato D τέκετο] Ωbc, γένετο D, τέτοκε Ψ κρατερόφρονα] καρτερόφρονα DE 309 γείνατο] γείτονα E Γηρυονῆι] γηρυονῆά E, Γηρυονῆος Halbertsma Advers. 12 310 ἔτικτεν ἀμήχανον] ἔτικτεν ἀμαίμακον Nauck MGrR. III 23 (V 136), ἔτικτ' ἄμαχον κακὸν coll. Hom. μ 118 et Sophocl. Trach. 1098 Peppmüller Progr. v. Seehausen 1887 p. 10 φατειὸν] φατεῖον Sittl ed. p. 437 311 ὠμηστήν] cf. ad v. 300 Ἀίδεω] ἀίδεο H, Ἀίδῃ (ἈϜίδαι) coll. v. 309 primitus scriptum fuisse censuit Fick Hes. Ged. 6, sed cf. Peppmüller BphW. 1890 p. 559, ἌϜιδος v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 195 312 πεντηκοντακέφαλον] DG schol. (102 et 244 Fl.), cf. Tzetz. Theog. 165 'τὴν πεντηκοντακέφαλον ὁμοίως τῷ Κερβέρῳ | Ὕδραν γεννᾷ', πεντηκοντοκέφαλον ΩbHIΨ schol. Sophoclis; πεντηκοντακάρηνον temere Triclinius (cf. ad v. 287) τε] om. HI κρατερόν] καρτερόν F 313 λυγρὰ ἰδυῖαν] λυγρὰ Ϝιδυῖαν Lennep ed. p. 45, λύγρ' εἰδυῖαν libri

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ.
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέι χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ
Ἡρακλέης βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερήν τε.
τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,

---

314 *Α* 55 *θεὰ λευκώλενος Ἥρη** 315 *Β* 658 *βίῃ Ἡρακληείῃ** 316 *Γ* 292 *νηλέι χαλκῷ** 317 cf. *Γ* 206 *σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ** 318 Ζ 269 *Ἀθηναίης ἀγελείης** 319 cf. Ζ 179 *Χίμαιραν ἀμαιμακέτην* 321 λ 611 *χαροποί τε λέοντες*

---

319 Horat. Carm. II 17, 13 *Chimaerae spiritus igneae* Soph. Oed. Tyr. 177 *ἀμαιμακέτου πυρός* 319. 325 cf. Horat. Carm. I 27, 23 sq. *vix inligatum te triformi | Pegasus expediet Chimaera* 321 Tzetz. Chil. VII 149 *λέγουσι δὲ τὴν Χίμαιραν τρικέφαλον θηρίον*

---

319 Apollod. II 3, 1, 4 (p. 60, 3 W.) *λέγεται δὲ (ἡ Χίμαιρα) . . γεννηθῆναι . . ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ* Schol. Plat. de Rep. IX 588 C *ἣν (τὴν Χίμαιραν) Ἡσίοδος μὲν Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, Ὅμηρος δὲ τραφῆναι ὑπὸ Ἀμισωδάρου φασίν* Et. gen. mag. Symeon. (vide Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. p. 269, 24) Et. Tittm. v. *ἀμαιμάκετος· τὸ δὲ 'πνείουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ' παρὰ τὸ μαιμῶ † μαίμακα* 321 sq. Schol. Hom. Townl. *Π* 328 (VI 183, 9 M.) *οὐδὲ μὴν ἑτεροφυὴς ἦν (ἡ Χίμαιρα), ὡς Ἡσίοδος ἔπλασεν* 321 Herodian. *περὶ μον. λέξ.* II 44, 32 et 45, 5 (II 950, 14 et 21 L.) (14) *οὐδὲν ῥῆμα ὁριστικὸν ἑνικὸν πρῶτον πρόσωπον κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁρᾶται πρῶτον πρόσωπον ἑνικοῦ καὶ τρίτον ἑνικοῦ καὶ πρῶτον καὶ τρίτον πληθυντικοῦ ὅτι μὴ μόνον τὸ ἦν·* . . . (21) *'τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί'* Schol. Hom. Ven. A *Δ* 222 (I 181, 3 D) = Herodian. II 45, 10 L. *περὶ δὲ τοῦ 'τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαὶ' ἐν τοῖς περὶ ῥήματος ἐροῦμεν* Choerobosc. II 63, 33 H. *διὰ τοῦτο παραφυλαττόμεθα τὸ ἦν 'τῆς — κεφαλαί' ἀντὶ τοῦ ἦσαν* idem l. c. II 64, 12 *εἰκότως οὖν καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἐνήλλαξε πρὸς ἴδιον πρῶτον πρόσωπον, ἀλλ' ἐγένετο καὶ αὐτὸ ἦν διὰ τοῦ η 'τῆς — κεφαλαί' ἀντὶ τοῦ ἦσαν* Schol. Soph. Trach. 520 p. 307, 25 P. *Ἡσίοδος 'τῆς — κεφαλαί' ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον* Herodian. rhet. *περὶ σχημ.* III 100, 28 Sp. (VIII 605, 9 W.) *καὶ παρ' Ἡσιόδῳ· 'τῆς — κεφαλαί'* Schol. Par. Apoll. Rhod. Arg. *Β* 65 (II 122 Br.) *τὸ δὲ ᾔδειν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ κεῖται τοῦ ᾔδεισαν, ὡς καὶ τὸ 'τῆς — κεφαλαί'* Anon. *περὶ βαρβ. καὶ σολ.* 198 p. 182 Valck. . . *ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'τῆς — κεφαλαί' ἀντὶ τοῦ ἦσαν* Eust. Hom. 1759, 32 (Phavorin. Eclog. Gramm. Gr. I 222, 8 D.) . . *ἀφ' οὗ Δωρικῶς Ἡσίοδος ἔφη τὸ 'τῆς — κεφαλαί'* idem l. c. 1110, 56 *τοιοῦτον καὶ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ 'τῆς — κεφαλαί'* idem l. c. 1892, 47 *τὸ δὲ παρ' Ἡσιόδῳ 'τῆς — κεφαλαί' ἀντὶ τοῦ ἦσαν Βοιωτῶν λέγεται γλώσσης εἶναι, οἳ ἑνικὰ ῥήματα πληθυντικοῖς ὀνόμασι*

---

315 *ἄπλητον*] libri (fortasse Sophocles Trach. 1093, cf. Peppmüller Phil. LVII 386, qui post *ἄπλητον* distinxit), *ἄπληστον* Hermann ap. Franke Hymn. Hom. p. 125 adn. *Ἡρακληείῃ*] *ἡρακλείῃ* G, *ἩρακλεεϜείῃ* Nauck l. c. 316 *υἱὸς*] om. E 317 *Ἀμφιτρυωνιάδης*] *ἀμφιτριωνιάδης* G, *ἀμφιτρυωνίδης* F, *ἀμφιτρυονίδης* E *Ἰολάῳ*] cf. ad Scut. 77 319 *πνέουσαν*] *πνείουσαν* Etymologica 320 *τε μεγάλην*] alterum *μ* superscr. D *τε ποδώκεα*] *τε* om. HI, *τε ποδωκέαν* F 321 *ἦν*] ΩbcΨ testes omnes, *αὖ* D, cf. Dial. d. Hes. 456

ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφιος, κρατεροῖο δράκοντος,
[πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
τὴν μὲν Πήγασος εἷλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
ἣ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε Καδμείοισιν ὄλεθρον
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
ἔνθ' ἄρ' ὃ οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέσαντος·
ἀλλά ἑ ἲς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.
Κητὼ δ' ὁπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖσα

---

323. 324 = Z 181. 182 328 Σ 184 Ἥρη ... Διὸς κυδρὴ παράκοιτις* 330 γ 282 φῦλ' ἀνθρώπων* 332 Σ 119 ἀλλά ἑ μοῖρ' ἐδάμασσε* B 666 βίης Ἡρακληείης* 333 τ 266 φιλότητι μιγεῖσα*

συνέταττον idem l. c. 634, 37 ταύτην (τὴν Χίμαιραν) δὲ οἱ μὲν τρικέφαλον ἀνεπλάσαντο Ἡσιόδῳ ἀκολουθήσαντες εἰπόντι 'τῆς — κεφαλαί' .. Schol. Hom. Ven. B Townl. Z 181 (III 290, 8 D. et V 211, 13 M.) Ἡσίοδος δὲ ἠπατήθη τρικέφαλον αὐτὴν (τὴν Χίμαιραν) εἰπών

327 Et. gen. v. Νεμειαῖον . . . Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· 'Νεμειαῖόν τε λέοντα' 330 Et. gen. v. ἐλεφαίρατο· Ἡσίοδος 'ἔνθ' — ἀνθρώπων' (om. cod. A) Et. mag. v. ἐλεφαίρατο· 'ἐλεφαίρατο φῦλ' ἀνθρώπων' 331 Et. gen. et mag. v. Ἀπέσας· Ἡσίοδος· (om. Et. gen.) 'κοιρανέων — Ἀπέσαντος' (glossam non exhibet Et. gen. cod. B)

---

322 χιμαίρης] χιμαίρας D 323 sq. ex Homero impactos esse vidit Wolf ed. 97 323 ὄπιθεν δὲ] ex Homero Triclinius, ὄπιθε (om. δὲ) D, ὄπισθε δὲ F, ὄπισθε libri cett., δὲ m² superscr. L δράκων] m² superscr. L 324 om. DΨ ἀποπνείουσα] ἀποπνέουσα ε (m. alia) in ει mutatum E, ἀπὸ πνέουσα F αἰθομένοιο] αἰσθομένοιο G 326 ἣ δ'] ἤδ' F Φῖκ'] schol. (117 et 247 Fl.) Φῖκα τὴν Σφίγγα λέγει . . . ἀπ' αὐτῆς δὲ ἐκλήθη καὶ τὸ Φίκιον (Scut. 33), ἔνθα κατῴκει . . . Φῖκα δὲ αὐτὴν οἱ Βοιωτοὶ ἔλεγον (restituit Triclinius); φίκ' cod. Casanat. 356; σφίκ' (de ΣΦΙΧΣ in vase Attico Monacensi n. 333, Klein Gr. Vas. m. Meisters.² 77, 4, cf. Wien. St. XIX 43), in marg. additum σφίγγα E, φίγγ' Ψ, σφίγγ' DFGH, σφίγγ' in textu, γρ. φίκα in marg. m. rec. I 327 Ὄρθῳ] libri scholion (247, 11 Fl.) Exegesis (394, 32 Fl.), Ὄρθρῳ Ioannes Diaconus (320, 23 et 30 Fl.) Νεμειαῖον] νεμιαῖον F, νεμειαῖα Et. gen. cod. A, νεμειαι eiusdem cod. B 328 τόν ῥ'] τὸν δ' Ψ, τὸν Ωb κυδρὴ] κυδνὴ HI, κεδνὴ Winterton ed. (a. 1671) p. 81 329 γουνοῖσιν] γουνοῖσι FΩc Νεμείης] νεμείοις F πῆμ' ἀνθρώποις] πῆμα βροτοῖσιν coll. Hom. μ 125 Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 128 Scheer Rh. Mus. XXIV 624 330 ἔνθ' ἄρ' ὃ οἰκείων] Peppmüller Phil. LVI 224, ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' οἰκείων libri, ἔνθ' ὅγε οἰκείων (Ϝοικείων) coll. scriptura codicis Barocc. 60 ἔνθα ὅ γ' Paley ed.¹ p. 191, ἔνθ' ὅγε ναιετάων Nauck MGrR. IV 625 V 97 οἰκείων] οἰκήων Fick Hes. Ged. 10 ἐλεφαίρετο] ἐλεφαίρατο F Et. gen. et mag. 331 Τρητοῖο Νεμείης] τρητοῖο Νεμείης Stephanus ed. 43 Ἀπέσαντος] ἀπέσσαντος F 332 Ἡρακληείης] ἩρακλεϜεείης Nauck MGrR. V 140 333—335 melius post 276 legerentur e sententia Fickii Hes. Ged. 14 sq. 333 ὁπλότατον] ὁπλοτάτω G Φόρκυι] φόρκυ D

γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
σπείρῃσιν μεγάλαις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.
τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστίν.
Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ' Ἀλφειόν τε καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην
Στρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον
Φᾶσίν τε Ῥῆσόν τ' Ἀχελώιόν τ' ἀργυροδίνην
Νέσσον τε Ῥοδίον θ' Ἁλιάκμονά θ' Ἑπτάπορόν τε
Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον θεῖόν τε Σιμοῦντα

---

334 *X* 482 ὑπὸ κεύθεσι γαίης* 337 λ 242 ποταμοῦ . . . δινήεντος 338 Φ 212 ποταμὸς βαθυδίνης* 340—342. 345 cf. *M* 20—22 Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε | Γρηνικός τε καὶ Αἴσηπός δῖός τε Σκάμανδρος | καὶ Σιμόεις 340 Φ 8 ἐς ποταμὸν . . . ἀργυροδίνην

---

334 Orac. Sib. XI 41 δεινὸς ὄφις 334 sq. Apoll. Rhod. Arg. Δ 1396 sqq. πέδον, ᾧ ἔνι Λάδων | εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεα ῥύετο μῆλα | χώρῳ ἐν Ἄτλαντος, χθόνιος ὄφις 340 Callim. Hymn. Cer. 13 Ἀχελώιον ἀργυροδίναν* Dionys. Perieg. 433 Ἀχελώιος ἀργυροδίνης*

---

337 cf. Plat. Cratyl. 402 B. . . ὥσπερ αὖ Ὅμηρος Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσίν φησιν καὶ μητέρα Τηθύν· οἶμαι δὲ καὶ Ἡσίοδος 338 Strab. I 29 Ἡσίοδος δὲ οἶδε (sc. τοὔνομα Νείλου — φησὶν ὁ Ποσειδώνιος)· μέμνηται γάρ· Schol. Hom. δ 477 (I 215, 20 D.) ὁ δὲ Ἡσίοδος ὡς μεταγενέστερος Νεῖλον καλεῖ (sc. τὸν Αἴγυπτον ποταμόν) Apoll. Soph. Lex. v. Αἰγύπτῳ 13, 25 B. Et. Gud. v. Αἴγυπτος· . . ἐπὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ, ὃν Νεῖλον (εἶδεν Et. Gud.) Ἡσίοδος καὶ οἱ λοιποί (ποιηταί addit Et. Gud.) Eust. Hom. 1510, 10 (cf. Anecd. Par. III 443, 16 Cr.) Ἡσίοδος δὲ ὡς ἂν νεώτερος Νεῖλον ἤδη καλούμενον οἶδεν αὐτόν (sc. τὸν Αἴγυπτον ποταμόν) 342 Schol. Hom. Ven. A *M* 22 (I 416, 4 D.) καὶ τῷ Σιμοῦντι προσέθηκεν (Ἡσίοδος) ἐπίθετον τὸ 'θεῖόν τε Σιμοῦντα'

---

334 ἐρεμνῆς] Ωbc, ἐρεμνοῖς Ψ, in ras. D, Ioannes Diaconus 321 Fl. 'τοῖς κεύθεσι τοῖς ἐρεμνοῖς' κεύθεσι] κεύθει superscr. γρ. κεύθεσι E 335 σπείρῃσιν μεγάλαις] Wilamowitz Eurip. Herakl.[2] II 261 adn. 3, πείρασιν ἐν μεγάλοις libri; πείρασιν ἐν μεγάλης (coll. v. 622) Wieseler (ἐρεμνοῖς in v. 334 recepto) Ind. schol. Georg. Aug. hib. 1864, 8 336 seclusit Paley ed.[1] 192 καὶ Φόρκυνος] D, κἀκ φόρκυνος Ωb, τε καὶ ἐκ φόρκυνος Ψ, τε καὶ φόρκυνος Ωc; τε καὶ ἐκ Φόρκυος a quibusdam scriptum esse suspicatus est Muetzell de em. Theog. Hes. 463 337—345 fluminum catalogum postea insertum esse contendit Bergk Gr. Litg. I 981 339 sq. om. HI 340 Φᾶσιν] φάσιν Ψ Ῥῆσόν τ'] ῥῆσόν τε καὶ Ωb Ἀχελώιόν τ'] Triclinius, cf. Fragm. 145, 4 Ὀρχόμενον Μινυήιον· καί μιν ὅ γ' ἥρως; ἀχελώιον libri (cf. Wien. St. XIX 68 adn. 16), Ἀχελῷόν τ' Guyet Not. in Hes. 176 341 Νέσσον] νίσσον Ωb τε Ῥοδίον] cf. Herodian. ad Hom. *M* 20 (II 1, 80, 16 L.) Ῥοδίος παροξυτονητέον ὡς κύριον; τε ῥόδιον libri, alterum ρ superscr. in D θ' Ἁλιάκμονα] τε λιάκμονα D 342 Αἴσηπον] αἴσιπον superscr. η E θεῖόν τε Σιμοῦντα] (σημοῦντα I) libri schol. Hom., θεῖόν τε Σιμόεντα Muetzell de em. Theog. Hes. 96, θεῖον Σιμόεντα Franke Hymn. Hom. p. 9 (adn. ad Hymn. Apoll. Del. 36), Σιμόεντά τε θεῖον Hermann Op. VI 172, Σιμόεντά τε δῖον Menrad Phil. Anz. 1887 p. 431; cf. quae dixi Wien. St. V 185

Πηνειόν τε καὶ Ἕρμον ἐυρρείτην τε Κάικον
Σαγγάριόν τε μέγαν Λάδωνά τε Παρθένιόν τε
Εὔηνόν τε καὶ Ἄρδησκον θεῖόν τε Σκάμανδρον.
τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθώ τ' Ἀδμήτη τε Ἰάνθη τ' Ἠλέκτρη τε
Δωρίς τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδὴς
Ἱππώ τε Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε
Ζευξώ τε Κλυτίη τε Ἰδυῖά τε Πασιθόη τε
Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατή τε Διώνη
Μηλόβοσίς τε Θόη τε καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη
Κερκηίς τε φυὴν ἐρατὴ Πλουτώ τε βοῶπις
Περσηίς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τε Ξάνθη τε
Πετραίη τ' ἐρόεσσα Μενεσθώ τ' Εὐρώπη τε
Μῆτίς τ' Εὐρυνόμη τε Τελεστώ τε κροκόπεπλος

---

347 *Α* 36 *Ἀπόλλωνι ἄνακτι*

---

349 sqq. cf. Hymn. Hom. Cer. 418 sqq. *Λευκίππη Φαινώ τε καὶ Ἠλέκτρη καὶ Ἰάνθη | καὶ Μελίτη Ἰάχη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε | Μηλόβοσίς τε Τύχη*

---

343 errore omissus, in marg. inani supra v. 342 scriptus est in D m[1] *Πηνειόν*] *Πηνεϊόν* Nauck MGrR. III 234 *ἐυρρείτην*] *εὐρρείτην* L, *ἐυορείτην* K, *εὐρείτην* FHI, *ἐυρρυτόν* D, *ἐυρρεέτην* Nauck MGrR. V 136 *Κάικον*] *κάυκον* D 344 *Σαγγάριον*] quinque litterae priores in ras. D 345 *Ἄρδησκον*] *ἀλδήσκον* (*λ* littera rubra in ras.) E, *ἀλδῆσκον* F, *Ἄλδησκον* Triclinius (cf. Dionys. Perieg. 314 *Ἀλδήσκοιο*); *Ἄρτησκον* Sittl ed. p. 118 et 439 *Σκάμανδρον*] *κάμανδρον* D (cf. schol. Ven. A Hom. *Α* 1 . . *τὸ Κάμανδρος ἀντὶ τοῦ Σκάμανδρος*; de hac scriptura in codd. Homeri obvia v. La Roche Hom. Unters. 43 adn. 17) 347 *κουρίζουσι — ἄνακτι*] *κουρίζουσιν Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι* Triclinius 348 *Διὸς πάρα*] *διὸς περὶ* H, *περὶ διὸς* I 349 *Ἀδμήτη*] *ἀτμήτη* Ψ *τε Ἰάνθη*] *τ' ἰάνθη* DG *Ἰάνθη τ' Ἠλέκτρη τε*] *καὶ Ἠλέκτρη καὶ Ἰάνθη* Voss ex Hymn. Hom. Cer. 418 (p. 119) 350 *Οὐρανίη*] *οὐρανία* Ωb 351 *Κλυμένη*] *κταμένη* D (quod e *Κτιμένη* corruptum esse suspicatur Sittl ed. p. 439) *Ῥόδεια*] *ῥόδια* Ωb, *ῥοδία* HI *Καλλιρόη*] *καλλιρρόη* F 352 additus in marg. E *τε Ἰδυῖα*] ΩbcΨ, *τ' εἰδυῖα* D; *Εἰδυῖα* etiam schol. (249 Fl.) Exegesis (396 Fl.); *τε Ἴδυια* Sittl ed. 439 *Πασιθόη*] DE Exegesis (396, 19 Fl.), *Πασιθέα* schol. (249, 7 Fl.), *πεισιθόη* FΩcΨ 353 *Γαλαξαύρη*] *γαλαξόρη* HI, *Μαλαξαύρη*? Guyet Not. in Hes. 176, *καὶ Ἀλεξιάρη* Paley ed.[1] 193 (*ταλαξαύρη* cod. M Hymn. Hom. Cer. 423) *ἐρατή*] *ἐρατώ* Ψ, *Ἐρατώ* schol. (249, 10 Fl.) Exegesis (396, 22 Fl.) *Διώνη*] om. G, *διόνη* H 354 *Θόη*] *θοή* EHI, unde *Μηλόβοσίς τε θοὴ καὶ* Peppmüller in ed. mea[1] p. 25 355 *Κερκηίς*] *κερκῆις* D, *κερκίς* G *Πλουτώ*] *πλουτή* HI, *Πλωτώ*? Fick d. gr. Personenn.[2] 461, sed cf. Hymn. Hom. Cer. 422 356 *Ἰάνειρα*] *ὑάνειρα* D *Ξάνθη*] *ξανθή* I 357 *ἐρόεσσα*] *ἐρώεσσα* E, *ἐράεσσα* F *Μενεσθώ*] *Μενεστώ* schol. (249, 21 Fl.) Exegesis (397, 1 Fl.) 358 *Μῆτίς τ'*] *τ'* om. G *Εὐρυνόμη*] *εὐρυνόη* G *Τελεστώ*] Ω scholion (249, 24 Fl.) Exegesis (397, 4 Fl.), *Τελεσθώ* Ψ Ioannes Diaconus (323, 18 Fl.)

Χρυσηίς τ' Ἀσίη τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ
Εὐδώρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρὼ Ὠκυρόη τε
καὶ Στύξ, ἣ δή σφεων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεσβύταται κοῦραι· πολλαί γε μέν εἰσι καὶ ἄλλαι.
τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἀνέρ' ἐνισπεῖν,

---

363 cf. φ 251 *εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ (Ἀχαιίδες)* 365 *N* 21 *βένθεσι λίμνης** 366 *B* 871 *ἀγλαὰ τέκνα**

⟨*τε*⟩ *καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις | Χρυσηίς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτη τε | καὶ Ῥοδόπη Πλουτώ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ | καὶ Στὺξ Οὐρανίη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατεινή*

361 cf. ad 79 367 Callim. Hymn. Del. 45 *Εὐρίποιο πόρον καναχηδὰ ῥέοντος** Dionys. Perieg. 644 *ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέουσιν** 369 sq. Dionys. Perieg. 646—649 *τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἴποι (ποταμῶν); | οὐ μὲν ἐπωνυμίην μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ | οὔνομ' ἔχει στροφάλιγγι. τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο | ἀνδράσιν, οἳ κατὰ χῶρον ὁμούριον οἶκον ἔθεντο*

---

359 Schol. Hom. α 52 (I 21, 13 D.) *Ἡσίοδος δὲ ἐν Θεογονίᾳ φησὶ τὴν Καλυψὼ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος* 360 Ioann. Laur. Lyd. de mens. IV 7 p. 70, 16 sq. W. *ὅτι οὐδαμοῦ τῆς Τύχης ὀνόματος Ὅμηρος μέμνηται, Ἡσίοδος μέντοι* 361 sq. Et. gen. et mag. v. *Στύξ· ἡ Στὺξ μία (ἐστὶ* Et. mag.) *τῶν Ὠκεανοῦ θυγατρῶν (θυγατέρων* Et. mag.) 364 Schol. Pind. Ol. V 1 (II 1, 118 B.) . . . *ὡς Ἡσίοδος 'τρὶς — Ὠκεανίδες'* 367 Apollon. Dysc. de adverb. p. 562, 14 (152, 8 Schn.) *τὰ εἰς δα . . . λήγοντα ἐπιρρήματα ὀξύνεται, ὡς ἔχει τὸ 'καναχηδὰ ῥέοντες'*

---

359 *Χρυσηίς*] Hermann ad Hymn. Hom. Cer. 421 (ed. Hymn. p. 146); *κρησηίς* D, *κρησσηίς* G, *κρυσηίς* HI schol. (249, 28 Fl.) Exegesis (397, 4 Fl.), cf. scriptura ΚΡΙΣΕΙΣ = *Χρυσηίς*? (et ΚΡΙΣΕΥΣ = *Χρυσεύς*?) in patera Hieronis et Macronis (Klein gr. Vas. m. Meisters.[2] 173 Kretschmer d. gr. Vaseninschr. 206 sq.); *κρυσίη* K, *κρισίη* (prius ι ex υ factum) L, *κρυσίη* (η supra υ) E, *κρησίη* F; *Κρισσηίς* Naeke ed. Choeril. p. 125; *Κρηνηίς* Goettling ed.[2] 46; an *Κρηθηίς*? 361 *σφέων — ἁπασέων*] *πασάων προφερεστάτη ἐστί* Fick Hes. Ged. 7 *ἁπασέων*] *ἁπασάων* G 362 *αὗται*] *αὐταὶ* (in *αὗται* m[2] mutatum L) Ψ *ἐξεγένοντο*] *ἒξ ἐγένοντο* Fick l. c. 35 363 *γε μὲν*] *δὲ αἳ* Axt, Progr. v. Kreuznach 1860 p. 4 *γε*] additum m[1] D 364 *τρὶς — εἰσι*] Ωc, *τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι* Ψ, *τρισχίλιαι γὰρ ἔασι* D, *τρισχίλιαι (γὰρ* om.) *εἰσι* Ωb, *τρὶς γὰρ μύριαί εἰσι* schol. Pind. (cf. Schoemann Op. II 163 adn. 60) *τανύσφυροι*] Ωbc schol. Pind., *τανύσφυραι* DΨ *Ὠκεανῖναι*] *ὠκεανῖδες* D, *Ὠκεανίδες* schol. Pind. 366 *ἐφέπουσι*] *ἐφέπουσαι* E 368 *Ὠκεανοῦ*] *ὠκεανοῖο* I 369 *βροτὸν ἀνέρ'*] Goettling ed.[2] 47 adn. (de α in medio versu longa cf. Op. 751, 364, 559 Scut. 48 Theog. 187 Op. 303, 494, de duplici accus. Hom. *M* 176 *π* 88 *τ* 221); *βροτὸν ἄνδρα* libri, *βροτὸν ἄνδρα γ'* Franke

οἳ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσιν.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
ἀθανάτοις τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.

---

370 ϑ 551 *καὶ οἳ περιναιετάουσιν** 372 sq. Λ 2 (*Ἠὼς*) . . . *ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν* 373 δ 479 *ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν*

---

371 cf. Pind. Isthm. VI (V) 1 *μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θεία* 372 Quint. Smyrn. II 423 (cf. 620) *ἣ μὲν (Ἠὼς) γὰρ μακάρεσσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνει*

---

370 Eust. in Dionys. Perieg. 636 (II 336, 1 M.) *ὅμοιον δέ φασι τὸ σχῆμα τοῦτο τῷ τοῦ Ἡσιόδου τῷ 'οἳ δὲ — περιναιετάωσιν'* 371 sq. 374 Schol. Pind. Ol. VII 72 (II 1, 170 B.) *Ὑπερίων δὲ εἷς τῶν Τιτάνων κατὰ τὴν τοῦ Ἡσιόδου Θεογονίαν 'Θεία — φαείνει' 'γείναθ' — φιλότητι'* Ammon. de diff. adf. vocab. v. *ἡμέρα* p. 66 V. *Ἠοῦς δὲ τὸ συναμφότερον, ὃν πάλιν Ἡσίοδος Θείας ὑποτίθεται 'Θεία — φαείνει' 'γείνατο'.* Eust. Hom. 1527, 57 *τὴν δὲ Ἠῶ Θείας ὑποτίθεται (Ἡσίοδος) θυγατέρα εἰπών· 'Θεία — φαείνει' 'γείνατο'* 371 sq. Schol. Eurip. Troad. 855 (II 366, 6 Schw.) *κατὰ δὲ Ἡσίοδον οὐκ ἔστι ταὐτὸν Ἠὼς καὶ Ἡμέρα· λέγει ⟨γὰρ⟩ ὁτὲ μὲν 'Θεία — Σελήνην ⟨Ἠῶ θ'⟩'* 371. 374 Schol. vet. Pind. Isthm. V 1 p. 429, 6 Ab. . *ἐκεῖνος (Ἡσίοδος) Ἡλίου μητέρα τὴν Θείαν γενεαλογεῖ· 'Θεία — Σελήνην' 'γείναθ' — φιλότητι'* Schol. Eurip. Phoen. 175 (I 273, 23 Schw.) *Ἡσίοδός φησιν ἀδελφὴν Ἡλίου τὴν Σελήνην· 'Θεία — Σελήνην' 'γείνατο'* Iulian. or. IV p. 136 c (I 176, 15 H.) *ὁ μὲν (Ἡσίοδος) γενεαλογῶν αὐτὸν (Ἥλιον) Ὑπερίονος ἔφη καὶ Θείας μόνον οὐχὶ διὰ τούτων αἰνιττόμενος τοῦ πάντων ὑπερέχοντος αὐτὸν ἔγγονον γνήσιον φῦναι* Schol. Hom. Townl. Θ 480 (altera manu scripta) VI 520, 29 M. = Et. gen. et mag. v. *Ὑπερίων· ὁ ἥλιος· ἤτοι ὅτι Ὑπερίονός ἐστι καὶ Θείας παῖς ὡς Ἡσίοδος* Schol. Hom. α 8 (I 12, 30 D.) *Ἡσίοδος δὲ Ὑπερίονος αὐτὸν (τὸν Ἥλιον) ἐγενεαλόγησεν* cf. Et. Gud. v. *Ὑπερίονος· Ἡσίοδος Ὑπερίονος αὐτὸν (τὸν Ἥλιον) γενεαλογεῖ* 371 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 54 p. 486, 15 K. *Ἥλιος καὶ Σελήνη Ὑπερίονος τοῦ Τιτᾶνος καὶ Θείας εἰσὶ παῖδες, ὡς Ἡσίοδός φησι 'Θεία — Σελήνην'* cf. Procl. in Plat. Tim. IV 257 E Schn. *τίκτει γὰρ ἡ αὐτὴ θεὸς ἥλιόν τε μέγαν καὶ λαμπρὰν σελήνην*

---

ad Callim. p. 104, *βροτῷ ἀνδρὶ* coll. Op. 484 Flach d. Hes. Theog. 22 *ἐνισπεῖν*] *ἐνίσπειν* HIL

370 *ἕκαστοι*] *ἕκαστα* Eustathius in Dionys. Perieg. *ἴσασιν*] *ἴσασι* F, *ἴσασ'* D *οἳ ἂν περιναιετάωσιν*] m^{2} L, Eustathius l. c., *οἷς ἂν περιναιετάωσι* D, *οἳ* (*οἵ* E) *ἂν περιναιετάουσι* ΩbΨ (*ου* m^{2} in *ω* mutatum L), *ὅσοι περιναιετάουσι* (*περ///ναιετάουσιν* I) Ωc, *ὅσοι περιναιετάωσιν* Triclinius (*περναιετάωσι* 'Βοιωτιστί' Sittl ed. p. 370) 371 *τε*] *τέκε* schol. Apoll. Rhod. *τε μέγαν*] *τέκετο* schol. Eurip. Troad., quod in v. 371 desinit verbo *γείνατο* (374) neglecto, *τέκε μέγαν* codd. schol. Pind. Isthm. *λαμπράν*] libri et testes omnes, cf. ad v. 18; *λαμπρήν* L. Dindorf ed. p. 103 372 *Ἠῶ*] *ἠώ* FG, *Ἠόα* Nauck MGrR. V 134 *θ'*] ex *τ'* factum D *πάντεσσιν*] *πάντεσσι* I *ἐπιχθονίοισι*] *ἐπιχθονίῃσι* HI 373 in marg. m. rec. iterum scriptum exhibet G *ἀθανάτοις*] *ἀν' ἀθανάτοις* in textu, *ἀν' ἀθανάτοισι* in versu marg. G *θεοῖσι*] D, *θεοῖς* ΩbcΨ 374 *ὑποδμηθεῖσ'*] *ὑποδμηθεῖσα* ΩbI, *ὑποδμηθεῖσ*^{α} K, *ὑπευνηθεῖσ'* Aldus ed. *Ὑπερίονος ἐν φιλότητι*] *ὑπερίωνος ἐν φιλότητι* Ψ (*ο* ex *ω* ras. factum L), *ὑπερίωνος φιλότητι* D

Κρίῳ δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δῖα θεάων
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπε ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεὰ θεῷ εὐνηθεῖσα.
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτ' Ἠοσφόρον Ἠριγένεια
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Στὺξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα

---

376 E 381 *δῖα θεάων** 377 cf. Π 194 *ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν** 380 Β 821 *θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα** Π 176 *γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα** 382 Σ 485 *τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται**

---

379 Incert. poeta ap. Apollod. III 4, 6 p. 116, 6 W. *Βορῆς* (Actaeonis canis) *τ' αἰψηροκέλευθος** 381 sq. Arat. 98 sq. *εἴτ' οὖν Ἀστραίου κείνη γένος, ὅν ῥά τέ φασιν | ἄστρων ἀρχαῖον πατέρ' ἔμμεναι* 382 cf. ad 110

---

378 Serv. in Vergil. Aen. I 132 (I 58, 11 Th.-H.) cf. Mythogr. II 51 p. 92 B. *Astraeus enim unus e Titanibus, qui contra deos arma sumpserunt cum Aurora concubuit, unde nati sunt venti secundum Hesiodum* Suid. v. *Θείας ἀμνάμων* I b 1178 B. . . . *ὡς γὰρ Ἡσίοδος λέγει τῆς Θείας ἀπόγονοι οἱ ἄνεμοι* 379 sq. Schol. Hom. Townl. Λ 306 (V 396, 24 M.) *καὶ Ἡσίοδος γὰρ 'ἀργέστην — Νότον'* 383 Pausan. VIII 18, 1 . . *πεποιημένα οὖν ἐστιν ἐνταῦθα* (sc. *ἐν τῇ Ἡσιόδου Θεογονίᾳ*) *Ὠκεανοῦ θυγατέρα τὴν Στύγα, γυναῖκα δὲ αὐτὴν εἶναι Πάλλαντος*

---

375 *Κρίῳ*] GH, *κρείῳ* ex *κρίῳ* factum I, *κριῷ* D, *κρείῳ* ΩbΨ scholion (250 Fl.) Ioannes Diac. (324 Fl.) Exegesis (397 Fl.) *δ'*] *τ'* H 377 *θ'*] *τ'* I, om. F *καὶ πᾶσι*] ΩbcΨ Ioannes Diac. (324 Fl.), cf. Wien. St. XIX 34; ///*πασησι* (*καὶ* eraso e *πᾶσι* factum) D, *πάσαισι* Triclinius (*πάσῃσι* vel *πάντεσσι* dubitans Wolf ed. 101); *Τιτῆσι* Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. aest. 1872 p. 4 *μετέπρεπε*] *μέγ' ἔπρεπεν* Meineke Herm. I 328 378 *καρτεροθύμους*] *καρτερόθυμος* (*αρ* in ras., fuit *ρα*) m. alia superscr. *γρ. καρτεροθύμους* L, *κρατεροθύμους* K 379 *ἀργέστην Ζέφυρον*] cf. schol. 251, 6 Fl. *Ἀκουσίλαος δὲ τρεῖς ἀνέμους εἶναί φησι κατὰ Ἡσίοδον Βορᾶν Ζέφυρον καὶ Νότον· τοῦ γὰρ Ζεφύρου ἐπίθετον τὸ ἀργέστην φησί. ζητητέον γὰρ ὅτι χωρὶς συνδέσμου Ἀργέστην Ζέφυρον εἶπε . .; Ἀργέστην Ζέφυρον* schol. 251, 1 Fl. *Ἀργέστην τὸν ὀξὺν καὶ ταχὺν καὶ καθαρὸν Εὖρον Ἀργέστην εἶπεν· . . πνεῖ δὲ Ἀργέστης, ὁ καὶ Εὖρος καλούμενος ἀπὸ ἀνατολῆς . .; Ἀργέστην Ζέφυρόν τε* Goettling ed.[2] 47 adn. *τ' αἰψηροκέλευθον*] *τ'* om. Ψ, *ταιψηροκέλευθον* (*ε* m. alia superscr.) H, *τε λαιψηροκέλευθον* I 380 *θεὰ θεῷ*] *θεῷ θεὰ* D; sed cf. Hom. Β 821 *θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα* Π 176 *γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα* Hes. Theog. 634 *Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα* Scut. 6 *θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι* 381 m. rec. iterum scriptus in marg. G (om. voce ultima) *ἀστέρα τίκτ' Ἠοσφόρον*] restitui Wien. St. V 185, *ἀστέρα τίκτεν* (*τίκτε* G) *ἑωσφόρον* ΩbcΨ schol.; *ἀστραίω τέχ'* (*χ* e *κ* factum m[1]) *ἑωσφόρος* D; *ἀστέρα τίκτε Φωσφόρον* olim conieci ZfdöG. 1877 p. 102 *Ἠριγένεια*] *ἠριγένια* G 383 *ἔτεκ'*] codd. recensionis x (*ἔτεκεκ'* cod. Laurent. LXXXXI sup. 10), *ἔτεκεν* ΩΨ, *αὖτ'* (interpunctionis signo post 384 sublato) Hermann Op. VIII 56 *Ὠκεανοῦ θυγάτηρ*] Ωbc, *ὠκεανοῦ θυγάτηρ* (sed *ηρ* m[2] in ras., fuit *έρα*) L, *ὠκεανοῦ θυγατέρα* K, *παῖς ὠκεανοῦ* D

Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν·
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,
οὐδ' ὁδός, ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ,
ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
ὣς γὰρ ἐβούλευσεν Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη
ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μή τιν' ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἑξέμεν, ἣν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
τὸν δ' ἔφαθ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἣ θέμις ἐστίν.
ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος Οὔλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.

---

390 *Α* 580 *Ὀλύμπιος ἀστεροπήτης** 391 *Α* 402 *καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον* cf. *Υ* 4 sq. 394 *Φ* 500 *μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν** 396 *Β* 73 *ἣ θέμις ἐστίν**

---

385. 388 cf. Callim. Hymn. Iov. 67 *σή τε βίη τό τε κάρτος* 386 Fragm. Orph. 52 Ab. *οὐδέ τις ἕδρη** 388 cf. Hymn. Hom. Cer. 3, 334, 441, 460 *βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεύς* Semonid. Am. Fr. 1, 1 B.[4] *Ζεὺς . . . βαρύκτυπος*

389—400 cf. Schol. Hom. Genav. *Τ* 113 (II 179, 1 N.), ubi additur: *ἡ ἱστορία παρ' Ἡσιόδῳ ἐν Θεογονίᾳ* 397—400 Tzetz. in Lycophr. 707 (II 752 M.) *Ὅρκον γὰρ τῶν θεῶν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν Στύγα, διότι πρώτη τῶν λοιπῶν θεῶν σὺν τοῖς ἰδίοις παισὶν εἰς τὴν κατὰ Τιτάνων μάχην ἦλθε συνεργὸς τῷ Διί, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ*

---

384 *Νίκην*] *νείκην* DGHΨ *καλλίσφυρον*] *πολύσφυρον* GH, superscr. *καλλίσφυρον* I 385 *τῶν*] *τῶν δ'* ('in principio strophae') Hermann Op. VIII 56 386—403 serioris cuiusdam rhapsodi esse existimavit Goettling ed.[2] 49 386 *ἔστ'*] *ἔστιν* G *ἀπάνευθε*] *ἀπάνευθεν* H 387 in marg. habet E *ὅππη*] *ὅπη* Ωc (alterum *π* m. rec. add. in I) *μὴ κείνοις*] *μ' ἐκοινοις* m. eadem in *μὴ κείνοις* mutatum E, *μὴ κεῖνος* (superscr. m. alia *οις* L) Ψ, *μὴ κεῖνοις* (alterum *ι* postea add.) H *ἡγεμονεύῃ*] cod. Laurent. conv. suppr. 15 saec. XV (coniecit Hermann Op. VI 174), *ἡγεμονεύει* ΩΨ, *ἡγεμονεύοι* Guyet Not. in Hes. 176 389 *Ὠκεανίνη*] *ὠκεανίη* L 391 *ἐκάλεσσε*] *ἐκάλεσε* FΩcL 392 *ὃς ἂν*] *ὅ κεν* Menrad Phil. Anz. 1887 p. 431 *ἂν*] *ἐν* D *μάχοιτο*] *μάχηται* Hermann Op. VIII 56 393 *τιν'*] *τὸν* Scheer Rh. Mus. XXIV 623; an *μιν*? *ἀπορραίσειν*] *ἀποραίσειν* G; sub quo *ἀπορρήσειν* (*ἀποϝρήσειν*) delitescere censuit Schulze Quaest. ep. 87 adn. 1 *δὲ*] *δ'* DGIL, *θ'* Ωb, om. K 394 *ἣν*] *ὡς*? Hermann ap. Franke Hymn. Hom. p. 94 *τὸ πάρος γε μετ'*] *γε* om. Ωb, *τὸ πάρος περ ἐν* Hermann l. c., *πάρος ἔσχε μετ'* Bergk Phil. XVI 582 395 *τὸν δ' ἔφαθ'*] *γρ. τὸν δ' ἔφα* in marg. EL 396 *ἣ*] (vel *ᾗ*) libri, *ἣ* edd. plurimae 397 *ἄφθιτος*] *ν* m. rec. superscr. I, *ἄφθιτον* Triclinius *Οὔλυμπόνδε*] *Ὀλυμπόνδε* Sittl ed. p. 126 398 *σφοῖσιν*] *οι* ex *η* m[1] factum D, *σφισιν* superscr. *οι* E, *σφίσι* FG *παίδεσσι*] *παίδεσι* F

τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
παῖδας δ' ἤματα πάντα ἕο μέτα ναιέτας εἶναι.
ὣς δ' αὔτως πάντεσσι διαμπερές, ὥς περ ὑπέστη,
ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·
κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεί,

---

400 β 377 *θεῶν μέγαν ὅρκον*, cf. ad 805 401 *N* 826 *ἤματα πάντα** 402 ι 365 *ὥς περ ὑπέστης** 403 *Π* 172 *αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἐάνασσεν* 404 ψ 354 *πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν** 405 cf. ad 306 406 *T* 300 *μείλιχον αἰεί**

---

399 Theogn. 1386 sq. *σοί τι περισσὸν | Ζεὺς τόδε τιμήσας* (*τιμῆεν* Nauck) *δῶρον ἔδωκεν ἔχειν* 400 cf. Pind. Ol. VII 65 *θεῶν δ' ὅρκον μέγαν* 406 Hymn. Orph. 35, 1 Ab. *Λητοῖ κυανόπεπλε**

---

399 sq. Schol. Hom. Ven. A *Θ* 369 (I 287, 15 D.) Et. gen. et mag. v. *Στύξ·* (*ἡ* Et. mag.) *Στὺξ μία* (*ἐστὶ* Et. mag.) *τῶν Ὠκεανοῦ θυγατέρων* (*θυγατρῶν* Et. gen. cod. B), *ἣν ὁ Ζεὺς φρικωδέστατον ὅρκον τῶν θεῶν ἐποίησε τιμήσας αὐτήν, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ* (*ἐν Θ.* om. Et. gen. cod. B) cf. Anecd. Par. III 25. 16 Cr. *οἱ περὶ Κρόνον οὐρανοῦ παῖδες ἀρχαῖοι Τιτᾶνες . . . ἀξιοῦσιν . . . τιμῆσαι τὴν Στύγα καὶ τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ὅρκον θεῶν ποιῆσαι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ ἐν Θεογονίᾳ* 400 Schol. Pind. Ol. VII 119 *θεῶν ὅρκον τὴν Στύγα· ταύτην γὰρ καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος εἶπε καὶ οἶδε* 404 Schol. Hom. Ven. B *Λ* 43 (III 11, 11 D.) (v. Epim. Hom. Anecd. Ox. I 428, 26 Cr.) Et. mag. v. *Φοῖβος Ἀπόλλων . . . ἢ ἀπὸ Φοίβης μαμμωνυμικόν* (*μαμμωνυμικοῦ* Epim., *μαμμωνυμικῶς* Et. mag.) *ὡς καὶ Ἡσίοδος*

---

399 *περισσὰ — ἔδωκεν*] Aldus ed., *περισσὰ δὲ δῶρά Ϝ'* (= *Ϝοι*) *ἔδωκεν* primitus scriptum fuisse exposui Wien. St. XVI 221, idem vidit v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 71; *περισσὰ δὲ δῶρα δέδωκεν* DEHIΨ, *περισσὰ δῶρα δ' ἔδωκεν* FG, *ἔδωκε δὲ δῶρα περισσὰ* Bergk Phil. XVI 582, *περισσὰ δὲ δῶρ' ἀπέδωκεν* Scheer Rh. Mus. XXIV 623; aut *τῇ δὲ περισσὸν Ζεὺς τιμήσας δῶρον ἔδωκεν* (e Theognide) aut *περισσὰ δὲ δῶρον ἔδωκεν* scribendum esse existimavit Peppmüller Phil. Rundsch. V (1885) c. 398 400 *μὲν γὰρ*] *μὲν* m. eadem superscr. H, *δ' ἄρ'* G 401 *ἕο μέτα ναιέτας*] *ἕο* Brugmann e. Probl. d. hom. Textkr. 20; cf. Wien. St. V 185 sq.; *ἑοῦ μέτα ναιέτας* in textu Ψ, *γρ. ἑοὺς μεταναιέτας* in marg. L, *ἑοῦ μεταναιέτας* DG (*ἑοῦ* = *ἕο* Zenodotus in Hom. *B* 239 *T* 384 et e Duentzeri coniectura *η* 217, cf. Ludwich Arist. Hom. Textkr. I 210, 448, 566), *ἑοῦς μεταναιέτας* HI; *ἑοὺς μεταναιέτας* Ωb, *ἑοῖ* (*μεταναιέτας*) Hermann Op. VI 174 402 sq. additamentum interpolatoris esse censuit Hermann Op. VIII 56 402 *ὣς δ' αὔτως*] *ὥς δ' αὔτως* G, *ὡσαύτως* K, *ὧδ' αὔτως* e corr. (fuisse videtur *ὡσαύτως*) L, *ὃς δ' αὔτως* Clericus ed. p. 70 403 *ἐξετέλεσσ'*] *ἐξετέλεσσεν* G, *ἐξετέλεσεν* HI *ἠδὲ*] *ἠδ'* Ωc 404 *ἐς*] *εἰς* ΩbΨ 405 *κυσαμένη*] *κισσαμένη* DI, *κυσσαμένη* codd. ceteri *δὴ ἔπειτα*] L. Dindorf ed. p. 39, *δ' ἠέπειτα* HI, *δή 'πειτα* G, *δ' ἤπειτα* DΩbΨ *θεὰ θεοῦ*] *θεὰ θεῶ* FG, *θεὰ θεῶν* HI 406 *Λητὼ*] *Λητόα* Nauck MGrR. V 134 *μείλιχον αἰεὶ*] *μειλίχιον αἰεὶ* G, *καλλιπάρῃον* coll. Hom. *Ω* 607 dubitans Fick Hes. Ged. 16

μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου, 408
ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν. 407
γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.

ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς
ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.

---

407 π 265 *ἀνδράσι τε . . . καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν* 410 Γ 138 *φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις** 411 λ 254 *ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πελίην τέκε** 412 Λ 289 *Ζεὺς Κρονίδης** π 230 *ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα** 413 Ξ 204 *γαίης . . καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης* 414 Τ 130 *ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος* Α 278 *ἔμμορε τιμῆς** 415 Ο 85 *ἀθανάτοισι θεοῖσι** Ω 533 *θεοῖσι τετιμένος**

---

407 Hymn. Hom. Ven. 142 *τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν* Arat. 5 *ἤπιος ἀνθρώποισι* 409. 411 Apoll. Rhod. Arg. Γ 1035 *Ἑκάτην Περσηΐδα*

409—411 Serv. in Vergil. Aen. IV 511 (I 557, 5 Th.-H.) *secundum Hesiodum Hecate Persei Titanis et Asteriae filia est* Schol. Hom. κ 139 (II 457, 27 D.) *Ἡσίοδος δὲ καὶ τὴν Ἑκάτην Περσηΐδα λέγει* Schol. vet. Lycophr. 1175 p. 175, 3 K. *Περσέως δὲ παρθένος] ἡ Ἑκάτη· ὁ γὰρ Ἡσίοδος Πέρσου καὶ Ἀστερίας γενεαλογεῖ αὐτήν* Eust. Hom. 1651, 54 . . . *τὴν Ἑκάτην Ἡσίοδος Περσηΐδα καλεῖ . . .* 413 Schol. Eurip. Hipp. 146 (II 24, 15 Schw.) *τινὲς δὲ τὴν αὐτὴν (Δίκτυνναν) εἶναι τῇ Ἑκάτῃ, περὶ ἧς φησιν Ἡσίοδος 'μοῖραν ἔχει — θαλάσσης'* ibid. 228 (II 34, 5 Schw.) *τῆς δὲ θαλάττης φησὶν αὐτὴν δεσπόζειν, ὡς καὶ Ἡσίοδος 'μοῖραν ἔχει — θαλάσσης'*

---

408 ante 407 collocavi; spurium esse putavit Guyet Not. in Hes. 177; pro 407 ab alio (fortasse antiquiore) poeta positum esse suspicatus est Hermann Op. VII 296 408 *μείλιχον*] *ἵλαον*? traditum versuum ordinem servans Schoemann d. Hes. Theog. 56 *ἀγανώτατον*] *ἀγανότατον* G (de adiectivi forma cf. Hom. δ 442 *ὀλοώτατος ὀδμή*, Hymn. Hom. Cer. 157 *κατὰ πρώτιστον ὀπωπήν*) *ἐντὸς*] *ἄνθος* Koechly Op. I 269 sq. 407 *ἤπιον*] *μείλιχον* eiecto v. 408 Paley ed.[1] p. 199; versibus 407 sq. e mea sententia transpositis *τίμιον* (ex Hymn. Hom. Ven. 142) Peppmüller Rh. Mus. XL 463, sed cf. Aratus 409 *Ἀστερίην*] *ἀστεραίην* G *Πέρσης*] *περσεὺς* D 410 *ἠγάγετ'*] *ἤγαγ'* I *μέγα*] om. Ωb 411—452 hymnus in Hecaten recentioris aetatis; v. 411—415 Theogoniae adscripsit, ceteros hymni versus pristina forma mutata insertos esse exposuit Gerhard Verh. d. Berl. Akad. 1851 p. 292; initio et conclusione hymni abiectis 411 (412)—415 et 450—452 de suo addidisse interpolatorem dixit A. Meyer de comp. Theog. Hes. 28 411 *ὑποκυσαμένη*] *ὑποκισσαμένη* D 412 *πόρεν*] *πόρε*^{ν} (*ν* m. alia superscr.) L 413 *ἔχειν*] *ἔχει* constructione gramm. mutata Schol. Eurip. utroque loco 414 *ἡ δὲ*] *ἥδε* D *ἀπ'*] *ἐπ'* coll. v. 427 Goettling ed.[1] 42, sed cf. Schoemann Op. II 216 d. Hes. Theog. 56, *ὑπ'* Aldus ed. 415 *τε*] *δὲ* Paley ed.[1] p. 199 adn. (recepto *ὑπ'*) *θεοῖσι τετιμένη*] FΨ, *θεοῖσι τετιημένη* E, *θεοῖς τετιμημένη* Ωc, *θεοῖς τετι///ημένη* (*μ* erasum) D

καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ
ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς,
καί τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.
ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα,
ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
ἀλλ' ἔχει, ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός,
καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσῃ· 427
οὐδ', ὅτι μουνογενής, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς, 426
ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν. 428

---

416 α 167 τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων* 417 λ 130 ῥέξας ἱερὰ καλά* 420 Θ 294 ὅση δύναμίς γε πάρεστιν* 426 cf. ad 414 428 Ψ 429 ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον

---

420 cf. Rhian. Fr. 3, 9 (Anal. Alex. 199 M.) θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζῃ 424 cf. Antim. Theb. Fr. 42 K. προτερηγενέας τε Τιτῆνας Babr. 66, 1 θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις ἀλλὰ τῶν πρώτων 425 Parmen. Fr. 8, 15 D. ἀλλ' ἔχει* 426 Apoll. Rhod. Arg. Γ 1035 μουνογενῆ δ' Ἑκάτην idem Γ 846 κούρην μουνογένειαν

---

421 cf. ad 45 426 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Γ 1035 p. 474, 16 K. Ἡσίοδος 'οὐδ' — τιμῆς'

416—420 post 413 collocandos esse suspicatur Paley ed.[1] 199 416 καὶ γὰρ] τοίγαρ Schoemann Op. II 217 417 ἔρδων] ῥέζων Triclinius κατὰ νόμον] alterum ν superscr. in D 418 τέ] δέ Koechly Op. I 279 ἕσπετο] Triclinius, ἕσπεται DΩbGΨ, ἕπεται HI 419 ᾧ] οὗ Ψ, ᾧ ex οὗ corr. I ὑποδέξεται] ξ e χ factum D, ὑπεδέξατο, in marg. γρ. ὑποδέξεται E, ὑποδέξατο I 420 καί τε] καὶ δέ Koechly Op. I 279 ὀπάζει] ὄπασσεν Koechly l. c. 421 sq. otiosi videntur Heynio Comm. soc. scient. Gotting. II 146 adn. r, si cum v. 414 sq. comparentur 422 ἔχει] ἔχειν K, ἔχει m. alia addito ν L, ἔχεν Koechly l. c. 423 μιν] μὴν F ἐβιήσατο] ἐβιάσατο Ψ ἀπηύρα] ἀπεύρα commendavit Ahrens Kl. Schr. I 20 et 544 424 ὅσσ' ἔλαχεν] ὅσσ' ἔλαχε Ωb, in marg. additum γρ. ὅσσ' ἔχε E 425 ἔχει] ἔχειν Ωb ὡς] om. K τὸ πρῶτον] (τοπρῶτον L), τὸ πρὶν Ωb ἀπ'] ἐξ Ψ 427 post 425 collocari iussit Goettling ed.[1] 43 (cf. Peppmüller Rh. Mus. XL p. 464), quem secutus sum; quo facto καὶ γέρα vel ὃν γέρας flagitavit Hermann Op. VI 174; fortasse vero alia in recensione illum v. 413 loco positum fuisse; ab aliquo interprete in margine ad v. 425 additum fuisse (ὃν γέρας scripto) dixit Op. VIII 57; post 422 transposuit Schoemann Op. II 219; in margine imo collocavit idem Hes. Carm. 116 (adiecta nota 'rectius legeretur post 422'); insiticium esse censuit Heyne l. c., ab interpolatore, qui 411—415 scripsisset, clam importatum A. Meyer de comp. Theog. Hes. 26 sq.; traditum versuum ordinem retinentes καὶ γεράων γαίῃ Lennep ed. p. 280, καὶ γεράων ἐν γῇ Schoemann Op. II 219, καὶ γέραος γαίῃ Sittl ed. p. 445 ἐν] om. G 428 Ζεὺς τίεται] libri, καὶ Ζεὺς τίεν Koechly Op. I 279

ᾧ δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν·
ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει, 434
ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλῃσιν· 430
ἠδ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθεισήνορα θωρήσσωνται
ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι
νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι. 433
ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὁπότ' ἄνδρες ἀεθλεύωσιν ἀγῶνι, 435
ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν·
νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάζει.
ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλῃσιν.

---

430 *κ* 22 *ὅν κ' ἐθέλῃσιν** 431 *Κ* 78 *ὅτ' ἐς πόλεμον φθεισήνορα θωρήσσοιτο** 433 *Λ* 79 *κῦδος ὀρέξαι** 437 *ν* 143 *βίῃ καὶ κάρτεϊ* 438 *Θ* 141 *κῦδος ὀπάζει** 439 cf. ad 430

---

432 Theogn. 139 *οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσσ' ἐθέλῃσιν* 435 cf. Mus. de Her. et Leand. 197 *ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα**

---

429 Et. gen. v. *μεγάλως· Ἡσίοδος· 'ᾧ δ' — ὀνίνησι'* Et. Gr. Anecd. Paris. IV 11, 32 Cr. *Ἡσίοδος 'ὡς — παραγίνεται'*

---

429 *ᾧ δ'*] *ὡς δ'* Anecd. Par. *ἐθέλει*] DΩbGΨ, *ἐθέλῃ* HI *μεγάλως*] 'potius *κρατερῶς* aut *πρόφρων* aut simile quid' Schoemann Op. II 221; *λιπαρῶς* e scholio (254, 21 Fl.) Koechly Op. I 279 *παραγίγνεται*] *παραγίνεται* Ωbc Et. gen. Et. gr. (Anecd. Par.) *ἠδ'*] *καὶ* Et. gen. 434 post 429 posuit Schoemann Op. II 221 *τε*] *δὲ* Ψ 430 *ἔν τ'*] *ἐν δ'* Muetzell de em. Theog. Hes. 78 *μεταπρέπει*] *μετατρέπει* DG *ὅν*] *ᾧ* K, *ὅν* in ras. (fuit *ᾧ*) L, *ὧν* Heinsius ed. (1603) 264 431 sq. in textu om. HΨ, m. alia in marg. scriptos exhibent HL 431 *ἠδ' ὁπότ'*] (*ἠδ'* GI) DΩc (L in versu marg.), *ἦν* (*ἦ*/// E) *δέ ποτ'* Ωb, *ἠδ' ὅταν* Triclinius, *οἳ δ' ὁπότ'* Scheer Rh. Mus. XXIV 623 *φθεισήνορα*] *φθησήνορα* HI, *φθισήνορα* libri cett. *θωρήσσωνται*] D, *θωρήσσονται* ΩcL, *θωρήσσοιντο* Ωb 432 *παραγίγνεται*] D, *παραγίνεται* ΩcL, *παραγίνεθ'* Ωb *κ' ἐθέλῃσι*] *κε θέλῃσιν* F 433 *προφρονέως*] *προφρονέουσ* D 435—438 suspicionem dant Paleio ed.[1] 201 435 *δ' αὖθ'*] HI, *δ' αὖ* DΩbGK, *δ' αὖθ', θ'* m. alia add. L *ἀεθλεύωσιν ἀγῶνι*] Koechly Op. I 280 v. Musaeus (cf. Hom. Ψ 737 *ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί* Ψ 274 *ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί*); *ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν* (*ἀεθλεῦσιν* G) DΩc, *ἀγῶνι ἀθλεύωσιν* (superscr. *ε* m. alia L) Ψ, *ἐν ἀγῶνι ἀθλεύωσι* (superscr. *ου* E) Ωb, *ἀγῶσιν* (vel *ἀγῶνας*) *ἀεθλεύωσιν* Paley ed.[1] p. 200 adn. 436 eliminandum esse censuit Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. p. 150 *τοῖς παραγίγνεται*] *τοῖσι παρίσταται* dubitans Paley ed.[1] 201 *τοῖς*] Ωc, *τοῖσ* m[2] addito *ι* E, *τοῖσι* DFΨ *παραγίγνεται*] D, *παραγίνεται* libri cet. Et. 437 *δὲ*] *τε* Ψ 438 *χαίρων — δὲ*] *παισίν τε τοκεῦσί τε* Gerhard Lect. Apoll. 155 *χαίρων*] om. in textu E, qui in marg. habet *γρ. χαίρει* (postea lineola rubra deletum) *τε, τοκεῦσι δὲ*] *τε τοκεῦσί τε* FGH, *τε τοκεῦσιν* Triclinius (cf. schol. 255, 3 Fl.), *τοκέεσσι δὲ* Koechly Op. I 280 439] secludendum esse censuit Peppmüller Phil. XXXIX 388 *ἐθέλῃσιν*] *ἐθελήσῃ* I

καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
εὔχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
ῥηιδίως ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληίδ' ἀέξειν·
βουκολίας δ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
ποίμνας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
ἐξ ὀλίγων βριάει κἀκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσιν.
θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην

---

445 *Λ* 678 *αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν** 446 *ι* 443 *εἰροπόκων οἴων**

---

445 sq. Maxim. 520 sq. . . *εἴ κεν ἄγοις ἑτέρην χώρην ἐριαχθέα ποίμνην | ἠδ' ἀγέλας καὶ δ' ἄν κε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν | ὦκα θέοι* 450 cf. Apoll. Rhod. Arg. *Γ* 861 *Βριμὼ κουροτρόφον* Hymn. Orph. I 8 (*Ἑκάτην*) *κουροτρόφον**

---

440 Schol. Hom. Ven. A *Π* 748 (II 120, 4 D.) *καὶ Ἡσίοδος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τέταχε 'καὶ — ἐργάζονται'* Schol. eadem Hom. *Π* 34 (II 92, 14 D.) *ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ χωρὶς τοῦ θάλασσά φησι· 'καὶ — δυσπέμφελον'* Schol. Hom. Townl. Ven. B *Π* 34 (VI 158, 7 M. et IV 109, 3 D.) *γλαυκὴν δὲ ἅπαξ εἰπόντος αὐτὴν (τὴν θάλασσαν) Ὁμήρου Ἡσίοδος ἀντὶ κυρίου 'καὶ τοῖς, οἳ γλαυκήν'* (*ἀντὶ κυρίου αὐτὸ ἐξέβαλεν* Schol. Ven. B)

---

440 *γλαυκὴν*] *Γλαύκην*? Goettling ed.[1] 43, sed cf. schol. (255 Fl.) *ὅτι ἀρκεσθεὶς τοῖς δυσὶν ἐπιθέτοις, ἤγουν τῷ 'γλαυκὴν' καὶ τῷ 'δυσπέμφελον', οὐκ εἶπε τὸ κύριον* (v. Hom. *Κ* 27 *δ* 709 *πουλὺν ἐφ' ὑγρήν* Oppian. Cyn. I 11 *πᾶσαν δὲ καὶ ὑγρήν* Eurip. Andr. 793 *ἄξενον ὑγράν*) *ἐργάζονται*] *ο* ex *ω* factum D 441 *εὔχονται δ'*] *εὐχόμενοι* dubitans Schoemann Op. II 222 adn. 6 442 *ῥηιδίως*] F, *ῥηιδίως δ'* libri ceteri (*δ'* eiecerunt Peppmüller Phil. XXXIX 388 et Bergk teste Peppmüllero Rh. Mus. XL 620 adn. 1) *κυδρὴ*] *κυδνὴ* I *πολλήν*] *κρυπτήν* Wakefield Silv. crit. III 189 443 vix genuinus esse videtur Paleio ed.[1] 201 *ἀφείλετο*] *ἀφείλατο* *Ψ* *φαινομένην*] *γρ. μένης* in marg. E 445 *βουκολίας δ' ἀγέλας τε*] scripsi (de *βουκολίας* adiectivo cf. Schoemann Op. II 224 et Schulze Quaest. ep. 255); *βουκολίας τ'* (*γρ. καὶ βουκόλιά τ'* superscr. E) *ἀγέλας τε* *ΩΨ*, *βουκολίας ἀγέλας τε* Peppmüller Phil. XXXIX 388 (et Bergk teste eodem l. c.), *βουκολίας τ' ἀγέλας ἠδ'* Schoemann Op. II 224 et d. Hes. Theog. 57, *βουκολίας τε συῶν τ' ἀγέλας ἠδ' αἰπόλι' αἰγῶν* Scheer Rh. Mus. XXIV 625, *βουκολίαις τ'· ἀγέλας γε* (vel *δὲ*) Wieseler Ind. Georg. Aug. hib. 1864, 14 (*βουκολίαις* ad 'pascua' referendum esse), *βουκολέουσ'· ἀγέλας δὲ* Ind. schol. Georg. Aug. aest. 1872 p. 4 446 *θυμῷ γ' ἐθέλουσα*] *ἐθέλουσά γε θυμῷ* (e v. 443) Koechly Op. I 280 447 ante hunc excidisse versum putavit Hermann Op. VIII 57 *βριάει*] *βριάρει* HI *κἀκ*] Winterton ed. 1635 (*κἀκ* ed. Basil. 1542), *καὶ ἐκ* libri, *ἐκ* (om. *καὶ*) Gerhard ZfdAw. X (1852) c. 105, versum 452 cum 447 coniungens, *κὴκ* Menrad Phil. Anz. 1887 p. 430 (de crasi cf. *χὠ* Theog. 284 *κεἰς* Op. 44 *κἀκεῖνος* Op. 295) *κἀκ πολλῶν*] *πολλῶν δ' ἐκ* Voss Hymn. Hom. Cer. Erl. 69 448 *καὶ*] in textu om. *Ψ*, m. alia superscr. L 450—452 suspecti Paleio ed.[1] 202 450 hoc versu incipit alterum codicis C

ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἳ δέ τε τιμαί.

Ῥείη δὲ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην, Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον

---

451 Γ 28 *ὀφθαλμοῖσι ἰδών* 453 cf. β 386 *φαίδιμον υἱόν**? 454 λ 604 *καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου**

---

451 cf. Bacchyl. XVII 41 sq. *οὐ γὰρ ἂν θέλοιμ' | ἀμβρότου ἐραννὸν Ἀοῦς ἰδεῖν φάος* 453 cf. Fragm. Orph. 105 Ab. *ἕς τ' ἂν Ῥείη παῖδα τέκῃ Κρόνῳ ἐν φιλότητι* 453 sq. cf. Hymn. Hom. XIII 1 *Ἥρην . . ἣν τέκε Ῥείη* Pind. Nem. XI 1 *παῖ Ῥέας . . . Ἑστία* 454 Orac. Sib. III 123 *Δημήτηρ Ἑστίη τε*

453—457 Theodoret. graec. adfect. cur. VIII de martyr. 735 Sch. 83 c. 536 A M. *ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας (Ἡσίοδος ἔφη γεγενῆσθαι) τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν καὶ Ποσειδῶνα καὶ Πλούτωνα* Cosmas Hier. in Gregor. Theol. Carm. t. 38 c. 492 M. (*Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ φησίν*)· *ἐκ τοῦ Κρόνου (ἐγεννήθη) Ζεὺς Ποσειδῶν Πλούτων* 453 sq. Procl. in Plat. Cratyl. 140 p. 84 B. *ὅτι ἡ τοῦ Ἡσιόδου θεολογία ἐκ μονάδος τῆς Ῥέας παράγει, κατὰ μὲν τὰ κρείττω τῆς συστοιχίας, τὴν Ἑστίαν, κατὰ δὲ τὰ χείρω, τὴν Ἥραν, κατὰ δὲ τὰ μεταξύ, τὴν Δήμητρα* idem l. c. 166 p. 96 B. *Ἡσίοδος δὲ θυγατέρα τῆς Ῥέας λέγει τὴν Δήμητρα* 453. 457 Hippol. Philos. c. 26 (Doxogr. Gr. 575, 23 D.) *ὕστερον δέ που ἐκ τῆς Ῥέας γεγονέναι τὸν Δία* (*φησὶν ὁ Ἡσίοδος*) 454 Et. mag. v. *Ἑστία* p. 382, 45 G. (cf. Ammon. de diff. adf. vocab. v. *βωμός* p. 33 = 35 V.) *καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ ἡ σωματοειδὴς θεός ‘‘Ἱστίην — χρυσοπέδιλον’* Eust. Hom. 1564, 33 *Ἑστία . . . καὶ διὰ τοῦ ῑ οἷον ‘‘Ἱστίην — χρυσοπέδιλον’*

---

fragmentum *μιν*] *μην* C *Κρονίδης*] superscr. D, *πάντων* Hermann l. c. *μετ' ἐκείνην* — 451 *Ἠοῦς*] *σὺν ἐκείνῃ* (*μετ' ἐκείνης* Bergk in exemplo suo teste Peppmüllero Hes. 56 adn. 1) | *ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι φάος πολυδερκέος Ἠοῦς* Hermann Op. VIII 57, qui praeterea *σὺν ἐκείνῃ | ὀφθαλμοῖσι φόως Ἠοῦς πολυδερκὲς ἴδωνται* l. c. coniecit; *ὃν μὲν ἐκείνη | ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο φάος πολυδερκὲς ὁρῶντα* Koechly Op. I 279 *μετ' ἐκείνην*] *μετεκείνην* C, *μετέπειτα* Schoemann Op. II 227, *μετ' ἐκεῖνα* (= postea) Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. aest. 1872 p. 4, *δι' ἐκείνην* Koechly Op. I 279

451 *ἴδοντο*] libri, *ἴδοιντο* Schoemanno (Op. II 226 adn. 10) praeeunte Paley ed.[1] p. 202 adn. *πολυδερκέος*] *πολυδερκέον* m[1] superscr. ς I, *πολυδέρκεον* F, *πολυδέρκεον* m. alia in marg. addito *γρ. κέρδεον* H, *πολυκέρδεον* (in marg. *γρ. πολυδέρκεος* L) Ψ, *πολλυκέρδιον* C 452 spurium esse dixit Heyne Comment. soc. scient. Gotting. II 146 adn. r *αἳ δέ τε*] *αἵδε τε* Ωb (flagitavit Hermann Op. VI 175), *αἰδεται* C, *αἱ δέ τι* G 453—502 duas recensiones statuit Puntoni Studî ital. di fil. cl. I 41—73, quarum prior strophas quaternarias, posterior quinarias complectatur 453 *Ῥείη δὲ δμηθεῖσα*] *ῥειη δὲ δμηθήσα* C (cf. Hermann Op. VI 163, *Ῥεία* Gruppe üb. d. Theog. d. Hes. 164), *ῥείη δ' ὑποδμηθεῖσα* (*ποδ* litteris deletis superscr. *αυ* I, *δ' αὖ δμηθεῖσα* Aldus ed.) ΩbcΨ (*ῥείη ὑποδμηθεῖσα* Triclinius), *ῥεῖα δ' ὑποδμηθεῖσα* D, *ὑποδμηθεῖσα* legit Ioannes Diaconus (330 Fl.) *φαίδιμα*] *φαίδημα* C 454 *Ἱστίην*] EΩc Et. mag. Eustathius, *ἵστίην* C, *ἱστίην* K, *ἱστίην* in textu, *ε.στιὴν* (inter ε et σ parvum foramen, quo ι littera videtur periisse) in marg. (infra scr. *ἠθείην*) L, *εἰστίην* D, *ἑστίην* F, *ην καὶ* corrupte Ammonius, unde *ἠύκομον* Petersen, Urspr. u. Alt. d. Hes. Theog. 16 *Δήμητρα*] ΩaΨ, *δήμητραν* Ωbc Ammonius Eustathius *Ἥρην*] *Ἶριν* Eustathius *χρυσοπέδιλον*] *χρυσοστέφανον* C

ἴφθιμόν τ' Ἀίδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὥς τις ἕκαστος
νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανιώνων

---

455 sqq. *O* 187 sq. *τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκε Ῥείη, | Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀίδης ἐνέροισιν ἀνάσσων* 455 *κ* 534 *ἰφθίμῳ τ' Ἀίδῃ** *ε* 80 *δώματα ναίει** 456 *Ι* 497 *νηλεὲς ἦτορ ἔχειν** 457 *Α* 544 *πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε* 458 *Δ* 182 *εὐρεῖα χθών** 461 *Ο* 603 *τὰ φρονέων**

---

457 Hymn. Orph. XIII 1 *θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν** 460 Fragm. Orph. 41, 2 Ab. *νηδύος ἐξ ἱερῆς**

455—457 Theophil. ad Autol. II 5 p. 83 b (p. 58 O.) *ἔτι μὴν καὶ θεοὺς ἔφησεν (Ἡσίοδος) Κρόνον καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ Δία Ποσειδῶνά τε καὶ Πλούτωνα καὶ τούτους μεταγενεστέρους εὑρίσκομεν τοῦ κόσμου* 455 sq. Schol. Arat. 15 p. 339, 9 M. *οἳ μὲν προτέραν γενεὰν τοὺς Τιτᾶνας φασίν . . . ἄλλοι τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Διός· πρότερον γὰρ γεγόνασι καθ' Ἡσίοδον* 457 Schol. Hom. Ven. A B Townl. *Δ* 59 (I 170, 24 D., III 198, 7 D., V 128, 27 M.) *πλανηθεὶς (πλαγιασθείς* cod. Ven. A) *δὲ ἐντεῦθεν Ἡσίοδος νεώτερόν φησι τὸν Δία* (cf. 478 sq.) 459 sqq. cf. Plat. (cf. ad 156 sqq.) de Rep. II p. 377 E . . *τὰ δὲ δὴ τοῦ Κρόνου ἔργα καὶ πάθη ὑπὸ τοῦ υἱέος οὐδ' ἂν εἰ ἦν ἀληθῆ, ᾤμην δεῖν ῥᾳδίως οὕτω λέγεσθαι πρὸς ἄφρονάς τε καὶ νέους, ἀλλὰ μάλιστα μὲν σιγᾶσθαι* Lucian. de Saturn. 5 *τὸ μὲν πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν, ὃ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τῆς Ῥέας· ἐκείνη ὑφελομένη τὸν Δία λίθον ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους ἔδωκέ σοι καταπιεῖν, ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος ἐξήλασέ σε τῆς ἀρχῆς πολέμῳ κρατήσας, εἶτα ἐς τὸν Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε πεδήσας αὐτόν τε καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μετὰ σοῦ παρετάττετο* Themist. XXXII p. 363 a (438, 12 D.) *καὶ δῆλον ὅτι μεστοὶ καὶ ὑμεῖς ἐστὲ Ἡσιόδου καὶ ὧν λέγει ἐκεῖνος περὶ τοῦ Κρόνου, ὅτι ἐσιτεῖτο ἐπιπολὺ ἃ γεννῴη, μόλις δὲ ἐξέθρεψεν ἡ Ῥέα τὸν Δία* 459—467 Origen. c. Cels. IV 48 (I 320, 29 K.) . . *ἐν αἷς (ταῖς Ἑλληνικαῖς ἱστορίαις) πατέρες θεοὶ υἱοὺς θεοὺς καταπίνουσι* Schol. Hom. min. *Β* 205 p. 61 B. (cf. Anecd. Par. III 7 Cr. Anecd. II 465 Matr. = Et. Gud. v. *ἀγκυλομήτεω*) . . *τοὺς δὲ (τοὺς παῖδας) κατέπιεν (κατέπινεν* Schol. Hom. Anecd. Par., sc. *ὁ Κρόνος*)

---

455 *ὃς] ὧς* C *ναίει] ναίη* C 456 *ἦτορ] ἤτωρ* C *Ἐννοσίγαιον] ενοσίγαιον* C 457 *Ζῆνά τε] ζήνά τι* C *πατέρ' ἠδὲ] πατὲρ ἰδὲ* C 458 *ὑπὸ]* libri Exegesis (400 Fl.), *ἀπὸ* Ioannes Diac. 332, 3 Fl. *βροντῆς]* reiecto v. 457 *ῥιπῆς* Hermann Op. VIII 57, *βρίμης* Koechly Op. I 270 et 272 *πελεμίζεται]* primum *ε* ex *ο* factum D, *πελεμίζετο* (m² superscr. *αι* E) *Ω*b, *πολεμίζεται* (*πολεμήζεται* C, *ο* postea in *ε* mutatum L, *ε* m. alia super *ο* scr. HI, praeterea *ο* linea transversa deletum I) C*Ω*c*Ψ* 459 *τοὺς] τῶν* Schoemann d. Hes. Theog. 200 *κατέπινε] κατέπεινε* C *μέγας Κρόνος] Ω*ac (cf. v. 168, 473, 495), *κρόνος μέγας Ω*b*Ψ* *ὥς τις] ὥστις* C (*ὥς τις* dubitans Wolf ed. 105, cf. v. 156), *ὅστις* D*Ω*bc*Ψ*, *ὅς τε* (*ϝέκαστος*) Flach d. Hes. Theog. 32, *ὥς τε* Fick Hes. Ged. 7 460 *μητρὸς πρὸς] πρ̄ς* (= *πατρὸς*) om. *πρὸς* G *γούναθ' ἵκοιτο] γοῦναθήκοιτο* C

ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.
πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι — Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς· —
τῷ ὅ γ' ἄρ' οὐκ ἀλαὸς σκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας

---

462 Ζ 193 *τιμῆς βασιληίδος* 463 Ε 769 *γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος** 465 *Ο* 195 *καὶ κρατερός περ ἐών** *θ* 82 *Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς** 466 *Ξ* 135 *οὐδ' ἀλαὸς* (Aristarchus, *ἀλαὸν* Zenodotus) *σκοπιὴν εἶχεν* 467 *α* 342 *πένθος ἄλαστον** 468 *ζ* 110 *ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε** cf. *Τ* 98 *ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην | Ἀλκμήνη τέξεσθαι*

---

462 Fragm. Orph. 86, 2 Ab. *ἵν' ἔχῃ βασιληίδα τιμήν** Orac. ed. Hendess 79, 3 *ἔχειν βασιληίδα τιμήν** ibidem 149, 1 *ἕξεις βασιληίδα τιμήν** Orac. Sib. III 120 *ἔχων βασιληίδα τιμήν** Maneth. I (V) 1 *λαχὼν βασιληίδα τιμήν**; cf. Eurip. Hipp. 1281 *βασιληίδα τιμάν* Epigr. gr. ed. Kaibel 1028, 53 *βασιληίδα τε⟨ιμάν** Orac. Sib. VIII 201 Gregor. Theol. Carm. I 1, 7, 57 et II 1, 45, 329 *βασιληίδα τιμήν** 465 Hymn. Hom. Merc. 386 *καὶ κρατερῷ περ ἐόντι** Gregor. Theol. Carm. I 2, 1, 78 *πατρὸς μεγάλου φραδίῃσιν* 467 cf. Incert. Edyll. VIII 15 *παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε**

---

468 sqq. Manil. Astron. II 12, 15 *Hesiodus memorat . . . Iovis et cunabula magni,* cf. ad 455 sq.

---

462 *ἐν*] om. G *ἔχοι*] EΨ, *ἔχει* CG, *ἔχειοι* H, *ἔχει οἱ* I (i. e. *ἔχει* et *γρ. ἔχοι*), *ἔχῃ* DF *βασιληίδα*] *βασιλίδα* G 463 eiecit Gruppe üb. d. Theog. d. Hes. 108 464 *παιδὶ*] *παιδὴ* C 465 spurium esse censuit Guyet Not. in Hes. 177; at *Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς*, quae verba parentheseos signo cinxi in ed. mea[1] p. 31, e mente poetae addita sunt; cf. etiam Muetzell de em. Theog. Hes. 52 *ἐόντι*] *εῶντι* C *Διὸς*] (minio superscr. *πρὸς* E) ΩabΨ Exegesis 400 Fl., *πατρὸς* Ωc scholion (104 et 256 Fl.): *ἄλλοι γράφουσι 'πατρὸς μεγάλου διὰ βουλάς', τουτέστι τοῦ Οὐρανοῦ. ὁ δὲ Ζεὺς πῶς εἶχε συμβουλεῦσαι τῷ Κρόνῳ μήπω γεννηθείς;* 466 sq. suppositos esse ratus expunxit Gruppe l. c. 109 466 *τῷ ὅ γ' ἄρ'*] Peppmüller (coll. Hom. *B* 109 *ζ* 309 *E* 434) Phil. LIII 279; *τῷ ὅ γε* (*τῶ όγε* C) libri, *τῷ δ' ἄρ' ὅ γ'* Bentley, *τῷ καὶ ὅγ'* Hermann Op. VI 175, *τοὔνεκ' ἄρ'* (ex Op. 49) dubitans Flach d. Hes. Theog. 23, *τῶν ἕνεκ'* (vel *τοὔνεκεν*) in exemplo suo Bergk teste Peppmüllero l. c. *ἀλαὸς σκοπιὴν*] ex Aristarchi lectione Hom. *K* 515 *N* 10 *Ξ* 135 scribendum (cf. La Roche Wien. St. XXII 72), ubi *ἀλαὸν σκοπιήν* Zenodotus; *ἀλαοσκοπιὴν* (*αλλὰ σκοπιὴν* C) libri; *ἄλιον σκοπιὴν* Nauck (qui v. 465 sq. genuinos esse negat MGrR. IV 483) MGrR. V 137 *ἔχεν*] *ἔσχεν* Ωb 467 *παῖδας ἑοὺς*] *παίδασεοῦσ* C, *ων* et *οὓς* minio superscr. E *Ῥέην*] *Ῥέαν* Fick Hes. Ged. 7 468—473 deleti, 468 et 473 etiam rubra tinctura obliti sunt in E 468 *ἀλλ' ὅτε*] *αλλότε* C *δὴ Δί'*] *δὴ δὴ* C, *δὴ* (om. *Δί'*) G, *δί'* (om. *δὴ*) H, *δί'* supra addito m. rec. *δὴ* I *Δί' ἔμελλε*] *ῥ' ἤμελλε* (cf. ad v. 888) Muetzell de em. Theog. Hes. 202 *ἔμελλε*] *ἔμελλεν* C, *ἔμελε* G *πατέρ' ἠδὲ*] *πατὲρ ἠδὲ* C, *πατέρ' ἰδὲ* H, *πατέρ///* (*α* erasum?) *ἰδὲ* I 469 *λιτάνευε*] *λιτάνευσε* CHI, *λιτανεύετο* F

τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
παῖδα φίλον, τείσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο
παίδων θ', οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
οἳ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
καί οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆι καὶ υἱέι καρτεροθύμῳ.
πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων τέξεσθαι ἔμελλε,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.

---

470 cf. ad 463, *Ο* 371 *οὐρανὸν ἀστερόεντα** 472 *Π* 460 *παῖδα φίλον** *Φ* 412 *οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις* 473 *Δ* 59 *Κρόνος ἀγκυλομήτης** 474 *Ι* 79 *μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο** 476 *Ν* 350 *καὶ υἱέα καρτερόθυμον** 477 *ξ* 329 *Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον** 480 *Ν* 453 *Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ** *λ* 250 *κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε** *Ξ* 202 *ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον*

---

478 sqq. cf. Orac. Sib. III 138 sqq. *καὶ ἔπειτα Ῥέη τέκεν ἄρσενα παῖδα, | τὸν ταχέως διέπεμψε λάθρῃ ἰδίῃ τε τρέφεσθαι | ἐς Φρυγίην τρεῖς ἄνδρας ἐνόρκους Κρῆτας ἑλοῦσα*

---

470 proscripsit Gruppe l. c. 165 *τοὺς*] *Ϝοὺς* van Leeuwen Enchir. dict. ep. 260; an *εἷ'*? cf. Theog. 126 *αὐτῆς*] FΩcΨ, *αυτὴσ* C, *αὑτῆς* E, (*αυτ* litterae in ras., spiritus asper primitus scriptus) D 471 *μῆτιν συμφράσσασθαι*] *μῆτιν συμφράσασθαι* ΩaGHL, *μή τιν*^{α} *φράσασθαι* E, *μῆτιν οἱ φράσασθαι* F *λελάθοιτο*] *λελάθοι ἑ* dubitans Paley ed.[1] p. 204 adn., *κε λάθοι τε* Schoemann d. Hes. Theog. 202 472 expunxit Gruppe l. c. 165 *τείσαιτο*] *τίσαιτο* (*τήσετο* C) libri *ἐρινῦς*] *ερινὺσ* C, *ἐριννῦς* (*ἐριννὺς* EΨ) DΩbcΨ *πατρὸς*] *ἀνδρὸς*? Guyet Not. in Hes. 177 *ἑοῖο*] *εοίω* C 473 insiticium esse censuit Heyne Comm. soc. scient. Gotting. II 146 adn. s *θ'*] addidit Schoemann Op. II 408 sq., om. codd. *κατέπινε*] *κατέπινεν* C *ἀγκυλομήτης*] *ἀγκυλομήτις* E, *ἀγκυλόμητις* F, quod flagitavit Nauck MGrR. IV 120 V 149 474 *μάλα*] *μάλλα* C *μὲν κλύον*] *μὲν ἔκλυον* Ψ, *τ' ἔκλυον* Blaydes Advers. 9 *ἠδ' ἐπίθοντο*] *ηδὲ πείθοντο* C, *ἠδεπειθοντο* m. al. in *ἠδ' ἐπίθοντο* mutatum E, *ἠδ' ἐπείθοντο* Ψ 475 *καί οἱ*] *καί* (om. *οἱ*) C *πέπρωτο*] *πέπροτο* C 476 *υἱέι*] *ὑέει* C *καρτεροθύμῳ*] *κρατεροθύμῳ* EGΨ 477—484 recentioris originis esse censuit Goettling ed.[2] 55 sq.; in una recensione v. 478—480 fuisse, in altera post 477 secutum esse 481 (*μιν* pro *μὲν* scripto) suspicatus est Hermann Op. VI 175 477 *Λύκτον*] addito in marg. *γρ. δί* (i. e. *Δίκτον*, quod Meursius Cret. II 3 p. 74 coniecit) E, *λύκτρον* C, *Λύττον* Clericus ed. p. 82 478 *ὁππότ'*] *ὁπότ'* C *ἄρ'*] *ἂν* Ψ *τέξεσθαι ἔμελλε*] Kinkel de codd. Hesiod. nonnull. in Angl. asserv. 19, cf. Hom. *Τ* 98 Hes. Theog. 468 sq., 888 sq. Hymn. Hom. Apoll. Del. 101 (v. Leeuwen Mnem. n. s. XVII 213 = Enchir. dict. ep. 280, Schulze Quaest. ep. 265 adn. 1); *ἤμελλε τεκέσθαι* (*τέκεσθαι* C, *τεκέεσθαι* I) libri, cf. Callim. Hymn. Del. 58 *τεκεῖν ἤμελλε* 480 *Κρήτῃ ἐν*] *κρύψεν δ'* Ωb *τραφέμεν*] *α* littera m[1] in *ε* mutata D, *τρεφέμεν* CΩbcL, *τρέφεν* K; *τ'* addidit Winterton ed. (a. 1675) p. 89, sed cf. Hes. Unters. 27 *ἀτιταλλέμεναι*] *ατιπαλλέμεναι* C

ἔνθα μιν ἷκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδὺν
σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω

---

481 *K* 394 *θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν** 483 cf. ad 300 488 cf. *Υ* 310 *μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον*

---

485 sqq. Nonn. Dion. XII 48 sq. *ὅς (Κρόνος) ποτε λάινον υἷα κεχηνότι δέξατο λαιμῷ | Ζηνὸς ψευδομένοιο νόθον δέμας εἰλαπινάζων* 487 cf. Oppian. Hal. II 257 *ἑὴν ἐμπλήσατο νηδύν*

---

482 Schol. Hom. Ven. B *O* 21 (IV 74, 7 D.) *κρύπτεσθαι δὲ τὸν Δία* (*Ἡσίοδος λέγει*) *διὰ τὸ τὸ ζῆν ἐπικρατεῖν τῷ τῷ χειμῶνι τοὺς καρποὺς ἀφανίζεσθαι πλεοναζόντων τῶν ὑγρῶν* 484 Schol. Arat. 33 p. 346, 22 M. *τινὲς γράφουσι σχεδὸν Αἰγαίοιο παρ' Ἡσιόδου λαβόντες φάσκοντος τραφῆναι τὸν Δία 'Αἰγαίῳ — ὑλήεντι'* 485 sq. cf. ad 459 sqq.; Tzetz. in Lycophr. 399 (II 579 M.) *Δίσκον δὲ τὸν Δία λέγει διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Ῥέας σπαργανωθέντα, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ* 487 Schol. Hom. Ven. B *O* 21 (IV 74, 5 D.) (*Ἡσίοδος λέγει*) *λίθον δὲ καταπινόμενον ὑπὸ Κρόνου, ἐπειδή περ ἡ μεταβολὴ τῶν ὑγρῶν εἰς στερρότητα πήγνυται*

481—483 pro spuriis habuit Guyet Not. in Hes. 177, simul cum v. 484 pro suspectis Peppmüller Hes. 121 adn. 481 *μιν*] Hermann Op. VI 175, cf. scholion (257, 27 Fl.) *ἤγουν ἦλθε φέρουσα τὸν Δία διὰ νυκτός*; *μὲν* ΩΨ *ἷκτο*] *ἵκτο* C, *ἶκτο* Ψ *θοὴν*] *θοὴ* Schrader Anim. ad Mus. ed. p. 217, sed cf. Hom. *K* 394, 468 *Ω* 366 482 *πρώτην — ἑ*] *πρῶτον ἐς αὐτὴν Λύκτον, ἔπειτα δὲ* in quibusdam exemplaribus scriptum fuisse suspicatur Goettling ed.[1] 46 *πρώτην*] *η* in *ο* m. rec. mutatum L, *ο* m. alia superscr. I, *πρῶτα μὲν* Wolf ed. 27 *Λύκτον*] *λύκτρον* C, *Δίκτην* Schoemann Op. II 251 adn. 4 *κρύψεν*] *κρύψε* Ωbc *δέ ἑ*] *δέε* C, *δὲ* //// (*ἑ* erasum) L *χερσὶ*] *χερσὶν* C, *χειρὶ* L 483 *ὑπὸ κεύθεσι*] *ὑποκεύθεσι* F 484 *Αἰγαίῳ*] *αἰγέων* H, *αἰγαίῳ* ex *αἰγέων* factum I; *αἰγείῳ* Salmasius Exerc. Plin. 626 A, (*Αἰγείῳ* Wilamowitz Isyll. 109) *Ἀργαίῳ*, Hoeck Cret. I 409, *αἰγείροις* Wakefield Silv. crit. I 121, *Δικταίῳ* Bentley *Αἰγαίῳ ἐν*] *ἐν αἰγαίω* scholior. Arati cod. A *ὄρει*] *όρη* C *ὑλήεντι*] *υλήεντη* C 485 *σπαργανίσασα*] *σπαργανήσασα* C (*ησ* e corr.) I, *σπαργανώσασα* Ωb *ἐγγυάλιξεν*] *εγγυάληξεν* C 486 *Οὐρανίδῃ μέγ'*] *Οὐρανίωνι* (vel *Οὐρανοῦ υἷι*)? Lennep ed. p. 64 *προτέρῳ*] *πρότερον* Peppmüller Phil. LVII 389 487 *τὸν*] *τῶν* in *τὸν* mutatum C *ἑλὼν*] *ἑλῶν* C *ἑὴν ἐσκάτθετο νηδὺν*] (*εεῖν* C) Ωa, *ἑὴν ἐς κάτθεο* (*κάτθεο*, *τ* m. rec. superscr. L) *νηδὺν* Ψ (*ἑὴν εἰς κάτθετο νηδὺν* dubitans Guyet Not. in Hes. 177), *ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν* ΩbG, *ἑὴν ἐγκατέθετο νηδὺν* HI, *ἑῇ ἐγκάτθετο νηδύι* (*νηδυῖ* C. Schenkl in ed. mea[1]) Paley ed.[1] p. 205 (cf. Hom. *Ξ* 219 *τεῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ* *ψ* 223 *ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ*) 488 *σχέτλιος*] *νήπιος* Steitz Werk. u. Tag. d. Hes. 122 *οὐδ' ἐνόησε*] *ουδὲ 'νὅησε* C *μετὰ*] *ἐνὶ* malit Nauck MGrR. IV 392 sq. *ὥς οἱ*] *ὅσοι* C, *ὅς οἱ* minio superscr. *ὡς* E

ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
τιμῆς ἐξελάειν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισι ἀνάξειν.

καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ηὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς
ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
[νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.]
πρῶτον δ' ἐξείμεσσε λίθον, πύματον καταπίνων·

---

490 Γ 431 βίῃ καὶ χερσί   491 Δ 61 σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι ἀνάσσεις*   492 Ζ 27 μένος καὶ φαίδιμα γυῖα*   493 α 16 περιπλομένων ἐνιαυτῶν*   495 cf. ad 473

---

492 sq. cf. Solon Fr. 27, 5 ἀεξομένων ἔτι γυίων Callim. Hymn. Iov. 55 καλὰ μὲν ἠέξευ, καλὰ δ' ἔτραφες, οὐράνιε Ζεῦ   493 Pseudohesiod. Scut. 87 ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν*

---

496 cf. Dio Prus. XIV 21 (II 231, 23 A.) ἐπεὶ ὅ γε τῶν θεῶν βασιλεὺς ⟨ὁ⟩ πρῶτος καὶ πρεσβύτατος δέδεται, ὥς φασιν, εἰ χρὴ πιστεύειν Ἡσιόδῳ τε καὶ Ὁμήρῳ καὶ ἄλλοις σοφοῖς ἀνδράσιν, οἳ περὶ Κρόνου ταῦτα λέγουσι, καὶ μὰ Δία οὐχ ὑπ' ἐχθροῦ ἀδίκως παθόντα τοῦτο, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ δικαιοτάτου καὶ φιλτάτου, δῆλον ὅτι ὡς βασιλικὰ καὶ συμφέροντα ἐκείνῳ δρῶντος

---

489 λίθου ἑὸς] λίθοι' ἑὸς v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 261, λίθοιο ὃς dubitans Dyroff Kuhn's Z. f. vgl. Sprachf. 1895 p. 96   490 ὅ μιν] ὅ μην C, ὅ μιν superscr. ὅς τις E   ἔμελλε] ἔμελλεν C   491 ἐξελάειν] D, ἐξελάαν (ἐξελαᾶν I) ΩbcΨ, superscr. σαι m. alia HI; εξαλάαν C   ὃ δ' ἐν] ὃ δ' ἓν C, καὶ ἐν vel ἠδ' Guyet Not. in Hes. 177 (potius aliquis ἰδ' ἐν scripserit, quod etiam Peppmüller suasit Phil. LVII 389)   ἀθανάτοισι] ἀνθρώποισι Fick Hes. Ged. 36   ἀνάξειν] Ωac, ἀνάξειν ex ἀέξειν factum L, ἀέξειν ΩbK   492—500 subditicios esse censuit Guyet Not. in Hes. 177, assentitur A. Meyer de comp. Theog. Hes. 33   492 καρπαλίμως] καρπαλήμωσ C   μένος] om. G   γυῖα] γύα C   493 ηὔξετο] minio superscr. α E, ηὖξετο C   τοῖο] DHI, τοίου G, τοῖο δ' ΩbK, τοῖο//// (δ' erasum) L, τ' οἶσ δ' C   ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν] DΩcΨ, ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ (ἐπιπλωμενοῦ, minio superscr. ο E, δἐνιαυτοῦ C) CΩb, cf. scholion (258, 22 Fl.) 'τοῦ δὲ ἐνιαυτοῦ προελθόντος' (v. Paley ed.[1] 206 adn.)   494 ἐννεσίῃσι] εννεσσίησι C, ἐν ἐσίῃσι minio superscr. αἰ E, ἐνεσίῃσι F   πολυφραδέεσσι] πολλυφραδέεσσι C, πολυφραδέσσι HI   δολωθεὶς] (δολωθὴσ C; in marg. additum γρ. χω i. e. χολωθεὶς E) Ω, χολωθεὶς Ψ   495 ἀγκυλομήτης] ἀγκυλόμητις F   496 prorsus absonum esse monuit Heyne in epist. ad Wolfium (ed. 152)   νικηθεὶς] νικηθὴσ C   τέχνῃσι] τέχνεσι C   βίηφι] βίηφη C   ἑοῖο] εοίο C   497 ἐξείμεσσε — καταπίνων] ἐξέμεσεν λίθον, ὃν πύματον κατέπινεν Peppmüller Rh. Mus. XL 620 (κατέπωνεν Bergk in marg. exempli sui teste Peppmüllero l. c. adn. 1)   ἐξείμεσσε] Fick Hes. Ged. 7 (ἐξείρυσσε = ἐξεϜέρυσσε legit Aristophanes Hom. Γ 373), ἐξεϜέμεσσε recepit idem l. c. 36, ἐξήμεσσε Hermann Op. VI 176 (cf. ἀπέμεσσεν Hom. Ξ 437), ἐξήμεσε cod. Laurent. LXXXXI sup. 10, superscr. η Casanat. 356; ἐξήμησε ΩΨ   πύματον καταπίνων] πύμαθ' ὃν κατέπινεν Emperius Op. 304, πύματον κατάπιστον 'ultimo loco devoratum' Wieseler Ind. Georg. Aug. aest. 1872 p. 5   πύματον] πήματον G   κατα-

τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ γυάλοις ὕπο Παρνησοῖο
σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσιν.

[λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν·
οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάσσει.]

Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἠδὲ Προμηθέα

---

498 cf. ad 119 499 *θ* 80 *Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ** 500 *λ* 287 *θαῦμα βροτοῖσιν* 501 *χ* 200 *ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ** 503 *Ω* 428 *τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο** 506 *Μ* 242 *πᾶσιν θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάσσει** 508 *Θ* 291 *ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι** 509 *λ* 299 *κρατερόφρονε γείνατο παῖδε**

---

498 cf. Callim. Hymn. Apoll. 23 *ὅς τις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται* 499 Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 215 *γυάλων ὕπο Παρνησοῖο** 501 cf. Pind. Pyth. IV 291 *λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας* 504 Orac. Sib. XIV 240 *ὑπ' αἰθαλόεσσι κεραυνοῖς**

---

499 Apoll. Soph. Lex. v. *γύαλον* p. 55, 29 B. *τιθέασι δέ τινες τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν κοιλωμάτων, ὡς Ἡσίοδος 'γυάλοις ὕπο Παρνησσοῖο'*

πίνων] *καταπιών* exspectabat Goettling ed.[1] 47, restituendum censuit Fick, Bezzenb. Beitr. z. K. d. indog. Spr. XII 31 Hom. Odyss. i. d. urspr. Sprachf. 329, sed cf. Schulze Quaest. ep. 360 adn. 3

498 *στήριξε*] *στίρηξε* C 499 *Πυθοῖ*] *Πυθό'* Nauck MGrR. V 134 *Παρνησοῖο*] *παρνησσοῖο* ΩbG Apoll. Soph. 500 *ἔμεν*] *ἔμμεν* Ωb *ἐξοπίσω*] *εξοπήσσω* C *θνητοῖσι βροτοῖσιν*] *βροτοισι θνητοίσι* C 501—506 narrationem abruptam et sine dubio mancam esse exposuit Wolf ed. 109; ex alio poemate huc translatos esse versus censuit Goettling ed.[1] 48 (ed.[2] 58); cum praecedentibus 492—500 interpositos esse statuit A. Meyer de comp. Theog. Hes. 33 501 *λῦσε*] *λύσαι* C *ἀπὸ*] ΩaΨ, *ὑπὸ* Ωbc 502 *οὓς*] *τοὺς* Schoemann d. Hes. Theog. 60 *ἀεσιφροσύνῃσιν*] *ἀεσσιφροσύνῃσιν* FΩc, *ἐσσιφροσύνῃσιν* minio superscr. *α* E, *αεσσ|φροσύνησι* C 503 *εὐεργεσιάων*] *ευγεργεσιάων* C, *ἐνεργεσιάων* libri cett. 504 *βροντὴν*] *βρωντὴν* C *ἠδ' αἰθαλόεντα*] *ἡ δὲ θαλόεντα* C, qui hoc versu desinit; *ἠδ' αἰθαλέοντα* I 505 *τὸ πρὶν δὲ*] *τὰ πρίν γε* Guyet Not. in Hes. 178 506 *τοῖς*] *τοῖσι* K, *τοῖσ///* (*ι* erasum) L 507 *καλλίσφυρον*] *καλίσφυρον* L 508 *λέχος*] *λέχον* G 509 *Ἄτλαντα*] *ἅπαντα* in textu, *γρ. ἄτλαντα* m. alia in marg. I *κρατερόφρονα*] e *καρτερόφρονα* factum D, *καρτερόφρονα* Ωc 510 *ὑπερκύδαντα*] *αν* in ras. H, *ὑπερκύδναντα* G

ποικίλον αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
ἑστηὼς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν·

---

512 α 349 *ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν* 514 Ε 265 *εὐρύοπα Ζεύς** 515 ψ 330 *ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ** 518 ι 284 *ἐπὶ πείρασι γαίης*

---

511 cf. Pind. Pyth. V 27 *Ἐπιμάθεος . . . ὀψινόου* 516 Pseudorph. Arg. 808 Ab. . . *τε καὶ ἠνορέην ὑπέροπλον** cf. Fragm. Orph. 103, 2 Ab. *ὕβριος ἀντ' ὀλοῆς καὶ ἀτασθαλίης ὑπερόπλου* 517—518 *πείρασιν ἐν γαίης*] = Fragm. Orph. 205, 1 sq. Ab. 517 Inscr. gr. metr. ed. Preger 186, 4 (p. 144) = Pausan. V 18, 4 (in arca Cypseli) *Ἄτλας οὐρανὸν οὗτος ἔχει** Cypr. Fr. 6, 3 K. Theogn. 387 Orac. ed. Hendess 85, 2 (ap. Herodot. I 67) Orac. Sib. XII 116 (corr. Alexandre) *κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης** 518 Fragm. Orph. 196, 2 Ab. *παρ' Ἑσπερίδων λιγυφώνων** 519 Quintus Smyrn. I 678 *ἀκαμάτης ἀπὸ χειρός* idem IV 484 sq. *χερσὶ . . ἀκαμάτῃσι* idem II 294 VII 99 IX 397 XII 195 XIV 446. 481 *χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι*

---

517 Philodem. *περὶ εὐσεβ.* 37 tab. 87 a 28—30 G. . . . ⟨*Ἡσιό*⟩*δ*⟨*ῳ? δ' ʻεὐρ*⟩*ὺν ἔχ*⟨*ει*⟩ *κρα*⟨*τερῆς ὑπ' ἀ*⟩*νάγκης*' Alexand. Aphrod. in Aristot. Metaph. p. 421, 10 H. *οὕτω καὶ τὸν Ἄτλαντα οἱ ποιηταὶ τὸν οὐρανὸν ἔχειν λέγουσιν· ʻἌτλας — ἀνάγκης*' Simplic. in Aristot. de caelo p. 374, 27 H. *ὥσπερ Ὅμηρος* (immo *Ἡσίοδος*) *τὸν Ἄτλαντα λέγων ʻἌτλας — ἀνάγκης*' Schol. Dionys. Perieg. 66 (II 434 b 20 M.) *καὶ Ὅμηρος* (immo *Ἡσίοδος*) *ʻἌτλας — ἔχει'. ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς μακράς.* Et. mag. v. *Ἄτλας· σημαίνει δὲ καὶ τὸν θεόν, οἷον ʻἌτλας — ἔχει*' 518 Ioann. Diac. Alleg. Hes. Theog. 720 p. 344 Fl. . . *ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐδήλον ὁ Ἡσίοδος λέγων προπάροιθεν ʻἙσπερίδων λιγυφώνων*' 519 Philodem. *περὶ εὐσεβ.* 38 tab. 87 b 1 sqq. G. *ʻἑστ*⟨*ηὼς κεφαλῇ*⟩ *τε κ*⟨*αὶ ἀκαμάτῃσι*⟩ *χέρε*⟨*σσιν*'

---

511 *ἁμαρτίνοον*] *ἁμαρτήνοον* ΩbH 512—516 non satis apte huc reiectos esse ab antiquis rhapsodis (inserendos fuisse post pugnam Titanum) adnotavit Goettling ed.[1] 49 (ed.[2] 59) 512 *ἀλφηστῇσιν*] *ἀλφιστῇσιν* FI, *ἀλφεστῇσι* Sittl ed. 141 (*ἀλφεσταῖσι* Fick Hes. Ged. 37) 513 ante 512 (ὃς in ἣ mutato) collocari iussit Hermann Op. VIII 58 *πρῶτος*] *οὗτος* primitus scriptum fuisse censuit Fick Hes. Ged. 30 *ὑπέδεκτο*] *ἀπέδεκτο* dubitans Paley ed.[1] p. 208 adn. 514 *παρθένον — δὲ*] aptius legeretur omissis 512 sq. *ὑβριστὴν δ' ἄρ' ἔπειτα* e sententia Schoemanni Op. II 287, qui tamen nihil mutat 518 neglexitne Philodemus? *πείρασιν*] *πείρασι* I *πρόπαρ*] alterum ρ atramento pallidiore in ras. scriptum D, alterum ρ m[2] in ν mutatum H; *πρόπαν* F, superscr. m[2] *παρ* E, ν deletum, m. rec ρ appictum I 519 additicius esse videbatur Guyeto Not. in Hes. 178 *ἑστηὼς*] *ἑστηὼς*, in marg. additum *γρ. ἑστηώς* E, *ἑστηὼς* η ut videtur ex ει facto L, *ἑστειὼς* K *κεφαλῇ*] *κεφαλή* G *χέρεσσιν*] ex *χείρεσσι* restitutum I, *χείρεσσι* H

ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα ποικιλόβουλον
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας·
καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὅ γ' ἧπαρ
ἤσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ
νυκτός, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν

---

520 *Α* 175 *μητίετα Ζεύς** 521 sq. cf. ο 444 *μὴ . . . καταδήσῃ* | *δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ* 522 λ 293 *δεσμοί τ' ἀργαλέοι** 523 sq. cf. λ 578 525 *Α* 601 *πρόπαν ἦμαρ** ε 65 *ὄρνιθες τανυσίπτεροι* 526 *Α* 605 *ἄλκιμος υἱός**

---

521 sqq. cf. Aeschyl. *Προμ. λυόμ.* Fr. 193 p. 64 N.² (Cic. Tusc. II 10) 2 *adspicite religatum asperis | vinctumque saxis . . . 5 Saturnius me sic infixit Iuppiter . . . 10 iam tertio me quoque funesto die | tristi advolatu aduncis lacerans unguibus | Iovis satelles pastu dilaniat fero . . . 16 quom vero adesum inflatu renovatum est iecur | tum rursum taetros avida se ad pastus refert* 521 sq. cf. Aeschyl. Prom. 6 *ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις* 521—524 Apoll. Rhod. Arg. *Β* 1248 sq. *τόθι (ἐν ὄρεσι Καυκασίοις) γυῖα περιστυφελοῖσι πάγοισιν | ἰλλόμενος χαλκέῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεὺς | αἰετὸν ἥπατι φέρβε* Quint. Smyrn. V 343 sq. . . . *δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ, ὅτε οἱ (Προμηθεῖ) μέγας αἰετὸς ἧπαρ | κεῖρεν ἀεξόμενον* idem X 201 sq. . . *δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ, κεῖρεν δέ οἱ αἰετὸς ἧπαρ | αἰὲν ἀεξόμενον* 523 sqq. cf. Vergil. Aen. VI 597 sqq. *rostroque immanis voltur obunco | immortale iecur tondens fecundaque poenis | viscera rimaturque epulis habitatque sub alto | pectore nec fibris requies datur ulla renatis* 524 Timon Fr. 40, 2 W. *ἶσον ἁπάντῃ** 527 Theogn. 13 *κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκεν**

520—527 Et. gen. v. *ἀλυκτοπέδησι· 'ταύτην — ἄλαλκεν'* (in cod. B haec tantum 521 *'δῆσαι* [sic] *ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα'*) v. Et. mag. v. *ἀλυκτοπέδη· Ἡσίοδος·* (521) *'δῆσε δ' — ποικιλόβουλον'* 521 Herodian. *περὶ διχρόν.* II 7, 24 et 27 L. *πᾶν εἰς ᾱς ἀρσενικὸν βαρύτονον ἐπ' εὐθείας ἐκτείνεσθαι θέλει . . . . τὸ 'δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αἴας'* (Alcman) *καὶ ὅσα τοιαῦτα κατὰ πάθος* (*διάλεκτον* Lehrs Herod. scripta tria 342) *'δήσας ἀλυκτοπέδησι'* Choerob. I 123, 11 H. *εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα τινὰ Δωρικὰ συστέλλοντα τὸ ᾱ, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'δήσας ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα'* Pseudodraco p. 12, 1 H. *σπανίως εὑρήσεις τὸ ᾱ βραχὺ ἔθει Δωρικῷ ἑπομένου φωνήεντος ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν Θεογονίᾳ 'δήσας — ποικιλόβουλον'* 523 sqq. Philodem. *περὶ εὐσεβ.* 14 tab. 42, 18 G. . . *τὸν . . ἀε⟨τὸν⟩ τὸν καθ' Ἡσίο⟨δον τὸ τ⟩οῦ Προμ⟨ηθέως . . .*

---

520 sq. *δῆσε δ'*] *ΩΨ* Et. gen. mag.; *δήσας* Herodianus Choeroboscus Pseudodraco; quo recepto aut excidisse aliquid post 520 (cf. Muetzell l. c. 482) aut *ταύτην γάρ σφισι* scriptum fuisse censuit Goettling ed.¹ 50 adn., *λυγροτάτην δ' ἄρα* Ahrens Gött. gel. Anz. 1842 p. 1274 521 *ἀλυκτοπέδησι*] (*η* in ras. I, *ἀλυκτοπέδαισι* G) libri Apollonius Herodianus Choeroboscus Pseudodraco Et. gen. mag.; *ἀφυκτοπέδησι* Scheer Misc. crit. 11 sq. (coll. Pind. Pyth. II 41) 522 *δεσμοῖς*] *δεσμοῖσι* I *ἐλάσσας*] *ἐλάσας* FΩc Et. gen. cod. A 523 *αὐτὰρ*] *ἀτὰρ* Ωb 524 *ἀέξετο*] *ἀέξατο* Et. gen. cod. A (hic unicus) *ἶσον*] *τόσσον* Guyet Not. in Hes. 178 525 *πρόπαν*] *ν* ex *ρ* m¹ factum D, m² H, *πρόπαρ* G *ἔδοι*] *ἔδυ* Et. gen. cod. A (hic unicus), *ἔδει* ΩbΨ *ὄρνις*] om. Et. gen. cod. A 526—534 recentius additamentum esse suspicatur Paley ed.¹ 209 526 *ἄρ'*] *γὰρ* G

Ἰαπετιονίδῃ καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
ὄφρ᾽ Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
πλεῖον ἔτ᾽ ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ταῦτά γ᾽ ἄρ᾽ ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
καί περ χωόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
οὕνεκ᾽ ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέι Κρονίωνι.
καὶ γὰρ ὅτ᾽ ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ᾽ ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ

---

529 *Ο* 131 *Ζηνὸς Ὀλυμπίου** 530 cf. *η* 332 *τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν* | *ἄσβεστον κλέος εἴη* 531 *Γ* 265 *ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν** 533 *Ε* 472 *ὃ πρὶν ἔχεσκες** 534 *Β* 403 *ὑπερμενέι Κρονίωνι** 535 *ω* 64 *θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι** 536 *π* 257 *πρόφρονι θυμῷ**

---

530 sqq. cf. Pseudorph. Lith. 605 Ab. *Κρονίδαο . . . παιδὸς ἑοῦ κλέος ἔρξαι ἐτώσιον ἀζομένοιο* 531 Gregor. Theol. Carm. I 2, 9, 62 *πλεῖον ἔτ᾽ ἢ τὸ πάροιθε** 535 sq. cf. Callim. Fr. 195 et 465 Schn. (cf. Phil. VI 495): 195 *Μηκώνην μακάρων ἕδρανον αὖτις ἰδεῖν·* 465 *ἧχι πάλους ἐβάλοντο, διεκρίναντο δὲ τιμὰς* | *πρῶτα γιγαντείου δαίμονες ἐκ πολέμου*

---

530 Schol. Soph. Trach. 116 p. 286, 9 P. *Ἡσίοδος* '*ὄφρ᾽* — *εἴη*' 536 sqq. Philodem. *περὶ εὐσεβ.* 50 (tab. 129, 8 G.) *Ἡ⟨σίοδος δ᾽⟩ ὑπὸ Προμη⟨θ⟩έ⟨ως . . . Δία πλανώμ⟨ενο⟩ν, ὥστε τοὺς μὲ⟨ν θ⟩εοὺς τὰ ὀστᾶ λαβε⟨ῖν, τοὺς δ᾽⟩ἀνθρώπους τ⟨ὰ κ⟩ρέας* Procl. in Hes. Op. 31 p. 78, 10 G. *ἐκεῖ δὲ* (*ἐν τῇ Θεογονίᾳ*) *πλείονα περὶ τοῦ Προμηθέως λέγει* (*Ἡσίοδος*), *ὡς ἠπάτησε τὸν Δία* 535 sq. Schol. Pind. Nem. IX 123 p. 284, 8 A. *Ἡσίοδος* '*καὶ γὰρ — Μηκώνῃ*' 536 sq. Procl. in Hes. Op. p. 76, 3 G. *αἰνίττεται δὲ ἡ ἀπάτη τὰ περὶ τὴν διανομὴν τοῦ βοός, ἣν ἐν τῇ Θεογονίᾳ παρέδωκεν* 536 Eust. Hom. 291, 23 *μέμνηται δὲ Μηκώνης καὶ Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ*

---

528 *Ἰαπετιονίδῃ*] *ἰαπετεονίδῃ* (m[1] superscr. *ι* D) DGL 529 *ὑψιμέδοντος*] *ὑψιλομέδοντος* I 530 *Ἡρακλῆος*] *ἡρακλέος* F, *ἩρακλέϜεος* Nauck MGrR. V 140 *Θηβαγενέος*] libri schol. Soph. Trach.; v. Schulze Quaest. ep. 508; *Θηβαιγενέος* Valckenaer ad Ammon. p. 98 532 sq. sic in unum contraxit Hermann Op. VIII 58: *ταῦτ᾽ ἄρα ἀζόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν* 532 aut corruptum esse aut lacunam statuendam censet Paley ed.[1] 210 *ταῦτά γ᾽ ἄρ᾽ ἀζόμενος*] scripsi in ed.[1], *ταῦτ᾽ ἄρ᾽* (vel *ἄῤ*) *ἀζόμενος* DΩbGΨ; *ταῦτ᾽ ἄρα ἀζόμενος* HI, quod recte se habere arbitratur Allen, the classic. Review XI (1897) p. 396 (coll. Hymn. Hom. Cer. 78 *δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι*); ceterum dubitans etiam *ταύτῃ ἄρ᾽ ἀζόμενος τιμῇ* profert; *τοῦτον ἄρ᾽ ἀζόμενος* Robinson ed. (1737) 385, *ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ ἀζόμενος* Hermann Op. VI 176; *ταῦτ᾽ ἄρα φραζόμενος* Graevius Lect. Hes. 127, *ταῦτα φραζόμενος* J. H. Voss Hymn. Hom. Cer. Erl. p. 28, *ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἀγαζόμενος* Goettling ed.[2] 61, *ταυτᾶ ῥ᾽ ἀζόμενος* (coll. ΤΑΥΤΑ = 'ita' in columna Damononis I. G. A. 79, 4) Fick Hes. Ged. 10 *τίμα*] *τιμᾶ᾽* Fick Bezzenb. Beitr. z. K. d. indog. Spr. XII 12, *τίμη* idem Hes. Ged. 9; *τιμῶν* (vel *τιμαῖς*) dubitans Paley ed.[1] 210 533 *χόλου*] *χόλον* Ωc 535—616 duarum recensionum vestigia statuit Puntoni Memor. d. r. Accad. d. Scienze di Torino Ser. II tom. 38 p. 443—459

δασσάμενος προέθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
τοῖς μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονα δημῷ
ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ,
τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.
δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
'Ιαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης

---

537 Ξ 160 *ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον* 538 ι 293 *ἔγκατά τε σάρκας τε* ι 464 *πίονα δημῷ** 540 Ω 793 *ὀστέα λευκά* 541 Λ 818 *ἀργέτι δημῷ** 542 Ψ 723 *δὴ τότε μιν προσέειπε** Α 544 *πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε** 543 ϑ 382 *πάντων ἀριδείκετε λαῶν** 544 Ζ 55 *ὦ πέπον** 545 Ω 88 *Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς** 546 Α 206 *τὸν δ' αὖτε προσέειπε**

---

540 sq. 556 sq. Clem. Alex. Strom. VII 6, 31 (III 277, 8 D.) *καί που Ἡσίοδος κατά τινα μερισμὸν κρεῶν ἀπατηθέντα φησὶ πρὸς τοῦ Προμηθέως τὸν Δία λαβεῖν 'ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ' κεκαλυμμένα 'ἀργέτι δημῷ'* (556 sq.) *'ἐκ τοῦ δ' — βωμῶν'* (v. Arsen. Viol. 299 W.) 540 sqq. Lucian. Prom. 3 *οὐδέν, ὦ Προμηθεῦ, δεινὸν ἐργάσω, ὃς πρῶτα μὲν τὴν νομὴν τῶν κρεῶν ἐγχειρισθεὶς οὕτως ἄδικον ἐποιήσω καὶ ἀπατηλήν, ὡς σαυτῷ μὲν τὰ κάλλιστα ὑπεξελέσθαι, τὸν Δία δὲ παραλογίσασθαι ὀστᾶ 'καλύψας ἀργέτι δημῷ'; μέμνημαι γὰρ Ἡσιόδου νὴ Δί' οὕτως εἰπόντος* idem de merc. cond. 26 . . . *χρὴ ἐκ παντὸς ἢ τὸν διανέμοντα ἵλεων ἔχειν ἢ τὴν Προμηθέως μερίδα φέρεσθαι, ὀστᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ* Apoll. Soph. v. *μηρία* 112, 28 B. *ὁ δὲ Ἡσίοδος τὰ περὶ τὴν μερίδα τῶν ὀστέων μυθικῶς διαπλάσσει*

---

537 *προέθηκε*] scripsi in ed. mea[1], *προύθηκε* (vel *προὔθηκε*) libri *Διὸς*] in ras. L (cf. Wien. St. XIX p. 24); *ζηνὸς* ΩK *ἐξαπαφίσκων*] *ἐξαπαφήσων* Guyet Not. in Hes. 178 538 *τοῖς*] (*ἀνθρώποις*, cf. 535) Schoemann Op. II 275, *τᾷ* libri, *τῇ* Guyet l. c., *τοΐ* (coll. Hesych. *τυΐ· ὧδε, Κρῆτες*) Menrad Phil. Anz. 1887 p. 436, *τοὶς* (delphice = 'dahin') Fick Hes. Ged. 11, 37 *πίονα*] Schoemann ad Aeschyl. Prom. p. 113 (coll. Hom. ι 464 Hymn. Hom. Merc. 120); *πίονι* libri 539 *ῥινῷ*] *βωμῷ* Schoemann Op. I 220 *γαστρὶ βοείῃ*] *ἀργέτι* (η m[1]) *δημῷ* in textu, *γρ. γαστρὶ βοείῃ* m. rec. in marg. I 540 sq. fortasse in unum versum *τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ καλύψας ἀργέτι δημῷ* contrahendos esse putavit Paley ed.[1] p. 211 adn. 540 *τῷ δ'*] *τῇ δ'* Guyet, *τοΐ δ'* Menrad, *τοὶς δ'* Fick ll. cc. 541 *εὐθετίσας*] *εὐθετήσας* F *καλύψας*] *καλυψάμενος* Ωb *ἀργέτι*] *ἀργέτη* FHIK 542 m. alia additus in marg. E 543 removendum esse censuit Hermann Op. VIII 58 *'Ιαπετιονίδη*] *ἰαπετεονίδη* DΨ, *ἰαπετεωνίδη* G *ἀριδείκετ' ἀνάκτων*] Ω, *περιδείκετ' ἀνάκτων* Ψ cf. schol. 262, 30 Fl. *περιδείκετε, διάδηλε τῶν βασιλέων*; *πέρι μήδεα εἰδώς* Isler Quaest. Hes. 18; *κέρδιστε ἀνάκτων* Lennep ed. p. 69; *ἀριδείκετε* (*περιδείκετε* Flach in ed.[3] Goettlingiana 66 adn.) *λαῶν* Paley ed.[1] p. 211 adn., *ἀριδείκετε ἀνδρῶν* dubitans Flach d. Hes. Theog. p. 59 adn. 25 et Hes. Dig. p. 55 adn. 19, *ἀριδείκετος ἀνδρῶν* invitus Devantier, d. Spur. d. anl. Dig. b. Hes. II 32 544 *πέπον*] *πέπων* K *διεδάσσαο*] *διεδασσῶ* E 546 *ἀγκυλομήτης*] *ἀγκυλόμητις* F

ἧκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
Ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
τῶν δ' ἕλε', ὁπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
χερσὶ δ' ὅ γ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
χώσατο δὲ φρένας ἀμφί, χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
καίουσ' ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.

---

547 δ 455 οὐ . . δολίης ἐπελήθετο τέχνης* 548 Β 412 Ζεῦ κύδιστε μέγιστε* Β 400 θεῶν αἰειγενετάων* 549 Σ 176 θυμὸς ἀνώγει* 550 cf. ad 545 551 κ 374 κακὰ δ' ὄσσετο θυμός 552 β 156 ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλον* 553 ε 428 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσίν 555 cf. ad 540 556 η 307 ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων*

---

547 Hymn. Hom. Merc. 76 δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης* 551 Hymn. Hom. Merc. 243 γνῶ δ' οὐδ' ἠγνοίησε*

---

553 Et. gen. (e Choerobosci Orth.) v. ἄλειφα· Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· 'χερσὶ — ἄλειφα' 556 sq. Clem. Alex. Strom. VII 6 (III 277 D.) 'ἐκ τοῦ δ' — βωμῶν', cf. ad 540 sq.

---

548 Ζεῦ] Ζεὺς I 549 τῶν δ'] τόν δ' G, τῶν L ἕλε', ὁπποτέρην] Nauck MGrR. V 138 (cf. imper. formarum elisiones Hom. δ 752 εὔχε', Ι 260 παύε', Δ 404 ψεύδε'), v. Leeuwen Mnem. n. s. XIV 346 sqq.; ἕλευ (ἑλεῦ FH), ὁπποτέρην libri; ἕλεο, πότερον Fick Hes. Ged. 38 σε ἐνὶ] γε ἐνὶ D, γέ σ' ἐνὶ vel σέ γ' ἐνὶ Paley ed.[1] p. 211 adn. 550 [ἄφθιτα — 553 ἀν]είλετο recentiore tempore addita esse putat Fick Hes. Ged. 25 551 sqq. duas recensiones statuit Hermann Op. VI 177, in quarum una 554 sq. defuisse censet; in altera 551 et 554 sic coniunctos fuisse: γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε· χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν (hemistichium χώσατο δὲ φρένας ἀμφὶ a compositore de suo adiectum esse), post 555 secutos esse 562—569, tum 558—561, 570 sq. 551 ἠγνοίησε] ἠγνόϝησε primitus scriptum in ἠγνοίησε transiisse suspicatus est Hartel Hom. Stud. III 28 552 ἀνθρώποισι, τὰ] ἀνθρώποις, τὰ G; ἀνθρώποισιν, ἃ an Aristarchus scripserit haud scit Peppmüller Phil. LVII 387 ἔμελλεν] libri (Zenodotus cf. l. c., v. schol. Hom. Β 36, ubi ἔμελλον Aristarchus) 553 λευκὸν ἄλειφαρ] in marg. additum γρ. ἀργέτα δημόν (cf. 541) E ἄλειφαρ] (ἀλεῖφαρ E) DΩbGΨ, ἄλειφα H m[1] (alio atramento adscriptum ρ) I Et. gen. (e Choerobosci Orth.) 554 φρένας — μιν] ΩcΨ (cf. Mimnerm. Fr. I 7 B.[4]); φρένας, ἀμφὶ δέ μιν χόλος (δέ μιν m[2] superscr. E) DΩb θυμόν] Ωc, θυμῷ DΩbΨ 555 ἴδεν] εἶδεν HI βοὸς — τέχνῃ] ΩbΨ, βοὸς δολίῃ ἐνὶ τέχνῃ HI, θυηέντων ἐπὶ βωμῶν G; θυηέντων ἐπὶ βωμῶν in textu posthac lineola transversa deletum, βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ m[1] in marg. superiore scriptum D; aut δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ (Schoemann d. Hes. Theog. 208 adn. 1: 'zum Zweck der trüglichen List') e v. 540 insertum esse aut versum excidisse censuit Scheer Misc. crit. 12; δολίῃ ὑπὸ τέχνῃ (etiam v. c.)? Guyet Not. in Hes. 178 556 sq. uncis seclusi in ed.[1] p. 35 557 post 566 legitur in HI; m. rec. iterum scriptus inter 556 et 558 in H θυηέντων] η ex ει restitutum E, in cuius marg. additum γρ. θυηθέντων

τὸν δὲ μέγ' ὀχϑήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
'Ιαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήϑεο τέχνης.
ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφϑιτα μήδεα εἰδώς·
ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου μελίῃσι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
ϑνητοῖς ἀνϑρώποις, οἳ ἐπὶ χϑονὶ ναιετάουσιν.
ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς πάις 'Ιαπετοῖο
κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
ἐν κοΐλῳ νάρϑηκι· δάκεν δέ ἑ νειόϑι ϑυμόν,
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,

---

558 = *Η* 454 559 *Η* 278 *πεπνυμένα μήδεα εἰδώς** 560 cf. ad 544 et 547 561 *β* 80 *ὣς φάτο χωόμενος**, cf. ad 545 563 *Φ* 13 *ἀκάματον πῦρ* 564 *ζ* 153 *βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χϑονὶ ναιετάουσιν** 565 cf. *Μ* 98 *ἐὺς πάις Ἀγχίσαο** 567 cf. E 493 *δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦϑος* 568 *Α* 354 *Ζεὺς ὑψιβρεμέτης** *Γ* 31 *φίλον ἦτορ**

---

562 Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 165 *ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα**

565—587 Cyrill. Alex. c. Iulian. III 75 Aub. (t. 9 c. 615 B M.) . . *Προμηϑέα τέ τινα τὸν ἐκ τούτου (τοῦ 'Ιαπετοῦ), ὃς εἰ μὴ κέκλοφε παρὰ τοῦ Διὸς τὸ πῦρ, οὐδ' ἂν εἰς τὸ εἶναι παρῆλϑεν ὅλως ἡ γυνή, ἣν ἐτεκτήνατο μὲν ὁ 'ἀμφιγυήεις', τοῦτ' ἔστιν ὁ Ἥφαιστος· κόσμῳ δὲ ποικίλῳ καϑωραΐσαι φασὶ τὴν ὀμβριμόπατρον, φημὶ δὲ τὴν Ἀϑηνᾶν, δοῦναί τε ἀνϑρώποις 'καλὸν κακόν'. εἶτα γυναικὸς οὐκ οὔσης, ἣν ἐξ ὀργῆς ἐσχήκαμεν τοῦ Διός, ὡς αὐτοί φασι, πῶς ἂν συνέστη τὸ γένος τὸ ἀνϑρώπινον;* Procl. in Plat. Remp. II 53, 9 Kr.

---

559 *'Ιαπετιονίδη*] *ἰαπετεονίδη* DΨ, *ἰαπετεωνίδη* G 560 sq. in textu om. Ψ, in marg. m. alia additos habet L 560 *ἐπιλήϑεο*] *ἐπελήϑεο* ΩbHI 561 *χωόμενος*] *χοώμενος* L 562 *δὴ ἔπειτα*] L. Dindorf ed. 43, *δ' ἤπειτα* DΩbHIΨ, *δ' ἔπειτα* G *δόλου*] ex *χόλου* m[1] restitutum D 563 *μελίῃσι*] DEΩc (cf. quae dixi ZfdöG. 1898 p. 26 sq. 'mittels Reibung von Stücken Eschenholz'), *μελίηφι* 'mit Hilfe des Bohrers aus Eschenholz' Bergk JbfPh. 1878 p. 36; *μελίοισι* (addita interpretatione *ἀνϑρώποις*) Ψ, (sine interpretatione) F; e scholio 263, 25 Fl. *μελίῃσι* (*μελίοισι* errore codd., cf. Bergk, Phil. XXXII 674) *δέ, ἤτοι* (*ἤγουν* Bergk l. c.) *τοῖς ἀνϑρώποις, ἢ ὅτι ἐκ Μελιῶν ἐγένοντο Νυμφῶν ἢ ὅτι οἱ* (addidit Bergk l. c.) *γεννώμενοι ἐρρίπτοντο ὑπὸ ταῖς μελίαις, ὅ ἐστι δένδροις* olim *Μελίῃσι* Bergk Phil. XXXII 674 sq. (p. 676 'Zeus gab nicht — mehr wie früher — das Feuer den melischen Nymphen — den Eschen — für die Menschen') coll. Apoll. Rhod. *Δ* 1641 ('*μελιηγενέας*'); *μελέοισι* Stephanus ed. p. 49, *μαλεροῖο* Halbertsma Advers. 13 *ἀκαμάτοιο*] *γρ. ἀϑανάτοιο* m. rec. in marg. additum H 564 uncis saepsit Paley ed.[1] 212 (*μελέοισι* in v. 563 recepto) 565 *ἐξαπάτησεν*] D, *ἐξηπάτησεν* ΩbcΨ *πάις*] L (cf. Nauck MGrR. IV 643); *παῖς* ΩK 567 *κοΐλῳ*] cf. ad 301, *κοίλῳ* libri *δάκεν*] *δάκε* HI *δέ ἑ νειόϑι*] *ἑ* ex *οἱ* restitutum D, *δεοινειόϑι* G, *δέ οἱ νειόϑε* H, *δέ οἱ νειόϑε* I, *δ' ἄρα νειόϑι* ΩbΨ 568 a librario quodam (admissa lectione *δ' ἄρα* pro *δέ ἑ*) adiectum esse contendit Goettling ed.[1] 54 (ed.[2] 65), cui oblocutus sum ed.[1] p. 36 *Ζῆν' ὑψιβρεμέτην*] superscr. *ὸς* et *ου* (i. e. *ζηνὸς ὑψιβρεμέτου*) G, *δάκεν δ' ἄρα* . . *Ζήν' ὑψιβρεμέτῃ* Scheer Rh. Mus. XXIV 625 *ἐχόλωσε*] *χόλωσε* Ωc

ὡς ἴδ' ἐν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισιν·
γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἀργυφέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
[ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους, νεοθηλέος ἄνθεα ποίης,
ἱμερτοὺς περίθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη.]
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.

---

571 *Σ* 383 *περίκλυτος ἀμφιγυήεις** 572 *B* 514 *παρθένος αἰδοίη**, cf. ad 465, *O* 71 *Ἀθηναίης διὰ βουλάς** 573 *H* 17 *θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη** 575 *E* 725 *θαῦμα ἰδέσθαι** 576 *ι* 449 *ἄνθεα ποίης** 577 *Λ* 400 *Παλλὰς Ἀθήνη** 578 *K* 261 *ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε* 579 cf. ad 571 580 *Γ* 350 *Διὶ πατρί** *ν* 265 *ᾧ πατρὶ χαριζόμενος*

---

570 cf. ad Op. 57 571 cf. Semon. Amorg. Fr. 7, 21 *τὴν δὲ πλάσαντες γηίνην Ὀλύμπιοι | ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν* 576 cf. Cypr. Fr. 4, 2 sq. K. *πλεξάμεναι στεφάνους εὐώδεας, ἄνθεα γαίης | ἂν κεφαλῇσιν ἔθεντο θεαί*

Ὀρφεὺς καὶ Ἡσίοδος (Προμηθέα) διὰ τῆς κλοπῆς τοῦ πυρὸς καὶ τῆς εἰς ἀνθρώπους δόσεως ἐνδείκνυνται τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ νοητοῦ κατάγειν εἰς τὴν γένεσιν

571 sqq. cf. ad Op. 70 sqq. 573 sq. Et. gen. v. *ἄργυφον* (schol.?) . . *καὶ Ἡσίοδος 'ζῶσε — καλύπτρην'* 574 Herodian. *περὶ σχημ.* II 847, 16 L. in Et. mag. v. *ἀργύφεον· . . 'ἀργυφέῃ ἐσθῆτι' Ἡσίοδος*

---

569 subditicium esse censuit Paley ed.[1] 213 *ὡς*] *ὧς* D *ἴδ' ἐν*] (*ἴδὲν*) D, *ἴδ'* (om. *ἐν*) Ωb, *ἴδεν* ΩcΨ *τηλέσκοπον*] *τηλεσκόπον* Ψ 570 *τεῦξεν*] *τεῦξε///* F, *τεῦξε* ΩcL 572 *Κρονίδεω*] *Ζηνὸς* Fick Hes. Ged. 7 573—584 proscripsit Seleucus, cf. scholion 118 et 266 Fl. (v. M. Müller de Seleuco Hom. p. 44 Fr. 30): *ἐπειδὴ μετὰ μηχανῆς γίγνεται, ἀθετεῖ ἐνταῦθα ὁ Σέλευκος δώδεκα στίχους· ἀπρεπὲς γὰρ θεὰν οὖσαν τὴν Ἀθηνᾶν κοσμεῖν γυναῖκα* 573 *καὶ κόσμησε*] *κεκόσμησε* Et. gen. cod. A (hic unicus) 574 *ἀργυφέῃ*] *ἀργιφέῃ* G *κατὰ κρῆθεν δὲ*] *κατὰ κρῆθε* (om. *δὲ*) G 575 *χείρεσσι κατέσχεθε*] *χείρεσσιν* (vel *χείρεσιν*) *κατέσχε* FHI, *χείρεσσι περίσχεθε* Hermann Op. VI 177 (cf. Op. VIII 58), *χαρίεσσαν ἐπέκχεε* Scheer Rh. Mus. XXIV 625 576 sq. cancellis inclusit Wolf ed. 30 (cf. 113); ad aliam recensionem pertinere vidit Hermann Op. VI 177, quocum consentio 576 *νεοθηλέος — ποίης*] cf. Hom. *Ξ* 347 *νεοθηλέα ποίην*; *νεοθηλέος ἄνθεα γαίης* Scheer Rh. Mus. XXIV 626 *νεοθηλέος*] m[1] (alterum *ο* postea in *α* mutatum) D, *νεοθηλέας* ΩbGHΨ, *νεοθηλήας* superscr. *ει* I *ἄνθεα*] *ἄνθεσι* m. rec. superscr. *α* H, *ἄνθεσι* DΩbGIΨ 577 *περίθηκε*] Hermann Op. VI 177, qui etiam *περέθηκε* proposuit Wieselero (coll. *περίαχε* 678 *περοίχεται* 733) probatum Ind. Georg. Aug. hib. 1864 p. 15; *παρέθηκε* libri; (*νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης ἱμερτούς*) *τ' ἐπέθηκε* Paley ed.[1] p. 213 adn. 577 hoc versu desinit I; secuntur duo folia inania

τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα·
τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε, — χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή, —
θαυμάσια, ζῴοισι ἐοικότα φωνήεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ', ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
ὡς ἔιδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
[ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων,]

---

581 cf. Ξ 179 *τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά*, cf. ad 575   582 cf. ε 421 sq. *κῆτος . . . ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη*   583 Ξ 183 *χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή**   585 Θ 276 *αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον**   587 γ 135 *γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης**   588 Ξ 199 *ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους*   590 λ 386 *γυναικῶν θηλυτεράων**

---

581 Mosch. I 43 *ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο**   582 Hymn. Hom. Ven. 4 sq. *θηρία πάντα | ἠμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδ' ὅσα πόντος* Cypr. Fr. 6, 11 sq. K. *αἰνὰ* (Peppmüller, *αἰεὶ* libri) | *θηρί', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ* (Peppmüller, *αἰνὰ* libri, *δεινὰ* Welcker) *τρέφει**   585 Fragm. Orph. 4, 11 Ab. *οὗτος δ' ἐξ ἀγαθοῖο κακὸν θνητοῖσι δίδωσι* (cf. ibid. 5, 12 *αὐτὸς δ' ἐξ ἀγαθοῖο κακὸν θνητοῖσι φυτεύει* et 6, 13 *αὐτὸς δ' ἐξ ἀγαθῶν θνητοῖς κακὸν οὐκ ἐπιτέλλει | ἀνθρώποις*) Orac. Sib. I 46 *τοὔνεκεν ἀντ' ἀγαθοῖο λάβον κακόν* ibid. XIV 315 *τοῖς κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ δώσει θεός*, cf. Pind. Pyth. II 40 *καλὸν πῆμα*   588 Hymn. Hom. Merc. 9 et XVIII 9 *ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους**   590 Orac. Sib. III 219 *ἐξ ἧς* (*ὧν* Φ) *δὴ* (*μοι* Ψ) *γένος ἐστί**, colorem inde duxisse videtur Pseudorph. Lith. 408 Ab. *ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος*

---

582 Et. gen. Gud. Tittm. v. *κνώδαλα· Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ* (*ἐν Θεογ.* om. Et. gen. cod. B et Tittm.) '*κνώδαλ' — θάλασσα*'   585 Schol. Pind. Pyth. II 72 (II 1, 318 B.) . . *ὡς καὶ Ἡσίοδος* '*καλὸν κακόν*'   590 cf. Pausan. I 24, 7 *πεποίηται δὲ Ἡσιόδῳ τε καὶ ἄλλοις, ὡς ἡ Πανδώρα γένοιτο αὕτη γυνὴ πρώτη. πρὶν δὲ ἢ γενέσθαι Πανδώραν οὐκ ἦν πω γυναικῶν γένος*

---

582 *κνώδαλ' — πολλὰ*] *κνώδαλά θ', ὅσσα περ ἤπειρος* dubitans Paley ed.[1] 214   *ὅσ'*] *ὅσσα* ex *ὅσ'* m. rec. factum H   583 *ἐνέθηκε*] *ἔθηκε* Ωc   *χάρις δ'*] *δ'* om. H   584 *θαυμάσια*] *θαυμασία* Ωc, ex *θαυμάσια* m[2] factum L   *ζῴοισι*] *ζωοῖσιν* H   584 post hunc Operum v. 77—82 interponendos esse iudicavit Twesten Comm. crit. de Hes. Op. et Dieb. 46 sq.   585 *ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν*] *ἐπεὶ τεῦξεν καλὸν* Hermann Orph. 817, sed cf. Op. 63 *παρθενικῆς κᾰλὸν εἶδος* Hymn. Hom. Ven. 29 *δῶκε κᾰλὸν γέρας*   586 *ἄλλοι ἔσαν*] *ἦν ἄλλοι* Fick Hes. Ged. 26   *ἔσαν*] *ἦσαν* Ωb   587 *ἀγαλλομένην*] *ἀγαλλόμενοι* K, *ἀγαλλόμενην* — *ην* in ras., accentus e priore scriptura *ἀγαλλόμενοι* (cf. Wien. St. XIX 59) remansit — L, *ἀγαλλόμενοι ν* adscripto m[2] E, in cuius marg. exaratum *γρ. ἀγαλλομένω*   *ὀβριμοπάτρης*] *ὀμβριμοπάτρης* G   588 *τε*] om. G   589 *ἔιδον*] scripsi, *εἶδον* (*ἴδον* F) libri   590 sq. variae recensionis esse vidit Hermann Op. VI 178 VIII 59; 590 expunxit Goettling ed.[2] 67, 591 Schoemann Op. II 286 adn. 47 (d. hes. Theog. 63 et 221)   590 *ἐκ τῆς γὰρ*] *ἐκ γὰρ τῆς* Hermann Op. VIII 59

τῆς γὰρ ὀλώιόν ἐστι γένος καὶ φῦλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ' αἳ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων·
αἳ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἠμάτιαι σπεύδουσι τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
οἳ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·

---

591 *I* 130 *φῦλα γυναικῶν** 596 *Α* 601 *ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα* 599 *ξ* 417 *ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν*

---

591 sq. Semon. Amorg. Fr. 7, 94 sq. *τὰ δ' ἄλλα φῦλα* (scil. *γυναικῶν*) *ταῦτα μηχανῇ Διὸς* | *ἔστιν τε πῆμα* (corr. Ribbeck) *καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει* 593 cf. Theogn. 526 *ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν*

591—593 Stob. LXXIII 47 (III 44 M.) *'Ησιόδου Θεογονίας· 'τῆς γὰρ — κόροιο'* 594 Schol. Theocr. I 107 (II 76, 7 A.) *σμήνη δὲ τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα ὡς καὶ 'Ησίοδος· 'ὡς δ' ὅταν — μέλισσαι'* 595 sqq. cf. ad Op. 303—306 598 Et. mag. v. *σίμβλα . . 'Ησίοδος· 'ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους'*

---

591 in textu om., m. ead. in marg. inferiore addit F *ὀλώιον*] *ὀλοίιον* Nauck MGrR. III 263 592 *πῆμα — θνητοῖσι*] Hermann Op. VI 178, qui postea *αἳ θνητοῖς μέγα πῆμα* scripsit Op. VIII 59; *πῆμα μέγα θνητοῖσι* (cf. Theog. 874) libri Stobaeus *μετ'*] *μητ'* H, *σὺν* Stobaeus *ναιετάουσιν*] *ναιετάουσαι* 591 eiecto scripturam *πῆμα μέγα θνητοῖσι* retinens Bergk Poet. Lyr. Gr. II[4] 451 adn. 593 *οὐ σύμφοροι*] *οὐ σύμφορ^{οι}* (*οι* litteris minimis scriptum) D, *ον* m. rec. superscr. H, *ἀξύμφοροι* (*ἀσύμφοροι* Aldi corrigens) Henisch teste Wintertonio in ed. (Observ. in Theog. l. c.), *οὐ σύμφορα* Triclinius *ἀλλὰ κόροιο*] in marg. m. rec. additum *ἀκόρεστ^{οι}ὸν* H; *ἀλλ' ἀκόρεστοι* in textu Ωb, m[2] in marg. additum *γρ. ἀλλὰ κόροιο* E 594—599 duas recensiones agnoscit Hermann Op. VI 178 sq.; unam 594—599 complexam esse (alio vocabulo in v. 597 pro *ἠμάτιαι* posito), alteram v. 594 (scripto *σίμβλοισι*), 597 (retento *ἠμάτιαι*), 598, 595 (sic conformatum *κηφῆνες παρὰ τῇσι κακῶν ξυνήονες ἔργων*), 599 habuisse (omisso v. 596) 594 *ὁπότ' ἐν*] *ὁπότε* Ωb, *ὅταν ἐν* schol. Theocriti *σμήνεσσι*] ΩΨ, *σμήνησι* scripsisset Sittl ed. 454, *'εἰ 'Ησύχιος δικαίως ἐδίδαξεν, ὅτι σμῆνος τὸ μελισσῶν καὶ σφηκῶν ἄθροισμα, τὰ δὲ ἀγγεῖα σμήνη, καὶ σμῆναι, τῶν μελισσῶν οἱ κηροδόχοι, ἤ τοι αἱ θῆκαι'* *σμήνεσσι κατηρεφέεσσι*] *σίμβλοισιν* Vatic. 1332 (in ras.) Laur. LXXXXI sup. 10, *ἐπηρεφέεσσι* Schaefer Melet. crit. in Dion. art. rhet. 136 adn. 595 *βόσκωσι*] Ωb (cf. Peppmüller Rh. Mus. XL 621); *βόσκουσι* DΩcΨ, quod tuetur Savelsberg de mod. usu Hes. 46 *κακῶν*] in *κακοὺς* mutatum m[1] D *ξυνήονας*] *ξυνήνορας* (in marg. *γρ. ξυνήνερας* E) Ωb, *ξυνήορας* ed. Sittl 454, cf. ad 601 *ἔργων*] *ἀργούς* dubitans Paley ed.[1] 215 596 *τε*] *γε* Guyet Not. in Hes. 178 *πρόπαν*] *ν* ex *ρ* factum DHm[2], *πρόπαρ* G 597 *ἠμάτιαι*] *ἠμάτιον* Ωb, *ἀκάμαται* dubitans Goettling ed.[2] 67 (*ἀκάματοι* Hermann Op. VIII 59) 598 *ἔντοσθε*] ex *ἔκτοσθε* restitutum D 599 *σφετέρην*] *σφετέραν* Ψ *γαστέρ'*] *γαστέρα* Ψ

ὣς δ' αὔτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκεν, ξυνήονας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκοιτο
χήτεϊ γηροκόμοιο· ὅ γ' οὐ βιότου ἐπιδευὴς
ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
χηρωσταί· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει

---

601 *Α* 354 *Ζεὺς ὑψιβρεμέτης** 603 *Θ* 453 *μέρμερα ἔργα* Ζ 289 *ἔργα γυναικῶν** 604 cf. *λ* 196 *χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει* 606 sq. *Ε* 158 *χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο*

---

600 sq. Semon. Am. Fr. 7, 96 *Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακὸν | γυναῖκας* 603—612 cf. Posidippus (vel Plato) Anth. Pal. IX 359, 5 *ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος | ἔσσεαι· οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐρημότερος. | τέκνα πόνοι, πήρωσις ἄπαις βίος* 602 cf. ad 585 605 Rhian. Fr. inc. loc. III 3 (Anal. Alex. 199 M.) *βιότοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευής*

600—609 Stob. LXIX 15 (III 24 M.) *Ἡσιόδου Θεογονίας· 'ὣς δ' αὔτως — ἀντιφερίζει'* 605 Et. Gud. v. *χῆτις . . καὶ 'χῆτος' ἕτερον ὄνομα . . χήτεα* (*χήτεϊ?*) *Ἡσίοδος*

---

600 *ὣς δ' αὔτως*] Stobaeus (praeter codd. MA, qui *αὐτὸς* exhibent), ex *ὡσαύτως* restitutum D, *ὡς δ' αὔτως* Ψ, *ὡσαύτως* Ωbc *κακὸν*] *κακῶν* F *γυναῖκας*] *γυναῖκα* codd. Roman. Casanat. 356 Laurent. LXXXXI sup. 10 601 *ξυνήονας*] DGΨ Stobaeus (*ξυνηωνα* M, *ξυνήωνας* A), *ξυνήονας* m. rec. superscr. *ρασ* H, addito *γρ. ξυνήνορας* E, *ξυνήορας* F, *ξυνήνορα* codd. Roman. Casanat. 356 Laurent. LXXXXI sup. 10, (*γυναῖκα*) *ξυνήονα* Paley ed.[1] p. 215 (sed cf. 595), (*γυναῖκα*) *ξυνήορα* Sittl ed. 151 602 *ἀργαλέων*] *λευγαλέων* Stobaeus *δὲ πόρεν*] ΩbΨ, *δ' ἔπορεν* DG, *δ' ἔπορε* H *κακὸν*] *κακῶν* H 603 *κε γάμον*] *κε μέγα* superscr. *γρ. γάμον* E, *καὶ γάμον* Stobaei codd., *κε μόγον* vel *κάματον* Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. 1872 aest. 5 604 *ἐπὶ*] *εἰς* Stobaeus *ἵκοιτο*] Stobaeus, *ἵκηται* ΩΨ, *ἱκάνει* Peppmüller Rh. Mus. XL 621 605 *χήτεϊ*] Hermann Op. VIII 59, *χήτει* libri Stobaeus; aut *χητεῖ* scribendum aut aliquot versuum post *γηροκόμοιο* iacturam statuendam esse monuit Muetzell (*ἵκηται* servans) l. c. 98 *γηροκόμοιο· ὅ γ' οὐ*] (*γε* Stobaei codd. SM) *γηροκόμοιο· ὃ δ' οὐ* Hermann Op. VIII 59, *γηροκόμου· ὃ μὲν οὐ* Peppmüller l. c., qui postea (Phil. LVII 390) verbis *ὀλοὸν — γηροκόμου* proscriptis v. 604 hunc in modum (cf. Schoemann Op. II 290 adn. 49) conformavit: *μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὁ μὲν οὐ βιότου* (*βιότοι'*) *ἐπιδευής κτλ.* *γηροκόμοιο*] *γηροκομοῖο* G, *γήρως ὁμοῖο* m. rec. in marg. additum *γηρωκόμοιο* H *ὅ γ' οὐ*] *γε* Ωb *βιότου*] Aldus, *βιότου δ'* DΩcΨ, *βιότου τ'* F, *βιότοι'* Peppmüller l. c. *ἐπιδευὴς*] *ἐπιδεὴς* Ψ (m. rec. superscr. *υ* H) 606 *ζώει*] *ζώῃ* G Stobaei libri *διὰ κτῆσιν*] *διακτῆσιν* F, *διὰ ζωὴν* Stobaeus 607 *χηρωσταί*] *η* ex *ω* m[2] factum D *ᾧ*] *ὡς* Stobaei cod. A 608 *δ'*] om. Stobaei cod. A *ἔσχεν*] *ἔσχετ'* Stobaeus *ἀρηρυῖαν*] Ωbc Stobaeus (praeter cod. S), ex *ἀρηρεῖαν* restitutum D, *ἀραρυῖαν* Ψ, *ἀραρυίαν* Stobaei cod. S 609 *τῷ δέ τ' ἀπ'*] Ω praeter E Stobaeus, *τῶδ' ἀπαὶ* K, *τῶ δ' ἀπ'*/// (*ἀπαὶ* primitus

ἐμμενές· ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.
ὣς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολύιδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Ὀβριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύῃ, δῆσεν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ
ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος

---

611 sq. δ 548 sq. *κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ | αὖτις ἐνὶ στήθεσσιν* 613 cf. ε 103 sq. *'ἀλλὰ μάλ' οὔ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο | οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι* 614 cf. Π 185 *Ἑρμείας ἀκάκητα* 616 ψ 82 *μάλα περ πολύιδριν ἐοῦσαν* 618 Ε 386 *δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ**

---

612 Archil. Fr. 9, 5 *ἀνηκέστοισι κακοῖσιν* 619 sq. Pseudorph. Arg. 808 sq. Ab. *κάλλος τε μέγεθός τε καὶ ἠνορέην ὑπέροπλον*; cf. ad 516

---

617 Schol. Hom. Townl. Α 403 (V 39, 14 M.) *'Ἡσίοδος δὲ 'Ὀβριάρεῳ* (*ὃν βριάρεω* cod.) *δ' ὡς* (*τὰ* cod.) *πρῶτα'* 619 Et. mag. v. *ἀγώμενος . . οἷον 'ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος'*

---

scriptum videtur) L, *τῶδ' ἀπ'* addito in marg. *γρ. τῶδ' ἔτ' ἄ* (sic) E; *τῷ δ' ἐπὶ* Heyne in Wolfii ed. 154, *τῷ δέ τ' ἐπ'* Boissonade ed. 168, *τῷ δὲ δι'* Schoemann d. Hes. Theog. 64 *ἐσθλῷ*] *ἐσθλὸν* G *ἀντιφερίζει*] *ἰσοφαρίζει*? Capelle Phil. Anz. VII 286
610 *ἐμμενές*] Wopkens Lect. Tull. 243 Hand., *ἔμμεναι* libri *κε τέτμῃ*] *καὶ τεύξῃ* Ψ *ἀταρτηροῖο*] *ἀτὰρ τινοῖο* in textu, *ἀταρτηροῖο* m. rec. in marg. H 612 delet Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. p. 115 *ἀνήκεστον*] *ἀνήκαστον* (ε superscr.) H *ἐστιν*] ΩΨ, *ἔσται* codd. recensionis x, *αἰεί* Bergk in exemplo suo teste Peppmüllero Rh. Mus. XL 621 614 *Ἰαπετιονίδης*] F, *ἰαπετιονίδης* (εω superscr.) E, *ἰαπετεονίδης* altero ε postea m. alia in ϊ mutato D, *ἰαπετεονίδης* HΨ, *ἰαπετεωνίδης* G 616 *μέγας κατὰ δεσμὸς*] *μέγας κατάδεσμος* F, *μέγα κατὰ δεσμὸς* E *ἐρύκει*] *ἐρύκοι* D, *ἔρυκε* Weiske Prometh. u. s. Mythenkr. p. 295, 1 617—719 in Theogoniam illatos esse a compositore Titanomachiae, qui v. 644—686 et 713—719 e carmine quodam haustis 617—643 et 706—712 de suo adiunxerit immixtis ex aliis fontibus v. 687 sqq., exponit A. Meyer de comp. Theog. Hes. 37—54 617 *Ὀβριάρεῳ δ' ὡς*] *ὡς Βριάρεῳ τὰ* Wolf ed. 32 et 118 (*δὲ* pro *τὰ* Reiz in Wolfii ed. 118) *Ὀβριάρεῳ*] commendavit L. Dindorf ed. 104; *ὀβριάρεω* primitus scriptum videtur in D, postea *ὁ* atramento oblitum est; *ὀβριάρεω* K, *τῶ* (m. alia in ras.) *βριάρεω* L, *βριάρεω* Ωbc in textu, *γρ. ὀμβριάρεω* in marg. additum et postea deletum E, *ὃν βριάρεω* schol. Hom. cod. Townl.; cf. Herodian. II 173, 15 L *δ'*] om. Ωc, m² superscr. D *πρῶτα*] in textu Ω, *ὡς τά* in marg. additum et postea deletum E; *τὰ πρῶτα* K, /// (*τὰ* erasum) *πρῶτα* L *ὠδύσσατο*] *ὀδύσσατο* Ψ 618 *Κόττῳ*] *κότω* H *Γύῃ*] DGK, *γύῃ* m. alia γ inserto L, *γύγῃ* Ωb, *ϛύγη* m. rec. superscr. *γύγῃ* H 619 sq. suspecti Paleio ed.[1] 217 619 *ἀγώμενος — εἶδος*] 'fortasse antiquitus' *ἀγώμενος ἠδ' ἄρα εἶδος* Lennep ed 318, *ἀγαιόμενος ἰδὲ Ϝεῖδος* Flach d. Hes. Theog. 31

καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἔνθ' οἵ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
ἥατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
ἀλλά σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας 631
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο· 630
οἳ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὄθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἳ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα·

---

620 λ 52 ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης* 621 cf. ζ 153 ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι 622 ι 284 ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης* 623 ω 233 μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα, cf. ρ 489 ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε 624 Γ 308 Ζεὺς . . . καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι* 628 Η 203 νίκην . . καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι* 631 Β 40 διὰ κρατερὰς ὑσμίνας* 633 cf. ad 46 634 cf. ad 380

---

621 Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 157 ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες* 630 Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 157 Τιτῆνές τε θεοί*

---

628 Nonnus Abb. ad Gregor. Theol. or. I c. Iulian. t. 36 c. 1025 M. . . . οἵτινες (οἱ Ἑκατόγχειρες) μετὰ τῶν θεῶν ἐπολέμησαν τοὺς Τιτᾶνας Cosmas Hier. in Gregor. Carm. t. 38 c. 492 M. οὗτοι (Κόττος καὶ Βριάρεως) φησὶ (Ἡσίοδος) τοὺς γίγαντας ἐπολέμησαν μετὰ τῶν θεῶν cf. Cosmas l. c. t. 38 c. 492 M. εἶτα καταφέρει . . . ὅτι οἵδε οἱ θεοὶ μετὰ τῶνδε ἐπολέμησαν καὶ οἵδε ἡττήθησαν καὶ οἵδε διεσπάραξαν τόνδε ἢ τούσδε

---

621 ὑπὸ] ἐπὶ ex ὑπὸ m[1] factum D, ἐπὶ Ψ ναιετάοντες] ναιετάουσιν (v. 622 sq. ab interpolatore profectos esse ratus) Hermann Op. VIII 59 622 ἥατ' ἐπ' ἐσχατιῇ] ἥατ' Nauck de Aristoph. stud. Hom. p. 41, 38; εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ ΩbL (sed apostrophus post verbum et ἐπ' in ras. L); εἵατο ἐσχατιῇ K, εἵαται ἐσχατιῇ DG, ἕζεται ἐσχατιῇ addito in marg. m. alia εἵατο H μεγάλης] μεγάλοις G, μεγάλῃ Ψ 623 assutum esse putavit Heyne Comm. soc. scient. Gotting. II 147 adn. z ἀχνύμενοι] ἀχνύμενοσ superscr. m. ead. οι H κραδίῃ] κραδίης D 624 σφεας] e σφοὲ restitutum D, σφᾶς Heyne ad Hom. Ξ 567 625 seclusit Paley ed.[1] 218 Ῥείη] ΩΨ, Ῥεῖα Goettling ed.[1] 58, Ῥεία Sittl ed. 154 626 ἀνήγαγον] ἤγαγον D 627 σφιν ἅπαντα] σφιν πάντα F, μιν πάντα superscr. m. rec. γρ. σφιν et m. al. in marg. additum γρ. σφὶν E 628 σὺν κείνοις νίκην τε] Triclinius, σὺν κείνοισι νίκην τε ΩΨ, . . τ>Є R, νίκην σὺν κείνοισι Muetzell de em. Theog. Hes. 162 (coll. Scut. 339 Hom. Η 203), σὺν κείνοισι (κήνοισι) κράτος τε Fick Hes. Ged. 39 629 δηρὸν] δειρὸν K πόνον] γρ. πόθον m. alia superscr. H 631. 630] hoc ordine R, cf. 646—648; inverso ΩΨ 632 ἀφ'] ὑφ' G Ὄθρυος] ὄθρυος accentu super υ m[2] deleto D, ὀθρύος libri ceteri 633 δωτῆρες] δοτῆρες ΩbΨ ἐάων] ἑάων DΩbΨ 634 uncis circumscripsit Wolf ed. 118 Ῥείη] RΩΨ, Ῥεῖα Goettling ed.[1] 58, Ῥεία Sittl ed. 155

οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι χόλον θυμαλγέ' ἔχοντες
συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθον ἄρμενα πάντα,
νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.

---

635 Δ 513 χόλον θυμαλγέα* 638 cf. Μ 436 τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε Τ 100 sq. εἰ δὲ θεός περ | ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος 640 Τ 38 ἀμβροσίην καὶ νέκταρ 641 β 315 καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός Β 276 θυμὸς ἀγήνωρ*

---

636 cf. Eudocia I 307 L. δέκα δ' ἓξ ἑξῆς (Ludwich, ἑξείης cod. Laur.) ἐνιαυτούς* 639 Pseudohesiod. Scut. 84 καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον Theogn. 275 καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις idem 695 παρασχεῖν ἄρμενα πάντα*

---

639 sqq. Aristot. Metaph. 2, 4 οἱ μὲν οὖν περὶ Ἡσίοδον καὶ πάντες ὅσοι θεόλογοι μόνον ἐφρόντισαν τοῦ πιθανοῦ τοῦ πρὸς αὐτούς, ἡμῶν δ' ὠλιγώρησαν. θεοὺς γὰρ ποιοῦντες τὰς ἀρχὰς καὶ ἐκ θεῶν γεγονέναι τὰ μὴ γευσάμενα τοῦ νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας θνητὰ γενέσθαι φασὶν δῆλον ὡς ταῦτα τὰ ὀνόματα γνώριμα λέγοντες αὐτοῖς 641 Chrysipp. apud Galen. de plac.

---

635 χόλον] codd. recensionis x, cf. Wien. St. XIX 64 (coniecit Hermann Op. VIII 60); μάχην R (μα>ΧΗΝ) ΩΨ, πόνον Schoemann (e v. 629) d. hes. Theog. 65, μόγον vel (ἀλλήλοισιν) ἄχη Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. 1872 aest. p. 5 636 συνεχέως] CYΝΝΕΧΕΩ<ς R, συννεχέως L, συνεχέες E; de σῠνεχέως cf. poetae epici Apoll. Rhod. Α 1271 Β 189 Orac. Sib. I 108, 390 (in arsi eadem), Nicand. Alex. 304 (in arsi altera), lyricus Bacchyl. V 113; (σῠνεχές Hom. Μ 26 ι 74 σῠνεχέα Eudoc. II 127); cf. Neue Beitr. z. Techn. d. nachhom. Hex. p. 384; ἐμμενέως (e v. 712) Nauck MGrR. V 138 637 οὐδέ — ἔριδος] οὐδέ τις ἔσχ' ἔριδος vel οὐδ' ἔριδός τις ἔεν dubitans Nauck l. c. V 140 ἦν] ἧς doricum Fick Hes. Ged. 11 638 οὐδετέροις] οὐδ' ἑτέροις H, οὐδετεροῖς ('delphice' = οὐδετερόσε) Fick l. c. 39 πτολέμοιο] DΨ, πολέμοιο Ωbc, superscr. τ m. rec. F 639 δὴ κείνοισι παρέσχεθον] (θεοὶ αὐτοί 640) Goettling ed.[2] 71 adn., δὴ κείνοισι παρέσχεθεν libri, Γῆ κείνοισι παρέσχεθεν Scheer Rh. Mus. XXIV 626, δὴ κείνοις Ζεὺς πάρσχεθεν Wieseler Ind. lect. Georg. Aug. 1872 aest. 6, δὴ Κρονίδης σφι παρέσχεθεν Stadtmüller Eclog. poet. Graec. XIII, καὶ κείνοισι παρέσχεθον Peppmüller Rh. Mus. XL 622, δὴ κείνοισι παρέσχεθεν (aor. pass. et 640 νέκταρ τ' ἀμβροσίη τε) Goettling ed.[1] 58 ἄρμενα] FH, ἅρμενα Ψ, cf. Scut. 84 et Theognidis ll. supra cc.; ἅρμετα D, ἅρμετα superscr. γρ. ἄρμενα E, ἅρματα G; cf. schol. 270 Fl. κυρίως ἅρματα, μεταστρέφει δὲ εἰς τὸ ὑγιές 640—642] Guyet l. c. 179 seclusit v. 642, qui alterius recensionis est; Hermann (παρέσχεθεν servans) Op. VI 179 in una recensione post 640 secutum esse v. 643, in altera cum 639 coniunctos fuisse 641 sq. (scripto νέκταρ τ') contendit, Op. VIII 60 autem Goettlingii vestigiis (ed.[1] 58 sq.) insistens 642 ante 640 collocavit (v. 641, quem Goettling abiecerat, retinens) ὡς in καὶ mutato; Paley ed.[1] 220 aut 642 (641 πάντων τ' recepto) aut 641 sq. eliminari posse arbitratur (perperam idem de v. 642 sq. dicit); Bergk Gr. Litg. I 991 adn. 67 breviorem versuum 642 sq. et uberiorem versuum 639, 640, 641 (scripto πάντων τ'), 643 recensionem agnoscit 640 νέκταρ τ'] τ' om. Ωb 641 πάν-

[ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,]
δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῒ λυγρῇ
μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ
ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
ὣς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν, ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,

---

642 Τ 347 *νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν** 643 ο 439 *τοῖς δ' αὖτις μετέειπε** Α 544 *πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε** 644 Γ 86 *κέκλυτέ μευ** Ε 769 *γαίης τε καὶ οὐρανοῦ** Β 871 *ἀγλαὰ τέκνα** 645 = Η 68 646 Λ 67 *ἐναντίοι ἀλλήλοισιν** 647 Θ 539 *ἤματα πάντα** 649 Ω 42 *μεγάλῃ τε βίῃ* Η 309 *καὶ χεῖρας ἀάπτους** 650 Ν 286 *ἐν δαῒ λυγρῇ** 653 Φ 56 *ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος** 655 Λ 121 *ἀλλὰ καὶ αὐτοί*

---

648 cf. ad 630 651 Gregor. Theol. Carm. I 2, 1, 299 et I 2, 2, 549 *φιλότητος ἐνηέος**

Hippocr. et Plat. I 265, 7 et 14 M. (V 300 K.) 7 *τῶν δ' ἐξ Ἡσιόδου παραγραφέντων ὑπὸ Χρυσίππου (ἐπῶν) . . . ἀρκέσει μοι δυοῖν ἢ τριῶν ἐπιμνησθῆναι παραδείγματος ἕνεκα . . .* 14 *καὶ 'πάντων — ἀγήνωρ'*

των] *τ'* addi voluit iam Heyne in Wolfii ed. 154 *ἐν*] ex *ἐνὶ* restitutum D, *εἰν* Ψ, *ἐνὶ* Ωbc Schedae Laurent. (L) Galeni

642 *τ'*] DΩbH, *τ'* om. GΨ *ἐπάσαντο*] *ἐπάσσαντο* G, *ἐπάσ^σαντο* H 643 *δὴ — τοῖς*] *τοῖσιν δὴ* Fick Hes. Ged. 9 644 *τε*] om. Ωb 645 *ὄφρ' εἴπω*] *ὡς ϝείπω* Flach, d. Hes. Theog. 33 (91 adn.), *ὄφρ' ἐνέπω* Fick l. c. 18 648 cancellis cinxit Paley ed.[1] 220 *ἐκγενόμεσθα*] Ωb, superscr. *γρ. ἐξεγένοντο* E, ex *ἐξεγένοντο* m[1] restitutum D, *ἐξεγένοντο* ΩcΨ, *ἐκ γενόμεσθα* Fick Hes. Ged. 39 649 *ὑμεῖς*] *ἡμεῖς* G *δὲ*] *δὴ* Triclinius 650 *ἐναντίοι*] codd. recensionis x, cf. 646; *ἐναντίον* ΩΨ *δαῒ*] *δαῇ* H 652 *δυσηλεγέος*] *δυσηλεγέως* H *ὑπὸ*] *ἀπὸ* Triclinius 653 *διὰ βουλὰς*] *διαβουλὰς* F 655 *δαιμόνι'*] *δαιμόνιε* Ψ *πιφαύσκεαι*] GΨ, *πιφάσκεαι* DΩbH 656 *ὅ τοι*] Hermann Op. VI 180 coll. *ἴδμεν, ὅ τοι* Hom. Θ 32, 463 Σ 197; *ὅτι* libri, quod olim defendebam Neue Beitr. z. Techn. d. nachhom. Hex. 38; *ὅ σοι* Emperius Op. 304 *περὶ*] *πέρι* H *μὲν*] *σοὶ* (*ὅτι* retinens) Guyet Not. in Hes. 179 *περὶ — νόημα*] *περὶ μὲν πραπίδας, περὶ δ' ἐσσὶ νόημα* (*ὅτι* retinens) Wolf (cf. Heyne in Wolfii ed. 154) ed. 167 (Corrig.), qua de recensione agit Peppmüller Phil. LVII 375

ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
σῇσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
ἄψορρον δεῦρ' αὖτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι
μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ὣς φάτ'· ἐπήνεσσαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων
μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν

---

657 *Σ* 100 *ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι* 659 cf. ad 653 661 *γ* 128 *νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ** 662 *N* 207 *ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι** 663 *B* 345 *κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας** 664 cf. ad 46 665 *Γ* 76 *μῦθον ἀκούσας*

---

658 Certam. Hom. et Hes. 264 *σῇσιν ἐπιφροσύναις** Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 1115 Maneth. II (I) 341 VI (III) 470 *ᾗσιν ἐπιφροσύνῃσιν** 661 Maxim. 105 *ἀτενεῖ δὲ νόῳ** 665 sq. cf. Orac. Sib. III 152 sqq. *καὶ τότε δή μιν ἄκουσαν υἱοὶ κρατεροῖο Κρόνοιο | καί οἱ ἐπήγειραν πόλεμον μέγαν ἠδὲ κυδοιμόν*

---

666 sq. Eutecn. Metaphr. Nic. Ther. 220, 18 Bussem. . . . *ἀπὸ τοῦ τῶν Τιτάνων αἵματος ἐκείνου καὶ φόνου, ἡνίκα τοῦ πρὸς τοὺς θεούς, ὥς φησιν Ἡσίοδος ὁ ἀπὸ τῆς Ἄσκρης, πολέμου ἤρχοντο* . .

---

657 *ἀρῆς γένεο*] codd. (Zenodoti lectio Hom. *Ξ* 485 *Σ* 100 teste Didymo ad *Ξ* 485); *ἀρεῦς* (vel *ἄρεος*) *γένεο* d'Orville Vann. crit. 390, *ἄρεως γένεο* (ut Hom. *Ξ* 485 libri) Wolf ed. 119, *ἀρῆο γένευ* Fick Hes. Ged. 9 (*Ἄρεω ἀλκτῆρα* Hom. *Σ* 100 [213] teste Didymo Aristarchus) *γένεο*] *γένοιο* G *κρυεροῖο*] *γρ. κρατεροῖο* superscr. in E, *κρατεροῖο* in marg. H 658 sqq. hoc ordine dispositi in R (v. 658 periit) *ΩΨ*; e codice Cantabrig. colleg. Emmanuelis saec. XV (= N Palei) *ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ* (*ὑπὸ* cod. Cantabr.) *δεσμῶν | σῇσιν ἐπιφροσύνῃσιν* Goettling ed.[1] 61 (ed.[2] 71) 658 *σῇσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν*] (*σῇς* G) libri, cf. Apollonius Manetho; *σῇς δ' ὑπὸ φραδμοσύνῃσιν* Triclinius, *σῇς δ' ὑποφραδμοσύνῃσιν* L. Dindorf ed. 45, *σῇς δ' ἐπιφραδμοσύνῃσιν* Guyet Not. in Hes. 179 *ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος*] *ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα Ψ* 659 *ἄψορρον δεῦρ' αὖτις*] Stadtmüller Festschr. z. 36. Philologenv. 1882 p. 65 sq., *ἄψορρον* (periit in R, *ἄψορον* G) *δ' ἐξαῦτις* R (Δ' ЄΞΑΥΤΙC) *Ω*, *ἄψορον ἐξαῦτις Ψ*, *ἄψορρον ἐξαῦτις* (*δ'* deleto) Guyet Not. in Hes. 179, *ἐξαυτῆς* (coll. Hesych. *ἐξαυτῆς· παραυτίκα*) *ἄψορρον* Sittl ed. 458 *ὑπὸ*] *Ω*, *ἀπὸ Ψ* 660 *ἄναξ*] om. *Ψ*, (unde *Ζεῦ* lacunae explendae causa Triclinius), cf. Wien. St. XIX 69 *ἀνάελπτα*] libri, cf. Wien. St. XIX 65, *ἀνέελπτα* Hartung Lehre v. d. Partik. d. gr. Spr. II 75 (*ἀνέϝελπτα*? Paley ed.[1] 221), *πανάελπτα* Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. hib. 1864, 18 662 sq. *μαρνάμεθα Τιτῆσιν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ* K, quocum primitus conspiravit L (cf. Wien. St. XIX 57), qui v. 662 in textu omissum, in marg. postea additum (*νοι* litt. in ras.) exhibet 662 *ὑμὸν*] *ὑμῶν* F, *ὑμῖν* E 663 in textu om., in marg. inferiore addit D *ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας*] *Ω*, *ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ Ψ* 663 sq. inter hos paragraphus in R 664 *φάτ'*] *φάτο Ω*bG *ἐπήνεσσαν*] FG, *ἐπήνεσαν* EK, *ἐπήνησαν* DHL, ЄΠ⟨η⟩Ν⟨?⟩CAN R *δωτῆρες*] *δοτῆρες Ω*bH *ἐάων*] *Ω*bc, *ἑάων* D*Ψ* 665 *δ' ἐλιλαίετο*] *δὲ λιλαίετο Ω*b 666 sqq.] omissis v. 668 et 676 in una recensione post 675 secutum esse 677 (sic scriptum

πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὕς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόωσδε,
δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀίσσοντο
πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ
πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῇς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι· δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,

---

667 cf. Θ 7 *μήτε τις .. θήλεια θεὸς .. μήτε τις ἄρσην* Β 37 *ἤματι κείνῳ** 669 Β 309 *ἧκε φόωσδε** 671 cf. ad 150 674 cf. ad 650 675 Π 35 *πέτραι τ' ἠλίβατοι** Σ 551 *ἐν χερσὶν ἔχοντες** 676 Λ 215 *Ἀργέιοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας*

---

667 Hymn. Hom. Merc. 494 *θηλείας τε καὶ ἄρσενας** 668 cf. ad 630 670 Mimnerm. Fr. 9, 3 *βίην ὑπέροπλον ἔχοντες** Apoll. Rhod. Arg. Β 110 *βίην ὑπέροπλος ὀπάων** cf. Quint. Smyrn. XIV 550 *ἀκαμάτῳ Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον ἐοικώς* idem XII 35 *βίην ὑπέροπλον** 671 sqq. cf. ad 150 sqq.

---

673 cf. ad 152 678 Et. gen. et mag. (92, 17) v. *Ἀμφίων· .. αἱ δὲ (προθέσεις) δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς κράσεως οὐ δέχονται τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως οἷον προέστη προύστη περιίαχε περίαχε, οἷον 'περίαχε πόντος ἀπείρων'*

προφρονέως· χειρῶν δὲ), in altera 667 defuisse, in tertia omissis 668—675 post v. 667 (aut iam post 664) collocatum fuisse 676 exposuit Hermann Op. VI 180 666 *μάχην δ'*] *δ'* om. G *ἔγειραν*] *ἔγειρον* F

667 *τε καὶ*] *τε θεαὶ καὶ* D *ἄρσενες*] *ἄρρενες* Ψ 668 *ἐξεγένοντο*] *ἐξ ἐγένοντο* Fick l. c. 40 669 *οὕς τε*] *οὕς κεν* Ωb *Ζεὺς*] om. Ωb *Ἐρέβεσφιν*] Ωc, ε>ΡΕΒΕΥCΦΙ R, *ἐρέβευσφιν* DΩbΨ *φόωσδε*] *φάοσδε* G, *φόβωσδε* (ω e corr.), *φάος* in marg. H 670 *κρατεροί*] *κρατερή* m. ead. superscr. *οἱ* H 671—673 ut ex 150 sqq. repetitos seclusit Wolf ed. 33 671 *ἑκατὸν μὲν*] *μὲν ἑκατὸν* G *ἀίσσοντο*] R (αισσ>ΟΝΤΟ) DΩbΨ, *ἀίσσονται* Ωc 672 *δὲ*] *δ'* DΩb 673 *στιβαροῖσι μέλεσσιν*] *στιβαροῖς μελέεσσιν* Moschopuli schol. Batrachom. ad 152 commemoratum 674 *οἳ τότε*] fortasse *οἳ δ' ὅτε* et 678 *δεινὸν περὶ Ϝίαχε* ('the apodosis commencing with this verse') Paley ed.[1] p. 222 adn. ad 678 675 *στιβαρῇς*] ed. Basil. anni 1542, *στιβαραῖς* Ωb, *στιβαρὰς* DΩcΨ (cf. 692, 715) 677 *βίης θ'*] om. G, *βίῃ θ'* m² superscr. *ης* E, *βίην θ'* F *ἔργον ἔφαινον*] ΩΨ, *ἔργα ἔφαινον* (cf. 710) codd. recensionis x (cf. Wien. St. XIX 65), *Ϝέργ' ἀνέφαινον* Scheer Rh. Mus. XXIV 623 678 *δὲ περίαχε*] FGK Et. gen. et mag., cf. Dial. d. Hes. 377 (recepit Quintus II 605 XI 382 XIV 416, 483, 534, *περίαχον* III 601); aoristum (*περί -Ϝαχε*) esse suspicatur Schulze, Kuhn's Z. f. vergl. Sprachf. XXIX 245; *δὲ περ ἴαχε* L; *δὲ περίαχον*, *ον* m² in *ε* mutatum, E, *δὲ περ ἤχει* superscr. *ἴαχε* D, *δὲ περίσχεθε*, *σ* m¹ in *α* mutatum et *γρ. περίαχε* superscr., H, *δ' ὑπερίαχε* Guyet Not. in Hes. 179, *δεινὸν περὶ δ' ἴαχε* (cf. etiam ad v. 674) dubitans Paley ed.[1] p. 222 adn., *δὲ ἐϜίαχε* Nauck MGrR. IV 625, *δ' ἐπεϜίαχε* Fick Hes. Ged. 7, *δ' ἐπ' ἐϜίαχε* Menrad Phil. Anz. 1887 p. 433

γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωὴ
ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
κεκλομένων· οἳ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος, ἀλλά νυ τοῦ γε
εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο

---

679 Γ 364 *οὐρανὸν εὐρύν** 680 Ο 193 *μακρὸς Ὄλυμπος** 682 Θ 13 *ἐς Τάρταρον ἠερόεντα* 684 Ρ 374 *βέλεα στονόεντα** 685 cf. ad 470 686 Ξ 393 *οἳ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ** 687 sq. cf. Φ 305 sq. *οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγεν ἑὸν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον | χώετο*

---

679 Quint. Smyrn. II 546 *γαῖα δ' ὑπεσμαράγησε** 680 Quint. Smyrn. XIV 460 *τίναξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον** 682 Gregor. Theol. Carm. I 2, 14, 103 II 1, 73, 3 *Τάρταρον ἠερόεντα** 690 sqq. Quint. Smyrn. XII 198 *ἐκ δὲ κεραυνοὶ | ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα, | καίετο δ' ἀὴρ ἄσπετον*

---

681 sq. Et. gen. v. *ἔνοσις· σημαίνει τὴν κίνησιν· Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· 'ἔνοσις — ἰωή'* (poetae verba om. cod. A) 683 Et. gen. v. *ἰωχμός . . . ἐξ οὗ Θετταλικὴ γενικὴ 'ἰωχμοῖο', ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν Θεογονίᾳ* (*ἐν Θ.* om. cod. B)· *'ἀσπέτου — κρατεράων'* 689—692 Et. gen. v. *ἴκταρ . . Ἡσίοδος ἐν Θεο-*

---

679 *γῆ δὲ μέγ'*] *γαῖα δ' ἐπ'* Fick Hes. Ged. 7, cf. Quintus *ἐσμαράγησεν*] *ἐσφαράγησεν* Doederlein Hom. Gloss. III 355 680 *δὲ τινάσσετο*] ΩcΨ, *δ' ἐτινάσσετο* DΩb 681 *ῥιπῇ*] *ῥιπὴ* H 682 *ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωή*] Hermann Orph. 815, *ποδῶν αἰπεῖα τ' ἰωή* libri Et. gen.; *ποδῶν, αἰπεῖά τ' ἰωή* distinxit Gerhard ed. 20 683 *ἰωχμοῖο*] *ἰωχνοῖο* G 684 *ἄρ'*] *ἂν* DΨ *ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν*] Aldus ed. (sed *ἴεσαν*), *ἐπ' ἀλλήλοισιν ἵεσαν* DΩbΨ, *ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔσαν* G, *ἐπ' ἀλλήλοισιν ἵεσαν* (*ἵ* m. ead.) H, *ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔσαν* Sittl ed. 159 et 460 686 suspectus Paleio ed.[1] 223 *ξύνισαν*] *ξύνησαν* G 687—712 postea illatos esse censuit Goettling ed.[1] 62 (ed.[2] 74); de his vv. cf. Puntoni Studî ital. di fil. cl. III 35—67 687 *ἄρ' ἔτι*] *ἄρα* K, *ἄρ' ἔτι*, sed apostrophus et *ἔ* in ras. L *ἴσχεν*] *ι* m[2] in *ε* mutatum H, *ἔσχεν* F *τοῦ γε*] ex *τοῦ τε* corr. D 688 *δέ τε*] *δέ γε* D 689 *ἄμυδις*] *ἅμυδις* D, *ἄμυδι* G, *ἄμαδις* K, *ἄμυ///δις* L *δ' ἄρ' ἀπ'*] ex *δ' ἢ ὑπ'* m[1] restituit D, *δὲ ἀπ'* Nauck MGrR. IV 612 adn. 46 690 *ἔστειχε*] e corr. D, *ἔστιχε* Et. gen. cod. A (hic unicus) *συνωχαδόν*] *συνοχαδόν* (ω minio superscr. E) Ωb, *συνεχῶς συνοχαδόν* Et. gen. cod. A (hic unicus) 691 *ἴκταρ*] DΨ Et. gen., *ἶκταρ* ΩbH, ex *ἵκετ' ἄρ* m[2] corr. G *ἀστεροπῇ*] e corr. (fuit *ἀστραπῇ*) L, Et. mag., *ἀστραπῇ* (*ἀστραπὴ* G) ΩbcK Et. gen. cod. B, *ἀστραπῆν* eiusdem cod. A, *ἀστραπῇ εὖ* D *ποτέοντο*] DGΨ Et. gen. et mag., *πετέοντο* FH, *πετέονται* superscr. *οντο* E

χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες
ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀυτμὴ
Τιτῆνας χθονίους, φλὸξ δ' αἰθέρα δῖαν ἵκανεν
ἄσπετος, ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἴσατο δ' ἄντα
ὀφθαλμοῖσι ἰδεῖν ἠδ' οὔασι ὄσσαν ἀκοῦσαι
αὔτως, ὡς εἰ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε

---

692 Ξ 455 *χειρὸς ἄπο στιβαρῆς** Τ 492 *φλόγα εἰλυφάζει* 694 Β 455 *ἄσπετον ὕλην** 695 Β 780 *χθὼν πᾶσα* Ψ 205 *Ὠκεανοῖο ῥέεθρα** 698 Ν 340 *ὄσσε δ' ἄμερδεν | αὐγὴ χαλκείη* Π 620 *καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα** 701 Ω 246 *ὀφθαλμοῖσι ἰδεῖν** 702 Ο 36 *γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν**

---

693 Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 163 Quint. Smyrn. V 517 Nonn. Dion. XXII 284 *γαῖα φερέσβιος** Quint. Smyrn. III 22 *φερέσβιος ... γαῖα* 695 cf. Orac. Sib. XIV 238 *ἔτρεμε δὲ χθὼν πᾶσα** 695 sq. Quint. Smyrn. VIII 462 sq. *ἣ δ' ὑπένερθε | καίετο πάντοθε γαῖα καὶ Ὠκεανοῦ πλατὺ χεῦμα | ἔζεεν ἐκ βυσσοῖο* 696 Hymn. Hom. Merc. 110 *θερμὸς ἀυτμή** 696 sq. Quint. Smyrn. V 106 *τοὺς (Τιτῆνας) δ' ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν* 697 sq. Quint. Smyrn. XIII 464 sq. *φλὸξ δ' ἄρ' ἐς ἠέρα δῖαν ἀνέγρετο* (*ἀνέρχετο* C. L. Struve), *πέπτατο δ' αἴγλη | ἄσπετος*

γονίᾳ· 'ἄμυδις — εἰλυφόωντες'; Et. gen. cod. B et mag. v. *ἴκταρ* nihil exhibent nisi 690 sq. *'οἱ δὲ κεραυνοὶ — ποτέοντο'*

692 cf. Fragm. fals. 3 696 Schol. Hom. Townl. *Χ* 480 (VI 402, 12 M.) *τυτθὸν ⟨ἐοῦσαν⟩ ἀντὶ τοῦ τυτθήν, ὡς 'θερμὸς ἀυτμή'* Schol. Hom. *δ* 442 (I 213, 11 D.) *ὀλοώτατος ὀδμή· ὅμοιον τῷ 'κλυτὸς Ἀμφιτρίτη' καὶ 'θερμὸς ἀυτμή' καὶ 'κλυτὸς Ἱπποδάμεια'· ('θερμὸς ἀυτμή'* etiam in Hymn. Hom. Merc. 110 legitur) 700 Schol. Hom. Townl. *Φ* 337 (VI 355, 29 M.) *φλέγμα· τὴν φλόγα, ὡς 'καῦμα δὲ θεσπέσιον' ἀντὶ τοῦ καῦσις* 702 sq. Incert. auct. "*Ῥοδιακός*' = 'Aristid.' XXV 39 (II 82, 27 K.) *ὥσπερ δὲ Ἡσίοδος ἔφη τοῦ οὐ-*

---

692 *εἰλυφόωντες*] *εἰλυφόωντες* D, *εἰλῆφόωντες* (*υ* superscr.) H 693 *φερέσβιος*] *φερέσκιος* in textu ΩbΨ, superscr. *γρ. φερέσβιος* E 694 *μεγάλ'*] *μέγ'* H *ἄσπετος*] *ἄσχετος* D 695 *ἔζεε*] *ἔζεσε* H, *ἔζει* F *δὲ*] *δ' ἡ* G 696 *τοὺς δ'* — 697 *χθονίους*] supposita esse videntur Peppmüllero Hes. 130 adn. 696 *τ'*] erasum L *ἄμφεπε*] *ἄμφειπε* (*ει* in ras.) L, *ἀμφέπε* H *θερμὸς*] DEΩcΨ Hymn. Hom. Merc.; cf. schol. (105 et 273 Fl.): *τὸ σημεῖον, ὅτι λέγει 'θερμὸς ἀυτμὴ' ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θερμή*, v. schol. Hom. Townl. *Χ* 480 schol. *δ* 442; *θέρμη* F 697 *χθονίους*] *χθονίνους* G *αἰθέρα*] Scheer Rh. Mus. XXIV 626, cf. Peppmüller Phil. Rundsch. V (1885) c. 397, *ἠέρα* (*ἤρεα* H) libri schol. (105 et 273 Fl.) Quintus, cf. *ἐς αἰθέρα* (Eustathius Hom. 1876, 20 *ἐς αἰθέρα ἢ ἠέρα δῖαν*) *δῖαν* Hom. *τ* 540 Epigr. gr. ed. Kaibel 462, 13 *δῖαν*] *δίαν* superscr. *γρ. δίον* E, *δίον* H 698 *ἄσπετος*] *ἄσχετος* suspicatus sum ed.[1] p. 43 700 *κάτεχεν*] *κατέχεεν* L *ἄντα*] *ἄν τοι* Scheer Rh. Mus. XXIV 626, *ἄντην* Scheerio duce Sittl ed. 461, *ἄν τῳ* Peppmüller Phil. LVII 381 702 sq. *αὔτως, ὡς εἰ* (receptis quae in libris leguntur cum scriptura *μέγιστος*) in una recensione fuisse suspicatus est Hermann Op. VI

πίλνατο· τοῖος γάρ κε μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κονίην τ' ἐσφαράγιζον
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,

---

703 *M* 289 δοῦπος ὀρώρει* 705 *Υ* 66 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων

---

706 sqq. cf. Aeschyl. Prom. 1082 sqq. βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται | βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι | στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν | εἱλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων | πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα | στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα 707 Orac. Sib. V 303 βρονταῖς τε στεροπαῖς τε κεραυνοῖς τε φλεγέθουσιν

ρανοῦ καὶ τῆς γῆς συμπεσόντων μέγιστον ἂν γενέσθαι κτύπον ὡς τοῦτο ὂν μέγιστον τῶν ἀφ' ὑψηλοῦ πτῶμα, οὕτω τῶν ἐν γῇ Ῥόδος πεσοῦσα μέγιστον ἤχησε
706 cf. Hesych. 'ἐσφαράγιζον'· ἐδόνουν· μετὰ ψόφου ἤχουν

181; alteram sic constituit: αὔτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν | ἀλλήλοις πίλναιντο (πίλναιντ' ἀλλήλοισι Koechly Op. I 283), μέγας δ' ὑπὸ δοῦπος ὀρώροι; (ὅτε) . . . πίλναινθ'· οἷος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώροι . . . τόσσος Schoemann d. hes. Theog. 68; (ὅτε) . . . πίλναιθ'· ὅσσος γάρ κε μέγιστος κτλ. Paley ed.[1] 224, qui etiam eiectis v. 704 sq. τοῖος γάρ τε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει scribi posse dicit 702 αὔτως] αὔτως DΩc, αὐτὰρ K, αὔτως, sed ω in ras., ex α factum, ς ex alia littera (ρ?) restitutum, accentus postea additus (fuit primitus αὐτὰρ) L εἰ] Hermann l. c., ὅτε libri
703 πίλνατο] Ω, πίλναντο (πίλνα//το ν eraso L) Ψ κε] e γε corr. D, καὶ F μέγας ὑπὸ δοῦπος] DΩcΨ, cf. schol. 105 et 273 Fl. ὅτι γράφεται 'μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει'; de productione syllabae exeuntis vocis μέγᾱς cf. quae dixi Neue Beitr. z. Techn. d. nachhom. Hex. 101 sq., 108, 112, 115 sq., 117, 120; μέγιστος δοῦπος Ωb Pseudaristides; μέγας τότε (ὅτε in v. 702) δοῦπος primitus (ante illatum versum 704) scriptum fuisse censuit Puntoni Studî ital. di fil. class. III 54 sq. 704 ἐρειπομένης] ἐρεικομένης Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. 1872 aest. 6 ἐξεριπόντος] ἐξερείποντος E, ἐξεριπῶντος H, ἐριπόντος Ψ 705 otiosum esse monuit Heyne in ed. Wolfii 155; seclusit Gaisford ed. 92 τόσσος] τόσσον ν in ς m[2] mutatum H ἔγεντο] ἐγένετο HK, ἔπλειτο (πλει litt. in ras.) L ξυνιόντων] ξυνιέντων Ωb 706—710 additamentum esse censuit Peppmüller Hes. 71 adn. 1 706 ἄνεμοι] ἄνεμοί τ' Schoemann Op. II 438 (ἔνοσίς τε recepto); ἔμενοι (de dis dictum 'ruendo') Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. 1872 aest. 6 ἔνοσίν τε] ΩbGΨ, ἔνοσίν τε D, ἐνοσίην τε H, ἔνοσίς τε cod. Laur. LXXXXI sup. 10 (quod coniecit Schoemann l. c. coll. 681 et 849) κονίην τ' ἐσφαράγιζον] in textu Ω (superscr. rubra tinctura γρ. κόνιν E, m. alia in marg. addit ἀράβιζον H), cf. Hermann Op. VI 182; (de vocabuli κονίη paenultimae mensura v. Schulze Quaest. ep. 352 sq.); κόνιν τ' ἐσφαράγιζον Ψ; κονίην ἐσφαράγιζον eiectis v. 707 sq. Schoemann Op. II 437 sq.; κόνιν τε μέτ' ἐσφαράγιζον Muetzell de em. Theog. Hes. 168, κόνιν τ' ἀμφεσφαράγιζον dubitans Goettling ed.[1] 63 adn., κόνιν τ' ἄμυδις σφαράγιζον (coll. Hom. *N* 336 *Ψ* 217) Stadtmüller Festschr. z. 36. Vers. d. Philol. p. 66 707 sq. proscripsit Schoemann Op. II 437; βροντὴ δὲ στεροπή τε σὺν αἰθαλόεντι κεραυνῷ | κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε Paley ed.[1] p. 225 707 αἰθαλόεντα] ΩbG, ἠγαθόεντα m[1] superscr. αἰθαλ D, ἀγαθόεντα K, αἰθαλόεντα e corr. (ἰθαλ litterae in ras., cf. Wien. St. XIX 59), in marg. sinistro m. alia additum γρ. ἀγαθέοντα, in marg. dextro γρ. αἰθαλόεντα L, ἀγαθόεντα in textu, m. alia in marg. adscriptum αἰθαλόεντα H

κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο,
οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν
χερσὶν νικήσαντες ὑπερθύμους περ ἐόντας,

---

708 E 907 *Διὸς μεγάλοιο* 711 Ξ 510 *ἔκλινε μάχην* 712 cf. ad 631 714 E 388 *ἄατος* (*ἄτος* codd.) *πολέμοιο** 715 ϑ 189 *στιβαρῆς ἀπὸ χειρός** 717 cf. ad 620 718 μ 160 sq. *δεσμῷ* | *δῆσατ' ἐν ἀργαλέῳ*

717—720. 729 sq. Vergil. Aen. VI 577 sqq. *tum Tartarus ipse | bis patet in praeceps tantum tenditque sub umbras, | quantus ad aetherium caeli suspectus Olympum. | hic genus antiquum Terrae, Titania pubes, fulmine deiecti fundo volvuntur in imo* 717 sqq. Aeschyl. Prom. 219 sqq. *Ταρτάρου μελαμβαθὴς | κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον | αὐτοῖσι συμμάχοισι*

---

709 Et. gen. et mag. (636, 56) Tittm. v. *ὄτοβος·* [*Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ* om. Et. gen. et Tittm.]· '*ὄτοβος — ὀρώρει*' 711 Choerob. II 70, 13 H. *εὑρίσκονται γὰρ ἐν ταῖς χρήσεσι κλινθῆναι καὶ κρινθῆναι οἷον* '*ἐκλίνθη δὲ μάχη*', '*διακρινθεῖτε τάχιστα*'

---

708 *Διὸς*] post *διὸς* aliquid (*πρ͂ς*?) erasum E 709 *ἀμφοτέρων*] *ἀμφοτέρωθ'* ('utrimque') Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. 1872 aest. 6 *ὄτοβος*] schol. (105 et 273 Fl.) '*γράφεται καὶ κόναβος*' *δ'*] superscr. m² E, om. Et. gen. *ἄπλητος*] (*ν* m² additum G) libri Et. gen., *ἄτλητος* Et. mag., *ἄπληστα* corrupte Et. Tittm. 710 recentius additamentum esse dixit Paley ed.¹ 225 *ἔριδος*] *δ' ἔριδος* H *ἀνεφαίνετο*] *ἀναφαίνετο* H *ἔργων*] *χειρῶν* coll. Hom. Θ 226 dubitans Halbertsma Advers. 13 711 *ἐκλίνθη*] *κλίνθη* Ψ *πρὶν*] superscr. *πρὸς* H; *πρὸς δ'* (*δ'* supra additum E) Ωb *ἀλλήλοις*] *ἀλλήλοισιν* Ωb 713 *ἐνὶ*] *ἐν* Ψ *ἔγειραν*] *ἤγειραν* F, *ἔγειρον* Peppmüller Hes. p. 71 adn. 714 *τε Βριάρεως*] *τε βρυαρέως* D; *τε Βριαρεύς* Fick Hes. Ged. 40; *τ' Ὀβριάρεως* Hermann Op. VI 185 *Γύης*] cod. Vatic. 1332 saec. XV, *γύγης* ΩΨ *ἄατος*] alterum *α* ex *τ* rest. D 715 *τριηκοσίας*] *η* ex *α* m. alia factum L, *τριακοσίας* K *στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν*] *στιβαραῖσι χέρεσσι* vel *χερσὶ στιβαραῖσι* olim scriptum fuisse suspicatus est Fick Hes. Ged. 7 sq. (cf. Peppmüller BphW. 1890 c. 559) 716 *πέμπον*] *ο* ex *ε* restitutum L, *πέμπεν* K *βελέεσσι*] *μελέεσσιν* in textu, *βελέεσσιν* in marg. H 718 sq.] eiecto 719 primitus scriptum fuisse *δήσαντες δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔπεμψαν | τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς κτλ.* ratus est Paley ed.¹ 225; 719 aliunde adiectum esse notavit Gerhard ed. 21 718 *ἐν*] *ὑπ'* D 719 *χερσὶν νικήσαντες*] transposui ed.¹ p. 44 adn., *νικήσαντες χερσίν* libri

τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
[τόσσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.]
ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
ἐκ γαίης κατιὼν δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι.
τὸν πέρι χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν

---

720 sq. Θ 13. 16 .. ἐς Τάρταρον ἠερόεντα τῆλε μάλ' ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον ... τόσσον ἔνερθ' Ἀίδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης 721 Θ 13 ἐς Τάρταρον ἠερόεντα* 722 Σ 340 νύκτας τε καὶ ἤματα*

---

722 Pseudorph. Arg. 1071 Ab. ἐννέα μὲν νύκτας τε καὶ ἤματα* 724 Gregor. Theol. Carm. II 2, 1, 63 εἴκοσι δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα* 726 Vergil. Aen. VI 549 *moenia lata videt triplici circumdata muro*

722—725 Isag. Arat. p. 319, 17 et 333, 2 M. ὁ γοῦν Ἡσίοδος φυσικευόμενός φησιν· 'ἐννέα — ἵκοιτο'. εἶτα πρὸς τὸ ἴσον [τὸ] βάθος τῆς γῆς· 'ἐννέα δ' αὖ — ἵκοι' 727 sq. Aristot. Meteor. II 1, 2 οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι καὶ διατρίβοντες περὶ τὰς θεολογίας ποιοῦσιν αὐτῆς (τῆς θαλάσσης) πηγάς, ἵν' αὐτοῖς ὦσιν ἀρχαὶ καὶ ῥίζαι γῆς καὶ θαλάττης Alexand. Aphrod. in Aristot. Meteor. B 1 vol. III 2 p. 66, 12 H. τοὺς μὲν οὖν ἀρχαιοτέρους τε καὶ περὶ τὰς θεολογίας καταγινομένους — θεολόγους δὲ λέγει, ὧν ἦν Ὅμηρος καὶ Ὀρφεὺς καὶ

720—819 octo diversa carmina agnoscit L. Dindorf ed. 105, cf. Hermann Op. VI 183 720 ἔνερθ' ὑπὸ γῆς] ἔνερθε γαίης (vel γέης) Menrad Phil. Anz. 1887 p. 432 γῆς] Ωb, γῆς ex γαίης m[1] restitutum D, γαίης superscr. γρ. γῆς H, γαίης GΨ 721 expunxit Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. 152; ante 740 transposuit Gerhard ed. 22; om. G, iterant DΩb, cf. ad 723 sqq. τόσσον] in textu DΩbΨ, ἴσον H, in v. iterato DΩb γάρ τ'] δ' αὖ Ωb γῆς] γαίης ΩbHΨ 722—725 uncis inclusit Schoemann d. hes. Theog. 69 722 τε] κε Blaydes Advers. 9 723 sq.] 723 et 724 in textu m[1] om. DΩcΨ, in marg. inferiore scriptos habet D, inter quos v. 721 insertus legitur sic commutatus: ἴσον δ' αὖτ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἠερόεντα; iidem versus 723, 721 iteratus (parem in modum conformatus praeterquam quod γαίης scriptum est), 724 in textum recepti inveniuntur in Ωb (in E, ubi 725 errore versum 723 excipit, litteris in marg. appictis idem versuum ordo designatur); 723 m[2] inter lineas scriptum, 724 in marg. additum exhibet H; cf. quae dixi Wien. St. XIX 21 723 δεκάτῃ] δεκάτῃ δ' DΩbH (in versu postea addito) Isagogae Arati codd. utroque loco, δεκάτῃ κ' Thiersch Griech. Gr. § 336, 3 b adn. p. 522 (suadet Savelsberg de mod. usu Hes. 9) 724 δ' αὖ] Isagoga Arati utroque loco; γὰρ D, γάρ οἱ superscripto δ' αὖ H, γάρ οἱ Ωb τε] κε Blaydes l. c. 725 ἐκ γαίης] ἐς γαῖαν Isagoga (sed καὶ pro ἐς Is. p. 319 cod. V, γαῖην Is. p. 319 et Isagogae p. 333 cod. Paris.) δεκάτῃ] H Isagoga Arati p. 333, δεκάτῃ δ' DΩbGΨ Isagoga Arati p. 319, δεκάτῃ κ' Thiersch l. c. Τάρταρον] ΩΨ Isagoga Arati utroque loco ἵκοι] DΨ (ἥκοι, η ex ι factum L) Isagoga Arati p. 319 et Isagogae p. 333 cod. Paris. optimus; ἵκοιτο (ἵκοιτο H) Ωbc Isagogae Arati p. 333 codd. AMV 726 ἕρκος] ἕλκος G μιν] om. G νὺξ] m[2] superscr. ς (= ςὺξ) H 727 τριστοιχεὶ] τριστιχεὶ (ο m. alia superscr. L) Ψ, τριστοίχειον Ωb, τριστοιχὶ L. Dindorf ed. p. 47 περὶ δειρήν] δειρὴν πέρι Heyne in Wolfii ed. 155

γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο
[χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, θύρας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα Γύης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος

---

728 Ξ 204 γαίης νέρθε . . καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης* 729 cf. ad 653 730 Ε 631 Διὸς νεφεληγερέταο* 732 cf. Θ 15 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι . . 735 Β 348 Διὸς αἰγιόχοιο* 736 cf. ad 721 737 cf. ad 106

---

729 sq. cf. ad 717 736 sqq. cf. Fragm. Orph. 123, 31 sq. Ab. πυμάτη δὲ βάσις χθονὸς ἔνδοθι ῥίζαι | τάρταρά τ' εὐρώεντα καὶ ἔσχατα πείρατα γαίης Quint. Smyrn. X 196 ἧχι . . πέλει καὶ τέρματα γαίης, | πηγαὶ δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρόου

Ἡσίοδος, ὃς καὶ θεογονίαν συνέγραψε —, τούτους δή φησι ποιεῖν τινας τῆς θαλάσσης πηγάς, ἵνα αὐτοῖς ὦσιν ἀρχαί τε καὶ ῥίζαι ὁμοίως γῆς τε καὶ θαλάσσης adde Olympiod. in Aristot. Meteor. f. 28 b A . . . ἀλλὰ καὶ γῆς ἔλεγον (οἱ ἀρχαῖοι) πηγὰς ὥσπερ τινὰς ῥίζας
 737 sq. cf. ad 727 sq.; Aristid. XXVI 13 (II 95 K.) ἀτεχνῶς δὲ ὅπερ Ἡσίοδος ἔφη περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ περάτων εἶναι τόπον οὗ συντετρῆσθαι πάντα εἰς μίαν ἀρχήν τε καὶ τελευτήν . . .

---

728 γῆς] γαίης DK, γ////ῆς (e γαίης rest.) L πεφύασι] πεφύκασι FH θαλάσσης] θαλάττης F 729 θεοὶ] DΨ, δὲ οἱ Ωbc 731 additicium esse censuit Guyet Not. in Hes. 180; post 745 collocari posse monuit Hermann Op. VI 185, post 814 Op. VIII 61 χώρῳ ἐν εὐρώεντι] χῶρον ἐς εὐρώεντα dubitans Paley ed.[1] 227, χῶρον ἐν εὐρώεντα Sittl ed. 463 πελώρης ἔσχατα γαίης] πέλωρ' εἰς ἔσχατα γαίης Goettling ed.[1] 65 (ed.[2] 78), πελώρης ἐσχατιῇ γῆς dubitans Schoemann Op. II 324, πελώρης νέρτατα γαίης (coll. Hesych. νέρτατα· ἔσχατα et Empedocl. 171 St. Νεῖκος μὲν ἐνέρτατον ἵκετο βένθος | δίνης) Peppmüller Phil. XLI 2 et Phil. Rundsch. 1885 c. 393 adn. 732 τοῖς] τῶν scholiastam legisse vidit Schoemann Op. II 325 adn. 11 (schol. 105 et 275 Fl.: λείπει ἡ διά, ἵν' ᾖ διὰ τούτων τῶν ῥιζῶν οὐκ ἐκβαδιστέον, οὐ πορευτέον) ἐξιτόν] ἐξιτνόσ G θύρας] Ω Ioannes Diac. (345, 21 Fl.) Exegesis (407, 23 Fl.), χεῖρας K, θύρας litteris θυ in ras. scriptis L Ποσειδέων] Triclinius, ποσειδάων DGK, ποσειδ///ῶν (accentus m. alia adiectus; primitus fuit ποσειδάων) L, ποσειδῶν (ποσειδὼν F) ΩbH; (ἐπέθηκ') Ἐνοσίχθων Menrad Phil. Anz. 1887 p. 432 733 τεῖχος] τοῖχος Ωc περοίχεται] περ οἴχεται (ο ex ι, ι e κ m[1] factum) D, περ οἴχεται in textu, γρ. περίκειται in marg. E; περίκειται FΩcΨ; cf. Dial. d. Hes. 387 Wien. St. XIX 25; πέριξ ἔχει aut περιτρέχει h. l. olim fuisse suspicatur v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 540 734 Γύης] γύγης libri, cf. v. 149 τε καὶ Ὀβριάρεως] cod. Laurent. conv. suppr. 15 (sic L. Dindorf ed. p. 104), τε καὶ ὀβριάρεως Ψ (cf. Wien. St. XIX 56); τε καὶ ὁ βριάρεως Ωb, τε καὶ ὁ βρυάρεως D, τε καὶ βριάρεως Ωc, τ'.ἠδὲ (τε ἰδὲ Sittl ed. p. 164 et 463) Βριάρεως Heyne ad Hom. Α 403 adn. 735 ναίουσιν] ναίουσι FΩcL 736 ἔνθα δὲ γῆς] ἐνθάδε γῆς L, ἔνθ' ἃ γῆς G, ἔνθα γαίης (γέης) Menrad Phil. Anz. 1887 p. 432 ἠερόεντος] ἠρόεντος Ψ

ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ,
χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
[ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· Νυκτὸς δ' ἐρεβεννῆς οἰκία δεινὰ
ἕστηκεν νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσιν.]
τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάις ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστηὼς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἆσσον ἰοῦσαι

---

739 *Υ* 65 *σμερδαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ* 740 *Τ* 32 *τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν** 741 *χ* 467 . . *οὖδας ἵκοιτο* 743 *Κ* 441 *ἀθανάτοισι θεοῖσιν** 746 *Γ* 364 *οὐρανὸν εὐρύν** 748 *Ο* 105 *ἆσσον ἰόντες*

---

738 cf. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 280 *οἷς ἔνι πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν** 744 Parmen. Fr. 1, 9 D. *δώματα Νυκτός* 746 cf. Apoll. Rhod. Arg. *Γ* 866 *Ἰαπετοῖο πάις* 748 sqq. Parmen. Fr. 1, 11 D. *ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἤματός εἰσι κελεύθων | καί σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάινος οὐδός* cf. Quint. Smyrn. X 197 *ἔνθ' ἀκάμαντι | Ἠελίῳ δύνοντι συνέρχεται ἑσπερίη Νύξ*

---

738 sq. Philodem. *περὶ εὐσεβ.* 27 (tab. 55, 14—18 G.) *'Ησίοδ⟩ος δὲ κατα⟨κολουθ⟩ήσας 'ζμερ⟨δαλέ' εὐρώ⟩εντα' ποιε⟨ῖ πείρατα⟩, 'τά τε στυ⟨γέουσι θεοί⟩ περ'* 740 sq. Ioann. Philopon. in Aristot. Meteor. f. 92 A *περί γε τοῦ χάους φησὶν Ἡσίοδος 'χάσμα — γένοιτο'*

---

738 *ἔασιν*] alterum *σ* superscr. H 739 *ἀργαλέ'*] *ἀργαλέα* K, *ἀργαλέ'*//// (apostrophus in ras.) L; *ζμερ⟨δαλέ'⟩* ex Hom. *Υ* 65 Philodemus *εὐρώεντα*] *ἠερόεντα* Nauck MGrR. IV 107 740 *κε*] om. G 741 *ἵκοιτ'* et *γένοιτο*] *ἵκοι'* et *γένοιο* Guyet Not. in Hes. 180 *ἔντοσθε*] *ἔκτοσθε* D 742—745 secernendos esse vidit A. Meyer de comp. Theog. Hes. 72; 743—745 iam Goettling ed.[1] 66 (ed.[2] 79) uncis incluserat 742 *κεν*] *μιν* Gerhard ed. p. 37 *φέροι πρὸ θύελλα*] Heinsius ed. (1603) 286, *φέρει πρὸ θύελλα* Ωb, *φέρει προθύελλα* DK, *φέρει προθέ*//////† in textu, †*θέλυμνα γρ. προθύελλα* in marg. L, *προφέρῃ θύελλα* G, *προφέρει προθύελλα* H *θυέλλῃ*] *θυέλλης* Wakefield Silv. crit. I 740 743 *ἀργαλέη*] *ἀργαλέῃ*? Gerhard ed. p. 37 *δεινὸν δὲ*] *δεινόν γε* Gerhard Sitzungsb. d. Berl. Akad. 1856 p. 145 adn. 71, ed. p. 22 et 37 744 *τοῦτο τέρας*] aut lacunam subesse aut aliorum in locum haec verba substituta esse (fort. *ἄγχι δὲ* vel *ἔνθα δὲ μητρὸς Νυκτὸς ἐρεμνῆς*) arbitratus est Schoemann d. Hes. Theog. 234 *Νυκτὸς δ' ἐρεβεννῆς*] D (*β* ex *μ* corr. m[1]), cf. v. 213; *καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς* ΩbΨ, *καὶ νυκτὸς* (*ἐρεμνῆς* om. G, m. alia superscr. H) Ωc; *ὅθι Νυκτὸς ἐρεμνῆς* dubitans Gerhard ed. p. 37 (cf. v. 758) 745 *ἕστηκεν*] *ἕστηκε* FL 746 *ἔχει*] ex *ἔχετ'* m[1] rest. D (cf. v. 517), *ἔχετ'* ΩbcΨ 747 *ἑστηὼς*] *ἑστειὼς* Ψ *ἀκαμάτῃσι*] *ἀκαμάτεσσι* Ωc *χέρεσσιν*] *χείρεσσιν* ΩcK, *χέ*///*ρεσ͞σιν* L 748 *ἀστεμφέως*] *ἀστεφέως* D, *ἀστεμφές* dubitans Menrad Phil. Anz. 1887 p. 432 *ὅθι*] *ὅθεν* K, *ὅθι* (*ι* in ras.) L *Ἡμέρη*] *ἡμέρα* D *ἆσσον ἰοῦσαι*] DΨ, *ἀμφὶς ἰοῦσαι* in textu Ωc, m. alia in marg. adscriptum *γρ. ἀμφὶς ἐοῦσαι καὶ ἆσσον ἰοῦσαι* H; cf. schol. (276, 13

ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται,
ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα,
ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσί, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιὼν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος γαῖαν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,

---

749 sq. cf. Θ 15 *ἔνθα . . . καὶ χάλκεος οὐδός* 751 Β 617 *ἐντὸς ἐέργει* 752 ψ 146 *δόμων ἔκτοσθεν* 756 Ξ 231 *ὕπνῳ . . . κασιγνήτῳ θανάτοιο** 757 λ 19 *νὺξ ὀλοή* λ 15 *ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι* 758 λ 606 *ἐρεμνῇ νυκτί*, cf. ad 64 759 Π 672 *ὕπνῳ καὶ θανάτῳ** 759—761 λ 15—18 *οὐδέ ποτ' αὐτοὺς* | *Ἠέλιος φαέθων καταδέρκεται* (Aristophanes et Aristarchus, *ἐπιδέρκεται* libri) *ἀκτίνεσσιν* | *οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα* | *οὔθ' ὅτ' ἂν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται* 761 Η 423 *οὐρανὸν εἰσανιών** Λ 184 *οὐρανόθεν καταβάς* 762 Β 159 *εὐρέα νῶτα θαλάσσης**

---

753 Pseudorph. Arg. 830 Ab. *γαῖαν ἐπιστρωφῶντες** 754 cf. Pseudorph. Lith. 742 Ab. . . . *ὁδίτης, ἔς τ' ἂν ἵκησθε** 756 Hymn. Orph. LXXXV 8 Ab. *αὐτοκασίγνητος γὰρ ἔφυς* (*Ὕπνε*) *Λήθης Θανάτου τε*, cf. Vergil. Aen. VI 278 *consanguineus Leti Sopor* 763 Epigr. gr. ed. Kaibel 591, 3 *ἡσύχιος κεδνὸς καὶ μείλιχος*

---

756 sq. Olympiod. in Plat. Phaed. p. 35, 14 F. *διὸ καὶ τὸν ὕπνον ἀδελφὸν τοῦ θανάτου φασὶν οἱ ποιηταί* (cf. Hom. Ξ 231)

Fl.): *ὅπου ἡ νὺξ καὶ ἡ ἡμέρα χωριζόμεναι ἀπ' ἀλλήλων προσαγορεύουσιν ἀπαντῶσαι ἀλλήλας*; *ἀμφὶς ἐοῦσαι* Ωb, m² superscr. *γρ. ἆσσον ἰοῦσαι* E; *ἀμφὶς ἰοῦσα* Sittl ed. p. 166

750 *καταβήσεται*] *καταδύεται* Guyet Not. in Hes. 180, *καταβήσατο* Sittl ed. p. 166 et 464 753 om. G, m² addit H 754 *τὴν*] *τῆς* Guyet l. c. *ἔς τ' ἂν*] Ωc codd. recensionis x Pseudorph. Lith.; cf. Peppmüller Phil. LVII 382 sqq.; *εὖτ' ἂν* DFK, *εὖτ' ἂν* superscr. *γρ. ἔς τ' ἂν* E, *ἔστ'* — in ras. accentu novo addito — *ἂν* L; *εἰς ὅ χ'* Scheer Rh. Mus. XXIII 686 755—757 ab alia manu venisse censuit Heyne teste Wolfio ed. 124 757—761 seclusit Paley ed.[1] 230 758 *ἐρεμνῆς*] *ἐρεμνοὶ* D 761 *οὐρανὸν εἰσανιὼν*] *εἰς οὐρανὸν ἀνιὼν* Ωc *οὐδ'*] *ἠδ'* G 762 *τῶν*] Ωc, *τῶν δ'* DΩbΨ *ἕτερος γαῖαν*] *ἕτερος γαίην* D, *ἕτερος μὲν 'γαίην* (*γᾶν* — *α* in ras., accentus recentior — L) Ψ, *ἕτερος μὲν γῆν* Ωbc; cf. Wien. St. XIX 30 763 *ἥσυχος ἀνστρέφεται*] *ἥσυχ' ἐπιστρέφεται* Blaydes Advers. 9 *ἥσυχος*] *ἡσύχως* m¹ Ωb, corr. in E *ἀνστρέφεται*] DΩc, *ἀναστρέφεται* ΩbΨ

τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
[ἰφθίμου τ' Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης]
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
νηλειής, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
[ἰφθίμου τ' Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]
ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει

---

764 *X* 357 *ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ* (v. l. *ἔνδοθι*) *θυμός* *B* 490 *χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη* 766 cf. ad 743 767 *δ* 72 *δώματα ἠχήεντα** 768 *κ* 534 *ἰφθίμῳ τ' Ἀίδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ* cf. *κ* 491 *εἰς Ἀίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης* 771 *ρ* 302 *οὐρῇ μέν ῥ' ὅ γ' ἔσηνε καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω* 774 cf. ad 768 775 *ζ* 245 *ἐνθάδε ναιετάων** 776 *Σ* 399 *θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο** 777 *ω* 304 *κλυτὰ δώματα ναίω**

---

764 Pind. Fr. 123, 3 B.-Schr.[5] *ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν* .. 769 sqq. cf. Aristoph. Eq. 1030 *φράζευ, Ἐρεχθείδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν, | ὃς κέρκῳ σαίνων σ', ὁπόταν δειπνῇς, ἐπιτηρῶν, | ἐξέδεταί σου τοὔψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς·* 769 cf. Theocr. XXIII 38 A. *φύλακον νεκύων* .. *Κέρβερον* Vergil. Aen. VI 395 *Tartareum* .. *custodem*

---

770 sqq. cf. Lucian. de luctu 4 (de Cerbero): *κύων* . . . *τοὺς μὲν ἐσαφικνουμένους φίλιόν τε καὶ εἰρηνικὸν προσβλέπων, τοὺς δὲ πειρῶντας ἀποδιδράσκειν ὑλακτῶν καὶ τῷ χάσματι δεδιττόμενος* 776 sqq. cf. ad 399 sq.; Schol. Hom. Townl. *O* 37 (VI 541, 1 M.) altera manu scriptum *Στυγός· καθ' Ἡσίοδον ἱερά ἐστι πηγή, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ*

---

764 *σιδηρέη μὲν*] *σιδήρεα* (*εα* in ras.) *μὲν* L, *σιδηρείη* Hermann Op. VIII 62 *χάλκεον δέ οἱ*] *οἱ* om. G, *χάλκειον δ' οἶ* (*ι* in *χάλκειον* postea additum) L; *χάλκεον δέ τε* Guyet Not. in Hes. 180 767 *θεοῦ χθονίου*] *θεῶν χθονίων* Guyet l. c., *Διὸς χθονίου* (omisso 768) Fick Hes. Ged. 75 (coll. Op. 465) *πρόσθεν*] *νέρθεν*? Schoemann d. Hes. Theog. 235 *ἠχήεντες*] *ες* in *ος* mutatum H 768 suspectus iam Wolfio ed. 124 sq., m[2] additus in H *Ἀίδεω*] *ἀίδαο* H, *Ἄϝιδος* dubitans Menrad Phil. Anz. 1887 p. 432 *ἐπαινῆς*] *ἐπεινῆς* L *Περσεφονείης*] *περσεφόνης* *Ψ* 769 *ἑστᾶσιν*] *ᾶ* e corr. D, *ἑστᾶσι* GL 770 *νηλειής*] (cf. *νηλειές* Hymn. Hom. Ven. 245), *νειλείης* F, *νηλήεις* G, *νηελεής* Menrad Phil. Anz. 1887 p. 432 *δὲ*] *μὲν* *Ψ* 772 *αὖτις*] *αὖθις* libri 773 *πυλέων*] ex *πυλάων* restitutum D 774 spurium in textu non exhibent *ΩΨ*; m[2] additum habet H *Ἀίδεω*] *ἀίδαο* H, *Ἄϝιδος* Menrad l. c. 775 *δὲ*] om. *Ω*b *στυγερὴ*] *στυγερὰ* D 776 *Στύξ, θυγάτηρ*] *στυγερὴ* (om. *θυγάτηρ*) G 777 *νόσφιν*] *νόσφι* F*Ω*cL

μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ'· ἀμφὶ δὲ πάντη
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις
ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται
καί ῥ' ὅς τις ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ, πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρόν, ὅ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο

779 *Δ* 443 *οὐρανῷ ἐστήριξε* (*κάρη*) 780 *Β* 790 *πόδας ὠκέα Ἶρις** 781 *Β* 159 *ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης** 782 *υ* 267 *ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται** cf. *Φ* 513 *ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται* 783 *γ* 377 *Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων** 784 *β* 377 *θεῶν μέγαν ὅρκον** 785 *α* 136 *προχόῳ . . καλῇ χρυσείῃ* 785 sq. *O* 37 *καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ* 786 *O* 618 sq. *πέτρῃ* | *ἠλίβατος*

778 Dionys. Perieg. 596 Oppian. Cyn. I 335, 461 III 273 Quint. Smyrn. V 3 VI 2 VII 118, 717 X 185 XIII 2, 42, 75, 371 XIV 571 *ἀμφὶ δὲ πάντη** 779 cf. Hymn. Hom. Merc. 11 *δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο** Arat. 10 *αὐτὸς γὰρ τά γε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν* Fragm. Orph. 4, 17 Ab. (cf. 5, 24; 6, 29) *ἐς* (*ἐπ'* loci cet.) *οὐρανὸν ἐστήρικται* Maneth. II 3 *ἀν' οὐρανῷ ἐστήρικται* Orac. Sib. VII 71 *μέγας οὐρανὸς ἐστήριξεν* 785 Hymn. Hom. Merc. 519 *Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ*

780 cf. ad 265 sq. 785 sq. Et. gen. et mag. v. *στυγνός· τὸ οὖν στυγεῖν ἀπὸ τῆς Στυγός, ἥ περ μυθεύεται ψυχρότατον ἔχειν ὕδωρ* cf. Et. Gud. v. *στυγερήν· ἐκ τοῦ στυγῶ . . . τοῦτο ἐκ τοῦ Στυγός, ἥτις ψυχρότατον ὕδωρ ἔχει*

778 *μακρῇσιν πέτρῃσι*] ΜΑΚΡΗΣ<*ιν* . . . R, *μακρῇσι πέτρῃσι* FΩcΨ, *μακροῖσιν πέτροισι* D *κατηρεφέ'*] *κατηρεφῆ* D *πάντη*] *γρ. πέτρῃ* in marg. E 779 *ἀργυρέοισι*] Ωc, *ἀργυρέῃσι* superscr. *οι* E, *ἀργαλέοισι* m[1] superscr. *υρ* D, *ἀργαλέοισι* K, *ἀργυρέοισι* (sed *υρ* in ras.) L 779 sqq. inter hos paragraphus in R 780—783 seclusit Heyne l. c. II 150 adn. n, v. 783 amoveri posse negavit Wolf ed. 125 780 *Θαύμαντος*] *θαύματος* superscr. *γρ. μαν* E 781 *ἀγγελίην*] Wolf ed. 125 (*ἀγελίην* cod. Colleg. Emmanuel. Cantabr. teste Paleio ed.[1] 231), cf. Hom. *Λ* 140 *ἀγγελίην ἐλθόντα*, *O* 640 *ἀγγελίην οἴχνεσκε* (Zenodoti lectio), v. Nauck MGrR. III 222 adn. 13; ΑΓΓΕ<· · · ? R, *ἀγγελίῃ* ΩΨ (Ioannes Diac. 350, 1 Fl.: *καὶ πέμπεται παρὰ τοῦ Διὸς ἄγγελος*), *ἀγγελίῃ* Guyet Not. in Hes. 181 782 *ἐν*] om. G 783 ante hunc interiisse talem versum '*κρινομένων, ὃς πᾶσαν ἀληθείην καταλέξῃ*' (retento *καί ῥ' ὅς τις* in v. 784) suspicatus est Hermann Op. VIII 62; 783 spurium esse duxit Guyet l. c. *ὅς τις*] R (ΟΣΤ<*ις*) Ωb(*ὅτις* F)cΨ, *ὅς τις* superscr. *μὲν* D; *ὥς τις* Fick Hes. Ged. 77; *ὅς κε* Triclinius, *ὅτε τις* (cf. Op. 258) Gerhard ed. 37 *ψεύδηται*] DΩb, *ψεύδεται* (*ε* ex *η* factum L) HΨ, *ψεύσεται* G 784 *δέ τε*] cf. v. 609; *δ' ὅτε* (om. v. 783) Guyet Not. in Hes. 181, *δ' ἄρα* coll. Hom. *I* 510 sq. Schoemann d. Hes. Theog. 239 adn., *τότε* (recepto *ὅτε τις* in v. 783) Flach d. hes. Theog. 97 adn.; an *δὴ* scribendum? *ἐνεῖκαι*] *ἐνεῖκε* Ψ, *ἐνεῖκεν* D 785 *πολυώνυμον*] ΩbcΨ schol. (278, 33 Fl.); *πολυόβριμον* altera recensio: *πολυόμβριμον* D, cf. Hymn. Hom. Merc. l. c.; v. Wien. St. XIX 31 786—792 spurii visi sunt Guyeto Not. in Hes. 181 786 *ἠλιβάτοιο*] *ἠλιβάτου* D

ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται·
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρέης εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσσῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
κεῖται νήυτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος

787 λ 52 *ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης** 788 Κ 297 *διὰ νύκτα μέλαιναν** 790 cf. ad 781 794 cf. ad 42 795 cf. ξ 292 *τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν** 796 ι 359 *ἀμβροσίης καὶ νέκταρος** 797 ε 456 *ὃ δ' ἄρ' ἄπνευστος* (*ἂρ ἄμπνευστος* cod. Cracov. 543, *ἀνάπνευστος* cod. Vratislav. 28) *καὶ ἄναυδος** | *κεῖτ'*

788 sq. cf. Apoll. Rhod. Arg. Δ 282 *ἔστι δέ τις ποταμός, ὕπατον κέρας Ὠκεανοῖο* 791 Dionys. Perieg. 497 *ὅσσας δίνῃς ἀργυρέῃς Ἀχελώιος ἀμφὶς ἑλίσσει* idem 226 *ἑπτὰ διὰ στομάτων εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει** 793 sqq. cf. Emped. 371 sqq. St. *εὖτέ τις ἀμπλακίῃσι φόνῳ φίλα γυῖα μιήνῃ | αἵματος ἢ ἐπίορκον ἁμαρτήσας ἐπομόσσῃ | δαίμων, οἵ τε μακραίωνος λελάχασι βίοιο, | τρίς μιν μυρίας ὥρας ἀπὸ μακάρων ἀλάλησθαι, | φυόμενον παντοῖα διὰ χρόνου εἴδεα θνητῶν | ἀργαλέας βιότοιο μεταλλάσσοντα κελεύθους. | αἰθέριον μὲν γάρ σφε μένος πόντονδε διώκει, | πόντος δ' ἐς χθονὸς οὖδας ἀπέπτυσε, γαῖα δ' ἐς αὐγὰς | ἠελίου ἀκάμαντος, ὃ δ' αἰθέρος ἔμβαλε δίναις. | ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται, στυγέουσι δὲ πάντες* 797 (Epigr. gr. ed. Kaibel 702, 1 sq. *κεῖμε ἄναυδον ἄπνουν . . . παιδίον*)

789 sqq. Procl. in Plat. Tim. V p. 294 D (p. 714 Schn.) *δηλοῦσι δὲ οἱ θεολόγοι τὸν Ὠκεανὸν ἁπάσης εἶναι κινήσεως χορηγόν, δέκα λέγοντες αὐτὸν ἐκπέμπειν ὀχετούς, ὧν ἐπὶ θάλατταν τοὺς ἐννέα χωρεῖν, διότι δὴ καὶ τῶν κινήσεων αἱ μὲν ἐννέα σωματικαί εἰσιν, μία δὲ μόνη τῆς χωριστῆς τῶν σωμάτων οὐσίας* 795 Et. gen. v. *νήυγμος· οἷον 'κεῖται — ἐνιαυτόν' Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ* (*Ἡσ. ἐν Θ.* om. cod. B), cf. Et. mag. v. *νήυγμος* (605, 29 G.) *Ἡσίοδος· 'κεῖται νήυγμος'· ἄπνους ἄφωνος*

787 *δὲ ὑπὸ*] DΨ (cf. Nauck MGrR. IV 612 adn. 46), *δέ θ' ὑπὸ* Ωbc 788 *ἱεροῦ*] *ἱροῦ* G 789 *δεκάτη δ'*] *δ'* om. Ωc 790 *γῆν τε καὶ*] *γαῖαν ἰδ'* dubitans Menrad Phil. Anz. 1887 p. 432 791 *ἀργυρέης*] *ἀργαλέῃς* D *εἱλιγμένος*] *εἰλιγμένος* HL, *εἱλιγμέναι* (i. e. *μοῖραι*) singularem verbi cum nomine plur. coniungens Goettling ed.[1] 69 ed.[2] 82 sq. *πίπτει*] *πέμπει* Koechly Op. I 283 792 *προρέει*] *προρρέει* F *θεοῖσιν*] *θνατοῖσι* K, *θεοῖσι* (ε in ras.) L 793 *τὴν*] *τῆς* Koechly Op. I 284 *ἐπίορκον*] *ἐπίορκος* Guyet Not. in Hes. 181 *ἀπολλείψας*] m[1] superscr. *κατα* H, *ἀπολείψας* ΩbGΨ, *ἀπαλείψας* m[1] superscr. *πο* D *ἐπομόσσῃ*] *ἀπομόσσῃ* Ωc 795 *νήυτμος*] in textu Ω (*υτ* in ras. H); *γρ. νηύποτμος* in marg. E, *γρ. νήποτμος* in marg. F; *νηύποτμος* (*νη///ποτμος υ* eraso L) in textu Ψ; *νήυτμος· γρ. νήποτμος* schol. 279, 13 Fl., *νήυγμος* Et. mag., *νηυγμὸς* Et. gen. *ἐνιαυτόν*] *ἐνι..* (cetera evanuerunt) Et. gen. cod. B 796 sq. pro spuriis habuit Guyet Not. in Hes. 181 797 *βρώσιος*] *βρῶσις* in *βρώσιος* mutatum m. alia addito in marg. *γρ. βρώ-*

στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δέ ἑ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπεὶ νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
ἄλλος γ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄεθλος.
εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαῖτας
ἐννέα πάντα ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
εἴρας ἐς ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.

---

798 cf. Ω 720 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι* σ 201 με . . . μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψεν, cf. Ψ 693 μέλαν τέ ἑ κῦμα κάλυψεν* 801 γ 147 θεῶν . . . αἰὲν ἐόντων* 804 Β 13 sq. Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες | ἀθάνατοι

801—803 Fragm. Orph. 157 Ab. (= Serv. in Vergil. Aen. VI 565) *fertur namque ab Orpheo, quod dii peierantes per Stygem paludem novem annorum spatio puniuntur in Tartaro* 801 sq. cf. Arat. 118 sq. ἤρχετο . . . μουνὰξ | οὐδέ τεῳ ἐπεμίσγετο μειλιχίοισιν

---

798 Et. gen. v. κῴδιον (Choeroboscus) . . ἀφ' οὗ καὶ κείω καὶ κῶμα ὁ ὕπνος ὡς Ἡσίοδος 'κακὸν (μαλακὸν cod. B) — καλύπτει' 800 sq. Et. gen. v. ἀπαμείρεται· Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ 'ἄλλος — ἐόντων' (v. 800 om. cod. B) cf. Et. mag. v. 'ἀπαμείρεται'· ἀποκεχώρισται Et. Gud. v. 'ἀπαμείρεται'. ἀποχωρίζεται Eust. Hom. 1243, 25 . . . καὶ ἀπομείρεται 'ἀπαμείρεται' παρὰ Ἡσιόδῳ

σιος E, βρῶσις F ἀλλά τε] DΨ Ioannes Diac. 351 Fl., cf. Hom. Β 754 μ 44, 64, 67; ἀλλά γε Ωbc, ἀλλ' ὅ γε dubitans Paley ed.[1] 233 ἀνάπνευστος] ἄμ' ἄπνευστος Hermann Op. VI 164, ἄρ' ἄπνευστος (vel ἄμπνευστος) e codicum scriptura Hom. ε 456 (ubi ἀνάπνευστος ex Hesiodo Wackernagel reponi voluit, Bezzenb. Beitr. z. K. d. indog. Spr. IV 302) Hartung Lehre v. d. Partik. d. gr. Spr. II 75, ἀνάμπνευστος Goettling ed.[2] 83; cf. ad v. 660

798 κακὸν] μαλακὸν Et. gen. cod. B δέ ἑ] D, cf. Hom. Ψ 693; δ' ἐπὶ (δ' ἐπικῶμα coniuncte H) ΩbcΨ Et. gen. κῶμα] κῦμα K, κῶμα, ω ex υ restituto, L 799 m. rec. additus in H ἐπεὶ] DΨ (v. Hom. Ο 363 Λ 478 al.), cf. v. Leeuwen Mnem. n. s. XV 110 adn. 1; ἐπὴν Ωbc τελέσῃ] (τελέσσῃ F) Ωbc, τελέσῃ (η ex ει facto) D, τελέσει Ψ μέγαν] superscr. γρ. τελεσφόρον E; τελεσφόρον linea transversa deletum superscr. μέγαν D, τελεσφόρον (ex 740) HΨ 800 ἄλλος γ'] D, ἄλλος δ' (δ' m. alia) L, ἄλλος ΩbcK ἄεθλος] Ωb, ἆθλος DΩcΨ 801 εἰνάετες] ἐννάετες Aldus ed. ἀπαμείρεται] ΩcΨ Etymologica Eustathius (cf. ἀπαμείρεται Hom. ρ 322 apud Plat. Legg. VI 772 A et Athen. VI 264 E var. lect. Hes. Oper. 578 Apoll. Rhod. Arg. Γ 785 ἀπαμείρωμεν Apoll. Rhod. Arg. Γ 186 v. Solmsen, Kuhns Z. f. vergl. Sprachf. XXIX 354); ἀπομείρεται E (o superscr.), ἀπομείρεται F, schol. (279, 24 Fl.: τὸ δὲ ἀπομείρεται σημαίνει τὸ ἀποχωρίζεται); μεταμείρεται m[1] superscr. ἀπο D 802 ἐς] εἰς Ωb ἐπιμίσγεται] Ωbc cf. Aratus, περιμίσγεται DΨ, ἐπινίσσεται Ruhnken Epist. crit. post Hymn. Hom. in Cer. 152; ποτινίσσεται Koechly Op. I 284 803 πάντα ἔτεα] (Ϝέτεα) Paley ed.[1] p. 233, πάντ' ἔτεα libri ἐπιμίσγεται — 804 ἀθανάτων] ἐπινίσσεται αὖτις | εἰς εἴρας μακάρων Ruhnken Epist. crit. I (1749) 64, ἐπινίσσεται αὖτις | εἰρέας ἀθανάτων Epist. post Hymn. in Cer. 152 804 εἴρας ἐς] εἶρας ἐς Hermann Op. VI 186 (cf. 802), εἴραις (ἐπιμίσγεται et ἀθανάτων retinens) Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. 153; εἰρέας libri, quod tuetur Doederlein Hom. Gloss. II 75 'μισγόμενος ἐπιφοιτᾷ' interpretans, sed cf. Schneider Callim. I 139; εἴρεας dubitans Schoemann d. Hes. Theog 72 adn.; εἴρας Heyne in Wolfii ed. 156 (Ϝείρας Paley ed.[1] p. 233)

τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
ὠγύγιον, τὸ δ' ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

[Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα

---

805 cf. Ξ 271 *ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ*; O 37 *Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος | ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν* cf. B 755 *ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατος* 807 cf. ad 736 808 cf. ad 737 810 cf. ad 739 811 Θ 15 *ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός* 812 M 134 *ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι* 815 Z 227 *κλειτοί τ' ἐπίκουροι** 817 cf. Z 191 *γόνον ἠὺν ἐόντα**

---

805 cf. Hymn. Hom. Merc. 519 *Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ* 805 sq. Parthen. Del. Fr. VII (Anal. Alex. 264 M.) *ὠγενίης Στυγὸς ὕδωρ* 806 cf. Hymn. Hom. Merc. 124 *καταστυφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ* 816 cf. Hymn. Orph. XVII 3 Ab. . . *ὃς ναίεις πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα*

---

806 Et. gen. v. *στυφελός· 'Ησίοδος ὅ περ 'τό θ' — χώρου'* Et. mag. v. eadem: *'Ησίοδος ἐν Θεογονίᾳ· 'στυφελοῦ διὰ χώρου'* cf. Hesych. *'καταστυφέλου'· καταξήρου*

---

805 *θεοὶ*] om. K, m. rec. scriptum exhibet L *Στυγὸς*] deest in G, m^2 additum in H *ἄφθιτον*] *ἄφιτον* D 806 additamentum esse suspicatur Paley ed.^{1} 233 *τὸ δ'*] Ωb, *τόδ'* DΨ, *τό θ'* G Et. gen., *τό δ'* (*δ'* in ras.) H *ἵησι*] *ἵη* litterae in ras. H, *σι* in ras. L *καταστυφέλου*] F, *κατὰ στυφέλου* E, *καταστυφελοῦ* Et. gen., *κατὰ στυφελοῦ* GΨ, *στυφελοῦ* (om. *κατὰ*) Et. mag., *κατὰ στυφελλοῦ* H, *κατὰ στυφαλοῦ* D *διὰ χώρου*] *διαχώρου* F 807—819 uncis inclusit Wolf ed. 127, 807—810 Guyet hinc removendos esse suspicatus est Not. in Hes. 181 809 *ἑξείης πάντων*] *ἐξῆς περὶ τῶν* K, *ἐξεί*^{ης} *περὶ πάντων* (*ει*^{ης} et *παν* in ras.) L *πείρατ'*] *πειράτων* K, *πείρατ'*//// (apostrophus recens) L *ἔασιν*] m. rec. superscr. alterum *σ* L, *ἔασσιν* H 811 *ἔνθα δὲ*] *ἐνθάδε* Ψ *χάλκεος*] *χαλ*>ΚΕΟC R, *γρ. λάινος* superscr. m^1 in D, m^2 in H; *γρ. λάινος* m. rec. in marg. L; *λάινος* (m. alia superscr. *ἢ χάλκεος* E) Ωb 813 *πρόσθεν*] *πρόσθε* Ωc, *νέρθεν* Koechly Op. I 285 sq. 815 *κλειτοὶ*] *κλεϊτοὶ* Nauck MGrR. III 214, *κλητοὶ* H 816 *θεμέθλοις*] *θέμεθλα*, in marg. additum *γρ. θεμέθλοις* E 817 *τ' ἠδὲ*] *ἠδὲ* Ωb, *τε* (om. *ἠδὲ*) K, *τ' ἠ*^{δὲ} (*η* ex *ε* corr., *δὲ* m. rec. additum) L *Γύης*] cf. v. 149, *γύγης* libri *γε*] *τε* H *ἠὺν*] *εἰὸν* G

γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.]

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασεν Ζεύς,
ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύι, ἔργματ' ἔχουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,

---

819 Ε 371 θυγατέρα ἥν* 821 ο 364 τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων 822 Ε 427 χρυσέην Ἀφροδίτην* 825 sq. cf. Aristophanis lectio Λ 26 σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἐλιχμῶντο προτὶ δειρήν

---

818 Hymn. Orph. XVII 4 βαρύκτυπε ἐννοσίγαιε* cf. Pind. Ol. I 72 sq. βαρύκτυπον | Εὐτρίαιναν 821 cf. Hymn. Apoll. Pyth. 173 sq. ἣ (Ἥρη) δ' ἔτεκ' . . . Τυφάονα 825 sqq. Aristoph. Pac. 756 sq. οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον, | ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο | περὶ τὴν κεφαλήν 825 cf. Aeschyl. Prom. 351 sqq. τὸν γηγενῆ . . ἑκατογκάρηνον (v. Mess Rh. Mus. LVI 171) . . Τυφῶνα Pind. Ol. IV 6 ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος Pyth. I 16 Τυφὼς ἑκατοντακάρανος Pyth. VIII 16 Τυφὼς . . ἑκατόγκρανος (Schmid, ἑκατοντακάρανος codd.) Fragm. 93 B.-Schr.[5] Τυφῶν' ἑκατοντακάρανον (Hermann, Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον libri)

---

820 sqq. Philodem. περὶ εὐσεβ. 32 (tab. 60, 10 sqq. G.) Ἡσί⟨οδος⟩ δὲ μετὰ τὴν ⟨τῶν⟩ Τιτάνων ταρ⟨τάρωσ⟩ιν ἐπανα⟨στῆν⟩αί φησι τῷ ⟨Διὶ τὸ⟩ν Τυφ⟨ῶνα⟩ 821 sqq. Schol. Hom. Ven. B et Genav. Β 783 (III 149, 5 D. et II 45, 9 N.) Τυφὼν δὲ εἷς τῶν Γιγάντων Γῆς ὢν υἱὸς καὶ Ταρτάρου, πολέμιος δὲ τοῖς θεοῖς, ὥς φησιν Ἡσίοδος ⟨ἐκεραυνώθη ὑπὸ Διός⟩ cf. Anecd. Par. III 8, 1 Cr. 821 Et. gen. et mag. v. Τυφωεύς· Τυφωέα Ἡσίοδος (Ἡσίοδος αὐτὸν Et. mag.) Γῆς γενεαλογεῖ

---

818 ποίησε] ποίησεν H, ἐποίησε K, ///ποίησε (ἐ erasum) L Ἐννοσίγαιος] ἐνοσίγαιος K, ἐνοσίγαιος ν m. rec. additum L 819 ὀπυίειν] ὀπύειν DFΩc ἥν] σϝήν (σφήν) Paley ed.[1] p. 235 820—880 de carmine, quod est de Typhoeo, recentiore cf. Gruppe l. c. 138 et Meyer l. c. 75 820 ἀπ'] ἐξ Ψ 821 Τυφωέα — πελώρη] πελώρη τυφωέα γαῖα G 822 χρυσέην] χρυσῆν (χρυσὴν Ωc) libri 823 οὗ — ἔασιν] οὗ χεῖρες μὲν ἄαπτοι Schoemann Op. II 347, οὗ χεῖρες μέμασαν μὲν Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. 1872 aest. 6 ἔασιν] om. K, ἔασσι m. recentiore suppletum L, ἔασσιν D ἐπ' ἰσχύι, ἔργματ' ἔχουσαι] cf. Peppmüller Phil. XLIX 646, ἐπ' ἰσχύι, θαῦμα ἀκοῦσαι Guyet Not. in Hes. 181; ἐπισχερὼ ἔργματ' ἔχουσαι Heyne Comm. soc. reg. Gotting. II 151 adn. p, ἐπ' ἰσχύος ἔργματ' ἔχουσαι '*manus eius vel fortissimos impetus repellunt et contundunt*' dubitans Wolf ed. 128, ἐπ' ἰσχὺν ἔργματ' ἔχουσαι (pro ἰσχὺν ἐπ' ἔργματ' ἔχουσαι dictum esse ratus) Muetzell de em. Theog. Hes. 171, ἐπ' ἔργμασιν ἰσχὺν ἔχουσαι Schoemann Op. II 346, ἔσαν ἰσχὺν ἐπὶ ἔργμασ' ἔχουσαι Seip de partic. et infin. ap. Hes. usu p. 24 ἔργματ'] ἔργματ' H, ἔργα τ' D 824 ἀκάματοι] ἀκάμαντοι K, ἀκάμα///τοι (ν erasum) L κρατεροῦ θεοῦ] κρατεροὶ θοοὶ Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. 1872 aest. 6, κρατεροὶ θέον Bergk in exemplo suo teste Peppmüllero Rh. Mus. XL 620 adn. 1 825 δεινοῖο] Ωb, κρατεροῖο DΩcΨ (οῖο in ras. L)

γλώσσῃσιν δνοφερῇσι λελιχμότες, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
θεσπεσίῃς κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσεν·
[πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο·]
φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῇς κεφαλῇσι
παντοίην ὄπ' ἱεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ' ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσι ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,

---

827 cf. Aeschyl. Prom. 356 ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας 830 Hymn. Hom. XXVII 18 ἀμβροσίην ὄπ' ἱεῖσαι 834 cf. Pind. Pyth. I 26 θαῦμα δὲ καὶ παρεόντων ἀκοῦσαι

---

826 Epim. Anecd. Ox. I 268, 27 Cr. (Herodian. II 265, 14 L.) λελιχμότες· παρ' Ἡσιόδῳ· 'γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελιχμότες' μετοχὴ πληθυντικὴ παρακειμένου κατὰ συγκοπήν 827 Et. gen. et mag. v. ἀμαρύσσω . . Ἡσίοδος 'ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσεν'

826—829 eiecit Fick Hes. Ged. 20 826 γλώσσῃσιν] δὲ m² supra adscr. D λελιχμότες] ΩΨ Epim. Anecd. Ox. (= Herodianus), λελιχμότες superscr. ος codd. Olomuc. I. VI 9 Laurent. XXXI 24 saec. XV, λελιχμότος cod. Cantabr. collegii Emman. saec. XV Exegesis 409 Fl.; λελειχμότες Aldus ed., λελειχμότος Guyet Not. in Hes. 181, λελοιχότες aut λελιχμένοι v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 395, λελειχότες Peppmüller WfclPh. 1898 c. 947 adn. ἐκ δέ] ἐν δέ Heynio praeeunte Hermann Op. VI 187, qui in alia recensione ἐκ δέ οἱ ὄσσων | πασέων ἐκ κεφαλέων πῦρ δαίετο δερκομένοιο scriptum fuisse ratus est δέ οἱ] δεοὶ F 827 θεσπεσίῃς κεφαλῇσιν] θεσπεσίῃς κεφαλῇς F, θεσπέσιον βλοσυρῇσιν coll. Hom. *O* 607 Schoemann Op. II 349 ὑπ'] ΩbcΨ, ἐπ' D ἀμάρυσσεν] ἀμάρησε in textu, ἀμάρυσσεν m² in marg. H 828 proscripsit Ruhnken Epist. crit. I (1749) 28, alius recensionis esse (pro v. 826 sq.) ratus est Goettling ed.¹ 72 (ed.² 86) πασέων] πασσέων G, πασάων H δ'] om. D κεφαλέων] κεφαλαίων FH, κεφαλάων K 829 ἐν] ἐκ (e versu 828) HΨ 830 παντοίην — ἀθέσφατον] παντοίῃ ϝοπὶ ϝῖσαι ἀθέσφατοι Scheer Rh. Mus. XXIV 627 ὄπ' ἱεῖσαι] DΩc cf. Hymn. Hom. s. c., ὄφ' ἱεῖσαι Ψ, ὄσσ' ἱεῖσαι superscr. γρ. ὄπ' ἱεῖσαι E, ὄσ' ἱεῖσαι F 831 delendum esse censuit Guyet Not. in Hes. 181 ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν] ὥς τ' ἐνεοῖσι συνιέμεν Hermann Op. VIII 64, ὥς τ' ἐνέροισι συνιέμεν Peppmüller Phil. XLIX 646 adn. ἄλλοτε δ' αὖτε] ἄλλοτ' αὐτήν Peppmüller Phil. XLIX 648 832 ἐριβρύχεω] ἐριβρύχου coll. Hymn. Hom. Merc. 116 Fick Hes. Ged. 8 et Peppmüller l. c., sed cf. Bacchyl. V 116 σῦς ἐριβρύχας, Oppian. Hal. I 476 ἀνὰ πόντον ἐριβρύχην, 709 ἐριβρύχην ἐνόησε . . . λέοντα μένος — ἀγαύρου] ante ἀγαύρου interpungitur in ed. Basil. a. 1542, quod poscit Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. hib. 1864 p. 18, sed cf. Paulson Stud. Hes. I 52 ἀσχέτου] Winterton ed. (a. 1671) p. 105 Mombritii interpretationem Latinam (ed. Basil.) secutus, ἄσχετον libri ὄσσαν] de animalis voce usurpatum emendatione egere arbitratus est Paulson Stud. Hes. I 52 adn. 2, sed cf. schol. (100 et 209 Fl.) Ἡσίοδος δὲ πᾶσαν φωνὴν ὄσσαν καλεῖ ἀγαύρου] cf. schol. (106 et 281 Fl.) ἄγαυρος προπαροξύνεται; ἀγαυροῦ Herodian. περὶ παθῶν fr. 3 (II 167, 5 sqq. L.); ἄγαυρον Schoemann Op. II 352, (ἄσχετον retinens) ἵεντο Guyet Not. in Hes. 181 834 αὖ] ex αὖτε restitutum D, αὖ/// H, αὖτε ΩbGΨ θαύματ' ἀκοῦσαι] θαύματ' ἰδέσθαι in ras., in marg. additum γρ. ἀκοῦσαι L; θαῦμ' ἐσακοῦσαι Scheer Rh. Mus. XXIV 623, sed cf. Peppmüller Phil. XLIX 648

ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
καί νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ
καί κεν ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἄναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος
ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπεστονάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
[πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]

---

836 cf. *M* 271 *νῦν ἔπλετο ἔργον* 837 *M* 242 *ὃς πᾶσιν θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάσσει* 838 = *Θ* 132 839 cf. *Υ* 56 *δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε* 840 *O* 648 *σμερδαλέον κονάβησε** cf. ad 110 842 *Θ* 443 *τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος* 843 *Δ* 420 sq. *ἄνακτος | ὀρνυμένου* *B* 95 *ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα** 844 *λ* 107 *ἰοειδέα πόντον**

---

841 Hymn. in Merc. pap. Mus. Brit. XLVI (Greek pap. in the Brit. Mus. ed. Kenyon p. 78) v. 4 *τάρταρα γαίης** 845 sq. Orac. Sib. V 303 *βρονταῖς τε στεροπαῖς τε κεραυνοῖς τε φλεγέθουσιν* 846 Hymn. Orph. XIX 5 *πρηστῆρας κρατεροὺς τε κεραυνούς* cf. Orac. Sib. XIV 36 *πρηστῆρας ἀπ' αἰθέρος ἠδὲ κεραυνούς* ibid. XIV 234 *κεραυνοί τε φλεγέθοντες**

---

837 sq. Schol. Batrachom. 203 p. 302, 20 L. *Ἡσίοδος λέγει, ὅτι ὁ Τυφὼν ἐπιβουλευσάμενος ἤθελε καταβαλεῖν τὸν Δία τῆς βασιλείας, ὁ δὲ Ζεὺς τοῦτο μαθὼν κατέβαλεν αὐτόν . .*

---

835 *αὖ*] DEΩc, *αὖτε* FK, *αὖ//* L *ῥοίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν*] *ῥοίζεσκον, ὑπήχεε δ'* scribi posse ratus est Schoemann Op. II 352 *ῥοίζεσχ*] (cf. *οἴχνεσκον* Hom. *E* 790) DFG, *ῥοίζεσκ'* E, *ῥοίζασχ* H, *ῥοῖζος ἔσχ'* K, *ῥοῖζοσ γ'* (*οσ γ'* in ras.) L, *ῥοίζασχ'* Triclinius, *ῥοίζῳ* (*ὑπὸ Ϝήχεεν*) Paley ed.[1] p. 236, *ῥοίζεον* (*φωναί*) Labahn Progr. v. Schwetz 1884 p. 8 *ὑπὸ δ' ἤχεεν*] *ὑπεϜάχεε δ'* Fick Hes. Ged. 8 *ἤχεεν — μακρά*] *ἤχεα μακρά* G, *ἤχεεν μακρὰ οὔρεα* H 836 *ἤματι κείνῳ*] *ἤματ' ἐκείνῳ* Ψ 837 in alia recensione pro v. 836 positum fuisse ratus est Hermann Op VIII 64 *ἄναξεν*] *ἄνασσ* (*ξεν* m[1]) D 838 *ἀνδρῶν τε*] *τε* om. L 839 *δ' ἐβρόντησε*] *δὲ βρόντησε* E *ὄβριμον*] *ὄ///βριμον* E, *ὄμβριμον* G 840 *κονάβησε*] *κονάβησεν* F 842 sq. alterius esse recensionis significavit Gerhard ed. 25 842 *πελεμίζετ'*] EG, *πελεμίζεται* H, *πελεμίζετ'* ex *πολεμίζετ'* factum D m[1] L, *πολεμίζετ'* FK 843 *ἐπεστονάχιζε*] DΨ, *ἐπεστενάχιζε* Ωbc, rubrica superscr. *ὑπεστο* E, *ὑπεστενάχιζε* Goettling ed.[1] 73 844 *καῦμα*] *ἢ κῦμα* superscr. in E *ὑπ'*] *ἀπ'* La Roche ZfdöG. 1861 p. 358 *κάτεχεν*] *κατέχεν* (*ν* m. alia) E 845 sq. Muetzell de em. Theog. Hes. 165 sic conformavit: *βροντῆς τε στεροπῆς τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος | πρηστήρων ἀνέμων τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου* 845 *στεροπῆς τε*] *τε* om. H *ἀπὸ*] *ἄπο* Paley ed.[1] p. 237 adn. 846 expungendum censuit Heyne Comm. soc. scient. Gotting. II 151 adn. o; alterius esse re-

ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
θυῖε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περί τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
τρέε δ' Ἀίδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
[ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.]
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.

---

847 ξ 302 οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα* 848 ε 109 κύματα μακρά* 849 Λ 500 βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει* 850 Υ 61 ἔδδεισεν δ' ὑπένερθε ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς Ο 188 Ἀίδης, ἐνέροισι ἀνάσσων 851 Ξ 279 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται Ξ 274 οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες* 852 Ε 409 καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος* 854 cf. Φ 198 sq. Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν | δεινήν τε βροντήν 856 Ε 741 κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου*

---

848 cf. Pseudorph. Lith. 364 Ab. ἀμφὶ δέ μιν κύκλῳ περί τ' ἀμφί τε πάντοθεν ἶνες 850 sq. Quint. Smyrn. XII 178 sqq. σμερδαλέη δ' ἐνοπὴ μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε, | μέχρις ἐπ' Ἀιδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον· | Τιτῆνες δ' ὑπένερθε μέγ' ἔτρεσαν 853 sqq. cf. Aeschyl. Prom. 358 sqq. ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ (Τυφῶνι) Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος, | καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα, | ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων | κομπασμάτων

---

850 Helias Mon. Anecd. var. Gr. App. I c. 1, 1 p. 178, 1 St. δύο ⟨δὲ⟩ βραχείας φύσει εἰς μίαν κοινὴν δεχώμεθα 'τρέε δ' Ἀίδης ἐνέροισιν' Trichas de metr. 72 ἔστι δὲ καὶ ἄλλα εἴδη συνιζήσεως καὶ ὅταν δύο βραχείας φύσει εἰς μίαν κοινὴν δεχώμεθα 'τρέε δ' Ἀίδης ἐνέροισιν' 855 sq. Et. gen. (ex Herodiano?) Et. Tittm. v. πρήθω· . . Ἡσίοδος· 'ἀμφὶ δὲ — κεφαλάς' Et. mag. v. eadem . . ἐξ οὗ Ἡσίοδος 'πάσας — κεφαλάς' Phavor. Eclog. Gramm. Gr. I 380, 26 D. καθ' ὑπαλλαγὴν πρέθω, ἐξ οὗ τὸ ἔπρεσεν, οἷον 'πάσας ἔπρεσε' θεσπιδαέι πυρὶ 'κεφαλάς'

---

censionis (pro 845) dixit Hermann Op. VI 188 φλεγέθοντος] ΩbcΨ Orac. Sib., φλογόεντος D

847 ἔζεε δὲ] δὲ in ras. (fuit πυρὶ cf. Wien. St. XIX 60) L, ЄΖЄ⟨· · R, ἔζεσε δὲ D, ἔζεε πυρὶ K, ἔζε πυρὶ Ωb, ἔζεσε πυρὶ Ωc 848 θυῖε] R (ΘΥΙ⟨ε) cf. ad 131, θῦε (θύε GK) ΩΨ 850—852 suspectos Wolfio resecuit Paley ed.[1] 237 850 τρέε δ' Ἀίδης] Helias Mon. Trichas, τρέσσε (τρέσε H) δ' ἀίδης DΩbH, τρέσσε δ' ᾄδης Ψ, τρέπεται δ' ἀίδης G, τρέσσ' Ἀίδης δ' Crispinus ed., τρέσσ' Ἀίδης (om. δ') Wolf ed. 40 851 θ'] om. K, m. rec. additum exhibet L, δ' F ὑποταρτάριοι] ὑποτάρταροι E, ὑποταρτάροιο F, ὕπο, ταρτάριοι Doederlein Hom. Gloss. II 155 Κρόνον] κρόνου DΩb, περὶ κρόνον H 852 alius recensionis esse (loco versuum 845 sq.) suspicatus est Hermann Op. VI 189, qui postea (Op. VIII 64) illum omisit 853 εἵλετο δ'] εἵλετό θ' Blaydes Advers. 9 855 πλῆξεν] πλῆξέ Ϝ' (= Ϝε) primitus scriptum fuisse arbitror, cf. ad v. 399 856 ἔπρεσε] Etymologica Phavorinus; ἔπρεε Ω (ἔπλεε G) Ψ, ἔπρη Fick Hes. Ged. 41, πρῆσεν dubitans Halbertsma Advers. crit. 13; θεσπεσίας 'πρῆσεν olim scriptum fuisse suspicatur v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 335 sq.; ἔπραθε Blaydes l. c.

αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασεν πληγῇσιν ἱμάσσας,
ἤριπε γυιωθείς, στονάχιζε δὲ γαῖα πελώρη·
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος
οὔρεος ἐν βήσσῃσιν Ἀΐτνης παιπαλοέσσης,
πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὣς
τέχνῃ ὕπ' αἰζηῶν ἐν ἐυτρήτοις χοάνοισι
θαλφθείς, ἠὲ σίδηρος, ὅ περ κρατερώτατός ἐστιν,
οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ

---

857 sq. cf. *B* 781 sqq. *γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ | χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσσῃ | εἰν Ἀρίμοις* 857 *O* 17 *σὲ πληγῇσιν ἱμάσσω** 858 *B* 95 *ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα*, cf. ad 159 859 *Λ* 322 *τοῖο ἄνακτος** 860 *Λ* 87 *οὔρεος ἐν βήσσῃσιν** 861 cf. ad 159 865 cf. ad 860; *Θ* 217 *πυρὶ κηλέῳ*

---

863 cf. Apoll. Rhod. Arg. *Γ* 1299 *ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν ἐύρρινοι χοάνοισιν | φῦσαι χαλκήων .... πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι κτλ.*

---

857 sq. Et. gen. et mag. v. *ἱμάσσω· Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· 'αὐτὰρ — γυιωθείς'* 859—861 Tzetz. in Lycophr. 688 (II 739 M.) .. *ἕτεροι δὲ τὴν Σικελίαν (Διὸς τρόπαιον κατὰ Γιγάντων) φασί, ὅπου καὶ τὸν Τυφῶνα κεραυνοῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι 'φλὸξ — πληγέντος'* 859 sq. Et. mag. v. *ἀιδνές ... ὡς Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ 'φλὸξ — παιπαλοέσσης'*

857—860 aut additamentum aut alterius recensionis esse suspicatur Peppmüller Hes. 137 adn. 857 *ἱμάσσας*] *ἱμάσας* FL, *ἱλάσας* in textu, m[2] in marg. additum *ἱμάσας* H 858 *γυιωθείς*] H Et. gen. et mag., *γυωθείς* ΩbΨ, cf. schol. cod. Paris. supplem. gr. 679 (v. Sittl, Sitzungsb. d. bair. Akad. phil.-hist. Cl. 1889 p. 367) *ἀντὶ τοῦ ἔπεσεν χωλωθείς*; *γυρωθείς* DG *στονάχιζε*] Triclinius, cf. ad Theog. 159, 843 Scut. 92; *στενάχιζε* ΩΨ 859 *ἀπέσσυτο*] *ἐπέσσυτο* Et. mag. *ἄνακτος*] *πελώρου* Schoemanni (Op. II 360) vestigiis insistens Flach d. Hes. Theog. 100 860—864 m[1] in textu omissos in marg. m[2] adscriptos exhibet H 860 *Ἀΐτνης*] cf. Catal. Fragm. 65; *αἴτνης* Tzetzae comm. in Lycophr. duo codd. Viteb. (2, 3); praeter Lehmannum de Hes. carm. deperd. 78 cf. etiam Hermann Op. VIII 64 sq. Schoemann Op. II 360, d. Hes. Theog. 244 adn. 2, Christ d. Aetna in d. gr. Poes., Sitzungsb. d. bair. Akad. phil.-hist. Cl. 1888 p. 355 sqq.; *ἀιδνῆς* (ex *ἀιδρῆς* correctum G) libri schol. (281, 29 Fl.), sine *ι* muto exaratum in D m[1] E Et. mag. *παιπαλοέσσης*] Peppmüller, cf. Rh. Mus. XL 623; *παιπαλοέσσης* (sine *ι* muto D m[1] EHK, in D m[2] additum, Et. mag.) libri schol. (281, 31 Fl.) 861 *πληγέντος*] praecedente *κεραυνωθέντος* displicuit Hermanno Op. VIII 65 (qui adverbium aliquod, ut *ἐσσυμένως*, primitus a poeta positum fuisse suspicatus est) *πολλὴ — καίετο*] *πολλὴ δὲ πέλ' αὔρη· καίετο* Unger Rh. Mus. XL 623; *πάντῃ δὲ πελώρη καίετο* coll. Hom. *Τ* 490 sq. Peppmüller ibidem 862 *ἀτμῇ*] Oporinus ed. Basil. 1544, *ἀυτμῇ* (*ἀυτμὴ* H) Ω, in ras. L, *ἀυτὴ* K *ὣς*] scribendum est omisso v. 866, *ὡς* libri 863 *ὑπ' αἰζηῶν*] *ὑπεξιὼν* G *ὕπ'*] L. Dindorf ed. p. 51, *ὑπ'* libri *ἐν ἐυτρήτοις χοάνοισι*] Peppmüller Rh. Mus. XL 623 (coll. Emped. 199 St. et Apoll. Rhod. l. supra c.), *ὑπό τ' εὐτρήτου (εὐτρήτοιο F) χοάνοιο* libri 864 *ὅ περ*] *ὅ τε* Sittl ed. 179 et 470 *κρατερώτατος*] *κρατερώτερος* H 865 *κηλέῳ*] *κηλείῳ* Ωb, *κηλαίῳ* Ψ

[τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.]
ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκαχὼν ἐς Τάρταρον εὐρύν.

Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
νόσφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο·
οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεή, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
οἱ δ' ἄλλοι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν·
αἳ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θυίουσιν ἀέλλῃ·
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας

867 Θ 563 σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο* 869 ε 478 ἀνέμων .... μένος ὑγρὸν ἀέντων* 871 δ 444 μέγ' ὄνειαρ* 873 Ψ 744 ἐπ' ἠεροειδέα πόντον 874 cf. μ 125 πῆμα βροτοῖσιν 875 cf. E 525 sq. ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα | πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες

868 Fragm. Orph. 97, 3 Ab. ῥῖπτε βαθὺν γαίης ἐς τάρταρον Hymn. Hom. Merc. 374 ἐς Τάρταρον εὐρύν* 871 cf. Epigr. Attic. ed. Kumanudis Ἀθήν. 1877 p. 143 n. 24, 14 βροτοῖς μέγ' ὄνειαρ* Pseudophoc. 60 θνητοῖσιν ὄνειαρ (cf. ad Op. 822) 873 sq. 878 sq. cf. Solon Fr. 13, 19 B.[4] (ἄνεμος) ἠρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο | πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον | δῃώσας καλὰ ἔργα κτλ. 874 Dionys. Perieg. 677 κακῇ θυίοντες ἀέλλῃ* 875 cf. Emped. 319 St. .. οἵ τ' ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασκιδνᾶσιν ἀέντων

869 Schol. Soph. Ant. 418 p. 239, 1 P. Ἡσίοδος 'ἐκ δὲ Τυφωέος — ἀέντων' Schol. Hes. Theog. 304 p. 244, 1 Fl. .. ὡς καὶ αὐτὸς λέγει 'ἐκ δὲ Τυφωέος — ἀέντων' 872 Hesych. v. 'μαψαῦραι'· αἱ μάταιαι 'αἱ δ' ἄλλαι' ἢ κοῦφαι πνοαί 875 Schol. Hom. Townl. E 526 (V 187, 5 M.) τὸ δὲ παρ'

866 Paleio ed.[1] 239 suspectum seclusi (cum Flachio d. hes. Theog. 100 adn.) τήκεται] τήκεται δ' G, τήκετο δ' DH Ἡφαίστου] Ἡφαίστοιο F 867 proscripsit Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. 153 σέλαι πυρὸς] πυρὸς σέλα' (e Roehlii scriptura Hom. Θ 563) malit Menrad Phil. Anz. 1887 p. 431 σέλαι] σέλᾳ E, σέλα FΨ 868 in alia recensione pro v. 857 sq. (fortasse alio versu adiuncto) positum fuisse putavit Hermann Op. VIII 64 θυμῷ] θυμὸν Ψ ἀκαχὼν] D, ἀκάχων ΩbcΨ 869—880 spurios esse dixit Fick Hes. Ged. 20 869 Τυφωέος] τυφωέως Ψ ἀέντων] ἐόντων E 870 νόσφι] νόσφιν G Νότου] Ωbc, νότου τε DΨ Βορέω] Ω, βορέου Ψ ἀργέστεω] Ωb, ex ἀργέσταω m[2] rest. D, ἀργέσταο Ωc, ἀργέστου Ψ Ζεφύροιο] (exitus vocis in ras.) L, cf. ad 379; ζεφύρου τε Ω (τε om. G) K 871 οἵ] m[2] γρ. τοί E γενεή] cod. Emman. Cantabr., γενεῇ Ω, γενεήν Ψ 872 οἱ δ' ἄλλοι] Schoemann Op. II 363 (coll. Hom. κ 495), quod in alia recensione fuisse putaverat Hermann Op. VI 190, αἱ δ' ἄλλαι libri Hesychius μαψαῦραι] μὰψ αὖραι in textu, γρ. μαψαῦραι in marg. E, μὰψ αὖραι Ωc ἐπιπνείουσι] ν ex λ m[1] rest. D, ἐπιπλείουσι G, ἐπιπνέουσι F 873 δή τοι] δ' ἤτοι GΨ πίπτουσαι] πίπτουσαι minio superscr. σιν E, πίπτουσιν K 874 θυίουσιν] θύουσιν libri, cf. ad 131 875 ἄλλαι] DEΩcΨ, ἄλλοι schol. Hom. Townl., ἄλλη F, ἄλλῃ Et. mag. ἄεισι] codd. recensionis x (cf. Wien. St. XIX 63) schol. (282, 17 γρ. ἄεισι) schol. Hom. Townl. Epim. Hom. Et. mag., ἀεῖσι K, ἀεῖσι in ἀῆσι mutatum L, ἄησι Ω διασκιδνᾶσι] διασκίδνησι D

ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράσιν, οἳ κείνῃσι συνάντωνται κατὰ πόντον·
αἳ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων
πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
δή ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν
Γαίης φραδμοσύνῃσιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἑὰς διεδάσσατο τιμάς.

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν

---

876 cf. Δ 245 *οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή* 881 Α 406 *μάκαρες θεοί** 884 Θ 206 *εὐρύοπα Ζῆν** δ 173 *Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς**

---

878 Fragm. Orph. 122, 10 Ab. *γαῖαν ἀπείριτον** 879 Hymn. Hom. Ven. 108 Cer. 352 *χαμαιγενέων ἀνθρώπων** Theogn. 870 *ἀνθρώπων . . . χαμαιγενέων* Pind. Pyth. IV 98 *ἀνθρώπων . . χαμαιγενέων* al. 879 Orac. Sib. I 90 *ἔργ' ἐρατά** 883 sqq. Aeschyl. Prom. 228 sqq. *ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον | καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα | ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο | ἀρχήν* 883 cf. Pind. Pyth. IV 165 sq. . . *μοναρχεῖν | καὶ βασιλευέμεν . .* 885 *Χρησμ. Ἑλλην. θεῶν* (Klaros p. 107, 10 sq. Bur.) *ἀθανάτοισιν ἅπασιν ἔχειν διενείματο τιμὰς | ὑψιμέδων γενέτης* cf. Theocr. XVII 50 A. *ἑὰς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς** 886 Cypr. Fr. 6, 3 K. *Ζηνὶ θεῶν βασιλῆι*

Ἡσιόδῳ 'ἄλλοτε δ' ἄλλοι ἄεισι' Αἰολικόν Et. mag. v. *ἄεισιν . . . τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν 'ἄεισιν' Αἰολικώτερον· ἐχρῆν γὰρ ἀεῖσιν ὥσπερ ἱεῖσιν. 'ἄλλοτε δ' ἄλλῃ ἄεισιν'* Epim. Hom. Anecd. Ox. I 46, 33 Cr. *καὶ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ πλῆθος 'ἄεισι' ὡς τιθεῖσι*
880 Et. gen. et Tittm. v. *κολοσυρτός· 'κόνιος — κολοσυρτοῦ'* 886—890. 900 Chrysipp. ap. Galen. de plac. Hippocr. et Plat. III 8 p. 319, 3 M.

---

876 *γίγνεται*] *γίνεται* libri 877 *κείνῃσι*] *κείνοισι* superscr. *νῃ* E *συνάντωνται*] L. Dindorf ed. 108, *συναντῶνται* DHΨ, *συναντῶνται* superscr. *γρ. σὺν ναντῶνται* E, *συναντῶντες* F, *συναντῶσι* G 878 *αἳ δ' αὖ καὶ*] Ψ, *αἱ δ' αὖ* (om. *καὶ*) Ω, *αἱ δ' αὐταὶ* Schoemann d. Hes. Theog. 75, *ἄλλαι δ' αὖ* Koechly Op. I 276 879 *ἔργ' ἐρατὰ*] *ἔργα ῥᾶστα*, in marg. *γρ. ἔργ' ἐρασά* E 880 *πιμπλεῖσαι*] DΩc, cf. quae dixi Wien. St. XVI 224, *πιμπλῆσαι* ΩbK, *πιμπλῆσαι — ῆ* in *εῖ* mutato — L, *πιμπλεῦσαι* Triclinius, *πιμπλᾶσαι* Stephanus in Thesauro (VI 1088), *πιμπλῶσαι*? Blaydes Advers. 9 882 *κρίναντο*] *κρίνατο* K 883 *ἠδὲ*] *ἠδ'* DG 884 *Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν*] *ὀλύμπιον εὐρύοπα ζῆν'* (ex Aristarchi praecepto, schol. Hom. Θ 206 sq.) D, *ὀλύμπιον ζῆν'* (om. *εὐρύοπα*) E, *ὀλυμπίον εὐρύοπα ζῆν'* G, *ὀλύμπιον εὐρύοπα ζῆνα* Ψ, *εὐρύοπα ὀλύμπιον ζῆνα* F, *ὀλύμπιον εὐρύοπα ζεύς* superscr. *γρ. ζῆν*, in marg. *ζῆνα* H 885 *τοῖσιν ἑὰς*] Ahrens (1842) Kleine Schr. I 102, *τοῖσι* D, *τοῖσιν εὖ* ΩbcΨ, cf. v. 73; *τοῖσιν ἐν* Heinsius ed. (1603) p. 298, *τοῖσι μάλ' εὖ* Hermann Op. VIII 65 886—937] versibus 901—929 intactis relictis aut importatos aut retractatos esse ab interpolatore exposuit A. Meyer de

πλεῖστα θεῶν τε ἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

887 cf. *A* 339 πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων

(V 350 K.) λέγεται δὲ ἐν μὲν τῇ Θεογονίᾳ (Ἡσιόδου) οὕτω· 'Ζεὺς δὲ — νηδύν' (900) 'ὥς οἱ — κακόν τε' 886. 901 Schol. Hom. Townl. Γ 191 (V 109, 13 M.) . . ὡς τὸ 'πρώτην (πρῶτον cod.) ἄλοχον θέτο Μῆτιν', (901) 'δεύτερον (scr. Maass, τὸ τρίτον cod.) ἠγάγετο' 886 sqq. Chrysipp. ap. Galen. de plac. Hippocr. et Plat. III 8 p. 318, 3 M. (V 349 sqq. K.) φασὶ δὲ οἱ μὲν οὕτως ἁπλῶς ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς αὐτὴν (τὴν Ἀθηνᾶν) γενέσθαι οὐδὲ προσιστοροῦντες τὸ πῶς ἢ κατὰ τίνα λόγον· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐπὶ πλέον λέγει ἐν ταῖς θεογονίαις τινῶν μὲν ἐν τῇ Θεογονίᾳ γραφόντων τὴν γένεσιν αὐτῆς πρῶτον μὲν Μήτιδι συγγενομένου τοῦ Διός, δεύτερον δὲ Θέμιδι, τινῶν δὲ ἐν ἑτέροις ἄλλως γραφόντων τὴν γένεσιν αὐτῆς, ὡς ἄρα γενομένης ἔριδος τῷ Διὶ καὶ τῇ Ἥρᾳ γεννήσειεν ἡ μὲν Ἥρα διὰ ἑαυτῆς τὸν Ἥφαιστον, ὁ δὲ Ζεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ τῆς Μήτιδος καταποθείσης ὑπὸ αὐτοῦ. ἡ μὲν γὰρ εἰς αὐτὸν κατάποσις τῆς Μήτιδος καὶ ἔνδον τοῦ Διὸς τῆς Ἀθηνᾶς γένεσις κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς λόγους ἐστίν. διαφέρουσι δὲ ἐν τῷ πῶς ταῦτα συνετελέσθη . . . . λέγεται δὲ ἐν μὲν τῇ Θεογονίᾳ οὕτω· (secuntur v. 886—890. 900) . . εἶτα προελθών φησιν οὕτως (secuntur v. 924—926) . . στήθεσι γὰρ αὐτοῖς ἔνδον εὔδηλον ὅτι ἀπέθετο τὴν Μῆτιν, καὶ οὕτως φησὶν αὐτὴν γεννῆσαι κατὰ τὴν κεφαλήν· ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα πλείω διεληλυθότος αὐτοῦ, τοιαῦτά ἐστι τὰ λεγόμενα·

'ἐκ ταύτης ⟨δ'⟩ ἔριδος ἣ μὲν τέκε φαίδιμον υἱὸν
Ἥφαιστον τέχνησιν ἄνευ Διὸς αἰγιόχοιο
ἐκ πάντων παλάμῃσι κεκασμένον Οὐρανιώνων.
αὐτὰρ ὅ γ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἠυκόμοιο
κούρῃ νόσφ' Ἥρης παρελέξατο καλλιπαρήῳ
ἐξαπαφὼν Μῆτιν καί περ πολυδήνε' ἐοῦσαν.
συμμάρψας δ' ὅ γε χερσὶν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν

1 versum antecessisse sic fere (cf. 928) conformatum ⟨Ἥρη δὲ⟩ ζαμένησε καὶ ἤρισε ᾧ παρακοίτῃ suspicatus est Peppmüller Hes. 82 adn. 1 ⟨δ'⟩] addidit Peppmüller l. c. 2 τέχνησιν tuetur Usener Rh. Mus. LVI 182; an est glossema (cf. v. 929) vocabulo παλάμῃσι superscriptum? v. Bergk Op. II 650 adn. 22, qui olim κλυτόμητιν coniecit; κλυτότεχνον Herwerden in Halbertsmae Advers. crit. 14; φιλότητος (et ἄτερ pro ἄνευ?) reponendum suspicatus sum JbfclAw. C (1899) 120 αἰγιόχοιο] ἐγιόχοιο Galeni cod. M (= Marcianus 284 s. XV) 3 ἐκ] Ruhnken Epist. crit. post hymn. in Cer. 155, ἐν codd. κεκασμένον] Ruhnken l. c., κεκλημένον codd. 5 κούρῃ . . . παρελέξατο καλλιπαρήῳ] Ruhnken l. c., κάρην cod. M Galeni edd. Aldina et Basileensis, κούρην Cornarius teste Muellero, παρεδέξατο καλλιπαρήου cod. M edd. Ald. et Bas., παρεδέξατο καλλιπάρηον Goettling ed.[1] 80 (ed.[2] 94) Ἥρης] ἥρας edd. Ald. et Bas., ἥρα cod. M 6 ἐξαπαφὼν] ἐξαπαφῶν cod. M ed. Ald., ἐξαπατῶν edd. cett. praeter Muelleri πολυδήνε' ἐοῦσαν] Bergk Op. II 646 adn. 17; πολὺ δινεύουσαν cod. M edd. Ald. Bas. Charterii, πολύιδριν ἐοῦσαν Ruhnken l. c., πολὺ ἀννεύουσαν Orelli Theog. ed. 33 adn. 7 ἐγκάτθετο] ἐγκατέθετο cod. M

comp. Theog. Hes. 86 sqq. 886 sqq. alteram fabulae de Metide et Minerva recensionem, quam commemorat Chrysippus l. s. c., antiquiori Theogoniae formae tribuit Usener Rh. Mus. LVI 178 sq. 886 βασιλεὺς — 887 θεῶν] om. Galeni cod. M (Marcianus 284 s. XV)

887 τε ἰδυῖαν] Schoemann d. hes. Theog. 75, cf. Op. II 158; εἰδυῖαν libri, Galeni codd. v. 15, ἰδυῖαν (= ϝιδυῖαν, cf. Hartel Hom. Stud. III 35) ipse olim suspicatus sum Dial. d. Hes. 383; an ἐιδυῖαν? ἰδὲ] ἠδὲ ΩbΨ, ἢ δὲ Galeni cod. M

ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
αἱμυλίοισι λόγοισιν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδὺν

888 cf. ad 468; α 156 *γλαυκῶπιν Ἀθήνην** E 405 *θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη** 890 α 56 *αἱμυλίοισι λόγοισιν*

δείσας, μὴ τέξῃ κρατερώτερον ἄλλο κεραυνοῦ.
τοὔνεκα μιν Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
κάππιεν ἐξαπίνης· ἣ δ' αὐτίκα Παλλάδ' Ἀθήνην
κύσατο· τὴν μὲν ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
πὰρ κορυφὴν Τρίτωνος ἐπ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο.
Μῆτις δ' αὐτε Ζηνὸς ὑπὸ σπλάγχνοις λελαθυῖα
ἧστο, Ἀθηναίης μήτηρ, τέκταινα δικαίων,
πλεῖστα θεῶν τε ἰδυῖα καταθνητῶν τ' ἀνθρώπων.
[ἔνθα θεὰ παρέλεκτο † Θέμις παλάμαις περὶ πάντων
ἀθανάτων ἐκέκασθ', οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
αἰγίδα ποιήσασα φοβέστρατον ἔντος Ἀθήνης.
σὺν τῇ ἐγείνατό μιν πολεμήια τεύχε' ἔχουσαν'.]

12 *πὰρ κορυφὴν*] tuetur Bergk l. c. 648; *πὰρ κορυφῆς* Goettling l. c. — 13 *Μῆτις*] *μήτης* cod. M *λελαθυῖα*] *λεληθηκυῖα* cod. M, *λελαθηκυῖα* edd. Ald. et Bas. 14 *Ἀθηναίης*] Ruhnken l. c., *ἀθηναίη* cod. M edd. Ald. Bas. Charterii, *Ἀθηναίῃ* Goettling l. c. *τέκταινα*] *τέκτηνα* cod. M edd. Ald. Bas. *δικαίων*] *τε δηνέων* (vel *τευχέων*) Orelli l. c., *θεμίστων* Bergk l. c. 646 adn. 17 15 *τε ἰδυῖα*] Schoemann Op. II 418 adn. 34, *εἰδυῖα* cod. edd. *τ'*] *τε* cod. M 16—19 ab alio poeta additos esse censuit Bergk l. c. 647; 16—18 uncis saepsit Peppmüller l. c. 83 adn. 16 *θεὰ . . . Θέμις*] *θεῷ . . . θεὰ* Orelli l. c., qui tamen malit *θεᾷ . . . θέμις* i. e. 'ibi, in Iovis visceribus, ad latus deae (Metidis) accumbebat ius fasque supremum'; aliter olim Bergk l. c. 647 adn. 19 *παρέλεκτο Θέμις*] *παρέλεχθ', ἣ μὲν* Goettling l. c., *παρέδεκτο* (sc. *τὰ δίκαια*)· *ὅθεν . . . ἐκέκαστο Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας* Hermann Op. VI 190 sq. *παλάμαις*] si recte tradita sunt, quae antecedunt, asyndeton serioris aetatis indicium videtur esse; *δ'* post *ἀθανάτων* inserit Peppmüller l. c. 17 *ἐκέκασθ', οἳ*] Ruhnken l. c., *ἐκέκαστο* codd. edd. antiq. *ἔχουσιν*] *ἔχουσι* cod. M edd. Ald. et Bas., *ἐχόντων* ed. Charterii 18 *αἰγίδα ποιήσασα*] *αἰγίδα δ' ἐξεπόνησε* vel *αἰγίδα δ' ἀσκήσασα* Schoemann l. c. *φοβέστρατον*] *βοφέστρατον* cod. M edd. Ald. et Bas. *ἔντος*] Boissonade Hesiod. ed. 132, *ἐντὸς* cod. edd. Galeni *Ἀθήνης*] Bergk l. c. 646 adn. 17, *Ἀθήνη* cod. edd. vett., *Ἀθήνῃ* Ruhnken l. c. 19 *πολεμήια τεύχε' ἔχουσαν*] = Hymn. Hom. XXVIII 5

890 Et. Gud. v. *αἱμύλος* . . *καὶ Ἡσίοδος* '*αἱμυλίοισι λόγοισιν*' cf. Epim. Anecd. Ox. I 43 Cr.

888—899. 900] 888—899 insiticios esse censuit Gruppe l. c. 86 sq., qui e v. 886 sq. et 900 stropham ternariam composuit; 891—899 non affert Chrysippus, cf. Usener l. c. 177 888 *δὴ ἄρ' ἔμελλε*] Fick Hes. Ged. 21 (cf. Hom. ζ 110), *δή ῥα ἔμελλε* DΩc, *δ' ἤρα ἔμελλε* Galeni cod. M edd. Ald. et Bas., *δή ῥ' ἔμελλε* (primum ε in ras. E) Ωb, *δή ῥ' ἤμελλ* Ψ (in Galeno coniecit Cornarius) *γλαυκῶπιν*] *γλαυκώπιδ'* Galeni cod. M 889 *τέξεσθαι*] (*τεξέσθαι* G) Ω Galenus, *τέξασθαι* Ψ *τότ'*] *πότε* Galeni cod. M 890 *λόγοισιν ἑὴν*] *λόγοισι τεὴν* K, *λόγοισι* // *ἑὴν* (spiritus m. rec. exaratus) L *ἐσκάτθετο*] D (cf. ad 487), *ἐσ κάτθετο* Ψ (σ et τθ in ras. L), *ἐγκάτθετο* (γ in ras. E) Ωb Galeni edd., *ἐγκατέθετο* Galeni cod. M, *ἐγκάτθεο* G, *ἐσκάτθεο* (γ et τ supra scr., corr. m[1]) H *νηδὺν*] ν in ras. L

Γαίης φραδμοσύνῃσι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων.
ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν,
ὥς δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,

---

891 cf. ad 106 893 cf. ad 548 895 ω 518 *κούρῃ γλαυκώπιδι** 896 cf. ad 122 898 cf. ad 139 900 cf. ad 219

---

892 cf. ad 462 895 Pseudorph. Arg. 492 Ab. *γλαυκώπιδι Τριτογενείῃ** 896 Oppian. Cyneg. IV 5 *μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν** 901 sqq. cf. Pind. Fr. 30, 6 B.-Schr.[5] *ἃ δὲ (Θέμις) τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας* idem Ol. XIII 6 *ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνηταί τε,*

---

901 sq. Schol. Pind. Ol. IX 24 *Θέμιδος δὲ θυγατέρα (Εὐνομίαν) καὶ Ἡσίοδος· 'δεύτερον — τεθαλυῖαν'* Schol. Pind. Ol. XIII 6 (II 1, 268 B.) . . . *ὡς Ἡσίοδος 'δεύτερον — τεθαλυῖαν'* cf. Schol. Hom. Townl. *Γ* 191 (V 109, 13 M.) . . . *ὡς τὸ . . . 'δεύτερον* (Maass, *τὸ τρίτον* cod.) *ἠγάγετο'* (cf. ad 886) Olympiod. in Plat. Gorg. 191 (JbfPh. Suppl. XIV 534) *λέγεται τοίνυν καὶ τοῦτο παρὰ τῶν ποιητῶν· ὅτι ὁ Ζεὺς τῇ Θέμιδι μιγεὶς ἐποίησε τρεῖς θυγατέρας Εὐνομίαν Δίκην Εἰρήνην* cf. Anonym. II in Arat. p. 201 b 1 M. (Pseuderatosth. Catast. IX p. 82, 1 R., 11, 16 Oliv.) *Παρθένου· ταύτην Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ εἴρηκε θυγατέρα Διὸς καὶ Θέμιδος, καλεῖσθαι δὲ αὐτὴν Δίκην* (v. Op. 256) ibidem a 1 M. *hanc* (Virginem) *dicit Hesiodus in Operibus et in Deorum creationem filiam esse Iovis et Dianae vocarique eam Iustam* Hygin. Astron. II 25 *Virgo: hanc Hesiodus Iovis et Themidis filiam dicit* Schol. German. Arat. Basil. p. 65, 9 Strozz. p. 125, 3 Breys. *hanc Hesiodus Iovis et Themidis filiam esse dicit nomine Iustitiam* cf. Sangerm. p. 125, 17 901. 903 cf. Cornut. c. 29 p. 57, 6 sq. L. *ἐκ Θέμιδος λέγεται ὁ Ζεὺς γεννῆσαι τὰς Ὥρας, ὑφ' ὧν τὰ ἀγαθὰ πάντα καθ' ἡμᾶς ὡρεύεται καὶ φυλάττεται κτλ.* v. Et. gen. (cod. B) v. *Ὥρα* Et. Gud. v. *Ὧραι* 901. 904 Procl. in Plat. Remp. II 208, 1 Kr. *τὰς δὲ ἐγκοσμί⟨ους Μοίρας Ἡσίοδ⟩ος ἀπὸ τῆς Θέμιδος*

---

892 *τώς*] *τοὶ* Koechly Op. I 273, *τὼ* Blaydes Advers. 9 *οἱ*] om. F *φρασάτην*] *φράσσατο* G 893 *ἔχοι*] *ἔχῃ* F 894 *γὰρ*] om. G 896 *ἔχουσαν*] *ἔχουσα* *Ψ* (*ν* m. rec. addit L) 897 *ἔπειτ'*] *ἐπεί τ'* F 898 *ἤμελλεν*] *ἤμελεν* (*λ* superscr. et *ν* additum m. rec.) L 899 *ἀλλ' ἄρα*] *ἀλλά ῥα* *Ψ* *ἐσκάτθετο*] DEH (cf. ad 487 et 890), *ἐσ κάτθετο* *Ψ*, *ἐγκάτθετο* F, *ἐγκάτθεο* G; cf. ad v. 890 900] v. 890 excipit apud Galenum l. c.; suspectum Heynio (Comm. soc. scient. Gotting. II 152 adn. s) uncis saepsit Wolf ed. 133 *ὥς δή οἱ φράσσαιτο*] *ὡς δέ οἱ* *Ω*c, *φράσαιτο* H, *ἐφράσσατο* G, *ὥς οἱ συμφράσσαιτο* Galeni cod. M (suasit Hermann Op. VI 190), *ὡς δ' οἱ συμφράσσαιτο* Galeni edd. ante Muellerianam 901 *λιπαρὴν*] alterum *λ* m[1] superscr. D, *λιπαρὰν* schol. Pind. *Ὥρας*] *γρ. κούρας* schol. Pind.

Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἳ ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύς,
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν·

903 *η* 210 *θνητοῖσι βροτοῖσιν** 904 cf. ad 56 906 cf. ad 219

βάθρον πολίων ἀσφαλές, | Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰρήνα, ταμί' (*ταμίαι* libri) *ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος* cf. Bacchyl. XV 54 sq. . . . *Δίκαν ἰθεῖαν, ἁγνᾶς | Εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πινυτᾶς Θέμιτος* Hymn. Orph. XLIII 1 sq. Ab. *Ὧραι θυγατέρες Θέμιδος καὶ Ζηνὸς ἄνακτος | Εὐνομίη τε Δίκη τε καὶ Εἰρήνη πολύολβε*

903 cf. Arat. 12 sq. 905 Hymn. mag. II 30 (p. 289) Ab. *καὶ Μοῖραι τρισσαί, Κλωθὼ Λάχεσίς τ' Ἄτροπός τε* 908 Hymn. Hom. Cer. 315 *πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν** 909 Pind. Ol. XIV 12 *⟨ὦ⟩ πότνι' Ἀγλαΐα φιλησίμολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου | παῖδες, ἐπακοοῖτέ νυν, Θαλία τε | ἐρασίμολπε*

ἔγνω (*ἔχω* . . . cod., rest. Kroll, qui *καὶ τοῦ Διὸς* supplet) *γεννωμένας, ἀφ' ὧν ⟨καὶ τὰς Ὧ⟩ρας ὑφίστησιν* 901 Procl. ibid. II 207, 20 Kr. (cf. II 345, 6) . . *τὴν παρὰ τοῖς θεολόγοις καλουμένην Θέμιν*

902. 909 cf. Themist. VI 79 c (p. 95, 8 D.) . . . *ἡ φιλοσοφοῦσα ποίησις, ὁ τῶν ἐάων δοτήρ, ὁ τῆς εὐνομίας ταμίας, οὗ πάρεδρος Δίκη τε καὶ Εὐνομία; ᾧ παραστατοῦσιν αἱ Χάριτες Εὐφροσύνη καὶ Ἀγλαΐα Θαλίη τ' ἐρατεινή* 905 cf. ad 218 907. 909 Schol. Pind. Ol. XIV 20 (II 1, 294 B.) *ὅτι δὲ τρεῖς εἰσι (αἱ Χάριτες) καὶ Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ λέγει· τὰ δὲ ὀνόματα τῶν τριῶν καταλέγει Ἡσίοδος· 'τρεῖς — καλλιπαρήους'* (909) *'Ἀγλαΐην — ἐρατεινήν'* Pausan. IX 35, 5 *Ἡσίοδος δὲ ἐν Θεογονίᾳ . . . τὰς Χάριτάς φησιν εἶναι Διός τε καὶ Εὐρυνόμης καί σφισιν ὀνόματα Εὐφροσύνην τε καὶ Ἀγλαΐαν εἶναι καὶ Θαλίαν* Tzetz. Chil. X 515 sq. *Ἡσίοδος τρεῖς Χάριτας Θεογονίᾳ λέγει, τὴν Ἀγλαΐαν Θάλειαν μετὰ τῆς Εὐφροσύνης* 907 Aristaen. X p. 140, 30 H. *καὶ τοῖς ὄμμασι Χάριτες οὐ τρεῖς καθ' Ἡσίοδον, ἀλλὰ δεκάδων περιεχόρευε δεκάς* cf. Musaeus 63 sq. *οἱ δὲ παλαιοὶ | τρεῖς χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι* 909 cf. Themist. ad 902, testes ad 907; Senec. de benef. I 3, 6 . . . *quae nomina illis* (Gratiis) *Hesiodus imposuerit. Aeglen maximam natu adpellavit, mediam Euphrosynen, tertiam Thalian* idem l. c. 10 *ecce Thalia . . . apud Hesiodum Charis est, apud Homerum Musa* Schol. Hom. Ven. B

902 *τεθαλυῖαν*] *η* superscr. rec. E 903 *αἳ ἔργ'*] *αἳ ϝέργ'* Paley ed.[1] 242 (cf. Fick Hes. Ged. 8), *αἵ τ' ἔργ'* libri *ὠρεύουσι*] Ψ, cf. Cornutus, *ὠρεύουσι* D, *ὡραίουσι* (*ὠραίουσι* H) Ωbc 904—906] cf. 217—219; versus ex l. c. huc illatos esse putavit Clericus ed. 127 adn.; alterutrum locum pro supposito habendum esse censuit Wolf ed. 133; 905 sq. uncis inclusit Paley ed.[1] 242 904 *ἧς*] *αἷς* D, *οἷς* G 905 *Κλωθώ*] *Κλωθόα* Nauck MGrR. V 134 *Λάχεσιν*] alterum *λ* superscr. D 906 *θνητοῖς*] *θνητοῖσιν* Ωc 907 *καλλιπαρήους*] *καλλιπαρήας* Sittl ed. 184 et 472 908 seclusit Paley ed.[1] 243 *εἶδος*] *ἦτορ* Ψ *ἔχουσα*] *ἐχούσας* Peppmüller Hes. 140 909 *Ἀγλαΐην — Εὐφροσύνην*] Themistius haud scio an *Εὐφροσύνην τε καὶ Ἀγλαΐην* in exemplo suo habuerit *τε καὶ Εὐφροσύνην*] *καὶ Ἐυφροσύνην* Muetzell l. c. 94 *Θαλίην*] *θαλερὴν* superscr. *θαλίην* E

[τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.]
αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεὺς
ἥρπασε ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσι ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
γείνατο, αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.

---

914 cf. ad 56 918 cf. ad 14 920 cf. ad 125

Hymn. Orph. LX 3 Ab. *Ἀγλαΐη Θαλίη τε καὶ Εὐφροσύνη πολύολβε* cf. Fragm. Orph. 184 A. (*Πλουτώνη*) *τε καὶ Εὐφροσύνη** Procl. Hymn. VII 48 L. *εὐφροσύνην ἐρατεινήν*

910 sq. cf. Alcman Fr. 36 B.[4] *Ἔρος με δαὖτε Κύπριδος Ϝέκατι | γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει* 913 sq. Hymn. Hom. Cer. 2 sq. *αὐτὴν* (*Δήμητρα*) *ἠδὲ θύγατρα τανύσφυρον, ἣν Ἀιδωνεὺς | ἥρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεύς* 916 Pind. Pyth. III 89 sq. Isthm. II 1 sq. *χρυσαμπύκων . . . Μοισᾶν* 917 cf. Archil. Fr. 13, 2 B.[4] *τερπωλὰς καὶ θαλίας* 918 sq. Hymn. Hom. Apoll. Del. 14 sq. (recentioris originis) *Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα | Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν* Hymn. Orph. XXXV 4 (*Λητοῖ . .*) *γειναμένη Φοῖβόν τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν* 920 Hymn. Hom. Merc. 4 VII 57 XVIII 4 *Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα**

---

et Townl. Ξ 277 (IV 58, 7 D. et VI 82, 30 M.) *οὐκ οἶδε δὲ* (*Ὅμηρος*) *τὰ παρ' Ἡσιόδῳ ὀνόματα τῶν Χαρίτων*

910 sq. Et. gen. v. *εἴβω . . 'τῶν καὶ — εἴβεται'* (om. cod. A) Et. mag. v. *εἴβω· . . Ἡσίοδος 'καὶ τῶν βλεφάρων ἔρος εἴβεται'* 912—914 cf. Et. mag. v. *ἀιδνός* (41, 49 G.) . . . . *ἐξ οὗ καὶ Ἀιδωνεὺς ὁ Ἅιδης, εἰς ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν* [*Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· 'αὐτὰρ ὁ . . . . παρὰ μητρός'*] uncis inclusa om. codd. D (Bodl. saec. XIV) P (Par. s. XIII) 912 sq. Serv. in Vergil. Aen. IV 511 (I 557, 6 Th.-H.) *sed secundum Hesiodum . . . Persephone Iovis et Cereris* (filia est) 918 sqq. Serv. in Vergil. Aen. IV 511 (I 557, 5 Th.-H.) *sed secundum Hesiodum . . . Diana Iovis et Latonae* (filia est)

---

910 sq. resecuit Gruppe l. c. 85 910 *τῶν καὶ ἀπὸ*] *καὶ τῶν* (om. *ἀπὸ*) Et. mag. *ἔρος*] *ἔρως* EG, m. altera superscr. *ος* E *εἴβετο*] *εἴβεται* EΩcΨ Etymologica (ante *ἔρος* collocatum in Et. gen. cod. B hic unico) *δερκομενάων*] *δερκομν* superscr. *αων* (*ε* et *αων* m. alia), in marg. m. rec. adscriptum *δερκομενάων* H 911 *καλὸν*] *κακὸν* in textu Ψ, *γρ. καλὸν* in marg. L *δέ θ'*] *δὲ* Nauck MGrR. IV 612 adn. 46 (*δέ* ed. Heinsii altera a. 1613 om. *θ'*) *δερκιόωνται*] *δερκιόωντο* Schoemann d. Hes. Theog. 76 912 *πολυφόρβης*] *πολυφέρβης* Et. mag. 913 *Περσεφόνην*] *περσεφόνειαν* Ψ 915—917 primitus ante 912 collocatos fuisse suspicatur Peppmüller Hes. 86 915 *ἐράσσατο*] *ἐράσατο* F 916 *οἱ*] Ψ, *αἱ* (*α* in *ο* mutatum m. recentissima D) Ω 917 nomina Musarum hic desideravit Hermann Op. VIII 66 918 *δ'*] *τ'* Ωc 920 *γείνατο*] (*γήνατο*) Fick Hes. Ged. 42, cf. 928 et 978

λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
ἣ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μειχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
  αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
δεινὴν ἐγρεκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην
πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε,
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα

---

921 Γ 53 θαλερὴν παράκοιτιν η 66 ποιήσατ' ἄκοιτιν* 924 α 156 γλαυκῶπιν Ἀθήνην 926 cf. Α 177 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε

---

921 cf. Hymn. Hom. Cer. 79 θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν* 922 cf. Pind. Nem. VII 1 sq. Εἰλείθυια ... παῖ μεγαλοσθενέος ἄκουσον Ἥρας 924 Hymn. Hom. XXVIII 4 sq. Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς | σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 145 πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκώπιδ' Ἀθήνην; Callim. Hymn. Lav. Pall. 134 sq. πάτηρ γ' οὔ τις ἔτικτε θεάν, | ἀλλὰ Διὸς κορυφά 924 sq. Pseudorph. Lith. 586 Ab. γλαυκὴν δ' ἐγρεκύδοιμον ἀταρβέα Τριτογένειαν, cf. Nonn. Dion. XXXVI 21 sq. κούρη δ' ἐγρεκύδοιμος . . . Παλλὰς ἀμήτωρ 927 Apoll. Rhod. Arg. Α 859 Ἥρης υἷα κλυτόν

---

922 Schol. Pind. Nem. VII 1 (p. 202, 19 sq. A.) ἑνικῶς δὲ εἶπεν Εἰλείθυια, ὡς καὶ Ἡσίοδος 'ἣ — ἔτικτεν' 924—926 Chrysipp. ap. Galen. de plac. Hippocr. et Plat. III 8 p. 319, 11 M. (V p. 350 K.) εἶτα προελθών φησιν (Ἡσίοδος) οὕτως· 'αὐτὸς — μάχαι τε'. στήθεσι γὰρ αὐτοῖς ἔνδον εὔδηλον ὅτι ἀπέθετο τὴν Μῆτιν, καὶ οὕτως φησὶν αὐτὴν γεννῆσαι κατὰ τὴν κεφαλήν 924 Schol. Hom. Townl. Ε 880 (V 200, 2 M.) τοῦτο δέδωκεν ἀφορμὴν Ἡσιόδῳ εἰπεῖν 'αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς' Schol. Hom. Ven. B l. c. (III 273, 7 D.) τοῦτο δέδωκεν ἀφορμὴν Ἡσιόδῳ τὸ 'αὐτὸς' ἀντὶ τοῦ 'μόνος' λαβεῖν, ὅπερ ὁ ποιητὴς οὐκ οἶδεν Schol. Hom. Ven. A Θ 31 (I 270, 14 D.) καὶ γὰρ οὔτε Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος μητέρα αὐτῆς (τῆς Παλλάδος) παραδίδωσιν 925 sq. Schol. Hom. Townl. Ν 128 (VI 11, 21 M.) . . ὅθεν καὶ 'ἐγρεκύδοιμος' 927 sq. Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Α 859 p. 351, 18 K. Ἡσιόδῳ ἐπηκολούθησεν Ἥρας μόνης τὸν Ἥφαιστον λέγοντι γεγενῆσθαι 'Ἥρη — γείνατο' Moschop. in Hes. Op. 60 p. 85, 9 G. οὗτος (Ἡσίοδος) δὲ (Ἥφαιστον υἱὸν λέγει) μόνης τῆς Ἥρας· 'Ἥρη — γείνατο' Schol. Hom. Ven. A Ξ 338 (II 52, 6 D.) ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐκ μόνης Ἥρας (Ἥφαιστον γεγενῆσθαί φησι) Schol. in Dosiad. Aram Carm. Figur. p. 86, 16 Haeb. . . . ὁ ἀπάτωρ ἤγουν ὁ Ἥφαιστος· ἐκ γὰρ τῆς Ἥρας μόνης ἐγεννήθη, ὡ ληρεῖ ὁ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ

(de hiatu cf. Hom. Α 203 Ξ 182 Ψ 71 ζ 296 Hymn. Hom. XXXII 3 al., accedente interpunctione Ν 300 ἕσπετο, ὅς τ'' ἐφόβησε Ο 227 ἔπλετο, ὅττι πάροιθε ο 327 ἔπλετο; ἦ σύ γε al.); γείνατο δ' ἄρ' Ψ, γείνατ' ἄρ' (ἄρ) Ω, γείνατ' ἐν Guyet Not. in Hes. 182

921 δ'] θ' G ποιήσατ'] τ' ἐποιήσατ' Ψ 922 Ἄρηα] DΩc, ἄρεα Ωb, ἄρην Ψ 924 Τριτογένειαν] DΩbΨ Pseudorpheus Lith.; γείνατ' Ἀθήνην Ωc Chrysippus ap. Galen., cf. A. Meyer de comp. Theog. Hes. 88 et quae ipse dixi Wien. St. XIX 46 925 δεινὴν] (Τριτογένειαν retinens) γείνατο dubitans Grosse Quaest. crit. de Theog. Hes. 33 ἀγέστρατον] ἀγρέστατον (ρ suprascr.) H, ἀγρέστατον F 926 τε ἅδον] τ' εὔαδον Galeni cod. M, τ' ἅδον Galeni edd. ante Muellerianam 927 οὐ] DΩbΨ schol. Apoll. Rhod. schol. Moschopuli; ἐν Ωc

γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισε ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιώνων.

Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
δεινούς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,

---

932 ο 127 *φίλῃ παρὰ μητρί* 933 *Δ* 514 *δεινὸς θεός· αὐτάρ** *Φ* 391 sq. *Ἄρης* | *ῥινοτόρος* 934 *Ο* 119 *Δεῖμόν τε Φόβον τε* 935 *Ε* 93 *πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες** 936 *Τ* 152 *καὶ Ἄρηα πτολίπορθον*

---

931 Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 1552 *Τρίτων εὐρυβίης** Pseudorph. Arg. 339 A. *εὐρυβίην Τρίτωνα* 936 Orac. Sib. XIII 140 *σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ* (correxi, *πολυπάρθῳ* libri)* (Leonidas Anth. Pal. VI 324, 1 *Ἄρεϊ τῷ πτολιπόρθῳ*) 938 Hymn. Hom. XVIII 3 (cf. III 3) *Ἑρμῆν . . ὃν τέκε Μαῖα,* | *Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα* Hymn. Hom. Merc. 253, 298, 316, 404, 571 *κύδιμον Ἑρμῆν** 938 sq. Epigr. gr. ed. Kaibel 772, 1 *κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῇ*

---

933 Herodian. *ἐπιτ. τῶν ὀνομ. καν.* 14, 37 H. (II 646, 25 L., cf. Schol. Hom. Genav. *Λ* 624 Anecd. Par. III 16, 3 Cr.): *διὸ καὶ ἐπὶ πληθυντικῶν εὑρίσκεται 'ναίει χρύσεα δῶ' ἀντὶ τοῦ δώματα* (cf. Gregor. Cor. p. 309 adn. 47 Sch.) 934 Et. gen. (scholion?) Et. mag. v. *ῥινοτόρος· Ἡσίοδος (ἐν Θεογονίᾳ* addit Et. mag.)· *'ῥινοτόρῳ — ἔτικτεν'* 938—941 Clem. Alex. Strom. I 21 (II 88, 14 D.), unde hausit Euseb. Praep. evang. 499 a (X 12, 20 v. I 579 D.) *εἰ δὲ χρὴ πείθεσθαι καὶ Ἡσιόδῳ τῷ ποιητῇ, ἀκούσωμεν αὐτοῦ 'Ζηνὶ δ' ἄρ' — πολυγηθῆ'* Apostol. Cent. VIII 34 l (II 437, 14 L.-Schn.) *'Ζηνὶ — πολυγηθῆ' Ἡσιόδου Θεογονίᾳ*

---

928 *γείναθ', ὃ καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾗ παρακοίτι* dubitans Paley ed.[1] 244 *γείνατο, καὶ*] *γείνατ', ἐπεὶ* dubitans Schoemann d. Hes. Theog. 77, *γείναθ', ὅτε* Halbertsma Advers. crit. 13 *ἤρισε ᾧ*] *ἤρισ' ἑῷ* Sittl Phil. Anz. 1885 p. 402 929 melius ante 928 legeretur e sententia Fickii Hes. Ged. 29 *τέχνῃσι*] *παλάμῃσι* e Chrysippo (ap. Galenum) malit Ruhnken Epist. crit. I post Hymn. in Cer. p. 155 930—937 de hoc additamento recentiore cf. Peppmüller Hes. 89 sq. 931 *εὐρυβίης*] libri Apollonius Rhod. Pseudorph., *εὐρυβόης* Wakefield ad Mosch. II 19 *γένετο*] *ἐγένετο* G 932 *φίλῃ*] om. F 933 *ναίει*] *ναῖε δὲ* Schol. Hom. in Anecd. Par. 934 *ῥινοτόρῳ*] *ῥινοτόμῳ* Ioannes Diac. 358, 3 Fl. *Κυθέρεια Φόβον*] *κυθέρει ἄφοβον* Et. gen. cod. A *Φόβον καὶ Δεῖμον*] *δεῖμον καὶ φόβον* Ωc Et. gen. cod. B 935 *ἀνδρῶν*] *ἀνθρώπων* D *πυκινὰς*] om. G *φάλαγγας*] *φάλαγκας* G 936 *Ἄρηι*] *ἄρει* G *πτολιπόρθῳ*] *πολυπόρθω* in textu, *πτολιπόρθω* in marg. H 938 *ἄρ'*] om. Ψ *Μαίη*] *α* superscr. E *κύδιμον*] *φαίδιμον* (ex 940) Ψ *Ἑρμῆν*] cf. Hom. *ε* 54, *Ἑρμέην* Menrad Phil. Anz. 1887 p. 433

κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
μειχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην
μειχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,
ὁπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.

---

939 cf. Θ 291 *ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι* 940 β 386 *φαίδιμον υἱόν** 943 Τ 98 *ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην* | *Ἀλκμήνη τέξεσθαι* 944 cf. ad 730 945 cf. ad 571 946 cf. ad 921 947 sq. λ 321 sq. *καλήν τ' Ἀριάδνην* | *κούρην Μίνωος**; cf. ad 921 949 ε 136 *θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων* (Aristarchus)

---

939 Fragm. Orph. 274, 1 Ab. *θαλερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα** 940 sq. cf. Hymn. Hom. VII 56 sq. *εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ* | *Καδμηὶς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα* 941 Pind. Fragm. 153, 1 B.-Schr.[5] *Διώνυσος* (Wilamowitz, *Διόνυσος* codd.) *πολυγαθής* Orac. ed. Hendess 207, 1 *Διώνυσος πολυγηθής** (cf. ad Oper. 614)

---

939 *κήρυκ'*] *κήρυκά τ'* Ψ *εἰσαναβᾶσα*] ex *εἰσαναβασῶν* corr. m[2] H 940 *Καδμείη*] Ω, *καδμὶς* (corrupte = *Καδμηὶς*, cf. Peppmüller Phil. LVII 377) Ψ (v. Hymn. Hom. supra c.) 941—943 librarii incuria om. G 941 *Διώνυσον*] *διώνυσσον* Ψ, *διόνυσον* superscr. ω E *πολυγηθέα*] *πολυγηθῆ* Clemens (Eusebius) Apostolius 943 sqq. schol. 106, 26 et 288, 16 Fl.: *ἀθετοῦνται ἐφεξῆς στίχοι ἐννέα· τοὺς γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων θεῶν γενεαλογεῖν αὐτῷ πρόκειται.* quod quo sit referendum, incertum est: Muetzell de em. Theog. Hes. 502 manca esse exemplaria ratus uberiorem de Bacchi natalibus expositionem — nunc deperditam — reprehendi censuit; Schoemann Op. II 423 (cf. 532 et 55 adn. 88) numerum β falso cum θ permutatum esse suspicatus athetesin in versus 943 et 944 convenire existimavit; Goettling ed.[2] 96 *ἑπτὰ* (pro *ἐννέα*) restituens scholio v. 938—944 notari arbitratus est, Gerhard vero (üb. d. Hes. Theog., Abh. d. Berl. Akad. 1856 p. 139 et ed. 39 cum Bernhardyo Gesch. d. gr. Litt. II 1, 191) v. 947—955; Paley (qui initio v. 951 *Ἥβην δ' Ἡρακλέης* primitus scriptum fuisse existimavit) v. 942—950 reici contendit ed.[1] p. 246; Flach Gloss. u. Schol. z. Hes. Theog. 108 sq. numero θ in ιθ mutato v. 937—955 damnatos esse putavit; Sittl ed. p. 473 *πέντε* (pro *ἐννέα*) scribendum ratus v. 940—944 secludi voluit; expunctis vv. 942, 945 et 946, 951 et 952, 954 et 955 scholion ad v. 940—955 pertinere censuit Puntoni Studî ital. di fil. class. III 203; Peppmüller autem (Hes. p. 91 adn. 2) *ε'* pro *ἐ[ννέα]* restituendum arbitratus scholiastae notationem ad v. 945—949 rettulit 943 *Ἡρακληείην*] *Ἡρακλεϝεείην* Nauck MGrR. V 140 945 *δ'*] om. Ψ 946 *θαλερὴν*] *ὴ* e corr. L *ἄκοιτιν*] *ἀκοῖτιν* Ψ 947 sq. librarii incuria om. G 947 *Διώνυσος*] *διώνυσσος* HL 948 supervacaneum esse dixit Paley ed.[1] 246 949 *ἀγήρω*] *ἀγήρων* Aristarchum scripsisse suspicatus est Peppmüller Phil. LVII 387 sq.

Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
ἲς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι,
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκεν κλυτὸς Ὠκεανίνη
Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
γῆμε θεῶν βουλῇσι, Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον.

---

950 sqq. λ 602 sq. *αὐτὸς (βίη Ἡρακληείη) δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι | τέρπεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην* 951 γ 262 *πολέας τελέοντες ἀέθλους* 952 = λ 604 953 Σ 616 *Οὐλύμπου νιφόεντος** 955 Θ 539 *ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα** 956 Σ 239 *ἠέλιον δ' ἀκάμαντα** cf. Β 742 *τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια* 956 sq. cf. κ 136 sqq. 958 κ 138 *φαεσιμβρότου Ἠελίοιο** 959 Σ 607 *ποταμοῖο . . Ὠκεανοῖο*

---

950 sqq. Hymn. Hom. XV 7 sq. *νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἕδος νιφόεντος Ὀλύμπου | ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην* Pind. Isthm. IV 55 B. Schr.[5] (III 73) sqq. *υἱὸς Ἀλκμάνας* (Schroeder, *Ἀλκμήνας* codd.), *ὃς Οὐλύμπόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας | καὶ βαθύκρημνον* (Heyne, *βαθυκρήμνου* codd.) *πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ | ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις. | νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον | ἀμφέπων ναίει, τετίματαί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἥβαν τ' ὀπυίει, | χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας* idem Nem. I 69 . . *αὐτὸν (Ἡρακλέα) μὰν ἐν εἰρήνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον* | *⟨ἐν⟩* (add. Hermann) *σχερῷ | ἡσυχίαν καμάτων | μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον | ὀλβίοις ἐν δώμασι, δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν καὶ γάμον | δαίσαντα πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ | σεμνὸν αἰνήσειν νόμον* (Pauw, *δόμον* et *γάμον* codd.) 951 Pseudohesiod. Scut. 126 sq. *ὁππότ' ἔμελλε | . . στονόεντας ἐφορμήσεσθαι ἀέθλους* 956 sq. Apoll. Rhod. Arg. Δ 590 sq. *Κίρκην . . Πέρσης τε καὶ Ἠελίοιο θύγατρα* 958 Pseudorph. Arg. 55 A. *Αἰήτης υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο*

---

958. 960 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 242 p. 459, 4 K.: *Ἡσίοδος δὲ Ἰδυῖαν (μητέρα Μηδείας φησί)· 'Αἰήτης — Ἠελίοιο' 'γῆμε — καλλιπάρῃον'*

---

950 sqq. primitus post 944 secutos esse adnotat Peppmüller Hes. 90 sq. 951 *Ἡρακλῆος*] *ἩρακλέϜεος* Nauck l. c. 953 *ἐν*] *ἀν'* Ψ 954 *μέγα ἔργον ἐν*] *μετὰ ἔργ'* ('post facinora') *εἶν* Wieseler Ind. schol. Georg. Aug. 1872 aest. 7 *ἐν ἀθανάτοισιν — 955 καὶ*] *ἐν ἀνθρώποισιν ἀνύσσας | ναίει ἐν ἀθανάτοισιν* Wolf ed. 137 *ἐν ἀθανάτοισιν*] *ἐνὶ θνητοῖσιν* Osann Auctar. lex. Graec. 128, vel id vel *ἐν ἀνθρώποισιν* Paley ed.[1] 246 *ἀνύσσας*] ΩΨ (*ἀνύσας* FL), *τελέσσας* Triclinius 956—962 vix Hesiodi esse dicit Peppmüller Hes. 92 956 *κλυτὸς*] in textu ΩΨ (cf. *κλυτὸς Ἱπποδάμεια* Hom. Β 742 *κλυτὸς Ἀμφιτρίτη* Hom. ε 422), m. ead. superscr. η H *Ὠκεανίνη*] *ὠκεανὴ* m. alia superscr. *νίνη* H 957 *τε*] om. E 958 *δ' υἱὸς*] ΩbcΨ schol. Apoll. Rhod., *δ' αὖ υἱὸς* D 959 om. schol. Apoll. Rhod. *τελήεντος*] *τελείεντος* H

ἣ δή οἱ Μήδειαν ἐύσφυρον ἐν φιλότητι
γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
[νῆσοί τ' ἤπειροί τε καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.]
νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίων' ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι
νειῷ ἔνι τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
ἐσθλόν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πάντῃ· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

---

962 cf. ad 822   963 *Α* 18 *Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες**   966 cf. ad 25   967 *ε* 119 *παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι*   968 *Ι* 485 *θεοῖς ἐπιείκελ'*   969 sqq. *ε* 125 sqq. *ὁπότ' Ἰασίωνι ἐυπλόκαμος Δημήτηρ . . . μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ | νειῷ ἔνι τριπόλῳ*   969 cf. ad 376   971 cf. *Π* 514 *Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ**   972 *Β* 159 *ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης**

---

964 Callim. Hymn. Del. 267 *πίονες ἤπειροί τε καὶ αἳ περιναίετε νῆσοι*   Dionys. Perieg. 1181 *ὑμεῖς δ' ἤπειροί τε καὶ εἰν ἁλὶ χαίρετε νῆσοι | ὕδατά τ' Ὠκεανοῖο καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου*   Quint. Smyrn. XIV 512 *νῆσοί τ' ἤπειροί τε**   967 Maneth. VI (III) 310 *ἀλλοίοισι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι**   972 Theogn. 179 *ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης**

---

969 sqq. Eust. Hom. 1528, 7 . . *ὅθεν καὶ ἡ Δημήτηρ κατὰ τὸν μῦθον ἐφίλει αὐτὸν (τὸν Ἰασίωνα) ὡς καὶ Ἡσιόδῳ δοκεῖ. καὶ μίγνυται, οὐκ ἐν θαλάμῳ, ἀλλ' ἐν νειῷ τριπόλῳ*   idem l. c. 1528, 11 *τὸ δὲ ὅλον εἰπεῖν, ἐπεὶ γεωργικώτατος ὁ Ἰασίων, δόξαν ἔσχε Δήμητρι συνῳκηκέναι καὶ τὸν πλοῦτον τεκεῖν καθ' Ἡσίοδον*   Schol. Hom. *ε* 125 (I 257, 9 D.) *οὗ (Ἰασίωνος) καὶ Δήμητρος ὁ Πλοῦτος κατὰ Ἡσίοδον*   969 Et. mag. v. *πλοῦτος . . ἢ ὅτι ἐκ τῆς γῆς ὁ πλοῦτος εὑρίσκεται τοῖς ἀνθρώποις, ὅθεν καὶ Ἡσίοδος· 'Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο'*

---

961 *ἣ δή*] Guyet Not. in Hes. 183 (cf. Wien. St. XIX 25), *ἡ δέ ΩΨ*, *ἡ δέ νυ* Triclinius, *ἡ δέ τε* Winterton ed.   962 *χρυσέην*] *χρυσῆν* libri   963—1022 totum caput eius esse interpolatoris, qui in prooemio Musas Olympiadas induxerit, contendit A. Meyer de comp. Theog. Hes. 85 sq.   964 ab aliena manu esse censuit Heyne Comm. soc. scient. Gotting. II 153 adn. x; si quis *νήσους τ' ἤπειρόν τε καὶ ἁλμυρὸν ἔνδοθι πόντον* (cum v. antecedente coniungenda) scriberet, versum defendi posse dixit Wolf ed. 138; post 843 collocandum esse v. suspicatur Hermann Op. VI 191   968 *ἀθάναται*] superscr. *ον* E, *γρ. ἀθανάτοις* H   *γείναντο*] *ἐγείναντο* F, *γείνοντο* D   *ἐπιείκελα*] *ἐπιεικέα* Ωb   970 *Ἰασίων'*] D, cf. quae dixi Wien. St. XIX 31 sq.; *ἰασίῳ* (altera recensio) Ωbc, *ἀσσίῳ* Ψ   971 *νειῷ*] *νειῶν* superscr. m. alia *να* E   972 *ἐσθλόν*] *ἐσθλός* Ωb   *γῆν τε*] *γαῖαν* Ψ   973 sq. *πᾶσαν ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, | ἐσθλὸς τῷ τε τυχόντι καὶ οὗ κ'*

τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
Ἰνὼ καὶ Σεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
[κούρη δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
μειχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.]
Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,

---

974 *I* 483 *καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν* 975 *Γ* 64 *χρυσέης Ἀφροδίτης** 978 *T* 99 *ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ** 982 cf. ad 289 984 cf. Z 199 *Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν**

---

976 sq. cf. Theocr. XXI 1 *Ἰνὼ καὐτονόα χἀ μαλοπάραυος Ἀγαύα* 980 Hymn. Hom. Ven. 1 et 9 *πολυχρύσου Ἀφροδίτης** 982 sq. cf. Pseudohesiod. Scut. 82 *κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων*

---

977 Eust. Hom. 1566, 55 .. *τὴν παρὰ Ἡσιόδῳ 'Αὐτονόην'*

ἐς χεῖρας ἵκηται. | *τὸν κτλ.* Paley ed.[1] 248 973 *πάντῃ· τῷ δὲ τυχόντι*] *ἀσπαστός τε τυχόντι* C. Schenkl in mea ed.[1] p. 57, *πᾶς ἂν τοῦδε τύχοι τε* Labahn Progr. v. Schwetz 1884 p. 9 *πάντῃ*] (seu *πάσης*) Wolf ed. 139, *πάντῃ* vel *πάντοσε* Schoemann d. Hes. Theog. 78 adn., *πᾶσαν* libri; *πᾶσιν* Hermann Op. VI 192, *τυφλός* Goettling ed.[2] 99 *τῷ δὲ τυχόντι*] ε super ι G, *τὸν δὲ τυχόντα* conieci in ed.[1] p. 57 *οὖ κ'*] *οὐκ* H

974 *τὸν — ἔθηκε*] *ἀφνειὸν δέ ἑ* (falso exaratum *με*) *θῆκε* Menrad Phil. Anz. 1887 p. 433 *τὸν δ'*] DΩcΨ, *τὸν δὴ* Ωb *ἔθηκε*] *τε θῆκε* F, *τέθηκε* K, *τέθεικε* EL *δέ οἱ*] Ωc, cf. Hom. l. supra c. (suasit Peppmüller Phil. LVII 389); *τέ οἱ* DΩbΨ *ὤπασεν ὄλβον*] *ὤπασε λαὸν* (ex Hom. l. c.) D 975 *χρυσέης*] *χρυσῆς* libri 976 *Ἰνὼ*] *Ἰνόα* Nauck MGrR. V 134 *Ἀγαυὴν*] *ἀγαύην* F, *ἀγαβ(υ)ὴν* H 977 *Αὐτονόην*] *αὐτανόμην* D *Ἀρισταῖος*] *ἀρισταίης* K, *ἀρίστεος* m. alia superscr. *αι* H 979—983 hic alienos esse vidit Clericus ed. 141 979 *Ὠκεανοῦ*] Ωb, *ὠκεανοῖο* DΩc, *οῖο* in ras. L, *ὠκεανίνη* K *καρτεροθύμῳ*] *κρατεροθύμῳ* (*ρα* in ras. L) Ψ 980 *πολυχρύσου Ἀφροδίτης*] cf. Fragm. 143, 3; *διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην* olim suspicatus sum in ed.[1] 57 981 *Καλλιρόη*] *καλλιρρόη* F *παῖδα*] om. in textu Ψ, superscr. m. alia in L *κάρτιστον*] *κράτιστον* Ωb, *κάλλιστον* D 982 *Γηρυονέα*] DΩbH, *γηρυονῆα* (*ῆ* m[2] ex *έ* factum) G, *γηρυονῆα* Ψ, *γράφεται 'Γηρυόνην'* schol. p. 109 et 290 Fl., cf. Wien. St. V 186; *Γηρυονῆ* cod. colleg. Emmanuel. Cantabr. (Hermann Op. VI 165 coll. *Ὀδυσῆ* Hom. *τ* 136) *Ἡρακληείη*] *ἡρακλείη* m. eadem superscr. *η* G; *ἩρακλεϜεείη* Nauck MGrR. V 140 983 *βοῶν*] (de synizesi cf. Orac. Sib. II 9 *ἢ καὶ βοῶν μυκομενάων*); *βῶν* Guyet Not. in Hes. 183 (*βοῦ 'ἀντὶ τοῦ βοός'* Sophocleum [Inach. fr. 258 N.[2]] contulit Goettling ed.[2] 99); sed cf. quae dixi Dial. d. Hes. 408 Wien. St. V 186 *ἕνεκ' εἰλιπόδων*] *ἕνεκ' εἰλιπόδων* (spir. asper m[2]) H, *ἕνεχ' εἰλιπόδων* D, *εἵνεκ' εἰλιπόδων* FK, *ἕ///νεκ'* (ι erasum) *εἰλιπόδων* L *ἀμφιρρύτῳ*] *ἀμφιρύτω* E m[1] G (*τ* ante *ρ* m. rec. insertum E) *εἰν*] *ἐν* G (Sittl Phil. Anz. 1885 p. 402)

Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτὰρ ὑπαὶ Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ὦρτ' ἀναρεψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
  κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων

---

986 cf. ad 940 987 cf. ad 968 988 *N* 484 *καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος* *Λ* 225 *ἥβης ἐρικυδέος* 989 *Σ* 567 *ἀταλὰ φρονέοντες* *Γ* 424 *φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη** 992 *Ω* 803 *διοτρεφέος βασιλῆος** 993 *N* 524 *Διὸς βουλῇσι*; cf. ad 548

---

988 cf. Hymn. Hom. Merc. 375 *οὕνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης* (cf. Simon. Ceus Fr. 85, 7 *θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης*)

---

985 Et. gen. et mag. v. *Ἠμαθίων· υἱὸς Ἠοῦς καθ' Ἡσίοδον* 986 sqq. Pausan. I 3, 1 *ταύτης ἔπεστι τῷ κεράμῳ τῆς στοᾶς ἀγάλματα ὀπτῆς γῆς ἀφιεὶς Θησεὺς ἐς θάλασσαν Σκείρωνα καὶ φέρουσα Ἡμέρα Κέφαλον, ὃν κάλλιστον γενόμενόν φασιν ὑπὸ Ἡμέρας ἐρασθείσης ἁρπασθῆναι καί οἱ παῖδα γενέσθαι Φαέθοντα * * καὶ φύλακα ἐποίησε τοῦ ναοῦ. ταῦτα ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος εἴρηκεν ἐν ἔπεσι τοῖς ἐς τὰς γυναῖκας* 986 Et. mag. v. *φιτύω· Ἡσίοδος· 'φιτύσατο φαίδιμον υἱόν'* 992 sqq. Schol. Pind. Pyth. IV 18 (II 1, 345 B.) . . *ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ ἀθάνατον* (cf. v. 967 sq.) *αὐτήν* (*Μήδειαν*) *φησιν*[1]) 993 cf. Steph. Byz. 54, 16 *Αἰσών, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Αἴσονος τοῦ Ἰάσονος πατρός, οὗ τὸ ὄνομα διὰ τοῦ ω̄ κλίνεται· τὸ δὲ 'Αἰσονίδης', ὡς Ἡσίοδος* (transposuit Meineke, *ὡς Ἡσίοδος· τὸ δὲ Αἰσονίδης* codd.), *ἀπὸ τοῦ 'Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητα'*

986—991 e Catalogo desumptos esse censuit Bergk Gr. Litg. I 977 adn. 23 986 *ὑπαὶ Κεφάλῳ*] e Wilamowitzii coniectura *ὑπὸ Κεφάλῳ* (Herm. XVIII 416) scripsi in ed.[1] p. 263; *τοι κεφάλῳ* DΩcΨ, *τρικεφάλῳ* superscr. *ἢ αὐτάρ τοι* E, *τρικεφάλῳ* F; *καὶ Κεφάλῳ* olim suspicatus sum Wien. St. V 187; *τῷ Κεφάλῳ* Hermann Op. VIII 67 *φιτύσατο*] prius *ι* ex *υ* corr. D 988 *νέον τέρεν*] *νεώτερον*, m. alia superscr. *γρ. νέον τέρεν* H 989 *ἀταλὰ*] *γρ. ἁπαλὰ φρονέοντα* in marg. E *φιλομμειδὴς*] D, *φιλομειδὴς* ΩcΨ, *φιλομηδὴς* (*η* ex *ει* factum) E, *φιλομηδὴς* F 990 *ἀναρεψαμένη*] GΨ, *ἀναρπάξασα* superscr. in Ψ (de stirpe uberiore *ἀρεπ-* cf. ΑΡΕΠΥΙΑ nomen vasi Corinthio inscriptum Arch. Zeit. 1882 p. 203 tab. 9; v. Et. mag. 138, 21 *Ἅρπυιαι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε Ἀρεπυῖαι*); cf. Doederlein Hom. Gloss. III 244 sq., Fick d. hom. Odyss. in d. urspr. Sprachf. 2; de Apollonii Rhod. locis huc pertinentibus ipse disputavi Wien. St. VIII 163 sqq.; *ἀναρειψαμένη* D, *ἀνερειψαμένη* (superscr. *ἁρπάσασα* E) ΩbH 991 *νύχιον*] DGΨ schol. (291, 15 Fl. *νυκτερινόν· τὰ γὰρ Ἀφροδίτης μυστήρια νυκτερινά*); *νύχιον* in textu, *γρ. μύχιον* adiecto scholio *οἷον ἐν τῷ μυχῷ,* (*καὶ ἐν* addit H) *τῷ ἀδύτῳ* in marg. E, m. rec. H; *μύχιον* (sed *μ* e corr., fuit *νύχιον*) in textu, *μύχιον* cum scholio *οἷον ἐν τῷ μυχῷ ἢ τῷ ἀδύτῳ* in marg. F; *μύχιον* Aristarchus secundum scholion (105, 26 et

---

1) cf. Fragm. fals. 17

ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστὴς Πελίης καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοεργός.
τοὺς τελέσας Ἰαωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
καί ῥ' ἥ γε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι, ποιμένι λαῶν,
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χίρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἁλίοιο γέροντος,
ἤ τοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Πηλέι δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα

---

994 sq. λ 622 ὃ δέ (Εὐρυσθεύς) μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους 994 cf. μ 70 παρ' Αἰήταο (πλέουσα) ϑ 22 sq. ἐκτελέσειεν ἀέθλους | πολλούς, cf. ad 951 996 Χ 418 ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν* 997 ψ 338 (ἐς Φαίηκας) ἀφίκετο πολλὰ μογήσας* 998 Α 98 ἑλικώπιδα κούρην* 999 cf. ad 921 1000 Η 469 ὑπ' Ἰήσονι, ποιμένι λαῶν* 1003 ω 58 κοῦραι ἁλίοιο γέροντος* 1004 cf. ad 376 1005 cf. ad 822 1006 sq. cf. Υ 206 sq. φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι, | μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης 1006 Ι 410 θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα*

1001 sq. Apoll. Rhod. Arg. Α 554 Χίρων Φιλυρίδης cf. Pind. Pyth. III 1 Χίρωνα . . Φιλυρίδαν 1002 Hymn. Hom. Merc. 10 μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο

1006 Gell. Noct. Att. III 11 (I 218, 11 H.) *Accius autem in primo didascalico levibus admodum argumentis utitur, per quae ostendi putat Hesiodum natu priorem: quod Homerus, inquit, cum in principio carminis Achillem*

291, 11 Fl.) Ἀρίσταρχος (emend. Ruhnken Op. I 202, Ἀρχίλοχος libri) δὲ γράφει μύχιον, οἷον ἐν τῷ μυχῷ τῷ ἀδύτῳ ἐπιστατοῦντα τῇ Κύπριδι (Goettling ed.[1] 84, Κύπρῳ libri); cf. Schoemann Op. II 390 adn. 20 δῖον] δίην m. al. in marg. δῖον H

994 ἦγε παρ' Αἰήτεω] ἠγάγετ', Αἰήτεω Scheer Misc. crit. 8 adn. 5 Αἰήτεω] γρ. αἰήτου in marg. L, αἰήταω Ωc, αἰήτεο superscr. ω E ἀέθλους] ἀέθους (λ m. alia) εὐρυσθεὺς (puncta m. alia subiecta) H 995 ἐπέτελλε] ἐπέξελλε (τ m. alia) H ὑπερήνωρ] ὑπερήωρος G, ὑπερήων (ν superscr. et ν in vocis exitu m. alia in ρ mut.) H 996 ὀβριμοεργός] FHΨ, ex ὀμβριμοεργός corr. D, ὀμβριμοεργός EG 997 Ἰαωλκὸν] scripsi Wien. St. IV 319 (cf. Scut. 380, 474), ἐς (εἰς E) ἰωλκὸν (ἰολκὸν G) libri 1000 δμηθεῖσ'] δμηθεῖσα G, δμηθεῖσσ (corr. m. rec.) H 1001 τέκε] ἔτεκε Ψ Χίρων] cf. Kretschmer d. griech. Vaseninschr. 131 sq., 226, χείρων libri 1002 Φιλυρίδης] cf. Angermann de patron. Graec. in Curtii Stud. z. gr. u. lat. Gramm. I 1, 34; φιλλυρίδης DΩbH, φυλλυρίδης GΨ νόος] νόον D 1003 Νηρῆος κοῦραι] γρ. νηρηίδες (sic) in marg. E; Νηρεΐδες, κοῦραι Goettling ed.[1] 85 1005 χρυσέην] χρυσῆν (χρυσὴν G) libri 1006 Πηλέι] Goettling ed.[1] 85, πηλεῖ libri δὲ] om. G

γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
· *Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐυστέφανος Κυθέρεια*
Ἀγχίσῃ ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
Κίρκη δ', Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
[*Τηλέγονον δ' ἄρ' ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.*]

1007 *Η* 228 *Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα** 1008 sqq. *B* 819 sqq. *ἐὺς πάις Ἀγχίσαο, | Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη | Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα* *Υ* 208 sq. *αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο | εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη* 1008 *σ* 193 *ἐυστέφανος Κυθέρεια** 1010 *Χ* 171 *Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου** *Φ* 449 *Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης* 1012 *Λ* 466 *Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος** 1013 *Δ* 89 *ἀμύμονά τε κρατερόν τε**

1009 Hymn. Hom. Ven. 77 *Ἀγχίσην ἥρωα** 1011 cf. Epigr. Hom. 14, 15 *Ἠελίου θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη* Pseudorph. Arg. 1216 A. *Ἠελίου θυγάτηρ, Κίρκην δέ ἑ κικλήσκουσι,* cf. ad 956 sq.

---

esse filium Pelei diceret, quis esset Peleus, non addidit; quam rem procul inquit dubio dixisset, nisi ab Hesiodo iam dictum videret, cf. Fragm. 78—81

1011—1013 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Γ* 200 p. 456, 36 K. *Ἡσίοδος δέ φησιν τὴν Κίρκην τοῦ Ἡλίου θυγατέρα εἶναι ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι· 'Κίρκη — κρατερόν τε'* Serv. in Vergil. Aen. VII 47 (II 129, 25 Th.-H.) *sane Hesiodus Latinum Circes et Ulixis filium dicit* idem l. c. XII 164 (II 594, 21 Th.-H.) *Latinus secundum Hesiodum in ἀσπιδοποιίᾳ Ulixis et Circae filius fuit* Eust. Hom. 1796, 43 *ἐκ Κίρκης υἱοὶ καθ' Ἡσίοδον Ὀδυσσεῖ Ἄγριος καὶ Λατῖνος* (cetera v. ad 1017 sq.) 1011 Et. mag. v. *Ὑπερίων· ὁ ἥλιος, ἤτοι ὅτι Ὑπερίονός ἐστι καὶ Θείας παῖς, ὡς Ἡσίοδος· ἐντεῦθεν γὰρ αὐτὸν πατρωνυμικῶς Ὑπεριονίδην καλεῖ* 1013 Ioann. Laurent. Lyd. de mens. I 13 p. 7 W. (cf. Fragm. 4) ex h. l. sumpsisse videtur '*Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον*'

1007 *Ἀχιλλῆα*] *ἀχιλῆα* L, *ἀχιλλέα* H 1010 *ὑληέσσης*] *ἠνεμοέσσης* (cf. Hom. Epigr. 11, 2) in textu *Ω*c, m. rec. superscr. *γρ. ὑληέσσης* H 1011 *Ὑπεριονίδαο*] in textu *Ω*b*Ψ*, *γρ. ὑπερηνορίδαο* in marg. E; *ὑπερηνορίδαο* superscr. m[2] *ϊονϊ* (*ο* ex *ω* rest.) D; *ὑπερηνορίδαο* G, *ὑπερηνοϊίδαο* *η* in *ι* mutato H 1012 *γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος*] *τίκτεν Ὀδυσσῆι ταλασίφρονι* schol. Apoll. Rhod. 1013 *Ἄγριον*] libri schol. Apoll. Rhod. Laurentius Lydus Eustathius; 'agri' Romani eponymum intellexit Fick, d. griech. Personenn.[2] 424; *Ἄδριον* Clericus ed. p. 144, *Ἄτριον* Sittl Gesch. d. gr. Litt. I 207 adn. 1, *Ἄβριον* (= *Ὄμβριον*) Grotefend Z. Geogr. u. Gesch. v. Altital. II 11 (cf. Dion. Halic. I 29), *Γραϊκόν τ'* Laurentium Lydum (cf. Fragm. 4) legisse putavit Goettling ed.[1] 86 (contra dicente Hermanno Op. VI 192 sq.); *Τάρχιον* Helbig Bull. dell' Inst. arch. 1884 p. 39, *Αὔσονά τ'* (vel *Ὄμβριον*) Peppmüller Hes. p. 98 adn. 1 *ἠδὲ Λατῖνον*] *ἠδ' ἐλάτινον* K, *ἠδὲ* (*ἐ* m. recentiore) ///*λατῖνον* L *ἀμύμονα*] ex *ἀμείνονα* corr. m[1] D 1014 om. D, neglegunt Schol. Apoll. Rhod. Eustathius, cf. Muetzell de em. Theog. Hes. 176 sqq.; exhibent *Ω*bc*Ψ*; v. factum videri, quod alia recensio praecedentem sic scriptum habuerit *Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονα Τηλέγονόν τε,* censet Hermann Op. VIII 67 *δ' ἄρ' ἔτικτε*] Paley ed.[1] 252, cf. Theog. 943, 1008 Fragm. 17, 1;

οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων
πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆι Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο Ναυσίνοόν τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.

Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

* * * * *

1015 *Β* 625 sq. *ἱεράων* | *νήσων* 1017 *α* 14 *Καλυψὼ δῖα θεάων** 1019 cf. ad 967 1020 cf. ad 968 1022 cf. ad 25

1019 cf. ad 967

1015 sq. Schol. Laur. Apoll. Rhod. *Γ* 311 p. 460, 18 K. *ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυρσηνικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσέως πλάνην, ὧν ἀρχηγὸς Ἡσίοδος κατῳκηκέναι λέγων Κίρκην ἐν τῷ προειρημένῳ πελάγει* 1016 cf. Eratosth. ap. Strabon. I 23: *Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων μεμνῆσθαι, ἀλλὰ καὶ Αἴτνης καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσαις νησίου καὶ Τυρρηνῶν* 1017 sq. Eust. Hom. 1796, 44 *ἐκ δὲ Καλυψοῦς* (*υἱοὶ καθ' Ἡσίοδον Ὀδυσσεῖ*, cf. ad 1011 sqq.) *Ναυσίθοος καὶ Ναυσίνοος*

δ' ἔτικτε EΨ, *δ' ἔτεκε* F, *τε ἔτικτε* Ωc; *οἱ ἔτικτε* interpunctione post *κρατερόν τε* sublata Sittl ed. 197; *δ' ἔτεκ' εἶτα* Peppmüller Hes. p. 97 adn. 3 *χρυσέην*] *χρυσῆν* libri

1015 *δή τοι*] DΨ, *δ' ἤτοι* Ωbc *μυχῷ νήσων*] *μυχῶν εἴσω* in textu Ωb, *γρ. μυχῷ νήσων* in marg. E, *μυχοῦ νήσων* Unger Phil. XXIV 402 1016 *πᾶσιν*] *ν* m. alia superscr. L, *πᾶσι* Ωc *Τυρσηνοῖσιν*] *τυρσηνῆσιν* Ψ *ἀγακλειτοῖσι*] DGΨ, *ἀγακλυτοῖσιν* ΩbH 1017 *Ὀδυσῆι*] *ὀδυσσῆι* Ωbc 1018 *Ναυσίνοον*] *ναυσίθοον* K, *λυσίνοον* in ras. L *τε*] om. K 1020 *ἀθάναται*] *ἀθανάτοις* H 1021 sq. unius versus spatio intermisso leguntur in F, manu rec. additi sunt in E; desunt in DΨ

Subscriptio: τέλος τῆς θεογονίας ἡσιόδου (rubr.) D, *τέλος τῆς ἡσιόδου θεογονίας* HK (m. rec. iter. H, rubr. K), nulla in FGL

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

NOTAE LIBRORUM

Libri primarii

A = papyrus Raineri archiducis Austriae, nunc bibl. caesareae Vindobonensis L. P. 21—29 saec. IV

B et B[II] = fragmenta papyrorum Navillii, nunc bibl. Genavensis pap. 94 saec. fere V

C = cod. Parisinus bibl. nationalis 2771 saec. XI
D = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 39 saec. XII
E = cod. Messanius bibl. universitatis 'praeexistens 11' saec. XII exeuntis —XIII

Libri secundarii

F = cod. Romanus bibl. Vaticanae 38 saec. XIV
G = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
H = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 37 saec. XIV

I = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII (1281)
K = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 2 saec. XIV
L = cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae G 32 sup. saec. XIV
M = cod. Florentinus bibl. Riccardianae 71 saec. XV (1428)

N = cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae J 15 sup. saec. XIV
O = cod. Parisinus bibl. nationalis 2773 saec. XIV
P = cod. Cantabrigiensis Galeanus O 9, 27 saec. XIII et XIV
Q = cod. Romanus bibl. Vaticanae 1332 saec. XIV

Ex his adnumerandi sunt

classi Ω: 1. codex C
2. codices FGH = Ωb

classi Ψ: 1. codex D
2. codices IKLM = Ψb

classi Φ: 1. codex E
2. codices NOPQ

Libri contaminati memoratu digni

cod. Romanus bibl. Vaticanae 904 saec. XIII
cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae C 222 inf. saec. XIII
cod. Florentinus bibl. Laurentianae conv. suppress. 158 saec. XIV

recensio Triclinii: cod. Venetus bibl. Marcianae 464 saec. XIV

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῇσιν κλείουσαι
δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι·

1—10 Procl. in Op. praef. II 3 sq. G. *ὅτι δὲ τὸ προοίμιόν τινες διέγραψαν, ὥσπερ ἄλλοι τε καὶ Ἀρίσταρχος ὀβελίζων τοὺς στίχους καὶ Πραξιφάνης ὁ τοῦ Θεοφράστου μαθητής, μηδὲ τοῦτο ἀγνοῶμεν. οὗτος μέντοι καὶ ἐντυχεῖν φησὶν ἀπροοιμιάστῳ τῷ βιβλίῳ καὶ ἀρχομένῳ χωρὶς τῆς ἐπικλήσεως τῶν Μουσῶν ἐντεῦθεν 'οὐκ ἄρα — γένος'* Schol. (*βίος*) Dionys. Perieg. 62 ed. Rühl Rh. Mus. XXIX 83 *τὸ δὲ (προοίμιον) τῶν Ἔργων καὶ Ἡμερῶν Ἡσιόδου* [*καὶ τῆς Θεογονίας*] (uncis inclusit Maass, Aratea 213 adn.) *πάσης ἔστι προτάξαι ποιήσεως. διὸ καὶ ὁ Κράτης* [*αὐτὰ*] (seclusit Maass l. c.) *κατὰ λόγον ἠθέτει* Pausan. IX 31, 4 *Βοιωτῶν δὲ οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦντες παρειλημμένα δόξῃ λέγουσιν, ὡς ἄλλο Ἡσίοδος ποιήσαι οὐδὲν ἢ τὰ Ἔργα· καὶ τούτων δὲ τὸ ἐς τὰς Μούσας ἀφαιροῦσι προοίμιον ἀρχὴν τῆς ποιήσεως εἶναι τὸ ἐς τὰς Ἔριδας λέγοντες. καί μοι μόλιβδον ἐδείκνυσαν, ἔνθα ἡ πηγή, τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου λελυμασμένον. ἐγγέγραπται δὲ αὐτῷ τὰ Ἔργα* 1—8 Dio Prus. XII 23 sq. (I 161, 3 A.) *καὶ ποιητὴς (Ἡσίοδος) σοφώτερός τε καὶ ἀμείνων ὁ παρακαλῶν ἐπὶ τοῦτο τὸ ἔργον ὧδέ πως· 'Μοῦσαι — ναίει'.* 1 sq. Eust. Hom. 9, 13 *καὶ παρ' Ἡσιόδῳ 'Μοῦσαι, ἐννέπετε'* 1 Isag. Arat. p. 324, 3 M. *καθάπερ γὰρ ὁ Ἡσίοδος Ἔργων καὶ Ἡμερῶν ἀρχόμενος ὑμνῶν ἀπὸ Διὸς ἤρξατο λέγων 'Μοῦσαι — κλείουσαι', οὕτω καὶ ὁ Ἄρατος τῆς ποιήσεως ἀρχόμενος ἔφη 'ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα'* Pseudodraco 77, 23 H. *Ἡσίοδος· 'Μοῦσαι — κλείουσαι'* 2 Herodian. rhet. *περὶ σχημ.* III 89, 9 Sp. (VIII 586, 4 W.) *ἐσχημάτισε δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν προσώποις κατ' ἐκεῖνο 'δεῦτε — ὑμνείουσαι', εἴ γε γνήσιον Ἡσιόδου τὸ προοίμιον τίθεμεν. ἀντὶ γὰρ τοῦ 'ὑμέτερον' δευτέρου τρίτον ἐπήνεγκε τὸ 'σφέτερον'* Anonym. *περὶ βαρβ. καὶ σολοικ.* 201 p. 185 Valck. . . . *ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'δεῦτε — ὑμνείουσαι' ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον* Polyb. Sard. (post Lex. Vindob.) 288, 16 N. *πρόσωπα ἐν ἀντωνυμίαις· 'δεῦτε — ὑμνείουσαι' ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον* Achill. comm. Arat. p. 83, 28 M. *καὶ γὰρ Ἡσίοδος, οὗ μάλιστα ζηλωτὴν τὸν Ἄρατόν φαμεν γεγο-*

Inscriptio: *ε*>ΡΓΑΚΑΙΗΜΕ<*ραι* pap. Parisina supplem. gr. 1099, *ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι* C (in folio primo recentiore saec. XV) FGHIKLN(m. rec.)Q, *ἡσιόδου ἔργα τε καὶ ἡμέραι* D, erasa in O, nulla in E 1—42 in folio recentiore (saec. XV) H 1—16 in folio primo rec. C 1—10 non agnoverunt Boeoti Heliconis accolae, Praxiphanes Theophrasti discipulus; obelo notarunt Aristarchus (quod immerito negat Dimitrijević Stud. Hes. 125) et Crates cum aliis, pro suspectis habuit Herodianus rhet. 1—9 rhapsodi cuiusdam prooemium 1 *κλείουσαι*] *κλεΐουσαι* Nauck MGrR. III 213 adn. 8 2 *Δί'*] DEFLO Dio Anonymus *περὶ βαρβ.* Eustathius utroque l., *'δεῦτε δὴ τὸν Δία προσείπατε'* Proclus p. 24, 18 G., *δί'* superscr. *ἡ* K, *'γρ. δεῦτε δή'* schol. cod. Monac. 91, *δὴ* m. eadem superscr. *δί'* I, superscr. *ι* M; *δὴ* GHNPQ Herodianus rhet. Schol. Hom. Polybius Tzetzes schol. p. 35, 4 G. (cf. Moschopulus schol. p. 38, 5 G.) *ἐννέπετε*] *ἐνέπετε* D *ὑμνείουσαι*] *ὑμνήουσαι* v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 421

ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ῥητοί τ' ἄρρητοί τε Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,

---

4 E 907 *Διὸς μεγάλοιο** υ 42 *Διός τε σέθεν τε ἕκητι* 5 sqq. cf. π 211 sq. *ῥηίδιον δὲ θεοῖσι . . . | ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι* 5 sq. cf. *P* 461 sq. *ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν . . ῥεῖα δ'* 6 cf. *Υ* 242 *Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε*

---

3 Timon Fr. 32, 2 W. *ὁμῶς* (Wachsmuth, *ὅμως* cod. I, *βροτῶν* CDFG) *ἄφατοί τε φατοί τε** 6 Quint. Smyrn. XIII 474 *καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πάντα καὶ οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα | κυδήεντα τίθησι, τὰ δ' ὑψόθι μείον' ἔθηκε* (*Αἶσα*) cf. Aristoph. Lys. 772 sq. *τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει | Ζεὺς ὑψιβρεμέτης* Eurip.

νέναι, ἀπὸ Διὸς ἤρξατο 2 hemist. prius] Schol. Hom. Ven. A et Townl. *A* 1 (I 4, 19 D. et V 2, 21 M.) *καὶ* (*ὁ* Townl.) *γὰρ Ἡσίοδός φησι· 'δεῦτε δὴ ἐννέπετε'* Eust. Hom. 1809, 14 . . *καὶ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ 'δεῦτε Δί' ἐννέπετε'* 2 hemist. alterum] Apoll. Dysc. de pron. p. 139 B (I 1, 109, 23 Schn.) *πλεῖστα γοῦν ἔστι παρ' ἑτέροις εὑρεῖν 'σφέτερον πατέρα' ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον* idem l. c. p. 140 A (I 1, 110, 8 Schn.) . . *διὸ καὶ τὸν 'σφέτερον πατέρα' ἀντὶ τοῦ τὸν ἴδιόν τινες δέχονται* Anonym. de barb. et soloec. (post Lex. Vindob.) 292, 2 N. (cf. 307, 19) *περὶ πρόσωπα, ὡς ἐν ἀντωνυμίαις 'σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι' ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον* Eust. Hom. 1383, 33 . . . *εἰ καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ δευτέρου αὐτὸ (τὸ 'σφέτερον') ἔταξεν, ἐν τῷ 'σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι' ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον*

3 Gregor. Cor. 109, 3 Sch. *καὶ τὸ τὰς αἰτιατικὰς ἀντὶ γενικῆς παραλαμβάνειν (τῶν Ἀττικῶν ἐστι) ὡς Ἡσίοδος· 'ὅν τε διά' ἀντὶ τοῦ δι' οὗ* Eust. Hom. 52, 7 *καὶ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ 'ὅν τε διά' ἤγουν δι' ὅν* 5 sq. Anecd. Ox. I 383, 6 Cr. *ἐκ τοῦ ῥέω ῥέα ῥεῖα· 'ῥέα — βριάει' καὶ 'ῥεῖα δ' — μινύθει'* 5 Apoll. Dysc. de adv. p. 562, 7 (I 1, 152, 3 Schn.) *καὶ σαφὲς ὅτι τὸ 'ῥέα — βριάει' ὁλόκληρον γέγονε, τὸ δὲ 'ῥεῖα'* (v. 6?) *ἐν πλεονασμῷ ἐστι τοῦ ῑ* Aristid. XXVI 39 (II 102, 21 K.) *καὶ τὸ τοῦ Ἡσιόδου συμβαίνει· 'ῥεῖα — χαλέπτει'* Helias Mon. Anecd. var. gr. Append. I 1, p. 178, 1 Stud. Trichas de metr. 71 *δύο ⟨δὲ⟩ βραχείας εἰς μίαν ⟪μακρὰν⟫, ⟨ὡς τὸ⟩ 'ῥέα — βριάει'* Helias Mon. l. c. I 1, 2 p. 179, 3 Stud. Trichas de metr. 72 *ἐπεὶ γὰρ ἐνταῦθα δίχρονον οὐκ ἔστιν, ἵνα μακρὰν ποιήσωμεν, ὡς ἐπὶ τοῦ 'ῥέα — βριάει', ἀρκούμεθα τῇ τελευταίᾳ τῆς λέξεως συλλαβῇ κατὰ συνεκφώνησιν* Et. gen. v. *Βριάρεως . . . καὶ τὸ βριάω· 'καί τε βριάοντα χαλέπτει'* Ioann. Diac. Alleg. Hes. Theog. 617 p. 339, 13 Fl. . . *ὡς τὸ 'ῥέα — χαλέπτει'* 6 sq. Dio Prus. LXIV 8 (II 150, 3 A.) *'ῥεῖα δ' ἀρίζηλον — κάρφει'*

---

3 *ἄνδρες ὁμῶς*] *ὁμῶς ἄνδρες* D 4 adulterinus videtur Hageno Melet. crit. in Hes. Erg. 8 *τε*] om. D 5 *ῥέα μὲν γὰρ — ῥέα δὲ*] *ῥεῖά τε . . . . ῥεῖα* Paley ed.[1] 6, *ῥεῖά τε γὰρ . . . . ῥέα τε* Menrad de contr. et syniz. usu hom. 173 (cf. Nauckii coniectura in Hom. *P* 461); *ῥεῖα μὲν ἄρ* dubitans Martin d. Prooem. z. d. Erg. d. Hes., Progr. v. Würzburg 1898 p. 41 *ῥέα μὲν*] Apollonius Dysc. Dio Helias Trichas utroque l. Anecd. Ox., cf. Hom. *P* 461; *ῥεῖα μὲν* libri, codd. Aristidis omnes, Et. Paris. Tzetzes schol. p. 40, 7 G. Moschopulus schol. p. 40, 9 G.; *ῥῆ μὲν*? Ahrensium (Kleine Schr. I 467) secutus Sittl ed. 478 *γὰρ*] om. G *ῥέα δὲ*] ΩKLMNOPQ Dio Aristides Ioannes Diac., *ῥεῖα* (*ῥείa* D) *δὲ* DE (Dionis codd. UBM), *ῥέα* (m[1] e *ῥεῖα* factum) *δὲ* I; *καί τε* Et. gen. (cod. A) *βριάοντα*] *βριάοντε* Et. gen. cod. A *χαλέπτει*] *χαλεπτεῖ* Et. gen. cod. A, *κατέκτα* eiusdem cod. B 6 *δ' ἀρίζηλον*] *δέ τ' ἀρίζηλον* D *ἄδηλον*] *ἀίδηλον* D

ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
κλῦθι ἰδὼν ἀίων τε, δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
[τύνη· ἐγὼ δέ κε, Πέρσῃ, ἐτήτυμα μυθησαίμην.]

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν

8 *Α* 354 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης* cf. ε 80 ἀπόπροθι δώματα ναίει*

Troad. 612 ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω | τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν idem Fr. 716 N.[2] τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς | ταπείν' ἔθηκε καὶ συνέστειλεν πάλιν Lucillius Anth. Pal. X 122, 1 sq. πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα· | τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει Horat. Carm. I 34, 12 sqq. *valet ima summis* | *mutare et insignem attenuat deus* | *obscura promens* Auson. Append. p. 255 Sch. *fortuna . . . summa in imum vertit ac versa erigit*

7 cf. Solon Fr. 4 B.[4] 37 εὐθύνει (ἰθύνει Herwerden) δὲ δίκας σκολιάς 10 Hymn. Hom. Cer. 44 ἐτήτυμα μυθήσασθαι* 11 sq. inde colorem duxit Timocr. Fr. 3, 1 sqq. B.[4] οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μοῦνος | Μήδοισιν ὁρκιατομεῖ, | ἀλλ' ἐντὶ κἄλλοι δὴ πονηροί

9 Schol. Aeschyl. Suppl. 79 καὶ Ἡσίοδος 'κλῦθι ἰδὼν ἀίων τε' Et. mag. (e scholio Hes.) v. δίκη . . . σημαίνει . . . καὶ τὴν δικαιοσύνην ὡς τὸ 'δίκῃ — θέμιστας' 9 sq. Et. mag. v. ἐγών 314, 42 G. (Herodian. II 200, 18 L.) τὸ δὲ τύνη . . ὅπερ ἀντὶ τοῦ σύ ἐστιν, ἀντωνυμία . . . καὶ Ἡσίοδος 'ἴθυνε θέμιστας | τύνη' (cf. Eust. Hom. 573, 20 τὸ δὲ 'τύνη' Δωρικὴ καὶ νῦν ἀντωνυμία . . κειμένη καὶ παρ' Ἡσιόδῳ idem 1044, 42 Δωρικὸν δὲ τὸ 'τύνη' ἀντὶ τοῦ σύ . . . ὃν δὲ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ idem 1359, 35 τὸ δὲ 'τύνη' Δωρικόν . . . καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐστί, cf. etiam Op. 641 Theog. 36) 10 Pseudodraco p. 89, 14 H. 'τύνη — μυθησαίμην' cf. ad 27 sqq. 11—13 Lucian. Amor. 37 p. 439 . . οὐ μὴν οὐδ' Ἐρίδων γένος ἐστὶν ἕν, 'ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν — ἔχουσιν' Eust. Hom. 832, 36 . . φαύλης δὲ τὰ τοιαῦτα ἔριδος ἐπίθετα. ἡ γάρ τοι ἀγαθὴ ἔρις ἀρετὴ οὖσα οὐκ ἂν τοιαύτη λέγοιτο 11 sq. Choric. Rh. Mus. XXXVII p. 484, 16 F. οὐ γὰρ ἔχω μαθεῖν, ὦ φιλότης, τί ποτε ἄρα ποιηταῖς μὲν ἔθος αὐτὰς κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν αἰτεῖν εἴτε τις ἑνὸς Θεσσαλοῦ μῆνιν ᾄδειν ἐθέλοι εἴτε διδάξαι τὸν ἀδελφόν, ὡς δύο εἰσὶν Ἔριδες ἐν ἀνθρώποις . . . 11 Plutarch. Mor. 736 e (IV 359, 1 B.) ᾄσαντος δὲ τὰ πρῶτα τῶν Ἔργων 'οὐκ — γένος' . . . Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *B* 438 p. 415, 6 K. καὶ Ἡσίοδος 'οὐκ — γένος'. οὐκ ἦν, ὡς ἔοικε, μία Ἔρις Procl. in Plat. Parmen. p. 52 C p. 502 St. ἔστι γὰρ καὶ ἀντιλέγειν ὀρθῶς καὶ ἐρίζειν εὖ καὶ κακῶς, εἴπερ καὶ τὴν ἔριν διττὴν εἶναί φασιν· 'οὐκ ἄρα — γένος' τις λέγει Schol. Hom. Townl. *Γ* 147 (VI 217, 19 M.) 'οὐκ ἄρα — γένος' Et. Tittm. v. μοῦνος καὶ μόνον . . . Ἡσίοδος 'οὐκ ἄρα — γένος'

8 aut una cum v. 10 illatum esse aut *ναίεις* (in exitu) scripto post 9 collocatum fuisse censuit Paley ed.[1] 7 10 cancellis saepsit Goettling ed.[1] 136 (ed.[2] 160) τύνη] Τύνη Polyzelus 'ἐν Ῥοδιακοῖς', cf. schol. vetus p. 44 not. w G. et Dimitrijević Stud. Hes. 144 Πέρσῃ] DKLMQ, e Πέρσῃ corr. I, πέρσῃ libri cett. et scholia 11—48 (praeter 25 sq. additos) carmen primum Kirchhoffii Hes. Mahnl. a. Pers. 40 sqq. 11 ἐπὶ γαῖαν] ἐπὶ γαίᾳ (sic) Blaydes Advers. 8

εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
σχετλίη· οὔ τις τήν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῇσιν Ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
τὴν δ' ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·
ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἔγειρεν.
εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζει

---

13 cf. Υ 32 δίχα θυμὸν ἔχοντες 14 cf. Δ 445 Ἔρις . . . ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν* 17 Θ 488 νὺξ ἐρεβεννή* 18 Δ 166 Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων*

---

13 Cleobul. Fr. 2, 2 B.[4] διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι* 15 sq. cf. Babr. 134, 16 κακῆς . . ἔριδος . . ἐπειράθην 20 Arat. 6 λαοὺς δ' ἐπὶ ἔργον ἐγείρει* Quint. Smyrn. II 184 ὅς τ' ἐπὶ ἔργον . . ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει

---

12 Eust. Hom. 1315, 14 τοῦ δὲ ἐπαινῆσαι καὶ μετ' ὀλίγα κεῖται χρῆσις. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ δὲ ἐν τῷ 'τὴν — νοήσας' idem 231, 24 τοῦ δὲ ἐπαινῶ ἐπαινήσω, οὗ κοινότερον τὸ ἐπαινέσω, χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ ἄλλοις idem 1144, 49 τοῦ δὲ ἐπαινῆσαι ἡ χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ 14 sqq. Eust. Hom. 1133, 60 ἔριν . . . . τὴν καὶ παρὰ τοῖς μυθικοῖς θεοῖς τὰ πρακτέα ἐπὶ τὸ χεῖρον ἄγουσαν· ἣν κακολογεῖ καὶ Ἡσίοδος 14 Et. Tittm. v. ὀφέλλει, αὔξει· Ἡσίοδος 'ἡ μὲν — ὀφέλλει' 17 Alexand. Aphrod. in Aristot. Metaph. p. 690, 9 sq. H. ὅταν γὰρ Ἡσίοδος λέγῃ . . . 'τὴν δ' ἑτέρην — ἐρεβεννή' . . . 20 Moschopul. in Op. 3 p. 39, 12 G. (cf. ad Theog. 124) (πολλάκις ὁ 'τε' σύνδεσμος περιττὸς τίθεται). ὡς . . οὗτος . . 'ἥ τε — περ' 21—24 Stob. III c. 29 s. 2 (III 626, 9 H.) Ἡσιόδου Ἔργων· 'εἰς ἕτερον — βροτοῖσιν' 21 sq. Galen. X 6 K. . . ἀλλ' ὥσπερ Ἡσίοδός φησιν 'εἰς ἕτερον — φυτεύειν'

---

12 εἰσὶ] εἶσὶ DI, εἶσι EGLNO δύω] δύο e δύω factum, postea ω superscr. E, δύο L κεν] τις dubitans Paley ed.[1] 7 ἐπαινέσσειε] H (pars rec.) Procli lemma; ἐπαινέσειε D, m.[1] superscr. η MQ, ἐπαινήσειε EFIKLNOP Lucianus Eustathius 15 βροτός] βροτῶν N, βροτῶν superscr. ὸς cod. Ambros. C 222 inf. (saec. XIV) 16 βαρεῖαν] βαρείην E 17 hic vetus codicis C textus incipit τὴν δ' ἑτέρην — ἀμείνω] τῆς δ' ἑτέρη — προτέρην . . ἀνδράσι — . . ἀμείνων Ritschl Op. I 728, τὴν δ' ἑτέρην — προτέρην . . ἐρεβεννή — θῆκεν ἔριν Κρονίδης . . . ἀμείνω Seyffert ap. Ritschl l. c. 729 ἐρεβεννή] ἐρεβενὴ D 18 sq. additos esse censuit Goettling ed.[1] 137 (ed.[2] 162) 19 ἐν] τ' ἐν libri, τ' eiecit Guyet Not. in Hes. 144 20 ἀπάλαμον] G(H)I, ἀπάλαμνον CDFKLMΦ (ν m. rec. del. in E) Tzetzes schol. 52, 14 Moschopulus 39, 16 et 52, 17 G. ὁμῶς] libri (ὅμως H pars rec.) cf. Lehrs Aristarch.[2] 156 sq. Steitz d. Werke u. Tage d. Hes. 27 ἔγειρεν] C (εγε litterae in foramine folii perierunt) E m[1] (in ἐγείρει mut. m. rec.), NO (γρ. ἐγείρει marg. O); ἐγείρει (altera recensio) libri cett. Aratus Quintus Proclus 52, 8 Tzetzes 52, 13 Moschopulus 52, 18 G. 21 ἰδὼν ἔργοισι (cum πλούσιον coniungendum) χατίζων (= 'pauper') | πλούσιον Usener Rh. Mus. XXIII 147, ἴδεν ἔργοιο χατίζων | πλούσιον Wäschke Phil. Anz. 1882, 5, ἰδὼν βιότοιο χατίζων | πλούσιον Peppmüller Phil. XXXIX 390, ὡς ἕτερον (ἔργοιο χατίζοντα) γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζει | πλούσιον Ludwich BphW. 1890

πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρώμεναι ἠδὲ φυτεύειν
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφενος σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔρις ἥδε βροτοῖσιν.

. .

καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,

---

24 Orac. Sib. XIV 276 *εἰς ἄφενον σπεύδοντι** cf. Apollinar. Psalm. Met. XXIV 25 *εἰς ἀρετὴν σπεύδων** Orac. Sib. V 431 *ἔρις δ' ἐν πᾶσι δικαίη*

---

23 sq. Schol. Oppian. Hal. I 500 p. 287 b 53 Buss. *ζῆλος . . . ὡς Ἡσίοδος 'ζηλοῖ — σπεύδοντα'* 23—26 Plutarch. Mor. 92 a (I 222, 12 B.) *οὐ γὰρ κεραμεῖ δεῖ κεραμέα φθονεῖν οὐδ' ἀοιδὸν ἀοιδῷ καθ' Ἡσίοδον οὐδὲ γείτονα ζηλοῦν οὐδ' ἀνεψιὸν οὐδ' ἀδελφὸν 'εἰς ἄφενος σπεύδοντα' καὶ τυγχάνοντα χρηστῶν πραγμάτων* 23 Ammon. v. *ζῆλος* p. 64 V. *'ζηλοῖ — γείτων' Ἡσίοδος ἐπὶ καλοῦ* Et. gen. et mag. [Et. Tittm. 956] v. *ζῆλος* (411, 22 G.) . . *ἢ ὁ ζητῶν πρός τινα ἄλλον ζῆν οἷον 'ζηλοῖ — γείτων'* Ioann. Doxop. comm. in Hermog. *περὶ ἰδεῶν* VI p. 85, 11 W. . . *ὡς τὸ 'ζηλοῖ — γείτων'* Eust. Hom. 1527, 38 *ζῆλος δὲ μίμησις καλοῦ, οἷον 'ζηλοῖ — γείτων'* (cf. Lex. Vindob. 96, 6 N. *ζῆλος δὲ μίμησις· Ἡσίοδος· 'ζηλοῖ — γείτων'*) Thomas Mag. v. *ζηλῶ* p. 166, 2 R. . . *'ζηλοῖ — γείτων' παρ' Ἡσιόδῳ* 24 'Longinus' *περὶ ὕψους* II 13 (I 263, 9 Sp.) *'ἀγαθὴ' γὰρ κατὰ τὸν Ἡσίοδον 'ἔρις ἥδε βροτοῖσι'* Galen. X 6 K. . . *τὴν ἀγαθὴν ἔριν ἐκείνην, ἣν Ἡσίοδος ἐπῄνει* . . idem X 7 K. *νυνὶ δ' ἀπόλωλε μὲν ἡ ἀγαθὴ ἔρις . . . ἐπικρατεῖ δ' ἡ πονηρά* Theodor. Metoch. Misc. phil. et hist. 631 M.-K. . . . *ἐνταῦθα φαίη τις ἄν, καὶ τὴν ἀγαθὴν καθ' Ἡσίοδον βροτοῖς ἔριν πρὸς τὰς ἀγαθοεργίας ἐπαίρειν* cf. Eust. Hom. 1162, 14 *οἱ μὲν γὰρ ἔριθοι συχνὰ ῥίπτουσι δράγματα κατὰ ἔριν ἀγαθήν* 25 sq. Stob. III c. 38 s. 25 (III 713, 3 H.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'καὶ κεραμεὺς — ἀοιδῷ'* Donat. comm. Suetonii Vitae Vergili adiect. (Sueton. p. 67 R.) . . *an, inquit,*

---

c. 554 *χατίζει*] C (*ι* vocalis in foramine periit) Stobaei cod. A, suasit Danielsson Eranos suec. I 4 sq. Schoemanni ed. 14 sq. interpretationem (*ἔργοιο χατίζειν* = 'laboris cupidum fieri') secutus, *χατίζει* superscr. *γρ. χατίζων* F; *χατίζων* libri cett. Galenus Stobaei cod. S Tzetzes 52, 22 Moschopulus 52, 26 G., *χατίζοντα* Stobaei cod. M

22 *πλούσιον, ὃς*] libri testes; *πλησίον, ὃς* Danielsson l. c. 5 sq.; *ἀφνειὸν* (servato *χατίζων*) dubitans Kirchhoff Hes. Mahnl. 4 *ὃς*] *ὁ* Lehrs Quaest. ep. 222 adn. 2, *ὡς* ('ut festinat!') Hagen Melet. crit. 14, *ὧς* (= *οὕτως*) Schoemann ed. 15 *χατίζων* retinentes *ἀρώμεναι*] CF m[1] (*ω* in *ο* mut. m[2]) KE m[1] (rasura *ο* ex *ω* factum, alterum *μ* additum m. recentissima) N,. *ἀρόμεναι* superscr. *ω* MPQ, *ἀρόμεναι* DIL Stobaeus, *τ' ἀρόμεναι* O, *ἀρόμμεναι* G; syllabam alteram metri causa produci censet Solmsen Unters. z. gr. Laut- u. Versl. 17 23 *τε*] *τοι* Lex. Vindob. 24 postea additum esse suspicatus est Hermann Op. VI 222; pro suspecto habuit Paley ed.[1] 9 *ἄφενος*] C (super *ς* m. al. *ν* scr., cuius vestigium remansit) Plutarchus Stobaei codd. SA (cf. Danielsson l. c. 1 adn. 1), *ἄφενον* m[1] superscr. *σ* F; *ἄφενον* G(H)ΨΦ (*ν* in ras. O, *ς* m. alia superscr. Q) Orac. Sib. schol. vetus 54, 6 G. Stobaei cod. M schol. Oppiani; cf. ad 637 *σπεύδοντ'*] *σπεύδοντ'* (*α* superscr.) Q (*σπεύδοντα 'ἐκ πλήρους'* Plutarchus schol. Oppiani), *σπεύδων* Stobaeus *δ'*] *δὲ* D 25—41 ab antiquo poeta posterius huc esse adiectos putavit Goettling ed.[1] 138 (ed.[2] 162) 25 sq. suppositos esse censuit Twesten Comm. crit. de Hes. Op. et Dieb. 15 adn. 17, a prioribus avellendos Lehrs Quaest. ep. 222 adn. 3 25 *κεραμεὺς κεραμεῖ*] *κεραμεῖ κεραμεὺς* Aristoteles Polit. (cf. Plutarchus Mor. 92 a) *κοτέει*] *φθονέει* e v. sequente Olympiodorus II 179 *καὶ τέκτονι τέκτων*] cum versus 26 hemistichio priore (*καὶ — φθονέει*) con-

καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,

---

27 ψ 223 *ἐῷ ἐγκάτθετο θυμῷ**

---

26 cf. Eurip. Androm. 476 *τεκτόνοιν θ' ὕμνοιν ἐργάταιν δυοῖν | ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν*

Hesiodi sententiae non meministi? ubi ait 'καὶ κεραμεὺς — ἀοιδῷ'?. Plato Lys. p. 215 C *καὶ δὴ καὶ τὸν Ἡσίοδον ἐπήγετο μάρτυρα λέγων ὡς ἄρα 'καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ | καὶ πτωχὸς πτωχῷ'* Priscian. Inst. XVIII 145 . . *auctorque est huius Hesiodus dicens 'καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ τέκτονι τέκτων'* cf. Themist. XXII p. 275 d (334, 27 D.) *εἰ δ' οὖν σε δαίμων ξυζεύξειεν ἢ ῥήτορα ὄντα ῥήτορι ἢ ἰατρὸν ἰατρῷ ἢ γραμματιστὴν γραμματιστῇ, μήτοι πρὸς τὸν φίλον φιλονεικεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὸν Ἡσίοδον· μηδὲ ἐκεῖνον χείρω σεαυτοῦ διελέγχειν, ἀλλὰ τὸν ποιητὴν μᾶλλον ἀπολειφθέντα τῆς ἀληθείας* . . 25 Plutarch. Mor. 473 a (III 229, 10 B.) *δεῖ δέ . . . . μὴ τὸν Ἡσίοδον ἐλέγχειν ἐνδεέστερον εἰπόντα 'καὶ κεραμεὺς — τέκτων'* Dio Prus. LXXVII 1 (II 207, 1 A.) . . . *πάντα μουσικά τε καὶ σοφὰ ἐφθέγγετο (Ἡσίοδος) καὶ οὐδὲν μάταιον, ὧν δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο τὸ ἔπος ἐστίν· — τὸ ποῖον; 'καὶ κεραμεὺς — τέκτων'* Olympiod. in Plat. Alcib. prior. II 179 Cr. *οὐ μὲν καὶ στέργουσιν ἀλλήλους (οἱ κεραμεῖς) διὰ τὸ 'καὶ κεραμεὺς — τέκτων'* Tertullian. adv. gent. I 19 *sic figulus figulo, faber fabro invidet* Philostr. vit. soph. II 54, 30 K. . *ὅθεν ὁ Ἡρώδης διετώθαζεν αὐτὸν ἐκεῖνο ἐπιλέγων 'καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ ῥήτορι* (consulto mut.) *τέκτων'* Themist. XXI p. 256 d (312, 25 D.) *ἐγὼ δὲ προσεῖχον Ἡσιόδῳ τῷ ποιητῇ χυτρέα χυτρεῖ κοτέειν καὶ ἰπνοποιὸν ἰπνοποιῷ* 25 hemist. prius] Aristot. Rhet. II 10 . . . *ὅθεν εἴρηται 'καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ'* idem l. c. II 4 *γίγνεται γὰρ οὕτω 'καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ'* idem Polit. V 8 *ἐναντίαι δ' αἱ πολιτεῖαι, δῆμος μὲν τυραννίδι καθ' Ἡσίοδον ὡς 'κεραμεῖ κεραμεύς'* idem Eth. Nicom. VIII 1 *οἱ δ' ἐξ ἐναντίας κεραμεῖς πάντας τοὺς τοιούτους (ἐναντίους) ἀλλήλοις φασὶν εἶναι* Eudem. Eth. [Aristot. Eth. Eudem.] VII 1, 9 (p. 70 S.) *καὶ γὰρ 'κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει'* Olympiod. in Plat. Alcib. prior. II 192 Cr. *οὐ μὲν στέργουσι (οἱ τεχνῖται ἀλλήλους) διὰ τὸ 'καὶ κεραμεὺς — κοτέει'* Choerobosc. *εἰς τοὺς ψαλμ.* III 95, 2 G. *κεραμεύς . . . τὸ ρ̅α̅ βραχὺ ὡς παρ' Ἡσιόδῳ· 'καὶ κεραμεὺς — κοτέει'* Macar. IV 86 (Paroem. gr. II 176, 8) *'καὶ κεραμεὺς — κοτέει' ἐπὶ τῶν ὁμοτέχνων διαφθονουμένων*

26 Plutarch. Mor. 618 f (IV 19, 14 B.) *σοφιστὴν δὲ κωλύω συγκατακλίνεσθαί σοφιστῇ καὶ ποιητὴν ποιητῇ· 'πτωχὸς' γὰρ 'πτωχῷ' ⟨φθονέει⟩ 'καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ'* Schol. Eurip. Androm. 476 (II 286, 13 Schw.) . . . *παρὰ τὸ Ἡσιόδου 'καὶ πτωχὸς — ἀοιδῷ'* Aristid. II 220, 13 K. *μόνος δὲ καὶ τὸν Ἡσίοδον ἤλεγξεν (Ἀλέξανδρος) ψευδόμενον ποιήσαντα, ὅτι καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ φθονέει* 26 sq. Phavorin. Eclog. Gramm. Gr. I 364, 5 D. *ὅτε δὲ κύριόν ἐστιν, ὡς εἴρητο, (τὸ Πέρσης), εἰς η̅ ποιεῖ τὴν κλητικήν, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'καὶ πτωχὸς — ὦ Πέρση'* 27 sqq. cf. Gregor. Theol. Carm. II 2, 7, 241 sq. *Πέρση δ' Ἀσκραῖος ἀείδοι | Ἡσίοδος* 27—29 Et. gen. Gud. v. *κακόχαρτος* (schol.) . . *Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις* (*ἐν Ἐ. κ. Ἡ.* om. Et. gen. cod. B)· *'ὦ Πέρση — ἐόντα'* cf. Et. Tittm. v. *κακόχαρτος . . . Ἡσίοδος· 'μηδέ σ' ἔρις*

---

iungit Priscianus, *καὶ ῥήτορι τέκτων* (poetae verba consulto mutans) Philostratus, *καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ* e v. 26 Plato

27 om. Et. gen. cod. B *Πέρση*] *περσή˜* C *ἐνικάτθεο*] *συγκατέθεο* Et. gen. cod. A

μηδέ σ' Ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε' ὀπιπεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,
ᾧ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν.
τοῦ κε κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοι

32 *N* 322 *Δημήτερος ἀκτήν**

31 Pind. Nem. VI 10 *βίον* . . *ἐπηετανόν*

⟨*κακόχαρτος*⟩ — *ἐρύκοι*' Et. mag. v. '*κακόχαρτος Ἔρις*' · '*Ἡσίοδος* 27 Choerob. I 163, 32 H. *τὸ γὰρ κύριον ὄνομα τὸ Πέρσης εἰς η̄ ἔχει τὴν κλητικήν, οἷον, ὦ Πέρση, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'ὦ Πέρση — θυμῷ*' (cf. Stephan. Byz. v. *Πέρσαι* p. 518 M.)

28 Galen. X 7 K. *ὥσπερ Ἡσίοδος 'μηδέ — ἐρύκοι*' 29 Et. Tittm. v. *ὀπιπτεύοντα* . . . '*Ἡσίοδος 'νείκε' — ἐόντα*' Apoll. Dysc. de constr. p. 330, 15 *παρασύνθετον δὲ τὸ μὴ ἀναβιβάσαν τὸν τόνον, καθὸ οὐδὲ συνετέθειτο, συνθέτῳ δὲ ῥήματι παρέκειτο, τῷ ἐπακούῳ τὸ 'ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα*' 30 Schol. Soph. Trach. 56 p. 283, 2 P. *καὶ Ἡσίοδος 'ὤρη — πέλεται*' Harpocr. I 155, 3 v. *θεωρικά* . . '*ὤρη — ἀγορέων τε*' Anonym. Ambros. de re metr. Anecd. var. gr. p. 244, 34 St. *καὶ τὸ 'ὥρη — ἀγορέων τε*' Suid. II a 1266 B v. *ὡρακιάσας*· . . '*Ἡσίοδος 'ὤρη — νεικέων*' 31 Apoll. Dysc. de coniunct. p. 502, 22 (I 1, 236, 7 Schn.) *καὶ δῆλον ἐκ τῆς δισσῆς κλίσεως οὗ τινος, 'ᾧ ⟨τινι⟩ μὴ βίος ἔνδον', ὅν τινα* 32 Eust. Hom. 1528, 9 *καὶ ἐκ τοιαύτης μίξεως ὁ πλοῦτος γεννᾶται, ὁ 'ὡραῖος' δηλαδή, ὃν 'γαῖα — ἀκτήν*' cf. Schol. Oppian. Hal. III 463 B. *Δήμητρι* . . . . *τῷ σίτῳ καθ' Ἡσίοδον κτλ.* 33 Schol. Hom. Ven. B Townl. Genav. *Α* 211 (III 41, 35 D., V 23, 6 M., I 7, 25 N.) . . . *οὕτως διὰ τὸ τοῦ μείζονος ἐκτρέψαι* (*ἐκτρέπειν* Genav.) *τὸ ὀλίγον συγχωρεῖ ὡς καὶ* (om. Genav.) '*Ἡσίοδος 'τοῦ κε — ὀφέλλοις*' (poetae verba om. Genav.), (cf. Anecd. Par. III 128, 13 Cr. Anecd. Gr. II 409, 9 Matr.) Eust. Hom. 88, 24 *καθὰ καὶ Ἡσίοδος τῷ ἀδελφῷ παραχωρεῖ, πλούτου κορεσάμενον, τότε δὴ νείκεα ὀφέλλειν, ἤτοι φιλονεικεῖν*

28 *μὴ κακόχαρτος Ἔρις σ' ἀπὸ Ϝέργου θυμὸν ἐρύκοι* Lennep ed. 4, *μὴ κακόχαρτος Ἔρις Ϝέργου σ' ἀπὸ θυμὸν ἐρύκῃ* Schoemann ed. 18 *Ἔρις κακόχαρτος*] libri Galenus Et. gen. Gud., *κακόχαρτος* omissum in Et. Tittm., *κακόχαρτος Ἔρις* Et. mag. *ἀπ' ἔργου θυμὸν*] *ἀεργὸν θυμῷ* Bentley, *ἀϜεργὸν θυμὸν* Paley ed.[1] 9 *ἐρύκοι — 29 ἐόντα*] om. Et. gen. cod. B *ἐρύκοι*] *ἐρύκει* superscr. *οι* m[2] Q, *εὐράκοι* Et. gen. cod. A 29 *νείκε'*] *νείκη* Et. gen. cod. A *ὀπιπεύοντ'*] D, *ὀπισπεύοντ'* C, *ὀπιπτεύοντ'* libri cett. Et. Tittm., *ὀππισππεύων* Et. gen. cod. A *ἀγορῆς*] *ἀγορῆς τ'* EN 30 *ὤρη*] CEIQ Harpocratio schol. Soph. scholion vetus 'Procli' 57, 2 G. ('*ψιλοῦται δὲ τὸ ὤρη, νῦν γὰρ τὴν φροντίδα σημαίνει*') Suidas Tzetzes 57, 11 G. ('*ἡ φροντίς· καὶ ψιλοῦται*'); *ὦρη* m[1], spiritu aspero m. rec. in lenem mutato, D; *ὥρη* libri cett. Anonym. Ambrosianus, cui scripturae patrocinatus est Lehrs Quaest. ep. 223 adn. 4 *ἀγορέων*] *ἀγορῆς* v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 196 31 *κατάκειται*] *κατακῆται* dubitans Steitz l. c. 31 adn. 2, *κατακέηται* Sittl ed. 480 32 subditicium esse suspicatur Paley ed.[1] 10 *φέρει*] *φαίρει* N 33 sqq. cum antecedentibus cohaerere non posse arbitratur Lehrs Quaest. ep. 223 adn. 5 33 *κε κορεσσάμενος*] *καὶ κορεσάμενος* D, *κεκορεσσάμενος* corruptum KMNQ Tzetzes 61, 15 G. *νείκεα καὶ δῆριν*] *δῆριν καὶ νείκε'* Hermann Orph. 822; *νεῖκος* (?) *καὶ δῆριν* v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 222 adn. 1 *ὀφέλλοι*] Schoemann ed. 16, *ὀφέλλοις* (*ὀφέλοις* D) libri schol. Hom.

κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείῃσι δίκῃς, αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρεις μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλοντι δίκασσαν.

νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν, ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς

---

40 *B* 38 *νήπιος, οὐδὲ τὰ ᾔδει**

---

40 cf. Simonid. Ceus Fr. 85, 11 B.^{4} *νήπιοι . . . οὐδὲ ἴσασιν* Ovid. Fast. V 718 *dimidium toto munere maius erit*

---

34 sq. Moschop. in Op. 639 p. 365, 11 G. *τὸ σὺ* (= *τύνη* v. 639) *οὐ πρὸς ἕτερον πρόσωπον λέγεται, ἀλλ' οὕτω κἀνταῦθα λέγεται ὡς ἐν τῷ 'σοὶ δ' — ἔρδειν'* 37 sq. Et. Tittm. v. *ἐφόρεις· . . . Ἡσίοδος· 'ἄλλα τε — ἐφόρεις'* 38 sq. Et. gen. Tittm. v. *δωροφάγους·* (schol.) *Ἡσίοδος· 'ἁρπάζων — δικάσσαι'* 39 sq. Tzetz. Chil. VII 232 sqq. *Ἡσίοδος τὸν ἀδελφὸν ἀργίας ἀποτρέπων | καὶ δικασταῖς χαρίζεσθαι τῷ χαίρειν τοῖς ἀδίκοις | λέγει τρανῶς, ὡς ἄδικα τῶν δικαστῶν τὰ γένη, | οὐκ ἀκριβῶς γινώσκοντα, πόθεν κερδαίνειν δέον, | οὐδ' οὗ τὸ ἥμισύ ἐστι τοῦ ὁλοκλήρου πλέον, | τουτέστι τὸ βραχύτατον τὸ ἐκ δικαίου μέρος, | ὅπερ πολλῶν καθέστηκεν ἀδίκων ὑπερφέρον* 39 Dio Prus. LXXX 12 (II 226, 4 A.) *βασιλῆας δωροφάγους* respiciens: *μετὰ δὲ ταύτην ἦλθεν ἑτέρα, κλοιόν τινα φέρουσα χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν. τοῦτον δὲ περιθεῖσα ἕλκει μὲν ἰδιώτας περὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν, ἕλκει δὲ βασιλεῖς καθ' Ἡσίοδον* Eust. Hom. 91, 2 . . *οἵ . . παρ' Ἡσιόδῳ δωροφάγοι βασιλεῖς* . . 40 sq. Gell. Noct. Att. XVIII 2, 13 *sexta quaestio fuit, asphodelum cuius modi herba sit, quod Hesiodus in isto versu posuerit: 'νήπιοι — μέγ' ὄνειαρ', et quid item Hesiodus se dicere sentiat, cum dimidium plus esse toto dicit* Stob. III c. 10 s. 11 (III 410, 16 H.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'νήπιοι — ὄνειαρ'* (cf. ad 41) 40 Plutarch. Mor. p. 36 a (I 87, 21 B.) *τὸ δὲ 'νήπιοι — παντός' καὶ τὸ 'ἡ δὲ — κακίστη'* (Op. 265) *ταὐτόν ἐστι τοῖς Πλάτωνος ἐν Γοργίᾳ καὶ Πολιτείᾳ δόγμασι κτλ.* Schol. Soph. Oed. Col. 1211 p. 450, 11 P. . . . *καὶ ἔοικε τῷ ⟨παρ'⟩ Ἡσιόδῳ 'νήπιοι — παντός* Olympiod. in Plat. Gorg. 108 (JbfPh. Suppl. XIV 283) . . . *ὡς εἶναι ἀληθὲς τὸ τοῦ Ἡσιόδου· 'νήπιοι — παντός'* Suid. I b 856 B v. *ἡμίσεα· ἥμισυ παντός· Ἡσίοδος 'νήπιοι — παντός'* idem II a 976 v. *νήπιος· 'νήπιοι — παντός'* Gregor. Cypr. II 89 (Paroem. Gr. II 83, 1) *'οὐδ' ἴσασιν — παντός'* Apostol. XII 9 c (Paroem. Gr. II 544, 14) *'νήπιοι — παν-*

---

34 *δ'*] *δὲ* D *ἔσται*] *ΩΨΦ* Moschopulus; *ἔστιν* (m^1 superscr. *αι*) cod. Laurent. 'acquisitus' ('Laur. acquisti') 60 s. XIV (quod commendavit Schoemann ed. 16) 36 *ἰθείῃσι δίκῃς*] C m^1 (*ἰθείῃισι δίκηισ* m. rec. in *ἰθείαισι δίκαις* mut.), F; *ἰθείῃσι δίκαις* G, *ἰθείῃσι* (*ἰθείῃσιν* E) *δίκῃσιν* (*δίκησιν* E) *Φ*, *ἰθείῃσι δίκαις Ψ* 37 *ἐδασσάμεθ'*] *ἐδασσάμεθα* E m^1 L *ἄλλα τε πολλὰ*] *ἄλλά τε πολλὰ* CEILN, *ἀλλά τε* accentu priore m^2 addito D, *ἀλλὰ τὰ πολλὰ* Guyet Not. in Hes. 144 38 om. Et. gen. cod. B 39 *δωροφάγους*] *δωροφάγοι* Et. gen. cod. B *ἐθέλοντι δίκασσαν*] Schoemann ed. 17 sq., *ἐθέλουσι δικάσσαι* (*δικάσαι*) libri Et. gen. Tittm., *ἐθέλουσι δίκασσαν* Hermann JbfPh. 1837, 128 40 sq. a superioribus seiungit Lehrs Quaest. ep. 224 adn. 6 40 *οὐδὲ*] G Gellius Olympiodorus, *οὐδ'* CF*ΨΦ* Plutarchi codd. schol. Soph. Stobaeus Suidas Gregorius Cypr. Apostolius (Arsenius) *ἴσασιν*] *ἴσσασιν* C

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

---

41 *δ* 444 *μέγ' ὄνειαρ**

---

41 Epigr. gr. ed. Kaibel 1135, 1 (cf. Eust. Hom. 1698, 25) *μολάχην τε καὶ ἀσφόδολον*

τός' idem XII 9 d (l. c. 544, 20) *νήπιος οὐκ ἐνόησεν 'ὅσῳ — παντός'* (Arsen. p. 357 W. *'νήπιοι — παντός'*) 40 hemist. alterum] Plato de Republ. V p. 466 C . . *γνώσεται τὸν Ἡσίοδον ὅτι τῷ ὄντι ἦν σοφὸς λέγων πλέον εἶναί πως ἥμισυ παντός* idem de Leg. III p. 690 E . . . *ἆρ' οὐκ ἀγνοήσαντες τὸν Ἡσίοδον ὀρθότατα λέγοντα, ὡς τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς πολλάκις ἐστὶ πλέον;* Polyb. VI 2, 18 *πρᾶγμα ποιῶν φρονίμου καὶ νουνεχοῦς ἀνδρός, τὸ γνῶναι κατὰ τὸν Ἡσίοδον 'ὅσῳ — παντός'* Socratic. Epist. XXXI (Epistologr. p. 632) *Περδίκκας μὲν ἐνδεδεῖχθαί μοι δοκεῖ περὶ πολλοῦ ποιούμενος κατὰ τὸν Ἡσίοδον τὰ ἡμίσεα πάντων κεκτῆσθαι* Dio Prus. XVII 12 (II 247, 12 A.) *ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ πλέον εἶναι τοῦ παντὸς τὸ ἥμισυ (φησίν)* Schol. Hom. Ven. B *Ι* 160 (III 382, 26 D.) *'ὅσῳ — παντός' τουτέστι τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης τοῦ πολλοῦ μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄνησιν, Ἡσίοδός φησιν* (cf. Macar. VI 53 (Paroem. Gr. II 195, 5) *'ὅσῳ — παντός' βούλεται λέγειν ὅτι μετὰ δικαιοσύνης μεῖζον τοῦ ὁλοκλήρου τὸ ἥμισυ*) Suid. II a 1184 *'ὅσῳ — παντός' Ἡσίοδός φησιν* Eust. Hom. 1822, 48 . . . *καὶ τὸ 'ὅσῳ — παντός' παρ' Ἡσιόδῳ*[1])

41 Plutarch. Mor. 940 c (V 457, 11 B.) *ἦν δ' Ἀμμώνιος ἡμῖν αὐτὸς ἐξηγεῖτο δύναμιν, ἠνίξατο μὲν Ἡσίοδος εἰπὼν 'οὐδ' — ὄνειαρ'* idem l. c. 157 e, f (I 385, 23 B.) *ἐκεῖνος (Ἡσίοδος) γάρ ἐστιν ὁ πρῶτος Ἐπιμενίδῃ σπέρματα τῆς τροφῆς ταύτης παρασχὼν καὶ ὁ ζητεῖν διδάξας 'ὅσον — ὄνειαρ'* Galen. VI 652 K. *Ἡσίοδος μὲν ἔοικεν ἐπαινεῖν τὸν ἀσφόδελον ἐν οἷς φησιν 'οὐδ' — ὄνειαρ'* Athen. II 58 d (I 136, 26 K.) *Ἡσίοδος· 'οὐδ' — ὄνειαρ'* Schol. Theocr. VII 68 (II 260, 9 A.) *καὶ Ἡσίοδος 'οὐδ' — ὄνειαρ'* Schol. Rav. Aristoph. Plut. 253 (I 32 R.) *ταὐτὸν θύμον φαγόντες· ὅτι παρῴδηται ἐκ τῶν Ἡσιόδου* (⟨*νήπιοι — παντὸς*⟩ supplet Rutherford) *'οὐδ' — ὄνειαρ'* unde sua Suid. v. *θύμος* I b 1224 B, qui *'οὐδ' — ἀσφοδέλῳ'* laudat; idem v. *ἀσφόδελος* I a 821 B (cf. Anecd. I 157 Bachm. Anecd. I 457, 10 Bekk. Anecd. Par. I 398, 5 Cr. IV 166, 31 Cr.) *προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον 'οὐδ' — ὄνειαρ'* Macar. VI 77 (Paroem. Gr. II 198, 5) *'οὐδ' — ὄνειαρ' ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἀκαρῆ χρησίμων γενομένων* Apostol. IV 14 c (Paroem. Gr. II 313, 18) *καὶ Ἡσίοδος 'οὐδ' — ὄνειαρ'* Theophr. Hist. Plant. VII 13, 3 *καὶ γὰρ ὁ ἀνθέρικος ἐδώδιμος σταθευόμενος καὶ τὸ σπέρμα φρυγόμενον καὶ πάντων δὲ μάλιστα ἡ ῥίζα κοπτομένη μετὰ σύκου καὶ πλείστην ὄνησιν ἔχει καθ' Ἡσίοδον* cf. Plin. Nat. hist. XXI 17, 108 *asphodelus manditur et semine tosto et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito, praeterea tuso cum ficis, praecipua voluptate, ut videtur Hesiodo* Plutarch. Mor. 158 a (I 386, 12 B.) . . . *τῆς πρώτης ὑπομνήματα τροφῆς καὶ δείγματα μετ' ἄλλων εὐτελῶν καὶ αὐτοφυῶν μαλάχην καὶ ἀνθέρικον, ὧν εἰκός ἐστι καὶ τὸν Ἡσίοδον προξενεῖν ἡμῖν τὴν λιτότητα καὶ τὴν ἀφέλειαν* cf. Plato de Leg. III p. 677 E *πολὺ γὰρ ὑμῖν ὑπερεπήδησε τῷ μηχανήματι τοὺς ξύμπαντας, ὦ φίλε, ὃ λόγῳ μὲν Ἡσίοδος ἐμαντεύετο πάλαι, τῷ δὲ ἔργῳ ἐκεῖνος ἀπετέλεσεν, ὡς ὑμεῖς φατε*

---

41 eiecit Flach d. hes. Ged. 6 *τε*] om. D *μέγ'*] *μέγα* D, ΜΕΙΝ Gellii codd. *ΟΠΝ*, *ἓν* Stobaeus (*ἓν* Anecd. Bachm. et Bekk.)

---

1) Cf. Laert. Diog. I 4, 2 *Σωσικράτης δέ φησιν ὅτι (Πίτταχος) ἔφη τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς πλεῖον εἶναι.* de sententia *'ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντός'* cf. Fragm. fals. 5

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν·
ῥηιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο,
ὥς τέ σε κεὶς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,

---

42 sqq. Vergil. Georg. I 121 sq. *pater ipse colendi | haud facilem esse viam voluit primusque per artem | movit agros curis acuens mortalia corda* 42 cf. Arat. 768 *πάντα γὰρ οὔ πω | ἐκ Διὸς ἄνθρωποι γινώσκομεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ | κέκρυπται* 45 Vergil. Georg. I 175 *et suspensa focis explorat robora fumus* cf. Aristoph. Ach. 279 *ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται* (cf. ad 629)

---

42 Plutarch. Mor. de anim. 4 (VII 27, 1 B.) *'κρύψαντες — ἀνθρώποισι' κατὰ τὸν σοφὸν Ἡσίοδον* Eusebius Praepar. evang. XIV 4, 14 (II 263, 21 D.) *ἐπῄνει (Ἀρκεσίλαος) γοῦν Ἡσιόδου τουτὶ τὸ ἀπόφθεγμα 'κρύψαντες — ἀνθρώποισιν'* Synes. de insomn. t. 66 c. 1284 A M. *'κρύψαντες — ἀνθρώποισιν'* idem de provid. II t. 66 c. 1280 A M. *'κρύψαντες — ἀνθρώποισιν'* Schol. Eurip. Hipp. 932 (II 105, 18 Schw.) . . *ὡς καὶ Ἡσίοδος 'κρύψαντες — ἀνθρώποισιν' ἀντὶ τοῦ κεκρύφασι* Schol. Aristoph. Plut. 90 p. 329, 30 D. *παρῴδηται ἐκ τῶν Ἡσιόδου 'κρύψαντες — ἀνθρώποισιν'* Schol. Hes. Theog. 563 p. 263, 8 Fl. *τοῦτο ὅμοιον τῷ εἰς τὰ Ἔργα καὶ τὰς Ἡμέρας ῥηθέντι· 'κρύψαντες — ἀνθρώποισι'* Stob. II c. 1 s. 7 (II 4, 17 W.) *Ἡσιόδου· 'κρύψαντες — ἀνθρώποισι'* Nicephor. in Synes. p. 357 B Pet. *βεβαιοῖ δὲ τοῦτο (Συνέσιος) διὰ τῶν τοῦ Ἡσιόδου ἐπῶν· ἔκρυψαν γάρ, φησιν, οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις τὸν ἄπονον βίον . . .* Moschop. in Hes. Op. 110 p. 111, 31 G. *λέγει δὲ (Ἡσίοδος) πάντας τοὺς θεοὺς τὸ τοῦ ἑνὸς ἔργον ἐπὶ πάντας τοὺς ὁμοειδεῖς ἀναφέρων, οἷον ποιεῖ καὶ ἐν τῷ 'κρύψαντες — θεοί'* 45 sq. Plutarch. Mor. 527 c (III 365, 10 B.) *οὐκ 'αἶψά κε — ταλαεργῶν', ἀλλὰ χρυσοχόων κτλ.* idem l. c. p. 157 f (I 386, 9 B.) *πῶς οὖν οὐκ ἂν τῷ Ἡσιόδῳ τὸ 'πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ' κείμενον 'ἔργα — ταλαεργῶν', εἰ τοσαύτης δεήσει παρασκευῆς;* 45 Schol. Rav. Aristoph. Ach. 279 II 295 R. *ἐν τῷ φεψάλῳ . . . Ἡσίοδος· 'αἶψα — καταθεῖο'* ibidem Av. 711 I 483 R. *καὶ πηδάλιον κτλ.· καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον 'αὐτίκα — καταθεῖο'* Excerpt. cod. Vatic. 292 in Gregor. Cor. ed. Schaef. p. 685 *'αἶψα — καταθεῖο' ἀντὶ τοῦ κατέθου ἐπὶ παρεληλυθότος* Gregor. Theol. Epist. 11 (t. 37 c. 41 B M.) . . . *τὰς μὲν ἱερὰς καὶ ποτίμους βίβλους ἀπέρριψας . . . ἢ ὑπὲρ καπνοῦ τέθεικας, ὡς τὰ πηδάλια χειμῶνος ὥρᾳ καὶ τὰς σκαπάνας* cf. idem Epist. 235 (t. 37 c. 377 C M.) . . *ἰδού σοι καὶ τὰ πυκτία παρ' ἡμῶν ἅπερ αἰτεῖς, ὅσα τοὺς σῆτας διέφυγε καὶ τὸν καπνόν, ὑπὲρ οὗ κατέκειτο, καθάπερ τοῖς ναυτικοῖς τὰ πηδάλια μετὰ τὸν πλοῦν καὶ τὴν ὥραν* Eust. Hom. 540, 21 *ἔχει δέ τινα πρὸς ταῦτα ὁμοιότητα καὶ Ἡσιόδου τὸ ὑπὲρ καπνοῦ θεῖναι πηδάλιον* idem l. c. 1428, 63 . . *Ἡσίοδος οἶδε πηδάλιον ὑπὲρ καπνοῦ τιθέμενον* (cf. idem l. c. 750, 40 *καὶ παροιμία*

42—202 secrevit Steitz l. c. 37 sqq. 42 *γὰρ ἔχουσι*] *παρέχουσι*? Gerhard Sitzungsb. d. Berl. Akad. 1856 p. 141 adn. 45 *βίον*] *νόον* Eusebius 43 *κεν*] *κ̓ε* D *κεν — ἤματι*] *καί χ' ἐνὶ ἤματι* temere Blaydes Advers. 8 *ἐπ' ἤματι*] *ἐπήματι* CD, *ἐν ἤματι* Paley ed.[1] 12, *ἐπ' ἤματι* I *ἐργάσσαιο*] *ἐργάσαιο* CEFHLN 44 *σε κεὶς*] D m[1] (coronide in *κεὶς* postea partim erasa), FHIKL, *σέ κ' ///εἰσ* (apostr. recens) C, *σε κ' εἰς* GENOP, *σε κεῖς* MQ, *κέ σ' εἰς* vel *καὶ εἰς* Hermann Op. VI 223 *ἔχειν*] in textu om., in marg. m. alia addit C 45 *αἶψά κε*] libri Plutarchus schol. Rav. Aristoph. Ach. Exc. Vatic., *αὐτίκα* schol. Rav. Aristoph. Av., *γρ. αὐτίκα* schol. cod. Monac. 91 *αἶψα — μὲν*] *αἶψά τε πηδάλιόν κεν* dubitans Goettling ed.[2] 166 *μὲν*] om. F

ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶ ᾗσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
ἐν κοΐλῳ νάρθηκι λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,

---

46 κ 98 *βοῶν .. ἔργα* δ 636 *ἡμίονοι ταλαεργοί** 47 *N* 558 *φρεσὶ ᾗσιν** 49 *E* 156 *κήδεα λυγρά** 50 cf. *M* 98 *ἐὺς πάις Ἀγχίσαο** 52 cf. *Π* 232 *Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον* 53 *Ψ* 482 *τὸν δὲ χολωσάμενος** *A* 511 *προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς** 54 cf. *H* 278 *πεπνυμένα μήδεα εἰδώς**

---

50 Vergil. Georg. I 131 *ignemque removit* (Iuppiter)

τὸ ὑπὲρ καπνοῦ τὸ πηδάλιον idem l. c. 1586, 12 .. *καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὑπὲρ καπνοῦ τὸ πηδάλιον* idem l. c. 1718, 53 .. *παρὰ τὸ ὑπὲρ καπνοῦ τὸ πηδάλιον*)

46 Eust. Hom. 1650, 7 .. *καὶ Ἡσίοδος 'ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο'* 47 Schol. Hes. Theog. 563 (p. 263, 8 et 11 Fl.) *τοῦτο ὅμοιον τῷ εἰς τὰ Ἔργα καὶ τὰς Ἡμέρας ῥηθέντι 'κρύψαντες — ἀνθρώποισι'* (Op. 42) *καὶ τῷ 'ἀλλὰ — ᾗσιν'* 50—105 cf. Origen. c. Cels. IV 38 p. 531 (I 308, 29 K.) *ἄρα τὰ μὲν τῷ ἐνθέῳ σου Ἡσιόδῳ εἰρημένα ἐν μύθου σχήματι περὶ τῆς γυναικὸς ἀλληγορεῖται* . . . 50 sqq. Porphyr. in Horat. Carm. I 3, 29 *Hesiodus ait cum ignis a caelo furto Promethei subductus esset, Pandoram inmissam terris poenae causa* 53—69. 73—82 Origen. c. Cels. IV 38 p. 531 (I 309, 8 K.) .. *ὅρα εἰ μὴ τὰ Ἡσιόδου μᾶλλον γέλωτα μέλλει ὀφλεῖν ἀνδρός, ὡς φῄς, ἐνθέου τοιαῦτα γράψαντος 'τὸν δὲ — ἄνακτι'. 'ἀμφὶ — ἀλφηστῇσιν'*

---

46 non integer esse visus est Hermanno Orph. 820 *ἀπόλοιτο*] *ἀπόλοιντο* cod. Ambros. C 222 inf. 48 *ὅττι*] *ὅτι* D *ἐξαπάτησε*] *ἐξεπάτησε α* m² superscr. D, *ἐξηπάτησε* EHQ *ἀγκυλομήτης*] sic teste Proclo Plutarchus 76, 5 G. (quem *ποικιλόμητις* legisse censet Dimitrijević Stud. Hes. 167), Tzetzes 75, 10; *ἀγκυλομητισ* sine accentu C, *ἀγγυλομήτης* M, *ἀγκυλομήτισ ισ* in *ησ* mutato O, *ἀγκυλόμητις* P Moschopulus (*'ἰστέον ὅτι τὸ ἀγκυλόμητις . . . προπαροξύνεται καὶ διὰ τοῦ ῑ γράφεται*) cf. Nauck MGrR. IV 120 V 149 Naber Mnem. n. s. XII 348; *ποικιλομήτης* (vel *ποικιλόμητις*, cf. Dimitrijević l. c. 145 adn. 2) quosdam scripsisse veri simile est (v. Proclus 76, 7 G. *εἰ δὲ καὶ 'ποικιλομήτης' γράφοιτο, σημαίνει 'τὸν ποικίλας εἰληχότα νοήσεις*) 49—201 his (abiectis v. 93, 120 Diodori, 124 sq.) amplificatum esse carmen primum censet Kirchhoff Mahnl. 44 sqq. 49 seclusit Peppmüller JbfPh. 1890 p. 651 *ἀνθρώποισιν ἐμήσατο*] *ἀνθρώποισι μήσατο* Q, *ἀνθρώποις ἐμ.* L 50 *αὖτις*] Schaefer in Brunckii Gnom. poet. ed. novae (1817) p. 214 adn., *αὖθις* libri *ἐὺς*] om. D *πάις*] *ΩΨΦ*, *παῖς* cod. Vindob. 198 51 *ἀνθρώποισι*] *ἀνθρώποισιν* H 52 suspectus F. Schoellio de Pandora Hes. melet. crit. (Satura H. Sauppio obl.) 138 *κοΐλῳ*] *κοίλῳ* libri 53 *δὲ*] *καὶ* Origenis cod. A (Vatic. 386 s. XIII) 54 *Ἰαπετιονίδη*] C (*ι* m. rec. in *ει* mut.) M; *ἰαπετειονίδη* FH, *ἰαπετεονίδη* DI m¹ K m¹ (*ε* m² in *ει* mut. IK) LΦ, *ἰαπετεωνίδη* Origenis cod. A *μήδεα*] *κέρδεα* FG

χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας
σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισιν·
τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

---

56 cf. *Γ* 50 *πατρί τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ*

---

55 sqq. Gregor. Theol. Carm. I 2, 29, 115 sqq. *Πανδώρην ἐνέπουσι πυρὸς μαλεροῖο κλαπέντος | ποινὴν ἡμερίοις ἄντιτον ἐλθέμεναι | ἀντὶ πυρὸς πῦρ ἄλλο, καλοῦ κακόν, ὥς κε φλέγῃσι | καὶ πλέον, ἀσκῆσαι κάλλεσι δαιδαλέοις | δαίμονας, ἄλλο τι δ' ἄλλον ἐπίκλοπον εἰς ἓν ἄγοντας. | συμφερτὴν ἀπάτην ἀνδράσιν ἐμπελάσαι . . .* 57 Eurip. Hipp. vel. Fr. 429 p. 492 N.[2] *ἀντὶ πυρὸς γὰρ | ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν* (Dobree, *ἔβλαστον αἱ* Grotius) *γυναῖκες πολὺ δυσμαχώτερον* Palladas Anth. Pal. IX 167, 1 *ὁ Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο, γυναῖκας* idem Anth. Pal. IX 165, 1 sq. *ὀργὴ τοῦ Διός ἐστι γυνή, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα | δῶρον, ἀνιηρὸν τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον* Nicet. Eugen. II 347 (II p. 458 H.) *Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς ἐμπαρέσχε τῷ βίῳ | πῦρ ἄλλο δεινόν, τῆς γυναικὸς τὴν πλάσιν* 57 sq. Semon. Amorg. Fr. 7, 76 sq. B.[4] *ἆ τάλας ἀνήρ, ὅς τις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται* (cf. 'Susarion' v. 3, I 3 K. *κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως . .* | *οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ* Antiphan. Agr. Fr. 2, II 13 K. *ἔστιν δ' ἑταίρα τῷ τρέφοντι συμφορά· | εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἴκοι μέγα*) Gregor. Theol. Carm. I 1, 1, 23 sq. . . *ὥς κεν ἅπαντες | τέρπωνται κατὰ θυμόν** 58 Triphiod. 138 *ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες** cf. Gregor. Theol. Carm. II 2, 5, 142 (*οἳ*) *ἑὸν μόρον ἀμφαγαπῶσι* idem Carm. II 1, 1, 42 *τέρποντ' ἀμπλακίῃ σφέτερον μόρον ἀμφαγαπῶντες* Oppian. Cyneg. II 306 *ἑὸν δόμον ἀμφαγαπάζει**

---

55 cf. Hesych. v. '*ἠπεροπεύσας*'· *ἐξαπατήσας* 57 sq. Achill. Tat. I 8, 2 (Erot. Gr. I 45, 31 H.) *οὐκ ἀκούεις τοῦ Διὸς λέγοντος 'τοῖς — ἀμφαγαπῶντες'*; Stob. LXXIII 49 (III 44 M.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'τοῖς — ἀμφαγαπῶντες'* Clem. Alex. Strom. VI 2 (III 132, 11 D.) . . *ἀλλὰ καὶ Ἡσιόδου λέγοντος 'σοὶ δ' ἐγὼ — τέρπωνται'* . . Olympiod. in Plat. Gorg. 198 J. (JbfPh. Suppl. XIV 540) *εἶπε δὲ ὁ Ἡσίοδος, ὅτι δέδωκεν ἡμῖν αὐτὴν* (*τὴν Πανδώραν γυναῖκα*) *καὶ ἐλάβομεν αὐτὴν 'ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες'* 57 Origen. c. Cels. IV 38 (I 308, 29 K.) *ἆρα τὰ μὲν τῷ ἐνθέῳ σου Ἡσιόδῳ εἰρημένα ἐν μύθου σχήματι περὶ τῆς γυναικὸς ἀλληγορεῖται, ὡς ἄρα δέδοται αὕτη τοῖς ἀνθρώποις ὑπὸ τοῦ Διὸς 'κακὸν' 'ἀντὶ' τοῦ 'πυρός'* Schol. Hom. *κ* 2 (II 444, 11 D.) *ἔγημε δὲ* (*ὁ Δευκαλίων*) *Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας τῆς 'ἀντὶ' τοῦ 'πυρὸς' δοθείσης τῷ Ἐπιμηθεῖ εἰς γυναῖκα* 58 Apoll. Dysc. de pron. p. 143 B (I 1, 112, 23 Schn.) *Ἡσίοδος μέντοι ἐπίμεμπτός ἐστιν εἰπὼν 'ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες', ἐν ᾧ ἑνικῷ ἀντὶ πληθυντικοῦ ἐχρήσατο* Schol. Rav. Aristoph. Lys. 1039 (II 230 R.) *καὶ Ἡσίοδος τὸ* (*'το⟨ῖς — θυμὸν'⟩* supplet Rutherford) *'ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες'* cf. Senec. Epist. 39 *mala sua quod malorum ultimum est amant*

---

55 *χαίρεις*] CHDIO Origenis cod. P (Paris. suppl. gr. 616 a. 1339, e corr.), *χαίροις* FGKLENPQ Origenis cod. A, *χαίροις ει* m[1] superscr. M *φρένας*] *φρέ* (cett. om.) Origenis cod. A *ἠπεροπεύσας*] spir. asper m. rec. in lenem mut. D, *ὑπεροπεύσας* Origenis cod. A 56 *σοί τ' αὐτῷ*] *σφὶν δ' αὐτοῖς* (e Fragm. 50) scribendum esse censuit Schaefer Gregor. Cor. 470 adn., sed cf. Hermann Op. VI 223 sq. *σοί τ'*] *σοὶ δὲ* D *ἐσσομένοισιν*] *ἐσομένοισιν* D 57 *τοῖς*] *σοὶ* (e versu praecedente) Clemens 58 *τέρπωνται*] *τέρπονται* DI m[1] (*ω* m[2] ex *ο* factum) LM Origenis cod. A. Stobaei cod. S, *τέρπονται ω* m. eadem superscr. Q, *τείρωνται* perperam Blaydes Advers. 8 *ἀμφαγαπῶντες*] *ἀμφαπάζων* corrupte cod. Rav. schol. Aristoph.

ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ σθένος, ἀθανάτῃς δὲ θεῇς εἰς ὦπα ἐίσκειν
παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην

---

59 *Α* 568 ὣς ἔφατ'* Z 471 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ* *Α* 544 πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε* 60 *O* 146 ὅττι τάχιστα* 61 sq. *Σ* 419 sq. ἐν δὲ καὶ αὐδὴ | καὶ σθένος* 62 *Γ* 158 αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν 63 *E* 844 αὐτὰρ Ἀθήνη*

---

63 sq. cf. Hymn. Hom. Ven. 14 sq. ἡ (Ἀθήνη) δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν | ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν Nonn. Dion. XLI 294 sq. ἐποιχο-

---

59 Eust. Hom. 1805, 8 . . 'ἐκ δ' ἐγέλασ⟨σ⟩ε' Ζεὺς παρ' Ἡσιόδῳ cf. idem 656, 35 τὸ 'ἐξεγέλασ⟨σ⟩εν' . . . παρ' Ἡσιόδῳ εὕρηται idem l. c. 1330, 4 . . . ἵνα ᾖ τὸ τοιοῦτον (Σαρδάνιον) μειδίαμα ὅμοιον τῷ παρ' Ἡσιόδῳ ἐκγελᾶν idem l. c. 1242, 62 καὶ ὁ παρ' Ἡσιόδῳ δὲ (γέλως), καθ' ὃν ὁ Ζεὺς ἐξεγέλασεν idem l. c. 1836, 57 καὶ ἔστι τοῦτο ἑτεροῖον τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ ἐκγελάσαι τὸν Δία 60 sqq. Pausan. I 24, 7 πεποίηται δὲ Ἡσιόδῳ τε καὶ ἄλλοις, ὡς ἡ Πανδώρα γένοιτο αὕτη γυνὴ πρώτη· πρὶν δὲ ἢ γενέσθαι Πανδώραν οὐκ ἦν πω γυναικῶν γένος[1]) 60—62 Schol. Pind. Nem. VI 1 p. 174, 9 Ab. Ἥφαιστος δὲ Πανδώραν ποιεῖ· 'Ἥφαιστον — ἐίσκειν' Clem. Alex. Strom. V 14, 100 (III 80, 6 D.), unde Euseb. Praep. evang. XIII 13, 23 (II 202 D.): Ἡσίοδός τε ἐπὶ τῆς Πανδώρας λέγει· 'Ἥφαιστον — αὐδὴν | καὶ νόον' 60 sq. Procl. in Op. 157 (p. 135, 16 G.) προείρηκε δὲ (Ἡσίοδος) ὅτι ὁ Ζεὺς ἐκέλευσεν Ἥφαιστον 'περικλυτὸν — φύρειν' Anonym. I in Arat. p. 93, 4 M. Ἡσίοδος· 'γαῖαν — καὶ ⟨σθένος⟩'· τοῦτό ἐστιν ὁ μῦθος ὁ Προμηθέως 61 Lucian. Prom. 13 καὶ δὴ κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον 'γαῖαν ὕδει' φύρας καὶ διαμαλάξας ἀνέπλασα τοὺς ἀνθρώπους Choerob. I 352, 12 H. ἔχομεν δὲ καὶ τὴν δοτικὴν διὰ τῆς ει διφθόγγου ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'γαῖαν ὕδει φύρειν' ὡς ἀπὸ τῆς ὕδος εὐθείας Stephan. in Aristot. Rhet. II 23 p. 302, 22 R. ὁ δὲ (τῶν ποιητῶν εἶπεν)· 'γαῖαν ὕδει φύρειν' Et. gen. Tittm. v. κώεα . . . καὶ Ἡσίοδος μετέπλασε τὸ ὕδας εἰς τὸ ὕδος εἰπὼν 'γαῖαν ὕδει φύρειν' cf. Et. mag. v. κώεα· μεταπέπλασται τὸ κῶας εἰς τὸ κῶος ὡς τὸ ὕδας εἰς τὸ ὕδος· Ἡσίοδος 'γαῖαν ὕδει φύρειν' Eust. Hom. 668, 61 . . καθὰ εὕρηται καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν οἷς γαῖαν ὕδει φύρων Ἥφαιστος τὴν γυναῖκα πλάττει 63 sq. Eust. Hom. 758, 41 . .

---

59 ἐγέλασσε] libri Eustathius, ἐτέλεσσε Origenes (γρ. καὶ ἐκδεγέλασ^ε eiusdem cod. A m[2] in marg.) 60 δ' ἐκέλευσε] (sic Origenes), δὲ ἐκέλευσε D, δὲ κέλευσε O Clemens Eusebius, δ' ἐκέλευε schol. Pind. cod. B ὅττι] ὅτι D Origenis cod. A 61 ἐν δ'] ἐν δὲ D θέμεν] θέμ^{εναι} Origenis cod. A 62 σθένος] libri Origenes schol. Pind., νόον Clemens cum Eusebio ἀθανάτῃς δὲ θεῇς] LΦ (ι m. rec. subscriptum E, τῃς in ras. et θ' ἐῇς Q) schol. Pind. (sine ι muto cod. B), cf. Hom. *Γ* 158, ἀθανάτης δὲ θεῆς IK, αις et αῖς m[1] superscr. M, ἀθανατῃσι ^{δὲ} (δὲ m[1]) θεαῖσ C (cf. Symb. Prag. 175), ἀθανάταις δὲ θεαῖς Ωb, in ἀθανάτης δὲ θεᾶς mutatum D; ἀθανάτοις δὲ θεοῖς Origenes ἐίσκειν] litteris maioribus m. al. in ras. (Homericum ἔοικεν primitus scriptum fuisse videtur), in marg. additum γρ. ἔοικεν (ex Hom.) C 63 sq. uncis saepsit Paley ed.[1] 14 63 παρθενικῆς — ἐπήρατον] καλὸν παρθένου εἶδος ἐπήρατον Goettling ed.[1] 142 (ed.[2] 168), παρθενικῆς εἶδος πολυή-

---

1) de Plotino (Ennead. IV 3, 14) cf. ed. Volkmanni II praef. p. XVII

ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδώνας·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος

---

64 cf. χ 422 ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι ο 517 ἱστὸν ὑφαίνει* 65 Γ 64 χρυσέης Ἀφροδίτης*

μένη πολυδαίδαλον ἱστὸν Ἀθήνης | κερκίδι πέπλον ὕφαινεν 63 Hymn. Orph. LV 27 θεά, μάλ' ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα

66 cf. Epigr. gr. ed. Kaibel 647, 14 λευγαλέους τε φόβους καὶ θυμοβόρους μελεδώνας Mimnerm. Fr. 6, 1 B.[4] καὶ ἀργαλέων μελεδωνέων (Cobet, μελεδώνων codd.) Gregor. Theol. Carm. II 1, 1, 140 καὶ ἀργαλέαι μελεδῶνες Nonn. Dion. XLVII 53 θυμοβόρους . . μεληδόνας 67 Theogn. 965 ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες

κατὰ μῦθον, ὃς τῷ μὲν κάλλει τὴν Ἀφροδίτην ἐφιστᾷ, τοῖς δὲ γυναικείοις ἔργοις τὴν Ἀθηνᾶν, ὡς δηλοῖ καὶ Ἡσίοδος

64 Herodian. περὶ ἀκλ. ῥημ. p. 27, 17 H. (II 782, 12 L.) (cf. Anecd. Ox. IV 338, 24 Cr.) τὸ δὲ 'διδασκῆσαι' παρὰ Ἡσιόδῳ ὡς ἀπὸ περισπωμένου διδασκῶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀσκῶ ἀσκήσω cf. Hesych. 'διδασκῆσαι'· διδάξαι Eust. Hom. 1715, 54 οὕτω καὶ Ἡσίοδος οἶδε τὸ διδασκῶ διδασκήσω περισπωμένως 66 Iulian. Misop. 347 c (II 448, 4 H.) ὁ δὲ ὑπονοήσας ἐκ τῶν Ὁμήρου (immo Ἡσιόδου) τίνες ποτέ εἰσιν αἱ γυιοβόροι μελεδῶναι . . . Et. gen. mag. v. μελεδῶναι (scholion) . . Ἡσίοδος 'γυιοκόρους' αὐτὰς καλεῖ (λέγει Et. mag.) Et. gen. v. μελεδήματα . . . Ἡσίοδος τρόπον τινὰ ἐτυμολογῶν 'γυιοκόρους' φησίν Et. Tittm. v. γυιοκόρους· τὰς κατεσθιούσας τὰ μέλη μέχρι κόρου. Ἡσίοδος 'καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας' . . . 67 Stob. LXXIII 50 (III 44 M.) ἐν ταὐτῷ (Ἡσιόδου Ἔργοις, lemma om. cod. S) 'ἐν δὲ — ἦθος'

ρατον Hermann Op. VI 224, παρθενικαῖς (θεαῖς) καὶ Ϝεῖδος ἐπήρατον Lennep ed. 8 παρθενικῆς] (cum gloss. ταῖς παρθένοις) M Origenes (sic cod. A), παρθενικῆς KLNPQ, παρθενικῆσι C αὐτὰρ] ἀτὰρ Origenis cod. A

64 διδασκῆσαι] ΩΨbΦ Herodianus 'Proclus' 88, 15 G. 'τὸ δὲ διδασκῆσαι ἀπὸ τοῦ διδασκῶ γέγονε περισπωμένου' Hesychius Eustathius (cf. Pind. Pyth. IV 217 ἐκδιδάσκησε); διδασκέμεναι (διδασκέμεν cod. A) Origenes ('librarii' coniecturam esse temere contendit Dimitrijević Stud. Hes. 171); διασκῆσαι D; e διδασκέμεναι et μιν ἀσκῆσαι lectionibus διδασκῆσαι conflatam esse suspicatus est v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 452 65 χρυσέην Ἀφροδίτην] χρυσέης Ἀφροδίτης Paley ed.[1] 14 χρυσέην] χρυσῆν (χρυσὴν DLO) libri et Origenis codd. 66 γυιοκόρους] (γυοκόρους DHENQ Origenis cod. A, Et. gen. v. μελεδῶναι cod. B, γυιοκόρους superscr. m. rec. γυιοβόρους I) libri Origenes Et. gen. utroque loco mag. Tittm. Moschopulus 89, 14 G., γυιοβόρους Iulianus (quod coniecit Guyet Not. in Hes. 145, suasit Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. p. 137); cf. schol. 'Procli' 33, 17 G. γυιοκόρους, τὰς εἰς κόρον ἀγούσας τὰ γυῖα, ἤτοι τὰς μέχρι κόρου ἐσθιούσας τὰ μέλη· ἢ τὰς φροντίδας τὰς κατεσθιούσας τὰ μέλη τοῖς χρωμένοις δηλονότι; aut γυιοβόρους aut θυμοβόρους (cf. Epigr. ed. Kaib., Nonnus) Nauck MGrR. V 143 sq. μελεδώνας] C Iulianus Et. gen. et mag. (cf. Nauck l. c.), μελεδῶνας libri cett. schol. vetus 88, 19 G. Origenes Et. Tittm. (eadem scripturae varietas Hom. τ 517) 67 sq. secludendos esse censuit Bentley 67 θέμεν — νόον] libri Origenes Stobaeus (sed δ' ἐθέμεν cod. M, δ' ἐθέμην cod. M), νόον κύνεον θέμεναι dubitans v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 324 ἐπίκλοπον ἦθος] libri Origenes Stobaeus (ἐπίκλοπον cod. A), ἐπίκλοπα ἤθη Bentley

Ἑρμείην ἤνωγε, διάκτορον Ἀργεϊφόντην.

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσεν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν·

---

68 α 84 *Ἑρμείαν . . . διάκτορον Ἀργεϊφόντην** 69 Ψ 249 *ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐπίθοντο** Σ 118 *Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι** 70 Σ 614 *κλυτὸς Ἀμφιγυήεις** 71 Β 514 *παρθένος αἰδοίη** θ 82 *Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς* 72 Α 206 *θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη** 73 cf. Α 551 *πότνια Ἥρη** 74 ο 460 *χρύσεον ὅρμον* 75 Β 89 *ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν**

---

70 Semonid. Amorg. Fr. 7, 21 B.[4] *τὴν δὲ (γυναῖκα) πλάσαντες γηίνην Ὀλύμπιοι | ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν* 73—75 cf. Cypr. Fr. 3, 1 K. (de Venere) *εἵματα μὲν χροΐ ἕστο, τά οἱ Χάριτές τε καὶ Ὧραι | ποίησαν, καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν*

---

70 sqq. Tertull. de cor. 7 *si fuit aliqua Pandora, quam primam feminarum memorat Hesiodus, hoc primum caput coronatum est a Charitibus, cum ab omnibus muneraretur, unde Pandora* Euseb. praep. evang. XIV 26, 13 (II 330, 31 D.) *καὶ ὥσπερ ὁ Ἡσιόδου μῦθος τὴν Πανδώραν φησὶν ὑπὸ τῶν θεῶν, οὕτως ἡ σοφία τἀνδρὸς ὑπὸ τῶν ἀτόμων συνετελέσθη;* 70 Schol. Aristid. II 710 D. *πρώτην γὰρ αὐτὴν (Πανδώραν) πεπλάσθαι λέγει Ἡσίοδος* cf. Pausan. ad 60 sqq. laud. 70 sq. Eust. Hom. 1151, 30 *Ἥφαιστος . . . ὁ καὶ τῇ καθ' Ἡσίοδον Πανδώρᾳ συμβαλόμενός τι πρὸς γένεσιν* 72 sqq. Eust. Hom. 975, 32 *οὐ κομμωτρίας (ὁ ποιητὴς τῇ Ἥρᾳ δίδωσιν) ὡς Ἡσίοδος τῇ Πανδώρᾳ* 74 Suid. v. *ἀγάλματα* I a 41 B. *καὶ Ἡσίοδος τὸν ὅρμον ἄγαλμα καλεῖ*

---

68 om. Origenis codd. praeter M m[2] *Ἑρμείην*] *ἑρμίην* Q, *Ἑρμείαν* Spohn ed. maioris imperfectae p. 31 *διάκτορον*] *διάκτωρα* G 69—82] post v. 69 adplicandos esse v. 83 sqq. arbitratus est Twesten Comm. crit. de Hes. Op. et Dieb. 44, qui totum locum inde a v. 70—82 ex Theogoniae quadam recensione huc illatum esse credit; similiter v. 69—82 ex alia recensione esse monuit Lehrs Quaest. ep. 227 adn. 8 (cf. praeterea F. Schoell de Pand. Hes. 136 sq.) 69 *ἔφαθ'*] *ἔφατ'* ELN *δ'*] *δὲ* D 70—72 om. Origenes (ex Hes. codd. supplevit Koetschau ed. 310 adn.); in exemplis Plutarchi et Origenis fuisse negavit Dimitrijević l. c. 171; cf. Theog. 570—573 70 *δ' ἐκ*] *δὲ ἐκ* D *πλάσσεν*] C, *πλάσε* D, *πλάσσε* (σ alterum recentius) I, *πλάσσε* libri cett. 71 *ἴκελον*] in *εἴκελον* m[2] mut. D, *ικελον* sine accentu C, *ἶκελον* KLMΦ *Κρονίδεω*] ΨbΦ, *Κρονίδαο* ΩD, *Ζηνὸς*? Fick Hes. Ged. 45 72 eiecit Hermann Op. VI 224 *ζῶσε*] ε e corr., altero ε m. rec. superscr. E, *ζῶσαι* H *κόσμησε*] *κόσμισε* ι in η m. recentissima mut. E 73 *ἀμφὶ δέ οἱ*] *ἀμφιδέοι* E, *ἀμφὶ δεοι* N 74 *χρυσείους*] *χρυσίους* N *χροΐ*] *περὶ* (///ε///ὶ C, *περὶ* postea deletum H) *χροΐ* Ω, om. Origenis cod. A *τήν γε*] *τήνδε* FG Origenes 75 *καλλίκομοι*] *καλλιπλόκαμοι* F, *καλλιπλόκα*[μοι] Origenis cod. A *στέφον*] ν in ras. E, *στέφανον* H

[πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεϊφόντης
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
[τεῦξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν]
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

---

76 cf. Ξ 187 *πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον* Α 400 *Παλλὰς Ἀθήνη** 77 Φ 497 *διάκτορος Ἀργεϊφόντης** 78 α 56 *αἱμυλίοισι λόγοισι* 79 Ν 524 *Διὸς βουλῇσι** 81 Α 18 *Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες**

---

78 Gregor. Theol. Carm. II 1, 34, 55 *ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους** 80 Anacreon? Epigr. 111, 1 B.[4] (Anth. Pal. VI 143) *θεῶν κήρυκα* 81 sq. cf. Anonym. de herb. 143 sq. F. S. Lehrs (*πασάων βοτανέων βασιληΐδα δίζεο*)

---

77 sq. Stob. LXXIII 50 (III 44 M., cf. ad 67) *ἐν ταὐτῷ* (*Ἡσιόδου Ἔργοις*) . . . '*ἐν δ' ἄρα — ἦθος*' 77 sqq. Irenaeus c. haer. II 21 (interpr.) t. 7 c. 780 B M. *de quo et Hesiodus poeta splendide significavit Pandoram id est omnium munus nominans eum ob hoc quod ex omnibus optimum munus in eo sit collocatum, in quibus ratio haec est: Hermes, sicut Graeco sermone exprimitur* '*αἱμυλίους — ἦθος*' *ἐς αὐτοὺς κάτθετο, ut hoc ipsum Latino sermone dicamus, 'fraudulentiae sive seductionis verba et subinvolantes mores indidit eorum sensibus' ad seducendum stultos hominum, ut credant figmentis eorum* 78 Plutarch. Mor. p. 1065 d (VI 302, 5 B.) *ὅπως εὐχώμεθα τοῖς θεοῖς ἀεὶ μοχθηρίαν εἶναι* '*ψεύδεα — ἦθος*', *εἰ τούτων ἀναιρεθέντων οἴχεται φροῦδος ἡ ἀρετὴ καὶ συναπόλωλεν* 80 sq. Et. gen. v. *Πανδώρη . . . ἢ ὅτι δῶρον πάντων τῶν θεῶν.* '*ὀνόμηνε δὲ — Πανδώρην*' *ἀντὶ τοῦ ὁ Ζεὺς ὠνόμασε* cf. Et. mag. v. eadem *εἴρηται . . . . ἢ ὅτι δῶρον πάντων τῶν θεῶν, ὥς φησιν Ἡσίοδος* Et. Gud. v. *Πανδώρα· . . ἔστιν ὄνομα κύριον παρ' Ἡσιόδῳ κτλ.* 81 sq. Philodem. *περὶ εὐσ.* p. 52 (t. 131, 1) G. '*. . . π⟩άντες Ὀλύμ⟨πια⟩ δώμα(τ' ἔ)χοντες | ⟨δῶρ⟩ον ἐδώρησαν ⟨πῆμ' ἀν⟩δράσιν ἐσ(σ)ομέ⟨νοισ⟩ιν*' Eust. Hom. 650, 44 . . *Ἡσίοδος . . ἐν οἷς τὴν Πανδώραν ἐτυμολογεῖ* (cf. idem l. c. 23, 41 *Πανδώραν, ἣν Ἡσίοδος πρώτην γυναῖκά φησι*) 81 Irenaeus c. haer. II 14 (interpr.) t. 7 c. 752 M. . . . *non extra Hesiodi Pandoram no-*

---

76 subditicium esse censuerunt Bentley et Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. p. 137 (alius recensionis pro versu 72 Paley ed.[1] 15) *οἱ*] om. Origenis codd. (praeter M e corr.) *χροῒ*] m. rec. supra lineam exhibet C; *χερὶ* Wieseler Ind. Georg. Aug. hib. 1864 p. 17 *Παλλὰς Ἀθήνη*] *δῖ' Ἀφροδίτη* Goettling ed.[1] 143 (ed.[2] 169) 77 *στήθεσσι*] ΩΨ Origenes Stobaeus (*στήθεσι* codd. aliquot); *στήθεσφι* (-*ν* Q) Φ *Ἀργεϊφόντης*] *ἀργιφόντης* Origenis cod. A 78 *ἐπίκλοπον ἦθος*] libri (cf. 67) testes; *ἐπίκλοπα ϝήθη*? Paley ed.[1] 15 (cf. Bentlei coniectura in v. 67); *κρυφίους τ' ὀαρισμούς* (e v. 789) temere Flach d. hes. Ged. 8 adn. 79 sq. Proclus 96, 14 G.: *ἐν δ' ἄρα φωνὴν θῆκε* (C)· *τοῦτό τινες περιττόν φασιν. ἤδη γὰρ ὁ Ἥφαιστος δέδωκεν αὐδὴν τῇ γυναικί.* v. 79 eiecit Bentley *τεῦξε*] *ε* in ras. E *βουλῇσι*] *βουλήσει* superscr. *ι* m. rec. D *ἐν*] *ἂν* Reiz in notis manu scriptis teste Spohnio ed. mai. 33 80 *θῆκε — δὲ*] *θῆκεν· ἀτὰρ Κρονίδης ὀνόμηνεν τήνδε* perperam Steitz l. c. 47 *θῆκε*] *ἧκε* 'vocem edidit' ('*ἐν δ'* inibi, simul') Danielsson l. c. 7 sq. *ὀνόμηνε*] *ὀνόμῃνε* O, *ὠνόμηνε* o m. rec. superscr. EQ, *ὠνόμηνε* Origenis cod. A *τήνδε*] *τῆνδε* C, *τὴν* L *γυναῖκα*] veteris lacunae malum supplementum esse ratus Schoemann ed. 21 *γλυκερὴν* vel *ἐρατὴν* vel simile epitheton vocis *φωνήν* post *κῆρυξ* excidisse putavit 81 sq. alii

δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην
δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
ἐφράσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μή ποτε δῶρον
δέξασθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησεν.

Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων

---

82 α 349 ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν 85 Ω 292 ταχὺν ἄγγελον* 87 Ο 131 πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου* 88 cf. Ω 436 μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται* 90 η 307 ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων*

. . . . πασιθέην, ἣν πάντες ἐδωρήσαντο ἄνακτες | Λητοΐδῃ Παιᾶνι θεῷ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον

---

vum aliquid afferunt Cyrill. Alex. c. Iulian. III 77 Aub. (t. 9 c. 617 C M.) καταδεξόμεθα μᾶλλον τὴν Ἡσιόδου Πανδώραν;

83—89 Tzetz. Chil. VI 834 sqq. Ἡσίοδος τοῖς Ἔργοις τε καὶ ταῖς Ἡμέραις λέγει, | ὡς ὅτε Ζεὺς ἠβούλετο στεῖλαι κακὸν ἀνθρώποις, | ὁ Προμηθεὺς δὲ ἀδελφῷ Ἐπιμηθεῖ προεῖπεν | ἐκ τοῦ Διὸς μὴ δέξασθαι μηδὲν ἀπεσταλμένον. | ὁ δὲ τούτου παρήκοος γενόμενος ἐγνώκει, | οἷον κακὸν μὴ πείθεσθαι συμβούλοις εὐσυμβούλοις 86 sq. Plutarch. Mor. 23 e (I 56, 16 B.) καὶ μὴν ὁ Ἡσίοδος τὸν Προμηθέα ποιῶν τῷ Ἐπιμηθεῖ παρακελευόμενον 'μή ποτε δῶρα — ἀποπέμπειν' ἐπὶ τῇ τῆς τύχης δυνάμει τῷ τοῦ Διὸς ὀνόματι κέχρηται. τὰ γὰρ τυχηρὰ τῶν ἀγαθῶν Διὸς δῶρα κέκληκε κτλ. idem l. c. 99 f (I 242, 22 B.) . . ἢ που καλῶς ὁ Ἡσιόδου Προμηθεὺς τῷ Ἐπιμηθεῖ παρακελεύεται 'μή ποτε — ἀποπέμπειν' τὰ τυχηρὰ λέγων καὶ τὰ ἐκτός κτλ. 87 Tzetz. Chil. IX 341 ἐκεῖ Πανδώραν γὰρ αὐτός (ὁ Ἡσίοδος) φησιν ἐξαποπέμπειν 88 Tzetz. Chil. IX 345 sq. μή πού τι γένηται κακὸν θνητοῖσιν, ὁ Ἀσκραῖος | εἶπε, μὴ βλάβη γένηται θνητοῖς ἐκ τῆς Πανδώρας 90—98 omisso 93 Origen. c. Cels. IV 38 p. 532 (I 310, 14 K.) γελοῖον δ' αὐτόθεν (ἐκ τῶν Ἡσιόδου) καὶ τὸ περὶ τοῦ πίθου λεγόμενον, ὅτι 'πρὶν μὲν — πίθοιο'

---

recensioni adnumerandos versus ab interpolatore cum v. 80 (exitu mutato) coniunctos esse contendit Hermann JbfPh. 1837, 130 (cf. Lehrs Quaest. ep. 228)

82 ἐδώρησαν] libri Philodemus, ἐδωρήσαντο Origenis codd. (cum A) πῆμ'] πῆμα δ' L ἀλφηστῇσιν] ἐσ(σ)ομέ⟨νοισ⟩ιν (e v. 56) Philodemus 83 ἐξετέλεσσεν] ἐξετέλεσεν D, ἐξετέλεσσαν H, superscr. m. al. εν F 85 ἄγοντα, θεῶν] sic distingui iubet schol. vetus 'Procli' 99, 10 G. οὐδ'] οὐδὲ D 86 δῶρον] δῶρα Plutarchus utroque loco 88 τι] τε D θνητοῖσι] θνητῇσι H γένηται] cf. Weber Entwicklungsgesch. d. Absichtssätze I 66; γένοιτο Brunck Gnom. poet. Gr. ed. 328 89 ὅτε] ὅ τε E εἶχ', ἐνόησε] (ἐννόησε FH) ΩΦ, εἶχεν, ἐνόησε D, εἶχε, νόησε Ψb (cf. Paulson Stud. Hes. I 50) 90 m. alia in marg. addit K πρὶν μὲν γὰρ] ΩΦ (excepto O) IM Origenes Proclus 100, 16 sq. Moschopulus 100, 24 G., πρὶν μὲν (om. γὰρ) DO, πρώην μὲν cod. Vatican. 915, πρώην μὲν γὰρ KL (cf. schol. Tzetzae 101, 10 G.); πρῶτον μὲν vel τὸ πρὶν μὲν (γὰρ concinnatori tribuens) Lehrs Quaest. ep. 229 adn. 10

νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
νούσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
[αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.]
ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν

---

92 N 667 *νούσῳ ὕπ' ἀργαλέῃ* 93 = τ 360 94 sqq. cf. Ω 527 *δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει | δώρων οἷα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων* 95 cf. κ 115 *ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον** λ 369 *κήδεα λυγρά**

---

91 sq. Epigr. gr. ed. Kaibel 1023, 10 *νόσφιν ἄτερ ⟨ν⟩ο⟨ύ⟩σου καὶ ⟨ἄ⟩τερ χαλεποῖ⟨ο πό⟩νοιο* cf. Mimnerm. Fr. 6, 1 *ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνέων* Orac. Sib. I 300 *νόσφιν νούσων κρυερῶν μαλερῶν τε* 94—98 cf. Babr. 58, 3—9 *ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων | τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ* (*τῷ πίθῳ*) *καὶ τὸ πῶμα κινήσας | διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ* (*τὰ ἀγαθὰ*) *πρὸς θεῶν οἴκους | κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν· | μόνη δ' ἔμεινεν ἐλπίς, ἣν κατειλήφει | τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ ἐλπὶς ἀνθρώποις | μόνη σύνεστι* 96 sq. Theogn. 1135 *Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν* Ovid. Epist. ex Pont. I 6, 29 sq. *haec dea* (Spes) . . *in dis invisa sola remansit humo*

---

91 Eust. Hom. 1817, 10 *Ἀττικόν ἐστι . . παρ' Ἡσιόδῳ τὸ 'νόσφιν ἄτερ κακῶν'* 94—104 om. 99 Plutarch. Mor. 105 d e (I 257, 13 B.) *καὶ οὗτος* (*Ἡσίοδος*) *ἐν πίθῳ καθείρξας τὰ κακά, τὴν Πανδώραν ἀνοίξασαν ἀποφαίνει σκεδάσαι τὸ πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν λέγων ὧδε 'ἀλλὰ γυνὴ — Ζεύς'* Schol. Ven. A Hom. Ω 527 (II 290, 8 D.) *ὅτι ἐντεῦθεν Ἡσιόδῳ τὸ περὶ τοῦ πίθου μύθευμα* 94—96 Porphyr. de antro nymph. 30 *καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ὁ μέν τις νοεῖται πίθος δεδεμένος, ὁ δὲ ὃν λύει ἡ ἡδονὴ καὶ εἰς πάντα διασκεδάννυσι μόνης ἐλπίδος μενούσης* 94 sq. 102 sq. Porphyrio in Horat. Carm. I 3, 29 *nam per eam mulierem* (Pandoram) *patefacto dolio erupisse omnium pestium genera, quibus homines laborarent* Eust. Hom. 1363, 25 *Ἡσίοδος μέντοι ἕνα πίθον κεραμεύων κατὰ ἄλλην ἔννοιαν κακῶν αὐτὸν γέμοντα ποιεῖ πάλαι ποτέ, ὃς ἀνοιγεὶς ἐσκέδασε κατὰ γῆν ἅπασαν τὰ κακά* 96—98 Stob. CX 6 CIV 57 M. ⟨*Ἡσιόδου·*⟩ (eclogam sine lemmate habet cod. S, om. MA) *'μούνη — πίθοιο'* 96 sq. Schol. Thucyd. III 45 *Ἡσίοδος· 'μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ⟨ἐν ἀρρήκτοισι — χείλεσιν⟩' καὶ τὰ ἑξῆς* Schol. Townl. Hom. Ω 527 (VI 475, 8 M.) *καὶ Ἡσίοδος ἐντεῦθεν τὴν Ἐλπίδα τῶν κακῶν φησιν εἶναι ἐν τῷ πίθῳ* Eust. Hom. 1646, 2 *ἀλλ' Ἡσίοδος μὲν ἐγκλειομένην ἐᾷ τῷ πίθῳ τὴν ἐλπίδα* cf. idem l. c. 919, 50 *ἡ μέντοι παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ ἐλπὶς ἄλλως δοκεῖ ἔχειν παρὰ τὸ Ὁμηρικόν*

---

91 *ἄτερ τε*] *ἄτερ* (om. *τε*) ΩIL Eustathius, *τε* m. recentissima add. in Q, *ἄτερ* m. al. superscr. *γε* K, *ἄτερθε* Brunck ed. 152 *τε κακῶν*] *καμάτων*? Koechly ed. 80 c. c. *κακῶν*] ΩΨ Origenes Eustathius, *κακοῦ* Φ 92 suspectus Paleio ed.[1] 16 *κῆρας*] ΩΨΦ Origenes, *γῆρας* codd. quidam dett. 93 ex Hom. τ 360 inculcatum (cf. *γῆρας* lectio in v. 92) in textu habent GEQ, m. rec. in marg. ΨbNP, om. codd. cett. Origenes 94 *χείρεσσι*] om. D *πίθου μέγα*] *μέγα πίθου* K 95 *δ' ἐμήσατο*] *δὲ ἐμήσατο* D, *δὲ μήσατο* Plutarchus, *δ' ἐλύσατο* dubitans Paley ed.[1] 17 *κήδεα*] *κέρδεα* FG 96 *δ'*] *δὲ* D *δόμοισιν*] libri Plutarchus Origenes Stobaeus, *πίθοισιν* Seleucus, cf. schol. Procli: *κακῶς δὲ εἶπεν 'ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν' ἀντὶ τοῦ πίθου δόμον εἰπών· Σέλευκος δὲ γράφει 'πίθοισι'*; v. M. Müller de Seleuco 44 96—98 alienae esse indolis censuit Spohn ed. 13

ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
[αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.]
ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται·
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ, αἳ δ' ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι

---

97 Σ 447 οὐδὲ θύραζε* 99 Ε 631 Διὸς νεφεληγερέταο* 100 υ 206 κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι*

---

100 cf. Semonid. Amorg. Fr. 1, 20 οὕτω κακῶν ἄπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαι | βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύαι | καὶ πήματ' ἐστίν Aesopus Anth. Pal. X 123, 1 sq. . . μυρία γάρ σευ (βίε) | λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς οὔτε φέρειν Orac. Sib. III 232 ἐξ οὗ δὴ κακὰ πολλὰ βροτοῖς πέλεται κατὰ γαῖαν 101 Aeschyl. Pers. 707 πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ | γίγνεται θνητοῖς cf. parodia Tzetz. Chil. XI 876 et Epist. 79 p. 72 P. πλείη μὲν γὰρ γαῖα σοφῶν, πλείη δὲ θάλασσα 102 sq. cf. Horat. Carm. I 3, 29 *post ignem aetheria domo | subductum macies et nova febrium | terris incubuit cohors*

101—103 Stob. XCVIII 33 (III 228 M.) Ἡσιόδου Ἔργων· 'πλείη — φέρουσαι' 101 Plutarch. Mor. p. 115 a (I p. 281, 1 B.) ἆρά γ' ἡμεῖς τοῦτο διὰ τοῦ λόγου μαθεῖν οὐ δυνάμεθα οὐδ' ἐπιλογίσασθαι, ὅτι 'πλείη μὲν γαῖα — θάλασσα' Tzetz. Chil. XI 873 sq. ὁ μὲν Ἡσίοδός φησιν ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις· 'πλείη μὲν γαῖα — θάλασσα' Eust. Hom. 209, 44 ἰστέον δὲ ὅτι τε τοῦ πλεῖαι ἡ γενικὴ ὀρθὴ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται ἐν τῷ 'πλείη μὲν γαῖα κακῶν' 102 sqq. Serv. in Vergil. Buc. VI 42 (III 1, 72, 8 Th.-H.) (v. Mythogr. III 10 p. 228, 7 B.) *ob quam causam* (ignem a Prometheo raptum) *irati dii duo mala inmiserunt terris, mulieres et morbos* (*macies et morbos* codd. PRH Servii Mythogr., *feminas et morbos* vel *febres et mulieres* Bergk), *sicut et Sappho et Hesiodus memorant* 102—104 Plutarch. Mor. p. 127 d (I 312, 1 B.) οὐ γὰρ ἅπασαι κατὰ τὸν Ἡσίοδον ἐπιφοιτῶσιν αἱ νόσοι 'σιγῇ — Ζεύς' 103 Eust. Hom. 585, 14 . . ὁ ποιητὴς τὸ ὁρμᾶν φοιτᾶν λέγει· οὕτω δὲ καὶ Ἡσίοδος

---

97 ἔμιμνε] ΩDΦ, ἔμεινε Ψb Plutarchus Origenes Stobaeus (cod. S) ὑπὸ] superscr. in L, om. in K 98 πρόσθεν] πρόσθ (ε superscr.) D ἐπέμβαλε] ΜΦ Tzetzes, ἐπέβαλε Origenis cod. A, cf. Procli schol. 103, 18 G. 'τὸ πῶμα τῷ πίθῳ ἐπέβαλεν'; ἐπέλλαβε CHK Plutarchus, ἐπέλαβε in marg. addito γρ. ἐπέμβαλε F, ἐπέλαβε DIL Stobaei cod. S 99 sq. fortasse transponi posse monuit Paley ed.[1] 18 99 exhibent ΩΨΦ, legerunt Tzetzes (p. 104, 3 G.) et Moschopulus; non agnovit Plutarchus, neglexerunt Origenes Stobaeus, cf. F. Schoell l. c. 138 et Dimitrijević l. c. 174; induxit Heinsius Not. in Hes. (1603) 59 101 πλείη . . . πλείη] η in α m. rec. in utraque voce mutatum D γὰρ] om. Plutarchus l. alt. Tzetzes Chil. Eustathius 102 νοῦσοι] νοῦσι superscr. ο m. rec. E δ'] δὲ D ἐφ' ἡμέρῃ] Ψ (α m. rec. superscr. in L) Φ Stobaeus (ἐφημέρη αἱ δ cod. M, ἐφημέρι' αἱ δ' cod. S, ἐφημέριαι δ' cod. A), ἐφήμεροι Plutarchus, ἐφ ἡμέρ*η* (*η* in ras. m. rec., fuitne οι?) C, ἐφημέρι (ι e corr.) F, ἐφημέριοι GH αἳ δ'] (vel αἵδ') ΩΨ (δὲ D) Plutarchus Stobaeus (cf. Symb. Prag. 171), ἠδ' Φ 103 αὐτόματοι] libri Plutarchus Stobaei cod. A, αὐτόμαται Stobaei codd. SM (cf. v. 118)

σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.
οὕτως οὔ τί πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
[εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.]

[ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι.]

Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων

---

104 *Α* 175 *μητίετα Ζεύς** 107 Κ 265 *εὖ καὶ ἐπισταμένως** *Α* 297 *σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν** 108 *ω* 64 *θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι** 109 *Α* 250 *γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων**

---

105 cf. Orac. ed. Hendess 194 *μοῖραν μὲν θνητοῖσιν ἀμήχανον ἐξαλέασθαι, | ἣν ἐπὶ γεινομένοισι πατὴρ Ζεὺς ἐγγυάλιξεν* 107 (cf. Pseudorph. Lith. 644 Ab. *σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο μῦθον*) 108 cf. Hymn. Hom. Ven. 135 *οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν* Pind. Nem. VI 1 *ἓν ἀνδρῶν, | ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν | ματρὸς ἀμφότεροι* 109. 111 cf. Vergil. Georg. II 538 *aureus hanc vitam in terris Saturnus agebat* 109 sq. Ovid. Met. I 89 *aurea prima sata est aetas* Babr. Prooem. 1 sq. *γενεὴ δικαίων ἦν τὸ πρῶτον ἀνθρώπων . . . ἣν καλοῦσι χρυσείην* Orac. Sib. I 283 *ἔνθ' αὖτις βιότοιο νέη ἀνέτειλε γενέθλη | χρυσείη πρώτη . . . ἀρίστη* 109 Hymn. Hom. Cer. 310 *γένος μερόπων ἀνθρώπων**

---

104 Et. Tittm. c. 1357 [v. *μητίετα . . . Ἡσίοδος 'ἐξείλετο μητίετα Ζεύς'*] 106 Et. Tittm. v. *ἐκκορυφώσω* (c. 669) e scholio Procli p. 106 G. . . *δύναται δὲ καὶ οὕτως (ἀκούεσθαι) 'ἕτερον σοὶ ⟨ἐγὼ⟩ λόγον ἐκκορυφώσω' ἤτοι ἀπάρξομαι* [cf. Et. gen. (cod. B et A^{1}) mag. v. eadem (328, 27) *δύναται δὲ καὶ οὕτως (ἀκούεσθαι), ἕτερόν σοι λόγον ἀπάρξομαι*] Eust. Hom. 1850, 30 . . *κορυφῆς δὲ τὸ κορυφῶσαι, οὗ χρῆσις παρ' Ἡσιόδῳ* 109 sqq. Plato de Republ. VIII p. 546 E *ἐκ δὲ τούτων ἄρχοντες οὐ πάνυ φυλακικοὶ καταστήσονται πρὸς τὸ δοκιμάζειν τὰ Ἡσιόδου τε καὶ τὰ παρ' ὑμῖν γένη, χρυσοῦν τε καὶ ἀργυροῦν καὶ χαλκοῦν καὶ σιδηροῦν* Plutarch. Mor. p. 415 b (III 82, 17 B.) *Ἡσίοδος δὲ καθαρῶς καὶ διωρισμένως πρῶτος ἐξέθηκε τῶν λογικῶν τέσσαρα γένη, θεοὺς εἶτα δαίμονας εἶθ' ἥρωας, τὸ δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώπους, ἐξ ὧν ἔοικε ποιεῖν τὴν μεταβολήν, τοῦ μὲν χρυσοῦ γένους εἰς δαίμονας πολλοὺς κἀγαθούς, τῶν δ' ἡμιθέων εἰς ἥρωας ἀποκριθέντων* Procl. in Plat. Rempubl. II 75, 12 Kr.

---

104 exhibent libri Plutarchus; *'ἀθετεῖται δὲ ὁ στίχος λέγων, ὅτι ἄφωνοι αἱ νόσοι'* schol. Procli *ἐξείλετο*] *ἐξέλετο* D 105 coll. Theog. 613 eiciendum esse censuit Lehrs Quaest. ep. 229 adn. 10 *πη*] *πηι* C, *ποι* I, *που* Triclinius 106 sq. inculcatos esse dixit Twesten Comm. cr. 36; cum 108 uncis inclusit Goettling ed.^{1} 145 (ed.^{2} 173) 106 *δ' ἐθέλεις*] *δὲ θέλεις* KOPQ, *δὲ ἐθέλοις* D *τοι*] *σοι* m. rec. superscr. C, *τι* superscr. *οι* H *ἐκκορυφώσω*] *ἐκκορυφήσω* C m^{1} (*η* m. rec. in *ω* mut. C) D 107 *δ'*] *δὲ* D 108 proverbialem sententiam (primitus *ἐξ* pro *ὡς* scriptum fuisse ratus) huc intrasse existimavit Lehrs Quaest. ep. 230 adn. 12; post 160 transponebat Hermann Op. VI 226 *ὡς*] *ΩΨ*b*Φ* Proclus, *ὧς* D (quod commendavit Vollbehr ed. 34 adn. 79, cf. Bergk Gr. Litg. I 949 adn. 20, qui ante hunc v. lacunam statuit), *οὐχ* Heyne Addend. ad Pind. var. lect. 120 109 sqq. narrationem de quinque hominum aetatibus ex pluribus recensionibus commixtam, praeterea in quinto genere deformatam esse demonstratum ivit Lehrs Quaest. ep. 230 sqq. adn. 13

ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅ τ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·

---

110 *A* 18 *Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες**

---

111 sqq. cf. Orac. Sib. I 292—307 (de aurea aetate) *μετόπισθε Κρόνος βασιλήιον ἀρχὴν σκηπτροφόρον θ' ἕξει* (conieci, *μεσάσει δὲ χρόνος βασιλήιον ἀρχὴν σκηπτροφόρον δέξῃ* libri)· *τρεῖς γὰρ βασιλεῖς μεγάθυμοι* | *ἄνδρε δικαιότατοι* .... *πουλυετῆ δ' ἄρξουσι χρόνον τὰ δίκαια νέμοντες* | *ἀνδράσιν, οἷσι μέμηλε πόνος καὶ ἔργ' ἐρατεινά·* | *γαίη δ' αὖ καρποῖς ἐπαγάλλεται αὐτομάτοισιν* | *φυομένοις* (Volkmann, *φυομένη* libri) *πολλοῖσιν ὑπερσταχύουσα γενέθλῃ.* | *οἱ δέ τε θητευτῆρες* (Buresch, *τηθευτῆρες* libri) *ἀγήραοι ἤματα πάντα* | *ἔσσονται νόσφιν νούσων κρυερῶν μαλερῶν τε.* | *θνήξονθ' ὡς* (Auratus, *θνήξονται* libri) *ὕπνῳ βεβολημένοι, ἐς δ' Ἀχέροντα* | *εἰν Ἀίδαο δόμοις ἀπελεύσονται καὶ ἐκεῖσε,* | *τιμὴν ἕξουσιν, ἐπεὶ ἦ* (Opsopoeus, *ἐπεὶ* libri) *μακάρων γένος ἦσαν,* | *ὄλβιοι ἀνέρες, οἷς Σαβαὼθ νόον ἐσθλὸν ἔδωκεν·* | *αὐτὰρ καὶ τούτοισιν ἀεὶ συμφράσσατο βουλάς.* | *ἀλλ' οὗτοι μάκαρες καὶ εἰν Ἀίδαο μολόντες* | *ἔσσονται*   111 sq. cf. Tibull. I 3, 35 *quam bene Saturno vivebant rege*

ὁ δέ γε Ἡσίοδος οὐχὶ τρία τὰ γένη ποιεῖ μόνον, ἀλλὰ πρῶτον τὸ χρυσοῦν, εἶτα ἀργυροῦν, εἶτα χαλκοῦν, εἶτα ἡρωικόν τι γένος, εἶτα σιδηροῦν, εἰς πολυειδεστέρας ζωὰς τὴν τομὴν προάγων Agatharch. de mari Erythr. I 7 (Geogr. gr. min. 114, 13 M.) *ἔτι δὲ γένος μὲν ἀναφῦναι καθ' Ἡσίοδον πρῶτον μὲν χρυσοῦν, ἔπειτα ἀργυροῦν, εἶτα χαλκοῦν* 'Alexander' in Aristot. soph. elench. p. 45, 31 sq. W. *ὁ δὲ λέγων πάντα ἄνθρωπον ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χρυσοῦ γένους ἀγαθὸν εἶναι καὶ οὐδένα ἄνθρωπον ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ ἀγαθόν* ... Basil. Min. schol. in Gregor. Orat. I c. Iulian. t. 36 c. 1108 C M. *οὗτος* (*Ἡσίοδος*) *γὰρ ταῖς τοιαύταις ὕλαις παρεικάζει τοὺς βίους τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐξ ἀρετῆς καὶ κακίας διατυπούμενος τοὺς χαρακτῆρας χρυσῆν καλῶν γενεὰν καὶ ἀργυρᾶν ἑτέραν καὶ καθεξῆς τινας ὕλας παρατιθεὶς ἄλλας ὑποβεβηκυίας τῇ διαφορᾷ τῶν ὑλῶν συγκρίνων τοὺς βίους τοῦ ἡμετέρου γένους κτλ.*   109 sq. Tzetz. Chil. X 300 sqq. *ἐν Ἔργοις ὁ Ἡσίοδος καὶ ταῖς Ἡμέραις λέγει 'χρύσεον — ἔχοντες'* Plato Cratyl. p. 397 E *οὐδ'* (*οἶσθ'*) *ὅτι χρυσοῦν γένος τὸ πρῶτόν φησι γενέσθαι τῶν ἀνθρώπων* (*Ἡσίοδος*); Maxim. Tyr. XXXVI 1 (II 181 R.) *δοκοῦσι δέ μοι καὶ οἱ ποιηταὶ ἐγγύτατα εἶναι τῷ ἡμετέρῳ τούτῳ μύθῳ ὑπὸ Κρόνῳ θεῶν βασιλεῖ τοιοῦτόν τινα αἰνιττόμενοι βίον ἀπόλεμον ἀσίδηρον ἀφύλακτον εἰρηνικὸν ἀπεριμάχητον ὑγιεινὸν ἀνενδεᾶ· καὶ τὸ χρυσοῦν γένος τοῦτο, ὡς ἔοικεν, ὁ Ἡσίοδος καλεῖ* Isag. Arati 4 p. 324, 6 M. .. *τά τε περὶ τοῦ χρυσοῦ γένους* (Arat. 100 sqq.) *ὁμοίως τῷ Ἡσιόδῳ* Schol. Arati 105 p. 358, 7 M. *ὅλην τὴν ἱστορίαν* (de aureo genere) *παρ' Ἡσιόδου εἴληφεν* (*Ἄρατος*) Anonym. Christ. Hermipp. *περὶ ἀστρ.* 99 p. 53, 12 K.-V. .. *καὶ τὸν τοῦ χρυσοῦ γένους βίον, ὃν Ἡσίοδος ὕμνησεν* ...   109. 176 Serv. in Vergil. Aen. VIII 326 (II 246, 20 Th.-H.) *supra enim dixerat* (Vergilius) '*aurea saecula*', *ideo nunc dixit 'aetas decolor' id est aurea et ferrea sicuti Hesiodus dicit*

111—119 [120] Diodor. V 66, 6 *περὶ δὲ τούτων* (*τῶν ἐπὶ Κρόνου*) *καὶ τὸν ποιητὴν Ἡσίοδον ἐπιμαρτυρεῖν ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν* (*μυθολογοῦσιν οἱ Κρῆτες*) '*οἳ μὲν — πολέεσσιν*' addito v. [120]; de Diodori fonte, qui ex 'Epimenidis Theogonia' hausit, cf. Bethe Herm. XXIV 402 sq. et Leo Hesiodea 21 sq.   111 sqq.] Philodem. *περὶ εὐσεβ.* p. 51 (tab. 130, 8) G. *κα⟨ὶ τῆς ἐπ⟩ὶ*

---

111 ab Hesiodo profectum esse temere negavit Goettling ed.[2] 174; hic incipit papyri B fragm. prius: ex toto versu nihil servatum nisi .. *ησα⟩*-ΝΟΤΟΥ⟨*ρανῷ* ...   *ὅ τ'*] C, ΟΤ B, *ὅτ'* libri cett.   *ἐμβασίλευεν*] HIK Diodorus, *ἐβασίλευεν Ω* (praeter H) DLMΦ (sed *ἐβασίλευσεν* Q)

ὥς τε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀιζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·

---

112 cf. *N* 487 ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες* 115 λ 603 τέρπεται ἐν θαλίῃς cf. δ 221 κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων*

112—119 cf. Pseudorph. Arg. 1106—1118 Ab. (de Macrobiis): . . ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ πλούσιον ἐξικόμεσθα | Μακροβίων, οἳ δὴ πολέας ζώουσ' ἐνιαυτούς, | δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἑκατονταετήρων | πληθούσης ἥβης (Wiel, μήνης libri) χαλεπῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων· | αὐτὰρ ἐπὴν ἥβης τὸ πεπρωμένον ἐξανύσωσιν, | ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ θανάτου μάρπτουσι τελευτήν· | οὐδ' ἄρα τοῖσι μέλει βίοτος καὶ ἔργ' ἀνθρώπων, | ποίαις δ' ἐν μεσάταις μελιηδέα φορβὰ νέμονται | ἕρσῃ ὕπ' ἀμβροσίῃ θεῖον ποτὸν ἐξαρύοντες, | πάντες ὁμῶς στίλβοντες ὁμηλικίην ἐρατεινήν. | μειλιχίην δέ τοι αἰὲν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε γαλήνη | παίδεσιν ἠδὲ τοκεῦσιν, ἐπιφροσύνῃ δὲ (Abel, ἐπὶ φρεσὶν ἠδὲ libri, ἐυφροσύνη τε Wiel) νόοιο | αἴσιμά τε ῥέξειν πεπνυμένα τ' ἐξαγορεύειν 112—114 cf. Pind. Fr. 143 B.-Schr.[5] (de dis): κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι | πόνων τ' ἄπειροι 112 cf. Arat. 110 αὔτως δ' ἔζωον Ovid. Met. I 100 *mollia securae peragebant otia gentes* 113—116 Orac. Sib. I 69—73 οἷσίν τε πολύχρονον (Meineke, πολυχρόνιον libri) ἦμαρ | ὤπασεν ἐς ζωὴν πολυήρατον· οὐ γὰρ ἀνίαις | τειρόμενοι θνῆσκον, ἀλλ' ὡς δεδμημένοι ὕπνῳ, | ὀλβιστοὶ (scripsi, ὄλβιοι οἱ libri) μέροπες μεγαλήτορες, οὓς ἐφίλησεν | σωτὴρ ἀθάνατος βασιλεὺς θεός 115 cf. Gregor. Theol. Carm. I 2, 1, 293 . . τέρποντ', οὐ θαλίῃσιν* Epigr. gr. ed. Kaibel 649, 4 κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων* 115 sqq. Teleclid. Amphict. Fr. 1, 1 et 3 (I 209 K.) λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς, ὃν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον . . . ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ' ἦν τὰ δέοντα

Κρόνου ζω⟨ῆς εὐ⟩δαιμονεστά⟨της οὔσ⟩ης, ὡς ἔγραψ⟨αν Ἡσί⟩οδος καὶ ὁ τὴν ⟨Ἀλκμ⟩εωνίδα ποή⟨σας καὶ⟩ Σοφοκλῆς . . . Eust. Hom. 1786, 2 τοιαύτην δέ τινα εὐδαιμονίαν καὶ τοῖς ἐπὶ Κρόνου ζῶσιν Ἡσίοδος ἐπιμαρτύρεται, οὓς εἰπὼν ζῆν ἄτερ πόνων καὶ παντὸς κακοῦ μηδὲ νοσεῖν λέγει, ἀλλ' εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσαντας θνῄσκειν ἅ τε ὕπνῳ δεδμημένους

113 Herodian. rhet. περὶ σχημ. III 102, 11 Sp. (VIII 607, 7 W.) καὶ ὡς παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ 'νόσφιν ἄτερ πόνου καὶ ὀιζύος'

---

112 δ' ἔζωον] (δὲ D) libri, ζώεσκον Diodori codd. CFGM (ed. Vogel, cf. v. 90, 133); unde ὡς δὲ θεοὶ ζώεσκον Brunck edidit l. c. 328 ἀκηδέα] solum ex toto versu servavit B 113 ἄτερ τε] τε om. ΩbDLΦ (erasum, ut videtur, in FP) Herodianus rhet., ἄτερ γε K, ἄτερθε d'Orville Observ. misc. II 317 τε πόνων] καμάτων? Koechly ed. 82 πόνων καὶ ὀιζύος] . . . πονω⟩ΝΚΑΙΟΙ⟨ζυος . . . supersunt in B πόνων — δειλὸν] libri (et Diodori codd. AN, qui v. 113 omittunt); κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο | νούσων τ' ἀργαλέων καὶ ἀπήμονες, οὐδὲ μέλεσσι Diodorus (pro hemist. altero cod. B habet αἵ τ' ἀνδράσι πῆμα φέρουσι, cf. v. 92) (cf. v. 91 sq.) πόνων] πόνου Herodianus rhet. οὐδέ τι] οὐδέτι CD, οὐδέ τε Schoemann ed. 78 δειλὸν] δῆλον Fick Hes. Ged. 52 114 ἐπῆν, αἰεὶ] ἐπῆεν, ἀεὶ Nauck MGrR. V 141 (ἔεν pro ἐπῆν Fick Hes. Ged. 54) πόδας καὶ] . . . π⟩ΟΔΑΣΚΑ⟨ι . . . sola servata in B ὁμοῖοι] ὁμοῖοι D m[1], ὅμοιοι L 115 θαλίῃσι] θαλείῃσι O κακῶν] ex toto versu superest in B ἁπάντων] libri Epigr. ed. Kaib. (Diodori codd. AFN), ἐόντες Diodorus

θνῆσκον δ' ὥς θ' ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερεν ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ' ἐθελημοὶ
ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν. 119

---

116 K 2 *μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ* 117 δ 229 *φέρει ζείδωρος ἄρουρα**

---

116 sq. cf. Arat. 114 sq. *καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν | μυρία πάντα παρεῖχε Δίκη* 117 sq. Emped. 435 sq. St. *δένδρεα δ' ἐμπεδόφυλλα καὶ ἐμπεδόκαρπα τεθήλει | καρπῶν ἀφθονίῃσι κατήρεα πάντ' ἐνιαυτόν* cf. Cratin. Fr. 325, 1 (I 108 K.) *αὐτομάτη δὲ φέρει τιθύμαλλον καὶ σφάκον πρὸς αὐτῷ | ἀσφάραγόν κύτισόν τε* Lucret. II 1157 (tellus) *nitidas fruges vinetaque laeta | sponte sua primum mortalibus ipsa creavit, | ipsa dedit dulcis fetus et pabula laeta* cf. V 934 sq. Vergil. Georg. I 127 *ipsaque tellus omnia liberius nullo poscente ferebat* (cf. idem Georg. II 500 sq. *quos rami fructus, quos ipsa volentia rura | sponte tulere sua*) Ovid. Met. I 101 sq. 109 *ipsa quoque immunis rastroque intacta nec ullis | saucia vomeribus per se dabat omnia tellus . . . mox etiam fruges tellus inarata ferebat,* cf. I 103 *contentique cibis nullo cogente creatis.* Incertus auctor Octaviae 404 sq. *et ipsa Tellus laeta fecundos sinus | pandebat ultro, tam piis felix parens | et tuta alumnis* Babr. Prooem. 12 *ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης* Orac. Sib. II 319—321 (cf. VIII 209 sq.) *γαῖα δ' ἴση πάντων . . . . καρποὺς τότε πλείονας οἴσει | αὐτομάτη, κοινός τε βίος καὶ πλοῦτος ἄμοιρος* Orac. Sib. III 263 *καρπὸν τελέθει ζείδωρος ἄρουρα**

116—119 Porphyr. de abstin. IV 2 p. 229, 6 N.^{2} *ὃ δὴ (Δικαίαρχός φησι) καὶ τοὺς ποιητὰς παριστάντας χρυσοῦν μὲν ἐπονομάζειν γένος* '*ἐσθλὰ δὲ πάντα*' *λέγειν* '*τοῖσιν — πολέεσσιν*' 116 Eust. Hom. 1843, 48 *ὅτι δὲ τὸ μαλακῶς θανεῖν συγγενές τι τῷ μαλακῶς ὑπνῶσαι, δηλοῖ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῷ* '*θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι*' 117 sq. Porphyr. de abstin. III 27 p. 227, 17 N.^{2} '*καρπὸν*' *γάρ σφισιν (τῷ χρυσῷ γένει)* '*ἔφερεν — ἄφθονον*' 118 sq. Et. gen. (schol.) mag. v. *ἐθελημοί· Ἡσίοδος* (in Et. mag. nomen post poetae verba collocatum) '*οἳ δ' ἐθελημοὶ — πολέεσσι*' *σὺν πολλοῖς ἀγαθοῖς* (haec tria verba om. Et. mag.) Et. gen. (schol.) Gud. v. *θελημοί* (*θελημός* Gud.) *Ἡσίοδος·* '*οἳ δ' ἐθελημοὶ — ἐνέμοντο*'

---

116 *δ'*] *θ'* CH, *δὲ* Diodori cod. D *ὥς θ'*] (vel *ὥσθ'*) ΩD m^1 (*θνῆσκον ὡς* ex *θνῆσκ' ὥς θ' — θ'* postea in *τ'* mutato), Diodori cod. D; *ὡς* ΨbΦ (sed *ὡς δ'* Q) Diodori codd. cett. Eustathius *δεδμημένοι*] ··ΔΕΔΜ·· B *ἐσθλὰ δὲ πάντα*] libri Porphyrius (Diodori cod. AF), *ἄλλα τε πολλὰ* Diodorus 117 *ἔην*] *ἔεν* Fick Hes. Ged. 54; *ἐπῆν*, quod ex v. 114 irrepsisse censet Dimitrijević l. c. 177, Diodori cod. D optimus *δ'*] *δὲ* D, *τ'* Diodori cod. D *ἔφερεν*] . . . ε>ΦΕΡΕ . . . solum servavit B 118 *πολλόν*] *πολύν* G *καὶ*] solum servavit B; hic desinit prioris fragmenti pap. B pagina prior *ἄφθονον*] *ἄφθορον* Wakefield Silv. crit. I 117 *δ' ἐθελημοὶ*] libri (*δὲ* D) Porphyrius Et. gen. v. *ἐθελημοί* (et v. *θελημοί* cod. B) Et. mag. Gud. (Diodori codd. AFN), *δὲ θελημοὶ* Et. gen. v. *θελημοί* cod. A, *δ' ἐπὶ γαίῃ* Diodorus 119 *ἥσυχοι*] libri schol. Porphyrius (Diodori codd. AFN) Etymologica, *ἥσυχα* Bentley; *εὔφρονες* Diodorus (libri cett.); *αἰεὶ* vel *πάντες* Lennep ed. 13 *ἔργ' ἐνέμοντο*] libri (ex *ἔργα νέμοντο* m^1 corr. H) Diodorus (sed *ἔργα ἐ.* Diodori codd. CN, *ἄρ'* eiusdem codd. GM) Porphyrius Et. gen. mag., *ἔργα νέμοντο* Et. Gud. *ἐσθλοῖσιν*] *ἐσθλοῖσι* DLΦ Et. gen. *πολέεσσιν*] *πολέεσιν* m^2 superscripto *σ* D, *πολέεσι* Et. gen. cod. B 119 huic versum libris Hesiodi ignotum [120] *ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν* subnectit Diodorus (praeter codd. AN), quem post 115 Graevius ed. 10 (Lect.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖ' ἐκάλυψε, 121
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι· Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς

[*ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.*] 120

---

121 Ξ 114 *κατὰ γαῖα καλύπτει** 122 ϑ 82 *Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς**

---

122 sq. Phocylid. Fr. 15, 1 B.[4] *ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι* Menand. Fr. 550 (III 167 K.) *ἅπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται | εὐθὺς γενομένῳ, μυσταγωγὸς τοῦ βίου | ἀγαθός·*

121—123 Plato Cratyl. p. 397 E sq. *λέγει τοίνυν* (*Ἡσίοδος*) *περὶ αὐτοῦ* (*τοῦ χρυσοῦ γένους*) '*αὐτὰρ — ἀνθρώπων*' cf. Theodoret. Graec. adfect. curat. VIII de martyr. p. 915 Sch. t. 83 c. 1024 sq. M. *ἐπαινεῖ γὰρ* (*Πλάτων ἐν τῷ Κρατύλῳ*) *τὸν Ἡσίοδον καὶ τοὺς ἄλλους γε ποιητὰς εἰρηκότας, ὡς ἐπειδάν τις ἀγαθὸς ὢν τελευτήσῃ, μεγάλην μοῖραν καὶ τιμὴν ἐκεῖ ἔχει καὶ γίγνεται δαίμων κατὰ τὴν τῆς φρονήσεως ἐπωνυμίαν . . . ὁ δέ γε Ἡσίοδος περὶ τοῦ χρυσοῦ γένους ταῦτα ἔφη* '*αὐτὰρ — ἀνθρώπων*' 122. 123. 126 Plutarch. Mor. 361 b (II p. 497, 1 B.) *τοὺς δὲ χρηστοὺς πάλιν καὶ ἀγαθοὺς ὅ θ' Ἡσίοδος* '*ἁγνοὺς δαίμονας*' *καὶ* '*φύλακας ἀνθρώπων*' *προσαγορεύει* '*πλουτοδότας καὶ τοῦτο γέρας βασιλήιον ἔχοντας*' Macrob. in Cic. Somn. Scip. I 9, 7 p. 522, 9 E.[2] *et necui fastidiosum sit, si versus ipsos ut poeta Graecus protulit, inseramus, referemus eos, ut ex verbis suis in Latina verba conversi sunt: 'indigetes divi fato summi Iovis hi sunt | quondam homines, modo cum superis humana tuentes, | largi ac munifici, ius regum nunc quoque nacti'* 122 sq. Plato de Republ. V 468 E . . *ἀλλ' οὐ πεισόμεθα Ἡσιόδῳ, ἐπειδάν τινες τοῦ τοιούτου* (*τοῦ χρυσοῦ*) *γένους τελευτήσωσιν, ὡς ἄρα* '*οἱ μὲν δαίμονες — ἀνθρώπων*', unde sua Euseb. Praep. evang. XIII 11, 1 (II 189, 28 D.) et Hermog. *περὶ ἰδεῶν* II 320 (II 362, 30 Sp. = III 320, 15 W.); Plutarch. Mor. p. 431 e (III 124, 7 B.) *εἰ γὰρ αἱ διακριθεῖσαι σώματος ἢ μὴ μετασχοῦσαι τὸ παράπαν ψυχαὶ* '*δαίμονές εἰσι*' *κατὰ σὲ καὶ τὸν θεῖον Ἡσίοδον* '*ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων*' . . . Aristid. II p. 229 D. (Phot. bibl. p. 427 a B.) . . *τῆς Ἡσιόδου προσρήσεως ἐγγύτατα ἥκοντες μετέχειν, ἣν ἐκεῖνος εἰς τὴν τελευτὴν τοῦ χρυσοῦ γένους ἐποίησεν εἰπὼν* '*οἳ μὲν δαίμονες ἁγνοὶ ὑποχθόνιοι καλέονται, | ἐσθλοὶ ἀλεξίκακοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων*' Lactant. div. inst. II 7 (I 163, 18 Br.): *Hesiodus ita tradit* '*τοὶ μὲν — ἀνθρώπων*' Olympiod. in Plat. Alcib. prior. II p. 15 Cr. *κατὰ σχέσιν δὲ λέγονται δαίμονες αἱ ψυχαὶ τῶν εὐβεβιωκότων, οἷαί εἰσιν αἱ τοῦ χρυσοῦ γένους, αἵτινες σχετικῶς ἔχουσι πρὸς τοὺς δαίμονας καὶ αὗται δαίμονες προσαγορεύονται, ὥς φησι καὶ Ἡσίοδος περὶ αὐτῶν·* '*οἳ μὲν — ἀνθρώπων*' Schol. Hom.

Hes. 16) carmini inserebat; post Diodoreum v. 120 duos versus, qui in fragm. 80 leguntur, collocavit Spohn ed. mai. 45 min. 16 (quos in alia recensione ampliore fuisse arbitratur Dimitrijević l. c. 178)

121 *δὴ*] Plato Theodoretus; *καὶ* (ex 140) O, *κε* superscr. *αἱ* P, *κε* superscr. *δὴ* cod. Ambros. C 222 inf., *κε* NQ Tzetzes 119, 7 G., *κὲ* (*κ* postea in *μ* mutato) D, *κεν* ΩΨbE *τοῦτο*] *τὸ* addit L *γαῖ' ἐκάλυψε*] Fick Hes. Ged. 54, *γαῖα κάλυψεν* ΩΨΦ, *μοῖρ' ἐκάλυψεν* Plato Theodoretus 122 *τοὶ*] libri Lactantius (sed OI cod. B), *οἳ* Plato utroque l. Aristides Olympiodorus Theodoretus *εἰσὶ — βουλὰς*] libri Lactantius, omissis *Διὸς — βουλὰς* Plutarchus Mor. 431 e; *ἁγνοὶ ὑποχθόνιοι καλέονται* (cf. 141) Plato Cratyl. (sic codd. optimi BI) Aristides, quorum utrumque *ἐπιχθόνιοι* scripsisse censuit Dimitrijević l. c. 179); *ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται* Olympiodorus Theodoretus; *ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι τελέθουσιν* Plato de Republ.

ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
[οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,]
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήιον ἔσχον.
δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν

---

123 *Α* 339 *θνητῶν ἀνθρώπων**   124 *χ* 413 *καὶ σχέτλια ἔργα**

---

127 Ovid. Met. I 114 *subiit argentea proles* | *auro deterior* Orac. Sib. I 120 *καὶ πάλιν ἄλλο γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν** ibid. I 87. 89 *δεύτερον αὖτις . . . ἄλλο γένος τεῦξεν (θεός) πολυποίκιλον* ibid. I 308 *δεύτερον αὖ γένος ἄλλο*

Ven. A et B *Α* 222 (I 36, 21 et III 42, 23 D.) *Ἡσίοδος δὲ δαίμονάς φησι τοὺς ἐκ τοῦ ζῆν μεταστάντας, ὄντας δὲ ἐπὶ τῆς Κρόνου βασιλείας τοῦ χρυσοῦ γένους, λέγων αὐτοὺς φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων* Plutarch. Mor. p. 593 d (III 535, 5 B.) *αἱ δ' ἀπηλλαγμέναι γενέσεως ψυχαὶ καὶ σχολάζουσαι τὸ λοιπὸν ἀπὸ σώματος, οἷον ἐλεύθεραι πάμπαν ἀφιέμεναι* (*ἀφειμέναι* Bernardakis), *δαίμονές εἰσιν ἀνθρώπων ἐπιμελεῖς καθ' Ἡσίοδον* Procl. in Plat. Rempubl. II 75, 18 Kr. *διὸ καὶ μεθίστησιν* (*Ἡσίοδος*) *τὸ τοιοῦτον* (*χρυσοῦν*) *γένος εἰς δαιμονίαν τάξιν μετὰ τὴν τῆς γενέσεως περίοδον προνοητικὴν καὶ φρουρητικὴν καὶ ἀλεξίκακον τοῦ ἀνθρώπων γένους* Lactant. div. inst. epit. 23 (I p. 695, 22 Br.) *hi sunt daemones, de quibus poetae saepe in carminibus suis locuntur, quos custodes hominum appellat Hesiodus* cf. Laert. Diog. VII 1, 78 p. 191, 47 C. *φασὶ δ' εἶναι καί τινας δαίμονας ἀνθρώπων συμπάθειαν ἔχοντας, ἐπόπτας τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. καὶ ἥρωας τὰς ὑπολελειμμένας τῶν σπουδαίων ψυχάς* Synes. de provid. I 99 t. 66 c. 1229 B M. *ἔστι μὲν γὰρ τῇδε καὶ ἡρώων φῦλον ἱερὸν ἐπιμελὲς ἀνθρώπων καὶ τὰ σμικρὰ ὠφελεῖν δυνάμενον καὶ τὸ πρεσβύτερον ἀγαθὸν ἥρωος οἷον μετοικία τις αὕτη τοῦ μὴ ἄμοιρα τῆς λώονος φύσεως τὰ τῇδε ὑπολείπεσθαι καὶ χεῖρα ὀρέγουσιν ἐν οἷς δύναμις* Tzetz. Exeg. Iliad. 65, 11 H. *δαίμονας γὰρ φάσκουσιν ἀσωμάτους εἶναι οὐσίας, ἥρωας δὲ ψυχὰς σωμάτων διαζυγείσας. Ὀρφεὺς δὲ καὶ Ὅμηρος Ἡσίοδός τε καὶ Ἀλκμὰν ὁ λυροποιὸς καὶ οἱ λοιποὶ ποιηταὶ ἀλληνάλλως ταῦτα ἐκδέχονται* 122 Schol. Aeschin. in Ctesiph. 137 p. 339 Sch. *δαίμονάς φησι τὰς ἀγαθὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὡς καὶ Ἡσίοδός φησιν*

123 Themist. XX p. 240 b (p. 294, 19 D.) *εἶναι γὰρ δὴ καὶ τούτους οὐκ ἀπεικὸς ἔν τινι θείᾳ μοίρᾳ τοῦ σώματος ἀπαλλαγέντας ἐσθλοὺς ἀλεξικάκους, φύλακας μερόπων ἀνθρώπων* 123. 126 Plutarch. Mor. p. 417 b (III 87, 25 B.) *τοὺς δὲ* (*δαίμονας*) *πάνυ σεμνῶς Ἡσίοδος ἁγνοὺς προσεῖπε πλουτοδότας καὶ τοῦτο γέρας βασιλήιον ἔχοντας* 124 sq. cf. ad 254 sq. 127 Et. gen. (e Philoxeno) mag. v. *πλειότερος* . . *ἡμάρτηται δὲ ὁμολογουμένως τὸ 'δεύτερον — χειρότερον'* (*παρὰ Ἡσιόδῳ* addit Et. mag.) . .

---

123 *ἐσθλοί*] libri Plato utroque l. Aristides Themistius Lactantius Olympiodorus Theodoretus; *ἁγνοὶ* Plutarchus ll. cc. *ἐπιχθόνιοι*] libri Plutarchus Lactantius Procli schol. Macrobius; *ἀλεξίκακοι* Plato utroque l. Aristides Themistius Proclus in Plat. Remp. Olympiodorus Theodoretus *θνητῶν*] libri Plato Cratyl. Plutarchus Aristides Schol. Hom. Lactantius Olympiodorus Theodoretus; *μερόπων* Plato de Republ. Themistius 124 sq. h. l. neglegunt Plutarchus Mor. 361 b Procli schol. Macrobius; cf. 254 sq.; habent libri, agnoscunt Tzetzes p. 120, 20 Moschopulus p. 120, 27 G.; cum 126 eiecit Bentley 124 *φυλάσσουσιν*] *φυλάσσουσι ΩΨΦ* (sed -*σῖ* O, *ν* m. alia additum I) 125 *πάντη*] *πάντηι* C *φοιτῶντες*] cf. ad 255 127 *μετόπισθεν*] superscr. *μετέπειτα* H

ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἡβήσαι τε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
ἀφραδίῃς· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν

---

128 cf. ad 81   130 κ 8 *μητέρι κεδνῇ**   131 Π 46 *μέγα νήπιος** Ζ 500 *ᾧ ἐνὶ οἴκῳ**   132 λ 317 *εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο**   133 Ε 895 *ἄλγε' ἔχοντα**   134 ω 352 *ἀτάσθαλον ὕβριν*

---

133 Nonn. Dion. XIV 209 *μηκεδανὸν ζώεσκον ἐπὶ χρόνον** Musaeus de Her. et Leandr. 291 *ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον**   134 sqq. cf. Orac. Sib. I 111 sqq. *οἳ πολλὰ χέεσκον αἵματα | οὔτε θεὸν δειδιότες οὔτ' ἀνθρώπους | αἰδόμενοι· μάλα γάρ τοι ἐπ' αὐτοῖσιν βεβόλητο | οἰστρομανὴς μῆνις καὶ δυσσεβίη ἀλεγεινή*

---

130 sq. Procl. in Plat. Rempubl. II 75, 21 Kr. *καὶ ἐν τῇ γενέσει ὃν τρέφεσθαί φησιν (Ἡσίοδος τὸ 'χρυσοῦν' γένος) ἑκατὸν ἔτη καὶ ὑπὸ τῶν πατέρων τελειοῦσθαι* Eust. Hom. 1541, 12 *Ἡσίοδος ἔφη· καὶ ἑκατὸν ἔτεα παῖδα παρὰ μητρὶ ἀτιτάλλεσθαι*   131 Et. gen. mag. Tittm. v. *τάλας· . . ἔνθεν* (*καὶ* Et. Tittm.) *Ἡσίοδός* (*φησιν* addit Et. mag.) *'ἐτρέφετ' ἀτάλλων'* (*'μέγα νήπιος'* addit Et. mag.) *ἀντὶ τοῦ μὴ κακοπαθῶν*   132 Melet. *περὶ τ. ἀνθρ. κατασκ.* Anecd. Ox. III 109, 12 Cr. *καὶ Ἡσίοδος 'ἀλλ' ὅταν — ἵκοιτο'*   134—139 Porphyr. de abstin. II 8 p. 138 sq. N.[2] (de Thoibus) *διὸ Θῶες . . . μηδενὸς ἀπαρχόμενοι μηδὲ θύοντες ἀνάρπαστοι κατ' ἐκεῖνον ἐγένοντο τὸν χρόνον ἐξ ἀνθρώπων κτλ. . . . 'ὕβριν — θέμις ἀθανάτοις'. τοιγὰρ οὖν αὐτοὺς 'Ζεὺς — μακάρεσσιν' οὐδ' ἀπήρχοντο τούτοις, καθάπερ ἦν δίκαιον*   134 sq. Lex. Vindob. 15, 7 N. v. *ἀπέχω· . . Ἡσίοδος· 'ὕβριν — ἀπέχειν'*

---

130 sq. haud recte obelo notavit Bentley   130 *ἀλλ' — ἔτεα*] *ἀλλὰ πάις ἑκατὸν μὲν ἔτεα* Hartel ZfdöG. 1876 p. 476   131 *ἐτρέφετ' ἀτάλλων*] ΩΨ (addito altero τ M) Φ (*ἐτράφετ'* Q) Etymologica (sed *ἔτρεφ'* Et. gen.), cf. Danielsson Zur metr. Dehn. im ält. gr. Epos 41; *ἀττάλλων* Triclinius, ('ex *ἀτιτάλλων* profectum' Bergk Gr. Litg. I 1019 adn. 124); *ἀτάλλων τρέφετο* dubitans Schulze Quaest. ep. 470 (cf. 532)   *ᾧ*] *ἑῷ* (= *ἑῷ*) dubitans Fick Hes. Ged. 45   132 *ὅτ' ἄρ' ἡβήσαι τε*] *ὅτ' ἂρ ἡβήσῃ τε* C, *ὅτ' ἄρ' ἡβήσει///ε* (*ει* in ras.) H, *ὅτ' ἂρ ἡβήσειε* IL (*ὅτ' ἄρ'* suasit Schaefer in Brunckii Gnom. poet. ed. nov. p. 218 adn.); *ὅτ' ἂν* (*ἂν* m[2] in ras., fuit *ἂρ*) *ἡβήσειε* M, *ὅταν ἥβησαι* (*αι* m. eadem in *η* mut.) *τε* D, *ὅτ' ἂν ἡβήσῃ* (ex *ἡβήσειε* factum) *τὲ* K, *ὅταν ἡβήσει///ε* (*ει* m. al. in ras.) F, *ὅταν ἡβήσειε(ν)* GΦ Meletius, *ὅτ' ἀνηβήσειε* vir doctus in Quart. Rev. IX 356 (Blomfield ad Callim. Hymn. I 36, Bergk Phil. XVI 582), *ὅτ' ἀνηβήσαι τε* scripsi in ed. meae[1] p. 104, *ὁππόθ' ἡβήσειε* Thiersch Act. phil. Monac. I 209 (qui p. 310 sententiam suam missam fecit)   133 *ζώεσκον*] libri Nonnus Musaeus, *δ' ἔζωον* (cf. 112) eiectis 130—132 Fick Hes. Ged. 54   134 *ἀφραδίῃς*] FΨb, *ἀφραδίῃσ'* C, *ἀφραδίῃσ'* GH, *ἀφραδίῃσιν* DΦ, *ἀφραδίαις* Triclinius   *οὐκ ἐδύναντο*] *οὐκ ἐδύνατο* C, *οὔ κε δύναντο* DN, *οὐκ ἠδύναντο* cod. Lex. Vindob.; *οὐκ ἐθέλεσκον* Porphyrius   135 *ἀπέχειν*] libri Lex. Vindob.; (*ἀλλήλων* om.) *ἴσχειν* Porphyrius   *οὐδ'*] *οὐδὲ* D

ἤθελον οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἣ θέμις ἀνθρώποις κατὰ ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς
οὐκ ἔδιδον μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖ' ἐκάλυψε,
τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοῖς καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων

---

136 γ 273 *θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς** 137 Ι 134 *ἣ θέμις ἀνθρώπων** 138 Λ 289 *Ζεὺς Κρονίδης** 139 Ε 819 *μακάρεσσι θεοῖς** Ε 404 *οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν** 140 cf. ad 121 142 Ρ 251 *τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ** 143 cf. ad 109

---

140. 143 sq. Arat. 129 sq. *ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνοι ἐτέθνασαν, | οἱ δ' ἐγένοντο | χαλκείη γενεή, προτέρων ὀλοώτεροι ἄνδρες* 141—143 cf. Orac. Sib. I 83 sqq. *τοὔνεκα δὴ σύμπαντες* (Nauck, *πάντες Ψ, πάντες οἱ Φ*) *ἐπιχθόνιοι γεγαῶτες | ἀνέρες εἰν Ἀίδαο δόμοις ἰέναι καλέονται. | ἀλλ' οὗτοι πάντες καὶ εἰν Ἀίδαο μολόντες | τιμὴν ἔσχηκαν, ἐπεὶ ἣ* (*καὶ ἐπὶ* libri) *πρῶτον γένος ἦσαν.* 141 sq. cf. Pind. Fr. 133, 5 B.-Schr.[5] *ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται* 143 sqq. Ovid. Met. I 125 sq. *tertia post illam successit aënea proles | saevior ingeniis et ad horrida promptior arma* Orac. Sib. I 104—108 *τῶν δὴ καὶ μετέπειτα πάλιν γένος ὀβριμόθυμον | ἐξεφάνη τρίτατον, τό γ' ὑπερφιάλων ἀνθρώπων | δεινῶν, οἳ κακὰ πολλὰ παρὰ σφίσιν ἐξεπονοῦντο. | καὶ τούσδ' ὑσμῖναί τ' ἀνδροκτασίαι τε μάχαι τε | συνεχέως ὀλέ-*

---

143 sq. 150 sq. cf. Procl. in Plat. Rempubl. II 76, 14 Kr. *τὸ δὲ αὖ χαλκοῦν γένος τρίτον ἐν αὐτῇ μόνῃ τῇ κατὰ λόγον ἐνεργείᾳ τὴν οἰκείαν ἔστησεν ζωήν, ἣν ὁ χαλκὸς δηλοῖ τῷ ποιητῇ συμβολικῶς, πάσας μὲν* ⟨*τὰς*⟩ *τεχνικὰς*

---

136 *οὐδ'*] *οὐ δὲ* D *ἔρδειν*] *ἕρδειν* I *μακάρων — βωμοῖς*] libri Porphyrius, *μακάρων ἱέρ' οἷς ἐπὶ βωμοῖς*? Guyet Not. in Hes. 145, *μακάρεσσ' ἱερῶν ἐπὶ βωμῶν* dubitans Fick Hes. Ged. 46 137 *ἣ*] *ἢ* m[1], in *ἣ* m. al. mut. D, *ἣ* edd. complures *ἀνθρώποις κατὰ*] Bentley, *ἀνθρώποισι κατ'* libri *ἀνθρώποις*] *ἀνθρώπων* Fick Hes. Ged. 54, *ἀθανάτοις* Porphyrius 138 *χολούμενος*] *χολωσάμενος* C, *χολούμενος*, sed *ου* m. al. in ras. FH 139 *ἔδιδον*] cf. quae dixi Dial. d. Hes. 454 et Ahrens Kleine Schr. I 14 adn. (v. *ἔδιδον* Hymn. Hom. Cer. 437 *δίδον* ibid. 327, *ἔδον* Hes. Theog. 30); *ἐδίδων* C m[1] HD m[1] Φ, *ο* m. rec. superscr. in D, *ω* in *ου* m. rec. mut. in F; *ἐδίδουν* GΨb Porphyrius *μακάρεσσι*] *μακάρεσσιν* O *θεοῖς*] *θεοῖσιν* EOP (superscr. in O) 140 *καὶ*] *κε* m[1], m. al. in *καὶ* mut. E, *κε* LNQ *κατὰ γαῖ' ἐκάλυψεν*] cod. Vindob. 256, *κατὰ γαῖα* (*καταγαῖα* C) *κάλυψεν* ΩΨΦ 141 *μὲν ὑποχθόνιοι*] D Proclus 126, 28 G., *μὲν ἐπιχθόνιοι* ΩbΨb Tzetzes 128, 1 G., *μὲν ὑποχθόνιοι*, sed *ὑπο* m. rec. in ras. C, *μέν τοι* (*μέντοι* — sequitur rasura cum linea transversa — O) *χθόνιοι* Φ (in marg. *ὑπὸ* P) *μάκαρες*] *φύλακες* Proclus l. c., *γρ. φύλακες* schol. cod. Monac. 91 *θνητοῖς*] Peppmüller Phil. XLI 3 postea (Progr. d. Gymn. z. Seehausen 1887, 11) coll. Pindari loco, qui supra laudatur; *θνητοὶ* Ω (*θνατοὶ* G) ΨbΦ (praeter Q; *θνητοῖ* E, *γρ. θεοὶ* superscr. O) Proclus, quod tuetur Rohde Psyche 94 adn. 1; *θεοὶ* m. al. in ras. (primitus *θνητοὶ* fuisse videtur) D, *θεοὶ* Q cod. Laurent. conv. suppress. 158; cf. quae dixi Wien. St. XX 112 142 proscripsit Bentley

χάλκειον ποίησ᾽, οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον· οἷσιν Ἄρηος
ἔργ᾽ ἔμελεν στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον, ἀλλ᾽ ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
τῶν δ᾽ ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,

κεσκον (scripsi, *ὤλεσκον* libri), *ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας* 143 sq. Babr. Prooem. 3 *τρίτη δ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν ⟨αὖτ᾽⟩ ἐγένετο χαλκείη* 143 Porphyr. de philos. ex orac. haur. v. 161 p. 145 W. *τρίτον ἄλλο γένος** Hymn. Hom. Cer. 310 *γένος μερόπων ἀνθρώπων** cf. Orac. Sib. I 308 *δεύτερον αὖ γένος ἄλλο χαμαιγενέων ἀνθρώπων*

144 sq. cf. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 1641 *τὸν (Τάλω) μὲν χαλκείης μελιηγενέων ἀνθρώπων | ῥίζης λοιπὸν ἐόντα . . .* 145 Vergil. Aen. VIII 315 *. . gensque virum truncis et duro robore nata . .* cf. Stat. Theb. IV 279—281 *quercus laurique ferebant | cruda puerperia ac populos umbrosa creavit | fraxinus et feta viridis puer excidit orno* 148 sq. Pseudohesiod. Scut. 75 sq. *κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι | ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν*

ἐνεργείας λέγοντι διὰ χαλκοῦ ποιεῖσθαι τοὺς ἐν τῷδε τῷ γένει ταχθέντας ὑπὸ τοῦ Διός, πάσας δὲ τὰς πολεμικάς — ʻμέλαςʼ γάρ φησιν ʻοὐκ ἔσκε σίδηροςʼ — 143 sq. Serv. in Vergil. Aen. I 448 (I 146, 16 Th.-H.) *nam ut Hesiodus dicit, tempore quo haec gesta sunt aereum saeculum fuit*

145 Schol. Hom. *ω* 13 (II 726, 21 sq. D.) *ἐν λειμῶνί τέ φησι τὰς ψυχὰς οἰκεῖν, ἐπεὶ καὶ ʻἐκ μελιᾶνʼ* Eust. Hom. 1262, 11 (*φήμη διεσπάρη*) *ὡς ἄρα ἐκ δρυῶν καὶ λίθων καὶ μελιῶν, καθὰ καὶ Ἡσίοδός φησι, γεννῶνται ἄνθρωποι* idem l. c. 1859, 24 (*τοῖς ἐκτεθεῖσι*) *δρύες τουτέστι δένδρα κοῦφα εἰς μητέρας ἐνεγράφοντο κατὰ τοὺς ἐκ μελιῶν, οὓς φησιν Ἡσίοδος* 149 cf. ad Theog. 152

---

144 *ποίησ᾽*] m[1], *εν* m. al. additum D, *ποίησεν* K *ἀργυρέῳ*] Spohn ed. 18, *ἀργυρῷ* libri *ὁμοῖον*] *ὅμοιον* C 145 *ἐκ μελιᾶν*] libri (*μελιὰν* L, accentus circumflexus in gravem mutatus D; *μελιᾶν* superscr. *ῶν* O) Schol. Hom.; distinctione sublata ʻhastis terribileʼ interpretatur Theobald in Robinsoni ed. 424; *ἐκ μελέων* (sc. *δεινόν*, ʻmanibus terribileʼ) vir doctus in Lennepii comm. 39 *ὄβριμον*] ΩIMΦ, *ὄμβριμον* DKL (*μ* postea del. in L) Q 146 *ἔμελεν*] *ἔμελλε* DENO 147 *ἔχον*] *ἔχων* O *κρατερόφρονα*] *κρα* m. al. in ras. F, *καρτερόφρονα* ELN 148 *ἄπλαστοι*] Ψ praeter M, Φ praeter P; *ἄπλατοι* Ω (ex *τ* m[2] *στ* factum H) M Proclus 128, 11 G.; *ἄπλατοι γρ. ἄπλαστοι* P; *ἄπλητοι* Goettling ed.[1] 149 (ed.[2] 177) *μεγάλη δὲ βίη*] Ωb (sed *μεγάλῃ δὲ βίῃ* H) Φ praeter O Proclus l. c.; *μεγάλη βίη* omisso *δὲ* DO; *μεγάλη τε βίη* K, *μεγάλη* (superscr. *οι* m[1]) *τε βίη* M, *μεγάλοι* (*οι* m. rec. in ras., ut videtur, ex *η* factum) *τὲ* (*τ* in ras.) *βίη* C (primitus *μεγάλη δὲ βίη* sicut in Ωb scriptum fuisse veri simile est); *μεγάλοι* (*οι* m. rec. in *η* mut. L) *τὲ βίη* IL, *μεγάλοι δὲ βίῃ* cod. Laurent. conv. suppress. 158 149 *στιβαροῖσι μέλεσσιν*] *στηβαροῖσι μελέσσιν* D, *στιβαροῖσι μελέεσσι* L, *στιβαροῖς μελέεσσιν* Moschopulus 150 sq. proscripsit Bentley; *χαλκῷ Ϝεργάζοντο· μέλας δ᾽ οὐκ ἔσκε σίδηρος, | καὶ σφιν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε Ϝοῖκοι* transposuit Flach d. hes. Ged. 10 150 *τῶν*] ΩΨΦ, *τοῖς* Triclinius *δ᾽*] *δὲ* D *τεύχεα*] *τεύχη* Stephanus ed. annot. 26 *δέ τε*] ΨbQ, *δέ τ᾽* DΦ praeter Q, *δ᾽* Ω, *δέ τοι* cod. Laurent. acquis. 60

χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὕπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀίδαο
νώνυμνοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖ' ἐκάλυψεν,
αὖτις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται

---

152 K 310 *χείρεσσιν ὕφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες** 153 κ 512 *εἰς Ἀίδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα* 155 Σ 11 *λείψειν φάος ἠελίοιο** *Α* 605 *λαμπρὸν φάος ἠελίοιο* 156 cf. ad 121 157 Γ 89 *ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ** 158 cf. ad 138 159 cf. *Μ* 23 *ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν* Z 180 *θεῖον γένος**

---

152 sqq. cf. ad 161 sqq. 153 Pseudaristot. Pepl. 36, 2 B.^{4} *κρυεροῦ . . Ἀίδαο* 155 Theogn. 569 *λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἠελίοιο* 159 sq. cf. Theocrit. XVII 5 sq. *ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο* 159 Babr. Prooem. 4 *μεθ' ἣν (γενεὴν χαλκείην)· γενέσθαι φασὶ θεῖον ἡρώων ⟨γένος* . . (Crusius, *θείαν ἡρώων* cod. A)

---

151 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 430 (p. 326, 17 K.) *Ἀπολλώνιός φησιν ἐν τῷ ᾱ τῶν Ὑπομνημάτων τὸν σίδηρον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων χαλκὸν λέγεσθαι ἀγνοῶν ὅτι μηδέπω εὑρεθέντος σιδήρου χαλκῷ ἐχρῶντο, ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι 'χαλκῷ — σίδηρος'* Apoll. Soph. Lex. v. *χάλκεα* (166, 18 B.) *κατὰ γὰρ τὸν Ἡσίοδον 'χαλκῷ — σίδηρος'* Et. mag. v. *χαλκός* (805, 32 G.) *Ἡσίοδος· 'χαλκῷ — σίδηρος'* Eust. Hom. 93, 11 . . *ὅτε καὶ χαλκῷ κατὰ τὸν Ἡσίοδον εἰργάζοντο ἄνθρωποι, 'μέλας — σίδηρος'* Schol. Hom. Ven. B et Townl. *Ο* 713 (IV 104, 7 D. et VI 151, 7 M.) *μελάνδετα· σιδηρόδετα, ἐπεί φησιν ⟨Ἡσίοδος⟩* (suppl. Bekker) *'μέλας — σίδηρος'* Schol. Eurip. Phoen. 1091 (I 362, 12 Schw.) . . *Ἡσίοδος· 'μέλας — σίδηρος'* Philostr. Vita Apoll. I p. 205, 22 K. *καλῶς δ' ἄρ' εἶχεν, ἵνα ὁ πλοῦτος ἀτίμως ἔπραττεν ἰσότης τε ἤνθει, 'μέλας δ' ἀπέκειτο σίδηρος'* cf. ad 143 sq. 159 sq. Serv. in Vergil. Aen. I 196 (I 77, 16 Th.-H.) *heros vir fortis, semideus, plus ab homine habens, ut ait Hesiodus* cf. Tzetz. Exeg. Iliad. 65, 12 H. (v. ad v. 122 sq.) Eust. Hom. 17, 22 *διὸ καὶ Ἡσίοδος ἡμιθέους αὐτοὺς (τοὺς ἥρωας) λέγει*

---

151 *δ'*] *δὲ* D *εἰργάζοντο*] libri testes, *ἐργάζοντο* Aldus ed., (*δ'* om.) *Ϝεργάζοντο* Flach l. c. *δ'*] *δὲ* D *οὐκ ἔσκε*] *ἀπέκειτο* Philostratus 153 hic incipit fragmenti prioris pap. B pagina post.; de toto versu ··· *ευρωεντ*⟩ΑΔΟΜ⟨*ον* ··· superest *βῆσαν ἐς*] *βὰν εἰς* Fick Hes. Ged. 53 *ἐς*] *εἰς* DENO *εὐρώεντα*] *εὐρόεντα* m^1, *ο* m. rec. in *ω* mut., *ε* e corr. D; *ἠερόεντα* Nauck MGrR. IV 108 *κρυεροῦ*] an *κρυεροῖ'*? 154 praeter ΔΕΚΑΙΕ⟨*κπαγλους* nihil superest in B *νώνυμνοι*] KP, *νώνυμοι* libri cett. *καὶ ἐκπάγλους*] *καὶ ἐκπλάγους* E, *ἐκπάγλους* om. *καὶ* D 155 nihil in B servatum nisi *λαμπρ*⟩ΟΝΔΕΛΙ⟨*πον* ··· *δ'*] *δὲ* D 156 ··*τουτ*⟩ΟΓΕΝΟΣ ··· superest in B *καὶ*] *κε* ELNQ, *κε* m. eadem superscr. *ν* K, *κεν* M *γαῖ' ἐκάλυψεν*] Fick Hes. Ged. 54, *γαῖα κάλυψεν* ΩΨΦ 157 om. B (casu opinor) *αὖτις*] ΩDM, *αὖθις* IKLΦ *ἔτ'*] *ἐπ'* Aldus ed. *πουλυβοτείρῃ*] *πολυβοτείρῃ* DKQ, *πουλυβουτείρῃ* E 158 *Ζεὺς Κρονίδης*] *ἄλλο Ζεὺς* in B, ubi 157 non invenitur, scriptum fuisse suspicatus est Nicole Rev. de phil. XII 115; nihil in B servatum nisi ··*ποιησ*⟩ΕΔΙΚ⟨*αιοτερον* ··· *ποίησε*] *ἐποίησε* EN *καὶ*] om. M 159 ···*θ*⟩ΕΙΟΝΓΕΝ⟨*ος*·· superest in B *θεῖον*] m. eadem

ἡμίθεοι, προτέρη γενεὴ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
τοὺς μὲν ὑφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
ἔνθ' ἦ τοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε,
τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάσσας

---

160 *Ψ* 790 *προτέρης γενεῆς** *ρ* 418 *κατ' ἀπείρονα γαῖαν** 161 *Δ* 82 *πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή** 162 *Δ* 406 *Θήβης . . . ἑπταπύλοιο* 164 *ι* 260 *ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης** 165 *I* 339 *Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο** 166 *E* 553 *τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν* *Π* 350 *θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν*

---

160 Arat. 16 *προτέρη γενεή** 161 sqq. Orac. Sib. I 115 *καὶ τοὺς μὲν πόλεμοί τ' ἀνδροκτασίαι τε μάχαι τε | εἰς ἔρεβος προΐαψαν διζυρούς περ ἐόντας* 164 sqq. cf. Semonid. Amorg. Fr. 7, 117 sq. *ἐξ οὔτε τοὺς μὲν Ἀίδης ἐδέξατο | γυναικὸς εἵνεκ' ἀμφιδηριωμένους* 167 sq. Horat. Epod. XVI 63 sqq. *Iuppiter illa piae secrevit litora genti, | ut inquinavit aere tempus aureum* Nemesian. Buc. I 20 *quem . . secreti pars orbis habet mundusque piorum* 167 Maneth. III (II) 48 *βίοτον καὶ κῦδος ὀπάζει**

---

160 Schol. Arat. v. 16 (*προτέρη γενεή*) p. 339, 18 M. *τινὲς δὲ τοὺς ἥρωας, οὓς Ἡσίοδος 'προτέρη — γαῖαν'* cf. Achill. in Arat. v. 16 (p. 85, 14 sq. M.) *εἰ δὲ ὡς πρὸς ἀνθρώπους προτέραν νοήσομεν, λέγοι ἂν τὴν τετάρτην ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ γένους τὴν τῶν ἡμιθέων* 162 Herodian. II 231, 7 L. *'Καδμηίδι γαίῃ' . . ἔδει . . παρὰ τὸ Κάδμος Καδμίς. τὸ ἄρα Καδμηὶς ἐπλεόνασε τὸ η* 163 Tzetz. in Lycophr. 933 (II 886 M.) . . *ὡς καὶ Ἡσίοδος 'μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο'* Schol. Ven. B et Townl. Hom. *Δ* 476 (III 225, 21 D. et V 157, 6 M.) *μῆλα ὁ ποιητὴς τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, Ἡσίοδος* (corr. Wilamowitz, *Ἡρόδοτος* Ven. B, *Ἡρόδικος* Townl.) *δὲ τὰ τετράποδα πάντα* 165 Schol. vet. Lycophr. 204 . . *ἐπειδὴ καὶ τὸ πρῶτον ὅρκους ἔδωκαν περὶ τῆς Ἑλένης, ὥς φησιν Ἡσίοδος*

---

superscr. in C *καλέονται*] *καλέοντο . . προτερῇ γενεῇ* Halbertsma Advers. crit. 14

160 ···*γ*⟩ΕΝΕΗΚ⟨*ατ'*··· servavit B *ἡμίθεοι*] *ἡμήθεοι* E *προτέρη γενεὴ*] D m² IO m. rec. Schol. Arati, cf. Aratus v. 16; *προτέρῃ γενεῇ* *Ω* (*προτέρηι γενεῆι* C) D m¹ KLMΦ (*πρωτέρη* Q, *προτέρη γενεή* m. rec. O) *κατ' ἀπείρονα*] *καταπείρονα* E 160 post hunc v. 108 infert Hermann Op. VI 226 161 in hoc v., e quo nihil servatum nisi ··*πολεμο*⟩CΤΕΚ⟨*ακος*·· desinit fragm. prius papyri B *τοὺς μὲν*] *πάντας* Flach d. hes. Ged. 11 adn. 162 spurium esse dixit Heyne ad Hom. *M* 23 *ὑφ'*] CHDILMN Tzetzes 139, 12, *ὑφ'*, sed *υ* in ras. E, *ἐφ'* FGKOQ *ἑπταπύλῳ*] *ἑπτὰ* (accentus m. rec. deletus) *πύλω* D 165 *ἀγαγὼν*] hac voce offensus aut '*Ἑλένης πόσις*' (pro *ἕνεκ'*) *ἠυκόμοιο* scribendum esse aut versum huiusmodi '*Ἑλλάδι κῦδος ἔθηκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων*' post 165 excidisse censuit Hermann Op. VI 226 sq.; Hermanni '*πόσις*' recepto haec fere '*ὤλεσε μαρναμένους Τρώων ἐν πίονι δήμῳ*' addenda esse statuit Vollbehr Hes. Op. 43; *ἕνεκ'* retinens '*τινυμένους μέγα ἔργον ἀπώλεσε θυμὸς ἀγήνωρ*' supplebat Lehrs Quaest. ep. 235 adn. 16 (cf. Hermann JbfPh. 1837, 131); *ἄγαγον* ('duces') Peppmüller Phil. LVI 225 166 *ἀμφεκάλυψε*] *ἀμφ ἐκάλυψε* C 167 *τοῖς*] *τοὶς* (accus. aeol.) Fick Hes. Ged. 53 (*τοὺς* Sittl ed. 488) *ἤθε'*] *ἤθεα* L

Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης. 168
καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες 170
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
ὄλβιοι ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα 173
[τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων· τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει. 169
τοῦ γὰρ δεσμὸ⟩ν ἔλυσε πα⟨τὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 169b
ν⟩εάτοις τιμὴ⟨ν καὶ κῦδος ὄπασσεν. 169c
ἄ⟩λλο γένος θῆκ' ⟨εὐρύοπα Ζεὺς 169d
οἳ⟩ γεγάασιν ἐπὶ ⟨χθονὶ πουλυβοτείρῃ.] 169e

---

168 cf. ad 138, Ξ 200 *πείρατα γαίης** 170 cf. ad 112 171 κ 511 *ἐπ' Ὠκεανῷ βαθυδίνῃ** 172 Σ 568 *μελιηδέα καρπόν** 173 δ 229 *φέρει ζείδωρος ἄρουρα**

---

170 sq. cf. Epigr. gr. ed. Kaibel 649, 2 *καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ* ibid. 648, 9 *τοῦτ' ἐτύμως νῆσοι μακάρων πέδον, ἔνθα τε φῶτες | εὐσεβέες ναίουσι* 171 Alexand. Aetol. Anal. Alex. 238 M. Marcell. Sid. Epigr. gr. ed. Kaibel 1046, 9 *ἐν μακάρων νήσοισιν** Pseudaristot. Pepl. 3, 2 B.[4] *ἐν μακάρων νήσοις*, cf. Scolia 10, 2 (Poet. lyr. Gr. III 647 B.[4]) *νήσοις δ' ἐν μακάρων* 171. 169 Pind. Ol. II 70 sqq. . . *παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔνθα μακάρων | νάσος* (*νᾶσον* var. lect.) *ὠκεανίδες | αὖραι περιπνέοισιν* 169 Marcell. Sid. Epigr. gr. ed. Kaibel 1046, 9 *ἵνα Κρόνος ἐνβασιλεύει**

---

171 sq. 169 Zenob. III 86 (Paroem. Gr. I 78, 17) *εἰς μακάρων νήσους· ὁ Ἡσίοδός φησι μακάρων νήσους εἶναι περὶ τὸν Ὠκεανὸν κἀκεῖ τοὺς εὐδαίμονας οἰκεῖν ὑπὸ Κρόνου βασιλευομένους* 171 Tzetz. in Lycophr. 1204 (II 955 M.) *αἱ γὰρ μακάρων νῆσοι 'παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην' εἰσὶ κατὰ Ἡσίοδον* . . Porphyrio in Horat. Carm. IV 8, 27 (p. 152, 2 H.) *insulas dicit, quas 'macaron nesus' Homerus* (immo Hesiodus), *Latini fortunatorum insulas appellant* cf. Eust. Hom. 1509, 25 ὃ (*τὸ Ἠλύσιον*) *καὶ νῆσοι μακάρων παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται*

---

168 *κατένασσε*] *κατέννασε* altero *ν* deleto D *ἐς*] *εἰς* GHO 170 *καὶ*] m. rec. additum in Q 172 *τοῖσιν*] C, *τοῖσι* ΩbΨ (linea rubra transversa super *ι* I) Φ 173 *τρὶς ἔτεος*] *ΩΨΦ*, *τρὶς τοῦ ἔτους* Triclinius 169—169e de his cf. schol. 'Procli' ad v. 169: *τοῦτον καὶ τοὺς* (Schoemann ed. 25, *τὸν* codd.) *ἑξῆς ὡς φληναφώδεις ἐξοικίζουσι* (*τινὲς* addit Dimitrijević Stud. Hes. 150) *τῶν Ἡσιόδου τά τε ἄλλα φαυλίζοντας* (Dimitrijević, *φαυλίζοντες* codd.) *καὶ τὸ ἐνθουσιαστικὸν τῆς εἰσβολῆς τῶν μετ' αὐτοὺς στίχων ἀφαιροῦντας* (scripsi, *ἀφαιρεῖν ἀπόντος* codd.), cf. Weil, Rev. de phil. XII 174 sq., qui illos post v. 173 collocari iussit; post v. 171 transposuit Peppmüller Phil. LII 598 sq.; duplex vero huius loci recensio extitisse videtur, quarum uni v. 172 et 173, alteri v. 169—169e adscripserim 169 servatus in scholio vetere 'Procli' p. 137, 7 G. (unde in aliquot codd. deterioris notae post 168 receptus est) agnoscitur a Marcello Sid. et Zenobio; non invenitur in *ΩΨΦ*, ignotus est Tzetzae et Moschopulo *ἐμβασιλεύει*] ЄΝΒΑCΙΛЄΥЄΙ titulus Marcelli Sid. (cf. Buttmann Abh. d. phil. Cl. d. Berl. Akad. 1814—1815 p. 192 sq.); *ἐμβασίλευε* Proclus 169b—169e horum reliquias servavit papyri B fragm. alterum, cf. Nicole, Rev. de phil. XII 115 sq. 169b ···ΝЄΛΥCЄΠΑ··· B; v. supplevit Weil l. c. 173 169c ··ЄΑΤΟΙCΙΤΙΜΗ··· B; ⟨*τοῖς δ' εἴ περ*⟩ vel ⟨*τοῖς δ' εἰ καὶ*⟩ Peppmüller Phil. LII 597; ⟨*τοῖσι δ' ἄρα*⟩ Weil l. c. 174;

μηκέτ' ἔπειτ' ὤφελλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
παύσονται καμάτου καὶ ὀιζύος, οὐδέ τι νύκτωρ

---

174 Z 350 *ἔπειτ' ὤφελλον**   177 cf. *O* 365 *κάματον καὶ ὀιζύν*

---

174 sqq. Inc. auct. Dirae: [Lydia] 76 sqq. (Poet. min. lat. II 83 B.): *infelix ego, non illo qui tempore natus, | quo felix natura fuit. sors o mea laeva | nascendi miserumque genus, quoi sera libido est* Iuvenal. XIII 28 sq. *nunc aetas agitur peioraque saecula ferri | temporibus, quorum sceleri non invenit ipsa | nomen et a nullo posuit natura metallo* cf. Inc. auct. Octavia 431 sq. *saeculo premimur gravi, | quo scelera regnant*   174 cf. Orac. Sib. VIII 194 *μή ποτ' ἐγὼ ζώην*   174. 176 Babr. Prooem. 5 *πέμπτη σιδηρῆ· ῥίζα καὶ γένος χεῖρον* Ovid. Met. I 127 *de duro est ultima* (aetas) *ferro*

---

174 sq. Procl. in Hes. Op. 137, 13 G. *ὡς γὰρ ἀποβλέψας εἰς τὸ κατ' αὐτὸν τῶν ἀνθρώπων γένος μετὰ τὴν ἐξύμνησιν τῆς τῶν ἡμιθέων λήξεως ἐπάγει 'μηκέτ' — γενέσθαι'* Anecd. Ox. III 221, 16 Cr. . . *τὸ μέλαν σιδήρεον γένος ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὸς* (*Ἡσίοδος*) *διαβάλλει καὶ πονηρὸν εἶναι τίθεται. ὡς καὶ τοῦτο προαχθῆναι φάναι περὶ αὐτῶν· 'μηκέτ' — γενέσθαι'*   174 cf. Eust. Hom. 1400, 49 *οὕτω καὶ Ἡσίοδος 'μετεῖναι' τὸ συνεῖναί φησι*   174. 176 cf. Procl. in Plat. Rempubl. II 77, 4 Kr. *τὸ δὲ σιδηροῦν γένος πέμπτον ἔσχατον ὄντως ἐστὶ καὶ χθόνιον ἐπίρρημα*   176 Schol. Hom. Ven. A B Townl. *B* 12 (I 72, 13 D., III 86, 23 D., V 59, 1 M.) *τὸ νῦν τρεῖς δηλοῖ χρόνους, ἐνεστῶτα 'νῦν — ἐστί' κτλ.* cf. ad 109, unde Et. mag. v. *νῦν· σημαίνει δὲ γ'· ἐνεστῶτα ὡς τὸ . . 'νῦν — σιδήρεον'* Eust. Hom. 168, 42 . . *ὡς καὶ ὅτε Ἡσίοδός φησι 'νῦν — σιδήρεον'* . . Auson. Ep. 16, 27 sq. (de Probo): *generi hic superstes aureo | satorque prolis aureae | convincit Ascraeum senem | non esse saeclum ferreum*   176—178 Clem. Alex. Strom. V 130 (III 110, 5 D.) . . *ποιητής τις οὐκ ἄσημος γράφει· 'οὐδέ ποτ' — μερίμνας·'* unde hausit Euseb. Praep. evang. XIII 13, 58 (II 219, 30 D.)

ν⟩εάτοις τιμή⟨ν καὶ κῦδος ὄπασσεν⟩ Weil l. c.; an *καὶ γῆρας*?   169[1] . . . ΛΛΟΓΕΝΟCΘΗΚ . . . B; ⟨*οὐκέθ' ὁμῶς*⟩ Peppmüller l. c.; ⟨*οὐδέ θ' ὁμῶς*⟩ ipse suspicor; ⟨*οὐδ' οὕτως*⟩ Weil l. c.; ⟨*κλυτὸν ἄ*⟩*λλο γένος θῆκ* ⟨*εὐρύοπα Ζεύς*⟩ supplevit Weil l. c., qui addit: 'mais ces vers pouvaient aussi annoncer l'âge suivant: *χείριστον πολὺ δ' ἄ⟩λλο γένος θῆκ⟨εν μετόπισθεν'*   169[e] . . . ΓΕΓΑΑCΙΝΕΠΙ . . . B; ⟨*ἀνδρῶν οἳ*⟩ Weil l. c. 174, ⟨*πάντων οἳ*⟩ Peppmüller l. c.; ⟨*χθονὶ πουλυβοτείρῃ*⟩ Weil l. c.

174—180 horum v. reliquiae exiguae extant in lacinia pap. B[II] (recto), quas ex eodem fonte cum fr. B derivatas esse vidit Nicole, qui illas mecum per litteras liberaliter communicavit; in altera pagina (verso) vestigia vv. 215—221 leguntur (cf ad h. l.)   174 *μηκέτ'*] periit in B, *μὴ κ' ἔτ'* E   *ἔπειτ'*] *ε*⟩ΠΕΙΤ B   *ὤφελλον*] BΩbΨb Anecd. Ox., cf. Dial. d. Hes. 391, *ὤφειλον* CDΦ (*γρ. ὄφελον* in marg. O, *ο* super *ω* et *ε* super *ει* scr. P) Proclus   *πέμπτοισι*] pro *τετράτοισι* admissum esse post narrationem de heroum genere receptam dixit Kirchhoff Hes. Mahnl. 50; ΠΕ . . . B   175 *ἢ — γενέσθαι*] periit in B, ex toto versu nihil superest nisi *αν*⟩ΔΡΑCΙΝ in B[II]   176 praeter *ν*⟩ΥΝΓΑΡ nihil servavit B[II]   *σιδήρεον*] *σιδήρειον* D   *οὐδέ ποτ' ἦμαρ*] non servavit B   177 *παύσονται*] ΩΨΦ Clemens Eusebius, ΠΑΥΟΝΤΑΙ B, *π*⟩ΑΥΟΝΤ⟨*αι* B[II]   *καμάτου*] *καμάτοιο* EOQ   *ὀιζύος*] ΟΙΖΥΟ⟩*ς* B   *οὐδέ τι νύκτωρ*] periit in B

φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
[ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμείξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.]
οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ.
αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·

180 cf. ad 109 184 E 806 *ὡς τὸ πάρος περ**

178 sq. Pind. Pyth. III 81 *ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς | ἀθάνατοι* 179 Theogn. 192 *σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς* Maneth. III (II) 42 *καί τ' ἐσθλὰ κακοῖσιν ἔμειξεν* 180 Hymn. Hom. Cer. 310 *γένος μερόπων ἀνθρώπων** 181 Orac. Sib. II 155 *ἐκ γενετῆς παῖδες πολιοκρόταφοι γεγαῶτες* 182 cf. ad 235 183 sq. Ovid. Met. I 144 sq. *non hospes ab hospite tutus, | non socer a genero, fratrum quoque gratia rara est* 185 sq. Orac. Sib. I 74 sq. *οἳ γὰρ ἀναιδῶς | ἐξεγέλων πατέρας καὶ μητέρας ἠτίμαζον, | γνωστοὺς δ' οὐ γίνωσκον ἀδελφειῶν ἐπίβουλοι* 185 Theogn. 821 *οἵ κ'* (Bergk, *οἵ τ'* volgo) *ἀπὸ γηράσκοντας* (Bergk, *ἀπογηράσκοντας* volgo) *ἀτιμάζωσι* (Bergk, *ἀτιμάζουσι* volgo) *τοκῆας* . . . Orac. Sib. II 273 sq. *ὅσοι δὲ γονεῖς ἐνὶ γήραι | κάλλιπον οὐ τίσαντες ὅλως* cf. Pseudorph. Lith. 62 Ab. *αἶψα δέ, πρέσβα, σ' ἀλιτροσύναις ἀτίουσι*

181 Aristid. I p. 368 sq. D. *δοκεῖ δέ μοι καὶ Ἡσίοδος . . περί γε τοῦ τελευταίου καὶ σιδηροῦ γένους διαλεγόμενος τοῦτον* (*οὐκ* Hermann) *ἂν αὐτοῦ φάναι γενέσθαι τὸν ὄλεθρον 'εὖτ' ἂν — τελέθωσιν'* Et. Tittm. v. *τελέθωσι . . Ἡσίοδος· 'εὖτ' ἂν — τελέθωσι'* 182 Eust. Hom. 1445, 27 *παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους· . . ἄλλως γάρ, ὅμοιοι καὶ οἱ ὁμονοητικοὶ καὶ φίλιοι, ὡς ἐν Ἡσιόδῳ δηλοῦται*

178 *φθειρόμενοι*] *φθε*>IPOMEN<*οι* B[II], *στεινόμενοι* Eusebius, quod in Clementis textum admisit Dindorf; *γινόμενοι* cod. L (unicus) Clementis *δώσουσι μερίμνας*] praeter Δ litteram periit in B 179—181 additos esse existimavit Lehrs Quaest. ep. 236 adn. 18; tuetur Schoemann Op. II 317 179 ab interpolatore adiectum esse dicit Heyer de Hes. carm. quod Op. et Dies inscr. 27 *ἀλλ' ἔμπης*] ΑΛΛ'ΕΜ<*πης* B[II] *καὶ τοῖσι*] *και τ*>OICI A *τοῖσι μεμείξεται*] *τοῖς ἐπιμίσγεται* malit Peppmüller Phil. Rundsch. V 409 *τοῖσι*] *τ*>OICI A *μεμείξεται*] *μεμίξεται* libri (ΜΕΜΙΞΕΤ<*αι* B, ΜΕ<*μιξεται* A, *ἐσθλὰ κακοῖσιν*] periit in B 180 *Ζεὺς δ' ὀλέσει* perierunt in A, *μερόπων ἀνθρώπων* in B; ΖΕΥCΔ exhibet B[II]; *δὲ* D 181 *εὖτ' ἂν*] ΕΥΤΑ<*ν* B[II], periit in A *γεινόμενοι*] BIKL (*ει* in ras. L) *Φ* (*ει* e corr. O) Aristides (v. l. *γινόμενοι*) Et. Tittm.; ex *γεννόμενοι* m² corr. D; *γινόμενοι* C m¹ F m¹ (*ε* m. alia superscr. C, *ει* ex *ι* m. alia F) HM, *γεινο*>ΜΕΝΟΙ A *πολιοκρόταφοι*] ΠΟΛΙΟΚΡΟΤΑ<*φοι* A, ΠΟΛΙΟΚΡΟΤ<*αφοι* B, *πολοιοκρόταφοι* E *τελέθωσιν*] periit in AB 181 post hunc lacunae signum posuit Paley ed.[1] 26 182 nihil servatum nisi ··*πα*>ΤΗΡΠΑΙΔΕ<*σσιν*··· in B, *παιδ*>ΕCCΙΝΟΜΟΙΙΟC·· in A *ὁμοίιος*] *ιο* e corr. D, *ὁμοίως* Fick Hes. Ged. 53 183 *ξεινοδόκῳ καὶ*] *ξει*>ΝΟΔΟΚΩΚΑ<*ι* solum servavit A, *ξενοδόκω* (ex *ῶ* m² factum) D, *ξεινοδόχω* M 184 ··*φιλο*>CΕCC<*εται*·· supersunt in A 185—187 ex duplici eorundem versuum recensione conglutinati esse videntur Lehrsio Quaest. ep. 237 adn. 185 *ἀτιμ.σουσι*] pusillum litterae Α vestigium in A, super *η* m¹ *α* addit O

μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσσι
σχέτλιοι οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἵ γε
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν
[χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.]
οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου

---

187 φ 28 *σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ'* * 188 Δ 477 sq. *οὐδὲ τοκεῦσι | θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε* 189 Δ 40 *πόλιν ἐξαλαπάξαι** 190 cf. δ 695 *οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων*

---

187 sq. Hymn. Hom. Cer. 168 *τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη* Oppian. Hal. V 85 *ἀπὸ θρεπτήρια τίνων* (cf. Quint. Smyrn. XI 88 sq. *οὐδ' ἐρατεινὰ | θρέπτρα τοκεῦσιν ἔδωκεν* Orac. Sib. II 274 *ὅσοι δὲ . . οὐ θρέπτρα γονεῦσιν | ἀντιπαρασχόντες . . .*) 190 sqq. cf. Pind. Pyth. IV 139 *ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι | κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον* 190 Theogn. 1139 *ὅρκοι δ' οὐκ ἔτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι*

---

186 Marcus Antonin. XI 32 p. 155, 16 St. '*μέμψονται δ' ἀρετὴν — ἔπεσσιν*' 187 sq. Et. gen. v. *γηράντεσσιν* (schol.) . . '*οὐδὲ — δοῖεν*' 188 Apoll. Dysc. de pron. p. 112 C (I p. 88, 5 Schn.) *αἱ ἀποκοπαί, ἐὰν τύχωσι πτωτικῆς καταλήξεως, κλίνονται, μάκαρ, μάρτυρ* '*γηράντεσσι τοκεῦσιν*' Schol. Hom. Ven. B Townl. *P* 197 (IV 150, 10 D. et VI 219, 15 M.) *γηράς· . . . ὅθεν καὶ τὸ* '*γηράντεσσι τοκεῦσιν*' cf. Et. gen. et mag. v. *γηράς* (Herodian. *περὶ παθῶν* II 266, 2 L.) . . '*γηράντεσσι τοκεῦσιν*' Eust. Hom. 1490, 38 *προσενθυμητέον καὶ Ἡσιόδου τὸ* '*γηράντεσσι τοκεῦσιν*' idem l. c. 1101, 65 *τοῦ δὲ γηρὰς ἡ χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ* '*γηράντεσσι τοκεῦσι*' idem l. c. 1900, 10 *τὸ δὲ* '*γηράντεσσι τοκεῦσι*' *δηλωτικόν ἐστι τοῦ καὶ ἐκ τοῦ γηρῶ γενέσθαι τὸ γήρημι* 189 Eust. Hom. 201, 3 *οὕτω καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ διαφέρει ὁ* '*χειροδίκης*' *καὶ ὁ ἐν χερσὶν ἔχων τὴν δίκην* idem 1459, 54 *ὁ δὲ* '*χειροδίκης*' *φαυλότητα ἔχει, ὡς Ἡσίοδος δηλοῖ* idem 1762, 13 *οὕτω καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ὁ* '*χειροδίκης*' *μὲν τὸ σύνθετον οὐκ ἀγαθόν. δηλοῖ γὰρ τὸν κατὰ χεῖρα βίαιον* 190—196 Stob. III c. 2 s. 9 (III 180, 1 H.) *Ἡσιόδου Ἔργων·* '*οὐδέ — στυγερώπης*'

---

186 suspectus Guyeto Not. in Hes. 146 *δ'*] *δὲ* D *ἄρα τοὺς*] *ἀρετὴν* de suo M. Antoninus *χαλεποῖς — ἔπεσσι*] *χαλεπῶς βάζοντε ἔπεσσι* de parentibus querentibus Fick Hes. Ged. 53 *βάζοντες ἔπεσσι*] ΩΦ (γρ. *βάζοντ' ἐπέεσσι* in marg. P) M. Antoninus, *βάζοντ' ἐπέεσσι* (*ἐπέεσι* DM) Ψ, cf. Tzetz. 148, 3 G. *βάζοντε ἀντὶ τοῦ βάζοντες, τὸ δυϊκὸν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ*; *βάζοντε ἐπέεσσι* cod. Paris. 2772; *βάζοντε Ϝέπεσσι* Lennep comm. 46 186—189 ab aliena manu insertos esse censuit Heyne ad Hom. *Π* 422 187 *σχέτλιοι — εἰδότες*] *σχέτλιοι οὐδ' ἀλέγοντε θεῶν ὄπιν* dubitans Lennep comm. 46; *σχέτλιοι οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἕξετε*; (de parentibus liberis impiis conviciantibus) Fick Hes. Ged. 53 *οὐδὲ*] Aldus ed., *οὔτε* libri Tzetzes Moschopulus *ὄπιν*] *ὅπιν* D, *ὄπα* Paley ed.[1] 27 *κεν*] Brunck ed. 328, *μὲν* ΩΨΦ Et. gen. 188 *ἀπὸ θρεπτήρια*] *ἀποθρεπτήρια* libri (accentus gravis super ο m. rec. additus in I; *ἀποθρευτήρια* superscr. π m. rec. D) 189—193 (ut 185—187) ex duplici recensione conflatos esse censuit Lehrs Quaest. ep. 237 adn. 189 proscripsit Hagen Melet. crit. II 24 *χειροδίκαι*] *οι* m[2] superscr. D *δ'*] *δὲ* D 190 *οὔτε δικαίου*] IKQ, *οὔτε, τ'* m[2] in ras., F; *οὐδὲ* CHD (*οὐ δὲ* D) L m[1] (ex *δ* m. rec. *τ* factum in L) ENOP Stobaeus, *οὐδέ τε* M

οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσί, καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοισιν σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασι
δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσει, στυγερώπης.
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

---

194 *Ι* 274 ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται* 197 *Π* 635 ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης*

---

191 Apollinar. Psalm. metaphr. VII 7 κακῶν ῥεκτῆρα cf. Maneth. I 212 κακῶν ῥέκτειρα Orac. Sib. III 754 κακορρέκτειρα 192 sq. Theogn. 291 sq. αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις | νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει Ovid. Met. I 149 *victa iacet pietas* Quint. Smyrn. XIV 432 οὐδέ τις αἰδώς | ἔστι παρ' ἀνθρώποισιν 193 cf. Soph. Phil. 456 . . ὅπου δ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει . . 197—200 Epigr. Acharnense (II. fere saec.), Epigr. gr. ed. Kaibel 1110, 1—4 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς ε⟨ὐρ⟩υοδ⟨είη⟩ς | λευκοῖσιν φάρεσσι ⟨κ⟩α⟨λυ⟩ψαμένα χρόα καλὸν | ἀθανάτων μετὰ φῦλ⟨ον⟩ ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους | Αἰδὼς Εὐνομίη τ⟨ε 197 sqq. Theogn. 1136 sqq. ἄλλοι (θεοί) δ' Οὔλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν· | ᾤχετο μὲν πίστις, μεγάλη θεός, ᾤχετο δ' ἀνδρῶν | σωφροσύνη· χάριτές τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον Eurip. Med. 439 sq. βέβακε δ' ὅρκων χάρις οὐδ' ἔτ' αἰδὼς | Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα cf. Arat. 133 sq. δὴ τότε μισή-

---

191 sq. Moschop. in Op. p. 258, 27 G. . . καὶ ἐν τοῖς ὄπισθε γάρ, ἐν οἷς διέξεισι συλλογιζόμενος ὁποῖοι ἔσονται οἱ μετὰ τὸ πέμπτον γένος ἄνθρωποι, μετὰ πολλὰ ἐπάγει 'μᾶλλον — τιμήσουσιν' 193 Schol. Soph. Phil. 456 (p. 365, 4 P.) καὶ Ἡσίοδος 'βλάπτει — ἀρείονα ⟨φῶτα⟩' 194 Anecd. Ox. I 451, 12 Cr. . . τὸ Δωρικὸν 'ὀμεῖται' παρ' Ἡσιόδῳ 195 Et. gen. v. ζῆλος (schol.) 'ζῆλος — ἅπασι' cf. Lex. Vindob. v. ζῆλος 96, 7 N. . . ὁ αὐτὸς (Ἡσίοδος) 'ζῆλος — ἅπασι' 197—200 Schol. Soph. Oed. Col. 1676 (p. 465, 15 P.) καὶ Ἡσίοδος 'καὶ τότε — Νέμεσις' 197. 199—201 Schol. Hom. β 65 (I 83, 25 D.) ἄμφω γὰρ ταῦτα συνίστησι τὸν βίον, ὡς Ἡσίοδος 'καὶ τότε δὴ — ἀπὸ χθονὸς' ἴτην 'Αἰδὼς — ἀνθρώποις' 197 sqq. Schol. Arat. v. 97 (p. 356, 24 M.) . . ὅπερ που καὶ ὁ Ἡσίοδος ἐπὶ τῆς Αἰδοῦς καὶ Νεμέσεως εἶπε 'καὶ τότε — εὐρυοδείης' καὶ τὰ ἑξῆς . . . Comm. in Arat. p. 201, 4 b M. λέγει δὲ καὶ Ἄρατος παρὰ τούτου (Ἡσιόδου) λαβὼν τὴν ἱστορίαν ὡς οὖσα πρότερον ἀθάνατος (ἡ Παρθένος) καὶ ἐπὶ τῆς γῆς σὺν τοῖς ἀνθρώποις ἦν καὶ ὅτι Δίκην αὐτὴν ἐκάλουν (cf. v. 256) . . . (14) εἶτα στάσεων καὶ πολέμων

---

191 οὔτ' ἀγαθοῦ] libri (οὔτε ἀγαθοῦ L, οὔτε γαθοῦ D), οὐδ' ἀγαθοῦ Stobaeus κακῶν — ὕβριν] aut κακὰ ῥέξουσι καὶ ὕβριν (vv. 192—194 postea additis) poetam primitus dedisse aut ὑβρεων scribendum esse censuit Paley ed.[1] 28 κακῶν] libri Manetho Apollinarius Proclus Stobaeus Moschopulus, κακὸν ('welches wie ὕβριν von ῥεκτῆρα', — Goettlingii sententia haec erat ed.[1] 151 — 'das hier noch Verbalkraft besitzt, abhängt') Fick Hes. Ged. 53 192 χερσί] τοῖσι in ea recensione, quae χειροδίκαι (v. 189) habuerit, fuisse suspicatur Hermann JbfPh. 1837, 133 αἰδὼς] ἄλλως Fick l. c. 193 βλάψει] libri Stobaeus, βλάπτει Schol. Soph. δ' ὁ] (δὲ ὁ D) libri Schol. Soph. Stobaeus, δὲ Bentley 194 σκολιοῖς] ιν m² addit D ἐνέπων] ἐννέπων EN δ'] δὲ D 195 δ'] δὲ D 196 ὁμαρτήσει] α m² ex ε factum D στυγερώπης] στυγερωπής E

λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένα χρόα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ

---

198 *Σ* 353 *φάρεϊ λευκῷ* *Ε* 354 *χρόα καλόν** 200 *Ν* 122 *αἰδῶ καὶ νέμεσιν** *Ν* 346 *ἄλγεα λυγρά**

σασα Δίκη κείνων γένος ἀνδρῶν | *ἔπταθ' ὑπουρανίη* Ovid. Met. I 129 *fugere pudor verumque fidesque* I 149 *virgo caede madentes* | *ultima caelestum terras Astraea reliquit* Incerti auctoris Octavia 423 sqq. *neglecta terras fugit et mores feros* | *hominum et cruenta caede pollutas manus* | *Astraea virgo* . . Iuven. Sat. VI 1 sq. et 19 sq. *credo Pudicitiam Saturno rege moratam* | *in terris visamque diu* . . . . (19) *paulatim deinde ad superos Astraea recessit* | *hac comite atque duae pariter fugere sorores*

198 cf. Horat. Carm. I 35, 21 *te Spes et albo rara Fides colit* | *velata panno* Quint. Smyrn. III 586 *κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις* Colluth. 184 A. *χαλκείοισι καλυψαμένα χρόα πέπλοις**

αὐτοῖς (τοῖς ἀνθρώποις) ὄντων διὰ τὴν παντελῆ αὐτῶν ἀδικίαν ἀπομισήσασαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν cf. Heliodor. Aethiop. I 14 *οὐ παντάπασιν*, . . . *ἐκλέλοιπεν ἡμᾶς ἡ Δίκη καθ' Ἡσίοδον* Psellus Epist. 186 (*Μεσαιων. βιβλ.* V 473 S.) *ὥσπερ γὰρ ἡ καθ' Ἡσίοδον δίκη, οὕτως δὴ κἀμοῦ τῆς ψυχῆς αἱ τῶν λ⟨όγων⟩ ἀπέπτησαν χάριτες*

198. 200 Schol. Eurip. Med. 439 (II 168, 16 Schw.) . . . *παρὰ τὰ Ἡσιόδου 'λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένα' 'Αἰδὼς καὶ Νέμεσις'* 198 Apoll. de constr. p. 209, 12 B. . . *οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστι τῷ 'καλυψαμένω χρόα καλόν'* Schol. Hom. Townl. *Θ* 455 (V 285, 6 M.) *πληγέντε κεραυνῷ· ὡς 'καλυψαμένω χρόα καλόν'* 199 sq. Schol. Hom. Ven. A *Θ* 455 (I 291, 11 D.) *καὶ Ἡσίοδος 'προλιπόντ' ἀνθρώπους' ἐπὶ Αἰδοῦς καὶ Νεμέσεως, ἀντὶ τοῦ προλιπούσα* (Dimitrijević, *προλιποῦσαι* cod.) Eust. Hom. 723, 17 *καὶ Ἡσίοδος δὲ οὕτω φησί· 'προλιπόντε — Νέμεσις'* Plutarch. Mor. p. 413 a (III 77, 12 B.) *θαυμαστὸν γάρ ἐστιν, εἰ τοσαύτης κακίας ὑποκεχυμένης μὴ μόνον, ὡς προεῖπεν Ἡσίοδος, 'Αἰδὼς καὶ Νέμεσις' τὸν ἀνθρώπων βίον ἀπολελοίπασιν, ἀλλὰ καὶ πρόνοια θεῶν συσκευασαμένη τὰ χρηστήρια πανταχόθεν οἴχεται* 199—201 Eust. Hom. 1434, 35 *ἰστέον δέ, ὅτι καὶ Ἡσίοδος ἄμφω ταῦτα αἰδῶ καὶ νέμεσιν τὸν ἀνθρώπινον βίον οἶδε συνιστᾶν. ὧν οἰχομένων 'λείψεταί' φησι, κατὰ βίον 'ἄλγεα λυγρά'* 200 Porphyr. de abstin. III 227, 14 N.² *μιμησώμεθα τὸ χρυσοῦν γένος, μιμησώμεθα τοὺς ἐλευθερωθέντας. μεθ' ὧν μὲν γὰρ*

---

198 *λευκοῖσιν*] tit. Acharnensis CGIEN Schol. Eurip., *λευκοῖσι* addito *ν* m. rec. F, *λευκοῖσι* HDKLM Schol. Laur. Soph., *λεύκεσι* superscr. *οῖ* Q, *λευκοῖς ἐν* O, *λευκοῖσιν ἐν* P *φάρεσσι*] titulus Acharnensis, *φαρέεσσι* *ΩΨ* (*φαρέεσι* DM) *Φ* Schol. Laur. Soph. Schol. Eurip. *καλυψαμένα*] tit. Acharnensis Schol. Eurip. (*καλυψαμένη* scholior. cod. B); *καλυψαμένω* *Ω* (*αι* m. eadem superscr. H) *ΨΦ* Apollonius Dysc. Schol. Townl. Hom. Schol. Soph.; *καλυψάμεναι* cod. Vindob. 292, cf. Wien. St. V 188; frustra adversatur Dimitrijević Stud. Hes. 186, (de *καλυψαμένα* et *προλιπόντε* cf. Soph. Oed. Col. 1676 '*ἰδόντε καὶ παθοῦσα*') 199 *ἴτον*] tit. Acharnensis cod. Laurent. conv. suppress. 158 Moschopulus ('*ἀντὶ τοῦ ἐλεύσονται*') 151, 31 G., cf. Proclus 151, 10 sq. Tzetzes 152, 25 G.; *ἴτον* *η* m. rec. superscr. N; *ἴτην* *ο* superscr. Anecd. Ox.; *ἴτην* *Ω* (*ον* m² superscr. F) *Ψ* (*ο* ex *η* factum M) EOPQ Schol. Hom.; *ἴσαν* Schol. Laur. Soph. 200 *καὶ Νέμεσις*] libri testes; ΕΥΝΟΜΙΗΤ⟨ε tit. Acharnensis *τὰ δὲ*] *τάδε* D m¹ *λείψεται*] libri (*λήψεται* D) Schol. Hom., Eustathius ll. omnibus, *λείπεται* (*ἴτην* servato) dubitans Hermann JbfPh. 1837, 133

θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσι ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·
ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον

---

201 Ξ 199 *θνητοὺς ἀνθρώπους* 202 cf. Ψ 305 *εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ*

---

201 cf. Arat. 126 *κακὸν δ' ἐπικείσεται ἄλγος* 202 Archil. Fr. 89, 1 B.[4] *ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον* 203—205 Gregor. Theol. Carm. II 2, 3, 95 (*ὄρνιν*) ... *γναμπτοῖς ὀνύχεσσι πεπαρμένον ὠμοβόροιο | ἴρηκος καὶ στυγνὸν ὑποτρύζοντα πόδεσσιν* 203 cf. Nonn. Dion. XXVI 214 *αἰολόδειρον ἀηδόνα* XLVII 31 *αἰολόδειρος* . . *ἀηδών*

'*Αἰδὼς καὶ Νέμεσις' ἥ τε Δίκη ὁμιλεῖ* Eust. Hom. 886, 60 '*τὰ δὲ — λυγρά*, *ὅ δή φησιν Ἡσίοδος* idem l. c. 966, 13 . . . *κατὰ τὸ Ἡσιόδειον τὸ 'τὰ δὲ — λυγρά'* idem l. c. 1373, 66 . . . '*τὰ δὲ — λυγρά', ὅ φησιν Ἡσίοδος*

202 sq. Ammon. v. *αἶνος* p. 10 V. Anecd. Par. III 371, 37 Cr. Et. Gud. v. *αἶνος* Apostol. praef. 5 (Paroem. gr. II 236, 14) *καὶ Ἡσίοδος 'νῦν — ποικιλόδειρον'* Eust. Hom. 855, 6 *καὶ Ἡσίοδος 'νῦν — ἐρέω', 'ὧδ' — ἀηδόνα'* 202 Ioann. Doxopat. Homil. in Aphthon. II 143, 2 W. . . *ὡς Ἡσίοδος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἔργων καὶ Ἡμερῶν βιβλίῳ λέγων· 'νῦν — αὐτοῖς'* Et. gen. v. *αἶνος· 'νῦν — αὐτοῖς'* cf. Et. Tittm. v. *αἶνος* . . . '*νῦν δ' αἶνον' 'ἐρέω'* Eust. Hom. 1768, 57 '*αἶνον' γάρ φησιν (Ἡσίοδος) 'ἐρέω — αὐτοῖς' τουτέστι δυναμένοις νοεῖν ὅπερ αἰνίξομαι* idem l. c. 1158, 37 *ὅτι δὲ βασιλεῖς καὶ οἱ δικασταί, δηλοῖ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῷ 'ὧδ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω'* cf. idem 1425, 49 *Ἡσίοδος δὲ τοὺς δικαστὰς βασιλεῖς λέγει ἐν τῷ 'αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω'* Anecd. Par. III 36, 25 Cr. *ὡς καὶ Ἡσίοδος 'νῦν — ἐρέω'* Eust. Hom. 1330, 40 . . . *ὡς τὸ 'νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω'* Hypoth. Pseudisocrat. *πρὸς Δημόν*. . . *ὡς καὶ Ἡσίοδος 'νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσι'* Eust. Hom. 855, 2 . . *ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ 'αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω'* Suid. I b 40 B. *αἶνος* . . . *ὅπερ καὶ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς* 203 sqq. Plutarch. Mor. p. 158 b (I 387, 1 B.) *ἀλλ' Ἡσιόδου μὲν ἐμοὶ δοκεῖ δικαιότερον Αἴσωπος αὐτὸν ἀποφαίνειν μαθητὴν ἢ Ἐπιμενίδης· τούτῳ γὰρ ἀρχὴν τῆς καλῆς ταύτης καὶ ποικίλης καὶ πολυγλώσσου σοφίας ὁ πρὸς τὴν ἀηδόνα λόγος τοῦ ἱέρακος παρέσχηκεν* Ioann. Doxop. Homil. in Aphthon. II 149, 8 W. . . . *ἔσθ' ὅτε καὶ οἱ ποιηταὶ πρὸς παραίνεσιν αὐτῷ (τῷ μύθῳ) χρῶνται, ὡς ὁ τῆς ἀηδόνος ἔχει παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ* Schol. Hom. Townl. *Τ* 407 (VI 307, 25 M.) *εἰ θείας μετέχουσι φύσεως, τί ἄτοπον καὶ φωνεῖν; πρῶτος δὲ Ὅμηρος τοῦτο ἐποίησεν, Ἡσίοδος ἐπὶ τοῦ ἱέρακος, Ἀρχίλοχος ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ καὶ Αἴσωπος ὕστερον κατεχρήσα⟨ν⟩το* Priscian. Praeexerc. Gramm. Lat. III p. 430, 5 sq. K. *usi sunt tamen ea* (fabula) *ve-*

---

201 *δ'*] *δὲ* D *ἔσσεται*] *ἔσεται* altero *σ* m[2] addito D 202—212 secundum Kirchhoffii carmen (praeter abiectos 210 sq.) Hes. Mahnl. 52 sq. 202 ut postea additum uncis inclusit Goettling ed.[1] 152 (ed.[2] 183) *νῦν*] *ὧδ'* (e v. 203) Eustathius 1158, 37 *δ'*] *δὲ* D *βασιλεῦσι ἐρέω*] *βασιλεῦσιν ἐρέω* D m[1] (-ῑ m[2]) IE Ammonius Eustathius 855, 2; 1330, 40; 1425, 49 Anecd. Par. III 36; *βασιλεῦσι Ϝερέω* Paley ed.[1] 29; *βασιλεῦσ' ἐρέω* ΩKLMNOPQ Ioannes Doxop. Et. gen. Gud. Eustathius 855, 6 et 1158, 37 Tzetzes 156, 20 G. Apostolius Anecd. Par. III 371 *φρονέουσι*] libri Ioannes Doxop. Et. gen. Eustathius ll. omnibus Tzetzes, *νοέουσι* Ammonius Et. Gud. Anecd. Par. Apostolius 203 *ὧδ'*] *ὣς* Huschke de fab. Archil., Misc. phil. ed. Matthiae (1809) I 5 *ἴρηξ*] *ἶρηξ* CFDNQ *ποικιλόδειρον*] libri testes Tzetzae schol. 156, 22 et 157, 19 G.; '*ποικιλόφωνον*' interpretatur Moschopulus 158, 2 G., *ποικιλόγηρυν* Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. p. 138

ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
ἣ δ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
μύρετο· τὴν ὅ γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπεν·
  δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
τῇ δ' εἶς, ᾗ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
δεῖπνον δ', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
[ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·

---

204 *M* 202 (*αἰετός*) *δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι* 206 *E* 632 *πρὸς μῦθον ἔειπεν**

---

204 Oppian. Cyn. III 313 *ὀνύχεσσιν ἔμαρψεν** 205 cf. Pseudorph. Lith. 342 Ab. *κρατεροῖσι πεπαρμένος ... ὀδοῦσι* 207 cf. Porphyr. de philos. ex orac. haur. v. 307 p. 177 Wolff *ὦ κραδίη, τί λέληκας;** 210 Pind. Nem. X 72 *χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων* idem Ol. X 39 *νεῖκος δὲ*

---

tustissimi quoque auctores ut Hesiodus Archilochus Horatius; Hesiodus quidem lusciniae, Archilochus autem vulpis, Horatius muris cf. Quintil. Inst. or. V 11, 19 *videtur earum* (fabellarum Aesopiarum) *primus auctor Hesiodus* 203 Theo Progymn. III Rhet. Gr. II 74, 15 Sp. (I 175 W.) . . *ὡς Ἡσίοδος 'ὧδ' — ποικιλόδειρον'* Gregor. Cor. 475 Sch. *Ἡσίοδος· 'ὧδ' — ποικιλόδειρον'* Et. mag. v. *ἱέραξ· 'ὧδ' — ἀηδόνα' Ἡσίοδος*

205 sqq. Anecd. Ox. I 238, 31 Cr. . . *οἷον ἐλεός, σημαίνει δὲ τὸν ἐλεεινόν 'ἣ δ' — πεπαρμένη'* 207 Schol. Eurip. Hec. 678 (I 61, 14 Schw.) *τὸ λέλακας ἐπὶ ὄρνιθος μόνον λαμβάνεται, ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι· 'δαιμονίη, τί λέληκας' περὶ ἀηδόνος λέγων* Eust. Hom. 1714, 50 *λέληκε γάρ, ὡς τὸ 'δαιμονίη, τί λέληκας'*; idem l. c. 55, 20 *ἀρείων παρὰ τὸ Ἄρης κατὰ 'τί λέληκας; — ἀρείων'* 208 Choerob. II 332, 22 H. *τὸ γὰρ εἶς τὸ σημαῖνον τὸ ὑπάρχεις . . καὶ τὸ εἶς τὸ σημαῖνον τὸ πορεύῃ ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'τῇ δ' εἶς — ἐοῦσαν' ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ πορεύῃ, ἀπὸ τῶν ἰδίων πρωτοτύπων ἔχουσι τὴν ει δίφθογγον* idem II 27, 11 H. *ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἶμι . . . κατὰ τροπὴν τῆς μι εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ πρόσωπον εἶς 'τῇ δ' εἶς — ἐοῦσαν', ἀντὶ τοῦ πορεύῃ* idem II 326, 1 H. cf. Herodian. II 828, 2 L. *καὶ τὸ δεύτερον* (*τοῦ εἶμι*) *εἶς οἷον 'τῇ δ' εἶς — ἐοῦσαν' ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ πορεύῃ* idem II 328, 4 H. . . *εἶμι εἶς περισπωμένως ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'τῇ δ' εἶς — ἐοῦσαν' ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ πορεύῃ* (cf. Anecd. Ox. IV 171, 28; 201, 2; 209, 1 Cr.) 210 sq. Stob. III c. 4 s. 3 (III 220, 4 H.) *Ἡσίοδος 'ἄφρων — πάσχει'* Et. gen. v. *ἀντιφερίζω* (schol.)· *Ἡσίοδος· 'ἄφρων —*

---

204 bis scr. in D *ἐν νεφέεσσι*] *ἐνεφέεσι* m² altero *ν* et *σ* superscr. (*ἐν*^{ν}*εφέεσι* in v. altero) D *ὀνύχεσσι*] *ὀνύχεσι* bis D 205 *γναμπτοῖσι*] *γναπτοῖσι* GNP Proclus, *γαμπτοῖσι* DM *ὀνύχεσσι*] *ὀνύχεσι* D 206 *τὴν*] coll. Theog. 583 Peppmüller Phil. XXXIX 392, *τὴν δ'* (*δὲ* D) libri *ὅ γ'*] *ὅ γε* Q *ἐπικρατέως*] *ἐπικρατέων* dubitans Paley ed.¹ 29 207 *ἀρείων*] *ἀμείνων* L 208 *δ'*] *δὲ* D *εἶς*] sic schol. Procli Choeroboscus, *εἶσ'* CLMNQ, *εἶσθ'* Nauck MGrR. III 269 *ᾗ σ'*] *ἥ σ'* DLNOQ, *ἧσ* EI *ἄγω — 209 δεῖπνον δ'*] *ἄγω· καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν | δεῖπνόν σ'* Mitscherlich Comm. acad. Georg. Aug. 1824 p. 5 *ἀοιδὸν ἐοῦσαν*] *ἀοιδὸς ἐοῦσα* Peppmüller Phil. LVI 225 *ἀοιδὸν*] *περ* add. K, *γρ. ἀηδὸν ἐοῦσαν* marg. O; *ἀηδὸν* E, *ἀηδόν'* GNP, *ἀοιδὸν* in ras., m² *η* superscr. Q 209 *αἴ κ' ἐθέλω*] *αἴ κε θέλω* CHKLMΦ 210 sq. proscripsit Aristarchus, cf. schol. Procli 196, 8 G. *'τούτων δὲ τῶν στίχων* (de luscinia) *ὁ Ἀρίσταρχος ὀβελίζει τοὺς τελευταίους ὡς ἀλόγῳ γνωμολογεῖν οὐκ ἂν προσῆκον'*. utrumque v. agnoscunt Stobaeus Tzetzes, v. 210 Eunapius

νίκης τε στέρεται πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.]
ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.

Ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε·

---

211 *Υ* 297 *ἄλγεα πάσχει** 212 *ε* 65 *ὄρνιθες τανυσίπτεροι*

κρεσσόνων | ἀποθέσθ' ἄπορον Maneth. V (VI) 237 *τοῖς κρείσσοσιν ἀντιφερίζων** Quint. Smyrn. I 758 *οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χρεὼ κακὸν ἀντιφερίζειν*
212 cf. Marcell. Sid. 17 Schn. *ὠκυπέτεια χελιδών* Orac. Sib. I 254 *μελανόπτερον ὄρνιν**

πάσχει' cf. Et. Tittm. v. eadem 210 Theo Progymn. III Rhet. Gr. II 74, 16 Sp. (I 176, 2 W.) *ἐκ μὲν γὰρ τῶν ἐπενεχθέντων 'ἄφρων — ἀντιφερίζειν' δηλοῦται, ὅτι ἄρα ἤριζεν ἀηδὼν πρὸς ἱέρακα* 'Nicolaus' Progymn. I 281, 1 W. *'ἄφρων — ἀντιφερίζειν' . . . νουθετῶν γὰρ (Ἡσίοδος) ἥττους ὑπείκειν τοῖς κρείττοσιν ἄφρονας ὥρισε τοὺς ἀνεροῦντας τοῖς ὑπερέχουσι* Macrob. Saturn. V 16, 6 (p. 317, 12 E.[2]) *Homerus* (h. l. Hesiodus) *omnem poesin suam ita sententiis farsit, ut singula eius ἀποφθέγματα vice proverbiorum in omnium ore fungantur* . . *'ἄφρων — ἀντιφερίζειν'* Et. mag. v. *ἀντιφερίζω· Ἡσίοδος 'ἄφρων — ἀντιφερίζειν'* Eunapius Fr. 87 (Histor. gr. min. I 270, 19 sq. D.) *ὁ δὲ Ἱέραξ καλούμενος ὑπὸ τοῦ πλείονα καταθέντος ὥσπερ ἀετοῦ συνειλημμένος ἀηδὼν ἦν Ἡσιόδειος οὐ δυναμένη πρὸς κρείττονα ἀντιφερίζειν* Menander Fr. 35 a (Histor. gr. min. II 72, 2 D.) *ἀρκέσει δέ μοι ἐν μικροῖς πάγκαλον δεῖσθαι τοῖς ἐμαυτοῦ καὶ τῷ Ἀσκραίῳ ἕπεσθαι ποιητῇ ἠλίθιόν τινα καὶ παράφρονα εἶναι φάσκοντι τὸν ἐς τοὺς κρείττονας ἁμιλλώμενον*
213 Et. gen. et mag. v. *ἀίω· Ἡσίοδος 'σὺ δ'* (evanuit in Et. gen., *εὖ δ'* Et. mag., corr. Gaisford) *ἄιε* (*ἄειε* Schulze) *δίκης' ἀντὶ τοῦ ἄκουε*

Menander Theo Macrobius 'Nicolaus' Et. mag. (cf. Manetho); epimythium seclusit Goettling ed.[1] 153 (ed.[2] 184), post v. 212 collocavit Graevius Lect. Hes. 28 sq., ante 203 traici voluit Twesten Comm. crit. 23 adn. 22 (cf. Fick Hes. Ged. 57) 210 *ἄφρων — πρὸς*] perierunt in B et praeter *πρ*⟩OC in A *δ'*] *δὲ* D *ὅς*] *ὥς* Et. gen. cod. A *κ' ἐθέλῃ*] IQ Theo Et. gen. cod. B Et. mag., *κε θέλῃ* ΩbKL, *κα θέλη* Et. gen. cod. A, *κ' ἐθέλει* DOP Macrobius 'Nicolaus', *κε θέλει* CMEN, *κε θέλει* et *κε θέλοι* Stobaei codd. *κρείσσονας*] libri (*κρ*⟩ЄICCONAC B, KP⟨*εισσονας* A) Menander Theo Stobaeus Etymologica, cf. Manetho; *κρείσσονα* Eunapius Macrobius 'Nicolaus'? *ἀντιφερίζειν*] ANTIΦ⟨*εριζειν* B, non servavit A
211 om. Et. gen. cod. B *νίκης — πρός τ'*] perierunt in B, *νίκης τε* in A *νίκης*] *ἀμφότερον* praemittitur in Et. gen. codice A (hic unico) *στέρεται*] *στέρ///εται* D, *στερ*⟩ЄTAI A *αἴσχεσιν*] AICXЄCi⟨*ν* A, *αισ*⟩XЄCIN B *ἄλγεα*] *ἄλγαια* EN, periit in A *πάσχει*] periit in AB 212 *ὣς — ἴρηξ*] perierunt in B, *ὣς ἔφατ'* in A *ὠκυπέτης*] *ωκυ*⟩ΠЄTHC A *ἴρηξ*] IPHΞ A, *ἵρηξ* CFKQ *τανυσίπτερος ὄρνις*] *τ*⟩ANYCIΠTЄPOCO⟨*ρνις* B, TANYCIΠ⟨*τερος* . . (*ὄρνις* periit) A 213—247 tertium Kirchhoffii carmen l. c. 54 sq. 213—218 eliminatis vv. 274—285 substituendos esse censuit Bergk Op. II 738, 3 213 *ὦ — ἄκουε*] perierunt in B et praeter Є litteram in A *ἄκουε*] *ἄιε* (*ἄειε* Schulze Kuhn's Z.f.vgl.Sprachf. XXIX 253 Quaest. ep. 357) Et. gen. (cod. B) et mag., quod in textum recepit Spohn ed. mai. 74 (min. 24) *δίκης*] *δικ*⟩HC B *μηδ'*] *μὴ δ'* CI, *μὴ δὲ* D, MH⟨*δ* A *ὕβριν ὄφελλε*] non servavit A *ὕβριν*] *ὕβριν δ'* P *ὄφελλε*] OΦЄΛΛ⟨*ε*
λ
B, *ὤφελεν* Q

ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς
ἐγκύρσας ἀάτησιν· ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ἐς τέλος ἐξελθοῦσι· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

---

218 *P* 32 ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω*

---

218 cf. Pind. Isthm. I 40 *ὁ πονήσαις δὲ νόῳ | καὶ προμάθειαν φέρει* Aeschyl. Agam. 250 *Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει*

---

216 sq. Et. mag. v. *φρήτρηφι* (800, 6 G.)· *δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι αἱ διὰ τοῦ φι ἐπεκτάσεις κατὰ πᾶσαν πτῶσιν γίνονται, ἐν τῇ εὐθείᾳ ἑτέρη· οἷον 'ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν | κρείσσων'* 216 Schol. Hom. Ven. A Townl. Genav. *N* 588 (II 25, 30 D., VI 536, 19 M., I 165, 17 N.) . . *καὶ* (*ἢ* Townl.) *ἐπ' εὐθείας Ἡσίοδος 'ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν* (*μετελθεῖν* Genav.)' Schol. Hom. Ven. B (*νεώτερα*) *B* 233 (IV 371, 11 D.) . . *καὶ ἀπὸ εὐθείας μὲν οἷον ἑτέρη ἑτέρηφι 'ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν'* ibidem l. c. 371, 5 D. . . . *ἑτέρη ἑτέρηφι 'ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν* Choerob. *εἰς τοὺς ψαλμ.* p. 21, 34 *καὶ τὴν κοινῶς νοουμένην ὁδόν* (*σημαίνει τὸ ὁδός*), *ὡς τὸ 'ὁδὸς δ' ἑτέρηφι'* Suid. I b 1096 B. *ἶφι· 'ὁδὸς δ' ἑτέρηφι'* Eust. Hom. 1251, 25 *καὶ τὸ 'ἑτέρηφι' παρ' Ἡσιόδῳ ἀντὶ τοῦ ἑτέρως* (*ἑτέρωσε* Spohn ed. mai. 75) Anecd. Ox. IV 273, 21 Cr. . . *παρὰ Ἡσιόδῳ· κανόνισον καὶ τὸ 'ἑτέρηφι'* 217 sq. Schol. Eurip. Hec. 1192 (I 87, 5 Schw.) . . *ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι 'δίκη — ἐξελθοῦσα'* 218 Clem. Alex. Protr. X 90 (I 95 D.) . . *'παθὼν — ἔγνω', ὡς ἀπολλύει δεισιδαιμονία καὶ σῴζει θεοσέβεια* Schol. Pind. Isthm. I 56 (p. 370, 2 A.) *καὶ Ὅμηρος* (immo *Ἡσίοδος*) *'παθὼν — ἔγνω'* Schol. Aeschyl. Agam. 187 *'παθὼν — ἔγνω'* Pseudo-Diogenian. II 31 (Paroem. Gr. I 200, 7) *ὅμοιον δέ ἐστι τῷ παρ' Ἡσιόδῳ 'παθὼν — ἔγνω'* cf. Plato Symp. p. 222 B. . . *μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι*

---

214 *ὕβρις — δειλῷ*] praeter extremam litteram nihil servatum in B, *ὕβρις — δ'* perierunt in A *οὐδὲ — ἐσθλὸς*] praeter O perierunt in A *μεν*] *μιν* Gerhard in notis manu scriptis (teste Spohnio ed. mai. 75) *ἐσθλὸς*] ЄCΘ<*λος* B 215—221 clausulae versuum paucas litteras continentes leguntur in lacinia pap. B^{II} (verso) 215 *ῥηιδίως φερέμεν*] periit in B et praeter *φερεμ*>ЄN in A, *τρεφέμεν* dubitans Schoemann ed. 30 *δύναται*] ΔYN<*αται* A, *δυν*>ATAI B *βαρύθει — αὐτῆς*] non servavit A *δέ θ' ὑπ' αὐτῆς*] *δὲ ὑπ' αὐτῆς* P, *δ'*/// (fuit *δὲ*) *ὑπ' αὐτῆς* O, *δ' ὑπ' αὐτῆς* LMENQ, *δ' ὑπὸ αὐτῆς* I, ΔЄΘYΠAYTOY B, ··AYTOY B^{II} 216 *ἐγκύρσας — ὁδὸς*] perierunt in B *ἀάτησιν*] Nauck MGrR. III 231, *ἄτησιν* libri (*α* e corr. M), cf. ad 352 *δ'*] *δὲ* D *ἑτέρηφι*] testantur Schol. Hom. ll. omnibus Choeroboscus Suidas Et. mag., *ἑτέρῃφι* Eustathius Anecd. Ox. *παρελθεῖν*] B (···N servavit B^{II}) *Ψ* (*παρ* linea transversa m^2 deleto *μετ'* superscr. in K) *Φ* (··*ρελθεῖν, πα* litterae in foramine perierunt, O) Schol. Hom. Ven. A Townl. *N* 588 Ven. B *B* 28 Choeroboscus Proclus 161, 19 G. Moschopulus 162, 14 Et. mag.; *μετελθεῖν Ω* Schol. Hom. Genav. *N* 588 Tzetzes 162, 9 G. 217 *κρείσσων — δίκαια*] perierunt in B *ἐς*] *εἰς* EN *δίκη δ' ὑπὲρ*] *δίκ*···· ceteris litteris lacuna absumptis O *δ'*] *δὲ* D *ἴσχει*] *ι*>CXЄI B 218 *ἐς — ἐξελθοῦσι*] perierunt in B *ἐς*] *εἰς* E Schol. Eurip. *ἐξελθοῦσι*] Usener Altgriech. Versbau 48; *ἐξελθοῦσα ΩΨ*b*Φ* Schol. Eurip. Tzetzes Moschopulus; *ἐλθοῦσα* m^1, *ἐξ* m. rec. additum D, *εἰσέλθοισα* in recens. sua Fick Hes. Ged. 58 *παθὼν — νήπιος*] in textu lacuna absumpta, m. alia in ima pag. addita O *παθὼν*] *π*>AΘΩN B *δέ τε*] *τό γε* Schwickert, e. Triptych. klass. krit. exeg. Phil. 74 *ἔγνω*] *ἔγ*>NΩ B^{II}, ··*νω* O

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἑλκομένης, ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι
δωροφάγοι, σκολιῇς δὲ δίκῃς κρίνωσι θέμιστας.
ἡ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οἵ τε μιν ἐξελάσωσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν

---

221. 224 cf. *Π* 387 *οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας, | ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι*

---

219 cf. ad 263 220 sq. cf. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 1179 . . *ᾧ ὕπο λαοὶ | ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμιστας* Orac. Sib. II 24 . . *οἳ ἄτερθε δίκης κρίνουσι θέμιστας* 222 cf. Arat. 116 (*Δίκη*) *ποθέουσα παλαιῶν ἤθεα λαῶν* 225—247 cf. Pind. Ol. II 62 sqq. . . *ἀπονέστερον | ἐσλοὶ δέκονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ | οὐδὲ πόντιον ὕδωρ | κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις | θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις | ἄδακρυν νέμονται | αἰῶνα, τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον* Callim. Hymn. Dian. 129—132 et 122—128 *οὓς δέ κεν εὐμειδής τε καὶ ἵλαος αὐγάσσηαι, | κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν, εὖ δὲ γενέθλη | τετραπόδων, εὖ δ' οἶκος ἀέξεται οὐδ' ἐπὶ σῆμα | ἔρχονται, πλὴν εὖτε πολυχρόνιόν τι φέρωσιν.* (122—128) *ἀλλά μιν* (*τόξον*) *εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἵ τε περὶ σφέας | οἵ τε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πολλὰ τέλεσκον. | σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν. | κτήνεά φιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη· | κείρονται δὲ γέροντες ἐφ' υἱάσιν· αἱ δὲ γυναῖκες | ἢ βληταὶ θνήσκουσι λεχωίδες ἠὲ φυγοῦσαι | τίκτουσιν, τῶν οὐδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη*

---

220 sq. Et. gen. v. *ῥόθος* (schol.)· *θόρυβος. Ἡσίοδος 'τῆς δὲ δίκης — θέμιστας'* 224 Eust. Hom. 1316, 61 . . *Ἡσιόδου τὸ 'ἰθεῖαν ἔνειμαν' ἤτοι τὴν εὐθυτάτην δίκην*

---

219 *δίκη*⟩CIN B[II], *αὐτίκα — ὅρκος* non supersunt in B 220 sq. ut postea additos obelo notavit Lehrs Quaest. ep. 239 220 *τῆς — ῥόθος*] perierunt in B *δὲ*] *γε* Schwickert l. c. *ἑλκομένης*] *ἑλκ*⟩ΟΜΕΝΗC B *ᾗ κ' —* 221 *θέμιστας*] om. Et. gen. cod. B *ᾗ*] *ἡ* N, *ἥν* Et. gen. cod. A, *αἴ* non male Fick Hes. Ged. 58 *κ'*] *κεν* Et. gen. cod. A *ἄγωσι*] ..*ἀγ*⟩-ѠCIN B[II] 221 ut ex Hom. *Π* 387 confictum obelo notavit Heyne ad l. c. *δωροφάγοι — δίκῃς*] ···ΔЄΔΙΚΗC (principium v. periit) B, *δωροφάγοισ κολιῇσ δὲ δικῇς* Et. gen. cod. A (hic unicus); *δωροφάγ', οἳ σκολιῇς γε δίκῃς* Schwickert l. c. *σκολιῇς δὲ δίκῃς*] *σκολιῆς δὲ δίκης* (*ι* mut. m. rec. addit. C) GKLM m[1] (in *σκολιαῖς* mutatum *αις* super *δίκης* addito m. alia M) EN (*η* deleto *αι* super *δίκης* scriptum in N) *θέμιστας*] *θεμισ*⟩ΤΑC B[II] 222 *δ'*] *δὲ* D *κλαίουσα*] *υ* ex *αι* m[2] factum D; post hanc vocem distinguit Schwickert l. c. *πόλιν καὶ ἤθεα*] *ΩΨ* (*τε* m[2] superscr. K) *Φ*; *πόλις κάτα κ' ἤθεα* dubitans Guyet Not. in Hes. 147, *πόλιν κατὰ ἤθεα* Paley ed.[1] 31 223 *ἑσσαμένη*] *ἐσσαμένη* E, *ἑσαμένη* D 224 *οἵ τε*] *οἵ γε* Schwickert l. c. *ἐξελάσωσι*] *ΩΨΦ* cf. Hom. *Π* 388, *ἐξελάουσι* Triclinius 225 *διδοῦσιν*] *ΩΨ*, *διδοῦσι* superscr. *γρ. διδοῦντες* Q; *διδῶντες* in textu ENOP; m. rec. in marg. *διδοῦσιν* E, m. poster. superscr. *διδοῦσιν* N, *διδόντες* superscr. et in marg. additum *γρ. διδοῦσι* O; *γρ. διδοῦσι* adscr. P; *διδῶσι* dubitans Paley ed.[1] 32

ἰθείας καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς·
οὐδέ ποτ' ἰθυδίκῃσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ
οὐδ' ἀάτη, θαλίῃς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρῦς
ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·

---

229 cf. Ξ 87 ἀργαλέους πολέμους E 265 εὐρύοπα Ζεύς*

---

228 Eurip. Bacch. 420 . . . Εἰρήναν κουροτρόφον θεάν 230 sq. cf. Orac. Sib. III 602 ἄτην καὶ λιμόν 232 sq. Vergil. Buc. IV 30 *et durae quercus sudabunt roscida mella* Tibull. I 3, 45 *ipsae mella dabant quercus* Ovid. Met. I 112 *flavaque de viridi stillabant ilice mella*

---

227 Schol. Hom. Townl. (m² scripta) I 156 (VI 522, 11 M.) καὶ Ἡσίοδος περὶ τῆσδε· 'τοῖσι — αὐτῇ' Eust. Hom. 743, 37 . . εἴ γε καθ' Ἡσίοδον παρ' οἷς ἡ δίκη πρεσβεύεται 'τοῖσι — αὐτῇ' idem l. c. 1007, 17 καλλιπάρῃον δὲ τὴν Θέμιν λέγει παιδευτικῶς (Ὅμηρος) ὡς τῶν δικαίων τοιούτων ὄντων κατὰ τὸ 'τοῖσι — αὐτῇ' 228 Schol. Pind. Pyth. VIII 1 (II 1, 394 B.) ὅπου γὰρ ἡσυχία καὶ εἰρήνη· 'εἰρήνη — κουροτρόφος' 229 Eust. Hom. 692, 64 . . καὶ καθ' Ἡσίοδον εἰπεῖν πόλεμον τεκμαιρόμενος (Ζεύς) 230 Eust. Hom. 1857, 58 ἰστέον . . ὅτι τὸν τὰς εὐδικίας ἀνέχοντα τουτέστι τιμῶντα Ἡσίοδος ἰθυδίκην, ὅ ἐστιν εὐθυδίκην, φησί idem l. c. 1066, 6 . . διὰ ἀδικίαν . . . ἧς καὶ Ἡσίοδος πολλὰ καταλέγει τοὺς ἰθυδίκας ἀποδεχόμενος 232—234 Plato de Republ. II p. 363 b . . . ὥσπερ ὁ γενναῖος Ἡσίοδός τε καὶ Ὅμηρός φασιν, ὁ μὲν τὰς δρῦς τοῖς δικαίοις τοὺς θεοὺς ποιεῖν ἄκρας μέν τε φέρειν βαλάνους, μέσσας δὲ μελίσσας· 'εἰροπόκοι δ' ὄιές', φησιν, 'μαλλοῖς καταβεβρίθασι' καὶ ἄλλα δὴ πολλὰ ἀγαθὰ τούτων ἐχόμενα 232 sq. Theophrast. Hist. Plant. III 7, 5 ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὥσπερ ἐλέχθη πλειστοφόρον ἐστὶν (ἡ δρῦς), εἰ δέ γε καθ' Ἡσίοδον φέρει μέλι καὶ μελίττας ἔτι μᾶλλον 232. 235 Liban. Epist. 242 καὶ δῆτα εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις, γῆν τε αὐτοῖς καρπὸν ὅτι πλεῖστον διδόναι . . . καὶ γυναῖκας τίκτειν ὅμοια γονεῦσιν 233 Plutarch. de Daedal. Plat. 7 (Mor. VII p. 48, 5 B., unde hausit Euseb. Praep. evang. III 1, 7 = I 105, 13 D.) οὐ γὰρ μόνον τοῖς εὐσεβέσιν, ὡς Ἡσίοδός φησιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπολειφθεῖσι τῆς φθορᾶς 'ἄκρη — μελίσσας' Schol. Nicandr. Alexiph.

---

226 παρεκβαίνουσι] παρ' εκβαίνουσι C, παρεκβαίνωσι Paley l. c. δικαίου] θέμιστας Blaydes Advers. 8 227 τοῖσι] τοῖσι δὲ G Eustathius 1007, 17 δ'] δὲ D ἀνθεῦσιν] libri (οῦ m. posteriore superscr. K) Eustathius Tzetzes 168, 4 G., ἀνθοῦσιν Schol. Hom. 228 ἀνὰ γῆν] ἀναγῆν C κουροτρόφος] κουροτρόφον m. eadem σ superscr. Q αὐτοῖς] ΨΦ, αὐτῆς (spatium parvum ante ς in C) Ω (η in οι mut. H) 230 ἰθυδίκῃσι] CHDENO Eustathius, ἰθυδίκοισι FGΨbPQ λιμὸς] ι ex ο factum O 231 οὐδ'] m¹ in ὡς δ' mutatum D ἀάτη] Nauck MGrR. III 231, ἄτη libri θαλίῃς] Ψ (in IL iota mutum recentius), θαλίης ΩE, θαλείης NO, θαλείῃς Q; θαλίης (genet.) Schoemann commendavit ed. 31 μεμηλότα] μεμηλῶτα L; (θαλίῃς δὲ) μεμηλότες Heinsius Introd. Not. 128 232—237 alteram versuum 227—231 recensionem esse existimavit Lehrs Quaest. ep. 240 233 ἄκρη . . . μέσση] testantur Plato Plutarchus cum Eusebio Schol. Nicandri; ἄκρῃ (ἄκρηι C) . . . μέσσῃ (μέσσηι C) CHNOP δὲ] τε m² superscr. K

εἰροπόκοι δ' ὄιες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
νίσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.

οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,

---

237 cf. ad 173 238 cf. ad 124

---

234 Dionys. Perieg. 1033 *πώεα . . . . ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς* 235 Oppian. Hal. I 644 sq. *αὐτίκα παῖδες | ἐκ γενετῆς ἀνέχουσιν ἐοικότες οἷσι τοκεῦσι* cf. Theocrit. XVII 43 sq. *ἀστόργου δὲ γυναικός . . . . . τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί* Catull. 61, 217 et 220 *sit suo similis patri . . . et pudicitiam suae matris indicet ore* Horat. Carm. IV 5, 23 *laudantur simili prole puerperae* Quint. Smyrn. V 527 *ἡ δὲ (Τέκμησσα) . . Εὐρυσάκην τέκεθ' υἱὸν ἐοικότα πάντα τοκῆι* Pseudophocyl. 47 Orac. Sib. VIII 26 *τέκνα γονεῦσιν** 236 sq. Arat. 111—113 *καὶ βίον οὔ πω νῆες ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον, | ἀλλὰ βόες καὶ ἄροτρα καὶ αὐτή, πότνια λαῶν, | μυρία πάντα παρεῖχε Δίκη, δώτειρα δικαίων* Vergil. Buc. IV 38 *cedet et ipse mari vector nec nautica pinus | mutabit merces: omnis feret omnia tellus* 238 sq. cf. Theogn. 151 sq. *ὕβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρί, | οὗ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμεναι*

---

448 p. 101, 25 K. (p. 87, 10 Ab.-V.) *τοῦτο καὶ Ἡσίοδος 'ἄκρη — μελίσσας'* Plin. Nat. hist. XVI 8, 31 *robora ferunt et viscum et mella, ut auctor est Hesiodus*

234 Clem. Alex. Paedag. III 3, 24 (I 345, 14 D.) *'εἰροπόκοι — καταβεβρίθασιν'* cf. Philostr. mai. Imag. p. 20, 18 B.-Sch. . . . *οἷον ἄχθος οἱ μαλλοί (τῶν προβάτων) . .* 235 Plutarch. Mor. p. 824 c (V 125, 23 B.) *εὐφορίαν δὲ γῆς ἄφθονον εὐμενῆ τε κρᾶσιν ὡρῶν καὶ τίκτειν γυναῖκας 'ἐοικότα τέκνα γονεῦσι' καὶ σωτηρίαν τοῖς γεννωμένοις εὐχόμενος ὅ γε σώφρων αἰτήσεται παρὰ θεῶν τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις* idem l. c. p. 63 e (I p. 153, 25 B.) *καὶ μὲν 'ἐοικότα' γε 'τέκνα' φύεται 'γονεῦσιν' ἐν φιλοσοφίᾳ* Alleg. Hom. *Α* 9 ed. Ludw. (Ind. lect. Regimont. 1895 aest. p. 5, 1) . . *ἔδει γὰρ εἶναι ὅμοιον αὐτὸν (τὸν Ἀπόλλωνα) τοῖς τεκοῦσι κατὰ τὸν σοφὸν Ἡσίοδον λέγοντα 'τίκτουσιν — γονεῦσι'* Elias in Aristot. Categ. p. 237, 33 et 39 B. *τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ψυχῆς ληπτέον, φημὶ τὸ ὅμοιον . . . καὶ ἐπὶ σώματος . . . 'τίκτουσιν — γονεῦσι'* Liban. Epist. 91 *οἶσθα δέ που καὶ ἄλλον εὐδαιμονίας μέρος ἡγούμενον τὸ ἐοικέναι 'τέκνα γονεῦσι'* (cf. etiam ad Op. 244) 238 Aelian. Fr. 25 (II 197 H.) *φησὶ δὲ (Ἡσίοδος) καὶ μετιέναι αὐτὴν (τὴν δίκην) τιμωρουμένην τούτους, οἷσπερ οὖν 'ὕβρις μέμηλε — ἔργα'*

---

234 *εἰροπόκοι*] *εἰρόποκοι* Goettling ed.[1] 155 (ed.[2] 186) *δ'*] *δὲ* D *μαλλοῖς*] *μαλλοῖσι* K, *μαλοι* m. rec. superscr. *σι* M *καταβεβρίθασιν*] ΩΨ Plato Clemens, superscr. *ουσι* m. eadem O, superscr. *ου* PQ, *ασ* litterae e corr., superscr. altero *σ* N; *καταβεβρίθουσι* E 235 *τίκτουσιν*] I, *τίκτουσῖ* CN, *τίκτουσι* ΩbDKLMEOPQ *γυναῖκες — γονεῦσιν*] *γονεῦσι* (vel *τοκεῦσι*) *ϝεϝοικότα τέκνα γυναῖκες* dubitans Paley ed.[1] 33 *γονεῦσιν*] ΩΦKL m[1] (m. rec. in *τοκεῦσι* mutatum) Plutarchus Libanius Alleg. Hom. Elias, cf. Pseudophoc. Orac. Sib.; *τοκεῦσι* DIM, cf. Oppianus Quintus 236 *θάλλουσιν*] IE? N, *θάλλουσι* ΩDKLMOPQ *δ'*] *δὲ* D *ἀγαθοῖσι*] *ἀγαθοῖς* L *οὐδ'*] *εὖ δ'* dubitans Lennep ed. 25 237 *νίσονται*] CFG, cf. ad Theog. 71, *νήσονται* (*η* ex *ι* m[2] factum) D, *νήσονται* H, *νείσονται* OPQ (*γρ. νίσσονται* P), *νίσσονται* ILMEN Proclus, *νείσσονται* K Moschopulus 238 *δ'*] *δὲ* D *τε*] om. Aelianus (ap. Suidam) *κακὴ*] in textu om. *Φ*, superscr. m. rec. E, *γρ. κακὴ* in marg. N, *κακὴ* in marg. P

τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.

πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπηῦρεν,
ὅς τις ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων

---

239 cf. ad 229   241 *Α* 695 *ἀτάσθαλα μηχανόωντο**

---

239 Procl. in Op. p. 162, 27 G. *τοτὲ δὲ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ποινὴν (καλεῖ δίκην Ἡσίοδος), ὡς ὅταν λέγῃ· 'τοῖς δὲ — Ζεύς'* Et. mag. v. *δίκη* (276, 10 G.)· *σημαίνει . . καὶ τὴν τιμωρίαν ὡς τὸ 'τοῖς — τεκμαίρεται'*   240—247, praetermissis v. 244 sq. Aeschin. in Ctesiph. 134 *εὖ γὰρ περὶ τῶν τοιούτων Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνεται· λέγει γάρ που παιδεύων τὰ πλήθη καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι. λέξω δὲ κἀγὼ τὰ ἔπη . . . 'πολλάκι — λαοί'. 'ἢ τῶν γε — ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύς'*   240 sq. Aeschin. de falsa leg. 158 *καὶ μὴν ὅ γε Ἡσίοδος λέγει 'πολλάκι — μηχανάαται'*   240 Liban. I 503, 18 R. *'πολλάκι* (Foerster, *πολλάκις* codd.)' *γάρ φησι (ὁ τὴν δάφνην παρὰ τῶν Μουσῶν λαβών) 'καὶ — ἀπηύρα'* Orion. Anthologn. VI 13 (Stob. ed. IV 258 M.) *'Ἡσιόδου· 'πολλάκι — ἀπηύρα'* Schol. Pind. Pyth. III 64 (II 1, 332 B.) *'Ἡσίοδος· 'πολλάκι — ἀπηύρα'* Schol. Hom. Townl. *Ω* 611 (VI 478 M.) *'πολλάκις' γὰρ 'καὶ σύμπασα πόλις' (ἀπώλετο ἄν)* Schol. Hom. min. *Α* 42 (6 b 13 B.) *καὶ γὰρ Ἡσίοδός φησι 'πολλάκι — ἀπηύρα'* Eust. Hom. 127, 1 . . *κατὰ τὸ 'πολλάκι — ἀπηύρα'. ἔνθα ὅρα τὸ ἀπαυρεῖν ταὐτὸν ὂν τῷ Ὁμηρικῷ ἐπαυρεῖν* idem l. c. 1059, 15 *οὐκ ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον πάνυ μακρὰν οὐδὲ τοῦ πολλάκι καὶ ξύμπασαν πόλιν κακοῦ ἀνδρὸς εἰς κακὸν ἀπολαύειν* idem l. c. 1909, 49 . . *ὁ ποιητὴς διδάσκων καὶ ὡς οὐ μόνον πολλάκις καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς εἰς κακὸν ἀπολαύει* Macar. VII 32 (Paroem. Gr. II 204, 13) *'πολλάκι — ἀπηύρα'*   242 sq. Plutarch. Mor. p. 1040 c (VI 233, 12 B.) *καὶ ὁμοίως ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δικαιοσύνης τὰ Ἡσιόδεια ταυτὶ προσενεγκάμενος 'τοῖσιν — λαοί' ταῦτά φησι (Χρύσιππος) τοὺς θεοὺς ποιεῖν κτλ.*

---

239 in spatio post 238 relicto rubra tinctura supplet I   *Κρονίδης*] om. Fm[1] (superscr. m[2]) HQ   240—247 eiecit Steitz l. c. 81   240 *πολλάκι*] *πολλάκις* Q   *καὶ*] libri Libanius Schol. Pind. Schol. Hom. utroque l. Orion Eustathius utroque l., *δὴ* Aeschines in Ctesiph. Macarius, *τοι* Aeschines de falsa leg.   *ξύμπασα*] *σύμπασα* Libanius   *ἐπηῦρεν*] Thiersch Griech. Gramm.[2] 337, *ἀπηύρα* (quod iam Euripides Andr. 1030 legisse videtur, cf. Schwartz Herm. XXXII 496) libri testes Tzetzae schol. (*ἀπεύρα* post Ahrensium Kl. Schrift. I 20 et 544 Fick Hes. Ged. 58); *ἐπαυρεῖ* m[2] cod. Laurent. conv. suppress. 158, *ἐπαυρεῖ γρ. ἀπηύρα* schol. cod. Monac. 91   241 *ὅς τις ἀλιτραίνῃ*] Goettling ed.[1] 155 (ed.[2] 186) cf. Nauck MGrR. IV 155, *ὅστις ἀλιτραίνει* libri Tzetzes 176, 7 G.; *ὅς κεν ἀλιτραίνῃ* Aeschines utroque l.   *μηχανάαται*] libri (*μηχανά///ται* N) Aeschines de falsa leg. (quem hic quoque *μητιάαται* legisse temere iudicat Dimitrijević Stud. Hes. 192), *μαχανάηται* Fick Hes. Ged. 58; *μητιάαται* Aeschines in Ctesiph.   242—247 alteram recensionem esse (pro v. 239) existimavit Lehrs Quaest. ep. 241 (cf. Twesten Comm. crit. 34 adn.)   242 *τοῖσιν*] CD, *τοῖσι* superscr. *ν* I, *τοῖσι* ΩbKLMΦ   *δ'*] *δὲ* D   *οὐρανόθεν*] *ο......θεν* (parte litterarum foramine absumpta) O   *μέγ' — πῆμα*] *μέγα πῆμα δῶκε* Aeschinis codicum gen. A (*ἔδωκε* A) BC, *πῆμα μέγα δῶκε* eiusdem V; in Aeschine *δῶκεν μέγα πῆμα* Sauppe, *μέγ' ἐπήλασε πῆμα* (e Chrysippo) Dimitrijević l. c. 192 coniecerunt   *μέγ'*] *μὲν μέγ'* M, *μὲν* Q   *ἐπήγαγε*] *ἐπήλασε* Chrysippus ap. Plutarchum

λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅ γε τεῖχος
ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποαίνυται αὐτῶν.

Ὦ βασιλῆες, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
ἀθάνατοι φράζονται, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσιν

---

243 *Ε* 643 *ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί** 244 *Ρ* 738 *μινύθουσι δὲ οἶκοι**

---

243 Orac. ed. Hendess 47, 13 *ὦρσε κακὸν λιμὸν παρὰ τοῖς καὶ λοιμόν* Orac. Sib. III 332 VIII 175 *λιμοῦ καὶ λοιμοῦ* XI 46 *λιμὸν καὶ λοιμόν* XIII 9 XIV 231 *λιμοὶ καὶ λοιμοί* II 23 *λιμοὺς καὶ λοιμούς* cf. VIII 352 XIII 106 244 cf. Aristoph. Pac. 1325 *τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν* 250 sq. Theogn. 1147 sqq. *φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεί, | οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι | αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα*

---

243 Schol. Hom. *ο* 407 (II 617, 14 D.) . . *τῷ λιμῷ καὶ λοιμὸς παρακολουθεῖ 'λιμὸν — λαοί'* . Schol. Hom. Townl. *Π* 385 (VI 187, 14 M.) *ἐντεῦθεν 'Ησίοδός φησι 'λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν'* Eust. Hom. 1787, 27 . . . *ὡς καὶ 'Ησίοδος 'λιμὸν — λαοί'* Pseudodraco p. 63, 10 H. *λιμός* . . . *'λιμόν — λαοί'* 244 cf. Schol. Aristoph. Pac. 1325 (p. 208 b 28 D.) . . *παρὰ τὰ 'Ησιόδου αἱ δὲ γυναῖκες τίκτουσιν* (cf. Op. 235) 248 sq. Et. mag. v. *δίκη* (p. 276, 8 G.)· . . *σημαίνει . . . τὴν κοινῶς νοουμένην δίκην, ὡς τὸ 'ὑμεῖς δὲ — δίκην'*

---

243 ΟΜΟ⟨*ν*·· servavit A *λοιμὸν*] *λο*ʹ*μὸν* C 244 sq. praetermisit Aeschines; e schol. Procli 178, 7 G. *'δεῖ δὲ συνάπτειν τῷ 'λιμόν — λαοί' τοὺς ἐν τοῖς πολλοῖς* (*οὐ* addit Koechly) *φερομένους ὑπερβάντα δύο στίχους τὸ 'ἢ τῶν γε στρατὸν ⟨εὐρὺν⟩ ἀπώλεσεν' καὶ τὰ ἑξῆς. οὕτως Πλούταρχος'* Plutarchi tempore v. illos non in omnibus exemplis extitisse patet; habent ΑΩΨΦ 244 *γυναῖκες*] ΓΥΝΑΙΚΕ⟨*ς* A, cetera perierunt *τίκτουσιν*] HIEN, *τίκτουσῖ* C, *τίκτουσι* DKLMOPQ 245 *φραδμοσύνῃσιν*] ΦΡΑΔ⟨*μοσυνῃσιν* A; cetera non supersunt *δ'*] *δὲ* D 246 *τῶν*] *τὸν* *ο* m² in ras. F, *τόν* G *στρατὸν*] ΣΤΡ⟨*ατον* A, qui reliqua non servavit 247 *πόντῳ*] ΠΟΝ⟨*τῳ* A *Κρονίδης — αὐτῶν*] perierunt in A, *ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύς* (e v. 239) Aeschines *Κρονίδης*] *τ* m² addit D *ἀποαίνυται*] Peppmüller Phil. XXXIV 180 (ΑΠΟϜΑΙΝΥΤΑΙ in ΑΠΟΤΙΝΥΤΑΙ transiisse monuit Flach Bezzenb. Beitr. II 66); *ἀποτίνννται* ΩΨb (*ἀποτίνυνται -οτί-* e corr. M) *Φ* Tzetzes, Aeschinis codd. pars, *ἀποτείνηται* Aeschinis codd. stirpis A (*ἀποτείνυνται* ed. Blass), *ἀποτίνυται* Aeschinis codd. pars; *ὑποτίνυται* (alterum *ν* m² additum) D *αὐτῶν*] m¹, *αὐτοῖς* m² D 248—269 (praeter 265 sq. postea additos) quartum Kirchhoffii carmen l. c. 56 sq. 248 erasus in D; m² substitutum: *βῆ δ' ἰέναι μάλα δ' ἐώκει γλαυκῶπις Ἀθήνη* *ὦ — καταφράζεσθε*] *ὑμεῖς δ', ὦ βασιλῆες, ἐπιφράζεσθε* Hermann ed. Hymnor. Hom. 122 (ad Hymn. Cer. 137); *ὑμεῖς δ', ὦ βασιλεῖς, καταφράζεσθε* cod. Bodleian. Barocc. 45, *ὑμεῖς δὲ βασιλεῖς καταφράζεσθαι* cod. Vitebergensis Hermanni *ὦ*] periit in A *βασιλῆες*] scripsi Wien. St. V 189, *βασιλῆς* (*ει* atramento pallidiore superscr.) C, *βασιλεῖς* ΩbΨbΦ, ΒΑCΙΛΙ.? A *ὑμεῖς — αὐτοὶ*] non servata in A *καταφράζεσθε*] *καταφράζεσθαι* H, *καταφρά⟨σ⟩σασθε* Et. mag. 249 *τήνδε*] *τὴν δὲ* D, *τὴν* F 250 *φράζονται*] *ΩΨ* (praeter M, in quo *λεύσουσιν* m. rec. in ras. scriptum est) *Φ*; *λεύσουσιν* vel *λεύσσουσιν* codd. recensionis Triclinii

ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
τρὶς γὰρ μύριοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα

---

251 *Π* 388 *θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες** 252 cf. ad 157 253 cf. ad 123 254 cf. ad 124

---

252 sq. Anonym. de herb. 168 F. S. Lehrs *ὅν τινα καὶ τηροῦσι Διὸς φύλακες μεγάλοιο | ἄγγελοι ἑξήκοντα, τριηκόσιοι δ' ἐπὶ τούτοις*

---

252 sq. Clem. Alex. Protr. II 41 (I 42, 8 D.) *ἔστι καὶ ἄλλους παμπόλλους συνιδεῖν δαίμονας τῷ γε καὶ σμικρὸν διαθρεῖν δυναμένῳ· 'τρὶς — ἀνθρώπων'* idem l. c. X 103 (I 105, 27 D.) *'τρὶς γὰρ μύριοί εἰσιν' ὡς ἀληθῶς 'ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ' δαίμονες οὐκ 'ἀθάνατοι' οὐδὲ μὴν θνητοί . . . λίθινοι δὲ καὶ ξύλινοι δεσπόται ἀνθρώπων,* quae exscripsit Euseb. Praep. evang. V 36, 2 p. 233 d (I 268, 16 D.) cf. Praep. evang. 165 c IV 7, 9 (I 196 D.) *καὶ οἱ τρισμύριοι 'φύλακες μερόπων ἀνθρώπων' κτλ.* Maxim. Tyr. XIV 8 (I 268 R.) *πολλὴ δὲ ἡ δαιμόνων ἀγέλη· 'τρὶς γὰρ — ἀθάνατοι Ζηνὸς πρόπολοι'* idem XVII 12 (I 336 R.) . . . *ἀρκεῖ σοι τὰ ἔργα ἐν τῷ παρόντι ὁρᾶν καὶ προσκυνεῖν τὰ ἔγγονα πολλὰ καὶ παντοδαπὰ ὄντα, οὐχ ὅσα Βοιώτιος ποιητὴς λέγει· οὐ γὰρ τρισμύριοι μόνον θεοὶ θεοῦ παῖδες καὶ φίλοι, ἀλλ' ἄληπτοι ἀριθμῷ* Sext. Emp. adv. mathem. IX 86 (phys. I) p. 411, 2 B. *καὶ τούτῳ συμφωνεῖ τὸ τοὺς Διοσκούρους ἀγαθούς τινας εἶναι δαίμονας, σωτῆρας εὐσέλμων νεῶν καὶ τὸ 'τρὶς γὰρ — μερόπων ἀνθρώπων'* Elias Cret. in Gregor. Theol. Or. p. 587 B (t. 36 c. 899 B M.) *φησὶ γὰρ καὶ Ἡσίοδος 'τρὶς γὰρ — ἀνθρώπων'* cf. Pseudoheraclit. IX (Epistologr. p. 287 H.) *πολλαὶ δίκης Ἐρινύες, ἁμαρτημάτων φύλακες· Ἡσίοδος ἐψεύσατο τρεῖς μυριάδας εἰπών* 252 Eust. Hom. 1542, 49 *ποτὲ δὲ πλῆθος σημαίνουσιν (αἱ συνθέσεις τοῦ τρίς), ὡς ἐν τῷ 'τρὶς γὰρ μύριοί εἰσι' παρ' Ἡσιόδῳ* 254 Et. mag. v. *δίκη* (276, 11 G.) . . *σημαίνει* . . *καὶ τὴν ἀδικίαν ὡς τὸ 'οἵ ῥα — ἔργα'* 254 sq. Sext. Emp. adv. mathem. IX 6 (= phys. I 16) p. 394, 11 B. . . *μετὰ δὲ τοῦτο καὶ θεοὺς ἀνέπλασαν (ἔνιοι) ἐπόπτας πάντων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων καὶ κατορθωμάτων, ἵνα μηδὲ κρύφα τολμῶσί τινες ἀδικεῖν, πεπεισμένοι ὅτι οἱ θεοὶ 'ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ' φοιτῶσιν 'ἐπ' αἶαν' ἀνθρώπων ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας ἐφορῶντες* Themist. VII p. 90 c (108, 8 D.) *ἀλλ' ἔοικε καὶ ὁ παλαιὸς λόγος ἀληθὴς εἶναι λίαν καὶ τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας, ὡς ἄρα κατὰ χρόνους τινὰς ὡρισμένους ποτὲ μὲν ἀκήρατοι καὶ θεῖαι δυνάμεις ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἀνθρώπων ἐμβατεύουσι τὴν γῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιοῦσαι οὐκ 'ἠέρα ἑσσάμενοι' καθ' Ἡσίοδον, ἀλλὰ σώματα ἀμφιεσάμεναι παραπλήσια τοῖς ἡμετέροις κτλ.*

---

251 praeter exiguum litterae vestigium periit in A *τρίβουσι*] *τρίβουσιν* F *οὐκ ἀλέγοντες*] *οὐκαλέγοντνς* D 252 *τρὶς γὰρ μύριοι*] *ΩΨΦ* (praeter MQ) testes Proclus schol. 180, 19 et 181, 18 G., *τρὶς γὰρ* (*γὰρ* om. Q) *μυρίοι* MQ; ΤΡΕΙΓΑΡΧΙΛΙΟΙ (C suprascr.) A *εἰσὶν — πουλυβοτείρῃ*] periit in A; *εἰσὶν ἐπιχθονὶ πολυβοτείρῃ* D 253 *δαίμονες ἀθάνατοι Ζηνὸς μεγάλου διὰ βουλὰς | ἐσθλοὶ ἐπιχθόνιοι, φύλακες μερόπων ἀνθρώπων* (versu addito) Thiersch Acta phil. Monac. III 411 *ἀθάνατοι Ζηνὸς*] ΑΩΨΦ Maximus Tyr. Sextus, *δαίμονες ἀθάνατοι* Clemens Elias *Ζηνὸς*] ΖΗΝ⟨ος A *φύλακες — ἀνθρώπων*] praeter Φ litterae vestigium omnia perierunt in A *φύλακες*] *πρόπολοι* Maximus Tyr. *θνητῶν*] libri (Proclus 181, 26 G. Moschopulus 182, 10 G.) Elias, *μερόπων* Clemens Eusebius Sextus 254 *φυλάσσουσιν*] A, *φυλάσσουσι ΩΨΦ* (*ν* m. rec. superscr. in I) *τε — ἔργα*] non servata in A

ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι

256 cf. *Γ* 199 Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα* 257 cf. ad 139

256 sqq. cf. Eurip. Andromed. Fr. 151 p. 403 N.² τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς | ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ἁμαρτίας 256 Aeschyl. Sept. 662 Διὸς παῖς παρθένος Δίκη Arat. 98 sqq. Παρθένον, ... εἴτ' οὖν Ἀστραίου κείνη γένος ... εἴτε τευ ἄλλου (cf. Maass Aratea p. 277 et 351) 259 Soph. Oed. Col. 1382 Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις

255 Plutarch. Mor. p. 948 e (V 480, 19 B.) .. καὶ πάλιν 'ἠέρα ἑσσάμενοι πᾶσαν φοιτῶσιν ἐπ' αἶαν' Eust. Hom. 17, 39 φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος· 'ἠέρα — αἶαν' Plutarch. Mor. p. 431 b (III 123, 5 B.) ὑπολαβὼν δ' ὁ Ἀμμώνιος οἴει γὰρ ἕτερόν τι τοὺς δαίμονας, εἶπεν, ἢ ψυχὰς ὄντας περιπολεῖν καθ' Ἡσίοδον 'ἠέρα ἑσσαμένους;' Schol. Hom. Ven. A *Α* 4 (I 5, 24 D.) Et. mag. Gud. v. ἥρωες (ἥρωάς φασι κληθῆναι) .. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησιν Ἡσίοδος (ἐν τοῖς Ἔργοις καὶ ταῖς Ἡμέραις add. Anecd. II 377, 5 Matr.) 'ἠέρα ἑσσάμενοι ('ἠέρα — αἶαν' Et. mag.) Eust. Hom. 379, 21 καὶ τὸ ἠέρα δὲ ἕσσασθαι ἤτοι ἐνδύσασθαι τὸ Ἡσιόδειον ... 256 sq. Plato Leg. XII p. 943 E παρθένος γὰρ αἰδοῦς δίκη λέγεταί τε καὶ ὄντως εἴρηται Plutarch. Mor. p. 781 b (V 15, 22 B) 'ἡ δέ γε (Δίκη) παρθένος ἐστὶ' καθ' Ἡσίοδον ἀδιάφθορος, αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης καὶ ὠφελείας σύνοικος 256 Aelian. Fr. 25 (II 197, 12 H.) Ἡσίοδος δὲ αὐτὴν (τὴν Δίκην) λέγει καὶ παρθένον ἀδιάφθορον Schol. Arat. v. 97 (p. 357, 9 M.) καὶ οἱ μὲν αὐτὴν (τὴν Παρθένον) ἔφασαν εἶναι θυγατέρα Διός, καθὼς καὶ Ἡσίοδος 'Δίκη Διὸς ἐκγεγαυῖα' Pseuderatosth. Catast. IX 82, 1 R. (11, 18 Ol.) Παρθένου· .. καλεῖσθαι δὲ αὐτὴν Δίκην (εἴρηκεν Ἡσίοδος) cf. ad Theog. 901 sq. Comm. Arat. p. 201 a 1 M. *hanc* (Virginem) *dicit Hesiodus in Operibus et in Deorum creationem filiam esse Iovis et Dianae vocarique eam Iustam* (cf. ad v. 197 sq.) Schol. Germanici Arat. Basil. p. 65, 9 Strozz. p. 125, 3 B. *hanc Hesiodus Iovis et Themidis filiam esse dicit nomine Iustitiam* (cf. Sangerm. p. 125, 17 B. *quam fabulose Hesiodus dicit filiam fuisse Iovis et Dianae et vocatam Iustitiam*) Eust. Epist. 42 (Opusc. p. 345, 58 T.) .. καὶ κατὰ τὴν παρ' Ἡσιόδῳ Δίκην παρθένος 258 Eust. Hom. 744, 21 καὶ ἐκ τοῦ ὀνοτὰ γίνεται καὶ ὀνοτάζειν τὸ μέμφεσθαι, ὡς τὸ 'σκολιῶς ὀνοτάζων' 259 Aelian. Fr. 25 (II 197, 21 H.) ἀκούω δὲ αὐτὴν (τὴν Δίκην) καὶ παρ' αὐτοῦ Διὸς καθῆσθαι θρόνῳ καὶ κοινωνὸν τῶν ἀρίστων βουλευμάτων εἶναι

255 ἠέρα ἑσσάμενοι] ΗЄΡ'ΑЄϹϹΑΜЄΝΟΙ A, (ἑσάμενοι D, ἐσσάμενοι EN) πάντη — αἶαν] perierunt in A πάντη] πάντῃ' C (cf. quae dixi Symb. Prag. 168) πάντη φοιτῶντες] libri Eustathius Et. mag.; πάντη φοιτῶσιν in conexu orationis suae addito versu 'ἀνθρώπων ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας ἐφορῶντες' Sextus, πάντη φοιτῶσιν Anecd. Par. (Anecd. Matr.), πᾶσαν φοιτῶσιν Plutarchus Mor. 948 e 256 τε] γε Plutarchus ἐστὶ — ἐκγεγαυῖα] perierunt in A 257 τε] Τ⟨ε A θεοῖς — ἔχουσιν] non servavit A 258 ὁπότ' ἂν] ΟΠΟΤΑΝ A τίς μιν] ΜΙΝ A, in quo reliqua versus pars periit βλάπτῃ] om. N (m. rec. in marg. add.); βλάπτοι IK (οι in ras.) L, βλάπτει Q 259 πὰρ Διὶ] ΠΑΡΔΙΙ A, παρδιῒ C καθεζομένη Κρονίωνι] non servavit A

γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκων νόον, ὄφρ' ἀποτείσῃ
[δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
ἄλλῃ παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.]
ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε †δίκας
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικέων ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

οἷ γ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων,

---

264 cf. K 99 *φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται*

---

260 sq. cf. Horat. Epist. I 2, 14 *quidquid delirant reges, plectuntur Achivi* 263 sq. Solon Fr. 4, 37 (*εὐνομία*) *εὐθύνει* (*ἰθύνει* Herwerden) *δὲ δίκας σκολιὰς ὑπερήφανά τ' ἔργα | πραΰνει* Callim. Hymn. Iov. 82 *ἐπόψιος οἵ τε δίκῃσι | λαὸν ὑπὸ σκολιῇς οἵ τ' ἔμπαλιν ἰθύνουσι* 264 cf. Tyrt. Fr. 12, 17 (*αἰσχρᾶς δὲ φυγῆς*) *ἐπὶ πάγχυ λάθηται** 265 sq. Democrit. Chius ap. Aristot. de Rhet. III 9 *οἷ τ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων, | ἡ δὲ μακρὰ ἀναβολὴ τῷ ποιήσαντι κακίστη* 265 Callim. Fr. 222 Schn. *τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις ἑῷ κακὸν ἤπατι τεύχει* (cf. Lucillius Anth. Pal. XI 183, 5)

---

265 sq. Florileg. Monac. (Stob. IV 278, 5 Mein.) '*οἷ τ'* — *κακίστη*' Tzetz. Chil. VIII 35 sq. *φησὶ γὰρ ὁ Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις· 'οἷ — ἀνήρ', ὃς ἄλλῳ τεύχει· 'ἡ δὲ — κακίστη'* 265 Apostol. XVII 78 (Paroem. Gr. II 707, 8) *ἥ πού γε ἐς τόνδε τὸ τοῦ Ἡσιόδου ἠλήθευσεν 'οἷ — τεύχων'* Eust. Hom. 522, 14 *τὸ δὲ 'οἷ τ' αὐτῷ' ἀρχὴ γέγονε γνωμικοῦ, πρῶτα μὲν Ἡσιόδῳ, εἶτα καὶ Καλλιμάχῳ* . .

---

260 om. A (signum quoddam et paragraphus appicta) *ἀδίκων*] CF m[1] HD m[1] KENOP (m[2] superscr. *ον* F, *ω* in *ο* m[2] mutatum D, m. rec. additum *γρ. ἄδικον* O); *ἄδικον* GILMQ Proclus 184, 8 G. *ἀποτείσῃ*] *ἀποτίσῃ* libri 261—264 seclusit Paley ed.[1] 35 261 sq. damnavit Lehrs Quaest. ep. 242 261 *ἀτασθαλίας*] ΑΤΑΣΘΑΛΙΑΣ A, *ἀτασθαλίας* m[1] superscr. *ησ* Q *βασιλέων — νοεῦντες*] non supersunt in A *βασιλέων*] ΩI m[2] Q m[1], *βασιλήων* Ψ (*ε* ex *η* m[2] in ras. factum I) Φ (praeter Q, in quo *βασιλέων* m. alia *η* superscr. legitur) Tzetzes schol. 184, 31 G.; cf. Lehrs Quaest. ep. 242 *νοεῦντες*] *ου* ex *ευ* factum m. rec. D 262 *ἄλλῃ*] *ἄλλη* ADIE *παρκλίνωσι*] AI, *παρακλίνωσι* ΩDKLMΦ Tzetzes 185, 7 G. *δίκας*] ΔΙΚ⟨*ας* A *σκολιῶς ἐνέποντες*] non servavit A *ἐνέποντες*] *ἐννέποντες* Φ 262 sq. inter hos versus paragraphus (—) appicta in A 263—266 eiecit Steitz l. c. 83 sq. 263 *βασιλῆες*] ΩDMΦ; *βασιλεῖς* IK, superscr. m. rec. *ῆες* L; *βασιλῆς* Schaefer in Brunckii Gnom. poet. ed. nov. p. 224 adn.; ΒΑ⟨····· A, in quo clausula periit *δίκας*] corrupte CHDLMQ (*ῑ* longam ferri posse ratus est Osthoff Morph. Unters. IV 174); *μύθους* in ras. m. alia F; *μύθους* in marg. m. rec. addito *γρ. δίκας* O, *μύθους* GIKENP, quod defendit Peppmüller Phil. LII 593 sqq.; *θεσμούς* dubitans Schoemann ed. 32; *νείκεα* (coll. Maneth. II 260) Schulze Quaest. ep. 451; an *λαούς*? (cf. Callimachus supra c.) 264 *δωροφάγοι,*] ΔΩΡΟΦΑΓΟΙ· A *δικέων*] Kirchhoff Hes. Mahnl. 11, *δικῶν* ΩΨΦ (*δίκων* E); Δ···· litterae vestigium superest in A *ἐπὶ — λάθεσθε*] perierunt in A *ἐπὶ πάγχυ*] *ἐπιπάγχυ* CFHILEQ 265 sq. proscripsit Kirchhoff l. c. 57 265 *οἷ γ' αὐτῷ*] scripsi in ed. mea[1], *οἷ τ' αὐτῷ* Ω (*τ* in *θ* et spiritus lenis super *υ* in asperum m. rec. mut. C) DIK Democritus Chius Eustathius Floril. Monac., *οἷ θ' αὑτῷ* LMΦ, *οἷ αὐτῷ* Tzetzes Chil. Apostolius; pusilla tantum litterarum vestigia exhibet A *κακὰ*] periit in A *τεύχει ἀνὴρ*] *τ*⟩ΕΥΧΕΙΑΝ⟨*ηρ* A, *τεύχη ἀνήρ* E *ἄλλῳ — τεύχων*] non conservata in A

ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.

πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
καί νυ τάδ', αἴ κ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει,
οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.

νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος

---

268 *Ψ* 323 *οὐδέ ἑ λήθει** 269 *Β* 617 *ἐντὸς ἐέργει**

---

266 Append. sentent. Publil. Syri 179 (Varro de re rust. III 2, 1 Gell. Noct. Att. IV 5, 5) Scaen. Rom. poes. Fragm. p. 380 R. *malum consilium consultori pessimum est* 267 Versus ap. Cornutum c. 11 (p. 11, 20 L.) *πάντ' ἐφορᾷ Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντ' ἐπακούει* (cf. Trag. Fragm. adesp. 421 p. 920 N.[2] *ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ* Menand. Sent. 179 *Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ* Procl. Hymn. I 38 *ὄμμα Δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν*) 267 sq. 277 sq. cf. Archil. Fr. 88 B.[4] *ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος, | σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὁρᾷς | λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων | ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει* 268 sq. Solon Fr. 13, 27 *αἰεὶ δ' οὔ ἑ (Δία) λέληθε διαμπερές, ὅς τις ἀλιτρὸν | θυμὸν ἔχῃ* 270—273 Theogn. 743 sqq. *καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστι δίκαιον, | ἔργων ὅς τις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων, | μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὅρκον ἀλιτρόν, | ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ; | τίς δή*

---

266 Plutarch. Mor. p. 554 a (III 431, 22 B.) *τὰ λοιπὰ δ' Ἡσιόδου χρὴ νομίζειν ἀκροᾶσθαι . . . 'ἡ γὰρ κακή', φησί, 'βουλὴ — κακίστη' καὶ* (est Callimachi versus) *'ὅς — τεύχει'* idem l. c. p. 36 a (I 87, 21 B.) *τὸ δὲ 'νήπιοι — παντός'* (Op. 40) *καὶ τὸ 'ἡ δὲ — κακίστη' ταὐτόν ἐστι τοῖς Πλάτωνος ἐν Γοργίᾳ καὶ Πολιτείᾳ δόγμασι περὶ τοῦ 'τὸ ἀδικεῖν κάκιον εἶναι τοῦ ἀδικεῖσθαι καὶ τοῦ κακῶς πάσχειν τὸ ποιεῖν κακῶς βλαβερώτερον* Gell. Noct. Att. IV 5, 7 *videtur autem versus hic* (*'malum consilium'* cet.) *de Graeco illo Hesiodi versu expressus 'ἡ δὲ — κακίστη'* Stephan. in Aristot. Rhet. p. 319, 19 R. *'ἡ δὲ μακρὰ ἀναβολὴ τῷ ποιητῇ κακίστη' αὕτη ἡ ἀντιπαρῴδησις τοῦ Ἡσιοδείου στίχου ἐστὶ τὸ σκῶμμα τοῦ Χίου* Pausan. II 9, 5 *παρεδήλωσα δὲ τάδε ἀπιδὼν ἐς τὸ Ἡσιόδου σὺν θεῷ πεποιημένον, τὸν ἐπ' ἄλλῳ βουλεύοντα ἄδικα ἐς αὐτὸν πρῶτον τρέπειν* 267 Macrob. Saturn. I 23, 9 p. 125, 5 E.[2] . . *cum alibi dicatur 'πάντα — νοήσας'* Achill. in Arat. (p. 83, 1 M.) . . *παρό ἐστι πάντα εἰδὼς* (*ἰδὼν* ex Hesiodo Maass) *ὁ τοῦ Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοῶν* (*νοήσας* ex Hes. Maass) Schol. Arat. v. 2 p. 335, 25 M. *Ἡσίοδος 'πάντα ἰδὼν* (*εἰδὼς* A) *Διὸς ὀφθαλμός' Διὸς ὀφθαλμὸν τὸν ἀέρα λέγων* 270—272 Stob. III c. 2 s. 11 (III 180, 12 H.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'νῦν δὴ — ἕξει'* Tzetz.

267—273 eiecit Plutarchus teste Proclo 187, 25 G. *'εἰ δὲ δὴ* (Wyttenbach, *διὰ* traditum) *τὸ δίκαιον καὶ αἱρετόν, κἂν μὴ ᾖ πρόνοια, καὶ φευκτὸν τὸ ἄδικον, δῆλον ὅτι πᾶς οὗτος ὁ λόγος περιττός· διόπερ ὁ Πλούταρχος τοὺς ἑπτὰ τούτους στίχους ἐκβάλλει ἀπὸ τοῦ 'πάντα . . .'* (267) *ἕως τοῦ 'ἀλλὰ . . .'* (273) *ὡς ἀναξίους τῆς Ἡσιόδου περὶ δικαίων καὶ ἀδίκων κρίσεως* 267 *πάντα ἰδὼν*] *πάντα δ' ἰδὼν* (eiectis 263—266) Steitz l. c. 268 *τάδ'*] *τὰ δὲ* D, *καὶ τάδ'* Q *κ' ἐθέλῃσ'*] *κ' ἐθέλησ'* vel *κ' ἐθέλῃσ'* ΩIKMENOP, *κ' ἐθέλησιν* Q, *κε θέλῃσ* D, *κε θέλῃσ'* L, *κ' ἐθέλῃ* Heinrich Epimetr. ad Twesteni Comm. crit. de Hes. Op. et Dieb. 69 269 *τήνδε*] *ἥδε* Bentley 270—285 quintum Kirchhoffii carmen l. c. 57 sqq. 270—273 ab Hesiodo profecti esse non videntur Goettlingio ed.[2] 189; damnati a Steitzio l. c. 85 270 *δὴ*] CΨΦ Stobaeus Tzetzes, *δὲ* Ωb, *δ' ἄρ'* Bentley, *δέ τ'* Gerhard Lect. Apoll. 176 *μήτ'*] *μήθ'* Q

εἴην μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει·
[ἀλλὰ τά γ' οὔ πω ἔολπα τελεῖν Δία μητιόεντα.]

Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήϑεο πάμπαν.
τόνδε γὰρ ἀνϑρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων
ἰχϑύσι μὲν καὶ ϑηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς

---

274 *Α* 297 *σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν**

κεν βροτὸς ἄλλος ὁρῶν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα | ἅζοιτ' ἀϑανάτους καὶ τίνα ϑυμὸν ἔχων, | ὁππότ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσϑαλος, οὔτε τευ ἀνδρὸς | οὔτε τευ ἀϑανάτων μῆνιν ἀλευόμενος, | ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι | τρύχωνται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ;

274 Theogn. 1050 *σὺ δ' ἐν ϑυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ* 277 sq. cf.

Chil. IX 361 *χρῆσιν ἀπεστομάτισα ῥητῶν Ἡσιοδίων· 'νῦν δὴ — ἕξει'* idem Epist. LVII p. 51 Pr. . . *ἐξ Ἡσιόδου χρησάμενος εἶπε· 'νῦν δὴ — ἕξει'*

276—281 Orion Anthologn. VI 10 (Stob. IV p. 258 M.) *Ἡσιόδου· 'τόνδε — Ζεύς'* 276—279 Clem. Alex. Strom. I 29, 181 (II 142, 17 D.) *καὶ τό γε Ἡσιόδειον ἐπὶ τοῦ πάντων λελέχϑαι ϑεοῦ λαμβάνω . . . 'τόνδε — ἀρίστη'* Stob. I c. 3 s. 1 (I 52, 20 W.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'τόνδε — ἀρίστη'* 276—278 Plutarch. Mor. p. 964 b (VI p. 24, 25 B.) = Porphyr. de abstin. I 5 p. 88, 15 N.[2] *οὐδὲ φάρμακον οὐδὲ ἴαμα τῆς ἢ τὸν βίον ἀναιρούσης ἀπορίας ἢ τὴν δικαιοσύνην ἔχομεν, ἂν μὴ τὸν ἀρχαῖον νόμον καὶ ὅρον φυλάττωμεν, ᾧ καϑ' Ἡσίοδον ὁ Ζεὺς τὰς φύσεις διελὼν καὶ ϑέμενος ἰδίᾳ τῶν γενῶν ἑκάτερον 'ἰχϑύσι — δίκην' πρὸς ἀλλήλους* Aelian. Hist. anim. VI 50 (I 162, 8 H.) *τί οὖν πρὸς ταῦτα Ἡσίοδος λέγει λέγων ὅτι ἄρα ὁ Ζεὺς τὰς φύσεις ἀπέκρινε καὶ οὖν καὶ 'ἰχϑύσι μὲν καὶ ϑηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς' ἔδωκεν ἔσϑειν ἀλλήλους, 'ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶ μετ' αὐτοῖς, ἀνϑρώποισι δ' ἔδωκε δίκην;'* Porphyr. Quaest. Hom. ad Odyss. pert. ι 106 sqq. p. 87, 17 Schr. (= Schol. Hom. ι 106 II 416, 1 D.) *καὶ Ἡσίοδος· 'ἰχϑύσι — δίκην'* 277 sq. Sext. Empir. adv. math. II 32 p. 681, 15 B. *μηδενὸς γὰρ ἐπιστατοῦντος νόμου ἕκαστος ἐν χερσὶ*

---

272 *μείζω — ἀδικώτερος*] libri Tzetzes utroque l., *μείζω δίκην ἀτιμότερος* Stobaei codd., *μείζω τιμὴν ἀδικώτερος* in Stobaeo coniecit Buecheler; *μεῖζόν γε δίκας* (= *δίκης*) *ἀδικώτερος* Fick Hes. Ged. 59 273 posterius additum esse censuit Lehrs Quaest. ep. 236 adn., aliter sensit Bergk Gr. Litg. I 927 adn. 21 *οὔ πω*] *οὔ τι* dubitans Paley ed.[1] 36 *μητιόεντα*] *ΩΦ* Proclus 188, 5 G.; *τερπικέραυνον Ψ* Tzetzes 188, 24 G. Moschopulus 189, 13 G. 274 *ὦ — φρεσὶ*] non servavit A *ταῦτα*] om. F *μετὰ*] *Ω*DIKL*Φ*; *ἐνὶ* M, cf. Nauck MGrR. IV 392 sq. V 146 *βάλλεο*] *βάλεο* DH, *βαλλ*>ЄO A *σῇσι*] A (CH<*σι*) *ΩΨΦ*, *Ϝῇσι* Brugmann e. Probl. d. hom. Textkr. 76 275 *καὶ — ἐπιλήϑεο*] praeter *o* litteram perierunt in A *νυ*] om. Q m[1] (additum m. recentiss.) *ἐπάκουε*] *ἐπάκουσε σ* m. rec. deleto E *δ' ἐπιλήϑεο*] *δὲ ἐπιλάϑεο* D 276 *τόνδε — νόμον*] non servavit A *διέταξε*] *δι*>ЄTΑΞЄ A, *ἔταξε* D 277 praeter *π*>ЄTЄHNOIC nihil superest in A *μὲν*] *Ω*DILM*Φ* Plutarchus Aelianus Porphyrius utroque l. Stobaeus Orion Tzetzes, *γὰρ* Clemens (*μὲν* Mayor the class. Review VIII p. 239 a), *μὲν γὰρ* K, voculam om. Sextus *οἰωνοῖς πετεηνοῖς*] *οἰωνοῖς πετεεινοῖς* Stobaei codd., *οἰωνοῖσι* (*ἰωνοῖσι* E) *πετεηνοῖς* EM, *οἰωνοῖς πετεινοῖς* D, *οἰωνοῖσι πετεινοῖς* Porphyrius Quaest. Hom.

ἐσθέμεν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
γίγνεται· εἰ γάρ τίς κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεῦσαι
γιγνώσκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς·
ὃς δέ κε μαρτυρίῃσι ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀασθῇ,
τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·

---

281 cf. ad 229 282 *T* 260 *ὅ τίς κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ**

Varro ap. Nonium v. comest: *pisces ut saepe minutos | magnu' comest, ut aves enecat accipiter* .. Oppian. Hal. II 43 *ἰχθύσι δ' οὔτε δίκη μεταρίθμιος οὐδέ τις αἰδώς, | οὐ φιλότης ... ὁ δὲ κρατερώτερος αἰεὶ | δαίνυτ' ἀφαυροτέρους, ἄλλῳ δ' ἐπινήχεται ἄλλος | πότμον ἄγων, ἕτερος δ' ἑτέρῳ πόρσυνεν ἐδωδήν*
280 Pseudophoc. 12 (= Orac. Sib. II 64) *τὰ δίκαι' ἀγορεύειν** 282—285 cf. Orac. ed. Hendess 93, 4 (ubi cf. testes) *ἀλλ' Ὅρκου πάις ἐστὶν ἀνώνυμος, οὐδ' ἔπι χεῖρες | οὐδὲ πόδες· κραιπνὸς δὲ μετέρχεται εἰσόκε πᾶσαν | συμμάρψας ὀλέσει γενεὴν καὶ οἶκον ἅπαντα. | ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων* 282 sqq. Pseudophoc. 16 sq. *μηδ' ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνὼς μήτε ἑκοντί· | ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅς τις ὀμόσσῃ* 282 Moschus IV 76 .. *ἅς κε μέγα βλαφθείς τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσαι* 283 Hymn. Hom. Cer. 258 *νήκεστον ἀάσθης**

τὸ δίκαιον εἶχε καὶ ὡς 'ἰχθύσι καὶ — πετεηνοῖς' ἐπιτέτραπται 'ἔσθειν — μετ' αὐτοῖς' Athenag. lib. pro Christ. 34 (p. 44, 25 Schn.) ... *οἱ δίκην ἰχθύων ζῶντες· καὶ γὰρ οὗτοι καταπίνουσι τὸν ἐμπεσόντα, ἐλαύνοντες ὁ ἰσχυρότερος τὸν ἀσθενέστερον* ..
282—284 Orion Anthologn. VI 11 (Stob. IV 258 M.) *τοῦ αὐτοῦ* (*Ἡσιόδου*)· *'ὃς δὲ — λέλειπται'* 283 Et. Tittm. v. *νήκεστον· ἀθεράπευτον* [*Ἡσίοδος· 'ἐν δὲ — ἀάσθης', ὅ ἐστιν ἐβλάβη*]

---

278 *ἐσθέμεν — ἐστὶν*] perierunt in A *ἐσθέμεν*] Clemens, *ἔσθειν* libri cum testibus cett. *ἐστὶν ἐν αὐτοῖς*] *ΩΨΦ* Porphyrius Quaest. Hom. Stobaeus (*ἐπ' αὐτοῖς* codd. aliquot Stobaei), *ἐστὶ μετ' αὐτοῖς* A (*μ*>ЄΤ'ΑΥΤΟΙϹ) Plutarchus Aelianus Sextus Orion, *ἐστὶ μετ' αὐτῶν* Clemens Porphyrius de abstin. 279 praeter vocem ΑΡΙϹΤΗ periit in A *ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε*] *ἀνθρώποις δὲ δέδωκε* Porphyrius Quaest. Hom. *δ' ἔδωκε*] *δὲ ἔδωκε* D, *δέδωκε* HPQ 280 *γίγνεται*] I, *γίνεται* libri cett. *ἐθέλῃ*] M Orion, ex *ἐθέλει* corr. K; *ἐθέλει* DILQ, superscr. *οι* P; *ἐθέλοι* ΩENO, *ἐθέλῃσι* Tzetzes utroque l. *ἀγορεῦσαι*] D, *ἀγορεύειν* *ΩΨ*b*Φ* Pseudophoc. (Orac. Sib.) Orion Tzetzes utroque l. 281 *γιγνώσκων*] I, *γινώσκων* libri cett. 282 *ἐπίορκον*] *ἐπὶ ὅρκον* EI m[1] (suasit Usener Rh. Mus. XXIII 148), in *ἐπίορκον* m. poster. mut. I; *ἐπίορκον* (accentus recentior — spiritu et accentu super *ο* erasis) NO (fuit *ἐπὶ ὅρκον* m[1]) 283 *ψεύσεται — βλάψας*] non servata in A *ψεύσεται*] *η* superscr. m[2] M; *ψεύδεται* G *ἐν δὲ*] *ἠδὲ* Guyet Not. in Hes. 148 *νήκεστον*] A (*νη*>ΚЄϹΤΟΝ) *ΩΨ*bO Proclus 195, 13 G. Moschopulus 195, 299 Et. Tittm., *νήκεσθον* DENQ *ἀασθῇ*] Schaefer in Brunckii Gnom. poet. ed. nov. p. 224 adn. (cf. Proclus 195, 13 G.), ΑΑϹΘΗ A, *ἀάσθη* *ΩΨ*b*Φ*, *ἀασθώς* D, unde et aliam lectionem *'ἐν δὲ δίκην βλάψῃ νήκεστον ἀασθείς'* fuisse falso arbitrati sunt Koechly-Kinkel ed. 96, cf. quae dixi Wien. St. X 268 Symb. Prag. 178 284 *τοῦ — γενεὴ*] perierunt in A *τοῦ δέ τ'*] *τοῦδ' ἔτ'* P *μετόπισθε*] *μετοπι*>ϹΘЄ A, *μετόπισθεν* E

ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι

---

286 Theogn. 27 sq. *σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, . . . Κύρν'* Orac. ed. Hendess 98, 1 (= Herodot. I 85) *μέγα νήπιε Κροῖσε** 287 sqq. cf. Gregor. Theol. Carm. I 2, 2, 33 sq. *δοιαὶ γὰρ μερόπεσσιν ὁδοί, καὶ δισσὸν ὄνειδος· | ἡ μὲν γάρ τε κακή, καὶ ἐς τέλος ἶσον ἄγουσα, | ἡ δ' ἀγαθὴ καὶ τῆσδε φίλον τέλος, ὡς ἐπέοικε* idem Carm. II 2, 5, 116 *οὔ τι μίη βιότοιο πέλει τρίβος . . .* 123 sqq. *ἡ μὲν γὰρ χθαμαλὴ καὶ ἐπίτροχος ἴχνεσι πολλῶν | εὐρείη μαλακή τε καὶ ἐς τέλος οἰκτρὸν ἄγουσα | κρημνούς τε ζοφερούς τε μυχοὺς καὶ τάρταρον αἰνόν . . .* 128 *ἡ δὲ τρηχαλέη καὶ ὄρθιος αὐαλέη τε | στεινή τε σκολιή τε καὶ ἀμφίκρημνος ἀπάντη, | ἄμβατος οὐ πολλοῖσι καὶ ἐς τέλος ἐσθλὸν ἄγουσα | οὐρανὸν ἀστερόεντα, κλέος μέγα κτλ.* 287—291 Quint. Smyrn. XII 294 *ῥηιδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα | αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ' ἐπὶ κῦδος, | μέσφ' ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσῃ* 287 Gregor. Theol. Carm. II 1, 45, 339 *τὴν μὲν γὰρ κακότητα**

---

285 Suid. v. *εὐόρκου* I b 627 B. . . *Ἡσίοδος· 'ἀνδρὸς — ἀμείνων'* cf. Et. Tittm. v. *εὐόρκου* . . *Ἡσίοδος 'ἀνδρὸς — μετόπισθεν'* 287—292 Xenoph. Memor. Socr. II 1, 20, quod repetit Stob. III c. 1 s. 205 (III 163, 2 H.) *λέγει δέ που καὶ Ἡσίοδος· 'τὴν μὲν — ἐοῦσα'* Plato Leg. IV p. 718 E *τὸν δὲ Ἡσίοδον οἱ πολλοὶ σοφὸν ἀποφαίνουσι λέγοντα, ὡς ἡ μὲν ἐπὶ τὴν κακότητα ὁδὸς λεία καὶ ἀνιδιτὶ παρέχει πορεύεσθαι, μάλα βραχεῖα οὖσα. 'τῆς δ' ἀρετῆς', φησίν, 'ἱδρῶτα — ἐοῦσα'* Aristid. Quintil. *περὶ μουσ.* III 17 p. 142 (p. 84, 29 J.) *λέγει δέ που καὶ Ἡσίοδος περὶ ἀμφοῖν (τῆς ἀρετῆς καὶ κακίας) οὕτως ἐναργῶς τοῖς ὀνόμασιν ἐπὶ τῶν ἕξεων ἑκατέρων, ὡς μουσικὸς ἄν τις ἐπὶ τῶν συστημάτων εἶπε, χρώμενος· 'τὴν μὲν — ἐοῦσα'* Basil. de leg. libr. gent. c. 3 (t. 31 c. 571 A M.) *ἢ τί ποτε ἄλλο διανοηθέντα τὸν Ἡσίοδον ὑπολάβωμεν ταυτὶ ποιῆσαι τὰ ἔπη, ἃ πάντες ᾄδουσιν, ἢ οὐχὶ προτρέποντα τοὺς νέους ἐπ' ἀρετήν; ὅτι τραχεῖα μὲν πρῶτον καὶ δύσβατος καὶ ἱδρῶτος συχνοῦ καὶ πόνου (πόνων* v. l.) *πλήρης ἡ πρὸς ἀρετὴν φέρουσα καὶ ἀνάντης ὁδός. διόπερ οὐ παντὸς (παντὶ* cod. O) *οὔτε προσβῆναι αὐτῇ διὰ τὸ ὄρθιον οὔτε προσβάντι ῥᾳδίως ἐπὶ τὸ ἄκρον ἐλθεῖν. ἄνω δὲ γενομένῳ ὁρᾶν ὑπάρχει, ὡς μὲν λεία τε καὶ καλή, ὡς δὲ ῥᾳδία τε καὶ εὔπορος καὶ τῆς ἑτέρας ἡδίων τῆς ἐπὶ τὴν κακίαν ἀγούσης, ἣν ἀθρόον (ἀθρόαν* codd. compl.) *εἶναι λαβεῖν ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς ἔφησεν* 287. 289—292 Philo de ebriet. 150 (II 199 W.) *τούτῳ γὰρ καὶ παντὶ ἄφρονι τραχεῖα καὶ δύσβατος καὶ ἀργαλεωτάτη νενόμισται ἡ ἐπ' ἀρετὴν ἄγουσα ὁδός, καθὰ καὶ τῶν παλαιῶν τις ἐμαρτύρησεν εἰπών· 'τὴν — ἑλέσθαι'· 'τῆς δ' — ἐοῦσα'* 287—291 Plato de Republ. II p. 364 C *τούτοις δὲ πᾶσι τοῖς λόγοις μάρτυρας ποιητὰς ἐπάγονται, οἱ μὲν κακίας πέρι εὐπετείας διδόντες ὡς 'τὴν μὲν' 'κακότητα — ἔθηκαν' καί τινα ὁδὸν μακράν τε καὶ ἀνάντη* 287. 289 Maxim. Tyr. XXI 7

---

285 *ἀνδρὸς — γενεὴ*] non servata in A *μετόπισθεν*] *μετοπ*>IC<*θε*>N A *ἀμείνων*] *ἀρείων* Orac. ap. Pausaniam 286—292 sextum Kirchhoffii carmen l. c. 59 sq. 286 *σοὶ — ἐρέω*] perierunt in A *σοὶ*] *τοὶ* (*τ* m. rec.) M *δ'*] *δὲ* D *μέγα νήπιε*] ΜΕΓΑΝΗΠΙΕ A, *μεγανήπιε* K, *μέγα* om. D *Πέρση*] ΠΕΡΣΗ· A 287 *τὴν — καὶ*] non supersunt in A *τὴν μέν τοι*] (*μέντοι*) libri Philo Clemens Schol. Eurip. Eustathius, *τὴν μὲν γὰρ* Xenopho cum Stobaeo Plutarchus Aristides Quintilianus Maximus Tyr. (cf. Leo Hesiodea 18 sq.), *τὴν μὲν* Plato de Republ. particula altera omissa locum ad sermonem suum accommodans, *τὴν γὰρ* (om. *μὲν*) Schol. Plat. Gorg. *ἰλαδὸν*] *ιλαδο*>N A, *ἰλαδόν* DEL *ἑλέσθαι*] ΕΛΕΣΘΑΙ. A

ῥηιδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·

---

288 η 29 . . ἐγγύθι ναίει*

(288 Aureum carm. v. 8 (p. 193 M.) ἐγγύθι ναίει*) 289 sqq. Tyrt. Fr. 12, 43 B.[4] ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι | πειράσθω θυμῷ Simonid. Ceus Fr. 58 B.[4] ἔστι τις λόγος ποτὲ τὰν ἀρετὰν | ναίειν δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις, | νῦν δέ (οὐδέ Maass) μιν θεῶν (Bergk, θοὰν codd.) χορὸν (Wilamowitz, χῶρον codd.) ἁγνὸν ἀμφέπειν, | οὐδ' ἁπαντᾶν βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτον, | ᾧ κε μὴ δακέθυμος ἱδρὼς | ἔνδοθεν μόλῃ θ' ἵκῃ τ' ἐς ἄκρον | ἀνδρείας Pind. Nem. VI 38 B.-Schr.[5] ἐπεὶ οἱ | τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς | ἦλθον, οἵ τε πόνων ἐγεύσαντο cf. Porphyr. de philos. ex orac. haur. v. 128 p. 140 W. αἰπεινὴ μὲν ὁδὸς μακάρων τρηχεῖά τε πολλόν Onestas (Honestus) Anth. Pal. IX 230, 3 sq. οὕτως καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος· ἦν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον | τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ Πιερίδων χάριτας Incert. auctor. Anth. Pal. IX 468, 1 σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν | σὸς γενέτης, Ἥρακλες, ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος | ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων Quint. Smyrn. V 49 sq. et 52 sq. αἰπύτατον δ' ἐτέτυκτο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ | καὶ τρηχὺ ζαθέης Ἀρετῆς ὄρος . . . (52) ἀμφὶ δὲ πάντῃ | ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμεναι σκοπέλοισιν | ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐὺν πάτον, οὕνεκα πολλοὶ | εἰσοπίσω χάζοντο τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα, | παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήιον ἱδρώοντες idem XIV 195 κεῖνος δ' οὔ ποτ' ἀνὴρ Ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν, | ᾧ τινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς | πρέμνον δύσβατόν ἐστι, μακροὶ δέ οἱ ἄχρις ἐπ' αἴθρην | ὄζοι ἀνηέξενθ'· ὁπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ | καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται | εἰς Ἀρετῆς ἀναβάντες ἐυστεφάνου κλυτὸν ἔρνος Gregor. Theol. Carm. I 2, 10, 210 οὐδὲν τιθέντας (ἂν εὕροις τοὺς σοφούς) τῆς ἀρετῆς ἀνώτερον | κἂν μυρίοις ἱδρῶσι καὶ πολλοῖς πόνοις | χρόνῳ τε μακρῷ τυγχάνῃ κρατουμένη idem Carm. I 2, 2, 62 sq. πρόφρων μὲν τρηχεῖαν ἴθι τρίβον· εἰ δ' ἐπιβαίης, | σκέπτεο μή τις ὄλισθος, ὅπως ἐπὶ τέρμα πελάσσῃς | ἄπτωτος, στεινὸν δὲ διεξελάσῃς πυλεῶνα, | ἔνθα φάος τε κλέος τε κακῶν τ' ἄμπνευσις ἁπάντων Cornel. Sever. Fr. 2 (Fragm.

(I 411 R.) 'τὴν μὲν — ἑλέσθαι' ὁ Βοιώτιος ποιητὴς λέγει, 'τῆς δ' — ἔθηκαν' Schol. Eurip. Hipp. 379 (II 52 Schw.) καὶ Ἡσίοδος 'τὴν μέντοι — ἑλέσθαι'· 'τῆς δ' — ἔθηκαν' Chrysipp. περὶ εἱμαρμ. Fr. 132, 12 Gercke (ap. Alexandr. Aphrod. de fato 32 p. 102 O.) ἡμεῖς δὲ ἐπὶ κτήσει τῶν ἀρετῶν ἐπαινούμεθα, ὅτι τῆς φύσεως ἡμῶν ἐπιδεκτικῆς οὔσης καὶ τοῦ χείρονος οὐκ ὠκνήσαμεν πρὸς τὰ βελτίω, καὶ τῶν μὲν χειρόνων ἀνιδρωτὶ καὶ χωρὶς καμάτων περιγίνεσθαι δοκούντων, τῆς δὲ ἀρετῆς μετὰ πόνων τε καὶ μετὰ καμάτων καὶ πολλῶν ἱδρώτων 287 sq. Schol. Plat. Gorg. 459 C 'τὴν γὰρ κακότητα — ῥηιδίως' 287 Plutarch. Mor. p. 24 f (I 59, 13 B.) καὶ γὰρ τῇ κακότητι ποτὲ μὲν ἰδίως σημαίνουσι κακίαν καὶ μοχθηρίαν ψυχῆς, ὡς Ἡσίοδος 'τὴν μὲν — ἑλέσθαι', ποτὲ δ' ἄλλην τινὰ κάκωσιν ἢ δυστυχίαν . . Clem. Alex. Strom. V 3, 16 (III 14, 10 D.) 'τὴν μέντοι — ἑλέσθαι' Eust. Hom. 1868, 1 Ἡσίοδος δ' ἐπὶ κακίας τὴν λέξιν (κακότητα) τίθησιν ἐν τῷ 'τὴν μέντοι — ἑλέσθαι' idem l. c. 179, 22 τοῦ δὲ 'ἰλαδόν' χρῆσις καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ

288 Plutarch. Mor. p. 77 d (I 187, 3 B.) τούτῳ δ' ὁμοῦ τι ταὐτόν ἐστιν ἢ σύνεγγυς τὸ πρεσβύτατον δήλωμα προκοπῆς τοῦ Ἡσιόδου μηκέτι προσάντη μηδ' ὄρθιον ἄγαν ἀλλὰ ῥᾳδίαν καὶ λείαν καὶ δι' εὐπετείας εἶναι τὴν ὁδόν, οἷον ἐκλεαινομένην τῇ ἀσκήσει . .

---

288 neglexit Philo ῥηιδίως — μάλα] non servata in A λείη] Xenopho cum Stobaeo Plato utroque l. Plutarchus Aristides Quintilianus, ὀλίγη ΩΨΦ schol. (Procl. 197, 17 Tzetz. 198, 18 Moschop. 198, 12 G.) δ'] m[2] additum D

τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν

---

poet. Rom. p. 352 Baehrens) *ardua virtuti longeque per aspera nixa* | *eluctanda* (Baehrens, *nivea luctanda* codd.) *via est: labor obiacet omnis honori* Horat. Carm. III 24, 44 *virtutisque viam deserit arduae* Silius Pun. II 578 *ardua virtutem profert via* idem Pun. XV 101 sqq. et 107 (loquitur Virtus): *casta mihi domus et celso stant colle penates,* | *ardua saxoso perducit semita clivo.* | *asper principio — neque enim mihi fallere mos est —* | *prosequitur labor. annitendum intrare volenti* | . . . . (107) *mox celsus ab alto* | *infra te cernes hominum genus* praeterea cf. Theogn. 463 sq. B.[4] εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι καλὸν (Bergk, δειλὸν libri) | οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῷ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι Epicharm. Fr. inc. sed. 15 (p. 259 Lor.) τῶν πόνων πωλοῦντι πάντα τἀγάθ' ἁμὶν τοὶ θεοί Pseudophocyl. 162 οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον | οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει 289 Antipater Anth. Pal. IX 550, 1 προπάροιθεν ἔθηκαν* Gregor. Theol. Carm. II 2, 7, 46 προπάροιθεν ἔθηκα*

289—292 Plato Protag. p. 340 D καὶ ἴσως ἂν φαίη Πρόδικος ὅδε καὶ ἄλλοι πολλοὶ καθ' Ἡσίοδον γενέσθαι μὲν ἀγαθὸν χαλεπὸν εἶναι· τῆς γὰρ ἀρετῆς ἔμπροσθεν τοὺς θεοὺς ἱδρῶτα θεῖναι· ὅταν δέ τις αὐτῆς εἰς ἄκρον ἵκηται, ῥηιδίην δήπειτα πέλειν, χαλεπήν περ ἐοῦσαν, ἐκτῆσθαι Clem. Alex. Strom. IV 2, 5 (II 317, 20 D.) χαλεπὸν οὖν τῷ ὄντι ὡς ἔοικεν λανθάνον καλὸν ἐξευρεῖν, ἐπεὶ 'τῆς ἀρετῆς' ἱδρὼς πρόκειται, 'μακρὸς δὲ — ἐοῦσα' Liban. IV 874, 28 R. ἐκεῖνος (Ἡσίοδος) τοίνυν ἐν τοῖς ἔπεσιν ὑπὲρ ἀρετῆς διαλεγόμενος ἐφ' ὑψηλοῦ μὲν αὐτὴν καθῆσθαί φησι· ὁδὸν δὲ (Foerster e cod. Barber. 351, δοὺς δὲ τὸ codd. cett.) τὴν ἐπ' αὐτὴν ἀνάντη τε εἶναι καὶ χαλεπὴν ἣν ἀνύσαι χρὴ μετὰ πολλῶν ἱδρώτων τῷ γε τῆς ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντι λαβέσθαι Orion Anthologn. VII 12 (Stob. IV 260 M.) Ἡσιόδου· 'τῆς δ' — ἐοῦσα' Florileg. Monac. 105 (Stob. IV 275 M.) 'τῆς δ' — ἐοῦσα' Schol. in Aphthon. II 604, 23 W. οὐδὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν εὔκολον, ἀλλὰ βίᾳ κτᾶται· ᾗ φησι καὶ ὁ ποιητής· 'τῆς δ' — ἐοῦσα' Eugenicus Trapez. ecphr. c. 6 (p. 371, 31 T.) ἀρετὴ καὶ ἀρετῆς ἀτεχνῶς σκιαγραφία ἥδε ἡ πόλις. 'μακρὸς' μὲν 'καὶ ὄρθιος — χαλεπή περ' δοκοῦσα, μικρὸν ὑπαλλάξας ποιητὴν ἂν εἴποι τις 289—291 Lucian. Hermot. 2 ἡ δ' Ἀρετὴ πάνυ πόρρω κατὰ τὸν Ἡσίοδον οἰκεῖ καὶ ἔστιν ὁ οἶμος ἐπ' αὐτὴν μακρός τε καὶ ὄρθιος καὶ τρηχύς, ἱδρῶτα οὐκ ὀλίγον ἔχων τοῖς ὁδοιπόροις idem Rhet. praec. 7 εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς, μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ καὶ ἀκανθώδης καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη γὰρ Ἡσίοδος εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτὴν idem Necyomant. 4 . . συνεχὲς ἐπιρραψῳδῶν τὰ πάνδημα ἐκεῖνα τοῦ Ἡσιόδου περὶ τῆς ἀρετῆς ἔπη καὶ τὸν ἱδρῶτα καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνάβασιν idem Bis accus. 21 . . . ἵνα τὴν πολυθρύλητον δηλαδὴ ἀρετὴν ἐπὶ τὸ ὄρθιον ἱδρῶτι πολλῷ ἀνελθὼν ἴδῃ κάτα δι' ὅλου πονήσας τοῦ βίου εὐδαιμονήσῃ μετὰ τὸν βίον Ammian. Marcell. XIV 6, 8 *quam autem sit pulchrum exigua haec spernentem et minima ad ascensus verae gloriae tendere longos et arduos, ut memorat vates Ascraeus, Censorius Cato monstravit* Schol. rec. Pind. Ol. V 11 (I 192, 11 Ab.) διὸ καὶ Ἡσίοδος εἰκότως τὴν πρὸς ἀρετὴν φέρουσαν ὁδὸν τραχεῖαν προσεῖπεν Theodoret. Graec. adfect. cur. XII de virt. activ. p. 1025 Sch. (t. 83 c. 1137 M.) οὐ τοίνυν μάλα προσήκει θαυμάζειν οὔτε Ἡσίοδον τραχεῖαν λέγοντα τῆς ἀρετῆς τὴν ὁδὸν καὶ προσάντη καὶ δύσβατον οὔτε Σιμωνίδην cf. Maxim. Tyr. XXXIX 3 (II 246 R.) μία δέ πού τις (ὁδὸς) στενὴ καὶ ὄρθιος καὶ τραχεῖα καὶ οὐ πολλοῖς πάνυ ὁδεύσιμος ἐπ' αὐτὸ ἄγει τὸ τῆς ὁδοῦ τέρμα, ἣν μόγις καὶ μετὰ πραγμάτων σὺν πολλῷ πόνῳ καὶ ἱδρῶτι ἀνύουσι καματηρεὶ

---

289 τῆς — θεοὶ] perierunt in A δ'] om. Agathias, δὲ D θεοὶ — ἀθάνατοι] θεὸς προπάροιθεν ἔθηκεν | ἀθάνατος (consulto mutatum) Philo προπάροιθεν] προ>ΠΑΡΟΙΘΕΝ A, πάροιθεν Q

ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν

καὶ ἐπίπονοι ψυχαὶ καὶ ἐπιθυμοῦσαι τοῦ χωρίου . . . ἐπειδὰν δὲ ἀφίκωνται ἐκεῖ, πανσάμεναι τοῦ πονεῖν, παύονται τοῦ πάθους 289. 291 Euseb. Praep. evang. V 22, 2 . . . Ἡσιόδειόν τινα ὀνειροπολῶν ἱδρῶτα διὰ τὴν Τρηχῖνα καὶ ῥηιδίην αὖθις ζωὴν διὰ τὸν θάλλοντα κῆπον Ioann. ὁ βίος Βαρλαὰμ καὶ Ἰωασ. Anecd. IV 340 Boiss. εἶτα τὸ τραχὺ τῆς ἀρετῆς προεβάλλετο καὶ τοὺς πολλοὺς αὐτῆς ἱδρῶτας 289. 292 Themist. XXVII p. 340 d (p. 411, 6 D.) καὶ εὕροις ἂν αὐτῷ μαρτυροῦντα καὶ τὸν Ἡσίοδον τῆς (καὶ Ἡσίοδον μαρτυροῦντα τὸν τῆς Ψ) ἀρετῆς πόνον μὲν ἐπ' ἀρχῆς προτιθέντα, ῥᾳστώνην δὲ ἐπὶ τέλει ἐγγυώμενον 289 sq. Schol. Demosth. Prooem. IX p. 818, 1 D. οὐ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἱδρώς] τὸ Ἡσιόδειον βλέπει 'τῆς δ' — ἀθάνατοι' Lucan. comm. Bern. p. 300, 18 U. *ergo cum dicit* (Lucanus) *gaudere asperis virtutem, Hesiodi sententiam explicat* 'τῆς δὲ — ἀθάνατοι' Contoleon in Iliad. argum. (Anecd. Gr. II 503, 27 Matr.) 'τῆς' γὰρ 'ἀρετῆς — ἀθάνατοι' καθ' Ἡσίοδον 289 Cic. Epist. ad Fam. VI 18, 5 *Lepta suavissimus ediscat Hesiodum et habeat in ore* 'τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα' *et cetera* Plutarch. Mor. p. 24 d (I 58, 18 B.) . . . ὅταν μὲν λέγωσι 'τῆς δ' — ἔθηκαν' Hermog. Progymn. 2 II 7, 4 Sp. (I 23, 5 W.) Ἡσίοδος μὲν γὰρ ἔφη 'τῆς — ἔθηκαν' Alexand. Aphrod. in Aristot. Top. p. 255, 11 W. 'τῆς' γὰρ 'ἀρετῆς' κατὰ τὸν Ἡσίοδον 'ἱδρῶτα — ἔθηκαν' Synes. de insomn. t. 66 c. 1284 A M. . . . ἀνθρώποις δὲ οὐκ ἄρα 'ἀρετῆς' μόνον ἀλλὰ καὶ πάντων καλῶν 'ἱδρῶτα — ἔθηκαν' Agathias Anth. Pal. IX 653, 1 sq. 'τῆς ἀρετῆς — ἔθηκαν' | ἔννεπεν Ἀσκραῖος Priscian. Praeexerc. III 432, 23 K. . . *ut Hesiodus quidem dicit 'virtutis sudorem di longe posuere'* Schol. Pind. Ol. VI 14 (II 1, 131 B.) Ἡσίοδος δὲ λέγει· 'τῆς — ἔθηκαν' ibidem Ol. IX 161 (II 1, 229 B.) ὑψηλόν ἐστι καὶ ἐν μετεώρῳ κείμενον τὸ ἀρετὴν ἔχον, ὡς Ἡσίοδος· 'τῆς — ἔθηκαν' Schol. Eurip. Med. 296 (II 161, 10 Schw.) Ἡσίοδος· 'τῆς — προπάροιθεν' Ioann. Doxop. Homil. in Aphthon. II 251, 5 W. αὐτίκα γὰρ ἐπεὶ τῆς μελετηθείσης τῷ Ἀφθονίῳ χρείας χρησαμένου τοῦ διδασκάλου τῷ ῥητῷ τοῦ Ἡσιόδου, τῷ 'τῆς — ἔθηκαν' . . idem Schol. in Hermog. περὶ ἰδεῶν I (VI p. 96, 3 W.) καὶ ἀρετῆς ἱδρῶτα θεὸς προπάροιθεν ἔθηκεν Anecd. Ox. III 226, 26 Cr. καὶ μὴν οὐκ ἔδει σε, ὦ φιλότης, εἰς τοῦτο ἀτιμίας κατάγειν τὸν λόγον, ὡς τοῦ βούλεσθαι μόνον ὠνητέον εἶναι ποιεῖν· οὐ προπάροιθεν ἱδρῶτα ἔθεσαν κατὰ τὸν σὸν Ἡσίοδον οἱ θεοί Et. mag. v. ἀρετή . . σημαίνει καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετήν, οἷον 'τῆς — ἔθηκαν' cf. Choric. dial. Phil. LX 192, 5 F. λέγει που ὁ ποιμὴν ὁ Ἀσκραῖος . . . ὡς γυμνασίας ἄτερ καὶ πόνων οὐ βούλεται θάλλειν ἀνθρώποις τὰ ἔργα Anonym. Christ. Hermipp. περὶ ἀστρ. 125 p. 58, 7 K.-V. ἀγῶνα δέ τινα οὐ μικρὸν καὶ ἱδρῶτα ταῖς ψυχαῖς τούτων ἔθηκε (ὁ δημιουργός)

290—292 Aphthon. Progymn. III v. II 24, 31 Sp. (I 66, 6 W.) . . διὸ θαυμάσαι τὸν Ἡσίοδον δεῖ τραχεῖαν εἰπόντα τῆς ἀρετῆς τὴν ὁδόν, τὴν δὲ ἄκραν ῥᾳδίαν 290 sq. Themist. XXI p. 246 a (299, 18 D.) χαλεπὸν γὰρ τὸ χρῆμα, χαλεπὸν ὦ ἄνδρες, καὶ οὐ προτίθησιν Ἡσίοδος μὲν τὴν τραχεῖαν ἐκείνην ὁδὸν καὶ ἀνάντη . . . Lucian. Hermot. 4 καίτοι πόσῳ τινὶ βούλει ὑψηλοτέραν καὶ λισσοτέραν θῶμεν εἶναι τὴν ἄκραν, ἐφ' ἧς ὑμῖν ἡ Ἀρετὴ οἰκεῖ idem l. c. 25 . . ἐπεὶ δέ, ὡς ὑμεῖς φατε, σύ τε καὶ Ἡσίοδος ὁ ῥαψῳδός, πάνυ πόρρω ἀπῴκισται (ἡ πόλις), ἀνάγκη ζητεῖν ὁδόν τε τὴν ἄγουσαν ἐπ' αὐτὴν καὶ ἡγεμόνα τὸν ἄριστον Choric. de Lydis or. 44 F (Ind. lect. Vrat. hib. 1891—92 p. 16, 17) οὔσης γὰρ ποικίλης καὶ τραχείας τῆς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἀγούσης ὁδοῦ βραχύ τις ἀποστὰς εἰς λήθην ἔρχεται Eust. Hom. 1244, 4 (λίθος εἴη ἡ τῆς

---

290 δὲ] in ras. D καὶ] ὁ schol. in Aphthon. οἶμος] ο>ΙΜΟϹ A, ἧμος P ἐς] ЄϹ ex ЄΝ m[1] restit. A (quod ad lectionem ἐπ' pertinere suspicatur Wessely, Mitth. a. d. Papyr. Erzh. Rainer I 75 adn.; ἐν 'Βοιωτικῶς' in A agnoscit Sittl ed. 495); ἐπ' OQ Lucianus Herm. Hypoth. Pseudisocrat. Stobaeus Schol. Aphthon. Eugenicus

καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐοῦσα.

Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ

---

291 Ψ 339 *ἄκρον ἱκέσθαι** 292 υ 271 *χαλεπόν περ ἐόντα*

---

291 Oppian. Cyn. IV 364 *ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκωνται** 293 sq. Soph. Ant. 719 sqq. *γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου | πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ | φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων· | εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν, | καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν* cf. Eurip. Fr. 905 p. 652 N.² *μισῶ σοφιστήν, ὅς τις οὐχ αὑτῷ σοφός* cf. Ennius Trag. Rom. Fr. p. 50 R. *qui ipse sibi prodesse non quit sapiens, nequiquam sapit* Orac. Sib. V 48 *ἔσται καὶ πανάριστος ἀνὴρ καὶ πάντα νοήσει*

φρονήσεως στερρότης) τραχὺς δέ, διότι τοιοῦτον ἡ ἀρετὴ καθ' Ἡσίοδον· διὸ καὶ μέγας διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς ἄκρον 290 Lucian. de Paras. 14 *πολλὴ γὰρ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτάς (τὰς ἄλλας τέχνας)* idem Ver. Hist. II 18 *ἔτι γὰρ ἐλέγοντο (οἱ Στωικοί) ἀναβαίνειν τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρθιον λόφον* Hypoth. in Pseudisocrat. *πρὸς Δημόν. Ἡσίοδος 'μακρός — ἐπ' αὐτήν'*

291 sq. Eust. Epist. 19 (Opusc. p. 326, 74 T.) *οὐκοῦν εἰς ἄκρον σοι σοφίας ἥκοντι ῥᾳδία ἔπειτα καθ' Ἡσίοδον ἡ πρώην χαλεπὴ γέγονε* 293—297 Stob. III c. 4 s. 25 (III 224, 9 H.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'κεῖνος — ἀνήρ'* Orion Anthologn. 24 (Stob. IV 252 M.) *'οὗτος — ἀνήρ'* Anecd. Gr. I 115 Boiss. *τοῦ αὐτοῦ (Ἡσιόδου)· 'οὗτος — ἀνήρ'* Apostol. XIII 51 i (Paroem. Gr. II 588, 25) = Arsen. XLI 89 *'οὗτος — ἀνήρ'* 293 sq. 296 sq. Et. gen. v. *ἀρχήιος* (schol.)· *Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις· 'οὗτος — ἀμείνω'. 'ὃς δὲ — ἀνήρ'* 293. 295—297 (omisso 294) Aristot. Eth. Nicom. I 4ᵉ. . *ᾧ δὲ μηδέτερον ὑπάρχει τούτων, ἀκουσάτω τῶν Ἡσιόδου· 'οὗτος — νοήσῃ'· 'ἐσθλὸς — ἀνήρ'* Heliodor. in Aristot. Eth. Nicom. paraphr. p. 7, 10 H. *ὃς δὲ οὐδέτερον ἔχει τούτων, καὶ μήτε αὐτὸς γινώσκει μήτε παρ' ἑτέρου δύναται μανθάνειν, ἀκου-*

---

291 *καὶ — ἐπὴν*] perierunt in A *τρηχὺς*] superscr. α m¹ Q *ἐπὴν*] *ἐπ' ἐὰν* cod. Laurent. conv. suppr. 158 *δ'*] *δὲ* in ras. D *ἄκρον*] ΑΚΡ⟨Ο⟩Ν A *ἵκηται*] ΑΩΨΦ Clemens Stobaei codd. pars Orion Schol. Aphthon. Florileg. Monac. Eugenicus; *ἵκηαι* Xenopho cum Stobaei codicum parte Plato Legg. (in Protag. quid legerit, incertum) Philo Aristides Quintilianus 292 *ῥηιδίη — χαλεπὴ*] praeter H litteram extremam non servata in A *δὴ ἔπειτα*] *δ' ἤπειτα* Ω (*δ' ἔπειτα* m² F) ΚΦ Philonis codd. GU, *δήπειτα* — δ et π e corr. m² — (*δὲ ἔπειτα* m¹) D, *δή' πειτα* I, *δ' ἔπειτα* LM Philonis cod. H *πέλει*] *φέρειν* Platonis Legg. cod. A 293—313 septimum Kirchhoffii carmen l. c. 60 sq. 293 sq. utrumque om. Et. gen. cod. B 293. 295 Zeno sic coniunxit: *οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται· | ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ* 293 *οὗτος — πανάριστος*] praeter C litteram nihil superest in A *οὗτος*] libri Aristoteles Zeno ap. Iulianum et Proclum, Ammonius Schol. Hom. Schol. Soph. Orion Et. gen. Eustathius 1409 Apostolius Anecd. ed. Boiss.; *κεῖνος* Zeno ap. Laertium Diogenem Themistium Eustathium, Aristides Clemens Stobaeus Olympiodorus (Eustathius 238?) Heliodorus *μὲν*] *γὰρ* Olympiodorus *αὐτὸς*] AK Aristoteles cum Aspasio Eustratio Heliodoro, Cicero Livius Gregorius Basilius Orion Olympiodorus Et. gen. Tzetzes Chil. Moschopulus; *αὐτῷ* vel *αὑτῷ* ΩΨ (praeter K) Φ (*αὐτῷ* HENQ, *αὑτῷ* CGILMOP, *αὐτῷ* m², *αὑτῷ* m¹ FD); dativum pron. legerunt Zeno Aristides Clemens Ammonius Proclus (schol. 200, 19 G.) Orion Schol. Hom. Schol. Soph. Stobaeus Eustathius Apostolius Anecd. ed. Boiss. *πάντα*] ΠΑΝΤΑ (Τ ex Ι restitutum) A *νοήσῃ*] A (ΝΟΗΣΗ), *νοήσει* ΩΨΦ, *νοήσῃ* et *νοήσει* testium codd., *νοέει* Themistii codd. (ΑΨ)

φρασσάμενος, τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω·

σάτω τῶν Ἡσιόδου· 'οὗτος — νοήσῃ', 'ἐσθλὸς — ἀνήρ' cf. Aspas. in Aristot. Eth. Nicom. p. 10, 8 H. ᾧ δὲ μηδέτερον ὑπάρχει μήτε τὸ ἔχειν μήτε τὸ λαβεῖν ῥαδίως ἀκουσάτω τῶν Ἡσιόδου· εἰκάζει δὲ τῷ μὲν δι' αὑτοῦ πάντα νοοῦντι τὸν ἔχοντα ταύτας τὰς ἀρχάς, τὸν δὲ δυνάμενον ῥαδίως λαβεῖν μηδέπω δὲ ἔχοντα τῷ πειθομένῳ τοῖς εὖ λέγουσιν, ἀχρεῖον δὲ τὸν μηδετέρως διακείμενον καὶ ἐοικέναι τῷ μήτε νοοῦντι μήτε ἄλλου ἀκούοντι Eustrat. in Aristot. Eth. Nicom. p. 33, 19 H. . . ἀκουσάτω τῶν Ἡσιόδου ἐπῶν, ἐν οἷς ἄριστον μὲν λέγει τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ βέλτιστα εἰδότα καὶ αἱρούμενον . . . ἀγαθὸν δὲ καὶ οὐ καθ' ὑπεροχὴν ἄριστον καὶ τὸν ἄλλου λέγοντος καλῶς πειθόμενον . . . ὃς δὲ μηδέτερον τούτων, ἀχρεῖος οὗτος ἀνήρ, ἤτοι χρείαν ἔν τινι ὠφελίμῳ ὡς ἄνθρωπος πληροῦν μὲν δυνάμενος, ἤγουν ἄχρηστος Liv. XXII 29, 8 *Minucius convocatis militibus 'saepe ego', inquit, 'audivi, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quid in rem sit, secundum eum qui bene monenti oboediat; qui nec ipse consulere nec alteri parere sciat, eum extremi ingenii esse'* Aristid. p. 26, 5 (II 31 D.) δοκεῖ δέ μοι καὶ Ἡσίοδος τῆς αὐτῆς ἔχεσθαι γνώμης Ὁμήρῳ καὶ τοῖς ῥήμασι μόνοις διαλλάττειν ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι· 'κεῖνος — νοήσῃ'. 'ἐσθλὸς — ἀνήρ' Clem. Alex. Paed. III 8, 42 (I 361, 1 D.) 'κεῖνος — νοήσῃ' idem l. c. (3) 'ἐσθλὸς — πίθηται' idem l. c. (10) 'ὃς δὲ — ἀνήρ' Basil. de leg. libr. gentil. c. 1 (t. 31 c. 565 A M.) εἰ μὲν οὖν προθύμως δέχοισθε τὰ λεγόμενα, τῆς δευτέρας τῶν ἐπαινουμένων ἔσεσθε παρ' Ἡσιόδῳ τάξεως· εἰ δὲ μή, ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἂν εἴποιμι δυσχερές, αὐτοὶ δὲ μέμνησθε τῶν ἐπῶν δηλονότι, ἐν οἷς ἐκεῖνός φησι, ἄριστον μὲν εἶναι τὸν παρ' ἑαυτοῦ τὰ δέοντα ξυνορῶντα. ἐσθλὸν δὲ κἀκεῖνον τὸν τοῖς παρ' ἑτέρων ὑποδειχθεῖσιν ἑπόμενον· τὸν δὲ πρὸς οὐδέτερον ἐπιτήδειον ἀχρεῖον εἶναι πρὸς ἅπαντα Tzetz. Chil. IX 726 sqq. ὁ ποιητὴς Ἡσίοδος πρὸς ἀδελφὸν τὸν Πέρσην | 'καλόν', φησιν, 'ἀφ' ἑαυτοῦ νοεῖν τινὰ τὸ πρέπον· | καλὸν καὶ ὃς τῷ λέγοντι τὸ δέον ὑπακούοι. | ὃς οὐ νοεῖ δ' ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδ' ἄλλου ἐκμανθάνοι, | οὗτός ἐστι φαυλότατος τῶν ἀπηγορευμένων' 293. 295 (omisso 294)] Olympiod. in Plat. Alcib. prior. II 169 Cr. 'κεῖνος — νοήσει'· 'ἐσθλὸς — πέπειθεν' Cic. pro Cluent. 31, 84 *sapientissimum esse dicunt eum, cui, quod opus sit ipsi veniat in mentem; proxime accedere illum, qui alterius bene inventis obtemperet* Gregor. Theol. Epist. 11 (t. 37 c. 44 A M.) ἀνιάσομαι δέ, τοῦτο γὰρ εἰπεῖν μέτριον, εἰ μήτε αὐτὸς συνορᾷς τὸ δέον, ὃ τῆς πρώτης ἐστὶ τῶν ἐπαινετῶν μερίδος, μήτε ἄλλῳ εὖ εἰπόντι κατακολουθήσεις, ὃ τῆς δευτέρας Eust. Hom. 238, 13 ὅτι Ἡσιόδῳ μὲν δοκεῖ ἐκεῖνον πανάριστον εἶναι, ὃς ἑαυτῷ πάντα νοεῖ, πρὸς ἰδιώτην λαλοῦντι. δευτερεύειν δὲ τόν, ὃς ἂν ἑτέρῳ εὖ εἰπόντι πείθηται . . . idem l. c. 1409, 28 . . παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ 'οὗτος μὲν πανάριστος' καὶ ἑξῆς 293. 295 a Zenone mutatos esse refert] Laert. Diogen. VII 1, 21 (φασὶ δὲ Ζήνωνα) τοὺς Ἡσιόδου στίχους μεταγράφειν οὕτω· 'κεῖνος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται· | ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ' Themist. VIII p. 108 c (p. 129, 25 D.) ἐμοὶ δὲ καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεὺς λίαν ἀρεστὸς τὴν εὐπείθειαν ἀποφηνάμενος τῆς ἀγχινοίας ἀρετὴν εἶναι βασιλικωτέραν καὶ τὴν τάξιν τὴν Ἡσιόδου μεταθεὶς 'κεῖνος — πίθηται'· 'ἐσθλὸς — νοήσει' Iulian. Or. VIII p. 245 a (I 317 H.) (= Suid. v. ὀρθῶς II b 1238 B.) τὸ γὰρ τοῖς ὀρθῶς ὑπ' ἄλλου γνωσθεῖσι πεισθῆναι μείζονος τῆς ἀρετῆς ὁ Ζήνων ποι-

294 neglexerunt Aristoteles cum Aspasio Eustratio Heliodoro, Zeno Cicero Livius Aristides Clemens Basilius Gregorius Olympiodorus Eustathius Tzetzes Chil.; suppositicium esse censuit Graevius Lect. Hes. 35 φρασσάμενος, τά κ'] perierunt in A; φρασάμενος D Et. gen. cod. A, φρασσόμενος N κ'] τ' Orion ἔπειτα] επει>ΤΑ A ἐς] εἰς D τέλος] ΤΕΛΟ<ς A ᾖσιν] A (ΗΣΙΝ) Ω (ἤισιν C) DMNO (γ>ρ. εἴσιν marg. O) PQ Et. gen.; ᾖσιν ex εἴσιν m[1] factum K, εἴσιν IL, εἰσὶν E, ἐστὶν Orion ἀμείνω] ΑΜΕΙΝΩΝ A, ἀμείνων D Et. gen. (cod. A); τὸ . . . ἄμεινον v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 243

ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ μήτ' ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήιος ἀνήρ.

ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς

---

297 cf. *O* 566 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος   298 cf. *E* 818 ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων   299 *I* 538 δῖον γένος*

---

298 Theogn. 755 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος cf. Pseudorph. Lith. 393 Ab. μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης   299 sq. Cratin. Fr. 317, 1 sq. (I 105 K.) ἔσθιε

εἶναι γνώρισμα τοῦ γνῶναί τινα αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ τὰ δέοντα, τὴν Ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν 'οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται' λέγων ἀντὶ τοῦ νοήσῃ πάνθ' ἑαυτῷ Procl. in Op. p. 200, 10 G. Ζήνων μὲν ὁ Στωικὸς ἐνήλλαττε τοὺς στίχους λέγων· 'οὗτος — πίθηται'· 'ἐσθλὸς — νοήσει' τῇ εὐπειθείᾳ τὰ πρωτεῖα διδούς, τῇ φρονήσει δὲ τὰ δευτερεῖα Eust. Hom. 238, 2 (cf. supra) . . εἰ καί τις ὕστερον μετέγραψεν, ὡς ἐκεῖνος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πείθηται, 'ἐσθλὸς — νοήσει'   293 Schol. Soph. Ant. 720 (p. 252, 10 sq. P.) 'Ἡσίοδος· 'οὗτος — νοήσει' Schol. Hom. Ven. B et Townl. *B* 360 (III 122, 7 D. et V 86, 22 M.) 'οὗτος — νοήσει' Ammon. v. οὗτος p. 103 V. ἀναφορικὸν δέ· 'οὗτος — νοήσει'

295 Schol. Hom. Ven. B et Townl. *O* 203 (IV 84, 33 D. et VI 118, 21 M.) ἐν βραχεῖ δὲ τὸ Ἡσιόδου περιείληφεν 'ἐσθλὸς — πίθηται' Schol. eadem Hom. *N* 733 (IV 32, 31 D. et VI 51, 19 M.) 'ἐσθλὸς — πίθηται' Eust. Hom. 1013, 10 . . εἴ γε καθ' Ἡσίοδον ἐσθλὸς 'κἀκεῖνος — πίθηται' idem 738, 16 ἔχεται δέ πως καὶ τοῦ καθ' Ἡσίοδον ἐσθλὸν εἶναι κἀκεῖνον, 'ὃς — πίθηται' cf. Senec. de benef. V 25 *moneri velle ac posse secunda virtus est*   296 sq. Tzetz. Epist. 60 p. 54 Pr. εἰ δέ γε καὶ βραχύν τινα ἑξήκοντα θεάσῃ τὸν χρόνον καὶ τῷ πάθει πάθος οὐ λάβοις, ἔνοχος ἄρα τότε τῇ τοῦ Ἀσκραίου γενήσῃ φωνῇ οὑτωσί πως βοώσῃ· 'ὃς δὲ — ἀνήρ'   297 Eust. Hom. 217, 42 (Herodian. I 136, 3 L.) . . . 'ἀχρήιος' λέγεται παρ' Ἡσιόδῳ . .   299 sq. Cornut. c. 28 (p. 56, 2 L.) καὶ ἐναντίον πώς ἐστι τῷ λιμώττειν τὸ περιουσιάζεσθαι, εἰς ὃ καὶ ἀπιδὼν ὁ Ἡσίοδός φησιν· 'ἐργάζευ — Δημήτηρ' Philostr. Heroic. 18

---

295 ἐσθλὸς — κἀκεῖνος] non servata in A   δ' αὖ] αὖ (om. δ') D, γὰρ L Schol. Hom. *N* 734   κἀκεῖνος] coronis m. rec. M, κακεῖνος D; καὶ κεῖνος hic quoque Aristarchum legisse veri simile est (cf. Didymus ad α 177)   ὃς] ο>C A   εἰπόντι] ЄΙΠΟΝΤ<ι A   πίθηται.] π>ЄΙΘΗΤΑΙ. A, πείθηται D, πίθηται ι ex ει ras. factum F, πέπειθεν Olympiodorus   296 ὃς — νοέῃ] praeter pusilla litterarum vestigia perierunt in A   κε] om. Et. gen. cod. B, γε Aristides, τε Clemens Stobaei cod. A   μήτ' αὐτὸς] DK (μήδ' δ e corr. K) Aristoteles cum Aspasio Eustratio Heliodoro Livius Aristides Clemens Stobaeus Et. gen. Tzetzes Chil., μήθ' αὐτῷ ΩILMΦ Proclus schol. 200, 21 G. Apostolius, μήθ' αὐτοῦ Tzetzes Epist.   νοέῃ] νοέῃ ex νοέει m² factum IM, νοέει CF m² HDQ Aristidis codd. pars Et. gen., νοέων Tzetzes Epist.   ἄλλου ἀκούων] periit in A, ἄλλος ἀ. Et. gen. cod. A   297 βάλληται] βάληται DQ Et. gen. cod. uterque   αὖτ'] αὖτε χρήιος m² in αὖτ' ἀχρήιος restitutum Q; αὖ Ψ praeter K, qui αὖτε exhibet; αὖτις Guyet Not. in Hes. 148   299 ἐργάζευ] superscr. ου m. rec. F, ex ἐργαζεῦ m² rest. D   δῖον] Δῖον vel δῖον Tzetzes 202, 17 G. ('υἱὲ Δίου ἢ εὐγενὲς γένος'), cf. Moschopulus 203, 20 G.; Δίου Sevin Hist. de l'Acad. des Inscr. III 122 (cf. Ἡσίοδος Δίου Epigr. Thesp. C. I. G. G. S. I 4240 c)

ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' ἐυστέφανος Δημήτηρ
αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πιμπλῇσι καλιήν·
λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.

τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν,

---

300 cf. ε 125 *ἐυπλόκαμος Δημήτηρ** σ 193 *ἐυστέφανος Κυθέρεια**

καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν, ὄφρα σε λιμὸς | ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ πολυστέφανος νικήσει

300 Hymn. Hom. Cer. 224, 236 b, 307, 384, 470 *ἐυστέφανος Δημήτηρ** 302 cf. Theogn. 526 *ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν* 304—306 Aristoph. Vesp. 1114 sqq. *ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι, | οὐκ*

(II 194, 17 K.) .. *τὸν δὲ (Ἡσίοδον ᾄσαί φασι) τὰ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Πέρσην, ἐν οἷς αὐτὸν ἔργων τε ἐκέλευσεν ἅπτεσθαι καὶ γεωργίᾳ προσκεῖσθαι, ὡς μὴ δέοιτο ἑτέρων, μηδὲ πεινῴη* 299 Plutarch. Mor. p. 1047 f (VI 254, 1 B.) *ὅτε δὲ (ὁ Χρύσιππος) παραθέμενος τὰ τοῦ Ἡσιόδου 'ἐργάζευ — γένος' ἐπιπεφώνηκεν ὅτι τἀναντία παραινεῖν μανικόν ἐστι, τὸ 'μὴ ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος'* Anecd. Ox. III 193, 8 Cr. *σημαίνει δὲ καὶ τὴν γένεσιν ὃ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ 'δῖον γένος' φερόμενον βούλεται. οὕτω γὰρ αὐτὸς ἀδελφὸν Πέρσην ὀνομάζει, ὅπερ ἐστὶν εὐγενέστατον*

302 Schol. Hom. Townl. Λ 736 (V 424, 8 M.) *καὶ Ἡσίοδος· 'λιμὸς — ἀνδρί'* cf. Hesych. v. *'σύμφορος λιμός'· ὁ συμπίπτων καὶ συνών* 302—306 Schol. Plat. Leg. X p. 901 A *Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις· 'λιμὸς — κοσμεῖν'* 303—305 Stob. III c. 30 s. 5 (III 664, 8 H.) *Ἡσιόδου Ἔργων καὶ Ἡμερῶν· 'τῷ δὲ — κάματον νήποινον ἔδουσιν'* Choric. Apol. mim. 15 Gr. (Rev. de phil. I 239) *ἀλλὰ τούτων οὕτω σαφῶς δεικνυμένων οὐδέν, φησίν, ἀπᾴδουσι τῶν Ἡσιόδου κηφήνων, οἳ τὰ τῶν ἐργαζομένων ἀργοῦντες αὐτοὶ κατεσθίουσι* 303 sq. Plat. Leg. X p. 901 A (repetit Euseb. Praep. evang. XII 52, 8 = II 154, 25 D.) *τρυφῶν καὶ ἀμελὴς ἀργός τε, ὃν ὁ ποιητὴς κηφῆσι κοθούροισι μάλιστα εἴκελον ἔφασκεν εἶναι, γίγνοιτ' ἂν ὁ τοιοῦτος πᾶσιν ἡμῖν;* 303 cf. Liban. Epist. 1467 W. .. *καὶ πονεῖν ἐπιστάσθω μεμνημένος τοῦ περὶ τῶν ἀργούντων εἰπόντος, ὑπὲρ ὧν οὐκ ἄν τι οἱ θεοὶ ποιοῖεν* 304—306 Schol. Aristoph. Vesp. 1114 (p. 160 a 49 D.) *Ἡσίοδος· 'κηφήνεσσι — ἔσθοντες'* cf. Liban. IV 828, 13 R. .. *κἄπειθ' ὥσπερ κηφῆνες ζῶντες*

---

300 *ἐχθαίρῃ, φιλέῃ*] *ἐχθαίρει, φιλέει* (*ει*, ut videtur, m² in *η* mut.) D, *ἐχθαίρῃ* (superscr. *ει*), *φιλέει* H, *ἐχθαίρει, φιλέῃ* (*φιλέει* m²) F *σ'*] *σε* K *ἐυστέφανος*] *ἐυπλόκαμος* ex Hom. Cornutus 301 *πιμπλῇσι*] cod. Olomuc. I, VI 9 m. rec. e corr. accentu super *ι* eraso (*πίμπλησι* m¹); *πίμπλησι* ΩΨΦ (*πίπλησι* E) Anecd. ed. Boiss. 303 *ὅς κεν*] libri Schol. Plat., *ὅς τις* Stobaeus *ἀεργὸς*] *ἀεργῷ* L, *ἀεργῶς* ENQ 304 *ζώῃ*] *ζώει* I *κοθούροις*] libri (*κο///θούροις* C) schol. 204, 8 sq. G. schol. Monac. (Usener Rh. Mus. XXII 59) testimonia; *κοτούροις* Didymus auctore Proclo 204, 19 G.: *Δίδυμος δὲ 'κοτούροις', ὅτι κότον ἔχουσιν ἐν τῇ οὐρᾷ* *εἴκελος*] ΩDIK (*εἰ* ex *ἰ* vel *ἱ* corr. FDIK) Plato Schol. Plat. Stobaeus, *ἴκελος* vel *ἵκελος* LMΦ Schol. Aristoph. Schol. Theocrit. Et. Tittm. *ὀργήν*] superscr. *μ* m. eadem C, *ὀργήν* in *ὁρμήν* mutatum D; *ὀργήν* Schol. Plat. Stobaeus (*ὁρμήν* v. l.) Etymologica; *ὁρμήν* ΩbΨbΦ (praeter Q, qui *ἀλκήν* exhibet; *ἀλκήν* rubro superscr. *γρ. ὁρμήν* cod. Laurent. conv. suppr. 158) Schol. Aristoph. Schol. Theocrit.; utramque lectionem novisse videtur Tzetzes 205, 9 G.

οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.

ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε·
καὶ ἐργαζόμενοι πολὺ φίλτεροι ἀθανάτοισιν.

[ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.]

ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.

---

305 cf. ξ 417 *ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν* 309 Υ 334 *φίλτερος ἀθανάτοισιν**

ἔχοντες κέντρον· οἳ μένοντες ἔνδον τοὐρόφου | τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι Vergil. Georg. IV 244 *immunisque sedens aliena ad pabula fucus*

ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πόνων παρατρεφόμενοι 304 Schol. Theocrit. I 146 (II 87, 18 A.) . . [*ὥς φησιν Ἡσίοδος· 'κηφήνεσσι — ὁρμήν'*] Et. mag. Tittm. v. *κόθουρος* . . . *'κηφήνεσσι — ὀργήν'* Suid. v. *κηφήν* (II a 248 B.)· *καὶ 'κηφήνεσσι κοθούροις'*

308—313 omisso 310] Stob. III c. 29 s. 3 (III 627, 1 H.) *τοῦ αὐτοῦ* (*Ἡσιόδου*)· *'ἐξ ἔργων — ὀπηδεῖ'* 311 Xenoph. Mem. Socr. I 2, 56 *Ἡσιόδου μὲν τὸ 'ἔργον — ὄνειδος'* idem l. c. I 2, 57 *ἐκ δὲ τούτων ὀρθῶς ἂν ἔχοι τὸ 'ἔργον — ὄνειδος'* Schol. Arat. v. 6 p. 336, 22 M. . . . *καθὼς καὶ ὁ Ἡσίοδος 'ἔργον — ὄνειδος'* Anecd. Gr. I 115 Boiss. *τοῦ αὐτοῦ* (*Ἡσιόδου*)· *'ἔργον — ὄνειδος'* cf. Liban. Epist. 351 W. *ἐργαζέσθω οὖν, ὦ 'γαθέ, καὶ ὅπως γε μὴ τὸ ἔργον χεῖρον ἔσται τῆς ἀργίας . . . εἰ δ' οἴει δεῖν ἃ φαμεν ποιεῖν, μὴ μέλλε πειθόμενος Αἰσχύλῳ καὶ ἔτι πρότερον Ἡσιόδῳ* 311 hemist. prius] Plato Charm. p. 163 B *ἔμαθον γὰρ παρ' Ἡσιόδου, ὃς ἔφη ἔργον δ' οὐδὲν εἶναι ὄνειδος* Plutarch. Sol. 2 *ἐν δὲ τοῖς τότε χρόνοις καθ' Ἡσίοδον ἔργον οὐδὲν ἦν ὄνειδος* Schol. Hom. Townl. Ω 370 (VI 468, 1 M.) *οὐδέν σε ῥέξω κακὰ] πλεονάζει τὸ δεν, ὡς τὸ 'ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος'* Eust. Hom. 1818, 30 . . *παρ' Ἡσιόδῳ τὸ 'ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος'* . . idem l. c. 250, 46

---

305 *τρύχουσιν ἀεργοὶ*] libri Schol. Plat. Schol. Aristoph., *νήποινον ἔδουσιν* ex Hom. ξ 417 Stobaeus *τρύχουσιν*] *ου* in ras. F, *τρύχωσιν* CH 306 sq. uncis seclusit Paley ed.[1] 39 306 *δ'*] ex *δὲ* corr. D 307 *κε*] *κεν* IOQ, *καὶ* m[2] ex *κε* factum F, *καὶ* DL 308—311 eiecit Steitz l. c. 102 sq. 308 *ἐξ ἔργων*] *ἐκ Ϝέργων* Paley ed.[1] 40 *δ'*] om. D 309 nihil servavit A nisi *αθαν*〉ΤΟΙCΙΝ *καὶ*] *καί τ'* libri Stobaeus (v. l. *καὶ τῶν*), *καὶ Ϝεργαζόμενος* dubitans Lennep ed. 33 *ἐργαζόμενοι*] Ω praeter G (*ι* m. rec. in *ς* mut. CFH), cf. quae dixi Symb. Prag. 178; *ἐργαζόμενος* GΨΦ Stobaeus Moschopulus 207, 9 G. *φίλτεροι*] Ω praeter G (*ι* m[2] in *ς* mut. FH), *φίλτερος* GΨΦ Stobaeus (Moschopulus) *ἀθανάτοισιν*] *ἀθανάτησιν* N 310 insiticium om. ACD (in marg. sinistro m. recenti adscriptum exhibet C), ignorat Stobaeus; habent ΩbΨbΦ, novit Moschopulus *βροτοῖς*] GHM, *βροτοῖσι* FLΦ (in versu m. recenti adscripto C); *βροτοῖσι ι* postea addito I, *βροτοῖσιν* K *ἀεργούς*] ΩbΨbΦ, *ἀεργόν* versus rec. m. in marg. C additus codd. recens. Triclinianae Moschopulus 207, 11 G. 311 *ἔργον — δέ τ'*] perierunt in A *ἔργον*] *ἔργων* (v. l. *ἔργον*) Stobaeus *δ'*] om. Schol. Arat. Anecd. Boiss. *ὄνειδος*] *ο*〉ΝΕΙΔΟΣ A

εἰ δέ κε ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
δαίμονι δ' οἷος ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

---

313 P 251 τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ* 315 φ 302 ἀεσίφρονι θυμῷ*

---

313 cf. Theogn. 933 παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ Callim. Hym. Iov. 95 sq. οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν | οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο 315 cf. Theogn. 1149 αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα Maneth. II (I) 306 ἀλλοτρίου πλούτοιο λιλαιομένους κτεάνων τε Apollinar. Psalm. metaphr. XVIII 25 μηδέ μοι ἀλλοτρίων κτεάνων φρεσὶν ἵμερος εἴη

.. 'ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος', ὃ δή φησιν Ἡσίοδος idem de emend. vit. monach. (Opusc.) p. 230, 6 T. καί που καὶ αὐτὸς παρανοήσας τὸ 'ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος' .. Dio Prus. VII 110 (I 210, 2 A.) οὐ γὰρ ἄν ποτε Ἡσίοδος σοφὸς ὢν ἐπήνεσεν ὁμοίως πᾶν ἔργον, εἴ τι τῶν πονηρῶν ἢ τῶν αἰσχρῶν ἠξίου ταύτης τῆς προσηγορίας 311 hemist. alterum] Et. gen. v. ἀεργεία· Ἡσίοδος 'ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος' (cod. B) Plutarch. Arist. et Cat. 3 καίτοι πολλὰ μὲν Ἡσίοδος πρὸς δικαιοσύνην ἅμα καὶ οἰκονομίαν παρακαλῶν ἡμᾶς εἴρηκε καὶ τὴν ἀργίαν ὡς ἀδικίας ἀρχὴν λελοιδόρηκεν Alciphr. III 30 ἀργὸν δὲ καθίζειν ὄνειδος

313 Plutarch. Mor. p. 24e (I 59, 3 B.) ὅταν δ' ἀναγιγνώσκῃ πάλιν ... καὶ τὸ 'πλούτῳ — ὀπηδεῖ' ... Gregor. Theol. Carm. I 2, 10, 396 Ὅμηρε (immo Ἡσίοδε) καὶ σὺ πῶς τοσοῦτον ἀστάτῳ | πράγματι νέμεις, ὥστε φράσαι που τῶν ἐπῶν | ὀπηδὸν εἶναι τὴν ἀρετὴν τῶν χρημάτων; Schol. Callim. Hymn. I 95 (I p. 111 Schn.) καὶ Ἡσίοδος· 'πλούτῳ — ὀπηδεῖ' Schol. Iamblich. Protrept. XIII 71, 23 (p. 129, 26 Pist.) Ἡσίοδος οὖν οὐ καλῶς λέγει 'πλούτῳ — ὀπηδεῖ' Schol. Hom. λ 360 (II 510, 11 D.) .. ὅθεν Ἡσίοδος 'πλούτῳ — ὀπηδεῖ' Eust. Hom. 1690, 42 τὸ δὲ αἰδοιότερον εἶναι τὸν πλουτοῦντα συμφωνεῖ τῷ τοῦ Ἡσιόδου 'πλούτῳ — ὀπηδεῖ' idem l. c. 953, 30 εἰ δέ ποτε τῷ πλούτῳ καθὰ κῦδος, οὕτω καὶ ἀρετὴ ὀπηδεῖ, τὸ Ἡσιόδειον ... 315 sq. cf. ad 320 sq.

---

312 praeter αερ>ΓΟϹ totus periit in A κε ἐργάζῃ] κεν ἐργάζῃ libri, κε ϝεργάζῃ Lennep ed. 33 ζηλώσει] ζηλώσῃ superscr. ει m[1] H 313 nihil servavit A nisi ΠΛΟΥΤΕΥΝΤ<α δ'] δὲ e corr. D κῦδος] κῆδος Anecd. Par. 314—694 octavum Kirchhoffii carmen amplificatum et interpolatum l. c. 61 sqq. 314—319 delevit Steitz l. c. 103 314 om. in textu, m. eadem in imo marg. suppletus H δαίμονι — τὸ] libri Proclus, δαίμονι δ' ἶσος ἔησθα· τῷ ('quare') Schaefer in Brunckii Gnom. poet. ed. nov. p. 226 adn., δαίμονι δ' ἶσος ἔσῃ· τῷ Schoemann ed. 36, δαίμονι δ' οἷος ἔησθα· τὸ vel δαιμόνι' οἷος ἔησθα· τὸ Lehrs Quaest. ep. 244 adn., δαίμων δ', οἷος ἔῃς (= δαίμων τοῖός ἐστιν, οἷος ἔῃς)· τῷ Hermann Op. VI 230; δαιμόνι', εὖ τό γε ἴσθι, τὸ (δαιμόνι', οὐδέ τι οἶσθα, τὸ vel οἶσθ', ὅτι; δαιμόνι' οὔ νύ τι οἶσθα, τὸ) Stadtmüller Festschr. z. 36. Versamml. d. Philol. z. Karlsruhe 67 δαίμονι] ΑΩΨΦ Proclus, cf. Hesych. δαίμων· δαήμων (v. Schulze, Kuhns ZfvglSpr. XXIX 261 adn. 1) Plat. Cratyl. p. 398 B, praeterea Archil. Fr. 3, 4 B.[4] (ubi δαήμονες Hill.-Crus.[4]) Heraclit. Fr. 97 Byw.; ἀνέρι Blaydes Advers. 8 δ'] δ' ex δὲ corr. D οἷος] ΟΙ<ος A ἔησθα — ἄμεινον] perierunt in A 315 sq. in exemplo auctoris Et. gen. (cf. testimonia ad v. 320 sq.) post 326 collocatos fuisse recte dicit Reitzenstein in epistula ad me data 315 ἀπ'] ἀ ex ἐ m[2] factum F ἀπ' ἀλλοτρίων] ΛΠΑΛΛΟΤ<ριων A, ἀπαλλοτρίων Et. gen. cod. A (unicus) κτεάνων] non servavit A, om. D, κτεάτων K ἀεσίφρονα] αεσ>ΙΦΡ<ονα A, ἀ ἐσσίφρονα Et. gen. (cod. A) θυμὸν] periit in A

ἐς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.

αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει, 317
αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ, 319
αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν. 318

---

316 κ 516 *ὥς σε κελεύω** 317 ρ 347 *αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι* 318 Ω 44 sq. *οὐδέ οἱ αἰδὼς | [γίγνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν]**

317—320 Stob. III c. 29 s. 4 (III 627, 7 H.) *ἐν ταὐτῷ (Ἡσιόδῳ) 'αἰδὼς — ἀμείνω'* 317 Dexipp. in Arist. Categ. 4, 6 B. . . *ἐπεὶ δὲ Ἡσιόδῳ λέγοντι πείθομαι 'αἰδὼς — κομίζει'* Schol. Hom. ρ 347 (II 646, 10D.) Suid. I b 19 B. . . *καὶ Ἡσίοδος· 'αἰδὼς — κομίζει'* 318 Lucian. Amor. 37 *καὶ γὰρ Αἰδὼς ὠφελείας ὁμοῦ καὶ βλάβης ἀμφίβολός ἐστι δαίμων· 'αἰδώς — ὀνίνησιν'* Stob. III c. 31 s. 4 (III 670, 2 H.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'αἰδώς — ὀνίνησιν'* Schol. Hom. Ven. A Ω 45 (II 277, 3 D.) *ἀθετεῖται* (Ω 45), *ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου μετενήνεκται ὑπό τινος νομίσαντος ἐλλείπειν τὸν λόγον . . παρὰ μὲν γὰρ Ἡσιόδῳ γνωμικῶς . .* Eust. Hom. 1338, 27 *τὸ δὲ περὶ τῆς αἰδοῦς γνωμικόν, δι' οὗ δηλοῦται ὡς ἡ αἰδὼς διπλῆ ἐστιν, ἡ μὲν μέγα βλάπτουσα, ἡ δὲ ὠφελοῦσα, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται* idem l. c. 1823, 33 *οἷα δὲ καὶ Ἡσίοδος γνωμολογεῖ περὶ αἰδοῦς, ἔστι παρ' ἐκείνῳ εὑρεῖν* cf. Plutarch. Mor. p. 124 b (I 303, 21 B.) . . *ἐνταῦθα μάλιστα δεῖ παρατετάχθαι πρὸς τὴν μέγα σινομένην ἄνδρας αἰδῶ καὶ δυσωπίαν* Clem. Alex. Protr. X 96 (I 100, 1 D.) *καὶ δὴ μή τις ὑμᾶς τοῦδε τοῦ ὀνόματος αἰσχύνη προκαταλαμβανέτω 'ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται' παρατρέπουσα σωτηρίας* 319 Anecd. Gr. I 115 Boiss. *τοῦ αὐτοῦ (Ἡσιόδου)· 'αἰδώς — ὄλβον'* Tzetz. Epist. VIII p. 11 Pr. *ἔστω γὰρ ἐπὶ μνήμης σοι τοῦτο τὸ Ἡσιόδειον· 'αἰδώς — ὄλβον'* idem Chil. VI 744 sqq. *τὸν ἀδελφὸν Ἡσίοδος ἀργίας ἀποτρέπων | 'Πέρση', φησί, μοι ἀδελφέ, αἰδώς σοι ὑπαρχέτω | εἰς τὸ μὴ πενητεῦσαί σε καὶ ἄνολβον γενέσθαι, | θάρσος καὶ τόλμη δὲ πολλὴ πρὸς ὄλβον τε καὶ πλοῦτον* Eust. Hom. 1455, 5 *ἔστι γὰρ κἀνταῦθα ἡ μὲν αἰδὼς πρὸς ἀνολβίῃ, τὸ δὲ θάρσος ὄλβιον* idem Hom. 1606, 30 . . *καθ' ὃ καὶ εἴρηται τὸ 'αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ'*

---

316 *ἐς ἔργον*] *εἰς ἔργον* ΑΩΨΦ Et. gen. cod. A, *ἐς Ϝέργον* Paley ed.[1] 41 *τρέψας*] ΑΩΨΦ, *στρέψας* Et. gen. (cod. A); *τρέψῃς*, Peppmüller Phil. XXXIX 317 *μελετᾷς — κελεύω*] non conservata in A 317—319 proscripsit Spohn ed. 33 317 sq. *'καὶ τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς στίχον παρεμβεβλῆσθαι ληφθέντας ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου* (ρ 347 Ω 45) *καὶ Πλούταρχος εἶπε'* Proclus 317 *δ'*] ex *δὲ* corr. D *οὐκ ἀγαθὴ*] ΟΥΚ' ΑΓ⟨*αθη* A *κεχρημένος* periit in A *ἄνδρα*] *ανδ*⟩ΡΑ A *κομίζει*] A (ΚΟΜΙΖΕΙ) ΩΨΦ Dexippus Schol. Hom. Stobaeus Suidas Tzetzes 211, 11 G., *κομίζειν* Stobaei cod. A (cf. Hom. ρ 347), quod commendarunt Reiz in notis manu scriptis (teste Spohnio ed. mai. 114) et Hermann Op. VI 230 319. 318 transposuit Peppmüller Phil. XLI 4 319 *πρὸς ἀνολβίῃ*] ΠΡΟ⟨*ς α*⟩ΝΟΛΒΙΗ A *ἀνολβίῃ*] ACHD Stobaeus Eustathius utroque l., *ἀνολβίην* FGΨbΦ Tzetzes Epist. et schol. 212, 11 G. Anecd. ed. Boiss. *θάρσος δὲ πρὸς*] perierunt in A *ὄλβῳ*] A (ο⟩ΛΒΩ) CHD Stobaeus, *ὄλβῳ* m[1] in *ὄλβον* mut. F, *ὄλβον* GΨbΦ (ω superscr. in N) Tzetzes Epist. Chil. schol. l. c. Anecd. ed. Boiss. 318 om. in textu, m. recentissima in marg. add. D *αἰδὼς — ἄνδρας*] ΑΙΔΩΣ·ΗΤ' ΑΝΔΡ⟨*ας* A *μέγα — ὀνίνησιν*] ΜΕΓ⟨*α σινεται ηδ' ονι*⟩ΝΗΣΙΝ A *ἠδ'*] *ἢ δ'* in Hom. Ω 45 quidam teste Herodiano

χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται,
ἢ ὅ γ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ·

---

322 sq. λ 536 οἷά τε πολλὰ | γίγνεται*

---

320 sqq. Solon Fr. 13 B.[4] 9 sqq. πλοῦτον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ | ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν· | ὃν δ' ἄνδρες μετίωσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον | ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενος | οὐκ ἐθέλων ἕπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη Theogn. 197—204 χρῆμα δ' ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται | καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει. | εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέι θυμῷ | κτήσεται, εἴθ' ὅρκῳ παρ τὸ δίκαιον ἑλών, | αὐτίκα μέν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν | αὖθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος. | ἀλλὰ τάδ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ | τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας 320 sqq. cf. Solon Fr. 13, 7 B.[4] χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι | οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη Theogn. 145 sq. βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν | ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος Eurip. Fr. 354 p. 466 N.[2] τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς | τιμᾶν δίκαιον· οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε | βέβαιος ἄδικος idem Fr. 362, 11 p. 470 N.[2] ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ', ἢν βούλῃ πολὺν χρόνον μελάθροις ἐμμένειν 323 sqq. cf. Theogn. 85 sq. ἀνθρώπους .... οἷσιν ἐπὶ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν | αἰδώς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἔπι κέρδος ἄγει idem 466 μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὅ τ' αἰσχρὸν ἔῃ

---

320 sq. et 315 sq. Et. gen. v. μαυροῦσι (schol.)· 'Ἡσίοδος· 'χρήματα — ἕληται' ἕως (315 sq.) 'εἴ κεν — κελεύω' (omnia om. B) 320 Stob. III c. 10 s. 10 (III 410, 14 H.) 'Ἡσιόδου Ἔργων· 'χρήματα — ἀμείνω' Mantiss. prov. III 45 (Paroemiogr. Gr. II 779, 6) 'χρήματα — ἀμείνω'· 'Ἡσιόδου Anecd. Ox. I 118, 3 Cr. τὸ θεόσδοτος καὶ διόσδοτος ποιητικά· 'θεόσδοτα — ἀμείνω'

320—336 folio avulso desiderantur in C 320 δ'] ex δὲ corr. D θεόσδοτα πολλὸν] perierunt in A θεόσδοτα] cf. Pind. Pyth. V 13 Fr. 42, 4 B.-Schr.[5] et nomina Boeotica Θεόσδοτος Collitz Gr. Dialektinschr. 567 Θεόζοτος ibid. I 914 III 15 add. 807 a 6 ἀμείνω] ΑΜΕΙ A, ἀρείω E 321 καὶ] κε Q (κεν Heyne Excurs. II ad Hom. E p. 177), τ' ἢ dubitans Paley ed.[1] 42, ταῖς vel τῆς Blaydes Advers. 8 χερσὶ βίῃ] χερσὶν βίη Et. gen. (cod. A), χερσιβίῃ Sittl ed. 251 et 499 μέγαν] Μ<εγαν A ὄλβον ἕληται] non servata in A ὄλβον] ὅλβον EH (λ ex alia littera rest., γρ. ὄλβον m[1] superscr. H); ὄλβον — λβ litterae, accentus, spiritus m[2] in ras. — F, ὅρκον O Et. gen. (cod. A unicus), ὅρκον rubro superscr. ὄλβον L 322 γλώσσης] ΓΛΩϹϹ<ης A ληίσσεται — πολλὰ] perierunt in A ληίσσεται] ληίσεται altero σ m[2] addito FL, ληίσεται DΦ 323 γίγνεται] INOPQ, γίνεται addito γ m. rec. E, ΓΙΝΕΤΑΙ· A, γίνεται ΩbDKLM δὴ — ἐξαπατήσῃ] δ>ΗΚΕΡ<δος νοον ε>ΞΑΠ<ατησῃ A 324 αἰδῶ] ΑΙΔΩ A, αἰδῶ ex αἰδὼς (ς eraso et accentu m. post. mut.) F, αἰδὼς HΨ (ς m. rec. deletum in M) Φ δέ τ'] ΩbΨΦ (δ' ἔτ' P), ΔΕΤ A, δὲ Nauck MGrR. IV 612 adn. 46 ἀναιδείη κατοπάζῃ] αναι>ΔΕΙΗΚΑΤ<οπαζῃ A ἀναιδείη] ἀναιδείῃ OP, ι mutum m. rec. subscr. HN, ἀναιδείην ΨbQ κατοπάζῃ] ΨbΦ, κατοπάζει Ωb (η m[2] superscr. F) D

ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκον
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
ἶσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ,
ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνῃ
[κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,]
ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνητ' ὀρφανὰ τέκνα,

---

325 cf. ad 244   326 cf. *P* 251 . . κῦδος ὀπηδεῖ*   328 cf. θ 314 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες

---

325 Maneth. II 415 αὐτῶν δὲ κτῆσιν μινύθει οἶκόν τε πατρῷον   326 Theocrit. XVII 75 ὄλβος ὀπηδεῖ*   327 cf. Theogn. 143 sq. οὐδείς πω ξεῖνον, Πολυπαΐδη, ἐξαπατήσας | οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν   328 sq. Pseudophocyl. 183 μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων (ἀλόχοις Bergk) ἐπὶ δέμνια βαίνειν   329 Maneth. VI 590 κρυπταδίαις . . εὐνῇσι

---

325 Schol. vet. Pind. Isthm. IV 81 (p. 417, 4 A.) Ἡσίοδός φησι 'ῥεῖα — θεοί' Anecd. Ox. I 264, 32 Cr. Et. mag. v. μαυρός . . παρ' Ἡσιόδῳ· 'ῥεῖα — θεοί' Et. Gud. (380, 6 St.) . . ἄνευ τοῦ ᾱ λέγεται (τὸ ἀμαυρόν) σαφῶς παρ' Ἡσιόδῳ· 'ῥεῖα — θεοί'   329 Et. mag. v. 'παρακαίρια ῥέζων'· Ἡσίοδος (Et. gen. nihil exhibet nisi lemma 'παρακαίρια')   330 sq. Et. gen. v. ἀλιταίνω (schol.): Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις· 'ὅς τε — οὐδῷ' cf. Et. mag. v. eadem . . . 'ὅς τε — τέκνα' . . . Ἡσίοδος

---

325 sq. om. A   325 ῥεῖα δέ] D Schol. Pind. Et. mag.; ῥεῖά τε (τ m[2] in ras. F) ΩbΨbΦ Et. Gud. Anecd. Ox.   μαυροῦσι] ἀμαυροῦσι O   οἶκον] superscr. οι m. eadem cod. Vindob. 242 s. XV (οἶκον m[2] in οἶκοι mut. cod. Laurent. conv. suppr. 158) cf. Manetho; commendavit Bergk Phil. XVI 582; οἶκοι ΩbΨΦ Tzetzes schol. 215, 28 Moschopulus 215, 31 G.   326 δέ τ' ἐπὶ] libri (δ' ἐπὶ m[1], corr. rubro m[2] I); ΔΕ Ϝ' (= Ϝοι) ΕΠΙ primitus scriptum fuisse suspicatus sum JfclAltw. C 1899 121 (cf. ad Theog. 399), δὲ ἐπὶ (om. τ') Nauck MGrR. IV 612 adn. 46, δέ τέ οἱ Blaydes Advers. 8   327 τε ξεῖνον] τε ξει>ΝΟΝ A, τε ξένον D   κακὸν ἔρξῃ] ΚΑΚΟΝ<··· A; κακὸν ἐερξη superscr. κακὰ ῥέξῃ cod. Vindob. 242; κακὰ Ϝέρξει vel κακὰ ῥέζει (ῥέξει) dubitans Lennep ed. 35 indicativis in v. 328 sq. servatis   ἔρξῃ] periit in A; ερ in ras., rubra tinctura superscr. γρ. ῥέξῃ FG (ἔρξῃ suasit Schaefer in Brunckii Gnom. poet. ed. nov. p. 226 adn.); ἔρξει IKLENPQ, ἐέρξει D, ῥέξει in marg. addito γρ. ἔρξει O, ῥέξει superscr. m[1] η H; ῥέξει M; ἔρδει Peppmüller Phil. LVI 227 (indicativos in v. 328 sq. retinens)   328 ὅς τε] ος>ΤΕ A   ἑοῦ] an ἑοῖ'?   ἀνὰ — βαίνῃ] ανα δε>ΜΝΙΑΒΑΙΝ<·· A   ἀνὰ δέμνια] ἀναδέμνια Q   βαίνῃ] superscr. οι m. eadem cod. Vindob. 242 (βαίνῃ suasit Schaefer l. c. p. 328 adn.), βαίνοι FGDIKENPQ, βαίνει — ει ex οι factum M; βαίνει HLO   329 pro interpretamento v. antecedentis habuit Straubel teste Goettlingio ed.[2] 194   κρυπταδίης εὐνῆς] κ>ΡΥΠΤΑΔΙΗCΕΥΝ<ης A, κρυπταδίως εὐνῆς Q; κρυπταδίῃς εὐνῆς (si versus genuinus sit) Paley ed.[1] 42   εὐνῆς] om. m[1] KL, in marg. habet K, m. rec. superscr. L   ἀλόχου — ῥέζων] αλοχου πα>ΡΑΚΑΙΡ<ια ρ>ΕΖΩΝ A   ἀλόχου] λίχνος dubitans Stadtmüller Eclog. poet. gr. XIII   330 ὅς τε — ὀρφανὰ] om. Et. gen. cod. B, ὅς — ἀφραδίῃς non servavit A   τέ τευ] τευ τε L   τευ ἀφραδίῃς] (vel ἀφραδίης) ΩbΨbΦ, τευ ἀφροδίῃς Et. gen. (cod. A), τευ ἀφραδίῃσιν D, τευ ἀφραδίᾳ Et. mag.; καὶ ἀφραδίῃς dubitans Guyet Not. in Hes. 149; δι' ἀφραδίης vel δι' ἀφραδίην Schoemann ed. 37 et 85 adn., δι' ἀφραδίας dubitans Peppmüller Phil. LVI 227   ἀλιταίνητ'] conieci in ed.[1], ἀλιταίνεται libri (ἀλι-

ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
τῷ δ' ἤ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν.
κὰδ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ καὶ ὅτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ,
ὥς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν,

331 *Ω* 487 ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ* 332 *κ* 70 μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν* 335 cf. ad 315 336 cf. *λ* 132 sq. ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας | ἀθανάτοισι θεοῖσι 337 cf. *Ο* 373 κατὰ πίονα μηρία καίων* 340 cf. *Π* 266 τῶν .. κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες

331 sq. Theogn. 821 sq. οἳ δ' ἀπὸ γηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας, | τούτων τοι χώρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει cf. Orac. Sib. II 276 ἠδὲ καὶ ἀντεῖπαν λόγον ἄγριον ἐς γενετῆρας 336 sq. Theogn. 1145 εὐχόμενός τε θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων 337 Hymn. Hom. Apoll. Del. 121 Orac. ed. Hendess 1, 14; 54, 3 ἁγνῶς καὶ καθαρῶς* cf. Orac. Sib. ap. Phlegont. Mir. 10 v. 18 σεμνῶς καὶ καθαρῶς* 338 cf. Pseudorph. Argon. 618 Ab. ἀλλ' ὅτε δὴ θυέεσσι λιτῇσί τε γουνασάμεσθα

333 Et. mag. v. ἀγαίεται· 'τῷ δ' — ἀγαίεται' 336 Xenoph. Mem. Socr. I 3, 3 ἐπαινέτης δ' ἦν καὶ τοῦ ἔπους τούτου 'κὰδ — θεοῖσι' Iulian. Or. IV p. 158 a (I p. 205 H.) .. οὐ μάτην οἶμαι πεποιῆσθαι τοὺς λόγους τούσδε τὸ 'κὰδ — θεοῖσιν' 338 Schol. Theocrit. II 3 (II 92, 12 A.) ἀπὸ τούτου ῥήματος καὶ θύος ὡς παρ' Ὁμήρῳ (immo Ἡσιόδῳ)· 'θύεσσί ⟨τε⟩ (addidi) ἱλάσκεσθαι' 339 Clem. Alex. Strom. II 506 P. (II 240 D.) καθαρὸν οὖν τὸν γάμον ὥσπερ τι ἱερὸν ἄγαλμα τῶν μιαινόντων φυλακτέον, ἀνεγειρομένοις μὲν ἐκ τῶν ὕπνων μετὰ κυρίου, ἀπιοῦσι δὲ εἰς ὕπνον μετ' εὐχαριστίας καὶ εὐχομένοις 'ἠμὲν ὅτ' — ἔλθῃ'

ταινετ⟩ΑΙ A, ρ m. rec. superscr. K) Et. gen. et mag.; ἀλιτραίνεται cod. Ambros. C 222 inf. (saec. XIV) ὀρφανὰ] ΟΡΦΑΝ⟨α A

331 ὅς τε] ὅστις Et. gen. cod. A γονῆα] τοκῆα (τοκη εα exaratum) Et. gen. cod. A κακῷ] om. D γήραος οὐδῷ] praeter γ⟩ΗΡΑΟΣΟΥΔ⟨ῳ e toto versu nihil superest in A 332 νεικείῃ] *Ω*bDM*Φ*, νεικείει IKL καθαπτόμενος] *ΨΦ*, καθαπτόμενός τ' *Ω*b 333 δ' ἤ τοι] δὲ ἤτοι D, δή τοι *Ω*b*Ψ*b*Φ* 335 ἔεργ'] "///εργ' F, εἔργ' (prius ε atramento pallidiore) L 336 κὰδ δύναμιν] καδδύναμιν FHDKLMENO, κατὰ δ. Iuliani codd. δ'] δὲ D 337 suspectum Paleio ed.[1] 43 uncis inclusit Stengel Herm. XXVII 447 adn. 4 δ'] δὲ D 338 sq. serius illatos esse censuit Heyne ad Hom. *Α* 583 338 δὲ] D, δὴ *ΩΨ*b*Φ* σπονδῇσι θύεσσί τε] *Ω* (σπονδῇσι — ι ut videtur serius additum —, θύεσσί τ' — ε infra et supra vers. m. rec. scripta — C) K*Φ* (σπονδῆσιν N), θύεσσι etiam schol. Theocrit.; σπονδῇ (αις m. rec. superscr. L) θυέεσσί (θυέεσί DM) τε DILM; σπονδῇσι θύεσσίν θ' Paulson Stud. Hes. I 159 339 ἔλθῃ] ἔλθοι KM 340 κε] *ΩΨ*b, κε/// superscr. καὶ m. eadem O, καὶ in κεν mutatum D, καὶ ENPQ ἵλαον] ἵληον (cf. ἱλήϝοι Epigr. gr. ed. Kaibel 743, 2) Thiersch Griech. Gramm.[2] 246

ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι·
τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει·
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένηται,
γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.

πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.

---

343 cf. ad 288 346 cf. ad 41

---

346 Alcman Fr. 50 B.[4] μέγα (ἀγαθὸν) γείτονι γείτων Pind. Nem. VII 86 εἰ δὲ γεύεται | ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι | νόῳ φιλήσαντ' ἀτενέι γείτονι χάρμα πάντων | ἐπάξιον

---

342 Plutarch. Mor. p. 530 d (III 373, 13 B.) οὐ γελοῖον οὖν, ὥς φασί τινες, οὐδ' ἀβέλτερον ἀλλὰ σοφὸν τὸ τοῦ Ἡσιόδου 'τὸν φιλέοντ' — ἐᾶσαι' idem l. c. p. 707 c (IV 277, 17 B.) μάλιστα μὲν γὰρ τῷ Ἡσιόδῳ πειθομένους ἔφη χρῆναι 'τὸν φιλέοντ' — καλεῖν' Schol. Hom. Townl. *O* 87 (VI 108, 24 M.) 'τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι' Eust. Hom. 778, 14 κανὼν δὲ ταῦτα φιλίας ἀληθοῦς, εἴ γε καὶ Ἡσίοδός φησι τὸν φιλέοντα φιλεῖν, 'τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι' 343 Athen. V 186 f (I 406, 19 K.) . . οὗτος (Ἡσίοδος) γὰρ ἀξιοῖ καὶ τοὺς γείτονας 'μάλιστα — ναίει' Iulian. Epist. 20 p. 387 d (II 500, 20 H.) Ἡσιόδῳ μὲν δοκεῖ τῷ σοφῷ καλεῖν ἐπὶ τὰς ἑορτὰς τοὺς γείτονας ὡς συνησθησομένους, ἐπειδὴ καὶ συναλγοῦσι καὶ συναγωνιῶσιν, ὅταν τις ἀπροσδόκητος ἐμπέσῃ ταραχή 344 sq. 348 Et. gen. v. πῆμα (schol.) Ἡσίοδος· 'εἰ γάρ — ἔκιον' ἕως (καὶ cod. B) 'οὐδ' ἄν — εἴη' 344 Stephan. Byz. v. κώμη (p. 401, 1 M.) (Herodian. I 118, 18 L.)· Ἡσίοδος 'εἰ γάρ — γένοιτο' 345 Schol. vet. Pind. Nem. VII 127 (p. 229, 18 A.) Ἡσίοδος· 'γείτονες — πηοί' Anecd. Ox. (Epist. ad Alex. Comn.) III 195, 16 Cr. . . ἀντιφθεγγόμενος ἐν τούτῳ τῷ Ἡσιόδῳ 'γείτονες' φησὶ 'ἄζωστοι — πηοί' Eust. Hom. 1751, 20 εἰ δὲ Ἡσίοδος ἐπὶ ἀργίας τὸ ζώσασθαι τίθησιν ἐν τῷ 'γείτονες — πηοί', ἑτέρου λόγου ἐκεῖνο . . Schol. Hom. Townl. *Σ* 392 (VI 266, 21 M.) καὶ 'γείτονες ἄζωστοι ἔκιον' Schol. Aeschyl. Prom. 140 σύθην δ' ἀπέδιλος· ὡς τὸ 'γείτονες ἄζωστοι ἔκιον' Eust. Hom. 1490, 29 τοὺς δὲ σπουδαίους βοηθοὺς ἄλλως μάλιστα ἐδήλωσεν Ἡσίοδος ἐν τῷ 'ἄζωστοι κίον' 346—348 Stob. III c. 2 s. 12 (III 180, 16 H.) ἐν ταὐτῷ (Ἡσιόδῳ)· 'πῆμα — εἴη' 346 Schol. vet. Pind. Nem. VII 127 (p. 230, 5 A.) παρὸ καὶ Ἡσίοδος 'πῆμα — ὄνειαρ' Et. Tittm. v. πῆμα· ἡ βλάβη· 'πῆμα κακὸς γείτων'

---

341 post 301 collocandum esse suspicatus est Goettling ed.[1] 162 (ed.[2] 194) 342 ἐπὶ δαῖτα] ἐπιδαῖτα E, ἐσ (σ in ras.) δαῖτα Q δ'] δὲ D ἐᾶσαι] ἐάσσαι m[1], ἐᾶσαι rubro m. poster. I, ἐᾶσαι ex ἐάσαι m[2] F, ἐάσαι HE 343 τὸν δὲ] τόνδε EO ὅς τις σέθεν] ὅσ τι σέθεν D 344 τοι] om. A, τι DKM χρῆμ'] ΧΡ⟨ημ' A, πῆμ' Et. gen. cod. B ἐγκώμιον — γένηται] perierunt in A ἐγκώμιον] Stephanus Byz. Proclus 223, 22 G., ἐγχώριον ΩΨΦ Et. gen. Tzetzes 224, 14 G. ἄλλο] ἄλλο τι Q γένηται] libri Et. gen., γένοιτο Stephanus Byz. 345 ἄζωστοι] ΑΖΩ⟨στοι A, ἄζωτοι H ἔκιον — πηοί] non servata in A ἔκιον] κίον Eustathius utroque l. Anecd. Ox., γ' ἔκιον Payne-Knight anal. Essay on the greek alphab. 25 ἔκιον, ζώσαντο] κίον, ἐζώσαντο Lennep ed. 37 δὲ] in ras. D 346—348] eiecit Steitz l. c. 106 346 nihil in A superest nisi ΠΗ⟨μα⟩ΚΑΚ⟨ος·· et pusillum vestigium vocis extremae ὄνειαρ ὅσσον τ'] ὅσον (altero σ superscr. m.

ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηαι,

---

347 *O* 189 *ἔμμορε τιμῆς*   350 *Z* 229 *ὅν κε δύνηαι**

---

348 Heraclid. Pont. de reb. publ. XI 4 (Histor. gr. Fr. II 216 M.) *καὶ Ἡσίοδος ἐντεῦθεν δοκεῖ λέγειν 'οὐκ — εἴη'* Plutarch. Mor. p. 34 b (I 83, 1 B.) . . . *'Ἡσίοδος εἰπὼν 'οὐδ' — εἴη'* . . . . Aelian. Var. hist. IX 28 (II 104, 1 H.) *ἐπῄνει Σπαρτιάτης τὸ ἔπος Ἡσιόδου τὸ λέγον 'οὐδ' — εἴη' ἀκούοντος Διογένους* Columella I 3, 6 Schn. *'οὐδ' — εἴη'* cf. Et. gen. ad 344 sq. Iulian. Epist. 35 p. 409 b (II 528 H.) *ὄντες γὰρ αὐτοῖς ἀστυγείτονες, οὓς προσῆκον ἦν ἀγαπᾶσθαι μᾶλλον, εἴπερ ὀρθῶς ἔχει τὸ 'οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτο', εἰ μὴ διὰ κακίαν γειτόνων* 349 sq. Cic. ad Attic. XIII 12, 3 *ego autem me parabam ad id, quod ille mihi misisset, ut 'αὐτῷ τῷ μέτρῳ καὶ λώιον', si modo potuissem, — nam hoc etiam Hesiodus ascribit, 'αἴ κε δύνηαι'* idem de Offic. I 15, 48 *quod si ea, quae utenda acceperis, maiore mensura, si modo possis, iubet reddere Hesiodus, quidnam beneficio provocati facere debemus?* idem Brut. 4, 15 . . *quamquam illud Hesiodium laudatur a doctis, quod eadem mensura reddere iubet qua acceperis aut etiam cumulatiore, si possis* Lucian. Imag. 12 *οὐκοῦν . . μῦθον ἀντὶ μύθου ἄμειψαι αὐτῷ τῷ μέτρῳ, φασίν, ἢ καὶ λώιον, δύνασαι γάρ* idem l. c. 15 *ἔοικας γοῦν λώιον ὡς ἀληθῶς ἀποδώσειν μοι τὸ μέτρον* Themist. XVI p. 200 d (p. 246, 3 sq. D.) *ἐγὼ δὲ ὅταν ἴδω τὸν περιεστῶτα χορὸν καὶ τὸν τοῦ χοροῦ προκαθήμενον, οὐκ αὐτῷ μόνῳ φαίην ἂν τῷ μέτρῳ, ἀλλὰ πολὺ καὶ λῷον ἀποδιδόναι* Alciphr. Epist. I 24 *καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης ἐκτίσαμεν αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ λῷον, ἐάν τις ἀφθονία γένηται* Synes. Epist. 129 (Epistologr. p. 716 H.) *ἀπέστειλα οὖν τῇ μὲν τιμίᾳ σου διαθέσει χρυσοῦ νομίσματα δέκα, τῷ δ' ἑταίρῳ Πρόκλῳ κατὰ τὸν θεσπέσιον Ἡσίοδον τριτημόρια πλείω τῶν παρ' αὐτοῦ* Eust. Hom. 1729, 37 *Ἡσίοδος δὲ ἄλλως ἐχρήσατο τῇ λέξει (μετρεῖσθαι) ἐν τῷ 'εὖ — μέτρῳ'* idem l. c. 1729, 42 *καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ μετρεῖν καὶ μετρεῖσθαι τὸ ἐπὶ δάνους καθ' Ἡσίοδον* cf. Georg. Pachym. Decl. XII 245 B. . . *μετρεῖν καὶ τὸ ὑπὲρ μέτρον βουλόμενον* . . . 349 Schol. Rav. Aristoph. Ach. 1021 (II 366 R.) Suid. v. *μέτρησον· καὶ Ἡσίοδος 'εὖ μὲν — ἀποδοῦναι'* Ammon. v. *μετρεῖσθαι* p. 92 V. *Ἡσίοδος 'εὖ μὲν — ἀποδοῦναι'* . .

---

eadem) *τ'* C, *ὅσον τ'* D, *ὅσσον δέ τ'* Stobaei cod. A, *ὅσον ἐστ'* Nauck MGrR. V 146 sq.

347 invenitur in tabulis ceratis Palmyrenis (Assendelftianis) I.ᵛ et VII.ᵛ saec. p. Chr. III (cf. Hesseling Journ. of Hell. stud. XIII 293 sqq., v. Leeuwen Mnem. n. s. XXII 224, Crusius Phil. LIII 230 sq.) addito nomine ΔΕΙΟΥ (i. e. *ὁ*> *Δίου*, de quo exposui Wien. St. XVI 328 sq.)   *ἔμμορε — ἔμμορε*] non conservata in A   *τοι*] om. L Stobaei cod. A, *τι* superscr. *οι* m. alia H, *τι* FQ   *τιμῆς*] ΤΕΙΜΗ (omisso C) tab. Palmyr. utroque l.   *ὅς τ'*] OCT tab. Palmyr. utroque l., *ὅς τε* D, *ὅς* (om. *τ'*) L, *ὥς τ'* Q, *ὅς κ'* Stobaeus   *ἔμμορε*] *ἔμμορε* D   *γείτονος*] *γειτ*>ΟΝΟC A   *ἐσθλοῦ*] ΑΙCΘΛΟΥ tab. Palmyr. utroque l.   348 *οὐδ' — γείτων*] perierunt in A   *οὐδ'*] *δ'* in ras., e *δὲ* factum D, *οὐκ* Heraclides Pont.   *ἀπόλοιτ'*] *ἀπόλοιτο* D, *ἀπόλλοιτο* M   *κακὸς*] ΚΑΚΟC A   349 *εὐ*>ΜΕΝ <*μετρεισθαι παρα γειτονος ε*>ΥΔ'ΑΠΟΔΟΥΝΑΙ A   350 om. P   *αὐτῷ τῷ μέτρῳ*] libri (*αυ*>ΤΩΙΤΩΙΜ<*ετρῳ* A) Cicero, *τῷ γ' αὐτῷ μέτρῳ* Blaydes Advers. 8   *καὶ — κε*] perierunt in A   *αἴ κε*] *εἰ καὶ* L   *δύνηαι*] *δ*>ΥΝΗΑΙ A

ὡς ἂν χρηίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.
μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἀάτῃσιν.
τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
καὶ δόμεν, ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῷ.
δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδωκεν.

---

352 ψ 217 κακὰ κέρδεα*

---

352 Theogn. 466 μηδέ σε νικάτω κέρδος ὅ τ' αἰσχρὸν ἔῃ Eurip. Cycl. 309 sq. πολλοῖσι γὰρ | κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο (cf. Certam. Hom. et Hes. 154 sq.) Publil. Syr. 479 R. *perdidisse ⟨honeste⟩* (add. Woelfflin) *mallem quam accepisse turpiter* Catonis dist. II 8 *nolo putes pravos homines peccata lucrari* 353 Pind. Pyth. II 83 φίλον εἴη φιλεῖν Epigr. gr. ed. Kaibel 65, 2 καὶ τὸ δικαιοσύν⟨η τε φίλο⟩ν τε (δικαιοσύν⟨ην ἀσκοῦν⟩τα v. Herwerden) φίλοισι προσεῖναι 354 cf. Aristoph. Av. 978 αἱ δέ κε μὴ δῷς*

---

351 Et. Gud. v. ἄρκιος· . . Ἡσίοδος δὲ 'ἄρκιον' καὶ καλῶς λέγει καὶ ὠφέλιμόν φησι 352 Artemid. Onir. IV c. 59 p. 237 R. . . . τὸ Ἡσιόδειον ἔπος· 'μὴ — ἶσα ἄτῃσιν' Stob. III c. 10 s. 12 (III 410, 19 H.) ἐν ταὐτῷ (Ἡσιόδῳ)· 'μὴ — ἶσα ἄτῃσιν' Schol. Hom. Ven. B et Townl. *B* 111 (III 96, 21 D. et V 66, 5 M.) ἡ ἑκούσιος ἁμαρτία 'κακὰ κέρδεα ἶσα ἄτῃσιν' (corr. Wilamowitz) 353 Apoll. Soph. v. εἶναι (p. 65, 1 B.)· ὁ Ἡσίοδος ἀντὶ τοῦ ἰέναι 'καὶ — προσεῖναι' Schol. Hom. Ven. B et Townl. Ξ 107 (IV 44, 10 D. et VI 66, 19 M.) 'καὶ — προσεῖναι' ἀντὶ τοῦ προσιέναι Schol. Hom. α 406 (I 68, 1 D.) εἶναι· ἀντὶ τοῦ ἰέναι ὡς Ἡσίοδος 'καὶ — προσεῖναι' Eust. Hom. 778, 15 κανὼν δὲ ταῦτα φιλίας ἀληθοῦς, εἴ γε Ἡσίοδός φησι 'τὸν φιλέοντα φιλεῖν' . . 354 Eust. Hom. 775, 14 τὸ δὲ δόμεν ἀντὶ τοῦ δοῦναι πολλαχοῦ κείμενόν ἐστι καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ 'καὶ — κεν δῷ' idem l. c. 1961, 37 . . κατὰ τὸ 'δόμεν' ἤγουν δός, 'ὅς κεν δῷ' τὸ Ἡσιόδειον Pseudodraco p. 156, 17 H. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ 'δόμεν — μὴ δῷ' 355 Et. gen. et Tittm. v. δώτῃ. . . Ἡσίοδος· δώτῃ μέν τις ἔδωκεν' Et. mag. v. eadem 'δώτῃ — οὔ

---

351 ὡς — χρηίζων] Ω⟨ς⟩ΑΝΧΡ⟨ηίζων A καὶ ἐς ὕστερον] perierunt in A, καὶ ἐσύστερον HI ἄρκιον] α⟩ΡΚΙΟΝ A 352 eiecit Steitz l. c. 107, cf. Twesten Comm. crit. 32 μὴ — κέρδεα] ΜΗΚΑΚΑ⟨κερδαινειν κακ⟩ΑΚΕΡΔΕΑ A ἶσ' ἀάτῃσιν] ΙϹΑΑΤΗϹΙ A, cf. Dawesius Misc. crit. ed. IV 321 sq. et quae exposui Wien. St. X 268, ἶσα ἄτῃσι Ω (ἄτηισι C, ἄτησι Ωb) D (η e corr.) KΦ Artemidorus Schol. Hom. Stobaeus, ἶσ' (super σ aliquid — α? — erasum I) ἄτῃσι ILM 353—355 om. Brunck ed. 161 353 sq. proscripsit Plutarchus teste Proclo p. 228, 13 G.: τούτους ὁ Πλούταρχος ἐκβάλλει τοὺς στίχους 353 ΤΟΝΦΙΛΕΟΝ⟨τα φιλειν και τ⟩ΩΠΡΟϹ⟨····⟩ΙΠΡΟϹΕΙΝΑΙ A προσιόντι] προσεόντι Haupt Op. III 340 sq. προσεῖναι] Epigramma Att. ΑΩΨΦ Apollonius Schol. Hom.; προσῖναι Schoemann ed. 38, προσῖμεν Hartel ZfdöG. 1876 p. 629 354 proscripsit Gerhard Lect. Apoll. 145, cf. Ludwich de hexam. poet. Gr. spond. 33 καὶ δόμεν] ΚΑΙΔΟΜ⟨εν A δόμεν] δῶμεν E ὅς κεν δῷ, καὶ] non servavit A κεν δῷ] κε superscr. ν m. rec. M κεν μὴ] κε (superscr. ν m. rec.) μὴ M, κε μὴ K δῷ] ΔΩ A 355 sq. proscripsit Steitz l. c. 108 355 uncis inclusit Paley ed.[1] 45 δώτῃ] δω⟩ΤΗΙ? A, δώτη C μὲν] μ⟩ΕΝ A τις ἔδωκεν] perierunt in A ἀδώτῃ] α⟩ΔΩΤΗ A δ'] δὲ (ε postea deletum) D

δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.

ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, — ὅ γε καὶ μέγα δοίη, —
χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήσας,
καί τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.

---

358 υ 59 ὃν κατὰ θυμόν* 359 cf. φ 315 βίηφί τε ἦφι πιθήσας* 360 Γ 31 φίλον ἦτορ*

---

356 cf. Pseudohesiod. Scut. 130 sq. ὀιστοὶ ... θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες 358 Quint. Smyrn. XIV 547 τέρπεθ' ἑὸν κατὰ θυμόν

τις ἔδωκεν' Anecd. Ox. II 191, 20 Cr. κατ' ἔκτασιν γέγονεν δώτης διὰ τοῦ ω, οἷον 'δώτῃ μέν τις ἔδωκεν' Eust. Hom. 1131, 17 .. δώτης καὶ ἀδώτης παρ' Ἡσιόδῳ

356—360 Stob. III c. 10 s. 16 (III 411, 8 H.) Ἡσιόδου Ἔργων· 'δὼς — ἦτορ' Apostol. VI 43 a (Paroem. gr. II 375, 12) 'δὼς — ἦτορ' 356. 360 Et. gen. v. ἐπάχνωσεν· (schol.) A[II] 'Ἡσίοδος· 'δὼς — θανάτοιο' ἕως τὸ 'καί τε — ἦτορ' 356 Choerob. I 236, 1 H. .. ὥσπερ τρώσω τρώς, δώσω δώς 'δὼς — δότειρα' idem l. c. I 333, 8 H. τὸ δὲ δώς, ὃ σημαίνει τὴν δόσιν, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'δὼς — δότειρα' ὀξύνεται καὶ θηλυκόν ἐστιν idem l. c. I 333, 31 H. ἰστέον δέ, ὅτι τὸ 'δώς' (ἔστιν ὄνομα θηλυκὸν καὶ σημαίνει τὴν δόσιν, οἷον 'δὼς — δότειρα') ἄκλιτόν ἐστι idem l. c. I 341, 32 H. καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ δώς, οἷον 'δὼς — δότειρα' Suid. I a 1453 B. 'δὼς — δότειρα' Ioann. Alex. τονικὰ παραγγ. p. 8, 2 D. τὸ δὲ 'δὼς ἀγαθή' ὀξυνόμενον οὐ κύριον Et. gen. v. δώς 'δὼς ἀγαθή' Et. mag. v. eadem Ἡσίοδος· 'δὼς — κακή' 357—360 Eust. Hom. 1148, 59 χαίρει γάρ τις καὶ μέγα διδοὺς κατὰ τὸν Ἡσίοδον, ὥσπερ ἀφῃρημένος καί τι σμικρὸν παχνοῦται τὸ κῆρ, διὸ καὶ ἐκ τοῦ χαίρειν παρῆκται ἡ χάρις 360 Et. mag. v. παχνώσω· (p. 657, 1) Ἡσίοδος· 'ἐπάχνω-

---

356 cf. Twesten Comm. crit. 22 δὼς ἀγαθὴ] δ⟩ϢΣ⟨ς⟩ΑΓΑ⟨θη A ἅρπαξ δὲ κακὴ] perierunt in A θανάτοιο] ΘΑΝ⟨ατ⟩ΟΙΟ A 357 ὃς — γὰρ] non servavit A κεν — ἐθέλων] ΚΕΝΑΝ⟨ηρ εθελ⟩ΩΝ A ὅ γε — δοίη] signis parentheseos cinxi; ὅτε καὶ μέγα δώῃ Herm. Op. VI 232 (γέ τι καὶ μέγα δώῃ Schoemann ed. 38), ὃ καὶ εἰ μέγα δώῃ vel ὅ γε κεἰ μέγα δ. dubitans Schoemann ed. 86 adn.; ὅ γε κεἰ μέγα δοίη (cf. Proclus 'καὶ εἰ μέγα τι δοίη') Paley ed.[1] 45 ὅ γε] A (ΟΓ⟨ε) ΩΨΦ, ὅς γε Apostolius, ὅτε Trincavellus ed., ὅδε Stobaei cod. A καὶ] A (κ⟩ΑΙ) Ω (sed κἂν H e corr.) DIΦ (vocula erasa in Q) Stobaei codd. SM[a]A, καὶ κἂν L, κἂν KM Apostolius, κεἰ cod. Paris. 2774 δοίη] AOQ, δοίη ω m. rec. superscr. N, δώῃ (vel δώη) Ω (δώιηι C) ΨEP Stobaei codd. iidem Apostolius 358 ante hunc talem versum 'ὃς μὲν γάρ ῥ' ἔπεσιν θέλξας φρένα δῶρον ἀείρῃ' desideravit Lehrs Quaest. ep. 247 adn. χαίρει — δώρῳ] χαιρει τῳ δ⟩ΩΡΩΙ A, καὶ χαίρει δώρῳ dubitans Goettling ed.[2] 197 τέρπεται ὃν] A (Τ⟨ερπετ⟩ΑΙΟΝ) ΩΨ Stobaeus Apostolius, τέρπεθ' (τέρπετ' O) ἑὸν Φ κατὰ θυμόν] καταθυμόν C 359 ὃς — ἕληται] ΟΣΔΕΚ⟨εν⟩ΑΥΤΟΣΕΛΗ⟨ται A, ᾧ δέ κεν ἄλλος ἕληται Bentley αὐτὸς] om. D ἀναιδείηφι] αν⟩ΑΙΔΕΙΗΙΦΙ A, ἀναιδείηιφι C, ἀναιδείηφι F, ἀναιδειήφηι N, ἀναιδίηφι Stobaei codd. SM, ἀναιδίηφι Stobaei cod. A πιθήσας] ex πειθήσας rest. D 360 τε] τοι ex τε factum H σμικρὸν] ΣΜ⟨ι⟩ΚΡΟΝ A; post aliquid erasum in D τό γ'] periit in A, τό τ' M, τὸ δ' Hermann Op. VI 232 ἐπάχνωσεν] επα⟩ΧΝΩΣΕΝ A, ἐπάχνωσε/// (ν erasum) E, ἐπάχνωσε HΨOPQ Stobaei codd. SA Et. mag. Eustathius Anecd. Par.

εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλέξεται αἴθοπα λιμόν.

---

362 Gregor. Theol. Carm. II 1, 19, 21 *τάχ' ἂν ποτε καὶ τὸ γένοιτο** 363 cf. Epigr. ap. Aeschin. in Ctesiph. 184 *λιμόν . . αἴθωνα* Callim. Hymn. Cer. 63 sq. *λιμὸν | αἴθωνα*

σε⟨ν⟩ φίλον ἦτορ' Et. Tittm. v. *ἐπάχνωσεν* Et. Par. in Anecd. Par. IV 135, 13 Cr. *Ἡσίοδος· 'τό γ' — ἦτορ'* cf. Hesych. v. *'ἐπάχνωσεν'· ἐλύπησεν* Et. gen. v. eadem· *σημαίνει τὸ ἐλύπησεν* Eust. Hom. 1097, 59 *τὸ δὲ παχνοῦται ἦτορ κεῖται μὲν καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ 'ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ'*
361—368 Et. gen. v. *σμικρός* (schol.?)· *Ἡσίοδος 'εἰ γὰρ — καὶ* (*θαμά* evanuit) *τοῦτ' ἔρδοις' ἕως 'ὃ δ' — λιμόν'* 361 sq. Plutarch. Mor. p. 9 e (I 21, 15 B.) *τὸ γὰρ Ἡσιόδειον καλῶς εἴρηται 'εἰ γὰρ — γένοιτο'* idem l. c. p. 76 c (I 184, 14 B.) *τὸ γὰρ 'εἰ καὶ — ἔρδοις' οὐ πρὸς ἀργυρίου μόνον αὔξησιν εἴρηται καλῶς* Philopon. in Aristot. de anim. p. 456, 37 H. *οὕτω γάρ φησι καὶ Ἡσίοδος· 'εἰ γὰρ — γένοιτο'* Stob. III c. 29 s. 18 (III 630, 5 H.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'εἰ γὰρ — γένοιτο'* Ioann. Doxop. Schol. Hermog. *περὶ ἰδεῶν* I. (VI 93, 2 sq. W.) *'εἰ γὰρ σμικρόν', φησίν, . . . 'ἐπὶ ⟨σ⟩μικρῷ — ἔρδοις', 'τάχα', φησί, 'μέγα καὶ τοῦτο γένηται'* cf. Liban. IV 828, 36 R. *ἐννοήσας δὲ ὅμως τουτὶ τὸ λεγόμενον ὡς ὁ σμικρὸν* (*μικρὸν* Vat. 82) *ἐπὶ σμικρῷ καταθεὶς καὶ τοῦτο τὸ μικρὸν μέγα ποιεῖ, καρτερεῖν ᾤμην δεῖν καὶ μηδενὸς τῶν διδομένων καταφρονεῖν* Liban. Anecd. I 166 Boisson. *εὖ γὰρ ᾔδειν, ὡς εἴ γέ τις τῷ φθάσαντι πλούτῳ καταβραχὺ προστίθησιν ἕτερον καὶ δρῴη τοῦτο μὴ διαλείπων, ἐπηυξηκὼς ἔσται τὴν περιουσίαν εἰς πολυπλάσιον* 361 Plato Cratyl. p. 428 A *ἀλλὰ τὸ τοῦ Ἡσιόδου καλῶς μοι φαίνεται ἔχειν τὸ εἰ καί τις 'σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ' καταθείη, προὔργου εἶναι* Basil. de leg. libr. gentil. c. 8 (t. 31 c. 588 B M.) *τὸ γὰρ 'καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ' κατατίθεσθαι οὐ μᾶλλον εἰς ἀργυρίου προσθήκην ἢ καὶ εἰς ἡντιναοῦν ἐπιστήμην ὀρθῶς ἡγεῖσθαι ἔχειν τῷ ποιητῇ προσῆκεν* Eust. Hom. 838, 62 . . *οἷς καθ' Ἡσίοδον εἰπεῖν 'σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ' συχνὰ κατατίθεται τὸ πῖπτον* 362 Thomas Mag. *θαμά* p. 176, 4 R. *Ἡσίοδος· 'καὶ — ἔρδοις'* 363 Schol. Lycophr. 1396 p. 111 Sch. *Αἴθων δὲ Ἐρυσίχθων διὰ τὸ βίαιον τῆς λιμοῦ*

---

361 *εἰ — ἐπὶ*] non servavit A *εἰ — σμικρὸν*] *εἰ γὰρ καὶ σμικρόν περ* dubitans Hermann Op. VI 233, *εἰ γὰρ καὶ σμικρόν τι* Nauck MGrR. V 147 *γάρ κεν*] neglexit Plutarchus Mor. 76 c *κεν*] A (ΚЄ⟨ν) ΩΦΙ, e corr. D, *κε* m. rec. *ν* superscr. M, *κε* KL; om. codd. Philoponi et Ioannis Doxop. *καὶ*] *κ*⟨ΑΙ A, om. Ω *σμικρὸν*] CΜΙ⟨*κρον* A *ἐπὶ σμικρῷ*] *επι σμικ*⟩ΡΩ A, *ἐπὶ μικρῷ* cod. Ioann. Doxop. *καταθεῖο*] *καταθοῖο* Q, *καταθείης* Stobaei cod. M Philoponus, *κατάθηαι* dubitans Hermann Op. VI 232 sq. 362 *καὶ — ἔρδοις*] om. Et. gen. cod. B *θαμὰ*] evanuit in Et. gen. cod. A, ΘΑΜ⟨*α* A *τοῦτ' ἔρδοις*] KL Philoponus Stobaeus Et. gen., *τοῦθ' ἔρδοις* A (*το*⟩ΥΘ'ΕΡΔ⟨*οις*) CFGI Plutarchus utroque l. Ioannes Doxop. Thomas Mag.; *τοῦδ' ἔρδοις* D, *τοῦθ' ἔρδεις* (*θ'* ex alia littera (*τ'*?) corr. H) HM, *τοῦτ' ἔρδεις* (*οι* superscr. P) Φ, *τοῦτ' ἔρδῃς* Hermann l. c. *τάχα — γένοιτο*] perierunt in A *κεν μέγα καὶ τὸ*] ΩΦ Plutarchus Stobaeus Philoponi cod. A (Vat. 268 saec. XI), *κε μέγα καὶ τὸ* K, *κε καὶ τὸ μετα* (sic) M, *κεν μέγα καὶ τοῦτο* D, *κε καὶ τὸ μέγα* Philoponi cod. D (Paris. 1914 saec. XII), *μεῖζον καὶ τὸ* IL cod. Laurent. conv. suppress. 158 *γένοιτο*] *γένηται* Ioannes Doxop. 363 *δ'*] ex *δὲ* rest. D *φέρει*] ΦЄΡЄ⟨*ι* A, in quo alterum hemistichium periit *ἀλέξεται*] ΩΨΦ Et. gen., *ἀλύξεται* Schol. Lycophr. *αἴ-*

οὐδὲ τό γ' ἐν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.
ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηίζειν ἀπεόντος, ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,

---

367 υ 43 τά σε φράζεσθαι ἄνωγα*

---

365 = Hymn. Hom. Merc. 36 368 cf. versus in Aristot. Probl. 26, 20 (41, 45) ἀρχομένου γε (τε 41, 45) Νότου καὶ λήγοντος Βορέαο

ἐπεκλήθη ὡς καὶ Ἡσίοδος· 'ὃ δ' — λιμόν' [Tzetz. in Lycophr. 1393 (II 1025 M.) Αἴθων ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν Ἡσίοδος διὰ τὸν ⟨αἴθοπα?⟩ λιμόν]

367 Gregor. Cor. 442 Sch. καὶ Ἡσίοδος· 'χρηίζειν ἀπεόντος' 368 sq. Plutarch. Mor. p. 701 d (IV 261, 6 B.) Ἀλεξίων ὁ πενθερὸς κατεγέλα τοῦ Ἡσιόδου παραινοῦντος 'ἀρχομένου πίθου καὶ λήγοντος' ἐμφορεῖσθαι, 'μεσσόθι' δὲ 'φείδεσθαι', ὅπου τὸ χρηστότατον οἰνάριόν ἐστι Macrob. Saturn. VII 12, 13 (p. 449, 31 E.[2]) *rursus ait Avienus 'Hesiodus, cum ad medium dolii perventum est, conpercendum et ceteris eius partibus ad satietatem dicit abutendum . . .'* Geoponica (Cassian. Bassus) VII 6, 7 et 9 (p. 191 sq. B.) συμβουλεύουσι δὲ οἱ σοφοί, μάλιστα δὲ Ἡσίοδος, ἀνοιγομένου πίθου τὸν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πίθου οἶνον καὶ τὸν περὶ τὸν πυθμένα δαπανᾶν, τὸν δὲ μέσον τοῦ πίθου οἶνον φυλάττειν . . . οὕτω δέ φησιν ὁ Ἡσίοδος 'ἀρχομένου — φείδεσθαι' Anecd. Gr. I 115 Boiss. τοῦ Ἡσιόδου· 'ἀρχομένοιο — φειδώ' 368 Plutarch. Galb. 16 ὁ μὲν γὰρ Ἡσίοδος 'ἀρχομένου — κορέσασθαι' φησὶ δεῖν Et. gen. v. πίθος· Ἡσίοδος (om. cod. A)· 'ἀρχομένου — κορέσασθαι' Anecd. Ox. III 214, 32 Cr. . . ἐπεὶ καὶ τῷ Ἀσκρηθεν ποιητῇ ἀρχομένου πίθου καὶ λήγοντος κορέννυσθαι δέδοκται Eust. Hom. 1363, 26 τοῦ δὲ τοιούτου τῶν κακῶν πίθου εἴη ἂν καὶ ἡ πιθοιγία οὐχ ἑορτάσιμος κατὰ τὴν παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν ᾗ ἀρχομένου πίθου ἐχρῆν κορέννυσθαι, ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἀποφράς Plutarch. Mor. p. 692 c (IV 233, 16 B.) (τὸν οἶνον ἔφη δεῖν), ὥσπερ Ἡσίοδος ἐκέλευσεν, ἀπὸ τοῦ πίθου πίνεσθαι τὴν σύμφυτον ἔχοντα ῥώμην καὶ δύναμιν Dio Prus. II 8 (I 18, 2 A.) . . καὶ τοῖς γεωργοῖς (μάλα ἐμπείρως παραινεῖ Ἡσίοδος), ὁπηνίκα ἄρξασθαι πίθου

θοπα] libri schol. Lycophr., αἴθονα in comm. Lycophr. Tzetzae commendavit Bergk Rh. Mus. III 209 λιμὸν] ι ex ο m[1] O

364 τό γ'] τόγε D ἐν] cod. Vindob. 256 (saec. XV), εἰν ΩΨbQ, εἰν ex ἦν correctum superscr. ει m. rec. D, ἐνὶ NO, εἰνὶ E κήδει] κύδει m[1], ex υ m[3] η factum D 365 eiecit Vollbehr ed. 60 adn. 164 βέλτερον] βέλτιον P θύρηφιν] θύρηιφι C, θύρηφι EN 366 παρεόντος] παρ' ἐόντος ΚΦ, ex παρεόντος m. post. παρ' ἐόντος factum D 367 χρηίζειν] χρήζειν D, ex χρηίζοντο m. alia corr. L ἀπεόντος] ἀπ' ἐόντος KOQ 368 ἀρχομένου δὲ πίθου] ΩΨ (praeter L, qui falso μὲν exhibet) Φ Geoponica Et. gen. (πίθοιο cod. A), ἀρχομένου τε πίθου Plutarchus Galb., particula neglecta Mor. 701 d; ἀρχομένοιο πίθοιο cod. Ambros. C 222 inf. Anecd. ed. Boiss., unde ἀρχομένοιο πίθου suspicatus est Boissonade κορέσασθαι] κορέσσασθαι Et. gen. cod. A

μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐν πυθμένι φειδώ.

μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.

πίστιες ἄρ τοι ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.

μὴ δὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω

---

370 *K* 304 *μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται*

---

372 Phaedr. III 10, 1 *periculosum est credere et non credere* cf. Theogn. 831 *πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα*

---

369 Plutarch. Mor. p. 157 f. (I 386, 2 sq.) *τὸν Ἡσίοδον . . . οὐκ ἐπαινέτην ὄντα φειδοῦς ἀεί* Senec. Epist. I 4 *nam ut visum est maioribus nostris, sera parsimonia in fundo est* 370 Plutarch. Thes. c. 3 (Aristot. pseudepigr. Fr. 548 R.) *καὶ μίαν γε τούτων (τῶν ἐν τοῖς Ἡσιόδου Ἔργοις γνωμολογιῶν) ἐκείνην λέγουσι Πιτθέως εἶναι· 'μισθὸς — ἔστω'. τοῦτο μὲν οὖν καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος εἴρηκεν* Aristot. Eth. Nicom. IX 1 *ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἐνίοις ἀρέσκει τὸ 'μισθὸς δ' ἀνδρί'* Eudem. Eth. [Aristot. Eth. Eudem.] VII 10, 16 (p. 96 S.) *διὸ εἴρηται 'μισθὸς ἀνδρὶ φίλῳ'* Heliodor. Arist. Eth. Nicom. paraphr. p. 188, 17 H. *ἐν ταῖς τοιαύταις δὲ κοινωνίαις ἔνιοι ταῖς ἀναλόγοις ἀμοιβαῖς ἀρκοῦνται καὶ ἀγαπῶσι τοῖς Ἡσιόδου 'μισθὸς δ' ἀνδρὶ' 'ἄρκιος εἴη'* Michael in Arist. Eth. Nicom. p. 466, 19 H. *ἔστι δὲ τὸ 'μισθὸς ἀνδρί' ἀπὸ τοῦ Ἡσιόδου· 'μισθὸς δ' ἀνδρὶ' 'ἄρκιος εἴη' φησὶν ἐκεῖνος* 371 Plutarch. Mor. p. 533 b (III 379, 16 B.) *ὁ δὲ Περσαῖος ἀργύριόν τινι τῶν γνωρίμων δανείζων δι' ἀγορᾶς καὶ τραπέζης ἐποιεῖτο τὸ συμβόλαιον μεμνημένος δηλονότι τοῦ Ἡσιόδου λέγοντος 'καί τε — θέσθαι'* 373 sq. Clem. Alex. Protr. XII 118 (I 119, 3 D.) *πάριθι τὴν ἡδονήν, βουκολεῖ· 'μηδὲ — καλιήν'* Stob. LXXV 3 (III 137 M.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'μηδὲ — καλιήν'*

---

369 *μεσσόθι*] *δὲ* addit M; *μέσσοο* Nauck MGrR. IV 625; *μεσσόθι* e *μεσσόφι* (idque e *μέσσοο*) natum esse existimat v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 184 adn. 1 *δειλὴ*] *λ* m. rec. in *ν* mutatum CM, *δεινῇ* P; *δείλη* (= '*ἕξωρος*') Sittl ed. 257 et 502 *δ'*] *δὲ* D *ἐν*] CHDL cf. Sternbach Anth. Plan. append. Barb.-Vatic. 105, *ἐνὶ* FGIKMΦ Anecd. ed. Boiss. 370—372 in textu habet G, om. CFHΨΦ; m. rec. in marg. imo additos exhibent CINO, in marg. summo F; Hesiodeis accenset Plutarchus, expulerunt quidam teste Proclo 230, 7 G.: *τούτους* (*τοῦτον . . . τὸν στίχον* = v. 370 Dimitrijević Stud. Hes. 136, qui versum ab Aristarcho obelo notatum esse censuit) *δέ τινες τοὺς στίχους ἐξέβαλον. ὁ δὲ Πλούταρχος ἐγκρίνει*; v. 370 agnoscunt Aristoteles Heliodorus Michael, v. 371 Plutarchus; v. 372 Phaedrus videtur imitatus esse 370 *δ'*] *γ'* in v. rec. m. adscripto I *εἰρημένος*] *ϝεϝρημένος* Flach d. hes. Ged. XV et 18, *ϝειρημένος* Paley ed.[1] 47 371 *γελάσας — μάρτυρα*] *χρεῖός γ' ἐπὶ ϝίστορα* Bentley 372 *πίστιες ἄρ τοι*] scripsi Wien. St. V 190, *πίστεις δ' ἄρα* G et in v. rec. m. adscripto CF; *πίστεις δ' ἄρα* in v. rec. m. exarato N, *πίστεις δ' ἄρ'* in v. rec. m. scripto I, *πίστεις* (*ει* ex *ε* m. alia corr.) *δ' αρ* (sic) in v. rec. m. addito O; *πίστεις δ' ἄρ τοι* Guyet Not. in Hes. 150; *πίστεις γάρ τοι* Bentley, *καὶ γὰρ πίστις* Hermann JbfPh. 1837, 118, *πίστεις γὰρ θάμ'* Stadtmüller Festschr. z. 36. Vers. d. Philol. zu Karlsruhe 67; (*πίστεις*) *γάρ ῥα* Allen the classic. Review XI 397 *ἄνδρας*] *ἄνδρα* in v. rec. m. scripto I 373 *νόον*] *νόου* var. lect. ap. Clementem

αἱμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.
ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅ γε φηλήτῃσιν.

μουνογενὴς δὲ πάις εἴη πατρώιον οἶκον

---

374 Maneth. II (I) 330 *αἱμύλα κωτίλλοντας*

---

373 Procl. in Op. 85 p. 100, 3 G. *ὅθεν φησὶ (Ἡσίοδος) 'μηδὲ — ἐξαπατάτω'* Suid. v. *πυγοστόλος* (II b 542 B.)· *Ἡσίοδος· 'μηδὲ — ἐξαπατάτω'* Tzetz. Chil. X 216 sq. *πρὸς Πέρσην ὁ Ἡσίοδος τὸν ἀδελφὸν εἰρήκει· 'μηδὲ — ἐξαπατάτω'* Georg. Pachym. Decl. IX 166 B. *μὴ περὶ κάλλη πτοοῦ τῶν γυναικῶν 'μηδέ σε γυνὴ πυγοστόλος ἐξαπατάτω' ὁ ψωμισθεὶς τὴν σοφίαν παρὰ Μουσῶν Ἀσκραῖός φησιν* Pollux II 184 (p. 140, 1 B.) *ἀπὸ δὲ πυγῶν ⌊ὀνόματα⌋ εὔπυγος καλλίπυγος καταπύγων καὶ καθ' Ἡσίοδον 'πυγοστόλος'* Et. mag. v. *'πυγοστόλος'· Ἡσίοδος*
374 Choric. Epithal. Zachar. p. 15, 19 Foerst. (Ind. lect. Vratisl. 1891 aest.) *καίτοι παρῆσαν αὐτῷ (Κύρῳ Δαρείου) κορῶν πολλαὶ καὶ καλαὶ χρώμασι καὶ λειότητι καὶ περιέργοις ἐσθήμασιν ἐσταλμέναι αἱμύλα κατὰ τὸν Ἀσκραῖον κωτίλλουσαι* .. Schol. Lycophr. 1466 p. 116 Sch. Et. gen. v. *αἱμύλος* Et. mag. v. *αἵμων* (Anecd. II 285, 24 Bachm.) . . *Ἡσίοδος· 'αἱμύλα* (. . *μ* . . . Et. gen.) *κωτίλλουσα'* Eust. Hom. 380, 2 *δῆλον γὰρ ὅτι γυνὴ μαστρωπὸς πλεονασμῷ τοῦ ἐν μέσῳ σ ἡ ματέρως ὅπα σοφιζομένη ἐν τῷ αἱμύλα κωτίλλειν καθ' Ἡσίοδον* idem l. c. 1818, 4 *κωτιλὰς δὲ ἡ ὡς εἰπεῖν στωμύλη καὶ καθ' Ἡσίοδον εἰπεῖν αἱμύλη κωτίλλειν* Suid. v. *τεήν* (II b 1055 B.)· *'τεὴν διφῶσα καλιήν'* 375 Stob. LXXIII 38 (III 43 M.) *Ἡσιόδου· 'ὃς — φηλήτῃσιν'* Schol. Eurip. Med. 426 (II 167, 31 Schw.) *ταῦτα εἰς τὰ Ἡσιόδου καὶ Ὁμήρου 'ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε' καὶ 'ἐπεὶ — γυναιξί'* (λ 456) Eust. Hom. 781, 13 *διὸ καὶ τὸ 'πέποιθ' ὅ γε φιλήτῃσιν' οὐ διὰ τοῦ η ἔχει τὴν ἄρχουσαν ἐν τοῖς ἀκριβέσιν ἀντιγράφοις, ἀλλὰ διὰ τοῦ ι* Schol. Aeschyl. Agam. 497 *ὁ δέ γε παρ' Ἡσιόδῳ φιλήτης διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν ἄρχουσαν κατὰ τοὺς παλαιούς* Eust. Hom. 194, 31 (Pseudophilemon v. *φιλήτης* p. 184 O.) . . *ὡς τὸ ὑφελέσθαι, ἀφ' οὗ καὶ τὸν φιλήτην παράγουσί τινες τῶν παλαιῶν σχολιαστῶν Ἡσιόδου, ἵνα ᾖ φιλήτης ὁ παρ' Ἡσιόδῳ μὴ ἀπὸ τοῦ φηλῶ φηλήσω τὸ ἀπατῶ* idem l. c. 1889, 1 *φιλήτου δὲ τοῦ εἰρημένου χρῆσις μὲν παρά τε Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ* cf. Hesych. *'φηλήτῃσι'· λῃσταῖς* 376 sq. Plutarch. Mor. p. 480 f (III 248, 22 B.) *ὁ δ' Ἡσίοδος οὐκ εὖ παραινεῖ 'μουνογενῆ παῖδα' τῶν πατρῴων ἐπίκληρον εἶναι καὶ ταῦτα τῶν Μουσῶν γεγονὼς μαθητής* Eust. Hom. 649, 33 *χρήσιμον δ' ἐνταῦθα καὶ Ἡσιόδου τὸ 'μουνογενὴς — φερβέμεν' καὶ ἑξῆς*

374—419 in folio rec. (saec. XV) ex alieno fonte haustos habet H
374 *αἱμύλα*] ////*μ*//// Et. gen. cod. B *κωτίλλουσα*] *κωτίλουσα* D *καλιήν*] *ι* m² ex *ει* factum D, *καλιάν* Stobaei cod. A 375 *'τοῦτον Πλούταρχος χαράττει τὸν στίχον'* Proclus 237, 5 G. *δὲ*] m² in ras. D *γυναικὶ*] ΩΨbΦ Schol. Eurip. Stobaeus, *γυνῇ* D, *γυναιξὶ* Steitz l. c. 111 *ὅ γε*] *ὅδε* superscr. *γε* m. rec. M *φηλήτῃσιν*] Ω (*η* primum ex *ι*, ut videtur, m. eadem rest. C) DMKΦ Proclus 237, 6 G. Hesychius, *φηλήτῃσι*, *η* ex *ι* m² corr. I, *φηλήτῃ* (ῐ et *ισι* super *η* rec. m.) L, *φιλήτῃσιν* Schol. Aeschyl. Stobaei cod. S Eustathius, qui etiam *φηλήτῃσιν* lectionem non ignorat; cf. Tzetzes 237, 10 G.; *φιλήτισι* Stobaei cod. M, *φηλήτισιν* eiusdem cod. A 376 *μουνογενὴς*] *μοναγενὴς* — ex *ο* rubro *ου* corr. — Q *εἴη*] CDF (superscr. m. al. *γρ. σώζει*), I (superscr. m. rec. *γρ. σώζοι*) KLΦ (*σώζοι* m² P) Eustathius; *σαόοι* eiecto v. 377 Nauck MGrR. IV 138 adn. 12; *σώζει* G; *σώζοι* in ras. M Proclus 237, 19 G. Moschopulus 238, 17 *εἴη — οἶκον*] *οἶκον πατρώιον εἴη* Paley ed.[1] 48, sed cf. quae dixi Neue Beitr. z. Techn. d. nachhom. Hexam. 51 sq.

φερβέμεν· ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισιν.
γηραιὸς δὲ θάνοι ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.

σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶ ἧσιν,
ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

---

381 ο 66 *θυμὸς ἐέλδεται** cf. ad 47   382 ζ 258 *ὧδ' ἔρδειν* χ 422 *ἔργα . . ἐργάζεσθαι*

---

378 cf. Epigr. ed. Kaibel Herm. XV 463 . . *δυσέλ⟨πιδα δόξαν ἔπαυσε | τῶν γονέ⟩ων* (suppl. Kaibel) *λ⟨ε⟩ίψειν παῖδ' ἕ⟨τ⟩ερον μελάθροις*

---

380 Eust. Hom. 911, 33 *πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον . . . καὶ ἔστιν ὅμοιόν τι καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ἔνθα τὴν τῶν πλειόνων παίδων ἐπιθήκην μείζονα λέγει*   382 Schol. Soph. Aiac. 866 (p. 74, 1 P.) *καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ ἀρχαϊκὸν ὡς 'ἔργον ἐπ' ἔργῳ'*

---

377 (de quo Proclus nihil commemorat) Hermann *σώζοι* in v. 376 recepto e textu eiecit JbfPh. 1837, 118   378 sqq.] 378 cum 379 sq. serius insertos esse censuit Spohn ed. 39 (ed. mai. 141)   378 v. scholion 'Procli' 238, 4 G. *τὸ δέ γε 'γηραιὸς δὲ θάνοις' παρέγγραπτον ὡς ἀδιανόητον* Tzetzes 239, 4 *οἱ περὶ Πρόκλον καὶ Ἀρίσταρχον ἢ* (*καὶ* Usener) *Πλούταρχον ἀδιανόητον τοῦτό φασιν εἶναι καὶ περισσόν* (cf. Dimitrijević Stud. Hes. 19 sq., 39, 136)   *γηραιὸς*] *γεραιὸς* C   *θάνοι*] Hermann JbfPh. 1837, 118, *θάνοις* CΨENP, *θάνοις* superscr. *η* m. alia Q, *θάνῃς* ΩbO   *ἕτερον*] alteram pronominis *σφέτερον* formam esse suspicatus est Brugmann e. Probl. d. hom. Textkr. 23 sq. (coll. Mimnerm. Fragm. 12, 11 *ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός*), cf. Scaliger Not. in *Ἐ. κ. Ἡ.* post ed. Graevii 141; *σφέτερον* Hermann JbfPh. 1837, 118; cf. Kaibel Herm. XV 463; *θαλερὸν* vel *μεγάροις* primitus scriptum fuisse censuit Lehrs Quaest. ep. 182   *ἕτερον — ἐγκαταλείπων*] *καὶ παῖδ' ἕτερον καταλείπων* dubitans Goettling ed.[2] 200   *παῖδ'*] *πάιν* Nauck MGrR. IV 101   *ἐγκαταλείπων*] *ἐγκατελείπων* M   379 *κεν*] ΩDΦ (*κ' ἐν* P), *κε* KLM, *καὶ* superscr. m. rec. *γρ. κεν* I   *κεν . . . πόροι*] *κἂν . . . πόροι* dubitans Schoemann ed. 87, *καὶ . . . πόρεν* conieci JbfclAw. 1882 I 146   380—382 eiecit Steitz l. c. 115   380 *πλείων*] *πλεῖον* rubro superscr. *ων* F, *πλείω* Q   *πλεόνων*] *πλειόνων* superscr. *ε* m[2] L   *μείζων*] *μείων* Peppmüller Phil. XXXIX 395   381 sq. cancellis saepsit Goettling ed.[1] 166 (ed.[2] 200 sq.)   381 *πλούτου*] *πλούτων* ex *πλοῦτον* factum D   *φρεσὶ ἧσιν*] *φρεσὶν ἧσιν* Ψ (*φρεσὶ*[ν] *σῇσιν* *ν* et *σ* m. post. addita M), cf. Brugmann l. c. 111; *φρεσὶ σῇσιν* ΩΦ   382 *ὧδ'*] *ὧδε* D   *ἔρδειν*] *ἔρδειν* CFI   *καὶ ἔργον*] ΩΨΦ Schol. Soph., *ἔργον δέ τ'* Triclinius   *ἐπ' ἔργῳ*] *ἐπὶ ἔργον* m[1], m[2] in *ἐπ' ἔργῳ* mut. D   *καὶ — ἐργάζεσθαι*] *Ϝέργον δ' ἐπὶ Ϝέργῳ Ϝεργάζεσθαι* Lennep ed. 42

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων

---

383 sqq. Arat. 266 sq. ὅς (Ζεύς) σφισι (Πληιάσι) καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀρχομένοιο | σημαίνειν ἐκέλευσεν ἐπερχομένου τ' ἀρότοιο

---

383 sqq. Manil. Astron. II 19 *quin etiam ruris cultus legesque notavit militiamque soli* (Hesiodus) 383 sq. 397. 448] Choric. Phil. LIV 122, 6 F. ἀνδρὶ μὲν οὖν φιλοτεχνοῦντι τὸ γήδιον ὁ Ἀσκραῖος ᾀδέτω φωνάς τε γεράνων καὶ Ἄτλαντος θυγατέρας καὶ ἄλλα ὅσα ὁ ποιητὴς τὸν ἀδελφὸν κελεύων ἐργάζεσθαι ᾄδει· ὅτῳ δὲ λόγοι ἐπιτήδευμα, ἅπας ὑπάρχει καιρὸς ὥριος ἐς λόγου δημιουργίαν καὶ οὔτε ὀρνίθων κλαγγὴν οὔτε Πλειάδας ἀνιούσας ἢ δυομένας αὐτῷ περισκοπῆσαι δεήσει 383—392 Certamen Hom. et Hes. 173 R. (174 N.) Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος· 'Πληιάδων — ὅτ' ἂν ὥρια πάντα πέλωνται' 383—386 Basil. schol. in Gregor. Theol. Or. XXXIV p. 560 B. . . αἳ (Πλειάδες Ἀτλαντίδες) καὶ τοῦ θέρους ἀρχομένου, φησὶν Ἡσίοδος, ἐπιτέλλουσι φαινόμεναι κατὰ τὰς θερινὰς τροπάς, δύνουσι δὲ ἀρότου, τουτέστι σπόρου ἐνισταμένου, μ' ἡμέρας κρυπτόμεναι 383 sq. Geminus elem. astron. c. 14 t. 19 c. 845 M. . . . ὅθεν καὶ Ἡσίοδός φησι 'Πληιάδων — δυσομενάων' Dio Prus. II 9 (I 18, 6 A.) οὐδὲ τὰ περὶ τὸν σπόρον, ἔφη, καὶ τὸν ἀμητόν, ὁ Φίλιππος, ἀρέσκοι σοι τοῦ Ἡσιόδου μεγαλοπρεπῶς οὕτω εἰρημένα; 'Πληιάδων — δυσομενάων' Athen. XI 489 f (III 79, 15 K.) πελειάδας δ' ὁ ποιητὴς καλεῖ νῦν τὰς Πλειάδας, πρὸς ἃς σπόρος τε καὶ ἀμητὸς καὶ τῶν καρπῶν ἀρχὴ γενέσεως καὶ συναιρέσεως, καθά φησι καὶ Ἡσίοδος· 'Πληιάδων — δυσομενάων' Maxim. Tyr. XXX 6 (II 94 R.) ὁ δὲ ἐν γεωργίᾳ σοφὸς 'Πληιάδων — περιτελλομενάων' ἀμήτου ἄρχεται, 'ἀρότοιο δὲ δυσομενάων' Schol. Hom. Ven. A Σ 486 (II 170, 20 D.) = Schol. Arat. 256 (p. 390, 13 M.) . . διὰ μόνων αὐτῶν (τῶν Πλειάδων) σημειοῦνται τὰς ἑῴας ἐπιτολὰς πρὸς θέρος καὶ τὰς ἑσπερίους πρὸς ἄροτον ὡς Ἡσίοδος 'Πληιάδων — δυσομενάων' Schol. Arat. 264 (p. 392, 19 M.) ἐπιτελλομένων γὰρ (Πλειάδων) 'ἄρχεσθ' — δυσομενάων' Lucian. Diss. c. Hes. 1 (de Hesiodo) . . . διηγούμενος . . . καὶ ὅσα περὶ Πλειάδων καὶ ὅσα περὶ καιρῶν ἀρότου καὶ ἀμήτου καὶ πλοῦ (Op. 617) καὶ ὅλως τῶν ἄλλων ἁπάντων . . Philostr. min. Imag. 125 (II 406, 8 K.) αἱ δὲ μέν σοι Πληιάδες σπόρου τε καὶ ἀμητοῦ ξύμβολα δυόμεναι ἢ αὖ πάλιν ἐκφανῶς ἔχουσαι, ὡς ἂν καὶ τὰ τῆς ὥρας αὐτὰς ἄγῃ, Ὑάδες δ' ἐπὶ θάτερα Schol. Arat. 10 (p. 337, 26 M.) τὸ δὲ 'ἐσκέψατο' ἀντὶ τοῦ ἐφρόντισεν, (ὥστε) ἑκάστου μέρους ἐνιαυτοῦ σημεῖον εἶναι, οἷον Πλειάδας ἀρότου καὶ ἀμήτου, Κύνα θέρους Eust. Macremb. IV 18, 10 (Erot. gr. II 197, 6 H.) ὁρᾷς τὸν γηπόνον ἐπ' ἄροτρον; οὗτός ἐστιν ὁ καιρός, ὃν καί τις σοφὸς ἐκ τῶν Πληιάδων ἐς ἄροτον ἠκριβώσατο Eust. Hom. 870, 22 (cf. Athen.) (Πλειάδες) πρὸς ἃς καὶ σπόρος καὶ ἄμητος γίνεται καὶ καρπῶν γενέσεως ἀρχή τε καὶ συναίρεσις, ὡς δηλοῖ καὶ Ἡσίοδος (cf. l. c. 1351, 36) idem 1712, 60 ὡς δὲ ἡμεῖς, φησί, πελειάδων ἤτοι πλειάδων ἐπιτελλουσῶν ἀρχόμεθα θερίζειν . . . Themist. XV p. 184 c (p. 227, 19 D.) Ἡσιόδῳ δὲ τῷ Ἀσκραίῳ . . . ἐδόκει εἰσενεγκεῖν εἰς τὴν ποίησιν . . . ὁπηνίκα μὲν χρὴ ἀροῦν, ὁπηνίκα δὲ σπείρειν . . . 383 Schol. Arat. 137 (p. 361, 26 M.) ὅταν γὰρ συνανατείλῃ ἐπί τινι, ἐπιτέλλειν λέγεται, ὡς τὸ 'Πληιάδων — ἐπιτελλομενάων' Prob. in Vergil. Buc. III 40 (p. 8, 16

---

383 nova carminis pars spatio et ornamento indicatur in Q Πληιάδων] Πλειάδων Athenaei cod. A (Marcianus saec. X) Ἀτλαγενέων] ΩΙΚ (ε ex α corr. K) Certamen Dio Geminus Probus Maximus Tyr. Athenaei cod. Laur. (E) et Epitomae, Schol. Arat. v. 137 Proclus 245, 2 G. Eustathius Tzetzes schol. 249, 9 G. Vita Hes. Moschopulus 243, 7 G.; ἀτλαιγενέων Dionis cod. Vatic. 99 (V) saec. XI Athenaei cod. A; ἀτληγενέων Schol. Hom. (Schol. Arat. v. 256); ἀτλαγενάων DLMENOP (ε super ά scr. in P) Dionis codd. WP Schol. Aeschyl.; ἀτλαγεννάων Q Gregorius Cor.; Ἀτλαγγενέων Goettling ed.[1] 166 (ed.[2] 201) ἐπιτελλομενάων] περιτελλομενάων Maximus Tyr.

ἄρχεσθ᾽ ἀμήτοι᾽, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων.
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ᾽, οἵ τ᾽ ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,

---

386 λ 248 *περιπλομένου δ᾽ ἐνιαυτοῦ** 389 δ 337 *ἄγκεα ποιήεντα** 390 δ 570 *πόντον . . κυμαίνοντα* ι 35 *ἀπόπροθι πίονα οἶκον** | . . *ναίει*

---

384 cf. Theocrit. X 50 *ἄρχεσθαι δ᾽ ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ* 391 Aristoph. Lys. 1173 *ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι* Vergil. Georg. I 299 *nudus ara, sere nudus*

K.) *alterum post Cononem quem dicat incertum est, sed suspicantur . . . quidam Hesiodum, quod dixerit ita: 'Πληιάδων — ἐπιτελλομενάων'* . . . Tzetz. vit. Hes. 56 *'Ησίοδος δὲ τῶν 'Πληιάδων — ἐπιτελλομενάων' ἀπάρχεται* Eust. Hom. 1155, 49 *ὡς καὶ 'Ησίοδος 'Πληιάδων Ἀτλαγενέων' καὶ τὰ ἑξῆς* Gregor. Cor. p. 578 Sch. *'Ησίοδος 'Πληιάδων — ἐπιτελλομενάων'* Schol. Aeschyl. Prom. 428 *οὐ μόνον Ἄτλας Ἄτλαντος, ἀλλὰ καὶ Ἄτλας Ἄτλα καὶ μαρτυρεῖ τὸ 'Ἀτλαγενάων'*

384 Schol. Hom. Ven. B et Townl. *T* 222 (IV 216, 9 D. et VI 297, 18 M.) *ἄμητος δὲ* (*ἐστιν* addit Townl.) *ὁ καιρὸς τοῦ ἀμᾶν προπαροξυτόνως* (*βαρυτόνως* Townl.) *ὡς καὶ παρ᾽ 'Ησιόδῳ 'ἄρχεσθ᾽ ἀμήτοιο'* Theophr. Hist. Plant. VIII 1, 2 *ὧραι δὲ τοῦ σπόρου τῶν πλείστων δύο· πρώτη μὲν καὶ μάλιστα ἡ περὶ πλειάδος δύσιν ἣ καὶ 'Ησίοδος ἠκολούθηκε καὶ σχεδὸν οἱ πλεῖστοι, δι᾽ ὃ καὶ καλοῦσί τινες αὐτὴν ἄροτον* Plin. Nat. hist. XVIII 24, 201 *Hesiodus, qui princeps hominum de agricultura praecepit, unum tempus serendi tradidit a vergiliarum occasu* (cf. Anecd. Ox. III 226 Cr.) 385 sq. Schol. Hom. Ven. A *Σ* 486 (II 171, 2 D.) = Schol. Arat. 256 (p. 390, 26 sq. M.) *διὰ τοῦτο καὶ*

---

384 *ἄρχεσθ᾽*] *ἄρχεσθαι* Athenaei cod. A *ἀμήτοι᾽*] *ἀμήτοιο* Dionis codd. UVB Schol. Hom. utroque l. (Schol. Arat. v. 256) scholior. Arati v. 264 codd. MA, *ἀμητοῖο* Certaminis cod. Dionis codd. WP Athenaei codd. AE (unde *ἀμητοῖ᾽* ed. Kaibel); *ἀμήτου* FI m¹ K m¹ (*ἀμητοῦ* I m² K m²) LMΦ (acc. circumflex. m. recentissima Q); *ἀμητοῦ* CGD *δὲ*] ex compendio restituit D, *τε* Certamen *δυσομενάων*] *δυσσομενάων* KMΦ (super *ο* addito *α* P) Dionis cod. W, *δυομενάων* Dionis cod. V 385—387 ab Hesiodo abiudicavit Schaubach Comm. phil. (ed. Ruperti et Schlichthorst) V 30 sq. 385 *δή τοι*] *δὴ* (om. *τοι*) D 386 *αὖτις*] superscr. *θις* m. rec. M, *αὖθις* DIENQ *περιπλομένου*] an *περιπλομένοι᾽*? 387 *φαίνονται*] *φαίνεται* L 389 *ναιετάουσ᾽*] GΨbO Certamen, *ναιετάουσ᾽* — *ου* m² in ras. — F, *ναιετάουσιν* m² ex *ναιετάουσ᾽* factum D, *ναιετάωσ᾽* CENP, *ναιετάωσ᾽* superscr. *ου* m. eadem Q *ἄγκεα βησσήεντα*] *κεα* litterae m² in ras. F, *βησσήεντα* m. eadem in ras. C; *ἄγκεϊ βησσήεντι* Schoemann ed. 42 390 sq. Lehrs v. 390 a superioribus segregans (Quaest. ep. 190) *ναίουσιν* suppositum esse censuit l. c. 187 sq. (cf. Paley ed.¹ 50); unde *γυμνὸν δὲ σπείρειν κέλομαι*? Hermann JbfPh. 1837, 120 391 *ναίουσιν*] I, *ν* m. rec. addito M, *ου* m² in ras. F; *ναίουσι* DKL Certaminis cod., *ναίωσι* superscr. *ου* m. eadem Q, *ναίωσιν* C; *ναίωσι᾽* addito *γρ. ναίουσι* in marg. O, *ναίωσ᾽* ENP *σπείρειν*] ΨQ Certamen, *δὲ σπείρειν* ΩENOP

γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
ὥρι' ἀέξηται, μή πως τὰ μέταξε χατίζων
πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω
οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τά τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων

---

393 Z 490 *ἔργα κόμιζε* 399 ι 199 *σὺν παιδὶ . . ἠδὲ γυναικί* E 869 *θυμὸν ἀχεύων**

---

394 sq. cf. Vergil. Georg. I 158 *heu magnum alterius frustra spectabis acervom | concussaque famem in silvis solabere quercu* 398 cf. Apoll. Rhod. Arg. Δ 284 . . . *ἑκὰς διετεκμήραντο** Maneth. VI (III) 750 . . *Μοῖραι διετεκμήραντο**

Ἡσίοδος ἔφη· 'αἳ δή τοι — κεκρύφαται' Philopon. in Arist. Meteor. F. 95 A . . *κατὰ τὸν Ἡσίοδον περὶ τῶν Πληιάδων λέγοντα 'αἳ δή — κεκρύφαται'*
394 Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 46, 23 (II 951, 30 L.) *μέταξε· οὐδὲν ἐπίρρημα διὰ τοῦ αξε ἐκφερόμενον ἐπὶ χρόνου τέθειται, ἀλλὰ μόνον τὸ 'μέταξε χατίζων'* (cf. I 499, 9 L.) Stephan. schol. in Dionys. Thrac. Anecd. II 945, 26 Bekk. *σεσημείωται τὸ μέταξε χρονικὸν ὄν· Ἡσίοδος 'μή πως τὰ μέταξε χατίζων'* (cf. Hesych. *'τὰ μέταξε' μετὰ ταῦτα· Δωριεῖς*) 396 sq. Lex. Vindob. 61, 14 N. *Ἡσίοδος· οὐκ ἐπιμετρήσει οὐδ' ἐπιδώσει* 397 Hypoth. in Pseudisocrat. *πρὸς Δημόν. . . . ὥσπερ καὶ ὁ Ἡσίοδος ὡς πρὸς τὸν ἀδελφὸν λέγων 'ἐργάζευ, νήπιε Πέρση' πᾶσι παραινεῖ* Choric. v. ad Op. 383 sq.

---

392 *γυμνὸν*] *γυμνοὺς* Certaminis cod. *δ' ἀμάειν*] CΨ (*δὲ ἀμάειν* D, *ἀμάειν* m. rec. in *ἀμᾶσθαι* mutatum M) Φ, *θ' ἀμάειν* Certaminis cod., *δ' ἀμάαν* Goettling ed.¹ 168, *δ' ἀμμάαν* Schulze Quaest. ep. 365 (adn. 3), *δ' ἀμᾶσθαι* (accentus et *σθαι* litterae m² in ras.) F, *δ' ἀμᾶσθαι* G; cf. quae dixi Dial. d. Hes. 446 *εἴ χ'*] *ὅτ' ἂν* Certamen *πάντ' ἐθέλησθα*] ΨbΦ, *πάντα θέλησθα* (*θέλῃσθα* C, cf. Symb. Prag. 168) vel *θέλησθα* ΩD; *πάντα πέλωνται* Certamen 393—404 duplicem recensionem coaluisse censuit Lehrs Quaest. ep. 190; ac priorem quidem (praemisso versu simili versui 298) 393—397 *ἐπιμετρήσω*, alteram 397 *ἐργάζευ* — 404 *ἀλεωρήν* continuisse 393 *Δημήτερος* — 394 *ἀέξηται*] uncis seclusit Paley ed.¹ 50 (cf. Schoemann ed. 43); praeterea quae secuntur usque ad *ἐπιμετρήσω* (v. 397) illata esse suspicatur Peppmüller Hes. 223 adn. 393 *τοι ἕκαστα*] *τε Ϝέκαστα* Bentley, *τὰ Ϝέκαστα* dubitans Lennep ed. 44 394 *ἀέξηται*] *ἀέξεται* M *μέταξε*] Herodianus Stephanus, *μετ' ἄζε* ('in der Folgezeit') Schulze Kuhns ZfvglSpr. XXIX 262, *μεταξὺ* libri Proclus 256, 8 G. 395 *πτώσσῃς*] *πτώσσῃς* superscr. ι m. eadem C, *πτώσσεις* E, superscr. η m. rec. N *μηδὲν*] *μηδὲ* superscr. m. rec. *δὲν* D *ἀνύσσῃς*] *ἀνύσσεις* N 396—404 eiecit Steitz l. c. 121, qui (p. 123 sq. et 147) post 395 v. 405, 602—605, 407 sqq. ponendos esse censuit 396 *ἐπ' ἔμ'*] *ἐπ' ἐμέ* D, *ἐπί μ'* M *ἐπιδώσω*] *ἔτι δώσω* dubitans Goettling ed.¹ 168, *ἐπινεύσω* Kappotas de Hes. carm. quod Op. et Dies inscrib. 30 397 *οὐδ'*] *οὐδὲ* D *ἐργάζεο*] Nauck MGrR. V 138 (cf. Paulson Stud. Hes. I 48 adn. 2), *ἐργάζευ* (ex v. 299, ut videtur) ΩΨΦ Hypoth. Pseudisocrat. 398 *διετεκμήραντο*] *διετεκμήραντο* O, *τεκμήραντο* C (cf. Proclus 257, 4 G. '*καλῶς εἶπε τὸ ἐτεκμήραντο*'), *διε* m² additum F

ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις·
ἀχρήιος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
φράζεσθαι χρεέων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦν τ' ἀροτῆρα,
[κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥ τις καὶ βουσὶν ἕποιτο,]

---

402 σ 329 πόλλ' ἀγορεύεις* 403 cf. Υ 249 ἐπέων δὲ πολὺς νομός cf. ad 367

---

405 Arat. 132 πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων cf. Gregor. Theol. Carm. I 2, 2, 485 (ceterum Aratum imitatus) βοὸς . . ἀροτῆρος Apoll. Rhod. Arg. *Α* 1217 Anth. Append. Planud. 101, 3 D. βοῦν ἀρότην Hymn. Orph. XL 8 βοῶν ἀροτῆρα τένοντα

---

400 Eust. Hom. 96, 10 . . ὡς τὸ 'ζητεύει βίοτον' idem l. c. 749, 4 . . . καθὰ ἐκ τοῦ ζητῶ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ ζητεύω idem 834, 10 et 1872, 46 . . ζητέω 'ζητεύω' παρ' Ἡσιόδῳ 401—403 Theodor. Gaz. Epist. ad Demetr. Anecd. Gr. V 405 Boiss. 'δὶς μὲν — νόμος' ὡς Ἡσίοδος λέγει 404 Et. Tittm. v. ἀλεωρήν (p. 130)· φυγήν· Ἡσίοδος· 'λιμοῦ τ' ἀλεωρήν' 405 Aristot. Polit. I 1 ὀρθῶς Ἡσίοδος εἶπε ποιήσας 'οἶκον — ἀροτῆρα'· ὁ γὰρ βοῦς ἀντ' οἰκέτου τοῖς πένησίν ἐστιν idem Oecon. I 2 . . ὥστε καθ' Ἡσίοδον δέοι ἂν ὑπάρχειν 'οἶκον — ἀροτῆρα'· τὸ μὲν γὰρ τῆς τροφῆς πρῶτον· τὸ δέ, τῶν ἐλευθέρων, ὥστε δέοι ἂν τὰ περὶ τὴν τῆς γυναικὸς ὁμιλίαν οἰκονομήσασθαι καλῶς cf. Philodem. de vitiis et. virt. c. VIII p. 45, 28 sq. Goettl. καὶ ἄξιον ἐπιζητεῖν ⟨πῶ⟩ς ⟨ἐπέ⟩ζευκται τοῦτό ⟨γε⟩ ὥστε καθ' Ἡσίοδον δέοι ἂν ὑπάρ⟨χει⟩ν· 'οἶκον μὲν πρ⟨ώτ⟩ιστα ⟨γυν⟩αῖκά τε'· τὸ μὲν γὰρ τῆς ⟨τροφ⟩ῆς πρῶτον, τὸ δὲ τῶν ἐ⟨λευ⟩θέρων εἰ μὴ κτῆσις, ὥς γ⟨ε καὶ τροφή, γαμετή, καὶ ταῦ⟨τα μὲ⟩ν οἰκονομοῦσα 'Nicol.' Progymn. I 332, 18 W. οἶκον εἶπεν Ἡσίοδος καὶ γυναῖκα προσέθηκε καὶ τούτων ἔσχατον ἐπιφέρει τὸν βοῦν Lucian. Navig. 20 εὐθὺς οὖν κατὰ τὸν Ἡσίοδον οἶκος τὸ πρῶτον Plutarch Mor. p. 738 a (IV 362, 27 B.) . . τὸν βοῦν, ὃν οὐ δεύτερον οὐδὲ τρίτον, ὥσπερ Ἡσίοδος, ἀλλὰ πρῶτον τίθεσθαι τῶν ἀναγκαίων . . 406 Philodem. de vitiis et virt. c. VIII p. 46, 7 Goettl. καὶ π⟨ῶς⟩ δέχετα⟨ι γα⟩μετὴν ὑφ' Ἡσιόδου λέγε⟨σθ⟩αι τὴν γυναῖκα, πολλῶν κα⟨ὶ φ⟩ασ⟨κ⟩όντων αὐτὸν γεγραφέν⟨αι 'κτητὴν οὐ γαμετήν' ('κτητήν' οὐ 'γαμετήν' Dimitrijević); Et. Tittm. v. κτητήν· ἀγοραστήν· Ἡσίοδος 'κτητὴν οὐ γαμετήν'

---

400 ζητεύῃς] CΨ (ζητεύεις KL, corr. K) Φ (εις superscr. in N), ζητεύσῃς Ωb, cf. Eustathius; μαστεύῃς dubitans Nauck MGrR. IV 626 κατὰ γείτονας] καταγείτονας E δ'] δὲ D 401 ἢν] ν m. rec. in ras. D, ἢ M δ' ἔτι] δέ τι m[2] in ras. D, δέ τι ΨbE 402 σὺ — πόλλ'] τὰ δ' ἐτώσια πάντ' dubitans Paley ed.[1] 51 σὺ] in ras. D ἀγορεύσεις] ἀγορεύεις CF 403 ἀχρήιος] KL, cf. v. 297 et Theog. 340; ἀχρεῖος ΩDIMΦ Theodorus Gaz. ἔσται — νομός] (si quidem v. 402 pro subdito habendus sit) Ϝεπέων ἔσται νομός Paley ed.[1] 51 ἔσται] ΩΨ, ἔσσεται Φ (ἔσεται Sittl ed. 505) νομός] νόμος DL Theodorus Gaz. 404 χρεέων] conieci Wien. St. V 191, χρηῶν Sittl ed. 505, χρειῶν (m[2] ex χρείων corr. D, χρειων sine accentu I) libri, χρειέων Fick Hes. Ged. 47 405 cf. ad 396—404 βοῦν τ' ἀροτῆρα] τ' om. DIP, βοῦς τ' ἀροτῆρας (cf. Aratus) Steitz l. c. 123 406 exhibent libri agnoscunt scholia Procli 257, 30 et Tzetzae 258, 10 G. Et. Tittm.; ignorat Aristoteles

χρήματα δ' ἐν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δὲ τὸ ἔργον.
μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τε ἔνηφιν·

---

410 Θ 538 ἐς αὔριον

---

409 cf. Mimnerm. Fr. 3, 1 ἐπὴν παραμείψεται ὥρη idem Fr. 2, 9 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης 410 cf. Theocrit. XVIII 14 καὶ ἔνας καὶ ἐς ἀῶ

---

408 Et. gen. v. τητᾷ Et. Tittm. (Anecd. Ox. I 123, 3 Cr.) v. τητῶ . . Ἡσίοδος 'μὴ — τητᾷ' Et. mag. v. 'τητᾷ'· Ἡσίοδος 410 sq. Et. gen. Gud. Tittm. v. καλιά· Ἡσίοδος 'μηδ' — καλιήν' cf. Et. mag. ad 411 410. 413 Euseb. Praep. evang. 781 c XIV 27 (II 331 D.) . . ὡς ἐκείνους τε ποιητὴς νουθετεῖ συμβουλεύων 'μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον' καὶ προσεπαπειλῶν 'αἰεὶ — παλαίει' Anecd. Gr. III 171 Boiss. καὶ μὴ ἐς αὔριον ἀναβάλλου, ἵνα μὴ κατὰ τὸν εἰπόντα καὶ αὐτὸς ἄταισι περιπέσῃς 410 Athen. XIV 653 d (III 445, 26 K.) καὶ ὁ Μασσούριος ἔφη 'μηδ' — ἔνηφι' Schol. Rav. Aristoph. Ach. 172 (II 284 R.) εἰς ἔνην· οἷον ἐς τρίτην ⟨καὶ Ἡσίοδος⟩· 'μηδ' — ἔνηφι' Theodoret. Graec. adfect. curat. V de nat. hom. p. 819 Sch. (t. 83 c. 925 C M.) ἀλλ' ἀναμνησθῆναι τῆς τοῦ Ἀσκραίου ποιητοῦ παραινέσεως· 'μηδ' — ἔνηφι' Stob. II c. 7 s. 11 (II 116, 4 W.) ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀναβάλλεσθαι τὸν Ἡσίοδον

---

utroque l.; in quibusdam exemplis v. defuisse e Philodemo conclusit Goettling ed.[1] 168 (ed.[2] 204); Timaei tempore circumlatum esse exposuit Ranke de Hes. Oper. et Dieb. 9 coll. scholio (258, 2 G.): 'οὐ λέγει οὖν παλλακήν, ἀλλὰ φύλακα τοῦ οἴκου καὶ τῶν βοῶν. μάτην οὖν λέγουσιν οἱ περὶ Τίμαιον Ἡσιόδῳ τὸν Ἀριστοτέλην πειθόμενον μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν Ἑρπυλλίδι συνεῖναι τῇ θεραπαίνῃ, ἐξ ἧς αὐτὸν σχεῖν υἱόν' (Philodemo et Plutarcho ignotum fuisse censuit Dimitrijević l. c. 213); Hesiodo v. abiudicavit Muretus Oper. III 478 (ed. Ruhnken); v. non quidem originem suam, sed quem occupat locum ipsis philosophis de familia condenda dissidentibus et diversas sententias Hesiodi auctoritate defendentibus debere putavit Lehrs Quaest. ep. 191

407 δ'] ex δὲ m[2] D ἐν οἴκῳ] ἐν ϝοίκῳ Bentley, εἰν οἴκῳ ΩΨENPQ, ἐνὶ οἴκῳ O πάντ' ἄρμενα] cf. Tzetzes 259, 22 G. τὸ δὲ ἄρμενος καὶ ἄλμενος συγκοπέντα Αἰολικῶς ψιλοῦνται ὡς νῦν τὸ 'πάντ' ἄρμενα' 408 αἰτῇς] αἰτεῖς Et. gen. Tittm. δ'] δὲ D, μὲν Anecd. Ox. ἀρνῆται] K, ἀρνεῖται m[1], εῖ in ῆ m. alia rubro mut. I, ἀρνεῖται ΩDLMΦ Et. gen. Tittm. Anecd. Ox. σὺ] σοὶ Et. gen. cod. B (hic unicus) 409 δ'] δὲ D παραμείβηται] ΩIKEN, παραμείβεται DLMOPQ μινύθῃ] ΩENQ, μινύθῃ η e corr. M, μινύθει m[1], ει in η m[2] mut. I, μινύθει DKLOP τὸ] Peppmüller Phil. LVI 221, τοι (τι M) libri, τε Bentley 410 om. Et. gen. cod. B μηδ'] μηδὲ D ἔς τ' αὔριον] τ' om. Et. gen. cod. A ἔς τε ἔνηφιν] εἴς τε ἔνηφι C, ες τε ἐνηφι Scholior. Aristoph. cod. Ravennas, ἔς τε ἔνηφι Theodoretus (sic cod. B optimus saec. XI, verba om. cod. alter C), ἔς τε ἔνιφι Stobaei cod. F (= Farnes. Neap. III D 15 s. XIV) optimus; ἔστε ἔννηφι D, cf. Symb. Prag. 179, ubi de hiatu exposui, et Schulze Quaest. ep. 78; ἔνηφι (nasali non geminata) etiam Athenaeus III 100 b et Pollux, cf. Hesychius; ἔς τ' ἔνηφι Athenaeus XIV 653 d (cod. A) Et. gen. cod. A (hic unicus), ἐς τ' ἔνιφι Stobaei cod. P; ἔς τ' ἔννηφι ΩbΨbΦ (ἔννηφι EN) Anonym. περὶ βαρβαρ. Suidas Eustathius Et. Gud. Tittm., cf. Tzetzes 260, 32 G. 'ἐκ δὲ τοῦ ἑνὸς ἐνὶ γεγονὸς τὸ ἔνη, ὅμως διπλασιάζει τὰ δύο ν̄ καὶ ψιλοῦται ὡς Αἰολικόν'; θ' ἔννηφιν Sittl ed. 264

οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιὴν
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δὲ τὸ ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἀάτησι παλαίει.
ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος

---

414 Ψ 190 *μένος ἠελίοιο*

---

413 Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 196 *μένος ὀξέος ἠελίοιο** 415 sq. cf. Apoll. Rhod. Arg. Γ 1399 *Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος**

ταῦτ' εἰρηκέναι 'μηδ' — ἔνηφι' Anonym. *περὶ βαρβ. καὶ σολοικ.* 197 (p. 181 V.) *'μηδ' — ἔννηφι'* Suid. v. *ἔνη* (I b 256 B.) *'μηδ' — ἔννηφι'* Eust. Hom. 1908, 64 .. *εἰ καὶ Ἡσιόδῳ μὴ δοκεῖ δεῖν εἶναι ἐς αὔριον τὸ ἔργον ἀναβάλλεσθαι* . . . (cf. ad 412 sq.) Athen. III 100 b (I 230 K.) .. *αὔριον δὲ ἢ ἔνηφι — τὴν γὰρ εἰς τρίτην Ἡσίοδος εἴρηκεν οὕτως* . . . Eust. Hom. 1866, 14 . . . *καθὰ ὑποδηλοῖ καὶ τὸ 'ἔς τ' ἔννηφι' παρ' Ἡσιόδῳ* . . . Pollux I 66 p. 21, 2 B. *ἡ δ' ἐπιοῦσα ἡμέρα καλεῖται αὔριον καὶ ὑστεραία* ⌊*καὶ ὑστέρα*⌋ *καὶ προσιοῦσα. τὴν δὲ μετ' αὐτὴν εἰκάσαις ἂν ὡς 'ἔνηφι' Ἡσίοδος καλεῖ, εἰ μὴ τὴν τριακάδα* ⌊*οὕτω λέγει*⌋. cf. Hesych. *'ἔνηφι'· εἰς τρίτην*

411 Et. mag. v. *καλιά* (485, 53 G.)· *Ἡσίοδος· 'οὐ γὰρ — καλιήν'* Anecd. I 115 Boiss. *τοῦ αὐτοῦ* (*Ἡσιόδου*)· *ἀνὴρ ἄοκνος 'πίμπλησι καλιήν'* 412 Pind. Isthm. VI (V) 67 B.-Schr.[5] *Λάμπων δὲ μελέταν ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος* Schol. vet. Pind. Isthm. VI (V) l. c. (p. 458, 14 A.) *'μελέτη — ὀφέλλει'* Schol. vet. Pind. Nem. VI 91 (p. 194, 12 A.) *Ὅμηρος* (immo *Ἡσίοδος*) *'μελέτη — ὀφέλλει'* Himer. or. XXIV 1 (p. 95, 41 D.) *'μελέτη — ὀφέλλει' ποιητοῦ φιλοτίμου ταῦτα τὰ ῥήματα* 412 sq. Eust. Hom. 1370, 22 *τῆς δὲ ἀναβλήσεως θέμα τὸ παρ' Ἡσιόδῳ 'ἀναβάλλεσθαι', ὅθεν καὶ ὁ 'ἀμβολιεργός'* cf. idem l. c. 250, 43 *ἐκ δὲ τοῦ ἀναβαλλώμεθα ἔργον σύγκειται ὁ παρ' Ἡσιόδῳ ἀμβολιεργός, ὃς ἄταις παλαίει* 413 Epict. Diss. II 18, 32 (p. 169, 4 Sch.) *καὶ τότε βεβαιώσεις τὸ τοῦ Ἡσιόδου ὅτι ἀληθές ἐστιν 'αἰεὶ — παλαίει'* Columella XI 1, 29 *res est agrestis insidiosissima cunctandi, quod ipsum expressius vetustissimus auctor Hesiodus hoc versu significavit 'αἰεὶ — παλαίει'* Theodoret. Graec. adfect. curat. V de nat. hom. p. 819 Sch. (t. 83 c. 925 C M.) *προσέχειν δὲ ἀκριβῶς καὶ τῇ ἄλλῃ τοῦδε τοῦ ποιητοῦ* (*τοῦ Ἀσκραίου*) *γνώμῃ ξυνῳδὰ φθεγγομένῃ· 'αἰεὶ — παλαίει'* Simplic. in Epict. Enchir. 75 (I p. 512 Schw.) *καὶ τοῦτο προσῆκον ἦν ἀκοῦσαι τὸν τυχόντα τελέως τῶν παραινέσεων τὸ μὴ μέλλειν λοιπὸν μηδὲ ἀναβάλλεσθαι. 'ἀεὶ' γὰρ 'ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτησι παλαίει'* Stob. II c. 7 s. 11 (II 116, 6 W.) *καὶ 'αἰεὶ — παλαίει'* Et. gen. mag. (Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 233, 12) Tittm. v. *ἀμβολιεργός·* .. *Ἡσίοδος* (om. Et. mag.) *'αἰεὶ — παλαίει* (*προσπαλαίει* Et. Tittm.)' Et. Gud. (cf. Reitzenstein l. c. 116, 22) *Ἡσίοδος· 'ἀμβολιεργός'* Plutarch. Mor. p. 118 c (I 289, 11 B.) *καίτοι γε τὸν ἐν ὁτῳοῦν 'ἀμβολιεργὸν ἄταις' φησὶ 'παλαίειν' τὸ κυκλούμενον τοῦτο παρὰ πᾶσιν ἔπος* 414 sq. Et. gen. v. *ἰδαλίμου· Ἡσίοδος 'ἦμος — ὀμβρήσαντος'* cf. ad 415 415 sq. cf. Xenoph. Oecon. 17, 2 *ἐπειδὰν γὰρ ὁ μετοπωρινὸς χρόνος ἔλθῃ, πάντες που οἱ ἄνθρωποι*

---

411 *ἐτωσιοεργὸς*] Ωb (*οερ* in ras. F) DM Et. gen. cod. A Et. mag. Gud., *ἐτωσιεργός* CI m[1] (*ο* m[2] rubro superscr.) KLΦ Et. gen. cod. B *πίμπλησι*] *πίμπλῃσι* C 412 *οὐδ'*] *οὐδὲ* D *δὲ τὸ*] Peppmüller Phil. LVI 222, *δέ τοι* (*τι* M) libri Himerius Schol. vet. Pind. Isthm. et Nem., *δέ τε* Bentley, *τοι* Gaisford (cum vett. editt. scholior. Pind. Isthm.) ed. 27 *ὀφέλλει*] *ὀφέλει* D 413 *δ'*] *δὲ* D *ἀάτησι*] *ἄτῃσι* (vel *ἄτησι*) libri et testes, cf. ad 352 *παλαίει*] *προσπαλαίει* Et. Tittm. 414 *δὴ*] *ἡ* m[1] in ras. F 415 *μετοπωρινὸν*] *μετοπωρινοῦ* Et. gen. cod. uterque

Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥρια ἔργα.
ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονα δ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·

---

416 cf. *N* 54 Διὸς . . ἐρισθενέος

417—419 cf. Arat. 579 sq. οὐδ' ἂν ἔτ' Ἀρκτοφύλαξ εἴη πολὺς ἀμφοτέρωθεν | μείων ἠμάτιος, τὸ δ' ἐπὶ πλέον ἔννυχος ἤδη 420—422 cf. Vergil. Georg. I 256 *quando . . conveniat . . . . tempestivam silvis evertere pinum*

πρὸς τὸν θεὸν ἀποβλέπουσιν, ὁπότε βρέξας τὴν γῆν ἀφήσει αὐτοὺς σπείρειν 415 Hesych. 'καύματος ἰδαλίμου'· τοῦ θερμοτάτου ἢ ἱδρωτοποιοῦ Et. mag. v. ἰδάλιμον· Ἡσίοδος 'καύματος ἰδαλίμου'

417 Schol. Eurip. Hec. 1104 (I 82, 8 Schw.) Ἡσίοδος· 'Σείριος' ὁ Ἥλιος 420 sq. Et. gen. v. πτόρθος (non exhibet cod. B)· Ἡσίοδος 'τῆμος — ὕλη' Et. Tittm. v. ἀδηκτοτάτη· ἀσηπτοτάτη· [Ἡσίοδος· 'τῆμος — ὕλη'] 420 Procl. in Hes. Op. v. 806 (p. 439, 31 G.) καλῶς περιβλεψάμενος τοὺς ἄνδρας, τῇ ἅλωνι ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἀποθέσθαι τὰ γεννήματα 'τῆμος — σιδήρῳ' μετρίως ξηρῶν ὄντων τῶν ξύλων ὑγρότητός τέ τινος οὐκ ἐπιδεῶν 422 Schol. Eurip. Androm. 1164 (II 318, 13 Schw.) καὶ ὁ Ἡσίοδός φησι 'τῆμος — ἔργον' 423 sqq. Serv. in Vergil. Georg. I 175 (III 1, 173, 4 Th.-H.) *totus autem hic locus de aratro Hesiodi est* 423 sq. Eust. Hom. 1684, 33 . . ὅπερ ὅμοιον τῷ τρίποδος 'τριπόδης' καὶ ἑπτάποδος 'ἑπταπόδης' παρ' Ἡσιόδῳ (cf. Herodian. ἐπιτ. τῶν ὀνομ. κανόν· p. 9, 1 H. καὶ ὅσα ἀπὸ γενικῆς εἰς ος ληγούσης, Οἰδιπόδης τριπόδης) 423 Schol. Aristoph. Vesp. 238 (p. 141, 52 D.) καὶ Ἡσίοδος· 'ὅλμον — τάμνειν' 424 sq. Themist. XV p. 184 p. 227 D. Ἡσιόδῳ δὲ τῷ Ἀσκραίῳ . . . ἐδόκει εἰσενεγκεῖν εἰς τὴν ποίησιν . . . ἡλίκον τὸν ἄξονα τέμνειν καὶ ἡλίκον σφῦραν 424 Dio Prus. II 8 (I 18, 1 A.) τοῖς δὲ τέκτοσι μάλα ἐμπείρως παραινεῖ (Ἡσίοδος), πηλίκον χρὴ τὸν ἄξονα τεμεῖν Herodian.

---

416 post hunc Lehrs Quaest. ep. 193 sq. versum desideravit huiusce modi 'αὐαλέος (χρώς = cutis) τὸ πρόσθεν, ἀνὴρ δέ τε γούνατα σείει' 417 in marg. summo m. rec. suppletus est in Q Σείριος] σιδήρειος m[1], corr. m[3] D 419 πλεῖον] πλεῖστον M ἐπαυρεῖ] ἐπαύρει EO, ἀπαίρει dubitans Guyet Not. in Hes. 151, ἐπηῦρε Thiersch Griech. Gramm.[2] 337 420 τῆμος] ΩΨΦ Proclus Et. gen., ἦμος Triclinius ἀδηκτοτάτη] ἀδακτοτάτη Et. gen. (cod. A) πέλεται] πέλε G, τε πέλει Bentley 421 φύλλα δ'] φύλα δὲ D πτόρθοιο] πτορθμοῖο dubitans Paley ed.[1] 53 λήγει] δένδρα adscriptum in Q 422 suspectus Paleio ed.[1] 53 ἄρ'] δ' ἄρ' OP ὥρια ἔργα] Φ, ὥριον ἔργον ΩΨ (duo α m. rec. superscr. in L) Schol. Eurip. 423 ante hunc 421 sq. iterum scripti postea deleti sunt in D ὅλμον] spiritus asper ex leni factus in K, ὅλμον Q τρίπηχυν] τρίπηχυ DI 424 sq. in textu om., m[1] in ima pagina suppleti K 424 δ'] Ω (θ' m[2] superscr. F) L, δὲ D, θ' IKMΦ μάλα] μέγα Ωb ἄρμενον] ἅρμενον C οὕτω] ΩΨΦ, οὕτως cod. Ambros. C 222 inf.

εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.
τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
πόλλ' ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃς,
ἐς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῷος ἐν ἐλύματι πήξας
γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆι.

---

430 cf. Arat. 529 Ἀθηναίης χειρῶν δεδιδαγμένος ἀνήρ Dionys. Perieg. 342 ἴδρις . . . σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης

ἐπιτ. τῶν ὀνομ. καν. 9 adn. H. (I 79, 15 L.) cod. F (Vindob. 294) 'ἑπταπόδης' παρ' Ἡσιόδῳ Eust. Hom. 1040, 10 τὸ δὲ ἑπταπόδην ὡς ἐν παρέργῳ παρέρριψεν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἡσίοδον ἠνάγκασται οὕτω μετρεῖν ξύλα ποσὶν ἢ σπιθαμαῖς, ὡς τοῦ θρήνους τοσούτων ὀφείλοντος εἶναι ποδῶν καθὰ καὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ ἑπταπόδου ἄξονος

426 Choerob. I 327, 20 H. παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦσι γίνονται (τὰ εἰς ῖς ὀξύτονα) εἰς ν̄ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν μετὰ βαρείας τάσεως, κνῆμιν γὰρ λέγουσι καὶ σφρᾶγιν καὶ ἄψιν, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν' ἀντὶ τοῦ ἀψῖδα Et. gen. et mag. (183, 37 G.) v. ἀψίς . . . σημαίνει δὲ καὶ τοῦ τροχοῦ τὸ ἐπικαμπὲς ξύλον παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ οἷον 'τρισπίθαμον — ἀμάξῃ' Et. gen. et mag. (184, 2 G.) v. ἀψίς (Herodian. I 86, 15 L.)· οὕτω καὶ ἇψω ἇψις ὤφειλεν εἶναι. ὅθεν Ἡσίοδος ἀναλογώτερον εἶπεν ἇψις βαρύνων αὐτό (βαρυτόνως Et. mag.) Eust. Hom. 574, 22 . . ἵνα λέγηται ἄψις . . ὡς Αἰολικόν, καθὰ καὶ Ἡσίοδος 'τρισπίθαμον ἄψιν' φησίν 429 Schol. Rav. Aristoph. Ach. 180 (II 285 R.) καὶ πάλιν (Ἡσίοδος)· (⟨'φέρειν — ἄρουραν⟩' supplet Rutherford) 'πρίνιν⟨ον⟩· ὃς — ⟨ἀροῦν⟩ ὀχυρώτατός ἐστιν' 431 Eust.

---

425 καὶ σφῦράν κε] Triclinius, κε σφῦράν κε CKLM, κε σφῦραν (om. κε) Ωb, κεν (κε̄ D) σφῦράν κε DIOPQ, κεν σφύράν τε EN (σφῦράν γε Guyet Not. in Hes. 151) 426 δ'] m^1 om., m^2 suppl. D, om. Et. gen. ἄψιν] (ἄψιν D) CDK Choeroboscus Eustathius, ἇψιν ΩbILMΦ Et. gen. et mag. τάμνειν — ἀμάξῃ] om. Et. gen. cod. B τάμνειν] α m^2 in ras. F, τέμνειν superscr. α m. eadem Q, τέμνειν NO ἀμάξῃ] DIO (cf. v. 456, 692), ἁμάξῃ ΩKLENPQ Et. mag. utroque l. 426 sq. inter hos 455—457 interposuit Steitz l. c. 130 427 ἐπικαμπύλα] CDΦ Proclus 275, 27 G. ('ἐπικαμπῆ ὄντα'), ἐπικαμπῦλα L, ἐπὶ καμπύλα ΩbIKM κᾶλα] κάλα ΩΨbΦ, καλὰ D γύην] γύειν, ει m. rec. in η mutatum, E ὅτ' ἂν] ὅταν ex ὅτι corr. D 428 ἐς] εἰς ΩΨΦ 429 πρίνινον] πρίνιν⟨ον schol. Rav. Aristoph., πρίινον EN βουσὶν ἀροῦν] ἀροῦν om. schol. Rav. Aristoph.; (βοῦσ' ἀρόην in recensione sua Fick Hes. Ged. 65) ὀχυρώτατος] ΩΨΦ Schol. Aristoph., ὀχυρώτερος cod. Ambros. C 222 inf. 430 εὖτ' ἂν] εὖτέ κ' v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 309 Ἀθηναίης δμῷος] δμῶος Ἀθηναίης Paulson Stud. Hes. I 116 (sed cf. Hom. λ 190), Ἀθηναίης δμῶός γ' dubitans Peppmüller Ph. Wochenschr. 1889 c. 1040 δμῷος] δμῶιος C, δμῶος ΩbΨ, δμωὸς OPQ, δμὼς EN (in δμῶος mut. m. alia N) ἐν] om. Φ (m. rec. in marg. addit. 'ἐν ἐλύματι' E) 431 γόμφοισιν] ν m. rec. superscr. M, γόμφοισι ΩbKLOPQ πελάσας] πυκάσας Steitz l. c. 127 adn. 4 προσαρήρεται] CHΨ (η m. rec. superscr. M) Eustathius; προσαρήρηται cod. Ambros. C 222 inf.; cf. Tzetzes 278, 14 G. 'προσαρήρηται ὤφειλεν· οἱ Ἴωνες δὲ οὐκ ἐκτείνουσιν, ὅθεν προσαρήρεται γράφεται'; προσαρήρηθ' Guyet Not. in Hes. 151; προσαρήσεται FGΦ; πρὸς ἄρ' ἄρσεται Buttmann Ausf. Griech. Sprachl.^{2} II 119 adn. ἱστοβοῆι] ΩΨ, ἱστοβοΐει Φ praeter Q, qui ἱστοβοῆι (ηι litterae in ras.) correctum exhibet

δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτω·
εἴ χ' ἕτερον ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,
δρυὸς ἔλυμα, γύης πρίνου· βόε δ' ἐνναετήρω
ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,

---

433 cf. *Α* 229 *ἦ πολὺ λώιόν ἐστι* 437 *Η* 257 *τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν**

Hom. 1869, 32 *οὕτω δὲ καὶ τὸ 'προσαρήρεται' ἐν Ἡσιόδῳ ἐκ τοῦ ἄρηρα ἀρήρω γίνεται* idem l. c. 623, 37 *ἐπὶ δὲ ἀρότρου ἱστοβοεὺς παρὰ Ἡσιόδῳ*
432 sq. 437 Et. gen. v. *ἔλυμα . . . 'δοιὰ — ἄροτρα (πονησάμενος — πηκτόν'* addit cod. A[II]) *ἕως 'τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν'* 432 sq. Schol. Hom. Ven. A *Κ* 353 (I 359, 15 D.) *καὶ Ἡσίοδός φησι 'δοιὰ — πηκτόν'* Schol. Hom. Ven. B l. c. (III 444, 24 D.) *καὶ Ἡσίοδος δοιὰ ἄροτρά φησι θέσθαι 'αὐτόγυον καὶ πηκτόν'* 432 Suid. v. *δοιά* (I a 1467 B.)· *'δοιὰ — πονησάμενος'* Et. Tittm. v. *δοιά· Ἡσίοδος· 'δοιὰ — πονησάμενος'* 433 Eust. Hom. 1732, 17 . . *τὸ παρ' Ἡσιόδῳ 'αὐτόγυον' (ἄροτρον)* . . 435 Choerob. I 191, 12 H. (Herodian. II 697 L.) *ταῦτα οὖν τὰ εἰς ῑς τῶν εἰς ō φύσει ληγόντων μονοσύλλαβα ὄντα μακρὸν ἔχουσι τὸ ῑ καὶ προσθέσει τοῦ ōς κλίνονται, οἷον κίς, κιός· 'ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες'* cf. Hesych. *'ἀκιώτατοι'· ἄσηπτοι* Et. gen. (cod. B) Et. mag. v. *ἀκιώτατον· Ἡσίοδος 'δάφνης — ἱστοβοῆες'* Et. mag. l. c. (48, 50 G.) . . . *ἄλλοι γράφουσιν 'ἀκιρώτατοι', ἵν' ᾖ κάλλιστοι* 436 Schol. Rav. Aristoph. Ach. 180 (II 285 R.) *πρίνινοι· . . Ἡσίοδος 'πρίνου δὲ γύην'* cf. Suid. v. *πρίνινοι ἄνθρακες* (II b 409 B.)· *Ἡσίοδος 'πρίνου δὲ γύην'*; Et. gen. et mag. v. *γύης . . τὸ δὲ ἄροτρον Ἡσίοδος· 'πρίνου δὲ γύην, βόε'* (*βόε* om. Et. gen. cod. B et mag.) cf. Et. Tittm. v. *γύης* 436—440 omisso 438 Suid. Et. mag. Gud. v. *ζυγομαχεῖν* (cf. Anecd. Ox. II 443, 20 Cr.) . . *Ἡσίοδος· 'βόε — ἀλαπαδνόν' 'οὐκ — λίποιεν'* (haec Et. Gud., Suid. eadem usque ad v. 439 *'οὐκ ἄν τώ γ' ἐρίσαντε'*, Et. mag. tantum v. 439 sq. *'οὐκ — λίποιεν'* exhibet) 436—438 Eust. Hom. 245, 42 (cf. Anecd. Par. III 7, 24 Cr.) *ἀκμάζει γὰρ ὁ πενταέτηρος βοῦς, ὅπου γε Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἐνναετήρους (ἐνναετῆρας* Anecd. Par.) *ἀρίστους εἰς ἐργασίαν λέγει καὶ ἥβης μέτρον ἔχειν φησί*

---

433 *οὕτω*] *οὕτως* N 434 *ἕτερον ἄξαις*] cod. Paris. 2708, *ἕτερον* ///' *ἄξαις* cod. Olomuc. I, VI 9, *ἕτερον ϝάξαις* Bentley, *ἕτερόν γ' ἄξαις ΩΨΦ* (*γ'* e digammo natum esse suspicatur Schaefer in Brunckii Gnom. poet. ed. nov. p. 231 adn.) *ἕτερόν κ'*] CFGKLM, *ἕτερόν κ'* (sed *κ'* ex *γ'* rest.) I, *ἕτερόν γ'* HDEOP, *ἕτερον δ'* Q, *ἕτερον'* (sic) N, *ἕτερον* cod. Ambros. C 222 inf. *βάλοιο*] *βάλλοιο* D, *βάλ*///*οιο* E 435—453 folio avulso desiderantur in C 435 *δ'*] *δὲ* (om. *ἢ*) M, *δ'* postea add. D, *δ'* om. FHOP Etymologica *ἀκιώτατοι*] libri scholion 'Procli' 278, 1 G. Hesychius Etymologica, *ἀκίτατοι* in Choerobosco coniecit Stadtmüller (*ἀκιόταται* Choerobosci cod. Neapol. II D 3 s. XIV, *οἰκιότατοι* eiusdem cod. Coislin. 176 s. XV); *ἀκιρώτατοι* quidam (*'ἄλλοι'*) teste Et. mag. 436 *ἔλυμα*] *ἔλυμα* ILO *γύης πρίνου·*] Schaefer l. c. 231 adn., *γύην πρίνου* (cum *κεκτῆσθαι* coniungendum) d'Orville Animadv. ad Charit. p. 460; *πρίνου δὲ γύης Φ* (*ς* e corr. Q), *πρίνου δὲ γύην Ω*b*Ψ* schol. Rav. Aristoph. Suidas Etymologica *βόε*] om. Et. gen. cod. B Et. mag. *δ'*] *δὲ* D *ἐνναετήρω*] *Ω*b*Ψ*b*Φ* Suidas (*ἐννέ' ἀγήρω* corrupte Anecd. Ox.), *'τοὺς ἐνναετήρους'* Eustathius; *ἐνναετῆρε* D m[1] (in *ἐνναετήρω* mut. m[2]) Et. Gud.; *'τοὺς ἐνναετῆρας'* Anecd. Par. 437 *ἄρσενε*] *ἄρσενας* superscr. *ε* L *κεκτῆσθαι*] *Ω*b*ΨΦ* Suidas Et. Gud. Anecd. Ox., *κτήσασθαι* cod. Ambros. C 222 inf.

ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
οὐκ ἂν τώ γ' ἐρίσαντε ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο
ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ὅς ἔργου μελετῶν ἰθεῖάν κ' αὔλακ' ἐλαύνοι,
μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.

---

438 *Λ* 225 *ἥβης . . . μέτρον* 444. 447 *π* 419 *μεθ' ὁμήλικας**

---

438 cf. Theogn. 1119 *ἥβης μέτρον ἔχοιμι* 443 cf. Pind. Pyth. IV 227 sq. *ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις ἤλαυν'* 446 Maxim. 505 *σπέρματα δάσσασθαι** cf. Arat. 9 *σπέρματα πάντα βαλέσθαι*

---

438 Schol. Hom. Ven. B et Townl. *N* 484 (IV 25, 7 D. et VI 36, 20 M.) *τὴν δὲ ἥβην Ἡσίοδος καὶ ἐπὶ κτηνῶν, ὡς τὸ 'ἥβης μέτρον ἔχοντε'* 441 Schol. Hom. Ven. B et Townl. *N* 484 (IV 25, 5 D. et VI 36, 18 M.) *ἥβης ἄνθος· τινὲς τὸν καιρὸν τῶν κε' ἐτῶν, οἱ δὲ τῶν μ', ἐπεὶ καί φησιν Ἡσίοδος 'τοῖς — ἕποιτο'* Eust. Hom. 376, 25 *τὸ δὲ θαλεροὶ αἰζηοὶ ἀντίκειται τῷ τοῦ Ἡσιόδου αἰζηῷ. παρὰ γὰρ ἐκείνῳ τεσσαρακονταετὴς αἰζηός τις εἴρηται ἤτοι ἁπλῶς ἀνήρ, ὃς οὐκ ἂν εἴη οὕτω θαλερός* idem l. c. 526, 18 . . *ὡς καὶ Ἡσίοδός πού φησι 'τεσσαρακονταετὴς αἰζηός'* idem l. c. 1589, 38 . . *κατὰ τὸν παρὰ Ἡσιόδῳ τεσσαρακονταετῆ αἰζηόν* 442 Et. gen. et mag. v. *βλωμός· Ἡσίοδος 'τετράτρυφον ὀκτάβλωμον'* Et. Tittm. v. *βλωμός· . . Ἡσίοδος 'ὀκτάβλωμον'* (cf. l. c. v. *'ὀκτάβλωμος' · . . ὀκτάβλωμος ἄρτος*) Philostr. mai. Imag. p. 116, 14 B.-Sch. *εἰ δὲ ζυμίτας ἄρτους ἀγαπᾷς ἢ ὀκταβλώμους* Eust. Hom. 1635, 28 (Pseudophilemon v. *ψωμοί* p. 212 O.) . . *ὅθεν καὶ ψωμὸς ἄρτου ὁ παρ' Ἡσιόδῳ βλωμός* 446 Pollux I 223 (p. 70, 6 B.) *ἐπισπορία δέ ἐστιν, ὅταν τις εἰς ταὐτὸ σπέρμα σπέρμα τι ἐπεμβάλῃ. ὃ δεῖ φυλάττεσθαι*

---

438 om. Suidas Et. Gud. Anecd. Ox.; uncis inclusit Goettling ed.[1] 172 (ed.[2] 208 sq.) *ἔχοντε· τὼ*] *ἔχοντ', ὢ* Fick Hes. Ged. 62 *τὼ*] *τῶ* m[1], in *τὼ* m[2] mut. in D, *τὸ* Hermann Op. VI 236 *ἀρίστω*] *ἄριστον* Hermann l. c. ('nisi *ἀρίστω* voluit' Goettling ed.[2] 209) 439 *οὐκ*] *οὐδ'* abiecto versu 438 Paley ed.[1] 56 *γ'*] in ras. D *ἐρίσαντε ἐν*] DKLΦ Suidas, *ἐρίσαντ' ἐν* ΩbM (Hermann Op. VI 237), *ἐρίσαντες ἐν* I Et. mag. Gud. Anecd. Ox. *κὰμ μὲν*] *καμμὲν* HKMENOQ *ἄροτρον*] *ἄρτρον* D 440 *ἄξειαν*] *αὔξειαν*, ut videtur, e corr. D *τὸ δὲ ἔργον*] *τὸ δ' ἔργον* KL, *Ϝέργον δὲ Ϝετώσιον* Bentley, *τὰ δὲ Ϝέργα Ϝετώσια* dubitans Lennep ed. 50 441 *τοῖς δ' ἅμα*] *δ'* om. schol. Ven. B Townl. Hom., *δὲ* D, *τοῖσι δὲ* vel *τοῖν δ' ἅμα* dubitans Fick Hes. Ged. 62 442 *ἄρτον*] *ἄρτρον* D *ὀκτάβλωμον*] libri schol. Procli p. 280, 8 G. Philostratus Etymologica, *ὀκτώβλωμον* commendavit Cobet Mnem. n. s. IV 260 443 *ὃς*] (*Ϝέργον*) Bentley, *ὅς κ'* libri *ἔργου*] *ἔργον* M *ἰθεῖάν κ' αὔλακ'*] I, quod commendavi Wien. St. V 191, *ἰθεῖαν* (*ἰθείαν* D) *αὔλακ'* (*αὖλακ'* Q) ΩbDKLMΦ (*ἰθείην αὔλακ'* Bentley); *ἰθεῖαν Ϝαύλακ'* Hermann Op. VI 236 (cf. Knös de dig. Hom. 183); *ἰθύντατα αὔλακ'* Nauck MGrR. IV 628; *ἰθεῖαν ἂν αὔλακ'* conieci l. c. *ἐλαύνοι*] *ἐλαύνει* superscr. *οι* H, *ἐλαύνει* Q 444 *μηκέτι*] *μηδέ τι* Wakefield Silv. crit. IV 58 445 *ἄλλος ἀμείνων*] *ἄλλο* . . . . (cetera lacuna absumpta) O 446 *δάσσασθαι*] *δάσασθαι* DIK (alterum *σ* m. rec. superscr. K) MQ, *δάσασθαι* P *ἐπισπορίην ἀλέασθαι*] *ἐπισπορί* . . . . . (cetera perierunt) O

[κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.]
φράζεσθαι δ', εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης·
ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὀμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας·
ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι· πάρα ἔργα βόεσσιν.
φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν,

---

449 υ 104 ὑψόθεν ἐκ νεφέων* 452 Σ 524 ἕλικας βοῦς ζ 51 ἔνδον ἐόντας*

---

448 sqq. cf. Theogn. 1197 sq. ὄρνιθος φωνήν, Πολυπαΐδη, ὀξὺ βοώσης | ἤκουσ', ἥ τε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου | ὡραίου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν Aristoph. Av. 709 πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος χειμῶνος ὀπώρας· | σπείρειν μέν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ Arat. 1075 sq. χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλαις ὡραῖος ἀροτρεύς | ὥριον ἐρχομέναις cf. idem 1031 sq. οὐδ' ὑψοῦ γεράνων μακραὶ στίχες αὐτὰ κέλευθα | τείνονται 450 cf. Epigr. gr. ed. Kaibel 1067, 3 ὅτε χείματος ἵσταται ὥρ<η

448—451 Schol. Arat. v. 1012 (p. 531, 28 M.) καὶ ὁ Ἡσίοδος· φράζεο δ', 'εὖτ' — ὀμβρηροῦ' Schol. Rav. Aristoph. Av. 709 (I 482 R.) πρῶτα μὲν ὥρας κτλ. . . παρὰ τὰ Ἡσιόδου 'φράζεσθαι — φωνὴν' (<'ἐπακούσῃς — κεκληγυίης'> supplet Rutherford) 'ἥ τ' ἀρότοιο — ὥρην' (<'δεικνύει — ἐόντας'> supplet idem) 448 Choric. v. ad Op. 383 sq. 450 cf. Themist. XV p. 184 c (227, 19 et 22 D.) Ἡσιόδῳ δὲ τῷ Ἀσκραίῳ . . . ἐδόκει εἰσενεγκεῖν εἰς τὴν ποίησιν . . . ὁπηνίκα μὲν χρὴ ἀροῦν, ὁπηνίκα δὲ σπείρειν . . 451 Eust. Hom. 71, 11 . . ὡς ὑποδηλοῖ καὶ ὁ παρ' Ἡσιόδῳ ἀβούτης ἀνήρ idem l. c. 743, 46 . . τὸ ἀβούτης, ὃ παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται (cf. Et. mag. v. 'ἀβούτης'· ἀκτήμων, ἄπορος) 453 sq. Et. gen. Tittm. v. ῥηίδιον· Ἡσίοδος 'ῥηίδιον — βόεσσι' ('ῥηίδιον — εἰπεῖν' Et. Tittm.) 455 sq. Et. gen. mag. v. ἅμαξα . .

---

447 recentius additamentum (cf. v. 444—446) esse censuit Peppmüller Rh. Mus. XL 620 ἐπτοίηται] ἐπτόηται HENQ, ι m. rec. additum in FM, ἐπτοί . . . . (cetera lacuna absumpta) O 448 φράζεσθαι] φράζεο schol. Arati δ'] e corr. D εὖτ' ἂν] αὖτε, ἐὰν schol. Arati cod. A γεράνου φωνὴν] sic schol. Rav. Aristoph., φωνὴν γεράνου L, γεράνων φωνῆς schol. Arati cod. A ἐπακούσῃς] excidit in schol. Rav. Aristoph., ἐπα . . . . . (cetera perierunt) O; ἐσακούσῃς FH, superscr. m. alia γρ. ἐπ' F 449 om. schol. Rav. Aristoph. κεκληγυίης] κεκληγύης D 450 τε] om. cod. M (Marcian. 476 saec. XI) schol. Arati 451 ὀμβρηροῦ] ρ m. poster. ex ν corr. K, ὀμβρηνοῦ H, ὀμβρινοῦ schol. Arati cod. A κραδίην] ν m² additum D δ' ἔδακ'] δ' ex δὲ m² factum D, δ' ἔδηκ' L, δέ τ δακ' m¹, in δέ τ' ἔδακ' m. rec. mut. Q ἀβούτεω] ἀβούλεω Kappotas l. c. p. 32 452 post 454 collocavit Steitz l. c. 129 452 βόας] ΩbDIKLΦ, βοῦς M ἐόντας] ΩbΨOQ; ἐούσας m. rec. in ἐόντας mut. EN, ἐούσας, γρ. ἐόντας P 453—457 proscripsit Lehrs Quaest. ep. 196 453 γὰρ] τὸ? Lennep ed. 51, δὲ Paley ed.[1] 58, γε dubitans Schoemann ed. 89 adn. βόε — 454 βόεσσιν] om. Et. gen. cod. B ἅμαξαν] ἄμαξαν ΩbDKMΦ 454 δ'] δὲ D ἀπανήνασθαι] ἀπανήνασθαι O πάρα] (Ϝέργα) Lennep ed. 51, πάρα δ' (δὲ D) libri Et. gen. 455 φησὶ] φήσει OQ, φήσει γρ. φησί P, φασὶ α in η mut. M δ'] δὲ D ἀφνειὸς]

νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἁμάξης,
τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέσθαι.
εὖτ' ἂν δὲ πρώτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανήη,
δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
αὔην καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
πρωὶ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.

---

456 E 406 *νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε**

---

457 Vergil. Georg. I 167 *omnia quae multo ante memor provisa repones* cf. Phocyl. Fr. 7, 1 B.[4] *μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ* 462 sq. cf. Vergil. Georg. I 43 sqq. *vere novo gelidus canis cum montibus umor | liquitur et zephyro putris se glaeba resolvit, | depresso incipiat iam tum mihi taurus aratro | inge-*

Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις· 'φησὶ — ἁμάξης' (v. 455 *'φησὶ — ἄμαξαν'* Et. mag.)

456 Plato Theaet. p. 207 A *οἷον καὶ Ἡσίοδος περὶ ἁμάξης λέγει τὸ 'ἑκατὸν — ἁμάξης'*, unde Galen. XV p. 103 K. *οὕτω δὲ καὶ ἁμάξης ἑκατὸν εἶναι στοιχεῖά φησιν ὁ Πλάτων ὑφ' Ἡσιόδου λελέχθαι γράψαντος 'ἑκατὸν — ἁμάξης'* idem de plac. Hippocr. et Plat. I 804, 7 M. (V p. 785 K.) . . . *καθάπερ ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὁ Ἡσίοδος εἶπεν 'ἑκατὸν — ἁμάξης' εἴτε (γὰρ* delevit Müller) *ὄντως ἑκατὸν εἴτε ἀντὶ τοῦ πολλὰ τοσαῦτα εἶπεν* Schol. Hom. Ven. B *B* 649 (III 144, 26 D.) *καὶ 'ἑκατὸν — ἁμάξης'* Et. mag. (Tittm.) v. *δόρυ . . καὶ τὸ ξύλον μὲν ὡς παρὰ Ἡσιόδῳ 'ἑκατὸν — ἁμάξης'* Eust. Hom. 1541, 12 *ὁμοίως καὶ 'ἑκατὸν δούρατ' ἁμάξης' Ἡσίοδος ἔφη* idem l. c. 49, 16 *καὶ 'ἑκατὸν — ἁμάξης'* 462 sq. Eust. Hom. 1161, 23 *ἦρος μὲν γὰρ πολεῖται καθ' Ἡσίοδον, θέρους δὲ νεᾶται, καὶ τρίτος περὶ αὐτὴν κάματος, ὅτε τοῦ σπείρειν καιρός* 462 Pollux I 223 (p. 70, 5 B.) ⌊*Ἡσίοδος· 'ἔαρι πολεῖν'*⌋ Eust. Hom. 755, 29 *χρῆσις δὲ αὐτοῦ (τοῦ ἀπατᾶν) καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ*

---

post hanc vocem interpungit Hecht d. gr. Bedeutungsl. 136 *ἄμαξαν*] *ἅμαξαν* ΩDKO

456 *τὸ*] CH Et. gen. (*οὐδε το* cod. A, haec om. B), cf. Hom. l. c.; *τό γ'* Ψ (Γ pro Ϝ irrepsisse videtur, cf. Paley ed.[1] 58), *τόδ'* (*δ'* in ras. m[2] F) FGΦ *οἶδ'*] ex *οἱ δὲ* factum D, *οἰδ* Et. gen. cod. A *δέ τε*] GΨΦ Plato Galenus utroque l. schol. Hom. Et. gen. (*δ' ἔτε* cod. A) et mag., *δὲ* (om. *τε*) CH Et. Tittm., *δέ γε* m[2] in ras. F *δούρατ' ἁμάξης*] IL schol. Ven. B Hom. Eustathius 1541, *δούρατ' ἀμάξης* CM, *δούρατ' ἁμάξη* m[1], *ἁμάξη^{S}* m[2] D, *δούραθ'* (m. al. superscr. *τ*) *ἁμάξης* FH, *δούραθ' ἁμάξης* GKΦ Plato Galenus utroque l. Eustathius loco altero Et. mag. et Tittm. 457 *ἐχέμεν*] ΩΨQ, cf. Tzetzes p. 287, 4 G.; *τ' ἐχέμεν* Φ (praeter Q), *δεῖ ἔχειν* Triclinius (m. poster. additum in MP) 458 *εὖτ' ἂν δὲ*] *εὖτ' ἂν δὴ* KLΦ, *αἴ κεν δὲ* vel *δὴ* Fick Hes. Ged. 62 *θνητοῖσι*] *βροτοῖσι* M *φανήῃ*] suasit Heyne Excurs. II ad Hom. *M* 41 (VI 364), cf. quae dixi Wien. St. V 192; sic vel *φανείῃ* Schaefer l. c. 243 adn.; *φανείη* libri 461 *πλήθωσιν*] *πλήθουσιν* D 462—464 proscripsit Lehrs Quaest. ep. 197, cf. Steitz l. c. 131 462 in textu om., m. alia in ima pagina additum exhibet O *ἔαρι*] Pollux (de synizesi cf. praeter Oper. 492 *ἔαρ γιγνόμενον* Mimnerm. Fr. 2, 2 *ἔαρος, ὅτ' αἶψ' αὐγῇς αὔξεται ἠελίου*), *ἦρι* K, *εἴαρι* ΩDILMΦ *πολεῖν*] *ο* ex *ω* corr. H, ex *ε* L, *πωλεῖν* superscr. *ο* IM, *πωλεῖν* Φ *νεωμένη*] *νεουμένη* Ωb

νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν·
νειὸς ἀλεξιάρη παίδων εὐκηλήτειρα.
εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβων. ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθε
δμῷος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη

---

466 cf. ad 32

---

mere et sulco attritus splendescere vomer. | illa seges demum votis respondet avari | agricolae, bis quae solem, bis frigora sensit

465 Archil. Fr. 120 B.[4] Moschion Fr. 6, 24 p. 814 N.[2] *Δήμητρος ἁγνῆς* 466 cf. Orac. ed. Hendess 110, 1 *Ἀρτέμιδος χρυσαόρου ἱερὸν ἀκτήν** Vergil. Georg. I 338 *in primis venerare deos atque annua magnae | sacra refer Cereri laetis operatus in herbis | extremae sub casum hiemis, iam vere sereno* 468—470 Arat. 7 sq. (*Ζεὺς*) *λέγει δ' ὅτε βῶλος ἀρίστη | βουσί τε καὶ μακέλῃσι* 469 sq. Vergil. Georg. I 104 *quid dicam, iacto qui semine comminus arva | insequitur cumulosque ruit male pinguis harenae* . .

'θέρεος — ἀπατήσει' idem 811, 21 *πρωτότυπον δὲ αὐτῆς* (*τῆς 'νειός'*) *τὸ νεᾶν, οὗ χρῆσις παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ 'θέρεος — ἀπατήσει'*

463—465 Et. gen. v. *ἀλεξιάρη* (schol.) (non exhibet cod. B): *Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις· 'νειὸν — ἁγνῇ'* cf. Et. mag. v. eadem *Ἡσίοδος· 'νειὸς — εὐκηλήτειρα'* 463 Eust. Hom. 1065, 60 . . *'κουφίζουσαν ἄρουραν', ὃ παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται* 464 Plutarch. Mor. p. 657 d (IV 131, 11 B.) . . *κατὰ τὴν Ἡσιόδειον ἐκείνην 'ἀλεξιάρην παίδων εὐκηλήτειραν'* . . . Eust. Hom. 1528, 8 *ἣν* (*νειὸν*) *ὁ αὐτὸς Ἡσίοδος ἐξαίρει ἀλεξιάρην καλέσας καὶ παίδων εὐκηλήτειραν* idem l. c. 439, 42 . . . *τὴν παρ' Ἡσιόδῳ ἀλεξιάρην νειόν* . . idem l. c. 1109, 65 . . *καὶ ἡ παρ' Ἡσιόδῳ ἀλεξιάρη νειός* . . idem l. c. 1771, 44 . . *καὶ 'νειὸς ἀλεξιάρη'· ἡ παρὰ Ἡσιόδῳ* Schol. rec. Pind. Ol. II 1 (p. 107, 17 A.) *καὶ 'ἀλεξιάρη' παρ' Ἡσιόδῳ* 465 sq. Schol. Rav. Aristoph. Plut. 727 (I 76 R.) *καὶ γὰρ Ἡσίοδός φησιν 'εὔχεσθαι — αἰνῇ'* (⟨*ἐκτελέα — ἀκτήν*⟩ supplet Rutherford) 465. 468 sq. Plutarch. Mor. p. 169 b (I 415, 1 B.) *ὁ Ἡσίοδος κελεύει πρὸ ἀρότου καὶ σπόρου τὸν γεωργὸν 'εὔχεσθαι Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ' τῆς ἐχέτλης ἐχόμενον* 470 sq. Lucian. Diss. c. Hesiod. 7 *οὐ μὴν οὐδ' ἐκεῖνο μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψαις τὰ σπέρματα καὶ θερά-*

463—465 cum gloss. om. Et. gen. cod. B 463 *ἔτι κουφίζουσαν*] *ἐπικουφίζουσαν* dubitans Hermann Op. VI 237 465 *δὲ*] om. schol. Aristoph. Et. gen. (cod. A) *θ' ἁγνῇ*] libri Plutarchus Et. gen., *τ' αἰνῇ* schol. Rav. Aristoph. 466 *ἐκτελέα*] *εὐτελέα, γρ. ἐκ* in marg. sinistro, I 467 *πρῶτ'*] *πρῶτα* EN *ἀρότου*] *ἀρότρου* FGLEOQ; an *ἀρότοι'*? 468 *ὅρπηκα*] ΩIKLΦ, *ὅρπηκα* MD m[1] (spir. lenis m[2] in asperum mut. D); *ὅρπηκι* Brunck ed. 330 *ἐπὶ νῶτον*] *ἐπινῶτον* E 469 *μεσάβων*] Ω (*μεσσάβων* F) Ψ (*ν* m. post. deletum D) Φ (*ν* erasum in Q) Hesychius, cf. Proclus p. 292, 15 G.; *μεσάβῳ* Triclinius; *μέσαβον* Bergk Op. II 742, 32 *τυτθὸς*] de inflexo servi corpore intellexit C. Schenkl in ed. mea[1]; *τυτθὸν* Schaefer ed. Dionys. Halic. de comp. verb. 62 adn. 470 *δμῷος*] cf. ad 430; *δμῶος* GΨ, *δμωὸς* m[1], *δμῶος* m[2] F, *δμωὸς* CHENQ Choeroboscus utroque l. Et. gen.; *δμὼς* m. alia superscr. ὁ O *μακέλην*] ΩΨ (superscr. in L) Choeroboscus

σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.
ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
γηθήσειν βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος.
εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους

---

472 Γ 204 *θνητῶν ἀνθρώπων* 475 ε 379 *ὥς σε ἔολπα*

---

473 Vergil. Georg. I 111 .. *ne gravidis procumbat culmus aristis*

πων μακέλλην ἔχων ἐπιφοροίη τῆς γῆς αὐτοῖς, καταπτήσεται τὰ ὄρνεα καὶ προκατεδεῖται τὴν ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα 470 Choerob. I 121, 13 H. *ὁ δμὼς τοῦ δμωὸς καὶ ὁ δμωός, ὥσπερ παρ' Ἡσιόδῳ 'δμωὸς ἔχων μακέλην' ἀντὶ τοῦ δοῦλος* idem l. c. 115, 31 H. *ὁ δμὼς τοῦ δμωὸς καὶ ὁ δμωός· 'δμωὸς ἔχων μακέλην' ἀντὶ τοῦ δοῦλος* Et. gen. v. *μακέλη· .. 'δμωὸς ἔχων μακέλην'*

471 Plutarch. Mor. p. 701 b (IV 259, 18 B.) *τὰ δὲ προσκρούοντα τοῖς κέρασι τῶν βοῶν οὐ τυγχάνει τῆς 'ἀρίστης' καθ' Ἡσίοδον 'εὐθημοσύνης'* 475 Eust. Hom. 1793, 33 *διὸ καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ τὸ 'ἐκ — ἀράχνια' ἀντὶ τοῦ ἐπιμέλειαν θήσεις τῶν ἀγγείων* 475—478 Et. gen. v. *εὐοχθέων* cod. A^{II} (schol.) *Ἡσίοδος· 'ἐκ — ἔσται'* 475 sq. Et. gen. (cod. B) mag. v. *αἱρεύμενον* (38, 15 G.)· .. *Ἡσίοδος [ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις* Et. mag.] *'καί σε — ἐόντος'* Phavorin. Gramm. Gr. I 200, 27 D. v. *ἐρεύμενοι· Ἡσίοδος 'καί σε — ἐόντος'* 477 Et. gen. mag. (401, 14 G.) v. *εὐοχθέων· Ἡσίοδος* (verbis poe-

---

utroque l., *μακέλλην* OPQ Et. gen., *μάκελλαν* EN *τιθείη*] *τιθείῃ* dubitans Paley ed.[1] 60

471 *σπέρμα κατακρύπτων*] ΩDIΦ, *σπέρματα κατακρύπτων* M, *σπέρμτ*^α *κτακρύπτων* L, *σπέρματα κρύπτων* K *εὐθημοσύνη*] *εὐθυμοσύνη* (*υ* in ras. K) KO 472 *ἀνθρώποις*] *ἀνθρώποισι* D *κακοθημοσύνη*] *κακοθυμοσύνη* (*υ* in ras. K) KMO *δὲ*] om. D 473 *ἁδροσύνῃ*] CFHDMENO, *ἀδροσύνῃ* GIKLP?Q 474 Christiani hominis manum hic odoratus est Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. p. 140 *εἰ*] *εἰς* m^1, *ς* m^2 deletum D, *εἰς* IM *Ὀλύμπιος*] *ὀλύμπιοι* C *ὀπάζοι*] *ὀπάζει* H, *ὀπάζει* superscr. *οι* m^1 Q, m^2 M 475 *δ'*] *δὲ* D *ἀγγέων*] *ἀγκέων* H *σε*] *σ'* L 476 *βιότου αἱρεύμενον*] Etymologica (*αἱ////μενον* Et. gen. cod. B), *βιότου αἱρεύμενον* DHE, *βιότου ἐ///ρεύμενον* (*ε* e corr., unde *αἱρεύμενον* primitus scriptum videtur fuisse) C, *βιώτου ἐρεύμενον* Et. gen. cod. A^{II}, *βιότοιο ἐρεύμενον* — *ιο* et *ἐ* m^2 in ras. — F, *βιότου* (*ου* m. rec. in *οιο* mut.) *ἐρεύμενον* (*ἐρ* in ras.) N; *βιότου ἐρεύμενον* PQ, *βιότοιο ἐρεύμενον* GΨbO Tzetzes Phavorinus, *βιότοιό γ' ἐρεύμενον* Bentley, *βιότου ἠρευγμένον* Hermann Op. VI 238 *ἐόντος*] *ἐόντα* ex *ἐόντος* m^2 factum D 477 *εὐοχθέων*] ΩDK scholion vetus p. 294, 25 G. Et. gen. mag. Eustathius ll. omnibus, *εὐοχέων* superscr. *θ* M, *εὐοχέων* IEN, (cf. Tzetzes infra comm.); *εὐόχέων* (*ω* m. poster.) L, *εὐωχέων* Q, *εὐοχῶν* O, *εὐωχῶν* (*εὐοχθέων* m. alia in ras.) P *ἵξεαι*] Et. gen. (*εἵξεαι* Et. gen. cod. A^{II}) mag. M e corr. (*ἵκηαι* primitus scriptum fuisse videtur), *ἵξηαι* DF (*αι* m^2 in ras. F) G; *ἵξειε* C, *ἵξαι* L, *ἵκηαι* I, *ἵκεαι* K, *ἥξεις* HΦ (*ἵξεαι* m. rec. in marg. P); cf. Tzetzes p. 295, 16 G.: *'εὐοχέων μὴ γράψῃς μηδ' ἵξεαι· ἐσφαλμένον γὰρ οὕτω τὸ ἔπος εὑρίσκεται'* *πολιὸν*] *πο* (quattuor litterarum spatium relictum) Et. gen. cod. A^{II} loco priore *ἄλλους*] *ἄλλους* superscr. *ον* m. alia, add. *αὐγάσεαι* m^1 e v. sequente O

αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῇς ἀρόοις χθόνα δῖαν,
ἥμενος ἀμήσεις ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων,
οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.
ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.
εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι

---

479 Ω 532 *χθόνα δῖαν* 481 cf. ω 514 *ἦ μάλα χαίρω** 482 cf. O 682 *πολέες τέ ἑ θηήσαντο** 483 P 176 *Διὸς . . . νόος αἰγιόχοιο* 484 K 440 sq. *καταθνητοῖσι . . . | ἄνδρεσσιν*

---

486 cf. Aristoph. Av. 505 *χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ*

---

tae postpositum in Et. mag.) '*εὐοχθέων — ἔαρ' ἀντὶ τοῦ χαίρων* Eust. Hom. 1385, 34 *ὁ παρὰ Ἡσιόδῳ 'εὐοχθέων'* idem l. c. 143, 16 . . *ὅθεν καὶ Ἡσίοδος εὐοχθεῖν λέγει τὸ ἐπὶ καλοῖς κοπιᾶν* idem l. c. 156, 40 (*ὀχῆς*), *ἀφ' ἧς καὶ τὸ εὐοχθεῖν κατά τινας παρ' Ἡσιόδῳ* idem l. c. 424, 19 . . *ὡς καὶ ἐν τῷ εὐοχθεῖν κατά τινας, ὃ παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται* . . Schol. Hom. Townl. *O* 190 (VI 116, 26 M.) *πολιὴν ἅλα· . . οὕτω δὲ καὶ τὸ ἔαρ διὰ τὴν τοῦ σίτου ξηρασίαν* 480 Columella II 8 *alioquin sedens poteris messem facere, sedens aristas colligere raras et pusillas* 481 Gregor. Cor. in Hermog. *περὶ μεθ. δεινότ.* c. 37 (VII 1349, 6 W.) *καὶ παρ' Ἡσιόδῳ· 'ἀντία — χαίρων' ἀντὶ τοῦ λυπούμενος* 482 Lucian. Diss. c. Hesiod. 6 *καὶ τὸ 'οἴσεις — θηήσονται'* Et. mag. v. *φορμίσκοι· φορμός· Ἡσίοδος 'οἴσεις δ' ἐν φορμῷ', κοφίνῳ* 486 Schol. Rav. Aristoph. Av. 505 (I 461 R.) *Ἡσίοδος·* (⟨'*εἰ δὲ — εἴη*'⟩ supplet Rutherford) '*ἦμος — κοκκύζει*' (⟨*δρυὸς — ἰσοφαρίζοι*'⟩ supplet idem) Tzetz. Epist. 31 (p. 28 Pr.) '*ἦμος — πετάλοισι*' (*κατὰ τὸν Ἀσκραῖον ἐκεῖνον Ἡσίοδον κοκκίζειν ἀλλ' οὐ κοκκύζειν*), *ἐξῆλθες δὴ καὶ αὐτός* . . .

---

478 *αὐγάσεαι*] *αὐγάσαιε* Q *δ'*] *δὲ* D 479—492 sic disposuit Lehrs Quaest. ep. 198 sqq.: 485—490, 491 sq. (obelo notatos), 483 sq., 479—482 479 *κεν*] *κ' ἐν* dubitans Wachler Anmerk. zu Hes. mor. u. ökon. Vorschr. 148 *ἠελίοιο*] *ἠελίου — ου* in ras. — I *ἀρόοις*] cf. Wackernagel Bezzenb. Beitr. IV 271; *ἀρόως* rubro superscr. *οις* L; *ἀρόως* Ω (*ι* subscr. m² H) DIN, *ἀρόῳς* P, quod Hermanno placuit Op. VI 238; *ἀρόως* superscr. *η* Q, *ἀρόως*, *ω* m. rec. in *η* mut. E, *ἀρόῃς* KMO 480 *ἀμήσεις*] *ἀμμήσεις* malit Schulze Quaest. ep. 365 adn. 3 *περὶ — ἐέργων*] *περὶ χεῖρας ἐέργων* Guyet Not. in Hes. 153, *πέρι χειρὶ* (vel *χερσὶν*) *ἐέργων* Hermann Op. VI 238, *περ χείρεσι ἔργον* (*Ϝέργον*) dubitans Schoemann ed. 49; *περ χεῖρας ὀρεγνύς* (remoto v. 481) Labahn Progr. v. Schwetz 1884 p. 10, *περ χρεῖος ἐέργων* dubitans Illek Gebr. d. Praep. b. Hes. II 9 481 *κεκονιμένος*] *ι* ex *η* m² facto D, *κεκονήμενος* L 482 *δ'*] *δὲ* D *θηήσονται*] *θήσονται* E 483 *δ' ἀλλοῖος*] *δὲ ἀλοῖος* D *Ζηνὸς νόος*] *νόος ζηνὸς* H 484 *δ'*] *δὲ* D 485 *εἰ δέ κεν*] etiam *εἰ δὲ καὶ* vel *εἰ δ' οὖν* dici potuisse monuit Schoemann ed. 48 *ἀρόσῃς*] *η* ex *ει* m² factum M, *ἀρόσεις* superscr. *η* Q, *ἀρόσεις* HILP *κεν*] *κε* KLM 486 *κόκκυξ κοκκύζει*] *κοκκύζει κόκκυξ* Paulson Stud. Hes. I 46 adn. *κόκκυξ*] *κόκυξ* D *κοκκύζει*] *κοκύζει* D, *κοκκύζῃ* I Tzetzes Epist., *κοκύζῃ* M, *κοκύσῃ* cod. Rav. schol. Aristoph.

τὸ πρῶτον, τέρπει δὲ βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν μήτ' ἀπολείπων·
οὕτω κ' ὀψαρότης πρωιηρότῃ ἰσοφαρίζοι.
ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολιὸν μήθ' ὥριος ὄμβρος.
πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην

---

487 cf. *H* 446 ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν 491 *Ψ* 323 οὐδέ ἑ λήθει*

---

489 Schol. Theocrit. IV 34 (II 168, 14 A.) καὶ Ἡσίοδος οὔθ' ὑπερβάλλει βοὸς ὁπλὴν οὔτ' ἀπολείπει Schol. Aristoph. Ach. 740 (p. 21a 28 D.) καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ βοῶν· 'μήτ' ἄρ' — ὁπλήν' Suid. v. ὁπλή (II a 1141 B.)· καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ βοῶν ὁπλάς 490 Ammon. v. ὀψέ p. 105 V. καὶ 'ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει' 491—501 omissis 496 sq. et 500—501 λέσχη] Et. gen. v. ἀλέα (schol.)· Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις (ἐν Ἐ. κ. Ἡ. om. cod. B)· 'ἐν θυμῷ — εἴη' eadem fere leguntur in Et. mag. cod. Vossiano v. ἀλέα, cf. ed. Gaisf. 58, 23 adn.) 492 cf. ad 477 extr. 493 Aristid. p. 134, 13 (II 181 D.) . . . τὸ τοῦ Ἡσιόδου . . ἐπιτιμῶντος καὶ διακωλύοντος 'πὰρ — λέσχην' Schol. Hom. σ 328 (II 666, 1 D.) εἰς ἐργαστήριον χαλκέως, ὅ φησιν Ἡσίοδος 'πὰρ — θῶκον' Eust. Hom. 1849, 3 μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἡσίοδος ἐν τῷ 'πὰρ — λέσχην' Moschop. in Batrachom. 86 (p. 248, 9 L.) καὶ Ἡσίοδός φησι 'πὰρ — λέσχην' Suid. v. λέσχη (II a 542 B.)· 'λέσχη' δὲ παρ' Ἡσιόδῳ ἡ κάμινος

---

487 δὲ] τε Aldus ed. 488 ὕοι] ὕει FG, ὕει superscr. οι m[1] K ἤματι] ἐπ' ἤματι Φ μηδ'] μὴ δ' C, μὴ δὲ D, μήτ' HEP ἀπολήγοι] γοι in ras. D, ἀπολήγει cod. Ambros. C 222 inf. 489 om. in textu, m[1] in marg. additus D μήτ'] μηδὲ D ἄρ'] ἂρ CHDIKL βοὸς] m[1] om., m. alia superscr. C 490 πρωιηρότῃ] Kirchhoff Hes. Mahnl. 19, προηρότῃ CD, η in ras. D; προηρότη, ut videtur, m[1], προαρότῃ (α in ras.) m[2], ο in ω mutatum addito τ m[3] (= πρωταρότῃ) F; πρωτηρότῃ GIKL Ammonius, προτηρότῃ (τ in ras.) N, πρωταρότῃ HMQ, προάρηρότῃ E, προαρηρότη O, προαρηρότῃ superscr. ταρότῃ m. alia P ἰσοφαρίζοι] τ' ἰσοφαρίζοι C, ἀντιφερίζοι Capelle Phil. Anz. VII 288 491 sq. a Lehrsio obelo notatos (Quaest. ep. 199) expunxit Steitz l. c. 132 491 praeter ЄΝΘΥΜ⟨ῳ totus periit in A δ'] δὲ D Et. gen. cod. A εὖ] scripsi, εὖ libri, om. Et. gen. cod. A (hic unicus) φυλάσσεο] φυλάσσαιο K σε] σοι Et. gen. cod. A λήθοι] ΩDENOP, λήθῃ superscr. οι m[1] Q, λήθῃ IK Et. gen. cod. A (quod suasit Hermann Op. VI 238), λήθη, η m[2] in ει mutatum — M, λήθε: L 492 μήτ' ἔαρ] servavit A (cetera perierunt); μήτε ἔαρ Et. gen. cod. A, μὴ Ϝέαρ dubitans Paley ed.[1] 63 γιγνόμενον] H, γινόμενον libri cet. Et. gen. (cod. A) ὥριος] ὥριος ὥρα Et. gen. (cod. A) 493 ΠΑΡΔ'ΙΘΙ solum superest in A δ'] δὲ D χάλκειον] χάλκεον schol. QB Hom. Et. gen. cod. B, χάλκεόν τε Eustathius, χαλκῆον (χαλκήιον) Sittl ed. 510 θῶκον] οὐδὸν schol. B Hom. ἐπαλέα] CF m[1] DI m[1] KE m[1] O Aristides; ἐπ' ἀλέα F m[2] I m[2] E m[2] HLMNQ, ἐπ' ἀλέᾳ P Eustathius, ἐπ' ἀλέαν Et. gen. Moschopulus in Batrach.

ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρα ἔργων
ἰσχάνει, ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι,
μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.
πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.

---

494 ε 485 *ὥρῃ χειμερίῃ** cf. *P* 549 sq. . . *χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων* | *ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί* 500 cf. ρ 347 *αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι*

---

494 Vergil. Georg. I 259 *frigidus agricolam si quando continet imber* 499 cf. Callim. Hymn. Dian. 80 *τάδε προσελέξαο τῆμος**

---

494 sq. Eust. Hom. 1117, 56 *ὅτι δὲ ὁ σφοδρὸς χειμὼν ἀποπαύει ἔργων ἀνθρώπους, δηλοῖ καὶ Ἡσίοδος* 498—501 Stob. III c. 30 s. 10 (III 665, 14 H.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'πολλὰ — εἴη'* 498 sq. Georg. Pachym. Decl. VIII p. 137 B. *ὁ γὰρ 'ἀργὸς' ἔλεγε — καὶ τοῦ ῥήματος μέμνημαι — πολλὰ 'κακὰ προσελέξατο θυμῷ'*

---

494 *χειμερίῃ*] pusilla trium litterarum vestigia e toto versu supersunt in A *ὁπότε* — 501 *εἴη*] om. Et. gen. cod. B *ἀνέρα*] Et. magni cod. V^a (Vossianus), commendavit Hermann Op. VI 239; *ἀνέρας* ΩΨΦ Et. gen.

ἔργων] CIP Et. gen. Eustathius, *ἔργων* m^1, *ἔργῶν* (o superscr.) m. post. D, *ἔργων* (ω ex ο m^2) superscr. *γρ. εἴργον* F, *ἔργων* (ε ex ει rest. m. post.) O, *εἴργον* GHENQ, *ἐέργον* M, *ἐέργον* L, *ἐέργον* ex *ἐέργων* m. post. factum K; *εἴργων* Meursius ad Lycophr. 543, *ἀνέρ' ἀεργὸν* Io. Dan. Lennep ad Colluth. III 9 (p. 203 ed. Schaeferi) 495 *ἰσχάνει*] *ἰσχάνῃ* ex *ει* m^2 M (*ἰσχάνῃ* Spohn), *ἴσχει* Et. gen. cod. A (hic unicus) Et. mag. cod. V^a *ἔνθα κ'*] *ἔνθ'* Et. gen. cod. A (hic unicus) Et. mag. cod. V^a *ὀφέλλοι*] Brunck ed. 331, *ὀφέλλει* ΩΨΦ, (superscripto *η* m^2 M), *ὀφέλλῃ* Spohn ed. 50 495 post hunc versum plene interpunxit Peppmüller Phil. XLI 6 496 sq. in textu m^1 om. in imo marg. supplevit m. rec. (s. XIV) C; om. Et. gen. cod. A (hic unicus); ab hoc contextu alienos esse dicit Schoemann ed. 49 sq., qui illos rectius post 492 collocandos esse censet 497 *πενίῃ*] *πείνῃ* Peppmüller Phil. XLI 6 *παχὺν — χειρὶ*] *χειρὶ παχὺν πόδα* in versu m. rec. addito C *πιέζῃς*] *πιέζοις* m^1, *οι* m^2 in *η* mutatum M; *πιέζοις* ΩDKLΦ, *πιέζεις* I 498 *δ'*] *δὲ* D *ἀεργὸς*] *ἀνεργὸς* Et. gen. cod. A (*ἀεργὸς* in versu suppleto) *κενεὴν* — 499 *βιότοιο*] om. Et. gen. cod. A (hic unicus), attamen postea in schol. suppletus est totus v. 498 *κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα*] *κενεῇ ἐπὶ ἐλπίδι* dubitans Paley ed.^{1} 64 500 sq. eiecit Steitz l. c. 133 (cf. Lehrs Quaest. ep. 200) 500 *ἐλπὶς* — 501 *λέσχῃ*] om. Et. gen. cod. A (hic unicus) 500 *κομίζει*] ΩΨbΦ Stobaeus, *κομίζειν* ut videtur m^1, m. post. in *κομίζει* mutatum D (cf. Hermann Op. VI 230 Peppmüller Phil. XLI 7) 501 *τῷ*] *ᾧ* Et. gen. cod. A *βίος*] HΨΦ Stobaeus, *βίοτος* Ω praeter H *ἄρκιος*] *ἄρκειος* Et. gen. cod. A *εἴη*] *ἤῃ* Sittl ed. 511, *ἐστίν* Peppmüller Phil. LVI 219

δείκνυε δὲ δμώεσσι θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος·
οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.

Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βουδόρα πάντα,
τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵ τ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν,
ὅς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
ἐμπνεύσας ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·

---

505 cf. μ 159 *φθόγγον ἀλεύασθαι** 507 α 197 *εὐρέι πόντῳ** 508 ε 398 *γαῖα καὶ ὕλη**

---

504 sqq. cf. Fragm. Orph. 16, 1—7 Ab. *πολλαὶ δ' οὐρανόθεν καὶ ἐπαρτέες ἐκ νεφελάων | τῆμος ἐπόρνυνται φηγοῖς καὶ δένδρεσιν ἄλλοις | οὔρεσί τε σκοπέλοις τε καὶ ἀνθρώποις ἐριθύμοις | πηγυλίδες καὶ ἔσονται ἀμειδέες· αἵδε γὰρ ὄντως | τρύουσιν καὶ θῆρας ἐν οὔρεσιν, οὐδέ τις ἀνδρῶν | προβλώσκειν μεγάρων δύναται κατὰ γυῖα δαμασθεὶς | ψύχεϊ λευγαλέῳ, πάχνῃ δ' ὑπὸ γαῖα μέμυκε* 507 sq. cf. Vergil. Georg. I 334 *nunc nemora ingenti vento, nunc litora plangunt (austri)* 508 Tzetz. Hom. 468 *μῦκε δὲ γαῖα πελώρη*

504—506 Et. gen. v. *λιαρόν* . . *τὸ δὲ Ληναιῶνα ὅσον 'μῆνα — τελέθουσιν'* 504 Et. mag. v. *Ληναιών· 'Ησίοδος 'μῆνα — πάντα'* Et. Tittm. v. eadem *'Ησίοδος ὄψιμον ἤγουν ψεκτόν 'μῆνα — πάντα'* Eust. Hom. 1117, 57 . . *'Ησίοδος, ὃς καὶ ὁρίζει καιρὸν τῇ τοιαύτῃ ἀναπαύσει* (i. e. *ἔργων*, cf. ad 494 sq.), *ὅτε ὁ Ληναιὼν ἐνίσταται μήν* Eust. in Dionys. Perieg. 666 (Geogr. gr. min. II 338, 8 M.) . . *καθ' 'Ησίοδον* . . *τὸ κατὰ Ληναιῶνα ψῦχος* (cf. ad v. 516) Eust. Hom. 1117, 53 . . *καθὰ καὶ 'Ησίοδος ἐν τῇ τοῦ χειμῶνος ἐκφράσει 'βούδορα' εἰπὼν 'ἤματα' προπαροξυτόνως κατὰ παθητικὴν σημασίαν, ἐν οἷς βόες ἀποδέρονται, ἢ κατὰ ἐνέργειαν παροξυτόνως τὰ τοὺς βοῦς ἐκδέροντα διὰ τοῦ μέρους τῶν βοῶν δηλαδὴ πάντα ζῷα ἐδήλωσεν* Schol. Hom. Townl. *P* 550 (VI 233, 28 M.) *καὶ 'Ησίοδος 'βουδόρα πάντα' φησίν* 505 Et. Tittm. v. *πηγάδας· κρυώδεις ἡμέρας· 'τοῦτον — γαῖαν'* 506—508 Et. gen. v. *νήριτος· 'Ησίοδος* (cf. ad 511) . . *συμμέμυκε ἀντὶ τοῦ συμπέπωκε διὰ τὴν πυκνότητα τοῦ κρύους· λέγει γὰρ τοῦ βορέου πνεύσαντος 'μέμυκε — ὕλη' 'νήριτος'* (v. 511) 508 Schol. Nicandr. Ther. 628 (p. 49, 32 K.) Et. mag. (579, 9 G.) Gud. v. *μεμυκέναι· 'Ησίοδος 'μέμυκε — ὕλη'* Et. Tittm. v. *μέμυκεν· οἷον 'μέμυκε — ὕλη'* Anecd. Ox. I 287, 9 Cr. *'μέμυκε — ὕλη'*

---

502 sq. hoc conexu removit Schoemann ed. 50 et 91 versibus sic dispositis: 492, 496, 497, 502, 503, 493—495, 498—501 502 *θέρευς*] *θέρους* IM *ἔτι*] m. eadem superscr. in C *μέσσου*] *μέσου* superscr. altero *σ* C, *μέσου* DLME 503 *ποιεῖσθε*] *αι* m. rec. superscr. E, *ποιεῖσθαι* CD m[1] (*αι* in *ε* m. post. mut. D); *πίμπλασθε* malit Schoemann ed. 50 504—560 alii poetae carmen tribuit Goettling ed.[1] 178 (ed.[2] 217); 504—535 hiemis descriptionem Hesiodeam esse negat Lehrs Quaest. ep. 200 sq. 504 poetae Boeoti esse non posse arbitratus est Goettling ll. cc. *δὲ*] om. P *Ληναιῶνα, κάκ'*] libri Etymologica Eustathius utroque l., *Βουκάτιον, κακά τ'* Steitz l. c. 136 *βουδόρα*] schol. Hom. Townl. Et. mag. Tittm., *βουδόρα* et *βούδορα* agnoscit Eustathius, *βούδορα ΩΨΦ* Et. gen. 505 *τοῦτον*] *τούτων* E *πηγάδας*] *πηγάδα* D, *παγάδας* Et. gen. cod. B, *πληγάδας* eiusdem cod. A *αἵ τ' ἐπὶ γαῖαν — 506 τελέθουσιν*] om. eiusdem cod. B 507—535 eiecit Twesten Comm. crit. 56 507 *ὅς τε*] *ἅστε* C, e corr. H; *ἅστε, γρ. ὅς τε* P *Θρήκης*] *θρήκης* CHILN *εὐρέι πόντῳ*] *εὐρέα πόντον* dubitans Hermann JbfPh. 1837 p. 123

πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔ τι,
οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησι

---

509 cf. *Λ* 494 πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας *Ψ* 118 δρῦς ὑψικόμους* 510 *Γ* 34 οὔρεος ἐν βήσσῃς* *Ψ* 368 χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ* 515 *Φ* 303 οὐδέ μιν ἴσχεν*

509—511 cf. Sappho Fr. 42, 2 B.[4] ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων 509 Pseudohesiod. Scut. 376 πολλαὶ δὲ δρύες (correxi, δρῦς libri) ὑψίκομοι 516 cf. Bacchyl. Fr. 46, 4 K. τανυτρίχων . . . μήλων

---

509 sq. Et. Tittm. v. πιλνᾷ· . . Ἡσίοδος 'ἐλάτας — πουλυβοτείρῃ' 511 Et. gen. v. νήριτος· Ἡσίοδος 'καὶ πᾶσα — ὕλη' Et. mag. v. 'νήριτος ὕλη'· Ἡσίοδος 512 Et. gen. v. 'μέζεα' . . . Ἡσίοδος Et. mag. v. μέζεα· τὰ αἰδοῖα . . Ἡσίοδος 'οὐρὰς — ἔθεντο' (Herodian. II 372, 16 L.) cf. Gregor. Cor. p. 535 Sch. τὰ αἰδοῖα, μέζεα· Ἡσίοδος· 'οὐρὰς — ἔθεντο' Eust. Hom. 234, 32 Ἡσίοδος δέ φησιν αὐτοὺς (ὄρχεις) μήδεα ἐν Θεογονίᾳ, ἑτέρωθι δὲ 'μέζεα' 514 Suid. I a 1277 B. 'διάησι' δέ, διέρχεται παρ' Ἡσιόδῳ cf. Et. Tittm. v. 'διάησι'· διέρχεται· οὕτως Ἡσίοδος 516 sq. Eust. in Dionys. Perieg. 666 (Geogr. gr. min. II 338 M.) . . ὄις ἀγραύλους, ὧν καθ' Ἡσίοδον οὐδὲ τὸ κατὰ Ληναιῶνα ψῦχος καθικνεῖται διὰ τὸ δασὺ τῶν τριχῶν 516 Anecd. Ox. I 87, 30 Cr. . . οὐ τὸ τρίτον 'ἄησι' παρ' Ἡσιόδῳ 517 cf. ad 514

---

509 δρῦς] δρύας Nauck MGrR. IV 487 ὑψικόμους] ὑψοκόμους E 510 ἐν βήσσῃς] ἐν βίσσῃς E, εἰν βήσῃσι D πιλνᾷ] πιλνᾶι C, πιλνᾶ addito η D, πίλναι dubitans Ahrens Kl. Schr. I 175, (ἐν βήσσῃσι) πελᾷ Nauck MGrR. IV 487, πέλασε v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 517 adn. 5 πουλυβοτείρῃ] πολυβοτείρῃ D, πουλυβουτείρῃ E 511 cancellis saepsit Paley ed.[1] 65 βοᾷ τότε] τότε βοᾷ (βοᾶι C) CD 512 δὲ] om. E δ' ὑπὸ μέζε'] ··ΜΕΖΕ e toto versu superest in A, δ' ὑπὸ μάζε' ME, δὲ ὑπομάζε' D, δ' ὑπὸ μείδε' Steitz l. c. 136 513—535 eiecit Steitz l. c. 137 513 nihil servavit A nisi ···κατασκιο>Ν'ΑΛΛΑ··· λάχνῃ] λάχνῃ καὶ FG 514 ψυχρὸς ἐὼν] perierunt in A διάησι] δια>ΗΙCΙ A, διάηισι C περ ἐόντων] praeter vestigium Π litterae non servata in A 515 καί — ῥινοῦ] periit in A, ρ alterum m[2] superscr. M βοὸς] βοο>C A μιν ἴσχει] ΜΙ<ν ισχει A 516 καὶ — ἄησι] perierunt in A δι' — οὔ τι] δι' αἰγὸς ἄησι τανύτριχος· οὔ τι δὲ πώεα Schaefer in Brunckii Gnom. poet. ed. nov. 235 adn. δι' αἶγα ἄησι] ὃς super αἶγα m. rec. L ('ἀντὶ τοῦ δι' αἰγὸς τανύτριχος' Moschopulus 313, 18), διάησ' αἶγα Gerhard Lect. Apoll. 178 τανύτριχα] ταν>Υ-ΤΡΙΧΑ· A, superscr. ου m. rec. L δ' οὔ τι] ΔΟ<··· A, δὲ οὔ τι D, δ' οἰῶν Paley ed.[1] 66 517 suspicionem movet Paleio l. c., qui haec fere primitus scripta fuisse censet 'καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα ϝῖς ἀνέμοιο' οὕνεκ' ἐπηεταναὶ] perierunt in A τρίχες] τρι>ΧΕC A διάησι] ΔΙΑ-Η<ισι A, διάηισιν C

ἶς ἀνέμου Βορέω· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησιν.
καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
ἥ τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει
οὔ πω ἔργα ἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρισαμένη μυχίη καταλέξεται ἔνδοθι οἴκου
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει

---

518 *O* 383 *ἶς ἀνέμου** 520 *ο* 127 *φίλῃ παρὰ μητρί* 522 *K* 577 *λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ* *Δ* 237 *τέρενα χρόα** 524 *M* 279 *ἤματι χειμερίῳ, ὅτε**

---

518 Arat. 427 (*αἴ*) *βορέω δὲ παραστρέψῃ ἀνέμου ἶς* 519 Marcell. Sid. 81 (Fr. 5, 35 Schn. Comm. Ribb. 130) *παρθενικῆς ἁπαλόχροος** cf. Hymn. Hom. Ven. 14 *παρθενικὰς ἁπαλόχροας** Quint. Smyrn. XII 107 *παρθενικῇ ἁπαλόχροϊ** 519 sqq. Catull. 64, 86—88 *virgo | regia, quam suavis expirans castus odores | lectulus in molli conplexu matris alebat* 521 cf. Hymn. Hom. Ven. 9 *οὐ γάρ οἱ ἅδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης* Pseudohesiod. Scut. 8, 47 *πολυχρύσου Ἀφροδίτης** 524 sq. Oppian. Hal. II 241 sqq. *χείματι δ' οὔ ποτέ φασιν ἐπιστείχειν ἁλὸς ὕδωρ | πουλύποδας . . . | ἀλλ' οἵ γε*

---

518 sq. Eust. Macremb. IV 18 (Erot. II 197, 21 H.) *ὁ γάρ τοι χειμὼν 'διὰ κόρης ἁπαλόχροος οὐ διάησι', 'τροχαλὸν — τίθησιν'* 518 Et. gen. (gl. om. cod. B) Et. mag. Tittm. v. *τροχαλόν* (*τροχαλός* Et. mag.)· *'Ησίοδος 'τροχαλὸν — τίθησι'* 519 Plutarch. Mor. p. 465 d (III 210, 8 B.) *νυνὶ δ' ὁ μὲν βορέας 'διὰ — οὐ διάησιν', ὥς φησιν 'Ησίοδος* idem l. c. p. 516 f (III 338, 18 B.) *ὁ δὲ πολυπράγμων οὐ τὰ ἱμάτια τῶν πέλας οὐδὲ τοὺς χιτῶνας ἀλλὰ τοὺς τοίχους ἀπαμφιέννυσι, τὰς θύρας ἀναπετάννυσι καὶ 'διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος' ὡς πνεῦμα διαδύεται καὶ διέρπει* (cf. ad 513) Eust. Macremb. II 4 (Erot. II 172, 2 H.) *οὕτως ἡ κόρη σεμνὴ καὶ τὸ πνεῦμα θρασὺ καὶ λεπτὸν τὸ χιτώνιον· 'διὰ' γάρ τοι 'παρθενικῆς — διάησιν' αἰθρηγενέτης βορρᾶς* 524—528 Et. gen. v. *ἀνόστεος· . . 'Ησίοδος ἐν Ἔργοις καὶ 'Ημέραις* (schol.)· *'ὅτ' ἀνόστεος — στρωφᾶται'*; praeterea commemoratur in cod. A (schol.) *'βράδιον — φαείνει'* 524 Antigon. Caryst. XXI p. 7, 18 K. *ὁ δὲ πολύπους ἐν τῷ χειμῶνι τὰς πλεκτάνας αὐτοῦ κατεσθίει· τοῦτ' ἔστιν 'ἤματι — τέμνει'*

---

518 *ἶς — Βορέω*] non servavit A *Βορέω*] scripsi Dial. d. Hes. 397 sq., *βορέου* ΩDIKΦ, *βορέαο* LM *τροχαλὸν*] *τροχ*⟩ΑΛΟΝ A *δὲ*] AΩΨ Eustathius Macremb. Etymologica, *τε* Φ *γέροντα*] ΓΕΡΟΝ⟨*τα* A *τίθησιν*] periit in A 519 nihil in A servatum nisi *α*⟩ΠΑΛΟΧΡ⟨*οος* *διάησιν*] *διάηισιν* C 520 *ἔντοσθε*] *ἔντοσθεν* EON, *ἔντοσθι* KLM *φίλῃ — μίμνει*] CF (*μίμνει* m¹ in ras. F) GΨ, *μίμνει* (*μίμνῃ* H) *παρὰ μητέρι κεδνῇ* in textu HΦ, *γρ. φίλῃ* in marg. OP; *μένει παρὰ μητέρι κεδνῇ* alteri recensioni tribuit Peppmüller Ph. Rundsch. V c. 404; *φίλῃ παρὰ μητέρι κεδνῇ* cod. Paris. 2833 s. XV a me collatus (cf. Hermann Op. VI 240) *μίμνει*] *μίμνῃ* H (Hermann l. c.) 521 *ἔργα ἰδυῖα*] Lennep ed. 60, *ἔργ' εἰδυῖα* libri 522 *εὖ τε*] FGE, *εὖ τὲ* (ex *εὔτε* factum) cod. Olomuc. I, VI 9, *εὔτε* CHΨNOPQ 523 *μυχίη*] NO Proclus (*'εἴσω μυχῶν τοῦ οἴκου παρθενευομένην'*), *μυχίη* superscr. *ν* P, *νυχίη* post correcturam E, *νυχίη* Ω (*νυχία* FG) ΨQ, cf. Moschopulus *'νυχίη ἤγουν νυκτερινή'* *ἔνδοθι οἴκου*] LEOP, *ἔνδοθεν* superscr. *ι* Q, *ἔνδοθεν* (*ν* atramento pallidiore) N, *ἔνδοθεν* ΩD (*ἔνδοθ* D, cf. quae dixi Symb. Prag. 185 Wien. St. XX 101) IKM 524 *τένδει*] libri schol. Oppiani schol. Rav. Aristoph. Hesychius Suidas v. *ἐλεδώνη* Etymologica Anecd. Par.

ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν.
οὐδέ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.

---

527 ζ 3 *ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε**

γλαφυρῇσιν ἐνιζόμενοι θαλάμῃσι | πτήξαντες δαίνυνται ἑοὺς πόδας, ἠύτε σάρκας | ἀλλοτρίας Oppian. Cyn. III 176 sqq. *τοῖά νύ που βένθεσσιν ἐν εὐρυπόροιο θαλάσσης | πουλύποδες σκολιοὶ παρὰ κύμασι μητίσαντο, | χείματος οἳ μεσάτου κρυερὴν τρείοντες ἐνιπὴν | κεύθονται πλαταμῶσιν ἑὰς πλοκαμῖδας ἔδοντες* cf. Pherecrat. Agr. Fr. 13, 4 (I 149 K.) . . *ὥσπερεὶ τοὺς πουλύποδας ** νύκτωρ περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους* Diphil. Emp. Fr. 34 (II 551 K.) *Α. πουλύπους | ἔχων ἁπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας. | Β. οὐ περιβεβρωκὼς αὐτόν ἐστι, φίλτατε*

Schol. Oppian. Hal. II 244 (p. 311, 45 Buss.) *ὅτι τὰς ἰδίας σάρκας ὁ πολύπους ἐσθίει τῷ χειμῶνι οὕτως, ἱστορεῖ καὶ ὁ Ἡσίοδος· 'ὅτ' — τένδει' τουτέστιν ἐσθίει* (cf. Anecd. Par. IV 132, 8 Cr.) Schol. Rav. Aristoph. Pac. 1009 (II 142 R.) *τένδειν γὰρ τὸ ἐσθίειν· 'ὅτ' — τένδει'* Suid. (I b 176 B.) Et. mag. Gud. (Anecd. Ox. II 437, 22 Cr., ubi corr. *τένδει* pro *τένθει*) v. *ἐλεδώνη· Ἡσίοδος· 'ὅτ' — τένδει'* Et. mag. v. *ἀνόστεος . . . 'ὅτ' — τένδει' ἐσθίει* cf. Hesych. *'τένδει'· ἐσθίει ἢ λιχνεύει* Eust. Hom. 773, 40 *ἀπὸ δὲ τοῦ ἔδειν τὸ 'τένδειν' παρ' Ἡσιόδῳ* . . Schol. Ven. Aristoph. Pac. 1009 (p. 201 b 19 D)· *καὶ παρ' Ἡσιόδῳ τινὲς ὀρθῶς δοκοῦσι γράφειν 'ὅτ' — τένθει' διὰ τοῦ θ;* cf. Suid. v. *τένθαις* (II b 1072 B.)· *τένθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν· 'ὅτ' — τένθει' διὰ τοῦ θ γραπτέον* 524 sq. Plutarch. Mor. p. 965 f (VI 29, 20 B.) *ὁ δὲ πολύπους αὐτὸν ἐσθίων κάθηται χειμῶνος 'ἔν τ' — λευγαλέοισιν'*

525 Schol. Hom. Townl. Φ 281 (VI 352, 10 M.) *λευγαλέῳ· χαλεπῷ, οὐ διύγρῳ, ὡς Ἡσίοδος* 526 Herodian. *περὶ παθῶν* II 210, 2 L. Et. gen. et mag. v. *δείκνυ· οὕτως ἀναγνώσεις 'οὐ γὰρ — νομόν' ἀπὸ τοῦ δείκνυσιν ἀποκοπῇ· ὅσοι δὲ ἀνέγνωσαν 'δεικνύει' βουλόμενοι ἐκ τοῦ δεικνύω παραλαμβάνειν κατὰ συστολήν, ἥμαρτον· ἀσύστατον γάρ· οὕτως Ἡρωδιανός* 527 cf. Hesych. *'κυανέων'· Μαύρων, Αἰθιόπων* 528 Phrynich. Eclog. p. 101 L. v. *βράδιον· καὶ τοῦτο Ἡσίοδος μὲν λέγει 'βράδιον — φαείνει'* Et. Tittm. v. *βραδύτερον· οὐ βράδιον ⟨λέγουσιν⟩ ὅτι μὴ Ἡσίοδος μόνος εἴρηκε 'βράδιον' συνεσταλμένως 'βράδιον — φαείνει'* Thomas Mag. *βραδύτερον* p. 54, 7 R.

Eustathius; *τένθει*, quod quidam scripserunt teste schol. Ven. Aristoph. (Suid. v. *τένθαις*), requirit Proclus p. 316, 7 G. *'ἔδει οὖν εἰπεῖν τένθει διὰ τοῦ θ'*; *τένθῃ* Sittl ed. 512; *τέμνει* Antigonus Caryst.

525 *καὶ*] Ω (praeter H) DM m¹ (*ἐν* superscr. m²), *καὶ ἐν* HIKLΦ Plutarchus schol. Procli Et. gen. (cum schol. Et.) 526—528 *στρωφᾶται*] om. Et. gen. cod. B 526 *οὐδέ οἱ*] Hermann Orph. 780, *οὐδέ πω*? Paley ed.¹ 67; *οὐ γάρ οἱ* ΩΨΦ Etymologica (*οὐ γὰρ οἰέλιος* Et. gen. cod. A, *οὐ γὰρ ἠέλιος* cod. B *δείκνυ*] libri Herodianus l. c., cf. Ahrens Kl. Schr. I 175, Meister d. griech. Dial. I 172 527 *ἀνδρῶν*] om., m. alia in marg. additum P *πόλιν τε*] *πολ*⟩ΙΝΤЄ clausula sola servata in A 528 *στρωφᾶται*] *στροφᾶται* D (cf. Schulze Quaest. ep. 400) *Πανελλήνεσσι*] Ω (*πανέλλησι* superscr. *νεσ* m¹ H) Ψ (*πανελήνεσι* D) Phrynichus Et. Tittm. Thomas Mag., *πανέλλησι* Φ (*νεσ* m. recentissima superscr. Q; *γρ. πανελλήνεσσι ἢ παρ ἕλλησι* P); *παρ' Ἑλλήνεσσι* videtur legisse Proclus (*'βράδιον δὲ φαείνει παρ' ἡμῖν'*), *παρ' Ἕλλησι* Anecd. ed. Bachm. *φαείνει*] ex toto versu superest in A, ex *φανείη* ut videtur, m² corr. D

καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
ὡς σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχωσι
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτοὶ ἶσοι,

---

531 Τ 213 τό μοι οὔ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν* 532 κ 283 πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες*

---

529 sqq. Vergil. Georg. I 330 *fugere ferae et mortalia corda | per gentes humilis stravit pavor* 530 Maxim. 47 ἀνὰ δρυμὰ βησσήεντα* 532 cf. Arat. 1126 σκέπαος χατέοντι ἐοικώς 533 sqq. cf. Aeschyl. Agam. 79 τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἤδη | κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς | στείχει Nonn. Dion. VII 42 sq. (γῆρας) βραδὺν ἄνδρα τίθησι, κάτω νεύοντι καρήνῳ | κυφὸς ὅτε τρομερῇσι περισσοπόδεσσι πορείαις | γηροκόμῳ βαρύγουνος ἐρείδεται ἠθάδι βάκτρῳ Maximian. Eleg. I 217 sq. *nec caelum spectare licet, sed prona senectus | terram, qua genita est et reditura, videt | fitque tripes, prorsus quadrupes . .*

καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἡμέραις· 'βράδιον — φαείνει' Eust. Epist. 9 (Opusc. p. 320, 54 sq. T.) κἀντεῦθεν ἡμῖν ἡ περὶ σοῦ, φήμη ἀνίσχει 'βράδιον' ἢ ὁ παρ' Ἡσιόδῳ τοῖς Πανέλλησιν ἥλιος

529—533 omisso 532 Et. gen. v. μυλιόωντες (schol.) . . Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις (ἐν — Ἡμ. om. cod. B) 'καὶ τότε — 531 φεύγουσι' 'καὶ (σπήλαιὸν glossema irrepsit) γλάφυ — ἶσοι' 529 cf. Hesych. 'νήκεροι'· μὴ ἔχοντες κέρατα Eust. Hom. 1031, 43 . . . θῆρες 'ὑληκοῖται' παρὰ Ἡσιόδῳ λέγονται idem l. c. 1265, 32 . . Ἡσίοδος θῆρας ὑληκοίτας φησίν 530 Et. mag. v. 'μυλιόωντες' (e schol. Procli p. 318, 23 G.)· Ἡσίοδος· . . Κράτης γράφει 'μαλκιόωντες' 'Choerob.' εἰς τ. ψαλμούς p. 164, 15 G. καὶ Ὅμηρος (immo Ἡσίοδος) 'ἀνὰ δρία βησσήεντα' 530 sq. Et. mag. v. δρία· Ἡσίοδος 'ἀνὰ — φεῦγε' 532 Eust. Hom. 1542, 28 οὕτω δὲ καὶ τὸ 'νίφα' καὶ 'σκέπα' τὰ τοῦ Ἡσιόδου 533 Schol. Oppian. Hal. I 559 (p. 290 b 50 B.) καὶ γλάφυ τὸ κοῖλον· καὶ Ἡσίοδος ἄντρον 'γλάφυ πετρῆεν' Schol. Hom. Ven. B rec. Β 88 (IV 368, 26 D.) . . . ἐξ οὗ (τοῦ γλάφω) καὶ γλάφυ· σημαίνει δὲ τὸ σπήλαιον· 'καὶ γλάφυ πετρῆεν' cf. Et. mag. v. γλαφυρήν· ἐξ οὗ (τοῦ γλάφω) καὶ 'γλάφυ πετρῆεν' cf. Hesych. 'γλάφυ' σπήλαιον Eust. Hom. 178, 33 (cf. Anecd. Par. III 188, 17 Cr.) ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πέτρα γλαφυρὴ καὶ τὸ παρ

---

529 νήκεροι] νηκέρωι Fick Hes. Ged. 48 ὑληκοῖται] ὑληκίτε Et. gen. cod. B 530 λυγρὸν] λυγρὸν ὡς Q μυλιόωντες] μυλλιόωντες CM Et. gen. cod. A in lemmate, μυλιοῶντες E; μαλκιόωντες Crates teste Proclo, cf. schol. p. 318, 23 G. et Et. mag., μαλκίοντες suspicatus est Cobet Mnem. v. s. III 307 ἀνὰ δρία] ἀναδρία E, ἀνὰνδρία Et. gen. cod. A βησσήεντα] η ex υ corr. m[1] I, βησήεντα D 531 φεύγουσιν] φεύγουσι FLΦ Et. gen., φεῦγε Et. mag. 532 ὡς . . . ἔχωσι] Peppmüller Phil. XXXIX 393, οἵ . . . ἔχουσι libri; οἱ . . . ἔλωσι Brunck ed. 331, οἷ (i. e. ἐκεῖσε, οὗ) . . . ἔχουσι Hermann Op. VI 241, οἷ (= ἑαυτοῖς) . . . ἔχουσι distinctione maiore post μέμηλεν posita Brugmann e. Probl. d. hom. Textkr. 18 533 om. Et. gen. cod. B καὶ γλάφυ] καὶ σπήλαιον (e glossemate) γλάφυ Et. gen. cod. A τότε δὴ] τότε δὲ M Et. Tittm., τότε (om. δὴ) E, τοὶ δὲ Hermann l. c. τρίποδι βροτοὶ] Wachler l. c. 149; τρίποδι βροτῷ libri Tzetzes p. 320, 3 Moschopulus p. 319, 10 G. Et. gen. Tittm., τρίποδ' ἀνέρι? Lennep ed. 63 ἶσοι] ἶσαι Et. gen. cod. A

οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἕαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.

καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·

---

535 *Λ* 467 *τῷ ἰκέλη** 536 *Δ* 137 *ἔρυμα χροός** cf. ad 316 537 *τ* 242 *καὶ τερμιόεντα χιτῶνα**

Ἡσιόδῳ 'γλάφυ πετρῆεν' ταὐτὸν δηλοῦσι Moschop. schol. in Batrachom. 165 (p. 273, 10 L.) *καὶ κατὰ ἀποκοπὴν Δωρικὴν τοῦ τ̄ γίνεται κέρα, ὡς καὶ τὸ 'καὶ γλάφυ πετρῆεν'* (correxi, *κέρα φυπέση* cod.) *κατὰ τὸν Ἡσίοδον, ἀντὶ τοῦ γλαφυρὸν καὶ κοῖλον καὶ βαθύ* Et. Tittm. v. *τρίπους· καὶ ὁ γέρων· Ἡσίοδος 'τότε — ἶσοι'*

535 Choerob. I 141, 12 H. *τὸ γὰρ νιφάδα γίνεται κατὰ πάθος, ἤγουν κατὰ ἀποκοπὴν 'νίφα' ὡς [παρὰ τῷ ποιητῇ] 'ἀλευάμενοι νίφα λευκήν'* idem I 380, 9 H. . . . *ὅθεν τὸ νιφάδα γινόμενον κατὰ συγκοπὴν νίφα ἀνεβίβασε τὸν τόνον, οἷον 'ἀλευόμενοι νίφα λευκήν'* Ioann. Alex. *τονικ. παραγγ.* 12, 16 D. (Herodian. *περὶ παθῶν* II 216, 23 L.) *οὐδεμία εἰς ᾱ λήγουσα αἰτιατικὴ ὀξύνεται· ἔνθεν ἡ νιφάδα ἀποκοπεῖσα ἀνεβιβάσθη 'ἀλευόμενοι νίφα* (*ἀνευώμενον νιφάδα* cod.) *λευκήν'* Sophron. Excerpt. ex Charac. II 402, 11 H. . . *τὸ 'νίφα λευκήν'* Anecd. Ox. I 174, 21 Cr. (Herodian. II 298, 7 L.) *πολλάκις δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς διφθόγγου* (*ε̄ῡ*) *ἐνδεῖ τὸ σ· 'ἀλευάμενοι νίφα λευκήν'* Et. mag. v. *νίφα* (606, 21 G.) *'νίφα λευκὸν ἀλευάμενοι'* Et. gen. et mag. v. *ἀλίαστος . . . ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ ῥῆμα· ἀφ' οὗ τὸ 'ἀλεύατο νίφα πολλήν'* Eust. Hom. 1542, 28 *οὕτω δὲ καὶ τὸ 'νίφα' καὶ 'σκέπα' τὰ τοῦ Ἡσιόδου* 537 Eust. Hom. 1864, 2 *λέγει δὲ καὶ Ἡσίοδος 'τερμιόεντα χιτῶνα' γεωργῷ πρέποντα* idem l. c. 794, 16 . . *ὁποῖος καὶ ὁ παρ' Ἡσιόδῳ τερμιόεις χιτών* 538 Et. gen. (schol.) Tittm. v. *μήρυμα . . Ἡσίοδος 'στήμονι — μηρύσασθαι'* Et. Tittm. v. *μηρύω . . καὶ μηρύσασθαι ἀντὶ τοῦ ὑφάναι καὶ κλῶσαι. Ἡσίοδος· 'στήμονι — μηρύσασθαι'* Herodian. II 739, 27 L. (= Anecd. Ox. III 243, 29) . . . *κρὸξ κροκός· ἔνθεν ἡ αἰτιατικὴ 'πολλὴν κρόκα'* Schol. Hom. Ven. A *Λ* 601 (I 399, 20 D.) Suid. (I b 1035 B.) Et. gen. mag. Tittm. v. *ἰῶκα· ὁ γὰρ* (om. Suid. Etymologica) *Ὅμηρος ἰῶκα τὴν ἰωκήν* (*λέγει τὴν ἰωκήν* Suid., *τὴν ἰωκὴν λέγει* Et.) . . . *ὡς Ἡσίοδος τὴν κρόκην 'κρόκα'* (*'κρόκα' τὴν κρόκην* Suid.) Schol. Hom. Townl. *Λ* 601 (V 414, 8 M.) *ἰῶκα· ὡς 'κρόκα'* Eust.

---

534 interpolatori tribuit Heyne ad Hom. *Γ* 367 *οὗ τ'*] *οὐ τ'* m² in *οὗ τ'* mut. C; *ὧ τ'* K; *ὧν τ'* Wachler l. c. 149; etiam *οἷς τ'* scribi posse existimavit Schoemann ed. 92 *νῶτα ἕαγε*] *νῶτ' ἐάγη* Bentley (coniecturam absolvit Lennep ed. 63 *κεφαλή* pro *κάρη* proponens); *νῶτον ἕαγεν* Gerhard Lect. Apoll. 178; *νῶτά τ' ἕαγε κάρη τ'* ? Schoemann ed. 92; *νῶτ' εὔαγε* Bergk Poet. lyr. Gr.⁴ III 89; *νῶτα ἕηγε* Schulze Quaest. ep. 264 adn. 5 *δ'*] *δὲ* D 535 sqq. de dispositione versuum in M cf. quae dixi Wien. St. XX 106 535 *ἀλευόμενοι*] GH m¹ *ΨΦ* Choeroboscus p. 380 Ioannes Alex., *ἀλευάμενοι* CF m¹ (*α* in *ο* rasura mut. F, m² H) Choeroboscus p. 141 Anecd. Ox. Et. mag. 606; *ἀλευάμενοι, α* ex *ο* m. rec. H; *ἀλεύατο* Et. gen. et mag. v. *ἀλίαστος* *λευκήν*] libri Choeroboscus utroque l. Ioannes Alex. Sophronius Anecd. Ox., *λευκόν* Et. mag. v. *νίφα*; *πολλήν* Et. gen. et mag. l. c. 536 *τότε*] *ΩΨ*LQ, *τότε* N, *τότε* ex *τότ'* rest. O, *τότε δ'* D, *τότ'* EP *ἕσσασθαι*] ΩIMOQ, *ἕσασθαι* superscr. m alia altero *σ* D, *ἕσσασθαι* EN, *ἕσασθαι* P, *ἕσασθαι* KL 537 *τε*] *μὲν* perperam Triclinius 538 *δ'*] om. m¹, superscr. m² D *κρόκα*] *κρίκα* Et. gen. cod. A

τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
ἅρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.
πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπότ' ἂν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ' ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ·
ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος·
ἠῷος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος

---

541 Γ 375 *βοὸς ἶφι κταμένοιο** 543 cf. Δ 102 *ἀρνῶν πρωτογόνων* 547 ξ 475 *Βορέαο πεσόντος** 548 Τ 130 *ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος**

---

539 sq. cf. Oppian. Cyn. III 368 *κατά τ' αὐχένος ὀρθαὶ | φρίσσουσιν τρίχες*

Hom. 1080, 16 *ὡς γὰρ σκέπην 'σκέπα' καὶ κρόκην 'κρόκα' παρὰ Ἡσιόδῳ, οὕτω καὶ φυγὴν φύγα* cf. Hesych. *'κρόκα'· κρόκην*

541 sq. Et. gen. et mag. (672, 3 G.) v. *πῖλος . . . σημαίνει δὲ καὶ ὀρτάρια παννία, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ (Ἡσιόδῳ) 'ἀμφὶ — πυκάσσας'* 545 sq. Et. mag. v. *πῖλος* (672, 1 G.) . . *καὶ Ἡσίοδος· 'κεφαλῆφι — ἀσκητόν'* 546 Et. gen. v. *πῖλος . . . ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'πῖλον — καταδεύῃ'* Et. gen. et mag. v. *δεύω . . . καὶ Ἡσίοδος· 'πῖλον — καταδεύῃ'* Eust. Macremb. IV 9 (Erot. II 192, 28 H.) *ἐπικάλυμμα φέρει τῇ κεφαλῇ 'πῖλον ἀσκητόν' καθ' Ἡσίοδον* Eust. Hom. 803, 2 *εἴη δ' ἂν ἴσως αὕτη κατὰ τὸν παρ' Ἡσιόδῳ 'ἀσκητὸν πῖλον', πλὴν ὅσον ἐκεῖνος μὲν κοινότερον ἐπινενόηται, 'ἵνα' ὄμβρος 'οὔατα μὴ καταδεύῃ'* idem l. c. 613, 44 . . *τὸ κοινῶς λεγόμενον σκιάδιον, ὅ περ Ἡσίοδος 'πῖλόν' φησιν 'ἀσκητόν'* idem l. c. 1399, 3 *οὐδαμοῦ γοῦν ὁ ποιητὴς εὕρηται οὔτε πίλου ἀσκητοῦ μεμνημένος τοῦ καθ' Ἡσίοδον οὔτε καυσίας.* cf. ad 555 548 sq. Trichas de metr. p. 270, 1 W. *εἰ δὲ καταληκτικόν, εἰ μὲν*

---

539 *περιέσσασθαι*] *περιέσασθαι* DP 540 *μηδ'*] *μὴ δὲ* D *φρίσσωσιν*] *φρίσωσιν* D 541 *ποσσὶ*] *ποσὶ* DL Et. gen. cod. A *κταμένοιο*] *κτάμενοι* Et. gen. cod. A 542 *ἔντοσθε*] *ἔντοσθεν* MO *πυκάσσας*] *πυκάσας* DKEQ Et. gen. cod. B 543 *δ'*] *δὲ* D, *τ'* M *ὁπότ' ἂν*] ΩDM, *ὁπότε* IKLΦ, quod praefert v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 582 adn. 2 *κρύος*] *κρίος* M *ἔλθῃ*] *ἔλθοι* KLENOP, *ἔλθοι* superscr. *η* HQ 544 *δέρματα*] periit in A; *δέρμα* superscr. *τ* m. rec. C, *δέρμα* rubro superscr. *τα* m. poster. I *συρράπτειν*] *σ*>ΥΝΡΡΑ<*πτειν* A *νεύρῳ — νώτῳ*] perierunt in A *νεύρῳ*] *νεύβρω* E *ἐπὶ νώτῳ*] *'ἐπὶ τὼ ὤμω'* explicat Moschopulus p. 323, 23 G., unde *ὤμῳ* Graevius ed. 38 et 70 545 *ὑετοῦ*] periit in A, *υἱετοῦ* D *ἀμφιβάλῃ*] *α*>ΜΦΙΒΑΛ<*η* A *ἀλέην — ὕπερθεν*] non servavit A *κεφαλῆφι*] *κεφαλῆιφι* C, *ι* m² F, *κεφαλῇ* MQ *δ' ὕπερθεν*] *δ' ἐφύπερθεν* MQ, m. rec. superscr. *φι δ' ὑ* Q 546 *πῖλον*] periit in A *ἔχειν*] *εχ*>ΕΙΝ A *οὔατα*] *ου*>Α<*τα* A *μὴ καταδεύῃ*] periit in A 547 *ψυχρὴ*] non servatum in A *γάρ τ'*] *γα*>ΡΤ' A, *γάρ* om. Q, *τε* M *Βορέαο πεσόντος*] ΒΟΡ<*εαο*··· A, *Βορέω δὲ πεσόντος* ante *Βορέω* plene interpungens v. 548 post 552 collocato Hermann Op. VI 242 548—553 eiecit Bentley 548 *ἠῷος δ'*] periit in A, *ἠῶιος δ'* CD, *ἠῶος* vel *ἠῷος δ'* libri ceteri Trichas; *ἦμος* (*δὴ*) Wachler l. c. 150 *οὐρανοῦ ἀστερόεντος*] ΟΥΡ<*ανου*··· A, in cuius marg. infer. e v. iterum scripto *ουρανο*>ΥΑΣΤΕΡΟ<*εντος* superest

ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἄπο αἰεναόντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
ἄλλοτε μέν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
πυκνὰ Θρηικίου Βορέω νέφεα κλονέοντος.
τὸν φθάμενος ἔργον τελέσας οἶκόνδε νέεσθαι,
μή ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτα δὲ μυδαλέον θήῃ κατά θ' εἵματα δεύσῃ.

---

551 κ 54 *ἀνέμοιο θυέλλῃ** 553 Ψ 213 *νέφεα κλονέοντε* 554 Β 290 *οἰκόνδε νέεσθαι** 555 Ξ 343 *τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω**

---

549 Maxim. 543 *μερόπων ἐπὶ ἔργοις** 550 sqq. Lucret. VI 476 *praeterea fluviis ex omnibus et simul ipsa | surgere de terra nebulas aestumque videmus, | quae velut halitus hinc ita sursum expressa feruntur* 552 colorem inde duxit Theocrit. IV 43 *χὠ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει* 553 Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 1484 *Θρηικίου Βορέω* cf. Ibyc. Fr. 1, 8 B.[4] *Θρηίκιος Βορέας* Nemesian. Cyn. 273 *Threicius Boreas* Silius I 587 *Thracius . . . Boreas*

εἰς δισύλλαβον πάλιν ἢ σπονδεῖον ἢ τροχαῖον διὰ τὸ ἀδιάφορον ἔχειν τὴν ἐπὶ τέλους ὡς τὸ 'ἠῷος — ἔργοις'

552 cf. ad 516 556 cf. Et. Tittm. v. *δεύω· τὸ βρέχω· παρ' Ἡσιόδῳ*

---

549 *ἀὴρ*] periit in A *πυροφόρος*] ΩΨ (*πυρροφόρος* K) Φ, *πυροφ*>ΟΡΟC A (de febri intellegit Sittl ed. 514), *πυρφόρος* Trichas (corr. Westphal), *πυροφόροις* Hermann Op. VI 242; *ὀμβροφόρος* Seleucus teste Proclo p. 326, 27 G., *ὑγροπόρος* Wernicke Tryphiod. 276, *ὑδροφόρος* Bergk in marg. exempli sui teste Peppmüllero Phil. LVI 228, *κρυμοφόρος* dubitans Kirchhoff Hes. Mahnl. 21 *τέταται*] *ἐντέταται* E *μακάρων*] ΜΑ<*καρων* A, *μερόπων* e Maximo h. l. reponi voluit Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. p. 140 (sed cf. Hom. *Λ* 68) 550 *ὅς τε ἀρυσσάμενος*] ····>ΜΕΝΟC A, *ὅς τε ἀρυσάμενος* DEOP, *ὅς τ' ἀπαρυσσάμενος* Gerhard Lect. Apoll. 176, *ὅς τ' ἀναρυσσάμενος* Wernicke Tryphiod. 277, *ὅς τε Ϝαρυσσάμενος* primitus scriptum fuisse censuit Paley ed.[1] 69 (cf. Schulze Quaest. ep. 311 adn. 4), *ὅς τ' ἄρ' ἀρυσσάμενος*? Paulson Stud. Hes. I 162, *ὅς ῥά τ' ἀρυσσάμενος* Peppmüller BphW. 1889 c. 1040 *ποταμῶν ἄπο*] ΠΟΤΑ<*μων απο* A *αἰεναόντων*] IN, *αἰὲν ναόντων· γρ. αἰεναόντων* schol. cod. Monac. 91, *αἰὲν ἀόντων* E, *αἰὲν ναόντων* KLQ, *αἰὲν ἀέντων* m[1] supra *α* addito altero *ν* C, *αἰὲν ναέντων* M, *αἰὲν εόντων* m. poster. in *αόντων* mutatum D, *αἰὲν ἐόντων* Ωb, *ἐαὶν ἀόντων* in marg. addito *γρ. ναόντων* O; *ἀεναόντων* Stephanus ed. 15 551 nihil servatum in A nisi *γαιη*>C<*α*>ΡΘΕΙCΑ<*νεμοιο*··· *γαίης*] *γῆς* H 552 *ποτὶ ἕσπερον*] *ποτιέσπερον* CI; pusilla vestigia litterarum ΙΕ supersunt in A *ἄλλοτ' ἄησι*] (*ἄησι* h. l. sine *ι* adscripto C), *ἀήσει ει* in *ι* m[2] mut. D, *ἄλλοτε δ' εἴσιν* v. 548 post 552 transposito (in cuius initio *ἠῷός γ'* scripsit) et v. 553 secluso Hermann Op. VI 242 553 *Βορέω*] correxi Dial. d. Hes. 397; *βορέου* ΩDKMΦ, *βορέαο* IL 555 *μή ποτέ σ'*] *μή ποτε* m[1] (*σ'* postea additum) Q, *μή ποτ'* (om. *σ*) FG, *μή ποτε σ'* ex *ποτ' ἐσ* rest. D; *μήποτ' ἐξ*, *γρ. μήποτέ γ'* P 556 *δὲ*] CFGDENOP, *τε* HΨbQ *θήῃ*] cf. Wien. St. V 192; *θήῃ* H, *θείῃ* libri cett., *θείῃ* Stephanus ed.; id vel *θείει* 'apud Hesiodum Boeotum' scribi posse dixit Bergk Poet. Lyr. Gr.[4] II 180 *κατά θ' εἵματα*] *καταθ' εἵματα* C, *κατὰ δὲ εἵματα*, *εἷ* in *η* m[2] mut. D, *καθ' εἱ-*

ἀλλ ὑπαλεύασθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
τῆμος τὤμισυ βουσίν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἴη
ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσίν.

[ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰς ὅ κεν αὖτις
γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.]

Εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ

---

561 cf. ξ 292 τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν* 562 Ε 490 νύκτας τε καὶ ἦμαρ 564 cf. ο 404 ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο*

557—563 Et. gen. v. ἁρμαλιά (schol.)· Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις (om. cod. B)· 'μεὶς — ἐνείκῃ' cf. Et. mag. v. eadem . . . 559 sq. 'ἐπὶ — ἁρμαλιῆς'· Ἡσίοδος 558 Schol. Hom. Ven. B Ξ 124 (IV 45, 16 D.) . . καθὼς καὶ Ἡσίοδός φησι 'χαλεπὸς — ἀνθρώποις' 559 Eust. Hom. 245, 37 τὸ ἥμισυ 'τὤμισυ' 560 Schol. Arat. v. 288 (p. 398, 2 M.) μακρόταται γὰρ αἱ νύκτες· 'μακραὶ — εἰσί' 564 Schol. Hom. Townl. Θ 378 (V 282, 12 M.) ὁ δὲ Ζηνόδοτος 'γηθήσει προφανείσας ἰδὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων' συστέλλων τὸ σᾶς ὡς Δωρικώτερον ὡς τὸ . . . 'τροπὰς ἠελίοιο' 565 sq. Harpocrat. v. Ἀρκτοῦρος (p. 58, 11 D.)· ὁ Βοώτης ὀνομαζόμενος . . . ἰδίως δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ. Ἄρατος καὶ Ἡσίοδος Ἔργοις δηλοῦσιν

ματα K, καὶ Ϝείματα dubitans Paley ed.[1] 70 δεύσῃ] ΩΨbΦ, δεύῃ (η e corr.) D

557 μεὶς — 558 ἀνθρώποις] om. Et. gen. cod. B 558 χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις] iterum scriptum in marg. O δ'] δὲ D 559 τὤμισυ] HILMNOQ Eustathius, τώμισυ CF (rubro superscr. θ' F) GEP Et. gen. cod. B, τ' ὤμισυ H Et. gen. cod. A, τόμισυ m[1] (ο in ω mut. m. poster.) D, θ' ὤμισυ K, θὤμισυ Tzetzes p. 329, 21 Moschopulus p. 329, 8 G. βουσίν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον] Brunck (e cod. quodam) ed. 168 et 331, βουσίν, ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέον C, ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέον etiam Et. mag.; βουσίν, ἐπὶ δ' (δὲ D) ἀνέρι πλέον ΩbΨQ Et. gen. cod. A, ἐπὶ δ' ἀνέρι δὲ πλέον Et. gen. cod. B, βουσίν, ἐπὶ δ' (δ' erasum N) ἀνέρι πλεῖον ENOP, βουσίν, ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον schol. Et. gen. (cod. A), βούσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον Heinsius ed. (1603) 118 560 ἁρμαλιῆς] ἀρμαλιῆς E μακραὶ — 563 ἐνείκῃ] om. Et. gen. cod. B εὐφρόναι εἰσίν] ὄρφναι ἔασι temptaret v. Leeuwen, 'nisi praeterea vitiosum esset ἐπίρροθοι pro ἐπιτάρροθοι' Enchir. dict. ep. 130 561—563 proscripsit Plutarchus teste Proclo 329, 29 G. 'τοῦτον (561) καὶ τοὺς ἑξῆς δύο διαγράφει Πλούταρχος', abiecit Graevius Lect. Hes. 71 561 φυλασσόμενος] φυλασσομενα Et. gen. cod. A, cuius scholion φυλασσόμενος exhibet; φυλασσομένοις interpunctione post εἰσίν sublata Hermann, qui v. 561—563 defendit, Op. VI 243 562 ἰσοῦσθαι] ἰσσοῦσθαι M τε] γε Et. gen. cod. A καὶ ἤματα] om. Et. gen. cod. A κεν αὖτις] κε H, αὖθις Q 563 ἐνείκῃ] ἐνείκει F Et. gen. cod. A 564 εὖτ' ἂν δ'] εὖτ' ἂν δὴ D, εὖτ' ἂρ δ' H, εὖτ' ἂν (Ϝεξήκοντα) Flach d. hes. Ged. XVIII, ἦν δὴ (Ϝεξήκοντα) Flach d. beid. ält. Hesiodhandschr. 18 adn. 565 τότ'] τότε L

Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
τὸν δὲ μέτ' ὀρθογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
τὴν φθάμενος οἴνας περιταμνέμεν· ὣς γὰρ ἄμεινον.

ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂμ φυτὰ βαίνῃ
Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
ἀλλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν·
φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἠόα κοῖτον
ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει.

---

566 sq. cf. Ε 5 *ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιος, ὅς τε μάλιστα | λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο* Π 151 *ῥόον Ὠκεανοῖο** 568 sq. cf. τ 518 sq. *ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηὶς ἀηδών, | καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο* 570 *Α* 217 *ὣς γὰρ ἄμεινον**

---

568 sq. cf. Stesich. Fr. 36 B.[4] *ὅταν ἦρος ὥρᾳ κελαδῇ χελιδών* 571 Versus ap. Cic. de div. II 64, 133 (de coclea) *herbigradam domiportam* Gregor. Theol. Carm. I 2, 1, 535 *φερέοικον* (de testudine?) 574 cf. Theocrit. X 48 *σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνῶν*

---

568 Hesych. '*ὀρθογόη*'· *ἡ χελιδών* Phot. Lex. II 26 N. '*ὀρθογόη*'· *χελιδών* Suid. v. '*ὀρθρογόη*'· *χελιδών* Et. gen. mag. v. *ὀρθογόη· ἡ μεγάλα θρηνοῦσα ἢ ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἠχοῦσα* (*Ἡσίοδος* addit Et. mag.) Et. Gud. v. '*ὀρθογόη*' *ἡ χελιδών, ἡ ὑπὸ τὸν ὄρθρον γεννῶσα. καὶ οὐκ* '*ὀρθοβόην*', *ὥς τινες* (e Procli schol.) Tzetz. in Lycophr. 440 (II 611 M.) *ὡς καὶ Ἡσίοδος τὸ ὄρνεον, τὴν χελιδόνα, Πανδιονίδα εἰπών* Pseudodraco p. 101, 15 H. *χελιδὼν τὸ λι ἐκτεταμένως, ὡς τὸ* '*Πανδιονὶς ὦρτο χελιδών*' 570 Lex. Vindob. 161, 20 N. *περιτομή· ὅθεν καὶ παρ' Ἡσιόδῳ* '*περιτεμνέμεν* (Nauck, *περιτέμεν* cod.) *οἴνας*' 571 Athen. II 63 a (I 147, 24 K.) *Ἡσίοδος δὲ τὸν κοχλίαν* '*φερέοικον*' *καλεῖ* (cf. Hesych. Et. mag. v. '*φερέοικος*'· *ὁ κοχλίας*)

---

566 *ἱερὸν ῥόον*] *ἱερὸν* om. D, m[2] superscr. in L, addit. in marg. O, *ῥόον ἱερὸν* HQ 567 *πρῶτον*] *πρῶτα* D *ἀκροκνέφαιος*] *αι* in *ε* mut. m. rec. D 568—570 om., in imo marg. additi Q 568 *ὀρθογόη*] ΩDLΦ schol. Procli 333, 6 G. Etymologica; *ὀρθρογόη* IKM scholion vetus ('*ἄλλως*') 333, 7 G. Suidas; *ὀρθοβόη* quidam teste Proclo 333, 6 G. (cf. Et. Gud.) 569 sq. om., in marg. super. m. alia additi F 569 ut ex Hom. τ 518 sq. compilatum uncis inclusit Paley ed.[1] 71 *ἀνθρώποις*] *ἀνθρώποισιν* D *ἔαρος*] e corr. D 570 *τὴν*] *τὸν* *ο* in *η* mut. O, *τὸν* superscr. *η* m. rec. E, *τὸν* MN *περιταμνέμεν*] ΩΨb (*περὶ ταμνέμεν* L), *περιτεμνέμεν* m[1], *ε* in *α* mut. m[2] D, *περιτεμνέμεν* Φ Lex. Vindob. 571 *ἂμ φυτὰ*] HD, *ἀμφυτὰ* CFGLMΦ, *ἀμμφυτὰ* K, *ἂν φυτὰ* I *βαίνῃ*] ex *βαίνειν* m. poster. mut. D, *βαίη γρ. βαίνῃ* P 572 *σκάφος — οἰνέων*] suspicionem movent v. Leeuwenio Enchir. dict. ep. 326 573 *χαρασσέμεναι*] *χαρασέμεναι* D, *χαρασσάμεναι* L *δμῶας*] *δμῶιας* C 574 *ἐπ' ἠόα κοῖτον*] Gerhard Lect. Apoll. 144 sq., *ἐπ' ἠῶ* (*ἠῷ* I) *κοῖτον* CGΨEOP, *ἐπὶ ἠῶ κοῖτον* F, *ἐπ' ἠῶ κοίτην* superscr. *ον* m. rec. Q, *κοίτην* *η* m. rec. in ras. N, *ἐπ' ἠῶ κοίτην* H; *κοῖτον ἐπ' ἠῶ* dubitans Goettling ed.[2] 223 575 *ἀμήτου*] ΩIIΦ, *ἀμητοῦ* DKM, an *ἀμήτοι'*? *ὅτε τ' ἠέλιος*] *τ' ἠέ* m. rec. in ras. E, *ὅτε τ' ἧλιος* N *τ'*] *δ'* maiore ante *ὅτε*

τημοῦτος σπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγινεῖν
ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.
ἠὼς γὰρ ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν,
ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου,
ἠώς, ἥ τε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους πολλοῖσί τ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέττιξ

---

582 sq. *Γ* 151 sq. *τεττίγεσσι ἐοικότες, οἵ τε καθ' ὕλην* | *δενδρέῳ* (*δένδρει* Zenodotus) *ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν*

---

581 cf. Apoll. Rhod. Arg. *Γ* 1190 *εἴ καί περ ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ βάλοιτο* Horat. Carm. III 6, 42 *sol ubi . . . iuga demeret bobus fatigatis* 582 sqq. Pseudohesiod. Scut. 393 sqq. *ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ* | *ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν* | *ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση·* | *καί τε πανημέριός τε καὶ ἠώιος χέει αὐδὴν* | *ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα Σείριος ἄζει,* | *τῆμος δὴ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι,* | *τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται* Alcaeus Fr. 43 H.-Cr.[4] *τέγγε*

---

578 Eust. Hom. 1766, 54 *ὅτι δὲ τὸ μείρω καὶ ἀμείρω λέγεται πλεονασμῷ ἐθίμῳ τοῦ ἄλφα, Ἡσίοδος ἔδειξεν ἐν τῷ 'τρίτην ἀπαμείρεται αἶσαν'* idem l. c. 1243, 25 *καὶ ἀπομείρεται 'ἀπαμείρεται' παρὰ Ἡσιόδῳ* idem l. c. 947, 9 *ὅμοιον καὶ τὸ 'ἀπαμείρεται' ἀντὶ τοῦ μερίζει ἀπὸ τοῦ μείρω* 579 Suid. v. *πρόφερε* (II b 502 B.)· *καὶ αὖθις Ἡσίοδος· 'ἠώς', ἣ 'προφέρει — ἔργου'* Eust. Hom. 214, 10 *Ἡσίοδος δὲ ἐν τῷ 'προφέρει — ἔργου' ἑτεροῖόν τι σημαινόμενον τοῦ προφέρειν ὑποκρούεται . .* idem l. c. 384, 12 *τὸ μέντοι παρ' Ἡσιόδῳ 'προφέρει — ἔργου' ἑτέραν ἑρμηνείαν ἔχει* idem l. c. 680, 59 *αὐτὴ* (*ἡ ἠὼς*) *γὰρ οὐκ ἀναπαύεσθαι βούλεται, ἀλλὰ 'προφέρει — ἔργον' καθ' Ἡσίοδον* 580 sq. Et. gen. mag. v. *ἕσπερος· . . τὸ γὰρ ἐναντίον ἕως καλεῖται· Ἡσίοδος 'ἠώς — κελεύθου ⟨ἀνθρώπους⟩'* (supplet Reitzenstein); Et. gen. cod. A[II] pergit: *'πολλοῖσι — τίθησιν'* 582—586 Plin. Nat. hist. XXII 22, 86 *scolymum . . traditur . . venerem stimulare in vino Hesiodo et Alcaeo testibus, qui florente ea cicadas acerrumi cantus esse et mulieres libidinis avidissimas virosque in coitum pigerrumos scripsere velut providentia naturae hoc adiumento tunc valen-*

---

distinctione posita post *κάρφει* commate interpungens Guyet Not. in Hes. 156 *κάρφει*] superscr. *η* P, *κάρφη* LE

576 *ἀγινεῖν*] *Ω* (praeter H) E m[1] (in *ἀγείρειν* m. rec. mut. E) OP, *ἀγείρειν* HΨNQ 577 *ὄρθρου*] *ὄρθου* D *εἴη*] *εἴῃ* Schaefer l. c. p. 238 adn., *ἤῃ* Weber Entwicklungsgesch. d. Absichtssätze I 67 578 *γὰρ*] Lennep ed. 69, *γάρ τ'* (*τοι* M) libri *ἔργοιο τρίτην*] *ἔργου τριτάτην*? Hermann Orph. 757 *ἀπομείρεται*] GHIKLENOQ; *ἀπο///μείρεται* (post o aliquid erasum, fuitne *α*?) C, *ἀπομείρεται* — omnia praeter *ἀ* litteram in ras. m[2] — D; *ἀπομείρεται* — *ομείρ* litterae m[2] in ras. scriptae — F; *ἀπομοίρεται* M, *ἀπόμοίρεται* (superscr. *α*) P; *ἀπαμείρεται* Eustathius 579—581 eiecit Steitz l. c. 140 579 *καὶ ἔργου*] libri Suidas Eustathius, *τε Ϝέργου* Bentley 580 *πολέας*] *πολεῖς* Et. mag. Gud.; *πόλις* Et. gen. cod. A[II], *πολῦς*? Fick Hes. Ged. 49 581 *πολλοῖσί τ'*] *ΩDΦ*, *πολλοῖσι δ'* Ψb Et. gen. cod. A[II] *ἐπὶ ζυγὰ*] *ἐπιζυγὰ* O Et. gen. cod. A[II] *ζυγὰ βουσὶ*] *βουσὶ ζυγὰ* m[1], rectus ordo m[2] indicatur in I 582—588 ex Alcaeo desumptos esse censuit Fick Hes. Ged. 79 582 *σκόλυμος*] *σκόλιμος* I *τ' ἀνθεῖ*] *τε ἄνθει* D *τέττιξ*] *τέτιξ* D

δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ᾽ ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
τῆμος πιόταταί τ᾽ αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος,
μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τοι ἄνδρες
εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,

---

583 cf. μ 183 λιγυρὴν δ᾽ ἔντυνον ἀοιδήν*

πλεύμονα ϝοίνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται, | ἁ δ᾽ ὥρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαισ᾽ ὑπὸ καύματος. | ἄχει δ᾽ ἐκ πετάλων ϝάδεα τέττιξ, πτερύγων δ᾽ ὕπο | καχχέει λιγύραν ⟨πύκνον⟩ ἀοίδαν, ⟨σέλας⟩ (θέρος Bergk) ὄπποτα | φλόγιον (κατὰ γᾶν πε)πταμένον ⟨πάντα⟩ καταυάνῃ· | ἄνθει δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γύναικες μιαρώταται, | λέπτοι δ᾽ ἄνδρες, ἐπεὶ ⟨καὶ⟩ κεφάλαν καὶ γόνα Σείριος | ἄζει 582—584 Anacreontea 32, 1 μακαρίζομέν σε τέττιξ, | ὅτε δενδρέων ἐπ᾽ ἄκρων . . . (4) βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις . . . (11) θέρεος γλυκὺς προφήτης . . . (14) λιγυρὴν δ᾽ ἔδωκεν (Φοῖβος) οἴμην 582 sq. Aristoph. Av. 1095 sq. ἡνίκ᾽ ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας | θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ idem Pac. 1159 ἡνίκ᾽ ἂν δ᾽ ἀχέτας | ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον (cf. Av. 39) Vergil. Georg. III 328 *ubi . . cantu querulae rumpent arbusta cicadae* cf. idem Buc. II 12 sq. *at mecum raucis . . . . | sole sub ardenti resonant arbusta cicadis* 582 Archias Anth. Pal. VII 213, 3 sq. ἀχέτα . . τέττιξ (cf. Gregor. Theol. Carm. II 1, 55, 19 ἠχέτα κῆρυξ*) Meleager Anth. Pal. VII 196, 1 ἀχήεις τέττιξ

583 sq. Phaennus Anth. Pal. VII 197, 1 sq. . . . λιγυρὰν ὅκα μοῦσαν ἐνείην | ἀκρὶς ἀπὸ πτερύγων . . 585. 589 Vergil. Georg. I 340 sq. . . . *vere sereno. | tum pingues agni et tum mollissima vina, | tum somni dulces densaeque in montibus umbrae* 587 Nicand. Ther. 779 ἦν μέγα Σείριος ἄζῃ cf. Archiloch. Fr. 61 B.^{4} ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταυανεῖ | ὀξὺς ἐλλάμπων 587 sq. Dionys. Perieg. 965 sq. ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφιν | ἰδεῖ θαλπομένοισι μελαίνεται αὐαλέος χρώς

---

tissimo 582 Schol. Aristoph. Pac. 1159 (p. 205 a 23 D.) ὁ τέττιξ διηχεῖ παρὰ τὸ Ἡσιόδειον 'ἦμος — τέττιξ' Schol. Nicandr. Ther. 658 (p. 52, 30 K.) (ὁ ζοφοειδέλος χαμαίλεος) ὅμοιός ἐστι σκολύμῳ, ὅ ἐστιν εἶδος φυτοῦ, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται 'ἦμος — ἀνθεῖ' Eust. Hom. 395, 41 φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ἄρρενες τέττιγες ᾄδουσιν, οἳ καὶ 'ἀχέται' παρὰ Ἡσιόδῳ

583 Gregor. Cor. p. 62 adn. 98 (cod. c) Sch. καὶ παρ᾽ Ἡσιόδῳ 'δενδρέῳ — ἀοιδήν' 586 sq. Aristot. Problem. IV 25 διὰ τί ἐν τῷ θέρει οἱ μὲν ἄνδρες ἧττον δύνανται ἀφροδισιάζειν, αἱ δὲ γυναῖκες μᾶλλον, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς λέγει ἐπὶ τῷ σκολύμῳ· 'μαχλόταται — ἄνδρες' Plin. Nat. hist. X 62, 172 *viros avidiores veneris hieme, feminas aestate Hesiodus prodidit*

---

583 δενδρέῳ ἐφεζόμενος] δένδρε᾽(ι) ἐφεζόμενος aut δένδρεϊ ἑζόμενος (e Zenodoti lectione Hom. Γ 152 δένδρει ἐφεζόμενοι) v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 238 λιγυρὴν] λυγυρὴν N καταχεύετ᾽] CFGKΦ (num rectum sit, addubitat v. Leeuwen l. c. 420), καταχεύεται L, καταχεύτ᾽ D, καταχεύατ᾽ M, κατεχεύατ᾽ H, ἐπεχεύατ᾽ I; ἐπιχεύετ᾽ Gregorius Cor., καταχεύει Marckscheffel Hes. Fragm. 152 adn. d 584 πυκνὸν] πυκνῶν EP (γρ. πυκνὸν P) καματώδεος] καυματώδεος K 585 πιόταταί τ᾽ αἶγες] πιότατ᾽ αἶγες KQ, superscr. ται m. post. I, superscr. αἱ m^{2} M; πιότατ᾽ αἶγες εἰσὶ (γρ. πιόταταί τ᾽ αἶγες) P 586 μαχλόταται] μαχλότατοι M δὲ] δ᾽ αἱ Q ἀφαυρότατοι] ΩΨΦ Aristoteles, ἀφαυρότεροι cod. Ambros. C 222 inf. Laurent. conv. suppr. 158 δέ τοι] ΩDILΦ Aristoteles, δέ τ᾽ superscr. οἱ m^{2} M, δὲ K, δέ τε Triclinius 587 seclusit Paley ed.^{1} 74 καὶ] τε καὶ D

αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
μάζα τ' ἀμολγαίη γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μή πω τετοκυίης
πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,

---

592 cf. ad 543 *Α* 462 *ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον* | *λεῖβε*

---

589 Vergil. Georg. III 145 *ubi . . . saxea procubet umbra* 592 sq. cf. Theogn. 1039 sq. *ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵ τινες οἶνον* | *μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου* Orac. Pyth. ap. Athen. I p. 22 e (I 50, 10 K.) *εἴκοσι τὰς πρὸ κυνὸς καὶ εἴκοσι τὰς μετέπειτα* | *οἴκῳ ἐνὶ σκιερῷ Διονύσῳ χρῆσθαι ἰητρῷ*

---

589 Et. gen. v. *μάζα· Ἡσίοδος· 'μάζα τ' ἀμολγαίη' . . 'εἴη πετραίη τε σκιή' τότε, φησίν, ἀπὸ ἔργου ποιήσας ἀνάπαυσιν ἑαυτὸν ἐν κατασκίῳ τόπῳ· Βίβλινον δὲ οἶνον ἀπὸ ἀμπέλου οὕτω καλουμένης ἀπὸ τῶν Βιβλίνων ὀρῶν* cf. Et. mag. v. *'Βίβλινος οἶνος' . . ἀπὸ Βιβλίνης οὕτω καλουμένης Θρακίας ἀμπέλου* Eust. Hom. 871, 48 *λέγεται δὲ καὶ ὅτι, ὥς περ ἐκ τῆς Πράμνου Πράμνιος, οὕτω καὶ 'Βύβλινος οἶνος' ἀπὸ τόπου ὁ παρ' Ἡσιόδῳ* 590 Athen. III 115 a (I 263, 20 K.) *καὶ Ἡσίοδος δὲ μάζαν τιν' ἀμολγαίαν καλεῖ 'μάζα — σβεννυμενάων' τὴν ποιμενικὴν λέγων καὶ ἀκμαίαν* Schol. Aristoph. Equit. 963 (p. 67 b 18 D.) *Ἡσίοδος δὲ 'μάζα τ' ἀμολγαίη'* Et. gen. et mag. v. *μάζα· . . Ἡσίοδος 'μάζα τ' ἀμολγαίη'* Eust. Hom. 1018, 13 . . *παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ 'μάζα τ' ἀμολγαίη'* idem l. c. 838, 53 . . *οἱ τὴν παρ' Ἡσιόδῳ ἀμολγαίην μάζαν ἑρμηνεύοντες* Anecd. I 82, 4 Cr. *καὶ Ἡσίοδος μάζαν ἀμολγαίην τὴν ἀκμαίαν πρὸς τὸ φαγεῖν* Et. gen. v. *μάζα· Ἡσίοδος . . . 'γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων' ἀντὶ τοῦ παυομένων τοῦ θηλάζειν καὶ διὰ τοῦτο ψυχρὸν γάλα ἐχουσῶν . . . ἢ μετὰ τοκετὸν ἀμελγομένων* Eust. Hom. 1260, 4 . . *τὸ καθ' Ἡσίοδον 'γάλα αἰγῶν σβεννυμενάων'* idem l. c. 217, 28 *καὶ ζβεννυμενάων αἰγῶν ληγουσῶν* 591 sqq. Plutarch. Mor. p. 158 a b (I 386, 22 B.) *ἰατρικὸς γὰρ Ἡσίοδος ὢν δῆλός ἐστιν οὐκ ἀμελῶς οὐδ' ἀπείρως περὶ διαίτης . . . διαλεγόμενος* 591 Schol. Theocrit. I 6 (II 36, 14 A.) *ὅτι δὲ τῆς μήπω τετοκυίας τὸ κρέας ἥδιόν ἐστι, φησὶ καὶ Ἡσίοδος 'καὶ — τετοκυίας'*

---

588 *αὐαλέος*] *αὐέλιος* P *δέ τε*] *δὲ* Hermann Orph. 757 *τότ' ἤδη*] *καὶ τότ' ἤδη* Q; *τόθ' ἡδὺ* Hecker Phil. IV 488, *τόθ' ἡδέα* dubitans Paulson Stud. Hes. I 93 adn. 1; aut reiecto v. sequente *τότ' εἴη* cum v. 590 coniungendum (cf. ad 591) aut v. 589—596 seclusis cum v. 597 (initio sic conformato: *δμωσὶν ἐποτρύνειν*) censet Paley ed.[1] 74 *τότ' — 589 σκιή*] *τοι ἡδὺ* | *πετραίη συκέη* Nauck Phil. V 365, *Πετραίη* (a *Πέτρα* urbis nomine derivandum) *συκέη* Paulson Stud. Hes. I 93 589 *πετραίη τε σκιὴ*] CF (post *τε* aliquid erasum F) GKLMENO Et. gen. (cf. Tzetzes p. 343, 8 G.), *πετρέη τε σκιὴ* HD, *πετραίη σκιὴ* (om. *τε*) IPQ; cf. Vergilius ll. cc.; *πετραίη τε κιὴ* Dawes Miscell. p. 8, sed cf. quae dixi Hes. Unters. 37; *πέτρη τε σκιερὴ* anonymus in Monthly Review 1785 p. 428 (et Schaefer l. c. 239 adn.) *βίβλινος*] CDLΦ, *ι* m² in *υ* mut. F; *βύβλινος* GHIKM, *Βύβλινος* Proclus p. 342, 1 G. Eustathius, *Βίβλινος* Et. gen. mag. 590 *σβεννυμενάων*] *ζβεννυμενάων* Eustathius 217, 18 591—595 ab alio rhapsodo profectos esse censuit Goettling ed.[1] 185 (ed.[2] 225) 591 *τετοκυίης*] ΩΦ, *τετοκύης* D, *τετοκυίας* (*τετοκυῖας* L) Ψb schol. Theocrit. 592—596 proscripsit Steitz l. c. 142 592 *τ'*] *δὲ* m. poster. in *τὲ* mut. D *δ'*] *δὲ* D 593 *σκιῇ*] *δ'* addit m² D *κεκορημένον*] *καὶ κορημένον* Q

ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπα,
κρήνης τ' αἰενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος,
τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠαρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαέι καὶ ἐντροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθι οἴκου,

---

594 *β* 421 *ἀκραῆ Ζέφυρον* 597 cf. ad 32 598 *Σ* 486 *σθένος Ὠαρίωνος** 599 cf. *Τ* 496 *ἐυκτιμένῃ* (v. l. *ἐντροχάλῳ*) *ἐν ἀλωῇ**

---

594 (Apoll. Rhod. Arg. *Β* 721 *ἀκραεῖ Ζεφύρῳ* Pseudorph. Arg. 485 Ab. *ἀκραὴς Ζέφυρος*)

---

595 sq. Athen. XI p. 782 a (III 18, 17 K.) *πρὸ δὲ τούτων Ἡσίοδος· 'κρήνης — οἴνου'* 595 Plutarch. Mor. p. 725 d (IV 327, 23 B.) *καὶ καλῶς Ἡσίοδος ἐπήνεσε 'κρήνης — ἀθόλωτος'* Athen. II 41 e (I 96, 16 K.) *τὰ δὲ κρηναῖα καὶ διὰ πλείονος γῆς καὶ εὐκάρπου φερόμενα τῶν ἄλλων προκρίνει, ὡς καὶ Ἡσίοδος 'κρήνης — ἀθόλωτος'* Porphyr. de abstin. IV 20 (p. 263, 10 N.²) *τὸ δὲ διαρρέον καὶ διαφεῦγον (ὕδωρ) διακρούεται τὴν προσφερομένην γῆν, ὅταν, φησὶν ὁ Ἡσίοδος, ἀπὸ 'κρήνης' ῥέῃ 'ἀενάου — ἀθόλωτος'* 596 Athen. X 426 c (II 427, 2 K.) *Ἡσίοδος μέν, . . . παραινεῖ 'τρὶς — οἴνου'* Phot. Lex. vι *τρία καὶ δύο* (II 223 N.)· *Ἡσίοδος· 'τρὶς — οἶνον'* Eust. Hom. 1624, 44 *Ἡσίοδος δὲ 'τρὶς ὕδατος' φησί* cf. Plutarch. Mor. p. 158 a b (I 386, 22 B.) *ἰατρικὸς γὰρ Ἡσίοδος ὢν δῆλός ἐστιν οὐκ ἀμελῶς οὐδ' ἀπείρως περὶ . . . κράσεως οἴνου καὶ ἀρετῆς ὕδατος . . . διαλεγόμενος* 599 Et. gen. mag. v. *εὐαέι* (*εὐαής*)· *'χώρῳ — ἀλωῇ'* (gloss. om. Et. gen. cod. AII, verba poetae cod. A)

---

594 *ἀκραέος*] DNOP Proclus 345, 10 G., postea in *εὐκραέος* mut. CI, *ἀκραέος ἀ* m. rec. in ras. E, *εὐκραέος — εὐ* m. alia in ras. — F, *εὐκραέος* GHKLMQ *Ζεφύρου*] *ἀνέμου* superscr. *Ζεφύρου* m. rec. L *τρέψαντα*] *τέρψαντα* K, *στρέψαντα* M *πρόσωπα*] CFGENOP, *πρόσω* (superscr. *π*) D, *πρόσωπον* HΨb (*α* m. rec. superscr. M) Q 595 *τ'*] om. Plutarchus Athenaeus II 41 e, qui voculam habet XI 782 a; *δ'* dubitans Schoemann ed. 94 adn. *αἰενάου*] IM, *ἀενάου* GHL Plutarchus Athenaeus, *ἀε///νάου* F, *ἀεννάου* CDKΦ (sic etiam Porphyrii libri, Athenaei codd. CE) *ἀπορρύτου*] *ἀπορύτου* D 596 *τρὶς*] ΩΨΦ Athenaeus Photius Eustathius Tzetzes, *τρεῖς* (*μοίρας*) Casaubonus ad Athen. (*τρῖς* Sittl ed. 517) *τὸ — οἴνου*] *Ϝοίνου δὲ χέειν τὸ τέταρτον* dubitans Lennep ed. 72 *τέτρατον*] HO, *τέταρτον* m¹, in *τέτρατον* mut. m² I, *τέταρτον* libri cett. *ἱέμεν*] *ἰέμεν* CHDIQ *οἴνου*] *οἶνον* Photius 597 *δ'*] *δὲ* D *ἱερὸν*] *ὸ* m² in ras. F, *ἱερὰν* C 598 *πρῶτα*] *πρῶτον* KL *Ὠαρίωνος*] Nauck MGrR. III 235, *ὠρίωνος* GHKLMΦ, *ὡρίωνος* CD, spiritu aspero in lenem mut. F, *ὠρίωννος* I 599 versum om. Et. gen. cod. A *εὐαέι*] libri Et. gen. et mag., cf. Peppmüller Progr. v. Seehausen 1887 p. 10, *εὐαεῖ* Schaefer l. c. p. 239 adn. *καὶ*] om. Et. gen. cod. B (hic unicus) *ἐντροχάλῳ*] C, *εὐτροχάλῳ* libri cett., *ἐντροχίλῳ* Guyet Not. in Hes. 156 *ἀλωῇ*] *ἁλωῇ* DIO 600 *δ' εὖ κομίσασθαι*] *δὲ εὐκομίσασθαι* D 601 *κατάθηαι*] *κατάθειαι* superscr. *η* m¹ Q *ἔνδοθι*] HΦ (superscr. *εν* Q), *ἔνδοθεν* CFGΨ (*ἐνδό* superscr. *θ* D, cf. quae dixi Symb. Prag. 185 Wien. St. XX 101)

θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖσθαι καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίζησθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος·
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, — μὴ φείδεο σίτου, —
μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται.
χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.

εὖτ' ἂν δ' Ὠαρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ

---

604 cf. *K* 360 *καρχαρόδοντε δύω κύνε* 607 *H* 333 *βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν** 608 *I* 610 *φίλα γούνατ'*

---

604 sq. Vergil. Georg. III 404—407 *nec tibi cura canum fuerit postrema, sed una | velocis Spartae catulos acremque Molossum | pasce sero pingui. nunquam custodibus illis | nocturnum stabulis furem . . . horrebis* 604 (Bacchyl. V 60 *καρχαρόδοντα κύν'* Aristoph. Equit. 1018 *κύνα καρχαρόδοντα*) 605 Oppian. Hal. II 408 *ἡμερόκοιτος ἀνήρ**

---

603 Schol. Hom. Ven. B et Townl. *Π* 7 (IV 106, 17 D. et VI 154, 19 M.) *κατὰ γὰρ Ἡσίοδον 'χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος'* Eust. Hom. 1091, 54 . . *ἡ παρ' Ἡσιόδῳ 'ὑπόπορτις ἔριθος'* 604 Schol. Hom. *β* 11 (I 75, 25 D.) . . *ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἕνα κύνα κομεῖν πρὸς φυλακήν, ὡς καὶ Ἡσίοδος* 605 Et. mag. v. *ἡμερόκοιτος* . . *Ἡσίοδος· 'μή ποτε — ἕληται'* Gregor. Cor. in Hermog. *περὶ μεθ. δεινότ.* I (VII 1102, 6 W.) *τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ 'ἡμερόκοιτος'. τῆς γὰρ λέξεως πάντα ὁντιναοῦν τὸν ἐν ἡμέρᾳ καθεύδοντα σημαινούσης καὶ τὸν κλέπτην ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπὼν 'μή ποτε — ἀνήρ'* Eust. Hom. 750, 28 *ὁ μέντοι κατὰ Ἡσίοδον 'ἡμερόκοιτος' ἀνάπαλιν ἐν τῷ ἐγρηγορέναι ἀρᾶται ταχὺ σκεδασθῆναι νύκτα κατὰ γῆς* cf. Hesych. *'ἡμερόκοιτος'· ὁ κλέπτης* 606 Et. gen. (schol.) et mag. v. *συρφετός· Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις σημαίνει* (*Ἡ. δέ φησι σημαίνειν* Et. mag.) *τὸ ἄχυρον, οἷον* (*ὡς τὸ* Et. mag.) *'χόρτον — συρφετόν'* (gloss. non exhibet Et. gen. cod. B) 608 Schol. Aristoph. Pac. 1170 (p. 205 b 1 D.) . . *ὡς Ἡσίοδός φησιν 'δμῶας — γούνατα'*

---

602 m. rec. iterum scriptus in C 602—605 versus, quos hoc conexu semovendos esse iam Hetzel censuerat, cum 405 post 395 collocavit Steitz l. c. 124 602 sq. obelo notavit Lehrs Quaest. ep. 205 602 *θῆτά τ'*] *θῆτ'* KL 603 *δίζησθαι*] O. Schneider Callim. I 414, *δίζεσθαι* libri *δ'*] *δὲ* D, om. schol. Ven. B Hom. 605 *μή ποτέ σ'*] *μήποτ'* m[1], *μή ποτέ σ'* m[2] D *ἀπὸ χρήμαθ'*] *ἀποχρήμαθ'* CFKΦ, *ἀποχρήματα* L, *ἀπὸ χρήμαθ'* ex *ἀποχρήμαθ'* factum I *ἕληται*] *ἕλοιτο* I 606 *δ'*] KLM Proclus Et. gen. et mag., *τ'* ΩDIΦ *τοι*] om. L *εἴη*] *εἴῃ* Hermann Op. II 32, *ἔῃ* Weber Entwicklungsg. d. Absichtssätze I 67 607 *ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν*] *ἡμιόνοισ' ἐπεηετανόν* Fick Hes. Ged. 82 *ἐπηετανόν*] *ἐπιετανόν* EN, *ἐπητανόν* dubitans Guyet Not. in Hes. 156, *ἐπηετάν'*? Hermann Op. VI 244; sed cf. de synizesi Hymn. Hom. Merc. 113 Maximus 465 (ubi Ludwich *ἐπητανόν* edidit) = Orph. Fragm. 11, 10 A. 608 *δμῶας*] *ων* m. rec. superscr. L *ἀναψῦξαι*] O, *ἀναψύξαι* codd. cett. 609 *δ'*] *δὲ* D *Ὠαρίων*] Nauck MGrR. III 239, *ὠρίων* DILE, *ὠρίων* (in F m[2]) codd. ceteri *Σείριος*] *κύναστρος* superscr. m[2] *σείριος* M *ἔλθῃ*] CFGIEN, *ἔλθῃ* m[1], *ἔλθοι* m[2] D, *ἔλθῃ* superscr. *οι* P, *ἔλθοι* HKLMOQ

οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δὲ ἴδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀποδρέπεν οἴκαδε βότρυς·
δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας,
πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠαρίωνος
δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴσιν.

Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,

---

610 *Α* 477 *ῥοδοδάκτυλος Ἠώς** 614 cf. *ω* 74 *Διωνύσοιο δὲ δῶρον* 615 *Σ* 486 *Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠαρίωνος* 618 *Α* 89 *ἵμερος αἱρεῖ**

---

611 sq. cf. Vergil. Georg. II 261 *ante supinatas aquiloni ostendere glaebas | quam laetum infodias vitis genus* 612 Nemesian. Cyn. 201 *tepidoque ostendere soli* 614 Pind. Fr. 29, 5 B.-Schr.[5] *τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμάν* Horat. Carm. IV 15, 26 *inter iocosi munera Liberi* Hymn. Orph. 44, 3; 75, 1 Ab. *Διωνύσου πολυγηθοῦς* (cf. ad Theog. 941) 616 sq. cf. Theogn. 1197 *ὄρνιθος φωνήν ... ἥ τε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου | ὡραίου* Solon Fr. 27, 9 *ὡρίον ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι* 618 sqq. cf. 'Theocrit.' Epigr. IX (XXVI) 1 sq. 5 sq. *ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην | ναυτίλος*

---

610 Harpocrat. I 58, 10 D. *Ἀρκτοῦρος καὶ Ἀρκτοφύλαξ· ὁ Βοώτης ὀνομαζόμενος .. ἰδίως δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ· Ἄρατος καὶ Ἡσίοδος Ἔργοις δηλοῦσιν* 611 Themist. XV p. 184 c (227, 19 D.) *Ἡσιόδῳ δὲ τῷ Ἀσκραίῳ .. ἐδόκει εἰσενεγκεῖν εἰς τὴν ποίησιν ... ὁπηνίκα δὲ κλᾶν τὰς ἀμπέλους* 615 sq. Plin. Nat. hist. XVIII 24, 201 *Hesiodus, qui princeps hominum de agricultura praecepit, unum tempus serendi tradidit a vergiliarum occasu* 617 Et. gen. v. *πλειών· Ἡσίοδος· 'πλειὼν — εἴη'* 618 Et. gen.

---

610 m. rec. iterum scriptus in C *δὲ ἴδῃ*] (*δὲ Ϝίδῃ*) Paley ed.[1] 77, *δ'* (ex *δὲ* corr. D) *ἐσίδῃ* CFGDIMEN, *δ' ἐσίδῃ* superscr. *οι* P, *δ' ἐσίδοι* superscr. *η* m[1] Q, *δ' ἐσίδοι* KLO, *τ' ἐσίδῃ* H, *τε ἴδῃ* Sittl ed. 517 611 *ἀποδρέπεν*] cod. Ambros. C 222 inf. (s. XIV) Vindob. gr. 242 (s. XV); cf. quae dixi Wien. St. V 192 sq., *ἀπόδρεπ̄* (*ε* m[2] e corr., <= *εν* primitus scriptum fuisse videtur; accentus super *ε* transfixus, super *ο* m[2] additus) M; *ἀποδρέπειν* ΩENP; *ἀποδρέπειν* ex *ἀπόδρεπε* m[2] factum D; *ἀπόδρεπε* (*ε* in ras., primitus fuisse videtur *ἀποδρέπειν*) addito in marg. *γ>ρ. ἀπόδρεπε* — O; *ἀπόδρεπε* IKLQ 612 *δ*] *δὲ* D, *τ'* H *δέκα τ'*] *δέκα δ'* ENP, *δέκ'* M 613 *δ'*] ex *δὲ* corr. m[2] D *ἄγγε' ἀφύσσαι*] *ἄγγεα φῦσαι* m[1], corr. m[2] D 614—617 seclusit Paley ed.[1] 77 614 *Διωνύσου*] *ω* ex *ο* corr. H, *διονύσου* super *ο* addito *ω* MO, *διονύσου* FDKLEN 615 *τό τε*] *ἰδὲ*? in versu Hom. *Σ* 486 Nauck MGrR. IV 597 sq. *Ὠαρίωνος*] Nauck l. c. III 239, *ὡρίωνος* CDILE, *ὠρίωνος* cett. 616 *δύνωσιν*] *ιν* m[2] add. M, *δύνωσι* Q *ἀρότου*] *ἀρότρου* FGN 617 postea adiectum esse censuit Goettling ed.[1] 187 (ed.[2] 227) *δὲ — εἴσιν*] *δ' εἶτα χθονὸς ἄρμενος αἰεί* Kappotas l. c. 37 *χθονὸς*] *χρέος* (*εἴη*) Schoemann ed. 52 *ἄρμενος*] *ἅρμενος* EN *εἴσιν*] Haupt Op. III 342, *ἴῃ* (= *ἴῃ*)? Peppmüller Rh. Mus. XL 625, *εἴη* libri Et. gen. 618 *δυσπεμφέλου ἵμερος*] *δυσπέμφελος ἥμερος* Et. gen. cod. A *αἱρεῖ*] superscr. *ῇ* L

εὖτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὄβριμον Ὠαρίωνος
φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θυίουσιν ἀῆται·
καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι πυκάσαι τε λίθοισι
πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ

---

619 cf. ad 598 620 Ψ 744 *ἐπ' ἠεροειδέα πόντον** 621 cf. Ξ 254 *ἀργαλέων ἀνέμων . . . ἀήτας* 622 Ψ 316 *ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ** 623 cf. ad 316 624 π 359 *νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν* 625 ε 478 *ἀνέμων . . . μένος ὑγρὸν ἀέντων** 626 E 91 *Διὸς ὄμβρος** 627 cf. Ξ 219 *τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ**

ἴσθι· . . . . ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε, δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν | ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυς 618 Maxim. 456 = Fragm. Orph. 11, 1 Ab. *εἰ δὲ γεωπονίης σε φιλομβρότου ἵμερος αἱρεῖ*

619—621 cf. Quint. Smyrn. V 366 sq. *ἥ τε (λαῖλαψ) φέρει ναύτῃσι τέρας κρυεροῖο φόβοιο, | Πληιὰς εὖτ' ἀκάμαντος ἐς Ὠκεανοῖο ῥέεθρα | δύεθ' ὑποπτώσσουσα περικλυτὸν Ὠρίωνα | ἠέρα συγκλονέουσα, μέμηνε δὲ χείματι πόντος*

(schol.) mag. Tittm. v. *δυσπέμφελος· . . Ἡσίοδος* (*καὶ ὁ Ἡ.* Et. Tittm., om. Et. mag.) '*εἰ δέ — αἱρεῖ*' Schol. Hom. Townl. Π 748 (VI 204, 4 M.) *καὶ Ἡσίοδος· 'ναυτιλίης δυσπεμφέλου'* Eust. Hom. 1084, 40 . . *ὅθεν καὶ Ἡσίοδος δυσπέμφελον τὴν ναυτιλίαν φησί* idem l. c. 1153, 66 *ἔοικε γὰρ καὶ ὁ ποιητὴς δυσπέμφελον καθὰ καὶ Ἡσίοδος κρίνειν αὐτήν (ναυτιλίαν)*

625 Schol. Hom. ε 478 (I 292, 4 D.) *τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων· ἐξ οὗ ἔλαβε τὸν στίχον ὁ Ἡσίοδος* Et. mag. v. *ἀέντες . . . ἡ γενικὴ ἀέντων . . . οἷον καὶ 'ἀνέμων — ἀέντων'* cf. Et. gen. (cod. B) v. *ἀέντες . . . . 'ἀνέμων μένος . . .* (cetera evanida) Eust. Hom. 1468, 17 *τὸ δὲ χεύας ὑγρότητα δηλοῖ ἀυτμῆς· κατὰ τὸ 'ἀνέμων — ἀέντων'* 626 Eust. Hom. 525, 33 *Ἡσίοδος δὲ καὶ τὸν ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ πλοίου πάτταλον 'χείμαρρον' καλεῖ* Pseudophilemon v. *χείμαρρος* (p. 198 O.) *Ἡσίοδος· 'χείμαρον ἐξερύσας* (corr. Osann)' *ἀντὶ τοῦ ἐκβαλών*

---

619 *εὖτ' ἂν*] *εὖτέ κε* Fick Hes. Ged. 62 *ὄβριμον*] *ὄμβριμον* FGDMENQ *Ὠαρίωνος*] cf. ad v. 615; *ὠρίωνος* FDILE, *ὠρίωνος* libri cett. 620 *πίπτωσιν*] *πίπτουσιν* HK *ἠεροειδέα*] *ἱεροειδέα* L 621 *θυίουσιν*] *θύουσιν* CGHDKLMΦ (*θύουσι* N, *γρ. θύνουσιν* P), *θ' ὕουσιν* F, *θύνουσιν* I 622 *μηκέτι*] *μὴ* Ω praeter H *ἐνὶ*] *ἐπὶ* KL 623 postea adiectum esse censuit Goettling ed.[2] 228, uncis seclusit Paley ed.[1] 78 *γῆν*] om. *δ'* cod. Ambros. C 222 inf., quod suasit Peppmüller Phil. LVI 223; *γῆν δ'* (*δὲ* D) ΩΨΦ 624 *νῆα δ'*] *νῆα δὲ* D, *ἀλλά τ'* Flach d. hes. Ged. 27 adn. *ἐπ' ἠπείρου*] *ἐπηπείρου* E 625 *ἀέντων*] *ἀόντων* LEN (o in ras.) Q 626 *χείμαρον*] *χείμα///ρον* E, *χείμαρρον* NQ *ἐξερύσας*] *ἐξ ἐρύσας* D, *ἐξαρύσας* (*χειμέριον ὕδωρ*) Doederlein Hom. Gloss. III 91, *ἐκϜερύσας* Paley ed.[1] 79 *μὴ*] *μή τοι* H 627 *δ'*] *δὲ* D *ἐγκάτθεο*] CF (*γκα* in ras., *τ* add. m[2] F) G, *ἐγκτθεο* (superscr. m[2] *ἐγκάθεο*) D, *ἐγκατάθεο* Φ praeter Q, *ἐνικάτθεο* HQ, *ἐνὶ κάτθεο* Ψb

εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' ἐνεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι,
ὥς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωίζεσκ' ἐν νηυσί, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
ὅς ποτε καὶ τεῖδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,

---

628 cf. λ 125 ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται Α 439 νηὸς . . ποντοπόροιο* 630 Φ 231 εἰς ὅ κεν ἔλθῃ* 631 cf. Ξ 97 νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν β 389 καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε 633 cf. ad 131

---

628 cf. Eurip. Hel. 147 ὅπῃ νεὼς στείλαιμ' ἂν οὔριον πτερόν 629 Aristoph. Av. 711 καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει (γέρανος) κρεμάσαντι καθεύδειν 632 sqq. cf. Solon Fr. 13, 44 B.[4] ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται | ἐν νηυσὶν χρῄζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν 633 cf. ad 131 635 Theogn. 511 ἦλθες δή, . . βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας | ἐνθάδ' ... cf. Hymn. Hom. Merc. 337 πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας* 635—640 cf. Hermesian. Fr. 3, 21 B. φημὶ δὲ καὶ πατρῷον (Ilgen, Βοιωτὸν libri) ἀποπρολιπόντα μέλαθρον | Ἡσίοδον, πάσης ἤρανον

---

628 Schol. Aristid. p. 23 Fr. πτερωτὸν δὲ εἶναι (φασὶν) τῶν δρακόντων τὸ ἅρμα διὰ τὰ ἄρμενα, ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδός φησι πτερὰ νεὼς τὰ ἄρμενα 629 Schol. Aristoph. Av. 711 (p. 226 a 7 et 10 D.) καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον (cf. ad Op. 45) ... καὶ 'πηδάλιον — κρεμάσασθαι' Anecd. Ox. III 226, 2 Cr. τί γάρ μοι . . . εἰ νῦν μὲν θετέον ὑπὲρ καπνοῦ τὸ πηδάλιον . . . 631 sq. Et. gen. v. ἐντύνω (schol.)· 'ἐν δέ τε — ἐντύνασθαι' σημαίνει τὸ ἁρμόσασθαι (om. cod. A) 633—636. 639 sq. Strab. XIII 622 sq. . . Ἡσίοδος ὁ ποιητής· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δῖος μετῴκησεν εἰς Βοιωτοὺς 'Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν' 'νάσσατο — ἐσθλῇ' idem IX 409 ἐν δὲ τῇ Θεσπιέων ἐστὶ

---

628 στολίσας] στολήσας H νηὸς πτερὰ] νεὼσ πορα (in πτερὰ mut. m. rec.) Q 629 δ' ἐνεργὲς] δ' (δὲ D) εὐεργὲς libri 630 δ'] δὲ D πλόον] καιρὸν P ἔλθῃ] HDIΦ, ἔλθοι CFGKLM 631—662 alius recensionis esse contendit Twesten Comm. crit. 56 sq.; praeter 643, quem ante 689 collocavit (eiectis 687 sq.), expunxit Steitz l. c. 157 sqq. 631 sq. alteram praebere recensionem versuum 671—673 dixit Twesten l. c. 57 631 ἅλαδ'] ἅλα δὲ D, ἄλλα δ' Q 632 ἄρμενον] om. Et. gen. cod. B (hic unicus), spir. lenis ex aspero factus in D, ἅρμενον CE ἐντύνασθαι, ἵν'] ἐντείνασθαι, ἵν' L; ἐντύνασθ', ἵνα Heinrich Epimetr. ap. Twesten l. c. 71, ἐντύνειν, ἵνα Paley ed.[1] 79 κέρδος ἄρηαι] ἀρῇ (σ m. rec. superscr.) κέρδος Q; κέρδος ἄγηαι Peppmüller (coll. Hom. κ 35 Solon. Fr. 13, 45) Rh. Mus. XL 625 633—642 posterius adiectos esse putavit Goettling ed.[1] 188 (ed.[2] 229) 633 ἐμός — σός] ἐμός τε καὶ σὸς (ὃς L) πατήρ KL 634 πλωίζεσκ' ἐν] CGHDKE (πλωίζοσκ' E) NOP; πλωίζεσκε superscr. ἐν m. rec. M, πλωίζεσκεν FI, πλωίζεσκε LQ ἐν] ἐνὶ Schaefer l. c. 241 adn. νηυσί] νηυσὶν (ν m[2] additum) D 635 τεῖδ'] Bergk (qui etiam τυῖδ' proposuit) Gr. Litg. I 1020 adn. 127 e Procli scholio 362, 1 G., ubi de τῇδε vocula agitur: 'καὶ οἱ λεξογράφοι Κρητῶν εἶναι τὴν φωνὴν ἀνέγραψαν'; τῇδ' (τήδε D) libri πολὺν] CFGΨENOP, cf. Hymn. Hom. Merc.; βαθὺν HQ Proclus, cf. Theognis διὰ πόντον] διαπόντον C ἀνύσσας] ἀνύσας superscr. altero σ m[1] C, ἀνύσας HD (ex ἀνῦσας corr. D) KLMΦ

Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεσσι δίδωσιν.
νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

---

636 *Α* 433 ἐν νηὶ μελαίνῃ* 637 cf. *Ω* 536 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε 640 cf. Z 489 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν

ἱστορίης, | Ἀσκραίων ἐσικέσθαι ἑκόνθ' (Dalecampius, ἔχων libri) Ἑλικωνίδα κώμην

638 Hymn. Orph. 72, 8 Ab. κακὴν πενίην* 640 cf. Nonn. Dion. XIII 75 δυσπέμφελον Ἄσκρην Archestr. Fr. 52 Br. κακὸς ἰχθὺς οὐδέ ποτ' ἐσθλός*

καὶ ἡ Ἄσκρη κατὰ τὸ πρὸς Ἑλικῶνα μέρος ἡ τοῦ Ἡσιόδου πατρίς . . . ἣν καὶ κεκωμῴδηκεν αὐτὸς ἐ⟨πιλαβόμενος⟩ τοῦ πατρός, ὅτι ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος μ⟨ετέστη θρασύ⟩τερον λέγων 'νάσσατο — ⟨ἐσθλῇ⟩'

638—640 cf. Cosmas Hieros. in Gregor. Theol. carm. t. 38 c. 491 M. Ἀσκραῖος δέ ἐστιν Ἡσίοδος, οὗ διὰ πτωχείαν ὁ πατὴρ Ἄσκρην ᾤκησε κώμην idem l. c. t. 38 c. 615 M. Ἀσκραῖος δὲ διὰ τοῦτο Ἡσίοδος κέκληται, ἐπειδὴ φυγόπατρις διὰ πτωχείαν ὁ τούτου πατὴρ γενόμενος Ἄσκρην ᾤκησε τὴν κώμην 639 sq. Certam. Hom. et Hesiod. 2 ἀλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν εἰπὼν ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ 'εἴσατο — ἐσθλῇ' Schol. Nicandr. Ther. 11 (p. 4, 33 K.) καὶ γὰρ Ἄσκρη κώμη Βοιωτίας ἐστίν, ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐτύγχανεν, ὥς φησι καὶ αὐτὸς τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Πέρσῃ διὰ τὸν αὐτῶν πατέρα 'νάσσατο — ἐσθλῇ' 640 Maxim. Tyr. XXIX 7 (II 83 R.) ποῖον γῆς μέρος ἐραστὰς οὐκ ἔχει; 'Ἄσκρῃ — ἀργαλέῃ' Schol. Hom. Ven. A *B* 507 (I 115, 9 D.) ἀξιοπιστότερος γάρ ἐστιν Ἡσίοδος λέγων 'Ἄσκρῃ — ἀργαλέῃ', unde Eust. Hom. 270, 38 ἀξιοπιστότερος γὰρ αὐτὸς Ἡσίοδος λέγων· 'Ἄσκρη — ἐσθλή' Anecd. Par. III 193, 17 Cr. φασί τινες πολυστάφυλον Ἄσκρην οὐκ εἰδότες τὴν περὶ ταύτης τοῦ Ἡσιόδου μαρτυρίαν, ἣ καὶ πατρὶς αὐτῷ γέγονε· λέγει γάρ· 'Ἄσκρη — ἐσθλή' Strab. IX 413 Ζηνόδοτος δὲ γράφων 'οἳ δὲ πολυστάφυλον Ἄσκρην ἔχον' οὐκ ἔοικεν ἐντυχόντι τοῖς ὑπὸ Ἡσιόδου περὶ τῆς πατρίδος λεχθεῖσι Ovid. Ex Pont. IV 14, 31 sqq. *esset perpetuo sua quam vitabilis Ascra, | ausa est agricolae Musa docere senis. | at fuerat terra genitus, qui scripsit, in illa: | intumuit vati nec tamen Ascra suo* Vellei. Paterc. I 7, 1 . . *qui* (Hesiodus) . . . *patriam . . . et parentes testatus est, sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime* Lucian. Pseudolog. 19 . . ἀλλὰ φεύγεις ἑκὼν πατρίδα οὔτε χεῖμα κακὴν οὔτε θέρει ἀργαλέαν Tzetz. Vit. Hes. 4 . . ἐπὶ τὴν Ἄσκρην χωρίον τῶν Βοιωτῶν δυσχείμερον καὶ κακοθέρειον

---

636 ἐν] *ΩΨΦ*, ἐνὶ cod. Vindob. 200 637 sq. iugulandos esse censuit Clericus ed. 291 adn. 637 ἄφενος] CH*ΨΦ*, ἄφενον superscr. οσ m² F, ἄφενον G 638 ἄνδρεσσι] ἀνδράσι HQ δίδωσιν] δέδωκεν M 639 νάσσατο] libri Strabo utroque l. schol. Nicandri, εἵσατο (εἴσατο cod.) Certamen δ'] ex δὲ restitutum D 640 Ἄσκρῃ κτλ.] casu nomin. Maximus Tyr. Anecd. Par. Eustathius θέρει] CFGDIMOP Certamen Strabo Lucianus Maximus Tyr. schol. Hom. schol. Nicandri, θέρει δ' KL, θέρει τ' HENQ, θέρος Eustathius ἀργαλέῃ] ἀργαλῇ? Guyet Not. in Hes. 157 οὐδέ ποτ'] H*Ψ*b Strabo schol. Nicandri Anecd. Par. Eustathius Moschopulus 363, 21 G., cf. Archestratus; οὐδέ ποτ' (sed δέ in ras.) cod. Certaminis, οὔποτ' ἐσθλῇ CFGD*Φ*, unde alteram lectionem οὔ ποτε δ' ἐσθλῇ fuisse suspicatus est Paley ed.¹ 80

τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα.
νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν
βούληαι χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπέα,

---

646 *φ* 302 *ἀεσίφρονι θυμῷ** 647 *T* 354 *λιμὸς ἀτερπής*

---

643 cf. Arat. 154 *εὐρεῖαί μοι ἀρέσκοιεν τότε νῆες* Vergil. Georg. II 412 sq. *laudato ingentia rura, | exiguum colito*

---

643 Plutarch. Mor. p. 22 f (I 54, 8 B.) . . *οἷόν ἐστι 'νῆ' — θέσθαι'* Schol. Arat. v. 152 (p. 367, 1 sq. M.) *παρηκολούθησε δὲ (Ἄρατος) Ἡσιόδῳ 'νῆ' — θέσθαι'* Eust. Hom. 610, 18 *καὶ Ἡσίοδος δὲ πλοῖον ὀλίγον τὸ μικρὸν (φησί) ἐν τῷ 'νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν', ἤγουν μικράν, διαστελλομένην πρὸς τὴν μεγάλην.. διὸ ἐπάγει 'μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι'* Schol. Hom. Townl. *I* 457 (V 326, 29 M.) *'ἐπαινὴ' δὲ κατὰ ἀντίφρασιν ὡς τὸ 'νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν'* Et. mag. v. *αἰνεῖν* (36, 24 G.) *παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ τὸ παραιτεῖσθαι 'νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν'* Eust. Hom. 1642, 31 *τοιοῦτον δὲ καὶ Ἡσιόδου τὸ 'νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν'* idem l. c. 802, 3 *καὶ ἄλλως δὲ αἰνεῖν κατ' εὐφημισμοῦ σχῆμα τὸ ἔρρειν ἐᾶν, ὡς τὸ 'νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν' ἀντὶ τοῦ ἔρρειν ἔα τὴν μικρὰν νῆα* . . 645 Eust. Hom. 427, 25 *καὶ ἀήτης αὐτὸς ὁ ἄνεμος . . . ὡς δηλοῖ καὶ Ἡσίοδος ἀήτας λέγων ἀνέμου ἤτοι πνοάς*

---

641 *δ'*] *δὲ* D 642 *ὡραίων*] *ὡρέων* EN *πάντων*] *παντοίων* D *ναυτιλίης*] *ναυτιλίας α* in *η* m² mut. M *μάλιστα*] *μάλλιστα* E 643—645 obelo notavit Lehrs Quaest. ep. 208 sq.; post v. 632 transponendos esse censuit Paley ed.¹ 81 643 *ἐνὶ*] *Ω* (*ἐνιφορτία* C) *Ψ*b*Φ* Plutarchus schol. Arati Eustathius (*ἔνι* Sittl ed. 519), *ἐν* D 644 *δ'*] *δὲ* D 645 *ἔσσεται*] ex *ἕπεται* m² rubro corr. I *ἀήτας*] *ητ* litteras m. recentissima in *ελ* mutabat (= *ἀέλλας*) C 646—662 altera versuum 618 sqq. recensio esse videtur Lehrsio Quaest. ep. 209 646 *εὖτ' ἂν*] *εἴ κε⟨ν⟩* dubitans Lehrs l. c. 210, *εἰ δ' ἂν* Vollbehr ed. 74 adn. 212, *εὖτέ κ'* dubitans v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 305 *ἐπ' ἐμπορίην*] *ἐπεμπορίην* CHQ *τρέψας . . προφυγεῖν*] duas recensiones subesse veri simile est: *τρέψας . . βούληαι χρέα τε προφυγεῖν* et *τρέψῃς . . βούληαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν* (*τρέψῃς . . . βούληαι δὲ χρέα τε φυγεῖν* e codice quodam scripsit Brunck ed. 171 et 331) *τρέψας*] CFGDIM Proclus, *τρέψῃς* HK (*τέρψῃς* K) *Φ* cf. Tzetzes 367, 2 Moschopulus 365, 20 G. *ἀεσίφρονα*] *ἀεσίφρανα* C 647 *βούληαι δὲ φυγεῖν χρῆος καὶ ἀτερπέα λιμόν* dubitans v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 305 *βούληαι*] *δὲ* expulit Spohn ed. 62, *βούληαι* (*η* ex *ε* m² factum) *δὲ* M, *βούλεαι δὲ* CDIKLENOP, *βούλεαι δὴ* HQ, *βούλει* (*ει* in ras. m² F) *δὲ* FG *χρέα τε*] libri, *τε* (*δὲ* servans) delebat Guyet Not. in Hes. 157, *χρέεα* Peppmüller Phil. Rundsch. V 404 *προφυγεῖν*] *ΩΨΦ*, *φυγεῖν* e corr. (*προλιπεῖν* deleto) cod. Laurent. conv. suppr. 158, *φυγεῖν* superscr. *προ* cod. Ambros. C 222 inf.; *γρ. χρέα τε φυγεῖν* schol. cod. Monac. 91 (cf. *τὰ χρέα φυγεῖν* Tzetzes 367, 3, *τὰ χρέα τε φυγεῖν* Moschopulus 365, 21 G.) *λιμὸν ἀτερπέα*] cod. Ambros. C 222 inf., *λιμὸν ἀτερπ///* m. rec. addito *έα* (primitus scriptum fuit *ἀτερπῆ*) N, *λιμὸν ἀτερπῆ ΩΦ*, *λιμὸν ἀτερπῆν* D, *ἀτερπέα λιμόν Ψ*b; cf. quae dixi Wien. St. V 193

δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
οὐ γάρ πώ ποτε νηί γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ' Ἀχαιοὶ
μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
[ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ' εἲς ἐπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ

---

648 *Α* 34 *πολυφλοίσβοιο θαλάσσης** 650 Ζ 291 *ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον** 652 *γ* 140 *λαὸν ἄγειραν** 653 cf. *ν* 412 *Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα** 654 cf. *θ* 8 *δαΐφρονος Ἀλκινόοιο**

---

648 cf. Orac. ed. Hendess 94, 1 Orac. Sib. VIII 361 *οἶδα δ' ἐγὼ . . . . μέτρα θαλάσσης* 655—657 cf. Certam. Hom. et Hesiod. 205 = Inscr. gr. metr. ed. Preger n. 81 p. 69 *Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ'* (*τρίποδα*) *ἀνέθηκεν | ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον*

648—650 Eust. in Dionys. Perieg. 707 (Geogr. gr. min. II 347, 17 M.) *ὅτι ὥσπερ Ἡσίοδος ἐν τοῖς περὶ τοῦ πλέειν λέγει, ὅτι λέξω 'οὔτε τι — νηῶν'· οὐ γάρ ποτε νηὶ ἔπλευσα καὶ τὰ ἑξῆς* 649 Clem. Alex. Strom. I 4, 25 (II 21, 6 D.) *Ἡσίοδος . . . καὶ ναύτην οὐκ ὀκνεῖ λέγειν σοφὸν 'οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένον' γράφων* 650 Anecd. Ox. III 259, 18 Cr. *καὶ τὸ σύνθετον 'ἐπέπλων εὐρέα πόντον'* 653 Eust. Hom. 385, 34 *παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ ἔστι καὶ τὴν Τροίαν εὑρεῖν 'καλλιγύναικα'*

---

648 *δείξω*] *λέξω* de suo Eustathius • 648—662 suppositi esse videntur Guieto Not. in Hes. 157 649 *'σημειοῦται* (cf. Dimitrijević Stud. Hes. 139) *ὁ στίχος οὗτος. εἰπὼν γὰρ εἶναι ἄπειρος ναυτιλίας πῶς ὑποτίθεται αὐτήν;'* scholion vetus 'Procli' 367, 13 G. *σεσοφισμένος*] ΩbΨΦ (*σ* erasum, postea rest. in P) Clemens Eustathius; *σεσοφημένος* (= *σεσοφιμένος*) C, cf. Tzetzae schol. *'σεσοφιμένος Αἰολικῇ συνθλίψει τοῦ σ'* 650 *νηί γ'*] *γ'* in ras. D, om. KL (delebat Nauck MGrR. IV 612 adn. 46) 651 *ἐς — Αὐλίδος*] *γ' εἰς Εὔβοιαν ἀπ' Αὐλίδος* dubitans Paley ed.[1] 81 *ἐς*] ΩD, *εἰς* ΨbΦ *Εὔβοιαν*] *εὔοιαν* P *ἐξ*] *ἀπ'* ILM (cf. Tzetzes p. 367, 6 G.) *Αὐλίδος*] *αἰολίδος* H 652 *σὺν*] *ξὺν* KL *ἄγειραν*] *ἤγειραν* O 653 *Ἑλλάδος*] *ἑλάδος* D *καλλιγύναικα*] *καλιγύναικα* DN 654—662 suppositos esse dixit Plutarchus, cf. Proclus 367, 18 G.: *'ταῦτα πάντα περὶ Χαλκίδος τοῦ Ἀμφιδάμαντος καὶ τοῦ ἄθλου καὶ τοῦ τρίποδος ἐμβεβλῆσθαί φησιν ὁ Πλούταρχος οὐδὲν ἔχοντα χρηστόν'*; qua de athetesi cf. Rohde Rh. Mus. XXXVI 420 adn. 1 654 *ἔνθα δ'*] *ἔνθα δὲ* D, *ἔνθεν* dubitans Kirchhoff Hes. Mahnl. 25 *ἐγὼν*] (*ἔνθεν*) *ἔπλων* Peppmüller Phil. LVI 230 *ἄεθλα*] *ἆθλα ᾶ* in ras. m² F 655 inde ab hoc versu H rec. m. scriptus est, cf. Wien. St. XX 96 *Χαλκίδα τ' εἲς ἐπέρησα*] (sed *εἰς*) H pars rec., quod suasit Steitz l. c. 160, *εἲς* Kirchhoff l. c.; *Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα* libri cett., *Χαλκίδαδ' εἰσεπέρησα* dubitans Schoemann ed. 96 *προπεφραδμένα*] *πεφραδμένα* superscr. *προ* m. alia L; *προπεφασμένα* (e cod. Vitebergensi) Hermann Orph. 757, cf. Apollonius Rhod. Arg. Γ 1315 *πάλαι προπεφραδμένον ἦεν* *προπεφραδμένα — 656 ἄεθλ'*] *προπεφραδμέν' ἄεθλα | πόλλ'* Peppmüller Phil. LVI 229 *πολλὰ*] in textu om., m. alia in marg. addit C

ἄεθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορος· ἔνθα μέ φημι
ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' οὐατόεντα.
τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃς Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.]
ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,
ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
καυάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθείσειε θάλασσα,

---

656 cf. Ψ 631 *παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα* 657 Ψ 513 *τρίποδ' οὐατόεντα φέρειν* 658 cf. ad 583 661 Ω 106 *ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω** cf. Ξ 160 *Διὸς νόον αἰγιόχοιο** 663 cf. ad 564

---

663 Eudocia I 300 L. *ἤματα πεντήκοντα**

---

656 sq. Eust. Hom. 754, 39 *οὕτω καὶ Ἡσίοδός φησι τὸ 'ἔνθα — νικήσαντα'* 657 Procl. Chrest. (Schol. Hom. Il. I p. XXXIII 7 D.) *ἄθλιοι δὲ οἱ τὸ αἴνιγμα πλάσαντες τοῦτο· "Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν, | ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι δῖον Ὅμηρον'. ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν Ἡσιοδείων Ἡμερῶν* (cf. Pausan. IX 31, 3 *ἐν δὲ τῷ Ἑλικῶνι καὶ ἄλλοι τρίποδες κεῖνται καὶ ἀρχαιότατος, ὃν ἐν Χαλκίδι λαβεῖν τῇ ἐπ' Εὐρίπῳ λέγουσιν Ἡσίοδον νικήσαντα ᾠδῇ*) Eust. Hom. 880, 8 *τοιοῦτον γάρ τι ἄεθλον τὸ κατὰ τὸν τρίποδα, ὡς δηλοῖ καὶ Ἡσίοδος* 662 Eust. in Dionys. Perieg. 1181 (Geogr. gr. min. II 407, 30 M.) *καὶ Ἡσίοδος δὲ τὸν περὶ ναυτιλίας ἔμμετρον λόγον ὕμνον ἔφη ἐν τῷ 'Μοῦσαι — ἀείδειν'* 666 Hesych. v. *'καυάξαις'· συντρίψαις*

656 *ἄεθλ'*] Q, *ἆθλ' ἄ* m² in ras. F, superscr. *γρ. ἄεθλ'* cod. Vindob. gr. 242; *ἆθλ'* libri ceteri *ἔθεσαν*] *ἔθησαν* E *μεγαλήτορος*] ΩDΦ (*οἱ υἱοὶ τοῦ μεγάλου Ἀμφιδάμαντος* addit P); *παῖδες μεγαλήτορος Ἀμφιδάμαντος* in versu postea mutato primitus scriptum fuisse censuit Hermann Op. VI 246; *μεγαλήτορες* Ψb, cui olim patrocinatus est Peppmüller BphW. 1894 c. 196 657 *ὕμνῳ νικήσαντ' ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον* (ex Inscr. gr. metr. ed. Preger n. 81 p. 69) alios legisse haud recte prodit schol. 'Procli' 368, 28 sq. G., cf. Goettling ed.² 231, Kirchhoff Sitzungsb. d. Berl. Akad. 1892 p. 871 adn. 1 *τρίποδ'*] *τρίποδε* D *οὐατόεντα*] Nauck MGrR. IV 499, *ὠτώεντα* (*ὠτόεντα* L) libri 658 *Μούσῃς*] *μούσῃσ'* Ω (*μούσῃισ'* C) NO, *μούσῃς* EM, *μούσῃς* IP, *μούσαις* D m² (*μούσῃς* primitus scriptum fuisse videtur) KL, *μούσας* superscr. *η* m¹ Q 659 *λιγυρῆς*] *λυγρῆς* m. recentissima in *λιγυρῆς* mut. C 660 *τόσσον*] *τόσσα* L *γε*] om. ΩbKLM *πεπείρημαι*] superscr. *α* m¹ Q, *πεπείραμαι* superscr. *η* m. eadem OP, *πεπείραμαι* FGEN 661 *αἰγιόχοιο*] *αἰγοιόχοιο* E 662 *μ' ἐδίδαξαν*] *με δίδαξαν* EO *ὕμνον ἀείδειν*] libri Eustathius, *οἶμον ἀείδειν* Hermann Orph. 817, *οἶμον ἀοιδῆς* Nauck MGrR. III 270 663 versus dimidium prius erasum in D *μετὰ τροπὰς*] m², *μετατροπὰς* m¹ D; *μετατροπὰς* E 664 *καματώδεος*] sex litterae priores m² in ras. D, *καυματώδεος* KQ 665 *πέλεται*] *πέλλεται* E *θνητοῖς*] IKL, *θνητοῖσι* ΩDMΦ (*θνητοῖσ///* codicis H pars rec.) *οὔτε*] *οὐδέ* I 666 *καυάξαις*] (*'Αἰολικῶς'* Tzetzes 370, 30 G.); *καββάξαις* M, *καϜϜάξαις* Paley ed.¹ 83 *ἀποφθείσειε*] in *ἀποφθήσειε* m¹ mut., *ἀποφθίσειε* m² factum D; *ἀποφθίσειε* ΩbΨbΦ; *ἀποφθήσειε* C

εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων·
εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον φόρτον τ' ἐς πάντα τίθεσθαι,
σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι·
μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
καὶ χειμῶν' ἐπιόντα Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
πολλῷ ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη

667 *Η* 445 *Ποσειδάων ἐνοσίχθων** 669 cf. *δ* 237 *ἀγαθόν τε κακόν τε* 671 *Α* 308 *νῆα θοήν** 673 *ζ* 110 *πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι** 675 *Ο* 626 *ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη**

668 Theogn. 1120 *Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς* (cf. Theogn. 743) 669 Solon Fr. 13, 33 B.[4] *ὁμῶς ἀγαθός τε κακός τε** 670 cf. Semonid. Amorg. Fr. 7, 37 B.[4] . . *θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμὴς | ἕστηκ' ἀπήμων, χάρμα ναύτῃσιν μέγα, | θέρεος ἐν ὥρῃ* 675 sq. cf. Arat. 291 sq. *οἱ δ' ἀλεγεινοὶ | τῆμος ἐπιρρήσσουσι νότοι*

670 Eust. Hom. 965, 4 *ὁ δὲ ἐκ Διὸς ἤγουν ἀέρος κεκριμένος οὖρος ὁ αὐτός ἐστι τῇ εὐκρινεῖ αὔρᾳ, ἧς χρῆσις καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ ἐν τῷ 'εὐκρινέες αὖραι'* 671 sq. Anecd. Ox. III 226, 3 Cr. (cf. ad 629) *τί γάρ μοι . . . εἰ . . νῦν δ' ἑλκτέον τὴν ναῦν εἰς τὴν θάλασσαν* 675 Eust. Hom. 928, 28 . . *ἀργαλέων ἀνέμων ἀήτας, ὃ θηλυκῶς Ἡσίοδος προφέρει ἐν τῷ 'Νότοιο δεινὰς ἀήτας'* idem l. c. 1509, 49 *τὸ δέ γε 'Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας' παρ' Ἡσιόδῳ κατὰ θῆλυ γένος προῆκται Δωρικώτερον* idem l. c. 1524, 20 *ὃς δὴ Νότος, πολὺς τηνικάδε πνέει καιροῦ ὡς καὶ Ἡσίοδος δοκεῖ* 679 sq. cf. Plutarch. Mor. p. 410 e (III 71, 15 B.) . . *καὶ θρίοις εἰαρινοῖς ὅταν κορώνης ποδὶ εἴκελα γένηται, τίς ἐάσει τῶν ἀξιούντων μικρὰ σημεῖα μὴ γίγνεσθαι τῶν μεγάλων;*

667 *εἰ δὴ μὴ*] *εἰ δὲ μὴ* (*δὲ* postea deleto et post *μὴ* addito *δὴ*) codicis H pars rec.; *εἰ μὴ* (om. *δὴ*) M 669 *ὁμῶς*] om. FG 670 *δ'*] *δὲ* D, *τ'* I *εὐκρινέες*] *εὐκρήνεες* superscr. *ι* L, *εὐκρινέες* m[1], *ιν* m. rec. in *α* mut. I (i. e. *εὐκραέες*, quod coniecit Maltby Lex. Graeco-prosod. 390) *ἀπήμων· | εὔκηλος*] cf. Buttmann Lexil. I[2] 142; *εὔκηλος* cum antecedente versu coniungit Moschopulus 372, 6 G. (*'καὶ ὁ πόντος, ἤγουν ἡ θάλασσα, ἀπήμων, τουτέστιν ἀβλαβής, εὔκηλος ἤτοι ἥσυχος'*); sic Aldus; *ἀπείρων | εὔκηλος·* dubitans Peppmüller Phil. LVI 230 672 *ἐς*] *εἰς* CDΦ *τ' ἐς*] C (*τ' ἐσπάντα*) DH, *τ' εὐ* ΨbΦ, *δ' εὐ* (*εὐ* m[2] in ras. F) FG, *δ' ἐν* Haupt Op. III 343 673 *δ'*] supra additum m[2] D *ὅττι*] *ὅτι* CD *πάλιν*] *δ'* addit LM 675—677 postea additos esse censet Paley ed.[1] 84 675 *χειμῶν'*] *χειμῶνα* M 677 *δέ τε*] *τε τότε* M 678 *ἄλλος δ' εἰαρινὸς*] CΨ (*δὲ* D) Φ, *ἄλλος Ϝειαρινὸς* Paley ed.[1] 84, *Ϝειαρινὸς δ' ἄλλος* Flach d. hes. Ged. 28; *ἄλλος δ' ὀπωρινὸς* FG; *ἄλλος δ' ἁρπακτὸς* Fick Hes. Ged. 62 *πλόος*] *δ'* addit P 679 *τ' ἐπιβᾶσα*] *τε βιβῶσα* Blaydes Advers. 8

ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανήῃ
ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα·
εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε
αἴνημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
ἁρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀιδρείῃσι νόοιο·
χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλά σ' ἄνωγα
φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὡς ἀγορεύω.

---

683 E 243 ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ 685 λ 272 ἀιδρείῃσι νόοιο* 686 X 76 . . πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν* 687 sq. γ 91 μετὰ κύμασιν* ϱ 279 τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα 688 Θ 523 ὡς ἀγορεύω*

---

686 Timocles Fr. 35, 1 (II 466 K.) τἀργύριόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς cf. Aristodam. ap. Alcaeum Fr. 49, 2 B.[4] χρήματ' ἄνηρ Pind. Isthm. II 11 'χρήματα χρήματ' ἀνήρ' (praeterea Theogn. 699 sq. πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε | πλουτεῖν)

---

682 sq. Eust. Hom. 1959, 41 τὸ δὲ ἀγνοίημι ἐκ τοῦ ἀγνοιῶ, ὡς αἰνῶ αἴνημι· οἷον 'οὔ μιν ἔγωγε | αἴνημι' 683 cf. Gregor. Cor. p. 622 Sch. τὸ ἐπαινῶ· 'αἴνημι' 686 Schol. Arat. v. 299 (p. 399, 9 M.) καὶ Ἡσίοδος· 'χρήματα — βροτοῖσι' Stob. XCI 25 (III 175 M.) Ἡσιόδου Ἔργων· 'χρήματα — βροτοῖσι' Apostol. XVIII 34 b (Paroemiogr. Gr. II 726, 20) 'χρήματα — βροτοῖσι'· Ἡσιόδου

---

680 ἐποίησεν] ἐποίησε DKMP τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ] libri (πέτηλ' OP), πέταλον τόσον ἀνδρὶ Nauck MGrR. V 147, τόσον ἀνδρὶ πέτηλα Paley ed.[1] 84 φανήῃ] scripsi Wien. St. V 192; φανείη ΩΨΦ, φανείῃ Schaefer l. c. p. 243 adn. 681 κράδῃ] κραδίηι m[1], ι postea erasum accentu servato C ἄμβατος] ἄβατος M ἐστι] ἐστὶν E 682 sq.] alteram versus 678 recensionem esse censuit Hermann Op. VI 247 (εἰαρινός in v. 682 retinens) 682 εἰαρινὸς δ' οὗτος] δ' ex δὲ m[2] D; εἰαρινὸς δ' ἄλλος primitus in altera recensione fuisse iudicavit Hermann l. c., οὗτος Ϝειαρινὸς dubitans Paley ed.[1] 84; ἀργαλέος δ' οὗτος Heyer de Hes. carm., quod Op. et Dies inscr. form. antiq. 17 683 αἴνημ'] αἴνημι ENP (γρ. αἴνημ' P) 684 ἁρπακτός·] ἁρπακτός! (post ἐστιν plene distinguens) Lehrs Quaest. ep. 211, ἁρπακτήρ·? Vollbehr ed. 77, ἀρπαλέος? Steitz l. c. 155, εἰαρινός Fick Hes. Ged. 62; ἁρπακτόν (cum κακόν coniungendum) Hermann Op. VI 247 κε φύγοις] IM, κε φύγηις superscr. οι m. eadem C, γε φύγοις D, κε φύγῃς ΩbL, κεν ἐκφύγῃς K, γε φύγῃς ENP (fortasse Q, in quo haec evanida), δὲ φύγῃς O, τε φύγῃς cod. Ambros. C 222 inf. 685 ῥέζουσιν] ῥέζουσ' O ἀιδρείῃσι] e corr. M, ἀιδρίῃσι D 686 χρήματα — πέλεται] non conservata in A γὰρ] δὲ schol. Arati ψυχὴ] m[1] supra lineam additum I δειλοῖσι] δ>ΕΙΛΟΙϹΙ A 687 δεινὸν — κύμασιν] aliam recensionem v. 691 esse dixit Hermann Op. VI 247, qui 687 sq. olim post 677 collocatos fuisse suspicatus est δεινὸν — μετὰ] perierunt in A δ'] δὲ D μετὰ] κατὰ m[1] (με litterae m. rec. restitutae) C, κατὰ γρ. μετὰ P, κατὰ D κύμασιν] κυμασ>ΙΝ· A, ν postea additum in D ἀλλὰ] ΑΛ<λ>Α A 688 φράζεσθαι — φρεσίν] non conservata in A τάδε] ταῦτα L μετὰ] ἐνὶ malit Nauck MGrR. IV 392 ὡς] ὡς σ' KL, ὅσσ' Heinsius ed. (1603) 144 ὡς ἀγορεύω.] ꞶϹΑΓΟΡΕΥꞶ· A

μηδ' ἐν νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι.
[δεινὸν δ', εἴ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
ἄξονα κανάξαις καὶ φορτία μαυρωθείη.]
μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,

---

695 cf. Γ 72 *γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω*

---

691 Panyassis Fr. 13, 6 K. *πήματι κύρσαι** Eurip. Androm. 1170 *κακοῖς πήμασι κύρσας?* 694 Theogn. 401 sq. *μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος | ἔργμασιν ἀνθρώπων* (cf. idem 335 *μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα*) Pind. Ol. XIII 47 *ἕπεται δ' ἐν* (*δὲ* var. lect.) *ἑκάστῳ | μέτρον· νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος* (cf. idem Isthm. VI 71 *μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων* idem Pyth. II 34 *χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον*) Proverbium ap. Laert. Diog. I 41 (cf. Wilamowitz Comm. gramm. II 6) Sodamus Inscr. Gr. metr. ed. Preger 65, 2 p. 52 *μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά* cf. Aureum carm. 38 *μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον* 695—697 cf. Solon Fr. 27, 9 B.[4] *πέμπτῃ* (*βίου ἑβδομάδι*) *δ' ὡρίον ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι* 695 Maxim. 119 *κουριδίην . . ἑὸν ποτὶ δῶμ' ἀγαγέσθαι**

---

693 cf. ad 666 694 Apostol. XI 31 c (Paroemiogr. Gr. II 523, 21) '*μέτρα — ἄριστος*' 695—698 Stob. LXXI 6 (III 35 M.) *Ἡσιόδου Ἔργων*· '*ὡραῖος — γαμοῖτο*' Apostol. XVIII 63 b (Paroemiogr. Gr. II 738, 23) '*ὡραῖος — γαμοῖτο*'· *Ἡσιόδου* 695 sqq. Plutarch. Mor. p. 158 a b (I 386, 22 B.) *ἰατρικὸς γὰρ Ἡσίοδος ὢν δῆλός ἐστιν οὐκ ἀμελῶς οὐδ' ἀπείρως περὶ . . . γυναικῶν διαλεγόμενος . . .* 695 Schol. Theocrit. I 109 (II 76, 26 A.) *ὡς καὶ*

---

689 *μηδ' — βίον*] perierunt in A *μηδ'*] *μηδὲ* D *ἐν*] ΩD, *ἐνὶ* ΨbΦ *κοίλῃσι*] *κ*>ΟΙΛΗΙCΙ A, *κοίλῃσι* (*κοίλισι* E) ΩΨΦ 690 *ἀλλὰ — δὲ*] non servavit A *λείπειν*] *λιπεῖν* M *μείονα*] *μειο*>ΝΑ A, *μειόνα* E 691 *δεινὸν*] ΔΕ<*ινον* A *γὰρ — κύμασι*] perierunt in A *κύμασι*] *κύμασιν* E *πήματι*] cf. Panyassis; *πημ*>ΑΤΙ A, quattuor litterae extremae e corr. D, *πήμασι* E *κύρσαι*] GΨbENOP, *κῦρσαι* CFDQ, ΚΥΡCΑΙ A 692 sq. obelo notavit Lehrs Quaest. ep. 211; seiunxit Schoemann ed. 54 692 *δεινὸν*] ΔΕΙΝ<*ον* A *δ' εἰ — ὑπέρβιον*] non servata in A *δ'*] ex *δὲ* corr. D, *γὰρ* M, *τ'* Paley ed.[1] 85 *ἐπ' ἄμαξαν*] CIKLQ, *ἐφ' ἅμαξαν* ΩbDMENOP *ἄχθος*] ΑΧ<*ϑο*>C A *ἀείρας*] periit in A 693 *κανάξαις*] ΚΑΥΑ<*ξαις* A, *κανάξαις* K, *καββάξαις* M, *καϜϜάξαις* Paley ed.[1] 85 *καὶ — μαυρωθείη*] perierunt in A *καὶ*] CDENOP, *τὰ δὲ* ΩbΨbQ *φορτία μαυρωθείη*] K, cf. *μαυροῦσι* Op. 325 (v. quae exposuit Nauck MGrR. III 269); *φορτί'* (*φορτία* Q) *ἀμαυρωθείη* ΩDILMΦ; cf. scholion vetus 'Procli' 376, 16 G. *δύναται δὲ καὶ κατὰ συναλοιφὴν ἀκούειν 'ἀμαυρωθείη'· δύναται δὲ καὶ 'μαυρωθῇ'* 694 *φυλάσσεσθαι·*] ΦΥΛΑC<*σεσθ*>ΑΙ A *καιρὸς*] libri Theognis Pindarus; *μέτρον* (*ἄριστον*) primitus scriptum fuisse censuit Dieterich Nekyia 179 *καιρὸς — ἄριστος*] praeter Ι (in *πᾶσιν*) litteram non conservata in A *δ'*] *δὲ* D 695—828 serius adiectos esse censuit Kirchhoff Hes. Mahnl. 74 sqq. 695 *ποτὶ*] A (Π<*οτι*) ΨbQ schol. Theocrit. Stobaeus Tzetzes 378, 17 G. (*πρὸς* Moschopulus 378, 26 G.) Apostolius, *ἐπὶ* ΩDENOP *οἶκον ἄγεσθαι*] periit in A

μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.

---

699 Maxim. 124 sq. *τότ' ἐν πρώτῃ γαμέοιο | ἠοῖ παρθενικήν*

Ἡσίοδος 'ὡραῖος — ἄγεσθαι' Melet. *περὶ τῆς ἀνθρ. κατασκ.* Anecd. Ox. III 63, 4 Cr. (cf. Ritschl Op. I 698) *καὶ γὰρ Ἡσίοδός φησι 'ὡραῖος δὲ γυναῖκα'* Et. gen. v. *τέτταρα· ἡ χρῆσις παρ' Ἡσιόδῳ· 'ὡραῖος — τεόν'* (omnia om. cod. A)

696—698 Plutarch. Mor. p. 753 a (IV 407, 17 B.) *ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις, ... ὅτι κινδυνεύομεν ἀναστρέφειν ἀτόπως καὶ γελοίως τὸν Ἡσίοδον, ἂν ἐκείνου λέγοντος 'μήτε τριηκόντων — γαμοῖτο' κτλ.* 696 Schol. Hom. Townl. *Λ* 250 (V 27, 16 M.) *τελεία γὰρ αὕτη πρὸς γένεσιν ἡλικία 'μήτ⟨ε⟩ τριηκόντων ἐτέων'* Eust. Hom. 97, 11 .. *ὡς δοκεῖ καὶ Ἡσιόδῳ ἐν τῷ 'μήτε τριηκόντων — ἀπολείπων'* 698 Pollux I 58 (p. 18, 8 B.) (= Schol. Procli et Tzetzae) *ὅταν δὲ εἴπῃ ὁ Ἡσίοδος 'ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι', τετταρακαίδεκα ἔτη λέγει, προσαριθμουμένων τῶν δέκα* Porphyr. Quaest. Hom. ad Iliad. pert. p. 148 Schr. = Schol. Hom. Ven. B *Κ* 252 (III 435, 22 D.) *'ἡ δὲ γυνὴ' τέταρτον ἔτος* (Schrader, *τετάρτῳ ἢ θ'* cod., *τέτορ'* Dindorf) *'ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο' ἀντὶ τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ καὶ πεντεκαιδεκάτῳ* Et. mag. v. *τέτορε· Ἡσίοδος· 'ἡ δὲ — ἡβώοι'* Mélanges de littér. ed. Miller p. 429 *ὀνόματα ἡλικιῶν· .. εἶτα ἤδη πάλιν καὶ ταύτῃ* (Miller, *ταύτην* cod. Laur. S. Marci 304, i. e. *κόρῃ*) *ὁ τοῦ γαμεῖσθαι καιρός, εἴη γὰρ ἂν τὸ πέμπτον ἀμφ' ἥβης* (Miller, *ἀμφίβης* cod.), *ὡς Ἡσίοδος* (Egger, *Ἡρόδοτος* cod.) *ἀξιοῖ, ὅτε δὴ καὶ νύμφη ἂν κληθείη* Schol. Oppian. Hal. I 591 (p. 292 col. b 17 B.) *τεττόρεσσι· ἡ λέξις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ* 699. 701 (omisso 700) Stob. LXX 8 (III 28 M.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'παρθενικὴν — διδάξῃς'. 'πάντα — γήμῃς'*, unde sua Apostol. XIII 93 c (Paroemiogr. Gr. II 601, 17) 699 'Aristot.' Oecon. I 4 *εὖ δ' ἔχει καὶ*

---

696 *μήτε*] ΜΗΤ⟨ε A *τριηκόντων*] A (ΤΡ⟨ι⟩ΗΚΟΝΤΩΝ) *Ω* (*των* m. rec. del. apostropho addita C) DIL Plutarchus (*τριήκοντ' ὢν*) Stobaeus Proclus schol. Hom. Eustathius Apostolius; cf. Et. mag. 290, 47 *ἐστὶ δὲ εἰπεῖν ὅτι πολλάκις αἱ διάλεκτοι κλίνουσι ταῦτα ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ 'εἷς τῶν δυοκαιδέκων'* (Fr. 75 B.[4]); v. titulus Chius I. G. A. (Roehl) n. 381: c 14 ΤΕϟϟ⟨ερ⟩ΑΚΟΝΤΩΝ, c 24 ΕΝΕΝΗΚΟΝΤΩΝ, d 7 sq. ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΩΝ, d 13 sq. ΔΕΚΩΝ; (*τριηκόντων* imitantur Callimachus Fr. 67, 2 Schn., Incerti poetae Anth. Pal. XIV 3, 9 et 123, 13; cf. *τριηκόντεσσιν* Philodemus Anth. Pal. XI 41, 1); *τριηκόντων, γρ. τριήκοντα* P; *τριήκοντα* MOQ, suadet Tzetzes schol. p. 379, 7 G.: *μὴ γράψῃς 'τριηκόντων' εἴτε Ἡσιόδου εἴτε μεταγραφικὸν τὸ πταῖσμα τυγχάνει, ἀλλὰ 'τριήκοντα'*; (*τριήκοντα Ϝετέων* Bentley), *τριήκοντ'* K, *τριάκοντα* EN *μάλα*] Μ⟨αλα A, om. L *πόλλ' ἀπολείπων*] perierunt in A; *ἐπιλείπων* L 697 *ἐπιθεὶς*] ΕΠ⟨ιθ⟩ΕΙϹ A *γάμος — οὗτος*] praeter *γ*⟩ΑΜ⟨ος non servavit A *τοι*] om. O 698 *ἡ δὲ γυνὴ*] ΗΔΕΓΥΝ⟨η A *τέτορ'*] *ο* in *α* m. rec. mut. Q, *τέττορ'* FI *ἡβώοι*] A*Ω*DKL*Φ* (superscr. *η* N) Plutarchus Porphyrius Pollux (codd. FC Bethe) Stobaeus Et. mag., *ἡβώῃ* IM Pollucis codd. AVSB Apostolius *πέμπτῳ*] ΠΕΜΠ⟨τῳ A *δὲ γαμοῖτο*] *Ω*Ψ*Q* Plutarchus Porphyrius; periit in A; *δὲ* (m. rec. superscr. in N) *γαμείτω* ENO, *δὲ γαμείσθω* P (e Tzetzae, ut videtur, scholio p. 378, 12 G.) 699 *παρθενικὴν δὲ*] *πα*⟩ΡΘ⟨*ενικη*⟩ΝΔ⟨ε A *ὥς κ'*] A*Ω*DKLM*Φ* Stobaeus (*ὡς κήθεα* Stob. codd.) Apostolius, *ὥς τ'* superscr. *κ* m. eadem I, *ἵνα* 'Aristoteles' Aristides *ἤθεα*] ΗΘΕ⟨α K *κεδνὰ διδάξῃς*] (*κ*⟩ΕΔΝΑ⟨*δ*⟩ΙΔΑ-⟨*ξῃς* A *διδάξῃς*] *διδάξαις* superscr. m[2] *ης* M, *διδάξαις* IQ

τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἥ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφιιδών, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληίζετ' ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης· ἥ τ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα

---

700 cf. ad 288 704 *Π* 620 καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα*

---

701 Maxim. 87 sq. ἤ τ' ἂν γείτοσι χάρμα δυσηλεγέεσσιν ἄγοιο | ξυνὴν ὀθνείοισιν ἔχων δυσπέμφελον εὐνήν cf. Semonid. Amorg. Fr. 7, 110 sq. οἱ δὲ γείτονες | χαίρουσ' ὁρῶντες καὶ τόν, ὡς ἁμαρτάνει 702 sq. Semonid. Amorg. Fr. 6 γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ ληίζεται | ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς Soph. Phaedr. Fr. 621 (p. 280 N.²) οὔ τοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν | κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' (λῄσαιτ'? Nauck) ἂν οὐδὲ σώφρονος | κρεῖσσον Eurip. Melanipp. Fr. 494 (p. 516 N.²) τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται | γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν | πέφυκ' ἄμεινον 702 Theogn. 1225 οὐδέν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός Eurip. Fr. 543, 4 (p. 533 N.²) . . ἀλόχου τε κεδνῆς, ὡς μόνον τῶν χρημάτων | ἢ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί, σώφρον' ἢν λάβῃ 703 cf. Soph. Ant. 650 . . ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται | γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις Fragm. Orph. 264 Ab. ὡς οὐ κύντερον ἦν καὶ ῥίγιον ἄλλο γυναικός 704 sq. Palladas Anth. Pal. IX 165, 3 ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει (γυνή) ταῖς φροντίσιν ἠδὲ μαραίνει | καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει Gregor. Theol. Carm. I 2, 29, 120 sq. (Πανδώρην ἐνέπουσι)

τὸ τοῦ Ἡσιόδου 'παρθενικὴν — διδάξῃς' Aristid. II 41 D. . . ὡς ἐκέλευεν Ἡσίοδος, ἵνα ἤθεα κεδνὰ διδάξῃ

702—705 Stob. LXIX 6 (III 23 M.) Ἡσιόδου· 'οὐ μὲν — θῆκε' cf. Apostol. XIII 51 o (Paroemiogr. Gr. II 589, 18) 'οὐ μὲν — θῆκε' Ἡσιόδου Et. gen. v. δειπνολόχης (schol.) . . . ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις· 'οὐ μὲν — δῶκεν' cf. Et. Tittm. v. δειπνολόχου· . . . Ἡσίοδος 'οὐ μὲν — δειπνολόχου' 702 sq. Clem. Alex. Strom. VI 2, 13 (III 134, 1 D.) Ἡσιόδου δὲ εἰπόντος· 'οὐ μὲν — ἄλλο'. cf. Porphyr. ap. Euseb. Praep. evang. X 3, 18 (I 537, 20 D.) . . ὡς Ἡσιόδου· 'οὐ μὲν — ἄλλο' 704 sq. Et. mag. v. δειπνολόχος· . . καὶ Ἡσίοδος· γυναικὸς . . δειπνολόχης τῆς κακὰ λοχούσης, τῆς λάθρα ἐσθιούσης καὶ μὴ φανερῶς· ἥ τις χωρὶς δαλοῦ τὸν ἄνδρα καίει καὶ γηράσαι πρὸ ὥρας ποιεῖ Eust. Hom. 1784, 25 ἡ δὲ παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ δειπνολόχη γυνὴ ἄλλως ὠμῷ γήραϊ τὸν ἄνδρα δίδωσι διὰ τὴν αὐτῆς φαυλότητα. ἔστι δὲ εἰπεῖν ὡς καὶ ἄλλως τὸ τοιοῦτον ὠμὸν γῆρας τρόπον ἄλλον ἐξοπτᾷ ἢ ἀφέ-

---

700 om. A Stobaeus cum Apostolio ἐγγύθι] ex ἐγγύθεν m² corr. D 701 πάντα μάλ'] periit in A ἀμφιιδὼν] Heyne ad Hom. *B* 384, ἀμφὶ ϝιδὼν Lennep ed. 82, ἀμφὶς ἰδὼν libri (cum A) testes χάρματα] χάρμα FGDKEO γήμῃς] libri (periit in A) Stobaei cod. S, νείμῃς Stobaei cod. A, χαρματαμμησ Stobaei cod. M 702—723 desunt in Q 702—703 ἀγαθῆς] om. Et. gen. cod. B 702 μὲν γάρ] ΜΕ⟨ν γαρ A τι] periit in A, τοι Et. gen. cod. A (hic unicus) ληίζετ'] ΛΗ⟨ιζε⟩Τ' A, ληίζεται K Stobaei codd. MA 703 τῆς] Τ⟨η⟩C A, om. Et. gen. cod. A, χρῆμ' Wakefield Silv. crit. I 116 ἀγαθῆς,] ΑΓΑΘΗC. A δ'] δὲ D οὐ] periit in A ῥίγιον] ρ⟩ΙΓΙΟΝ A, ῥήγιον m¹, η in ι mutatum m² D, ῥήγιον Et. gen. cod. uterque 704 sq. suspecti Guyeto Not. in Hes. 158 704 δειπνολόχης] A (Δ littera evanida) ΩΨΦ Gregorius Proclus 380, 25, 27 Moschopulus 379, 32 G. Et. gen. et mag. Eustathius 1508, 1784; δειπνολόχου Stobaeus cum Apostolio Et. Tittm. cf. Eustathius 1496 ἥ τ' — 705] om. Et. gen. cod. B ἄνδρα — ἐόντα] ΑΝΔΡ⟨α⟩ΚΑΙΙΦ⟨θιμο⟩ΝΠΕΡΕΟΝΤΑ A

εὕει ἄτερ δαλοῖο καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.

[εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.]

μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.

---

705 ο 357 καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν* 706 Ψ 343 πεφυλαγμένος εἶναι*

συμφερτὴν ἀπάτην ἀνδράσιν ἐμπελάσαι | δειπνολόχην δολόεσσαν ἀναιδέα μειλιχόμυθον | τερπωλὴν ὀλοήν, δαλὸν ἀειφλεγέα

705 cf. Eurip. Orest. 621 .. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί 706 cf. Theogn. 1179 Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιθι Aureum carm. 1 ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ | ὡς διάκειται, τίμα 707 cf. Theogn. 113 μή ποτέ τοι κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον

ψει ἐκείνη ἐν τῷ εὕειν ἄτερ δαλοῦ Georg. Pachym. Declam. X p. 201 B. .. ἂν ἄνδρα λάβῃ (ἡ πενία), εὕει δίχα πυρὸς καὶ νεανίσκον μὲν ὄντα γέροντα τίθησι 704 Eust. Hom. 1508, 2 ὡς καὶ δειπνολόχη γυνὴ λέγεται ἡ ἁπλῶς ἐνεδρεύουσα τοῖς βρώμασι idem l. c. 1496, 40 .. συζυγῶν τῇ παρ' Ἡσιόδῳ δειπνολόχῳ γυναικί

705 Plutarch. Mor. p. 100 e (I 245, 18 B.) ἀλλ' ἀεὶ συνοικοῦσα τοῖς σπλάγχνοις καὶ προσπεφυκυῖα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν (ἡ γυνὴ πονηρὰ) 'εὕει — δῶκε' idem l. c. p. 526 f et 527 a (III 364, 10 B.) .. ὥσπερ ἡ παρ' Ἡσιόδῳ γυνὴ 'εὕει — θῆκεν' Eust. Hom. 864, 52 καὶ οἷον πῦρ ἡ γυνή ἐστιν ἡ ἄτερ δαλοῦ εὕουσα idem l. c. 934, 32 ὁ δὲ αἰθόμενος δαλὸς πρὸς διαστολὴν κεῖται νοουμένου πυρός, ὃ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται ἐν τῷ 'εὕει ἄτερ δαλοῦ' 706 Stob. I c. 3 s. 13 (I p. 54, 11 W.) ⟨Ἡσιόδου Ἔργων·⟩ 'εὖ δ' — εἶναι' 707—716 Et. gen. (omnia om. cod. B) et Gud. v. κασίγνητος· Ἡσίοδος 'μηδὲ — νεικητῆρα' cf. Et. Tittm. v. eadem .. Ἡσίοδος· 'μηδὲ — ἑταῖρον' 707 Plutarch. Mor. p. 491 a (III 273, 21 B.) ἔστιν οὖν διαπορῆσαι πότερον ὀρθῶς ἢ τοὐναντίον ὁ Ἡσίοδος εἶπε 'μηδὲ — ἑταῖρον' Apostol. XI 34 a (Paroemiogr. Gr. II 524, 15) 'μήτε κασιγνήτῳ — ἑταῖρον' ἀντὶ τοῦ μὴ προτίμα τοὺς φίλους τῶν ἀδελφῶν

---

705 εὕει] GDLΦ Plutarchus utroque l., εὕει CFIKM Eustathius Georgius Pachym., ЄΥЄΙ A, αὕει Stobaeus δαλοῖο] Stobaei codd. S(?)MA, δαλοῦ libri (cum A) Eustathius Et. gen. cod. A, δαλοῦ τε Paley ed.[1] 87, δᾶελοῖο Platt Class. Review XI 256 a adn. 1 καὶ — δῶκεν] ΩΨ Plutarchus Mor. 100 e Eustathius, cf. Moschopulus 350, 5 G.; (δαλοῦ) καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν (altera recensio, cf. Hom. ο 357) A (ΚΑΙЄΝ⟨ω⟩⟨μῳ γηραϊ θη⟩ΚЄΝ) Plutarchus Mor. 527 a Stobaeus cum Apostolio, omisso ἐν Φ Et. gen. (cod. A) γήραϊ δῶκεν] γήρα' ἔδωκεν Platt l. c. 706 suspectum Lehrsio Quaest. ep. 250 post 723 transposuit Steitz l. c. 165 εὖ δ'] periit in A μακάρων — εἶναι] ΜΑΚ⟨αρων πεφυλ⟩ΑΓΜЄΝΟϹЄΙΝ⟨αι A 707 μηδὲ] periit in A, μήτε Apostolius κασιγνήτῳ] κ⟩ΑϹΙΓΝΗΤѠ A ποιεῖσθαι ἑταῖρον] ΠΟΙ⟨εισθαι εταιρο⟩Ν A 708 εἰ δέ κε] perierunt in A, εἰ δέ κεν F, κε superscr. ν m[2] M ποιήσῃς] A (ΠΟΙΗϹΗϹ) ΩΝΟ Et. gen. Gud., ποιήσῃς superscr. ει m. alia M, ποιήσεις superscr. η m[1] DIP, ποιήσεις KLE, ποιήσῃ Schoemann ed. 98 adn. μιν] ιν litterae e corr. C πρότερος κακὸν] praeter vestigium litterae Π non servata in A πρότερος] ΩΨb Et. gen. Gud., πρότερον DΦ (ex ν m. rec. ς factum in E, σ superscr. in P) κακὸν ἔρξῃς] A (κακον⟩ЄΡΞΗϹ) ΩDI (ἔρξῃς) MΦ Et. gen. Gud., κακὸν ῥέξῃς KL, κακὰ ἔρξῃς dubitans Lennep ed. 83

μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ σέ γ' ἄρχῃ
ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἠὲ καὶ ἔρξας,
δὶς τόσα τείνυσθαι μεμνημένος· εἰ δὲ σέ γ' αὖτις
ἡγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι· δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται, σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,

---

710 cf. χ 392 ὄφρα ἔπος εἴπωμι Ξ 261 ἀποθύμια ἔρδοι 713 δ 236 ἄλλοτε ἄλλῳ*

---

709 cf. Incert. Edyll. IX ('Theocrit.' XXV) 187 sq. οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο | γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν 710 sq. Theogn. 363 εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ, | τεῖσαί νιν πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος cf. idem 1089 εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι· | εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοί, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι 714 cf. Tyrt. Fr. 10, 9 B.[4] κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει

---

714 Schol. Hom. Ven. B et Townl. Γ 39 (III 160, 19 D. et V 99, 25 M.) 'σὲ δὲ μὴ — εἶδος' 715 Aristot. Eth. Nicom. IX 10 ἆρ' οὖν ὡς πλείστους φίλους ποιητέον ἢ καθάπερ ἐπὶ τῆς ξενίας ἐμμελῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ 'μήτε

---

709 μηδὲ] periit in A ψεύδεσθαι] ψε>ΥΔΕC<θαι A γλώσσης χάριν] non servata in A εἰ δέ σέ γ' ἄρχῃ] A (ει δε σ>ΕΓ'ΑΡΧΗ) ΩΦ (σέ γ' erasum, tum κ̃ = κεν scriptum in N) Et. gen., εἰ δέ σέ γ' ἄρχει Ψ (ει e corr., fuit η, I), γρ. εἰ δέ σέ γ' ἄρχει schol. cod. Monac. 91, εἰ δέ σ' ὅ γ' ἄρχει cod. Vindob. gr. 242, εἰ δέ σ' ὅ γ' ἄρχῃ vel εἰ δέ κέ σ' ἄρχῃ Hermann Op. VI 248, εἰ δέ κεν ἄρχῃ Et. Gud. 710 ···ΑΠΟΘΥ<μιον·· solum superest in A ἤ τι] ἤ τε Et. Gud., εἴτ' Et. gen. (cod. A) ἔπος] ἔπος γ' F, ἔπος τ' EN m[1] (τ' postea erasum N) O ἠὲ] εἰὲ Et. gen. cod. A 711 δὶς τόσα] periit in A τόσα] τόσῳ EN m[1] (ω litterae pars erasa N) τείνυσθαι] τίνυσθαι CD, ······>ΑΙ A, τίνννσθαι ΩbΨbOP Et. Gud., τίννεσθαι EN μεμνημένος] ΜΕΜΝΗΜΕ<νος A εἰ δὲ σέ γ' αὖτις] D, εἰ δέ κεν αὖθις ΩΨb (sed αὖτις I) Φ Et. gen. (sed αὖτις) Gud., clausula versus periit in A 712 ἡγῆτ' ἐς φιλότητα] non servata in A ἡγῆτ' ἐς] codicis H pars rec.; alterum η e corr. (fuit ει) IM, ἡγῆτ' ἐς (ῆ m. rec. in ras.) N, ἡγέητ' ἐς Sittl ed. 522, ἡγεῖτ' ἐς ΩDKLEOP, ἡγεῖται Et. gen. Gud. δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν] perierunt in A δ'] m. rec. additum in D ἐθέλῃσι] ἐθελήσει m[1] D, δὲ θέλῃσι O, ἐθέλῃσι (ἡγεῖτ' retinens) Koechly ed. 132 (sed cf. Dial. d. Hes. 438) 713 ··ΤΟΙΑΝΗΡΦ<ιλον·· solum servavit A ἄλλοτε ἄλλον] ΩIKL, cf. Hom. δ 236 Hymn. Hom. Merc. 558 Solon Fr. 13, 76; 15, 4 B.[4] Theogn. 157, 318, 992 Xenoph. Fr. 4 K. Phocyl. Fr. 15, 1 B.[4] Apoll. Rhod. Arg. Α 881 (in codd. LG τ' inculcatum); ἄλλοτε ἄλλον superscr. τ m. rec. O, ἄλλοτ' ἄλλον M Et. gen. (cod. A, hic unicus), ἄλλοτε τ' ἄλλον DENP; ἄλλοτ' ἐς ἄλλον Et. Gud., ἄλλοθεν ἄλλον Payne Knight anal. Essay on the Greek alphab. 25, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον dubitans Paley ed.[1] 88 714 ποιεῖται — μὴ] interierunt in A ποιεῖται] ποιῆσαι Et. gen. Gud. νόον] AΩbΨbΦ Tzetzes 357, 1 Moschopulus 387, 8 G.; νόος C m[1] (ς in ν mut. m. rec.) D Et. gen. Gud., cf. Proclus 386, 24 G. νόος — εἶδος] νόον ϝεῖδος κατελέγχῃ Lennep ed. 84, νόον καταθελγέτω εἶδος Schoemann ed. 55, νόον κατελέγχεο εἴδει dubitans Paley ed.[1] 88 κατελεγχέτω] libri (ΚΑ<·······>Ω A, καταλεγχέτω E), cf. Tyrtaeus l. c. 715 μηδὲ] periit in A, μήτε I

μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.

μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

---

718 *γ* 147 *θεῶν . . αἰὲν ἐόντων*

---

717 sq. Theogn. 155 sq. *μή ποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεὶς | μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε· | Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως, | ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν*   719 sq. Poet. Lyr. Gr. II 372 B.[4] (Crates?) *γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν* cf. Theogn. 159 *μή ποτε, Κύρν', ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα*   719 cf. Tyrt. Fr. 12, 13 B.[4] = Theogn. 1003 (*ἄεθλον*) *ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον*

πολύξεινος μήτ' ἄξεινος' καὶ ἐπὶ τῆς φιλίας ἁρμόσει μήτ' ἄφιλον εἶναι μήτ' αὖ πολύφιλον καθ' ὑπερβολήν;

716 Schol. Pind. Pyth. IV 507 (II 1, 374 B.) *τό χ', ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου Ἔργων εἴληπται· ἐκεῖνος γὰρ παραινεῖ μὴ ὁμιλεῖν τοῖς κακοῖς μηδὲ ἐπιπλήττειν μηδὲ ψέγειν τοὺς ἀγαθούς· 'μηδὲ — νεικητῆρα'* Schol. Hom. Townl. *Ω* 63 (VI 451, 12 M.) *Ἡσίοδος· 'μηδὲ κακῶν ἕταρον'* Eust. Hom. 1339, 32 *διὸ καὶ Ἡσίοδος παραινεῖ μὴ κακῶν ἕταρον εἶναι* idem l. c. 793, 11 *ἐκ δὲ τοῦ νεικῶ νεικέσω καὶ ὁ παρ' Ἡσιόδῳ 'νεικεστήρ'*   717 sq. Plutarch. Mor. p. 23 f (I 57, 1 B.) *καὶ πάλιν, ὅταν λέγῃ (ὁ Ἡσίοδος) 'μηδέ ποτ' — ἐόντων' θεόσδοτον νῦν τὸ τυχηρὸν εἴρηκεν . .* Stob. XCVI 18 et CXII 7 (III 205 M. et IV 62 M.) *Ἡσιόδου Ἔργων·* (eclogam l. altero om. cod. S) *'μηδέ ποτ' — ἐόντων'*   717 Et. gen. v. *οὐλομένην· . . Ἡσίοδος 'μηδέ ποτ' — ἀνδρί'* Et. mag. v. eadem . . *ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος ἔλαβε τὴν χρῆσιν 'οὐλομένην πενίην' εἰπών*   719 sq. Gell. Noct. Att. I 15, 14 *quapropter Hesiodus poetarum prudentissimus, linguam non vulgandam sed recondendam esse dicit proinde ut thesaurum, eiusque esse in promendo gratiam plurimam, si modesta et parca et modulata sit: 'γλώσσης — ἰούσης'* Stob. III c. 35 s. 1 (III 687, 8 H.) *Ἡσιόδου Ἔργων· 'γλώσσης — ἰούσης'* Eust. Macremb. I 13 (Erot. Gr. II p. 168, 20 H.) *καὶ τὴν ἐμὴν ἐλοιδόρει γλῶτταν 'γλώσσης τοι' λέγων 'θησαυρὸς*

πολύξεινον] praeter Ν litteram non servatum in A   *μηδ'*] *μὴ δὲ* D, *μὴ δ'* superscr. *τ* I, *μήτ'* K   *καλέεσθαι*] *καλέσεις* Et. gen. cod. A (unicus)

716 *μηδὲ κακῶν*] periit in A, *κακῶν* e *κακὸν* factum m[2] D, *κακὸν* Et. gen. (cod. A unicus)   *ἕταρον*] *ε*⟩ΤΑΡΟΝ A, *α* e corr. M, *ἑτάρον* E, *ἕταρον* *ο* ex *ω* factum m. rec. N, *ἑταῖρον* D   *μηδ'*] *μὴ δὲ* D   *ἐσθλῶν*] *ἐσθλὸν* Et. gen. cod. A (unicus)   *νεικεστῆρα*] *Ω* Eustathius, ΝΗΚΕϹΤΗ⟨*ρα* A; *νεικητῆρα* *Ψ* (praeter M, qui *εἰκηστῆρα*, ex priore *η* m[2] *ε* facto, exhibet) *Φ* schol. Pindari Et. gen. Gud., *νικητῆρα* perperam Sittl ed. 523   717 *μηδέ ποτ'*] periit in A   *οὐλομένην*] *ουλ*⟩ΟΜΕΝΗΝ A   *θυμοφθόρον ἀνδρὶ*] *θ*⟩ΥΜΟΦΘΟΡΟΝΑΝΔΡ⟨*ι* A, om. Et. gen. cod. B, *θυμοφόρον* M   *ἀνδρὶ*] in textu om., post *ὀνειδίζειν* in v. sequente adiectum D, *αὖ* (superscr. *δ*) Et. gen. cod. A   718 *τέτλαθ'*] *τέτλα* Plutarchus   *ὀνειδίζειν — ἐόντων*] ΟΝΕΙΔΙ⟨*ζ*⟩Ε⟨*ιν*· · · cetera perierunt in A   *αἰὲν ἐόντων*] ex *αἰενεόντων* corr. D   719 *γλώσσης τοι*] *γλω*⟩ϹϹΗϹ⟨*τ*⟩ΟΙ A   *θησαυρὸς — ἄριστος*] praeter ΘΗ litteras nihil servavit A   *ἄριστος*] *ΩΨΦ* Gellius Eustathius Macremb. Anonymus *ἐπιτ. ῥητ.* Anecd. ed. Boiss. Apostolius, (*ἀνθρώποισι*) *μέγιστος* Stobaeus Tzetzes schol. in Hermog.

φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ λειβέμεν αἴθοπα οἶνον

---

721 cf. Υ 250 ὁπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις   724 Ζ 266 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λειβέμεν αἴθοπα οἶνον | ἅζομαι

---

721 Alcaeus Fr. 47 H.-Cr.[4] αἴ κ' εἴπῃς, τὰ θέλεις, ⟨αὐτὸς⟩ ἀκούσαις ⟨κε⟩, τά κ' οὐ θέλοις cf. Eurip. Alcest. 704 εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς | ἐρεῖς, ἀκούσει πολλὰ κοὐ ψευδῆ κακά   722 Pseudorph. Argon. 232 Ab. δεῖπνα δὲ πορσύνοντο πολυξείνοιο τραπέζης

— ἰούσης' Anecd. Gr. I 115 Boiss. τοῦ αὐτοῦ· (Ἡσιόδου)· 'γλώσσης — ἰούσης' Anonym. ἐπιτ. ῥητ. III 643, 30 W. (Anecd. Ox. IV 122, 14 Cr.) . . κατὰ γὰρ τὸν Ἡσίοδον ἐκεῖνον τὸν Ἀσκραῖον 'γλώσσης — ἰούσης' Apostol. V 53 c (Paroem. Gr. II 347, 21) 'γλώσσης — ἰούσης' Ἡσιόδου

721 Schol. Hom. Townl. Υ 250 (VI 322, 32 M.) ὃν Ἡσίοδος ἐμέρισεν 'εἰ δὲ κακὸν εἴποις'   722 sq. Athen. VIII 364 c d (II 297, 2 K.) ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν 'μηδὲ — ὀλιγίστη' Et. gen. v. δυσπέμφελος (schol.)· . . Ἡσίοδος . . καὶ πάλιν· 'μηδὲ — ὀλιγίστη' Eust. Hom. 1085, 48 ἰστέον δέ, ὅτι τὸ ἀπὸ συμβολῆς δειπνεῖν ἐκ κοινοῦ Ἡσίοδος ἔφη   722 Schol. Hom. Townl. Π 748 (VI 204, 2 M.) cf. Eust. Hom. 1084, 42 . . ὡς καὶ Ἡσίοδος 'μηδὲ (om. schol. Townl.) πολυξείνου — εἶναι' Eust. Hom. 1065, 3 . . δυσπέμφελος . ., οὗ χρῆσις παρά τε Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ   723 Schol. Hom. α 266 (I 41, 14 D.) Ἡσίοδος 'ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις' τὸ κόσμιον τῶν ἐράνων δηλῶν Eust. Hom. 1412, 64 ὡς καὶ Ἡσίοδος 'ἐκ κοινοῦ — ὀλιγίστη' idem l. c. 606, 42 λέγεται δ' ἐκ τοῦ τοιούτου ῥήματος τροπικῶς ξυμβολὴ καὶ ἡ ἐκ κοινοῦ, καθ' Ἡσίοδον εἰπεῖν, δαπάνη Macar. III 71 Proverb. Append. II 39 (Paroemiogr. Gr. II 162, 14 et I 400, 21) 'ἐκ κοινοῦ — ὀλιγίστη'

---

720 φειδωλῆς] ΩΨΦ scholia testes, ΦΕΙΔΩ⟨· · · A; φειδωλή Wachler Anmerk. z. Hes. mor. u. ökon. Vorschr. 153   πλείστη — ἰούσης] ΠΛ⟨· · (cetera perierunt) A   721 κακὸν] ΑΩDΙΦ (κ' m. rec. superscr. N) schol. Hom., κακόν γ' KLM   εἴποις] Ω schol. Hom., εἴποις (οι m[2] ex η factum) D, εἴπῃς superscr. οι NO, εἴπῃς ΨbEP, ΕΙ⟨· · · A   τάχα — ἀκούσαις] non conservata in A   μεῖζον] ΨΦ, μείζον' Ω   ἀκούσαις] ΩΨ, ἀκούσαις (αις litterae m. rec., superscr. ης) N; ἀκούσεις superscr. αις I, ἀκούσεις EOP (-είσ) 722 ΜΗΔΕΠΟΛΥΞΕΙ⟨νου A, cetera perierunt   δυσπέμφελος] ΩΨΦ schol. Hom. Et. gen. Eustathius, δυσπέμφελον Athenaeus   723 ἐκ κοινοῦ· πλείστη] A (ΕΚΚΟΙΝΟΥ· ΠΛΕ⟨ιστη) ΩΨΦ (πλήστη EN) Et. gen.; sine distinctione Macarius Proverb. Append.   δὲ — τ'] perierunt in A   δὲ] τε I Athenaeus schol. Hom. Eustathius, μὲν Macarius; ἐκ κοινοῦ πλείστη τε recepto v. 723 ante 722 collocabat Doederlein Hom. Gloss. III 230; ἐκ κοινοῦ πλείστη γε Schwickert l. c. 75   ὀλιγίστη] ολιγι⟩CΤΗ A   724 μηδέ] μη⟩ΔΕ A ἠοῦς — αἴθοπα] praeter Α litteram extremam non servata in A   ἐξ ἠοῦς] ἠοόθεν dubitans Nauck MGrR. V 135   λειβέμεν] Nauck praef. ed. Hom. Odyss. p. XIII adn. 5, λείβειν libri

χερσὶν ἀνίπτοισιν μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
οὐ γάρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.

μηδ' ἄντ' ἠελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν·
αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα·
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς
μηδ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἑζόμενος δ' ὅ γε θεῖος ἀνήρ, πεπνυμένα εἰδώς,
ἢ ὅ γε πρὸς τοῖχον πελάσας ἐνερκέος αὐλῆς.

---

725 *B* 49 *ἄλλοις ἀθανάτοισιν** 729 *ν* 123 *ἐκτὸς ὁδοῦ* 730 cf. *κ* 301 *μή σ' ἀπογυμνωθέντα* 731 *δ* 696 *πεπνυμένα εἰδώς** 732 *I* 472 *ἐνερκέος αὐλῆς**

---

727 Arat. 853 *κὰδ δὴ δυομένου τετραμμένος ἠελίοιο*

---

727 Et. gen. v. *ἀμίς . . . παρὰ τὸ ὀμιχῶ τὸ οὐρῶ· Ἡσίοδος· 'μηδ' — ὀμιχεῖν'* Ioann. Doxop. in Hermog. *περὶ εὑρ.* (Anecd. Ox. IV 167 Cr.) *ἀπὸ τοῦ ὀμιχῶ τὸ οὐρῶ· Ἡσίοδος· 'μηδ' — ὀμιχεῖν'* 729 Et. Tittm. v. *προβάδην· περιπατῶν· Ἡσίοδος· 'μήτ' — οὐρήσῃς'* Pollux III 93 (p. 184, 24 B.) .. *καὶ τὸ Ἡσιόδου 'προβάδην'* 730 Schol. Hom. Townl. *Λ* 84 (V 383, 5 M.) *κνέφας δὲ ἱερόν· καὶ γάρ φησι 'μακάρων — ἔασιν'* Schol. eadem *Λ* 194 (V 390, 5 M.) *ἐπειδὴ 'μακάρων — ἔασι', διὰ τοῦτο ἱερόν φησι τὸ κνέφας* 730. 732 Plin. Nat. hist. XXVIII 6, 69 *Hesiodus iuxta obstantia reddi (urinam) suadet, ne deum aliquem nudatio offendat*

---

725 *χερσὶν ἀνίπτοισιν*] *χερ*>CINAN·IΠ⟨*τοισιν* A, *ἀνίπτοισιν ν* postea addito D, *ἀνίπτοισι* ENPQ *μηδ'*] periit in A, *μηδὲ* D *ἄλλοις ἀθανάτοισιν*] *αλλο*>ICAΘAN⟨*ατ*>OICIN A 726 *γάρ τοί*] ΩΨQ, ⟨*γαρ*>TO⟨*ι* A, *γάρ θ' οἵ* EN (m. recentissima in marg. additum *γάρ τοί* N) OP *γε κλύουσιν*] periit in A *ἀποπτύουσι*] AΠ⟨*οπτυο*>YCI A 727 *μηδ'*] *μη*>Δ' A, *μὴ δὲ* D *ἄντ'*] ANT' A, *ἄν τις* corrupte Anecd. Ox. (Ioannes Doxop.) *ἠελίου*] ΩDMENOP, *ἠελίοι* Et. gen. cod. A (unicus; *ἠελίου* restituit Reitzenstein); *ἠελίοιο* IKLQ Proclus Ioannes Doxop., HE⟨*λι*·· A *τετραμμένος*] *τε*>TPEMMENOC A *ὀρθὸς*] AΩΨNQ, *ὀρθῶς* EOP Et. gen. cod. A (unicus) Anecd. Ox. 728 *αὐτὰρ*] *αυτ*>AP A *ἐπεί κε*] A (K⟨*ε*) ΩD, *ἐπήν κε* ΨbENQ, *ἐπὴν* (om. *κε*) O *δύῃ*] *δυ*>H A; *υ* vocalis correpta suspicionem movet Schulzio Quaest. ep. 316 (*ἐπὴν δύῃ* O) *ἔς τ'*] *εσ*>T A, *εἴς τ'* D *ἀνιόντα*] AΩD, *ἀνιόντος* ΨbΦ; duplicem recensionem subesse suspicatus est Hermann Op. VI 249 *εἰς ἀνιόντα* et *ἄντ' ἀνιόντος*; *ἔσσ' ἀνιόντος* Goettling ed.² 236 729 in textu om., m. rec. additus in marg. D *μήτ'*] periit in A, *μηδ'* Blaydes Advers. 8 *μητ'*] *μ*>HT' A, *μηδ'* Blaydes l. c. *προβάδην*] *π*>PO⟨*βα*>ΔHN A *οὐρήσῃς*] OYPHCHC A, *οὐρήσῃς* C 730 *μηδ'*] periit in A, *μήτ'* DIKENO *ἀπογυμνωθείς*] A (*ω* periit) CD, *ἀπογυμνωθῇς* ΩbΨbΦ *τοι νύκτες*] TO⟨*ι ν*>YKTEC A 731 sq. proscripsit Steitz l. c. 169 731 *ἑζόμενος*] *ε*>ZOMENOC A *ἑζόμενος — θεῖος*] *ἀζόμενος δὲ τὸ θεῖον* olim dubitans Schoemann ed. 55 *δ'*] *δὲ* D *ὅ γε θεῖος*] AΩΨΦ, *ὄνθειος* Hermann Op. VI 249, *ὤμιξεν* Bergk cf. Rh. Mus. XL 625, *οὐρήσει* vel *οὐρήσετ'* Peppmüller ibidem 626 *πεπνυμένα*] ΠE-Π⟨*νυμενα* A *εἰδώς*] periit in A 732 *ἢ — πελάσας*] *ἤ χ' ὅ γε πρὸς τοῖχον πελάσαιτ'* anonymus in Schoemanni ed. 99 *ἢ ὅ γε*] *ἠέ γε* IM *τοῖχον*] TO⟨*ι*>XON A *ἐνερκέος*] C, *εὐερκέος* ΩbΨENOQ, EYEPK⟨*εος* A, *εὐεργέος* P *αὐλῆς*] periit in A

μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθι οἴκου
ἱστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.

μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

μηδέ ποτ' αἰενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

---

737 *Β* 752 *καλλίρροον ὕδωρ** 738 *λ* 240 *καλὰ ῥέεθρα** 739 *β* 261 *χεῖρας νιψάμενος** *Ψ* 282 *ὕδατι λευκῷ**

---

737 Callim. Hymn. Cer. 14* Dionys. Perieg. 1055* Quint. Smyrn. VIII 468 XII 182 *αἰενάων ποταμῶν*

733—736 Et. gen. v. *σπερμαίνειν* (schol.) *'Ησίοδος· 'μηδ' αἰδοῖα — δαιτός'* 734 Eust. Macremb. IV 18 (Erot. Gr. II 197, 19 H.) *ὁ πολιὸς οὗτος ἀνὴρ ὁ τῇ 'ἑστίῃ ἐμπελαδὸν' παρακαθήμενος τὸ δριμὺ τοῦ χειμῶνος καθυπεμφαίνει σοι* 735 sq. Plutarch. Mor. p. 562 a (III 451, 22 B.) . . *τοῦ 'Ησιόδου . . . διακελευομένου καὶ παρεγγυῶντος 'μηδ' ἀπὸ — δαιτός' . . .* idem l. c. p. 158 a b (I 386, 22 B.) *ἰατρικὸς γὰρ 'Ησίοδος ὢν δῆλός ἐστιν οὐκ ἀμελῶς οὐδ' ἀπείρως περὶ . . . συνουσίας καιροῦ διαλεγόμενος* 736 Et. mag. v. *σπέρμα . . καὶ 'σπερμαίνειν' τὸ παιδοποιεῖν 'Ησίοδος*

---

733 sq. om. Et. gen. cod. B 733 *μηδ'*] *μὴ δὲ* D *αἰδοῖα*] ΑΙΔΟΙ⟨*α* A *πεπαλαγμένος*] *ΩΨ*Q Moschopulus 396, 23 G., ΠΕΠΑΛΑΓΜΕΝΟ⟨· A, *πεπαλαγμαιν*^{o} Et. gen. (cod. A), *πεπαλαγμένον* (*ν* m. rec. in *ς* mut.) EP, *α* m. rec. superscr. O, *πεπαλαγμένα* N (suasit Nauck MGrR. V 135) *ἔνδοθι οἴκου*] *Φ* praeter Q, *ἔνδοθεν* A (*εν*⟩Δ⟨*οθ*⟩ΕΝ) *ΩΨ* (*ἔνδο*$^{\vartheta}$ D, cf. quae dixi Symb. Prag. 185, Wien. St. XX 101) Q, *ἔνδο*$^{\vartheta}$ Et. gen. (cod. A, unicus) 734 *ἱστίῃ*] A (ΪCΤΙΗ) *Ω*DLMQ (*ἱ* in *ἑ* mut. m. alia Q) Et. gen. (cod. A, unicus), *ἑστίῃ* IKENOP Eustathius Macremb. *ἐμπελαδὸν*] ΕΜΠ⟨*ελ*⟩ΑΔΟΝ A *παραφαινέμεν*] *παραφενέμεν*, *ε* prius in *η* mut. m^2 D *ἀλλ'*] *ἀμ* Et. gen. cod. A (unicus) 735 *μηδ'*] ΜΗ⟨*δ*⟩' A, *μηδὲ* D *ἀπὸ δυσφήμοιο*] periit in A *δυσφήμοιο*] *ΩΨΦ* Et. gen., *δυστήνοιο* Plutarchus *τάφου*] an *τάφοι'*? *ἀπονοστήσαντα*] *ἀπονοστήσονται* Et. gen. cod. A 736 *σπερμαίνειν*] СΠΕΡΜ⟨*αινειν* A, *σπερμένειν* E *γενεὴν*] *γεν*⟩ΕΗΝ' A *ἀπὸ δαιτὸς*] praeter Δ litteram non conservata in A 736] post hunc v. 758 inculcatus legitur in *ΩΨΦ* (*γρ. μᾶλλον δ' ἐξαλέασθαι* in marg. O) 737 *ποτ' αἰενάων*] praeter partem Π litterae periit in A *αἰενάων*] I, *ἀενάων* *Ω* (post *α* prius aliquid erasum in F) O, *ἀενάων* altero *ν* m^2 superscr. M, *ἀεννάων* DKLENPQ *ποταμῶν*] *π*⟩ΟΤΑΜΩΝ A *καλλίρροον*] (in A Ν paene totum periit), *καλλίῤῥον* C, *καλλίροον* FDL, ex *καλλίρουν* restit. K *ὕδωρ*] non servavit A 737—741 suspecti Paleio ed.[1] 91 738 *περᾶν, πρίν*] praeter vestigium Π litterae periit in A *γ' εὔξῃ*] Γ'ΕΥΞΗ A *ἰδὼν*] *ἰὼν* Flach d. hes. Theog. 37 *καλὰ ῥέεθρα*] ΚΑ···· tantum superest in A 739 ΧΕΙΡΑ⟨*ς νιψαμενο*⟩СΠΟΛΥΗ⟨*ρ*⟩ΑΤΩΥΔΑ⟨*τι λευκῳ* A

ὃς ποταμὸν διαβῇ κακότητ' ἰδὲ χεῖρας ἄνιπτος,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.

μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθε
πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

---

741 *Α* 96 *ἄλγε' ἔδωκεν* 742 *ϑ* 76 *θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ** 743 *Δ* 485 *αἴθωνι σιδήρῳ** 745 *Π* 849 *μοῖρ' ὀλοή*

---

742 sq. Plutarch. Mor. p. 352e (II 474, 15 B.) . . . *τὸν Ἡσίοδον . . . λέγοντα 'μηδ' ἀπὸ — σιδήρῳ'* Et. gen. (schol.) mag. Tittm. v. *ἀπὸ πεντόζοιο· Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις* (om. Et. gen. cod. B, *Ἡσίοδος* Et. mag. et Tittm.)· *'μηδ' ἀπὸ —* (*θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ* om. Et. mag. Tittm.) *— σιδήρῳ'* 743 Suid. v. *αὖον* (I a 864 B.) *ξηρόν· Ἡσίοδος· 'αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν'* 743 sq. Plutarch. Mor. p. 28b (I 67, 23 B.) *ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῶν μὲν τοιούτων τὰς αἰτίας πικρῶς ἀπαιτοῦσι καὶ διαπυνθάνονται πῶς λέλεκται 'μηδέ ποτ' — πινόντων'* idem l. c. p. 156e (I 383, 9 B.) . . *τὴν 'οἰνοχόην' ἀτρέμα κεῖσθαι 'κρητῆρος ὕπερθεν', ὅπερ ἀπηγόρευσεν Ἡσίοδος ἐν τοῖς πίνειν μᾶλλον ἢ διαλέγεσθαι δυναμένοις* 744 sq. Et. gen. v. *οἰνοχόην· 'μηδέ ποτ' — τέτυκται'* 744 Incert. auctor *περὶ τρόπων* 23 Rhet. Gr. III 224, 28 Sp. (VIII 776, 19 W.) . . *ὡς τὰ παρ' Ἡσιόδῳ περὶ* (corr. Walz) *τῆς κύλικος λεγόμενα· 'μηδέ ποτ' — ὕπερθεν'*

---

740 proscripsit Aristarchus, cf. schol. 'Procli' 400, 24 G. *Ἀρίσταρχος δὲ ἀθετεῖ τὸν στίχον τοῦτον* (quo expulso etiam proximum servari non posse monuit Schoemann Op. III 64; ⟨*'καὶ τὸν ἑξῆς'*⟩ supplevit Flach JbfPh. 1877 p. 440, *τοὺς στίχους τούτους* idem in ed. Goettling.[3] 272); nihil praeter *ο*⟩ϹΠΟ⟨*ταμον*···· et ··ΪΔЄ···· servavit A *κακότητ' ἰδὲ*] D cod. Ambros. C 222 inf.; *κακότητ' ἴδε* quidam scripserunt, *κακότητ' ἔπι* alii: cf. 'Procli' scholion p. 400, 23 G. (v. Schoemann Op. III 64 et Bergk Phil. XVI 563): *ἄλλοι γράφουσι κακότητα ἴδε* (*κακότητα· ἐπί* libri), *οἱονεὶ 'κακότητα εἶδεν' ἀντὶ τοῦ ἐκακώθη* (unde ΚΑΚΟΤΗΤΑ vel ΚΑΚΟΤΗΤ' ΙΔЄ in libris scriptum fuisse patet); ibidem 25: *ἄλλοι 'κακότητα ἔπι' οἱονεὶ ἐπὶ κακῷ ἑαυτοῦ* (Goettling, *ἑαυτόν* libri); *κακότητι δὲ* m[1] C (m. rec. super *τ* et *ι* apostropho et spiritu additis = *κακότητ' ἰδὲ*), *κακότητι δὲ* ΩbΨb (*κακό^{τη} δὲ* L) *Φ*, *κακότητί γε* Guyet Not. in Hes. 159, *κακότητ' ἔτι* dubitans Goettling ed.[2] 238 *ἄνιπτος*] *ἄνιππος* M 741 praeter ι vocalem vocis *κα*⟩ι totus periit in A *ἄλγεα δῶκαν*] *ΩΨΦ*, *ἄλγε' ἔδωκαν* Peppmüller Phil. LVI 230 *ὀπίσσω*] *ὀπίσω* D, *ὄπισθεν* L 742 *μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο*] non servavit A (praeter partem ι vocalis), om. Et. gen. cod. B, *ἀποπεντόζοιο* D m[1] K *μηδ'*] *μὴ δὲ* D *θεῶν — θαλείῃ*] ΘЄѠΝЄΝ⟨*δαιτι θαλειη* A, om. Et. gen. cod. A; *θαλίῃ* EN 743 *αὖον — χλωροῦ*] perierunt in A *τάμνειν*] AΩΨENOP Plutarchus Suidas Etymologica, *τέμνειν* Q *αἴθωνι σιδήρῳ*] non servavit A, om. Et. gen. cod. B *αἴθωνι*] *αἴθονι* FDO, *αἴθωπι π* m. alia in ras. E, *αἴθοπι* P 744—769 interierunt in E (m. rec. adiecti 744—828); cf. quae dixi d. Sippe d. Cod. Messan., Serta Hartel. 210 744 *μηδέ ποτ'*] periit in A, *μηδέποτεσ* Et. gen. cod. B, *μηδ' ἀπὸ* Flach d. hes. Ged. 31 adn. *οἰνοχόην τιθέμεν*] *οινο*⟩ΧΟΗΝΤΙΘЄ⟨*μεν* A *κρητῆρος ὕπερθε*] perierunt in A *κρητῆρος*] *κρατῆρος* FGLNP 745 ···Ν· ΟΛΟΗΓΑΡЄΠΑΥΤѠ··· servavit A

μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
μή τοι ἐφεζομένη κρώξῃ λακέρυζα κορώνη.

μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.

μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθιζέμεν, οὐ γὰρ ἄμεινον,

---

750 cf. ad 570

---

747 Arat. 1002 *ὥρῃ ὅθ'* (Kaibel Götting. Gel. Anz. 1893 p. 959 sq., *ἐν* libri) *ἑσπερίῃ κρώξῃ πολύφωνα κορώνη* Euphor. Fr. 65 (Anal. Alex. p. 105 M.) *ὑετόμαντις ὅτε κρώξειε κορώνη* Gregor. Theol. Carm. I 1, 8, 42 *λακέρυζα κορώνη** Arat. 949 sq. Gregor. Theol. Carm. I 2, 2, 540 sq. *λακέρυζα . . . κορώνη* 750 Maxim. 487 *οὐ γὰρ ἄμεινον**

---

746 sq. Dexipp. in Aristot. Categ. 64, 6 B. *Ἡσίοδος μὲν γὰρ καὶ τὰ κάλλη τῶν οἰκοδομημάτων εἰς τέλος ἄγειν ἀξιοῖ, ἵνα μήτις αὐτοῖς, ὡς ὁ ποιητὴς ἐκεῖνός φησιν, 'ἐφεζομένη — κορώνη'* Eust. Macremb. V 16 (Erot. II 212, 5 H.) . . *ὅλον ἐπεχείρουν καταρροφῆσαι τὸν ἔρωτα καὶ μηκέτι παίζειν ἀλλὰ σπουδάζειν ἐρωτικῶς, ὡς μὴ κορῶναι κρώζοιεν ἐν ἀνεπιξέστῳ τῷ δώματι* 746 Themist. XXVI p. 322 b (388, 27 D.) . . *καὶ τὸν μὲν ἀνδρῶνα 'ἀνεπίξεστον' καταλιπεῖν (περιποιεῖν ἀνεπίξεστον ΣΒ) οὐκ ἀνέχῃ, πειθόμενος Ἡσιόδῳ τῷ ποιητῇ . . .* 747 Orus *περὶ πολυσημ. λέξ.* (Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. p. 344) (Et. Gud. v. *κρῶ·*) *ἐν Ἡσιόδῳ 'μή τοι' 'κρώζῃ λακέρυζα κορώνη'* Et. mag. v. *'λακέρυζα κορώνη'· Ἡσίοδος* Schol. in Hermog. Anecd. Ox. IV 126, 12 Cr. *'λακέρυζα κορώνη' τις μὴ κατ' Ἀσκραῖον 'κρώζῃ'* cf. Hesych. *'λακέρυζα' . . . μεγάλα κράζουσα κορώνη* Philostr. min. 119 (II 399, 31 K.) . . *ἀλλ' ὅρα μοι καὶ τὸν κραγέτην κολοιὸν καὶ τὴν 'λακέρυζαν' αὐτὴν καὶ τὸν τοῦ Διὸς ἀετόν* 748 sq. 'Trypho' *περὶ τρόπ.* 4 Rhet. Gr. III 194, 8 Sp. (VIII 735, 9 W.) *καὶ τὸ Ἡσιόδειον· 'μηδ' ἀπὸ — ἔσθειν'* Mantiss. proverb. II 5 (Paroemiogr. Gr. II 759, 12) *'μηδ' ἀπὸ — ἐσθίειν' Ἡσιόδου* 748 Plutarch. Mor. p. 703 d (IV 266, 13 B.) . . *ὅθεν ὀρθῶς μὲν Ἡσίοδος οὐδ' 'ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων' ἐᾷ παρατίθεσθαι σῖτον ἢ ὄψον, ἀλλ' ἀπ' ἀρχὰς τῷ πυρὶ καὶ γέρα τῆς διακονίας ἀποδιδόντας* Pollux X 99 *ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἱππώνακτος ἰάμβων εἴρηται χυτροπόδιον ὥσπερ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ 'μηδ' ἀπὸ — ἀφελόντα'* Et. gen. v. *χυτρόπους· 'μηδ' ἀπὸ — ἀνεπιρρέκτων' τῶν ἐσχαρῶν* Et. mag. v. eadem *'ἀπὸ [τῶν] χυτροπόδων' Ἡσίοδος* 750—754 Plutarch. Mor. p. 158 a b (I 386, 22 B.) *ἰατρικὸς γὰρ Ἡσίοδος ὢν δῆλός ἐστιν*

---

746 *μηδὲ*] *μ*>ΗΔΕ A *ἀνεπίξεστον*] ΩΨΦ Themistius Eustathius Macremb., ΑΝΕΠΙ<*ξεστον* A; *ἀνεπίρρεκτον 'ἔνιοι'* scripserunt cf. schol. 'Procli' (405, 7 G.) et Moschopuli (405, 17 G.); cf. ad 748 *ἀνεπιρρέκτων* *καταλείπειν*] periit in A 747 *μή*] periit in A *τοι*] *σοι* m. rec. superscr. O *κρώξῃ — κορώνη*] *κορώνη λακέρυζα κορώζει* K *κρώξῃ*] A (ΚΡΩΞΗ) CM cf. Aratus Euphorion, *κράζῃ γρ. κρώξῃ* P, *κρώζῃ* ΩbDILNOQ Orus Eustathius Macremb. Dexippus Anecd. Ox., *κορώζει* K *λακέρυζα*] ΛΑΚΕ<*ρυζα* A, *λακέριζα* Q *κορώνη*] non servavit A 748 *μηδ'*] *μ*>ΗΔ' A, *μὴ δὲ* D *ἀπὸ*] *ἐπὶ* Pollucis cod. F *χυτροπόδων*] ΧΥΤΡΟΠΟΔ<*ων* A *ἀνεπιρρέκτων*] ΑΝΕΠΙΡ<···· A, *ἀνεπιρέκτων* K, altero *ρ* m[2] superscr. D; *ἀνεπιξέστων* ex v. 746 (vocibus inter se transpositis) scribendum esse suspicatus est Goettling ed.[2] 239 *ἀνελόντα*] periit in A, *ἀφελόντα* 'Trypho' Pollux 749 *ἔσθειν μηδὲ*] *ε*>ΣΘΕΙΝΜΗΔ<*ε* A *λόεσθαι*] ΛΟΕ<*σθαι* A, *λούεσθαι* D *ἐπεὶ — ποινή*] non servavit A *ἔνι*] *ἔπι* Steitz l. c. 184 adn. 750 sq.] pro 750, quem seorsum ponit, versum 753 substituit (in v. 754 *ἀνέρι*

παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας
μωμεύειν ἀίδηλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.

μηδέ ποτ' ἐν προχοῇς ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων

---

751 cf. κ 301 *ἀνήνορα θήῃ** 755 *Λ* 775 *ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν* 757 λ 242 *ἐν προχοῇς ποταμοῦ* Ε 598 *ποταμῷ ἅλαδε προρέοντι** κ 351 *ποταμῶν, οἵ τ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν*

---

753 Callim. Hymn. Iov. 32 *τόθι χρόα φαιδρύνασα** Oppian. Cyn. II 355 *ὅλον χρόα φαιδρύνουσιν** cf. Moschus I 31 *ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προ-*

οὐκ ἀμελῶς οὐδ' ἀπείρως περὶ . . . λουτροῦ . . . διαλεγόμενος . . . καὶ βρεφῶν καθίσεως 750 Et. gen. (cod. B) v. *ἀκίνητον* Et. mag. v. *ἀκίνητα· Ἡσίοδος 'μηδ' — καθίζειν'* Eust. Hom. 349, 4 *μήποτε δὲ οὐκ ἀγαθὸς οἰωνὸς τοῖς πολίταις τῆς Τροίας τὸ ἐπὶ τύμβον καθῆσθαι αὐτοῖς τὸν κατάσκοπον . . . . ὡς εἶναι τὸ Ἡσιόδειον παρῳδήσαντά τινα εἰπεῖν ἐνταῦθα 'μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν' ἄνδρα τοιοῦτον σκοπευτήν* Hesych. v. *'ἐπ' ἀκινήτοισιν'· ἢ τάφος ἢ λίθος*
753 Clem. Alex. Paedag. III 5, 32 (I 352, 16 D.) *ἀλλ' ὁ μὲν Ἡσίοδος 'μηδὲ γυναικείῳ — φαιδρύνεσθαι' παραινεῖ* 755 sq. Et. gen. v. *μωμαίνειν* (sic) . . . *'μηδ' ἱεροῖσιν — νεμεσσᾷ'* 757—759 Et. gen. v. *ἀποψύχειν* (schol.)·

---

scr.) Heinsius Not. in Hes. *Ἐ. κ. Ἡ.* (post ed. a. 1603) 70 750 *μηδ' — ἀκινήτοισι*] non conservata in A *καθιζέμεν*] Nauck praef. ed. Hom. Odyss. p. XIII adn. 5, *καθίζειν* ΑΩΨΦ Et. gen. et mag. Eustathius *ἄμεινον*] ΑΜ⟨*ειν*⟩ΟΝ Α
751 sq. interpolatori tribuit Schoemann ed. 56 et 99 751 *παῖδα δυωδεκαταῖον*] periit in A, *παῖδα δυωδεκταῖον* O *ὅτ' — ἀνήνορα*] ΟΤ'ΑΝΕΡΑΝΗΝΟΡΑ A, *ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορον* (*ον* m. alia in ras.) O *ποιεῖ*] Π⟨*οιει* A 752 *μηδὲ*] periit in A *δυωδεκάμηνον· — τοῦτο*] Ωb (accentus m[2] F); *δυωδεκαμη*⟩ΝΟΝΪϹΟΝΚΑΙΤΟΥΤΟ A, *δυωδεκάμηνον· ἶσον καὶ τοῦτο* CΨNOQ, *δυωδεκάμηνον· ἴσον γὰρ καὶ τοῦτο* P; *δυωδεκάμηνον· ὁμῶς γὰρ καὶ τὸ* Thiersch Sitzungsb. d. bair. Akad. 1812 p. 10; *δυωδεκάμηνον· ὃ καὶ ἶσον τι* dubitans Lennep ed. 87; *δυωδεκάμηνʼ· ἶσον καὶ τοῦτο* dubitans Goettling ed.[2] 240 *τέτυκται*]ΤΕΤ⟨*υκται* A 753 *μηδὲ γυναικείῳ*] non servavit A *λουτρῷ*] *λουτ*⟩ΡΩ A; *λοετρῷ* 'parum placet' Leeuwenio Enchir. dict. ep. 514 adn. 5 *φαιδρύνεσθαι*] ΦΑΙΔΡΥΝ⟨*εσθαι* A 754 *ἀνέρα — γὰρ ἐπὶ*] perierunt in A *γὰρ*] om. M *χρόνον*] *χρο*⟩ΝΟΝ A *ἐπὶ*] ΕΠ⟨*ι* A, *ἐπεὶ* O *καὶ τῷ*] periit in A 755] additus in marg. K *ποινή. μηδ'*] periit in A; *μὴ δὲ* D *ἱεροῖσιν*] *ι*⟩ΕΡΟΙϹΙΝ A, *ἱεροῖσῖ* D *ἐπ' αἰθομένοισι*] *ε*⟩ΠΑΙ⟨*θ*⟩ΟΜΕΝΟΙϹΙ A, *ἐπαιθομένοισι* FI, *ἐπ' αἰθομένοις* ex *ἐπαιθομένοις* factum D *κυρήσας*] Κ⟨*υρ*⟩ΗϹΑϹ A 756 *μωμεύειν*] periit in A, *μωμαίνειν* Et. gen. *νύ τι*] A, *νύ τι* superscr. *τοι* m. eadem I, *νύ τοι* ΩDKLMΦ Proclus Et. gen. cod. B, *νύτα* eiusdem cod. A, *τοι* Triclinius *νεμεσσᾷ*] ΝΕΜΕϹϹΑ A, *νεμεσᾶ* LD (ex *νεμέσα* m[2]) D 757—759 proscripsit Plutarchus teste Proclo (411, 27 G.): *ταῦτα διαγράφει Πλούταρχος ὡς εὐτελῆ καὶ ἀνάξια παιδευτικῆς Μούσης, μὴ οὐρεῖν ἐν προχοαῖς ποταμῶν ἢ κρηνῶν μηδ' ἀποπατεῖν* *μηδέ*] ΜΗΔ⟨*ε* A *ποτ' ἐν*] periit in A *προχοῇς*] A (*πρ*⟩ΟΧΟΗϹ) cf. Proclus l. c., *προχοῇ* ΩΨΦ Et. gen. (*πρόχθη* cod. A)

μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔ τοι λώιόν ἐστιν.

ὧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.

φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ

---

759 cf. β 169 καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώιόν ἐστιν 760 cf. ad 382

χοῇσιν Ἀναύρεω Apoll. Rhod. Arg. Γ 300 αὐτοί τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς

'Ησίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις (ἐν Ε. κ. Ἡ., om. cod. B)· 'μηδέ ποτ' — ἐστιν' 757 sq. Chrysipp. ap. Plutarch. Mor. p. 1045 a (VI 246, 11 B.) ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ πάλιν περὶ Φύσεως λέγει καλῶς μὲν ἀπαγορεύειν τὸν Ἡσίοδον εἰς ποταμοὺς καὶ κρήνας οὐρεῖν

759 Et. gen. mag. v. 'ἐναποψύχειν'· παρ' Ἡσιόδῳ τὸ ἀποπατεῖν καὶ ἀποφυσᾶν . . Et. Tittm. v. eadem· παρ' Ἡσιόδῳ τὸ ἀποφυσᾶν, τὸ ἀφοδεύειν Lex. Vindob. 59, 11 N. 'ἐναποψύχειν' παρ' Ἡσιόδῳ τὸ ἐναποφυσᾶν Eust. Hom. 1253, 62 'ἐναποψύχειν' δέ γε δυσεμφάτως παρ' Ἡσιόδῳ ἔχει idem l. c. 1964, 30 Ἡσίοδος μέντοι ἐπί τινος τὸ ἐναποψύχειν σεμνῶς τίθησι 760—762. 763 sq. Et. gen. v. ἀλεύω (schol.) Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις· 'δεινὴν — ἀποθέσθαι' postea additur 'φήμη — αὐτή' 760—762 Phavorin. Ecl. Gramm. Gr. I 93, 29 D. Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις· 'δεινὴν — ἀποθέσθαι' 760 Et. mag. v. ἀλεύω· καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις· 'δεινὴν — φήμην' 763 sq. Aeschin. κατὰ Τιμάρχ. 129 ὁ δ' Ἡσίοδος καὶ διαρρήδην θεὸν αὐτὴν (τὴν φήμην) ἀποδείκνυσι πάνυ σαφῶς φράζων τοῖς

ἄλαδε] ἄλα δὲ C προρεόντων] Π⟨ρ⟩ΟΡΕΟΝΤΩΝ A, προῤῥεόντων C, προρρεόντων (alterum ρ postea cum ε littera coniunctum I), προρρεόντων FΨbNQ

758 μηδ'] μὴ δὲ D ἐπὶ] Ε⟨·· A, ἐνι D κρηνάων] κρηναω⟩Ν A οὐρεῖν] οὔρην Et. gen. cod. A μάλα δ' ἐξαλέασθαι] ΜΑΛΑΔ'ΕΞΑΛ⟨ε⟩Α-ΣΘΑΙ. A, μάλα δ' ἐξ ἀλέασθαι C, μάλα δ' ἐξαλέεσθαι Et. gen. cod. A, om. eiusdem cod. B δ'] δὲ D 759 μηδ' — τὸ γὰρ] ΜΗΔ'Ε⟨ναποψ⟩ΥΧΕΙΝ·· ΤΟΓ⟨αρ A, μηδ' ἐν ἀποψύχειν· Ω, τοῦτο γὰρ Ωb οὔ τοι] ου⟩ΤΟΙ A, οὔ τι KMP 760—764 posterius additi videbantur Goettlingio ed.[1] 197 (ed.[2] 241) 760 hoc versu desinit P ὧδ'] ὧδε D, ᾧδ' F ἔρδειν] ΕΡΔ⟨ειν A δεινὴν — 762 ἀποθέσθαι] om. Et. gen. cod. B δεινὴν] ΔΕ⟨ι⟩ΝΗΝ A βροτῶν] ΒΡΟ⟨τ⟩ΩΝ A ὑπαλεύεο] ΑΩΨΦ Et. mag., ὑπαλεύαο cod. Ambros. C 222 inf. 761 φήμη γάρ] ΦΗ⟨μ⟩ΗΓΑ⟨ρ A τε] om. Phavorinus μὲν ἀεῖραι] Μ⟨εν α⟩ΕΙΡΑΙ A 762 sq. om. in textu D; 762 in marg. m[1], 763 inter versus m[2] additus 762 μάλ'] ΜΑ⟨λ' A ἀργαλέη] ΑΡ litterae interciderunt in A, ἀργαλέον Et. gen. cod. A δὲ φέρειν] φερέμεν Phavorinus χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι] χ⟩ΑΛ⟨ε⟩ΠΗ⟨δ' α⟩ΠΟΘΕΣΘΑΙ A δ'] δὲ (in v. m[2] addito) D 763 φήμη] ΦΗΜ⟨η A δ' οὔ τις] δ ου τ⟩ΙΣ A, δ' οὔτης Et. gen. (cod. A); δ' οὔ τι K; δ' οὔ τί γε Aristoteles, δ' οὔτε γε Heliodorus πάμπαν] πάντων schol. Et. gen. cod. A πολλοὶ | λαοὶ] ΑΩΨΦ Aristides schol. Aeschyli Heliodorus (cf. Quintus); λαοὶ | πολλοὶ Demosthenes et Aeschines utroque l. (variant tamen libri Aeschinis) Aristoteles auctor or. Corinth. ('Dio') schol. Demosth. Moschopulus in Batrach.

λαοὶ φημίξωσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ μοῖραν

---

765 cf. *Κ* 472 *εὖ κατὰ κόσμον** *Ψ* 626 *κατὰ μοῖραν*

---

764 Quint. Smyrn. XIII 538 (*ὡς δ' ὁπότ*) . . . *λαοὶ φημίξωσι** (*μόρον*) cf. Panyassis Fr. 12, 1 K. *ἀρετή νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή** 765 sqq. cf. Fragm. Orph. 25, 1 sq. Ab. *εἰ δέ σ' ἀνώγει | θυμὸς ἐπωνυμίας μήνης κατὰ μοῖραν ἀκοῦσαι, | ῥεῖά τοι ἐξερέω*

βουλομένοις συνιέναι· λέγει γὰρ '*φήμη — αὐτή*' Demosth. de falsa leg. 243 *ἀλλὰ μὴν καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες οὐδένα μάρτυρα ἔχων ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον παρασχέσθαι,* '*φήμη — αὐτή*' Demosth. de falsa leg. 244 . . *ὥστ' εἴ πέρ ἐστ' ἀληθὴς ἡ φήμη, καθ' ὑμῶν ἐστιν ἡ παρὰ τῶν πολλῶν, ἣν ὅτι πιστὴν εἶναι δεῖ καὶ* '*θεός — αὐτή*' *καὶ ὅτι σοφὸς ἦν ὁ ποιητὴς ὁ ταῦτα ποιήσας σὺ διώρισας αὐτός* Aeschin. de falsa leg. 144 *φησὶ γὰρ* (*Δημοσθένης*) *με εἰπεῖν ὅτ' ἔκρινον Τίμαρχον, ὅτι πάντες κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς πορνείας φήμην παρειλήφασι, τὸν δ' Ἡσίοδον ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα λέγειν·* '*φήμη — αὐτή*', *τὴν δ' αὐτὴν ταύτην ἥκειν νῦν θεὸν ἐμοῦ κατηγοροῦσαν* Aristid. p. 150, 9 (II 201 D.) *ἔτι δὲ ἀνωτέρω Πλάτωνος πολλαῖς γενεαῖς ὕμνησεν Ἡσίοδος ποιήσας τὰ ἔπη ταῦτα ἃ πάντες ᾄδουσι·* '*φήμη — αὐτή*' Incerti auct. or. Corinth. = 'Dio Prus.' XXVII 47 (II 29, 4 A.) *καὶ πολὺ κάλλιον Ἡσίοδος·* '*φήμη — αὐτή*' Synes. Epist. XLIV (Epistologr. p. 656 H.) *εἰ μὲν θεός ἐστιν ἡ φήμη κατά τινα τῶν παρ' ἡμῖν ποιητῶν, σὺ διεχρήσω τὸν μακαρίτην Αἰμίλιον . . . λέγει μὲν γὰρ ἡ φήμη ταῦτα, ψεύδεσθαι δὲ οὐ θέμις οὖσαν θεόν* Psellus Epist. 30 (*Μεσαιων. βιβλ.* V 265 Sath.): *ἡ δέ γε φήμη μάτην θεὸς παρὰ τῶν ποιητῶν ἤκουε, ψεύδεται γὰρ ὁπόσα καὶ τὸ πρὶν ὁ Ἀπόλλων· πολλοὶ μὲν γὰρ ἐκεῖνον, κατὰ τὸν Ἀσκραῖον τεθνηκέναι ἐφήμιξαν καὶ ἔτι φημίξουσιν* . . 763 — 764 *φημίξωσι*] Demosth. de falsa leg. 243 *οὐκοῦν, Αἰσχίνη, καὶ σὲ πάντες οὗτοι χρήματα ἐκ τῆς πρεσβείας φασὶν εἰληφέναι, ὥστε καὶ κατὰ σοῦ δήπουθεν* '*φήμη — φημίξωσιν*' Aristot. Eth. Nicom. VII 14 '*φήμη — λαοὶ | πολλοί*' cf. Heliodor. paraphr. Aristot. Eth. Nicom. p. 159, 20 H. '*φήμη — φημίζουσιν*' (cf. Aspas. ad 763) Schol. Aeschyl. Agam. 929 . . *ὑπὸ τοῦ δήμου φημιζομένη, ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι* '*φήμη — φημίζουσι*' Moschop. in Batrach. 12 (p. 211, 32 L.) *φήμη δέ ἐστιν ἡ ἀκοὴ τοῦ πραχθέντος πράγματος, ὡς καὶ Ἡσίοδος* '*φήμη — φημίζουσιν*' Eust. Epist. 42 (Opusc. p. 345, 7 T.) *ἀλλ' ἡ παρ' Ἡσιόδῳ πολύλαλος φήμη τὴν τούτου σοι ἀλήθειαν παρεκόμιζε* 763 Plutarch. Mor. p. 737 c (IV 361, 1 B.) *οὐ καταφρονήσεις . . . λαλιᾶς ἀπίστου καὶ κακοήθους φήμης, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς οὐδ' ἀνεγνωκὼς τὸ* '*φήμη — ἀπόλλυται*' Aspas. in Aristot. Eth. Nicom. p. 152, 19 H. *καὶ ἐντεῦθεν παρέλαβε τὸ ποιητικὸν* '*φήμη — ἀπόλλυται*'

764 Procop. Epist. 52 (Epistologr. p. 551 H.) *οὐ γὰρ δὴ μόνον Ἡσίοδος θεὸν αὐτὴν* (*τὴν φήμην*) *ἀνυμνεῖ* . . 765 sqq. Plutarch. Camill. 19 *περὶ δ'*

---

764 *φημίξωσι*] C (ξ litterae pars superior erasa) schol. Procli Demosthenes et Aeschines utroque l. (v. l. *φημίξουσι* et *φημίζωσι*) Aristides auctor or. Corinth. ('Dio') schol. Demosth., *φημίξουσι* ΩbIK schol. Et. gen. (cod. A), *φημίζουσι* ζ m. rec. in ξ mutat. Q, *φημίζουσι* DLMNO (*φημίζουσιν* D) schol. Aeschyl. Heliodorus Moschopulus in Batrach.; verbum periit in A *θεός*] ΘΕΟ⟨ς A *νύ τις*] ΑΩDLΦ testes, *νύ τοι* IKM 765 huic praefigitur index *Ἡμέραι*: in O; initium carminis 'vix Hesiodei' mutatum esse censuit Lehrs Quaest. ep. 251 *ἤματα*] ΗΜΑ⟨τα A *δ'*] *δὲ* D *Διόθεν*] *δι*⟩ΟΘΕΝ A *πεφυλαγμένος*] ΠΕΦΥΛΑΓΜ⟨ε⟩ΝΟϹ A

πεφραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι. 767

αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόεντος, 769
εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν. 768

πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ, 770
— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ, —
ὀγδοάτη δ' ἐνάτη τε· δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς

767 π 140 ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε* 770 Θ 66 ἱερὸν ἦμαρ* 771 Ο 256 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον

770 sq. cf. Aeschyl. Sept. 800 τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτης (codd., ἑβδομαγενὴς e schol. Paley) ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ' 772 sq. Arat. 734 sq. ἀεξομένοιο . . μηνός

ἡμερῶν ἀποφράδων, εἴτε χρὴ τίθεσθαί τινας εἴτε μή, ὀρθῶς Ἡράκλειτος ἐπέπληξεν Ἡσιόδῳ τὰς μὲν ἀγαθὰς ποιουμένῳ, τὰς δὲ φαύλας, ὡς ἀγνοοῦντι φύσιν ἡμέρας πάσης μίαν οὖσαν, ἑτέρωθι διηπόρηται cf. Serv. in Vergil. Georg. I 276 (III 195, 10 Th.-H.) *plenissime de lunae diebus omnibus expressit Hesiodus*

768 sqq. cf. ad 780 770 Aristob. ap. Clem. Alex. Strom. V 14, 107 (III 86, 14 D.) Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτως περὶ αὐτῆς (τῆς ἑβδόμης ἡμέρας) λέγει· 'πρῶτον — ἦμαρ', quod exscripsit Euseb. Praep. evang. 667 c XIII 13, 34 (II 207, 29 D.); cf. idem l. c. 661 d XIII 12 (II 194 D.) διασαφεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος κατειληφότες ἐκ τῶν ἡμετέρων βιβλίων ἱερὰν εἶναι (τὴν ἑβδόμην ἡμέραν), Ἡσίοδος μὲν οὕτως· 'πρῶτον — ἦμαρ' 771 Procl. in Plat. Tim. III p. 200 D Schn. διὸ καὶ ἑβδομαγέταν ἐκάλουν τὸν θεὸν (Ἀπόλλωνα) καὶ τὴν ἑβδόμην ἱερὰν ἔλεγον τοῦ θεοῦ· 'τῇ γὰρ — Λητώ' 772 Et. Tittm. v. γέμεν· ἐγένοντο· Ἡσίοδος 'ὀγδοάτη — μηνός'

766—768 vix genuinos esse dixit Steitz l. c. 176 766 πεφραδέμεν] Ν littera periit in A; post verbum distinguere malit Goettling ed.[2] 241 δμώεσσι] δμώεσι D τριηκάδα] ΤΡΙΗΚ⟨αδα A, τρηικάδα M, τριεικάδα Ωb μηνὸς ἀρίστην] periit in A 767 ἐποπτεύειν] ἐπεποπτεύειν M ἠδ'] ἠδὲ D ἁρμαλιὴν] ἀρμαλιὴν LM, ΑΡ⟨μαλι⟩ΗΝ A δατέασθαι] A (δα⟩ΤΕΑC⟨θαι) ΩΨΦ, δατέεσθαι cod. Paris. 2708 Vindob. 256 (suasit Nauck MGrR. IV 626) 769. 768 sic v. transposuit Schoemann ed. 57 769 αἵδε] αἱ M Διὸς πάρα] Δ⟨ιος π⟩ΑΡΑ A μητιόεντος] μηόεντος superscr. τι m[3] D 768 εὖτ' ἂν — λαοὶ] ΑΩΨΦ; (traditum versuum ordinem retinens) ἥν μιν ἀληθείην in alia recensione fuisse suspicatur Kinkel ed. 137, cf. Ranke, de Hes. Op. et Dieb. 19; ἀληθείῃ ('μετὰ ἀληθείας' schol. 'Procli' 418, 16 G.) scholiastam legisse exposuit Hermann Op. VI 251 λαοὶ] in textu om., m[2] superscr. M κρίνοντες] κρινο⟩ΝΤΕC A 770—775 in folio 86 habet E 770 ἔνη] ΑΩD (η ex ι m. post. factum) M Eusebius, ἔννη ENO, ἕνη IKQ, ἕννη — altero ν postea deleto — L, μὲν οὖν Clementis cod. (L) καὶ] periit in A ἑβδόμη] ἕβδομον Clementis cod. (L) 771 Ἀπόλλωνα] ΑΠ⟨ολλ⟩ΩΝΑ A χρυσάορα] ΩΨbQ Proclus, ΧΡΥC· · · · · A, χρυσάορον superscr. α m. eadem O, χρυσάορο/// superscr. α m. rec. N, χρυσάορον DE γείνατο] in ras. D, γ⟩ΕΙΝΑΤΟ A 772 δ'] A (Δ·) Q Et. Tittm., τ' ΩΨENO ἐνάτη] ἐννάτη LQ τε] om. M; post τε distinguunt A (ΤΕ·) GO δύω] ΔΥ⟨ω A, δύο superscr. ω LQ, δύο N Et. Tittm. γε μὲν] γε⟩ΜΕΝ A, γέμεν distinctione post ἐνάτη τε sublata Et. Tittm. ἤματα] η⟩ΜΑΤΑ A μηνὸς] μηννὸς D

ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι·
ἑνδεκάτη δὲ δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
ἠμὲν ὄις πείκειν ἠδ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
τῇ γάρ τοι νῇ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης

---

777 Catull. 68, 49 *tenuem texens sublimis aranea telam*

---

775 Schol. Theocrit. V 98 (II 207, 11 A.) *πείκειν κυρίως τὸ ξαίνειν· ἐνταῦθα δὲ τὸ κείρειν ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ· 'ἠμὲν — ἀμᾶσθαι'* Schol. Hom. Ven. A *I* 134 (I 306, 22 D.) (= Herodian. II 63, 31 L.) *τὸ δὲ 'ἠδὲ' ψιλωτέον· σύνδεσμος γάρ ἐστιν ἰσοδυναμῶν τῷ καί, ὁμοίως τῷ 'ἠδ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι'* 777 Suid. v. *νεῖν* (II 973 adn. B.) . . . verba a Gaisfordio seiuncta: [*τοῦ δὲ νεῖν ἤτοι νήθειν ἡ χρῆσις παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ 'τῇ — ἀράχνης'· τινὲς δὲ τὸ 'νεῖ νήματα' διὰ τοῦ η ἔγραψαν, ὡς ἀποκοπὲν ἐκ τοῦ νήθει*] Et. gen. v. *νῆμα* (cod. B) *'τῇ — ἀερσιπότητος'* Et. mag. v. *νῆμα . . ἀπὸ τοῦ νῶ, ὃ σημαίνει τὸ νήθω, ὅθεν καὶ 'νεῖ νήματα' Ἡσίοδος* (cf. Et. Tittm. v. eadem) Epim. Hom. Anecd. Ox. I 290, 8 Cr. *νεῖ· σημαίνει τὸ νήθει 'τῇ γὰρ — ἀράχνης' Ἡσίοδος* Eust. Hom. 1166, 57 . . *τὸ νῶ . . . οὗ χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ 'νεῖ νήματα ἀράχνης'* idem l. c. 1437, 1 *χρῆσις δὲ τοῦ νῶ παρ' Ἡσιόδῳ* Et. gen. (schol.) mag. Thomas Mag. p. 38, 9 R. v. *ἀράχνη· Ἡσίοδος· 'ἀερσιπότητος ἀράχνης'* Eust. Hom. 420, 14 (Schol. Hom. *Γ* 327 in Anecd. Par. III 377, 26) *ἀείρεσθαι δέ ἐστι εἰς ἀέρα κουφίζεσθαι, ἀφ' οὗ καὶ 'ἀερσιπότητος ἀράχνης' παρὰ Ἡσιόδῳ* idem l. c. 1312, 4 . . *ἀφ' οὗ ἀείρεσθαι καὶ 'ἀράχνης ἀερσιπότητος'* idem l. c. 1160, 39 *χρήσιμον δ' ἐνταῦθα καὶ Ἡσιόδου τὸ 'ἀερσιπότητος ἀράχνης'* Philostr. mai. Imag. p. 120, 3 Sch.-B. *δεικνύει δὲ αὐτὰς (τὰς ἀράχνας) ὁ ζωγράφος κατιούσας δι' αὐτοῦ καὶ ἀναρριχωμένας 'ἀερσιποτήτους' κατὰ τὸν Ἡσίοδον καὶ μελετώσας πέτεσθαι* . . Suid. (I a 689 B.) v. *ἀράχνη* (cf. Anecd. I 442, 1 Bekk. et I 140, 15 Bachm.)· *εἴρηται δὲ 'ἀράχνης' καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ καὶ παρὰ Καλλίᾳ*

---

773 *ἔξοχ'*] *ἔξοχα* Q *βροτήσια — πένεσθαι*] ΒΡΟΤ⟨*ησια ερ*⟩ΓΑΠΕΝ⟨*εσ*⟩ΘΑΙ A 774 *δὲ*] I, ΔΕ (*δέ* et *τε* lectiones indicari videntur) A, *δὲ* superscr. *τε* m. eadem C; *τε* ΩbDKLMΦ *δυωδεκάτη τ'*] intercidit in A *τ'*] om. M, *τε* DQ *γε*] om. Q *ἐσθλαί*] ΕC⟨*θλαι* A 775 *ἠμὲν*] ΩD m[1] (*ἦ* m[2]) K schol. Theocrit., Η⟨*μ*⟩ΕΝ A, *ἦ* (vel *ἡ*) *μὲν* ILMENO, *ἠ μὲν* Q (spir. lenis m. rec. additus) *πείκειν*] libri (ΠΕΙ⟨*κειν* A) schol. Theocrit. (cf. Hesychius v. *πείκειν· ξαίνειν*); *πεκέμεν* L. Meyeri vestigiis insistens (Vergl. Gramm. I[2] 822) Schulze Quaest. ep. 223 *ἠδ'*] Ω (*ἦ δ'* C) ΨbN schol. Ven. A Hom. schol. Theocrit., *ἤδ'* E, *ἦδ'* in *ἠδ* m. rec. mut. Q; *ἠ δὲ* in *ἦ δὲ* m. poster. transformatum D, *ἦδ'* O; vocula periit in A *εὔφρονα*] *εὔ* litterae ut videtur e corr. D, *ευφρ*⟩ΟΝΑ A *ἀμᾶσθαι*] ΑΜ⟨*ασθαι* A 776—790 desiderantur in codicis E parte antiquiore (suppleti m. rec. s. XV) cf. Serta Hartel. 210 776 *δυωδεκάτη*] Δ⟨*υω*⟩ΔΕΚ⟨*ατη* A *τῆς*] periit in A *ἑνδεκάτης*] *ενδεκ*⟩ΑΤΗC A, *ἑνδεκάδος* F *ἀμείνων*] ΑΜΕΙΝΩ (fuitne Ω̄?) A 777—779 interpolatori tribuit Schoemann ed. 58 sq. 777 *τῇ γάρ*] dimidium superius litterarum servavit A *τοι*] Τ⟨*οι* A *νῇ νήματ'*] periit in A *νῇ*] Cobet Mnem. n. s. I 39 sq., *νῆ* (quod suasit Bergk Op. II 752, 1) quidam scripserunt cf. Suidae l. supra c., *νη* (sine accentu) Et. gen. v. *νῆμα* (cod. B h. l. unicus), *νεῖ* ex *νῇ* corr. I; *νεῖ* ΩDKLMΦ Et. mag. Anecd. Ox. Eustathius *νήματ'*] *νήματα* Et. gen. (cod. B) *ἀερσιπότητος*] *αερσιπ*⟩ΟΤΗΤΟC A, *τ* prius ex *ς* factum et *ος* m[2] additum M *ἀράχνης*] *ἀράχνη* Anecd. Par.

ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται·
τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.

μηνὸς δ' ἱσταμένου τρεισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.

ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.

οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃ γε γενέσθαι
ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων

---

784 cf. σ 272 *γάμος ἀντιβολήσει* | . . *ἐμέθεν* 786 δ 413 *πώεσι μήλων**

---

778 Et. Tittm. v. *ἴδρις· ὁ μύρμηξ· παρὰ Ἡσιόδῳ 'ὅτε — ἀμᾶται'* 780 sqq. Schol. Eurip Phoen. 4 (I 246, 12 Schw.) . . . *καὶ Ἡσίοδος ἀποφαίνει τινὰς τῶν ἡμερῶν πονηράς* 781 Et. Tittm. v. *δάσασθαι· τὸ σπεῖραι· παρ' Ἡσιόδῳ 'σπέρματα — ἄριστα'* 782 Pollux I 63 (p. 19, 17 B.) *μετὰ δὲ τὴν δεκάτην Ἡσίοδος μὲν 'πέμπτη δ' ἡ μέ<σ>ση' (πέμπτην τὴν μέσην* cod. B) *φησί, τὴν πεντεκαιδεκάτην (πέμπτην* [*τε* add. cod. B] *καὶ δεκάτην* codd. FSB) *λέγων* . . .

---

778 *ἤματος — ὅτε*] interierunt in A *ὅτε ἴδρις*] cod. Laurent. conv. suppr. 158, *ὅτε τ' ἴδρις* CΨΦ Et. Tittm., *ὅ τε Ϝίδρις* Bergk Op. II 752, 1; *ὅτ' ἴδρις* Ωb, ... *ιδ*>PIC A 779 *τῇ — γυνὴ*] non servavit A *δ'*] *δὲ* D *στήσαιτο*] *στήσατο* Ωb *προβάλοιτο*] Π littera periit in A, *προβάλλοιτο* Q 780 *μηνὸς*] MHN<*ο*>C A *δ'*] *δὲ* m¹ add. D *τρεισκαιδεκάτην*] cf. Meisterhans Gr. d. att. Inschr.³ 160, 163, *τρισκαιδεκάτην* (TPI· · · · · · · · A) libri 781 *σπέρματος ἄρξασθαι*] A (*σπερ*>MATOCAPΞACΘAI) DILMQ, *σπέρματα δάσσασθαι* ΩKN (*ἄρξασθαι* in marg. m. rec. N) O Et. Tittm. *φυτὰ — ἀρίστη*] praeter Φ litteram omnia perierunt in A *ἐνθρέψασθαι*] *δὲ ἐνθρέψασθαι* D, *δ' ἐκθρέψασθαι* Q *ἀρίστη*] *ἄριστα* Et. Tittm. 782 *ἕκτη δ' ἡ μέσση*] *πέμπτη δ' ἡ μέσ<σ>η* Pollux (*πέμπτην τὴν μέσην* cod. B) *ἕκτη*] *εκ*>TH A *δ' ἡ μέσση*] *δὲ ἡ μέση* D *μάλ' ἀσύμφορος*] MAΛACYM<*φορος* A, *μάλα///σύμφορος* — alterum *α* m. rec. in ras. (primitus *μάλ' ἀσύμφορος* scriptum fuit, quod in lemmate scholii eiusdem codicis invenitur) C; *μάλα σύμφορος* legit 'Proclus' (430, 5 G. *'τὴν ἑκκαιδεκάτην . . . ὠφέλιμον εἶναι τοῖς φυτοῖς φησίν'*), *μάλ' οὐ σύμφορος* L *ἐστὶ φυτοῖσιν*] non servavit A 783 *ἀνδρογόνος*] *ανδρ*>OΓONOC A *δ'*] *δὲ* D *κούρῃ — ἐστίν*] KO<*υρη*· · (cetera perierunt) A *δ'*] *δὲ* D *οὐ σύμφορος*] D, *ἀσύμφορος* ΩKLMΦ, *ἄμφορος* superscr. *ξυ* m. poster. I 784 *οὔτε*] periit in A *γενέσθαι πρῶτ'*] *γε*>NECΘAIΠPΩ<*τ'* A; *πρῶτον* Q *οὔτ' — ἀντιβολῆσαι*] non servata in A *ἄρ*] *αὖ* dubitans Gaisford ed. 47 785 *οὐδὲ μὲν*] *ο*>YΔE<*με*>N A *ἡ*] *ὡς* M *ἕκτη*] EKTH A *κούρῃ γε*] scripsi Wien. St. V 194, *κούρῃ τε* A (*κ*>OYPHTE) ΩbDIMQ (singularem num. legit Proclus 432, 4 G.: *'πρὸς κόρης γέννησιν'*), cf. v. 794; *κούρῃ*^σι *τὲ* (*σι* m¹ superscr.) L, *κούρῃσι τὲ* K, *κούρῃσι* CO, *κούρῃσι* m¹, in *κούρῃ τε* m. rec. mut. N *γενέσθαι*] Γ solum superest in A 786 *ἄρμενος*] APMENOC· A, *ἅρμενος* CQ, *ἄρμενος* ex *ἄρμενον* m¹ corr. D *τάμνειν*] *τ*>AMNEIN A *πώεα*] periit in A *μήλων*] MHΛΩ (fuitne Ω̄?) A

σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον ἤπιον ἦμαρ·
ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέοι δ' ὅ γε κέρτομα βάζειν
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρισμούς.

μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.

εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἵστορα φῶτα
γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.

ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρῃ δέ τε τετρὰς
μέσση· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
πρηΰνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ

---

789 cf. ad 78 790 ο 235 *βοῦς ἐριμύκους** 791 cf. δ 636 *ἡμίονοι ταλαεργοί* 795 *I* 466 *μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς** 796 cf. ad 604

---

795 sqq. Vergil. Georg. I 285 *et prensos domitare boves* 796 cf. ad 604; Orac. Sib. II 10 *οὐρήων ταλαεργῶν**

---

787 *σηκόν*] CΗΚΟ<*ν* A *ἤπιον*] periit in A; *ἤπιον* IM, ex *ἤπιον* factum D 788 sq. suspecti Steitzio l. c. 179 788 *δ'*] *δὲ* D *φιλέοι δ' ὅ γε*] A, *φιλέοι δέ κε* (altera rec.) ΩNO (*κε* om. cod. Ambros. C 222 inf.), *φιλέει δέ κε Ψ* (*κε* om. M) Q cod. Laurent. conv. suppr. 158, *φιλέει δέ τε* Triclinius *κέρτομα*] A (Κ<*ερτ*>ΟΜΑ) *ΨΦ*, *κέρδεα Ω* (*δεα* litterae deletae, *τομα* m. alia superscr. C) 789 *θ'*] Γ' A *αἱμυλίους*] ΑΙΜΥΛΙΟ<*υ*>C A *λόγους*] om. A *κρυφίους*] ΚΡΥΦΙΟ<*υς* A *τ' ὀαρισμούς*] *τ' οαρ*>ΙCΜΟΥC A 790 *δ'*] *δὲ* D *ὀγδοάτῃ*] *ο*>ΓΔΟΑΤΗ A, *τε* addit Q *βοῦν ἐρίμυκον*] ΒΟ<*υν ερι*>ΜΥΚΟΝ A, *ἐρύμυκον* N 791—802 m. genuina scripti leguntur in folio 85 codicis E 791 *δυωδεκάτῃ*] ΔΥѠΔΕΚΑΤΗ A, *δυωκάτηι* m. alia superscr. *δε* C *ταλαεργούς*] *ταλ*>ΑΕΡΓΟΥC A 792 *εἰκάδι δ' ἐν*] ΕΙΚΑΔ<*ι*>ΔΕΝ A *μεγάλῃ*] ΜΕΓΑΛΗ A *πλέῳ*] *πλέω* ACM *ἵστορα*] *ΩΨΦ*, ΪCΤ<*ορα* A 793 om. A *γείνασθαι*] *Ψ*b, *γίνασθαι* DEO, *γίνεσθαι Ω*, e corr. N *πεπυκασμένος*] DIMOQ, *πεπνυμένος Ω*KLEN *ἐστίν*] *ἔσται* Doederlein Hom. Gloss. II 9 794—797 Proclus 436, 28 G.: *πεφύλαξο δὲ θυμῷ· τοὺς πρὸ τούτων δ'* (*δύο* codd. al.) *στίχους οὐδὲ μνήμης ὁ Πλούταρχος ἠξίωσεν ὡς ἂν μὴ φερομένους*, unde illum '*ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη· πεφύλαξο δὲ θυμῷ*' (omissis quae interiacent) legisse conclusit Goettling ed.² 245 794 *δ'*] <*δ*>' A, *δὲ* D *ἀνδρογόνος δεκάτη*] ΑΝ<*δ*>ΡΟΓΟΝΟCΔΕΚΑΤΗ· A *κούρῃ — τετρὰς*] *ΩΦ*, ΚΟΥΡ<*η δε τε τ*>ΕΤΡΑC A, *τε* in textu om., postea superscr. in D, *τε* om. *Ψ*b (*ἡ* m. rec. superscr. in M); *κούρῃ δὲ τετάρτη* | *μέσσῃ* dubitans Guyet Not. in Hes. 161 795 *μέσση·*] ΜΕCCΗ· A, *μέσῃ* D, *μέσσῃ* (*μέσσηι* C) *Ω* *τε*] om. E *εἰλίποδας ἕλικας*] ΕΙΛΙΠΟ<*δας ελικ*>ΑC A, *ἐλίποδας ἕλικας* M 796 *καρχαρόδοντα*] ΚΑ<*ρ*>ΧΑΡΟΔΟΝ<*τα* A, *καχαρόδοντα* D *οὐρῆας*] *ΩΨ*Q, periit in A, *οὐρῆας* superscr. *ἡμιόνους* glossemate O; *ἡμιόνους* EN (superscr. *οὐρῆας* m. rec. N) *ταλαεργοὺς*] *ταλαερ*>ΓΟΥ<*ς* A 797 *πρηΰνειν*] *πραΰνειν* ENQ *ἐπὶ*] ΕΠΙ A *δὲ*] periit in A *θυμῷ*] *θ*>ΥΜѠΙ A, *θυμὸν* 'iram bestiarum' e cod. Vitebergensi alterum hemistichium ad prius pertinere ratus Hermann Op. VI 254

τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
ἄλγε' ἃ θυμοβορεῖ· μάλα γὰρ τετελεσμένον ἦμαρ.

ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν
οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.

πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον γεινόμενον, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.

μέσσῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν·

---

800 Γ 72 *γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω* 803 cf. υ 78 *ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν* 805 cf. ad 32

---

802 cf. Maxim. 491 = Fragm. Orph. 12, 4 Ab. *οἴνας δ' ἐξαλέασθαι** 802 sqq. Vergil. Georg. I 277 sq. *quintam fuge: pallidus Horcus | Eumenidesque satae* 805—808 cf. Fragm. Orph. 27 Ab. (ap. Procl. in Hes. Op. 804) *εἰ δέ, ὥς φησιν Ὀρφεύς, τῇ ἄτῃ ἀνεῖται ἡ ἑπτακαιδεκάτη καὶ διὰ τοῦτο τῇ*

---

802 sqq. Ioann. Laur. Lyd. de mens. IV 76 (p. 127, 3 W.) *ἐπειδὴ δέ . . . ὁ τῆς πεντάδος ἀριθμὸς τῶν θειοτέρων κατὰ τὸν Ἡσίοδον κεχώρισται, εἰκὸς ἦν αὐτὸν τοῖς κατοιχομένοις ἀπονεμηθῆναι* 803 sq. Serv. in Vergil. Georg. I 277 (III 195, 20 Th.-H.) *Hesiodus Orcum quinta luna dicit natum*

---

798 interpolatori tribuit Schoemann ed. 60 *τετράδ' ἀλεύασθαι*] periit in A, *τετράδα δ' ἀλεύασθαι* Q *θ'*] Τ' A 799 pro insiticio habuit Steitz l. c. 179 sq. *ἄλγε' ἃ θυμοβορεῖ*] scripsi (*τετράδ'* = *τετράδι*, cf. quae dixi Wien. St. XIX 31 sq.); ΑΛΓΕΑΘΥΜΟΒΟΡ<·· A, *ἄλγεα θυμοβορεῖν* ΩΨΦ; *ἄλγεα θυμοβορῇ* Guyet Not. in Hes. 161, *ἄλγεα θυμοβόρα* Schoemann ed. 60; *ἄλγεσι θυμοβορεῖ μάλα κτλ.* post *ἱσταμένου τε* (798) distinguens Wachler, Anmerk. z. Hes. mor. u. ökon. Vorschr. 154 *γὰρ*] A, *τοι* ΩΨΦ 800 *μηνὸς*] ΜΗ<*νος* A, *μέσσῃ* Sauppe Ind. schol. Georg. Aug. aest. 1886 p. 4 *ἄγεσθ' εἰς οἶκον*] ΑΩΨΦ (*ἐσ* M); *ἄγεσθαι Ϝοῖκον*? Sittl ed. 527 *ἄκοιτιν*] *ἄκοιτην* M 801 serius additum esse censuit Steitz l. c. 180 *οἳ*] *οἵ τ'* EN, Ο<*ι* A *ἐπ' ἔργματι*] ex *ἐπέργματι* corr. D, *επ*>ΕΡΓΜΑΤΙ A, *ἐφ' ἔργματι* I, *Ϝέργματι* dubitans Paley (*ἐπ'* suppositum esse ratus) ed.[1] 100 *ἐπ' — τούτῳ*] *τῷδ' ἐπὶ ἔργματ'* (vel *ἔργῳ*) antiquitus scriptum fuisse suspicatus est Lennep ed. 92, ΤΟΥΤΩ A 802 *δ'*] *δὲ* D *ἐξαλέασθαι*] ΕΞΑ<*λε*>ΑΣΘΑΙ A, *ἀλέασθαι* L 803—828 in genuino codicis E textu desiderantur, cf. Serta Hartel. 210 803 *γάρ*] *γ*>ΑΡ A *φασὶν*] periit in A, *φησὶν* ΩbILQ *Ἐρινύας*] ΑΩDN, *ἐριννύας* ΨbOQ *ἀμφιπολεύειν*] ΜΦ litterae perierunt in A 804 *Ὅρκον*] *ο*>ΡΚΟΝ A *γεινόμενον*] C m[1] (postea deletum superscr. m. rec. *τιννυμένας*) DMNO (ante verbum aliquid erasum, in marg. *γρ. ὅρκον τιννυμένας* O), ΓΙΝΟΜΕΝ<*ον* A, *γινόμενον* IL (m. rec. superscr. *τιννυμένας* L) cod. Laurent. conv. suppr. 158; cf. Vergilius cum Servio Proclus (p. 438, 16 sq. G. '*τὸν ὅρκιον θεὸν . . . εἰκότως ἐν τῇ πέμπτῃ γενέσθαι τῇ φθινάδι φασί*'); *τιννυμένας* ΩbKQ Moschopulus *τὸν*] *το*>Ν A *τέκε*] ex *τέκ'* corr. D 805 *μέσσῃ δ'*] *με*>ΣΣΗΔ A, *μέσῃ* om. *δ'* D *ἑβδομάτῃ*] *εβδ*>ΟΜΑΤ<*η* A, *ἑβδομάδι* Q *Δημήτερος*] *δ*>ΗΜΗΤΕΡΟΣ A

εὖ μάλ' ὀπιπεύοντα ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βαλλέμεν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήια δοῦρα
νήιά τε ξύλα πολλά, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.

εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δείελα λώιον ἦμαρ,
πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἥ γε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔ ποτε πάγκακον ἦμαρ.

παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
[ἄρξασθαί τε πίθου καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θεῖναι

806 cf. ad 599 807 sq. ι 498 νήια δοῦρα 813 τ 408 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν*

τε τομῇ τῆς ὕλης ἐστὶν οἰκεία καὶ τῇ τοῦ καρποῦ γυμνώσει τῶν περικαρπίων, ὁ Ἡσίοδος οὐκ ἀμούσως τούτοις τοῖς ἔργοις ἀνῆκε τὴν ἡμέραν 805 cf. Vergil. Georg. I 284 *septuma post decumam felix et ponere vitem* . . .
815 cf. Theogn. 1357 (παιδοφίλησιν) ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται Inscript. Gr. metr. 271, 5 ed. Preger (ap. Demosth. de cor. 289), ⟨ἐπὶ⟩ (suppl. Pepp-

806 μάλ'] μάλα D ὀπιπεύοντα] cod. Placentinus 6 teste Balsamo; ὀπιπτεύοντα L (codicis H pars rec.), ὀπιπτεύοντ' K; singularem numerum legerunt Proclus 439, 28 Moschopulus 439, 24 G.; cf. Steinacher, d. Synt. d. hes. Infin. (Progr. v. Landskron i. Böhm. 1885) p. 10, Seip de part. et inf. ap. Hes. usu p. 58; ὀπιπεύοντας C, ὀπιπτεύοντας ΩbIMNQ, ὀπιπτεύοντα/// O; ΟΠΙΠΕΥΟ⟨···· A, ὀπιπεύοντος D ἐυτροχάλῳ] ευτροχα⟩ΛΩ A 807 βαλλέμεν] scripsi Wien. St. V 194 (cf. v. 278, 377, 598, 672, 791); βάλλειν (ΒΑ⟨λε⟩ΙΝ· A) libri ὑλοτόμον] ον litterae perierunt in A τε ταμεῖν] τε τ⟩ΑΜ⟨ειν A, τε τάμνειν D δοῦρα] signum quoddam super Ρ litteram exhibet A 808 νήια — πολλά] ΝΗΙ·ΑΤΕΞΥΛΑΠ⟨ολλ⟩Α (sic) A τά] om. in textu, m[2] superscr. in M τ' ἄρμενα] ΩΨbQ, θ' ἄρμενα O, θ' ἄρμενα N, ·⟩ΑΡ⟨μ⟩ΕΝΑ A, τ' ἅρματα D 808 postea additum esse censuit Paley ed.[1] 101; post hunc v. 420 iteratur in Ωb 809 τετράδι δ'] τετράδ' D πήγνυσθαι ἀραιάς] Π⟨ηγν⟩ΥCΘΑΙΑΡΑΙΑ⟨ς A, πήγνυσθ' ἀραρυίας Guyet Not. in Hes. 161; π. ἀραιάς NO 810 εἰνὰς] εἰννὰς KL μέσση] ΜΕCΗΙ A ἐπὶ δείελα] ΨbO, ἐπιδείελα ΩDNQ, ΕΠΙΔΕΙΕΛ⟨α A λώιον ἦμαρ] interiit in A 811 εἰνὰς] εἰννὰς KL παναπήμων] ΠΑΝΑΠ⟨ημων A ἀνθρώποισιν] periit in A 812 θ' ἥ γε] Θ'ΗΓΕ A, ἥ γε superscr. τ' ἠδὲ m[2] M; θ' ἧδε D (ἠδὲ m. post.) N (spiritus deest) O, ἧδε (omisso θ') Ω, τῆδε IKLQ (postea τ' ἢ scr. in Q) φυτευέμεν] ΩΨΦ cod. Ambros. C 222 inf., ΦΥ⟨···· A, φυτεύειν cod. Laurent. conv. suppr. 158 ἠδὲ γενέσθαι] non servavit A 813 ἀνέρι τ' ἠδὲ] perierunt in A γυναικὶ] γυν⟩ΑΙΚΙ A πάγκακον] ΠΑΝΚ⟨ακον A ἦμαρ] interiit in A 814 παῦροι — ἴσασι] praeter exiguas vocis extremae reliquias perierunt in A αὖτε] codicis H pars rec., αὖτ' ΩΨΦ τρισεινάδα] ΤΡΕΙCΕΙΝΑΔΑ A, τρισειννάδα KLQ μηνὸς ἀρίστην] ΜΗΝ⟨ος superest in A 815 sq. alteri recensioni tribuit Goettling ed.[1] 202 (ed.[2] 247) 815 ἄρξασθαί τε πίθου] periit in A καὶ] κ⟩ΑΙ A ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι] Hermann (qui etiam ἐπίζυγον αὐχένα dici posse censuit) Op. VI 254, ΕΠΙΖΥΓΟΝΑΥΧΕΝ⟨····· A, ἐπὶ ζυγὸν (ἐπιζυγὸν C) αὐχένα ΩΨΦ; ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα conieci Wien. St. V 194

βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
νῆα πολυκλήιδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσιν.

τετράδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἠοῦς γιγνομένης· ἐπὶ δείελα δ' ἐστὶ χερείων.

αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ,
αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουσαι.

---

816 *H* 333 βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν* *Ψ* 504 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν 817 *H* 88 νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον 819 cf. ad 770 822 cf. ad 41

---

müller Phil. LVIII 471) ζυγὸν αὐχένι θέντες Theogn. 1023 (τοῖς ἐχθροῖσιν) ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω Orac. Sib. VIII 126 κοὐκ ἔτι σοι δούλειον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσει Apollinar. Psalm. Met. XLVIII 29 ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θεῖεν idem XCIX 2 ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θέσθε (Alcaeus Anth. Append. Plan. XVI D. 5, 3 Εὐρώπᾳ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων Orac. Sib. III 448 δεινὸν ζυγὸν αὐχένι θήσῃ Apollinar. Psalm. Met. CI 44 ἑὸν ζυγὸν αὐχένι [correxi, αὐχένα libri] θήσει)

822 Pseudorph. Arg. 38 Ab. ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ* Arat. 15 μέγ' ἀνθρώποισιν ὄνειαρ*; cf. ad Theog. 871 822 sq. cf. Theocrit. XV 105 Ὧραι . . . ποθειναὶ | ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φορεῦσαι

---

816 ··ΙΚΑ⟨ι ι⟩ΠΠΟΙϹΩΚΥΠ⟨οδεσσι servata in A 817 νῆα πολυκλήιδα] ··ΑΠΟ·· litterae supersunt in A νῆα] νέα τε Schaefer l. c. 248 adn. πολυκλήιδα] πολυκληίδα ΩKL, πολυκληῗδα IM θοὴν — πόντον] perierunt in A, θοήν τ' IKLQ, suasit Paley ed.[1] 101 818—820] omisso 819 . . κικλήσκουσι | μέσσην· κτλ. scribendum esse censuit Hermann Op. VI 255 818 εἰρύμεναι] ἐρύμεναι Sittl ed. 528, ЄΛΚЄΜ⟨ενα⟩Ι· A παῦροι δέ τ'] ΠΑ⟨υρ⟩ΟΙΔЄΤ A δέ τ'] δὲ Nauck MGrR. IV 612 adn. 46 ἀληθέα κικλήσκουσιν] perierunt in A κικλήσκουσιν] κικλήσκωσι K, γινώσκουσι e Moschopulo dubitans Guyet Not. in Hes. 162 819 τετράδι δ'] τετράδ' O δ'] periit in A πίθον] ΠΙ⟨θ⟩ΟΝ A πάντων — ἦμαρ] ΠΑΝ⟨των·· (clausula interiit) A 820 μέσση] A (ΜЄϹϹΗ·) IKLQ, μέση D, μέσσῃ Moschopulus; μεσσηῃ (i. e. μέσσῃ with η superscr.) O, μεσσήῃ· N, μεσσίῃ· M; μεσσήῃν (i. e. μέσσῃ with ην superscr.) CF; μέσσῃν G (eiecto v. 819 suasit Hermann, cf. ad 818—820) δ' αὖτε μετ' εἰκάδα] A (Π⟨αυρο⟩ΙΔ'⟨α⟩ΥΤЄΜЄΤЄΙΚΑΔ⟨α⟩ Ψb (superscr. δὴ m. rec. post αὖτε K, μετεικάδα I) Q, δέ τε μετεικάδα D, δὲ μετ' εἰκάδα ΩNO, δ' αὖ μετὰ Ϝεικάδα dubitans Lennep ed. 94 adn., δὴ μετὰ εἰκάδα Flach in Goettlingii ed.[3] 284 μετ' — μηνὸς] μετ' εἰκάδ' ἴσασιν dubitans Schoemann ed. 61 μηνὸς ἀρίστην] perierunt in A 821—828 m. rec. in pagina altera folii scriptos exhibet N 821 ἠοῦς γιγνομένης] ἠόος ὀρνυμένης dubitans Nauck MGrR. V 135 γιγνομένης] ΓΙΓΝ⟨ομε⟩ΝΗϹ A, γινομένης ΩbDILNQ, γεινομένης CKMO ἐπὶ δείελα] ЄΠΙΔЄΙЄ⟨λα A, ἐπὶ δείλα G, ἐπιδείελα CDNQ δ' ἐστὶ χερείων] non servavit A 822 ἡμέραι — ὄνειαρ] ημερ⟩ΑΙЄ⟨ισ⟩ΙΝЄΠ⟨ιχθονιοις μεγ' ονειαρ A ἐπιχθονίοις] ἐπὶ χθονίοις K, acc. gravis postea deletus, θονι litterae in ras. I 823 δ'] δὲ D ἄλλαι] ΑΛΛΑ⟨ι A μετάδουποι] μεταδο⟩ΥΠΟΙ A, μετὰ δοῦποι ex μετάδουποι m. post. factum, μεταδοῦποι (relicto acc. circumfl.) m[3] D ἀκήριοι] ΑΚΗ⟨ριοι A οὔ τι φέρουσαι] non conservata in A

ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δὲ ἴσασιν.

ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

---

824 Orac. Sib. XII 289 sq. *ὧραι γὰρ παντοῖαι* (Alexandre, *πάντα* libri) .... *τὸ δ' οὐχ ἅμα πάντες ἴσασιν* Archestr. Fr. 38, 4 Br. *παῦροι γὰρ ἴσασιν** Aureum carm. 56 *παῦροι συνίσασιν** 825 Quint. Smyrn. VIII 473 *ἄλλοτε γάρ τε φίλη πέλει ἠώς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή* 826 cf. Pseudorph. Lith. 57 Ab. *τάων ἡμίθεός τε καὶ ὄλβιος ὅς κ' ἐφίκηται* 828 cf. Pseudophocyl. 69 B.[4] *ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί*, unde Orac. Sib. II 101 *ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινή* II 142 *ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινόν*

---

825 Gell. Noct. Att. XVII 12, 4 H. *versus, inquit* (Favorinus), *est longo hominum aevo probatus* '*ἄλλοτε — μήτηρ*' Stob. CV 36 (IV 23 M.) '*Ἡσιόδου Ἔργων· 'ἄλλοτε — μήτηρ*' Suid. v. *ἄλλοτε* (I a 237 B.) Pseudodiogenian. II 77 Gregor. Cypr. I 59 Macar. I 90 Apostol. II 25 (Paroemiogr. Gr. I 208, 10; II 99, 5; 142, 7; 272, 5) '*ἄλλοτε — μήτηρ*' Eust. Hom. 560, 17 *οὕτω καὶ Ἡσίοδος τὰς μὲν τῶν ἡμερῶν μητέρας λέγει, τὰς χρηστὰς δηλαδή, τὰς δὲ μητρυιὰς εἶναί φησι, τὰς μὴ ἀγαθάς* (cf. ad 765)

---

824 *δ'*] *δὲ* D *ἀλλοίην*] *αλλο*>ΙΗΝ A *παῦροι*] ΠΑΥ<*ροι* A *δὲ ἴσασιν*] periit in A, *δέ τ'* (*τι* O) *ἴσασιν* ΩΨΦ; *τ'* ferri posse in versu 'minime Hesiodio' censuit Heinrich Epimetr. ap. Twesten l. c. 69, inculcatum esse vidit Lennep ed. 94 adn. 825—828 eiecit Steitz l. c. 181; cf. ad 828 825 *μητρυιὴ*] *μητ*>ΡΥΪΗ A, *μητρυ///ὴ* (*ι* eraso) C, *μητρυὴ* DL Stobaei codd. SA, *μητρυιὰ* Ωb *ἡμέρη*] ΗΜЄΡ<*η* A, superscr. *α* O, *ἡμέρα* I *ἄλλοτε μήτηρ*] non servavit A 826 *εὐδαίμων — ὄλβιος*] *ευ*>ΔΑΙΜΩΝΤ<*ε*>ΚΑΙ ΟΛΒΙΟ<*ς* A *ὃς — πάντα*] perierunt in A 827 *εἰδὼς*] ЄΙΔΩ<*ς* A *ἐργάζηται*] A (*ε*>ΡΓΑΖΗΤΑΙ) ΩIKLΦ, *ἐργάζεται* DM *ἀναίτιος ἀθανάτοισιν*] clausula periit in A 828 aliunde huc reiectum esse putat Goettling ed.[2] 248 *ὄρνιθας*] ΟΡ<*νιθ*>ΑC A *κρίνων*] ΚΡΙ<*νω*>Ν A, *κρίν///ν* m. recentissima superscr. *ω* D *ὑπερβασίας ἀλεείνων*] non servavit A *ὑπερβασίας*] *ας* m. poster. in *ην* mut. D, *ὑπερβασί*<*ας* (litterae extremae interciderunt) N 828 cf. 'Procli' scholion: *τούτοις δὲ ἐπάγουσί τινες τὴν Ὀρνιθομαντείαν, ἅτινα Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἀθετεῖ*

Subscriptio: ΗCΙΟΔΟ<*υ εργα*> ΚΑΙ | <*ημε*>ΡΑΙ A, *τέλος ἔργων καὶ ἡμερῶν ἡσιόδου* m[1] (bis iterata manibus aliis: *τέλος σὺν θεῷ τοῦ σοφωτάτου ἡσιόδου*) C; *τέλος σὺν θεῷ τοῦ ἡσιόδου* D; *τέλος ἔργων καὶ ἡμερῶν ἡσιόδου* + *στίχοι ω̄κ̄* + (rubra tinctura) F, *τέλος τῶν ἡσιόδου ἔργων καὶ ἡμερῶν* (rubro) I, *τέλος τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν τοῦ ἡσιόδου* K, *τέ*<*λος σὺν* (tineis comesa) *θεῷ ἔργων καὶ ἡμερῶν ἡσιόδου* L; *τέλος τέλος τέλος τέλος τέλος σὺν θεῷ τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν ἡσιόδου* M, *τέλος* (compendio scr.) O, *τέλος σὺν θεῷ τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν* (pars folii abrepta, in qua *ἡσιόδου* scriptum fuisse videtur) m. rec. Q; subscriptione carent E (pars rec.) GN

ΑΣΠΙΣ

NOTAE LIBRORUM

A = papyrus Raineri archiducis Austriae, nunc bibl. caesareae Vindobonensis L. P. 21—29 saec. IV

B = fragmentum (v. 75—298), quod extat in codice Parisino bibl. nationalis 'supplem. graec. 663' saec. XII
C = fragmentum alterum (v. 87—138), quod in eodem codice Parisino invenitur, saec. XII
D = cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae C 222 inf. saec. XIII
E = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII (1281)

F = cod. Parisinus bibl. nationalis 2773 saec. XIV

G = cod. Parisinus bibl. nationalis 2772 saec. XIV
H = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 32 saec. XV
I = cod. Londinensis Harleianus 5724 musei Britannici saec. XIV

K = cod. Romanus bibl. Casanatensis 356 saec. XIV
L = cod. Florentinus bibl. Laurentianae conv. suppress. 158 saec. XIV
M = cod. Parisinus bibl. nationalis 2833 saec. XV

Ex his adnumerandi sunt

classis Ω { genti a (Ωa) codices BCDF
genti b (Ωb) codices GHI }

classis Ψ { genti a (Ψa) codex E
genti b (Ψb) codices KLM }

Genus mixtum

N = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
O = cod. Parisinus bibl. nationalis 2708 saec. XV

recensio Triclinii: cod. Venetus bibl. Marcianae 464 saec. XIV (1316—1320)

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Α

Τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ ϛ'. διὸ καὶ ὑπώπτευκεν Ἀριστοφάνης ὡς οὐκ οὖσαν αὐτὴν Ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν Ὁμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι προαιρουμένου.

Μεγακλῆς ὁ Ἀθηναῖος γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ Ἡσιόδῳ. ἄλογον γάρ φησι ποιεῖν ὅπλα Ἥφαιστον τοῖς τῆς μητρὸς ἐχθροῖς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν αὐτοῦ εἶναι ἔκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ τοῦ πάλιν τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Καταλόγῳ εὑρίσκειν ἡνιοχοῦντα Ἡρακλεῖ. καὶ Στησίχορος δέ φησιν Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

Α] argumenti partem priorem edidi e codd. DFGKLMNO; codicis K satellites sunt Vaticani 1332 (saec. XIV) et 1405 (saec. XV); ex L descriptus est Laurentianus XXXI 20 (saec. XV)

Inscriptio: ὑπόθεσις σὺν θεῷ τῆς ἀσπίδος ἐν συντόμῳ D, *ὑπόθεσις τῆς ἀσπίδος ἐν συντόμῳ* FNO, *ὑπόθεσις τῆς ἀσπίδος ἡσιόδου* G, *ὑπόθεσις τῆς ἡσιόδου ἀσπίδος* KLM   1 *τετάρτῳ*] Δ^{ω}' G, *δ'* O   *καταλόγῳ*] *τῶν καταλόγων* M   2 *στίχων*] om. in textu, m. rec. in marg. summo adscr. K   *ν' καὶ ϛ'*] Petit in Iurispr. Rom. et Attic. ed. Wesseling III 560, *ν̄ καὶ σ̄* GKLMN, *ν' καὶ σ'* O, *σ̄ν̄* D, *η̄ καὶ ε̄* F, *ν' καὶ δ'* Bauermeister Observ. in Hes. carm. 9   *καὶ*] om. D   *ὑπώπτευκεν*] *ἐπόπτευκεν* K   *Ἀριστοφάνης*] *ὁ ἀριστοφάνης* KLMNO; *οὐχ ὁ κωμικός, ἀλλά τις ἕτερος γραμματικός* addunt KLM   3 *αὐτὴν*] om. G   *τὴν — 4 προαιρουμένου*] DFGN, *προαιρουμένου* (*προαιρομένου* K) *τὴν ὁμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι* KLM

Alteram argumenti partem exhibent GKNO, omittunt DFLM, cf. ad argum. *B*   5 *Μεγακλῆς*] *Μεγακλείδης* dubitans Schoemann ed. 137 adn.   *ὁ*] om. N   *μὲν*] om. K   *ἄλλως — 6 Ἡσιόδῳ*] *καὶ ἄλλως ἐπιτιμᾶται ἡσίοδος* KNO (*καὶ ἄλλως* et *ἐπ* litterae in NO rubra tinctura picta sunt)   6 *φησι ποιεῖν*] *φησιν ποιεῖ* G   7 *μητρὸς*] *μρ͞σ* GN   *Ἀπολλώνιος*] *καὶ* praemittit G   *τρίτῳ*] *τρίτῳ κεφαλαίῳ* K   *φησὶν*] *φασὶν* G   8 *πάλιν*] G, *πάλαι* KNO   9 *ἐν*] *καὶ* K   *Ἡρακλεῖ*] *τῷ ἡρακλεῖ* K   *καὶ Στησίχορος δέ*] GNO, *στησίχορος δέ* K   *Στησίχορος*] nomen corruptum esse censet Paley ed.[1] 110 adn. 9   10 *ποίημα*] in codicibus, qui alteram argumenti partem continent, Aristophanis de Scuto arbitrium iterum refertur his verbis: *ὑπώπτευκε* (*ὑπόπτευκε* K) *δὲ ἀριστοφάνης τὴν ὁπλοποιίαν ταύτην οὐκ οὖσαν ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς θελήσαντος μιμήσασθαι τὴν ὁμηρικὴν*

B

Τάφιοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὰς Ἠλεκτρύωνος βόας ἀνεῖλον τοὺς τῆς Ἀλκμήνης ἀδελφοὺς τῶν θρεμμάτων ὑπεραγωνιζομένους. τοῦ δὲ Ἀμφιτρύωνος αὐτῇ βουλομένου συνελθεῖν, αὕτη οὐ πρότερον ὑπέσχετο, πρὶν ἢ παρὰ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξηται τιμωρίαν. ὁ δὲ ἐπιστρατεύσας ἀνεῖλεν αὐτούς. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα ἀμφότεροι συνέρχονται αὐτῇ, ὅ τε Ζεὺς καὶ ὁ Ἀμφιτρύων, ὁ μὲν δὴ ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέψας, Ζεὺς δὲ βουληθεὶς βοηθὸν ἀνθρώποις γεννῆσαι. ἡ δὲ κύει ἐκ μὲν Ἀμφιτρύωνος Ἰφικλέα, ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα. ὃς καὶ ἐπὶ Κύκνον τὸν Ἄρεος υἱὸν ἡνίοχον ἔχων Ἰόλαον στρατεύεται, ὃς τοὺς εἰς Πυθὼ τὰς δεκάτας ἄγοντας περιεσύλα. σκεπασθεὶς οὖν ἡφαιστοτεύκτῳ ἀσπίδι πρόσεισιν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήυκα. συμβαλὼν δὲ τῷ Κύκνῳ αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ, τὸν δὲ Ἄρεα ὑπερασπίζοντα τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸν μηρὸν τιτρώσκει καὶ οὕτως ἔρχεται πρὸς Κήυκα. ἦν δὲ ὁ Κύκνος Κήυκος γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Γ

Οἱ Τάφιοι καὶ Τηλεβόαι εἰς ἔριν ἐλθόντες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἀλκμήνης ἐφόνευσαν αὐτούς. αὐτὴ δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον

ἀσπίδα (*τὴν ὁμηρικὴν ἀσπίδα θελήσαντος μιμήσασθαι* G, *τὴν ὁμήρου θελήσαντος μιμήσασθαι ἀσπίδα* NO) GKNO

B post priorem argumenti *Δ* partem invenitur in DFGNO his praemissis: *κέχρηται δὲ ἐν ἀρχῇ ὑποθέσει τοιαύτῃ·* 1 *Ἠλεκτρύωνος*] *ἠλεκτρυῶνος* D *ἀνεῖλον*] *ἀνεῖλε* N 2 *ἀδελφοὺς — ὑπεραγωνιζομένους*] *ἀδελφούς· τὸν γοργοφόνην δηίμαχον καὶ κοτῶν* (sic) *θρεμμάτων ὑπερασπιζομένους* F 3 *αὐτῇ*] *ἡ δὲ* DNO 4 *παρὰ*] superscr. in D, om. FNO, *περὶ* G *εἰσπράξηται*] *εἰσπράξηται* (η superscr.) D 6 *αὐτῇ*] *ἐν αὐτῇ* G *ὅ τε Ζεὺς*] *ὁ Ζεὺς τὲ* D *ὁ*] ante *Ἀμφιτρύων* om. O 7 *δὴ*] scripsi, *δὲ* D, om. libri ceteri *ἐκ*] *ἀπὸ* DNO *βουληθεὶς — 8 γεννῆσαι*] F, *βουληθεὶς ἀνθρώποις βοηθὸν γεννῆσαι* NO, *ἀνθρώποις βοηθὸν βουληθεὶς γεννῆσαι* D 8 *κύει*] *ἐκύει* D *ἐκ μὲν*] *μὲν ἐξ* NO 9 *καὶ*] om. FGO *Ἄρεος*] DGN, *ἄρεως* FO 10 *ἔχων*] *ἔχον* F *ὃς*] om. F *τοὺς — τὰς*] G (*τὰς* superscr. in G) NO, *τοὺς εἰς πυθὼ* F, *εἰς πυθὼ τοὺς* D *δεκάτας*] cf. argum. *Δ* 23, rest. Boissonade ed. 178, *δεκάδας* libri 11 *ἡφαιστοτεύκτῳ*] *ἡφαιστοτευκτο* F *πρόσεισιν*] *πρόσεισι* DG, *πρόεισιν* F 12 *Τραχῖνα*] *τροχῖνα* D 13 *Ἄρεα*] D, *ἄρην* libri ceteri *κατὰ τὸν μηρὸν*] *κατὰ μηρὸν* DNO 14 *Κήυκος γαμβρὸς*] D, *γαμβρὸς κήυκος* FG, *γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ θεμιστονόῃ τοῦ κήυκος* NO 15 *θυγατρὶ*] *θυγατέρα* F *Θεμιστονόῃ*] *θεμιστονίῃ* F, in quo argumenti *E* clausula adiecta est

Γ] argumentum integrum legitur in cod. V = Veneto Marciano IX 23 (saec. XV), de quo exposui Wien. St. XIV 144 sq.; antecedunt argumenta *A* cum *B*, secuntur haec: *Τάφιοι δὲ καὶ Τηλεβόαι ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ Τάφου καὶ Τηλεβόου* addita clausula argumenti *E* '*Ἤλειος*' *κτλ.*; postea haec leguntur: *τοιαύτην* (correxi l. c. 144, *οὐ ταυτὴν* V) *ὑπόθεσιν ἔγραψαν·*

ἐκήρυττε γαμεῖσθαι τῷ δυναμένῳ διεκδικῆσαι τὸν θάνατον τῶν ἑαυτῆς ἀδελφῶν. περιερχομένη οὖν ἐπὶ τούτῳ ἦλθε καὶ εἰς Θήβας, ὅπου ἐβασίλευσε τότε Ἀμφιτρύων. κἀκεῖνος ὑπέσχετο τοῦτο αὐτῇ. καὶ δὴ λαβὼν αὐτὴν γυναῖκα πρὶν συγγενέσθαι αὐτῇ ἐστράτευσε κατὰ τῶν Ταφίων. οὐ γὰρ εἴα αὐτὸν ἐκείνη μιχθῆναι αὐτῇ, πρὶν ἂν λάβῃ δίκην παρὰ τῶν ἀδελφοκτόνων. στρατεύσας οὖν κατ' ἐκείνων ἀνεῖλεν αὐτούς, ἐπανήξας δὲ νικητὴς συνεγένετο τῇ γυναικί. ὅτε δὴ καὶ Ζεὺς συνῆλθεν αὐτῇ, γεννᾷ οὖν ἐκ μὲν Ἀμφιτρύωνος Ἰφικλέα, ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα. ὃς δὴ εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήυκα πορευόμενος ὁδοῦ πάρεργον Κύκνον τὸν Ἄρεως τοὺς εἰς Δελφοὺς τὰς δεκάτας κομίζοντας περισυλοῦντα φονεύει ἡνίοχον ἔχων Ἰόλαον τὸν ἀδελφιδοῦν ἡφαιστοτεύκτῳ τε ἀσπίδι σκεπασθεὶς καὶ τὴν Ἀθηνᾶν ἔχων συνεργόν. Ἄρην δὲ ὑπερασπίζοντα τοῦ υἱοῦ τιτρώσκει κατὰ τὸν μηρὸν οὕτω τῆς Ἀθηνᾶς συμβουλευσάσης. καὶ οὕτω πρὸς Κήυκα ἔρχεται ἔχων καὶ τὰ τοῦ Κύκνου ὅπλα. Κήυξ δὲ Κύκνον ἐντίμως θάπτει. καὶ γὰρ ἦν ὁ Κύκνος γαμβρὸς αὐτῷ ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Δ

Ἀμφιτρύων καὶ Ἠλεκτρύων υἱοὶ Ἀλκαίου ἐγένοντο· τῷ δὲ Ἠλεκτρύωνι πρεσβυτέρῳ ὄντι τὴν ἡλικίαν ἀποθνήσκων ὁ Ἀλκαῖος ἐπέτρεψεν ἅπασαν τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν προστάξας, ἐπειδὰν ὁ ἀδελφὸς ἀνδρωθῇ Ἀμφιτρύων, ἀποδοῦναι τὴν καταλειφθεῖσαν μοῖραν τῆς περιουσίας. ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων καὶ ἀπαιτῶν παρὰ τοῦ Ἠλεκτρύωνος ἀδελφοῦ Τιρύνθου τότε βασιλεύοντος τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος τῆς πατρικῆς οὐσίας ἐπεὶ οὐκ ἐλάμβανεν, ἀγνωμονοῦντος τοῦ ἀδελφοῦ πόλεμον ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ καὶ προσκαλεσάμενος Ταφίους καὶ Τηλεβόας εἰς συμμαχίαν καὶ κρατήσας τοῦ ἀδελφοῦ, αὐτὸν μὲν ἀνεῖλε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τῆς δὲ θυγατρὸς Ἀλκμήνης ἐφείσατο. νόμου δὲ ὄντος τὸν κινήσαντα ἐμφύλιον πόλεμον ἐν ἀλλοτρίᾳ χώρᾳ τρία ἔτη καθαίρεσθαι ὁ μὲν Ἀμφιτρύων εἰς Θήβας ἀπῆλθε καθαρθῆναι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη ζητοῦσα ἀμύνασθαι τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας ἕνεκα τοῦ φόνου

3 post γαμεῖσθαι V exhibet ἐκεῖνον 13 δεκάτας] restitui l. c., δεκάδας V περισυλοῦντα] περισυλλοῦντα V 15 δὲ] scripsi l. c. 145, cf. argum. Δ 38 E 40, τὲ V

Δ ex M edidi, in quo post priorem argumenti A partem legitur: κέχρηται δὲ ὑποθέσει τοιαύτῃ· 5 ἀπαιτῶν] ζητῶν in textu, ἀπαιτῶν in marg. M 6 Τιρύνθου] τυρίνθου M, Τίρυνθος Heinrich ed. 42 adn. 8

τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν προὔθηκε γάμον ἑαυτῆς τῷ ποιήσοντι τὴν ἄμυναν. Ἀμφιτρύων δὲ ὁ πάτρως ἐρασθεὶς αὐτῆς ὑπέσχετο τὴν ἄμυναν ποιήσεσθαι κατ' ἐκείνων καὶ συνθεὶς τὸν γάμον ὤμοσεν ἦ μὴν μὴ πρὶν τῇ Ἀλκμήνῃ συνέσεσθαι πρὶν ἂν τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας καταπολεμήσῃ. καὶ οὗτος μὲν συλλέξας στρατιὰν ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας· Ζεὺς δὲ πολλῶν ὄντων ἐν τῷ τότε χρόνῳ βιαίων καὶ τυραννικῶν καὶ ἀδίκων ἀνθρώπων, ἐν οἷς καὶ Κύκνος ὁ τοῦ Ἄρεος ἦν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος περισυλῶν μὲν τὰς προσαγομένας δεκάτας τῷ θεῷ, φονεύων δὲ τοὺς προσάγοντας, βουλόμενος τοῖς ἀδικουμένοις παρ' ἑαυτοῦ βοηθόν τινα φῦναι συνεγένετο τῇ Ἀλκμήνῃ τρεῖς ὅλας συνεχεῖς νύκτας. καθ' ὃν χρόνον καὶ τοῦ Ἀμφιτρύωνος ἐκ τῆς νίκης ἐπανελθόντος καὶ τῇ Ἀλκμήνῃ συγκοιμηθέντος συνέλαβεν ἐκ μὲν Διὸς Ἡρακλέα, ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος Ἴφικλον. εἰπόντος δὲ τοῦ Διὸς τοιάδε, τὸν γεννηθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσεσθαι μακρῷ πάντων ἀνδρειότερον καὶ βασιλεύσειν τῶν ἄλλων, ἡ δὲ Ἥρα ζηλοτυπήσασα προήγαγε μὲν τὰς τῆς Ἀλκμήνης ὠδῖνας, ἐπετάχυνε δὲ τὰς τῆς Ἀρχίππης. καὶ αὕτη μὲν ἐγέννησε τὸν Εὐρυσθέα ἑπτάμηνον, ᾧ ἤδη καὶ δέδοται βασιλεύειν κατὰ τὸ τοῦ Διὸς θέσπισμα. Ἀλκμήνη δὲ ἐγέννησε τὸν Ἡρακλέα δεκάμηνον. ὁ οὖν Ἡρακλῆς τῆς μὲν βασιλείας ἀπέτυχεν, ἀνδρειότατος δὲ γενόμενος περιιὼν ἀνῄρει πάντας τοὺς τυράννους· ἐν οἷς καὶ Κύκνον τὸν Ἄρεος λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ Ἰόλαον τὸν Ἰφίκλου συνεργὸν ἀνεῖλε σκεπασθεὶς ἡφαιστοτεύκτῳ ἀσπίδι, Ἄρεα δὲ τοῦ υἱοῦ ὑπερασπίζοντα κατὰ τὸν μηρὸν τιτρώσκει. ἔπειτα δὲ ἔρχεται πρὸς Κήυκα, οὗ γαμβρὸς ἦν ὁ Κύκνος ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Ἔλειος καὶ Μήστωρ ἀδελφοί, ἀπὸ Μήστορος Ἱπποθόη· ἣν λαβὼν Πτερέλας ὁ Τάφου τοῦ Τηλεβόου παῖδας ἔσχεν ἑπτά· Ἀντίοχον Χειροδάμαντα Χρομίον Τύραννον Μήστορα Τηλεβόαν Τάφιον.

---

17 *κατ' ἐκείνων*] (cf. argum. *Γ* 8 sq.) Boissonade ed. 178, *κατ' ἐκεῖνον* M 18 *τοὺς*] cf. argum. *Δ* 14, om. M 20 *Ταφίους*] *ἐπιταφίους* M 23 *περισυλῶν*] *περισυλὼν* M *δεκάτας*] M 29 *τοιάδε, τὸν γεννηθέντα*] Boissonade l. c., *τὸν γεννηθέντα τοιᾶδε* M; *τοιάδε* eiecit Heinrich ed. 43 adn. 9 30 *ζηλοτυπήσασα*] *ζηλωτυπήσασα* M 31 *ὠδῖνας*] *ὠδίνας* M 32 *Εὐρυσθέα*] scripsi, *εὐρυσθῆα* M 33 *δέδοται*] *ἐδέδοτο* dubitans Goettling ed.[2] 109 adn. 40 *Θεμιστονόῃ*] cf. argum. *Β* 15 *Γ* 19, *θεμιστόνη* M 41 *Ἱπποθόη*] scripsi ex argum. *Ε* 43, cf. schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 747 (p. 344, 25 K.) '*Μήστορος δὲ θυγάτηρ Ἱπποθόη*', *καὶ ἱπποθόης* M 43 *Χειροδάμαντα*] *χειριδάμαντα* M *Χρομίον*] *χρόμιον* M

E

Ἀμφιτρύων καὶ Ἠλεκτρύων υἱοὶ Ἀλκαίου· ἦν δὲ ὁ Ἠλεκτρύων ὁ γεραίτερος ἀδελφός. θνήσκων δὲ ὁ Ἀλκαῖος ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἠλεκτρύωνα λέγων αὐτῷ· ἐὰν ἀνδρωθῇ ὁ ἀδελφός σου Ἀμφιτρύων, δὸς αὐτῷ τὴν περιουσίαν, ἥν σοι κατέλειψα χάριν αὐτοῦ. ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου ἠνδρώθη μετὰ ταῦτα ὁ Ἀμφιτρύων καὶ ἐξήτησε τὴν πατρικὴν δωρεάν. μὴ διδόντος δὲ τοῦ Ἠλεκτρύωνος, ὃς τῆς Τιρύνθου ἐβασίλευεν, ἐκινήθη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἠλεκτρύωνος προσκαλεσάμενος Ταφίους καὶ Τηλεβόας, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τὴν δὲ θυγατέρα αὐτοῦ Ἀλκμήνην ὡς γυναῖκα κατέλειψεν. ἦν δὲ νόμος τὸν ποιήσαντα ἐμφύλιον πόλεμον καθαίρεσθαι ὑπὸ ἄλλης χώρας χρόνους τρεῖς. ποιήσας οὖν ὁ Ἀμφιτρύων ἐμφύλιον πόλεμον ἀπῆλθεν εἰς Θήβας καθαρθῆναι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη περιπατοῦσα ἔλεγεν, ὅς τις ἂν εὑρεθῇ ἀμυνόμενος τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἵνα λάβῃ αὐτὴν ὡς γυναῖκα· καὶ ἐλθοῦσα εἰς Θήβας εἶπεν οὕτως. ἀκούσας δὲ ὁ Ἀμφιτρύων εἶπεν ἐκδικητὴν γενέσθαι τοῦ φόνου. ἠράσθη γὰρ αὐτῆς ὡς ὡραίας· καὶ ἀνεψιὰ αὐτοῦ ἦν. ἐτέθη δὲ ὅρκος ἐν αὐτῷ μὴ μιγῆναι πρὶν ἢ θανατώσει τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας. καὶ ἀπελθὼν Ἀμφιτρύων ἐπολέμει αὐτούς. ἐμνήσθη οὖν ὁ Ζεὺς καὶ ἠθέλησε ποιῆσαι βοηθὸν θεῶν καὶ ἀνθρώπων, διότι ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἦν τις Κύκνος περισυλῶν τὰς δεκάτας τὰς τῷ Ἀπόλλωνι προσαγομένας καὶ φονεύων καὶ τοὺς προσαγομένους, υἱὸς Ἄρεος ὑπερασπίζοντος αὐτοῦ. καὶ συνῆλθεν ἐπὶ τρισὶ νυξὶ τῇ Ἀλκμήνῃ· καὶ συνέλαβε τὸν Ἡρακλέα. ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἀμφιτρύωνος ἀπὸ τοῦ φόνου τῶν Ταφίων καὶ Τηλεβοῶν συνευνάσθη τῇ Ἀλκμήνῃ· καὶ συνέλαβε τὸν Ἴφικλον.

E extat in KL post priorem argumenti *A* partem his praemissis: *κέχρηται δὲ ἐν ἀρχῇ ὑποθέσει τοιαύτη·* 1 *Ἠλεκτρύων*] *ἀλεκτρύων* K 2 *ὁ*] om. L *γεραίτερος*] dubitans T. Mommsen Rh. Mus. VI 299, *γηραιὸς* libri *ἐκάλεσε*] K, *ἐκέλευσε* L 4 *κατέλειψα*] *κατέλιπον* cod. Vatic. 1405 7 *ὃς τῆς*] *ὅσ τις* K *Τιρύνθου*] *τυρίνθου* libri *ἐβασίλευεν*] *ἐβασίλευσεν* L 8 *καὶ*] om. K 11 *ἐμφύλιον*] L, *ἐμφύ* (λ superscr.) K, *ἔμφυλον* cod. Vatic. 1405 *ὑπὸ*] *ἀπὸ* K *χρόνους τρεῖς*] K, *τρεῖς χρόνους* L 12 *πόλεμον*] K, *φόνον* L 16 *γενέσθαι*] *γίνεσθαι* T. Mommsen l. c. 299 sq. 18 *ὅρκος*] KL, *ὁ ὅρκος* cod. Vatic. 1332, *ἀρὴ* T. Mommsen l. c. 300 *πρὶν ἢ*] *πρὶν καὶ* T. Mommsen l. c. *θανατώσει*] *θανατώσῃ* cod. Vatic. 1405 19 *καὶ ἀπελθὼν*] *ἀπελθὼν δὲ* cod. Laurent. XXXI 20 20 *ἐμνήσθη*] L, *ἐμνήσθην* K 21 *τις*] *τίς* K, *τὶς* L 22 *δεκάτας*] *δεκάδας* K 23 *υἱὸς*] om. L *Ἄρεος*] *ἄρρεος* K 24 *Ἀλκμήνῃ*] *ἀλμήνη* K 26 *συνευνάσθη*] *συνευνασθεὶς* L

ἐγέννησεν οὖν δύο παῖδας, τὸν μὲν Ἡρακλέα ἀνδρεῖον καὶ μεγαλόφρονα, τὸν δὲ Ἴφικλον μωρὸν καὶ ἄνανδρον. λέγεται δὲ τὸν Δία τῇ Ἀλκμήνῃ ⟨συνελθόντα⟩ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰπεῖν, ὅτι ὃς γεννηθῇ ἐν ταύτῃ τῇ νυκτί, ἔσται φρόνιμος ἀνδρεῖος πλούσιος καὶ βασιλεύς. ζηλοτυπήσασα δὲ ἡ Ἥρα ἔκλεισε τὰς ὠδῖνας τῆς Ἀλκμήνης, τῆς δὲ Ἀρχίππης ἀνέῳξε. καὶ ἐγέννησεν Ἀρχίππη τὸν Εὐρυσθέα ἑπτάμηνον· καὶ ἐδόθη ἐκείνῳ τὸ εἶναι βασιλεὺς καὶ πλούσιος. γεννηθεὶς δὲ ὕστερος ὁ Ἡρακλῆς ἐκτήσατο τὸ ἀνδρεῖος εἶναι καὶ φρόνιμος. κινηθεὶς οὖν Διὸς βουλῇ — διὰ τοῦτο γοῦν συνῆλθε Ζεὺς τῇ Ἀλκμήνῃ — ἀπῆλθε πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔνθα οὖν καὶ ὁ Κύκνος ᾤκει, λαβὼν μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν Ἰόλαον τὸν Ἰφίκλου υἱὸν συνεργὸν τῆς κατ' αὐτοῦ μάχης. καὶ ἀπελθὼν ἀπέκτεινεν αὐτὸν σκεπασθεὶς ἡφαιστοτεύκτῳ ἀσπίδι, τὸν δὲ Ἄρην ὑπερασπίζοντα τοῦ υἱοῦ κατὰ μηρὸν τιτρώσκει. καὶ οὕτως ἔρχεται πρὸς Κήυκα. ἦν δὲ ὁ Κύκνος γαμβρὸς τοῦ Κήυκος ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Ἔλειος καὶ Μήστωρ ἀδελφοί, ἀπὸ Μήστορος Ἱπποθόη· ἣν λαβὼν Πτερέλας ὁ Τάφου τοῦ Τηλεβόου παῖδας ἔσχεν ἑπτά· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ἀντίοχος Χειροδάμας Χρομίος Τύραννος Μήστωρ Τηλεβόας Τάφιος.

---

27 *παῖδας*] *παῖ*$^{\Delta}$ K 28 *λέγεται*] *λέγουσι* T. Mommsen l. c. 300 *δὲ*] *δὴ* T. Mommsen l. c. 29 ⟨*συνελθόντα*⟩] supplevi, om. libri 34 *γεννηθεὶς — Ἡρακλῆς*] his verbis puncta subiecta sunt in L *ὕστερος*] L, *ὕστερον* K 35 post *φρόνιμος* interiecta sunt *ἀνδρεῖος δὲ ὑπὲρ πάντας καὶ φρονιμώτατος* (K, *φρονιμώτερος* L) in KL; punctis subiectis haec deleta in L 36 *γοῦν*] *γοὖν* K 37 *ἔνθα — ᾤκει*] L, *ἔνθα ἦν ὁ κύκνος καὶ ὤκει* K 42 *τοῦ*] om. L *Θεμιστονόῃ*] *θεμιστόνη* KL 43 quae inde a nomine *Ἔλειος* secuntur, etiam in F leguntur *Ἔλειος*] cod. Vatic. 1332 Laurent. XXXI 20, *ἕλειος* L, *ἕλεος* FK *Ἱπποθόη*] FK, cf. ad argum. Δ 41; *δὲ* anteposuit T. Mommsen l. c., *καὶ ἱπποθόης* L *ἣν*] *ἦν* K 44 *Πτερέλας*] F, *ὁ πτερέλας* libri ceteri *Τηλεβόου*] *τηλέβου* F *ἔσχεν*] *ἴσχει* F *ἑπτά*] *καὶ* L 45 *Χρομίος*] *χρόμιος* KL, *χρίμιος* F 46 *Τάφιος*] *τάφος* F

Ἢ οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος·
ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων

---

1 *ψ* 120 *πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν** 4 *γ* 282 *ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων* *I* 130 *αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν* *λ* 386 *γυναικῶν θηλυτεράων*

---

4 sq. Gregor. Theol. Carm. II 2, 27, 3 sq. . . *εἰσορόων* | *εἶδος μειλιχίην τε σαοφροσύνην τε γυναικός,* | *τοῖς φῦλον πασέων καίνυτο θηλυτέρων*

1—47 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *A* 747 (p. 344, 13 K.) *ἡ Τάφος νῆσός ἐστι μία τῶν Ἐχινάδων, ἣν οἰκοῦντες ἄνδρες ληστρικώτατοι τὸν τρόπον καὶ εἰς Ἄργος ἐπελθόντες τὰς τοῦ Ἠλεκτρύωνος βόας ἀπήλασαν, τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης. γενομένης δὲ μάχης καὶ ὁ Ἠλεκτρύων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνῃρέθησαν. διὸ Ἀλκμήνη μετέστη καὶ ἀνεκήρυξεν τὸν ἑαυτῆς γάμον τῷ τιμωρησαμένῳ τὸν πατρῷον φόνον. τιμωρησάμενος δὲ Ἀμφιτρύων ἔγημεν. ἡ ἱστορία σαφῶς ἐν τῇ Ἀσπίδι παρ' Ἡσιόδῳ* 1 Schol. Hom. Ven. B Townl. *T* 342 (IV 223, 16 D. et VI 305, 4 M.) *ἔῆος δὲ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀπὸ τοῦ ἠῶ· ὅθεν καὶ τὸ 'ἠοίη προλιποῦσα δόμους'* (*ὅθεν καὶ 'ἠοίη'* Schol. Townl.)

Inscriptio: ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΠΙΣ A, ΑΣΠΙΣ papyrus Parisina bibl. nat. supplem. graec. 1099 (cf. Wilcken Sitzungsb. d. preuss. Akad. 1887 p. 808), *ἐκ τῆς ἡσιόδου ἀσπίδος* m. rec. B, *ἡσιόδου ἀσπίς* EFIM, *ἀσπὶς ἡσιόδου* N; ceterum cf. ad Argum. *A* 1—56 e quarto Catalogi libro desumptos esse in Argumento *A* 1 legimus; contra ab Hesiodi imitatore quodam panctos iudicavit Leo Ind. schol. Georg. Aug. 1894 aest. 14 1 *ἢ οἵη*] periit in A, *ἡ οἵη* I, *ἠοίη* schol. Ven. B Townl. Hom., *οἵη* om. *ἢ* superscr. *δὲ* m² G, *ἢ οἵη* (superscr. *α*) L *προλιποῦσα*] *πρ*⟩ΟΛΙΠΟΥΣΑ A *δόμους καὶ*] ΔΟΜΟΥ⟨*ς*⟩Κ⟨*αι* A *πατρίδα γαῖαν*] non servavit A 2 *ἤλυθεν*] praeter Ν periit in A *ἐς*] *εἰς* HL *ἀρήιον*] ΑΡΗ⟨*ιον* A *Ἀμφιτρύωνα*] desideratur in A, *ἀμφιτρύονα* IL 3 *Ἀλκμήνη*] *αλκμ*⟩ΗΝΗ A, *ἀλκμύνη* I, *ἀλμήνη* F *λαοσσόου*] ΛΑΟΣΣΟ⟨*ου* A *Ἠλεκτρύωνος*] cf. Apollonius Rhod. Arg. *A* 748; periit in A, *ἠλεκτρυῶνος* DEF, *ἀμφιτρύωνος* superscr. *ἠλεκ* m. rec. K; *Ἠλέκτρωνος* (et v. 16, 35 *Ἠλεκτρώνη*) coll. ΑΛΕΚΤΡΩΝΑ Rhodiae nymphae nomine I. I. M. AEG. I 677, 22 (saec. IV vel III) Wilamowitz Herm. XIV 459, qui sententiam suam ipse missam fecit coll. Eurip. Alc. 838; tamen formam *υ* vocali carentem poetarum Latinorum imitatione commendari posse putavit Fleckeisen JbfPh. 1880 p. 605 sqq.; aut *Ἠλεκρύωνος* (coll. *ἄρκος* = *ἄρκτος*) aut *Ἠλετρύωνος* (assimilatione admissa coll. ΕΛΕΤΡΥϜΟΝΑ = *ἀλεκτρυόνα* in vase Apul. ap. Kretschmer d. griech. Vaseninschr. 225) pronuntiandum esse censuit Peppmüller BPhW. 1889 c. 1041 4 A nihil servavit nisi ··*γυναι*⟩ΚΩΝΦΥΛΟΝΕ⟨*καινυτο*·· *φῦλον*] *φῦλα* Sittl ed. 325 et 530 *θηλυτεράων*] superscr. *ων* H

εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔ τις ἔριζε
τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἄπο κυανεάων
τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἣ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,

---

5 *B* 58 *εἶδός τε μέγεθός τε** *ϑ* 371 *οὔ τις ἔριζεν** 6 cf. *B* 821 *θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα* 9 sq. *η* 67 *καί μιν ἔτισ' ὡς οὔ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη*

---

7 sq. Hymn. Hom. Ven. 174 sq. *κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν | ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστιν ἐυστεφάνου Κυθερείης* Hymn. Hom. Cer. 276 *περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο* Vergil. Aen. I 403 (de Venere) *ambrosiaeque comae divinum vertice odorem | spiravere* cf. Hermipp. Fr. 82, 7 (I 250 K.) (*οἶνος*) *οὗ καὶ ἀπὸ στόματος στάμνων ὑπανοιγομενάων* (corr. Casaubonus, *ἀνοιγομένων* CE) | *ὄζει ἴων κτλ.* 7 cf. Soph. Trach. 990 *ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ'* cf. ad Theog. 980

---

7 Et. gen. v. *ἀπὸ κυανέων* (schol.)· '*τῆς καὶ — κυανέων*' Schol. Hom. Ven. A *Π* 548 (II 114, 6 D. = Herodian. II 102, 33 L.) (cf. Et. Gud. 304, 54 Anecd. Par. IV 67, 13 sqq. Cr.) . . *καὶ Ἡσίοδος οὕτως ἐξεδέξατο εἰπὼν τὸ 'τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων'* unde Et. gen. v. *κατακρῆθεν· τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἐξεδέξατο εἰπών· 'καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων'* Schol. Hom. Townl. *Π* 548 (VI 196, 26 M.) *Ἡσίοδος· 'τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν'* Eust. Hom. 1257, 55 . . *ὅθεν γίνεσθαι . . . καὶ τὸ παρ' Ἡσιόδῳ 'ἀποκρῆθεν βλεφάρων'* Et. mag. v. *κατακρῆθεν . . . καὶ Ἡσίοδος 'ἀποκρῆθεν' εἶπεν* Schol. Hom. Ven. B Townl. *Τ* 1 (IV 204, 1 D. et VI 283, 17 M.) . . *ῥοάων· . . . καὶ ἀπὸ οὐδετέρων 'βλεφάρων τ' ἄπο κυανεάων'* Eust. Hom. 1363, 55 *ἔχει δὲ πλεονασμὸν τοῦ ᾱ (τὸ 'ἑάων') οὐ συνήθη μέν, ὅμοιον δὲ τῷ 'βλεφάρων ἀπὸ κυανεάων', ὅπερ ἐν τῇ τοῦ Ἡσιόδου Ἀσπίδι κατ' ἀρχὰς κεῖται* Apoll. Soph. Lex. v. *ἐά· ἀγαθά· 'δωτῆρες ἑάων'· . . . παρεμπέπτωκε δὲ τὸ ᾱ διὰ τὸ μέτρον ἀντὶ τοῦ ἑῶν, ὥσπερ κυανέων 'κυανεάων'* Et. gen. v. *ἀπὸ κυανέων· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι· 'ἀπὸ κυανέων'*

---

5 expulit Fick Hes. Ged. 86 *εἴδεΐ τε*] periit in A *μεγέθει*] ΜΕΓΕΘΕ⟨*ι* A, superscr. altero *μ* E *τε — ἔριζε*] non servavit A *μὲν*] *μιν* FK, superscr. *εν* L 6 sq. suspicionem moverunt Wolfio in Rankii ed. 84 6 ···*τ*⟩ΕΚΟΝ⟨*ευνη*⟩ΘΕΙϹΑΙ solum superest in A *θνητοῖς*] *θνητοῖσιν* E 7 *τῆς — κρῆθεν*] praeter Ν litteram non servavit A *ἀπὸ κρῆθεν*] *ἀποκρῆθεν* H Et. gen. cod. B Et. mag. Eustathius, *ἀπόκρηθεν* Anecd. Par. *βλεφάρων*] libri (cum A) schol. Hom. Ven. A *Π* 548 schol. Hom. Ven. B Townl. *Τ* 1 Et. gen. (*βλεφάρον* cod. B) et mag. Eustathius; a nominat. '*ἡ βλέφαρος*' derivandum esse censuit Doederlein Hom. Gloss. I 207; *βλεφαρῶν* (a nomin. '*ἡ βλεφάρη*' ducendum) Guyet Not. in Hes. 163, idem vel *βλεφαρέων* Boissonade ed. 178; *τ' ὀφρύων τ' ἀπὸ κυανεάων* vel *βλεφάρων ἄπο κυανέων τε* Paley ed.[1] 112 *τ'*] om. Et. gen. (schol.) Eustathius *ἄπο*] *απ*⟩Ο A *κυανεάων*] ΚΥΑΝΕ^ΑΩ A (i. e. *κυανεάων*, cf. A Op. 776 ΑΜΕΙΝΩ); sic schol. Hom. Ven. B Townl. Apollonius Soph. Eustathius; quam formam ab Eoeae huius auctore, 'Hesiodi imitatore', Theog. versus 910 verborum structura parum intellecta admissam esse ratus est Leo l. c. 14; *κυανέων Ω* (*ἀποκυανέων* F, *κυαννέων* I) ΝΟ Et. gen. (*ἀποκυανέων* cod. A h. l. unicus); *κυανεώντων* EK, *κυανεόντων* LM, *κυανοέντων* Nauck MGrR. IV 641 8 ···ΤΕΠΟΛΥΧΡΥ⟨*σ*⟩ΟΥΑΦΡ⟨*ο*⟩ΔΙΤΗϹ servavit A *τε*] *ποτε Ψ*b 9 *ἣ — κατὰ*] interierunt in A *θυμὸν*] *θυ*⟩ΜΟΝ A *τίεσκεν*] ΤΙΕϹ⟨*κ*⟩ΕΝ A, *τίεσκ'* GH, *τείεσκεν* Fick Hes. Ged. 87

ὡς οὔ πώ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
ἦ μέν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανε ἶφι δαμάσσας,
χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὅ γε πατρίδα γαῖαν
ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
ἔνθ' ὅ γε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
πρίν γε φόνον τείσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
τὼς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἦσαν·
τῶν ὅ γ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα

---

10 cf. ad 4 11 α 115 *πατέρ' ἐσθλόν** σ 57 *ἶφι δαμάσσῃ** 12 σ 257 *λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν** 13 cf. Π 574 *ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε** 14 γ 381 *αἰδοίῃ παρακοίτι** 17 cf. ω 434 *εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας | τεισόμεθα* 18 ψ 165 *ἧς ἀλόχου* Τ 316 *μαλερῷ πυρί* Χ 512 *καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ** 19 δ 268 *ἀνδρῶν ἡρώων** 20 α 273 *θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων** 21 ξ 283 *Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν*

---

12 Hymn. Hom. Merc. 236 *χωόμενον περὶ βουσίν** 21 Hymn. Hom. Ven. 290 *θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν*

---

10 om. NO (in marg. m. post. O) *ὡς — ἔτισε*] perierunt in A, *ὥς τις ἂν οὔποτ' ἔτισε* Schmidt ed. (1601) 201 *ἔτισε*] *ἔτισαι* H *γυναικῶν*] Γ periit in A *θηλυτεράων*] ΘΗ⟨*λυτερα*⟩ΩΝ A 11 *ἦ — πατέρ'*] interierunt in A *ἦ μέν*] *ὁ μὲν* M, *ὁ* (e corr.) *μέν*, addito in marg. *γρ. ἦ μέν* L *ἐσθλὸν*] *εσθ*⟩ΛΟΝ· A *ἀπέκτανε ἶφι*] ΑΠΕ⟨*κτανεν*⟩ΙΦΙ A, *ἀπέκτανε ϝῖφι* Lennep ed. 3, *ἀπέκτεινεν ἶφι* FΩbΨb, *ἀπέκτανεν* (α in ras.) *ἶφι* K 12 *χωσάμενος περὶ*] non servavit A *βουσὶ — ὅ γε*] ΒΟΥϹΙΝ· Λ⟨*ι*⟩Π⟨*ων δ' ο*⟩ΓΕ A 13 *ἐς Θήβας*] interiit in A, *εἰς* D *ἱκέτευσε*] *ικετ*⟩ΕΥϹΕ A *φερεσσακέας*] ΦΕΡ⟨*ε*⟩ϹΑΚΕ⟨*ας* A, *φερεσακέας* GH (quod praefert Ahrens Kl. Schr. I 107), *φερεσσαικέας* F *Καδμείους*] *καδ*⟩ΜΕΙΟΥϹ A 14 *ἔνθ' ὅ γε*] perierunt in A *δώματ'*] *δωμ*⟩ΑΤ A *σὺν — παρακοίτι*] *σ*⟩ΥΝΑΙΔΟΙ⟨*η παρ*⟩ΑΚΟΙΤΗΙ A; *παρακοίτῃ* F, superscr. *ι* m. ead. K, *παρακοίτι* (*ι* in ras.) H 15 *νόσφιν ἄτερ*] non conservata in A *φιλότητος*] ΦΙ⟨*λοτη*⟩ΤΟ⟨*ς* A *ἐφιμέρου*] praeter Φ litteram periit in A; *γρ. ἐφημερίου* marg. L, *ἐφ' ἡμέρου* F *οὐδέ οἱ*] *ου*⟩ΔΕΟΙ A (divinarat Hermann Orph. 780), *οὐ γάρ οἱ* ΩΨΝΟ 16 *πρὶν — ἐπιβῆναι*] perierunt in A *ἐυσφύρου Ἠλεκτρυώνης*] *ευσφυ*⟩ΡΟ⟨*υ ηλεκτρ*⟩ΥΩΝΗϹ A, *ἠλεκτρύωνος* m. rec. superscr. *ης* K, cf. ad 3 17 clausula ··*κ*⟩ΑϹΙΓΝΗΤΩΝΜ⟨*εγαθυμων* superest in A *τείσαιτο*] *τίσαιτο* libri 18 *ἧς — δὲ*] perierunt in A *καταφλέξαι — κώμας*] A (*κ*⟩ΑΤΑΦΛΕΞΑΙΠΥΡ⟨*ι κωμ*⟩Α⟨*ς*) Ωb, *πυρὶ καταφλέξαι κώμας* ΩaΨΝΟ (in E m[1] rectus ordo indicatur) 19 *ἀνδρῶν — Ταφίων*] *α*⟩ΝΔΡΩΝΗΡΩ⟨*ων ταφιω*⟩Ν A *ἰδὲ*] ex *ἠδὲ* corr. E, *ἠδὲ* FGHΨb 20 *τὼς*] ΤΩϹ A cf. 219, 478; *ὣς* ΩΨΝΟ *διέκειτο*] ΔΙΕΚΕ⟨*ιτο* A *θεοὶ*] *θεο*⟩Ι A *δ' ἐπὶ μάρτυροι*] DEIK, Δ'ΕΠΙΜΑΡΤΥΡΟΙ A, *δ'* (om. I) *ἐπιμάρτυροι* libri cett. *ἦσαν*] *ἔσσαν* DΨ 21 *τῶν ὅ γ'*] *τω*⟩ΝΟΓ' A, *τῶν γ'* NO, unde *τῶν γ' ὠπίζετο* alteram lectionem fuisse suspicatus est Ranke ed. 126 *μῆνιν*] *μη*⟩ΝΙ⟨*ν* A *ἐπείγετο*] ΕΠ⟨*ει*⟩Γ⟨*ετο* A *δ' ὅττι*] Δ'ΟΤ·ΤΙ A, *δ' ὅττι* I, *δ' ὅτι* F

ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
ἕσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς πάις Ἀλκαίοιο
κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ' ἀλφηστῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἱμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός,

---

22 γ 275 ἐκτελέσας μέγα ἔργον* Π 796 θέμις ἦεν* 23 cf. Σ 242 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιίου πτολέμοιο 26 Ε 592 ἦρχε δ' ἄρα σφιν* Β 819 ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο* 27 Α 544 πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε* 28 δ 739 ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας 29 α 349 ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν* Ξ 485 ἀρῆς ἀλκτῆρα* 30 θ 273 κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων* 31 Λ 429 ἐυζώνοιο γυναικός*

27—30 Et. gen. v. βυσσοδομεύων (schol.)· 'Ησίοδος ἐν Ἀσπίδι οἷον· 'πατὴρ — βυσσοδομεύων' 29 Schol. Hom. Ven. A Σ 100 (II 152, 9 D.) ἐν δὲ τοῖς εἰκαιοτέροις 'ἀρῆς' τῆς βλάβης, ἐπεὶ καὶ 'Ησίοδος 'ἀρῆς ἀλκτῆρα' βλάβης ἔφη

---

22 ἐκτελέσαι — ἔργον] Ε⟨κτε⟩ΛΕCΑΙ⟨μεγα εργ⟩ΟΝ A Διόθεν] διοθε⟩Ν A 23 τῷ — ἱέμενοι] perierunt in A ἱέμενοι] ἰέμενοι DGHL πολέμοιο] πο⟩ΛΕΜΟΙΟ A τε] om. E φυλόπιδος] φυλλόπιδος D, φιλόπιδος NO 24 βοιωτοι πληξι⟩ΠΠΟ⟨ι⟩CΑΚΕΩΝ(?)ΚΑΔΜΕΙΟΝΕC A (glossema vocis Καδμείους v. 13 irrepsisse videtur) πλήξιπποι] πλάξιπποι LM ὑπὲρ] om. A, ἐπὶ KL πνείοντες] glossemate Καδμείονες de sede sua depulsum in A; πνέοντες M 25 eiecit Fick Hes. Ged. 86 Λοκροί] periit in A; ο ex ω m¹ corr. E τ' ἀγχέμαχοι] A (τ' α⟩ΓΧΕΜ⟨αχοι) Ω (ταγχέμαχοι F) NO, τ' ἀγχίμαχοι Ψ (τ' ἀγχὶμαχοι E) καὶ Φωκῆες] και φωκη⟩ΕC A, καὶ φυκῆες Ωb (ω superscr. υ deleto G) 26 ἕσποντ'] periit in A, ἕσποντο (ἕσποντο I) Ωb δὲ — πάις] Δ⟨ε το⟩ΙC⟨ιν ευς πα⟩ΙC A, παῖς L. Dindorf ed. 58 27 κυδιόων] interiit in A, κυδιάων Fick Hes. Ged. 87 πατὴρ — 29 φυτεύσαι] om. Et. gen. cod. B πατὴρ δ'] ΠΑΤ⟨ηρ δ' A; δ' om. Et. gen. cod. A ἀνδρῶν] ανδρ⟩ΩΝ A 28 ἄλλην — ὕφαινε] ΑΛΛΗ⟨ν⟩ΜΗΤΙΝ⟨υ⟩ΦΑΙΝ⟨ε A, ὕφηνε NO μετὰ] periit in A; ἐνὶ Nauck MGrR. IV 392 sq. φρεσίν] φ⟩ΡΕCΙΝ A ὥς ῥα] ΩΕΟ (γρ. ὄφρα θεοῖσιν m. alia marg. O), ΩCΡΑ in ΟΦΡΑ mut. A, ὅς ῥα Et. gen. (cod. A); ὄφρα ΨbN 29 ἀνδράσι τ'] ἀνδράσιν Et. gen. (cod. A) τ' ἀλφηστῆσι] Τ'ΑΛΦΗCΤΗC⟨ιν A, ταλφηστῆσιν F, τ' ἀλφιστῆσιν ΩbM ἀρῆς] libri (non servavit A) schol. Hom. Ven. A (Zenodotus Hom. Ξ 485 Σ 100, Ἄρεω Aristarchus Hom. Σ 100 teste Didymo); ἄρη' (= ἄρηο) Fick l. c. et Bezzenb. Beitr. XVI 5; ἀλῆς Et. gen. (cod. A) ἀλκτῆρα] α⟩ΛΚΤΗΡΑ A, ἀλητῆρα Et. gen. (cod. A) φυτεύσαι] LM Et. gen. (cod. A), ΦΥΤΕΥCΑΙ A, φυτευσαι sine acc. E, φυτεῦσαι ΩKNO (superscr. η O) schol. p. 45 R. ('ὥς τε γεννῆσαι'), φυτεύσῃ Triclinius 30 ὦρτο δ' ἀπ'] ω⟩ΡΤΟΔ'ΑΠ A Οὐλύμποιο] Οὐλύμπου I, Ὀλύμποιο HM δόλον φρεσὶ] non servata in A δόλον] πολλὰ Et. gen. cod. B βυσσοδομεύων] βυσ⟩CΟΔΟ⟨μευων A, βυσσομεύων rubr. add. δο K 31 ἱμείρων] praeter Ν litteram periit in A; e corr. K ἐυζώνοιο γυναικός] desideratur in A

ἐννύχιος· τάχα δ' ἷξε Τυφαόνιον· τόθεν αὖτις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα·
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης 35
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε. 38
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα 42
νούσου ὕπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανεν. 45
οὐδ' ὅ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας 39
ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς· 40

---

32 cf. *Τ* 131 *τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων* 33 *Α* 175 *μητίετα Ζεύς** 34 *ζ* 295 *ἔνθα καθεζόμενος** *Φ* 19 *κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα* *λ* 374 *θέσκελα ἔργα** 36 *ο* 421 *μίγη . . . εὐνῇ καὶ φιλότητι** *φ* 200 *τελευτήσειας ἐέλδωρ* *ψ* 54 *μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται* 38 *γ* 275 *ἐκτελέσας μέγα ἔργον** *Π* 445 *ὅνδε δόμονδε** 42 sq. cf. *ε* 394 sqq. 42 *φ* 406 *ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ** *κ* 129 *ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν* 43 *Ν* 667 *νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ** *Ε* 386 *κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ** 45 *χ* 381 *ἑὸν δόμον** *χ* 99 *εἰσαφίκανεν** 39 cf. *Ο* 272 *ἀνέρες ἀγροιῶται** 40 *η* 14 *ὦρτο πόλιν δ' ἴμεν* *η* 196 *πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι* *Ι* 133 *μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι* *κ* 340 *σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς**

---

42. 45 cf. Oppian. Hal. I 694 sq. *ὡς δὲ γυνὴ ξείνης γαίης ἔπι παῖδα τεκοῦσα | ἀσπασίως πάτρην τε καὶ ὃν δόμον εἰσαφικάνει*

33 Et. gen. v. *Φίκειον· ὄνομα ὄρους· κατὰ τὴν ἄρχουσαν διὰ τοῦ ῑ, ἐπειδὴ ἀπὸ Φῖξ Φικὸς ἐγένετο . . . κατὰ δὲ τὴν παραλήγουσαν διὰ τῆς ει διφθόγγου καὶ διὰ συνεσταλμένου τοῦ ῐ οἷον 'Φίκιον προσεβήσατο' Ἡσίοδος* (cf. Hesych. *'Φίκιον'· ὄρος Θηβῶν*)

32 *εννυχιο*)CΤΑΧΑΔ'ΙΞ⟨ε·· supersunt in A *ἷξε*] *ἷξαι* superscr. *ε* K, *ἕξε* GH *τόθεν*] *τόθ<* (< e corr.) G, *τόθ'* H, *τότε δ'* I *αὖτις*] *αὖθις* GNO 33 *Φίκιον*] *φύκιον* I *προσεβήσατο*] libri (*προσ ἐβήσατο* F) Et. gen.; *προσεβήσετο* Kontos *Λόγ. Ἑρμ.* I 121 35 *τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης*] *τανυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ* FΩb, quod praetulit Sittl (coll. Hom. *ο* 420 sq.) ed. 329 36 *τέλεσεν — ἐέλδωρ*] *ἐτέλεσσε δὲ Ϝέλδωρ* Fick Hes. Ged. 88, *τέλεσεν δὲ ὃν ἔλδωρ* Sittl ed. 532, sed cf. Peppmüller WfclPh. 1891 n. 43 sqq. *τέλεσεν*] *τέλεσε* FK 38 *δόμονδε*] e corr. E, *δόμον δὲ* I, *δόμον* (*τε* superscr.) superscr. *δὲ* m. alia G, *δόμοντε* H 42—45 ante 39 collocavit Kinkel ed. Koechly-Kink. 154 adn. 42 *ὑπεκπροφύγῃ*] *ὑπεκπροφύγοι* FΨb 43 *νούσου*] *νόσου* DLMNO *ὕπ'*] *ἄπ'* Bauermeister Observ. in Hes. Carm. (1815) I 7 *κρατεροῦ*] *κρατερῆς* K *ὑπὸ*] *ἀπὸ* Bauermeister l. c. 44 *ῥα τότ'*] *ἄρ'* (om. *τότ'*) D, *ἄρα τότ'* KN, /// *ῥα* (*α* erasum, spiritus postea additus) *τότ'* O *ἐκτολυπεύσας*] *γρ. ἐκτολμήσας* marg. O; *ἐκτολμώσας* KL 45 *τε φίλως*] Ω (*φίλους* F) E, *φίλως* om. *τε* N, *φίλως* om. *τε* et m. rec. addito *ί* (= *φιλίως*) O; *τε φιλίως* (*φιλέως* K) *τε* Ψb 39 *ἀγροιώτας*] *ο* ex *ι* corr. I, *ἀγριώτας* H 40 *πρίν γ' ἧς*] ΩΨ, *πρίν γ' ἑῆς* NO, *πρὶν Ϝῆς* vir doctus (Fiorillo) Gött. gel. Anz. 1812 p. 1847 *εὐνῆς*] *εὐνὰσ* G, *εὐνὰν* H

τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν. 41
παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι 46
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
οὐκέθ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἤστην· 50
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
[τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι,
τὸν δ' ἄρα Ἰφικλῆα δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα, 55
τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων.]

Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν, Ἀρητιάδην μεγάθυμον.

---

41 ξ 144 *πόθος αἴνυται* *Α* 263 *ποιμένα λαῶν** 46 cf. ad 14 49 cf. ad Op. 162 Z 26 *διδυμάονε γείνατο παῖδε** 51 *Β* 239 *μέγ' ἀμείνονα φῶτα** 52 *Ε* 638 *βίην Ἡρακληείην** 53 *Α* 397 *κελαινεφέι Κρονίωνι** 55 *Ε* 604 *βροτῷ ἀνδρί** 56 *Ε* 869 *δὲ Διὶ Κρονίωνι**

---

56 Hesiod. Fr. 4, 2 *θεῶν σημάντορι πάντων** Hymn. Hom. Merc. 367 *θεῶν σημάντορα πάντων**

---

57 Herodian. *ἐπιτ. τῶν ὀνομ. καν.* p. 4, 23 H. (II 639, 21 L.) apud Eust. Hom. 518, 24 *Ἡρωδιανός . . φησιν ὅτι πλείοσι κλίσεσιν ὁ Ἄρης κέχρηται·*

---

46 *παρακοίτι*] *παρακοίτῃ* FIK, e corr. L 48 *πολλὸν*] *πολλῶν* F 49 *ἐν*] om. H, m. alia superscr. G, *ἐφ'* I *ἑπταπύλῳ*] *ὑψιπύλῳ* Fick Hes. Ged. 88 *διδυμάονε γείνατο*] *δ. γείνετο* K, *διδυμάον' ἐγείνατο* FΩb 50 *φρονέοντε*] *φρονέονται* K *γε*] om. D, *δὲ* E 50 sqq. unam recensionem v. 50—52, alteram v. 55 sq. cum 52 coniunctos continere existimavit Lehrs Popul. Aufs. 242, v. 53 sq. subditicios esse ratus; melius priori v. 51, 53, 52, 54 (52 post 53 collocandum esse censui in ed.[1] 69) attribuit Peppmüller Variat. i. pseudohes. Heraklessch. 1; 55 sq. Heinrichio ed. 123 suspectos interpolatori adscripsit Bauermeister l. c. I 9; 53—56 resecuit Flach d. hes. Ged. 71 52 *κρατερόν*] *καρτερόν* M *Ἡρακληείην*] *ἡρακλείην* Ωb, *ἩρακλεϜεείην* Nauck MGrR. V 140 54 *τὸν δ' ἄρα*] conieci Wien. St. V 195, *αὐτὰρ* libri, quod servat v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 157; *τὸν δ' αὖτ'* Peppmüller Phil. Anz. 1884 p. 425, *τὸν δ' αὖ* idem Ph. Rundsch. V c. 391, *αὐτὰρ ἄρ'* Devantier d. Spur. d. anl. Dig. b. Hes. III 10 *Ἰφικλῆα δορυσσόῳ*] ΩENO schol. p. 45 R., *Ἰφικλῆα λαοσσόῳ* (ex Hom. *ο* 244 illatum?) Ψb (*ἢ δορυσσόῳ* superscr. K); *Ἰφικλῆ λαοσσόῳ* Hermann Epist. in Schaeferi ed. Gregor. Cor. 879; *Ἰφικλέα λαοσσόῳ* Goettling ed.[1] 98; *Ἴφικλον λαοσσόῳ* uni, *Ἰφικλῆα δορυσσόῳ* alteri recensioni attribuit Thiersch Gr. Gramm.[2] § 148, 4 adn.; *ϜιφικλέϜην* (*Ἰφικλῆν* Bezzenb. Beitr. XVI 7) *λαϜοσσόϜῳ* Fick Hes. Ged. 88 55 *κεκριμένην*] *γρ. κεκρυμμένην* in marg. L; *κεκριμμένην* HIK, *κεκρυμένην* F 56 *θεῶν*] om. Ωb (m. rec. superscr. G) 57 sqq.] ante v. 57 vel 58 lacunam statuit Balsamo sulla comp. del. carm. Hes. *Ἀσπ.* *Ἡρ.* I 23 (cf. 13) 57 *ὃς καὶ*] *ἔνθ' ὅ γε* olim scriptum fuisse censuit Paley ed.[1] 116 *Ἀρητιάδην*] libri Herodianus (Eustathius) schol. Pediasimi 617, 9 G.; *Ἀρηιάδην* Wolf in Rankii ed. 91, sed cf. Apoll. Rhod. Arg. *Β* 966, 1031, 1047 *Γ* 1180 Dionys. Perieg. 685

εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν καὶ πατέρα ὃν Ἄρην, ἄατον πολέμοιο,
τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὣς πυρὸς αἰθομένοιο,
ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι
νύσσοντες χηλῇσι, κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει
κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
χαλκῷ δηιώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
λάμπεν ὑπὸ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ' ὣς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνου

58 *Α* 370 ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος* 59 *Ε* 388 Ἄρης ἄατος πολέμοιο* 60 *Σ* 510 τεύχεσι λαμπόμενοι* *Θ* 563 σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο* 61 *Ω* 701 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ* *Ε* 257 ὠκέες ἵπποι* 62 cf. *Λ* 565 νύσσοντες ξυστοῖσι* 64 cf. ν 369 εἵματά τ' εὐποίητα* 65 *Π* 506 sq. ἵππους.. ἱεμένους 66 γ 167 υἱὸς ἀρήιος* 67 *Θ* 534 χαλκῷ δηιώσας* *Ε* 435 καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι* 68 *Α* 43 τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων* 69 v. ad 52

καὶ γὰρ καὶ ὡς ἰαμβικὸν μὴ ἔχον ἐπ' εὐθείας τὸ τ περιττοσύλλαβον ἔχει τὴν γενικήν, Ἄρης Ἄρητος, ὅθεν 'Ἀρητιάδης' παρ' Ἡσιόδῳ πατρωνυμικόν . . . cf. Eust. Hom. 1133, 13 κλίνεται γὰρ (Ἄρης) καὶ ὡς ἰαμβικὸν Ἄρητος, ὅθεν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ Διονυσίῳ 'Ἀρητιάδης' ὁ ἀπὸ Ἄρητος

62 Schol. Aristoph. Acharn. 740 p. 21 a 30 D. (cf. Suid. v. ὁπλή II a 1141 B.) καὶ Ἡσίοδος . . . ἐπὶ τοῦ ἵππου 'νύσσοντες χηλῇσιν' 70 Et. mag. v. Παγασαῖος· λέγεται ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ Παγάσης . . . Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι 'πᾶν — Παγασαίου'

59 om. NO (in ima pag. m. alia adscr. O) πατέρα ὃν] πατέρ' ὃν D (in versu infra adiecto O) Ἄρην] D, cf. Fick Bezzenb. Beitr. XVI 7; ἄρη F, ἄρη' (quod praeferebat Wolf in Rankii ed. 91, cf. Hermann Intelligenzbl. f. Lit. u. Kunst, Leipz. Literaturz. I 1802 c. 92) ΩbΨ (in v. adiecto O; ἄρη' M, ἀρή I) ἄατον] D, cf. Leo Meyer Kuhn's ZfvglSpr. XXII 470; ἄτον (supra α aliquid erasum est — fuitne α? — I) FΩbΨ (ἄτον in v. adiecto O); v. quae dixi Wien. St. V 195 sq. πολέμοιο] πελέμοιο I 60 σέλας] postea additum E 61 ἑσταότ' ἐν] ΩaΨbNO, ἑσταότ' ἐνὶ E, ἑσταῶτ' (ἑσταῶτ' H, ἑσταῶδ' I) ἐνὶ Ωb, ἑστεῶτ' (Aristarchus Hom. *Ω* 701) εἰνὶ? Lennep ed. 8 63 πλεκτοῖσιν] πηκτοῖσιν? Guyet Not. in Hes. 164 64 ἅρματα] ἄρματα F εὐποίητα] εὐποίητον K 65 ἱεμένων] ἡεμένων F 66 ἐλπόμενος] ς in ras. O, ἐλπόμενον N 67 δηιώσειν] δαιώσειν K, δη///ώσειν O, δηιῶσιν F 68 εὐχωλέων] D, εὐχολέων (ῶν m. recentissima superscr. H) libri ceteri οὐκ ἔκλυε] οὐκέλυε F, γρ. οὐκ ἔλυε marg. L 69 Ἡρακληείην] ἡρακλείην FΩb, ἩρακλεϜεείην Nauck l. c. 70 πᾶν] πὰρ N 71 ὑπὸ] H, ὑπαὶ libri cett. (ὑπ' αἰδεινοῖο F) 72 ἐκείνου] D, cf. Wien. St. V 196; ἐκείνω Ψ, ἐκεῖνω F, ἐκείνῳ GNO, ἐκείνων HI

ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι
πλήν γ' Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
[κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.]
ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
ἥρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ τε μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐυστέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
ἵκετο δ' ἐς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,

---

73 cf. *E* 12 *ἐναντίω ὁρμηθήτην** 75 cf. *Θ* 450 *μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι** 78 *Ω* 762 *δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων** 79 *ξ* 394 *θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν** 80 cf. *Τ* 99 *ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ** 81 *B* 501 *ἐυκτίμενον πτολίεθρον** 82 *ν* 212 *βοῶν γένος εὐρυμετώπων**

---

79 sq. cf. Theogn. 1170 . . . *ἐπεὶ μεγάλους* (*μέγα θεοὺς* Bergk) *ἤλιτες ἀθανάτους*

---

76 cf. ad Theog. 152 77 Et. gen. v. *Ἰόλαον· ὄνομά ἐστιν ἡνιόχου Ἡρακλέος· ἐν Ἀσπίδι Ἡσίοδος· 'ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον'* 80—82 Et. gen. v. *ἤλιτεν* (schol.) . . *'Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι· 'ἤλιτεν — εὐρυμετώπων'* 83 Schol. Soph. Ant. 1180 (p. 272, 19 P.) *Ἡσίοδος Ἡνιόχην αὐτὴν* (*Εὐρυδίκην*) *καλεῖ· 'ἵκετο — Ἡνιόχην'*

---

74 *πλήν γ'*] *Ω*a, *πλὴν* *Ψ*NO, *πρίν γ'* *Ω*b *Ἡρακλῆος*] *ἡρακλέος* *Ψ*b *Ἡρακλέϝεος* Nauck MGrR. V 140 *καὶ — Ἰολάου*] *κυδαλίμου καὶ Ἰολάου* NO 75 sq. resecuit Paley ed.[1] 117 75 *κείνων*] *κείνω* E; *κείνῳ* (e cod. Vitebergensi) Hermann Op. VI 194 *ἄαπτοι*] hac voce incipit fragmentum B 76 spurium iudicavit Koeppen teste Heinrichio ed. 127 *στιβαροῖσι μέλεσσιν*] *στιβαροῖσιν* (*στιβαροῖσοι* I) *μέλεσιν* HI, *σταβαροῖσι μελέεσσιν* F 77 *ἡνίοχον*] *ἡνιό*ͯ Et. gen. cod. B, *ἡνίοχος* eiusdem cod. A *Ἰόλαον*] digamma initiale servavit FΣΟΛΑFΟΜ in vase Corinthio Mon. d. Inst. III 46, cf. Kretschmer d. gr. Vaseninschr. 44 78 *πολὺ*] *πολλν* B *φίλτατε πάντων*] *φίλτατ*ͤ *ἐκείνων* H 79 *ἦ — ἀθανάτους*] *ἦ μέγα δή τι θεούς* dubitans Hermann Intelligenzbl. l. c. 92 (cf. Apoll. Rhod. Arg. *Γ* 891 *ἦ μέγα δή τι παρήλιτον*); *ἦ μάλα δή τι* (*θεούς*?) Heinrich teste Rankio ed. 151; *ἦ τι τότ' ἀθανάτους*? olim Ranke l. c. *τε*] Peppmüller, Progr. d. Gymn. Seehausen 1887 p. 7 (qui etiam *μεγάλ'* vel *ῥα μέγ'* proposuit p. 8), *τι* (*τοι* IM) libri *μέγ'*] m[1] ex *μετ'* rest. L, *μετ'* vel *μέτ'* libri cett. (corr. d'Orville Animadv. ad Charit. p. 226) *μάκαρας, τοὶ*] *μάκαραστ οἳ* B 81 *ἦλθε*] *ἦλθεν* HI Et. gen. cod. B, *ἤλυθε* B *Τίρυνθον*] *τήρυνθον* Et. gen. cod. B, *τήρυνθον* B, *τίρυνθ'* *Ω*b, *τίρυνθα α* ex *ον* m[2] L, *τίρυνθα* M, quod flagitat v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 240; *Τίρυνθος* Winterton ed. (1671) 47 *ἐυκτίμενον*] *ευκτήμενον* B (cum spir.) Et. gen. cod. B 82 *Ἠλεκτρύωνα*] *ἠλεκτρυῶνα* DF *ἕνεκ'*] *εἵνεκα* B *εὐρυμετώπων*] *ευρυμέτωπον* B 83 *ἵκετο*] *ἥκετο* H *ἐς*] *εἰς* E schol. Laur. Soph.

οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἣ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δέ ἑ κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
ᾗ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
ᾤχετο, τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω
ἣν ἀάτην ὀχέων· ἡ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.

---

85 cf. ο 370 φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον* 87 Ω 36 ᾗ τ' ἀλόχῳ* α 16 περιπλομένων ἐνιαυτῶν* η 261 ἐπιπλόμενον ἔτος 89 Ζ 234 φρένας ἐξέλετο Ζεύς* 93 φ 302 ἣν ἀάτην ὀχέων 94 λ 622 ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους*

---

84 Theogn. 275 καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις*

---

92 sq. Stob. III c. 4 s. 35 (III p. 228, 14 H.) Ἡσιόδου· 'σχέτλιος — ἐστιν'

---

84 ἄρμενα] BEFHIM, ἅρμενα DGNO, ἅρμετα L, ἅρματα K, cf. ad Theog. 639 85 ἣ] η B, ἧ NO (ex ἡ m[1] corr. O), ἡ vel ἥ cett. δίκη] δίκῃ ι m[2] subscr. O ἱκέτῃσι, τίον] ἱκέτῃ, τῖον (τεῖον Sittl ed. 534) e cod. coll. Emman. Cantabrig. scriptura ἱκέτῃι probaverit Ranke ed. 154 δέ ἑ] Ranke l. c., δέ γε Ωb (sed γε om. H) et cod. Burneianus 109 teste Kinkelio de codd. Hes. nonn. in Angl. asserv. 51 (ΔЄFЄ in ΔЄΓЄ transiisse videtur); δ' ἄρα ΩaΨNO schol. Monac., cf. Hom. ο 370 Hes. Theog. 567 87 hoc versu incipit fragmentum C δ' ἄμμες] δάμεσ B ἄμμες ἐπιπλομένων] ἄμμες περιπλομένων M, ἄμμε περιπλομένων fortasse rectius Guyet Not. in Hes. 164 (cf. v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 254) 88 γεινόμεθ'] γινόμεσθ' B, γεινόμεσθ' C 89 φρένας] φρένα BC ἐξέλετο] ἐξείλετο ει ex ε facto L 90 σφέτερον] σφετέρων I δόμον] ex δῶμα corr. E, δῶμα Ψb 91 τιμήσων] δ' ἀτιμήσων F τιμήσων — Εὐρυσθῆα] δουλεύσων . . . . . Εὐρυσθῆι dubitans Paley ed.[1] 119, λατρεύσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα Wecklein Rh. Mus. XLI 302 ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα] Ωa (ἀλιτιμένον F) ΨNO, ἀλιτήμερον Εὐρυσθῆα Guyet l. c. 164, cf. Et. mag. v. ἠλιτόμηνος καὶ ἀλιτήμερος (428, 10 G.)· σημαίνει δὲ τὸν ἑπταμηνιαῖον γεννηθέντα παῖδα; ἀλιτήμηνον εὐρυσθέα Ωb; Εὐρυσθῆ' ἠλιτόμηνον ex Hom. Τ 118 Bentley (schol. p. 27 R. 'διὰ τὸ πρὸ καιροῦ τεχθῆναι'); ἀλιτήμενον ex ΑΛΙΤΕΜΕΝΟΝ (= ἀλιτέμηννον = Ionum ἠλιτόμηνον) vitiose transscriptum esse arbitratur Fick, d. hom. Odyss. i. d. urspr. Sprachf. 328 (qui Εὐρύσθη' ἀλιτέμηννον requirit Bezzenb. Beitr. XVI 6) 92 ἦ] ἢ B μετεστοναχίζετ'] μεταστοναχίζετ' M, μετοστοναχίζετ' I, μεστοναχίζετ' F, μετεστεναχίζετ' C ὀπίσσω] ὀπείσσω F 93 ἀάτην] restitui, ἄτην ΩENO Stobaeus, ἄταν Ψb ὀχέων] Ωa, v. Hom. φ 302 η 211 λ 618 sq. (divinarat Graevius Lect. Hes. 94, cf. Bauermeister Observ. in Hes. Carm. I 14 et Peppmüller Rh. Mus. XL 624); ἀχέων ΩbΨNO Stobaeus παλινάγρετος] πάλιν ἄγρετος BCF ἐστίν] ἦεν Peppmüller Rh. Mus. XL 624 94 ἐπετέλλετ'] ἐπέτελλεν F

ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος·
ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
ἠθεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα·
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
ἀλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήια, ὄφρα τάχιστα

---

95 cf. *E* 230 *σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία* 96 *σ* 263 *ἵππων τ' ὠκυπόδων**, cf. *λ* 195 *μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει** 97 *Λ* 533 *θοὸν ἅρμα** 98 *Δ* 441 *Ἄρεος ἀνδροφόνοιο* 100 *I* 405 *Φοίβου Ἀπόλλωνος** *Α* 75 *Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος** 101 *O* 164 *κρατερός περ ἐών** 102 *Γ* 58 *τὸν δ' αὖτε προσέειπεν** 103 cf. ad 27 107 *ν* 422 *ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο** 108 Z 340 *ἀρήια τεύχεα δύω* 108. 110 *Δ* 269 *ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'*

---

97 Parmen. Fr. 1, 21 D. *ἰθὺς ἔχον κοῦραι κατ' ἀμαξιτὸν ἅρμα καὶ ἵππους* 105 cf. Hymn. Hom. Cer. 151 *ἰδὲ κρήδεμνα πόληος | εἰρύαται (ἀνέρες) βουλῇσι*

---

105 Et. gen. Gud. v. *κρήδεμνον· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι· 'ὃς — πόληα'*

95—101 alius recensionis esse suspicatus est Hermann Op. VI 194 95 *φοινικόεντα*] 'quadrisyllabum' Lennep ed. comm. 25; *σιγαλόεντα* (ex Hom. *E* 226 al.) F, quod suasit Nauck MGrR. IV 506 96 *ὠκυπόδων*] *δ' ὠκυπόδων* BC, *ὠκυπέδων* NO *φρεσὶ*] *φρεσὶν* C, *φρεσσὶν* B *θάρσος*] *ς* in ras. O, *θάρσον* N *ἀέξων*] *ἀέξῶν* H, *ἀέξω* EK 97 sq.] reiecto v. 97 *ὑποδδείσῃς* Paley ed.[1] 119 (cf. Kinkel de codd. Hes. nonn. in Angl. asserv. 19) 97 *ἰθὺς*] *ἰχθὺσ* BC *ἔχειν*] *ἔχων* I *θοὸν*] *θοὸσ* BC *ὠκυπόδων*] *οκυπόδων* B 98 *ὑποδδείσας*] *Ω*a (*ὑπὸδδεῖσασ* C) *Ψ*NO, *ὑποδδεὶς* GH, *ὑποδδεῖε* I *ἀνδροφόνοιο*] *ἀνδροφόνοις* I 99 *ὃς*] DF*Ψ*b, *ὃς καὶ* BCENO *κεκληγὼς*] *κεκληγῶσ* B, *κεκηγὼσ* C, *κεκλογὼς* GH *περιμαίνεται*] *περιμένεται* B 100 *ἑκατηβελέταο*] *ἑκατηβολίταο* BC 101 *ἦ*] *ἢ* B, *ῆ* C *καὶ*] om. M *κρατερός*] *καρτερός* BCM *ἄαται*] *ΩΨ*bNO (*ἀᾶται* N) Pediasimus 621, 16 G., *ἄεται* E, quod praeferunt Thiersch Gr. Gramm.[2] § 232, 18 et Solmsen Unters. z. gr. Laut- u. Versl. 93; *ἆται* Heyne ad Hom. *E* 388 103 *ἠθεῖ'*] EF, *ἠθεῖε* (*ὦ ἠ.* G) libri ceteri *ἦ*] *ἡ* B, *ἢ* HI, *ῆ* C *μάλα*] om. GI, m. alia superscr. in G, *μάλλα* B *τι*] om. D, *τοι* H 104 *τιμᾷ*] *τείει* Fick Bezzenb. Beitr. XVI 5 *κεφαλὴν*] *κεφαλλὴν* B *Ἐννοσίγαιος*] *ἐνοσίγαιος* BCMO, *ἐνοσίγεος* GH (*ν* alterum et *αι* m. alia supra additum, *ε* deletum in G) 105 *ἔχει*] om. Et. gen. *ῥύεταί τε*] *ρύετε τη* B *πόληα*] *Ω* (*πόλια* BC) NO Et. gen. Gud., *πόληας Ψ* 106 *κρατερόν τε*] *τε* om. *Ω*b, m. rec. addit G 107 *ἐς*] *εἰς* libri 108 *ἀλλ' ἄγε*] *ἀλλά γε* GHKL *δύσεο*] BCEFNO, *δύσαιο Ω*b, *δύσσεο DΨ*b *τεύχε' ἀρήια*] *τεύχετ' αρήια* BC

δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὔ τοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
οὐδ' Ἰφικλεΐδην δειδίξεται, ἀλλά μιν οἴω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκεΐδαο,
οἳ δή σφι σχεδόν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη
θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἥρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρίονα κυανοχαίτην
πάντη ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.

---

111 *K* 105 ἀλλά μιν οἴω* 112 cf. *Π* 140 ἀμύμονος Αἰακίδαο* 113 *Γ* 133 λιλαιόμενοι πολέμοιο* 115 *Α* 595 ὣς φάτο· μείδησεν δέ* *Λ* 690 βίη Ἡρακληείη* 116 cf. *H* 189 γήθησε δὲ θυμῷ 117 = *O* 48 121 φ 394 πάντη ἀναστρωφῶν* Z 229 ὄν κε δύνηαι*

---

120 Theb. cycl. Fr. 4 K. σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτῃ

---

109 ἐμπελάσαντες] εμπελάσσαντες B, ἀμπελάσαντες NO Ἄρηος] ἄρεος GH 110 μαρνώμεσθ'] μαρνώμεθ' BCΩb οὔ τοι] οὔ τι EF 111 οὐδ' Ἰφικλεΐδην] οὐ Ϝιφικλείδην Bentley (οὐδ' Ϝιφικλείδην! Lennep ed. 13) οὐδ'] οὖσδ' B, οὐσδ' C δειδίξεται] δεδϜίξεται (e stirpe δϜι-κ) terrendi sensu v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 412; δειδέξεται Scuti auctorem eadem quam in δεδέξαται Hom. *E* 238 inesse vidisset notione donavisse censuit Schulze Quaest. ep. 88 adn. 3 μιν] μην B 112 φεύξεσθαι] ΩMNO, φεύξασθαι Ψ praeter M δύο] om. B, δύω C Ἀλκεΐδαο] ἀλκίδαο NO, Ἀλκαιΐδαο dubitans Sittl ed. 536 113 δή] δί C, δέ K σφι] om. I, σφιν C, σφειν F εἰσι] εἶσι EKM πολέμοιο] πτολέμοιο (vocis pars prior e corr.) E 114 spurium esse suspicatur Paley ed.[1] 120 φυλόπιδα] φυλοπίδα I, φυλόπιδα B, φιλόπυδα GH στήσειν] στῆσαι? Paley l. c. σφιν] σφειν F, σφι M πολὺ] πολλυ B φίλτερα] ΩαMNO schol. p. 28 R., φέρτερα (φέρτερ̊ K) ex Hom. *A* 169 χ 154 ΩbΨ (praeter M) 115 μείδησεν] μείδησε LMO, ν m. rec. superscr. G Ἡρακληείη] ἡρακλείη Ωb, ἩρακλεϜεείη Nauck l. c. 116 νύ οἱ] DF (νύοι F), νυ (omisso οἱ) GHNO, οἱ (omisso νυ) IΨ; ἓ C, ἕ B (omisso νυ), unde τέ οἱ alteram recensionem habuisse suspicatus est Peppmüller JbfPh. 1889 p. 669 (coll. Theog. 84 var. lect. νυ et τε) ἄρμενα] ἀρμενα B, ἅρμενα DFHNO 117 μιν] μην B 118 διοτρεφές] διοτροφές CL 119 ὑσμίνη] ὑσμήνη Ωb τρηχεῖα] ν m. alia superscr. B, τραχεῖα IΨb 120 sq. in unum contractos ὧς καὶ νῦν μέγαν ἵππον ἀρηγέμεν ὧς κε δύνηαι exhibet I 120 Ἀρίονα] F schol. paraphr. p. 49 R., αρήονα B; cf. Kretschmer Kuhns ZfvglSpr. XXIX 164 ('Ερίων monetae Thelpus., v. Collitz Dialektinschr. 1253); = 'Ἀρι-Ϝίονα celerrimum' Maass Indog. Forsch. I 166; ἀρείονα libri cett. κυανοχαίτην] κυανοχέτην C 121 ἀναστρωφᾶν] ἀναστροφᾶν BCKNO, cf. Nauck MGrR. IV 586 κε] κεν BCGH, γε Ψb

ὣς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
καλὸν χρύσειον πολυδαίδαλον, ὅν οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὁππότ' ἔμελλε
τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσεσθαι ἀέθλους.
θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀιστοὶ
ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες, αὐτὰρ ὄπισθε
μόρφνοιο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.

---

122 sq. Γ 330 *κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε* 123 θ 417 *κλυτὰ δῶρα* 124 = Γ 332 125 Ξ 351 (*νεφέλην*) *καλὴν χρυσείην** 126 ν 190 *Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός** 127 cf. γ 262 *πολέας τελέοντες ἀέθλους* 128 cf. ad 29 129 Λ 654 *δεινὸς ἀνήρ** 129 sq. cf. φ 11 *φαρέτρην . . πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀιστοί*

---

122 Ioann. Philopon. in Aristot. Anal. post. p. 82 . . *ἢ ὀρείχαλκός ἐστιν ὁ λευκὸς χαλκός, ὡς Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἀσπίδι φησίν· 'ὣς — φαεινοῦ' δύσατο* Et. gen. Tittm. v. *ὀρείχαλκος* (*ὀρίχαλκος* Et. gen.) cf. Anecd. Par. IV 13, 3 Cr.: *Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι* (*ἐν Ἀ.* om. Et. Tittm.)· *'ὣς — φαεινοῦ'* Anecd. Ox. I 417, 12 Cr. *καὶ Ἡσίοδος 'ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ'* 128 cf. ad 29 134 Et. mag. v. *φλεγύας . . Ἡσίοδος Ἀσπίδι· 'μορφνοῖο φλεγύαο'*

---

122 *ὣς*] *ὃς* Et. Tittm. *κνημῖδας*] *κνημήδας* F *ὀρειχάλκοιο*] *ὀριχάλκοιο* Et. gen. (cod. uterque) *φαεινοῦ*] *φαινοῦ* B, *φαεινοῦ* | *δύσατο* Ioannes Philopon. 123 *Ἡφαίστου*] *ὑφαίστου* K *περὶ κνήμῃσιν*] *περικνήμῃσιν* F, *περὶ κνημίσιν* BC, *περὶ κνημῖσιν* N, *περὶ κνήμῃσι* η ex ι facto O 124 *ἔδυνε*] *ἔδυναι* H 125 *πολυδαίδαλον*] *πολυδέδαλον* K, *πολυδαιδάλεον* BCLMNO, *δαίδαλεον* ε m. rec. superscr. F *ὅν οἱ ἔδωκε*] E, *ὅν ῥ' οἱ* (*ῥοὶ* B, *ῥ οἱ* C, *ῥ' οἷ* D, *ρ' οἷ* F, *ῥ' οἷ* G, *ρ' οἱ* I, *'ῥ οἷ* K) ΩΨbNO (cf. Hermann Orph. 780) 126 *Ἀθηναίη*] *ἀθηναί* BC *ὁππότ'*] *ὁπότε* D 127 *ἐφορμήσεσθαι*] BCFΩb (cf. v. Leeuwen Mnem. n. s. XVII 214), *ἐφορμήσασθαι* DΨNO 128 sqq. clipei descriptionem primitus defuisse putavit Deiters de Hes. scuti Herc. descript. 59 sq. versibus hunc in modum dispositis: 128 *ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον*, 319 *χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε*, 136—138, 135 *εἵλετο — αἴθοπι χαλκῷ*, 320 *ἀρσάμενος παλάμῃσι κτλ.* 128 *ὤμοισιν*] *ὤμοισι* F, *ὁμυσιν* B *ἀρῆς*] cf. ad 29 129 *κοίλην*] *κοίλην* libri *δὲ*] om. N, m. rec. superscr. O *στήθεσσι*] *στήθεσιν* B, *στήθεσφι* Sittl ed. 339 et 537 130 *καββάλετ'*] *καββάλλετ'* K, *κάββαλ'* M, *κάμβάλετ'* B, *καμβάλετ'* C, *κάμβαλεν* F, *κάμβαλε δ'* H *ἐξόπιθεν*] -ε C, *ἐξόπισθεν* ΩbM 131 *ῥιγηλοί*] *ῥιγαλοί* superscr. η L *λαθιφθόγγοιο*] DFΩbO, *λαθηφθόγγοιο* Ψ (α in η mutato L), *λαθεφθόγγοιο* N, *λαθοφθόγγοιο* BC 132—134 aliunde auctorem sublegisse ratus est Wolf in ed. Rankii 95; alteri recensioni (pro v. 131) tribuit Peppmüller Variat. 2 132 *μὲν*] om. BC *θάνατόν τ'*] *θάνατ'* N *εἶχον*] *εἶχεν* C, *εἴχεν* B 134 *μόρφνοιο*] DF, cf. Herodianus I 173, 17 L., *μορφνοίο* BC, *μορφνοῖο* ΩbΨNO (*μορφνοῖο* o m. eadem M) Et. mag.

εἵλετο δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ,
κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐύτυκτον ἔθηκε,
δαιδαλέην ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἥ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
χερσί γε μὴν σάκος εἷλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην χρυσῷ τε φαεινῷ
λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔ τι φατειός,

---

135 *K* 135 *εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ* E 790 *ὄβριμον ἔγχος* *Δ* 495 *αἴθοπι χαλκῷ** 136 = *Γ* 336 137 sq. *χ* 102 *κυνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν* 138 *O* 25 *Ἡρακλῆος θείοιο** 139 *N* 552 *σάκος εὐρὺ παναίολον** 140 E 725 *θαῦμα ἰδέσθαι** 141 cf. E 583 *λεύκ' ἐλέφαντι*

144—146 cf. Ovid. Met. III 33 sq. (de angue) . . *igne micant oculi* . . *triplici stant ordine dentes*

---

142 cf. Apoll. Soph. v. *ἠλέκτωρ·* . . . *περὶ οὗ* (*ἠλέκτρου*) *φησιν* ⟨*Ἡσίοδος*⟩ '*ἠλέκτρῳ ὑπόλαμπες*' (*ἠλέκτωρ ὑπολάμπεθ'* cod.)

---

135 *εἵλετο δ'*] ex Hom. *O* 482 Hermann Intelligenzbl. l. c. 94; *ἦσαν* (*ἦσαν* B)· *ὃ δ'* *ΩΨ*bNO, *ἦσαν ἰδ'* E; in principio versus *χερσὶν δ'* et in clausula *εἵλετο χαλκῷ* legi posse putavit Ranke ed. 175 *ὄβριμον*] *ὄμβριμον* BCEGHKNO (*μ* ex *β* factum O) *ἀκαχμένον*] *ἀκάχμενον* CI, *ἀκάχμιον* GH (*ἀκαχμένον* m[2] marg. G) *αἴθοπι χαλκῷ*] BCDEKLNO, *εἵλετο χαλκῷ* F, *εἵλετο θυμῷ* *Ω*bM *αἴθοπι*] *αἴθονι* dubitans Bergk Rh. Mus. III 210 136 *ἐπ'*] *ὑπ'* E *κυνέην*] *κυνέαν* KL *ἐύτυκτον*] CHM, *εύτυκτον* B, *εὔτυκτον* codd. cett. 137 *δαιδαλέην*] *δαιδαλίην* H *ἀδάμαντος*] *ἀδάμαντον* KM *ἀραρυῖαν*] *ἀραρ*///*αν* (*υῖ* suprascr.) H 138 suppositum esse censuit Paley ed.[1] 122; hoc versu finitur fragmentum C *ἥ*] *ἢ* M *εἴρυτο*] *Ω*E, *ἤρυτο* *Ψ*b, *ἔρρυτο* NO *κάρη*] *κάρην* F*Ω*b (*κάρην'* I) *Ἡρακλῆος*] *ἩρακλέϜεος* Nauck MGrR. V 140 139 *γε*] om. M, *δὲ* *Ω*b *μὴν*] *Ω* (praeter B, *η* e corr. I), *μὲν* B*Ψ*NO *παναίολον*] *παραίαλον* superscr. *ν* m. alia H 139] *ἀρχὴ νῦν τῆς ἀσπίδος* appictum in K 140—143 in textu om., in imo margine rubra tinctura additos habet L 140 *ἔρρηξε*] *ἂν ῥῆξε* Voss Randgl. 30 *βαλὼν*] *βαλλῶν* B 141—317 a seriore poeta adiectos esse censuit Goettling ed.[2] 123 141—143 Deitersii coniectura *κυάνῳ* (cf. ad 141) in textum admissa v. 141 et 142 (in clausula scripto *φαεινόν*) uni, v. 141 et 143 alteri recensioni tribuit Peppmüller Variat. 3; quibus coniunctis *τιτάνῳ* a rhapsodo quodam illatum esse 141 *γὰρ*] om. K *τιτάνῳ*] *τυτάνῳ* K, *κυάνῳ* (eiecto v. 143) Deiters l. c. 61 *λευκῷ*] *λευκῇ* *Ω*b, *γλευκῷ* K 142 *ἠλέκτρῳ*] *ἠλέκτωρ* B *θ'*] ex *τ'* corr. E, *δ'* K *ὑπολαμπὲς*] *Ω*NO, *ὑπερλαμπὲς* (*ὑπεκλαμπὲς* M) *Ψ* *ἔην*] *ἔεν* Fick Bezzenb. Beitr. XVI 15 143 spurium iudicavit Heyne ad *Σ* 481 *λαμπόμενον*] suspicionem movit Paleio ed.[1] 123 *κυάνου*] *κυανοῦ* B*Ω*b, *κυανῷ* F *δὲ*] om. M *διὰ πτύχες*] *διαπτύχες* BFHMO, *διὰ πτύχας* E, *διὰ πτύχας* *α* ex *ε* corr. L *ἠλήλαντο*] *ἠλήλατο* F 144—167 tres recensiones statuit Hermann Op. VI

ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι διδορκώς·
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
δεινὴ Ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
[τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύμεναι Ἄιδος εἴσω

---

145 cf. τ 446 πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς* N 474 ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον 146 T 365 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν* 147 H 212 βλοσυροῖσι προσώπασι 148 cf. Δ 445 Ἔρις . . ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν 149 cf. Σ 311 ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη 151 Z 411 χθόνα δύμεναι* Z 284 Ἄιδος εἴσω*

---

147 Quint. Smyrn. III 539 κατὰ βλοσυροῖο προσώπου Nonn. Dion. XVIII 244 βλοσυροῖο προσώπου* 148 Quint. Smyrn. I 159 Ἔρις . . δεινή idem V 32 ἡ μὲν (Ἔρις) ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας | ἐλθέμεν

208: unam versibus 144, 145, 154 (corr. Kinkel, 149 falso exaratum) — 160, alteram v. 144—153, tertiam v. 144, 145, 161—167 contineri; quarum primae in v. 144 δ' ἀδάμαντος, reliquis δὲ δράκοντος lectionem adscribit; v. 144—150 (additis 151—153) uni, 154 sqq. alteri recensioni tribuit Peppmüller Variat. 4 sq. 144—153 ineptam versuum 161—167 imitationem esse putavit Lehrs Popul. Aufs. 245 144 δὲ δράκοντος] libri schol. paraphr. p. 51 R. ('ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτοῦ ἦν δράκων καταπληκτικός'); δ' ἀδάμαντος schol. cod. Monac. 91 (γρ. 'ἐν μέσσῳ δ' ἀδάμαντος'), cf. schol. p. 30 R. 'ἐνταῦθα σωματοποιεῖ τὸν φόβον, ὡς ἂν ἐν τῷ μέσῳ ἐξ ἀδάμαντος ἦν, οὐδαμῶς δυνάμενος ῥηθῆναι'; v. Hermann Op. VI 197 Ranke ed. 178 Studniczka Serta Hartel. 60; δὲ λέοντος tertiam lectionem fuisse suspicatur Peppmüller Variat. 4 ἔην] ἔεν Fick l. c. φατειός] φατεῖος Sittl ed. 538

145 ἔμπαλιν] (ἐμπαλιννόσσοισιν B, ἔμπαλι D) ΩNO, ἔμπαλιν δ' (ἔμπαλι δ' E) Ψ ὄσσοισιν] ὄσσοισι FGIM πυρὶ] περὶ G δεδορκὼς] δεδωρκὸς B 145 post hunc primitus v. 149 (initio sic mutatum σχέτλιος, ὅς) cum 150 collocatos fuisse (deinde 146—148 secutos esse) censuit Deiters l. c. 45 146 πλῆτο] πλῆστο D λευκὰ θεόντων] θεώντων E; cf. Theocr. XXV 158 ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούσῃ Epigr. gr. 1046, 83 ed. Kaibel ποίην . . χλωρὰ θέουσαν Oppian. Hal. III 283 πλωτῶν γένος ὑγρὰ θεόντων, v. Schulze Kuhns ZfvglSpr. XXIX 260 sq.; λεύκ' ἀνθεόντων vel ἀνθεύντων Emperius Op. 304 147 ἀπλήτων] π opinor ex τ corr. G, ἀτλήτων I, ἀπλάτων Voss Randgl. 30 βλοσυροῖο] βλοσυροίω B μετώπου] Ψ μετόπου BF, προσώπου DΩbNO, γρ. μετώπου marg. O 148 δεινὴ] δεινὶ B πεπότητο] πεπότατο LM, ἐποτᾶτο dubitans Ranke ed. 180 κορύσσουσα] κωρύσσουσα I, κορύσσα KL 149 supervacaneum ornamentum esse dixit Wolf in Rankii ed. 95 σχετλίη] σχετλοίη K, σχετλία LM ἥ ῥα νόον] ἥρανον B ἐκ] om. ΩbL εἵλετο] ἤλετο B, εἶλε GH, αἴνυτο Triclinius, sed cf. Scut. 89 Hom. Z 234 I 377 P 470 Σ 311 T 437 φωτῶν] βροτῶν (βρωτῶν I) Ωb 150 υἷι] υἷ B 151—153 damnavit Lehrs Popul. Aufs. 245, aliis de causis Peppmüller Variat. 4 sq. 151 δύμεναι] DΩb, δύμενος N, δύνουσ' BEO (νουσ' in ras. O), δύνουσιν Ψb, δύουσ' F; cf. Kinkel de codd. Hes. nonn. in Angl. asserv. 21 et quae disputavi Herm. XXXIII 598; δύνοντ' Sittl ed. 538

†αὐτῶν, ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
Σειρίου ἀζαλέοιο μελαίνῃ πύθεται αἴῃ.]
ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο,
ἐν δ' ὅμαδός τε φόβος τ' ἀνδροκτασίη τε δεδήει,
ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ
ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη καναχῇσί τε βεβρυχυῖα.
ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔ τι φατειῶν,

---

152 sq. α 161 sq. *οὗ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ | κείμεν' ἐπ' ἠπείρου* μ 45 sq. *πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς | ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν* 154 cf. Μ 71 *παλίωξις δὲ γένηται* 155 cf. λ 612 *φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε* Υ 18 *μάχη πόλεμός τε δέδηεν* 156—159 = Σ 535—538 160 Ψ 815 *δεινὸν δερκομένω**

---

152 sq. cf. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 190 sq. 193 *ἀλλά σέ γ' αὐτοῦ | πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων . . . τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἠελίοιο* 153 cf. Apoll. Rhod. Arg. Δ 679 *ἀζαλέοιο . . ἠελίοιο* Oppian. Cyn. II 430 *καύματος ἀζαλέοιο** 154 sqq. cf. Quint. Smyrn. V 25 sqq. *ἐν δ' ἄρα καὶ πόλεμοι φθεισήνορες, ἐν δὲ κυδοιμοὶ | ἀργαλέοι ἐνέκειντο . . 31 ἐν δ' Ἔρις οὐλομένη καὶ Ἐρινύες ὀβριμόθυμοι . . 34 ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι*

---

156 sqq. Eust. Hom. 1160, 46 *ὅτι δὲ Ὁμηρικῷ ζήλῳ καὶ ἡ τοῦ Ἡσιόδου Ἀσπὶς τοιαῦτα δαιμόνια* (velut Hom. Σ 535) *ἔχει ὁμιλοῦντα τῇ μάχῃ, ὁ ἐντυχὼν εἴσεται* 156 Epim. Anecd. Ox. I 155 Cr. (Herodian. I 450, 12 L.) *σεσημείωται . . . παρ' Ἡσιόδῳ τὸ 'ἐθύνεον' ὡς ἐνόεον ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε̄ ἢ μεταβολῇ τῆς δ̄ι εἰς θ̄υ* (corr. Lobeck, *τοῦ ν̄υ* cod.)

---

152 *†αὐτῶν*] verbi finiti locum occupasse vidit Kinkel l. c., *φοίτων* (vel *φοιτῶσ'*) Klouček in ed. mea[1] *σφι*] *σφιν* BEK *περὶ ῥινοῖο*] *περὶ ῥινοῖο* altero *ρ* superscr. E, *περιρρινοῖο* F, *περὶ ῥῥινοῖο* NO, *περιρινοίο* B, *περὶ ῥινοῖο* (*ο* rubro additum) L, *περ ῥινοῖο* GH *σαπείσης*] *σαπήσησ* B 153 *Σειρίου*] *Σειρὸς ὕπ'* Guyet Not. in Hes. 165 *μελαίνῃ — αἴῃ*] *φαεινῇ πύθεται αὐγῇ* (vel *αἴγλῃ*) Paley ed.[1] 124 *μελαίνῃ*] (*μελένη* F) ΩNO, *κελαινῇ* (*κελαινῶν* L) Ψ 154—159 ex Hom. illatos esse statuit Lehrs Popul. Aufs. 245 154 *προΐωξις*] *προϊείωξις* I *τε τέτυκτο*] superscr. *αι* K, *τε τέτυκται* LM, *τ' ἐτέτυκτο* Heyne ad Hom. 155 *ὅμαδος*] *ὁμαδ 'ὅσ* B *φόβος*] Ω praeter B, *φόνος* BΨN, *φόβος* (*β* in ras.) O *ἀνδροκτασίη*] *ἀνδρῶν ἀνδροκτασίη* (*ἀνδροκτασίης* M) Ψb *δεδήει*] om. D, *δήει* F, *δεδείη* BI 156—159 suspicionem moverunt Schlichtegrollio üb. d. Schild d. Herc. (1788) 49 156 *ἐθύνεον*] libri Anecd. Ox., *ὁμίλεον* Hom. Σ 535, *ἐδίνεον* Spitzner ad Hom. Σ 535 157 *ἄουτον*] *δ' ἀούτατον* N, *ἄουτον* superscr., sed *ον* in ras., O 158 *τεθνηῶτα*] BΩb, *τεθνειῶτα* DFΨNO *κατὰ μόθον*] *καταμόθεν* B *ἕλκε*] *εἵλκε* B 159 *δ'*] *τ'* ed. Massil. Hom. Σ 538 *ἔχ'*] *ἔχετ'* Ψb *δαφοινεὸν*] *δαφοίνεον* BDΨ 160 *βεβρυχυῖα*] NO cf. schol. paraphr. p. 52 R. *'γέμουσα δὲ ἐν καναχαῖς καὶ βοαῖς'*; *βεβριθυῖα* (*βεβριθύα* B, *βεβριθῆα* I, *βεβριθεῖα* L) ΩΨ; *τετριγυῖα* Emperius Op. 304 161 *ἐν δ'*] *ἔνθ'* NO *δεινῶν*] *δεινῶ* B *ἔσαν*] *ἔσσαν* B, *ἦσαν* Ωb *φατειῶν*] *φατείων* Sittl ed. 343

δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δ' ἐδαίετο θαυματὰ ἔργα.
στίγματα δ' ὣς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσιν·
κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἤισαν· οὐδέ νυ τώ γε
οὐδέτεροι τρεέτην· φρῖσσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἳ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες

---

162 *η* 307 *ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων** 164 *T* 365 *τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε** 171 cf. *N* 473 *φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν* 173 sq. *A* 303 *αἷμα κελαινόν*

---

165 Hymn. Hom. Merc. 80, 440 et VII 34 *θαυματὰ ἔργα** 166 sq. cf. Vergil. Aen. V 87 (anguis), *caeruleae cui terga notae maculosus et auro | squamam incendebat fulgor* 168 Pseudorph. Lith. 603 A. *ἔκ τε μυῶν ἀγέλας**

---

165 Schol. Pind. Ol. I 43 (II 1, 31 B.) .. *ὡς καὶ Ἡσίοδος 'θαυματὰ ἔργα'*

---

162 *ταὶ φοβέεσκον*] *ταὶ βόσκονται* in textu, *γρ. ταὶ φοβέεσκον* in marg. E *ἐπὶ χθονὶ*] *επιφθονὶ* B 163 eiecit Paley ed.[1] 125, cf. Studniczka l. c. 62 164 *μὲν*] om. B 165 *τὰ δ' ἐδαίετο*] *τάδ' ἐδαίετο* (*ἐδέετο* H) Ωb, *τὰ δὲ δαίετο* DF, *τ' ἄδε δαίετο* B, *τάδε δαίετο* NO, *τε γε δαίετο*, m. post. in *τάδ ἐδαίετο* mutatum E, *τ' ἐδαίετο* Ψb *θαυματὰ*] schol. Pind., *θαῦματα* B, cf. Hymn. Hom. Merc. et VII; *θαυμαστὰ* DFΩbΨbN, *θαυμάσια* ex *θαυμαστὰ* factum E, *θωντὰ* in ras. O 166 *στίγματα*] *στιγμαὶ* (e Pediasimo) et in v. 167 *κυάνεαι* sublata post *δράκουσιν* distinctione olim Hermann Intelligenzbl. l. c. 91 et Orph. 702 (sed cf. Op. VI 197) 167 *κυάνεοι*] cf. v. 183; *κυανέοιο* B (quod e *κυανέοισ* natum putat Sittl Sitzungsber. d. bair. Akad. phil.-hist. Cl. 1889 p. 358), *κυάνεα* FΩb 168—177] unam recensionem v. 168—171, alteram 168 sq., 172—177 continere (clausula v. 175 sic conformata: *ὑπὸ βλοσυροῖο λέοντος*) arbitratur Peppmüller Variat. 5 sq. 168 *χλούνων ἔσαν*] *χλουνάων* Fick Bezzenb. Beitr. XVI 5 *ἔσαν*] *ἔσσαν* B, *ἦσαν* Ψb 169 *κοτεόντων*] *κοτεώντων* B, *κοτιόντων* L, *κοτιέντων* M *θ' ἱεμένων*] FGI, *τ' ἱεμένων* BΨNO, *τ' ἱεμένων* H, *ἱεμένων* particula om. D, *Ϝιεμένων* (partic. om.) Lennep ed. 20, cf. Fick Bezzenb. Beitr. l. c. 170 sq. proscripsit Deiters l. c. 16 adn. 50 170 *καὶ*] om. LM *ὁμιληδὸν*] *ὁμιλαδὸν* F, *ομιλαδῶν* B *στίχες*] *ἀιστίχες* F *ἤισαν*] BFGH, *ἴεσαν* D, *ἴησαν ι* postea addito et *η* ex alia littera restituto E, *ἴσαν* LMNO, *ἦσαν* K, *ἤσαν* I *οὐδέ νυ*] *οὐδένι* N *τώ γε*] DΨb (sed *τῶγε* K), *τῷ γε* N, *τοί γε* (*οί* in ras.) O; *τῶν γε* postea in *τώ γε* mutatum E, *τῶν γε* BFΩb 171 *οὐδέτεροι*] Ωa, *οὐδ' ἕτεροι* ΩbΨ (*οὐδέτερον* M) NO *τρεέτην*] *τρείτην* *ει* ex *ε* corr., *εει* m[2] superscr. E *γε*] *τε* M *αὐχένας*] *φρένας* H 173 *δοιοὶ*] *δυιοὶ* G, *δυοὶ* H, *δὔοὶ* I *ἀπουράμενοι* — 175 *κείατο*] eiecit Lehrs Popul. Aufs. 246 *σφι*] *σφιν* B 174 *ἀπελείβετ'*] *ἀπελίβετ'* H *ἔραζ'*] DE, *ἔραζε* BFNO, *ἔραζεν* ΩbΨb

κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖο λέοντος.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν
Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε μελαγχαίτην τε Μίμαντα

---

177 λ 611 *ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες** 178 *Μ* 128 *Λαπιθάων αἰχμητάων** 179 sq. cf. *Α* 263 *οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,* | *Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον* 181 *Γ* 147 *ὄζον Ἄρηος** 182 = [*Α* 265] 185 cf. *Ρ* 218 *Ἔννομον οἰωνιστήν**

---

175 Quint. Smyrn. I 5 *βλοσυροῖο λέοντος** 185 Ovid. Met. XII 307 *augur* | *Asbolus* (Roscher, *astilos* C, *hasty///los ε*)

---

175 cf. Pollux V 83 (p. 284, 5 B.) *καὶ λέοντα δ' ἂν εἴποις βλοσυρόν* 181 Schol. Lycophr. 881 (p. 76 Sch.) *ἀπόγονον Τιταιρῶνος Μόψον· 'Μόψος δ' Ἀμπυκίδης Τιταρήσιος'* cf. Schol. Lycophr. l. c. p. 150 K. *ὁ Μόψος οὗτος*

---

175 *τεθνηῶτες*] M, *τεθνειῶτες ΩΨ* (praeter M) NO *ὑπὸ*] *ὑπαὶ* E *βλοσυροῖο λέοντος*] Peppmüller Variat. 6, *βλοσυροῖσι λέουσι* libri 176 sq. frigidi et ieiuni esse videntur Deitersio l. c. 16 adn. 50 176 *ἔτι*] *ἔτοι* B *ἐγειρέσθην*] superscr. *α* E, *ἠγειρέσθην* K, *ἐγειρέθην* Ωb *κοτέοντε*] *κοτέωντε* I 177 *λέοντες*] *λέοντε* I 178 *ἦν*] *ἔεν* Nauck MGrR. IV 390 adn. 8 V 140 *ὑσμίνη*] BFΩb, *ὑσμίνη τε μάχη τε* postea *τε μάχη τε* m¹ deleto E, *ὑσμίνη τε μάχη* D, *ὑσμίνη μάχη* (*μάχη* postea linea transversa deletum MO) ΨbNO *Λαπιθάων*] *λαπιθίων* I 179 in textu om., in ima pagina addit O *Δρύαντα*] *δρίαντα* Ωb, *δρύοντα* K 181 postea adiectum esse censuit Deiters l. c. 16 (cf. adn. 49) *Μόψον*] *μόμψον* GH, *μομψόν* B *τ'*] *δ'* Anecd. Bachm. *Τιταρήσιον*] *τιταρίσιον* Et. genuini cod. uterque, *ταρήσιον* I 182 legit Clitias pictor amphorae Françoisii, proscripsit E. Meyer Herm. XXVII 375 *Θησέα*] *θησαία* B *Αἰγεΐδην*] *αἰγίδην* BK 183 om. Ωb, m. rec. in marg. scriptum habet G, ab interpolatore additum esse putat Ruhnken Epist. crit. post Hymn. in Cer. 156 *χρύσεια*] *χρυσεῖα* B, *χρύσεα* ΨbNO (*ει* ex *ε* factum in O) *τεύχε'*] *τ' εύχε* B 185 *Πετραῖον*] *πτεραῖον* N, *πετραῖον* e *πτεραῖον* ras. factum O *ἰδ'*] DE, *ἴδ'* B, *ἠδ'* ΩbΨbNO, *ἦδ'* F *Ἄσβολον*] *ἄσβελον* D, *ἄσμολον* (*σμ* in ras. H) GH, ΗΑΣΒΟΛΟΣ amphora Clitiae, cf. Kretschmer d. gr. Vaseninschr. 155 186 *τ' Οὔρειον*] *τ' οὔριον* Ωb, *θ' οὔριον* Ψb, *θ' οὔριον* FNO, *θούρειον* m. alia superscr. *ι* E, *θούριον* BD Pediasimus p. 628, 27 G. *μελαγχαίτην*] *μελαγχέτην* superscr. *αι* m. alia L, *μελεγχέτην* HK, *μελαγχέτη* B, *μελεγχαίτα* superscr. *ην* m. alia G, *μελεγχαίτα* I; *Μελαγχαίτην* Deiters de Hes. Scut. descr. p. 15 coll. Diodor. IV 12 et ΜΕΛΑΓΧΑΙΤΕΣ Centauri nomine, quod invenitur in vase Clitiae v. Weizsäcker Rh. Mus. XXXII 373 *τε Μί-*

καὶ δύο Πευκεΐδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐγδην ὡς εἰ ζωοί περ ἐόντες
ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
χρύσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρσφόρος οὔλιος Ἄρης
αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἵματι φοινικόεις, ὡς εἰ ζωοὺς ἐναρίζων
δίφρου ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
ἕστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.

---

188 cf. Σ 551 *δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες** 191 cf. Ψ 376 *ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι** 195 cf. Ι 582 *οὐδοῦ ἐπεμβεβαώς** Λ 37 *περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε** 196 Γ 241 *μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν**

---

189 sq. Apoll. Rhod. Arg. Α 64 (*Καινεὺς*) *θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσιν* 195 cf. Quint. Smyrn. V 29 *ἐν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἔσαν στονόεσσά τ' Ἐνυώ*

υἱὸς ἦν Ἀμπύκου τοῦ Τιταιρῶνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος 'Μόψον' τὸν 'Ἀμπυκίδην — Ἄρηος' (cf. Anecd. II 251, 11 Bachm.) Et. gen. v. *Τιταρήσιον* (*τιταρίσιον* cod. uterque) ex Oro? *'Τιταρήσιον ὄζον Ἄρηος'* Et. mag. v. *'Τιταρήσιον'· ὄνομα πόλεως ἢ κύριον· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι*

189 Et. gen. v. *συναΐγδην· ὁμοῦ ὥρμων· . . Ἡσίοδος. 'καί τε — ἐόντες'* cf. Et. mag. v. *ἀίγδην . . καὶ 'συναίγδην' Ἡσίοδος ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ὥρμων συνελαύνοντες* 192 Et. gen. v. *ἐναρσφόρος . . Ἡσίοδος 'ἐν δὲ — Ἄρης'* cf. Et. mag. v. *'ἐναρφόρος' . . ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἔναρα*

μαντα] *τ' Ἔλατόν τε* coll. Apollod. II 5, 4, 4 Jahn ap. Deitersium l. c. 15 adn. 46 (*τ' Ἄγριόν τε* aut *τε Λύκον τε* Deiters l. c.)

187 *Πευκεΐδας*] *πευκίδας* Ψb 188 *χρυσέας*] e *χρυσέους* m. alia corr. E *ἐν*] *ἐνὶ* E *ἔχοντες*] *ἔχοντας* I 189 *καί τε*] *καί γε* D, *οἵ τε* B *συναΐγδην*] Ω Et. gen. (*συναΐδην* cod. A) Et. mag., *συναίκτην* Ψ (*συναίγδην*, sed *γδ* m. alia in ras. K) NO 190 *ἐλάτῃς*] *ἐλάτῃσ'* F, *ἐλάτῃσιν* Ωb *ὠριγνῶντο*] *ὠριγνῶντο* EI, *οριγνῶτο* B, *ὠρέγνυντο* v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 473 191 *ἕστασαν*] NO, *ἕστασαν* ΩΨ 192 *δὲ — ἐναρσφόρος*] *καὶ ἦν ἐναρηφόρος* Paley ed.¹ 127, *δ' αὐτός τ'* (*δ' αὐτὸς* Wien. St. IV 319) *ἐναρηφόρος* in ed.¹ scripsi *ἐναρσφόρος*] BDΨN Et. gen. cod. B (h. l. unicus) (sic Alcmanis papyrus, cf. Diels Herm. XXXI 343 et Bechtel Bezzenb. Beitr. XXIII 245 sq.), *ἐναρ///φόρος* O, *ἐναροφόρος* FΩb (super alterum *ρ* m. rec. additum *ν* H), *ἐναρφόρος*? Et. mag. *οὔλιος*] om. Et. gen. cod. B 193 sq. suspecti Deitersio l. c. 17 adn. 53 193 *αἰχμὴν*] *ἔγχος τ'* Ωb (*τ'* om. I) *πρυλέεσσι*] *πρυλέεσσιν* O 194 *φοινικόεις*] 'trisyllabum' Lennep ed. comm. 54, *φοινικόησ* B; *φοινήεις* Nauck MGrR. IV 506 195 *δίφρου*] L. Dindorf ed. 63 (cf. v. 324 et Hom. Ι 582), *δίφρον* I, *δίφρῳ* codd. cett., quod serioris aetatis indicium esse putavit Deiters l. c. 57 adn. 123 *δὲ*] ΩaINO, *δὴ* GHM, om. Ψ praeter M *Δεῖμος*] *δῖμος* B 196 *ἕστασαν ἱέμενοι*] *ἕσταν Ϝιέμενοι* dubitans Lennep ed. 24, *ἤσταν* (dual.) = 'waren' Fick Bezzenb. Beitr. XVI 5; *ἑστασαν* B, *ἕστασαν* IM

ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη ὡς εἴ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν
αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητόος υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· [θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος·
ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο

---

197 *Δ* 515 *Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια** 198 *Π* 11 *τῇ ἴκελος** 199 cf. *Α* 14 *στέμματ' ἔχων ἐν χερσίν* Ε 743 *κυνέην . . τετραφάληρον* | *χρυσείην* Κ 76 *φαεινή τε τρυφάλεια** 200 *Δ* 15 *φύλοπιν αἰνήν** 202 *Σ* 570 *ἱμερόεν κιθάριζε** *Α* 8 *Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός* 203 Ε 367 *θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον**

---

202 Hymn. Hom. Merc. 243, 321 *Διὸς καὶ Λητόος υἱός** Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 367 *Διὸς καὶ Λητόος υἱέ** 203 sq. cf. Hymn. Hom. Cer. 92 *θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὄλυμπον* 204 cf. Hymn. Hom. Ven. 120 *ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο**

---

197 *ἀγελείη*] *ἀγελίη* GH, *ολοὴ* B (*ὀλοὴ ἦν* in alia recensione fuisse suspicatus est Peppmüller JbfPh. 1888 p. 669) 199 *ἔγχος — τρυφάλειαν*] restituit Bentley, *ἐν χερσὶ φαεινήν τε τρυφάλειαν* (ex Hom. *Κ* 76) Hermann Intelligenzbl. l. c. 90; *χερσὶν ἔχουσ' ἔγχος χρυσείην τε τρυφάλειαν* Lennep ed. 25; *ἔγχος ἔχουσα χερὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν* Goettling ed.[1] 109; *ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ καρήατί τε τρυφάλειαν* idem postea ed.[2] 129; *ἔγχος ἔχουσα χεροῖν χρυσείην τε τρυφάλειαν* Paley ed.[1] 128; *ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ* (sic DKMN, *ἐν χερσὶν* LO, *ἐν χειρὶ* BFΩb, *ἐνὶ χειρὶ* E) *χρυσέην* (*χρυσείην* M) *τε τρυφάλειαν* (*υ* in ras. K, *τε τριφάλειαν* GIL, *τετραφάλειαν* B) codd.; quae ex prioribus duorum versuum hemistichiis, *ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσί* et *χρυσέην τε τρυφάλειαν*, conflata esse existimavit Muetzell de em. Theog. Hes. 262 adn. 200 *αἰγίδα — ᾤχετο*] *αἰγίδ' ἄρ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐπῴχετο* N (*αἰγίδα τ' ἀμφ'* scripto Paley ed.[1] 128 adn.), *αἰγίδα τ'* (sed *α* et *τ'* in ras.) *ἀμφ' ὤμοισ///* *ἐπὶ δ' ὤχετο*; *ι* et *δ* in ras., accentus super *ω* recentior (*ι*, *δ*, *ω* litterae linea transversa deletae) O *ὤμοις*] D, *ὤμοισιν* BFΩbΨ *ἐπὶ δ' ᾤχετο*] *ἐπεὶ δ ὄχετο* B, *ἐπὶ δ' ὤρχετο* (*ρ* postea del.) G, *ἐπὶ δ' ἔρχετο* I, *ἐπὶ δ' ἔχετο* (*ἔ* in ras.) K *φύλοπιν*] *φίλοπιν* K, *φυλοπὴν* H, om. I *αἰνὴν*] *αινεῖν* B, om. I 200 cf. quae adnotavi ad v. 236 sq. 201 *ἦν*] *ἔεν* Nauck MGrR. IV 390 adn. 8 V 140 202 *ἱμερόεν*] *ἡμερώεν* B *κιθάριζε*] *κιθάριζε̄* D, *κυθάριζε* NO *Διὸς καὶ Λητόος υἱός*] *Λητόος* Gerhard Lect. Apoll. 144 sq.; *διὸς καὶ λητοῦς υἱός* BE, *λητοῦς καὶ διὸς υἱός* (ex Hom. *Α* 9) DFΩbΨbNO 203 sq. uncis saepsit Goettling ed.[2] 130, proscripsit Lehrs Popul. Aufs. 247 203 *θεῶν* — 205 *ἀγῶνι*] resecuit Bauermeister l. c. 18; in alia recensione Bergk (in marg. exempli sui teste Peppmüllero Variat. 7) post 202 secutum esse dicit prius v. 205 hemistichium (*ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι*) coniunctum cum posteriore v. 203 (*θεῶν ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος*), deinde v. 204, in quo Peppmüller l. c. *καὶ ὅμιλος* (pro *περὶ δ' ὄλβος*) conicit 203 *θεῶν* — 204 *ἀγορή*] *θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸν Ὀλύμπου ἦν ἄγυρις* dubitans Goettling ed.[2] 130 203 *δ' ἕδος*] *δέδος* B, *τ' ἕδος* E, *ἕδος* (om. *δ'*) DNO *ἁγνὸς Ὄλυμπος*] *ἁγνὸν Ὄλυμπον* D, *ἁγνὸν Ὄλυμπος* N, *ἄγνυτ' Ὄλυμπος* Heinsius Not. in *Ἀσπ.* 119 post edit. (1603), *ᾦγνυτ' Ὄλυμπος* Guyet Not. in Hes. 166, *ἐγγὺς Ὄλυμπος* Lennep ed. comm. 57, (*ἕδος*) *ἁγνὸν ἔλαμπε* Sittl ed. 542 204 praeeunte Schlichtegrollio adulterinum iudicavit Heinrich ed. 165; non

ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι·] θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένης ἐικυῖαι.
  ἐν δὲ λιμὴν ἐύορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο
κλυζομένῳ ἴκελος· [πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ
δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες
νηχομένοις ἴκελοι·] δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοινῶντ' ἔλλοπας ἰχθῦς.

207 δ 358 ἐν δὲ λιμὴν ἐύορμος* 207 sqq. cf. Φ 22 ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι | φεύγοντες πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος ἐυόρμου | δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὅν κε λάβῃσιν . .

206 Solon Fr. 13, 2 B.[4] Hymn. Orph. 76, 2 A. Μοῦσαι Πιερίδες* 207 sqq. cf. Vergil. Aen. VIII 671 sqq. *haec inter tumidi late maris ibat imago | aurea, sed fluctu spumabat caerula cano; | et circum argento clari delphines in orbem | aequora verrebant caudis aestumque secabant* 207 cf. Pind. Pyth. I 14. πόντον κατ' ἀμαιμάκετον 210 sqq. Quint. Smyrn. V 95 sq. δελφῖνες . . . κατ' ἠερόεν δ' ἁλὸς οἶδμα | νηχομένοις εἴδοντο καὶ ἀργύρεοί περ ἐόντες 211 Moschus I 47 νηχομένῃ ἰκέλη*

205 sq. Athen. V 180 e (I 414, 14 K.) διόπερ ὁ μὲν Ἡσίοδός φησιν ἐν τῇ Ἀσπίδι 'θεαὶ — Πιερίδες' cf. Eust. Hom. 1480, 22 διὸ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι φησί· 'θεαὶ — Μοῦσαι' 208 Et. gen. Tittm. v. πανέφθου· . . Ἡσίοδος δὲ (δὲ om. Et. gen.) 'πανέφθου' cf. Et. mag. v. 'πανέφθου κασσιτέροιο'· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι 210 cf. ad 156 212 Et. gen. v. ἔλλοψ· ὁ ἰχθύς· Ἡσίοδος· 'ἀργύρεοι — ἰχθῦς'

suo loco positum esse dixit Hermann Op. VI 198 δ' ἀγορῇ] δαγοραὶ B, δ' ἀγορῆ N post 203 et 205 e Bauermeisteri sententia contractos v. 206 aliumque ex 205 et 203 compilatum 'ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ' Ὄλυμπος' secutos esse coniecit Ranke ed. 207
  205 ἀθανάτων] post hanc vocem distinxit Graevius Lect. Hes. 100 (refutatus a Bauermeistero l. c. 17) ἐξῆρχον] ἐξήρχοντο B 206 Πιερίδες] πιεριάδες F λιγὺ] om. E, λυγὺ B μελπομένης] Ωa (μελπομένησ' F) NO, μελπομέναις ΩbΨ (ex μελπόμεν' m. post. corr. in L) ἐικυῖαι] (i. e. ϝεϝικυῖαι) in ed.[1] scripsi, εἰκυῖαι (εικύαι B) libri 208 πανέφθου] DIΨNO Etymologica, πανεύθου BGH, πανεύφθου F κασσιτέροιο] καττιτέροιο GH, κασιτέροιο BI (sed ασ e corr. I) 209 κλυζομένῳ] κλυζομένων B ἴκελος] εἴκελος F μὲν] μὶν K, μιν m[1], ι in ε mutatum m[2] L ἂμ μέσον] ἀμμέσον BFΩbΨbNO, ἂν μέσον DE αὐτοῦ] αὐτῆς D 209—212 locum non integrum esse vidit Lehrs Popul. Aufs. 248 209 πολλοί γε — 211 ἴκελοι] serius inserta esse censuit Peppmüller Phil. L 655; qui (Variat. 8) v. 209 πολλοί γε — 210 ἰχθυάοντες uni, v. 211 δοιοὶ — 212 ἰχθῦς alteri recensioni tribuit v. 211 hemistichium prius νηχομένοις ἴκελοι postea illatum esse ratus; cf. Studniczka l. c. 71 209—211 primitus scriptum fuisse κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ | ἀργύρεοι δελφῖνες ἐφοίτων ἰχθυάοντες putavit Deiters l. c. 23 210 ἐθύνεον] DFΩbΨ (sed ἰθύνεον K) cf. Herodianus ad 156), θυέων B 211 νηχομένοις ἴκελοι] νήχουσι ϝίκελοι Fick Bezzenb. Beitr. XVI 5 ἀναφυσιόωντες] ἀναφοισιόωντες B, ἀμφυσιόωντες Ωb 212 ἐθοινῶντ'] Ranke (qui etiam ἐροίβδουν proposuit) ed. 210; ἐθοίνων Pediasimus p. 631, 15 G., ἐφοίτων Ω praeter F, qui ἐφοιβῶν exhibet, ΨNO Et. gen. (codd. A[II] B); ἐθήρων Schoemann ed. 144, ἐποίχοντ' Halbertsma Advers. crit. 14

τῶν δ' ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος, ἱππότα Περσεύς,
οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ,
θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξεν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχεν πτερόεντα πέδιλα.
ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
χαλκέου ἐκ τελαμῶνος· ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο·

---

213 cf. ε 151 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς* 216 cf. Π 33 ἱππότα Πηλεύς* 219 cf. Σ 614 κάμεν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις* 222 cf. η 36 ὡς εἰ πτερὸν ἠὲ νόημα

213—215 Theocr. I 39 sqq. τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται | λεπράς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει | ὁ πρέσβυς κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς 213 sq. Incert. Ed. III ('Theocr.' XXI) 41 sq. εἶδον ἐμαυτὸν | ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκευον | ἰχθύας 215 Antiphan. Probl. Fr. 194, 1 (II 92 K.) ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς περιβάλλειν | οἰηθείς 218 Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 237 φράσσασθαι μέγα θαῦμα 220 Eurip. Fr. incert. 911, 2 (p. 655 N.[2]) πτερόεντα πέδιλα Nonn. Dion. III 130 πτερόεντι .. πεδίλῳ Christodor. 298 πτερόεντος .. πεδίλου 222 Theogn. 985 Hymn. Orph. 69, 9 ὥς τε νόημα

213—215 Et. gen. v. ἀμφίβληστρον· .. Ἡσίοδος δὲ χρᾶται αὐτῷ εἰς τὴν Ἀσπίδα οὕτως· 'αὐτὰρ — ἐοικώς' 220 Schol. Lycophr. 239 K. ἀρβυλόπτερον δέ, διὰ τὸ ἐν τοῖς ποσὶ πτερὰ ἔχειν, ὥς φησιν Ἡσίοδος, διὰ τὴν ταχυτῆτα

213—215 expunxit Deiters l. c. 23 213 τῶν δ'] δ' ΩaE, om. ΩbΨbNO ὕπο χάλκειοι] D, ὑποχάλκειοι B, ὑπὸ (vel ὕπο) χάλκεοι ELMΩb, ὑποχάλκεοι FKNO τρέον] θέον Ωb ἐπ' ἀκταῖς] libri (praeter B, qui επακτισ?) Et. gen.; ἐπ' ἀκτᾶι Fick Bezzenb. Beitr. XVI 5, ἐπ' ἀκτῆς coll. Hom. ε 82 (= 151) μ 251 sqq. Peppmüller Phil. XLVIII 497 214 ἧστο ἀνὴρ] libri Et. gen.; ἕζετ' ἀνὴρ Bentley, ἀνὴρ ἧσθ' Gerhard Lect. Apoll. 176, ἧστ' ἀνὴρ Schulze Quaest. ep. 460 δεδοκημένος] ΩEKNO Et. gen., δεδοκεύμενος η m. post. superscr. L, δεδοκουμένος M δὲ] δ' ἐν B χερσὶν] χειρὶ Et. gen. 215 ἰχθύσιν] καὶ ἰχθεύσιν Et. gen. cod. A ἀπορρίψοντι] ἀπορρίψαντι Et. gen. cod. A (unicus) (coniecit Sittl ed. 543) ἐοικώς] εοικοσ m[1] superscr. ῶ B 216 ἐν δ' ἦν ἠυκόμου] ἐν μέσσῳ μὲν ἔην in recensione quadam fuisse contendit Hermann Op. VI 213 ἦν] ἔεν Nauck MGrR. IV 390 adn. 8 V 140 ἠυκόμου] ἠυκόμοιο ΩbΨb τέκος] om. LM 217 οὔτ' ἄρ'] αὐτ' αρ B 218 μέγα] om. NO φράσσασθ'] DF, φράσαθ' B, φράσασθ' (φράσεσθ' K) Ψb, φράσσασθαι Ωb (commendabat Hermann Orph. 409 adn. ad Lith. 442), φράσασθαι ENO οὐδαμῇ] ουδαμῶσ B 219 παλάμαις] παλόμαι B, παλέμεν E τεῦξεν] E, τεύχεν B, τεῦξαι K, τεῦξε libri cett. 220 sq. om. L χρύσεον] χρύσεος v. 217—219 eiectis Deiters l. c. 25, qui (l. c. 28 sq.) duplicem h. l. recensionem statuit πέδιλα] πέδηλα NO 221 ὤμοισιν] ὤμοισι DΩbΨb δέ μιν] δέ οἱ dubitans Goettling ed.[1] 111 (ed.[2] 132), δ' ὁ μὲν Hermann Op. VI 199, γε μὲν Ranke ed. 213 ἀμφὶ μελάνδετον] EK, ἀμφιμελάνδετον (ἀμφι///μελάνδετον B) ΩLMNO ἄορ] ἀὴρ K 222 χαλκέου] Ω, χάλκεον ΨNO ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο] Ψ, ὥστε νόημα ποτᾶτο (όστε νόημα πόтατο B) ΩNO, ἔπτατο ὥστε

πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισι ἄνακτος
κεῖτ' Ἄιδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο
ἱέμεναι μαπέειν· ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος

---

223 sq. cf. E 741 Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου 224 cf. ad 140 225 B 448 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται 226 O 648 περὶ κροτάφοισι* 227 E 845 Ἄιδος κυνέην*

---

228 Quint. Smyrn. VI 231 μάλα σπεύδοντι ἐοικώς cf. Arat. 63 μογέοντι . . ἀνδρὶ ἐοικώς Apoll. Rhod. Arg. Δ 739 μογέοντι ἐοικώς 230—237 cf. Quint. Smyrn. V 38—40 ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι | σμερδαλέοι πεπόνηντο (πεπότηντο Gruebenau) περὶ πλοχμοῖσι δράκοντες | αἰνὸν λιχμώωντες 230 cf. Callim. Hymn. IV 60 μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν

223—226 Et. gen. v. κίβισις . . καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι περὶ τοῦ Περσέως· 'πᾶν — χρύσειοι' 223 sq. Apollodor. II 4, 2, 4 (p. 62, 5 W.) verba supposita (a Zenobio omissa) [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως· 'πᾶν — εἶχε ⟨κάρη⟩ δεινοῖο πελώρου | ⟨Γοργοῦς⟩, ἀμφὶ — θέε'] Philostr. Heroic. II 162, 6 K. ἑρμηνεύων γὰρ οὗτός (Ἡσίοδος) ποτε τὴν τοῦ Κύκνου (immo Ἡρακλέους) ἀσπίδα τὸ τῆς Γοργοῦς εἶδος ὑπτίως τε κοὐ ποιητικῶς ᾖσεν 224 cf. ad Theog. 274; Et. mag. v. κίβισις . . . καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι 'ἀμφὶ — ἰδέσθαι' 228 sqq. Schol. Arat. 253 (p. 385, 12 M.) (de Perseo): ἡ ἱστορία δίδωσιν αὐτῷ τὸν δρόμον μετὰ τὸν Ἡσίοδον, ὅτε ὑπὸ τῶν ἄλλων Γοργόνων διὰ τὴν Μέδουσαν ἐδιώκετο 229—232 Et. gen. v. μαπέειν· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι· 'Περσεὺς — ὀρυμαγδῷ'

νόημα olim Hermann Orph. 694 (sed cf. Op. VI 199), cf. schol. Ven. A Hom. O 80 τὸ παροιμιακὸν τὸ 'διέπτατο δ' ὥστε νόημα'
223 πᾶν] πάντα Et. gen. cod. B κάρη] om. Et. gen. cod. uterque 224 Γοργοῦς] γουργοῦσ B, Γοργόος Nauck MGrR. V 134 κίβισις] κίβησις I, κίβυσις D, κύβισις (κ e corr.) KM 225 sq. in imo margine additos habet L 225 ἀργυρέη — 226 χρύσειοι] om. Et. gen. cod. B 225 ἀργυρέη] ἀργυρέοι Et. gen. cod. A θύσανοι] θύσσανοι NO δὲ] om. Et. gen. cod. A 226 χρύσειοι] χρύσεοι DIΨb (ι m. rec. additum est in M) NO δεινὴ] e δεινοὶ corr. O, νεινὴ B περὶ κροτάφοισι] περικροτάφοισιν B 227 κεῖτ' Ἄιδος κυνέη] in ras. L 228—313 genuinam clipei descriptionem a variis poetis auctam esse arbitratur Lehrs Popul. Aufs. 249 228 αὐτὸς δὲ] αὐτὼ B, ἔπτατο δὲ primitus scriptum fuisse censuit Deiters l. c. 28 ἐρρίγοντι] ἐρίγοντι B, ἐρρήγοντι D 229—232 praeter ἱέμεναι μαπέειν (v. 231) omnia om. Et. gen. cod. B 229 Περσεὺς] πενσεὺς H Δαναΐδης] δαναήδης η in ι mutato F, δαναΐδος τ' Ωb, δανάης N, δαναΐδης (sed ιδης in ras.) O ἐτιταίνετο] τιταίνετο B, τετειταίνετο I μετ'] μηδ' N 230 Γοργόνες] om. Et. gen. (cod. A h. l. unicus) ἄπλητοι] ἄπλατοι I, ἄπληστοι Et. gen. (cod. A unicus) φαταὶ] φατοὶ Ψb ἐρρώοντο] ἐρρόωντο FΨb 231 ἱέμεναι] ἱέναι Et. gen. cod. A μαπέειν] Ω (μαπαίειν I, μαπέειν m.

βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
δοιὼ ἀπῃωρεῦντ' ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήια τεύχε' ἔχοντες,
τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
πολλοὶ μὲν κείατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες

---

232 Φ 256 *μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ** 236 cf. Ψ 815 *δεινὸν δερκομένω** 237 *M* 424 *οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων** 238 λ 41 *τεύχε' ἔχοντες** 239 sq. cf. *I* 531 sq. *Αἰτωλοὶ μὲν (ἐμάχοντο) ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς, | Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες ἄρηι* 240 *E* 603 *ὃς λοιγὸν ἀμύνει*

233—236 cf. Quint. Smyrn. VI 200 sqq. *ἐν μὲν ἔσαν βλοσυρῇσι γενειάσι λιχμώωντες | δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δράκοντες | σμερδαλέον μεμαῶτες*

---

recentissima superscr. ϱ H) EKNO Et. gen. (sed *μαπέην* cod. A), *μαρπέειν* LM, *μαπέεν* scripsi Dial. d. Hes. 441; hanc vocem olim 236 *ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις* sqq. excepisse censuit Deiters l. c. 51 sq.; pro quibus quendam v. 231 sq. *ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος — ὀρυμαγδῷ*, 233 sq. *ἐπὶ δὲ ζώνῃσι — κάρηνα* alium invexisse *δὲ*] om. Et. gen. cod. A

232 *βαινουσέων*] *βαινουσαίων* B, *βαινουσάων* D *σάκος*] *σάκκω* Et. gen. cod. A *ὀρυμαγδῷ*] *ὀρυγμαδῷ* FΩbMNO 233 sq. in unum confluxerunt omissis *καὶ λιγέως — 234 δοιώ* in I 233 *ὀξέα*] *ὀξέως* Ωb *καὶ λιγέως*] *κεκληγὸς* in textu, *γρ. καὶ λιγέως* in marg. M *δράκοντε*] B, *δράκοντες* libri cett. 234 *δοιὼ*] *δοιὸ* B *ἀπῃωρεῦντ'*] *ἀπιωρεῦντ'* F, *ἀπιώρευντ'* B, *ἀπὸωρεῦντ'* K *ἐπικυρτώοντε*] DKNO, *ἐπὶ κυρτώοντε* F, *ἐπικυρτώωντε* Ωb (praeter I), *ἐπικυρτόωντε* LM, *επὶ κυρτόεντε* B, *ἐπὶ κυρτώεντα* E, *ἐπικυρτάοντε* Krebs, *ἐπικυρτόοντε* Sittl ed. 543 235 *λίχμαζον*] M, *λίχμασον* KL, *λίχμασον* (superscr. σ) O, *λίχμασσον* F (σσ m. eadem in ras.) N, *λίκμασον* Ωb, *λίχμασον* m[1] superscr. *αἰ* E, *αιχμάσον* m[1] superscr. σ B, *αἴχμασσον* D *ἄρα*] *οὖρα* K *δ' ἐχάρασσον*] *δὲ χάρασσον* K *ὀδόντας*] *ὀδόντες* m. recentissima superscr. α H 236 sq. sic conformatos *δεινὸν δερκομένη· κεφαλῆς δ' ἀμφὶ στήθεσσιν | Γοργείης ἐδονεῖτο μέγας φόβος, οἳ δ' ὑπὲρ αὐτῶν* (vel *αὐτῆς*) | *ἄνδρες κτλ.* olim versum 200 excepisse suspicatus est Hermann Op. VI 209; in una recensione v. 236—257, 261—263 fuisse, in altera 236—248 (in v. 248 fortasse *μεταῦτις* pro *μετ' αὐτούς* scripto), 258—260 236 *δὲ δεινοῖσι*] *δὲ δινοῖσι* (ι postea in ει mutatum et ν parag. additum in O) NO, *δεινοῖσιν δὲ* E 237 *Γοργείοις*] *γοργίης* GH *αὐτέων*] ΩaΨbNO, *αὐτῶν* EΩb 239—280] urbium descriptionem olim solos versus 239—242 et 270 (principio sic mutato: *δάκρυσι μυδαλέαι*) — 280 comprehendisse (ceteris omissis) contendit Deiters l. c. 35—40 239 *ὑπὲρ*] FΩbENO Pediasimus, *ὑπὸ* (*υποφετέρης* B) BDΨb (*ὑπὸ* in *ὑπὲρ* mut. m[2] L), *ἀπὸ* Guyet Not. in Hes. 168 *πόλιος*] *πόληος* M, *πόληος καὶ* K 240 *πραθέειν*] Ωa, *παραθέειν* Ωb, *διαπραθέειν* ΨN, ///*πραθέειν* O, *πραθέεν* flagitavi Dial. d. Hes. 441 241 *κείατο*] L, *κέατο* libri cett. *δ' ἔτι*] *δὲ* B, *δέ τε* e cod. Bav. 283 commendavit Ranke ed. 221

μάρναντ᾽· αἱ δὲ γυναῖκες ἐυδμήτων ἐπὶ πύργων
χαλκέων ὀξὺ βόων, κατὰ δ᾽ ἐδρύπτοντο παρειάς,
ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἄνδρες δ᾽, οἳ πρεσβῆες ἔσαν γῆράς τε μέμαρπεν,
ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
δειδιότες· τοὶ δ᾽ αὖτε μάχην ἔχον. αἳ δὲ μετ᾽ αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
δεινωπαὶ βλοσυραί τε δαφοιναί τ᾽ ἄπληταί τε

242—245 cf. Σ 514 sq. *τεῖχος μέν ῥ᾽ ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα | ῥύατ᾽ ἐφεσταότες, μετὰ δ᾽ ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας* 242 *M* 154 *ἐυδμήτων ἀπὸ πύργων** 244 ω 75 *ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο** 245 ω 390 *ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν* 249 E 291 *λευκοὺς . . . ὀδόντας**

---

242 sq. cf. Horat. Carm. III 2, 6 *illum ex moenibus hosticis | matrona bellantis tyranni | prospiciens et adulta virgo | suspiret . .* 244 Quint. Smyrn. V 68 (de mulieribus) *ζωῇσιν ἀλίγκια ποιπνύουσαι* cf. V 42 *ζωοῖσιν ἐοικότα* X 185 *ζωοῖσιν ἐοικότες* Hymn. Hom. Merc. 115 *κλυτοῦ Ἡφαίστοιο**

---

242 *μάρναντ᾽· αἳ*] *μάρναντ᾽ αἱ* B, *μάρνασθ᾽· αἳ* Ωb *αἱ δὲ*] *δὲ* om. K *ἐπὶ*] *ἀπὸ* Triclinius 243 *χαλκέων*] de Pauw teste Lennepio ed. comm. 67; *χάλκεον* libri, *χάλκεαι* Spitzner d. vers. Graec. her. 99 *δ᾽ ἐδρύπτοντο*] *δὲ δρύπτοντο* BF 244 *ἴκελαι*] *ἴκελ᾽///* O, *ἴκελα* L 245 *δ᾽*] *δὲ* H *πρεσβῆες*] *πρεσβεῖες* B, *πρέσβυες* E, *πρέσβηες* Buttmann Gramm.[2] I 233 *ἔσαν*] *ἦσαν* Ωb, *εἶσα* B *γῆράς τε μέμαρπεν*] F, cf. schol. p. 34 R. '*οἱ δέ· μέμαρπεν* (*μέμαρπτεν* traditum) *αὐτοὺς τὸ γῆρας ἀντὶ τοῦ κατελάμβανε*', v. quae dixi Herm. XXXIII 607 sq.; *γῆράς τε μέμαρπον* DΩbEKL, cf. schol. p. 34 R. '*γῆράς τ᾽ ἐμέμαρπ[τ]ον· τὸ γῆρας κατέλαβον*'; *γῆρα τε μέμαρπτων* B, *γῆράς τε μέμαρπτο* M; *γῆρα τε μέμαρται* NO (*τ᾽* in ras. O) in textu, *γρ. γῆράς τ᾽ ἐμέμαρπτον* in marg. O, cf. schol. p. 34, 6 R. '*γρ. γῆρα τε μέμαρται, ἤγουν μεμάρανται ὑπὸ τοῦ γήρως*'; duplicem recensionem *γῆράς τε μέμαρτο* (= '*οἷς τε γῆρας εἵμαρτο*') et *γῆράς τ᾽ ἐμέμαρπεν* (= '*οὓς τε γῆρας ἐμέμαρπεν*') statuit Hermann Op. VI 200, *καὶ γῆρας ἔμαρψεν* (ex Hom. ω 390) coniecit Goettling ed.[2] 135 246 *ἔκτοσθεν*] ΩΨ (*ἔκτοσθε* FKM), cf. schol. 57 R.; *ἔντοσθεν* NO *ἔσαν*] *ἔσσαν* B, *ἦσαν* Ωb, *ἴσαν* IH Voss Randgl. 80 *ἂν*] *ἓν* F 247 *ἔχον*] *ἔχων* B *περὶ σφετέροισι τέκεσσι*] ΩΨ, *περὶ σφετέροις τεκέεσσι* NO 248—264 quattuor recensiones extitisse suspicatur Peppmüller Variat. 18 sq.; ac primam quidem continuisse v. 248 *αἳ δὲ μετ᾽ αὐτούς* — 254, 264 *κτλ.*; alteram 248 *αἳ δὲ μετ᾽ αὐτούς*, 249—251, v. 252 verba *αἷμα μέλαν πιέειν·* coniuncta cum 255 *αἱ δὲ φρένας εὖτ᾽ ἀρέσαιντο*, 256 sq., 264 *κτλ.*; tertiam 248 *αἳ δὲ μετ᾽ αὐτοὺς* (vel *αἳ δέ τ᾽ ἐπῆσαν* sive *παρῆσαν*), 249 sq., 258—260, 264 *κτλ.*; quartam 248 *αἳ δὲ μετ᾽ αὐτοὺς* (vel *αἳ δέ τ᾽ ἐπῆσαν* sive *παρῆσαν*) 249 sq., 261—263 (initio *δείν᾽* scripto), 264 *κτλ.*; v. 255 prius hemistichium *Τάρταρον ἐς κρυόενθ᾽* a compositore recensionum variarum invectum esse 248 *δειδιότες*] an *δεδδιότες*? *αἳ*] *ἐν* K 249 *Κῆρες*] *κῆραις* B *κυάνεαι*] *κυάνεε* B, *κυάνεοι* Ωb 250 postea illatum esse suspicatur Paley ed.[1] 132 *δείνωπαὶ*] D, cf. quae exposui Wien. St. V 198 sq., *δεινωποὶ* (*δεινοποὶ* B) BFΨNO, *δεινωταὶ* I, *δεινωτοὶ* GH *βλοσυραί*] DI, *βλοσυραί* (*βλοσσυραί* G) superscr. *οι* GH, *βλοσυροί* BFΨNO *δαφοιναί*] DI, *δαφοινοίαι* (i. e. *δαφοινοί* adscripto *αι*) GH; *δαφοινοί* FΨNO, *δαφηνοί* B *ἄπληται*] D, *ἄπλητοι* BFΩbΨNO

δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε κατῇεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἳ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἣ μὲν ὑφήσσων

---

254 κ 560 *ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε κατῆλθεν** cf. *Υ* 294 *ὃς . . . Ἄιδόσδε κάτεισιν** 256 *χ* 19 *αἵματος ἀνδρομέοιο**

---

255 Fragm. Orph. 154, 6 A. *Τάρταρον ἐς κρυόεντα** 258 Ital. Il. lat. 891 (clipeus Achillis exhibet) *sanguineis maestas Clotho Lachesinque quasillis*

---

254 cf. Hesych. [*ʽεἷεν'· ἐπορεύετο*] 257 cf. ad 156

251—257 duplicis recensionis vestigia detexisse sibi visus est Deiters l. c. 36 sq.: atque in priore quidem post *πιέειν* (252) secutum esse alterum versus 255 hemistichium *αἳ δὲ φρένας κτλ.* cum v. 256 sq.; in posteriore cum altera versus 251 parte *πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο* coniunctos fuisse 252—254 clausula versus 252 sic conformata '*ὃν δὲ πρῶτόν γε μεμάρποι*'; hemistichium 255 *Τάρταρον ἐς κρυόενθ'* consarcinatori esse tribuendum 251 *ἔχον*] *ἔχοντες* N, *ἔχον///* O *πιπτόντων*] *πεπτεότων* vel *πεπτεώτων* Peppmüller Variat. 14 *δ' ἄρ'*] *δὲ* Thiersch Gr. Gramm.[2] § 159, 2, *γὰρ* dubitans Paley ed.[1] 132 252 *μέλαν*] *μέλλαν* B *πιέειν*] *πιέεν* scripsi Dial. d. Hes. 441 *μεμάποιεν*] EF, *μεμά///ποιεν* O, *μεμάρποιεν* libri cett.; cf. schol. paraphr. 57 R. '*ὅντινα δὲ πρῶτον καταλάβοιεν*'; *μάρποιεν* Triclinius, *γε μεμάρποι* Deiters l. c. 37 253 *νεούτατον*] *νεώτατον* *Ψ*b (idem in v. post 263 repetito) *αὐτῷ*] *αὐτῶν* I 254 *βάλλ' — μεγάλους*] *βαλόννυχασ μ.* B, *βάλλον ἔπειτ' ὄνυχας* (omisso aut *μεγάλους* aut *Ἄιδόσδε*) olim Hermann Intelligenzbl. l. c. 94, sed cf. Op. VI 200 'es ist klar, dass mit veränderter Darstellung eine von den Keren gemeint ist'; *βάλλον ὅμως ὄνυχας* dubitans Lennep ed. 33 *ψυχὴ — κατῇεν*] *ψυχὴν δ' Ἄιδόσδε καθίει* Hermann Op. VI 201, v. schol. p. 57 R. '*τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἔπεμψαν εἰς τὸν κρυερὸν Τάρταρον τοῦ Ἄιδου*'; sed cf. Hom. s. c. *ψυχὴ*] BN, *ψυχὴ///* O, *ψυχὴν* DFΩb*Ψ* *δ' Ἄιδόσδε*] *δάιδοστε* B *κατῇεν*] Wolf in Rankii ed. 99, *κατῆεν* I, *κατ' εἶεν* B, *κατεῖεν* libri cett. (Hesychius?), quam scripturam ex antiquiore ΚΑΤΕΙΕΝ natam esse exposui Dial. d. Hes. 453, cf. ΕΙΕ (= *ᾖε*) in lege Gortynia 151 (II 47 Comp.); *κατῄει* Deiters l. c. 36 adn. 90 255 *κρυόενθ'*] *κρυόεντ'* E, *κρυόεντα* *Ψ*bN, *κρυόενθ'* (*θ'* in ras.) O *φρένας*] *φρένες* NO *εὖτ' ἀρέσαντο*] E, *εὖτ' ἄρ'* (*ἄρ* NO) *ἔσαντο* DNO, *εὖτ' ἀρέσσαντο* B, *εὖτ' ἄρ' ἔσσαντο* (*ἀρέσαντο* K) KL, *εὖτ' ἂν ἔσαντο* F, *εὖτ' ἄρ' ἄσαντο* M, *αὐτὰρ ἔσσαντο* GH, *αὐτὰρ ἄσαντο* I, *εὖτ' ἄσαντο* (vel *εὖτ' ἄρ' ἄσαντο*) Ranke ed. 227, *εὖτ' ἀάσαντο* dubitans Paley ed.[1] 133, *εὖτ' ἀρέσαιντο* Peppmüller Variat. 15 256 *ἀνδρομέου*] *ἀνδρομαίου* BGH, *ἀνδρομέοιο* F *ῥίπτασκον*] *ῥίπτεσκον* Sittl ed. 545 257 *ἂψ δ'*] *δ'* om. BNO *ὅμαδον*] *ὅμαλον* B *καὶ*] *κὰμ* Blaydes Advers. 9 *ἐθύνεον*] *ἐθύνιον* I 258 *Λάχεσίς σφιν*] *λάχεσίσφιν* BFKL *ἣ μὲν*] *ἡμὲν* Heyne, üb. d. Kast. d. Kypselos 66, *ἡ δὲ* (e Pediasimi verbis '*ἡ μέντοι Ἄτροπος*') Ranke ed. 228 *ὑφήσσων*] *η* ex *α* corr. D, *ὑφήσσον* B, *ὑφ' ἥσσων* F

Ἄτροπος οὔ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἥ γε
τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
χλωρὴ ἀυσταλέη λιμῷ καταπεπτηυῖα,
γουνοπαχής, μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· ἡ δ' ἄπλητον σεσαρυῖα
εἱστήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,

---

259 *T* 93 ἀλλ' ἄρα ἥ γε   260 *Θ* 221 τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι

---

269 cf. Hymn. Hom. Cer. 279 ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους*

---

260 cf. Aeschin. κατὰ Τιμάρχ. 49 ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι (del. Blass) ὄντες προφερεῖς καὶ (del. Blass) πρεσβύτεροι φαίνονται   264 Et. gen. mag. v. 'σμυγερή' ἅμα ἐπίπονος καὶ αἰσχρά· Ἡσίοδος   267 'Longinus' περὶ ὕψους 9, 5 p. 28 W. (I 254, 6 Sp.) .. ὡ ἀνόμοιόν γε τὸ Ἡσιόδου ἐπὶ τῆς Ἀχλύος, εἴ γε Ἡσιόδου καὶ τὴν Ἀσπίδα θετέον· 'τῆς — ῥέον'

---

259 πέλεν] πέλει NO   ἀλλ' ἄρα ἥ γε] cf. Hom. *T* 93 (v. Peppmüller WfclPh. 1891 c. 1204 adn. 4), ἀλλ αρα ήτε B, ἀλλ' ἄρα ἥδε (δ' ἥδε H) Ωb, ἀλλὰ καὶ ἔμπης Triclinius, ἀλλ' ἄρα τῶν γε et in v. 260 ἥδε μὲν Hermann Op. VI 201   260 subditicium iudicavit Nauck MGrR. V 140   τῶν γε μὲν] γε om. NO; τῶν μέν τ' olim Hermann (cf. Op. VI 201), τῶνδε μὲν Ranke ed. 229; ἥ γε μὲν (recepto Triclinii ἀλλὰ καὶ ἔμπης in v. superiore) scribendum esse censet Paley ed.[1] 133, nisi forte ante 260 exciderit versus huius modi 'μικρὴ μὲν δέμας ἦεν, ἀφαυροτέρη δ' ἐτέτυκτο'   προφερής -- τε] versu 259 secluso προφερεστάτη Ἄτροπος ἦεν Emperius Op. 304 (προφερεστάτη iam Hermann Intelligenzbl. l. c. 92)   προφερής τ' ἦν] προφέριστ' ἦν B, προφέρετ ἦν K   τ' ἦν] τε NO   τε] om. Ψb   261 sq. clausulae versuum sequentium (folii parte abrepta) desiderantur in K   261 ἀμφ'] ἀμφὶ Ψb   262 ἐς] εἰς D   ὄμματι] ὄμματι NO   θυμήνασαι] θυμῄνασαι D, θυμήνασθαι B   263 post hunc iterum legitur v. 253 in Ψ (linea transversa postea deletus in E)   ἐν δ'] ἂν δ' Heinrich teste Rankio ed. 231; aut δείν' (pro ἐν δ') scribendum aut v. 262 sq. inter se transponendos esse censet Peppmüller Variat. 16   264—269 alii poetae tribuit Deiters l. c. 38 sqq.   264 εἱστήκει] ειστήκη B   ἐπισμυγερή] ἐπὶ σμυγερή EI   τε] om. GH   αἰνή] εχθρή B   265 ἀυσταλέη] αὐσταλέη (sine spir. B) ΩaΨNO; γρ. αὐαλέη marg. L; αὐαλέη τε Ωb, om. τε M   καταπεπτηυῖα] καταπτηυῖα GH   266 γουνοπαχής] DFΨ (super χ m[2] scr. γ L), γοῦνα ποχῆς B, γουνοπαχίς N, γουναπαχής (sed η ex ι factum) O, γουνοπαγής ΩbM   μακροὶ] ο in ras. O, μακραὶ N; μικροὶ (superscr. μα L) Ψb   267 τῆς] Ω (praeter B) Ψ 'Longinus', τῆς δ' BNO   μὲν] om. NO   παρειῶν] a subst. neutr. gen. (τὰ παρειά) derivandum (coll. Aristarcho ad Hom. *X* 491 Eust. Hom. 377, 38) et potius παρῄων scribendum esse putat v. Leeuwen Mnem. n. s. XVII 227 (Enchir. dict. ep. 432)   268 ἀπελείβετ'] απελίβετ' B, ἀπέλειβεν NO   ἔραζ'] ἔραζε BFNO, ἔραζεν Ψb   ἄπλητον] ἄπληστον E,

δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν·
χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐῃς τε χοροῖς τε
τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐυσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
χερσὶν ἔνι δμῳῶν· ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
πρόσθ' ἔκιον· τῇσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.

---

271 cf. *ψ* 42 *σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι* 272 sqq. cf. *Σ* 491 sqq. 273 *Ω* 578 *ἐυσσώτρου δ' ἀπ' ἀπήνης** 274 sqq. cf. *Σ* 492 sq. *νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων | ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει* 275 *α* 428 *αἰθομένας δαΐδας*

---

270 Soph. El. 166 *δάκρυσι μυδαλέα* cf. Aeschyl. Pers. 539 *διαμυδαλέοις δάκρυσι* 270 sqq. cf. Ovid. Met. XIII 685 *urbs erat et septem posses ostendere portas*

273—275 Et. gen. (cod. A[II] schol.?) v. *εἰλυφάζων· . . . ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ* (*Ἡσιόδῳ*) '*τοὶ μὲν — εἰλύφαζε*' 275 Et. gen. mag. v. *εἰλυφάζω·* (Herodian. II 500, 18 L.) . . . *σημαίνει δὲ καὶ φῶς παρέχω ὡς τὸ* '*τῆλε — εἰλύφαζε*'

---

quod suasit Hermann Op. VI 202 *σεσαρυῖα*] *σεσηρυῖα* (*σηρυῖα* I) Ωb 269 *εἱστήκει*] an *ἑστήκει*? *κατενήνοθεν*] *ἐπενήνοθεν* Guyet Not. in Hes. 168, *κατενήνοχεν* Ωb

270—291 trium recensionum vestigia agnoscit Hermann Op. VI 210 sq.; quarum primae attribuit versus 270—281, 292 sqq., alteri 270—274 (v. 272 sq. sic in unum contractis *ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἔνδον ἐυσσώτρου ἐπ' ἀπήνης*), 282, 284—291, 292 sqq.; tertiae 270—274, 283, 287—291 (in v. 287 *πέπληγον* pro *ἤρεικον* recepto) 270 *δ' εὔπυργος*] *δέ οἱ πύργος* Ωb 271 *χρύσειαι*] *χρύσιαι* H *ὑπερθυρίοις*] *ὑπερθυρίαις* B, *ὑπὲρ θυρίοις* Ψ, *ὑπὲρ θερίοις* I 272 *τοὶ δ'*] *τ' οἱ δ'* B, *τῇδ'* D *ἀγλαΐῃς*] E, *ἀγλαΐαις* ΩΨbNO *τε χοροῖς*] *λαοῖς* Ψb 273 *ἔχον*] *ἔχων* B, *εἶχον* Ωb (ex *ἔχον* factum H) *γὰρ*] om. HM *ἐυσσώτρου*] FNO, *ἐυσώτρου* (vel *εὐσώτρου*) DΩbM Et. gen. cod. A[II], *εὐσότρου* (*τ* e *π* factum) B, *ἐυσώπρου* K, *εὐσώπτρου*, addito in marg. *ἐυσώτρου* L, *ἐυσώπτρου* *π* postea deleto E 274 *ἦγοντ'*] *ἦγον τ'* LM *δ'*] *θ'* (*ἠγόν τ'* admisso) Heyne ad Hom. *Σ* 493 *ὑμέναιος*] *ὀρυμαγδὸς* (ex Hom. *B* 810 al.) B 275 sqq.] duplicem recensionem statuit Deiters l. c. 34 sq.; ac priore quidem 'eaque genuina' usque ad v. 280 nuptias tantum descriptas, in altera vero omissis 277—280 cum v. 276 continuo 284 sqq. coniunctos fuisse; v. 281 sq. postea insertos et 283 subditum esse 275 *δ' ἀπ' αἰθομένων*] *δ' ἀπαιθομένων* DKNO Et. gen. cod. A[II], *δ' ὑπαιθομένων* E *εἰλύφαζε*] *εἰλήφαζεν* K 276 *δμῳῶν*] D, *δμωῶν . . .* Guyet Not. in Hes. 168, ita vel *δμωέων* Hermann Op. VI 202), *δμώων* BFΩbKNO *ταὶ — τεθαλυῖαι*] (*δμώων·*) *τοὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυίῃ* Peppmüller Variat. 23 (cf. ad 277) *ταὶ δ'*] *ταί τ'* M *δ' ἀγλαΐῃ*] (*δαγλαιη* B) BDNO, *δ' ἀγλαΐαι* E, *δ' ἀγλαιης* F, *δ' ἀγλαΐαις* ΩbΨb *τεθαλυῖαι*] FΨ (supra *α* scriptum *η* L), *τεθηλυῖαι* DΩb, *τε τ' αἰθαλυῖαι* B 277 *τῇσιν*] *τῇσι* BDΩbMO, *τοῖσιν* E (quod praefert Peppmüller l. c.), *τοῖσι* K, *τοῖσιν* superscr. *ἧσιν* L *παίζοντες*] *πέζοντες* K, *πέζωντες* B

τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισι ἄγνυτο ἠχώ.
αἳ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
[τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]
πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλησς
νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες·
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας

---

280 σ 194 χορὸν ἱμερόεντα* 287 Ω 532 χθόνα δῖαν

---

282 Hymn. Hom. Apoll. Del. 149 Theogn. 791 ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ* 286—291 cf. Quint. Smyrn. V 57 ἐν δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον

---

283 Schol. Aristoph. Av. 1426 (p. 241 b 44 D., I 557 R.)· ὑπαὶ πτερύγων· ἀντὶ τοῦ μετὰ πτερύγων· Ἡσίοδος 'τοί γε — ἕκαστος' 286—289 Et. gen. v. ἤρεικον (schol.)· σημαίνει τὸ ἔσχιζον· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι· 'νῶθ' ἵππων — δῖαν' ἀναστείλαντες τοὺς χιτῶνας ἐστέλλοντο, ἐπορεύοντο· 'ἐπιστολάδην — πέτηλα' 286 sq. cf. ad 156; Et. Tittm. v. ἤρεικον· ἔσχιζον· 'οἱ δ' ἀροτῆρες διήρεικον χθόνα δῖαν' 287 Et. gen. v. ἐρείκειν· τὸ σχίζειν· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι 'διήρεικον χθόνα δῖαν' ἀπὸ τῆς ἐρείκης, ἥ ἐστιν εὔσχιδὲς ξύλον cf. Et. mag. v. ἤρεικον· . . . Ἡσίοδος 'ἤρεικον χθόνα δῖαν' cf. Suid. v. ἤρεικον· (I b 888 B.) ἔσχιζον· 'ἤρεικον χθόνα δῖαν'

---

278 τοὶ] ταὶ (et οἳ δὲ v. 280) Hermann l. c. ὑπὸ λιγυρῶν] m[1] superscr. altero λ E, υπολιγυρῶν B, ὑπαὶ λιγυρῶν Ωb (πὸ rubro superscr. G) ἵεσαν] ἵεσσαν DNO, ἱέσσαν B αὐδὴν] ἀοιδὴν DNO 279 cancellis saepsit Deiters l. c. 30 σφίσι] σφιν D (σφιν ϝάγνυτο Lennep ed. 37) ἠχώ] ἠχή Herwerden Mnem. n. s. XX 243 280 αἳ] οἳ Guyet Not. in Hes. 168 ἱμερόεντα] ιερόεντα B 281 αὖθ'] αὖ ΨbNO ἑτέρωθε] ἑτέρωθεν BFO, ἑτέρωθι Ωb ὑπ'] om. Ψb 282—285 duas recensiones statuit Peppmüller Variat. 23, quarum uni v. 282, 284 sq., alteri 283 sic scriptum 'τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ', 284 sq. adnumerat 282 post 284 invenitur recto versuum ordine numeris appositis indicato in B γε μὲν αὖ] γε μὲν οὖν schol. Aristoph. Rav., μὲν δὴ omisso v. 283 Paley ed.[1] 135 παίζοντες] πέζοντες BΩb 283 deest in Ωb; v. tertiae recensioni (cf. ad 270 sqq.) adscripsit Hermann Op. VI 210 μὲν] μὴν KL αὐλητῆρι] libri schol. Rav. Aristoph., αὐλητῆρος schol. Ven. Aristoph. 284 πρόσθ' ἔκιον] πρόσθ ἐνκίον B θαλίαι τε] θαλοίεται B, θαλεῖαι τε N, θαλ///ίαι τε O 285 προπάροιθε] προπάροιθεν BI 286 sqq.] omissis 286 οἳ δ' ἀροτῆρες — 301 τοὶ δ' ἤρυον priorem v. 286 partem primitus cum clausula v. 301 (νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον· οἳ δ' ἐμάχοντο) coniunctam fuisse suspicatur Deiters l. c. 31 sq. 286 νῶθ' — ἐθύνεον] om. Et. gen. cod. B

νῶθ'] τῶ θ' Et. gen. cod. A ἐπιβάντες] ἐπιβάντ' HI ἀροτῆρες] ἀρηͦτῆρες G 287 ἐπιστολάδην — 289 πέτηλα] om. Et. gen. cod. B ἤρεικον] διήρεικον Et. gen. v. ἐρείκειν Et. Tittm. ἐπιστολάδην] ἐπιστοχάδην HI χιτῶνας] χιτῶνα I

ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἳ γε μὲν ἤμων
αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
βριθόμενα σταχύων, ὡς εἰ Δημήτερος ἀκτήν·
οἳ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλωήν,
οἳ δ' ἐτρύγων οἴνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
[οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων

---

288 sq. cf. Σ 550 sq. *ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες* 288 Λ 560 *βαθὺ λήιον** 290 Ν 322 *Δημήτερος ἀκτήν** 291 cf. Σ 553 *ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο* 292 Σ 551 *δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες** 293 sq. cf. Σ 568 *πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν*

ἰόντες, | σπεύδοντες δρεπάνῃσι νεήκεσι, τῶν δ' ὑπὸ χερσὶν | ἤνυτο λήιον αὖον· ἐφεσπόμενοι δ' ἔσαν ἄλλοι | πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες

290 Quint. Smyrn. III 377 (*δράγματα*) *βριθόμενα σταχύεσσι** 290 sq. Hymn. Hom. Cer. 456 . . *πέδῳ δ' ἄρα πίονες ὄγμοι | (μέλλον) βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι* 292 sq. Nemesian. Ecl. III 41 sq. (Satyri) *decerpunt vitibus uvas | et portant calathis*

---

291 sq. Et. gen. v. *ἔπιτνον* (e schol.) *'Ησίοδος ἐν Ἀσπίδι 'οἳ — ἔχοντες'* (non exhibet cod. A), cf. Et. mag. v. *ἔπιτνον· 'Ησίοδος ἐν Ἀσπίδι 'οἳ — δέον' ἀντὶ τοῦ τὰ κῶλα τῶν ἀσταχύων 'καὶ ἔπιτνον ἀλωήν'* 293 sq. Schol. Theocrit. I 48 (II 55, 14 A.) Et. mag. Et. Tittm. v. *ὄρχατος· καὶ* (*ὁ δὲ* Etymologica) *'Ησίοδος ὄρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν* (*φυτείαν τ. ἀ.* Et. mag., ubi haec adiuncta sunt: 293 sq. *'οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἔφερον . . βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων'*) 293 et 296 Et. mag. v. *τάλαρος· . . 'Ησίοδος· 'ἐς ταλάρους ἐφόρευν'*

---

288 *ἐστάλατ'· αὐτὰρ*] (*εστάλατ· αυτ' ἀρ* B) BFΨ Et. gen. (cod. A), *ἔστειλάν τ'· ἀτὰρ* D, *ἐστείλαντ'· αὐτὰρ* Ωb *ἤμων*] *ἤμμων* Schulze Quaest. ep. 365 adn. 3 289 *αἰχμῇς ὀξείῃσι*] *ὀξείαις δρεπάναισι* (*ὀξείῃς δρεπάνῃσι* Peppmüller Variat. 26 adn. 3) Spitzner ad Quint. Smyrn. p. 104 *αἰχμῇς*] *αἴχμησ'* Et. gen. cod. A (h. l. unicus), *αἰχμαῖς* NO, *ἅρπῃς* coll. Hes. Op. 573 dubitans Paley ed.[1] 136 *ὀξείῃσι*] *ὀξείοισι* K *κορωνιόωντα*] BΨNO Et. gen. (cod. A), *κορωνιόεντα* (*κορονιόεντα* F) DFΩb; *κορωνιόεντα* et *κορυνιόεντα* lectiones commemorat Pediasimus p. 642, 5 G.; *κορυνήεντα*? Hermann Op. VI 203, *κορυνώεντα*? Goettling ed.[2] 140 290 suspectum Deitersio l. c. 31 sq. adn. 83 uncis seclusit Paley ed.[1] 136 *βριθόμενα σταχύων*] ΩacΨNO, *βριθόμεν' ἀσταχύων* Ωb, suaserunt Ranke ed. 242 et Peppmüller Variat. 27 *ὡς — ἀκτήν*] *Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν* Ranke ed. 242 291 *δέον*] *δὲ* GH *δέον· — ἀλωήν*] *δέοντ'· ἐπὶ δ' ἦν καὶ ἀλωή* dubitans Peppmüller Variat. 26 adn. 2 *ἔπιτνον*] in textu libri (praeter B) Et. gen. (cod. B h. l. unicus) et mag., *ἔπιπλον* superscr. habent GH; *επιπνυον* B; *ἔπιτναν* vel *ἔπιμπλαν* Sittl ed. 547 *ἀλωήν*] *ἀλωῇ* Robinson ed. 106, *ἀμάλλας* dubitans Peppmüller Variat. 26 adn. 2 292 *οἳ δ' ἐτρύγων*] *οἱ δὲ ἐτρύγων* Et. gen. cod. B (h. l. unicus), *οἳ δὲ τρυγων* B (*οἳ δὲ τρύγων* Spitzner de vers. Graec. her. 95) *ἐν*] *ἐνὶ* E 292—300 trium auctorum operam agnovit L. Dindorf ed. 108, quorum uni versus 292—295, alteri 292, 296 sq., 299, tertio v. 292, 296 sq. 300 tribuit; duas recensiones statuit Peppmüller Variat. 26: atque in priore quidem post 290 secutos esse 291—295 (v. 293 sq. sic conformatis: *οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ἀπὸ τρυγητήρων | λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπό τ' ὄρχων*), 301; alteram continuisse v. 291 par-

λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἑλίκεσσιν.] 295
οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο, 297
σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέησι κάμαξι, 299
βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἵδε. 300
οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον· οἳ δ' ἐμάχοντο

[τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος] 298

---

296 cf. ad 293 297 *υ* 72 *ἔργα . . κλυτά* *ϑ* 297 *πολύφρονος Ἡφαίστοιο**, 299 *Σ* 563 *κάμαξι . . . ἀργυρέησιν*

---

294 Et. gen. v. *ὄρχατος· . . 'λευκοὺς — ὄρχων'* 296 Et. gen. Tittm. v. eadem: *καὶ πάλιν* (om. Et. Tittm.) *'παρὰ δὲ — ἦν'* 299 Et. gen. mag. Gud. Tittm. v. *κάμαξ· . . ϑηλυκῶς δὲ (σημαίνει) τὰς ῥάβδους ἢ δόνακας παραπεπηγότας (πεπηγμένους* Et. Tittm.) *ταῖς ἀμπέλοις ὡς παρ' Ἡσιόδῳ (Ἡσίοδος* Et. mag. Tittm.) *'σειόμενος — κάμαξι'* 301 sq. Et. mag. v. *πύξ . . Ἡσίοδος 'οἳ (οἷον* cod.) *— ἑλκηδόν'*

---

tem *οἳ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον* coniunctam cum verbis 296 *παρὰ δέ σφισιν ὄρχος*, et v. 297, 299 sq., 292, 301 293—295 alterius recensionis esse ratus seiunxit Paley ed.[1] 136; 294 *μεγάλων* — 296 *ἐφόρευν* eicienda esse censuit Heinrich ed. 200; 293 *ὑπὸ τρυγητήρων* — 296 *ἐφόρευν* uncis saepsit Schoemann ed. 147 293 *ἐς ταλάρους*] BDΨ Et. mag. utroque loco, *ἐς ταλάρους* e corr. O, *ἐν ταλάροις* FN, quod cum aliis praefert Schulze Quaest. ep. 274 adn. 1 *ἐφόρευν*] *ἐφόρεον* I, *ἔφερον* Et. mag. v. *ὄρχατος* *ὑπὸ*] *ἀπὸ* cod. Laurent. conv. suppr. 15; commendarunt Guyet Not. in Hes. 169 et Peppmüller Variat. 26 (qui in v. proximo *ἀπό τ' ὄρχων* scribi iubet) *τρυγητήρων*] *τρυγητόρων* NO

294 deest in B *καὶ*] *ἢ* Ωb *βότρυας*] superscr. in O; syllabas duas extremas contractas esse contendit Hermann Orph. 757; *βότρυς* dubitans Sittl ed. 548 *μεγάλων*] *χαλκέων*? Heinrich teste Rankio ed. 244 *ἀπὸ*] om. Et. gen. cod. B 295 *ἀργυρέης*] (*αργυρεησ* B) BDKO, *ἀργυρέησ'* LN, *ἀργυρέησ η* e corr. E, *ἀργυρέοις* FΩb 296—300 spurios iudicavit Guyet Not. in Hes. 169 296 *αὖτ' ἐς ταλάρους*] *οὖν ἐς ληνοὺς* Hermann Intelligenzbl. l. c. 94 *ἐφόρευν*] *ἐχόρευν* (*ω* superscr. L) Ψb *παρὰ δὲ* — 297 *ἦν*] om. Et. gen. cod. B *σφισιν*] *σφιν* NO Et. mag. 297 *περίφρονος*] *πολλύφρονος* B 297] post hunc versus *τοί γε μὲν αὖ* (*οὖν* schol. Monac.) *παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι* (*αὐλητῦρι* I) *ἕκαστος* legitur in GI (rubra linea postea deletus in G), quem Aldus post 298 collocavit (unde in editt. numero 299 significatur), v. quae exposui Herm. XXXIII 610; cf. schol. codicis Monac. 91: *'τῶ γε μὲν οὖν* (sic)*· ἔν τισιν οὐ φέρεται ὁ στίχος'*; v. non invenitur in ΩaHΨNO; cf. ad 283 299 et 300 in unum coaluerunt in I: *σειόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησαν δὲ μὲν αἶγε* 299 *σειόμενος*] *βριθόμενος* (ex v. 295, cf. 300) Blaydes Advers. 9 *φύλλοισι*] *φυλῇισι* Et. gen. cod. A, *σταφυλῇσι* Et. Tittm. *ἀργυρέησι*] Ωa Etymologica, *ἀργυρέοισι* ΩbΨNO; sic Zenodotus Hom. *Σ* 563 *κάμαξι*] hac voce desinit B 300 *γε μὲν*] Triclinius, *δὲ μὲν* (*μιν* HN, *μὲν* *ε* ex *ι* rest. O) ΩΨNO *αἵδε*] EM, *αἶγε* ΩKLNO 301 *οἵ γε*] *οἱ δὲ* (*οἵδε* I) Ωb *ἐτράπεον*] *ἔτραπον* D *ἤρυον*] *ἤριον* K

πύξ τε καὶ ἑλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἧρευν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἳ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλῳ
δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐυπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀύτευν.
οἳ μὲν ἄρ' ἄφθιτον αἰὲν ἔχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον.
τοῖσιν δὲ προέκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.

---

303 *Μ* 41 *ἀνδράσι θηρευτῇσι* *Κ* 360 *καρχαρόδοντε δύω κύνε* 306 *Ψ* 436 *δίφρους . . ἐυπλεκέας* 307 *Γ* 263 *ὠκέας ἵππους** 309 cf. *Δ* 366 *ἅρμασι κολλητοῖσι* 313 cf. ad 297

---

308 Et. gen. v. *ῥυτὰ χαλαίνοντες· Ἡσίοδος· 'ῥυτὰ — πέτοντο'*

---

302 sqq. folii parte avulsa principia versuum sequentium perierunt in K 302 *ἑλκηδὸν*] *ἑλκηδὴν* Et. mag. (corr. Gaisford ed. 136) *λαγὸς*] Triclinius, *λαγοὺς* FΩbE, *λαγὼς* Ψb, *λαγῶς* DNO 303 *πρό*] om. N, *πρός* O 304 *μαπέειν*] ΩENO et fortasse K (cf. ad v. 231), in quo . . . *έειν* mansit — litterae priores perierunt; *μαρπέειν* LM, *μαπέεν* scripsi Dial. d. Hes. 441 *οἳ δ' ἱέμενοι*] *τοὺς ἱεμένους* Guyet Not. in Hes. 169 *ὑπαλύξαι*] ΩMNO, *ὑπαλύξαι* ex *ἀπαλύξαι* m^2 rest. L, *ἀπαλύξαι* EK 305—313] unam recensionem v. 305—309 continere, alteram 310 (iisdem verbis incipientem, quibus v. 305 *πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον*) — 313; ea autem, quae nunc in principio v. 310 legantur (*οἳ μὲν ἄρ' — πόνον*), a consarcinatore postea inserta esse existimat Deiters l. c. 32 305 *αὐτοῖς*] *αὐτοὺς* NO *ἀέθλῳ*] ΩEKNO, *ἀέθλων* — rubro superscr. *ω* — L, *ἀέθλων* M, *ἀέθλοις* Triclinius; cf. quae dixi Wien. St. V 199 sq. 306 *μόχθον*] *μόθον* EN, *μόχθον*, sed *χ* in ras. O *ἐυπλεκέων*] vel *εὐπλεκέων* DEG, *ἐυπλεκεὸν* F, *εὐπλοκέων* Ψb, *εὐπλεκτέων* N, *εὐπλεκ///έων* O, *ἀπλεκέων* H, *ἐκ πλεκέων* I 307 hic desinit F ad finem non perductus *ἐφίεσαν*] *ἐφύεσιν* H 308 *χαλαίνοντες*] *χαλαίνοντα* Et. gen. cod. A *ἐπικροτέοντα*] D, *ἐπικροτέοντο* Ωb, *ἐπικροτόεντα* (*τ* prius e *κ* ras. factum E, rubra tinctura L) ΨNO *πέτοντο*] *πετόοντα* Ωb (*πετόοντε* G) 309 *κολλήεντ'*] *κολλήεντα* NO *μέγ'*] *μέγα* NO *ἀύτευν*] *ἀύτνευν* D 310 *ἄρ'*] *γὰρ* NO *ἄφθιτον αἰὲν ἔχον*] conieci, *ἀίδιον ἔχον* ΩKNO, *ἀίδιον δὴ ἔχον* E (*δὴ* metri causa insertum esse perspexit Deiters l. c. 33 adn. 85), *ἀίδιον εἶχον* (*εἶχον* L) LM; *ἔμπεδον αἰὲν ἔχον* Hermann Op. VI 203, *ἰδίοντες ἔχον* Paley ed.[1] 137 311 *νίκη*] *νίκα* LM *ἐπηνύσθη*] *ἐπηνύσθην* Ψb, *ἐπηνήθη* I, rubro superscr. *υ* et in marg. addito *γρ. ἐπηνύσθη* G, *ἐπηνύθη* m. rec. superscr. *σ* H *εἶχον*] *ἔχον* N, *ἔσχον* O 312 *τοῖσιν δὲ*] E, *τοῖσι δὲ* N, *καὶ* postea superscr. O, *τοῖσι δὲ καὶ* libri cett. *προέκειτο*] Nauck MGrR. IV 95, *προὔκειτο* libri *τρίπος*] Ωb (*τρίποι*? I) Ψ, *τρίπους* DN, *τρίπος* (sed *ς* in ras.) O

ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἳ δὲ κατ' αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον, οἵ ῥά τε πολλοὶ
νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· παρὰ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
ἀρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καί σφεας θαρσύνουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

---

314 sqq. cf. Σ 607 sq. *ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο | ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο* 314 E 87 *ποταμῷ πλήθοντι ἐοικώς** 318 cf. E 725 *θαῦμα ἰδέσθαι* 319 Σ 478 *ποίει δὲ (Ἥφαιστος) .. σάκος μέγα τε στιβαρόν τε** 320 cf. Σ 600 *ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν* Λ 605 *ἄλκιμος υἱός** 322 Ξ 386 *εἴκελον ἀστεροπῇ** H 60 *πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο** 323 cf. N 158 *κοῦφα ποσὶν προβιβάς* 324 cf. ad 195; E 231 *καμπύλον ἅρμα** 325 Θ 300 *ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε** Α 206 *θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη** 326 Ο 145 *καί σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα*

---

314 cf. Quint. Smyrn. V 99 *πάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος Ὠκεανοῖο* 316 Eudoc. II 342 L. *μεγάλ' ἤπυον** 318 cf. ad Theog. 388 320 Pind. Ol. X 44 *Διὸς ἄλκιμος | υἱός* Pseudorph. Arg. 522 A. *Διὸς ἄλκιμος υἱός**

---

322 Et. mag. v. *ἐναλίγκιος* (in Et. gen. loci desunt) .. *πολλάκις τὰ τοιαῦτα διὰ χρείαν μέτρου ἀποβάλλει τῆς ει διφθόγγου τὸ ε, οἷον 'εἴκελος ἀστεροπῇ'·* ... cf. Gramm. cod. Hamburg. (post Lex. Vindob. 269, 2 N.) *τὰ παρὰ τῇ γραφῇ διφορούμενα ... 'εἴκελος ἀστεροπῇ' καὶ 'τῷ ἴκελος'*

---

314 *δ' ἴτυν*] *δέ τοι* I *ῥέεν*] *ῥήεν* I, *πέλεν* NO, *γρ. ῥέεν* in marg. O 315 *σάκος*] *σάκ*^ω K 316 *ῥά τε*] *ῥά γε* M 317 *ὕδωρ*] om. NO *παρὰ*] Ω (cf. v. 195 et 270), *πὰρ* ΨNO *ἐκλονέοντο*] Triclinius, *κλονέοντο* ΩNO (*δονέοντο* m. rec. marg. O), *δονέοντο* Ψ 317 post hunc talem versum '*ζωοῖσιν ἴκελοι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο*' deesse e schol. p. 60 R. '*ὅμοιοι δὲ ἦσαν οἱ ἰχθύες ζῶσι*' conclusit Ranke ed. 252 318 sq. olim (loco versus 218) cum 217 coniunctos fuisse suspicatur Hermann Op. VI 214 (cf. ad v. 216), in cuius modi recensione haud scit an tota clipei descriptio finita sit versu 319 sic mutato: *τὼς Ἥφαιστος ἔτευξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε κτλ.* 320] ante hunc olim v. 135 collocatum fuisse existimavit Deiters l. c. 59 *παλάμῃσι*] *ο, έ, οι* superscripta (= *πολέμοισι*) E 321 hoc versu terminatur K *ἱππείου*] *ἱππίου* I 322 *εἴκελος*] *ἴκελος* EM, *ἴκελος* Ωb *ἀστεροπῇ*] *ἀστεροπὴ* L, *ἀστερό*^πη I 323 *δ'*] om. ΨNO 325 *ἀγχίμολον*] *ἀγχίμολος* D, *ἀγχίμωλον* GH 326 *θαρσύνουσα ἔπεα*] (*ϝέπεα*) Lennep ed. 44 (*ϝέπη* Fick Bezzenb. Beitr. XVI 7), *θαρσύνουσ'* (*θρασύνουσ'* L, *θαρσύνας* M) *ἔπεα* DΨ, *φωνήσασ' ἔπεα* ex Homero Ωb

χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ μακάρεσσι ἀνάσσων
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὕπο δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσι ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὔ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
οὔθ' ἵππους ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος

---

327 cf. Ξ 321 *κούρης τηλεκλειτοῖο* 328 cf. Z 397 *ἄνδρεσσι ἀνάσσων* 329 cf. E 435 *Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι* 330 ο 27 *ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω** cf. Π 21 *μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν** 331 cf. X 58 *αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς* 333 Λ 295 *βροτολοιγῷ . . Ἄρηι* 334 T 379 sq. *σάκεος . . δαιδαλέου* 335 ο 76 *ὀφθαλμοῖσι ἴδῃς* E 132 *τήν γ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ** 336 cf. Π 819 *ἂψ ἀναχαζόμενον** Φ 291 *αἴσιμόν ἐστιν** 337 Π 64 *κλυτὰ τεύχεα** 338 E 792 *ὣς εἰποῦσ'** E 381 *δῖα θεάων**

---

330 Orac. ed. Hendess 20, 1 *μέγα φέρτατε λαῶν**

---

327 Schol. Lycophr. 1123 K. . . *ὡς καὶ Ἡσίοδος 'χαίρετε, Λυγκῆος γενεή'* 340—342 Et. gen. v. *διόγνητος·* (schol.) . . *Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι 'τότε — ἐφέροντο'*

---

327 *Λυγκῆος*] *λιγκῆος* M, *λιγγῆος* E *τηλεκλειτοῖο*] *τηλεκλεϊτοῖο* Nauck MGrR. III 214, *τῆλε κλειτοῖο* Sittl Phil. Anz. 1885 p. 401, *τηλεκλυτοῖο* O 328 *Ζεὺς — ὔμμι*] *κράτος ὔμμι ζεὺς* Ωb 329 *τ'*] *δ'* Ψb *ἐξεναρεῖν*] *ἐξαναιρεῖν* Ωb *δῦσαι*] *δύσειν* DNO (*αι* m^2 superscr. O) 330 *δέ τοι*] DMN, *δέ σοι* ΩbΨ (praeter M), *δέ σοι — σ* in ras., m^2 superscr. *τι* O, cf. Hermann Op. VI 215 *τι ἔπος*] *τι* om. alterum *π* superscr. in D (*τι* om. MN), *τοι ἔπος ἐξερέω* Triclinius 331 *δὴ*] om. N, postea superscr. in O 332 *μὲν ἔπειτ'*] spatio relicto om. N, atramento pallidiore scripta habet O *λιπέειν*] *λιπέεν* malui Dial. d. Hes. 441 333 *αὐτὸς*] *αὐτὸν* Geel in Lennepii ed. comm. 89 *Ἄρην*] *Ἄρη'* Hermann Intelligenzbl. l. c. 92 *ἐπιόντα*] D, *ἐπὶ νῶτα* ΩbΨNO 334 *κε*] *καὶ* Ωb *σάκευς*] *σάκεος* Fick Bezzenb. Beitr. XVI 7 336 *ἀναχάσσασθαι*] *ἀναχάσασθαι* DEM, *ἀναχάσσεσθαι* L, *ἀναχάσεσθαι* N, *ἀναχά*^{σ}*σασθ'///* (extremum *α* ex *ε* factum, alterum m^2 superscr.) O; *ἀναχωρήσασθαι* Ωb 337 *ἑλέειν*] *ἑλέεν* scripsi Dial. d. Hes. 441, *ἑλάειν* E 338 *ἐς δίφρον — 341 σμερδαλέον*] seclusit Fick Bezzenb. Beitr. XVI 10 *ἐβήσατο*] ΩENO, *ἐπεβήσετο* Ψb 339 *ἀθανάτῃς*] D, *ἀθανάτῃσι* Ψ, *ἀθανάτῃσιν* NO, *ἀθανάταις* Ωb *χερσὶν*] *χερσὶ* ΩbΨbNO, *παλάμῃς* dubitans Heinrich teste Rankio ed. 257 340 (*σμερδαλέον θ'* in v. 341 retinens) eiecit Paley ed.^{1} 139

σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἀνασσείσασα· περιστονάχησε δὲ γαῖα.
τοὶ δ' ἅμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀυτῆς.
τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφισι ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληείη·

---

341 *Τ* 399 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο* 342 *Λ* 533 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα* *Ν* 820 κονίοντες πεδίοιο* 343 *Α* 206 θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη* 344 cf. *κ* 454 περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα* *Β* 784 μέγα στεναχίζετο γαῖα* 345 cf. *Ν* 39 φλογὶ ἶσοι ἀολλέες ἠὲ θυέλλῃ 346 *Ν* 621 δεινῆς ἀκόρητοι ἀυτῆς* 348 cf. *Μ* 148 περί σφισι ἄγνυτον ὕλην 349 *Ε* 276 τὸν πρότερος προσέειπε* cf. ad 115

---

341 sq. Hymn. Hom. Cer. 88 sq. ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς | ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα*

---

348 Et. mag. v. χρέμιζον· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι 'ὀξεῖα χρέμισαν' Et. gen. cod. B lemma 'χρέμισαν' exhibet

---

341 σμερδαλέον] ENO, cf. quae dixi Hes. Unters. 27, Neue Beitr. z. Techn. d. nachhom. Hexam. 104; σμερδαλέον θ' DIΨb Et. gen. (cod. A); σμερδαλέην θ' H, superscr. ον G, σμερδαλέον γ' Heinrich ed. 207; v. 339 et 340 a recentiore poeta additos esse ratus σμερδαλέον δ' κτλ. primitus (de Pallade) dictum fuisse censuit Hermann Op. VI 216 ἵπποισιν — 342 ἔφερον] om. Et. gen. cod. B ὑπ' ὁμοκλῆς] ὑπ' ὁμοκλῇ Et. gen. cod. A, ὑφ' ὁμοκλῆς Heinrich teste Rankio ed. 258 342 ἔφερον] ἐφέροντο Et. gen. cod. A 343 σφιν] σφι ΩbΨbO 344 αἰγίδ' ἀνασσείσασα] ex αἰγίδα σείσασα m[1] rest. E, αἰγίδ' ἀνασίσασα HI περιστονάχησε δὲ] scripsi in ed.[1] 85, περιστενάχησε δὲ ΩΨb (-σα H), cf. Quint. Smyrn. III 397; περιστονάχιζε δὲ E m[2], περὶ δ' ἐστοναχίζετο E m[1], περιστενάχιζε δὲ NO 345 προγένοντ' ἴκελοι] προγένονθ' ἴκελοι DNO, προγένοντο ἴκελοι (ἴκελος I) Ωb, πρὸ γένονθ' ἴκελοι spatio post πρὸ intermisso M, προσεγένονθ' (sed σε in ras.) ἴκελοι L, προσέγενθ' ἴκελοι E; τοῖς . . . προσέγεντ' ἴκελος Paley ed.[1] 140, τοῖς . . . προσέην ἴκελος Flach d. dial. Dig. d. Hes. 37, τοὶ . . . πρόιεν vel προσέλαν Ϝίκελοι? Fick Bezzenb. Beitr. XVI 6 et 16 ἠὲ] ἢ GL, ἢ[ε] (ε m. rec.) H 346 ἀκόρητος] ἀκήρατος N, ἀκόρητος (ο et α in ras.) O 347 τῶν] Guyet Not. in Hes. 170, τῶν δ' Ω, τῶν θ' ΨNO Pediasimus 647, 7 G. (qui 'καὶ οἱ ἵπποι κτλ.' dicit), τῶν γ' Heinrich ed. 207 ὑπεναντίοι] ΩΨNO 348 ὀξεῖα χρέμισαν] libri (ὀξεία LM, χέρμισαν GH) Et. mag., ὀξεῖα forma serioris aetatis: cf. Aratus 1068 θήλεια δὲ μῆλα, tit. Theraeus I. I. M. AEG. III 330, 195 saec. III vel II a. Chr. τὰ τ⟨έ⟩κνα αὐτῶν τὰ μὲν θήλεια, Nicand. Georg. Fr. 71, 4 Schn. δριμεῖα . . . πέτηλα, Orac. Sib. VII 52 βαρεῖα (βαθεῖα et βαθεῖαι codd.) κλαύσουσιν νύμφαι; ὀξέα τ' ἐχρέμισαν περί τε Guyet Not. in Hes. 170; ὀξέως ἐχρέμισαν dubitans Wolf in ed. Rankii 103; ὀξεῖαι (ἵπποι) χρέμισαν Paley ed.[1] 140, ὀξέα γ' ἐχρέμισαν suspicatus sum in ed.[1], ὀξέ' ἀναχρέμισαν? Schulze Quaest. ep. 421 σφίσι] σφίσιν EΩb, σφιν DΨbNO ἄγνυτο] ἄχνυτο E 349 τὸν] ὃν GH πρότερος] ΩΨNO, πρότερον Triclinius Ἡρακληείη] ἡρακλείη Ωb, ἩρακλεϜείη Nauck MGrR. V 140

Κύκνε πέπον, τί νυ νῶιν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους
ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀιζύος ἴδριές εἰμεν;
ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐύξοον ἠδὲ κελεύθου
εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήυκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμι τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶι συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
ἤδη μέν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ
οὐταμένου σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν
παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα·

---

350 cf. *ι* 447 *κριὲ πέπον, τί**, cf. ad 307 351 *Ξ* 480 *πόνος . . καὶ ὀιζύς* 352 *δ* 590 *δίφρον ἐύξοον** 355 *ρ* 573 *οἶσθα καὶ αὐτός* 357 *Z* 55 *ὦ πέπον** *Γ* 309 *θανάτοιο τέλος* *H* 104 *βιότοιο τελευτή** 358 *Θ* 400 . . *συνοισόμεθα πτόλεμόνδε* 360 *I* 153 *Πύλου ἠμαθόεντος** 361 *X* 36 *ἄμοτον μεμαώς* 362 *Λ* 433 *ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς** 363 cf. *H* 258 *σάκος οὔτασε δουρί*

---

357 Oppian. Cyn. II 549 Tzetz. Posthom. 413 *θανάτοιο τελευτήν** Emped. Fr. 8, 2 D. Orac. Sib. III 546 XI 157 *θανάτοιο τελευτή** Tzetz. Posthom. 416 *θανάτοιο τελευτῆς** Pseudorph. Arg. 1111 A. *θανάτου . . τελευτήν*

---

353 sq. Schol. Soph. Trach. 40 (p. 282, 2 P.) *καὶ Ἡσίοδος 'Τρηχῖνα — ἄνακτα'*

---

350 ΚΥΚΝ⟨*ε*⟩ Π⟨*επον* servavit A *τί νυ*] *τοί νῦν* (*νυν* I) Ωb *ἐπίσχετον*] *ἐπίσχες* H, *ἐπέσχες* G, *πίσχες* I 351 suspectus Paleio ed.[1] 140; praeter ΑΝΔΡΑϹΙ⟨*ν* nihil superest in A *ὀιζύος*] *ἀυτῆς* temere Flach d. hes. Ged. XI *εἰμέν*] *ἐσμέν* E 352 ΑΛΛ⟨*α*·· servavit A *ἐύξοον*] *ἐύξωον* GH 353 ЄΙΚЄ solum servatum in A *Τρηχῖνα δὲ*] *τραχῖνα δὲ* Ωb, *Τρηχῖνάδε* Fick Bezzenb. Beitr. XVI 6 *δὲ — παρελαύνω*] *δ' ἕτοιμοι παρελαύνομεν* scholiorum Soph. cod. Laur. 354 *ὁ γὰρ — αἰδοῖ*] *ὃς αἰδόι τε δυνάμι τε* perperam Nauck MGrR. V 135 *δυνάμι*] scripsi in ed.[1] p. 86, *δυνάμει* libri (quod in titulo Teio I. G. A. 497 B 31 saec. V legitur) 355 *προβέβηκε*] *προσέββηκε* I *εὖ*] *αὖ* Ψb 356 *ὀπυίεις*] *ὀπύεις* EHILN *Θεμιστονόην*] DENO, *θεμιστονοίην* Ωb, *θεμιστονέην* Ψb 357 *ὦ*] om. H *πέπον*] *πέμπον* Ωb 358 *πτολεμίζειν*] *γε πτολεμίζειν* E, *πολεμίζειν* ΩbΨb 359 *τέ ἕ*] *τί ἕ* Triclinius 360 *ἡμετέρου*] *η* ex *υ* corr. E 361 *ἔστη*] *ἔστης* N, *ἔστη*/// O *ἐμεῖο*] DEMNO, *ἐμοῖο* ΩbL *μάχης*] *μάχην* D 362 *ὑπὸ*] om. N, m[2] superscr. O *ἠρείσατο*] *ἠρείσαο* N, *τ* m[2] superscr. O 363 sq. *τὸ δὲ — ἄραξα*] *διὰ δὲ μέγα ὅπλον ἄραξα* | *παντὶ μένει σπεύδων· τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν* Boissonade ed. 187 363 *τέτρατον*] *τέταρτον* HΨb (*ρ* ante *α* m. rec. M) N, *τέτρατον* (sed *ρα* in ras.) O 364 *δὲ μέγα*] altero *μ* superscr. E, *δὴ μέγα* NO *σαρκὸς*] DNO, *σάκκος* E, *σάκος* ΩbΨb schol. paraphr. 63 R., *σάρκας* dubitans Paley ed.[1] 141

πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ.
ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
  ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐυμμελίης ἐμενοίνα
τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
τῶν δ' ὕπο σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρῴσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλης δὲ πέσωσι,
πολλαὶ δὲ δρύες ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτέων

---

365 Z 43 *πρηνὴς ἐν κονίῃσιν** N 578 *χαμαὶ πέσε** cf. E 118 *ἐς ὁρμὴν ἔγχεος* 367 B 374 *χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσι** Z 480 *ἔναρα βροτόεντα** 368 O 236 *ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα* 369 O 354 *ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους** 370 cf. λ 18 *ἂψ ἐπὶ γαῖαν* 371 B 134 *Διὸς μεγάλου* 372 ο 215 *ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους** 373 Δ 182 *εὐρεῖα χθών** 374 = Π 297 376 cf. Λ 494 *πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας* Ψ 118 *δρῦς ὑψικόμους*

---

371 Archil. Fr. 1, 1 B.[4] *Ἐνυαλίοιο• ἄνακτος**

---

365 *δ'*] om. N, postea addidit O *ὁρμῇ*] Ω, *ὁρμὴ* Ψb, *αἰχμῇ* superscr. *ὁρμῇ* m[1] E, *αἰχμὴ* N, *ὁρμῇ* in ras. O; cf. schol. par. 38 R. '*ἔγχεος ὁρμῇ· γρ. ἔγχεος αἰχμή*' (cf. Hom. Π 315 *ἔγχεος αἰχμῇ γρ. ὁρμῇ* et Π 505 Τ 416); *ἔγχεος ἀκμῇ* coll. Pind. Nem. VI 54 Pyth. IX 81 Ranke ed. 264 367 *ὑφ'*] DEMNO, *ἐφ'* ΩbL *ἡμετέρῃσι*] *ὑμετέρῃσι* (*η* ex *οι* corr.) H, *ἡμετέροισι* I 368 *ἄρα Κύκνος*] DEI, *ἄρα* (*ἄρ' ἃ* L) *οἱ* (*οἱ* M) *κύκνος* ΨbNO, *ἄρα* (om. *κύκνος*) GH (*οἱ κύκνος* m. alia superscr. in G) *ἐυμμελίης*] *ἐυμελίης* vel *εὐμελίης* libri 370 *τότ'*] *τότε* M *εὐπλεκέων*] *ἐυπλεκτέων* N, *ἐυπλεκ///έων* O *αἶψ'*] ΩbΨ Pediasimus 649, 25 G. ('*ταχέως*'), *ἂψ* DNO 371 *παῖς τε*] *παῖδε* Geel in Lennepii ed. 49 *Ἐνυαλίοιο*] *ιο* in ras. O, *ἐνυαλίου* N 373 suspectus Paleio ed.[1] 141; ante 372 collocatur a Peppmüllero Variat. 28 *ὕπο σευομένων*] *ὑπὸ σευομένων* D, *ὑποσευομένων* ΩbELO, *ὑποσσευομένων* MN *κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών*] (de *πόσ'* cf. *χέρσ'* Homericum) *καναχὴν ἔχεν εὐρεῖα χθών* ex Hom. Π 105, 794 Hermann Orph. 694, *κανάχιζεν πᾶσα περὶ χθών* (coll. Hom. Τ 362) Ranke ed. 266, *κανάχιζ' εὐρεῖα ποσὶ χθών* Lennep ed. 50, *κανάχει πᾶσ' εὐρεῖα χθών* vel *κανάχει ποσὶν εὐρεῖα χθών* Goettling ed.[2] 148, *κανάχει πόσσ' εὐρεῖα χθών* Peppmüller Variat. 29 *πόσ'*] ENO, *πόδ'* (*δ* in ras.) D, *πᾶσ'* (m. rec. superscr. *ό* M) ΩbΨb 374 *ἀφ'*] *ἐφ'* L 375 *ἀποθρῴσκωσιν*] *ἀποθρώσκουσιν* ΩΨ, *ἀποθρώσκουσαι* NO *ἐπ' ἀλλήλης δὲ*] *ἐπ' ἀλλήλαις δὲ* ΩΨ, *ἐπ' ἀλλήλαισι* N (coniuncte) O 376 *δρύες*] scripsi in ed.[1] p. 87, *δρῦς* libri (errore ut videtur ex Hes. Op. 509 *πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους* natum, cf. Hom. s. c.) *τε*] om. Ψb 377 *τανύρριζοι*] *τανύριζοι* superscripto altero *ρ* L, *ναινύριζοι* (*ναινήριζοι* I) Ωb *αὐτέων*] scripsi Wien. St. V 200, *αὐτῶν* libri (cf. ad v. 237)

ῥίμφα κυλινδομένων, ἧος πεδίονδ' ἀφίκωνται,
ὣς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς
Ἄρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη Ἄνθειά τε ποιήεσσα
φωνῇ ὕπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῷ
θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς.
κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέι παιδί.
οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι

378 Ω 329 πεδίονδ' ἀφίκοντο* 379 cf. Π 430 ὣς οἳ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν 382 Σ 29 μεγάλ' ἴαχον* 382 sq. Ξ 393 οἳ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ Σ 149 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ 383 Ο 377 μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς* 384 sq. cf. Π 459 sq. (πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε) αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε | παῖδα φίλον τιμῶν 385 cf. Θ 171 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην 386 Γ 34 οὔρεος ἐν βήσσῃς 387 cf. Ν 135 οἳ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι

380 Pind. Pyth. IV 77 κλειτᾶς Ἰωλκοῦ

381 Strabo VIII p. 385 Ἡσίοδος δὲ καὶ ἄλλης Ἑλίκης μέμνηται Θετταλικῆς (ubi Hesiodi verba addita fuisse e lacuna in cod. Medic. B obvia collegit Roellig de codd. Strab. Diss. phil. Hal. VII 331)

378 om. in textu, in ima pagina addit E ἧος] restitui Dial. d. Hes. 363, cf. Nauck MGrR. II 411 sqq.; εἵως DΨ, ἕως ΩbNO πεδίονδ'] πεδίον NO, πέδονδ' Ωb ἀφίκωνται] ἀφίκονται Ψb 379 κεκλήγοντες] DNO, κεκληγῶτες E (Didymus Hom. ξ 30 'κεκληγῶτες' καὶ 'κεκλήγοντες' διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, cf. idem Π 430 μ 256); κεκληγότες ΩbΨb 380 πᾶσα] πᾶσαι I τε πόλις] πόλις τε Ωb κλειτή] κλεϊτή Nauck MGrR. III 214 Ἰαωλκὸς] ΨNO, ἰαολκὸς D, ἰωλκὸς Ωb (ω e corr. G) 381 rhapsodi cuiusdam esse arbitratur Peppmüller Variat. 31 382 clausula ο〉ΙΔ'ΑΛΑΛΗΤΩ sola servata in A φωνῇ] φωνῇ δ' Ωb, φωνὴ N μεγάλ' ἴαχον] μέγα ϝίαχον Lennep ed. 51 adn., μεγάλ' νἴαχον (ex Hartelii sententia) Fick Bezzenb. Beitr. XVI 17 383 θεσπεσίῳ — ἔκτυπε] non servata in A σύνισαν] σύνεσαν ε in η mut. L μητίετα] μητ〉ΙΕ〈τα A 384 nihil in A superest nisi αι〉ΜΑΤΟΕC〈σας κὰδ δ' ἄρ'] καδδ' ἄρ D 386—391 ab alio poeta loco versuum 426—432 panctos esse putat Peppmüller Variat. 34 sqq., 392 inepte adsutum (l. c. 32 et 37 adn. 1) 386 βήσσῃς] βήσσῃσιν D, βήσσαις Ωb προϊδέσθαι] προσιδέσθαι ex προιδέσθαι m. rec. factum L, προσιδέσθαι (προσιδέσθη HI) Ωb 387 χαυλιόδων] χαλιόδων in marg. rubro addito γρ. χαυλιόδων L φρονέει — μαχέσασθαι] praeter hanc e codd. et schol. duplicem lectionem erui posse arbitratur Ranke ed. 269: φέρεται θυμῷ μαχέσασθαι et φέρεται, φρονέει δὲ μάχεσθαι; φρονέει θυμῷ δὲ μάχεσθαι suspicatur Paley ed.[1] 143, qui in superiore versu ἐστί addit φρονέει] post erasum aliquid E, φρονέει δὲ ΩΨbNO; 'φέρεται ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐν θυμῷ, ὥστε μαχέσασθαι ἀνδράσι κυνηγέταις' Pediasimus 650, 11 G. μαχέσασθαι] μάχεσθαι Ωb

ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθείς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔικτον,
ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν·
τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
καί τε πανημέριός τε καὶ ἠώιος χέει αὐδὴν
ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα Σείριος ἄζει,
τῆμος δὴ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι
τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,

---

388 *M* 41 *ἀνδράσι θηρευτῇσιν* *Λ* 416 (*κάπριος*) . . *θήγων λευκὸν ὀδόντα* 390 *Λ* 104 *ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην** 392 *Π* 11 *τῇ ἴκελος** 393 sqq. *Γ* 151 sq. *τεττίγεσσι ἐοικότες, οἵ τε καθ' ὕλην* | *δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι* 394 cf. *χ* 346 *θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω* 395 cf. *Τ* 210 *οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις* *ε* 467 *θῆλυς ἐέρση** 396 cf. *τ* 521 *χέει πολυηχέα φωνήν*

---

388 sqq. Apoll. Rhod. Arg. *Γ* 1351 (*σῦς*) *ὅς ῥά τ' ὀδόντας* | *θήγει θηρευτῇσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς* | *ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοιο* cf. Archias Anth. Pal. XV 51, 3 (de apro Calydonio) *χαίτας αὐχενίους πεφρικότα, θηκτὸν ὀδόντα,* | *βρύχοντα, γλήναις φρικτὸν ἱέντα σέλας* | *ἀφρῷ χείλεα πάντα δεδευμένον* 393 sqq. cf. ad Op. 582 sqq. 395 cf. Anacreont. 32, 3 B.[4] (*τέττιξ*) *ὀλίγην δρόσον πεπωκώς* Vergil. Buc. V 77 *dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadae*

---

388 Schol. Hom. Townl. *Σ* 488 (VI 273, 7 M.) . . . *ὡς τὸ 'θήγει — ὀδόντα'* 395 cf. Athen. V 189 d (I 422, 11 K.) . . *καθάπερ λέγεται 'θῆλυς ἐέρση'* (pertinet etiam ad Hom. *ε* 467) 397 Et. gen. mag. v. *ἴδος· Ἡσίοδος· 'ἴδει — ἄζει'* Schol. Hom. *υ* 204 (II 691, 27 D.) *οὕτως δὲ καὶ τὸ 'ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ'* Eust. Hom. 1505, 11 . . *οἷον 'ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ'* Suid. v. *ἴδει* (I b 939 B)· . . *καὶ 'ἴδει' τῷ θέρει παρ' Ἡσιόδῳ*

---

388 *θηρευτῆς*] E, *θηρευτῇσι* ΨbINO, *θηρευταῖς* D, *θηρατῆρσι* GH 389 *δοχμωθείς*] *δογμωθείς* Ωb *μαστιχόωντι*] *στιχόωντι* N, *στιχόων τε* O, *μαστιόωντι* vel *μαστάζοντι* Heyne ad Hom. *Λ* 416 390 *ἔικτον*] ex Hom. *δ* 27 Goettling ed.[2] 150, *ἐίκτην* (ex Hom. *Λ* 104) libri 391 *λοφιῇ*] *λοφνῇ* Ωb 392 *ἀφ' ἱππείου*] *ἀφιππίου* Ψb, *ἐφ' ἱππείου* Pediasimus (*'ἀνεπήδησεν ἐπὶ τοῦ ἅρματος'*), quod coniecit Hauck Quaest. Hes. (1821) 28 393—401 his filum interrumpi monuit Wolf in Rankii ed. 104; aut removendos aut post 372 ponendos esse censuit Flach ed.[3] Goettling. 165; inter v. 442 et 443 collocavit Peppmüller Variat. 32 sqq. 393 *χλοερῷ*] *χλοερὸς* I 394 *ἐφεζόμενος*] *ἐφιζόμενος* Ψb *θέρος*] *θέρει* Blaydes Advers. 9 396 *ἠώιος*] scripsi in ed.[1], *ἠῷος* libri *αὐδὴν*] ΩE, *ἀοιδὴν* ΨbNO 397 reiecit Wolf in Rankii ed. 104 *ὅτε τε*] Et. gen. (*τε* om. cod. B) et mag. (cf. Hom. *Β* 471 *σ* 367 *χ* 301), *ὅτε* ΩbΨbNO, *ὁπότε* D, *ὅτε περ* E 398 *τῆμος*] ΩΨNO, *ἦμος* schol. paraphr. 64 R. (*'ὁπηνίκα δή'*), Pediasimus 650, 25 G. (*'ὅτε δή'*), cf. Peppmüller Variat. 33 *δὴ*] *δὲ* HΨ *τελέθουσι*] *τελέθωσι* DENO 399 *σπείρουσιν*] *σπείρωσιν* DNO *αἰόλλονται*] D, *αἰόλλοντο* Ωb, *αἰόλονται* Ψb, *αἰώλονται* NO (*ο* postea in *ω* mut. O), *αἰωλῶνται* E, *αἰόλλωνται* Doederlein Hom. Gloss. I 5 (sed cf. Savelsberg de mod. usu Hes. 44)

οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος·
τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίγνετ' ὀδόντων·
οἳ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχῆλαι,
πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται
αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
πίονος, ἥν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήιος ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ
χώρου ἄιδρις ἐών· οἳ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
ὣς οἳ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

---

401 Β 810 πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει* 402 cf. Ε 554 οἵω τώ γε λέοντε δύω Κ 297 ὥς τε λέοντε δύω Π 757 περὶ κταμένης ἐλάφοιο* 403 Γ 345 ἀλλήλοισιν κοτέοντε 404 Κ 375 ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνετ' ὀδόντων 405 sq. = Π 428 sq. 407 cf. Φ 486 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους 408 Ρ 520 αἰζήιος ἀνήρ* 409 Λ 664 ἰῷ ἀπὸ νευρῆς* 410 κ 282 χώρου ἄιδρις ἐών* 411 Ο 696 δριμεῖα μάχη 412 = Π 430

---

400 = Hesiod. Fr. 121, 1, Pind. Pyth. IX 64 Orac. Sib. Fr. III 35 R. ἀνδράσι χάρμα

---

409 sq. Et. gen. v. ἴδρις· ὁ' ἔμπειρος καὶ ἄιδρις ὁ ἄπειρος, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ· 'αὐτὸς — ἐών' cf. Et. mag. v. ἄιδρις (42, 32 G.) . . . Ἡσίοδος· ['αὐτὸς — ἄλλῃ' haec om. codd. DP] 'χώρου ἄιδρις ἐών'; cf. v. eadem (42, 42 G.) . . Ἡσίοδος, ἀσύνετος καὶ ἀναίσθητος

---

400 Διώνυσος] O, διώνυσσος EΩb, διόνυσος DΨbN ἄχθος] ἔχθος Athenaei libri in Fr. 121, 1 401 μάρναντο] ἐμάρναντο NO ὀρυμαγδὸς] ὀρυγμαδὸς HIMNO, ὀρυμαδὸς G 402—404 alii recensioni pro v. 405—411 tribuit Goettling ed.[1] 127 (ed.[2] 151); ab alio rhapsodo loco versuum 374—378 vel 405—411 pronuntiatos esse arbitratur Peppmüller Variat. 34 sq. 402 λέοντε] λέοντες Ψb ἀμφὶ κταμένης] ἀμφικταμένης NO (ἀμφὶ m. post. O) 403 ἀλλήλοις] ἀλλήλους Ψ ὁρμήσωσι] ὁρμήσουσι Ωb 404 δέ σφ' ἰαχὴ] δὲ Ϝιαχή (δενιαχή) τ' dubitans Lennep ed. 53 σφ'] σφιν ΨbN, σφ'/// O (' rec.) γίγνετ'] γίνετ' libri 405—411 cf. ad 402—404 405 οἳ δ'] ΩΨ cf. Hom. Π 428, ἤδ NO (ἠδ' Graevius Lect. Hes. 111) ἀγκυλοχῆλαι] cf. Zacher Phil. LVII 23 sqq.; ἀγκυλοχεῖλαι libri 406 κλάζοντε] κλάζοντ' (ἐμαχέσθην) λ ex ρ corr. E, κράζοντε Ωb μάχωνται] ex Hom. Π 429 restituendum, cf. quae dixi Herm. XXXIII 603, μάχονται DNO, μάχεσθον ΩbM, μαχέσθην L, ἐμαχέσθην E; aut μάχησθον aut μάχωνται Hermann Op. VI 217 408 τ'] om. NO 409 ἀπὸ νευρῆς] alterum ν superscr., quod m. rec. deletum est, E, ἀπονευρῆς H, ἀπαὶ νευρῆς Triclinius αὐτὸς — ἄλλῃ] om. Et. gen. cod. B ἀπαλήσεται] DEGHNO Et. gen. (cod. A), ἀπαλήσεται (α et το m. alia) L, ἀπαλήσατο M, ἀπονίσσεται I, ἀποχήσεται Et. mag. 411 ἀμφὶ] om. D 412 prope nihil discrepare a v. 379 sensit Wolf in ed. Rankii 105, cf. Peppmüller Variat. 34 κεκλήγοντες] D, κεκληγῶτες E (cf. ad v. 379); κεκληγότες Ωb, (κεκλωγότες I) ΨbNO

ἔνθ' ἤ τοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαὼς σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δέ, βίη Ἡρακληείη,
μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ὅτε πεύκη
ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
[ὣς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.]
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προσιόντα δοκεύσας,
δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὣς σώματι κύρσας,

---

414 *Γ* 317 *χάλκεον ἔγχος** 415 *Γ* 348 *οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός** *Φ* 165 *δῶρα θεοῖο** 416 cf. ad 115 417 *Φ* 50 *κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος** *Ε* 45 *ἔγχεϊ μακρῷ** 419 *Κ* 456 *ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε** 421 *Π* 482 *ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωίς* 421 sq. *Ο* 618 sq. *ἠύτε πέτρη | ἠλίβατος** 422 *μ* 416 *Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ* *ψ* 330 *ψολόεντι κεραυνῷ** 423 *Ν* 181 *ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ** 424 *Θ* 125 *τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε** 425 v. ad 333 cf. *Π* 313 *ἐφορμηθέντα δοκεύσας* 426 *Ο* 13 *δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδών* *Γ* 23 *ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας*

---

421 sqq. Schol. Aristoph. Ran. 963 (p. 302 a 40 D.) [*ὅτι δύο Κύκνοι ἐγένοντο· ὁ μὲν Ἄρεος υἱός, ὁ ὑφ' Ἡρακλέους φονευθείς, ὡς ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡσίοδος κτλ.*] 423 Et. gen. v. *βρέχειν* (ex Epaphrodito) . . '*ἀμφὶ δέ οἱ βράχε*' (cf. Hom. l. s. c.)

413—425 olim continuo cum 385 coniunctos fuisse suspicatur Peppmüller Variat. 34 sqq. 413 *ὑπερμενέος*] *ὑπὲρ μένεος* I 414 *σάκει*] *σάκε'*/// O (quod flagitavit Fick Bezzenb. Beitr. XVI 7) *ἔμβαλε*] *ἔβαλε* GH, *ἔλασε* N, *ἤλασε η* ex *ε* factum, *γρ. ἔμβαλε* marg. O 415 supervacaneum esse censuit Paley ed.[1] 145 *χαλκός*] Seleucus, schol. p. 40 R. (cf. M. Mueller, de Seleuco Hom. 44, Fr. 33): '*Σέλευκος γράφει χαλκός, ἵν' ᾖ ἐπὶ τοῦ δόρατος· ἡ γὰρ ἀσπὶς οὐκ ἐπεποίητο ἀπὸ χαλκοῦ*'; cf. Aristarchi lectiones Hom. *Γ* 348 *Η* 259 *Ρ* 44; *χαλκός* superscr. *όν* H, *χαλκόν* superscr. *ός* GL, *χαλκόν* DEIMNO 416 *Ἡρακληείη*] *ἡρακλείη* Ωb, *Ἡρακλεϝεείη* Nauck l. c. 417 *μακρῷ*] *χαλκῷ* NO, *γρ. μακρῷ* marg. O 418 *αὐχένα*] *αὐχένι* Ψb 419 *ἐπικρατέως*] *τ'* addit Ranke ed. 277 *τένοντε*] *τένοντας* NO 421 *ἤριπε δ'*] *δ'* in ras. O, *ἤριπεν* N *τις*] om. Ωb *πεύκη*] superscr. m[1] *ετρ* (= *πέτρη*) E, *πέτρη* ΩΨbNO (de *ἠλίβατος* arboris epitheto cf. Hymn. Hom. Ven. 267) 423 displicuit Wolfio in Rankii ed. 106 *ἔριπ'*] *ἤριπ'* Ψb 425 *αὐτὸν* (*αὐτὸν* etiam Blaydes Advers. 9) . . . *ἐπιόντ' ἐδόκευσεν?* Peppmüller Variat. 35 *Ἄρην*] ΩMNO, *ἄρηα* E, *ἄρεα* L *προσιόντα*] DEILNO, *προσιέντα* M, *προϊόντα* GH, '*ἐπιόντα*' Pediasimus 652, 15 G. 426 *δεινὸν ὁρῶν*] ΔΕΙΝΟΝΟ-⟨*ρων*·· A (cetera desiderantur); *δείν' ὁρόων?* cf. v. 445 Hom. *Ο* 13

ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ·
γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
οὐρῇ μαστιόων ποσσὶν γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθέμεν οὐδὲ μάχεσθαι·
τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης, ἀκόρητος ἀυτῆς,
ἀντίος ἔστη Ἄρηος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
ἐσσυμένως· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ·
ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσῃ,

---

427 *Ω* 158 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως* 428 *Κ* 495 μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα* 429 *Λ* 103 μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι | πίμπλαντ' 430 *Ψ* 716 πλευράς τε καὶ ὤμους* cf. *Υ* 170 sqq. οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν | μαστίεται (λέων), ἓε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι, | γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει 431 ι 205 οὐδέ τις αὐτόν* 432 *Ρ* 334 ἔγνω ἐς ἄντα ἰδών* λ 143 ἔτλη ἐς ἄντα ἰδεῖν* 433 *Ν* 621 ἀκόρητοι ἀυτῆς* 434 cf. *Ρ* 139 πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων 435 κ 67 ἀχνύμενος κῆρ* 436 *Ξ* 401 ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν*

---

427 cf. Incert. Ed. IX ('Theocr.' XXV) 277 αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσιν 437 sqq. cf. Quint. Smyrn. I 696 sqq. ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ἠλιβάτου σκοπιῆς περιμήκεα λᾶαν | λάβρος ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀπορρήξῃ Διὸς ὄμβρος, | ὄμβρος ἄρ' ἠὲ κεραυνός, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι | λάβρα κυλινδομένοιο· ὃ δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ ῥοίζῳ | ἔσσυτ' ἀναθρῴσκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται | χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, σταίη δ' ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ . .

---

427 praeter ΟCΤЄΜΑΛ'Є⟨νδυκεως nihil servavit A μάλ'] μ in ras. O, βάλ' N ἐνδυκέως] ἐν δυκέως M, ἐνδικέως E, ἐνδικαίως IL, ἐνδοκέως G ῥινὸν] δεινὸν D (e v. 426) 428 CΧΙCCΑCΟΤ⟨τι ταχισ⟩ΤΑ·· superest in A σχίσσας] τίσας L τάχιστα] μάλιστα Ωb 429 ἐμ μένεος] (ἐν) J. F. v. Meyer in Heinrichii ed. 218 sq. (ἐμ L. Dindorf ed.), ἐμμενέως libri (cum A) τοῦ γε] τοῖσι Ψb πίμπλαται ἦτορ] periit in A; πίμπληται H, πίμπλατο M 430 γλαυκιόων] γλαυκίων I δ'] om. O ὄσσοις δεινὸν] ὄσσοισ' ἀδινὸν Fick Bezzenb. Beitr. XVI 6 ὄσσοις] A? D, ὄσσοισι ΩbΨNO δεινὸν] δ⟩ЄΙΝΟΝ A, om. E, κατὰ I πλευράς — ὤμους] ΠΛЄΥ⟨ρας·· A 431 μαστιόων] ΜΑCΤΙ⟨οων A ποσσὶν] NO, ποσσὶ AΩΨ (π⟩ΟCCΙ A, ποσὶ DM, προσσὶ I), οὖδας Nauck MGrR. V 141 αὐτὸν] periit in A, αὐτοῦ I 432 ἔτλη ἐς ἄντα] ЄΤΛΗЄC⟨αντα A, τλᾶ εἰς ἄντα vel ἔτλη ἔναντα Fick l. c. 6 ἐλθέμεν] A (ЄΛΘЄΜЄ⟨ν, quod coniecerat Nauck Hom. Od. ed. XIII adn. 5); ἐλθεῖν ΩΨNO οὐδὲ μάχεσθαι] desiderantur in A 433 ···αμ⟩ΦΙΤΡΥΩΝΙΑΔΗCΑΚΟΡΗΤΟ⟨ς··· superest in A 434 ἀντίος ἔστη Ἄρηος] ἔστη Ἄρηος in ras. O (cf. 444); ἀντίος ἄρηος ἔστη N, ἀντίος ἄρεος ἔστη ΩΨ, ΑΝΤΙΟC⟨····ε⟩CΤΗ A ἀέξων] periit in A 435 sq. eici iussit Peppmüller Variat. 35 435 ὃ δέ οἱ] ο⟩ΔЄΟΙ A, ὁ δ' ἄρ' ὡς (et ἀμφότεροι Ϝιάχοντες in v. proximo) Paley ed.[1] 146 ἤλυθεν] ΗΛΥΘЄ⟨ν A, ἤλυθ' NO ἀχνύμενος κῆρ] non servatum in A; ἀχθόμενος κῆρ Ωb 436 δ' ἰάχοντες] δ' ια⟩ΧΟΝΤЄC A ἐπ' ἀλλήλοισιν] ЄΠΑΛΛ⟨ηλοισιν A ὄρουσαν] interiit in A 437 ἀπὸ μεγάλου] A (ΑΠΟΜЄΓΑ⟨λου) ΩΨ (superscr. altero μ E) NO, ἀπαὶ μεγάλου Triclinius πρηῶνος ὀρούσῃ] non servavit A; ὀρούσῃ DENO

μακρὰ δ' ἐπιθρῴσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχῇ
ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
ὑψηλός· τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει·
τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὔλιος Ἄρης
κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα·
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἆρες, ἔπισχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν·
ἀλλ' ἄγε παῦε μάχην, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.

---

442 cf. ξ 485 ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε 443 = E 733 444 Δ 167 ἐρεμνὴν αἰγίδα 445 O 13 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδών* ρ 459 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 446 H 309 μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους* 447 B 73 ἣ θέμις ἐστί E 435 ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι* 449 O 459 ἔπαυσε μάχην (Aristophanes, μάχης Zenodotus) P 31 μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο*

---

439 cf. Gregor. Theol. Carm. I 1, 7, 28 ἀχλὺς δέ μοι ἀντεβόλησεν* 441 Hymn. Hom. VIII 1 Ἆρες . . . βρισάρματε

---

439 Et. Tittm. v. Ἄρειος πάγος . . . ὡς καὶ Ὅμηρος (immo "Ἡσίοδος") 'πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν'

Pediasimus, ὀροῦσα Ψb, ὀροῦσσα H, ὀρουσθι^{σσα} ^{α} (m. eadem superscripta) G, ὄρου (spatio post intermisso) I; aut ὄρουσε aut ὀροῦσα Savelsberg de mod. usu Hes. 47

438 μακρὰ δ'] μακρα>Δ' A, μακρὰν δ' I, μακρὸν (ὀροῦσα) dubitans Paley ed.[1] 146 ἐπιθρῴσκουσα] ЄΠΙΘΡѠ⟨σκουσα A, in quo reliqua versus pars periit ἠχῇ] Ψb, ἠχή libri cett., ἠχῆς Wakefield Silv. crit. I 128 439 ερ>ΧЄΤΑΙЄΜΒЄΒΑΥΙ⟨α (sic, cetera desiderantur) A ἀντεβόλησεν] ἀντεβόησεν H 440 υψη>ΛΟϹ· ΤѠΔΗϹ⟨υνενεικεται (cetera non servata) A συνενείκεται] συνείκεται I et superscr. εν m. rec. G, συνενήνεκτ' Hermann Op. VI 218 441 ὃ] displicuit Goettlingio ed.[1] 130 (ed.[2] 154) μὲν] μέν ῥ' dubitans Peppmüller WfclPh. 1899 c. 148 442 cf. ad 393 443 αἰγιόχοιο] γρ. ἐκγεγαυῖα superscr. in DL 444 ἀντίη] ἀντὶ I ἦλθεν] ἦλθ' M Ἄρηος] ἄρεος Ψb ἐρεμνὴν] ἐρυμνὴν? Pediasimus 652, 36 G., qui 'στιβαρὴν' interpretatur 445 δεινὰ δ' ὑπόδρα] duas lectiones 'τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδοῦσ'' et 'δεινὰ δ' ἰδοῦσα θεά' coaluisse putavit Hermann Op. VI 218 ἰδοῦσα ἔπεα] Ψ, ἰδοῦσα ἔπη (Ϝέπη) Fick Bezzenb. Beitr. XVI 7; ἰδοῦσ' ἔπεα ΩNO 446 ἔπισχε] D (cf. Nauck MGrR. IV 289 V 142); ἐπίσχε in ἔπισχε mut. m[2] E, ἐπίσχε ΩbNO, ἐπίσχες Ψb 447 ἀπὸ κλυτὰ] ἀποκλυτοὺς superscr. α m. rec. H 448 Ἡρακλέα κτείναντα] κτείνανθ' Ἡρακλῆα? Lennep ed. comm. 109, Ἡρακλέην κτείναντα Nauck MGrR. V 140, Ἡρακλῆν ('Koseform') κτείναντα Fick Bezzenb. Beitr. XVI 7 449 ἀλλ' ἄγε] ἀλλά γε GL παῦε] παῦσαι Ωb μάχην] (Aristophanis lectio Hom. O 459) Paley ed.[1] 147; μάχης Zenodoteum libri ἐμεῖο] ἐμοῖο Ωb

ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν,
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελά τ' ἔγχεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἡρακληείη
κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
σπερχνὸν παιδὸς ἑοῦ κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλε· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος ἀυτῆς,
μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὕπο δαιδαλέοιο
οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ.

---

450 *I* 255 *μεγαλήτορα θυμόν** 451 *P* 213 *μέγα ἰάχων** *N* 53 *φλογὶ εἴκελος* 452 *B* 658 *βίη Ἡρακληείη** 453 *E* 301 *τὸν κτάμεναι μεμαώς** *N* 296 *χάλκεον ἔγχος** 454 *Σ* 173 *νέκυος πέρι τεθνηῶτος** 455 *Λ* 572 *ἐν σάκεϊ μεγάλῳ*, cf. ad 325 456 *E* 118 *ὁρμὴν ἔγχεος* 457 *Φ* 173 *δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος* 458 *Ξ* 324 *Ἡρακλῆα κρατερόφρονα* 459 *N* 621 *δεινῆς ἀκόρητοι ἀυτῆς** 460 cf. ad 334

---

451 cf. Oppian. Hal. II 328 sq. *ὀξέα πάλλων | ἔγχεα* 452 Hymn. Hom. Cer. 371 *καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ'**

---

450 *πεῖθ' — θυμόν*] *πείθετ' θ' ἄρης* (*η* ex *ε* corr.) *μεγαλήτορι θυμῷ* I *πεῖθ'*] *πεῖθεν Ψ*, *πεῖθεν Ἄρεος* praefert Ranke ed. 283 *Ἄρεος*] *ἄρηος* E, *ἄρεως* N, *ἄρεος* *ο* in ras. O 451 *μέγα*] ΩbΨbNO, *μέγ'* DE *ἰάχων*] *Ϝιάχων* Lennep ed. 59 *εἴκελα*] NO, *ἴκελα* (vel *ἶκελα*) ΩΨ *τ' ἔγχεα*] Hecker Phil. IV 487 ('*φλογὶ εἴκελα* loco unius sunt, quare *τε* post positum'), *τεύχεα* libri 452 *Ἡρακληείη*] *ἡρακλείη* Ωb, *ἩρακλεϜεείη* Nauck l. c. 453 *κακτάμεναι*] Ψb, *κακτάμεναι* (*κ* superscr.) D, *κακκτάμεναι* E, *κατακτάμεναι* ΩbN, *κα///κ///κτάμεναι* (alterum *κ* e corr.) O 454 *σπερχνὸν*] *γρ. ὣς* superscr. D, *σπερχνῶς* NO, *γρ. σπερχνὸν* marg. O *παιδὸς ἑοῦ*] *ἑοῦ παιδὸς* Triclinius *τεθνηῶτος*] GNO, *τεθνειῶτος* DEIΨb, *τεθνεῶτος* H 456 ··ΔΙ-ΦΡΟΥ vocem solam servavit A *ἔτραπ'*] *ἐτράπετ'* D *ὀρεξαμένη*] *ἀπορεξαμένη* Ψb 457 ···Δ'ΑΟΡΟΞΥ supersunt in A *Ἄρην*] NO, *ἄρη' Ψ*, *ἄρη* DI, *ἄρ'* GH *εἷλε*] NO, *εἷλεν* libri cett., *ἔσχεν* Triclinius *ἐρυσσάμενος*] *Ϝερυσσάμενος* Lennep ed. 60 458 *ἔσσυτ — κρατερόφρονα*] perierunt in A *ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα*] D Pediasimus 653, 13 G., *ἐφ' Ἡρακλῆ κρατερόφρονα* Guyet Not. in Hes. 171, *ἐφ' Ἡρακλέην κρατερόφρονα* dubitans Nauck MGrR. V 140, *ἐφ' Ἡρακλῆν* ('Koseform') *κρατερόφρονα* Fick Bezzenb. Beitr. XVI 7, *ἐφ' Ἡρακλῆι κρατερόφρονι* (*καρτερόφρονι* M) ΩbΨNO *τὸν δ'*] *το*>ΝΔ' A 459 *Ἀμφιτρυωνιάδης*] *αμφιτρυωνι*>ΑΔΗϹ A *δεινῆς*] ΩΨNO, ΔЄΙΝΟϹ A 460 delendum iudicavit Guyet Not. in Hes. 171 *μηρὸν*] periit in A *γυμνωθέντα*] *γυμν*>ѠΘЄΝΤΑ A *σάκευς*] *σάκους* I, *σάκεος* Fick Bezzenb. Beitr. XVI 7 461 *οὔτασ'*] periit in A *ἐπικρατέως*] *ἐπικρα*>ΤЄѠϹ A *δὲ μέγα*] *μ* alterum m[1] superscr. E *σαρκὸς*] A (ϹΑΡΚ<ος) ΩN, *σά///κος* (accentus recens) O, *σάκος Ψ* Pediasimus 653, 17 G. *ἄραξε*] *α*>ΡΑΞЄΝ A, *ἔραξε* L, *ἤραξε* M 462 *δούρατι*] periit in A *νωμήσας*] *ν*>ѠΜΗϹΑϹ A *κάββαλε*] *β* prius in ras. O, Κ<αββα>ΛЄ A, *κάμβαλε* (e *κάββαλε* corr. I) ΩbN *μέσσῃ*] ΜЄϹϹΗ A

τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
ἤλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
ἵππους μαστιέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
νίσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ Κῆυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
[Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν
Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,]
τιμῶντες Κήυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀιδὲς ποίησεν Ἄναυρος

---

463 *Λ* 37 *Δεῖμός τε Φόβος τε* *Θ* 438 *ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους** 464 *Π* 635 *ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης** 465 Ζ 514 *αἶψα δ' ἔπειτα** 466 cf. Ε 768 *μάστιξεν δ' ἵππους* Β 48 *μακρὸν Ὄλυμπον** 468 cf. Ζ 28 *ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα* *Γ* 328 *τεύχεα καλά** 470 *Ψ* 504 *ἵπποις ὠκυπόδεσσιν** Ε 29 *ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη** 471 *Σ* 141 *καὶ δώματα πατρός** 472 *Ω* 776 *δῆμος ἀπείρων** 473 *ζ* 54 *κλειτοὺς βασιλῆας** 475 cf. Β 664 *πολὺν δ' ὅ γε λαὸν ἀγείρας* 476 *α* 82 *φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν**

---

475 cf. ad 381 477 Epim. Anecd. Ox. I 65, 25 Cr. (Herodian. I 80, 2 L.) *ἀιδής . . . οὗ τὸ οὐδέτερον ἀιδές· 'τοῦ — ποίησεν'*

---

463 *τῷ δὲ*] periit in A *Φόβος*] *φοβ*⟩ΟϹ A *ἐύτροχον — ἵππους*] ЄΥΤΡΟΧΟ⟨*ν*··· (cetera desiderantur) A 464 *ἤλασαν*] non servatum in A *αἶψ'*] *αι*⟩Ψ A, om. N, m. alia superscr. O *εὐρυοδείης*] praeter Є alterum interiit in A 465 ··· ΠΟΛΥΔΑΙΔΑΛ⟨*ον αιψα*⟩ΔЄΠЄΙΤΑ superest in A 466 ··· *μαστιετ*⟩ΗΝΪΚΟΝΤΟΔЄΜ⟨*ακρ*⟩ΟΝΟΛΥΜΠΟΝ A *μαστιέτην*] *μαστιγέτην* NO 467 ··· *κυδαλι*⟩ΜΟϹΪΟΛΑΟϹ A 468 *Κύκνον — ἀπ'*] perierunt in A *σκυλεύσαντες*] ΩbΨNO Pediasimus 653, 26 G., *γρ. συλήσαντες* m² marg. O, quod praeferebat Hermann Intelligenzbl. l. c. 93, *ἐσκύλευσαν καὶ* D *ὤμων*] *ω*⟩ΜΩΝ A, *ὤμον* N *καλὰ*] Κ⟨*αλα* A 469 *νίσοντ' — ἔπειτα*] perierunt in A *νίσοντ'*] Ψ (praeter M) cf. ad Theog. 71; *νείσοντ'* NO (*γρ. νίσσοντ'* m² marg. O), *νίσσοντ'* ΩM *πόλιν*] *πολι*⟩Ν A *ἵκοντο*] ΪΚΟΝ⟨*το* A 470 sola clausula *γλ*⟩ΑΥΚΩΠΙϹΑΘΗ⟨*νη* superest in A *ἀτὰρ*] DE, *αὐτὰρ* ΩbΨbNO 471 *Οὔλυμπόν τε*] *Οὔλυμπόν δε* Graevius ed. 92 472 *θάπτεν καὶ λαὸς*] *καὶ λαὸς θάπτεν* transposuit Fick Bezzenb. Beitr. XVI 6 *θάπτεν*] *θάπτε* ΩbΨb 473 *πόλιος*] E, *πόληας* ΩΨbNO *κλειτοῦ*] *κλεϊτοῦ* Nauck MGrR. III 214 474 sq. a recentiore poeta adiectos esse vidit Goettling ed.² 156 474 *Ἄνθην*] *Ἄνθιαν* (synizesi pronuntiandum) Fick l. c. *Μυρμιδόνων*] *μυρμηδόνων* L *κλειτὴν*] *κλεϊτὴν* Nauck l. c. *Ἰαωλκὸν*] Ψ, *ἰαολκὸν* DNO (*ο* in *ω* mut. O), *ἰαβηλὸν* Ωb (addito *ωλκ* I) 475 *τ' ἠδ'*] *τε ἰδ'* H *πολλὸς*] *πουλὺς* E *ἠγείρετο*] *ἐγείρετο* H, *ἠγείρατο* I 476—480 bis scripti in L 476 *τιμῶντες*] *τείοντες* Fick l. c. 477 *τάφον*] om. M, *τάφρον* N

ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
ὅς τις ἄγοι Πυθοῖδε βίῃ σύλασκε δοκεύων.

---

479 *Η* 450 *κλειτὰς ἑκατόμβας**

---

479 *ἤνωξ'*] *ἤνωγ'* Ωb   *κλειτὰς*] *κλεϊτὰς* Nauck l. c.   480 *Πυθοῖδε*] cf. Dial. d. Hes. 418, *πυθῶδε* M, *Πυθῶδε* Goettling ed.[1] 132 (ed.[2] 156)
Subscriptio: τέλος σὺν θεῷ τῆς ἀσπίδος ἡσιόδου D, *τέλος ἀσπίδος ἡσιόδου* E, *τέλος τῆς ἡσιόδου ἀσπίδος* GIN, *τέλος ἡσιόδου ἀσπίδος* H; subscriptione carent MO; *στίχοι υπ* L; carminis finis desideratur in ABCFK

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. ΗΟΙΑΙ[1])

1

Menander περὶ ἐπιδεικτ. 628 (Rhet. Gr. IX 268, 15 W.) πολλὰ δὲ αὐτῷ (Ἡσιόδῳ) ἐν τοῖς Καταλόγοις τῶν γυναικῶν εἴρηται περὶ θεῶν συνουσίας καὶ γάμου

1b (20)[2])

Servius in Vergil. Aen. VII 268 (II 147, 11 Th.-H.) *antiquis semper mos fuit meliores generos rogare .... Hesiodus etiam* περὶ γυναικῶν *inducit multas heroidas optasse nuptias virorum fortium*

2 (21)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 1086 (p. 475, 7 K.) ὅτι Προμηθέως καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων, Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ Καταλόγων φησί, καὶ ὅτι Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας Ἕλλην

Filastrius div. her. lib. 111, 4 (p. 76, 2 M.) *certa autem est probatio et maior, quod ipsi pagani in suis historiis referunt, quod a Pagano rege, ut ait Hesiodus Grecus poeta, pagani sunt appellati: qui postea ex rege Pagano, Deucalionis filio et Pyrrae, quasi plausibile atque amabile nomen eius habentes, immo potius colentes memoriam eius usque in hodiernum diem, hoc mendacium nominis usque nunc detinent percolentes. Hellen itaque, id est Grecus homo, a lingua et a nomine regis dicitur, qui fuit Deucalionis filius*

idem l. c. 111, 2 (p. 75, 16 M.) *pagani autem post Iudaeos sive a pago id est loco sive provincia una dicti sunt sive Pagano rege quod verum esse, ut ait Hesiodus Grecus poeta, manifestatum est*

---

1 αὐτῷ] Walz l. c. 268 adn., αὐτῶν vel αὐτοῖς codd.
2 Πανδώρας] Προνοίης (Προμηθέως καὶ Πύρρας retinens) Sittl ed. 562, cf. Fr. 3 Δευκαλίωνος] Marckscheffel Hes. Fragm. p. 275, προμηθέως schol. Laur.

---

1) de Catalogo, Eoearum collectione, a Magnis Eoeis distinguendo cf. Leo Hesiodea 11 sqq.
2) numeri uncis inclusi sunt editionis meae anni 1884

3 (22)

Schol. Ambros. et Harl. Hom. *κ* 2 (II 444, 8 D.) *Δευκαλίων, ἐφ' οὗ ὁ κατακλυσμὸς γέγονε, Προμηθέως μὲν ἦν υἱός, μητρὸς δέ, ὡς οἱ πλεῖστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος, Προνόης, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος, Ἡσιόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Προμηθέως*

4 (24)

Κούρη δ' ἐν μεγάροισιν ἀγανοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρη Διὶ πατρί, θεῶν σημάντορι πάντων,
μειχθεῖσ' ἐν φιλότητι τέκεν Γραῖκον μενεχάρμην

Ioannes Laurentius Lyd. de mens. I 13 (p. 7, 22 W.) *τοσούτων οὖν ἐπιξενωθέντων τῆς Ἰταλίας, ὥς περ ἐδείχθη, Λατίνους μὲν τοὺς ἐπιχωριάζοντας, Γραικοὺς δὲ τοὺς ἑλληνίζοντας ἐκάλουν, ἀπὸ Λατίνου τοῦ ἄρτι ἡμῖν ῥηθέντος καὶ Γραίκου, τῶν ἀδελφῶν, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις·* Theog. 1013 '*Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον*'. 1—3 '*κούρη — μενεχάρμην*'

Filastrius div. her. lib. 111, 6 (p. 76, 13 M.) *linguam autem Grecam provinciae unius proprietas declaravit, quam rex paganus ex suo nomine confirmavit, ut Romanos Romulus nuncupavit et ut ait Hesiodus a Greco rege fuisse Grecos appellatos, qui Grecus nomine filius fuit Deucalionis*

5 (25)

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῳ
υἷε δύω, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἱππιοχάρμην,
οἳ περὶ Πιερίην καὶ Ὄλυμπον δώματ' ἔναιον

Constantinus Porphyr. de them. 2 p. 48 B. *Μακεδονία ἡ χώρα (ὠνομάσθη) ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διὸς καὶ Θυίας τῆς Δευκαλίωνος, ὥς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·* '*ἣ δ' — ἔναιον*'

4, 1 *Λ* 418 *ἐν μεγάροισιν* cf. E 649 *ἀγανοῦ Λαομέδοντος** 2 Z 259 *Διὶ πατρί** 3 cf. *τ* 266 *τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα* *Λ* 122 *Ἱππόλοχον μενεχάρμην**

5, 1 sq. cf. Z 26 *ἣ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε* 1 *Λ* 419 *Διὶ τερπικεραύνῳ* 2 cf. *Ω* 257 *Τρωίλον ἱππιοχάρμην** 3 *ι* 18 *δώματα ναίων**

---

3 *Προνόης*] Dindorf schol. II 444, *πρυνείης* Ambr., *πρυνόης* Harl., *Πρυλείης* Welcker Aeschyl. Trilog. 12

4 versus recentioris originis esse arbitratur Niese Herm. XII 417, sed cf. Wilamowitz Herm. XXXIV 610 sq., qui fragmentum alii Catalogi recensioni tribuit atque fr. 2 3 *μειχθεῖσ'*] *μιχθεῖσ'* libri Filastrius] num e primo fonte hauserit, dubitat Haupt Op. I 164

5, 2 *Μακηδόνα*] Lehmann de Hes. carm. perd. 28, *Μακεδόνα* codd., *Μακεδνόν* O. Müller d. Dorier I 4 *οἳ — Ὄλυμπον*] *οἵ τ' ἐνὶ Πιερίῃ καὶ Ὀλύμπῳ* Nauck MGrR. IV 386

6 (26)

Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδεύκεα

Herodianus rhet. de soloec. et barb. (post Lex. Vindob.) p. 310, 5 N. *περὶ δὲ διαίρεσιν (βαρβαρίζουσιν), ὡς ὅταν Ἡσίοδος λέγῃ· ʽΜάγνης δὲ κατ' αὐτὸ καὶ ἀντίθεον Πολυδεύκεα'· οὐ γὰρ διαιρεῖται ὧν ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν̄ λήγει, ἀλλ' εἰς η̄, οἷον Δημοσθένεα Διογένεα, Δημοσθένη Διογένη*

cf. Anonymus *περὶ βαρβ. καὶ σολοικ.* post Ammonium p. 180 V.

7 (27)

Ἕλληνος δ' ἐγένοντο φιλοπτολέμου βασιλῆος
Δωρός τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἠδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολόμητις
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης

1. 2 Plutarchus Mor. p. 747 f (IV 392, 13 B.) *καὶ ʽἝλληνος — ἱππιοχάρμης'*

Schol. Lycophr. 284 (p. 92 K.) *Δωριέα δὲ στρατὸν λέγει τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος υἱοῦ, ὡς καὶ Ἡσίοδος· ʽἝλληνος — ἱππιοχάρμης'*

Schol. Thucyd. I 3 *Ἕλληνος παῖδες Δῶρος Ξοῦθος Αἴολος, ὥς φησι καὶ Ἡσίοδος· ʽΔῶρόν τε Ξοῦθόν τε καὶ Αἴολον ἱππιοχάρμην'*

---

6 cf. Γ 237 *καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα**
7, 2 cf. ad 5, 2 3 sq. cf. Ζ 154 *Σίσυφος Αἰολίδης*

7, 3 Hymn. Hom. Cer. 103 *θεμιστοπόλων βασιλήων**

---

6 *περὶ*] *κατὰ* anonymus *δ' αὖ Δίκτυν τε*] *δ' αὖ Δίκτην τε* anonymus, *δὲ κατ' αὐτὸ* Herodiani cod. *Πολυδεύκεα*] *Πολυδέκτην* vel *Πολυδέκτεα* ex Apollod. II 4, 2, 1 (p. 61, 11 W.) Nauck Lex. Vindob. 310 *ἀλλ' εἰς η̄ — Διογένη*] *αἱ γὰρ εἰς ᾱ λήγουσαι αἰτιατικαὶ διαιροῦνται, ⟨οἷον⟩ Δημοσθένεα, ⟨Διογένεα⟩, Δημοσθένη γὰρ καὶ Διογένη* anonymus

7, 1 *φιλοπτολέμου βασιλῆος*] schol. Lycophr., *φιλοπτόλεμοι* (*φιλοπόλεμοι* cod. F) *βασιλῆες* schol. Iamblich., *θεμιστοπόλου βασιλῆος* Tzetzes in Lycophr., cod. schol. Exeg. Iliad. 134, *θεμιστοπόλου* (superscripto *οι*) *βασιλῆος* (superscr. *ες*) cod. Exeg. Iliad. 63; *θεμιστοπόλοι βασιλῆες* Plutarchus 2 *Αἴολος*] *αἰόλος* codd. Plutarchi Iamblichus schol. Iamblichi schol. Lycophr. cod. Exeg. Iliad. utroque l. 3—5 Tzetzam e schol. Pindari cum v. 1 sq. suo arbitratu in schol. Lycophr. coniunxisse iudicat Sittl ed. 565, qui post v. 2 *τὰ περὶ Δώρου καὶ Ξούθου* desiderat 3 *Αἰολίδαι . . θεμιστόπολοι βασιλῆες*] *Αἰολίδου . . . θεμιστοπόλου βασιλῆος* Tzetzae codd. pars 4 *αἰολόμητις*] Nauck MGrR. IV 387 (cf. IV 108), *αἰολομήτης* volgo 5 *τ'*] om. schol. Pind. *Ἡσίοδον*] m. admodum recenti in marg. cod. F Iamblichi (cf. schol.), restituit Cobet Coll. crit. 400; *αὐτὸν εἰς ῥόδον* (pro *τὸν Ἡσίοδον*) codd. FC

Schol. Hom. κ 2 (II 444, 21 D.) *Αἴολοι δύο, οὗτος μὲν Ἱππότου τοῦ Μίμαντος, ἕτερος δὲ Ἕλληνος, ὃς ἦν Διός, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται*

Iamblichus Vit. Pyth. 242 (p. 168, 13 sq. N.) *ἐν δὲ τοῖς Βαβυλωνίων ἀκούειν ἱεροῖς Ἕλληνα γεγονέναι Διός, τοῦ δὲ Δῶρον καὶ Ξοῦθον καὶ Αἰόλον, αἷς ὑφηγήσεσιν ἀκολουθῆσαι καὶ τὸν Ἡσίοδον*

Schol. Iamblich. l. c. p. 197, 2 N. '*Ἕλληνος — ἱππιοχάρμης*'

Tzetzes Exeg. Iliad. 63, 12 H. *ὅτι δὲ Ξοῦθος Αἰόλου ἀδελφὸς ἦν καὶ οὐ παῖς, Ἡσίοδός φησιν·* '*Ἕλληνος — ἱππιοχάρμης*'

idem l. c. 134, 2 H. '*Ἕλληνος — ἱππιοχάρμης*', *ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωικῇ* ⟨*γεν*⟩*εαλογίᾳ*

2 Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 42 (II 947, 24 L.) *τὰ εἰς* ‾*θος*‾ *λήγοντα καθαρὰ μονογενῆ δισύλλαβα παραληγόμενα φύσει μακρᾷ βαρύνεσθαι θέλει . . . . Ξοῦθος τὸ κύριον·* '*Δῶρός τε Ξοῦθός τε*'

3—5 Schol. Pind. Pyth. IV 253 (II 1, 359 B.) *καὶ Ἡσίοδος·* '*Αἰολίδαι — Περιήρης*'

1—5 Tzetzes in Lycophr. 284 (II 524 M.) *Δωριεὺς στρατὸς*] *ὁ Ἑλληνικός, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος παιδός, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ·* '*Ἕλληνος — Περιήρης*'

8 (28)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 266 (p. 495, 13 K.) *οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὥς φησιν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίοδος*

9 (29)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 482 (p. 328, 27 K.) *Ἀλωιάδας*] *Ἐρατοσθένης δὲ γηγενεῖς αὐτούς φησι, διὰ δὲ τὸ ἀνατετράφθαι ὑπὸ τῆς Ἀλωέως γυναικὸς μυθευθῆναι ὡς Ἀλωέως εἰσὶν υἱοί. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπίκλησιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας ἔφη, καὶ Ἄλον, πόλιν Αἰτωλίας, ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι*

10 (30)

Suidas (I 2 p. 387, 4 B) = Et. Tittm. c. 790 v. *Ἐπιάλτην Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος· καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα· διὰ δὲ τοῦ* ‾*φ*‾ *τὸν ἄνδρα Ἐφιάλτην. καὶ τὸν ῥιγοπύρετον λεγόμενον*

---

9 *καὶ — ἐκτίσθαι*] *καὶ κτίσαι δὲ αὐτούς φασιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ πατρὸς πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ Ἄλον* schol. Paris.

10 *Ἡσίοδος*] post hanc vocem distinguit Goettling ed.[2] 277

11 (31)

Ἶν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 57 (p. 486, 25 K.) τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης, παρὰ Διὸς εἰληφότα τὸ δῶρον ἶν αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι

Apollonius Dysc. de pron. 106 A Schn. τῇ 'τίν' σύζυγος ἡ 'ἵν' τοῦ τ ἀρθέντος. Ἡσίοδος 'ἶν — ταμίης'

cf. Hesychius v. ἶν αὐτῷ· αὐτὸς αὐτῷ

12 (32)

Schol. Ven. A Hom. Λ 750 (I 408, 31 D.) Ἀκτορίωνε Μολίονε] (ἡ διπλῆ), ὅτι ἐντεῦθεν Ἡσίοδος Ἄκτορος κατ' ἐπίκλησιν καὶ Μολιόνης αὐτοὺς γεγενεαλόγηκεν, γόνῳ δὲ Ποσειδῶνος

Apollonius Lex. Hom. v. Μολίονε· μαχηταί, ἀπὸ τῆς κατὰ μάχην γενομένης μολήσεως ἢ ἀπὸ τοῦ συνεχῶς μολίσκειν εἰς μάχην· ἀπὸ γὰρ μητρὸς οὐδένα σημαίνει Ὅμηρος. Ἡσίοδος δὲ ὡς Μολι⟨ό⟩νης υἱοὺς γεγονότας παραδίδωσι

13 (32)

Porphyrius Quaest. Hom. ad Iliad. pert. 265, 8 Schr. (Schol. Ven. A Hom. Ψ 638 sq. II 266, 33 D.) Ἀρίσταρχος δὲ διδύμους (τοὺς Μολίονας) ἀκούει οὐχ οὕτως ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκοροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς, δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις

Schol. Townl. Hom. Λ 710 (V 422, 26 M.) ἢ ὅτι τερατώδεις τινὲς ἦσαν, ὡς Ἡσίοδος, ἄμφω ἐν ἑνὶ σώματι ὄντες

Eustathius Hom. 1321, 19 sqq. Ἀκτορίωνες δὲ παῖδες Ἄκτορος, Κτέατος καὶ Εὔρυτος, ἀνδρεῖοι καὶ ἡνιοχικοί, ῥηθέντες που καὶ Μολίονες παρ' Ὁμήρῳ, παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον Μολιονίδαι, οὓς Ὅμηρος μὲν διδύμους ἱστορεῖ ἁπλῶς, οἱ δὲ κατ' Ἀρίσταρχον οὐχ οὕτως οἷον κατὰ τοὺς Διοσκόρους, ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἡσιόδου μῦθον καὶ διφυεῖς, δύο μὲν ἔχοντας σώματα, συμπεφυκότας δέ γε ἀλλήλοις

idem Hom. 882, 26 οἷοι δὲ οἱ Ἀκτορίωνες καὶ ὡς ὁ μῦθος εἰς ἓν συναλείφει σῶμα τούτους, παρηλλαγμένην αὐτοῖς φύσιν πλάττων καὶ συνάγων συντίθησιν, οὐκ ἀποστερῶν αὐτοὺς τῶν μερῶν τῶν δύο σωμάτων, καὶ ὡς ἀκαταγωνίστους ποιεῖ τερατώδεις τινὰς ὑποκειμένους καὶ

---

11 ἶν δ' αὐτῷ] Apollonius Dysc. cf. Lex Gortyn. II 40 Ϝὶν αὐτῷ; v. quae dixi Wien. St. V 201, ἐν αὐτῷ scholiorum Apoll. cod. Laur., ἶν scripsit Schaefer Gregor. Cor. 85 ὅτε θέλοι ὀλέσθαι] schol. Laur., ὅτ' ὀφέλλοι ὀλέσθαι C. Schenkl in ed. mea[1] p. 156, ὅθ' ἕλοιτ' ἀπολέσθαι Peppmüller Rh. Mus. XL 626

12 Μολιόνης] schol. Ven. A Hom., Μολι⟨ό⟩νης Apollonius

ἄμφω ἐν ἑνὶ σώματι καθ' Ἡσίοδον, εἰ καί τινες δύο ἑκατέρους ἔχειν σώματά φασι, δηλοῦσιν ἕτεροι . . . (additur 29 φιλάδελφοι δὲ ἱστοροῦνται καὶ μιᾷ ψυχῇ ἐν δυσὶ σώμασι διοικούμενοι)

14 (33)

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον
ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοῖ'· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετός, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα,
ἄλλοτε δ' αἰνὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα
παντοῖ', οὐκ ὀνομαστά, τά μιν καὶ ἔπειτα δόλωσε
βουλῇ Ἀθηναίης

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 156 (p. 313, 6 K.) de Periclymeno Ἡσίοδος δὲ μεταβληθέντα εἴς τινα τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωι, τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδειξάσης. φησὶ δὲ οὕτως· 'Περικλύμενον — Ἀθηναίης'

Schol. Ven. A Hom. *Β* 336 (I 102, 13 D.) Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιστρατεύσας τῇ Πύλῳ διὰ τὸ μὴ καθαρθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Νηλέως τὸν Ἰφίτου φόνον καὶ διὰ τὴν τῶν Νηλειδῶν δὲ ἀφροσύνην, πολὺς ἦν πορθῶν τὴν πόλιν. καὶ ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις· ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος. καὶ δὴ γενόμενον

14, 1 *λ* 286 Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον* 2 *Ν* 34 Ποσειδάων ἐνοσίχθων* 4 *Ε* 725 θαῦμα ἰδέσθαι* 8 cf. *Ο* 71 Ἀθηναίης διὰ βουλάς

14, 1 sqq. Ovid. Met. XII 556 sqq. *mira Periclymeni mors est, cui posse figuras | sumere, quas vellet rursusque reponere sumptas | Neptunus dederat, Nelei sanguinis auctor* 3 sqq. colorem inde videtur duxisse Fragm. Orph. 223 A. οὕνεκ' ἀμειβομένη ψυχὴ κατὰ κύκλα χρόνοιο (Herwerden) | ἀνθρώπων ζῴοισι μετέρχεται ἄλλοθεν ἄλλοις· | ἄλλοτε μέν θ' ἵππος, τότε (Usener) γίνεται . . . | ἄλλοτε δὲ πρόβατον, τότε δ' ὄρνεον αἰνὸν ἰδέσθαι, | ἄλλοτε δ' αὖ κύνεόν τε δέμας φωνή τε βαρεῖα | καὶ ψυχρῶν ὀφίων ἕρπει γένος ἐν χθονὶ δίῃ

14, 2 ὄλβιον] ὄλβια schol. Paris., unde ᾧ πόρεν ὄλβια δῶρα scribi posse putavi in ed. mea[1] p. 157 3 γὰρ] τε schol. Paris. 4 αὖτε πελέσκετο] αὖτε πολέσκετο schol. Paris., αὖ πωλέσκετο? Sittl ed. 567 5 aut lacunam post φῦλα statuendam aut δῦνε (pro δ' αὖτε) scribendum esse censuit Koechly Op. I 231; μελισσέων ἄγν' ἀνὰ φῦλα Wilamowitz Ind. schol. acad. Georg. Aug. hib. 1889/90 p. 25; μέλισσ' ἦν ἀγλαόφυλος Ludwich BphW. 1890 c. 876 6 δ' αἰνὸς] Marckscheffel l. c. 283, δεινὸς schol. Laur., δὲ δεινὸς schol. Paris. δῶρα] intercidit in schol. Paris. 7 μιν] μὲν schol. Paris. δόλωσεν] δόλωσαν schol. Paris. 8 βουλῇ] ἐν βουλῇσιν schol. Paris.
ὑποδειξάσης] ἐπιδειξάσης Koechly Op. I 231

αὐτὸν μέλισσαν καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἅρματος, Ἀθηνᾶ δείξασα Ἡρακλεῖ ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι . . . . ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις

Schol. Hom. *λ* 286 (II 498, 9 B.) *Ἡσίοδος τὸν Περικλύμενον διηγεῖται δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος ὥστε ἀμείβειν ἑαυτὸν εἰς οἷον ζῴου ἢ δένδρου ἐθέλοι εἰκόνα*

eadem Eustathius Hom. 1685, 62

15 (34)

Κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἕνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
ξεῖνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερηνοῖς

1—3 Stephanus Byz. v. *Γερηνία· πόλις Μεσσηνίας, ἔνθα, φασί, Νέστωρ ὁ Πύλιος ἐτράφη ἢ φυγὰς ἤχθη. Ἡσίοδος ἐν α' Καταλόγων 'κτεῖνε — Γερήνοις', ἀπὸ εὐθείας τῆς Γέρηνος*

Eustathius Hom. 231, 29 *λέγεται δὲ ἡ πόλις αὕτη (Γέρηνα) καὶ ἑνικῶς Γέρηνον ὡς Ἡσίοδος· . . . . καὶ πληθυντικῶς ὡς ὁ αὐτός· 'κτεῖνε — Γερήνοις' ἀπὸ εὐθείας τῆς Γέρηνος Γερήνου*

Schol. Ven. A Hom. *B* 336 (I 102, 19 D.) *τότε Νέστωρ ἐν Γερήνοις τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου καὶ τῶν ια' ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων μόνος περιελείφθη· διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη. ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις*

2 sq. Schol. Hom. *γ* 68 (I 124, 17 D.) *Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ] κατὰ μὲν Ἡσίοδον ὁ ἐν Γερήνοις ἀνατραφείς*

3 Stephanus Byz. v. *Τάβαι· πόλις Λυδίας . . . ὁ πολίτης Ταβηνός ⟨ὡς Γερηνός⟩* (Holstenius). *Ἡσίοδος 'παρ' ἱπποδάμοισι Γερηνοῖς'*

16 (35)

Νέστωρ οἶος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ

Stephanus Byz. v. *Γερηνία* pergit *καὶ αὖθις 'Νέστωρ — Γερήνῳ'*

Eustathius Hom. 231, 29 (Anecd. Par. III 191, 7 Cr.) *λέγεται δὲ ἡ πόλις αὕτη καὶ ἑνικῶς Γέρηνον, ὡς Ἡσίοδος 'Νέστωρ — Γερήνῳ'*

15, 1 sq. *Λ* 692 *δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν· | τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο* 2 *B* 336 *Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ**

15, 1 sq. cf. Ovid. Met. XII 553 sqq. *bis sex Nelidae fuimus conspecta iuventus, | bis sex Herculeis ceciderunt me minus uno | viribus*

Ἀθηνᾶ δείξασα Ἡρακλεῖ] Ruhnken Op. II 588, *ἀθηνᾶ εἰκάσασα ἀθηνᾶ* cod. Ven. A, *Ἀθηνᾶ εἰκάσασα Ἡρακλεῖ* schol. Hom. *B* 336 in Anecd. Matr. II 472, 15; *ἐπιδείξασα Ἀθηνᾶ* Koechly l. c.

15, 3 *Γερηνοῖς*] Stephanus v. *Τάβαι*, *Γερήνοις* id. v. *Γερηνία* Eustathius

17 (36)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐύζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη κούρη Νηληιάδαο,
Περσέπολιν μειχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην

Eustathius Hom. 1796, 39 *αὐτοῦ (Τηλεμάχου) δὲ καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος Περσέπτολιν (γενεαλογοῦσιν), ὡς Ἡσίοδος 'Τηλεμάχῳ — Ἀφροδίτην'*

18 (39)

Schol. Hom. *μ* 69 (II 533, 26 D.) *Τυρὼ ἡ Σαλμωνέως ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Πελίαν, ἔγημε Κρηθέα. καὶ ἴσχει παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσονα καὶ Φέρητα καὶ Ἀμυθάονα. Αἴσονος δὲ καὶ Πολυμήδης καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ἰάσων, κατὰ δὲ Φερεκύδην ἐξ Ἀλκιμέδης*

19 (40)

Αἴσων, ὃς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσονα, ποιμένα λαῶν,
ὃν Χίρων ἔθρεψ' ἐνὶ Πηλίῳ ὑλήεντι

Schol. Pind. Nem. III 92 (p. 100, 4 A.) *ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χίρωνι ὁ Ἰάσων, Ἡσίοδός φησιν· 'Αἴσων — ὑλήεντι'*

20 (41)

Apollodorus III 9, 2, 7 (p. 138, 6 W.) *Ἡσίοδος δὲ καί τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον, Εὐριπίδης δὲ Μαινάλου, καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν οὐ Μελανίωνα, ἀλλὰ Ἱππομένην*

Philodemus *περὶ εὐσεβ.* p. 60 (tab. 147, 9) G. *εἰ καὶ Ἀτα⟨λάντη⟩ ἡ Σχοινέως, ⟨ὡς καὶ⟩ Ἡσίοδος λέ⟨γει*

17, 1 sq. cf. *γ* 464 *τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη, | Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο*
19, 1 *Η* 469 *ὑπ' Ἰήσονι, ποιμένι λαῶν** 2 cf. *α* 186 *ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι**

17, 2 *Νηληιάδαο*] Heinsius ed. (1603) 312, *Νηληιάδεω* Eustathius 3 *Περσέπολιν*] Heinsius l. c., *Περσέπτολιν* Eustathius *μειχθεῖσα*] *μιχθεῖσα* Eustathius *χρυσέην*] Goettling ed.[1] 226, *χρυσῆν* Eustathius
18 *Πολυμήδης*] ex Apollodoro I 9, 16, 1 dubitans Lehmann de Hes. carm. perd. 37, *Πολυμήλας* schol. Hom.
19, 1 *Ἰήσονα*] *ἰήονα* cod. D, *ἰάσονα* B 2 *Χίρων*] cf. ad Theog. 1001, *χείρων* codd. *ἔθρεψ'*] D, *ἔθρεψεν* BV, *θρέψας* Muetzell de em. Theog. Hes. 85, *θρέψεν Χείρων* Spitzner de vers. Graec. her. 41
20 de hoc proximisque fragmentis cf. Robert Herm. XXII 445 sqq. *Σχοινέως*] CXONΘWC papyrus, corr. Bergk Gr. Litg. I 1004 adn. 88 *⟨ὡς καὶ⟩*] Gomperz l. c. adn., *⟨ἣν καὶ⟩* Bergk l. c.

21 (42. 140)

ι τοῖο ἄνακτος
ι ποδωκὴς δῖ' Ἀταλάντη
Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα
αναίνετο φῦλον ὁμοῖ⟨ον
ιν γάμον ἀλφηστάων
? ?

1 sqq. Flinders Petrie Papyri ed. Mahaffy tab. III 3 (= C), cf. Hopfner Wien. St. XIV 154 sq.

2 Schol. Ven. A Hom. *B* 764 (I 129, 25 D.) *ἀλλά φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης. παρὰ γοῦν τῷ Ἡσιόδῳ ἀνεγνώκασι 'ποδωκὴς δῖ' Ἀταλάντη'*

3 Et. gen. et mag. v. *ἀμαρύσσω· . . καὶ ἀμάρυγμα καὶ ἀμαρυγάς· σημαίνει τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις· Ἡσίοδος γυναικῶν Καταλόγῳ· 'Χαρίτων — ἔχουσα'* (*'Χαρίτων — ἔχουσα' Ἡσίοδος* Et. mag.)
cf. Hesychius v. *'ἀμαρύγματα'· λαμπηδόνες*

22 (43)

Schol. Townl. Hom. *Ψ* 683 (VI 435, 17 M., unde hausit Eustathius Hom. 1324, 18) *νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνὸν εἰσάγων Ἱππομένη ἀγωνιζόμενον Ἀταλάντῃ*

cf. Schol. Ven. A Hom. *Ψ* 683 (II 268, 21 D.) *ζῶμα νῦν περίζωμα. πρῶτον δὲ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φέρειν ἐν τοῖς αἰδοίοις καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι κατὰ δὲ τὴν ιδ' Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα αἴτιον αὐτῷ νίκης ἐγένετο, ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν* aliter Schol. Townl. l. c. (13 M.)

21, 1 *Α* 322 *τοῖο ἄνακτος** 2 cf. *Β* 820 *δῖ' Ἀφροδίτη** 3 cf. *ζ* 18 *Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι* 4 *Ε* 441 *φῦλον ὁμοῖον** 5 *ζ* 8 *ἀνδρῶν ἀλφηστάων*

21, 4 sq. cf. Theogn. 1289 *ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν* 5 cf. Theogn. 1293 *Ἀταλάντη . . . | φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον*

21, 2 *δῖ'*] ΔΙ C, *δ'* schol. Ven. *Ἀταλάντη*] schol. Ven., ΑΤΑΛΑΝ⟨*τη* C 3 *Χαρίτων*] Et. gen. et mag., *χαρι*⟩ΤΩΝ C *ἔχουσα*] Et. gen. et mag., ΕΧΟ⟨*υσα* C 4 *ὁμοῖον*] ΟΜΟΙ⟨*ον* C 5 *ἀνδρῶν βουλομένη φεύγε*⟩*ιν* vel *προφυγε*⟩*ῖν* conieci Wien. St. XIV 155 adn. 1; post v. 5 litterarum reliquias incertas (ΛΑΝΙ? et ΕΝ?) exhibet C, cf. Hopfner l. c. 155

22 *γυμνὸν εἰσάγων*] *γυμνοὺς εἰσάγων ἀγωνιστάς* ceteris omissis cod. Ven. B *Ἀταλάντῃ*] Eustathius, *ταλάντῳ* schol. *ἐν τοῖς αἰδοίοις*] *περὶ τὰ αἰδοῖα* schol. min. *ιδ'*] schol. Townl. Eustathius, *τ καὶ β* schol. Ven. A, *λβ* schol. min. *Ὀρσίππου*] Pausanias I 44, 1 Eustathius Hom. 1324, 16, *Ὄριππον* appellant schol. Ven. A, *Ἔρσιππον* schol. Townl. *νίκης*] schol. Ven. A cf. Pausanias l. c., *ἥττης* schol. min. cf. schol. Townl. l. c. 15

23 (45)

Καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμάων ἀκάκητα
γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἄνακτος

1 sq. Strabo I p. 42 *Ἡσίοδος δ' ἐν Καταλόγῳ φησί* '*καὶ — ἄνακτος*'

1 Eustathius in Dionys. Perieg. 927 (II 381, 12 M.) *Ἡσίοδος μέντοι ἐν τῷ* '*κούρην Ἀράβοιο*', *ἐξ οὗ καὶ ἡ Ἀραβία κεκλῆσθαι δοκεῖ, δι' ἑνὸς ἀμεταβόλου καὶ συστολῆς τῆς ἀρχούσης καὶ αὐτὸς ἐμφαίνει δεῖν γράφειν τοὺς Ἄραβας*

Eustathius Hom. 1484, 63 *ὅθεν τινὲς ἀντὶ τοῦ Ἐρεμβοὺς Ἀραβάς τε γράφουσιν, οἳ οὕτως ὀνομάζονται ἀπὸ Ἀράβου τινός, ὡς Ἡσίοδος ἐν τῷ ἑαυτοῦ Καταλόγῳ φησί*

24 (49)

Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον

Eustathius Hom. 461, 2 *πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἢ ὡς πάνυ ποθούμενον Ἕλλησιν ἢ ὅτι μυθεύεται ἄνυδρόν ποτε εἶναι, ὕστερον μέντοι εὔυδρον γενέσθαι Ποσειδῶνος ἀναρρήξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα, ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἄργει ὕδατα· ἢ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναΐδων, αἳ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρεωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·* '*Ἄργος — εὔυδρον*'

Strabo VIII p. 371 *τὴν μὲν χώραν συγχωροῦσιν εὐυδρεῖν, αὐτὴν δὲ τὴν πόλιν ἐν ἀνύδρῳ χωρίῳ κεῖσθαι, φρεάτων δ' εὐπορεῖν. ἃ ταῖς Δαναΐσιν ἀνάπτουσιν, ὡς ἐκείνων ἐξευρουσῶν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο* '*Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναοὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον*'

idem VIII p. 370 *περὶ δὲ τῶν μυθευομένων πηγῶν εἴρηται, διότι πλάσματα ποιητῶν ἐστί· πλάσμα δὲ καὶ τὸ* '*Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναοὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον*'

Hesychius v. *δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον, Ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολυπόθητον*

cf. Schol. Ven. A Hom. *Δ* 171 (I 177, 31 D.) *ἄνυδρον οὖσαν τὴν Πελοπόννησον ἔφυδρον ἐποίησε Δαναὸς ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ οἰκήσας αὐτήν*

23, 1 *Π* 185 *Ἑρμείας ἀκάκητα*

---

23 cf. Stesich. Fr. 64 B.[4]

24 cf. Callim. Hymn. Iov. 19 sq. *ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα | Ἀρκαδίη· μέλλεν δὲ μάλ' εὔυδρος καλέεσθαι*

---

24 *Δαναὸς ποίησεν*] Eustathius (cf. schol. Ven. A Hom. *Δ* 171), *Δαναοὶ θέσαν Ἄργος* Strabo utroque l., quae lectio alterius videtur recensionis esse (*θεοὶ δ' ἂν θέσαν* p. 371 cod. A) *ἔνυδρον*] Strabo, *εὔυδρον* Eustathius in Hesychio *Ἡλιόδωρος* (pro *Ἡσίοδος*) Ruhnken Op. I 204 *ἔφυδρον*] schol. Ven. A Hom., *ἔνυδρον* Nauck MGrR. IV 388

25 (50)

Hecataeus in schol. Eurip. Orest. 872 (I 184, 20 Schw.) *ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἀφῖχθαι τὸν Αἴγυπτον εἰς Ἄργος, καθάπερ ἄλλοι τέ φασι καὶ Ἑκαταῖος γράφων οὕτως· ʻὁ δὲ Αἴγυπτος αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς Ἄργος, παῖδας δέ* ***, *ὡς μὲν Ἡσίοδος ἐποίησε, πεντήκοντα, ὡς ἐγὼ δέ, οὐδὲ εἴκοσιʼ*

26 (51)

Strabo VIII p. 370 *καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν Θετταλίᾳ καλεῖσθαί φησιν Ἕλληνας ʻΜυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνεςʼ, Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας, τὸν μὲν περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα ὡς Πανέλληνες ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ κτλ.*

27 (52)

Apollodorus II 2, 1, 4 (p. 58, 4 W.) *Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. καὶ γίνεται Ἀκρισίῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαίμονος Δανάη, Προίτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα· αὗται δέ, ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδός φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο . .*

Probus in Vergil. Buc. VI 48 (p. 22, 18 K.) *Proetides, Proeti regis Argivorum filiae. Hesiodus docet ex Proeto et Stheneboea Amphidamantis natas*

28 (53)

Εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος

Suidas v. *μαχλοσύνη* (II 1, 732, 13 B.)· *κατωφέρεια, γυναικομανία· Ἡσιόδειος ἡ λέξις· λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων· ʻεἵνεκα — ἄνθοςʼ*

Schol. Ven. A Hom. Ω 25 (II 276, 15 D.) *καὶ ἡ μαχλοσύνη κοινῶς ἐστι γυναικὸς μανία . . . . Ἡσιόδειος δʼ ἐστὶν ἡ λέξις· ἐκεῖνος γὰρ πρῶτος ἐχρήσατο ἐπὶ τῶν Προίτου θυγατέρων*

---

25 *παῖδας δέ *** ὡς μὲν Ἡσίοδος ἐποίησε*] *παῖδας δὲ ⟨ἀπέστειλεν⟩, ὡς μὲν Ἡσίοδος ἐποίησε* Kirchhoff Phil. XV 13 (d. hom. Odyss. 327); *παῖδες δέ, ὡς μὲν Ἡσίοδος ἐποίησε, πεντήκοντα* Weil Rev. de phil. n. s. II 84 sq. (ʻavant *ὡς* on sous-entendra *ἐόντες*, mot qu'il ne me semble pas nécessaire d'ajouterʼ); ⟨*παῖδες δὲ αὐτοῦ· καὶ*⟩ *παῖδας μέν, ὡς μὲν Ἡσίοδος, ἐποίησε* Wilamowitz Phil. Unters. I 94   *ἐγὼ δὲ*] Weil l. c., *λέγων δὲ* codd. MTA, *δὲ ⟨ἐγὼ⟩ λέγω* Kirchhoff l. c.   *εἴκοσι*] Weil l. c., *εἰσί* codd. MA, *ἔστι* T

27 ad Proetidum catalogum pertinere videtur   *Λυσίππη — Ἰφιάνασσα*] *Λυσίππη τε καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα* versiculum panxit Wagner ed. Apollod. p. 58 adn.

28 *ὤλεσαν*] *ὤλεσεν* pars codd. Suidae, quod ex Aeliano (Var. Hist. III 42, scil. *ἡ τῆς Κύπρου βασιλίς*) praetulit Marckscheffel l. c. 294

unde Eustathius Hom. 1337, 34 *νεωτέρων γὰρ ἡ λέξις (μαχλοσύνη) καὶ Ἡσιόδειος, ἐκείνου πρώτου χρησαμένου αὐτῇ ἐπὶ τῶν Προίτου θυγατέρων*

29 (54)

Καὶ γάρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευεν·
ἀλφὸς γὰρ χρόα πάντα κατέσχεθεν, ἐκ δέ νυ χαῖται
ἔρρεον ἐκ κεφαλέων, ψιλοῦτο δὲ καλὰ κάρηνα

1—3 Eustathius Hom. 1746, 7 *ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος κνύω καὶ ‘κνύμα δακτύλων’ προφέρει (Ἡρωδιανός* I 445, 18 L.) *ἐκ τοῦ κωμικοῦ καὶ κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γένος οὐδέτερον . . . . φέρων καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσιόδῳ καταλόγου περὶ τῶν Προιτίδων. ‘καὶ γάρ — κάρηνα’*

1. 3 Et. gen. et mag. v. *κνύζω (κνύω* Et. mag.) *ἀφ’ οὗ κνύος ἡ φθορὰ οἷον ‘κατὰ — ἔχευεν’ ‘ψίλωτο — κάρηνα’* cf. Et. Gud. 331, 2 . . . *κνύω, ἀφ’ οὗ καὶ κνύος ἡ φθορά, οἷον ‘κατὰ κνύος* ⟨*αἰνὸν*⟩ *ἔχευεν’*

1 Epim. Hom. in Anecd. Ox. I 226, 16 Cr. *ἀπὸ τοῦ κνύω Ἡσίοδος τὴν φθορὰν κνύος ὠνόμασε ‘καὶ — ἔχευεν’*

30 (55)

Schol. Ven. A et B Hom. *M* 292 (I 427, 27 D. et III 506, 6 D.) *Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἔν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν ἠράσθη καὶ κατελθὼν ἤλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει· οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ’ οὕτως συνῴκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ· γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα Σαρπηδόνα καὶ Ῥαδάμανθυν. ἡ ἱστορία παρ’ Ἡσιόδῳ καὶ Βακχυλίδῃ*

Schol. Townl. Hom. l. c. (V 453, 3 M.) *Ἡσίοδος δὲ Εὐρώπης καὶ Διὸς αὐτόν (Σαρπηδόνα) φησιν*

Schol. Pseudeurip. Rhes. 29 (II 327, 23 Schw.) *ὁ δὲ Ἡσίοδος Εὐρώπης μὲν φησιν αὐτόν (Σαρπηδόνα)* * * *ὡς Ἑλλάνικος*

29, 3 *λ* 600 (*κατὰ δ’ ἱδρὼς*) *ἔρρεεν ἐκ μελέων**

29, 2 sq. Theocr. II 89 *ἔρρεον δ’ ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες* Ovid. Met. VI 141 *defluxere comae*

29, 1 *αἰνὸν*] excidit in Et. mag. et Gud. 2 *κατέσχεθεν*] Heinsius ed. (1603) 312, *κατέσχεν* Eustathius, *κατῆσχυν’* dubitans Heyne ad Apollod. bibl. Observ. (1803) 110, *κατίσχναιν’* Bergk de com. Att. rel. 23 *ἐκ*] Lehmann l. c. p. 64, *ἐν* Eustathius 3 *ψιλοῦτο*] dubitans Marckscheffel l. c. 295, *ψίλωτο* Et. gen. mag. Eustathius *καλὰ*] excidit in Et. mag.
30 *ἠράσθη*] *αὐτῆς* addit schol. Ven. B *παῖδας ἐγέννησε*] *ἐγέννησε παῖδας* schol. Ven. B *ἡ ἱστορία — Βακχυλίδῃ*] *ἱστορεῖ Ἡσίοδος* schol. Ven. B

31 (56)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *B* 178 (p. 398, 26 K.) *Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστιν (Φινεύς), ὡς Ἑλλάνικος· ὡς δὲ Ἡσίοδός φησιν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας*

Schol. Laur. ibidem (p. 399, 2 K.) *ὁ δὲ Ἡσίοδος τοῦ Φοίνικος αὐτόν φησι τοῦ Ἀγήνορος*

32 (57)

Apollodorus III 14, 4, 1 (p. 159, 5 W.) *Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοίνικος καὶ Ἀλφεσιβοίας λέγει, Πανύασσις δέ φησι Θείαντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν*

Probus in Vergil. Buc. X 18 (p. 25, 16 K.) *Adonis, ut Hesiodus ait, Phoenicis et Alphesiboeae*

33 (58)

Δημοδόκη⟩, τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
μνήστευον καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν
ἴφθιμοι βασιλῆες, ἀπειρέσιον διὰ εἶδος

Porphyrius Quaest. Hom. ad Iliad. pert. p. 189, 22 Schr. (= Schol. Ven. B Hom. *Ξ* 200 IV 49, 33 D.) de voce *ἀπειρέσιος* agens *σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν γυναικῶν Καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγήνορος παιδὸς Δημοδόκης, 'τὴν πλεῖστοι — εἶδος'*

eadem fere schol. Ambr. Hom. *α* 98 (I 27, 10 D.)

34 (61)

Apollodorus III 5, 6, 2 (p. 120, 8 W.) *Ἡσίοδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας (Ἀμφίονος καὶ Νιόβης), Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας, Ὅμηρος δὲ ἓξ μὲν υἱούς, ἓξ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι*

33, 1 *Δ* 45 *ἐπιχθονίων ἀνθρώπων** 2 *I* 121 *περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω** 3 *π* 332 *ἰφθίμη βασίλεια**

33, 1 *Δημοδόκη⟩*] addidit Cobet Mnem. n. s. I 281 *ἀνθρώπων*] *ἀνδρῶν* schol. Od. 2 *μνήστευον*] Heyne ad Hom. Z 564, *ἐμνήστευον* schol. Iliad., *μνηστεύοντο* schol. Od. *πολλὰ καὶ*] *πόλλ'* schol. Od. 3 *διὰ*] Koechly Op. I 231 (coll. Hom. *λ* 282), *κατὰ* schol. Iliad. et Od. *εἶδος*] *κάλλος* ex eodem Homeri loco (coll. Hymn. Hom. Ven. 203) Peppmüller WfclPh. 1899 c. 148

34 testimoniorum discrepantiam Marckscheffel l. c. 297 ita explicari posse dixit, ut alterum ad Eoeas, alterum ad Catalogum referretur, quae carmina diversa fuisse persuasum habuit; Sittl vero ed. 594 adn. 1 in Apollodoro sic scribendum esse censet: *'Ἡσίοδος δὲ ⟨υἱοὺς μὲν ἐννέα, θυγατέρας δὲ δέκα, Μίμνερμος δὲ⟩ δέκα μὲν υἱούς*; aliter Stark Niobe u. d. Niob. 30

Aelianus Var. Hist. XII 36 (p. 132, 20 H.) *ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις. Ὅμηρος μὲν ἓξ λέγει ἄρρενας καὶ τοσαύτας κόρας, Λᾶσος δὲ δὶς ἑπτὰ λέγει, Ἡσίοδος δὲ ἐννέα καὶ δέκα, εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσὶν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ' ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα κατέψευσται αὐτοῦ. Ἀλκμὰν δέκα φησί, Μίμνερμος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος τοσούτους*

35 (62)

Schol. Townl. Hom. *Ψ* 679 (VI 434, 28 M.) *καὶ Ἡσίοδος δέ φησιν ἐν Θήβαις αὐτοῦ (Οἰδίποδος) ἀποθανόντος Ἀργείαν τὴν Ἀδράστου σὺν ἄλλοις ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν κηδείαν τοῦ Οἰδίποδος*

36 (63)

Εἰλαρίδην Τιτυόν

Herodianus (II 387, 17 L.) in Et. mag. p. 60, 40 de formis *Ἐλάρα* et *Ἀλέρα*: *ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐστὶν ἀληθές, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ῑ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν. Εἰλαρίδην γάρ φησι Τιτυόν. καθ' ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν· οὕτως Ἡρωδιανός*

37 (64)

Ὅς τε Λιλαίηθεν προΐει καλλίρροον ὕδωρ

Schol. Ven. A Hom. *B* 522 (I 116, 24 D.) *ὁ δὲ Κηφισὸς ποταμός ἐστι τῆς Φωκίδος ἔχων τὰς πηγὰς ἐκ Λιλαίας, ὥς φησιν Ἡσίοδος 'ὅς τε — ὕδωρ'*

Schol. Ven. B Hom. *B* 523 (III 139, 14 D.) *Λίλαιον*] *τόπος παρὰ τὸν Παρνασσὸν ἀπὸ Λιλαίας τῆς Κηφισοῦ θυγατρός, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος*

Eustathius Hom. 275, 16 *περιρρέει δὲ ταύτην (Λίλαιαν) ὁ ἐνταυθοῖ παρεισρυεὶς τῷ Ὁμηρικῷ λόγῳ Κηφισσός, μᾶλλον δὲ τὰς πηγὰς αὐτόθεν ποθὲν ἔχει, ὡς προσεχῶς δεδήλωκεν ὁ ποιητής, ᾧ συμφωνῶν καὶ Ἡσίοδος περὶ Κηφισσοῦ λέγει· 'ὅς τε — ὕδωρ'*

---

37 *B* 752 *ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ*

---

37 Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 63 *ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ*

---

36 *Εἰλαρίδην*] cf. *Φιλυρίδην* Theog. 1002; *Εἰλαριάδην* Sylburg in Et. mag., *Εἰλαράδην* Boeckh ad Pind. Fragm. p. 138

37 ad Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 63 pertinere censuit Sittl Wien. St. XII 47 (cf. Bergk Gr. Litg. I 759 adn. 44) 1 *ὅς τε*] *ὥστε* cod. Ven. A *Λιλαίηθεν*] Eustathius, *λιλαίησι* cod. Ven. A *προΐει*] cod. Ven. A, *προιεῖ* Goettling ed.[1] 237 (ed.[2] 396), cf. Hom. *B* 752; *προχέει* Eustathius

38 (65)

Ὅς τε παρὲκ Πανοπῆα διὰ Γλήχωνά τ' ἐρυμνὴν
καί τε δι' Ἐρχομενοῦ εἰλιγμένος εἶσι δράκων ὥς

1 sq. Strabo IX 424 de Cephiso *καὶ Ἡσίοδος δ' ἐπὶ πλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης ῥέοι τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς* 'ὅς — ὥς'

2 Schol. Arati 45 (p. 349, 9 M.) *τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρας] ἀντὶ τοῦ δι' ἀμφοτέρων αὐτῶν εἰλεῖται ὁ Δράκων . . .* (13) *καὶ ἐν τούτῳ δὲ Ἡσιόδου ζηλωτὴς φαίνεται* (*Ἄρατος*)· *ἐκεῖνος γὰρ ποταμὸν εἴκασε δράκοντι εἰπών* 'καί τε — ὥς', *οὗτος δὲ τοὐναντίον δράκοντι ποταμὸν ἀπείκασεν*

39 (66)

Argum. Pind. Ol. XIV 1 (II 1, 292 B.) *Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἔνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτέοκλος ὁ Κηφισοῦ τοῦ ποταμοῦ υἱὸς πρῶτος ἔθυσεν, ὥς φησιν Ἡσίοδος. διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ῥεῖ*

40 (67)

Schol. Townl. Hom. *H* 9 (V 234, 3 M.) *ὁ γὰρ τοῦ Μενεσθίου πατὴρ Ἀρηΐθοος Βοιωτὸς ἦν κατοικῶν Ἄρνην· ἔστι δὲ αὕτη Βοιωτίας, ὡς καὶ Ἡσίοδός φησιν*

38, 2 cf. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 1541 *ὡς δὲ δράκων σκολιὴν εἰλιγμένος ἔρχεται οἶμον* Dionys. Perieg. 123 *ὡς δὲ δράκων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται, ἀγκύλος ἕρπων* (cf. Arat. 45 sq. *τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρας οἵη ποταμοῖο ἀπορρὼξ | εἰλεῖται μέγα θαῦμα Δράκων περί τ' ἀμφί τ' ἐαγὼς | μυρίος* Vergil. Georg. I 244 sq. *maxumus hic flexu sinuoso elabitur anguis | circum perque duas in morem fluminis arctos* Senec. Thyest. 870 *qui medias dividit ursas fluminis instar lubricus anguis*)

39 cf. Theocr. XVI 104 *ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον | Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις*

---

38 cum superiore fragmento coniungit Hermann Op. VI 264   1 *ὅς τε — διὰ*] *ὅς τε* anteposui in ed. mea[1] p. 167; *παρὲκ Πανοπῆα διὰ* in Strabone Meineke; *ὃς παρὰ πανοπίδα, παρὲκ? πανοπη διὰ* (vel *πανοπιδιὰ*) codd. Strabonis; *ὃς παρὰ μὲν Πανοπῆα ῥέει* vel *ὃς παρὰ Πανοπίδα προρέει* Voss Randgl. 81, *καὶ παρὰ Πανοπίδα* Hermann l. c., ⟨*προρέει*⟩ Marckscheffel l. c. 299, *ὃς παρὰ γῆν Πανοπηιάδα* Goettling ed.[1] 233, *παρὲκ Πανόπην δῖαν* Madvig Advers. crit. I 555, *ὅς περ Πανοπηΐδα γῆν* Sittl ed. 607   *Γλήχωνα*] *Τρηχῖνα* Sittl l. c.   2 *καί τε*] schol. Arati, *καὶ δὲ* Strabo, *καλὰ*(?) *διερχόμενος* Sittl l. c.   *δι' Ἐρχομενοῦ*] Strabo, *διερχομένου* scholior. Arati cod. M (Marcian. 476 s. XI), *διερχόμενος* scholior. cod. A (Paris. 2403 s. XIV)   *εἰλιγμένος*] Strabo, *ἠπειγμένος* (-*ως* cod. A) schol. Arati

39 *γὰρ*] *δὲ* cod. Vindob. gr. 130   *υἱὸς*] *παῖς* cod. idem   *ὥς φησιν Ἡσίοδος*] post *ῥεῖ* collocabat Hermann Op. VI 264, fr. 39 cum 38 coniungendum esse ratus

41 (68)

Stephanus Byz. v. *Ὀγχηστός· ἄλσος· . . κεῖται δὲ ἐν τῇ Ἁλιαρτίων χώρᾳ, ἱδρυθὲν δὲ ὑπὸ Ὀγχηστοῦ τοῦ Βοιωτοῦ, ὥς φησιν Ἡσίοδος*

42 (69)

Stephanus Byz. v. *Αἰγά· . . ἔστι καὶ Αἰγαῖον πεδίον συνάπτον τῇ Κίρρᾳ, ὡς Ἡσίοδος. λέγεται παρὰ Αἰγᾶν ποταμὸν φερόμενον ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδίον Αἰγαῖον*

43 (70)

Apollodorus II 1, 1, 5 (p. 50, 14 W.) *Νιόβης δὲ καὶ Διός, ᾗ πρώτῃ γυναικὶ Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο, ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι*

idem III 8, 1, 1 (p. 134, 3 W.) *ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν, ὃν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσίοδος δὲ αὐτόχθονα*

Servius in Vergil. Aen. II 83 (I 231, 23 Th.-H.) *Pelasgi a Pelasgo Terrae filio, qui in Arcadia genitus dicitur, ut Hesiodus tradit*

44 (71)

Υἱέες ἐξεγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο,
ὅν ποτε τίκτε Πελασγός

Strabo V p. 221 *τῷ δ' Ἐφόρῳ τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας εἶναι τὸ φῦλον τοῦτο (τοὺς Πελασγούς) ἦρξεν Ἡσίοδος. φησὶ γὰρ 'υἱεῖς — Πελασγός'*

45 (72)

Stephanus Byz. v. *Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων, ὡς Ἡσίοδος*

46 (73)

Φέλλον ἐυμμελίην τέκετο κλειτὴ Μελίβοια

Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 11 (II 918, 7 L.) *Φέλλος τὸ κύριον, Ἡσίοδος 'Φέλλον — Μελίβοια'*

---

42 *Αἰγᾶν*] ex Eustathio ad Dion. Perieg. 132 Meineke, *αἶγαν* codd.
43 Hesiodum Asii loco nominari suspicatur Sittl Wien. St. XII 49
44, 1 *υἱέες*] scripsi Dial. d. Hes. 417, *υἱεῖς* codd. *ἐξεγένοντο*] Coraes, *ἐξ ἐγένοντο* codd.
46 *τέκετο κλειτὴ*] Hermann Op. VI 262, *τέκε τῇ μελιβοίᾳ* cod., *τέκε τηλύγετον Μελίβοια* Emperius Op. 304, *τηλεκλειτὴ Μελίβοια* Lehrs Herod. script. tria 33, *τέκετ' Αἰγείδῃ Μελίβοια* Bergk Anacr. 260, *τέκεν οἱ Μελίβοια* Sittl ed. 600

47 (74)

Οἳ πρόσθε φανὴν ἔντοσθεν ἔκευθον

Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 18 (II 924, 20 L., cf. I 328, 5) τὰ διὰ τοῦ $\overline{ανη}$ ἐκφερόμενα θηλυκὰ μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πάντα βαρύνεται, πτισάνη, δρεπάνη, σαργάνη, βρυκάνη, τρυπάνη· ἀλλὰ μόνον τὸ μηχανὴ σημειοῦται ὀξυνόμενον. προσέθηκα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τὸ 'φανή' παρ' Ἡσιόδῳ ἐν δευτέρῳ (Καταλόγῳ) εἰρημένον 'οἳ — ἔκευθον'

48 (75)

Νοῦθος δὲ ποδῶν ὑπόδουπος ὀρώρει

Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 42 (II 947, 26 L., cf. I 144, 14) νοῦθος κύριον, καὶ ψόφος †ἐν οὔδει. Ἡσίοδος ἐν τρίτῳ (Καταλόγῳ) 'νοῦθος — ὀρώρει'

49 (76)

Σφὶν δ' αὐτοῖς μέγα πῆμα

Apollonius Dysc. de pron. p. 125 A Schn. ὑπὸ γὰρ Ἡσιόδου ἐν ἀρχῇ τεθεῖσα (ἡ 'σφίν') εὐλόγως ὠρθοτονήθη ἐν τρίτῳ (Καταλόγῳ) 'σφὶν δ' — πῆμα'

cf. Epim. in Anecd. Ox. I 388, 21 Cr. ἅπαξ δ' ὠρθοτονήθη παρ' Ἡσιόδῳ (ἡ 'σφίν'), ἐπεὶ καὶ προετάγη 'σφίν τ' — πῆμα'

50 (77)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Α 45 (p. 305, 18 K.) οὔτε Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε Φερεκύδης λέγουσι τὸν Ἴφικλον σὺν τοῖς Ἀργοναύταις

51 (169)

Pseuderatosthenes Catast. XIX p. 124 R. = p. 23, 6 Ol. (= Schol. Arati p. 221b 13 M.) Κριός] οὗτος ὁ Φρίξον διακομίσας καὶ Ἕλλην· ἄφθιτος δὲ ὢν ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ Νεφέλης τῆς μητρός· εἶχε δὲ χρυσῆν δοράν, ὡς Ἡσίοδος καὶ Φερεκύδης εἰρήκασιν

---

48 cf. π 10 ποδῶν δ' ὕπο δοῦπον ἀκούω

---

48 ὑπόδουπος] Lehrs Herod. scripta tria p. 147 adn., ὕπο δοῦπος cod., ὕπ' ἐν οὔδει Sittl ed. 560 †ἐν οὔδει] cod., ἦν οἶδεν Lehrs l. c.
49 ad Oper. 56 referebat Schaefer ed. Gregor. Cor. 470 adn. δ'] τ' Anecd. Ox.
51 fragmento in Eoeis locum assignavit Robert Eratosth. Catast. rel. 239 sq. (cf. p. 211 et 239 adn. 5) ἐδόθη] Fellus ed. (1672), ἐδέθη libri

Schol. Basil. Germanic. Arat. p. 79, 18 Br.: *hunc putant quidam esse, qui Phrixum et Hellen Colchos portavit [pertulit]. Nebula eum his dedit aureo vellere cata Hesiodum, qui eos perferret. deinde iungit decidisse Hellen, a qua Hellespontum dictum. quam Neptunum compressisse, ex qua filios genuerit. Phrixum autem perlatum Colchos arietem immolasse pellemque eius auream Iovi sacrasse*

cf. schol. Arati p. 221a 13 M.

'Hyginus' Astron. II 20 *Aries: hic existimatur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per Hellespontum. quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse auream pellem*

Schol. Sangerm. Germanic. Arat. p. 142, 20 Br. . . . *quem arietem Hesiodus et Phereeides dicunt ad ministrandum Frixo et Helli concessum a nubibus fuisse*

Schol. Strozz. Germanic. Arat. p. 142, 8 Br. *arietem namque, ut Hesiodus et Pherecydes dicunt, inter astra collocatum propter Phrixum et Hellen, Athamantis et Nebulae filios*

52 (78)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *B* 181 (p. 399, 21 K.) *πεπηρῶσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν μεγάλαις Ἠοίαις, ὅτι Φρίξῳ τὴν ὁδὸν ἐμήνυσεν, ἐν δὲ τῷ γ̄ Καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὄψεως προέκρινεν*

cf. Et. gen. v. *ὀπίζεσθαι· . . . ⟨Ἡσίοδος⟩ καὶ Ἀπολλώνιος· δύο Φινεῖς ἐγένοντο . . . . πηρωθῆναι δὲ αὐτόν (τὸν πρότερον Φινέα), ἐπειδὴ τῶν θεῶν αὐτῷ προτεινάντων, πότερον βούλοιτο τὴν μαντικὴν ἔχειν καὶ πεπηρῶσθαι ἢ ὀλιγοχρόνιον εἶναι καὶ ὑγιῆ ὑπάρχειν χωρὶς τῆς μαντείας, ὁ εἵλετο τὴν μαντείαν. τούτου εἵνεκεν ἀγανακτήσας, ὁ Ἀπόλλων ἐπήρωσεν αὐτόν*

53 (79)

Schol. Paris. Apoll. Rhod. Arg. *B* 181 (II 136 Br.) *παῖδας δέ φησιν αὐτῷ (τῷ Φινεῖ) γενέσθαι Ἡσίοδος δύο, Θυνὸν καὶ Μαριανδυνόν* cf. schol. Laur. l. c. et *B* 140

cf. Et. gen. v. *ὀπίζεσθαι· . . . ⟨Ἡσίοδος⟩ καὶ Ἀπολλώνιος· δύο Φινεῖς ἐγένοντο· τοῦ προτέρου οὖν Φινέως γεγόνασιν υἱοὶ δύο Βιθυνὸς καὶ Μαριανδυνός, ἀφ' ὧν τὰ ἔθνη ὠνομάσθησαν*

---

52 γ̄ *Καταλόγῳ*] cod. Laurent., γ̄ *καταλόγων* Keil in schol. Apoll. 399
53 suspicionem movet Sittlio Wien. St. XII 56 ⟨*Ἡσίοδος*⟩ in Et. gen. intercidisse arbitratur Reitzenstein Ind. lect. Rostoch. hib. 1891/2 p. 15

54 (231)

Γλακτοφάγων ἐς γαῖαν ἀπήνας οἰκί' ἐχόντων

Strabo VII p. 302 Ephorum de Scythis narrasse testatur *εἶναι γάρ τινας τῶν νομάδων Σκυθῶν γάλακτι τρεφομένους ἵππων τῇ τε δικαιοσύνῃ πάντων διαφέρειν· μεμνῆσθαι δ' αὐτῶν τοὺς ποιητάς . . . Ἡσίοδον δ' ἐν τῇ καλουμένῃ γῆς περιόδῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἁρπυιῶν ἄγεσθαι 'Γλακτοφάγων — ἐχόντων'*

55 (232)

Αἰθίοπάς τε Λίγυς τε ἰδὲ Σκύθας ἱππημολγούς

Strabo VII p. 300 *πῶς οὖν ἠγνόει τοὺς Σκύθας ὁ ποιητής, ἱππημολγοὺς καὶ γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων; ὅτι γὰρ οἱ τότε τούτους ἱππημολγοὺς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεῖσιν ἔπεσιν· 'Αἰθίοπας — ἱππημολγούς'*

Herodianus *περὶ διχρόν.* II 16, 30 L. *τὸ ἐκτεινόμενον ᾱ ἐπὶ πληθυντικῶν αἰτιατικῶν οἱ Δωριεῖς συστέλλουσι· ναύτας· 'Σκύθας'*

56 (80)

Apollodorus I 9, 21, 6 (p. 41, 17 W.) *διωκομένων δὲ τῶν Ἁρπυιῶν ἡ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἅρπυς καλεῖται· ταύτην δὲ οἱ μὲν Νικοθόην, οἱ δὲ Ἀελλόπουν καλοῦσιν. ἡ δὲ ἑτέρα καλουμένη Ὠκυπέτη, ὡς δὲ ἔνιοι Ὠκυθόη (Ἡσίοδος δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην), αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα φεύγουσα μέχρι Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἳ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται*

57 (81)

Ἔνθ' οἵ γ' εὐχέσθην Αἰνηίῳ ὑψιμέδοντι

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *B* 297 (p. 405, 28 K.) *ὅτι δὲ ηὔξαντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ στραφέντες λέγει καὶ Ἡσίοδος 'ἔνθ' —*

---

54 et **55** cf. Hom. *N* 6 sq. *ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν | γλακτοφάγων*

---

54 *ἐς γαῖαν*] Lehrs Quaest. ep. 261, *εἰς αἶαν* Strabo *ἀπήνας*] Porson Advers. 316, *ἀπήναις* Strabonis codd. *ἐν — περιόδῳ*] *ἐν καταλόγων τρίτῳ* Kirchhoff Phil. XV 10 (d. hom. Odyss. 325), cf. quae contra dixit Niese d. Entwickl. d. hom. Poes. 222 adn. 3

55 in Catalogo collocavit Marckscheffel l. c. 303 sq. *τε Λίγυς τε ἰδὲ*] *τε λιγυστὶ δὲ* Strabonis codd., *Λιγυάς τε ἰδὲ* Naeke ed. Choeril. 124, *Λιγυάς τ' ἠδὲ* Heinsius ed. (1603) 313, *τε Λίγυς τ' ἠδὲ* Bernhardy Eratosth. 42, *Λίβυάς τ' ἠδὲ* Clericus ed. 334 (336 adn.), *Λίβυς τ' ἠδὲ* Osann ZfdAw. 1841 c. 644 adn.

56 ad Theog. 267 pertinere suspicatur Sittl Wien. St. XII 42 *Ὠκυθόη*] *Ὠκυρόη* e pap. B Theogoniae (cf. ad v. 267) in Apollodoro restituendum esse putat Kenyon Rev. de phil. XVI 183

57 *Αἰνηίῳ*] *Αἰνησίῳ* coll. Strab. X p. 456 Heringa Observ. misc. IX 968

ὑψιμέδοντι'· ἔστι γὰρ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς ἱερόν ἐστιν

58 (82)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *B* 297 (p. 406, 1 K.) *Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἶριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν*

59 (83)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *B* 296 (p. 405, 22 K.) *οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλῆσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ηὔξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἁρπυίας. κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται*

60 (84)

Philodemus *περὶ εὐσεβ.* 10 (tab. 38, 23) G. *οὐ>δ' Ἡσιόδῳ μή τ<ις ἐ>ν<γ>ελᾷ, ὃς γ<. . . . .>αι ο<. .>ν ἢ <καὶ τ>ῶν Κατουδα<ίων κ>αὶ τῶν Πυ<γμ>αί<ων μνημονεύει*

Harpocration (I 296, 7 D.) Suidas (II 2 p. 1358 B.) Photius (Lex. 541 P.) v. *ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ̄ Καταλόγου Κατουδαίους ὀνομαζομένους*

61 (85)

Schol. Medic. Aeschyl. Prom. 830 *πρῶτος Ἡσίοδος ἐτερατεύσατο τοὺς γρῦπας*

62 (86)

Strabo I p. 43 *Ἡσιόδου δ' οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους*

idem VII p. 299 *καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου* (*Ὁμήρου*) *πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν, Ἡσίοδον μὲν Ἡμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους* . .

Harpocration v. *Μακροκέφαλοι* (I 197, 10 D.)· *ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται ἐν γ̄ γυναικῶν Καταλόγῳ. Παλαίφατος δ' ἐν ζ̄ Τρωικῶν ἐν τῇ Λιβύῃ φησὶν ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους*

---

60 *Ἡσιόδῳ*] Bergk JbfPh. 1873 p. 40, ΗCΙΟΔΗ papyrus *ἐ>ν<γ>ελᾷ*] Bergk l. c., ·ΝΜΕΛΑΙ pap. *γ<· · · ·>αι ο<· ·>ν*] Γ· · · ·ΑΙΘ· · · Ι pap.; *γ<ρυπῶν κ>αὶ ὄνων* dubitans Bergk l. c. *Πυ<γμ>αί<ων* Gomperz l. c., ΠΥ· · ΑΙ· · pap. *<μνημονεύει* suspicatus est Bergk l. c.

61 *Ἡσίοδος*] *Ἡρόδοτος* Reiz teste Hauptio Op. III 310; oblocutus est Bergk JbfPh. 1873 p. 38

62 *Μεγαλοκεφάλους*] an hic quoque *Μακροκεφάλους* scribendum?

Stephanus Byz. v. *Ἡμίκυνες· ἔθνος οὐ πόρρω Μασσαγετῶν καὶ Ὑπερβορέων . . . καὶ Ἡσίοδος*

63 (87)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 284 (p. 498, 26 K.) *Ἡσίοδος δὲ διὰ Φάσιδος αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) εἰσπεπλευκέναι (εἰς τὴν θάλασσαν) λέγει. Ἑκαταῖος δὲ ἐλέγχων αὐτὸν ἱστορεῖ μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδὲ διὰ Τανάιδος ἐκπλεῦσαι, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ' ὃν καὶ πρότερον*

64 (88)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 259 (p. 493, 32 K.) *Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) εἰς Λιβύην καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὼ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι*

65 (89)

Strabo I p. 23 *Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων μεμνῆσθαι, ἀλλὰ καὶ Αἴτνης καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσαις νησίου καὶ Τυρρηνῶν, Ὅμηρον δὲ μήτε εἰδέναι ταῦτα μήτε βούλεσθαι ἐν γνωρίμοις τόποις ποιεῖν πλάνην*

66 (90)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Γ* 311 (p. 460, 18 K.) *ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυρσηνικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσέως πλάνην, ὧν ἀρχηγὸς Ἡσίοδος κατῳκηκέναι λέγων Κίρκην ἐν τῷ προειρημένῳ πελάγει*

67 (91)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Γ* 311 (p. 460, 24 K.) *φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος Ἡσιόδῳ ἑπόμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος τοῦ Ἡλίου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν· ἑσπερίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ἐπεὶ πρὸς δυσμὰς κεῖται*

---

63 *Ἡσίοδος*] *Ἑκαταῖος* (coll. schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 259 = Fragm. 64) Bergk Gr. Litg. I 1006 adn. 93 *Ἑκαταῖος*] *Ἀρτεμίδωρος* Bergk l. c. *ἐκπλεῦσαι*] Keil in schol., *ἔπλευσαν* cod.

67 Hesiodi nomen errore commemorari arbitratur Seeliger in Roscheri Myth. Lex. II 1 c. 1200

68 (92)

Νῆσον ἐς Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 892 (p. 510, 8 K.) *καλὴν Ἀνθεμόεσσαν] ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων 'νῆσον — Κρονίων'. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Θελξιόπη ἢ Θελξινόη, Μολπή, Ἀγλαόφωνος*

69 (93)

Schol. Hom. μ 168 (II 543, 16 D.) *ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγειν αὐτὰς (τὰς Σειρῆνας) ἔφη*

cf. Schol. Hom. μ 169 (II 543, 20 D.) *τινὲς δέ, ὅτι καὶ τοὺς ἀνέμους ἵστασαν (αἱ Σειρῆνες) γοητεύουσαι τῇ φωνῇ*

Eustathius Hom. 1710, 39 *ἐνταῦθα δέ φασιν οἱ παλαιοί, ὡς ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι*

70 (94)

Πόν⟩τον δ' Ὠγύλιον ἠδ' Ὠγυλίην . . . . νῆσον

Schol. Hom. α 85 (I 24, 25 D.) *Ὠγυγίην] ἐν τῇ κατὰ Ἀντίμαχον Ὠγυλίην γράφεται· διαφέρουσι δὲ οἱ τόποι. τὴν μὲν γὰρ Ὠγυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἑσπέραν, τὴν δὲ Ὠγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδός φησι κεῖσθαι· '⟨πόν⟩τον — νῆσον'. ταύτην δὲ οὐ Καλυψοῦς καλοῦσιν*

71 (95)

Schol. Hom. η 54 (I 325, 24 D.) *Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν*

cf. Eustathius Hom. 1567, 64 *τὸ δὲ ἐκ τοκήων τῶν αὐτῶν, οἳ τέκον Ἀλκίνοον, ἔπεισέ φασι τὸν Ἡσίοδον ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπολαβεῖν*

72 (96)

Stephanus Byz. v. *Ὑπερησία· πόλις τῆς Ἀχαΐας . . . . τὸ ἐθνικὸν τῆς Ὑπερησίας Ὑπερησιεύς, καὶ θηλυκὸν Ὑπερησὶς παρ' Ἡσιόδῳ*

---

68 Apoll. Rhod. Arg. Δ 891 sq. *νῆσον | καλὴν Ἀνθεμόεσσαν*

---

70 cf. quae exposuit Ludwich JbfPh. 1888 p. 241 sqq. *πόν⟩τον*] Ludwich l. c. 244, *τὸν* codd. *Ὠγυλίην*] Ludwich l. c., *ὠγύλη* codd.; post spatium in H; *⟨λάχε⟩* supplet Ludwich l. c. *κατὰ*] *κατὰ τὸν* M[1]P *Ὠγυλίην*] *ὠγυγίη* M[1]P *γράφεται*] *γράφει* H[1]Q *διαφέρουσι δὲ*] *διαφέρει* P *Ὠγυγίαν*] *ὠγυγίην* H[1]M[1]Q *Ὠγυλίαν*] *ὠγελίαν* P *Κρήτην*] reliqua addit H, om. Q *κεῖσθαι*] reliqua om. M[1]; M[a] addit '*λέγεται* (in ras.) *δὲ ὀνομαστικῶς ἡ καλυψοῦς νῆσος* *ταύτην δὲ*] *δὲ ταύτην* P *οὐ Καλυψοῦς*] Ludwich l. c. 243, *οἱ καλοὺς* P, *οἳ καυλοὺς* H

71 ad Eoeas rettulit Bergk Gr. Litg. I 673 adn. 46

73 (97)

Τὴν δ' Ἀμαρυγκεΐδης Ἱππόστρατος, ὄζος Ἄρηος,

* * *

Φυκτέος ἀγλαὸς υἱός, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν

Schol. Pind. Ol. XI (X) 46 (II 1, 246 B.) *τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαί φασι Φύκτεον ἀπό τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος οὕτω· 'τὴν — ἀνδρῶν'*

Apollodorus I 8, 4, 1 (p. 26, 20 W.) *Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης ἔγημεν Οἰνεὺς Περίβοιαν τὴν Ἱππονόου· ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαΐδα πολεμηθείσης Ὠλένου λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας, Ἡσίοδος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντειλάμενον ἀποκτεῖναι*

74 (98)

Οἶκεε δ' Ὠλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
Πείρου ἐυρρεέος

1 sq. Strabo VIII p. 342 *ὁ δὲ Τευθέας εἰς τὸν Ἀχελῷον ἐμβάλλει τὸν κατὰ Δύμην ῥέοντα, ὁμώνυμον τῷ κατὰ Ἀκαρνανίαν, καλούμενον καὶ Πεῖρον. τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰπόντος 'ᾤκεε — Πείροιο' μεταγράφουσί τινες 'Πώροιο' οὐκ εὖ*

1 Stephanus Byz. v. *Ὤλενος . . . . τὸ θηλυκὸν Ὠλενία· Ἡσίοδος 'ᾤκεε — ποταμοῖο ⟨παρ' ὄχθας⟩'*

unde hausit Eustathius 882, 66 *προσεχῆ δὲ τῷ Βουπρασίῳ καὶ τὰ ἐφεξῆς χωρία, ὧν πέτρα μὲν Ὠλενία, ἧς φασι μεμνῆσθαι καὶ Ἡσίοδον ἐν τῷ 'ᾤκεε δ' Ὠλενίην πέτρην', δοκεῖ ἀπὸ Ὠλένου καλεῖσθαι, πόλεως Ἀχαΐας*

75 (99)

Diodorus V 81 *μετὰ δὲ ταῦτα (τὸν κατὰ Δευκαλίωνα κατακλυσμὸν) Μακαρεὺς εἰς αὐτὴν (τὴν Λέσβον) ἀφικόμενος καὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας κατανοήσας κατῴκησεν αὐτήν. ἦν δ' ὁ Μακαρεὺς υἱὸς μὲν Κρινάκου*

73, 1 *Β* 540 *ὄζος Ἄρηος** 2 *Β* 838 *ὄρχαμος ἀνδρῶν**
74, 1 *Δ* 487 *ποταμοῖο παρ' ὄχθας**

73, 1 post hunc excidisse versum vidit Heyne ad Apollod. bibl. observ. (1803) 52 2 *Φυκτέος*] Heinsius ed. (1603) 315, *φυκτέως* Vat. B, *φυκτεύς* Par. 2774 Vindob. 130, *Φυκτέως τ'* (scil. *ἥρπαξαν* vel *ἔφθειραν*) Goettling ed.[2] 280, *Φυτέος* Sittl ed. 581

74 de Periboea agi opinatur Ruhnken Op. II 587 1 *οἶκεε — πέτρην*] suspectum Nauckio MGrR. V 99 *οἶκεε*] restituendum esse videtur, *ᾤκεε* testes, *Ϝοίκεε* Flach d. hes. Ged. XV, quod displicet Devantiero d. Spur. d. anl. Dig. bei Hesiod III 27 *ὄχθας*] *ὄχθαις* Heyne ad Hom. *Β* 617 2 *Πείρου ἐυρρεέος*] Nauck l. c. IV 386, *εὐρῆος Πείροιο* Strabo, *Πώροιο* quidam teste eodem (cuius loco *Πιέροιο* ex Pausania VII 22, 1 scribendum esse censuit Meineke), *εὐρεέος Πείροιο* conieci Wien. St. V 201

τοῦ Διός, ὥς φησιν Ἡσίοδος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ποιητῶν, κατοικῶν δ' ἐν Ὠλένῳ τῆς τότε μὲν Ἰάδος, νῦν δ' Ἀχαΐας καλουμένης
cf. Schol. Townl. Hom. Ω 544 (VI 476, 3 M.)

76 (100)

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
μοῦνος ἐὼν ἤσχαλλε· πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
τοὺς ἄνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
οἳ δή τοι πρῶτοι ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας,
πρῶτοι δ' ἱστί' ἔθεν νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο

1—6 Schol. Pind. Nem. III 21 (p. 79, 9 A.) *περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτω φησίν· 'ἡ δ' — ἀμφιελίσσας'*

Tzetzes in Lycophr. 176 (I 448 M.) *λέγουσιν, ὅτι Αἰακὸς ἐξ Αἰγίνης καὶ Διὸς γεννηθεὶς ἐν τῇ ἀπ' αὐτῆς Αἰγίνῃ νήσῳ κατελείφθη μόνος, ᾐτήσατο δὲ τῷ Διί, καὶ ὃς τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ φησίν· 'ἡ δ' — ἀμφιελίσσας'*

6. 7 Schol. Pind. Ol. VIII 26 (II 1, 191 B.) *Ἡσίοδος· 'οἳ — ποντοπόροιο'*

77 (101)

Αἰακίδας (?) πολέμῳ κεχαρηότας (?) ἠύτε δαιτί

Polybius V 2 *λειτουργοί γε μὴν περὶ τὰς ταφρείας καὶ χαρακοποιίας καὶ πᾶσαν τὴν τοιαύτην ταλαιπωρίαν φιλοπονώτατοί τινες, οἵους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς 'Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἠύτε δαιτί'*

unde sua Suidas v. *δαῖτας* (I 1, 1189, 10 B.)

Maximus Tyrius XXXV 2 *Ὁμήρου δὲ οὐκ ἀκούεις ἐγκωμιάζοντος τοὺς Αἰακίδας, ὅτι ἦσαν ἄνδρες πολέμῳ κεχαρηότες ἠύτε δαιτί;*

76, 1 cf. λ 254 *ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πελίην τέκε*   2 Λ 225 *αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον*   ο 366 *αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω*   3 υ 30 *μοῦνος ἐών**   Α 544 *πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε**   5 Ι 594 *βαθυζώνους τε γυναῖκας**   6 γ 162 *νέας ἀμφιελίσσας**   7 cf. λ 125 *ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται*

76, 4 *ἔνδοθι*] *ἔνδοθεν* cod. Laur. D scholiorum Pind. Nem., *ἔνδοθε* codd. aliquot Tzetzae   6 *δή τοι*] *δ' ἤτοι* Vatic. B scholior. Pind., *δή τι* Laur. D scholior. Pind.   *πρῶτοι*] pars codd. Tzetzae. cf. v. 7; *πρῶτον* scholia Pind. utroque loco et Tzetzae codd. cett.   *ζεῦξαν*] *τεῦξαν* schol. Pind. Ol.   7 *ἱστί' ἔθεν νηὸς*] Boeckh dubitans l. c. II 1, 191, cf. Schneidewin Exerc. crit. p. 27 adn. et quae dixi Wien. St. V 201 sq.; *ἱστία θέσσαν νεὼς* (*θέσσαν ἐπὶ πτερὰ* cod. Gotting.) schol. Pind.; *ἱστία θέντο νεὼς* Heinsius ed. (1603) 316; *ἐστόλισαν νηὸς* (ex Op. 628) Goettling ed.[2] 273

77 cf. Nauck MGrR. IV 389; Polybium ad Scut. 114, Maximum ad laudes Aeacidis ab Homero tributas spectare contendit Sittl Wien. St. XII 50 sq.

78 (37)

Porphyrius Quaest. Hom. ad Iliad. pertin. p. 93, 17 Schr. (= Schol. Ven. B Hom. Z 164 III p. 289, 9 D.) *συντόμως δὲ τὰ αἰσχρὰ δεδήλωκε 'μιγῆναι οὐκ ἐθελούσῃ', ἀλλ' οὐχ ὥσπερ 'Ησίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάστου γυναικὸς διὰ μακρῶν ἐπεξελθών*

cf. Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 224 (p. 317, 27 K.) *Ἄκαστος Πελίου υἱὸς ἔγημεν Κρηθηίδα ἢ ὥς τινες Ἱππολύτην. ἡ δὲ Πηλέως ἐρασθεῖσα ἀπήτει συνελθεῖν. ὡς δὲ ἀπετύγχανεν, προλαβοῦσα τὸν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει, ὅτι ἤθελεν αὐτῇ συνελθεῖν. ὁ δὲ δεξάμενος τὸν Πηλέα ὡς ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον κατέλειψεν, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρῇ. ἐπιστὰς δὲ ὁ Ἑρμῆς ἢ ὥς τινες Χίρων ἔδωκεν αὐτῷ ἡφαιστότευκτον μάχαιραν. καὶ τὰ ἐπιτυγχάνοντα θηρία ἀναιρῶν ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνεῖλεν Ἄκαστον καὶ τὴν αὐτοῦ [τοῦ Ἀκάστου] γυναῖκα*

v. Schol. Pind. Nem. IV 92 (p. 136, 7 A.), de Peleo etiam Gellius Noct. Att. III 11, 5 (v. ad Theog. 1006)

79 (38)

Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλήν, ἥν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
ὡς τὴν μαστεύων οἶος κατὰ Πήλιον αἰπὺ
αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκῴοισι δαμείη

Schol. Pind. Nem. IV 95 (p. 139, 5 A.) enarrata Daedali et Acasti historia *ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μέν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίοδος λέγων οὕτως· 'ἥδε — δαμείη'*

80

Volum. Herculan. coll. alt. VIII 105 .... *δὲ κ⟨αὶ συνοικίσ⟩αι τῶι Π⟨ηλεῖ. ἐν Π⟩ρομηθε⟨ῖ δὲ τῶι⟩ λυομέ⟨ν⟩ωι .. ⟨Θέτ⟩ιδος ε.......ρα-*

79, 1 = *Β* 5   3 cf. *Σ* 383 (*Χάρις*) *καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις*   5 cf. *Α* 268 *Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι*

---

79 cf. Pind. Nem. IV 57 B.-Schr.[5] *δάμαρτος Ἱππολύτας Ἄκαστος δολίαις | τέχναισι χρησάμενος τᾷ †Δαιδάλου τε μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ θάνατον | ἐκ λόχου, Πελίαο παῖς*

---

78 *αἰσχρὰ*] Reitzenstein Herm. XXXV 81, *ἀρχαῖα* cod.   *Ἀκάστου*] G. Dindorf in ed. schol. 289, *ἀκάτου* cod.   *διὰ μακρῶν*] Bergk Gr. Litg. I 1005 adn. 89, *διὰ μικρῶν* cod.   [*τοῦ Ἀκάστου*] uncis inclusi in ed.[1] p. 159, *αὐτὴν τὴν τοῦ Ἀκάστου* Klouček ibidem
79, 2 *αὐτὸν*] *αὐτοῦ* Heyne Observ. ad Apollod. bibl. (1803) 312   *σχέσθαι*] *εὔχεσθαι* codd. BV, *αἴχεσθαι* D   *ἀδόκητα*] *ἀδοκητὶ* Er. Schmid
80 v. Reitzenstein Ind. lect. acad. Rostoch. hib. 1891/2, 15 et Herm. XXXV 73 sq.

σιν . . . . ⟨ὁ δὲ τ⟩ὰ Κύπ⟨ρια ποιήσας Ἥ⟩ραι χαρ⟨ιζομένη⟩ν φεύγειν αὐ⟨τοῦ τὸ⟩ν γάμον, Δ⟨ία δὲ ὀμ⟩όσαι χολω⟨θέντ⟩α διότι θνη⟨τῶι συ⟩νοικίσει. κα⟨ὶ παρ' Ἡ⟩σιόδω(ι) δὲ κε⟨ῖται τ⟩ὸ παραπλήσ⟨ιον

81 (102)

Φθίην ἐξίκετο, μητέρα μήλων,
πολλὰ κ⟩τήματ' ἄγων ἐξ εὐρυχόρου Ἰαωλκοῦ
Πηλεὺς⟩ Αἰακίδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
λαοῖσιν⟩ δὲ ⟨ἰδ⟩οῦσιν ἀγαίετο θυμὸς ἅπασιν,
ὥς τε πό⟩λιν ⟨ἀ⟩λάπαξεν ἐύκτιτον ὥς τ' ἐτέλεσσεν
ἱμερόεντα γά⟩μον· καὶ τοῦτ' ἔπος εἶπαν ἅπαντες·
τρὶς μάκαρ Αἰακίδη καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
δωρον Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς
μ⟩άκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
ὃς τοῖσδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων

81, 1 *Ι* 479 *Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων* 2 *γ* 312 *πολλὰ κτήματ' ἄγων** *λ* 256 *ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ** 3 *κ* 2 *Αἰόλος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν* 5 *Β* 367 *πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις* 5 sq. *δ* 7 *τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον* 6 cf. *π* 69 *τοῦτο ἔπος (θυμαλγὲς) ἔειπες* 7 cf. *ε* 306 *τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις** 8 *δ* 173 *Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς** 9 cf. ad 5 sq. 10 *Θ* 291 *ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι**

81, 7 Orac. Sib. VIII 164 *τρὶς μακαριστὸς ἔην καὶ τετράκις ὄλβιος ἀνήρ* 7. 9 cf. Sappho Fr. 99 B.[4] *ὄλβιε γάμβρε, σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο ἐκτετέλεστ'* . . .

θνη⟨τῶι συ⟩νοικίσει Reitzenstein Herm. l. c., ΘΝΗ·····ΝΟΙΚΗϹΕΙ papyrus **81**, 1 ⟨*δὲ*⟩ ante *Φθίην* Wilamowitz Sitzungsb. d. preuss. Akad. 1900 p. 849 *μήλων*] ΜΉΛΩΝ A 2 *πολλὰ⟩*] ex Hom. *γ* 312 Wilamowitz l. c. 849 sq., ⟨*πλεῖστα*⟩ Reitzenstein Herm. XXXV 80 *Ἰαωλκοῦ*] Schwartz l. c. adn. 1, ΪΩΛΚΟΥ A 3 *Πηλεὺς⟩*] Wilamowitz l. c., ⟨*καρτερὸς*⟩ Reitzenstein l. c. 4 *λαοῖσιν⟩*] Wilamowitz l. c. 850 *δὲ ⟨ἰδ⟩οῦσιν*] absolute cf. Hom. *Θ* 76 *Ω* 320 *γ* 372 *η* 306 *ο* 164 *ψ* 47; ΔΕΦ?··ΟΥϹΙΝ A, *δ' ἐφ⟨ιδ⟩οῦσιν* (adspirationem volgarem in A inveniri ratus) Wilamowitz l. c. 850, *δ' ἐσιδοῦσιν* Blass Herm. XXXVI 159, sed cf. Theog. 82 adn.; *ἀστοῖς⟩ δὲ ξ⟨υνι⟩οῦσιν* dubitans Reitzenstein l. c. 5 *ὥς τε πό⟩λιν ⟨ἀ⟩λάπαξεν* Wilamowitz l. c. 850, ···ΛΙΝΛΑΠΑΞΕΝ A, *ὡς ὃ πό⟩λιν ⟨τ' ἀ⟩λάπαξεν* Reitzenstein l. c. *ὥς τ'*] ΏϹΤ A 6 ⟨*ἱμερόεντα γά⟩μον*] restituit Reitzenstein l. c., ······ΜΟΝ A *τοῦτ'*] ΤΟΥΤ A 7 *τρὶς μάκαρ*] Tzetzes, desideratur in A *Αἰακίδη*] Tzetzes, *αια⟩*ΚΙΔΗ A 8 sq. om. Tzetzes; duplicem recensionem subesse suspicatur Wilamowitz l. c. 851 8 ······ΔΩΡΟΝ A, *ᾧ τ' ἄλοχον πολύ⟩δωρον* ex Hom. Z 394 Wilamowitz l. c. 850; an *ἦ μέγα σοι πόρε⟩ δῶρον*? 9 ⟨*δῶκε, γάμον δ' αὐτοὶ*⟩ Wilamowitz l. c. 849, ⟨*ἠδὲ γάμον θαλερὸν*⟩ conicio, ⟨*ὤπασεν ἠδὲ γάμον*⟩ Reitzenstein l. c. 10 *ὃς — μεγάροις*] Tzetzes, interierunt in A *ὃς*] *ἧς* Kaibel Herm. XXXV 80 adn. 5, qui in v. 7 sq. Thetin commemoratam fuisse censet *ἱερὸν*] Tzetzes, *ιε⟩*ΡΟΝ A *εἰσαναβαίνων*] A, *εἰσαναβαίνεις* Tzetzes

πατ⟩ὴρ ποίησε Κρονίων
περί⟩ τ' ἄλλων ἀλφηστάων
χθονὸ⟩ς ὅ⟨σσοι καρ⟩πὸν ⟨ἔ⟩δουσι⟨ν

1—13 Papyrus graeca 55 bibl. Argentoratensis (= A) saec. ut videtur alterius, ed. Reitzenstein Herm. XXXV 79 sqq., cf. Wilamowitz Sitzungsb. d. preuss. Akad. 1900 p. 849 sq.

7. 10 Tzetzes Prol. ad Lycophr. I 260 sq. M. *ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταί, ὅσοι πρὸς τοὺς νυμφίους ἐν γάμοις ἐγκώμια ἔγραφον, οἷος ἦν ὁ Ἀγαμήστωρ ὁ Φαρσάλιος καὶ ἕτεροι καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμιον εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν· 'τρὶς — Πηλεῦ', 'ὃς τοῖσδ' — εἰσαναβαίνεις'*

cf. Phavorinus Lex. p. 706, 35 B.

82 (216)

Ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις

1 sq. Origenes c. Cels. IV 79 (I p. 349, 21 K.) *εἴπερ γὰρ κατὰ πρόνοιαν ὁ κόσμος γεγένηται καὶ θεὸς ἐφέστηκε τοῖς ὅλοις, ἀναγκαῖον ἦν τὰ ζώπυρα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἀρξάμενα ὑπό τινα γεγονέναι φρουρὰν τὴν ἀπὸ κρειττόνων, ὥς τε κατ' ἀρχὰς ἐπιμιξίαν γεγονέναι τῆς*

---

11 κ 21 *ποίησε Κρονίων** 12 cf. ζ 8 *ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων** 13 Ζ 142 (*οἳ ἀρούρης*) *καρπὸν ἔδουσιν*

82 cf. η 201 sqq. *αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς | ἡμῖν .... | δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς*

82, 1 sq. Catull. 64 (Epith. Pel. et Thet.), 384 *praesentes namque ante domos invisere castas | heroum et sese mortali ostendere coetu | caelicolae nondum spreta pietate solebant* cf. Arat. 102—104 *ἤρχετο δ' ἀνθρώπων κατεναντίη (Δίκη) οὐδέ ποτ' ἀνδρῶν | οὐδέ ποτ' ἀρχαίων ἠνήνατο φῦλα γυναικῶν, | ἀλλ' ἀναμὶξ ἐκάθητο καὶ ἀθανάτη περ ἐοῦσα* 1 colorem imitatur Oppian. Cyn. IV 42 *ξυναὶ θηροσύναι δὲ λίνων, ξυναὶ δὲ ποδάγραι* 2 Hymn. Hom. Ven. 52 *καταθνητοῖς ἀνθρώποις**

---

11 ⟨*κραίνεις· κύδιστόν σε*⟩ Reitzenstein, ⟨*χαῖρ', ὅτι κύδιστόν σε*⟩? Kaibel, ⟨*τέρπεαι, Νηρεΐδος δὲ*⟩ Wilamowitz ll. cc.; fuitne altera recensio *εἰσαναβαίνεις* recepto ⟨*Νηρεΐδος· μάλα δή σε*⟩? 12 ⟨*πάντων ἡμιθέων*⟩ Reitzenstein, ⟨*ἔξοχά θ' ἡρώων*⟩ Kaibel ll. cc.; an ⟨*ἔξοχον ἡρώων*⟩? ⟨*κουρίδιόν σε πόσιν*⟩ Wilamowitz l. c. 849 sq. *περί⟩ τ'*] ....'Τ A, restituit Reitzenstein l. c. 13 ⟨*τιμήεντ' ἀνδρῶν*⟩ conicio (praemisso *ἔξοχον ἡρώων* in v. 12), ⟨*ὄλβιον ἀνθρώπων*⟩ Wilamowitz l. c. 849 sq. *χθονὸ⟩ς ὅ⟨σσοι*] Wilamowitz l. c., ...CΟ.... A *καρ⟩πὸν ⟨ἔ⟩δουσι⟨ν*] Reitzenstein l. c., ...ΠΟΝ·ΔΟΥϹΙ· A

82 versus ad Pelei et Thetidos nuptias rettulerunt Bergk Gr. Litg. I 949 n. 20 et Reitzenstein Herm. XXXV 85 adn. 1; ad Opera (post v. 120 collocandos) Spohn ed. 16 (cf. l. c.) 1 *θόωκοι*] *θῶκοι* Origenis codd. ACDEH schol. Arati 2 *τ' ἀνθρώποις*] *τε βροτοῖσιν* Paulson Stud. Hes. I 70 adn. 1

θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἅπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε· 'ξυναὶ — ἀνθρώπους'

1 Schol. Arat. 103 (p. 357, 27 M.) *ἀλλ' ἀναμὶξ ἐκάθητο· τὸ δὲ ἀρχαῖον τὸ χρυσοῦν γένος· παρὰ τὸ Ἡσιόδειον 'ξυναὶ — θόωκοι'*

83 (103)

Schol. Townl. Hom. *Π* 175 (VI 172, 6 M.) de Pelei filia *Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρην φησίν, Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλούντων*

84 (104)

Eustathius Hom. 112, 44 sq. *ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῆ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι λέγουσα, ὅτι Ἡσίοδός φησι Μενοίτιον, τὸν Πατρόκλου πατέρα, Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανεψίους οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις*

85 (105)

Schol. Ven. A Hom. Ζ 35 (I 228, 1 D.) *Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τὸν Τρωικὸν πόλεμον πορθῶν τὰς περιοίκους τῆς Ἰλίου πόλεις ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι μὲν Μονηνίαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην, καὶ αὐτὴν σὺν ταῖς ἄλλαις ἑλεῖν. ἀπογνόντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τὸ τέλος πολιορκίαν διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου καὶ μέλλοντος ἀναχωρεῖν, φασὶν εἴσω τῶν τειχῶν οὖσάν τινα παρθένον ἐρασθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως καὶ λαβοῦσαν μῆλον εἰς τοῦτο ἐπιγράψαι καὶ ῥῖψαι εἰς μέσον τῶν Ἀχαιῶν· ἦν δὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένον· 'μὴ σπεῦδ' Ἀχιλλεῦ, πρὶν Μονηνίαν ἑλεῖν· | ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔνεστι· διψῶσιν κακῶς'. τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπιμείναντα οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν τῇ τοῦ ὕδατος σπάνει· ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ καὶ Ἡσιόδῳ*

86 (106)

Ἦ τοι ὃ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον, υἱέας ἐσθλούς

Schol. Pind. Ol. XI (X) 83 (II 1, 253 B.) *Ἁλιρρόθιος Μαντινεὺς ὁμώνυμος τῷ Ἀθηναίῳ, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Βαθυκλείας· ἔνιοι δὲ γράφουσι Σῆρος Ἁλιρροθίου, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος· 'ἦ τοι — ἐσθλούς'. ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἁλιρροθίου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης*

---

85 Hesiodi nomen suspectum Sittlio Wien. St. XII 52 *ἀπογνόντος*] *ταπεινοῦντος* cod. Ven. A (ex aliis libris corr.) *καὶ μέλλοντος*] *καὶ* om. cod. Ven. A

86 *Ἀλάζυγον*] Heyne, *ἀλάζονον* cod. Vat. B, *ἀλάζογον* cett., *Ἀλαγονόν* Sittl ed. 565 sq.

87 (107)

Pausanias II 26, 7 (6) ὁ δὲ τρίτος τῶν λόγων ἥκιστα, ἐμοὶ δοκεῖν, ἀληθής ἐστιν, Ἀρσινόης ποιήσας εἶναι τῆς Λευκίππου παῖδα Ἀσκληπιόν. Ἀπολλοφάνει γὰρ τῷ Ἀρκάδι ἐς Δελφοὺς ἐλθόντι καὶ ἐρομένῳ τὸν θεόν, εἰ γένοιτο ἐξ Ἀρσινόης Ἀσκληπιὸς καὶ Μεσσηνίοις πολίτης εἴη, ἔχρησεν ἡ Πυθία· 'ὦ μέγα χάρμα βροτοῖς βλαστὼν Ἀσκληπιὲ πᾶσιν, | ὃν Φλεγυηὶς ἔτικτεν ἐμοὶ φιλότητι μιγεῖσα | ἱμερόεσσα Κορωνὶς ἐνὶ κραναῇ Ἐπιδαύρῳ'· οὗτος ὁ χρησμὸς δηλοῖ μάλιστα οὐκ ὄντα Ἀσκληπιὸν Ἀρσινόης, ἀλλὰ Ἡσίοδον ἢ τῶν τινὰ ἐμπεποιηκότων ἐς τὰ Ἡσιόδου τὰ ἔπη συνθέντα ἐς τὴν Μεσσηνίων χάριν

cf. Schol. Pind. Pyth. III 14 (II 1, 328 B.) οἱ μὲν Ἀρσινόης, οἱ δὲ Κορωνίδος φασὶν αὐτὸν (Ἀσκληπιὸν) εἶναι. Ἀσκληπιάδης δέ φησι τὴν Ἀρσινόην Λευκίππου εἶναι τοῦ Περιήρους, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος Ἀσκληπιὸς καὶ θυγάτηρ Ἐριῶπις·

ἣ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιόν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοίβῳ ὑποδμηθεῖσα, ἐυπλόκαμόν τ' Ἐριῶπιν.

καὶ †Ἀρσινόης ὁμοίως·

Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Λητόος υἱῷ
τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

88 (111)

Schol. Hesiod. Theog. 142 (p. 225 Fl.) οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν] Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται 'οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες'· πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς (τοὺς Κύκλωπας) θεοῖς ἐναλιγκίους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππίδων καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀνῃρῆσθαι ποιεῖ;

---

87 Ἐριῶπις] εὐρῶπις schol. Pind. cod. Vat. B; ante versus sequentes ⟨καὶ Ἡσίοδος⟩ suspicatur Boeckh in ed. schol. II 1, 328; haec fere excidisse putat Marckscheffel l. c. 125: ⟨καὶ περὶ μὲν οὖν τῆς Κορωνίδος ὁ Ἡσίοδος οὕτω φησί·⟩ Ἐριῶπιν] εὐρυῶπιν codd. Paris. 2403, 2774, εὐρῶπιν? cod. Vat. B καὶ †Ἀρσινόης] καὶ ⟨περὶ⟩ Ἀρσινόης Werfer Act. phil. Monac. II 498, praeterea δὲ post Ἀρσινόης addi iubet Marckscheffel l. c. 125, nisi ante priores versus intercidisse statuas: 'Ἡσίοδος δὲ καὶ Κορωνίδος αὐτόν φησιν ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν· quibus subiungi posse verba tradita 'καὶ Ἀρσινόης ὁμοίως'; in 'Ἀρσινόης' poetae nomen latere suspicatus est Boeckh l. c.; 'Ἄσιος' coniecit Kalkmann, Pausan. d. Perieg. 210 adn. 1; alterum utrum fragmentum Catalogo adscribendum esse censet Wilamowitz Isyll. 79 Διὸς καὶ Λητόος] Nauck MGrR. IV 376 sq., λητοῦς καὶ διὸς cod. Paris. 2403, διὸς καὶ λητοῦς libri cett.

88 Λευκιππίδων] Λευκιππιδῶν Schoemann Op. II 534; de ratione quae intercedit inter Leucippidum catalogum et Eoeam de Coronide Thessalica cf. Wilamowitz Isyll. 80

89 (113)

Schol. Ven. A Hom. *Δ* 195 (I 179, 12 D.) *Μαχάων δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδος, κατὰ δέ τινας Ἠπιόνης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ξάνθης*

90 (114)

Τιμάνδρην Ἔχεμος θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν

Schol. Pind. Ol. XI (X) 79 (II 1, 252 B.) *ὑπὸ δὲ τούτου τοῦ Ἐχέμου τὸν Ὕλλον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον· ἐγάμησε δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος 'Τιμάνδρην', φησίν, 'Ἔχεμος — ἄκοιτιν'*

Servius in Vergil. Aen. VIII 130 (II 218 Th.-H.) *quaeritur sane, unde Euander Atridis genere fuerit coniunctus. et quamvis Hesiodus dicat, qualiter coniunctus sit Euander, tamen quidam aiunt Thestii filias Ledam et Hypermestram fuisse, Ledae et Tyndarei filias Clytemestram, Helenam et Timandram fuisse, quam duxit uxorem Echemus Arcas, cuius filius Euander*

91 (115)

Schol. Pind. Nem. X 150 (p. 327, 10 A.) de Castore et Polluce *ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γενεαλογεῖ*

92 (116)

Schol. Pind. Nem. X 150 (p. 327, 16 A.) *ὁ μέντοι Ἡσίοδος οὔτε Λήδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ καὶ Διός*

93 (117)

Τῇσιν δὲ φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἠγάσθη προσιδοῦσα, κακῇ δέ σφ' ἔμβαλε φήμῃ.

---

90 *Γ* 53 *θαλερὴν παράκοιτιν* cf. *ε* 120 *φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην**
93, 1 *Γ* 424 *φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη**

---

93 Stesich. Fr. 26, 3 B.⁴ *κείνα (Κύπρις) δὲ Τυνδαρέου κόραις | χολωσαμένη διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησιν | καὶ λιπεσάνορας*

---

89 *Ξάνθης*] *ξανθινόης* schol. min.
92 *τὴν*] *τοὺς* D *θυγατρὸς — Διὸς*] libri, cf. T. Mommsen Parerg. Pind. 39
93, 1 *τῇσιν*] *τῇσι* libri *φιλομμειδὴς*] *φιλομειδής* codd. MAB, *φιλομηδὴς* T 2 *προσιδοῦσα*] *προιδοῦσα* MA *κακῇ — φήμῃ*] Schwartz in ed. schol. I 123 adn., *κακὴν δέ σφ'* (*φ*^η A, *φ'* T, unde *φιν* Nauck MGrR. IV 389), *ἔμβαλε* (*ἤμβαλε* M, *ἔβαλε* T, *ἔβαλλε* A) *φήμην* libri

Τιμάνδρη μὲν ἔπειτ' Ἔχεμον προλιποῦσ' ἐβεβήκει,
ἵκετο δ' ἐς Φυλῆα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ὣς δὲ Κλυταιμήστρη προλιποῦσ' Ἀγαμέμνονα δῖον
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο καὶ εἵλετο χείρον' ἀκοίτην·
ὣς δ' Ἑλένη ᾔσχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου

1—7 Schol. Eurip. Orest. 249 (I 123, 8 Schw.) Στησίχορός φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο, διὸ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ποιῆσαι . . . καὶ Ἡσίοδος δὲ 'τῇσιν — Μενελάου'

4 Eustathius Hom. 125, 30 καὶ Ἡσίοδος· 'Φυλῆα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν'

idem Hom. 126, 11 πολλάκις δὲ καὶ ἀμφότερα ἤγουν διαφορὰν καὶ φωνῆς καὶ γραφῆς, ὡς τὸ 'Φυλῆα φίλον μακάρεσσι'

idem Hom. 797, 46 καὶ ὅρα τὸ 'φίλα τέκνα φυλάσσετε' παρηχήσει ἐοικός, ἣν . . . ἄλλοι (δὲ) πρὸ ἔργου ἔσχον, ἐν οἷς καὶ ὁ γράψας τὸ 'Φυλῆα φίλον'

cf. idem Hom. 305, 17 Φυλεὺς γάρ, φασι, μοιχεύσας Τιμάνδραν ἀδελφὴν Ἑλένης καὶ Κλυταιμνήστρας ἀπήγαγεν εἰς τὸ Δουλίχιον

94

I]της ἀγὸς ἀνδρῶν ⟨αἰχμ⟩ητάων
]ης πάντων ἀριδε̣⟨ίκετ⟩ος ἀνδρῶν
]ας τε καὶ ἔγχεϊ ὀξ⟨υόε⟩ντι̣
]ου λιπαρὴν πόλι⟨ν ε⟩ἵνεκα κούρης,

---

4 α 82 φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν* 5 Δ 223 Ἀγαμέμνονα δῖον* 7 Θ 269 λέχος δ' ᾔσχυνε Γ 284 ξανθὸς Μενέλαος*
94, 1 cf. Π 490 Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων Η 13 Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν 2 Ξ 320 πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν* 3 Θ 514 ἔγχεϊ ὀξυόεντι* 4 Ι 637 εἵνεκα κούρης*

---

3 Τιμάνδρη μὲν ἔπειτ' Ἔχεμον] Geel (ex Eustath. Hom. 305, 17 et Pausan. VIII 5, 1) in Goettlingii ed.[2] praef. LX, τίς ἀνδρὶ μένει εἴτ' ἔχετον MT, πεισάνδρη μὲν ἐπεί τ' ἔχετον A, ... (spatio relicto) τ' ἔχετον B 4 ἐς] εἰς MTB Φυλῆα] φιλία M, φλῆα A, Φυλέα Eustathii cod. ll. omnibus, quod corrigendum esse putavi θεοῖσιν] om. A Κλυταιμήστρη] κλυταιμνήστρα libri προλιποῦσ'] Cobet, λιποῦσ' libri 6 ἀκοίτην] ἀκοίταν B 7 ὣς δ'] ὥδ' M θύων] θεοῦ M ἐπελάθετο] ἐλάθετο MTA ὀργισθεῖσαν] ὀργισθεῖσα MB τὴν θεὸν] ἡ θεὸς B τε] om. A ποιῆσαι] Schwartz l. c., ἐποίησεν libri
94 Catalogi fragmentum esse e Fr. 95 et 96 vidit Wilamowitz l. supra c. 847 I 1 ⟨τηλόθεν ἐκ Κρή⟩της Blass Herm. XXXVI 158; an ἦλθε δ' ἄρ'? ....⁻HC papyrus B ἀγὸς] ΑΙΟϹ B ἀνδρῶν] ΑΝΔΡΩ͡Ν B ⟨αἰχμ⟩ητάων] restituit Wilamowitz l. c. 840 2 . . . ης] urbis vel regionis nomen subesse suspicatur Wilamowitz l. c.; ἵκετο Μηριόν⟩ης Blass l. c., cui nomini potius ἥρως anteposuerim cf. Hom. Ν 575 3 τοξάζεσθαι ἐκ⟩ας Blass l. c., ...ΑϹ B 4 ἐκπρολιπὼν Κνωσ⟩οῦ? Blass l. c.

ἢ εἶδ⟩ος ἔχεν χρυσέης Ἀφ⟨ροδί⟩της·
· ν Χαρίτων ἀμαρ⟨ύγμ⟩ατ' ἔχουσαν
Τυνδάρεω βασ⟨ιλῆ⟩ος
ροισι δόμοις κυανῶπις
μεγε ευτ
κων

II τοσσαύτας δὲ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
πάσας χρυσείας φιάλας ἐν χερσὶν ἐχούσας.
καί νύ κε δὴ Κάστωρ τε καὶ ὁ κρατερὸς Πολυδεύκης
γαμβρὸν ποιήσαντο κατὰ κράτος, ἀλλ' Ἀγαμέμνων
γαμβρὸς ἐὼν ἐμνᾶτο κασιγνήτῳ Μενελάῳ.
υἱὼ δ' Ἀμφιαράου Ὀικλεΐδαο ἄνακτος
ἐξ⟩ Ἄρ⟨γ⟩εος ἐμνῶντο μ⟨άλ' ἐγ⟩γύθεν· ἀλλ' ἄρα καὶ τοὺς
θεων μεσις
θη

III ἀλλ' οὐκ ἦν ἀπάτης ἔργον παρὰ Τυνδαρίδῃσιν.
ἐκ δ' Ἰθάκης ἐμνᾶτο Ὀδυσσῆος ἱερὴ ἴς,
υἱὸς Λαέρταο πολύκροτα μήδεα εἰδώς.
δῶρα μὲν οὔ ποτ' ἔπεμπε τανυσφύρου εἵνεκα κούρης·
ἤδεε γὰρ κατὰ θυμόν, ὅτι ξανθὸς Μενέλαος

5 δ 14 ἢ εἶδος ἔχεν χρυσέης Ἀφροδίτης* 6 cf. ζ 18 Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι* 11 Ι 270 ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα (ἀμύμονας Aristarchus) ἔργα ἰδυίας* 12 cf. Σ 551 ἐν χερσὶν ἔχοντες* 13 cf. φ 128 sq. καί νύ κε δή* . . . ., ἀλλ' Ὀδυσεύς 15 Ν 466 γαμβρὸς ἐών* 21 cf. β 409 ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο 22 θ 18 υἱὸν Λαέρταο* cf. α 1 v. l. ἄνδρα . . . πολύκροτον ap. Eust. Hom. 1381, 49 β 38 πεπνυμένα μήδεα εἰδώς* 23 cf. θ 319 κυνώπιδος εἵνεκα κούρης* 24 Β 409 ἤδεε γὰρ κατὰ θυμόν* Γ 284 ξανθὸς Μενέλαος*

94, 22 Quint. Smyrn. V 238 υἱὸς Λαέρταο πολύτροπα μήδεα νωμῶν

5 ⟨Ἀργεΐης⟩ in principio versus Eitrem Herm. XXXVI 158 adn. ἢ εἶδ⟩ος] ex Hom. δ 14 restituit Wilamowitz l. c. ἔχεν] ÉXE B χρυσέης] scripsi, XPYCHC B 6 κόμη⟩ν dubitans Wilamowitz l. c. 7 Τυνδάρεω] ΤΥΝΔΆΡΕΩ B 8 sq. γείνατ' ἐν ὑψορό⟩φοισι δόμοις ⟨ἄλοχος⟩ κυανῶπις | ⟨Λήδη⟩ Eitrem l. c., ····ΡΟΙϹΙΔΌΜΟΙϹ·····ΚΥΑΝΩΠΙϹ··· B 9 ευτ] pro Ε fortasse C legi posse adnotat Wilamowitz l. c. II 11 ἔργα ἰδυίας] ΕΡΓΕΙΔΫΙΑϹ B 13 καί] ΚΑΊ B 14 ποιήσαντο] ⟨ἐ⟩ποιήσαντο Wilamowitz l. c. 841 17 ἐξ⟩] Wilamowitz l. c. μ⟨άλ' ἐγ⟩γύθεν] restituit idem l. c. III 21 ἴς] ΕΙϹ B 22 πολύκροτα] πολύτροπα Quintus, qui locum imitatur, unde duplicem lectionem extitisse conclusit Wilamowitz l. c. 846 23 τανυσφύρου] ΤΑΝΙϹΦΥΡΟΥ B 24 ἤδεε] ΗΔΕΕ B

νικήσει· κτήνεσσι δ' Ἀχαιῶν φέρτατος ἦεν·
ἀγγελίην δ' αἰεὶ Λακεδαίμονάδε προΐαλλε
Κά⟨στορί ϑ' ἱ⟩πποδάμῳ καὶ ἀεϑλοφόρῳ Πολυδεύκει
ο⟩νος υἱός
ἔε⟩δ̣να
λ̣⟨α⟩β̣ο̣ῦ̣σ̣α̣

IV *Κάστορί ϑ' ἱπποδάμῳ καὶ ἀεϑλοφόρῳ Πολυδεύκει*
ἱμείρων Ἑλένης πόσις ἔμμεναι ἠυκόμοιο,
εἶδος οὔ τι ἰδών, ἀλλ' ἄλλων μῦϑον ἀκούων.
ἐκ Φυλάκης δ' ἐμνῶντο δύ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστο⟨ι,
υἱός τ' Ἰφίκλοιο Ποδάρκης Φυλακίδαο
ἠύς τ' Ἀκτορίδης ὑπερήνωρ Πρωτεσίλαος·
ἄμφω δ' ἀγγελίην Λακεδαίμονάδε προΐαλλον
Τυνδαρέου π̣⟨ρὸς⟩ δῶμα, δαΐφρονος Οἰβαλίδαο,
πολλὰ δ' ἔεδν⟨α δίδον⟩, μέγα γὰρ κλέο⟨ς ἔσκε γυ⟩ναικός,
χαλ⟨κ
χρυ⟨σ

V *Ἀργεΐης Ἑλένης πόσις ἔμμενα⟨ι ἠυκόμοιο.*
ἐκ δ' ἄρ' Ἀϑηνέων μνᾶϑ' υἱὸς Π⟨ετεῶο Μενεσϑεύς,

---

27. 31 *Γ* 237 *Κάστορά ϑ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαϑὸν Πολυδεύκεα* 32. 42 *Γ* 329 *Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο** 34 *λ* 290 *ἐκ Φυλάκης** *Υ* 158 *δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι** 35 cf. *B* 703 sq. *Ποδάρκης* ... | *Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο* 42 *B* 161 *Ἀργείην Ἑλένην** 43 *B* 552 *υἱὸς Πετεῶο Μενεσϑεύς**

---

27. 31 Cypr. Fr. 9, 6 K. *Κάστορά ϑ' ἱππόδαμον καὶ ἀεϑλοφόρον Πολυδεύκεα*

---

25 *νικήσει·*] Wilamowitz l. c. 842, ΝЄΙΚΉCΗ B *κτήνεσσι δ'*] scribendum? cf. v. 49; ΚΤΗΝΩ'ΓΑΡ B, *κτήνει γὰρ* Wilamowitz l. c., *κτεάνοις* (*κτήνοις*?), *κτῆσιν* (*κτήσει, κτήσι*) *γὰρ* coniecit Blass Herm. XXXVI 159 27 cf. v. 31 *Κά⟨στορι*] ΚΆ···· B *Πολυδεύκει*] ΠΟΛΥΔЄ́ΥΚЄΙ B 28 *ο⟩νος*] *Εὐαίμονος* ex Hom. *B* 736 al. coniecit Wilamowitz l. c. 843 30 *λ⟨α⟩βοῦσα*] Λ⟨α⟩Β̣Ο̣Υ̣͡C̣Α̣ B (etiam accusativum legi posse monet Wilamowitz l. c. 843)

IV 31 *ἀεϑλοφόρῳ*] ΑЄΘΛΟΦΌΡΩΙ B 32 *ἱμείρων*] ЄΙΜЄΙΡΩΝ B 33 *εἶδος*] *εἰδός* *Ϝ'* antiquitus scriptum fuisse vidit· Wilamowitz l. c. 843 *ἄλλων*] ΆΛΛΩΝ B 34 *ἄριστο⟨ι*] ex Hom. *Υ* 158 *Φ* 185 Wilamowitz l. c. 843 35 *τ'*] ΤЄ B 36 *τ'*] ΤЄ B *ὑπερήνωρ*] Ϋ́ΠЄΝΗΝΩΡ B, correxit Wilamowitz l. c. 843 37 *ἄμφω*] ΆΜΦΩ B 38 *Τυνδαρέου*] an *Τυνδάρεω* e v. 7? *π̣⟨ρὸς*] restituit Wilamowitz l. c. *δῶμα*] Δ͡ΩΜΑ B *Οἰβαλίδαο*] ΟΙΒΑΛΊΔΑΟ B 39 *ἔεδν⟨α δίδον⟩* e v. 44 Wilamowitz l. c., ЄЄΔΝ···· B *κλέο⟨ς ἔσκε γυ⟩ν̣α̣ι̣κός*] restituit Wilamowitz l. c. V 42 *ἠυκόμοιο*] e v. 32 addidit Wilamowitz l. c. 844 43 *Π⟨ετεῶο Μενεσϑεύς*] ex Hom. *B* 552 idem l. c.

πολλὰ δ' ἔεδνα δίδου· κειμήλια γ⟨ὰρ μάλα πολλὰ
ἔκτητο χρυσόν τε λέβητάς τ⟨ε τρίποδάς τε
καλά, τά ϱ' ἔνδοθι κεῦθε δόμος ⟨Πετεῶο ἄνακτος,
οἷς μιν θυμὸς ἀνῆκεν ἐεδνῶσ⟨αι παράκοιτιν,
πλεῖστα πορόντ', ἐπεὶ ο⟨ὔ⟩ τιν' ἐέλπε⟨το φέρτερον εἶναι
πάντω⟩ν ἡρώων κτήνεσσί τε δω?
τ̣ε̣ι̣δ̣α̣ρ̣ δ̣όμους κρατερὸς
'Ελένη⟩ς ἕνεκ' ἠ⟨υκόμοιο

Papyrus Berolinensis musei Aegypt. 9739 (= B) saec. ut videtur alterius ed. Wilamowitz Sitzungsb. d. preuss. Akad. 1900 p. 839 sqq.

95 (118)

Schol. Townl. Hom. *T* 240 (VI 298, 14 M.) *Λυκομήδεα*] *Κρὴς ὁ Λυκομήδης, ὥς φησιν 'Ησίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας 'Ελένης*

96 (119)

Pausanias III 24, 10 (7) *καὶ ὅτι μὲν τῶν 'Ελένης μνηστήρων 'Αχιλλεὺς οὐκ ἔστιν ἐν Καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκμήριον οὐκ αἰτῆσαι 'Ελένην αὐτόν*

97 (120)

Schol. Ven. A Hom. *T* 116 (II 187, 1 D.) *ἄλοχον Σθενέλου*] *Δίδυμος παρατίθεται Φερεκύδην μὲν λέγοντα αὐτὴν τὴν Πέλοπος 'Αμφιβίαν· 'Ησίοδος δὲ 'Αντιβίαν τὴν 'Αμφιδάμαντος ἀποφαίνεται*

aliter Schol. Townl. Hom. l. c. (VI 291, 17 M.) *οἱ μὲν 'Αμφιβίαν τὴν Πέλοπος, οἱ δὲ 'Αντιβίαν τὴν 'Αμφιδάμαντος. 'Ησίοδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος*

---

45 *Ψ* 259 *λέβητάς τε τρίποδάς τε** 51 *I* 339 *'Ελένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο**

---

44 *κειμήλια*] ΚΕΙΜΉΛΙΑ B *γ⟨ὰρ — πολλὰ*] restituit Wilamowitz l. c. 45 *ἔκτητο*] ΕΚΤΗ͡ΤΟ B *τ⟨ε τρίποδάς τε*] Wilamowitz l. c. 46 *τά ϱ'*] ΤΑΡ B, *τά τ'* Wilamowitz l. c. 844 *⟨Πετεῶο ἄνακτος*] idem l. c. 47 *ἐεδνῶσ⟨αι παράκοιτιν*] Blass Herm. XXXVI 159, ΕΕΔΝΩC···· B, *ἐεδνώσ⟨ασθαι ἄκοιτιν* Wilamowitz l. c. 48 *οὔ τιν'*] Ό⟨υ⟩ΤΙΝ B *ἐέλπε⟨το — εἶναι*] Wilamowitz l. c. 49 *⟨πάντω⟩ν*] idem l. c. *ἡρώων*] ΗΡΏΩΝ B *τε δω?..*] post Δ litterae vestigia (Є? Ο? Ω?) in B; *τε δω⟨τίναις τε* coniecit Wilamowitz l. c. 51 *'Ελένη⟩ς ἕνεκ' ἠ⟨υκόμοιο*] ex Hom. idem l. c.

95 *Κρὴς ὁ Λυκομήδης*] *Λυκομήδης ὁ Κρέοντος* coll. Pausan. X 25, 7 Engelmann in Roscheri Lex. d. Myth. I c. 1935, sed cf. Wilamowitz Sitzungsb. d. preuss. Akad. 1900 p. 847 adn. 4

98 (121)

Schol. Ven. A et min. Hom. *Α* 7 (I 7, 9 D., cf. Ludwich, Verz. d. Vorles. v. Königsberg Sommer 1900 p. 13) *Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὅμηρον Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένους* (cf. Schol. Ven. A Hom. *Β* 249)

Eustathius Hom. 21, 14 *Ἡσίοδος γὰρ καὶ ἕτεροι Πλεισθένους αὐτὸν* (*Ἀγαμέμνονα*) *γενεαλογοῦσιν*

Schol. Tzetzae Alleg. Anecd. Ox. III 378, 9 Cr. *Ὅμηρος καὶ οἱ πλείους Ἀτρέως φασὶ τούτους, Ἡσίοδος δὲ Πλεισθένους*

Tzetzes Exeg. Iliad. 68, 19 H. *ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένους υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται· κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἁπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ . . . . Ἀτρέως δὲ καὶ Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἁπλῶς Ἀγαμέμνων Μενέλαος καὶ Ἀναξιβία, ἡ μήτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης· Πλεισθένους δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Δίαντος Ἀγαμέμνων Μενέλαος καὶ Ἀναξιβία· νέου δὲ τοῦ Πλεισθένους τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεῖδαι πολλοῖς ἐνομίζοντο*

99 (122)

Ἢ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρὶ κλειτῷ Μενελάῳ·
ὁπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἄρηος

Schol. Laur. Soph. El. 539 (p. 128, 12 P.) *ὅμως οὖν συμφωνεῖ αὐτῷ* (*Σοφοκλεῖ*) *Ἡσίοδος· 'ἢ — Ἄρηος'*

100 (123)

Philodemus *περὶ εὐσεβ.* 24 (tab. 52 a 5) G. *Στη⟨σίχορο⟩ς δ' ἐν Ὀρεστεί⟨ᾳ κατ⟩ακολουθήσας ⟨Ἡσιό⟩δῳ? τὴν Ἀγαμέ⟨μνονος Ἰ⟩φιγένειαν εἶ⟨ναι τὴ⟩ν Ἑκάτην νῦν ⟨ὀνομαζ⟩ομένην ⟨καὶ π⟩ερὶ . . . . αιαν τὸν τά⟨φο⟩ν ε⟨ἶναι*

Pausanias I 43, 1 *λέγουσι δὲ* (*οἱ Μεγαρεῖς*) *εἶναι καὶ Ἰφιγενείας ἡρῷον· ἀποθανεῖν γὰρ καὶ ταύτην ἐν Μεγάροις. ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Ἰφιγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἶδα δὲ*

99, 1 *Ε* 55 *δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος** 2 *Β* 663 *ὄζον Ἄρηος**

99, 1 *δουρὶ κλειτῷ*] *δουρικλυτῷ* cod. Laurent., *δουρικλειτῷ* Wunder 2 *ἔτεκεν*] *υἱὸν* Blaydes Advers. 9 *οὖν*] Wolff, *οὐ* cod. Laurent., *οὕτω* Elmsley *Ἡσίοδος*] Hesiodi nomen num recte traditum sit, coll. Porphyrio ad Hom. *Γ* 175 addubitat Sittl Wien. St. XII 49

100 ⟨*Ἡσιό*⟩*δῳ*] ···ΤѠ papyrus ⟨*καὶ π*⟩*ερὶ — ε*⟩*ἶναι* Sauppe Phil. XXI 139, ···ЄΡΙ···ΑΙΑΝΡΗΤΑ·ΝЄ pap.; cf. Bergk Poet. lyr. Gr.[4] III 221 *Ἀρκάδων*] cum *Ἀργείων* ethnico Pausaniam commutasse arbitratur Wilamowitz Herm. XVIII 252 adn. 2

Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν Καταλόγῳ γυναικῶν Ἰφιγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνώμῃ δὲ Ἀρτέμιδος Ἑκάτην εἶναι

101 (124)

Eustathius Hom. 13, 44 sq. (cf. Phavorinus Ecl. Gramm. Gr. I 361, 8 D.) *ἦν δέ, φασι, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος, ὡς Ἡσίοδος ἐν Καταλόγῳ*

102 (126)

Pausanias II 6, 5 *Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος τοῦ Ἐπωπέως, Μητίονος δὲ εἶναι τοῦ Ἐρεχθέως φασίν* (Sicyonii). *ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἄσιος, ἐπεὶ Ἡσίοδός γε καὶ Ἴβυκος, ὁ μὲν ἐποίησεν ὡς Ἐρεχθέως εἴη Σικυών, Ἴβυκος δὲ εἶναι Πέλοπός φησιν αὐτόν*

103 (128)

Ὃς βασιλεύτατος ἔσκε καταθνητῶν βασιλήων
καὶ πλείστων ἐάνασσε περικτιόνων ἀνθρώπων
Ζηνὸς ἔχων σκῆπτρον· τῷ καὶ πολέων βασίλευεν

1—3 Pseudoplato Min. p. 320 D *εἴρηκε δὲ καὶ Ἡσίοδος ἀδελφὰ τούτων εἰς τὸν Μίνων· μνησθεὶς γὰρ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος φησὶν 'ὃς — βασίλευεν'*

1 Plutarchus Thes. 16 *καὶ γὰρ ὁ Μίνως ἀεὶ διετέλει κακῶς ἀκούων καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις καὶ οὔτε Ἡσίοδος αὐτὸν ὤνησε 'βασιλεύτατον' καὶ οὔτε Ὅμηρος 'ὀαριστὴν Διὸς' προσαγορεύσας*

104 (129)

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηνάων ἱεράων

Hesychius v. *ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεων Εὐρυγύην εἰρῆσθαί φησι τὸν Μίνωος, ἐφ' ᾧ τὸν ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ Ἡσίοδος 'Εὐρυγύης — ἱεράων'*

103, 2 *β* 65 *περικτίονας ἀνθρώπους**
104 *λ* 323 *Ἀθηνάων ἱεράων**

103, 2 Pseudorph. Arg. 502 A. *ὃς Δολιέων ἤνασσε περικτιόνων ἀνθρώπων* Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 96 *περικτιόνων ἀνθρώπων**

103, 1 *ἔσκε καταθνητῶν*] (vel nomine addito *Μίνως, ὃς βασιλεύτατος ἦν θνητῶν βασιλήων*) Schneidewin Gött. Gel. Anz. 1842 I 527; *γένετο θνητῶν* codd. 2 *ἐάνασσε*] *ἐϝάνασσε* Flach d. hes. Ged. 89, *ἤνασσε* libri, quod praefert Devantier d. Spur. d. anl. Dig. b. Hes. III 27

104 *ἔτι κοῦρος*] *ἐπίκουρος* Goettling ed.² 276, *ἐπίουρος* Peppmüller *Ἀθηνάων*] Hermann Op. VI 260, *Ἀθηναίων* Hesychii lib.

105 (130)

Δεινὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρος Πανοπηΐδος Αἴγλης

Plutarchus Thes. 20 *πολλοὶ δὲ λόγοι καὶ περὶ τούτων ἔτι λέγονται καὶ περὶ τῆς Ἀριάδνης . . . . ἀπολειφθῆναι δὲ τοῦ Θησέως ἐρῶντος ἑτέρας· 'δεινὸς — Αἴγλης'. τοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσιόδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φησιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεύς*

Athenaeus XIII 557 a (III 228, 10 K.) *Ἡσίοδος δέ φησιν καὶ Ἵππην καὶ Αἴγλην (τὸν Θησέα νομίμως γῆμαι), δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδνην ὅρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκωψ*

106 (131)

Harpocration (I 202, 7 D.), cf. Suidas (II a 769 B.) et Photius (220 P.), v. *Μελίτη· δῆμός ἐστι τῆς Κεκροπίδος· κεκλῆσθαι δέ φησι τὸν δῆμον Φιλόχορος ἐν γ' ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος*

107 (132)

Strabo IX p. 393 *Κυχρείδης ὄφις, ὅν φησιν Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητρα εἰς Ἐλευσῖνα καὶ γενέσθαι ταύτης ἀμφίπολον. ὠνομάσθη δὲ καὶ Πιτυοῦσσα ἀπὸ τοῦ φυτοῦ*

(cf. Stephanus Byz. v. *Κυχρεῖος πάγος*)

108 (133)

Argumentum Scuti *A* 7 *Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν αὐτοῦ (Ἡσιόδου τὴν Ἀσπίδα) εἶναι ἔκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ τοῦ πάλιν τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Καταλόγῳ εὑρίσκειν ἡνιοχοῦντα Ἡρακλεῖ*

109 (134)

Schol. Pind. Ol. VII 42 (II 1, 166 B.) *Ἀστυδαμείας] Ὅμηρος ταύτην Ἀστυόχην φησίν, οὐκ Ἀστυδάμειαν . . . καὶ Ἡσίοδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτήν φησι, Φερεκύδης δὲ Ἀστυγένειαν· ἣν δὲ Φύλαντος θυγάτηρ. τινὲς δὲ ἐξ Ἀντιγόνης αὐτῷ Τληπόλεμόν φασιν. ἐνταῦθα δὲ Ἀμύντορος αὐτήν φησιν ὁ Πίνδαρος· Ἡσίοδος δὲ καὶ Σιμωνίδης Ὀρμενοῦ*

---

105 'Aegimio' adscripserit Sittl Wien. St. XII 49 *ἔρος*] Baumeister Hymn. Hom. 235, *ἔρως* Plutarchi codd.

106 *κεκλῆσθαι — ἀπὸ*] Harpocration, *ὀνομασθεὶς ἀπὸ* Suidas Photius *Μύρμηκος*] Harpocration, *θυγατρὸς Μύρμηκος* Suidas Photius

109 restituit T. Mommsen e cod. Ambros. Ann. crit. ad Pind. Ol. suppl. 72 *Ὀρμενοῦ*] *Ὀρμένου* Bergk Poet. lyr. Gr.[4] III 529

110 (135)

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη καλλίζωνος Στρατονίκη
Εὔρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Διδαίων τε Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος ἰδὲ Ἴφιτος, ὄζος Ἄρηος·
τοὺς δὲ μέθ' ὁπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη κρείουσα παλαιοῦ Ναυβολίδαο

Schol. Laur. Soph. Trach. 266 (296, 2 P.) *διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ δ' φησὶν ἐξ Εὐρύτου καὶ Ἀντιόπης παῖδας οὕτως* '*ἣ — Ναυβολίδαο*'

111

Ἡ τέκεν Αὐτόλυκόν τε Φιλάμμονά τε κλυτὸν αὐδήν

Herodianus (Theodosius) *περὶ κλίσ. τῶν εἰς ων βαρυτόν.* (Excerpta ex libris Herodiani techn. p. 21, 2 H.) *Φιλάμμων Φιλάμμονος ὡς παρ' Ἡσιόδῳ·* '*ἣ — αὐδήν*'

112 (136)

Ὅττι κε χερσὶ λάβεσκεν, ἀείδελα πάντα τίθεσκεν

Et. mag. v. *ἀείδελον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀοράτου ἐχρήσατο τῇ λέξει Ἡσίοδος περὶ τοῦ Αὐτολύκου. φησὶ γὰρ* '*ὅττι — τίθεσκεν*'. *καὶ γὰρ ὁ αὐτός, κλέπτης ὤν, ἔκλεπτε τοὺς ἵππους καὶ ἀλλοιοφανεῖς αὐτὸς ἀπετέλει· ἐνήλλασσε δὲ τὰς χροιὰς αὐτῶν*

110, 1 Z 26 *ἣ δ' ὑποκυσαμένη** 4 cf. λ 512 *Νέστωρ ἀντίθεος** *B* 540 *ὄζος Ἄρηος** 5 cf. ο 364 *τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων*
111 cf. *O* 55 v. l. *Ἀπόλλωνα κλυτὸν αὐδήν**

110, 5 Callim. Epigr. 7, 3 *ξανθὴν Ἰόλειαν*
111. 112 Ovid. Met. XI 313. 317 *nascitur Autolycus, furtum ingeniosus ad omne | . . . nascitur . . . | carmine vocali clarus citharaque Philammon*

110, 2 *Εὔρυτον*] ΕΥΡΥΤΙΟΣ amphora Corinthia Mon. d. Inst. VI 33 cf. Kretschmer d. griech. Vaseninschr. 47 sq. 3 *ἐγένοντο*] cod. Lobkowitzianus, *γένοντο* cod. Laur. *Διδαίων*] restituendum videtur, ΔΙΔΑΙϜΟΝ inscriptio amphorae, cf. Kretschmer l. c. et quae dixi Wien. St. XXI 215; ΙΔΗΉΩΝ cod. Laur. m[1] (postea Ι erasum et Ή in ʹ mut.); *Μολίων* Hermann ad Soph. Trach. 266 *τε*] ante *Κλυτίος* addidit Triclinius 4 *Τοξεύς*] ΤΟΞΟΣ vel simile quid amphora *ἰδὲ*] Flach d. hes. Ged. XII, *ἠδ'* schol. Soph. *Ἴφιτος*] ϜΙΦΙΤΟΣ amphora 6 *Ἀντιόπη*] Bentley (cf. schol. Apoll. Rhod. Arg. *A* 87 Diodor. IV 37), *Ἀντιόχη* schol. Soph. *παλαιοῦ* (coll. Hom. *Λ* 166)] Hermann l. c., *παλαιόο* Nauck MGrR. IV 387, *παλαιὸν γένος* cod. Laur., *Πύλωνος* ex Hygini fab. 14 Bentley *Ἀντιόπης*] Bentley, *Ἀντιόχης* schol.
112 *ὅττι κε χερσὶ*] Et. mag. Et. in Anecd. Par. (sed *καὶ* Anecd.); ⟨*πάντα*⟩ *γὰρ ὅσσα* Tzetzes *ἀείδελα*] *ἀήδελα* Anecd. Par., *ἀίδηλα* Tzetzae codd.

Et. in Anecd. Par. IV 95, 22 Cr. . . ἀείδελος ὡς Ἡσίοδος περὶ Αὐτολύκου 'ὅττι — τίθεσκεν'

Tzetzes in Lycophr. 344 (II 546 M.) οὗτος ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε· κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε καὶ βόας καὶ ποίμνια, τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετεποίει καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὥς φησι καὶ Ἡσίοδος· 'πάντα — τίθεσκε'

112b

Philodemus περὶ εὐσεβ. 49, 3 (tab. 128) G. .. μετ⟩αμορφωθ⟨ῆναι⟩ δὲ πολ⟨λοὺς⟩ α⟨ὐτῶν π⟩αντελῶς. (κ)α⟨ὶ ὁ Ποσ⟩ειδῶν λέγετ⟨αί τισι τ⟩ῶν ἀνθρώπ⟨ων φύσι⟩ν περιθεῖν⟨αι⟩ το⟨ι⟩αύτην, ⟨καθάπερ⟩ Περικλυμέ⟨νωι⟩ κ⟨αὶ Μ⟩ήστραι· τούτων τὴν μὲν ἱστόρη⟨κ⟩ε Ἡσ⟨ί⟩οδος διχ..κασθῆναι χάρ⟨ιν τοῦ δι⟩ατρέφεσθα⟨ι

113 (138)

Αἴπυτος αὖ τέκετο Τλησήνορα Πειρίθοόν τε

Apollonius Lex. Hom. v. Αἰπύτιον τὸν τοῦ Αἰπύτου· . . . . ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρκαδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν Ἡσίοδος 'Αἴπυτος — Πειρίθοόν τε'

114 (139)

Et. mag. v. Βροτός· ὡς μὲν Εὐήμερος ὁ Μεσσήνιος, ἀπὸ Βρότου τινὸς αὐτόχθονος· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ Βροτοῦ τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας

115 (141)

Ἦ τοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τούς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέας πόρε Δευκαλίωνι

1—3 Strabo VII p. 322 μάλιστα δ' ἄν τις Ἡσιόδῳ πιστεύσειεν οὕτως περὶ αὐτῶν εἰπόντι· 'ἦ τοι — Δευκαλίωνι'. τῇ γὰρ ἐτυμολογίᾳ

115, 2 Ω 88 Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς*

112b fragmentum de Mestra, Ovidio (Met. VIII 739) teste Autolyci uxore, a Wilamowitzio Herm. XXXIII 522 restitutum h. l. posui

114 huic fragmento in pleniore Theogoniae forma locum assignabat Isler Quaest. Hes. spec. 38; sed cf. Muetzell de em. Theog. Hes. 404

115, 3 λεκτοὺς] om. pars codd. Et. Gud. ἀλέας] Villebrun (cf. Schneidewin Exerc. crit. 26) v. Anecd. Ox., ἀλέους codd. Strabonis pars (in quibusdam deest), λαοὺς Et. Gud. et Angel., λᾶας Heyne ad Apollod. bibl. observ. (1803) 40 (cf. Bergk Op. II 281) Δευκαλίωνι] Strabo Et. Gudiani cod. Vindob. 158 s. XIII Et. Angel. (δευκαλιον); λευκανίωνι Et. Gudiani codd. Paris. 2630 s. XIII Vindob. 23 s. XII Paris. suppl. gr. 172 s. XIII, λευκανίονι Et. Gudiani cod. Paris. 2631 s. XIII; Λευκαρίωνι Reitzenstein Gesch. d. griech. Etym. 164 BphW. 1895 c. 858 Phil. LV 194 sqq., quod Hesiodo reddi iubet, sed cf. Usener Rh. Mus. LVI 483 sq.

τὸ συλλέκτους γεγονέναι τινὰς ἐκ παλαιοῦ καὶ μιγάδας αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ καὶ διὰ τοῦτο ἐκλελοιπέναι τὸ γένος

2 sq. Et. Gud. ap. Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 164, 28 (cf. Et. Angel. Ritschl Op. I 689) *Σελεύκου· λαοί· ὁ μὲν Ἡσίοδος· ʻτούς — Λευκαρίωνιʼ*

3 Epim. in Anecd. Ox. I 264, 27 Cr. (de *λαός* voce): *Ἡσίοδος δὲ παρὰ τὸ ʻἀλέςʼ τὸ σημαῖνον τὸ ἀθροῦν, ἀλαός, λαός ἀφαιρέσει τοῦ ᾱ*

116 (142)

Ἰλέα, τόν ῥ' ἐφίλησε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
καί οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὕνεκα νύμφην
εὑρόμενος ἵλεων μείχθη ἐρατῇ φιλότητι
ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐνδμήτοιο πόληος
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων

1—5 Et. gen. et Gud. (cf. Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 161, 4), v. Et. mag. v. *Ἰλεύς* et Angel. 135 (Ritschl Op. I 687) *Σελεύκου· Ἰλεύς· ὁ Αἴαντος πατήρ· ἐτυμολογεῖται ὑφ' Ἡσιόδου· ʻἸλέα — Ἀπόλλωνʼ. ταῦτα παρατίθεται ἐν δ' Σιμωνίδου* cf. Anecd. Ox. II 451, 12 Cr.

Tzetzes Schol. in Exeg. Iliad. 126, 26 H. *φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ (Ἡσίοδος) ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ ταυτί· ʻἸλέα — Ἀπόλλωνʼ*

1—3 Eustathius Hom. 650, 46 *Ἡσίοδος . . . καὶ ὅπου δὲ τὸν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ὀιλέα τετρασυλλάβως καλούμενον Ἰλέα τρισυλλάβως αὐτὸν λέγειν ἐθέλων φησὶν οὕτως αὐτὸν κληθῆναι ʻοὕνεκα — φιλότητιʼ*

116, 1 *Π* 804 *ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων** 4 *Β* 351 *ἤματι τῷ, ὅτε** *Φ* 516 *τεῖχος ἐνδμήτοιο πόληος**

116, 1 Fragm. Orph. 148 A. *Ἑβδόμη, ἣν ἐφίλησεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων* 4 sq. Colluth. 289 sq. A. *ὧν τὰ μὲν ἡμετέρης δωμήσατο τείχεα πάτρης, | τείχεα μὴ πίπτοντα Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων*

---

3 huic fragmento (*λᾶας* coniecturam retinens) versum *ἐκ δὲ λίθων ἐγένοντο βροτοί, λαοὶ δὲ καλεῦντο* (cf. schol. Pind. Ol. IX 68) adiungendum esse censuit Bergk Op. II 281 *Ἡσίοδος*] in Anecd. Ox. falsum visum Bergkio Op. II 282, qui *Ἡρωδιανός* scribi iussit

116 2—5 om. Et. gen. cod. B 2 *οἱ*] Etymologica, *τοι* Anecd. Ox., *μιν* schol. Exeg. Il. Tzetzae, *ἶν* (*ἶν*) Leutsch Hall. Literaturz. 1831 Oct. n. 189 p. 227 *ὀνόμην'*] om. Et. gen. cod. A *ὄνομ'*] excidit in Anecd. Ox. 3 *εὑρόμενος*] Fischer ad Weller. Gramm. III 1 p. 95, *εὑράμενος* auctores omnes *ἵλεων*] *ἵλεον* Nauckii exemplum (Hom. *Ι* 639 *Τ* 178) secutus Sittl ed. 597; *ἰλέων* Tzetzae schol. Anecd. Ox. *μείχθη ἐρατῇ*] *ὄχθη ἐρατεινῇ* Et. Gudiani cod. d (Barber. I 70 s. XI) Et. Angel., *μίγη* Tzetzae schol., *μίχθη ἐ.* libri cett. *ἐρατῇ*] *ἐρανῇ* Tzetzae schol. Anecd. Ox. 4 sq. om. Et. mag. 4 *τεῖχος — 5 ποίησε*] *τοῖχος ἐνδμήτοις πόλησε ὑψηλόν* Et. Angel. 4 *ἐνδμήτοιο — 5 Ἀπόλλων*] desunt in Et. gen. cod. A

1 Schol. Ven. A (Herodiani) Hom. *Α* 264 (I 40, 22 D.) *Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε· παρὰ τῷ ποιητῇ ἀπὸ τοῦ ε̄ τὸ ὄνομα ἤρξατο, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις καὶ χωρὶς τοῦ ε̄ εὑρέθη, ὡς καὶ Ὀιλεὺς μὲν παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ* ⟨*Ἰλεὺς δὲ*⟩ *παρ' Ἡσιόδῳ*

Schol. Townl. Hom. *Ο* 336 (VI 127, 29 M.) *Ὀιλέα Ζηνόδοτος ἑπόμενος Ἡσιόδῳ καὶ Στησιχόρῳ χωρὶς τοῦ ο̄ ὀνομάζει Ἰλέα* (cf. Schol. Ven. A Hom. *Ν* 203 = II 12, 14 D.)

Schol. Ven. B Hom. *Β* 527 (III 139, 20 D.) *ψιλωτέον Ὀιλῆος· οὐ γάρ ἐστιν ἄρθρον· ὁ δὲ Ἡσίοδος διχῶς*

Schol. Pind. Ol. IX 167 (II 1, 231 B.) *ἄνευ δὲ τοῦ ο̄ εἴρηκε τὸν Ἰλέα, ὥς πού φησι καὶ Ἡσίοδος*

Eustathius Hom. 101, 19 *ὅτι ὡς τὸ Ὀιλεὺς Ἰλεὺς εὕρηται παρά τε Ἡσιόδῳ καὶ ἄλλοις ἀφαιρέσει τῆς ἀρχούσης, οὕτω καὶ ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἐξάδιος παρά τισι τῶν νεωτέρων Ξάδιος εὕρηται*

idem Hom. 1018, 59 *ὅτι δὲ τὸ Ὀιλεὺς δίχα τοῦ ἐν ἀρχῇ ο̄ προφέρουσί τινες, ἤδη δεδήλωται. φασὶ δὲ οἱ πάλαιοί, ὅτι Στησίχορος καὶ Ἡσίοδος τὴν τοιαύτην οἴδασι προφοράν*

idem Hom. 277, 2 *Ἡσίοδος δέ, φασι, καὶ Στησίχορος διχῶς αὐτὸ προάγει· οὐ γὰρ μόνον τρισυλλάβως Ὀιλεύς, ἀλλὰ καὶ δισυλλάβως Ἰλεύς*

Tzetzes Exeg. Iliad. p. 4, 9 H. *καὶ ἕτεροι δὲ πλεῖστοι ὥσπερ καὶ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπολλωνιάτης ὁ τῷ Ἡσιόδῳ μέμψιν ἐπάγων, ὡς παραφθείραντί τινας τῶν Ὁμήρου λέξεων τὸν Ὀιλέα 'Ἰλέα' εἰπόντι καὶ τὸν νήδυμον 'ἥδυμον' καὶ ἄλλα ἄττα τοιαῦτα τῆς Ὁμηρικῆς ἐπεμελήθησαν ἐξηγήσεως*

4 sq. Aristides XXVII 18 (II 130, 3 K.) *εἰ δὲ ἔτυχον περιόντες Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος, ῥαδίως ἄν μοι δοκοῦσιν εἰπεῖν τὸ περὶ τοῦ τείχους τοῦ Τρωικοῦ μυθολόγημα μεταθέντες, ὡς ἄρα Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων κοινῇ φιλοτεχνήσαντες ἀπειργάσαντο τὸ ἔργον τῇ πόλει, ὁ μὲν τὴν πέτραν παρασχὼν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάττης καὶ ἅμα ποιήσας δυνατὴν εἶναι κομισθῆναι, ὁ δ' ὥσπερ εἰκὸς οἰκιστήν, βουληθεὶς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν κοσμῆσαι προσθήκῃ τηλικαύτῃ*

Tzetzes in Lycophr. 393 (II 576 M.) *καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ· 'ἤματι — Ἀπόλλων' μυθικῶς*

117 (143)

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,

117, 1 *Υ* 227 (*ἵπποι*) *ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον οὐδὲ κατέκλων*

---

117 Maxim. 422 sqq. (= Fragm. Orph. 18 A.) *Ἰφίκλοιο θοώτερος, . . | ὅς τε καὶ ἀνθερίκοισιν* (*ἀνθερίκεσσιν* Tzetzes Chil. II 611 Exeg. Il. p. 26, 2 H.)

---

117 1 *καρπὸν*] Et. mag., *καρπῶν* Eustathius

ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάασκε πόδεσσι
κοὐ σινέσκετο καρπόν

1—3 Eustathius Hom. 323, 42 *εἷς τῶν Αἰολιδῶν, Φύλακος κτίσας πόλιν Φυλάκην ὠνόμασεν, οὗ Ἴφικλος, οὗ Φύλακος, οὗ Ποίας καὶ Ἴφικλος, ὧν Ποίαντος μὲν καὶ Μεθώνης Φιλοκτήτης, Ἰφίκλου δὲ καὶ Ἀστυόχης Πρωτεσίλαος καὶ Ποδάρκης. ἐνταῦθα δὲ ζητητέον, ποῖος ἦν ὁ ποδωκέστατος κατὰ τὴν ἱστορίαν Ἴφικλος, περὶ οὗ δηλῶν Ἡσίοδος, ὅτι ταχυτῆτι διήνεγκεν, οὐκ ὤκνησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολήν 'ἄκρον — καρπόν'*

Schol. Harl. Ambr. Hom. *λ* 326 (II 507, 24 D.) *Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκῳ τῷ Δηίονος Ἴφικλον τίκτει ποδώκη παῖδα. τοῦτον λέγεται διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπί τε τῶν ἀσταχύων διέρχεσθαι, καὶ διὰ τοῦ τάχους τὴν κουφότητα μὴ περικλᾶν τοὺς ἀθέρας. . . . . ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἡσιόδῳ*

unde Eustathius Hom. 1689, 2 *ὃν (Ἴφικλον) φασὶ διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν καὶ ἀνέμοις ἁμιλλᾶσθαι καὶ ἐπ' ἄκρων ἀνθερίκων θέειν καὶ μὴ κατακλᾶν αὐτούς*

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 45 (p. 305, 25 K.) *τὸν δὲ Ἴφικλον Ἡσίοδος ἐπὶ πυρίνους ἀθέρας τρέχειν φησίν, Δημάρατος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης*

Eustathius Hom. 1206, 7 *οἱ δὲ ἀνθερίκους ἐπὶ τοῦ σίτου φασὶν ἀκολουθοῦντες Ἡσιόδῳ εἰπόντι περὶ Ἰφίκλου τοῦ καὶ ἐν Βοιωτίᾳ ῥηθέντος ὅτι ἐπὶ πυραμίνους ἀθέρας ἐκεῖνος ἔθεε*

2 Schol. Townl. et Ven. B Hom. *Υ* 227 (VI 320, 34 M. et IV 240, 16 D.) *ἀνθερίκων*] . . *οἱ δὲ τοὺς ἀθέρας τοῦ σίτου φασίν, ὡς καὶ Ἡσίοδος ἐκλαβὼν ἐπὶ Ἰφίκλου φησὶν 'ὅς ῥ' ἐπὶ — φοίτασκε πόδεσσιν'*

ἐπέτρεχεν οὐδέ τι καρπὸν | σίνετ' ἀήσυρα γυῖα φέρων ἐπὶ λήιον ἄκρον (Wakefield, *αὖον* Maximi et Tzetzae codd.) Nonn. Dion. XXVIII 284 sqq. *εἰς δρόμον Ἰφίκλῳ πανομοίιος, ὅς τις ἐπείγων | ταρσὰ ποδῶν ἀβάτοιο κατέγραφεν ἄκρα γαλήνης | καὶ σταχύων ἐφύπερθε μετάρσιον εἶχε πορείην | ἀνθερίκων πάτον* (Ludwich, *στρατὸν* codd.) *ἄκρον ἀκαμπέα ποσσὶν ὁδεύων* cf. Vergil. Aen. VII 808 *illa* (Camilla) *vel infractae segetis per summa volaret | gramina nec teneras cursu laesisset aristas*

---

2 *ἀλλ'*] *ὅς ῥ'* schol. Townl. Hom., om. schol. Ven. B *πυραμίνων — δρομάασκε*] *πυραμίνους ἀθέρας φοίτασκε* schol. Hom. Townl. et Ven. B 3 verba in principio versus collocavit Ruhnken Op. II 504 (*καὶ οὐ* retinens); *κοὐ* O. Rossbach JbfPh. 1891 p. 83; *καὶ οὐ — καρπόν* Eustathius, quibus verbis in altero hemistichio sedem assignavit Heinsius ed. (1603) 317 (. . . . . *καὶ οὐ σίνεσκετο καρπόν*) *τάχους* in schol. Hom. *λ* 326] *πάθους* cod. Ambr., *πάτον* dubitans Kinkel Epic. gr. fragm. I 134

118 (144)

Ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν

Choeroboscus I 123, 22 H. ἔτι δεῖ παραφυλάξασθαί τινα παρὰ τοῖς ποιηταῖς πάντα ἔχοντα τοῦ κανόνος καὶ ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἷον ὁ Βίας τοῦ Βία, ὁ Δρύας τοῦ Δρύα, ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ 'ἡ δὲ — υἱόν', ὁ Αἴας τοῦ Αἴα ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ 'Αἴαν τὸν ἄριστον'

119 (146)

Schol. Theocrit. XVI 49 (II 411, 9 A.) Ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκήν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως (θῆλυς) ἔτυχεν

120 (145)

Schol. Harl. Ambr. Hom. ι 198 (II 421, 33 D.) ταῦτα σημειοῦνταί τινες πρὸς τὸ μὴ παραδιδόναι Ὅμηρον Διόνυσον οἴνου εὑρετήν, τὸν δὲ Μάρωνα οὐ Διονύσου, ἀλλ' Ἀπόλλωνος ἱερέα . . ἡ δ' ἀπότασις πρὸς Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου

Eustathius Hom. 1623, 44 aliter τὸν δὲ Μάρωνα, οὗ καὶ δοκεῖ παρώνυμος εἶναι ἡ κατὰ Θρᾴκην Μαρώνεια, καὶ ἱερῷ ἐτίμησαν οἱ ἐγχώριοι. οὗ τὸν πατέρα Εὐάνθην Ἡσίοδος Οἰνοπίωνός, φασιν, ἱστορεῖ υἱοῦ Διονύσου

121 (157)

Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος.
ὅς τις ἄδην πίνῃ, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἑ μαλθακὸς ὕπνος

Athenaeus X 428 b. c (II 431, 15 K.) διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν 'οἷα — ὕπνος'

121, 1 = Pseudohes. Scut. 400 2 sq. Theogn. 479 sq. ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κεῖνος | τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου 4 cf. Theogn. 469 sq. ὄν τιν' ἂν ἡμέων | θωρηχθέντ' οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλῃ

---

120 Μάρωνα] ⟨Εὐάνθους τοῦ⟩ addit Sittl Wien. St. XII 61 adn. 101 φασιν] φασιν ἱερὸν Eustathius, ἱερὸν delet Sittl l. c.; ἱερέα (om. φασίν) Marckscheffel l. c. 332

121, 1 ἄχθος] e Scut. 400 correxit Ruhnken Op. II 593, ἔχθος codd. AC 2 ὅς τις ἄδην] ὅς τ' ἀνέδην Peppmüller Variat. i. pseudohes. Heraklesschild 33 adn. 4 πίνῃ] πίνοι cod. C οἶνος δέ οἱ] οἴνοιό τε O. Schneider ZfdAw. 1840 c. 586, οἴνοιο δέ τ' Peppmüller l. c. μάργος] μάργον dubitans Peppmüller l. c. 4 ἀφράστοισι· φιλεῖ] an ἀφράστοις· φιλέει?

122 (147)

Ἢ οἵη Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολωνοὺς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἄντ' Ἀμύροιο
νίψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής

1—3 Strabo IX p. 442 *τοῦτο (τὸ Δώτιον πεδίον) δ' ἐστὶ πλησίον τῆς ἄρτι λεχθείσης Περραιβίας καὶ τῆς Ὄσσης καὶ ἔτι τῆς Βοιβηίδος λίμνης, ἐν μέσῃ μέν πως τῇ Θετταλίᾳ λόφοις δὲ διδύμοις περικλειόμενον, περὶ οὗ Ἡσίοδος οὕτως εἴρηκεν 'ἢ — ἀδμής'*
idem XIV p. 647 *δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν ἀπόγονοι τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ, περὶ ὧν φησιν Ἡσίοδος 'ἢ — ἀδμής'*
cf. Schol. Pind. Pyth. III 59 (II 1, 332 B.) *ἐπειδὴ ἡ παρθένος Κορωνὶς ᾤκει παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Βοιβιάδος λίμνης· ἡ δὲ Βοιβιὰς λίμνη παρακειμένη τῇ Λακερείᾳ. ὅτι δὲ ἡ Κορωνὶς ἐν Λακερείᾳ ᾤκει πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Ἀμύρου, Φερεκύδης ἐν πρώτῃ ἱστορεῖ, ἔνθα καὶ περὶ τοῦ κόρακος διηγεῖται καὶ ὅτι Ἄρτεμιν ἔπεμψεν ὁ Ἀπόλλων, ἢ πολλὰς ἅμα γυναῖκας ἀπέκτεινε, καὶ ὡς τὸν Ἴσχυν ὁ Ἀπόλλων κτείνει, τὸν δὲ Ἀσκληπιὸν δίδωσι Χίρωνι*
2 Stephanus Byz. v. *Ἄμυρος· πόλις Θεσσαλίας· ἄδηλον δὲ τὸ Ἡσιόδειον 'Δωτίῳ — Ἀμύροιο'*

123 (148)

Τῷ μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθὼ ἐς ἠγαθέην, φράσσεν δ' ἄρα ἔργ' ἀίδηλα

122, 3 ζ 109 *παρθένος ἀδμής**
123, 1 Ω 561 *μοι ἄγγελος ἦλθε* 2 θ 80 *Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ** E 757 v. l. *ἔργ' ἀίδηλα** (sic '*ἄλλοι*' teste Didymo, *καρτερὰ ἔργα* Aristarchus)

122, 2 Hymn. Hom. XVI 3 *Δωτίῳ ἐν πεδίῳ** 3 Pind. Pyth. III 33 (60) *ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος (Κορωνίς)*
123, 1 sqq. cf. Callim. Hecal. Fragm. Vindob. c. IV 6—8 (p. 12 G.) . . . *ἀγγελίης ἐπίχε⟨ι⟩ρα, τά οἱ (κόρακι) ποτε Φοῖβος ὀπάσσει, | ὁππότε ⟨κ⟩εν Φλεγύαο Κορωνίδος ἀμφὶ θυγατρὸς | Ἴσχυι πληξίππῳ σπομένης μιερόν τ⟨ι⟩ πύθηται* 2 Orac. ed. Hendess 32, 2 *Πυθώ τ' ἠγαθέην**

---

122 de hoc et proximis fragmentis cf Wilamowitz Isyll. 57 sq. 1 *ἱεροὺς — κολωνοὺς*] *ὄχθους ναίουσα Κορωνὶς* Meineke Vindic. Strab. 160 sq. 2 *ἄντ' Ἀμύροιο*] *αὐταμύροιο* Stephani cod. 3 *πόδα*] *χρόα* Koechly Op. I 232 *διδύμοις*] in Strabonis verbis Kirchhoff Herm. I 420, *ἰδίοις* libri
123, 2 *Πυθὼ*] *Πυθό'* Nauck MGrR. V 134 *φράσσεν δ' ἄρα*] schol. Pind. Pyth. III 14 (*φράσε δάρα* Paris. 2403, *φράσε δ' ἄρ* Vindob. 130, *φράσα δ' ἄρα* Paris. 2774); *καί ῥ' ἔφρασεν* schol. Pind. Pyth. III 48

Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτι Ἴσχυς ἔγημε Κόρωνιν
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα

Schol. Pind. Pyth. III 48 (II 1, 331 B.) *ἱστορεῖται γάρ, ὅτι τὴν Ἴσχυος μῖξιν ἐδήλωσεν αὐτῷ* (Apollini) *ὁ κόραξ· παρὸ καὶ δυσχεράναντα ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τὸν Ἀπόλλωνα ἀντὶ λευκοῦ μέλανα αὐτὸν ποιῆσαι . . . τὸν δὲ περὶ τὸν κόρακα μῦθόν φησι* (*Ἀρτέμων*) *καὶ Ἡσίοδον μνημονεύοντα λέγειν οὕτω 'τῷ — θύγατρα'*

Schol. Pind. Pyth. III 14 (II 1, 328 B.) *ἐν δὲ τοῖς εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένοις ἔπεσι φέρεται ταῦτα περὶ τῆς Κορωνίδος· 'τῷ μὲν ἄρ' ἦλθε κόραξ' . . . 'φράσσεν — θύγατρα'*

124 (108)

Schol. Pind. Pyth. IV 181 (II 4, 356 B.) *ὁ δὲ Ἡσίοδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χίρωνα γῆμαι*

125 (109)

Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
χώσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοΐδην, Φοίβῳ σὺν θυμὸν ὀρίνων

Athenagoras lib. pro Christ. 29 (p. 39, 6 Schw.) *περὶ δὲ Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν 'πατὴρ — ὀρίνων'*

Philodemus *περὶ εὐσεβ.* 17 (tab. 45 b 5) G. *τὸν Ἀσκλ⟨ηπιὸν δ' ὑ⟩πὸ Διὸς κε⟨ραυνω⟩θῆναι γέγρ⟨αφεν Ἡ⟩σίοδος κ⟨αὶ Πίνδ⟩αρος? καὶ Φε⟨ρεκύδης⟩ ὁ Ἀθηναῖος ⟨καὶ Πανύ⟩ασσις? καὶ Ἀ . . . . καὶ Ἀκουσ⟨ίλ αος*

---

3 Τ 39 *Φοῖβος ἀκερσεκόμης**
125, 1 Α 544 *πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε** 2 ψ 330 *ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ** 3 Ω 467 *ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς**

---

3 sq. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 31 sq. . . *ὅππως μνωόμενος ἔκιες Ἀζανίδα κούρην | Ἴσχυ' ἅμ' ἀντιθέῳ, Ἐλατιονίδῃ εὐίππῳ* Hymn. Hom. XVI 2 sq. *δῖα Κορωνίς . . κούρη Φλεγύου βασιλῆος*

---

3 *ὅτι Ἴσχυς*] Marckscheffel l. c. 335 (*ὅτι Ϝίσχυς* Flach d. hes. Ged. XIX); *ὅτ' ἴσχυς* Paris. 2774 schol. ad v. 14, *ὅττ' ἴσχυς* Vat. B schol. ad v. 48; *ὅτ' ἄρ'* codd. cett. *ἔγημε*] *γῆμε* schol. ad v. 48, Vindob. gr. 130 scholii ad v. 14 *Κόρωνιν*] *κορώνην* (ι suprascr.) Vat. B, *κορωνίν* Vindob. 4 *Εἰλατίδης*] *Ἐλατίδης* Sittl ed. 587 *Φλεγύαο*] *φλεγυίαο* Vindob. utroque l., *φλεγύα* Paris. 2774 scholii ad v. 14 Vatic. B Paris. 2403, 2774 scholii ad v. 48

125, 1 *πατὴρ δ'*] *δ'* addidit Marckscheffel l. c. 317 3 *ἔκτανε Λητοΐδην, Φοίβῳ σὺν*] Wilamowitz Isyll. 64 adn. 37, *ἔκτανε Λητοΐδην, φίλον σὺν* cod. A (Paris. 451 anni 914), *ἔκτανε Λητοΐδην ὀλοὸν σὺν* Koechly Op. I 232; *ἔκτανε Λητοΐδην φίλον υἱέι* conieci in ed.[1] 177; *Λητοΐδην ἔκτεινε, φίλον σὺν* dubitans Goettling ed.[1] 212; *ἔκτανε Λητοΐδαο φίλον σὺν* Kiesel de hymn. in Apoll. Hom. 126, *ἔκτανε Λητοΐδεω φίλον υἱὸν* Goettling ed.[2] 396; *ἔκτανε, Λητοΐδῃ δὲ φίλον σὺν θυμὸν ὄρινεν* Isler Quaest. Hes. spec. 11

126 (110)

Philodemus περὶ εὐσεβ. 34 (tab. 63, 1) G. Ἄν⟩δρων δ' ἐ⟨ν τοῖς⟩ Συγγενικοῖς Ἀ⟨δμή⟩τῳ λέγει τὸν Ἀ⟨πόλ⟩λω θητεῦσαι Δ⟨ιὸς⟩ ἐπιτάξαντος· Ἡ⟩σίοδος δὲ καὶ Ἀκο⟨υσ⟩ίλαος μέλλειν ⟨μὲν⟩ εἰς τὸν Τάρταρον ⟨ὑ⟩πὸ τοῦ Διὸς ἐ⟨μβλη⟩θῆναι, τῆς Λ⟨ητοῦς δ'⟩ ἱκετε(ο)υσά⟨σης ἀν⟩δρὶ θητ⟨εῦσαι

127 (112)

Schol. Eurip. Alc. 1 (II 216, 4 Schw.) ἡ διὰ στόματος καὶ δημώδης ἱστορία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη ἐστίν, ᾗ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. οὕτως δέ φησι καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγῳδουμένοις

128 (149)

Ἢ οἵη Φθίῃ Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα
Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη

Schol. Pind. Pyth. IX 6 (II 1, 401 B.) ἀπὸ δὲ Ἠοίας Ἡσιόδου τὴν ἱστορίαν ἔλαβεν ὁ Πίνδαρος, ἧς ἡ ἀρχή· 'ἢ — Κυρήνη'

129 (150)

Servius in Vergil. Georg. I 14 (III 1, 134 Th.-H.) *Aristaeum invocat i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastoralem*

cf. Schol. Bern. p. 845 H.

130 (151)

Schol. Bern. Vergil. Georg. IV 361 '*at illum | curvata in montis faciem circumstetit unda*'. *hunc versum ex Hesiodi gynecon transtulit*

128, 1 ζ 18 Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι*
130 λ 243 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη οὔρεϊ ἶσον | κυρτωθέν

---

129 cf. Pind. Pyth. IX 64 . . ἁγνὸν Ἀπόλλων', ἀνδράσι χάρμα φίλοις, ἄγχιστον ὀπάονα μήλων | Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν Apoll. Rhod. Arg. Β 506 sq. (de Cyrene) ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοίβῳ τέκεν, | ὃν καλέουσιν | Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήιοι Αἱμονιῆες
130 Vergil. Georg. IV 361 *at illum | curvata in montis faciem circumstetit unda*

128, 1 ἢ — Φθίῃ] ἠοίη φθίη codd.
130 ad Hom. λ 243 pertinere censet Sittl Wien. St. XII 48 *ex — gynecon*] an '*ex . . gynecon catalogo*'?

131 (158)

Philodemus *περὶ εὐσεβ.* 60 G. (tab. 147, 1—3) *⟨Στησίχορ⟩ος? Ἀκταίωνι καὶ ⟨Ἀλκμά⟩ν, καὶ καθάπερ . . . ἐν Ἠοία⟨ις . .*

132 (153)

Ἢ οἵην Ὑρίη Βοιωτίη ἔτρεφε κούρην

Schol. Ven. A Hom. *B* 496 (I 114, 11 D.) *οἵ θ' Ὑρίην] οὐ παρέλαβον σύνδεσμον τὸν τέ, ἀλλ' ὄντως παρέλαβον Θυρίαν τὴν πόλιν, οὐκ εὖ δέ. ἀπὸ γὰρ Ὑριέως καὶ ἡ Ὑρία οὕτως ὀφείλει ἔχειν τὸν τοῦ ῡ φθόγγον. μαρτυρεῖ καὶ Ἡσίοδος λέγων 'ἢ — κούρην'*

Et. gen. v. *Ὑρίην· καὶ Ἡσίοδος 'Οὐρίη — κούρη'*

Eustathius Hom. 265, 4 *οἱ δ' αὐτοὶ παράγουσι καὶ χρῆσιν Ἡσιόδου ταύτην βοηθοῦσαν τῇ δίχα τοῦ θ̄ γραφῇ* (i. e. *θ' Ὑρίην*)· *'ἣν δίη — κούρην'*

Stephanus Byz. v. *Ὑρία· Ἡσίοδος δ' ἐν Ὑρίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι*

133 (60)

Palaephatus c. 42 *περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος· ἱστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κιθάρᾳ τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτείχισαν*

134 (156)

Ἔστι τις Ἑλλοπίη πολυλήιος ἠδ' ἐυλείμων
ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται
πολλοὶ ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων·
ἔνθα δὲ Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται·

134, 1 cf. *δ* 607 *ἱππήλατος οὐδ' ἐυλείμων** 2 *Π* 488 *ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν** 3 = *I* 154 3 sq. *τ* 173 sq. *ἐν δ' ἄνθρωποι | πολλοὶ ἀπειρέσιοι** 4 *γ* 282 *φῦλ' ἀνθρώπων* *Τ* 204 *θνητῶν ἀνθρώπων**

134, 2 Vers. Pseudohesiod. ap. Diodor. V 66, 6 [Oper. 120] *ἀφνειοὶ μήλοισι** Incert. Ed. IX ('Theocr. XXV') 119 *ἀφνειὸν μήλοις* 4 Hymn. Hom. Merc. 578 *φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων**

---

131 e mutilata Philodemi narratione in Eoeis Actaeonis mentionem esse factam colligitur

132 *ἢ οἵην*] *ἢ δίη* cod. Ven. A schol. Hom., corr. Heyne ad Hom. *B* 496; om. Et. gen.; *ἣν δίη* Eustathius *Ὑρίη*] *οὐρίη* Et. gen. (cod. A unicus) *Βοιωτίη ἔτρεφε*] Bekker in ed. schol.; *βοιωτίη τράφε* Et. gen., *βοιωτίης τρέφε* schol. cod. Ven. A Eustathius *κούρην*] *κούρη* Et. gen.

134, 1 *Ἑλλοπίη*] *ἐλλοπίη* schol. Laur. *ἐυλείμων*] *εὐλείμων* cod. Laur. 4 *ἀπειρέσιοι*] *ἀπειρέσια* dubitans Sittl ed. 570; post hanc vocem versum intercidisse existimavit Schneidewin Gött. Gel. Anz. 1842 I 525 5 *δὲ*] om. schol. Laur., *τε* in schol. Brunck

τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε καί ὃν χρηστήριον εἶναι
τίμιον ἀνθρώποις . . . . .
. . . . . ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ·
ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντήια πάντα φέρονται,
ὅς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνῃ
δῶρα φέρων τ' ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν

1—11 Schol. Soph. Trach. 1167 (p. 344, 1 P.) *ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ σ̄ γράφουσι (τὸ Σελλῶν) Ἑλλοὺς ἀποδεχόμενοι καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Δωδώνην νομίζουσιν εἶναι· τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει ἐν Ἠοίαις λέγων οὕτως 'ἔστι — ἀγαθοῖσιν'*

1. 5 Strabo VII p. 328 *Φιλόχορος δέ φησι καὶ τὸν περὶ Δωδώνην τόπον, ὥς περ τὴν Εὔβοιαν, Ἑλλοπίαν κληθῆναι· καὶ γὰρ Ἡσίοδον οὕτω λέγειν· 'ἔστι — ἐυλείμων'. 'ἔνθα δὲ — πεπόλισται'*

135 (166)

Pausanias X 31, 3 (2) *ἐς δὲ τοῦ Μελεάγρου τὴν τελευτὴν Ὁμήρῳ μέν ἐστιν εἰρημένα, ὡς ἡ Ἐρινὺς καταρῶν ἀκούσαι τῶν Ἀλθαίας καὶ ἀποθάνοι κατὰ ταύτην ὁ Μελέαγρος τὴν αἰτίαν. αἱ δὲ Ἠοῖαί τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυὰς ὡμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ δὴ αὗταί φασιν αἱ ποιήσεις ἀμῦναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλούς, καὶ ἀποθανεῖν Μελέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος*

136 (175)

Argumentum Scuti *Α* 1 *τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ ς'*

---

7 Hymn. Hom. Ven. 142 *τίμιον ἀνθρώποισι** 9 sqq. cf. Hymn. Hom. Merc. 543 sqq. *καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅς τις ἂν ἔλθῃ | φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τελήεντων οἰωνῶν* ... 546 *ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι | μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν | ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων, | φήμ', ἁλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην*

---

6 *δὲ*] *δὴ* Brunck l. c. *ἐφίλησε καὶ ὃν*] scholiorum cod. Lobkowitzianus, *φίλησε καὶ ὃν* cod. Laur., *ἐθέλησεν ἑὸν* Ruhnken Op. II 592 7 *ἀνθρώποις*] lacunam post hanc vocem subesse ratus est F. S. Lehrs in ed. Didot. 52, post v. 6 Hermann Op. VI 260 8 *ναῖον δ'*] i. e. columbae Dodonaeae; Ruhnkenii coniectura (*ἐθέλησεν ἑὸν*) recepta *ναῖον* participium esse arbitratur Goettling ed.[2] 270; *ναῖεν δ'* (Iuppiter) Valckenaer (cf. Ruhnken l. c.), *ναίει δ'* C. Schenkl in ed. meae[1] p. 192, *ναίων* (si quid exciderit) Sittl ed. 570 9 *ἐπιχθόνιοι*] *ἐπιχθονίοις* Ruhnken l. c. 11 *τ'*] addidit Papageorgius in ed. schol. *ἔλθῃσι*] *ἔλθῃσι* cod. Lobkowitz., *ἔλθῃ* cod. Laur., *ἔλθῃ δὲ* Hermann Op. VII 274

136 cf. ad Scuti Argum. *Α* 2

ΜΕΓΑΛΑΙ ΗΟΙΑΙ

137 (162)

Pausanias II 26, 3 *Ἐπίδαυρος δὲ ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα τῇ γῇ ἐτέθη, ὡς μὲν φασιν Ἠλεῖοι, Πέλοπος ἦν· κατὰ δὲ Ἀργείων δόξαν καὶ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἠοίας ἦν Ἐπιδαύρῳ πατὴρ Ἄργος ὁ Διός*

138 (159)

Ὦ τέκος, ἦ μάλα δή σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς τέκνωσε πατήρ

Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. III 7 (p. 155, 4 H.) *καὶ ὅτι, φασί, τὸ πονηρὸς ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχοῦς, ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστῆσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν· 'ὦ — πατήρ'*

139 (160)

Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον

Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. III 7 (p. 155, 7 H.) *καὶ πάλιν αἱ 'Μοῖραι — ἄριστον'*

140 (173)

Schol. Pind. Isthm. VI 53 (p. 452, 5 A.) *οὐ γὰρ ὁ Τελαμὼν ἐκέλευσε τῷ Ἡρακλεῖ ἐμβῆναι τῷ δέρματι καὶ εὔξασθαι, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς τοῦτο κατ' ἰδίαν ἔπραξε προαίρεσιν. εἴληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων Ἠοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὑρίσκεται ἐπιξενούμενος ὁ Ἡρακλῆς τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαίνων τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος † καὶ οὕτως ὁ διόπομπος αἰετός, ἀφ' οὗ τὴν προσωνυμίαν ἔλαβεν Αἴας*

141 (161)

Pausanias IV 2, 1 *πυθέσθαι δὲ σπουδῇ πάνυ ἐθελήσας οἵ τινες παῖδες Πολυκάονι ἐγένοντο ἐκ Μεσσήνης, ἐπελεξάμην τάς τε Ἠοίας καλουμένας καὶ τὰ ἔπη τὰ Ναυπάκτια, πρὸς δὲ αὐτοῖς ὁπόσα Κιναίθων καὶ Ἄσιος ἐγενεαλόγησαν. οὐ μὴν ἔς γε ταῦτα ἦν σφίσιν οὐδὲν πεποιημένον, ἀλλὰ Ὕλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ Εὐαίχμῃ συνοικῆσαι*

138, 1 *τέκος*] Voss Randgl. 81, *τέκνον* Comment. 2 *τέκνωσε*] Voss l. c., cf. Paulson Stud. Hes. I 58, *ἐτέκνωσε* Comment. *Ἠοίαις*] *η . . . .* cod. B (Coislinianus 161 s. XIV)

139 '*τέκνον ἐμόν*' ante '*Μοῖραι*' insertum in ed. Aldina

140 *Ἠοιῶν*] *υἱῶν* B, *νόων* D † *καὶ οὕτως*] *καὶ οὗτος* Boeckh in ed. schol.; quibus verbis omissis lacunae signum posuit Kinkel Epic. Gr. Fragm. I 144

Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς μεγάλας οἶδα Ἠοίας, τὰ δὲ ἐς τὸν Μεσσήνης ἄνδρα καὶ τὰ ἐς αὐτὴν Μεσσήνην παρεῖταί σφισιν

142 (154)

Φύλας δ' ὤπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου
Λειπεφίλην· ἣ εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη
Ἱπποτάδην τέ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε
Θηρώ τ' εὐειδέα, ἰκέλην φαέεσσι σελήνης.
Θηρὼ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο

Pausanias IX 40, 5 sq. (3) *Λεβαδέων δὲ ἔχονται Χαιρωνεῖς· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ τούτοις Ἄρνη τὸ ἀρχαῖον· θυγατέρα δὲ εἶναι λέγουσιν Αἰόλου τὴν Ἄρνην, ἀπὸ δὲ ταύτης κληθῆναι καὶ ἑτέραν ἐν Θεσσαλίᾳ πόλιν· τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα δὲ αὐτοῦ Θηρὼ τὴν Φύλαντος εἶναι. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἠοίας ποιήσας 'Φύλας — ἱπποδάμοιο'*

143 (152)

Ἢ οἵη Ὑρίῃ πυκινόφρων Μηκιονίκη,
ἣ τέκεν Εὔφημον γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ
μειχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης

Schol. Pind. Pyth. IV 35 (II 1, 346 B.) *ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης τὰ ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις παρατίθεται 'ἢ — Ἀφροδίτης'*

142, 3 cf. *Ω* 497 *τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες* 6 cf. *Ψ* 837 *Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο**
143, 2 *I* 183 *γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ**

143, 3 Hymn. Hom. Ven. 1 *πολυχρύσου Ἀφροδίτης**

142, 1 *κλειτοῦ*] *κλεϊτοῦ* Nauck MGrR. III 214 2 *Λειπεφίλην· ἣ*] *λειπεφιλήνη* cod. Mosquensis, *λεῖπε φιλήνη* cod. Paris. 1411, *λεῖπε φιληνὴ* Paris. 1410, *λείπε φιλήνην* Paris. 1399; *Ἱπποφίλην* dubitans Goettling ed.[2] 271; *ἣ δ'* Koechly Op. I 232 3 *Ἱπποτάδην*] Siebelis; *ἱππότη* cod. Mosquensis, *Ἱππότην* Facius, *Ἱπποτέα* Boissonade ed. 191, *Ἱππόθοον* Koechly Op. I 232, *Ἵππωτον* dubitans conieci in ed.[1] p. 191; de ceteris conaminibus taceo *τέ*] Koechly l. c., *δέ* codd. 4 *Θηρὼ*] *Θηρόα* Nauck MGrR. V 314 *εὐειδέα*] scripsi Dial. d. Hes. 411, *εὐειδῆ* libri
143, 1 *ἢ οἵη*] *ἠοίη* Vat. B Paris. 2403 *Ὑρίῃ*] *ὑρίη* Vat. B, *ὑρέη* Paris. 2403 2 *Ἐννοσιγαίῳ*] *Ποσειδῶνι* Paris. 2403 3 *μειχθεῖσ'*] *μιχθεῖσ'* libri

144 (155)

Ὕηττος δὲ Μόλουρον Ἀρίσβαντος φίλον υἱὸν
κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἕνεχ' ἧς ἀλόχοιο
οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
ἷξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυήιον· καί μιν ὅ γ' ἥρως
δέξατο καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὡς ἐπιεικές

Pausanias IX 36, 6 sq. (4) *παρὰ τοῦτον τὸν Ὀρχομενὸν βασιλεύοντα Ὕηττος ἀφίκετο ἐξ Ἄργους φεύγων ἐπὶ τῷ Μολούρου φόνῳ τοῦ Ἀρίσβαντος, ὅντινα ἀπέκτεινεν ἐπὶ γυναικὶ ἑλὼν γαμετῇ· καὶ αὐτῷ τῆς χώρας ἀπένειμεν Ὀρχομενὸς ὅση νῦν περί τε Ὑηττόν ἐστι τὴν κώμην καὶ ἡ ταύτῃ προσεχής. Ὑήττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ ὁ τὰ ἔπη συνθείς, ἃς μεγάλας Ἠοίας καλοῦσιν Ἕλληνες· 'Ὕηττος — ἐπιεικές'*

145 (164)

Pausanias II 2, 3 *Κορινθίοις δὲ τοῖς ἐπινείοις τὰ ὀνόματα Λέχης καὶ Κεγχρίας ἔδοσαν, Ποσειδῶνος εἶναι καὶ Πειρήνης τῆς Ἀχελῴου λεγόμενοι· πεποίηται δὲ ἐν Ἠοίαις μεγάλαις Οἰβάλου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην*

146 (163)

Pausanias II 16, 4 *ταύτην (Μυκήνην) εἶναι θυγατέρα Ἰνάχου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνες καλοῦσιν Ἠοίας μεγάλας· ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει φασίν*

147 (165)

Pausanias VI 21, 10 sq. *ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου κατὰ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἠοίας Ἀλκάθους ὁ Πορθάονος, δεύτερος οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι, μετὰ δὲ Ἀλκάθουν Εὐρύαλος καὶ Εὐρύμαχός τε καὶ Κρόταλος. τούτων μὲν οὖν γονέας τε καὶ πατρίδας οὐχ οἷά τε ἦν πυθέσθαι μοι· τὸν δὲ ἀποθανόντα ἐπ' αὐτοῖς Ἀκρίαν τεκμαίροιτο ἄν τις Λακεδαιμόνιόν τε εἶναι καὶ οἰκιστὴν Ἀκριῶν. ἐπὶ δὲ τῷ Ἀκρίᾳ Κάπετόν φασιν ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου φονευθῆναι καὶ Λυκοῦργον Λάσιόν τε καὶ Χαλκώδοντα καὶ Τρικόλωνον . . . Τρικολώνου δὲ ὕστερον ἐπέλαβεν ἐν τῷ δρόμῳ τὸ*

144, 2 cf. ψ 346 *εὐνῆς ἧς ἀλόχου* 4 *B* 511 *Ὀρχομενὸν Μινυήιον* (edidi, *Μινύειον* codd.) 5 *Θ* 431 *ὡς ἐπιεικές**

144, 1 *Μόλουρον*] Schubart, *Μόλυρον* Pausaniae codd. 4 *ἷξεν δ'*] *ἷξε δ' ἐς* Koechly Op. I 232 *Μινυήιον*] cf. ad Theog. 340; *Μινύειον* codd. Homeri *B* 511 *καί μιν ὅ γ'*] *ὅς δέ μιν* Koechly l. c.

147 in Pausaniae narratione numerum procorum Hippodamiae perturbatum esse contendit Luebbert de Pind. stud. Hes. et Hom. diss. 8; Sittl ed. 589 adn. 1 versiculum restituebat hunc: '*Πελάγοντα καὶ Αἰόλιον Κρόνιόν τε*'

χρεὼν Ἀριστόμαχόν τε καὶ Πρίαντα, ἔτι δὲ Πελάγοντα καὶ Αἰόλιόν τε καὶ Κρόνιον

Schol. Pind. Ol. I 127 (II 1, 41 B.) *οἱ ἀναιρεθέντες οὗτοί εἰσι· Μέρμνης, Ἱππόθοος, Πέλοψ ὁ Ὀπούντιος, Ἀκαρνάν, Εὐρύμαχος, Εὐρύλοχος, Αὐτομέδων, Λάσιος, Χάλκων, Τρικόρωνος, Ἀλκάθους ὁ Πορθάονος, Ἀριστόμαχος, Κρόκαλος· τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολωλότων μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ*

148 (167)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 57 (p. 486, 30 K.) *ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται τὸν Ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς οὐρανόν. ἐρασθέντα δὲ Ἥρας εἰδώλῳ παραλογισθῆναι [τὸν ἔρωτα] νεφέλης καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς Ἅιδου*

149 (168)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 118 (p. 310, 6 K.) *ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται ὡς ἄρα Μελάμπους φίλτατος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι ἀποδημήσας κατέλυσε παρὰ Πολυφάντῃ. βοὸς δὲ αὐτῷ τεθυμένου δράκοντος ἀνερπύσαντος παρὰ τὸ θῦμα διαφθεῖραι αὐτὸν τοὺς θεράποντας τοῦ βασιλέως. τοῦ δὲ βασιλέως χαλεπήναντος * * * * * τὸν Μελάμποδα λαβεῖν καὶ θάψαι. τὰ δὲ τούτου ἔγγονα τραφέντα ὑπὸ τούτου λείχειν τὰ ὦτα καὶ ἐμπνεῦσαι αὐτῷ τὴν μαντικήν. διόπερ κλέπτοντα αὐτὸν τὰς βόας τοῦ Ἰφίκλου εἰς Αἴγιναν τὴν πόλιν περιληφθέντα δεθῆναι καὶ τοῦ οἴκου μέλλοντος πεσεῖν, ἐν ᾧ ἦν ὁ Ἴφικλος, τῇ διακόνων πρεσβύτιδι μηνῦσαι τοῦ Ἰφίκλου καὶ τούτου χάριν ἀφεθῆναι*

150 (172)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 828 (p. 508, 16 K.) *ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις Φόρβαντος καὶ Ἑκάτης ἡ Σκύλλα*

151 (170)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Β* 181 (p. 399, 21 K.) *πεπηρῶσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν μεγάλαις Ἠοίαις, ὅτι Φρίξῳ τὴν ὁδὸν ἐμήνυσεν, ἐν δὲ τῷ γ' Καταλόγων, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὄψεως προέκρινεν*

---

148 *τὸν ἔρωτα*] uncis seclusit Keil l. supra c., *εἰδώλῳ νεφέλης διὰ τὸν ἔρωτα* schol. Paris.

149 lacunam indicavit Kinkel Epic. Gr. Fr. I 143, cf. schol. Paris. '*χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα· ἀναιρεθεὶς δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος*' *Αἴγιναν*] *Ἐχῖνον*? Keil l. c. adn.

151 cf. Fragm. 52 *μεγάλαις*] *μὲν ταῖς* Usener Rh. Mus. XXXIX 565

152 (171)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *B* 1122 (p. 443, 14 K.) *Ἄργος*] *εἷς τῶν Φρίξου παίδων οὗτος. τούτους δὲ Ἡρόδωρός φησιν ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρός, Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. καὶ οὗτος μέν φησιν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον Φρόντιν Μέλανα Κυτίσωρον, Ἐπιμενίδης δὲ πέμπτον προστίθησι Πρέσβωνα*

153 (176)

Antoninus Liber. XXIII (Mythogr. Gr. II 1, 101 M.) *Βάττος ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιουμένων α΄ καὶ Ἡσίοδος ἐν μεγάλαις Ἠοίαις καὶ Διδύμαρχος Μεταμορφώσεων γ΄ καὶ Ἀντίγονος ἐν ταῖς Ἀλλοιώσεσι καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν Ἐπιγράμμασιν, ὥς φησι Πάμφιλος ἐν α΄.*

Ἄργου τοῦ Φρίξου καὶ Περιμήλης τῆς Ἀδμήτου θυγατρὸς ἐγένετο Μάγνης. οὗτος ᾤκησεν ἐγγὺς Θεσσαλίας καὶ τὴν γῆν ταύτην ἀπ' αὐτοῦ Μαγνησίαν προσηγόρευσαν οἱ ἄνθρωποι. ἐγένετο δ' αὐτῷ παῖς περίβλεπτος τὴν ὄψιν Ὑμέναιος. ἐπεὶ δὲ Ἀπόλλωνα ἰδόντα ἔρως ἔλαβε τοῦ παιδὸς καὶ οὐκ ἐξελίμπανε τὰ οἰκία τοῦ Μάγνητος, Ἑρμῆς ἐπιβουλεύει τῇ ἀγέλῃ τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος. αἱ δὲ ἐνέμοντο, ἵνα περ ἦσαν αἱ Ἀδμήτου βόες. καὶ πρῶτα μὲν ἐμβάλλει ταῖς κυσίν, αἳ ἐφύλαττον αὐτάς, λήθαργον καὶ κυνάγχην· αἱ δὲ ἐξελάθοντο τῶν βοῶν καὶ τὴν ὑλακὴν ἀπώλεσαν· εἶτα δ' ἀπελαύνει πόρτιας δώδεκα καὶ ἑκατὸν βοῦς ἄζυγας καὶ ταῦρον, ὃς ταῖς βουσὶν ἐπέβαινεν. ἐξῆπτε δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς πρὸς ἕκαστον ὕλην, ὡς ἂν τὰ ἴχνη τῶν βοῶν ἀφανίσῃ· καὶ ἦγεν αὐτὰς ἐλαύνων διά τε Πελασγῶν καὶ δι' Ἀχαΐας τῆς Φθιώτιδος καὶ διὰ Λοκρίδος καὶ Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος καὶ ἐντεῦθεν εἰς Πελοπόννησον διὰ Κορίνθου καὶ Λαρίσσης ἄχρι Τεγέας. καὶ ἐντεῦθεν παρὰ τὸ Λύκαιον ὄρος ἐπορεύετο καὶ παρὰ τὸ Μαινάλιον καὶ τὰς λεγομένας Βάττου σκοπιάς. ᾤκει δὲ ὁ Βάττος οὗτος ἐπ' ἄκρῳ τῳ σκοπέλῳ καὶ ἐπεὶ τῆς φωνῆς ἤκουσε παρελαυνομένων τῶν μόσχων, προελθὼν ἐκ τῶν οἰκείων ἔγνω περὶ τῶν βοῶν ὅτι κλοπιμαίας ἄγει· καὶ μισθὸν ᾔτησεν, ἵνα πρὸς μηδένα φράσῃ περὶ αὐτῶν. Ἑρμῆς δὲ δώσειν ἐπὶ τούτοις ὑπέσχετο καὶ ὁ Βάττος ὤμοσε περὶ τῶν βοῶν πρὸς μηδένα κατερεῖν. ἐπεὶ δὲ αὐτὰς Ἑρμῆς

---

152 *Ἄργον — Κυτίσωρον*] versum Hopfner, auditor olim meus, sic restituebat: '*Ἄργος τε Φρόντις τε Μέλας θ' ἅμα καὶ Κυτίσωρος*' *Κυτίσωρον*] *Κύτωρον* schol. Paris.; cf. Strabo XIII p. 544

153 *Ἐπιγράμμασιν*] *ἔπεσιν* Sakolowski de Anth. Pal. quaest. 52 *Πάμφιλος*] *Παμφίλη* Hecker Comm. crit. de Anth. Gr. I 19 adn. *περίβλεπτος*] *περιβόητος* Nauck in ed. Martini *οἰκία*] *οἰκεῖα* Nauck l. c. *ὑλακὴν*] Jacobs Exerc. in script. vet. II 89, *φυλακὴν* cod. P (= Palat. 398 s. IX—X) *τῆς Φθιώτιδος*] *καὶ Φθιώτιδος* Berkelius in ed. a. 1674 *τῳ*] O. Schneider Nicandr. 50, *τῷ* cod.

ἔκρυψεν ἐν τῷ πρηῶνι παρὰ τὸ Κορυφάσιον εἰς τὸ σπήλαιον εἰσελάσας ἄντικρυς Ἰταλίας καὶ Σικελίας, αὖθις ἀφίκετο πρὸς τὸν Βάττον ἀλλάξας ἑαυτὸν καὶ πειρώμενος, εἰ αὐτῷ συμμένειν ἐπὶ τοῖς ὁρκίοις ἐθέλει. διδοὺς δὲ μισθὸν χλαῖναν ἐπυνθάνετο παρ' αὐτοῦ, εἰ μὴ κλοπιμαίας βοῦς ἔγνω παρελαθείσας. ὁ δὲ Βάττος ἔλαβε τὴν χλαμύδα καὶ ἐμήνυσε περὶ τῶν βοῶν. Ἑρμῆς δὲ χαλεπήνας, ὅτι διχόμυθος ἦν, ἐρράπισεν αὐτὸν τῇ ῥάβδῳ καὶ μετέβαλεν εἰς πέτρον. καὶ αὐτὸν οὐκ ἐκλείπει κρύος οὐδὲ καῦμα· λέγεται δὲ καὶ ὁ τόπος παρ' ὁδευόντων ἄχρι νῦν σκοπιαὶ Βάττου

ΚΗΥΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

154 (178)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 1289 (p. 381, 21 K.) *Ἡρόδωρος δέ φησι μὴ συμπεπλευκέναι (τοῖς Ἀργοναύταις) αὐτόν (τὸν Ἡρακλέα) τε καί τινας ἄλλους. Ἡσίοδος ἐν τῷ Κήυκος γάμῳ ἐκβάντα φησὶν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν τῆς Μαγνησίας περὶ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ Ἀφετὰς καλουμένας ἀπολειφθῆναι*

155

Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴενται

Zenobius II 19 (Paroemiogr. Gr. I 37) *οὕτως Ἡσίοδος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ, ὡς Ἡρακλέους ἐπιφοιτήσαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν Κήυκος τοῦ Τραχινίου καὶ οὕτως εἰπόντος 'αὐτόματοι — ἴενται'*

idem II 46 (Paroemiogr. Gr. I 44) *ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλων φίλοι· παροιμία ὁμοία τῇ 'αὐτόματοι — ἴασιν'*

---

155 Bacchyl. Fr. 22 Bl. (de Hercule) *αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι | φῶτες* Cratin. Pyl. Fr. 169 (I 65 K.) *οἱ δ' αὖθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς | λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἰέναι | κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν* Eupol. Chrys. gen. Fr. 289 (I 337 K.) *αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν*

αὖθις] *αὖτις* O. Schneider l. c. 51 adn. 1 *χλαμύδα*] *χλαῖναν* Berkelius l. c., *χλανίδα* Muncker in ed. a. 1675 *ἐρράπισεν*] *ἐράπισεν* cod. *ἐκλείπει*] *ἐκτρίβει* vel *ἐκλείχει* ('elambit') Martini ed. p. XCVI, *ἐκκόπτει* Thiel ibidem *παρ' ὁδευόντων*] Bast Epist. crit. sup. Anton. Lib. Parth. et Aristaen., *παροδευόντων* cod., ⟨*ὑπὸ τῶν*⟩ *παροδευόντων* Oder de Anton. Liber. (1886) *σκοπιαὶ*] O. Schneider l. c. 51 adn. 2, *σκοπιὰ* cod.

154 *περὶ*] Keil l. c., *παρὰ* cod. Laur.

155 cf. Crusius Anal. ad Paroem. 52 sq. *Ἡσίοδος*] Schneidewin Paroemiogr. Gr. I 37 adn., *Ἡράκλειτος* Zenobius, *ὁ Βακχυλίδης* cod. Athous 15 (utrumque testimonium in archetypo scriptum fuisse arbitratur Crusius l. c. 53) *ἴενται*] *ἴασιν* Zenobius II 46

156 (179)

Ἰδὼν δ' ἱππηλάτα Κῆυξ

Schol. Ven. A Hom. Ξ 119 (II 38, 28 D.) ὁ δὲ ἱππότης ἄρα οὐ φυγάς, ἀλλ' ἱππικός. καὶ ὁ Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν· 'ἰδὼν — Κῆυξ' ἀντὶ τοῦ ἱππικός

157 (177)

Athenaeus II p. 49 b (I 114, 14 K.) ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήυκος γάμῳ — κἂν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι — τρίποδας τὰς τραπέζας φησί

Pollux VI 83 ἦσαν δέ τινες πρῶται τράπεζαι καὶ δεύτεραι καὶ τρίται καὶ τρίποδες μέν, ἐφ' ὧν ἔκειντο, καὶ ἔστι τοὔνομα παρ' Ἡσιόδῳ καὶ ἐν Τελμησσεῦσιν Ἀριστοφάνους

158 (180)

Αὐτὰρ ἐπεὶ δαιτὸς μὲν ἐίσης ἐξ ἔρον ἕντο,
μητέρα μητρὸς ἄγοντο
αὐαλέην τε καὶ ὀπταλέην
ἐπὶ σφετέροισι τέκεσσι
τεθνάμεναι

Plutarchus Mor. 730 f (IV p. 342, 9 B.) καθάπερ οὖν τὸ πῦρ τὴν ὕλην ἐξ ἧς ἀνήφθη, μητέρα καὶ πατέρ' οὖσαν, ἤσθιεν, ὡς ὁ τὸν Κήυκος γάμον εἰς τὰ Ἡσιόδου παρεμβαλὼν εἴρηκεν

Incert. auctor περὶ τρόπων Rhet. gr. VIII 776 W. (III 224 Sp.) αἴνιγμά ἐστι φράσις διάνοιαν ἀποκεκρυμμένην καὶ σύνθετον πειρωμένη ποιεῖν, ὡς τὰ παρ' Ἡσιόδῳ περὶ τῆς κύλικος λεγόμενα . . . 'αὐτὰρ — ἕντο' † καὶ οὐ 'μητέρα — ὀπταλέην', ἐπεὶ δοκεῖ πρῶτα μὲν ξηραίνεσθαι, εἶτα ὀπτᾶσθαι· 'ἐπὶ σφετέροισι τέκεσσι', τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις, λέγει δὲ τοῖς ἐξ ἑνός, τὸ δὲ τεθνάναι, καθὸ δοκεῖ ἐκ τῆς ὕλης ἐκκεκόφθαι

---

156 cf. *Ι* 432 *ἱππηλάτα Φοῖνιξ**

158, 1 *Α* 469 *αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο* *Α* 468 *δαιτὸς ἐίσης*

---

156 *Κῆυξ*] Bekker in schol., *κῆρυξ* cod.

158 de fragmento cf. Bergk Poet. lyr. Gr.[4] III 667 sq. Op. II 746, 59; 752, 3 Nauck MGrR. III 272 IV 391; Hesiodea esse negavit Sittl Wien. St. XII 60 sq. 1 om. Par. 3 Bar. *δαιτὸς μὲν ἐίσης*] Bergk Poet. lyr. Gr.[4] III 667, *δ' αὐτοὶ μὲν κνίσσης* libri (*δαιτὸς μὲν τεθείσης* Par. 4 ap. Spengel), *δαιτὸς μενοεικέος* Nauck l. c. III 273 3 *αὐαλέην*] *ἀζαλέην* cod. Bar. *τε*] addidit Bergk l. c. III 668 4 *ἐπὶ σφετέροισι τέκεσσι*] Nauck l. c. III 273, *ἐφ' ἑτέροισι τεκέεσσι* (*τέκεσι* Bar.) libri, *ἐπὶ σφετέροις τεκέεσσι* Bergk l. c. III 668 5 *τεθνάμεναι*] Bergk l. c. III 668, *τεθνάναι* traditum *περὶ*] editor Cantabr. ap. Walzium, *παρὰ* codd. *καὶ*] *οἷον* Par. *ἐξ ἑνὸς*] vir doctus in Litt. Centralbl. 1878 c. 1643, *ξένοις* libri, *ξύλοις* editor Cantabr. *ἐκκεκόφθαι*] Bar., *ἐκκόφθαι* unus e Paris., *εἰλῆφθαι* volgo

159 (181)

Iulianus or. ad Heracl. Cyn. (VII) p. 234 d (I 304, 15 H.) *οὐκ οἶσθα, ὅτι καὶ ὁ Σαλμωνεὺς ἔδωκεν ὑπὲρ τούτων τοῖς θεοῖς δίκην, ὅτι ἄνθρωπος ὢν ἐπεχείρει Ζεὺς εἶναι; τὸ δὲ ἐκ τῶν Ἡσιόδου λεγόμενον ὑπὲρ τῶν ὀνομασάντων ἑαυτοὺς τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασιν, Ἥρας τε καὶ Διός, εἰ μήπω καὶ νῦν ἀκήκοας, ἔχω σοι συγγνῶναι*

de Ceyce et Alcyona, Salmonei sorore agitur cf. Schol. Ven. A Hom. *Ι* 562 *Κῆυξ ὁ Φωσφόρου τοῦ ἀστέρος, γήμας Ἀλκυόνην τοῦ Αἰόλου, μέγα φρονήσας ἐφ' ἑαυτῷ θεὸς ἐβούλετο νομίζεσθαι· διόπερ ἥ τε γαμετὴ διὰ παντὸς ἐκάλει Δία αὐτὸν κἀκεῖνος Ἥραν τὴν γυναῖκα. Ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ὄρνεα χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντα* v. Apollodorus I 7, 4, 1

ΜΕΛΑΜΠΟΔΕΙΑ

160 (188)

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμόν, ἐρινεὸς ὅσσον ὀλύνθων
οὗτος ἔχει μικρός περ ἐών· εἴποις ἂν ἀριθμόν;
μύριοί εἰσιν ἀριθμόν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὔ κε δύναιο.
ὣς φάτο· καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἴδετο μέτρου·
καὶ τότε δὴ Κάλχαντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

Strabo XIV p. 642 *λέγεται δὲ ὁ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πεζῇ δεῦρο ἀφικέσθαι, περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρον, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρός, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα 'θαῦμα — ἀριθμόν;' τὸν δ' ἀποκρίνασθαι 'μύριοι — κάλυψεν'*

160, 1 *κ* 326 *θαῦμά μ' ἔχει** 6 *Π* 502 *τέλος θανάτοιο κάλυψεν**

---

159 ad 'Ceycis nuptias' iure referunt Robert et Wilamowitz Herm. XVIII 418 sq. adn.

160, 1 *ἐρινεὸς — ὀλύνθων*] Xylander, *ἐρινεὸς ὅσους ὀλύνθους* libri, *ἐρινεὸς ὅσσος ὀλύνθος* ('*Δωριστί*') Sittl ed. 612, *ἐρινεὸς οὗτος· ὀλύνθους | οὓς ὅδ' ἔχει* Hermann Eurip. Hel. praef. XVII 2 *μικρός*] *σμικρός* Sittl l. c. 4 *ἐπενθέμεν*] Spohn de extrem. Odyss. part. 72, *ἐπελθέμεν* libri *οὔ κε δύναιο*] Voss Randgl. 81, *οὐκ ἐδύναο* (*ἐδύναιο* Paris.) libri 5 *εἴδετο*] *εἴσατο* dubitans Goettling ed.[2] 289 5 post hunc aliquid intercidisse suspicatur Immisch Mopsi interrogationem de scrofa gravida desiderans (cf. Apollod. l. c.), Klaros JbfPh. Suppl. XVII 161 6 *Κάλχαντα τέλος*] Nauck MGrR. III 263 sqq., *Κάλχανθ' ὕπνος* Strabonis libri, *Κάλχαντα νέφος* Meineke Vindic. Strab. 220

cf. Apollodorus Epit. (Fragm. Sabb.) 6, 3 (p. 214, 13 W.) *οὗτος ὁ Μόψος περὶ μαντικῆς ἤρισε Κάλχαντι. καὶ Κάλχαντος ἀνακρίναντος ἐρινεοῦ ἑστώσης 'πόσα ἔχει;' τοῦ δὲ εἰπόντος· 'μύρια καὶ μέτρῳ μέδιμνον καὶ ἓν περισσόν' καταπλήσας* (Wagner, traditum *καταστήσας*) *Κάλχας μυριάδα εὗρε καὶ μέδιμνον καὶ ἓν πλεονάζον κατὰ τὴν τοῦ Μόψου πρόρρησιν. Μόψος δὲ συὸς οὔσης ἐπιτόκου ἠρώτα Κάλχαντα, πόσους χοίρους κατὰ γαστρὸς ἔχει, τοῦ δὲ εἰπόντος· 'ὀκτώ', μειδιάσας ὁ Μόψος ἔφη· 'Κάλχας τῆς ἀκριβοῦς μαντείας ἀπεναντίας διάκειται, ἐγὼ δ' Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς παῖς ὑπάρχων τῆς ἀκριβοῦς μαντείας τὴν ὀξυδορκίαν πάντως πλουτῶ, καὶ οὐχ ὡς ὁ Κάλχας ὀκτώ, ἀλλ' ἐννέα κατὰ γαστρὸς καὶ τούτους ἄρρενας ὅλους ἔχειν μαντεύομαι καὶ αὔριον ἀνυπερθέτως ἐν ἕκτῃ ὥρᾳ τεχθήσεσθαι'. τούτων γοῦν γενομένων Κάλχας ἀθυμήσας ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν Νοτίῳ*

161 (189)

Ζεῦ πάτερ, εἴθε μοι ἧσσον' ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὤφελλες δοῦναι καὶ ἴσα φρεσὶ μήδεα ἴδμεν
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὃς μακρόν γέ μ' ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ἑπτά τ' ἐπὶ ζώειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων

Tzetzes in Lycophr. 682 (II 736 M.) *πέμπελον] τὸν ὑπέργηρων . . νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδή φασιν αὐτὸν ἑπτὰ γενεὰς ζῆσαι· ἄλλοι δὲ ἐννέα· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν καὶ κατωτέρω Ἐτεοκλέους*

161, 1 *η* 331 *Ζεῦ πάτερ, αἴθ'** 3 cf. *Α* 339 *θνητῶν ἀνθρώπων* *Α* 354 *νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν** 5 *Α* 250 *δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων*

161, 1 *εἴθε μοι ἧσσον' ἔχειν*] Boissonade ed. 128 (idem proposui in ed.[1] p. 203), *εἴθ' ἧσσω μοι ἔχειν* Hermann Op. VI 263, *εἴθε μοι εἴθ' ἧσσω μ'* Tzetzes utroque loco (*εἴδ'* comm. Lycophr. Vit. 2. 3, *εὐθ'* schol. Exeg.), *μ'* in *γ'* mutavit Voss Randgl. 81; *εἴθ' ἧσσω μὲν ἐμοί γ'* (idem, *γ'* omisso Gerhard Lect. Apoll. 160) Bothe vers. Pindari II 172; *εἴθε μοι εἴθ' ἶσόν τ'* O. Schneider ZfdAw. 1840 c. 586 *αἰῶνα*] . . . . *α* Tzetzae Schol. Exeg. 2 *ὤφελλες*] cf. Op. 174; *ὤφελες* Vit. 2. 3; *ὤφειλες* Tryllitzsch teste Müllero l. c. *καὶ ἴσα φρεσὶ μήδεα ἴδμεν*] vir doctus in Gerhardi Lect. Apoll. 161, *καὶ ἴσα μήδεα ἴδμεν* Tzetzes in Lycophr., *καὶ ἴσα* lacuna absorptum in schol. Exeg. Iliad.; *καὶ ἐναίσιμα μήδεα ἴδμεν* Gerhard l. c. 160 sq., *καὶ ὁμοίια μήδεα ἴδμεν* Boissonade ed. 128, *καὶ μήδεα ἴδμεναι ἶσα* Hermann Op. VI 263, *καὶ ἐνὶ φρεσὶ μήδεα ἴδμεν* O. Schneider l. c. 586, *καὶ ἶσά με μήδεα ἴδμεν* Goettling ed.[2] 290 3 *ἀνθρώποις*] periit in Tzetzae schol. Exeg. 4 *ὅς — γέ μ'*] O. Rossbach JbfPh. 1891, 84, *ὅς γε μακρόν μ'* vel *ὅς με μακρόν γε* Tzetzae in Lycophr. libri, . . *μ>ακρόν γε* eiusdem schol. Exeg., *ὅς γέ με μακρὸν* Boissonade ed. 128, *ὅς τέ με μακρὸν* Meineke Herm. I 327 *αἰῶνα*] *αἰ<ῶνα* Schol. Exeg. 5 *τ'*] Kinkel Epic. Gr. Fragm. I 153, *μ'* Tzetzae libri utroque l., *δ'* Goettling ed.[1] 229 *ἐπὶ ζώειν*] Hermann Op. VI 263, *ἔτι ζώειν* codd. Vit. 2. 3 Tzetzae in Lycophr. et schol. Exeg., *ἐπιζώειν* Goettling ed.[2] 290 *μερόπων*] interiit in schol. Exeg.

καὶ Πολυνείκους, ὥς φησι καὶ ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητής· παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα 'Ζεὺς — ἀνθρώπων'

Tzetzes Schol. Exeg. Iliad. 149, 1 H. *φησὶ δὲ . . . καὶ ὁ τῆς Μελαμποδ⟨ί⟩ας ⟨ποιητὴς⟩· 'Ζεῦ — ἀνθρώπων'*

162 (190)

Οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρέων τέρπεται ἀνήρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα

altera Tiresiae responsi recensio: (*γυνὴ*)

ἐννέα μὲν μοίρας, δεκάτην δέ τε τέρπεται ἀνήρ

Schol. Ambros. Hom. *κ* 494 (II 475, 12 D.) *φασὶν ὡς δράκοντας δύο ἐν Κιθαιρῶνι μιγνυμένους ἰδὼν (Τειρεσίας) ἀνεῖλε τὴν θήλειαν καὶ οὕτως μεταβέβληται εἰς γυναῖκα, καὶ πάλιν τὸν ἄρρενα καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. τοῦτον Ζεὺς καὶ Ἥρα κριτὴν εἵλοντο, τίς μᾶλλον ἥδεται τῇ συνουσίᾳ, τὸ ἄρρεν ἢ τὸ θῆλυ· ὁ δὲ εἶπεν· 'οἴην — νόημα'. διόπερ ἡ μὲν Ἥρα ὀργισθεῖσα ἐπήρωσεν, ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντείαν δωρεῖται*

Tzetzes in Lycophr. 683 II (p. 738 M.) *περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας περὶ Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λάγνου κρίσεως καὶ ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητής, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησίν· 'οἴην — νόημα'*

Schol. Marc. Lycophr. 683 (p. 133, 21 K.) *λέγεται τὸν Δία τῇ Ἥρᾳ ἐρίσαι, φάσκοντα τὰς θηλείας μᾶλλον ἤπερ τοὺς ἄνδρας ἥδεσθαι τῇ πολλῇ συνουσίᾳ, καὶ χρήσασθαι τῷ Τειρεσίᾳ κριτῇ διὰ τὰς δύο αὐτοῦ μορφάς· τὸν δὲ εἰρηκέναι δέκα οὐσῶν τῶν πασῶν ἡδονῶν μίαν μὲν ἔχειν τοὺς ἄρρενας, τὰς δὲ λοιπὰς ἐννέα τὰς γυναῖκας, ὡς ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητής· 'ἐννέα μὲν μοίρας· δεκάτην δέ τε τέρπεται ἀνήρ'. ['τὰς δέκα — νόημα']. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο αὐτῷ μαντικὴν καὶ πολυχρόνιον ζωήν*

Apollodorus III 6, 7, 4 (p. 127, 13 W.) *Ἡσίοδος δέ φησιν ὅτι θεασάμενος (Τειρεσίας) περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας καὶ τούτους τρώσας ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή, πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας ἐγένετο ἀνήρ. διόπερ Ἥρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἄνδρας ἥδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις*

---

162 Tiresiae responsi recensio prior invenitur in schol. Ambros. Hom. Tzetza (supposita in Apollodoro), alteram agnoscunt Apollodorus Phlegon Schol. Marc. Lycophr., utramque, ut videtur, Eustathius

rec. I 1 *μοῖραν*] *μοίρην* Apollodori codd. l. supposito *μοιρέων*] Meineke Anal. crit. ad Athen. 21, *μοιρῶν* testes 2 *τὰς δέκα δ'*] schol. Hom. Tzetzes, *τὰς δὲ δέκ'* Apollodori codd. *νόημα*] *νοήματα* Apollodori codd. Tzetzae cod. Vit. 3

rec. II *δέ τε*] *μοῖραν* in schol. Marc. Lycophr. additum delevit C. Schenkl in ed. meae[1] p. 205

Schol. Marc. Lycophr.: *ὡς ὁ — νόημα*] quae verba volgo scholion claudunt, transposuit C. Schenkl in ed. mea[1] 205 [*'τὰς — νόημα'*] ex altera recensione irrepsit

συμβαίνοι, τοῦτον ἀνέκριναν. ὁ δὲ ἔφη δέκα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν τὴν μὲν μίαν ἄνδρας ἥδεσθαι, τὰς δὲ ἐννέα γυναῖκας. ὅθεν Ἥρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ τὴν μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκεν. [τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἥραν· 'οἴην — νόημα']

Phlegon Mirab. c. IV p. 73 sq. K. ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἡσίοδος καὶ Δικαίαρχος καὶ Κλέαρχος καὶ Καλλίμαχος καὶ ἄλλοι τινὲς περὶ Τειρεσίου τάδε. Τειρεσίαν τὸν Εὐήρους ἐν Ἀρκαδίᾳ [ἄνδρα] ὄντα ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐν Κυλλήνῃ ὄφεις ἰδόντα ὀχεύοντας τρῶσαι τὸν ἕτερον καὶ παρὰ χρῆμα μεταβαλεῖν τὴν ἰδέαν· γενέσθαι γὰρ ἐξ ἀνδρὸς γυναῖκα καὶ μιχθῆναι ἀνδρί. τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος αὐτῷ χρήσαντος, ὡς ἐὰν τηρήσας ὀχεύοντας ὁμοίως τρώσῃ τὸν ἕνα ἔσται οἷος ἦν, παραφυλάξαντα τὸν Τειρεσίαν ποιῆσαι τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ῥηθέντα καὶ οὕτως ἀνακομίσασθαι τὴν ἀρχαίαν φύσιν. Διὸς δὲ ἐρίσαντος Ἥρᾳ καὶ φαμένου ἐν ταῖς συνουσίαις πλεονεκτεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀνδρὸς τῇ τῶν ἀφροδισίων ἡδονῇ καὶ τῆς Ἥρας φασκούσης τὰ ἐναντία, δόξαι αὐτοῖς μεταπεμψαμένοις ἐρέσθαι τὸν Τειρεσίαν διὰ τὸ τῶν τρόπων ἀμφοτέρων πεπειρᾶσθαι. τὸν δὲ ἐρωτώμενον ἀποφήνασθαι, διότι μοιρῶν οὐσῶν δέκα τὸν ἄνδρα τέρπεσθαι τὴν μίαν, τὴν δὲ γυναῖκα τὰς ἐννέα. τὴν δὲ Ἥραν ὀργισθεῖσαν κατανύξαι αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ποιῆσαι τυφλόν, τὸν δὲ Δία δωρήσασθαι αὐτῷ τὴν μαντικὴν καὶ βιοῦν ἐπὶ γενεὰς ἑπτά

cf. Eustathius Hom. 1665, 42 φέρεται δὲ περὶ αὐτοῦ (Τειρεσίου) μυθικὸς λόγος, ὅτι δράκοντας ἐν Κιθαιρῶνι μιγνυμένους ἰδὼν καὶ τὴν θήλειαν ἀνελὼν μετέπεσεν εἰς γυναῖκα. εἶτα συγκατενεγκὼν μετὰ καιρὸν καὶ τὸν ἄρρενα τὴν οἰκείαν φύσιν ἀπέλαβε, τοῦτον Ζεὺς καὶ Ἥρα διαφερόμενοι κριτὴν εἵλοντο οἷα πεπειραμένον ἑκατέρας φύσεως, εἰ ἄρα μᾶλλον τὸ ἄρρεν ἢ τὸ θῆλυ ἐνεργοῦντα γέγηθεν. ὁ δ' ἐγνωμάτευσέ πως ἐμμέτρως, ὡς εἴπερ ἐκ δέκα μοιράων εἴη τὰ τῆς τερπωλῆς τὰς ἐννέα 'ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα'. ἐφ' ᾧ Ἥρα μὲν ὀργισθεῖσα ἐκτυφλοῖ αὐτόν, Ζεὺς δὲ δωρεῖται τὴν μαντικήν

163 (191)

Ἡδὺ . . . ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσωνται

163, 1 cf. K 217 ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι λ 415 εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ*

Apollodorus: ἀνέκριναν] Heyne in ed. alt. (1803), ἀνέκρινον libri δέκα . . . τὴν μὲν μίαν . . . τὰς δὲ ἐννέα] Barth, δεκαεννέα . . . τὰς μὲν ἐννέα . . . τὰς δὲ δέκα Bibliothecae codd., quod erratum auctori (non librario) tribuit Immisch Rh. Mus. XLVI 613 [τὸ ὑπὸ — νόημα'] seclusit Faber in ed. a. 1661

Phlegon: Εὐήρους] Meursius, εὐμάρους cod. (Pal. Gr. 398) [ἄνδρα] seclusit Nauck ἀνακομίσασθαι] Nauck, κομίσασθαι cod. τῇ . . . ἡδονῇ] Hercher, τῆς . . . ἡδονῆς cod.

163 cum sequenti fragmento cohaesisse arbitratus est Buttmann Lexil. I 128 1 ἡδὺ . . . ἐστ'] Kaibel in ed. Athen. I 94, ἡδύ ἐστιν codd. CE

Athenaeus II p. 40 f (I 94, 22 K.) 'ἡδὺ — κορέσωνται' Ἡσίοδος ἐν τῇ Μελαμποδίᾳ φησίν

164 (192)

Ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι, ὅσα θνητοῖσιν ἔνειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές

Clemens Alex. Strom. VI 2, 26 (III 147 D.) Ἡσίοδός τε ἐπὶ τοῦ Μελάμποδος ποιεῖ 'ἡδὺ — ἐναργές', καὶ τὰ ἑξῆς παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν

165 (193)

Τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπφον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι

1 sq. Athenaeus XI p. 498 a. b (III 98, 6 K.) Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π̄ σκύπφον λέγει 'τῷ — ἄνακτι'

2 unde Eustathius Hom. 900, 17 συντελεῖ δὲ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὄπφιν καὶ τὸ σκύπφον ὃ κεῖται παρὰ Ἀνακρέοντι, ὥς φησιν Ἀθήναιος, ἔτι δὲ καὶ τὸ 'πλήσας — ἄνακτι', ὃ κεῖσθαι λέγει ἐν τῇ καθ' Ἡσίοδον Μελαμποδίᾳ

idem Hom. 1775, 18 . . . Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδίᾳ . . . μετὰ τοῦ π̄ 'σκύπφον' φησίν, οἷον 'πλήσας — ἄνακτι'

166 (194)

Καὶ τότε Μάντης μὲν δεσμὸν βοὸς αἴνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπ' ὄπισθεν
σκύπφον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον ἀείρας
ἔστειχεν Φύλακος καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν

Athenaeus XI p. 498 b (III 98, 10 K.) καὶ πάλιν 'καὶ τότε — ἔειπεν'

(Paris. Laur.); ἡδὺ μέν ἐστ' Peppmüller Rh. Mus. XL 626 (qui e Buttmanni sententia fragm. 163 et 164 in unum coniungit); ἥδιστον δ' Meineke Herm. I 327, qui fragm. 163 post 164 collocatum fuisse ratus est   τεθαλυίῃ] τεθαλείῃ CE

Μελαμποδίᾳ] Μελαμποδείᾳ Meineke

164, 1 τὸ] τὰ O. Schneider ZfdAw. 1840 c. 585   πυθέσθαι] Sylburg, πείθεσθαι cod. L   ἔνειμαν] O. Schneider l. c., ἔδειμαν Clementis lib., ἔδειξαν dubitans Goettling ed.[2] 290   2 δειλῶν] δεινῶν male Koechly Op. I 233 (cf. Buttmann Lexil. I[2] 129)

165, 1 τῷ δὲ Μάρης] τόδ' εμαρης Athenaei cod. A   Μάρης] Μάρις Wilamowitz Hom. Unters. 178 adn. 22 (coll. Hom. Π 319, ubi codd. dett. μάρης exhibent)

166, 1 Μάντης] Μάντιος filius Melampodis Hom. ο 244   βοὸς] Hemsterhuis ad Hesych. v. ἐπιμαίεσθαι, βιος A   2 τῷ δ'] τὸ δ' A, corr. Musurus   ἐπ' ὄπισθεν] ἐποπισθεν A   3 ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον] σκῆπτρον δ' ἑτέρηφιν Nauck MGrR. IV 387

167 (195)

Athenaeus XIII p. 609 e (III 344, 25 K.) *Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν*

Eustathius Hom. 875, 52 . . . *κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν ἢ καλλιγύναικα, ὃ δὴ καὶ Ἡσίοδος τῇ Εὐβοϊκῇ Χαλκίδι ἐπέθετο*

168 (196)

Strabo XIV p. 676 *Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχόν φησιν*

169 (197)

Μάντις δ' οὔ νύ τις ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅς τις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο

Clemens Alex. Strom. V 14, 129 (III 109 D.) *ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος δι' ὧν γράφει συνᾴδει τοῖς προειρημένοις 'μάντις — αἰγιόχοιο'*

unde sua Eusebius Praep. evang. XIII 13, 57 (II 219, 20 D.)

ΧΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ

170 (182)

Εὖ νῦν μοι τὰ ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμῃσι
φράζεσθαι· πρῶτον μέν, ὅτ' ἂν δόμον εἰσαφίκηαι,
ἐρδέμεν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν

169, 1 σ 136 *ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων** 2 Ξ 160 *Διὸς νόον αἰγιόχοιο**

170, 1 Θ 366 *ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι** 2 cf. Υ 336 *μὴ . . δόμον Ἄιδος εἰσαφίκηαι* 3 cf. Λ 707 *ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς* Γ 296 *θεοῖς αἰειγενέτῃσιν**

---

169 Solon Fr. 16 H.-Cr.[4] *πάντῃ δ' ἀθανάτων ἀφανὴς νόος ἀνθρώποισιν* Pind. Fr. 61, 3 B.-Schr.[5] *οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνάσει βροτέᾳ φρενί*

170, 1 sq. Maxim. 227 sq. *φρεσὶ πευκαλίμῃσι* | *φράζεσθαι** 2 sq. cf. Pind. Pyth. VI 19 *σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν | ἄγεις ἐφημοσύναν, | τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενῆ | Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ | Πηλεΐδᾳ παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν, | βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν, θεῶν σέβεσθαι*

---

168 cf. Fragm. 160

169 suspectum Sittlio Wien. St. XII 59 sq. 1 *οὔ νύ τις*] scripsi Wien. St. V 202, *οὐδείς* Clemens

170, 1 *μοι*] cod. Paris. 2403, *τοι* Vat. B *τὰ ἕκαστα*] Buttmann in Boeckhii ed. II 1, 389 adn., *τάδ' ἕκαστα* libri *μετὰ*] *ἐνὶ* Nauck MGrR. IV 392 sq. *πευκαλίμῃσι*] cod. Paris. 2403, *πευκαλίμοισιν* Gotting. 2 *ὅτ' ἂν — εἰσαφίκηαι*] Marckscheffel l. c. 370, *ὅταν εἰς σὸν δόμον ἀφίκηαι* cod. Paris. 2403, *ὅταν εἰς σὸν δόμον εἰσαφίκηαι* cod. Gotting., *ὅτ' εἰς δόμον εἰσαφίκηαι* Boeckh in ed. schol. l. c. 3 *ἐρδέμεν*] scripsi Wien. St. V 202, *ἔρδειν* vel *ἕρδειν* libri *αἰειγενέτῃσιν*] *αἰειγενέτοισιν* Paris. 2403

Schol. Pind. Pyth. VI 19 (II 1, 389 B.) *τὰς δὲ Χίρωνος Ὑποθήκας Ἡσιόδῳ ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή 'εὖ — αἰειγενέτῃσιν'*

171 (183)

Ἐννέα τοι ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηράντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·
τρεῖς δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκεται· αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα μὲν κόρακας, δέκα φοίνικας δέ τοι ἡμεῖς
Νύμφαι ἐυπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο

1—5 Plutarchus Mor. p. 415 c (III 83, 8 B.) *ὁ δ' Ἡσίοδος οἴεται καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίγνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ*

171, 5 *μ* 132 *Νύμφαι ἐυπλόκαμοι** Z 420 *Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο*

171, 1—5 Auson. Ed. XVIII de aetat. anim. Hesiod. 1—8 *ter binos deciesque novem super exit in annos | iusta senescentum quos implet vita virorum. | hos novies superat vivendo garrula cornix | et quater egreditur cornicis saecula cervus. | alipedem cervum ter vincit corvus et illum | multiplicat novies Phoenix reparabilis ales. | quem nos perpetuo decies praevertimus aevo | Nymphae hamadryades, quarum longissima vita est* 1 Aristoph. Av. 609 *οὐκ οἶσθ', ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;* Arat. 1022 *ἐννεάγηρα κορώνη* Ovid. Met. VII 274 *novem cornicis saecula passae* [1]) 2 cf. Xenophan. Eleg. Fr. 9 D. *ἀνδρὸς γηρέντος** Oppian. Cyn. II 291 sq. *ζώει δ' αὖτ' ἔλαφος δηρὸν χρόνον, ἀτρεκέως δὲ | ἀνθρώπων γενεή μιν ἐφήμισε τετρακόρωνον* Babr. 46, 8 *ἔλαφος δὲ λιμῷ κοὐ νόσῳ κατεσκλήκει, | μή πω κορώνην δευτέρην ἀναπλήσας, | ὅς εἰ φίλους οὐκ ἔσχε, κἂν γεγηράκει* [2])

---

171 ad Chironis praecepta haec a Naïde, Chironis uxore, prolata rettulit Bergk Gr. Litg. 1008 adn. 101; Astronomicis adnumeranda esse alii censuerunt (Barthélemy, Memoir. de l'Acad. des Inscript. XL 506 et C. Schenkl in Ausonii ed. prooem. XXXVIII adn. 33) 1 *τοι*] Plutarchus, *τε* Philoponus, *μὲν* Interpr. Vergil. Schol. Veron. Vergili, *γὰρ* schol. Aristoph. schol. Hom. Ven. B et Townl. Etymologica Tzetzes *ζώει*] *ζῶσιν* codices Ven. B et Townl. scholior. Hom. *ζώει γενεὰς*] *γενεὰς ζώει* Philoponus schol. Ven. Aristoph. *γενεὰς λακέρυζα*] *γενε . . . . κέρυζα* servavit Tzetzae cod. 2 *γηράντων*] Et. mag. v. *γηράς*, cf. Bergk ZfdAw. 1841 c. 85 et quae dixi Wien. St. V 203, *γηρώντων* Proclus Etymologica l. altero Tzetzes, *senescentum* Ausonius, *φθινόντων* Philoponus; *ἡβώντων* Plutarchus Interpr. Verg. schol. Veron. Verg. *ἔλαφος*] periit in Tzetzae cod. *τε*] om. Philoponi codd. Et. Par. 4 *μὲν*] C. G. Müller de cyclo Graec. epic. 145, *τοὺς* Plutarchus Interpr. Verg. *δέκα — ἡμεῖς*] scripsi Wien. St. V 203 sq., *δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοίνικας* Plutarchus Interpr. Verg.

---

1) cf. Automedon Anth. Pal. XI 361, 7 *βίον ζώοιτε κορώνης* Agathias Anth. Pal. V 289, 1 *ἡ γραῦς ἡ τρικόρωνος* Lucillius Anth. Pal. XI 69, 1 *Θεμιστονόη τρικόρωνος* Myrinus Anth. Pal. XI 67, 2 *πεντακόρων' Ἑκάβη* (Planudes, *Λαΐ κορωνεκάβη* cod. Palat.) Lucret. V 1082 *cornicum ut saecla vetusta* Horat. Carm. III 17, 13 *annosa cornix* Iuven. X 246 sq. *Pylius . . . exemplum vitae fuit a cornice secundae* Constant. Manass. de Michael. Strat. 6333 *ὃς κατὰ μὲν τὸν χρόνον | ἀμετροβίοις ἤριζε κορώναις μακρογήρως*

2) cf. Bassus Anth. Pal. XI 72, 3 *γραῖα . . ἡ φάος ἀθρήσασ' ἐλάφου πλέον*

ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος '*ἐννέα — αἰγιόχοιο*'

Interpret. Vergil. Buc. VII 30 (II 307 L.) *Homerus* (immo 'Hesiodus') *ita*: '*ἐννέα — αἰγιόχοιο*'

Plinius Nat. hist. VII 48, 153 *Hesiodus qui primus aliqua de hoc prodidit fabulose, ut reor, multa de hominum aevo referens cornici novem nostras attribuit aetates, quadruplum eius cervis, id triplicatum corvis et reliqua fabulosius in phoenice ac Nymphis*

1—3 Ioannes Philoponus de opif. mundi VI 2 p. 231 R. *καὶ γὰρ ἀδάμας καὶ λίθων πολλοὶ τῶν τιμωμένων μάλιστα παρ' ἡμῖν τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων εἰσὶ πολυχρονιώτεροί τε καὶ δυσπαθέστεροι*· '*ἐννέα — ὁ κόραξ*'

1. 2 Schol. Veron. Vergil. Buc. VII 30 (p. 75, 3 K.) *vivacis cervi et Homerus* (immo 'Hesiodus') *ita:* '*ἐννέα — τετρακόρωνος*'

Et. mag. et Gud. (Et. Par. v. *ἀγροτέρας* Anecd. Par. IV 60 Cr.) v. *ἀγροτέρας ἐλάφους . . . διὰ τὸ πολυχρόνιον τοῦ ζῴου, ὡς ὁ χρησμὸς δηλοῖ*· (*πολυχρόνιον τὸ ζῷον, ὡς χρησμός φησιν* Et. Gud., *ὡς Χρύσιππός φησιν* Et. Par.) '*ἐννέα — τετρακόρωνος*'

Tzetzes Schol. Exeg. Iliad. p. 149, 26 H. *φησὶ* ('*Ἡσίοδος*) *περὶ κορωνῶν*· '*ἐννέα — τετρακόρωνος*'

Proclus in Plat. Remp. II 13, 26 Kr. *θαυμάζομεν διὰ τί τὸ μὲν ζῇ μίαν ἡμέραν . . τὸ δὲ* '*ἐννέα γενεὰς ἀνδρῶν γηρώντων*' . .

1 Schol. Aristoph. Av. 609 *κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ* '*Ἡσιόδειον παίζει* '*ἐννέα — κορώνη*'

Schol. Ven. B Hom. Δ 60 (III 198, 16 D.) *λαμβάνεται δὲ* (*ἡ γενεὰ*) *καὶ ἐπὶ χρόνου ζωῆς ἀνθρώπων ὡς τὸ* '*ἐννέα — γενεάς*'

Schol. Townl. Hom. Δ 101 (V 132, 4 M.) *γενεὰ σημειοῖ . . . λγ' ἔτη ἀνθρώπου* '*ἐννέα — γενεάς*'

cf. Plutarchus Mor. p. 989 a (VI 91, 15 B.) *τὴν δὲ Πηνελόπης σωφροσύνην μυρίαι κορῶναι κρώζουσαι γέλωτα θήσονται καὶ καταφρονήσουσιν, ὧν ἑκάστη, ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἄρρην, οὐκ ὀλίγον χρόνον ἀλλ' ἐννέα χηρεύει γενεὰς ἀνθρώπων*

Achilles Tatius IV 4 *βιοῦν γὰρ αὐτὸν λέγουσιν ὑπὲρ τὴν* '*Ἡσιόδου κορώνην*

2 Et. mag. v. *γηράς . . ἡ γενικὴ γηράντος ὡς ἱστάντος*· *οἷον* '*γηράντων ἀνδρῶν*'

Aristophanes hist. anim. epit. II 492 L. (Supplem. Aristot. I 1, 128, 3) *ζῇ δὲ ἡ ἔλαφος ἔτη πλεῖστα. ἔστι δὲ* ⟨*τὸ*⟩ *μυθευόμενον, ὡς* '*ἔλαφος τετρακόρωνος*', *τῶν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε πιστευομένων*

3 Tzetzes in Lycophr. 794 (II 785 M.) *ἑκατὸν ὀκτὼ γὰρ ζῇ γενεὰς καθ'* '*Ἡσίοδον ὁ κόραξ*

172 (184)

ἠπήσασθαι

Phrynichus p. 91 L. (cf. Anecd. Gr. ed. Bachm. II 385) *ἀκεστὴς λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐκ ἠπητής· ἔστι μὲν ἠπήσασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι παίζοντι τὰς Ἡσιόδου Ὑποθήκας ʽκαὶ κόσκινον ἠπήσασθαι'. σὺ δὲ λέγε ἀκέσασθαι τὸ ἱμάτιον*

173 (185)

Quintilianus I 1, 15 *quidam litteris instituendos, qui minores septem annis essent, non putaverunt, quod illa primum aetas et intellectum disciplinarum capere et laborem pati posset. in qua sententia Hesiodum esse plurimi tradunt, qui ante grammaticum Aristophanem fuerunt, nam is primus Ὑποθήκας, in quo libro scriptum hoc invenitur, negavit esse huius poetae*

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

174 (198)

Εἰ κακά τις σπείραι, κακὰ κέρδεά κ' ἀμήσειεν·

εἴ κε πάθοι τά κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο

1. 2 Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. V 8 (p. 222, 22 H.) *καὶ νῦν δ' αὐτὸς σαφῶς ἐδήλωσε παραθέμενος τὸ τοῦ Ῥαδαμάνθυος.*

---

172 Aristoph. Daet. Fr. 227 (I 450 K.) *καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι*

---

172 *ἔστι μὲν*] post *ἠπήσασθαι* habent Anecd. Bachm. *παίζοντι — Ὑποθήκας*] non leguntur in Anecd.; in quibus post *ἱμάτιον* additum: *παίζων γὰρ τὰς Ἡσιόδου Ὑποθήκας Ἀριστοφάνης εἶπε τοῦτο*

174 cf. quae disputarunt Ludwich JbfPh. 1874 p. 457 sq. et Peppmüller Phil. Anz. XIV 429 1 *κ'*] addidit Rose Herm. V 359, om. libri *ἀμμήσειεν* Schulze Quaest. ep. 365 adn. 2 *εἴ κε*] *αἴ κε* schol. Aeschyl. Iulianus Suidas, *εἰ δὲ* Ludwich l. c., qui hunc versum cum priore coniungit *πάθοι*] Aristoteles cum Heliodoro Seneca Suidas, *πάθῃ* schol. Aeschyl. Iulianus (suasit Nauck MGrR. IV 397) Isaac, *πάθος* Anonymi codd. *τά κ'*] *τὰ κ'* (= *καὶ*) Ramsauer in ed. Aristot., *τά γ'* Gregorius Cypr., *τὰ δ'* Schneidewin Coniect. crit. 69 et Bernhardy (vel *τά γ'*) in Suida I b 30 adn., *ἅ κ'* Isaac *κ' ἔρεξε*] *κέρεξε* Anonymi cod. G, *κ' ἔερξε* Nauck l. c. *κ' ἰθεῖα*] *δ' ἰθεῖα* schol. Aeschyl. Anonymus Iuliani codd. aliquot (quod recepit Hertlein) Suidas Gregorius Cypr., *τ' ἰθεῖα* Isaac *παραθέμενος*] restitui in ed. mea[1] (idem Brandis), *περιθέμενος* codd.

hoc cum fragmento Ludwich JbfPh. 1874 p. 457 sq. ea quae in schol. Plat. Phaedr. p. 260 C (Append. Plat. p. 273 H.) (cf. Gregorius Cypr. II 57 Paroemiogr. Gr. II 77, 3) leguntur comparavit: *καρπὸν ὧν ἔσπειρας θέριζε ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων οἷα ἔδρασαν. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου· ʽεἰ δὲ κακὰ σπείραις* (*σπείρῃς* Peppmüller Phil. Anz. XIV 429), *κακὰ κέρδεά κ'* (Ludwich pro *κακά κεν*, *κήδεά κ'* Cobet Mnem. n. s. I 353, *τάχα*

τὸ μέντοι ἔπος ἐστὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τοῖς μεγάλοις Ἔργοις οὕτω ἔχον· 'εἰ κακὰ — γένοιτο'

2 Aristoteles Eth. Nicom. V 8 *τὸ δ' ἀντιπεπονθὸς οὐκ ἐφαρμόττει οὔτ' ἐπὶ τὸ διανεμητικὸν δίκαιον οὔτ' ἐπὶ τὸ διορθωτικόν· καίτοι βούλονταί γε τοῦτο λέγειν καὶ τὸ Ῥαδαμάνθυος δίκαιον· 'εἴ κε — γένοιτο'*

Heliodorus Aristot. Eth. Nicom. paraphr. p. 94, 31 H. *οἱ δὲ Πυθαγόρειοι ἔλεγον δίκαιον εἶναι τὸ ἀντιπεπονθός, τὸ τὰ αὐτὰ πάσχειν ἃ ποιεῖ τις· καὶ πρὸς τοῦτο φέρειν καὶ τὸ τοῦ Ῥαδαμάνθυος ἔπος 'εἴ κε — γένοιτο'*

'Seneca' Lud. de morte Claud. 14 *Aeacus homo iustissimus vetat. illum altera tantum parte audita condemnat et ait: 'εἴ κε — γένοιτο'*

Schol. Medic. Aeschyl. Suppl. 444 *δίκαιόν ἐστιν ἀποδιδόναι ὁμοίαν δίκην· 'αἴ κε — γένοιτο'*

Iulianus Conviv. p. 314 a (I 403 H.) . . . *ἡ δοθεῖσα Δελφοῖς μαντεία 'αἴ κε — γένοιτο'* . .

Suidas v. *αἴ κε πάθοι* (I 2, 30, 1 B.) *'αἴ κε — γένοιτο' χρησμὸς δοθεὶς περὶ τῶν Αὐρηλιανοῦ φόνων καὶ ἀδικιῶν*

Isaac Porphyrog. (post 'Polemonem') p. 70, 19 Hinck *οὕτως δίκην ὁ Ἀχιλλεὺς προσήκουσαν ὤφλησε τῇ περὶ τὸν Ἕκτορα τούτου ἀπανθρώπῳ καὶ ἀτεράμονι μήνιδι φιλοσόφως τοῦ ποιητοῦ φάσκοντος ὡς εἰ καὶ πάθῃ τις ἅ κ' ἔρεξε, δίκη τ' ἰθεῖα γένοιτο*

175 (207)

'Proclus' in Hes. Op. 126 (p. 103 G.) *τὸ δ' ἀργύρεον ἔνιοι τῇ γῇ ἀκούουσι λέγοντες ὅτι ἐν τοῖς μεγάλοις Ἔργοις τὸ ἀργύριον τῆς Γῆς γενεαλογεῖ*

ΙΔΑΙΟΙ ΔΑΚΤΥΛΟΙ

176 (186. 187)

Plinius Nat. hist. VII 56, 197 *aes conflare et temperare Aristoteles Lydum Scythen monstrasse, Theophrastus Delam Phrygem putant, aerariam fabricam alii Chalybas, alii Cyclopas, ferrum Hesiodus in Creta eos qui vocati sunt Dactyli Idaei*

Clemens Alex. Strom. I 16, 75 (II 63, 7 D.), unde sua Eusebius Praep. evang. X 6, 5 (I 549, 5 D.) *Κέλμις τε αὖ καὶ Δαμναμενεὺς*

καὶ κακά κ' Peppmüller l. c.) *ἀμήσαιο* (*ἀμήσειας* Peppmüller l. c.)'· *καὶ πάλιν· 'ὃς δὲ κακὰ σπείρει* (*σπείρῃ* Peppmüller l. c.), *θερίει κακὰ κήδεα* (*κέρδεα* Peppmüller l. c.) *παισίν'*

176 narrationem Clementis Plinianae non repugnare vidit Marckscheffel l. c. p. 384; cf. Bethe Herm. XXIV 413 adn. 2; fragmentum Hesiodo abiudicavit Sittl Wien. St. XII 62 *Δαμναμενεὺς*] *Δυναμενεὺς* Sittl l. c.

οἱ τῶν Ἰδαίων Δάκτυλοι πρῶτοι σίδηρον εὗρον ἐν Κύπρῳ, Δέλας δὲ ἄλλος Ἰδαῖος εὗρε χαλκοῦ κρᾶσιν, ὡς δὲ Ἡσίοδος, Σκύθης

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

177 (9)

Τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας

Athenaeus XI p. 491 c. d (III p. 83, 6 K.) *καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ Πελειάδας αὐτὰς λέγει 'τὰς δὲ — Πελειάδας'*

178 (10)

Χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες

Athenaeus XI p. 491 d (III 83, 9 K.) *καὶ πάλιν 'χειμέριαι — Πελειάδες'*

179 (11)

Τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες

Athenaeus XI p. 491 d (III 83, 11 K.) *καὶ πάλιν 'τῆμος — Πελειάδες'*

Plinius Nat. hist. XVIII 25, 213 (exscripsit Schol. Strozz. Germanici p. 209, 12) *occasum matutinum vergiliarum Hesiodus — nam huius quoque nomine extat Astrologia — tradidit fieri cum aequinoctium autumni conficeretur*

180 (14)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Φαισύλη ἠδὲ Κορωνὶς ἐυστέφανός τε Κλέεια
Φαιώ θ' ἱμερόεσσα ἰδ' Εὐδώρη τανύπεπλος,
ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων

1—4 Schol. Arati 172 (p. 370, 8 M.) *Ἡσίοδος γάρ φησι περὶ αὐτῶν (τῶν Ὑάδων) 'νύμφαι — ἀνθρώπων'*

Schol. Arati 254 (p. 386, 13 M.) *ἐκ τούτου δὴ τοῦ Ἄτλαντός φασιν οἱ μῦθοι καὶ τὰς Ὑάδας γενέσθαι καὶ υἱὸν Ὕαντα. ὃν ἐν Λιβύῃ θηρῶντα ἐπειδὴ ὄφις ἀνεῖλεν, αἱ ἀδελφαὶ τῷ θρήνῳ νικηθεῖσαι ἀπό-*

180, 1 *P* 51 *Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι** 4 *Ξ* 361 *φῦλ' ἀνθρώπων**

οἱ τῶν Ἰδαίων Δάκτυλοι] *οἱ Ἰδαῖοι δάκτυλοι* Sittl l. c.
180, 2 *Φαισύλη*] *φασύλη* scholii Arati 254 cod. A (Paris. 2403 s. XIV) 3 *ἱμερόεσσα ἰδ'*] scholii Arati 172 cod. M (Marcianus 476 s. XI), *ἱμερόεσσ' ἠδ'* Paulson Stud. Hes. I 158; *ἱμερόεσσα* (*ἱμερόεντα* schol. Arati 254 cod. A) *καὶ* schol. Arati 254 et scholii Arati 172 cod. A Tzetzes utroque loco 4 *Νύμφαι, ἃς Ὑάδας καλέουσιν φῦλ' ἀνθρώπων* Tzetzes Chil.

λοντο. Ζεὺς δὲ ἀστέρας αὐτὰς πεποίηκε, τὰς καλουμένας Ὑάδας. ὧν τὰ ὀνόματα Ἡσίοδος ἐν τῇ ἀστρικῇ αὐτοῦ βίβλῳ διδάσκει λέγων· 'Φαισύλη — τανύπεπλος'

Tzetzes in Hes. Op. 384 (p. 246, 19 G.) ἄλλοι δέ τινες δώδεκα θυγατέρας φασὶ γενέσθαι τῷ Ἄτλαντι, καὶ υἱὸν Ὕαντα, ὃν ἐν Λιβύῃ θηρῶντα ὄφις ἀνεῖλεν. καὶ αἱ μὲν πέντε τὸν ἀδελφὸν τοῦτον θρηνοῦσαι ἀπώλοντο· Ζεὺς δὲ ἀστέρας ταύτας πεποίηκε, τὰς λεγομένας Ὑάδας, ὧν τὰ ὀνόματα ὁ Ἀσκραῖος οὗτος Ἡσίοδος ἐν τῇ ἀστρικῇ αὐτοῦ βίβλῳ διδάσκει λέγων 'νύμφαι — ἀνθρώπων'

2—4 Tzetzes Chil. XII 168 sqq. ἐν μέσῳ τοῦ βιβλίου (ἀστρικοῦ Ἡσιόδου) δὲ τὰ ἔπη κεῖνται ταῦτα· 'Φαισύλη — ἀνθρώπων'

181 (15)

Pseuderatosthenes Catast. fr. I p. 50 R. (p. 1, 4 Ol.) = Comm. in Arat. reliq. p. 181 b 1 M. Ἄρκτος ἡ μεγάλη] ταύτην Ἡσίοδός φησι Λυκάονος θυγατέρα ἐν Ἀρκαδίᾳ οἰκεῖν, ἑλέσθαι δὲ μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι λανθάνουσαν τὴν θεόν· φωραθῆναι δὲ ὕστερον ἐπίτοκον ἤδη οὖσαν ὀφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν ἀποθηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον γενομένην τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. οὖσαν δ' ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ παραδοθῆναι μετὰ τοῦ βρέφους τῷ Λυκάονι· μετὰ χρόνον δέ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον [ἱερὸν] ἀγνοήσασαν τὸν νόμον. ὑπὸ δὲ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ τῶν Ἀρκάδων, καὶ ἀναιρεῖσθαι μέλλουσαν διὰ τὸν εἰρημένον νόμον ὁ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτὴν ἐξείλετο καὶ ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὴν ἔθηκεν. Ἄρκτον δὲ αὐτὴν ὠνόμασε διὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ σύμπτωμα

cf. Schol. Arat. 27 (p. 344, 10 M.) περὶ Ἄρκτων. τὴν μίαν τούτων τὴν μεγάλην . . . Ἡσίοδός φησι Λυκάονος θυγατέρα εἶναι καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἑλέσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι ἐν τοῖς πρότερον κλέπτουσαν τῇ Ἀρτέμιδι τὸ σύμπτωμα. ἤδη δὲ ἐπίτοκον οὖσαν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς λουομένην. ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἄρτεμιν θηριῶσαι αὐτήν. καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους. μετὰ χρόνον δέ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὅ ἐστι τοῦ Διὸς λεγόμενον ἄβατον, ἀγνοήσασαν τὸν νόμον. ὑπὸ ⟨δὲ⟩ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ αὐτὴν τῶν Ἀρκάδων ἀναιρεῖσθαι

---

181 de fragmento cf. Robert Eratosth. Catast. rel. 50, 238 sq. φθαρεῖσαν δὲ] Robert, τε codd. ἐπίτοκον] correxit Koppiers, ἐπὶ τόκον libri ἱερὸν] seclusit Koppiers

μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον ὁ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο καὶ ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὴν ἔθηκεν. Ἄρκτον δὲ αὐτὴν ὠνόμασε διὰ τὸ σύμπτωμα

Comm. Arati Supplem. p. 574 M. 8 *⟨π⟩ερὶ τοῦ Βοώτου τοῦ καὶ Ἀρκτοφύλακος. ⟨π⟩ερὶ τούτου λέγεται, ὅτι Ἀρκάς ἐστιν ὁ ⟨ἐκ⟩ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς γεγονώς· ᾤκησε δὲ περὶ τὸ Λύκαιον. φθείραντος αὐτὴν Διὸς οὐ προσποιησάμενος ὁ Λυκάων τὸν Δία ἐξένιζεν, ὥς φησιν Ἡσίοδος, καὶ τὸ βρέφος κατακόψας παρέθηκεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν . . . .*

cf. Arat. comm. (Anonymus II) p. 181 a 1 M.

Apollodorus III 8, 2, 2 (p. 135, 14 W.) *Εὔμηλος δὲ καί τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὼ γενέσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως*

'Hyginus' Astron. II 1 *hanc (Arcton maximam) autem Hesiodus ait esse Callisto nomine, Lycaonis filiam eius, qui in Arcadia regnavit; eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse, a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. postea autem ab Iove compressam veritam Dianae suum dicere eventum quod diutius celare non potuit; nam iam utero ingravescente prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum cum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem. cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit poenam. erepta enim facie virginali in ursae speciem est conversa, quae graece ἄρκτος appellatur. in ea figura corporis Arcada procreavit*

Schol. Basil. Germanici Arat. p. 58, 5 Br. *hanc* (Arcton) *Hesiodus dicit Lycaonis filiam in Arcadia solitam cum Diana venari et in montibus vagari, quae vitiata ab Iove celaverit Dianam, quam gravidam nudam lavantem cum aspexisset irata dea efferavit eam. et dum esset ursa, Arcada esse enixam*

Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 112, 4 B. *Helicen autem dicit Hesiodus Callisto Lycaonis regis filiam fuisse, quae in Arcadia solita cum Diana venari et in montibus vagari et ab Iove oppressa rem celaret Dianae. quam gravidam nudam lavantem cum aspexisset Diana, in lavacro partum accelerans, irata dea, quia factum celavit bestia fieri iussa est. et dum esset ursa, Arctum enixa est, quem Arcadem vocant*

Schol. Sangerm. Germanici Arat. p. 112, 8 B. *Helicem autem dicit Hesiodus Licaonis filiam fuisse, quae cum in Archadia habitaret et cum Diana venationis causa in montibus esset et a Iove violata rem celaret Dianae, in lavacro partum accelerans ab ea deprehensa, quia factum celavit bestia fieri iussa est et parere Arcturum, quem vocant Arcadem*

182 (17)

Pseuderatosthenes Catast. fr. XXXII p. 162 R. (p. 37, 21 Ol.) *Ὠρίων] τοῦτον Ἡσίοδός φησιν Εὐρυάλης τῆς Μίνωος καὶ Ποσειδῶνος εἶναι, δοθῆναι δὲ αὐτῷ δωρεὰν ὥστε ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν εἰς Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι οἰνωθέντα, γνόντα δὲ τὸν Οἰνοπίωνα καὶ χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν ἐκτυφλῶσαι αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν· ἐλθόντα δὲ εἰς Λῆμνον ἀλητεύοντα Ἡφαίστῳ συμμῖξαι· ὃς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αὐτῷ Κηδαλίωνα τὸν αὐτοῦ οἰκέτην, ὅπως ὁδηγῇ· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε σημαίνοντα τὰς ὁδούς. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ Ἡλίῳ συμμίξας δοκεῖ ὑγιασθῆναι καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἐλθεῖν πάλιν τιμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων. ὁ δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκέκρυπτο. ἀπελπίσας δὲ τὴν ἐκείνου ζήτησιν ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην καὶ περὶ τὰς θήρας διῆγε κυνηγετῶν τῆς Ἀρτέμιδος παρούσης καὶ τῆς Λητοῦς, καὶ δοκεῖ ἀπειλήσασθαι ὡς πᾶν θηρίον ἀνελεῖν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων. θυμωθεῖσα δὲ αὐτῷ Γῆ ἀνῆκε σκορπίον εὐμεγέθη, ἐφ' οὗ τῷ κέντρῳ πληγεὶς ἀπώλετο. ὅθεν διὰ τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκεν ὁ Ζεὺς ὑπὸ Ἀρτέμιδος καὶ Λητοῦς ἀξιωθείς, ὁμοίως καὶ τὸ θηρίον τοῦ εἶναι μνημόσυνον καὶ τῆς πράξεως*

cf. Schol. Nicandr. Ther. 15 p. 5, 26 K.

de parte priore cf. Schol. Arati 322 p. 405, 15 M.; clauditur narratio Hesiodea his verbis: *ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὑρεῖν εἰς Κρήτην ἦλθε καὶ τῇ Ἀρτέμιδι σύνθηρος ἦν*

cf. Arati comm. Anonymus II p. 247 A. 1 M.

'Hyginus' Astron. II 34 *Orion. hunc Hesiodus Neptuni filium dicit ex Euryale Minois filia natum. concessum autem ei, ut supra fluctus curreret ut in terra*

Schol. Basil. Germanici Arat. p. 92, 16 Br. *hunc* (Orionem) *Hesiodus ait Neptuni et Eurypyles filium, cui donum datum, ut supra fluctus ambularet veluti super terram.* cf. Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 163, 4 Br.

Schol. Sangerm. Germanici Arat. p. 163, 14 Br. *hunc Hesiodus fabulose dicit a Neptuno accepisse donum, ut super undas ambularet et propter stuprum Meropis a Vinolento patre caecatum esse et de regione expulsum et Neptuni miseratione Cedalionem ducem gressuum suorum ad tolerandam caecitatem accepisse et denuo a Sole in orientalibus*

---

182 de fragmento, quod suspicionem movet Sittlio Wien. St. XII 57, cf. Robert l. c. 162 sq. 238 sq. *Μερόπην*] *ἀλερόπην* schol. Nicandri cod. K *Κηδαλίωνα*] Nicandri schol., *ἦν δαλίωνα* cod. L (Ol.), *ἠνδαλίωνα* O, *Ἰνδαλίωνα* Sittl l. c. 59 *οἰκέτην*] *οἰκεῖον οἰκέτην* libri, *οἰκεῖον* delevit Heyne *ὁδηγῇ*] quae in libris secuntur *καὶ ἡγῆται αὐτοῦ*, removit Robert l. c. *Γῆ*] *ἡ Γῆ* Robert l. c. *τοῦ εἶναι*] *εἰς*? Olivieri *καὶ τῆς πράξεως*] *καὶ* delebat Heyne

partibus lucem recepisse et redeuntem nec se ulcisci de Vinolento valentem in Cretem fugisse et cum Diana plurimas bestias peremisse et irata contra eum Terra scorpionis ictu interisse et ob hoc a Iove inter astra conlocatum esse

183 (18)

Diodorus IV 85 (de freto Siculo exponens) ἔνιοι δὲ λέγουσι σεισμῶν μεγάλων γενομένων διαρραγῆναι τὸν αὐχένα τῆς ἠπείρου καὶ γενέσθαι τὸν πορθμόν, διειργούσης τῆς θαλάσσης τὴν ἤπειρον ἀπὸ τῆς νήσου. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητής φησι τοὐναντίον, ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους Ὠρίωνα προσχῶσαι τὸ κατὰ τὴν Πελωρίδα κείμενον ἀκρωτήριον καὶ τὸ τέμενος τοῦ Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διαφερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὔβοιαν μεταναστῆσαι κἀκεῖ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ᾽ οὐρανὸν ἄστροις καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης

ΑΙΓΙΜΙΟΣ

184 (1)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 587 (p. 465, 13 K.) ἄγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμῃ. ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ ⟨τὸ⟩ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. λέγει δὲ ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἁγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων

185 (2)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 816 (p. 507, 7 K.) ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας ἐν δευτέρῳ φησὶν ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ἔβαλλεν τοὺς ἐκ Πηλέως γεννωμένους, γνῶναι βουλομένη εἰ θνητοί εἰσιν, ἕτεροι δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιός φησι· καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλῦσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα

186 (3)

Νήσῳ ἐν Ἀβαντίδι δίῃ·
τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἐόντες,

186, 2 Α 290 θεοὶ αἰὲν ἐόντες*

---

183 ad Astronomiam referebant Marckscheffel l. c. 358 et Robert l. c. 238 adn. 3

184 ⟨τὸ⟩] addidit Keil in ed. schol., om. cod. Laur. λέγει δὲ] versiculum C. Schenkl in ed. mea[1] p. 147 sic restituebat: ʽκῶας ἔχων ἔστειχεν ἐς Αἰήταο μέλαθραʼ

185 ἕτεροι] Koechly Op. I 233, ἑτέρους cod. Laur.

Εὔβοιαν δὲ βοὸς τότ' ἐπώνυμον ὠνόμασεν Ζεύς

Stephanus Byz. v. *Ἀβαντίς· ἡ Εὔβοια, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγιμίου δευτέρῳ περὶ Ἰοῦς 'νήσῳ — Ζεύς'*

187 (4)

Ἐκ τοῦ δ' ὅρκον ἔθηκεν ἀποίνιμον ἀνθρώποισι
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος

Schol. Plat. Symp. p. 183 B (Append. Plat. p. 25, 7 H.) *ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος, ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὀμνυόντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Ἡσίοδος λέγων 'ἐκ — Κύπριδος [ἀφροδισίων]'*

Hesychius v. *ἀφροδίσιος ὅρκος· παροιμία, ἣν καὶ ἀναγράφουσιν· ἀφροδίσιος ὅρκος οὐ δάκνει. πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἔπλασε τὰ περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ*

Apollodorus II 1, 3, 1 (p. 51, 17 W.) *Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικὰ καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγουσιν· Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρῆνος αὐτήν φασιν εἶναι. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκήν, ἀπωμόσατο δὲ ταύτῃ μὴ συνελθεῖν. διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὅρκους ὑπὲρ ἔρωτος*

Herodianus *περὶ μον. λέξ.* 17 (II 923, 7 L.) *Πειρὴν καθ' Ἡσίοδον πατὴρ Ἰοῦς*

---

187 Trag. Fragm. adesp. 525 p. 942 N.² *ἀφροδίσιος* ⟨*γὰρ* Grotius⟩ *ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος* Callim. Epigr. 27, 3 (I 78 Schn.) *ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα τοὺς ἐν ἔρωτι | ὅρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων* Incert. poet. ap. Choric. Apol. mim. 5 Gr. (Rev. de phil. I 218) *μὴ δείμαινε θεούς, ἐράων ἢν ψεῦδος ὀμόσσῃς* Publil. Syr. Sent. 38 *amantis ius iurandum poenam non habet* Tibull. III 6, 49 *periuria ridet amantum | Iuppiter*

186, 3 restituit Hermann Op. VI 257; *τὴν τότε ἐπώνυμον Εὔβοιαν βοὸς ὠνόμασέν νιν Ζεύς* libri; *πρὶν γὰρ . . . ἐόντες, ἀλλὰ τότ' Εὔβοιαν βροτοὶ ἀνέρες ἐξονόμασσαν* Goettling ed.² 252, *δὴ τότε γ' Εὔβοιάν μιν ἐπώνυμον ὠνόμασε Ζεύς* Meineke in ed. Stephani, *δὴ τότ' ἐπώνυμον Εὔβοιαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεύς* Peppmüller (coll. Hom. *ν* 190 sqq.) Rh. Mus. XL 626

187, 1 *ἔθηκεν ἀποίνιμον*] Schneidewin Gött. gel. Anz. 1842 I 526 (cf. Bergk Griech. Litg. I 862 adn. 168), *ἔθηκεν ἀμείνονα* codd., *ἔθηκεν ἀπήμονα* Hermann Op. VI 257, *ἔθηκ' ἀμενηνὸν ἐν* vir doctus ('Alf.') Jenaische allg. Literaturzeit. 1820 n. 35 (I p. 276), *ἔθηκεν ἀναίτιον* conieci in ed.¹ p. 148 *ἀνθρώποισι*] (*ἀπήμονα*) *τοῖς ἀνθρώποις* vel *τοῖσι βροτοῖσι* dubitans Paulson Stud. Hes. I 159 2 *πέρι*] vir doctus l. c., *περὶ* codd. *ἀφροδισίων*] in codd. obvium delevit Bekker in schol. Plat., *Κύπριδος ὅσσ' Ἀφροδίτης* vir doctus l. c.

188 (5)

Καί οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἵει κρατερόν τε μέγαν τε,
τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀκάματον δέ οἱ ὦρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτεν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴν δ' ἔχεν ἔμπεδον αἰεί

1—4 Schol. Eurip. Phoen. 1116 (I 366, 4 Schw.) *ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησί 'καί — αἰεί'*

cf. Apollodorus II 1, 3, 3 (p. 52, 2 W.) *Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην, ὃν Φερεκύδης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου, Κέρκωψ δὲ Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός*

Tzetzes Schol. in Exeg. Iliad. p. 153, 21 H. *ὁ δὲ τὸν ⟨Αἰγίμιον⟩ γράψας ἄνθρωπον τοῦτον (Ἄργον) φησὶ ⟨τετρό⟩φθαλμον φύλακα τῆς ⟨Ἰοῦς⟩ παρὰ τῆς Ἥρας πεμφθέντα ⟨λέγων?⟩ οὑτωσί· 'καί οἱ — ἔμπεδος αἰέν'*

189 (6)

Schol. Ven. B Hom. *Ω* 24 (IV 337, 22 D.) *Ἀργεϊφόντην*] . . . *κατὰ τοὺς Ἡσιόδου μύθους τὸν βουκόλον Ἰοῦς ἐφόνευσεν* (*Ἑρμῆς*)

190 (7)

Ἔνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον, ὄρχαμε λαῶν

Athenaeus XI p. 503c.d (III 112, 4 K.) *Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαί φησι ψυκτήρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἐστιν ἀναψῦξαι* . . . . (13) *καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, εἴθ' Ἡσίοδός ἐστιν ἢ Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος, 'ἔνθα — λαῶν'*

191 (8)

Πάντες δὲ τριχάικες καλέονται,
τρισσὴν οὕνεκα γαῖαν ἑκὰς πάτρης ἐδάσαντο

188, 3 sq. *β* 398 . . *σφισὶν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν* 4 cf. *Θ* 521 *φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω*

188, 2 = [Fragm. Orph. 64 A.] (versus ab Hermia Orphicis falso adscriptus, cf. Kern Herm. XXIII 484 adn. 1); Hymn. Hom. Merc. 279 *ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα**

188, 1 *Ἄργον ἵει*] periit in cod. Tzetzae *τε*] alterum om. cod. T 2 *τέτρασιν*] non servatum in cod. Tzetzae *ἔνθα καὶ*] periit in cod. Tzetzae *καὶ ἔνθα*] om. T 3 *οἱ ὦρσε*] interierunt in cod. Tzetzae 4 *πίπτεν*] om. codd. MT, desideratur in cod. Tzetzae *βλεφάροις*] *βλεφάροισιν* M *φυλακὴν*] *φυλακὴ* TAB Tzetzes *ἔχεν*] *ἔσχεν* TB *ἔμπεδον*] *ἔμπεδος* TAB Tzetzes *αἰεί*] *αἰέν* Tzetzes
191 *οἰκῆσαι*] post addit *οἷον* Et. mag. 2 *τρισσὴν οὕνεκα*] Goettling

Et. gen. et mag. v. *τριχάικες· . . . . Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῆ αὐτοὺς οἰκῆσαι 'πάντες — ἐδάσαντο'. τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τῆς Κρήτης ἐποικῆσαι, Πελασγούς, Ἀχαιούς, Δωριεῖς. οὓς τριχάικας κεκλήκασι. παραιτητέον γὰρ τοὺς λέγοντας αἰνίττεσθαι Ἡρακλειδῶν δύναμιν τριχῆ διῃρημένην· νεώτερα γὰρ ταῦτα*

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΠΩΝ

192 (211)

Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ ὅσοι βροτοί εἰσιν ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταί,
πάντες μὲν θρηνεῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσιν

Schol. Townl. Hom. Σ 570 (VI 279, 16 M.) *καὶ Ἡσίοδος 'Οὐρανίη — καλέουσιν'*

unde sua Eustathius Hom. 1163, 62

193 (212)

Παντοίης σοφίης δεδαηκότα

Clemens Alex. Strom. I 4, 25 (II 21, 6 D.) *Ἡσίοδος γὰρ τὸν κιθαριστὴν Λίνον παντοίας σοφίας δεδαηκότα εἰπὼν καὶ ναύτην οὐκ ὀκνεῖ λέγειν σοφόν*

194 (213)

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲκ θανάτοιο σαώσαι
ἢ καὶ Παιήων, ὃς ἁπάντων φάρμακα οἶδεν

---

193 Maneth. III (II) 102 *σοφίης δεδαηκότας*
194, 2 cf. Solon Fr. 13, 57 B.[4] *Παιῶνος πολυφαρμάκου* Quint. Smyrn. VI 420 *μάλα δ' ἤπια φάρμακα οἶδας*

---

ed.[2] 253 (cf. Hilberg Silbenwäg. 129, 163); *οὕνεκα τρισσὴν* Et. utrumque, quod amplexus est Paulson Stud. Hes. I 83   *πάτρης*] Et. mag., *πατρίδος* Et. gen.   *ἐδάσαντο*] *ἐδάσσαντο* Et. gen.   *τῆς Κρήτης*] Et. gen., *τῇ Κρήτῃ* Et. mag.   *ἐποικῆσαι Πελασγούς — Δωριεῖς*] Et. gen., *ἐποίκησαν Πελασγοί, Ἀχαιοί, Δωριεῖς* Et. mag.
192, 1 *δ' ἄρ'*] Eustathius, *δ'* schol. Hom.   2 *ὅσοι*] Eustathius, *σοι* cod. Townl. schol.   *ἀοιδοὶ*] Eustathius, *αἰθίδαι*, ut videtur, cod. Townl.   3 *θρηνεῦσιν*] correxi Dial. d. Hes. 449, *θρηνοῦσιν* schol. Hom. Eustathius   *εἰλαπίναις*] *εἰλαπίνες* (*αι* m[1]) cod. Townl.   *τε χοροῖς τε*] schol. Hom., *ἠδὲ χοροῖσιν* Eustathius   4 *δὲ*] Eustathius, *τε* schol. Hom.
193 *Λίνον κιθαριστὴν* in clausula versus antecedentis posuit Goettling ed.[1] 225   *παντοίης σοφίης*] restituit Hermann Op. VI 262
194, 1 *σαώσαι*] ope scholii M (Marc.) T (Hamb.) ad Hom. δ 232 correxit Dindorf in ed. schol., *σαώσει* schol. B (Ambr. B) H (Harl.) Q (Mediol.)

Schol. Hom. BHQ δ 231 (I 196, 3 D.) *διαφέρει* ⟨*γὰρ*⟩ *ὁ Παιήων Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ 'εἰ μὴ — οἶδεν'*

Schol. Hom. MTV δ 232 (I 196, 8 D.) *καὶ Ἡσίοδος δὲ μάρτυς ἐστὶ τοῦ ἕτερον εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ Ἀπόλλωνος λέγων 'εἰ μὴ — οἶδεν'*

Eustathius Hom. 1494, 12 *Παιήων δὲ θεῶν ἰατρὸς ὡς καὶ ἡ Ἰλιὰς μυθεύεται, ἕτερος ὢν Ἀπόλλωνος ὡς καὶ Ἡσίοδος δηλοῖ εἰπών· 'εἰ μὴ — οἶδεν'*

195 (214)

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν
ἀθανάτων τέ οἱ οὔ τις ἐρήρισται κράτος ἄλλος

1 sq. Clemens Alex. Protr. c. VII 73 (I 79, 8 D.) *ταύτῃ τοι καὶ ὁ Ἀσκραῖος αἰνίττεται Ἡσίοδος τὸν θεόν· 'αὐτὸς — ἄλλος'*

Clemens Alex. Strom. V 14, 112 (III 93, 10 D.), unde sua Eusebius Praep. evang. XIII 13, *ἀλλὰ καὶ ὁ Ἡσίοδος 'αὐτὸς — πάντων' φησὶ 'βασιλεὺς — ἄλλος'*

2 cf. Hesychius *'ἐρήρισται'· ἐρίζει*

196 (215)

Δῶρα θεῶν μακάρων πλῆσθαι χθονί

Epim. Hom. in Anecd. Ox. I 148, 23 Cr. *καὶ Ὅμηρος 'ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος εἶναι'. τούτου γὰρ ἀπαρέμφατον Δωριστὶ πλῆσθαι, ἐνεστῶτος ὡς ἧρῆσθαι· Ἡσίοδος· 'δῶρα — χθονί'. ἢ κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ παρακειμένου*

197 (217)

Μουσάων, αἵ τ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι
θέσπιον αὐδήεντα

Clemens Alex. Strom. I 7, 36 (II 30, 15 D.) *καὶ Ἡσίοδος· 'Μουσάων — αὐδήεντα'. εὔπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυφράδμονα λέγει, δεινὸν δὲ τὸν αὐδήεντα, καὶ θέσπιον τὸν ἔμπειρον καὶ φιλόσοφον καὶ τῆς ἀληθείας ἐπιστήμονα*

---

196 *A* 339 *θεῶν μακάρων*

---

ad δ 231, *σώσει* Eustathius; *σαώσῃ* Hemsterhuis teste Gaisfordio in Addendis ed. p. 290   2 *καὶ*] Hermann Op. VI 262, *αὐτὸς* scholion utrumque, om. Eustathius   *ἁπάντων*] *πάντων* Eustathius, *πάντα τε* Schol. BQ ad 231, *πάντα* schol. H ad 231 et T ad 232   ⟨*γὰρ*⟩ Ludwich Arist. hom. Textkr. I 542 adn.

195 suspectum Sittlio Wien. St. XII 59   1 *ἐστιν* — 2 *οἱ*] *ἔσσι* | *ἀθανάτων· τέο δ'* Sittl l. c.   *τέ οἱ*] cod. M (Mutinensis bibl. Pal. III D 7 s. XI) Clementis Protrept. (*οἱ* m[1] superscr.); *τε ὁδ'* codd. P (Paris. 451 s. X) V; *σέο δ'* cod. L (Laur. V 3) Clementis Strom.; an *δέ οἱ*? *σοὶ δ'* Heinsius ed. (1603) p. 318; *τῷ δ'* L. Dindorf ed. Hes. 90   *ἐρήρισται*] Clemens Strom. cum Eusebio, cf. Hesychius; *ἐρήρεισται* codd. Clementis Protr.

197, 1 *τιθεῖσι*] L. Dindorf ed. 90, *τιθεῖσαι* cod. Clementis

198 (44)

Οὔρειαι Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν
Κουρῆτές τε θεοὶ φιλοπαίγμονες ὀρχηστῆρες

Strabo X p. 471 *Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἑκατέρου καὶ τῆς Φορωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν, ἐξ ὧν 'οὔρειαι — ὀρχηστῆρες'*

199 (220)

Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 185, 4 Br. *Phaethontem Solis et Clymenes filium esse dixerunt et quia paternos currus affectans sibi atque mundo concremationis detrimenta conflixerit et a Iove fulmine percussus in Eridanum deciderit fluvium — sic Hesiodus refert — et a Sole patre inter sidera collocatus*

Narrat. fab. Ovid. Met. II fab. 2 p. 796 St. *sorores Phaethontis Phaethusa Lampetie Phoebe casum fratris dum deflent, deorum misericordia in arbores populos mutatae sunt. lacrimae earum, ut Hesiodus et Euripides indicant, in electrum sunt conversae*

cf. 'Hyginus' Fab. 154 (*Phaethon Hesiodi*) *Phaethon Clymeni, Solis filii, et Meropes nymphae filius, quam Oceanitidem accepimus, cum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. nam cum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt: et fulmine ictus in Padum cecidit. hic amnis a Graecis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. sorores autem Phaethontis, dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populos versae. harum lacrimae, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratae: Heliades tamen nominantur. sunt autem Merope Helie Aegle Lampetie Phoebe Aetherie Dioxippe. Cygnus autem, rex Liguriae, qui*

198, 2 Cercopes Fr. 1 (p. 70 K.) *ἀμήχανά τ' ἔργα δαέντας* (Lobeck, *ἔργ' ἀνύσαντας* Küster, *ἔργ' ἐάσαντας* Suidas)

---

198 ad Idaeos Dactylos pertinere arbitratus est Sittl ed. 616 1 *τάων δ'* in principio versus addidit Marckscheffel l. c. 290 *οὔρειαι*] *ὄρειαι* libri Strabonis *ἐξεγένοντο*] *ἐγένοντο* libri Strabonis 2 *καὶ ἀμηχανοεργῶν*] *κακομηχανοεργῶν* Meineke Com. Gr. Fragm. II 1, 396 3 *φιλοπαίγμονες*] *φιλοπαίσμονες* Cobet Mnem. n. s. III 361 *Ἑκατέρου*] *ἑκατέρω, ἑκαταίου, ἑκατέου* libri Strabonis

199 de fragmento cf. Robert Herm. XVIII 434 sqq. et Eratosth. Catast. rel. 214 (qui fabulam de Phaethonte in Catalogi libro primo narratam fuisse arbitratur l. c. 438) et Knaack Quaest. Phaeth. p. 3—12 *sic Hesiodus refert*] desunt in schol. Sangerm. p. 228, 17, unde Strozz. descripta sunt, sed cf. Knaack l. c. 5 'Hyginus' et Schol. Strozz.] quae Hesiodea referant, accurate perlustrat Knaack l. c. 4 sq. *Hesiodi*] *Heliades* M. Schmidt; cf. Sittl Wien. St. XII 58

fuit Phaethontis propinquus, dum deflet propinquum in cygnum conversus est. is quoque moriens flebile canit

Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 174, 6 Br. (de Eridano) *Hesiodus autem dicit inter astra conlocatum propter Phaethonta, Solis et Clymenes filium, qui clam dicitur currum patris ascendisse cumque a terra altius levaretur, prae timore in Eridanum fluvium, qui et Padus, cecidisse eumque percussum fulmine a Iove. omnia ardere coepisse causaque extinguendi universos amnes inmissos esse omneque mortalium genus interisse praeter Pyrram et Deucalionem. sorores quoque Phaethontis flentes in arbores populos versas fuisse. lacrimae quoque earum in electrum duratae dicuntur Heliadesque appellatae. ipsas autem nomina habuisse Merope Helie Aegle Lampetie Phoebe Aetherie Dioxippe. Cygnus quoque, rex Liguriae, Phaethonti propinquus, dum defleret, et ipse in cygnum conversus. is quoque moriens flebile canit*

200 (266)

Phlegon Mirab. c. V p. 74 K. *οἱ αὐτοὶ* (*Ἡσίοδος καὶ Δικαίαρχος καὶ Κλέαρχος καὶ Καλλίμαχος καὶ ἄλλοι τινές*, cf. c. IV p. 73 K.) *ἱστοροῦσιν κατὰ τὴν Λαπιθῶν χώραν γενέσθαι Ἐλάτῳ τῷ βασιλεῖ θυγατέρα, ὀνομαζομένην Καινίδα· ταύτῃ δὲ Ποσειδῶνα μιγέντα ἐπαγγείλασθαι ποιήσειν αὐτὴν ὃ ἂν ἐθέλῃ, τὴν δὲ ἀξιῶσαι μεταλλάξαι αὐτὴν εἰς ἄνδρα ποιῆσαί τε ἄτρωτον. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος κατὰ τὸ ἀξιωθὲν ποιήσαντος μετονομασθῆναι Καινέα*

201 (137)

Θεσσάμενος γενεὴν Κλεοδαίου κυδαλίμοιο

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 824 (p. 350, 2 K.) *θέσσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. καὶ Ἡσίοδος· ʻθεσσάμενος — κυδαλίμοιοʼ*

202

Bacchylides V 191 sq. *Βοιωτὸς ἀνὴρ τάδε φών⟨ησεν . . . | Ἡσίοδος*

Hesiodus autem — Clymenes filium] huic narrationi in Astronomiae fragmentis locum esse (cf. Kinkel Epic. gr. fragm. p. 90, fr. 16) iure negavit Robert Eratosth. Cataster. rel. 240 de Eustathii adnotatione p. 1689, 4 *Ἡσίοδος δέ φησι προμιγῆναι αὐτὴν (τὴν Κλυμένην) Ἡλίῳ καὶ τεκεῖν Φαέθοντα* cf. schol. Hom. *λ* 326 Marckscheffel l. c. 357 Robert Herm. XVIII 437 Sittl Wien. St. XII 56

201 ad Aegimium referebat Buttmann de Aleuad. 14 Mythol. II 260; in Catalogi fragmentis collocavit Marckscheffel l. c. 326 *Κλεοδαίου*] Lehmann de Hes. carm. perd. 67, *Κλεαδαίου* cod. Laur. *θέσσασθαι*] Schaefer ed. Apollonii II p. 64 adn., *θέσθαι* cod. Laur.

202 ad Theog. 81 sq. pertinere arbitratus est Sitzler Anthol. a. d. Lyr. d. Griech.[4] II 154 *φών⟨ησεν* Blass in ed. Bacchyl., ΦΩΝ··· papyrus

πρόπολος | Μουσᾶν, ὃν ⟨ἂν⟩ ἀθάνατοι τι⟨μῶσι, κείνῳ⟩ | καὶ βροτῶν φήμαν ἕπ⟨εσθαι

203 (125)

Aelianus Var. Hist. XII 20 (II p. 128, 3 H.) λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμοιρεῖν ὕπνου καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν. τὴν δὲ χελιδόνα οὐκ ἐς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν, ἀποβεβληκέναι δὲ καὶ ταύτην τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ

204 (221)

Πρωὶ μάλ' ἠίθεον

Ammonius v. ὄρθρος p. 101 V. καὶ Ἡσίοδος τελευτῆσαί τινα 'πρωὶ — ἠίθεον', τοῦτ' ἔστι πρόωρον

205 (225)

Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδῃσι,
νοῦν δ' Ἀμυθαονίδαις, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσιν

Nicolaus Damasc. Fr. 33 (Fragm. hist. Graec. III 374 M.) ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γένος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἕλλησι πρωτεύειν· ὥς περ καὶ Ἡσίοδός φησιν ἐν τούτοις· 'ἀλκὴν — Ἀτρεΐδῃσιν'

Suidas v. ἀλκή (I 1 p. 227 B.)· ἰσχύς, δύναμις. Ἡσίοδος· 'ἀλκὴν — Ἀτρεΐδῃσιν'

206 (227)

Τῇδε γὰρ ἀξυλίῃ κατεπύθετο κήλεα νηῶν

Schol. Ven. A Hom. *Λ* 155 (I 379, 15 D.) (ἡ διπλῆ) πρὸς τὴν ἄξυλον, ὅτι πολλὰς ἐκδοχὰς ἔσχηκεν. οἱ μὲν γὰρ τὴν θρυώδη ἀποδεδώ-

---

202 Theogn. 169 ὃν δὲ θεοὶ τιμῶσ', ὃν καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ

⟨ἂν⟩] addidit Blass in ed. Bacchyl., om. papyrus   τι⟨μῶσι] Housman ΤΙ···· papyrus   ⟨κείνῳ⟩] addidit Wilamowitz, τούτῳ Housman   ἕπ⟨εσθαι] Housman, ЄΠ···· papyrus

203 haec de Procne et Philomela dicta esse videntur Marckscheffelio l. c. 321   ἀμοιρεῖν] Dukerus, ἀμελεῖν codd.   ἀποβεβληκέναι δὲ] Hercher, δὲ ἀπολωλέναι codd.   καὶ ταύτην] transposui in ed. mea[1] p. 181, ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην codd.   ἥμισυ] cf. quae secuntur (vix ex Hesiodo petita): τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ πάθος τὸ ἐν Θρᾴκῃ κατατολμηθὲν (Coraes, διατολμηθὲν codd.) τὸ ἐς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο τὸ ἄθεσμον

204 de Eurygye (Androgeo, cf. fragm. 104) intellexit Ruhnken Op. II 592

205 num ad Melampodiam referret, anceps erat Sittl ed. 613   1 Αἰακίδῃσι] Αἰακίδαισι Nicolaus   2 δ' ἔπορ'] (praeeunte Reizio, qui δὲ πόρ' scripsit) Hermann Op. VI 266, δὲ παρ' Nicolaus, δέ περ Suidas

206 τῇδε] 'dort' Hermann Op. VI 268, τῆλε cod. Venet. A   κήλεα νηῶν] χείλεα νηῶν Hermann l. c., κῆλ' ἁλιήων Goettling ed.[2] 305, νήια κᾶλα Sittl ed. 628

κασιν, οἱ δὲ τὴν πολύξυλον· βέλτιον δὲ ἀφ' ἧς οὐδεὶς ἐξυλίσατο, ὡς Ἡσίοδος· 'τῇδε — νηῶν'

207 (229)

Οὐκέτι δὴ βαίνουσι λαροῖς ποσίν

Et. gen. et mag. v. *λαρόν . . . λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπαλοῦ. Ἡσίοδος 'οὐκέτι — ποσίν'*

Lex. Vindob. p. 119, 16 N. *λαρὸν ἅπαν τὸ σὺν ἡδονῇ πινόμενον καὶ λαρὸν τὸ ἁπαλόν. Ἡσίοδος 'οὐκέτι — ποσίν'*

Schol. Laur. Apoll. Rhod. *Α* 456 (p. 327, 31 K.) *Ἡσίοδος δέ φησι 'λαροῖς ποσίν', τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν*

208 (230)

Ὤπτησαν μὲν πρῶτα, περιφραδέως δ' ἐρύσαντο

Schol. Ven. A Hom. *Ω* 624 (II 294, 8 D.) *ὤπτησάν τε περιφραδέως] σημειοῦνταί τινες, ὅτι Ἡσίοδος ἐποίησεν 'ὤπτησαν — ἐρύσαντο'. οὐδεὶς δὲ περιφραδέως ἐξέλκει κρέα, ἀλλὰ μᾶλλον ὀπτᾷ*

209 (233)

Herodotus IV 32 *ἀλλ' Ἡσιόδῳ μέν ἐστι περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα*

210 (234)

Τοῦ γὰρ ἀέξετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν

Chrysippus ap. Galenum de plac. Hippocr. et Plat. I p. 265, 7 M. (V p. 300 K.) *τῶν δὲ ἐξ Ἡσιόδου παραγραφέντων ὑπὸ Χρυσίππου παμπόλλων καὶ αὐτῶν ὄντων ἀρκέσει μοι δυοῖν ἢ τριῶν ἐπιμνησθῆναι παραδείγματος ἕνεκα· 'τοῦ — φίλοισιν'*

211 (235)

Οἷον ἐνὶ στήθεσσι χόλον θυμαλγέ' ἔχουσα

Chrysippus ap. Galenum de plac. Hippocr. et Plat. I p. 265, 12 M. (V p. 300 K.) *καὶ 'οἷον — ἔχουσα'*

---

208 cf. *Ω* 624 *ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα*
210 *β* 315 *μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός* *Ν* 494 *θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι**
211 *Δ* 513 *χόλον θυμαλγέα**

---

207 *οὐκέτι δὴ] οὐκ ἐπειδὴ* cod. Lex. Vindob. *βαίνουσι] βαίνου* Et. mag. *βαίνουσι λαροῖς] βαῖνον λιπαροῖς* Ruhnken Op. II 581 sq.
209 Catalogo attribuit Marckscheffel l. c. 307
210 *τοῦ γὰρ]* Nauck MGrR. III 274 (IV 399), *τοῦδε γὰρ* L (schedae Laurent.), versus initium mutilum (post spatium vacuum . . tantum litterae *το* verbi *ἀέξε*⟩*το* leguntur) in cod. M (Marciano), *τοῦ δὴ* scripsi in ed.[1] p. 218
211 *ἔχουσα] ἔχουσι* L (schedae Laurent.)

212 (236)

Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἕδρανον, ἦεν

Strabo VII p. 327 *οἱ δὲ Πελασγοὶ τῶν περὶ τὴν Ἑλλάδα δυναστευσάντων ἀρχαιότατοι λέγονται· καὶ ὁ ποιητής φησιν οὕτω 'Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικέ', ὁ δ' Ἡσίοδος 'Δωδώνην — ἦεν'*

213 (237)

Schol. Ven. A Hom. *I* 246 (I 315, 4 D.) *σημειοῦνταί τινες, ὅτι τὴν ὅλην Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής, Ἡσίοδος δέ*

214 (238)

Μέγαρα σκιόεντα

Porphyrius Quaest. hom. ad Odyss. (*α* 365) pertin. p. 22, 9 Schr. ap. Eustathium Hom. 1424, 6 *ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρα τὴν χώραν σκιόεντα ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ*

215 (239)

Πίσσης τε δνοφερῆς καὶ κέδρου νηλέι καπνῷ

Schol. Ambros. Hephaest. p. 21, 1 (Anecd. var. gr. mus. metr. gramm. p. 127 sq. St.) *'πίσσης — καπνῷ'· οὗτος ὁ στίχος ἐστὶ μὲν Ἡσιόδου, λαμβάνεται δὲ καὶ δακτυλικὸς καὶ ἴαμβος, ὅπως τις θέλει, διὰ τὰς κοινάς*

Schol. Tzetz. *περὶ μέτρ.* in Anecd. Ox. III 318 not. Cr. *τὰ τετρασύλλαβα μέτρα καὶ τὸ ἡρῷον μονοποδίᾳ διποδίᾳ μετροῦνται παρὰ τὸν Ἡφαιστίωνα· ἰαμβικὸς Ἡσιόδου διὰ τὰς κοινὰς δὲ εὕρηται καὶ ἡρῷος· 'πίσσης — καπνῷ'*

216 (240)

Πολλὰ δ' ἀπὸ χλωρῶν δενδρέων ἀμύοντα χαμᾶζε

Epim. Hom. in Anecd. Ox. I 85 Cr. *ἀσφάραγος ἡ ἀρτηρία· παρὰ τὸ σφαραγεῖν. τὸ δὲ ᾱ κατὰ πλεονασμόν, ὡς τὸ στεροπὴ παρὰ τὴν στέ-*

---

214 *α* 365 *μέγαρα σκιόεντα*

---

212 *ἦεν*] Boissonade ed. 118, *ἤεν* codd., *ἤκεν* Casaubonus, *ἷκεν* Cobet Misc. crit. 137

213 Bergk ad Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 72 (112, 241, 252, 254) *ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν*, quem in Hesiodi carminum corpus receptum esse putat, pertinere ratus est Gr. Litg. I 759 adn. 44

215 *δνοφερῆς*] *δνοφέης* cod. Ambros. I 8 sup. scholior. Hephaest. *κέδρου*] *δενδρίνου* schol. Ambr. Hephaest., *κεδρινοῦ* Westphal Script. metr. gr. I 121

216 an ad fragm. 199 (de Phaethontis sororum lacrimis in electrum conversis) referendum sit, haud scit Knaack Quaest. Phaeth. 10 adn. 9

ρησιν τῆς ὄψεως, καὶ ἀστραπή· καὶ ἀμύειν καὶ ἐπιπεπτωκέναι· ʽπολλὰ — χαμᾶζεʼ ἀντὶ τοῦ μύοντα

Et. gen. v. ἠμύω καὶ ἤμυσεν (cf. Et. mag. v. ἠμύω)· ἔστι μύω πλεονασμῷ τοῦ η ἠμύω· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύω εἶπεν μετὰ τοῦ ᾱ οἷον ʽἀμύοντα χαμᾶζεʼ

unde Phavorinus Eclog. v. ἠμύω (Gramm. Gr. I 230, 23 D.)

217 (241)

Αὐτὸς δʼ ἐν πλήσμῃσι διιπετέος ποταμοῖο

Schol. Laur. Apoll. Rhod. *Α* 757 (p. 345, 25 K.) διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ πλήσμη τὴν πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ. διόπερ παρʼ Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον· ʽαὐτὸς — ποταμοῖοʼ καὶ οὐχ ὥς τινες ʽἐν πλήμνῃσιʼ, εἰ μὴ ἄρα ἔξωθεν προσλάβοιμεν τὴν ʽσύνʼ πρόθεσιν, ʽσὺν πλήμνῃσινʼ

218 (242)

Ὡς ἀκαλὰ προρέων ὡς ἀβρὴ παρθένος εἶσιν

Stephanus Byz. v. *Παρθένιος*· ποταμὸς ἐν μέσῳ τῆς Ἀμαστριανῶν πόλεως ῥέων. ἐκλήθη δʼ ἐκ τοῦ συνεχῶς περὶ αὐτὸν τὴν παρθένον Ἄρτεμιν κυνηγετεῖν ἢ διὰ τὸ ἠρεμαῖον καὶ παρθενῶδες τοῦ ῥεύματος· ʽὣς — εἶσινʼ

Et. mag. v. ἀκαλός· ἐκ τοῦ οὖν ἀκαλὸς γίνεται· ʽἀκαλὰ προρέωνʼ ἀντὶ τοῦ ἡσύχως

Hesychius ʽἀκαλάʼ· ἄψοφα ἥσυχα

219 (245)

Νήπιος, ὅς τις ἕτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει

Schol. Theocr. XI 75 (II 343, 18 A.) ʽἩσίοδος· νήπιος — διώκειʼ

---

217 *P* 263 διιπετέος ποταμοῖο*

---

219 cf. Menand. Sent. 18 (IV 340 M.) ἀφεὶς τὰ φανερὰ μὴ δίωκε τἀφανῆ

---

217 Catalogi fragmentum esse existimat Marckscheffel l. c. 309 ἐν πλήσμῃσι] ἐν πλήμνῃσι quidam teste scholio δʼ ἐν] δὲ dubitans Marckscheffel l. c. 310 διιπετέος] Διειπετέος Sittl ed. 568 sq.

218 versum Parthenio tribuerit Meineke Anal. Alex. 292, Hesiodo vindicarunt Gaisford in ed. Et. mag. 120 Hecker Phil. IV 488

219 ʽChironis praeceptisʼ adscribi voluit Hopfner, auditor olim meus ὅς τις — διώκει] Gaisford in ed. schol. Theocr. V 186 adn., ὃς τὰ . . . διώκει Plutarchus schol. Theocr. schol. Pind. Orion, ὃς τά γʼ . . . διώκει Boeckh in schol. Pind. (II 1, 331), ὅς τʼ ἂν . . . διώκῃ Paulson Stud. Hes. I 162, ὅς

Orion Anthologn. (Stob. ed. IV p. 252, 3 M.) *Ἡσιόδου· ‘νήπιος — διώκει’*

Plutarchus Mor. p. 505 d (III 310, 13 B.) *ἁρπάσας οὖν τὸ αἰνιχθὲν ἐκεῖνος καὶ νοήσας, οἶμαι, ὅτι ‘νήπιος — διώκει’, τὴν βεβαιοτέραν εἵλετο σωτηρίαν πρὸ τῆς δικαιοτέρας*

Schol. Pind. Pyth. III 38 (II 1, 331 B.) *ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ· ‘νήπιος — διώκει’*

220 (246)

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων

Harpocration v. *ἔργα νέων* (p. 133, 18 D.)· *τοῦτο Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους* (Fr. 57 Bl.[3]) *Ἡσιόδου φησὶν εἶναι· παροιμία τίς ἐστιν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν· ‘ἔργα — γερόντων’*

cf. Apostolius VII 90 Macarius IV 11 (Paroemiogr. Gr. II 419 et 167)

221 (248)

Ὥς κε πόλις ῥέζῃσι, νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος

Porphyrius de abstin. II 18 (p. 148, 13 N.[2]) *καὶ τὸν Ἡσίοδον οὖν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσιῶν νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν ‘ὥς κε — ἄριστος’*

222 (249)

Χρὴ δέ σε πατρὶ . . . κτίλον ἔμμεναι

Schol. Nicandr. Ther. 452 (p. 36, 22 et 27 K.) *τὰ κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τιθασσῶν τίθεται . . . . καὶ Ἡσίοδος· ‘χρὴ — ἔμμεναι’*

223 (250)

Ὁ εἰπόντος μὲν ἐμεῖο
φαῦλόν κεν δόξειεν ἔμεν, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι

Pseudoplato Epist. XI (ad Laodamantem p. 359 A) *συμβουλεῦσαι*

---

220 vers. parod. ap. Strab. XIV p. 674 *ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων* et *βρονταὶ δὲ γερόντων* cf. Eurip. Melan. Fr. 508 (p. 524 N.[2]) *παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων, | βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος*

κεν . . . διώκῃ Peppmüller BphW. 1889 c. 1040 *ἀνέτοιμα] τὰ ἀνέτοιμα* schol. Theocr.

220 an Hesiodi sit, addubitat Sittl Wien. St. XII 46 *ἔργα νέων]* Hyperidem vix integrum proverbium commemorasse adnotavit Blass in Hyper. ed.[3] fr. 57 (p. 103)

222 *δέ σε]* cod. Gotting., om. codd. Vatic. Monac., *δὲ* Paris. Marcian.

223 versus restituit Goettling Op. ac. 193

μέντοι ἔχω σοί τε καὶ τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν Ἡσίοδος, δόξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι

224 (270)

Photius Bibl. p. 535 b 38 B. (ex Helladio) *τὸ δὲ κνισᾶν ἀγυιὰς παρὰ Ἡσιόδῳ τοῖς θεοῖς θύειν λέγει*

225 (272)

Pollux III 19 (I p. 160, 18 B.) *καλοῖτο δ' ἂν υἱὸς ἀγαπητὸς ὁ μόνος ὢν πατρὶ ἢ μητρί, ὥσπερ καὶ ἀγαπητὴ θυγάτηρ ἡ μονογενὴς ⌊καθ' Ἡσίοδον⌋*

226

Audacis Excerpta, Gramm. Lat. VII 332 K. *Qui primum his observationibus in componendis carminibus usi sunt? Phemonoe dicitur Apollinis vates prima per insaniam ita locuta, cuius Hesiodus meminit*

227 (200)

Plinius Nat. hist. XV 1, 3 *Hesiodus in primis culturam agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleae satorem fructum ex ea percepisse quemquam; tam tarda tunc res erat*

228 (201)

Plinius Nat. hist. XXII 22, 67 *asphodelum de clarissimis herbarum, ut quod heroion aliqui appellaverint, Hesiodus et in silvis nasci dixit*

229 (203)

Theophrastus Hist. Plant. IX 19, 2 W. *καὶ ὥς δή φασι τὸ τριπόλιον καθ' Ἡσίοδον καὶ Μουσαῖον εἰς πᾶν πρᾶγμα σπουδαῖον χρήσιμον εἶναι, δι' ὃ καὶ ὀρύττουσιν αὐτὸ νύκτωρ σκηνὴν πηξάμενοι*

Plinius Nat. hist. XXI 20, 145 *polio Musaeus et Hesiodus per-*

---

225 cf. β 365 *μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός*

---

224 Aristoph. Av. 1233 *κνισᾶν τ' ἀγυιάς* idem Equit. 1320 *κνισῶμεν ἀγυιάς*

---

224 ab Hesiodo abiudicavit Haupt Op. III 355
225 *μουνογενὴς θυγάτηρ ἀγαπητή* (coll. β 365) restituebat Peppmüller Rh. Mus. XL 627 *καθ' Ἡσίοδον*] om. BC
226 de fragmento cf. Nauck MGrR. V 151 *Hesiodus*] *Heliodorus* malit Sittl Wien. St. XII 55
227 Hesiodi esse negavit Sittl Wien. St. XII 44
228 suspicionem movit Sittlio l. c. *silvis*] *fluviis* cod. Riccard.
229 suspectum Sittlio Wien. St. XII 43 sq. *τριπόλιον*] *τριπέτηλον* Goettling Op. ac. 197

ungui iubent dignationis gloriaeque avidos; polium tractari, coli, polium contra venena haberi, contra serpentes substerni, uri, portari, in vino decoqui recens vel aridum inlinique

idem Nat. hist. XXI 7, 44 *sicut apud Graecos polium herbam inclutam Musaei et Hesiodi laudibus ad omnia utilem praedicantium superque cetera ad famam etiam ac dignitates prorsusque miram, si modo, ut tradunt, folia eius mane candida, meridie purpurea, sole occidente caerulea adspiciuntur*

230 (204)

Plinius Nat. hist. XXV 2, 12 *primus autem omnium, quos memoria novit, Orpheus de herbis curiosius aliqua prodidit, post eum Musaeus et Hesiodus polium herbam in quantum mirati sint diximus, Orpheus et Hesiodus suffitiones commendavere*

231 (205)

Plinius Nat. hist. XXIII 1, 43 *meracis potionibus per viginti dies ante canis ortum totidemque postea suadet Hesiodus uti*

232 (206)

Servius in Vergil. Georg. III 280 (III 1, 297, 27 Th.-H.) *scit lectum esse apud Hesiodum herbam esse quandam, quae hippomanes vocatur, quasi ἵππου μανία. si enim eam comederint equi, furore quatiuntur*

233 (252)

ἄγαλμα

Suidas v. ἀγάλματα (I 1, 41, 22 B.)· . . . . καὶ Ἡσίοδος τὸν ὅρμον ʽἄγαλμαʼ καλεῖ

234 (253)

ἀπτερέως

Herodianus περὶ παθῶν fr. 168 (II p. 230, 6 L.) in Et. mag. p. 133, 34 ʽἀπτερέωςʼ παρʼ Ἡσιόδῳ ὥσπερ τὸ ἀψοφέως. σημαίνει δὲ τὸ αἰφνιδίως. ἀποπτέρων ἀπτέρων ἀπτέρως ἀπτερέως. οὕτως Ἡρωδιανός

Et. mag. v. ἀψεγέως (p. 183, 23) . . ὅμοιον δὲ τούτου καὶ τὸ ʽἀπτερέωςʼ παρʼ Ἡσιόδῳ, ἀπὸ τοῦ πτερέως τὸ ταχέως

---

231 Orac. Pyth. ap. Athen. I p. 22 e (I 50, 10 K.) εἴκοσι τὰς πρὸ κυνὸς καὶ εἴκοσι τὰς μετέπειτα | οἴκῳ ἐνὶ σκιερῷ Διονύσῳ χρῆσθαι ἰητρῷ

---

231 ad Op. 585 sqq. refert Sittl Wien. St. XII 44
232 *Hesiodum*] *Theocritum* (cf. Ed. II 48) Burmann
234 ab Hesiodo temere abiudicavit Ruhnken Op. II 579; cf. Wilamowitz Isyll. 112 adn. 6

235 (255)

ἄφυζαν

Schol. Ven. A et Townl. Hom. *Φ* 528 (II 228, 25 D. et VI 367, 5 M.) *πεφυζότες*] *ὅθεν 'ἄφυζαν' τὸν λέοντα Ἡσίοδός φησιν*

cf. Schol. Ven. B Hom. *Φ* 528 (IV 276, 33 D.) *ἀπὸ τοῦ φύζα· ὅθεν ἄφυζαν Ἴωνες ἐκάλουν τὸν λέοντα*

236 (256)

βρῖ

Strabo VIII p. 364 *παραδείγμασι δὲ χρῶνται τοῦ μὲν ποιητοῦ τῷ κρῖ καὶ δῶ καὶ μάψ . . . Ἡσιόδου δέ, ὅτι τὸ βριθὺ καὶ βριαρὸν 'βρῖ' λέγει*
unde sua Eustathius Hom. 295, 3

237

ἤδυμος

Tzetzes Exeg. Iliad. p. 4, 9 H. *καὶ ἕτεροι δὲ πλεῖστοι, ὥς περ καὶ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπολλωνιάτης ὁ τῷ Ἡσιόδῳ μέμψιν ἐπάγων, ὡς παραφθείραντί τινας τῶν Ὁμήρου λέξεων τὸν Ὀιλέα 'Ἰλέα' εἰπόντι καὶ τὸν νήδυμον 'ἤδυμον', . . . τῆς Ὁμηρικῆς ἐπεμελήθησαν ἐξηγήσεως*

238 (257)

ὅτων

Schol. Philostr. Her. p. 464 B. *ἰστέον ὅτι ὅτου καὶ οὗτινος εὑρίσκεται καὶ ὅτῳ καὶ ᾧτινι, γενικῇ καὶ δοτικῇ μόνως· αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις οὐκ ἐν χρήσει εἰσίν. εὑρίσκεται δὲ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ μόνῳ καὶ γενικὴ τῶν πτώσεων πληθυντικῶν ἐν χρήσει, 'ὅτων' ἀντὶ τοῦ ὧντινων*

cf. Phavorinus Lex. p. 1309, 7 B. *καὶ 'ὅτων' ἀντὶ τοῦ ὧντινων παρὰ Ἡσιόδῳ μόνῳ εὕρηται ἐν χρήσει*

239 (258)

πρόκριν

Anecd. Ox. I p. 46, 31 Cr. *Ἡσίοδος δὲ τὸ 'πρόκριν' παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν*

240 (260)

φυλλοχόος μείς

Pollux I 231 (I p. 72, 10 B.) (230 *ἐπὶ φυτῶν καὶ δένδρων καρ-*

---

240 Callim. Hecal. Fr. Vindob. c. I 12 p. 7 G. *φυλλοχόος μ⟨ε⟩ίς* Apoll.

---

235 suspectum Sittlio Wien. St. XII 62 *ἄφυζαν*] *ἀφύζαν* cod. Townl. *φησιν*] *εἶπεν* schol. Townl. *τὸν λέοντα*] *τὴν λέαιναν*? Dindorf in schol. ed.
239 *πρόκριν*] *Πρόκριν* (Cephali uxorem) Schneidewin Exerc. crit. 27
240 referebatur ad Op. 421, sed cf. Nauck MGrR. III 275 *μείς*] scripsi, *μήν* Pollux

ποφόρων ἱερεῖς . . . 231 *μαραίνεται σβέννυται ἀπανθεῖ φυλλοροεῖ, γυμνοῦται* ⌊*ψιλοῦται*⌋) *καὶ* '*φυλλοχόος μὴν*' *ὁ ταῦτα ποιῶν ὡς Ἡσίοδος*

cf. Himerius IX 1 *ἤκουσα δὲ ἐγὼ παρὰ παισὶ ποιητῶν φυλλοχόον τοῦτον* (*μῆνα*) *καλούμενον*

Eustathius Hom. 631, 4 (cf. 1555, 6) *διὸ καὶ οἱ μεθ' Ὅμηρον φυλλοχόον μῆνα φασί, καθ' ὃν τὰ φύλλα εἰς γῆν χέονται*

241 (59)

Schol. Ven. A Hom. *Κ* 431 (I 363, 31 D.) *Φρύγες*] (*ἡ διπλῆ*), *ὅτι ἑτέρους τῶν Τρώων οἶδε τοὺς Φρύγας καὶ ὅτι Ὅμηρος οὐκ οἶδε καλουμένους Λυδούς, ἀλλὰ Μήονας. πρὸς τὰ περὶ ἡλικίας Ἡσιόδου*

242 (261)

Strabo XIII p. 587 *ἀπεδείχθη δὲ θεὸς οὗτος* (*Πρίαπος*) *ὑπὸ τῶν νεωτέρων· οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαπον*

243 (262)

Schol. Harl. Ambr. Hom. *τ* 34 (II 670, 21 D.) *λύχνον*] *λέγει δὲ τὴν δᾷδα κυρίως. τοῦ δὲ παρ' ἡμῖν καλουμένου λύχνου τοὺς ἥρωας χρωμένους ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσάγει οὐδὲ Ἡσίοδος μέμνηται*

244 (263)

Argumentum Soph. Oed. Reg. II (Schol. Soph. II 13, 5 D.) *ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον· οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει*

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

245

Μᾶρες, ὅσοι ναίουσι πέλας ⟨*ποτὶ δείελ*⟩*ον*

Schol. Hom. *Φ* in 'the Oxyrhynchus Papyri' II 59 c. III 1 ed. Grenfell et Hunt . . . *δεί*⟩*λην μὲν ὡς Ἀττι*⟨*κ*⟩*οὶ . . . . σελαν, ὅθεν δείελ*⟨*ο*⟩*ν φη*⟨*σιν Ἡσίοδος ἐν*⟩ *γ*⟨'⟩· '*Μᾶρες* — ⟨*δείελ*⟩*ον*'

Rhod. Arg. *Δ* 217 *φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί* Nonn. Dion. XXXVIII 278 *φυλλοχόῳ τινὶ μηνί*

---

243 *οὐδὲ*] *καὶ οὔτε* schol., correxit G. Dindorf

245 Hesiodi Catalogo, in cuius libro tertio de Argonautarum expeditione actum est (de Maribus gente Colchidi confine cf. Herod. VII 79), tribuit Blass, Oxyrh. Pap. II 77, incerto poetae Wilamowitz Gött. gel. Anz. 1900 p. 41 *δείε*⟨*λ*⟩*ον*] ΔΙΕΛ⟨ο⟩Ν papyrus ⟨*δείελ*⟩*ον* Blass, ⟨*δίελ*⟩*ον* Wilamowitz l. c.

246

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ

Orus ap. Stephanum Byz. v. *Δώτιον* (cf. Ritschl Op. I 649)· *ἐκλήθη δὲ Δώτιον ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ παιδός, ὡς Ἡρωδιανός ἐν η΄· Δῶτος ὁ Πελασγοῦ, ἀφ' οὗ τὸ Δώτιον πεδίον. ἐκ περιττοῦ τοίνυν Ὦρος ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς τῇδε γράφει — καὶ τὰ περὶ Θάμυριν ἐν Δωρίῳ παριστοροῦντος τοῦ ποιητοῦ πάλιν Ἡσίοδος 'Δωτίῳ ἐν πεδίῳ' φάσκει αὐτὸν τετυφλῶσθαι*

247

Καὶ τότε δὴ στηθέων Ἀθάμα φρένας ἐξέλετο Ζεύς

Galenus de plac. Hippocr. et Plat. I 266, 7 M. (V p. 301 K.) *τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα τῶν ἐπῶν* (i. e. *Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου*) *ἅπαντα ἐχρῆν ὑπὸ αὐτοῦ* (*Χρυσίππου*) *παραλελεῖφθαι, διὰ ὧν δὲ νοῦν καὶ φρένας καὶ διάνοιαν καὶ λογισμὸν εἶπέ τις ποιητὴς ἐν καρδίᾳ περιέχεσθαι, συνάγειν ἔδει, καθάπερ ἔχει καὶ τὰ τοιαῦτα· 'καὶ — Ζεύς'*

248 (224)

Δαϊζομένοιο πόληος

Pseudophilemon v. *εὐφυής* (p. 62 O.)· *καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὁμήρῳ 'κλυτὸς Ἱπποδάμεια' καὶ 'θερμὸς ἀυτμή' καὶ 'ἁλὸς πολιοῖο' καὶ παρ' Ἡσιόδῳ 'δαϊζομένοιο πόληος'* cf. Phavorinus Lex. p. 781, 20 B.

249 (223)

Schol. Laur. Apoll. Rhod. *Δ* 1396 (p. 522, 24 K.) *ᾧ ἔνι Λάδων·*] *Πείσανδρος τὸν δράκοντα ὑπείληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν*

---

247 *Τ* 137 *μεν φρένας ἐξέλετο Ζεύς**

---

246 Hymn. Hom. XVI 3 *Δωτίῳ ἐν πεδίῳ*

---

246 ab Hesiodo abiudicavit Marckscheffel l. c. 389 sq., cui adversatus est Sittl Wien. St. XII 64

247 Hesiodi esse suspicari licet, quoniam de Homeri et Hesiodi versibus a Chrysippo allatis agitur apud Galenum *Ἀθάμα*] v. Wilamowitz Deutsche Litteraturz. 1900 c. 1955, *ἀθ' ἅμα* cod. M (Marcianus), *ἅθ' ἅμα* L (schedae Laurent.)

248 num Ascraei poetae sit, dubium propter perexiguam 'Pseudophilemonis' auctoritatem *δαϊζομένοιο*] Osann ed. 63 adn., *δαϊζομένου* cod., *δαϊζομένου δὲ?* Marckscheffel l. c. 285

249 aliud legitur Theog. 333 sq.

250 (46)

Narrat. fabul. Ovid. Met. IV fab. 5 p. 811 St. *Sol praelatam Leucothoen ex Eurynome et Orchamo Achaemeniae principe origine Beli genitam, Clymenae ac Rhodo, Circes matri et Clytiae, quarum pulchritudine ante sollicitum animum egerat, dilexit et cupiens, ut in antedictis cupiditatem sedare, in speciem matris puellae Eurynomes conversus virginem deceptam dolo vitiavit. cuius adulterio Clytie incensa, qua nondum satiatus erat Sol, parenti puellae indicavit. quam ille cum terrae defodisset, vitiator admissi misericordiam exhibens diducto solo, cui subiecta fuerat, pro ea virgam tinctam nectare, quae gratissima diis hominibusque esset, extulit, quae turea adpellatur. hoc Hesiodus indicat*

251 (47)

Narrat. fabul. Ovid. Met. XI fab. 4 p. 864 St. *Pan cum Tmolum montem Lydiae frequentans fistula se oblectaret, elatus gloria agrestium Nympharum, Apollinem in certamen devocavit. iudice ergo Tmolo, cuius mons erat, cum victoria Apollini esset adiudicata, Midae regi supradicto adsidenti soli displicuit. quam ob causam Apollo ob eandem stultitiam, quam et supra gesserat in Liberi patris voluntate iratus aures eius asininae ut essent sempiterno effecit, cuius iudicium nulli rei facerent. qui tamen fertur Midas esse Matris Magnae filius. sic enim cum Hesiodo consentit Ovidius*

252 (48)

Narrat. fabul. Ovid. Met. XIII fab. 3 p. 873 St. *Memnon, Tithoni et Aurorae filius, Priamo ferens auxilium ab Achille occiditur. mater ergo precibus pro adsiduo officio inducendae lucis ab Iove inpetrat, ut in cineres eius adusto rogo sorores in volucres convertantur, Memnonides nomine. quae memores belli quotannis ad sepulcrum eius conveniunt et inter se dimicantes sanguine suo manibus eius frequentes parentant. et ipsa mater eius matutinis temporibus lacrimas desiderio filii sui Memnonis transmutat in rorem, cui tamen monumentum in Phrygia constituit patruus eius, ut Hesiodus vult*

253 (209)

Auctor libri de caelo ('Aristoteles') III 1 *εἰσὶ γάρ τινες οἵ φασιν οὐδὲν ἀγένητον εἶναι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ πάντα γίγνεσθαι·*

---

250 eiciendum esse censet Sittl Wien. St. XII 65
251 e fragmentis expellit Sittl l. c.
252 delet Sittl l. c. *cui*] Muncker, legebatur *quod*
253 ad Theog. 116 sq. pertinere censuit Sittl l. c. 38

γενόμενα δὲ τὰ μὲν ἄφθαρτα διαμένειν, τὰ δὲ πάλιν φθείρεσθαι, μάλιστα μὲν οἱ περὶ Ἡσίοδον, εἶτα καὶ τῶν ἄλλων οἱ πρῶτοι φυσιολογήσαντες

254 (210)

Laertius Diogenes VIII 1, 25, 48 *ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Πυθαγόραν), ὡς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων Ἡσίοδον*

255 (202)

Plinius Nat. hist. XXII 22, 73 *asphodelum ab Hesiodo quidam halimon appellari existimavere, quod falsum arbitror; est enim suo nomine halimon, non parvi et ipsum erroris inter auctores*

256 (219)

Iosephus Flavius Antiq. Iud. I 108 (I p. 25, 9 N.) (cf. Eusebius Praep. evang. IX 13 p. 415 D.) *Ἡσίοδός τε καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος καὶ πρὸς τούτοις Ἔφορος καὶ Νικόλαος ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια*

cf. Ioannes Laurentius Lydus de mens. III 5 (p. 39, 18 W.) *Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος καὶ Ἔφορος καὶ Νικόλαός φασι τοὺς μακραίωνας καὶ ὑπὲρ χιλίους διαζῆσαι χρόνους καὶ οὐκ αὐτοὺς μόνους ὡς ἡρωικὰς ἀνημμένους ψυχάς, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπους τινάς, ὡς Διογένης ἐν τοῖς ὑπὲρ Θούλην ἀξιοῖ*

257 (243)

Eustathius Hom. 1293, 25 *ἐς πηγὰς δὲ ἱερεύονται μῆλα διὰ τὸ αὐτὰς γονίμους εἶναι τοῦ ὅλου ποταμοῦ, ἔτι δὲ καὶ τιμίας ἀρχικῷ λόγῳ, καθὰ παραδηλοῖ καὶ Ἡσίοδος*

258 (19)

Georgius Hamartolus Chron. I 26, 5 (ex Ioseph. Flav. Antiq. Iud. I 167) *καὶ πρῶτος κατελθὼν (ὁ Ἀβραὰμ) εἰς Αἴγυπτον ἀριθμητικὴν καὶ ἀστρονομίαν Αἰγυπτίους ἐδίδαξε· πρῶτοι γὰρ εὑρεταὶ τούτων οἱ Χαλδαῖοι γεγένηνται· παρὰ δὲ τῶν Ἑβραίων ἔλαβον Φοίνικες· ἀφ' ὧν ὁ μὲν*

---

254 ad Theog. 127 spectare ratus est Sittl l. c. 39
255 ad Oper. 41 rettulit Sittl l. c. 43
256 ad Oper. 130 pertinere suspicatur Kinkel Epic. Gr. Fr. I 166, cui assensus est Nauck MGrR. IV 397
257 ad Oper. 757 referendum? cf. Sittl l. c. 45
258 Georgium Hamartolum ad Opera spectasse putat Sittl l. c. 60

Κάδμος ταῦτα μετήγαγεν εἰς τοὺς Ἕλληνας. ὁ δὲ Ἡσίοδος μάλα συντάξας εὐφυῶς Ἕλλησιν

259 (267)

Ἀτασθαλίῃσι νόοιο

Et. Gud. v. *ἀτασθαλία* (p. 88, 45) *ἡ περὶ τὸν οἶνον ἀταξία· καὶ 'ἀτασθαλίῃσι νόοιο', οὕτως ἐν Ἡσιόδῳ*

260 (16)

Narrat. fabul. Ovid. Metam. II fab. 5, 6 p. 797 St. de Callistone: *quae a Iove cum Arcade filio, quem erat enixa, inter sidera conlocatur. a Graecis autem Helice, a nostris septentrio nuncupatur et a Tethy et Oceano ob Iunonis iram inter cetera sidera liquore non tingitur, ut auctor Hesiodus indicat*

261 (254)

ἄρκυς

Et. Gud. v. *ἄρκυς· εἶδος δικτύου ἐκ παχέος σχοινίου, ὃ ἱστᾶσι πρὸς θήραν λεόντων ἢ ἄρκτων ἢ ἐλάφων. καὶ δασύνεται, ἐκ τοῦ εἵργω τοῦ κωλύω, τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς α. Ἡσίοδος*

cf. Et. mag. v. *ἄρκυς* (p. 144, 9) Anecd. Ox. II 336, 427 Cr.

262

Αἰὲν . . μὴ . . πετῆνα γενέσθαι

Et. gen. Tittm. v. *ζαῆν ἄνεμον·* (948) *τὸν σφοδρῶς πνέοντα . . . ὡς παρὰ τὸ πέτω γίνεται πετήν· Ἡσίοδος 'αἰὲν μὴ πετῆνα γενέσθαι'* (cf. Et. mag. 406, 55)

---

259 Orac. ap. Euseb. praep. evang. VI 7, 38 (I p. 298, 20 D.) Orac. ap. Iulian. p. 297 C et p. 451 A (I 382, 7 et II 584, 6 H.) *ἀτασθαλίῃσι νόοιο*

---

259 ad Oper. 685 (*ἀιδρείῃσι νόοιο*) pertinere suspicatus est Gaisford in Et. mag. adn. ad p. 162, 35; ad Homerum rettulerit Nauck MGrR. V 150; aut Epaphroditi commentarium verbis '*οὕτως ἐν Ἡσιόδῳ*' significari aut *Εὐνομίδης* (pro *ἐν Ἡσιόδῳ*) legendum esse censuit Sittl l. c. 55
260 ad Hom. Σ 489 ε 275 '*οἴη δ'* (*ἄρκτος*) *ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο*' spectare iudicat Sittl l. c. 48
261 *Ἡσίοδος*] *Ἡρωδιανός* Marckscheffel l. c. 388, qui frustum in falsis collocari iussit
262 fragmentum pro dubio habuit Ritschl Op. I 664: lyrico poetae cuidam adscripserit Hermann Op. VI 272. *αἰὲν*] Et. gen. cod A, *αἰετὸν*? Et. Tittm. *μὴ . . πετῆνα*] *με πετῆνα* Hermann l. c., *ὑψιπετῆνα* Sittl l. c. 63

263 (226)

Ποταμῷ †ῥέοντι ἐοικώς

Servius in Vergil. Georg. I 245 (III 1, 188, 9 Th.-H.) *in morem fluminis*] *Hesiodus* ʽ*ποταμῷ ῥέοντι ἐοικώς*ʼ

264 (228)

Ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπόν

Schol. Ambros. Hom. *η* 104 (I 332, 10 D.) *μύλη γὰρ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ. καὶ Ἡσίοδος γάρ φησι τὸ ʽἀλετρεύουσι — καρπόνʼ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης τῆς στρεφομένης δίκην μύλης. μήλοπα γὰρ τὸν τῶν προβάτων καρπόν, ἤτοι τὸν μαλλόν*

265 (244)

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ
μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδήν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ

1—3 Schol. Pind. Nem. II 1 (p. 54, 8 Ab.) *Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέναι καὶ ῥάπτειν τὴν ᾠδὴν οὕτω φησὶν αὐτοὺς (τοὺς ῥαψῳδοὺς) προσκεκλῆσθαι· δηλοῖ δὲ ὁ Ἡσίοδος λέγων· ʽἐν — Λητώʼ*

1. 2 Eustathius Hom. 6, 14 *καὶ φέρεται εἰς τὴν τοιαύτην ἔννοιαν Ἡσιόδου ῥῆσις αὕτη ἐν μέτρῳ ἡρῴῳ· ʽἐν Δήλῳ — ἀοιδήνʼ*

266 (269)

Schol. (paraphr.) Lycophr. 822 p. 71 Sch. *πρῶτος Ἡσίοδος τῆς Ἑλένης τὸ εἴδωλον παρήγαγε*

---

263 *Ε* 87 *ποταμῷ πλήθοντι ἐοικώς**
264 *η* 104 *ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπόν**
265, 3 *Ο* 256 *Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον** cf. *Τ* 413 *ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ*

---

263 Vergil. Georg. I 245 *in morem fluminis*

---

263 Astronomiae attribuit Maass Aratea 270; nomina Hesiodi et Homeri confusa esse suspicatur Nauck MGrR. IV 397; ad Scut. 314 pertinere censet Peppmüller JbfPh. 1891 p. 383 adn. *ῥέοντι*] Servius, *ῥείοντι* Lobeck Technol. 144, *πλήθοντι* ex Hom. *Ε* 87 et Certam. 247 Nauck l. c. et IV 490 V 150

264 in Catalogi fragmentis collocavit Marckscheffel l. c. 310 *Ἡσίοδος*] *Ἡλιόδωρος* Sittl l. c. 55

265 cf. Bergk Gr. Litg. I 931 adn. 31 1 *τότε*] *τὸ* Paulson Stud. Hes. I 71 adn. (sed cf. Hom. *γ* 320 *ρ* 275 Apoll. Rhod. Arg. *Δ* 865)

266 Stesichori esse arbitratur Marckscheffel l. c. 393 *τῆς Ἑλένης*] Buecheler, *περὶ τῆς Ἑλένης* schol., *περὶ τῆς Ἑλένης λέγων* Geel, *περιόδῳ γῆς* (i. e. in tertio Catalogi libro) *Ἑλένης* Bergk Poet. lyr. Gr.[4] III 215

267 (259)

τέτορες

Phavorinus Eclog. Gramm. Gr. I 421, 29 D. *τέτορας Δωρικῶς λεχθέν, οὗ εὐθεῖα κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ*

268 (23)

Narrat. fabul. Ovid. Met. fab. I p. 788 St. *ex terra cum omnia generata sint variarumque rerum mater reperiatur, tum humanum genus, quod cuncta vinceret, Prometheus Iapeti filius, ut idem Hesiodus ostendit, ex humo finxit, cui Minerva spiritum infudit*

269 (274)

Χαλεπὸς δ' ἐπὶ δράγματι λιμός

Iulianus Misop. p. 369 b (II 477 H.) *εἰ δὲ τοσαῦτα μέτρα θέρους ἦν παρ' ὑμῖν τοῦ νομίσματος, τί προσδοκᾶν ἔδει τηνικαῦτα, ἡνίκα, φησὶν ὁ Βοιώτιος ποιητής, χαλεπὸν γενέσθαι τὸν λιμὸν ἐπὶ δράγματι;*

270 (251)

Αἴγλη τ' ἠδ' Ἐρύθεια καὶ Ἑσπερέθουσα βοῶπις

Servius in Vergil. Aen. IV 484 (I 552 Th.-H.) *Hesiodus has Hesperidas Aeglen Erytheam et Hesperethusam, Noctis filias, ultra Oceanum mala aurea habuisse dicit*

---

267 delendum esse censuit Nauck MGrR. III 274 IV 398 Phavorini verbis hunc in modum mutatis: *οὗ οὐδέτερον κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ* (cf. Oper. 698)
268 cf. Welcker Tril. 13; solam Promethei genealogiam commemorari arbitratur Sittl l. c. 42 *variarumque*] *variarumque* ⟨*ea*⟩ C. Schenkl in ed. meae[1] p. 154
269 Ascraeo vati tribuerunt Hertlein ed. p. 618 et Bergk PLGr.[4] I 478, qui hemistichium restituit *ἐπὶ δράγματι*] Voss. 77 Paris. 3038, *ἐπὶ τῷ δράγματι* V, *ἐπὶ δράχματι* Marcian. 251 Monac. 113, *ἐπὶ δράματι* Paris. 3029, *ἐπὶ δώματι* volgo, quod recepit Hertlein l. c.
270 versum constituit Unger (Sinis 108), qui nominibus confusis Apollonium pro Hesiodo commemorari exposuit; nomen aut a scholiasta aut a librario e praecedente scholio, ubi eadem verba '*Ἀπολλώνιός φησιν ὁ Ῥόδιος*' leguntur, huc illatum esse existimavit Dindorf in Clem. ed. I 420; dissentit Seeliger in Roscheri Lex. Myth. I c. 2597 *Αἴγλη — βοῶπις*] Unger l. c., versum post Theog. 216 olim scriptum fuisse contendit Muetzell de em. Theog. Hes. 431 sic conformatum: *Αἴγλην Ἑσπερίην καὶ ἀγακλειτὴν Ἀρέθουσαν* (*Αἴγλην Ἑσπερόεσσαν ἰδὲ κλειτὴν Ἀρέθουσαν* Goettling ed.[2] 30 ad Theog. 215) *Αἴγλη τ' ἠδ' Ἐρύθεια*] *ἡ δὲ ἐρυθία* libr., *Αἴγλη τ'* addidit Unger l. c. *Aeglen — Hesperethusam*] 'nomina ista Servius ipse addere ex alio fonte poterat' Goettling l. c. *Aeglen*] *egle* codd. F (Bern. 172) T (Bern. 165) *Erytheam*] *eriteren* cod. F, *eritheren* cod. T; ex Apollod. II 5, 11, 2 corr. Thilo ed. I 553 adn. *Hesperethusam*] Unger l. c., *hesperitusam* F, *haesperithusa* T, *Hesperiam Arethusam* ex Apollodoro Thilo l. c.

Schol. Clement. Alex. Protrept. I p. 420, 26 D. *παρ' Ἑσπερίδων*] *Ἑσπερίδες νύμφαι τινὲς νόμιοι οὕτω λεγόμεναι, αἳ φυλάττουσαι τὰ λεγόμενα χρύσεα μῆλα· 'Αἴγλη — βοῶπις', ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος*

cf. Tzetzes Theog. 118 sq. *(ἡ Νὺξ γεννᾷ) Ἑσπέραν καὶ Ἐρείθυιαν καὶ Αἴθουσαν καὶ Αἴγλην· | κατὰ δὲ τὸν Ἡσίοδον αἱ Ἑσπερίδες αὗται*

271 (268)

Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς

Aristophanes Vesp. 725 *ἦ που σοφὸς ἦν, ὅς τις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, | οὐκ ἂν δικάσαις*

Cicero ad Attic. VII 18 *ego autem etsi illud ψευδησιόδειον — ita enim putatur — observo, μηδὲ δίκην, praesertim in te, a quo nihil umquam vidi temere fieri, tamen illius querela movebar*

Plutarchus Mor. 1034 e (VI 218 B.) *πρὸς τὸν εἰπόντα· 'μηδὲ — ἀκούσῃς' ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων . . .*

Pseudoplato Demod. p. 383 B, C *σὺ δέ μοι δοκεῖς οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀκηκοέναι. τὸ ποῖον, ἔφη· 'μηδὲ — ἀκούσῃς'*

Lucianus Calumn. n. tem. cred. 8 *φησὶ δὲ (ποιητὴς . . ἄριστος) 'μήτε — ἀκούσῃς'*

Schol. Medic. Aeschyl. Eum. 431 *'μηδὲ — ἀκούσῃς'*

Schol. Eurip. Androm. 957 (II 308, 15 Schn.) *ἢ παρὰ τὴν παροιμίαν· 'μηδὲ — ἀκούσῃς'*

Schol. Aristoph. Vesp. 725 (152 D.) *κατὰ τὸ 'μηδὲ — ἀκούσῃς'*

Schol. Thucyd. I 44 *ἀκούσαντες ἀμφοτέρων*] *'μηδὲ — ἀκούσῃς'*

Paroemiogr. Gr. II 759, 14 (Mant. prov. II 6) *'μηδὲ — ἀκούσῃς'*

cf. Gregorius Theol. Epist. 218 (I 37 c. 356 B M.) *οὐ μέντοι τοσοῦτον ἀμαθῶς ἔχω καὶ προπετῶς ὥστε δίκην δικάζειν, πρὶν ἀμφοτέρων ἀκοῦσαι*

Schol. Eurip. Hipp. 264 (II 39, 3 Schw.) . . . . *ὁ δὲ Θεόφραστος, ὡς τὰ Σισύφου λεγόμενα καὶ Πιτθέως, οἷον 'μηδὲν ἄγαν', 'μηδὲ δίκην δικάσῃς'*

272 (247)

Δῶρα θεοὺς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας

---

272 Δ 402 *βασιλῆος . . αἰδοίοιο*

---

271 Pseudophocyl. 87 *μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς*
272 Eurip. Med. 964 *πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος* Trag. Fr. adesp.

---

271 ad 'Chironis praecepta' referendum esse putavit Schneidewin de Pittheo 13 *πρὶν ἂν ἀμφοῖν*] Aristophanes schol. Aristoph. Plutarchus, *πρὶν ἄμφω* Pseudophocylidea pars codd. Luciani, *πρὶν ἀμφοῖν* testes ceteri
272 *δῶρ'*] *καὶ* Suidas

Plato de Rep. III p. 390 E οὐδ' ᾀστέον αὐτοῖς ὅτι 'δῶρα—βασιλῆας'
Suidas v. δῶρα (I 1, 1448, 11 B.) 'δῶρα — βασιλῆας'. οἱ μὲν Ἡσιόδειον οἴονται τὸν στίχον, εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνι ἐν τρίτῃ Πολιτείᾳ

273 (271)

Ἑβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἠελίοιο

Clemens Alex. Strom. V 14, 107 (III 86 D.) Ἡσίοδος μὲν οὕτως περὶ αὐτῆς (τῆς ἑβδόμης ἡμέρας) λέγει· 'πρῶτον — ἦμαρ' (Oper. 770) καὶ πάλιν 'ἑβδομάτῃ — ἠελίοιο'

unde Eusebius Praep. evang. XIII 12, 13 (II 194, 16 D.) Ἡσίοδος μὲν οὕτως 'πρῶτον — ἦμαρ' καὶ πάλιν λέγει 'ἑβδομάτη — ἠελίοιο'

cf. idem l. c. XIII 13, 34 (II 208, 2 D.)

274 (265)

Φοῖβον ὕδωρ ἐπάγων κέρασ' Ὠκεανοῖο ῥοῆσι

Apollonius Lex. v. Φοῖβος . . . . φοῖβον δὲ κατὰ γλῶτταν τὸ καθαρόν, ὡς καὶ Ἡλιόδωρος· 'φοῖβον — ῥοῆσι'

275 (12)

Τηϋγέτη τ' ἐρόεσσα καὶ Ἠλέκτρη κυανῶπις
Ἀλκυόνη τε καὶ Ἀστερόπη δίη τε Κελαινὼ
Μαῖά τε καὶ Μερόπη, τὰς γείνατο φαίδιμος Ἄτλας

Schol. Pind. Nem. II 16 (p. 61, 3 A.) ζητεῖται δὲ διὰ τί ὀρείας εἶπε τὰς Πλειάδας. καί τινες μὲν ἔφασαν, ὅτι νύμφαι ἦσαν, †ὧν οἱ ἀστέρες οὗτοι· 'Τηυγέτη — Ἄτλας'

---

273 *Α* 605 λαμπρὸν φάος ἠελίοιο*
275, 3 cf. *Η* 187 φαίδιμος Αἴας*

---

434 p. 923 N.[2] δῶρα καὶ θεοὺς (v. l. σοφοὺς) παρήπαφεν Versus ap. Clement. Alex. Strom. VI 743 δῶρα γὰρ ἀθανάτων νόον ἤπαφεν ἠδ' ἀνθρώπων (corr. Nauck l. c.) Ovid. A. A. III 653 *munera, crede mihi, capiunt hominesque deosque, | placatur donis Iuppiter ipse datis*

275 Arat. 262 sq. (de Pliadibus) Ἀλκυόνη Μερόπη τε Κελαινώ τ' Ἠλέκτρη τε | καὶ Στερόπη καὶ Τηϋγέτη καὶ πότνια Μαῖα

---

273 v. a falsariis Iudaeis fictum esse censuit Valckenaer de Aristob. Iud. 9 sqq. et 120 sqq.; ad Operum recensionem quandam pertinere ratus est Hermann Op. VI 266 ἑβδομάτῃ] ἑβδομάτη Eusebius l. utroque αὖτις] Eusebius XIII 12, 34, αὖθις Clemens Eusebius l. altero

274 Heliodori, poetae epigrammatici, esse censet Sittl Wien. St. XII 55 adn. 74 κέρασ'] Bekker, κέρας cod. Ἡλιόδωρος] Ἡσίοδος Villoison

275 fragmentum cum proximo Astronomiae adscribit Marckscheffel l. c. 352, 'Musaeo' dubitans tribuit Sittl Wien. St. XII 58 2 δίη] θείη Hartel ZfdöG. 1876 p. 622, sed cf. Theog. 260 †ὧν οἱ ἀστέρες οὗτοι] ὡς codd. BD; ὡς ὁ Ἄρατος, αὗται Hecker Phil. V 426; ⟨Ἡσίοδος δ'⟩ ὅτι ἀστέρες οὕτω C. Schenkl in ed. meae[1] p. 150

276 (13)

Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέχ' Ἑρμῆν

Schol. Pind. Nem. II 16 (p. 62, 1 A.) *Σιμωνίδης δὲ μίαν τῶν Πλειάδων Μαῖαν ὀρείαν προσηγόρευσεν εἰπών· 'Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου'· †κατὰ λόγον· αὕτη γὰρ 'Κυλλήνης — Ἑρμῆν'*

unde sua Tzetzes in Lycophr. 219 sqq. (I p. 490 M.) *καὶ Σιμωνίδης· 'Μαιάδος Ὀρείης ἑλικοβλεφάροιο' †κατάλογον. αὕτη γὰρ 'Κυλλήνης ἐν ὄρεσ⟨σ⟩ι θεῶν ⟨κήρυκα⟩ τέχ' Ἑρμῆν'*

277 (264)

Ἀσπληδὼν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής

Stephanus Byz. v. *Ἀσπληδών* (p. 135, 13 M.)· *Ὀρχομενοῦ δὲ υἱεῖς 'Ἀσπληδὼν — θεοειδής'*

unde Eustathius Hom. 272, 18 *Ὀρχομενοῦ γάρ, φασίν, υἱοὶ 'Ἀσπληδὼν — θεοειδής'*

278 (174)

Τελαμὼν ἀκόρητος ἀυτῆς
ἡμετέροις ἑτάροισι φόως πρώτιστος ἔθηκε
κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μελανίππην,
αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης

Schol. Pind. Nem. III 64 (p. 91, 4 A.) *περὶ τοῦ καὶ ἐπὶ τὰς Ἀμαζόνας συστρατεῦσαι· 'Τελαμὼν — ἀνάσσης'*

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ
ΚΙΒΔΗΛΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

1 (208)

Aristoteles Hist. Anim. VIII 18, 2 (p. 601 a 31 sqq.) *τὰ μὲν οὖν γαμψώνυχα, καθάπερ εἴρηται πρότερον, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, ἄποτα πάμπαν*

278, 1 *N* 621 *ἀκόρητοι αὐτῆς** 2 Z 6 *φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκε**

---

276 Vergil. Aen. VIII 138 *vobis Mercurius pater est, quem candida Maia | Cyllenae gelido conceptum vertice fudit*

---

276 Astronomiae adscripserit Marckscheffel l. c. 352, Catalogo Schneidewin Exerc. crit. in poet. min. 26 *θεῶν*] *θεὸν* BTU *τέχ'*] *τέκε* V † *κατὰ λόγον· αὕτη γὰρ*] *αὕτη γὰρ κατὰ τὸν α' κατάλογον* Bergk III PLGr.[4] 395

277 Hesiodo versum tribuerunt Buttmann de Minyis 178 adn. et Hermann Op. VI 270

278 de Telamonis virtute adversus Amazonas agitur, cf. Pind. Nem. III 36—39; Eoearum fragmentum esse iudicat Luebbert de Pind. stud. Hes. et Hom. 10, Cinaethoni dat Corey de Amaz. ant. fig. 39

ἐστίν· ἀλλ' Ἡσίοδος ἠγνόει τοῦτο· πεποίηκε γὰρ τὸν τῆς μαντείας πρόεδρον ἀετὸν ἐν τῇ διηγήσει τῇ περὶ τὴν πολιορκίαν τὴν Νίνου πίνοντα

2

Nicander Ther. 8 sqq.

ἀλλ' ἤ τοι κακοεργὰ φαλάγγια, σὺν καὶ ἀνιγροὺς
ἑρπηστὰς ἔχιάς τε καὶ ἄχθεα μυρία γαίης
Τιτήνων ἐνέπουσιν ἀφ' αἵματος, εἰ ἐτεόν περ
Ἀσκραῖος μυχάτοιο Μελισσήεντος ἐπ' ὄχθαις
Ἡσίοδος κατέλεξε παρ' ὕδασι Περμησσοῖο

cf. Schol. Nicandr. Ther. 11 (p. 5, 1 K.) *ἰστέον δὲ ὅτι ψεύδεται Νίκανδρος ἐνταῦθα. οὐδαμοῦ γὰρ τοῦτο εἶπεν* (ὁ *Ἀσκραῖος*) *ἐν τοῖς πραττομένοις* . . . (4) *περὶ γοῦν τῆς τῶν δακνόντων θηρίων γενέσεως, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῶν Τιτάνων τοῦ αἵματος, παρὰ μὲν τῷ Ἡσιόδῳ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. Ἀκουσίλαος δέ φησιν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα γενέσθαι*

3

Et. gen. mag. [Tittm.] v. *εἰλυφάζω· Ἡσίοδος· ʽἄνεμος φλόγα εἰλυφάζων'*

4

Eustathius Hom. 124, 37 *ὁ δὲ ποιητής φησι καὶ ὅτι τοῦ πατρὸς ἀμείνων ἦν, ὅπερ σπάνιον κατὰ τὸν Ἡσίοδον λέγοντα· ʽπαῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους'*

idem Hom. 447, 26 *παῦροι γὰρ παῖδες ἐοίκασι πατράσιν· οἱ πλείονες κακίους φησὶν Ἡσίοδος*

5

Lucianus Hermot. 3 *ἀλλὰ τήν γε ἀρχὴν ὁ αὐτὸς οὗτος Ἡσίοδος ἥμισυ τοῦ παντὸς ἔφη εἶναι*

---

1 *Ἡρόδοτος*, non *Ἡσίοδος*, scribendum esse exposuit Navarre Rev. de phil. XVI 57 sq.; fragmentum ad Ornithomantiam rettulit Bergk Gr. Litg. I 1010 adn. 103

2 vix falsis adnumerandum esse iudicat Schoemann Op. II 414 sq.; Nicandrum enim ex aliquo carmine Hesiodeis adiuncto haurire potuisse; ad Theogoniae recensionem quandam (pugnam Iovis cum Typhoeo) Nicandri narrationem pertinere existimat Bergk Gr. Litg. I 986 adn. 55

3 confusi loci Hom. *Υ* 492 *ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει* et Hesiod. Theog. 692 *ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες* *φλόγα εἰλυφάζων*] Et. gen. cod. B, *δὲ φλόγα εἰλυσφάζων* (sic) eiusdem cod. A[II], *δὲ φλόγ' εἰλυφάζων* Et. mag.

4 est versus Hom. *β* 277

5 cf. Hes. Op. 40; v. Plato Leg. VI 753 E *ἀρχὴ γὰρ λέγεται μὲν ἥμισυ παντὸς ἐν ταῖς παροιμίαις ἔργον* Aristoteles Polit. V 4 *ἡ δ' ἀρχὴ λέγεται ἥμισυ εἶναι παντός* (cf. Eth. Nic. I 7 Top. IX 33) Polybius V 32, 1 *οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι τὴν ἀρχὴν ἥμισυ τοῦ παντὸς εἶναι φάσκοντες* .. Philo Quod det. potiori insid. soleat I 273, 10 C. *ἀρχὴ δέ, ὡς ἔφη τις τῶν πάλαι, τοῦ παντὸς ἥμισυ μέρος*

6

Schol. Palat. in Simiae Alas Amor. p. 83, 24 Haeb. *Ἀκμονίδαν δὲ τὸν Οὐρανόν· Ἡσίοδος· ‘Γαῖα μὲν Ἄκμονα ἔτικτεν· ἀπὸ δ' Ἄκμονος Οὐρανός’*

7

Schol. Medic. Aeschyl. Prom. 367 *Κιλίκων· οἰκήσαντα μὲν ἐν Κιλικίᾳ, κολασθέντα δὲ ἐν Σικελίᾳ. Ἡσίοδος δὲ ‘τόν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον’*

8

Anecd. Graeca V 144 Boiss. *ὁ μὲν γὰρ Ἡσίοδος σοφόν φησιν εἶναι τὸν πολλὰ εἰδότα φυᾷ*

9

Strabo I p. 59 *καὶ ἡ πρότερον δὲ Ἀρτεμίτα λεγομένη μία τῶν Ἐχινάδων νήσων ἤπειρος γέγονε . . . συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαί, ὥς Ἡσίοδός φησιν*

10

Hieronymus Epitaph. Nepot. t. IV 273 M. *et Hesiodus natales hominum plangens gaudet in funere*

11

Theo Progymn. c. VI Rhet. Gr. I 217, 9 W. (II 93, 16 Sp.) *δεύτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδυνάτου ἐπιχειρήσομεν, δεικνύντες ὅτι ἀδύνατον*

---

idem Quis rer. div. heres 116 (III 27 W.) *ἐνθένδε μοι δοκεῖ τις ὁρμηθεὶς εὐστόχως εἰπεῖν ‘ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντός’, ἀρχὴν αἰνιξάμενος τὴν φύσιν, ἥ τις ὡσανεὶ ῥίζα καταβέβληται πρὸς τὴν ἑκάστου συναύξησιν, ἢ καὶ τὸ ἥμισυ παντὸς ἀπένειμεν* Lucianus Somn. 3 *‘ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντός’* Gregorius Theol. Epist. 179 (t. XXXVII c. 293 C M.) *εἰ γὰρ ἡ ἀρχὴ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς γίνεται, τοῦ ἡμίσεως τὸ πλέον τί ἄλλο γε ἢ τὸ πᾶν;* Suidas I 1, 770 B. Pseudodiogenianus I 83 (Paroem. gr. II 13, 9) *‘ἀρχὴ δέ τοι (δέ τοι* om. Suid.) *ἥμισυ παντός’* Pseudodiogenianus II 97 (Paroem. gr. I 213, 5) *‘ἀρχὴ ἥμισυ παντός’· ἐπὶ τῶν εἴς τι προκοπτόντων· παρῆκται δὲ ἐκ τῆς Ἡσιόδου (παροιμίας)*

6 verba *Γαῖα μὲν Ἄκμον' ἔτικτ'· ἀπὸ δ' Ἄκμονος | Οὐρανός* Alcmanis esse (cf. Eust. Hom. 1154, 25 *ὡς δὲ Ἄκμονος ὁ Οὐρανὸς ὁ Ἀλκμάν φασιν ἱστορεῖ*) censet Hermann Op. VI 271 sq.; e Titanomachia esse petita arbitratur Bergk PLGr.[4] III 68 coll. Anecd. Ox. I 75, 12 Cr. *οἱ δὲ τὸν Ἄκμονα τὸν Αἰθέρα, Αἰθέρος δ' υἱὸς Οὐρανός, ὡς ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας.* Hesiodi esse *Γαῖα μὲν Ἄκμον' ἔτικτεν* suspicatur Sittl Wien. St. XII 64 (quod nomen Idaeo Dactylo inditum fuisse censet coll. Phoronidis Fr. 2, 3 K.)

7 Pindarum Pyth. I 30 ab Hesiodo versum mutuatum esse (dubitanter praeeunte Schulzio Quaest. ep. 154 adn. 1) existimavit Mess Rh. Mus. LVI 173; recte adversatur Usener ibid. 174 et 186

8 Pindari est Ol. II 154

9 *Ἡρόδοτος* recte Coraes

10 pertinere videtur ad Euripidis Cresph. Fr. 449 p. 498 N.[2]

11 ex Hesiodeis eiciendum esse dixit Kontos (*Ἀθήναιον* VII 145), qui

τὸ πρᾶγμα οὕτω γενέσθαι, ὥς φησιν ὁ συγγραφεύς, ἤ τοι διὰ τὸ μηδόλως πεφυκέναι γίνεσθαι, ἢ διὰ τὸ μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι τὰ ἱστορούμενα, οἷον πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Βούσιριν· κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἕνδεκα γενεαῖς

12

Schol. Theocrit. I 27 (II 45, 7 A.) Et. gen. Gud. Tittm. v. *κισσύβιον· . . . Ἡσίοδος· 'ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ'*

13 (273)

Eustathius Hom. 1318, 7 . . *τὸ ὑπερβαίνειν καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ χρῆσίς ἐστιν, ἐν τῷ 'ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί'*

14

Et. gen. et mag. v. *βύβλος· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι οἷον 'Βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν'*

15 (199)

Fulgentius Mitol. III 1 (p. 59 sq. Helm) *Pritos Panfila lingua sordidus dicitur sicut Esiodus in bucolico carmine scribit dicens 'Προῖτος (βεβριθὼς?) σταφυλάων | εὖ λακτιζομένων αἱμορράντοισι ⟨δρόσοισιν⟩' id est sordidus uvarum bene calcatarum sanguineo rore*

'*'Ισοκράτην*' pro '*'Ησίοδον*' scribendum esse ostendit coll. Isocrat. Busir. 37, cuius loci iam Schneidewin Coniect. crit. 71 mentionem fecerat

12 Callimachi est Fr. 109, 2 Schn. *ὀλίγῳ*] *ὀλίγον* schol. Theocrit. *δ' ἥδετο*] *δ' ἥδεται* Et. gen., *δήσεται* Et. Gud., *δ' εἴσεται* Et. Tittm., *δὲ εἴσεται* schol. Theocrit.

13 *ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί* in Pseudophocylideorum v. 36 et 69 B.[4] legitur; an ad Op. 828 *ὑπερβασίας δ' ἀλεείνων* referendum?

14 est versus Dionysii Perieg. 912 *ἐν Ἀσπίδι οἷον*] om. Et. gen. cod. B

15 Hesiodo primus abiudicavit Scriverius teste Munckero; ex Euphorionis 'Hesiodo' versiculos desumptos esse existimat Unger Phil. IV 723 sq.; de fragmento cf. Jungmann Coniect. Fulgent. 37 sqq. et praecipue Kaibel Herm. XV 449 sq. *Προῖτος (βεβριθώς)*] *pritos* Helmii cod. G, *peprigos* codd. *αβ* (*peprigros* cod. E), *pepigros* codd. HM: unde *Προῖτος* Casaubonus ad Sueton. II 101, ⟨*ὁ*⟩ *δὲ Προῖτος* Ritschl Op. I 730, *βεβριθὼς* Fröhlich ZfdAw. 1835 c. 208, *πεπρηθὼς* (*αἱμόρροον* . . *ἐέρσην* 'emittens sanguineum rorem') Jungmann l. c., *φυρτὸς* C. Schenkl in ed. meae[1] p. 208 quae secuntur, in codd. corrupta inveniuntur: *ista fulueulactis* (*ũlancis* T) *menes emoru* (*semoru* P, *emorum* TDβα [MH] β; *ista fulveo* (*fulueu* M) *lactis mene somoru* (*semoru* M) HM, unde haec eruebant viri docti: *σταφυλάων* | *εὖ λακτιζομένων* Leutsch Hall. Litteratz. 1831 n. 219, *σταφυλῆφι* | *εὖ λακτιζομένης* Ritschl l. c., *σταφυλῆς εὖ* ⟨*λε*⟩*λακτισμένης* Kaibel l. c. 450 *αἱμορράντοισι*] Peppmüller Phil. Anz. XIV 428, *αἱμορραγέεσσι* conieci Wien. St. V 203, *αἱμοσταγέεσσι* Unger l. c., *αἱμορρόῳ . . .* (*ἐέρσῃ* vel *δρόσῳ*) Ritschl l. c., *αἱματοέσσῃ* (*ἕρσῃ*) Leutsch l. c. ⟨*δρόσοισιν*] Unger l. c.

16

Schol. ('Lactantius Placidus') in Stat. Theb. III 483 (p. 170 J.) *prima opinio est ab Hesiodo: futura praedicere, quia supernus conditor orbis, cum chaos figuraret in semina, hanc illis potestatem concessit*

17

Schol. ('Lactantius Placidus') in Stat. Theb. IV 482 (p. 225 J.) *quidam enim volunt non Iovis † filium esse Mercurium, sed † Pyrrhae — in qua opinione etiam Hesiodus versatur in his libris, quos de Theogonia scripsit, quidam Persei*

18 (218)

Proclus Proleg. in Hesiod. Op. p. 4, 18 G. ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις εἴρηται. νῦν δὲ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ λέξεων τὰς δεομένας σαφηνείας διερμηνεύσωμεν . . . D'Orvillii codex additum habet: ῥήσεις Ἡσιόδου· 'μουσοπνόων στομάτων'. ἄλλως

19

Athenagoras lib. pro Christ. 14 (p. 15, 12 Schw.)· (ἵδρυνται θεούς . . . .) ἀλκμὰν καὶ ἡσίοδος μήδειαν ἢ νιόβην

20

Hesychius v. Ἀργείη· Πελοποννησία· λευκὴν δὲ Ἡσίοδος

21

Hesychius v. ἄμφουδις· περὶ τὸ ἔδαφος· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν εἰς τὸ οὖδας ῥίπτων

22

Et. mag. v. λάταξ· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ στάζω, στὰξ καὶ λάταξ ἡ μεγάλη σταγών, Ἡσίοδος

---

16 Hesiodeum nihil praeter chaos, cf. Wilamowitz Herm. XXXIV 603

17 in scholio graviter corrupto primitus de Hecate, Persei filia (Theog. 409), actum esse scite vidit Wilamowitz Herm. XXXIV 603 sq.

18 cf. Sittl Wien. St. XII 60

19 ἀλκμὰν — νιόβην] graviter corrupta cod. A (Paris. 451 anni 914); Ἀκαρνᾶνες Ἀμφίλοχον, Μῆδοι Δηιόκην, ⟨Μόψον⟩ Κίλικες Schwartz ed. p. 15 adn.; Κερκυραῖοι vel Ἀσκραῖοι Ἡσίοδον κτλ. Sauppe Phil. LIV 184

20 Ἡσίοδος] Ἡλιόδωρος Ruhnken Op. I 204

21 Ἡσίοδος] Ἡλιόδωρος Ruhnken Op. I 203, Ἡρωδιανὸς Hermann Op. VI 271

22 Ἡσίοδος] Ἡρωδιανός Ruhnken Op. II 580

SEDES FRAGMENTORUM

	fragm.
Scholia Apollonii Rhod. Laur. Arg.	
Γ 587	184
Γ 1086	2
Δ 57 (p. 486, 25 K.)	11
Δ 57 (p. 486, 30 K.)	148
Δ 259	64
Δ 266	8
Δ 284	63
Δ 816	185
Δ 828	150
Δ 892	68
Δ 1396	249
Scholia Apollonii Rhod. Paris.	
Arg. *B* 181 (II 136 Brunck)	53
Scholia Arati	
27 (p. 344, 10 Maass)	181
45 (p. 349, 9 M.)	38
103 (p. 357, 27 M.)	82
172 (p. 370, 8 M.)	180
254 (p. 386, 13 M.)	180
322 (p. 405, 15 M.)	182
Comment. supplem. p. 574 M.	181
(Comment. reliq. p. 181 b. M. v. [Pseud-]Eratosth. Catast. I)	
Scholia Aristophanis Av. 609	171
Vesp. 725	271
Scholia Clementis Alex. Protr. I p. 420, 26 Dindorf	270
Scholia Euripidis Alcest. 1	127
Androm. 957	271
Hippol. 264	271
Orest. 249	93
872 v. Hecataeus	
Phoen. 1116	188
[Pseud-]Euripidis Rhes. 29	30
Scholia Germanici Arat. Basil.	
p. 58, 5 Breysig	181
p. 79, 8 B	51
p. 92, 16 B.	182
Germanici Arat. Sangerm.	
p. 112, 8 B.	181
p. 142, 20 B.	51
[p. 163, 14 B.]	[182]
Germanici Arat. Strozz.	
p. 112, 4 B.	181
p. 142, 8 B.	51
p. 163, 14 B.	182
p. 174, 6 B.	199
p. 185, 4 B.	199
[p. 209, 12 B.]	[179]
Scholia Hephaest. Ambros. p. 21, 1 (Anecd. var. p. 127 Studemund)	215
Scholia Hesiodi Theog. 142	88
Oper. 126 v. Proclus	
Scholia Homeri Iliad.	
Oxyrhynch. Papyr. II 59 col. III 1 ed. Grenfell-Hunt	245

	fragm.
Scholia Homeri Iliad. Townl.	
Δ 101	171
H 9	40
Λ 710	13
M 292	30
O 336	116
Π 175	83
Σ 570	192
T 116	97
240	95
Υ 227	117
Φ 528	235
Ψ 679	35
Homeri Iliad. Venet. A	
A 7	98
264	116
B 336 (I 102, 13 D.)	14
336 (I 102, 17 D.)	15
496	132
522	37
764	21
[*Δ* 171]	[24]
195	89
Z 35	85
I 246	213
K 431	241
Λ 155	206
750	12
M 292	30
Ξ 119	156
T 116	97
Φ 528	235
Ψ 638 (Porphyrius Quaest. Hom. Iliad. 265 Schr.)	13
683	22
Ω 25	28
624	208
Homeri Iliad. Venet. B	
B 522	37
527	116
Δ 60	171
Z 164 (Porphyrius Quaest. Hom. Iliad. 93 Schr.)	78
M 292	30
Ξ 200 (Porphyrius Quaest. Hom. Iliad. 189 Schr.)	33
Υ 227	117
[*Φ* 528]	[235]
Ω 24	189
Homeri Odyss.	
α 85	70
98	33
γ 68	15
δ 231	194
232	194
η 54	71
104	264

	fragm.
Strabo	
IX 442	122
X 471	198
XIII 587	242
XIV 642	160
XIV 647	122
XIV 676	168
Suidas v.	
ἀγάλματα	233
αἴ κε πάθοι	174
ἀλκή	205
[δαῖτας]	[77]
δῶρα	272
Ἐπιάλτην	10
μαχλοσύνη	28
Μελίτη	106
ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες	60
Theophrastus Hist. Plant. IX 19, 2 W.	229
Tzetzes Chil. XII 168	180
Tzetzes Exeg. Iliad. p.	
4, 9 Hermann	116
4, 9 H.	237
63, 12 H.	7
68, 19 H.	98
Tzetzes Schol. Exeg. Iliad. p.	
126, 26 H.	116
Tzetzes Schol. Exeg. Iliad. p.	
134, 2 H.	7
149, 1 H.	161
149, 26 H.	171
153, 21 H.	188
Tzetzes in Hesiod. Oper. 384 (p. 246, 19 Gaisford)	180
Tzetzes in Lycophr. prol. I 260 Müller	81
v. 176	76
219	276
284	7
344	112
393	116
682	161
683	162
794	171
Tzetzes Schol. Alleg. in Anecd. Oxon. III 378, 9 Cramer	98
Tzetzes Schol. περὶ μέτρων Anecd. Oxon. III 318 not. Cr.	215
Tzetzes Theog. 118	270
Volumina Herculanensia v. Papyri	
Zenobius II 19	155
II 46	155
[Pseudo-]Zonaras v. Etymologicum Tittmanni	

FRAGMENTA FALSA

	fragm.
Anecdota Graeca V 144 Boissonade	8
Aristoteles Hist. Anim. VIII 18, 2	1
Athenagoras lib. pro Christ. 14	19
Etymologicum genuinum v.	
βύβλος	14
εἰλυφάζω	3
κισσύβιον	12
Gudianum v. κισσύβιον	12
magnum v.	
βύβλος	14
εἰλυφάζω	3
λάταξ	22
Tittmanni (Pseudozonaras)	
[v. εἰλυφάζω]	[3]
κισσύβιον	12
Eustathius Hom.	
124, 37	4
447, 26	4
1318, 7	13
Fulgentius III 1 (p. 59 Helm)	15
Hesychius v.	
ἄμφουδις	21
Ἀργείη	20
Hieronymus Epit. Nepot. IV 273 M.	10
Lucianus Hermot. 3	5
Nicander Ther. 8 sqq.	2
Proclus Proleg. in Hesiod. Op. p. 4, 18 G.	18
Scholia Medic. Aeschyli Prom. 367	7
Nicandri Ther. 11	2
Palat. Simiae Al. Amor. p. 83, 24 Haeberlin	6
Statii ('Lactantius Placidus')	
Theb. III 483 (p. 170 Jahnke)	16
Theb. IV 482 (p. 225 J.)	17
Theocriti I 27	12
Strabo I 59	9
Theo Progymn. c. VI	11
[Pseudo-]Zonaras v. Etymologicum Tittmanni	

CONSPECTUS FRAGMENTORUM

Haec editio	Sittl	Rzach ed. a. 1884	Kinkel Epic. Gr. Fr.	Goettling-Flach[3]	Marck-scheffel
1	—	—	—	—	—
1b	68	20	18	27	1
2	4	21	19	30	2
3		22	20	31	3
4	8	24	22	29	5
5	6	25	23	36	6
6	7	26	24	33	7
7	10. 11	27	25	32	8
8	5	28	26	34	9
9	122	29	27	89	10
10	123	30	28	108	11
11	9	31	29	204	12
12	125	32	30	99	13
13	125. 126	32	30	99	14
14	13	33	31	44	16
15	14	34	32	45	17
16	15	35	33		
17	104	36	34	138	19
18	17	39	37	115	22
19		40	38	111	24
20	133	41	39	101	25
21	135. 194	42. 140	40. 135	100. 225	26. 134
22	134	43	41	127	27
23	50	45	43	46	29 (30)
24	52	49	47	97	35
25	51	50	48	—	—
26	35 (p. 574)	51	49	38	36
27	34. 36 (p. 574)	52	184	43 (38)	193
28	37	53	50	41	37
29	38	54	51	42	38
30	100	55	52	209	39
31	53	56	53	87	60
32	55	57	54	69	40
33	67	58	55	58	41
34	98	61	58	69	44
35	39	62	59	152	45
36	99	63	60	153	46
37	—	64	61	202	48
38	145	65	62	201	49

Haec editio	Sittl	Rzach ed. a. 1884	Kinkel Epic. Gr. Fr.	Goettling-Flach[3]	Marck-scheffel
39	144	66	63	203	50
40	119	67	64	—	51
41	118 (b)	68	65	147	52
42	199	69	66	193	53
43	—	70	67	135	54
44	111	71	68	136	55
45	112	72	69	141	56
46	118	73	70	134	57
47	1	74	71	59	58
48	2	75	72	60	70
49	3	76	73	63	71
50	21	77	74	—	59
51	19	169	14	12. 84	183
52	22	78	75	62. 88	61
53	—	79	76	88	62
54	23	231	221	189	63
55	24	232	222	190	64
56	—	80	77	—	65
57	29	81	78	211	67
58	27	82	79	211	68
59	28	83	80	215	69
60	26. 31	84	81	64. 253	72
61	26	85	224	191	76
62	}	86	82	61. 65	73. 74
63	} 31	87	83	85	77
64	}	88	84	86	78
65	200	89	85	194	79
66	—	90	86	195	80
67	—	91	87	195	81
68	184	92	88	197	82
69	185	93	89	228	83
70	189	94	90	148	84
71	127	95	91	102	86
72	201	96	92	149	88
73	66	97	93	126	89
74	196	98	94	216	90
75	114	99	95	150	91
76	88	100	96	93	92
77	—	101	97	223	93
78	90	37	35	72	20
79	91	38	36	110	21
80	—	—	—	—	—
81	93	102	98	71	94
82	—	216	204	187	218
83	92	103	99	73	95
84	89	104	100	74	96
85	—	105	101	75	97
86	12	106	102	130	98
87	—	107	103	48 (125)	99
88	59	111	106	47	102
89	57	113	108	50	104
90	45. 46	114	109	8. 242	105
91	} 42. 43	115	110	53	106
92	}	116	111	51	107

Haec editio	Sittl	Rzach ed. a. 1884	Kinkel Epic. Gr. Fr.	Goettling-Flach[3]	Marck-scheffel
93	44	117	112	164b. 206 220	108. 15
94	—	—	—	—	—
95	47	118	113	54	109
96		119	114	55	110
97	—	120	115	158	111
98	48	121	116	105	112
99	—	122	117	131	113
100	49	123	118	39	114
101	56	124	119	40	115
102	140	126	121	229	117
103	101	128	123	112	122
104	102	129	124	106	120
105	115	130	125	113. 124	123
106	116	131	126	161	124
107	128	132	127	154	125
108	16	133	128	52	127
109	41	134	129	128	—
110	132	135	130	70	129
111	137	—	—	—	—
112	139	136	131	96	130
112b	—	—	—	—	—
113	113	138	133	155	132
114	—	139	134	140	133
115	97	141	136	35	135
116	105	142	137	77	136
117	160	143	138	221	137
118	146	144	139	104	138
119	124	146	141	156	140
120	136	145	140	57	139
121	69	157	151	94	150
122	77	147	142	76	141
123	78	148	143	125	142
124	94	108	104	162	100
125	58	109	105	49	101
126	60	110	105a (p. 313)	—	—
127	61	112	107	109	103
128	62	149	144	81	143
129	63	150	145	98	144
130	—	151	—	—	—
131	64	158	151a (p. 313)	—	—
132	95	153	147	78	146
133	96	60	57	151	43
134	20	156	150	80	149
135	65	166	159	116	157
136	40	175	166	66	164
137	70	162	155	118	153
138	72	159	152	95	151
139	73	160	153		
140	75	173	165	123	163
141	76	161	154	157 (40)	152
142	74	154	148	83	147

Haec editio	Sittl	Rzach ed. a. 1884	Kinkel Epic. Gr. Fr.	Goettling-Flach[3]	Marck-scheffel
143	79	152	146	79	145
144	71	155	149	82	148
145	80	164	157	120	155
146	81	163	156	119	154
147	82	165	158	121. 250	156
148	(9)	167	160	90	158
149	83	168	161	117	159
150	84	172	164	92	162
151	85	170	162	88	160
152	86	171	163	91	161
153	87	176	167	37	165
154	148	178	169	166	167
155	147	—	—	—	—
156	149	179	170	168	169
157	151	177	168	165	166
158	150	180	171	167	168
159	152	181	—	—	—
160	155	188	177	169	187
161	153	189	178	172	188
162	154	190	179	173. 262	189
163	161	191	180	170	190
164	162	192	181	171	191
165	158	193	182	174	192
166	159	194	183		
167	163	195	185	175	194
168	156	196	186	176	195
169	—	197	187	177	196
170	172	182	172	178	206
171	165	183	207	163	222
172	173	184	173	184	207
173	175	185	174	183	208
174	166. 167	198	237	217	212
175	166	207	196	23	—
176	—	186	175	14	243
		187	176	15	244
177		9			
178	168—170	10	9—11	10 a	179. 180
179		11			
180	171	14	12	13	181
181	110	15	13	137	182
182	120	17	15	67	185
183	121	18	210	68	186
184	—	1	1	1	171
185	—	2	2	2	172
186	—	3	3	3	173
187	108	4	4	5	174. 175
188	—	5	5	4	176
189	109	6	6	122	177
190	—	7	7	6	170
191	—	8	8	7	178
192	129	211	199	132	214
193	130	212	200	133	215
194	179	213	201	139	220
195	—	214	202	219	217

Haec editio	Sittl	Rzach ed. a. 1884	Kinkel Epic. Gr. Fr.	Goettling-Flach[3]	Marck-scheffel
196	178	215	203	230	227
197	182	217	205	210	216
198	164	44	42	129	28
199	143	220	209. 16	164a	184
200	131	266	254	262	255
201	—	137	132	9	131
202	—	—	—	—	—
203	139β	125	120	208	116
204	103	221	211	107	121
205	157	225	215	222	223
206	190	227	217	247	235
207	186	229	219	213	237
208	197	230	220	234	236
209	25	233	223	198	75
210	191. 192	234	—	—	—
211		235	—	—	—
212	177	236	225	192	224
213	—	237	226	200	231
214	181	238	227	236	241
215	187	239	228	248	225
216	188	240	229	249	226
217	18	241	230	212	85
218	30	242	231	255	—
219	183	245	234	186	209
220	—	246	235	179	210
221	198	248	238	185	213
222	195	249	239	205	239
223	193	250	240	258	—
224	174	270	259	—	250
225	—	272	263	260	—
226	—	—	—	—	—
227	—	200	189	17	198
228	—	201	190	18	200
229	—	203	192	19. 20	202
230	—	204	193	20	203
231	—	205	194	21	204
232	—	206	195	25	205
233	202	252	241	235	240
234	203	253	242	238	245
235	—	255	244	218	238
236	205	256	245	244	229
237	206	—	—	—	136
238	208	257	246	243	256
239	141	258	247	159	118
240	—	260	262	259	—
241	107	59	56	226	42
242	—	261	249	233	232
243	—	262	250	245	233
244	—	263	251	246	234
245	—	—	—	—	—
246	138	—	—	—	267
247	—	—	—	—	—
248	176	224	214	103	18
249	—	223	213	207	252

Haec editio	Sittl	Rzach ed. a. 1884	Kinkel Epic. Gr. Fr.	Goettling-Flach[3]	Marckscheffel
250	142	46	44	143	32
251	—	47	45	144	33
252	106	48	46	146	34
253	—	209	197	261	—
254	—	210	198	188	251
255	—	202	191	18	201
256	—	219	208	232	—
257	—	243	232	—	—
258	—	19	17	13	—
259	—	267	255	240	247
260	—	16	13	—	182
261	204	254	243	263	262
262	—	—	—	—	274
263	—	226	216	237	242
264	—	228	218	26	87
265	180	244	233	227	221
266	—	269	257	56	275
267	—	259	248	241	249
268	—	23	21	142	4
269	—	274	—	—	—
270	—	251	261	—	—
271	—	268	256	182	—
272	—	247	236	180	211
273	—	271	260	224	219
274	—	265	253	—	248
275	—	12	—	} 10 b	} 179
276	—	13	—		
277	—	264	252	251	47
278	—	174	—	—	—

ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΓΩΝ

NOTAE LIBRORUM

F = cod. Florentinus bibl. Laurentianae LVI 1 saec. XIV

A = lacinia papyri Flinders Petrie (tab. XXV ed. Mahaffy) saec. ut videtur III a. Chr.

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΣ ΑΥΤΩΝ

Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἄνθρωποι πολίτας ἰδίους εὔχονται γενέσθαι. ἀλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν εἰπὼν ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ

εἵσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθηίδος νύμφης κεκλῆσθαί φασι πρότερον Μελησιγένη, ὕστερον μέντοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν ἴδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισῴζεσθαί τινας ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς Ὁμηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρξασθαι καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην.

περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσίν ἐστιν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Μαίονα λέγουσιν, Εὐγαίων δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Μνασαγόραν, Δημόκριτος δὲ ὁ Τροιζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Θαμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ

Inscriptio: ἡσιόδου ου ex ω corr. F 2 γενέσθαι] restituit Barnes, λέγεσθαι F 5 εἵσατο] εἴσατο F, corr. Stephanus in ed. 1, νάσσατο Hes. Op. 639 6 οὐδέ] δέ in ras. F 7 ἄποικοι] Hermann Op. VI 282, ἔποικοι F 8 γεγενῆσθαι] γεγεννῆσθαι F γε] Stephanus l. c., τὲ F 9 Κρηθηίδος] cf. 22, κριθηίδος F, Κριθηίδος Barnes 10 Μελησιγένη] μελησιγενῆ F 12 Χῖοι] χίοι F 14 αὐτοῖς] Westermann Biogr. 34, αὑτοῖς F 18 Μαίονα] Sturz Hellan. Lesb. Fragm. 171, ///αιονα F 19 Εὐγαίων] Meineke Anal. Alex. 61 adn. 1, εὐ///αίων F Μνασαγόραν] Rohde Rh. Mus. XXXVI 417, μασαγόρ (altera littera incerta) F, Μασσαγόραν Tzetzes Alleg. Hom. Iliad. 60, Δμασαγόραν Barnes, Μαιαγόραν Nietzsche ed. 4 Δημόκριτος] Δημήτριος Wilamowitz, cf. Diels Poet. phil. Fr. p. 223, 6 20 ὁ] restituit Nietzsche ed. 4 adn., vocula evanuit in F Θαμύραν] dimidium alterum litterae primae et prius litterae α evanida in F, cf. Tzetzes l. c. 64

Μενέμαχον ἱερογραμματέα, εἰσὶ δέ, οἳ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσέως· μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθηίδα, οἱ δὲ Θεμίστην, οἱ δὲ Ὑρνηθώ, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλεῖτο δὲ Μέλης, ὡς δέ τινές φασι, Μελησιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἄλτης. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτόν φασί τινες Ὅμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πήρωσιν τῶν ὀμμάτων· παρὰ γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὁμήρου, ἐκθησόμεθα. τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου, πόθεν Ὅμηρος καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δι' ἑξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

> *ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν*
> *ἀμβροσίου σειρῆνος. ἕδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν,*
> *Τηλέμαχος δὲ πατὴρ καὶ Νεστορέη Ἐπικάστη*
> *μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.*

οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διά τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακότος.

ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῆ. γενεαλογοῦσι δὲ οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Αἰθούσης τῆς Ποσειδῶνος γενέσθαι Λίνον, Λίνου δὲ Πίερον, Πιέρου δὲ καὶ νύμφης Μεθώνης Οἴαγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα, Ὀρφέως δὲ Δρῆν, ⟨τοῦ δὲ Εὐκλέα⟩, τοῦ δὲ Ἰαδμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὔφημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δῖον καὶ Ἀπελλῆν,

---

21 *ἱερογραμματέα*] Nauck Phil. V 561 adn. 8, ///*ρογραμματέα* F, cf. Tzetzes l. c. 61 *Ὀδυσσέως*] *ὀδυ*///*σέως* F 22 *Κρηθηίδα*] ///*ρηθηίδα* F *Θεμίστην*] F, *Θεμιστώ* Barnes 23 *Ὑρνηθώ*] dubitans Westermann ed. 34, cf. Rohde l. c. 417 et Wilamowitz Herm. XXXIV 615, *εὐγνηθώ* F (*Ὀρνιθοῦς* Tzetzes Alleg. Hom. Iliad. 65) 25 *Μελησιγένης*] *μελησιγενὴς* F 26 *Ἄλτης*] e schol. Hom. *X* 51 Welcker Ep. Cycl. 149 adn. 183, *αὐλητὴν* F, *Αὐλήτης* Boissonade ed. 138, qui quae secuntur recte distinxit; post *φασί* et *Ὅμηρον* interpungit F *δὲ*] om. F, *δ'* Westermann ed. 35 30 *Ἀδριανοῦ*] *ἀδιανοῦ* F, corr. apographum Stephani 35 *Νεστορέη*] *νεστορίη* F *Ἐπικάστη*] *Πολυκάστη* primitus scriptum fuisse suspicatur Nietzsche ed. 5 adn. 41 *δὲ*] *δ'* Westermann ed. 35 adn., *τὲ* F 42 *Αἰθούσης*] Charax ap. Suidam v. *Ὅμηρος, καὶ θοώσης* F, *Φοώσης* Boissonade ed. 140 *Λίνον*] *λῖνον* F 44 *Δρῆν*] e Charace Goettling ed.² praef. XII, *δρτην* F, *Ὄθρυν* Barnes, *Ὄτρυν* dubitans Welcker l. c. 149 ⟨*τοῦ δὲ Εὐκλέα*⟩ e Charace Goettling inseruit l. c. 45 *Ἰαδμονίδην*] coll. Herod. II 134 et Plut. Mor. p. 557 a Nietzsche ed. 6 adn., *ἁρμονίδην* F 46 *Ἀπελλῆν*] Charax ap. Suidam l. c., *Ἀπέλλαιον* F, *Ἀπέλλην* Nietzsche, qui *Ἀπελλέα* scribendum esse suspicatur ed. 6 adn.

Δίου δὲ καὶ Πυκιμήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἡσίοδον καὶ Πέρσην· Ἀπελλοῦ δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ καὶ θυγατρὸς Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὅμηρον.

τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι ὁμόσε ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας. ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην Ὅμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλιν ῥαψῳδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι, τίς εἴη, τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν·

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφιξιν, διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μεγάλαις δωρεαῖς τιμῶν συνεκάλεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦλθον εἰς τὴν Χαλκίδα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανήδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος. ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων νικῆσαί φασι τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ Ὁμήρου καθ' ἓν ἕκαστον, τὸν δὲ Ὅμηρον ἀποκρίνασθαι. φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

υἱὲ Μέλητος, Ὅμηρε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς,
εἴπ' ἄγε μοι πάμπρωτα, τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;

---

55 sq. = Anth. Pal. XIV 65

---

52 sqq. Pseudoplut. Vit. Hom. I 4 (VII 331 B.) Pausan. X 24, 2 Stephan. Byz. v. *Ἴος* Proclus Chrestom. (Schol. Iliad. I) p. XXXII D.

---

48 *Ἀπελλοῦ*] *Ἀπέλλου* ('fortasse *Ἀπελλέους* restituendum') Nietzsche ed. 6 adn., *πέρσου* F, *Ἀπελλαίου* Sittl ed. 12 et 395 *καὶ θυγατρὸς*] Nietzsche l. c.; cf. stemma e Charace petitum l. c. *τοῦ δὲ Μαίων . . . καὶ γήμας Εὔμητιν τὴν Εὐέπους τοῦ Μελησιγένους* (sic Bernhardy in ed. Suidae adn. pro '*Μνησιγένους*') *ἐποίησεν Ὅμηρον; θυγατρὸς καὶ* F 51 *ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας*] Nietzsche ed. 6 adn., *ἐν αὐλίδι τῆς βοιωτίας* F 53 *αὐτοῦ*] *αὑτοῦ* F, corr. Stephani apogr. 56 *παίδων*] F Pausanias Stephanus Byz. Anth. Pal., *ἀνδρῶν* Pseudoplutarchus Vit. Hom. Proclus 58 *Γανύκτωρ*] Pausanias, *γαννύκτωρ* F 63 *Χαλκίδα*] post hanc vocem '*Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος*' inserebat Barnes 64 *Πανήδης*] ex papyri A col. I v. 4 (π)ΑΝΗΔΟΥ) restituendum, cf. Kirchhoff Sitzungsb. d. preuss. Akad. d. Wiss. 1892 p. 887; *πανοίδης* F, *Πανίδης* Tzetzes, *Πανείδης* Hermann Op. VI 151 70 ΥΙЄ et ΜΗΔЄΑ sola supersunt in A 71 praeter *παμπρω*)-ΤΑΤΙ nihil servavit A

Ὅμηρος·

ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

εἴπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,
τί θνητοῖς κάλλιστον ὀίεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

ὁ δέ·

ὁππότ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρεέων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασι θαυμασθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τοὺς στίχους ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς θυσίαις πρὸ τῶν δείπνων

---

73 sq. Theogn. 425 *πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον | μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου, | φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι* Bacchyl. V 160 *θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος* Soph. Oed. Col. 1225 *μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῇ, | βῆναι κεῖθεν, ὅθεν περ ἥκει, | πολὺ δεύτερον, ὡς τάχιστα* Eurip. Beller. Fr. 285 p. 443 N.[2] *ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον | κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ* Alexis Fr. 141, 15 (II 348 K.) *τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστόν ἐστ' ἀεί, | ἐπὰν γένηται δ' ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος*

---

73 sq. Stob. CXX 3 (IV 102 M.) *ἐκ τοῦ Ἀμφιδάμαντος Μουσείου* '*ἀρχὴν — περῆσαι*'

---

73 *ἀρχὴν* A (ΑΡ⟨*χην*) F Stobaeus, *πάντων* Theognis *μὲν μὴ φῦναι*] desiderantur in A *ἐπιχθονίοισιν*] *ε*⟩ΠΙΧΘΟΝΙΟΙCΙ⟨*ν* A *ἄριστον*] periit in A 74 *φύντα δ'*] non servavit A *ὅπως*] A Stobaeus Theognis, *ὅμως* F *ὤκιστα*] ѠΚΙC⟨*τα* A *πύλας — περῆσαι*] praeter ··ΑΙ omnia desiderantur in A 76 *εἴπ' — καὶ*] non servata in A *τοῦτο, θεοῖς*] *το*⟩ΥΤΟΘЄ⟨*οις* A *ἐπιείκελ' Ὅμηρε*] perierunt in A 77 *τί — κάλλιστον*] *τι θν*⟩ΗΤΟΙC ΚΑΛ⟨*λιστον* A, cf. v. 84 et quae dixi Wien. St. XIV 141, *τί θνητοῖσιν ἄριστον* F *ὀίεαι — φρεσὶν*] desiderantur in A *εἶναι*] *ε*⟩ΙΝΑΙ A 79 sq.] Hom. *ι* 5 sq. *οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι | ἢ ὅτ' ἐυφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα* 79 totus periit in A *κάτα*] Nietzsche ed. 8, *κατὰ* F 80 praeter *ακουαζ*⟩ѠΝ⟨*ται* omnia desiderantur in A 81 excepta Θ littera (in *πλή*⟩Θ⟨*ωσι*) totus interiit in A 82 *σίτου καὶ κρεέων*] non servata in A *κρεέων*] scripsi in ed.[1] p. 238, *κρειῶν* F Homeri codd. *μέθυ*] *με*⟩ΘΥ A *ἐκ κρητῆρος*] periit in A *ἀφύσσων*] om. A 83 *οἰνοχόος — ἐγχείῃ*] ΟΙΝ⟨*οχο*⟩ΟCΦΟΡЄΗ⟨*σι κ*⟩ΑΙЄΓΧЄ⟨*ιηι* A *δεπάεσσιν*] desideratur in A 84 *τί*] om. A *κάλλιστον*] ΚΑΛΛΙCΤ⟨*ον* A *ἐνὶ φρεσὶν*] periit in A *εἴδεται*] ···ЄΤΑΙ A (*φαιν*⟩ЄΤΑΙ Mahaffy t⟨ XXV 27) 86 *τῶν*] F, *τον*⟩ΤѠΝΤѠΝ A *τοὺς στίχους*] *τους στι*⟩ΧΟΥ C A, unde locum restitui Wien. St. XIV 142 sq., *τὰ ἔπη* F

καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ Ὁμήρου εὐημερίᾳ ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν καί φησι τούσδε τοὺς στίχους·

Μοῦσά γέ μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
τῶν μὲν μηδὲν ἄειδε, σὺ δ' ἄλλης μνῆσαι ἀοιδῆς.

ὁ δὲ Ὅμηρος βουλόμενος ἀκολούθως τὸ ἄπορον λῦσαι φησίν·

οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
ἅρματα συντρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἠξίου καθ' ἕνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὅμηρον. ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἑξῆς Ὁμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου·

Ἡσίοδος
δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο βοῶν κρέα καὐχένας ἵππων

Ὅμηρος
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

Ἡσίοδος
καὶ Φρύγες, οἳ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι

Ὅμηρος
ἀνδράσι ληιστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἑλέσθαι.

---

101 sq. Aristoph. Pac. 1282 ὣς οἳ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καὐχένας ἵππων | ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν

---

90 sqq. cf. Plutarch. Mor. 153 f sq. (I 376, 20 B.)

---

89 ἀπόρων] ἀπήρων F, ἀπό apogr. Stephani in marg. 89 ἐπερώτησιν] ἐπ' ἐρώτησιν F 91 cf. Theog. 31 Μοῦσά γέ μοι] i. e. ἀείδει, ΜΟΥϹΑΓϹΜΟΙ A, Μοῦσά γ' ἐμοὶ Kirchhoff l. c. 876, μοῦσ' ἄγε μοι F, Μοῦσ' ἅ γέ μοι (i. e. ἅ γέ μοι Μοῦσα ἀείδει, τά κτλ., τῶν μὲν μηδὲν ἄειδε) Nietzsche ed. 8 sq. adn., Μοῦσα λέγει Goettling ed.^{2} praef. XXIV τά τ' ἐόντα] non servavit A πρό τ' ἐόντα] ΠΡΟΤϹ⟨οντα A, τ' ἐόντα evanidum F 92 μηδὲν] ΜΗΘϹΝ A ἄειδε] ΑϹΙΔ⟨ε A σὺ δ' ἄλλης] non servata in A 94 οὐδέ ποτ' ἀμφὶ] desiderantur in A τύμβῳ] F Plutarchus, ΤΥΜΒΟΝ A (duplicem antiquitus lectionem extitisse suspicatus sum Wien. St. XIV 142) καναχήποδες ἵπποι] A (ΚΑΝ⟨αχηποδες ιπ⟩ΠΟΙ) Plutarchus, verba interciderunt in F 95 ἅρματα] ΑΡΜΑ⟨τα A συντρίψουσιν] periit in A ἐρίζοντες] A (ερι⟩ΖΟΝΤϹϹ) F, ἐπειγόμενοι Plutarchus περὶ νίκης] desiderantur in A 101 sqq. Ἡσίοδος et Ὅμηρος indices omittuntur in F 101 δεῖπνον — εἵλοντο] ὣς οἳ μὲν δαίνυντο Aristophanes 102 πολέμοιο] Stephanus ed. 5, πτολέμου F, πολέμου Aristophanes κορέσθην] F, cf. μιάνθην Hom. Δ 146, ἀπελύθην Wescher-Foucart Inscr. rec. à Delphe 254, ἐστεφανώθην Bull. de corr. hell. V 225 sq. n. 14, διελέγην C. I. G. II 3048, 7; κόρεσθεν Hermann Op. VI 282, (πολέμου) ἐκόρεσθεν Aristophanes 104 ἐπ' — ἑλέσθαι] ἐπ' ἀκτὴν δοῦλοι ἕπεσθαι dubitans coniecit Nietzsche ed. 10 adn.

Ἡσίοδος

χερσὶ βαλέων ἰοὺς οὔλων κατὰ φῦλα γιγάντων

Ὅμηρος

Ἡρακλέης ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα.

Ἡσίοδος

οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι

Ὅμηρος

μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

Ἡσίοδος

ἦ τ' ἄρα σοί γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ

Ὅμηρος

σῶμα τότε σπείραντε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Ἡσίοδος

αὐτὰρ ἐπεὶ δμήθη γάμῳ, Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

Ὅμηρος

Καλλιστὼ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Ἡσίοδος

ὣς οἳ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες

Ὅμηρος

οἴκοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Ἡσίοδος

δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσσῃ
σύλλεγον ὀστέα λευκὰ Διὸς κατατεθνηῶτος

Ὅμηρος

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

Ἡσίοδος

ἡμεῖς δ' ἂμ πεδίον Σιμοέντιον ἥμενοι αὔτως
ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες

---

105 post 106 legitur in F, transposuit Nietzsche ed. 10   βαλέων] Goettling ed.[1] 245 adn., βαλὼν F   ἰοὺς] Nietzsche Rh. Mus. XXVIII 244, ἰοῖσιν F   οὔλων] scripsi in ed.[1] p. 239, ὅλλων F, ὤμων? Nietzsche ed. 10 adn.   φῦλα] φύλα F   106 Ἡρακλέης] ἡρακλῆς F   109 ἦ τ' ἄρα] Hermann Op. VI 284, οὔτ' ἂρ F, οὔτ' ἄρα Goettling ed.[1] 245, εὖτ' ἄρα (σοί 'nomin. plur.') idem dubitans ed.[1] 245 adn., οὐ γὰρ (i. e. διὰ χρ. Ἀφρ.) Westermann ed. 37   ἐμίγη] F, (εὖτ' ἄρα σοί) ἔμιγεν Goettling ed.[2] 317 adn.   110 τότε σπείραντε] Hermann l. c., τό γ' ἐσπείραντο F, τόγε vel τόδε σπείραντε Boissonade ed. 199, τόδε σπείραντο Goettling ed.[2] 317 adn.   χρυσέην] χρυσῆν F   112 βιοῖο] βιοι F   116 κατατεθνηῶτος] Goettling ed.[1] 245, κατατεθνειῶτος F   118 Σιμοέντιον] σιμοούντιον F   αὔτως] Westermann ed. 38, οὕτως F, αὔτως Barnes   118] versum post hunc excidisse arbitratus est Barnes

Ὅμηρος

φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

Ἡσίοδος

δὴ τότ' ἀριστῆες κοῦροι χείρεσσι θαλάσσης

Ὅμηρος

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

Ἡσίοδος

Κολχίδ' ἔπειτ' ἥγοντο καὶ Αἰήτην βασιλῆα

Ὅμηρος

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἠδ' ἀθέμιστον.

Ἡσίοδος

αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον οἶδμα θαλάσσης

Ὅμηρος

ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν.

Ἡσίοδος

τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὔχετο πᾶσιν ὀλέσθαι
μηδέ ποτ' ἐν πόντῳ, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
ἐσθίετ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε· μηδέ τις ὑμέων
οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

Ὅμηρος

πημανθείς, ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοισθε.

πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὁμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

τοῦτό τι δή μοι μοῦνον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἑκάστῃ
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

τοῦτο δὲ εὑρίσκεται πλῆθος ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐσῶν πεντήκοντα, ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν

---

121 ἀριστῆες] ἀριστή F, corr. apogr. Stephani 122 τε ἀπείρυσαν] F, τ' ἀποείρυσαν Barnes ναῦν] F, νηῦν (cf. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 1358) vel νέα restituendum esse censui in ed. meae[1] p. 241 123 sq. ἐπεί θ' ἵκοντο scribens inter se transposuit Nietzsche ed. 11 123 ἔπειτ' ἥγοντο] (Μήδειαν) Wilamowitz Herm. XXXIV 615, ἔπειθ' ἵκοντο F 126 ἐυσσέλμων] ἐυσέλμων F 127 τοῖσιν] τοῖσι F 129 ὑμέων] ὑμῶν F 127—130] v. 127 sq. Hesiodo, 129—131 Homero tribuit Hermann Op. VI 286, v. 127, 129 sq. Hesiodo, 128 Homero Goettling ed.[2] 319 adn. 131 αὖτις] αὖθις F 132 πάντα δὲ] ταῦτα δὲ πάντα Barnes 134 ἐειρομένῳ] ἀνειρομένῳ Barnes 135 ἐς] εἰς F 136 ὁ δὲ] ὁ δὲ Ὅμηρος Barnes

δὲ δεκαδύο μυριάδες, ͵ε . . . κατὰ πάντα δὴ τοῦ Ὁμήρου ὑπερτεροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίοδος ἄρχεται πάλιν·

υἱὲ Μέλητος Ὅμηρ', εἴ περ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὡς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θύγατρες,
λέξον μέτρον ἐναρμόζων, ὅ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

ὁ δέ φησι·

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἑκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.
κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἁπάντων

* * * *

ἄλλο δὲ πᾶν, ὅ τι σῷ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.

Ἡσίοδος

πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις καὶ ἐν ἤθεσι ποίοις;

Ὅμηρος

εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἐθέλοιεν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῷντο, δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπείη.

Ἡσίοδος

εὔχεσθαι δὲ θεοῖσι τί πάντων ἐστὶν ἄμεινον;

Ὅμηρος

εὔνομον εἶναι ἑῷ θυμῷ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.

Ἡσίοδος

ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχεις ὅ τι φύεται εἰπεῖν;

---

142 post *μυριάδες* in F *͵εῦν* legitur; *͵ε* lacunae signo apposito Westermann ed. 39, *πεντακισχίλιοι τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα* Barnes, *καὶ χιλιάδες ε', Ἀχαιῶν δὲ ἑνδεκακισχίλιαι καὶ διακόσιαι καὶ ν' μυριάδες* Boissonade ed. 199, *ἀνδρῶν δὲ διπλῆ μυριὰς μία καὶ ἁπλαῖ χίλιαι διακόσιαι πεντήκοντα* Hermann Op. VI 285, *ἀνδρῶν* vel *Ἀχαιῶν δὲ μυριάδες ͵ια σν'* Westermann ed. 39 adn.; *εὖ* in *ευν* latere ratus *εὖ δὴ κατὰ πάντα* coniecit Nietzsche ed. 12 145 *ὑψίστοιο*] *ὑψίστοι* F, corr. apogr. Stephani 146 *μέτρον*] *μέτρῳ* Barnes *ἐναρμόζων*] Boissonade ed. 200, *ἐναρμόζον* F 147 *τε*] om. F *ποθέω*] *θέω* F, corr. in marg. apographi Stephani 150 *εἰπέμεν*] Barnes, *εἰπεῖν* F 152 *ἔχθιστον*] *ἔχθιστ°* F post 152 deest versus, lacunae signum posuit Nietzsche, cf. Rh. Mus. XXVIII 241 sq. 153 *σῷ θυμῷ*] *τῷ θυμῷ* Boissonade l. c. 156 *τιμῷντο*] *τιμοῖντο* F 157 *θεοῖσι τί*] Rohde in ed. Nietzschii 13 adn., *θεοῖς ὅτι* F; versum ante 157 excidisse suspicatus est Hermann Op. VI 289, 157 vero sic esse conformandum: *εὔχεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἐστὶν ἄριστον*; simplicius *εὔχεσθαι δὲ θεοῖς ἔτι πάντων ἐστὶν ἄμεινον* visum Goettlingio ed.[2] 320 adn. 158 *εὔνομον*] conieci in ed.[1] p. 243, *εὔνουν* F, *εὔνους* Nietzsche Rh. Mus. XXVIII 242 *ἑῷ θυμῷ*] (de deorum animis intellegens) Nietzsche l. c., de homine accipio; *ἑαυτῷ* F 159 *ἔχεις*] Hutchinson in ed. Robinsonii p. 237 adn. b, *ἔχειν σ'* F

Ὅμηρος

ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Ἡσίοδος

ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρείη δύναται τί;

Ὅμηρος

κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.

Ἡσίοδος

τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

Ὅμηρος

γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἕπεσθαι.

Ἡσίοδος

πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;

Ὅμηρος

οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἕπηται.

Ἡσίοδος

ἡ δ' εὐδαιμονίη τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

Ὅμηρος

λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν ἡσθέντα τε πλεῖστα.

ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανήδης ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτοι', ἀρότοιό τε δυσομενάων·
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον

170 sqq. Tzetz. Vit. Hes. 49 171—197 cf. Philostr. Her. p. 318 (II 194, 13 K.)

160 ἐμῇ γνώμῃ] ἐμὴ γνώμη malit Westermann ed. 39 161 ἀνδρείη] ἀνδρία F δύναται τί] F 162 ὠφελίας] ὠφελείας F, correctum in marg. apographi 164 γιγνώσκειν] γινώσκειν F 165 βροτοῖς] βροτοῖσι F, correxit Barnes βροτοῖς ποῖον] βροτῶν ποίοις suspicatur Nietzsche ed. 14 adn. 166 αὐτὸς] οὔ τις coniecit Nietzsche l. c. 168 τε] om. F 170 Πανήδης] cf. ad 64; πανοίδης F, Πανείδης Hermann l. c. 173 Ἀτλαγενέων] Ἀτλαγγενέων Goettling ed.[1] 248 174 ἀμήτοι'] scripsi, ἀμητοῖο F τε] δὲ Hes. Op. 384 176 αὖτις] αὖθις F 179 τ' ἄγκεα] cf. Hes. Op. 391, δ' ἄγγεα F

ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν
γυμνόν τ' ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὥρια πάντα πέλωνται.

μεθ' ὃν Ὅμηρος·

ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ,
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
μακραῖς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. ὄσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες ἐπήνουν, ὡς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνην προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα. τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις ἐπιγράψαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθήσων.

---

205 sq. = Anth. Pal. VII 53 (Inscr. gr. metr. 81 p. 69 Pr.)

---

198 sqq. cf. Lucian. Ver. Hist. 2, 22 Dio Prus. II 11 (I 18, 21 A.) Themist. XXX p. 348 d (p. 420 D.) Liban. III 22 R. Varro ap. Gellium Noct. Att. III 11, 3 203 Pausanias IX 31, 3 205 Proclus Chrest. I p. XXXIII D.

---

181 *ναίουσιν*] *ναίουσι* F 182 *γυμνόν τ' ἀμάειν*] *γυμνούσ θ' ἀμάειν* F, *γυμνὸν δ' ἀμάειν* Hes. Op. 392 *ὅτ' ἂν — πέλωνται*] *εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα | ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος* Hes. Op. 392 sq. 186—197 ex Hom. *N* 126—133 et 338—344 187 *κρινθέντες*] *κριθέντες* F 189 *ἀσπὶς ἄρ'*] *ἀσπὶς δ' ἄρ'* F 193 *μακραῖς*] F, *μακρῆς* Hom. *N* 340 205 *Μούσαις*] *Μούσῃς* suspicatus sum in ed.[1] *ἀνέθηκεν*] *ἀνέθηκα* Anthologia cf. Hes. Op. 658

προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεον γενομένην τὴν προφῆτίν φασιν εἰπεῖν·

ὄλβιος οὗτος ἀνήρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτῃσιν·
τοῦ δ' ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου μὲν ἀνεχώρει νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν, εἰς δὲ Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ' Ἀμφιφάνει καὶ Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. διατριβῆς δὲ αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνοεῦσιν ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Ἀχαΐας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχθέντος ἑορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνείας πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες ἐκεῖνο μὲν πενθήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτουν. οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν κατασπάσαντες ἁλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὓς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσείῳ. Ἐρατοσθένης δέ φησιν ἐν Ἡσιόδῳ Κτίμενον καὶ Ἄντιφον τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἐναλόντας σφαγιασθῆναι θεοῖς ⟨τοῖς⟩ ξενίοις ὑπ'

211—215 Tzetz. Vit. Hes. 95 sqq. 216 sqq. Tzetz. Vit. Hes. 101 sqq.

---

212 *Μούσῃσι τετιμένος*] *Μούσαις τετιμημένος* Tzetzae codd. pars 213 *ὅσον*] *ὅσην* F 214 *κάλλιμον*] F (μ e ς corr.) 215 *κεῖθι δέ τοι*] F, *'κεῖ γάρ τοι* cod. P Tzetzae (quod in *κεῖ γάρ τοι* mutavit Westermann), *καὶ γάρ τοι* codd. cett. Tzetzae 217 *Οἰνόην*] cf. Tzetzae Vit. Hes. 101, 105, 107 ed. meae, *Οἰνεῶνα* coniecit Westermann ed. 41 218 *παρ'*] *παρὰ* F 220 *Νεμείου*] *νεμίου* F *δὲ*] *δ'* F 221 *Οἰνοεῦσιν*] Friedel JbfPh. Suppl. X 236, *Οἰνεωνεῖσιν* Sauppe Oratt. Att. II 155, *οἰνῶσιν* F, *Οἰνεῶσιν* Goettling ed.[1] 251 adn., *ἐν τῷ Οἰνεῶνι* malit Westermann ed. 41 223 *Ἀχαΐας*] coniecit Westermann ed. 42, *Εὐβοίας* F Tzetzes Vita Hes. 106, *Μολυκρίας* Goettling ed.[2] 323 adn., *Βοιωτίας* Nietzsche Rh. Mus. XXVIII 233 sq., *τῆς Βολίνας* (vel *Εὐπαλίας*) *καὶ τῆς Μολυκρίας* primitus scriptum fuisse censuit Nietzsche ed. 18 adn., cf. Friedel l. c. 257 sq. et 277 adn. 63 225 *Ἀριαδνείας*] sine accentu F, cf. Friedel l. c. 236 adn. 5; *Ῥίου ἁγνείας* Nietzsche ed. 18 adn., cf. Bergk Anal. Alex. I 29 Flach Herm. VIII 465 231 *ἐν Ἡσιόδῳ*] Goettling ed.[2] XV adn. 7, *ἐν ἐνηπόδω* F *Γανύκτορος*] *γαννύκτορος* F 232 *ἐναλόντας*] Friedel l. c. 237 (adn. 9), *ἀνελόντας* F ⟨*τοῖς*⟩] Bernhardy Eratosth. 241, om. F *ὑπ'*] *ὑπὸ* F

Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. τὴν μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν φθορὰν ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι, φθαρῆναι δὲ ὑπό τινος ξένου συνόδου τοῦ Ἡσίοδου δημώδους, ⟨Τρωΐλου⟩ ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. ὕστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμὸν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήιος, ἀλλὰ θανόντος
ὀστέα πλήξιππος γῆ Μινυὰς κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαΐδα, ἔπη ͵ζ, ἧς ἡ ἀρχή·

Ἄργος ἄειδε, θεά, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες·

εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ͵ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὁμήρου εἶναι. ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδου τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος, παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῆ τὸν Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη. καὶ ποιεῖ οὕτως·

χαλκέη παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματος ἧμαι.

240—243 = Anth. Pal. VII 54 (Inscr. gr. metr. 19 p. 14 Pr.) 241 Pseudaristot. Pepl. 19, 2 *ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυὰς κατέχει* 254—259 = Anth. Pal. VII 153 (Inscr. gr. metr. 233 p. 188 Pr.)

---

235 sq. Plutarch. Mor. p. 162 d (I 397, 20 B.) 237—243 Pausan. IX 38, 4 Tzetz. Vit. Hes. 109 sqq. 251—259 Plato Phaedr. p. 264 C Incert. auct. or. Corinth. ['Dio Prus.'] XXXVII 38 (II 26 A.) Laert. Diogen. I 6, 89 Pseudoherod. vit. Hom. p. 5, 24 W. 251—254 Ioann. Philop. in Aristot. Anal. post. 34 b

---

235 *δημώδους ⟨Τρωΐλου⟩*] coll. Plutarch. Mor. l. c. Nietzsche Rh. Mus. XXVIII 229, *δημώδους* F, *Δημωνίδου* Sittl ed. 21 et 396 240 *πλήξιππος — Μινυὰς*] scripsi in ed.[1] p. 247, *πληξίππων γῆ Μινυὰς* F Pseudaristoteles Pepl., *πληξίππου γῆ Μινύη* Tzetzes, *πληξίππων γῆ Μινυῶν* Pausanias Anthol. 241 *ἐν — ἐστὶν*] F Anthologia Tzetzes, *ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται* Pausanias 242 *βασάνῳ*] *βασάνοις* Tzetzes 245 *͵ζ*] Hermann Op. VI 286, *ζ̄* F 247 *Ἐπιγόνους*] Barnes, *ἐπειγομένου* F *͵ζ*] Hermann l. c., *ζ̄* F 252. 253 *καὶ ποιεῖ οὕτως*] in marg. habet F 254 *χαλκέη*] *χαλκῆ* F scriptores cett. *Μίδεω*] Pseudoherodoti Vitae Hom. cod. B, *Μίδου* F Pseudoherodoti codd. ceteri Philoponus, *Μίδα* Plato Laert. Diogenes Incert. auctor or. Cor. Anthologia *ἐπὶ — ἧμαι*] F, *ἐπὶ σήματι κεῖμαι* scriptores cett.

ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε νάῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἠέλιος δ' ἀνιὼν φαίνῃ λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθησιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας·

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάζοις.

μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν, ἔπη Μ͵β΄, πεποιηκὼς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπῶν Μ͵εφ΄. παραγενόμενον δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ Μέδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι λέγεται τούσδε τοὺς στίχους·

ἀνδρὸς μὲν στέφανοι παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,

---

258 Meleager Anth. Pal. VII 476, 3 *πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ** Epigr. gr. ed. Kaibel 539, 3 *πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ** 259 Epigr. gr. ed. Kaibel 206, 3 *προσημαίνω παριοῦσιν* 262 sq. = Inscr. gr. metr. 94 p. 79 Pr. 269 sqq. = Epigr. Hom. 14

---

255 'Longin.' *περὶ ὕψ.* 36, 2 Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. II 37 (p. 35 B.) adv. math. VIII 184 (p. 327, 10 B.) Liban. I 519, 17 R. 258 sq. Suid. v. *αὐτοῦ* 260—263 Tzetz. in Lycophr. Proleg. (I 258 M.) 265—273 Pseudoherod. Vit. Hom. I 15 sq. W. 269—273 Suid. v. *Ὅμηρος* (II 1102, 1 B.)

---

255 *ἔς τ'*] F Incert. auctor or. Cor. Pseudoherodoti Vita Hom. Laertius Diogenes Anth. Pal. 'Longinus', *εὖτ'* Anth. Plan., *ὄφρ'* Plato Libanius *νάῃ*] F Plato Sextus Empir. Hypot. Libanius Anth., *ῥέῃ* Incert. auctor. or. Cor. codd. (*νάῃ* Emperius) Laertius Diogenes Pseudoherodoti Vita Hom. (*ῥέοι* pars codd.) 'Longinus' Sextus Empir. adv. math. *τεθήλῃ*] *τεθήλοι* Pseudoherodoti Vitae codd. pars maior 256 sq. om. Plato Incert. auctor or. Cor. Anth., inverso ordine dispositos habet Laertius Diogenes 256 om. Pseudoherodoti Vita *πλήθωσι*] *ῥέωσιν* Laertii Diogenis codd. PB (*ῥείωσιν* Röper Phil. III 43) *περικλύζῃ*] *ἀνακλύζῃ* Laertius Diogenes 258 *φαίνῃ*] F, *λάμπῃ* scriptores cett. *λαμπρά*] *λαμπρή* Goettling ed.[1] 251, sed cf. ad Theog. 19 258 *πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ*] F Incert. auctor or. Cor. Anth. Pal. Laertii Diogenis codd. PB, Suidas, *πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ* Anth. Plan., *πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου* Plato Pseudoherodoti Vita 259 *σημανέω*] F, *ἀγγελέω* scriptores cett. 262 *τοι*] F, *τόδ'* Barnes *Ὅμηρος καλὸν*] *ἑλὼν τόδ' Ὅμηρος* Tzetzes 263 *σῇσιν ἐπιφροσύναις*] *σῇσιν ἐπιφροσύνης* Menrad, *σῆς ὑποφραδμοσύναις* Barnes *αἰὲν*] *ἐσθλὸν* Tzetzes 264 *Μ͵β΄*] Nietzsche ed. 20, *μβφ* (*β* m[1] ex *ι* corr.?) F 265 *Μ͵εφ΄*] Nietzsche ed. 20 adn., *με* F 269 *στέφανοι παῖδες*] F, *στέφανος παῖδες* Pseudoherodoti Vita, *παῖδες στέφανος* Suidas 270 *δ' αὖ πεδίου*] *δ' ἐν πεδίῳ* Pseudoherodoti Vita Suidas; post hunc versum aliquid excidisse e Pseudoherodoti Vita (Suidas) Hom. p. 16 W. vidit Barnes; e Vitae versibus *χρήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες | ἥμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος λαοῖσιν* (sic Nietzsche pro '*κόσμος τ'*

⟨χρήματα δ' οἶκον ἀέξει· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες⟩
λαοῖς εἰν ἀγορῇσι καθήμενοι εἰσοράασθαι.
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἤματι χειμερίῳ, ὁπότ' ἂν νείφῃσι Κρονίων.

ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρραψῴδει τὰ ποιήματα. τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε·

οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν' Ἠιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον
νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδεΐδης, οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνεΐδαο,
καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῆν ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὁμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ⟨καὶ⟩ ἄλλην θυσίαν πενταετηρίδα εἰς Χίον ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ·

θεῖος Ὅμηρος ὅδ' ἐστίν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον

297—302 = Inscr. gr. metr. 149 p. 118 Pr.

ἄλλοισιν') ὁρᾶσθαι Nietzsche (Rh. Mus. XXVIII 249) versum huius modi composuit: *θήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ* (sive *κόσμος*) *βασιλῆες*; *οἶκον ἀέξει* volgo legebatur (*ἀέξει οἶκον* Vitae cod. M)
272 *λαοῖς εἰν*] Nietzsche ed. 21 adn., *λαὸς δ' εἰν* F *καθήμενοι*] correxit Nietzsche l. c., *καθήμενος* F 274 *νείφῃσι*] *νίφῃσι* F 279 *τ'*] om. Hom. *B* 560 *Ἀσίνην*] *ἀσί///ην* (*ν* erasum) F 281 *νῆσόν τ'*] *οἳ τ' ἔχον* Hom. *B* 562, sed cf. Strabo VIII 375, 16 *Αἴγιναν*] Hom. l. c., *αἴγινάν τε* F 283 non legitur in Homero (post *B* 563) 285 *Εὐρύπυλος*] *Εὐρύαλος* ex Hom. *B* 565 Barnes 286 *Μηκιστέος*] dedi ex Hom. *B* 566 in ed.[1] p. 249, *μηκιστέως* F 287 *ἐκ πάντων*] *συμπάντων* Hom. *B* 567 289 sq. non reperiuntur in Hom. 295 ⟨*καὶ*⟩ *ἄλλην*] (vel *ἄλλην* ⟨*δὲ*⟩) Boissonade ed. 200, *καὶ* om. F 296 *εἰς Χίον*] *ἐσχίον* F *εἰκόνος*] *εἰκό* F 297 *μεγάλαυχον*] Barnes, *μεγαλαύχην* F

πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἳ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ἤρειψαν ποινὴν ἠυκόμου Ἑλένης.
οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανήγυριν. καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κεράτινον βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν ἐποιήσαντο, Δήλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε πρὸς Κρεώφυλον κἀκεῖ χρόνον διέτριβε πρεσβύτης ὢν ἤδη. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος παίδων τινῶν ἀφ' ἁλείας ἐρχομένων, ὥς φασι, πυθόμενος

ἄνδρες ἄγρης ἁλίης θηρήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

ὅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα,

οὐ νοήσας τὸ λεχθέν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. οἱ δέ φασιν ἐν ἁλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδέν, ἐφθειρίσθαι δέ, καὶ τῶν φθειρῶν οὓς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὓς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἥκοι τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. ἀναχωρῶν δὲ ἐκεῖ-

---

315 = Epigr. gr. ed. Kaibel 1105

---

313 Vita Hom. IV. p. 28 W. Vita Hom. V. p. 30 W. Pseudoherod. Vit. p. 18 W. Proclus Chrest. I p. XXXII 22 D. Pseudoplut. Vit. I 4 (VII 332 B.) Vita Hom. codicis Rom. bibl. Vict. Eman. gr. 6 (ed. Sittl Sitzungsber. d. bayr. Akad. phil. hist. Cl. 1888 II 277) Tzetz. Exeg. Iliad. 37, 18 H. 314 sqq. Hippol. Phil. IX 9 (= Heraclit. Fr. 56 D.) Suidas v. *Ὅμηρος* (II c. 1107, 22 B.)

---

298 *καλλιεπεῖ σοφίῃ*] Stephanus in marg. apographi, *καλλιεπίηι σοφίηι τε* F 300 *ποινὴν*] Barnes, *ποινῆς* F 301 *ἔστησεν*] *ἔστησε* F *μεγαλόπτολις*] *μεγαλόπολις* F, *πτ* superscr. in apographo Stephani 304 *κεράτινον*] *κερατίνον* F 310 *Κρεώφυλον*] *κρεόφυλον* F 311 *ἁλείας*] *ἁλιείας* Barnes 313 *ἄγρης ἁλίης*] Koechly Op. I 222; *ἀπ' Ἀρκαδίης* F testes *θηρήτορες*] F Proclus, *ἁλιήτορες* Vitae Hom. IV. et V. Tzetzes *ἦ ῥ' ἔχομέν τι*] *ἦρ' ἔχομέν τι* F, *ἆρ' ἔχομέν τι* Proclus 315 *ὅσσ'*] *ἅσσ'* Pseudoherodoti Vita Suidas, *οὓς* Proclus Vitae IV. codd. MR *λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ*] Vitae V. codd. CM, *λ>ιπόμεσθα, ὅσσ' οὐκ* Epigr. ed. Kaibel, *λιπόμεθα, ὅσ' οὐχ* F, *λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ* Pseudoherodoti Vita Suidas, *λιπόμεσθα, ὅσα δ' οὐχ* Vita codicis Romani et Vitae V. Homeri codd. pars, *λιπόμεσθ', ὅσσ' οὐχ* Pseudoplutarchi Vita B., *λιπόμεσθ', οὓς δ' οὐχ* Proclus *φερόμεσθα*] *φερόμεθα* F Vitae V. codd. CM 317 *ἁλείᾳ*] *ἁλιείᾳ* Barnes 319 *δὲ τοῦ*] *δ' ἐκ τοῦ* malit Westermann ed. 45 *αὐτοῦ*] *αὐτῷ* malit Westermann l. c. 320 *αὐτοῦ*] *αὑτοῦ* F

θεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθὼν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευράν, τριταῖος ὥς φασι τελευτᾷ· καὶ ἐτάφη ἐν Ἴῳ. ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

---

323 sq. = Anth. Pal. VII 3 (Inscr. gr. metr. 29 p. 24 Pr.) cf. Epigr. gr. ed. Kaibel 661, 1 sq. *ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει | ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ἀλκειβιάδην* ibid. 354, 1 sq. *ἐνθά⟨δε τὴν ἱερ⟩ὰν κεφαλὴν ⟨κατὰ⟩ γαῖα καλύπτι | ⟨ἡ⟩ρώων προγόνων ⟨κοσμήτ⟩ορα ⟨θεῖ⟩ον Πα⟨υλεῖνον*

---

322 sqq. Pseudoplut. Vit. Hom. I 4 (VII 332 B.) Pseudoherod. Vit. Hom. p. 19 W. Vita Hom. IV p. 28 W. Vita Hom. V p. 30 W. Vita Hom. cod. Rom. l. c. (Vita VI. p. 31 W.) Suid. v. Ὅμηρος (II c. 1097, 6 et II c. 1108, 15 B.) Tzetz. Exeg. Iliad. p. 37, 28 H.

---

323 *ἱερὴν*] *ἱερὰν* Suidas l. altero Tzetzes, *ἱερὴν* et *ἱερὰν* codd. Pseudoplut. Vitae, Vitae IV. V., Suidae (l. priore) *καλύπτει*] *κάλυψεν* Pseudoherodotus

INDEX NOMINUM

Stellulis ornata sunt nomina e coniectura in textum recepta; ea, quae corrupta esse videbantur, uncis ( ) inclusi. Th. = Theogonia, O. = Opera et Dies, S. = Scutum, Fr. = Fragmenta, v. l. = varia lectio

ADDENDA ET CORRIGENDA

in textu:

Theog. 434 malim *μεγάλης* (pro Wilamowitzii *μεγάλαις*)
Scuti Argum. *Γ* p. 269, 18 lege *Κῆυξ* pro *Κήυξ*
Scut. 145 l. *δεδορκώς* pro *διδορκώς*
accentus sub prelo exciderunt in Op. 824 *ἴσασιν*, Scut. 242 *πυργων*, spiritus lenis in Fragm. 116, 1 *Ἠλέα*, asper Fragm. 118 *Ἡ*, accentus et spiritus in Theog. 293 *Ορθον*

in adnotationibus:

POETARVM IMITATIONES

Theog. 99 sq.: Hymn. Hom. XXII 18—20 adde v. 20 '*Μουσάων θεράποντες*'

Theog. 126: in Emped. Fr. 29, 3 Diels (Poet. phil. Gr. p. 120) coll. pap. A lectione *ἶσον ἑωυτῇ* scripserit *πάντοθεν ἶσον ἑωυτῷ*

Theog. 511: Pind. Pyth. V 27 l. *Ἐπιμαθέος* pro *Ἐπιμάθεος*

Theog. 728: cf. Emped. Fr. 54 D. *αἰθὴρ . . . μακρῇσι κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαις*

Theog. 793 sqq.: in Emped. (371 sqq. St. = Fr. 115, 3 sqq. D.) Diels v. 4 ** *ὅς κ' ἐπίορκον*, 5 *δαίμονες*, 7 *φυομένους*, 11 *φαέθοντος* scribit

Theog. 875: dele locum Empedoclis (319 St.)

Theog. 924: Callim. Hymn. Lav. Pall. 134 l. *μάτηρ γ'* (pro *πάτηρ γ*)

Op. 117 sq.: lege Emped. 423 sq. St. pro 435 sq. St. (= Fr. 77 et 78 Diels, qui priori versui tantum *ἐμπεδόφυλλος* tribuerit, in altero *κατ' ἠέρα* servat)

TESTIMONIA

Theog. 22—32: Choricii dialexis nunc edita Phil. LX 192, 5 sqq.

Theog. 116 — *γένετο* (p. 23) adde: Schol. Marc. in Dionys. Thrac. art. gramm. § 20 p. 438, 2 Hilg. . . *ἐν τῷ 'ἤτοι — γένετ' τὸ σχῆμα τῆς παραλληλότητος φυλάττεσθαι*

Theog. 124 adde: Hippolytus Phil. IX 10 (= Heraclitus Fr. 57 Diels) *ἡμέρα γάρ, φησί* (*Ἡράκλειτος*), *καὶ νύξ ἐστιν ἕν, λέγων ὧδέ πως· 'διδάσκαλος δὲ πλείστων Ἡσίοδος· τοῦτον ἐπίστανται πλεῖστα εἰδέναι, ὅς τις ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν. ἔστι γὰρ ἕν . . .'* (ad Oper. 765 sqq. refert Diels Heracl. p. 14 adn.)

Theog. 140 (p. 29): post 'Choerob.' excidit 'I'

Theog. 200: lege 'Trichas' (pro Tricha), cuius testimonium post Heliae collocandum est

Op. 2 (p. 127) adde: cf. Schol. Londin. Dionys. Thrac. art. p. 447, 10 H.; praeterea adice: Schol. Marc. in Dionys. Thrac. art. § 13 p. 402, 14 H. . . *σφέτερος . . παρὰ τοῖς νεωτέροις ποιηταῖς ἀντὶ τοῦ ἴδιός ἐστιν, οἷον 'σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι'*

Op. 96—98 lege: Stob. CX (IV 57 M.) pro Stob. CX CIV 57 M.)

Op. 176 adde: Heliodor. comm. in Dionys. Thrac. art. § 19 p. 97, 6 H. . . *οἷον 'νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστί'*

Op. 227 (p. 168) l. Schol. Hom. Townl. *I* (pro I) 156

Op. 380 (p. 200) adde: Schol. Marc. in Dionys. Thrac. art. § 12 p. 373, 4 H. *τὸ δὲ μείζων ἀπὸ τοῦ μέγας . . . ὡς Ἡσίοδος 'πλείων — ἐπιθήκῃ'*

Op. 394 post 'Anecd. II 945, 26 Bekk.' adde: = Schol. Vatic. in Dionys. Thrac. art. § 19 p. 278, 13 H.

Op. 405 lege: 'idem' (pro idem) Oecon. I 2

ibidem adde: Schol. Londin. in Dionys. Thrac. art. § 6 p. 485, 30 H. . . *Ἡσίοδος ἔφη 'οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε'*

Op. 410 adde: Schol. Marc. in Dionys. Thrac. art. § 12 p. 380, 12 H. *τὰ δὲ ἐπιρρήματα . . καὶ ἐν τέλει ἀποδόσεως, οἷον 'ἐς τ' ἔννηφιν'*

Op. 744 adde: cf. Schol. Londin. in Dionys. art. § 1 p. 462, 23 H.

Scut. 479 adde: Schol. Marc. in Dionys. Thrac. art. § 12 p. 369, 20 H. *ἀπὸ δὲ μητέρων οὐ σχηματίζει πατρωνυμικὸν εἶδος ὁ Ὅμηρος, ἀλλ' οἱ μεταγενέστεροι ποιηταί, ὡς Ἡσίοδος 'Λητοΐδην' εἰπὼν τὸν Ἀπόλλωνα*

VARIA LECTIO

Theog. 2 sq. (p. 3) lege: fortasse vero post 5 (pro 4)

Theog. 27 lege: 28 *ἴδμεν*] cet. pro 27 *ἴδμεν*] cet.; haec ante 27 *ψεύδεα* ponenda sunt

Theog. 120 (p. 24) lege: Aristoteles cum (quod excidit) auctore l. de Melisso

Theog. 149 l.: *τε Βριαρεύς* (pro *ΒριϜαρεύς*) Fick

Theog. 200 *ὅτι*] lege: Trichas (pro Tricha)

Theog. 284 l.: *χῶ* ΩbHK (pro *χῶ* cet.)

Theog. 316 l.: *ἩρακλεϜεείη* (pro *ἩρακλεεϜείη*)

Theog. 369 (p. 58) lege: Callin. p. 86 (pro: ad Callim. p. 104)

Theog. 497 l.: *κατέπεψεν*? (pro *κατέπωνεν*)

Theog. 888 lege: *δή ῥ' ἤμελλε Ψ* (pro *δή ῥ' ἤμελλ Ψ*)

Theog. 986—991 lege: deprompto‍s (pro desumptos)

Op. 119 l.: fragm. 82 (pro 80)

Op. 251 corrige: *οὐκαλέγοντες* D (pro *οὐκαλέγοντυς* D)

Op. 293: *οὗτος* (non *κεῖνος*) legit Heliodorus

ibid. post Proclus dele: Orion

Op. 301 dele: Anecd. ed. Boiss.

Op. 384 adde: de *ἀμήτοι'* elisione cf. v. Leeuwen Enchir. dict. ep. p. 201 sq.

Op. 406 lege: Aristoteles et auctor Oecon. (pro: Aristoteles utroque loco)

Op. 447 l.: censuit (pro censuti)

Op. 492 init. *εἶαρ γιγνόμενον* (om. *μήτ'*) coniecit Agar Journ. of Philol. XXVIII n. 55, 82

Op. 517 l.: ΔΙΑΗ⟨*ισι* (pro ΔΙΑ-Η⟨*ισι*)

Op. 588 sq. l.: *τοι ἡδὺ* | *εἴη* (quod excidit) *πετραίη συκέη* Nauck

Op. 714 *νόον*] ante 'Tzetzes 357, 1' adde: schol. Hom.

Op. 763 *πολλοὶ* | *λαοί*] . . dele: schol. Demosth.

Op. 764 *φημίξωσι*] dele: schol. Demosth.

Op. 807 l.: ΒΑ⟨*λλε*⟩ΙΝ (pro ΒΑ⟨*λε*⟩ΙΝ)

Scut. 1—56 lege: depromptos (pro desumptos)

Scut. 7 sq. lege: 7 sq. (pro 6 sq.) suspicionem moverunt Wolfio

Scut. 229 *Δαναΐδης*] lege: mutato (pro muttao)

Fragm. 103, 1 *ὃς θνητῶν βασιλεύτατος ἦεν ἀνάκτων* coniecit Ellis Journ. of Philol. XXVIII n. 55, 17

Hesiod. rec. Rzach.

Pap

B. G. Teubner.

